

Printed and published by Sri C. ANNA RAO, B.A., Executive Officer under the authority of Board of Trustees
Tirumala-Tirupati Devasthanams, Tirupati.

శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

భగవన్నిర్హేతుకజాయమాన కటాక్షలబ్ధ దివ్యజ్ఞానముగల

నమ్మాళ్వార్లు ప్రసాదించిన

తిరువాయ్ మొళి.

అపారకరుణాసాగరులైన పెరియవాచ్చాన్పిళ్ళై మొదలగు

పూర్వాచార్యులు ప్రసాదించిన వ్యాఖ్యానాదుల ననుసరించి

తర్కతీర్థులైన శ్రీమాన్, పిజ్జపెరుమాళ్ కోవిల్

మాడభూషి - రామానుజాచార్యులవారిచే

రచియింపబడిన

ప్రతిపద టీకా తాత్పర్య సహితము.

శ్రీతిరుమల-తిరుపతి దేవస్థానముల కమిటీ ఆధ్యక్షులగు

శ్రీమాన్ కె. వేంకటస్వామినాయుడు బి.ఏ., బి.ఎల్., యం.యల్.సి.

గారి ప్రోత్సాహముచేత

శ్రీవేంకటేశ్వర ప్రాచ్యపరిశోధనాలయములో పండితులుగానుండు

శ్రీమాన్ టి. ఏ. కృష్ణమాచార్యులు శిరోమణిగారిచే

పరిశోధింపబడి

శ్రీ తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానములకమిషనరు

శ్రీమాన్ సి. అన్నారావు బి. ఏ. గారిచే

ప్రకటింపబడినది

తిరుపతియందలి

శ్రీ తిరుమల తిరుపతి దేవస్థాన ముద్రాలయందు ముద్రింపబడినది

1950

PLACED ON THE SHELF
Date 6-9-96

22:417x141
35350

సూచన.

22:417x141
35350

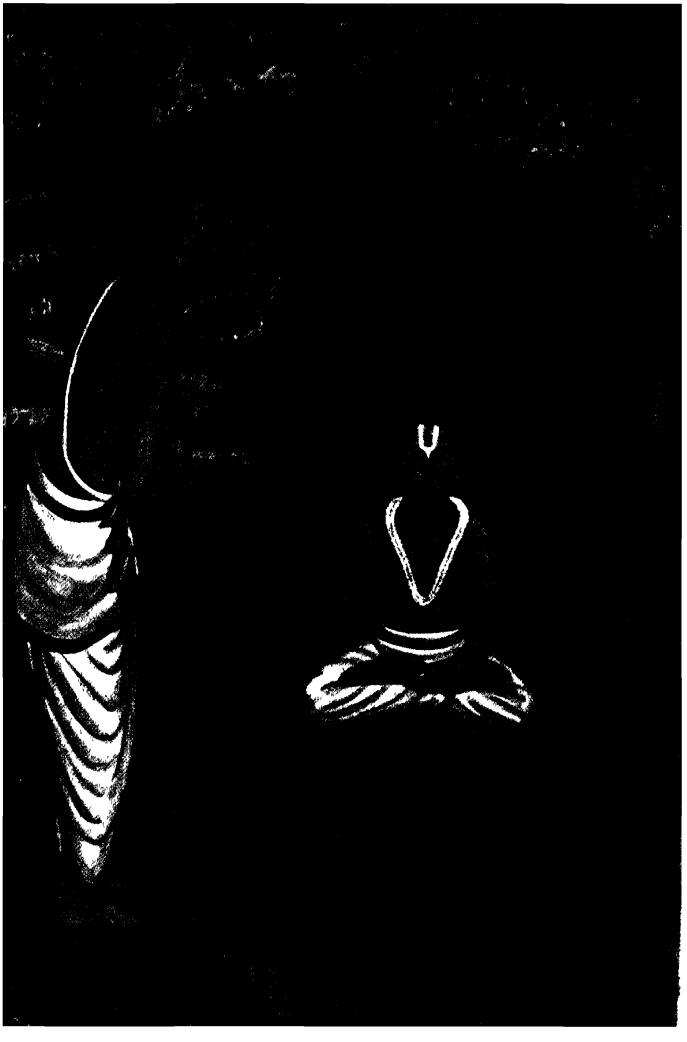
‡‡ ఈ సఙ్కేతము, ఎ - వ, ఆవృత్తినినిపందగిన పాఠరములను చూపించును.

* ఈ సఙ్కేతము, అధ్యాపకులు సేవాకాలమందు నిలుపతగిన స్థానమును చూపించును.

( ) ఈ సఙ్కేతముయొక్క మధ్యయందు వ్రాసినయర్థము కొన్ని చోట్ల ముందుచెప్పినయర్థమునకు వివరణముగా నుండును; కొన్నిచోట్ల పూర్వోత్తర పదార్థసన్దర్భపూరణార్థమై యుండును.

ఈ గ్రన్థము కావలసినవారు, తిరుమల-తిరుపతి దేవస్థానం కచ్చేరివద్దను, దేవస్థాన ధర్మ సత్రమునందు, దేవాలయములందు నిర్మింపబడిన బుక్‌స్టాలు యందును క్రయమునకు పొందవచ్చును.

SRI VENKATESWARA
CENTRAL LIBRARY &
RESEARCH CENTRE,
Acc. No. 29777
Date
TIRUPATI.

పయనన్లాగిలుమ్ పాజ్గలకాగిలుమ్,
కెయల్ నన్లాగ తిరుప్పిప్పుశికోళ్వాక్,
కుయిల్ నిన్లాక్ పొళిల్ శూళ్ కురుగూర్ నమ్బి,
ముయల్ గిన్ఱే యిన్ఱన్మాయ్ కణ్ణా-నైబ్బయే.

శ్రీ

శ్రీపద్మావతీసమేత శ్రీనివాస పరబ్రహ్మణే నమః

శ్రీమతే శఠగోపాయ నమః

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

"ఉపోద్ఘాతము"

శ్రీవేంకటాద్రినిలయః కమలాకాముకః పుమాన్ ।
అభంగురవిభూతిర్నః తరంగయతు మంగళమ్॥
యస్య సారస్వతం స్రోతో వకుళామోదవాసితం ।
శ్రుతీనాం విశ్రమాయాలం శఠారిం తముపాస్మహే ॥

"తొండర్కముతు" "భక్తామృతమ్" అని ప్రసిద్ధిచెందిన శ్రీమచ్ఛఠగోప దివ్యసూరీశ్వరుల వాఙ్మయమగు నీ "తిరువాయ్మొళి" (శ్రీసూక్తిసుధ) భగవన్నిష్ఠతుక దివ్యకృపాకటాక్ష మథితంబగు శ్రీ జగదాభరణుల దివ్యహృదయమను దుగ్ధార్ణవమునుండి భగవదనుభవ పరీవాహరూపముగ నావిర్భవించినది. ఈ దివ్యప్రబన్ధము ద్రావిడభాషయందేగాక సమస్తవాఙ్మయప్రపంచమునందును నిస్సమాభ్యధికమగు గ్రంథరాజము.

ప్రపన్నజనకూటస్థులగు శ్రీనమ్మాళ్వారులు ప్రసాదించిన నాలుగుదివ్యప్రబంధములును నిత్యనిర్దుష్టములై, అపౌరుషేయములై, స్వతఃప్రమాణభూతములగు ఋగ్యజుస్సామాథర్వణములను సంస్కృతవేదములవలె సర్వోత్కృష్టములై విరాజిల్లుచున్నవి. అందు నూరు పాశురములతో నొప్పారు 'తిరువిరుత్తము' ఋగ్వేదసమమనియు, ఏడుపాశురములతో నలంకృతమగు 'తిరువాశిరియము' యజుర్వేదసమమనియు, ఎనుబదిరెండు పాశురములతోసమ్పన్నంబగు 'పెరియ తిరువన్దాది' అథర్వణవేదసమమనియు, వెయ్యిన్నూటరెండుపాశురములతో విశిష్టమై సకలప్రబన్ధమూర్ధన్యంబై విరాజిల్లు 'తిరువాయ్మొళి' సామవేదసదృశం బనియును బాహ్యాభ్యన్తరనిమిత్తములఁబరామర్శించి సహృదయతల్లజులగు ఆచార్యపుఙ్గవులు ఉపపాదించియున్నారు.

"వేదానాం సామవేదోఽస్మి" అనునట్లు సంస్కృతవేదములలో భగవత్తా దాత్మ్యప్రపన్నమైన సామవేద మెటుల భగవన్ముఖోల్లాసకరమై సర్వలక్షణసమ పేతమై సర్వశ్రేష్ఠమై యలరారుచున్నదో; అట్లే ద్రావిడవేదచతుష్టయమున నీ తిరువాయ్‌మొళి భగవదత్యన్తముఖోల్లాసకరమై విగతసమానాధిక నిరుపాధిక నైభవోపేతమై విలసిల్లుచున్నది.

సంస్కృతవేదములకు శిక్షావ్యాకరణాదులవలె నీ ద్రావిడవేదములకును ఆఱ్ఱుబ్బుఆటీయతిరుమంగై యాళ్వార్లు సాదించిన "(౧) పెరియతిరుమొ (౨) తిరుక్కు-అన్దాణ్డకము (౩) తిరునెడున్దాణ్డకము (౪) తిరువెళుకూఱ్ఱిరుక్కై (౫) శిఱియతిరుమడల్ (౬) పెరియతిరుమడల్" అను ఆఱంగములును సమరి యున్నవి. మఱియు సంస్కృతవేదములకు మీమాంసాన్యాయ పురాణాదులవలె నీ ద్రావిడవేదములకును తెక్కిన యెమమండ్రాళ్వారులు గృహజేసిన దివ్యప్రబన్ధములు ఉపాంగములుగానున్నవి. "ఏతత్సామ గాయన్నాస్తే" అని సామవేదమెటుల సంగీతప్రధానమై శ్రవణసుభగమై పరమభోగ్యముగనున్నదో; అటులనే "పణ్ణార్ పాడల్" "పణ్బాడై వేదమ్" "ఇశైపాయిరుంపణ్ణిల్ పాడవల్లారవర్ కేశవ తమరే" అని ఈ తిరుమొళియు దివ్యగానప్రధానమై సర్వప్రాణిహృదయంగమమై పరమశ్రావ్యమై పరమభోగ్యముగ భాసిలుచున్నది. "ఋచస్సామరసః" అను నట్లు ఋగ్వేదము గానరసవిశేషములచేతను "హావ్ హావ్ హావ్" మొదలగు స్తోభములచేతను సామవేదముగనెట్లు విస్తరింపఁబడినదో; అటులనే తిరువిరుత్తము "ఇశైకూట్టి" అనురీతిగ దివ్యగానరసవిశేషక్రమములఁజేర్పగా "అమర్శుమవై యాయిరమ్" అనునట్లు వేయి పాశురములుగల తిరువాయ్‌మొళి దివ్యప్రబంధ ముగా విస్తృతమయ్యెను.

"వేదరూపమిదం కృతమ్" "ద్రామిడీం బ్రహ్మసంహితామ్" "ద్రావిడవేదసూక్తైః" "వేదమ్ తమిళ్ శెయ్‌త మాఱన్" అనునట్లు ఆళ్వారుల ద్రావిడ దివ్యప్రబంధములు సంస్కృతవేదములతోడను తదుపబృంహణములతోడను సమానములై యుండుటచే నావేదములకు ఉదాత్తానుదాత్త స్వరితప్రచయ స్వరములు, పదక్రమజటాఘనాదులు, ప్రశ్నాష్టకములును, తదుపబృంహణములకు — అంశ పర్వస్కంధాదిభేదములు పదవాక్యపాదవృత్తకాండాధ్యాయాదులును నుండునట్లు; వీనికిని ఎడత్తు (హ్రస్వదీర్ఘాద్యక్షరములు) అశై (అవ్యయములు) శీర్

(గణములు) పన్నెం (బంధనులు) అడి (పాఠవిశేషనులు) తొండై (పాద సందర్భ విశేషనులు) నిత్తై (పేర్ నిత్తై మొదలగునవి) ఓరై (శెప్పలోరై మొదలగునవి) తళై (మేరొన్నాళిరియ తళై మొదలగునవి) ఇనమ్ (తాళిసై మొదలగుచ్ఛన్దస్సులు) యూప్పు (ప్రబంధరూపముగనుండుట) పా (వెణ్బా ఆశిరి యప్పా మొదలగు వృత్తవిశేషములు) పణ్ (నాటమొదలగు రాగములు) ఇరైచై (నిషాదాదిస ప్తస్వరములు) తాళిమ్ (జంపె గజకర్ణము మొదలగు తాళములు) పత్తు (దశకము) నూఱు (శతకము) ఆయిరమ్ (సహస్రకము) మొదలగు సర్వాలంకారములును గలవు.

ఈతిరువాయ్మొళి జీవపరభేదములను, జీవులకు పరస్పరభేదములను, జీవ ప్రకృతిభేదమును, ప్రకృతీశ్వరభేదమును, ఆత్మ నిత్యత్వాదులను, దేహానిత్యత్వ మును, సర్వేశ్వరుని సర్వశరీరిత్వ – సర్వాన్తర్యామిత్వ – సర్వనియన్తృత్వాదులను సౌలభ్య – సౌశీల్య – స్వామిత్వ – వాత్సల్య – కారుణ్య – జ్ఞానాద్యాదులను, సర్వసమత్వ – సర్వ నిర్భూత యోగాదులను విశదీకరించుటయేగాక కర్మజ్ఞాన భక్తిప్రపత్త్యాది యోగములను గూడ నిరూపించుటచే శ్రీమద్భగవద్గీతతో సమానమైయున్నది. "అమ్బరమ్ తణ్ణీర్ సోఱు తన్నై వాళ్వాయ్ నిన్రు" "పణ్డై పరమ్ పణిత్తి పణివరై యే" ఇత్యాద్యనేక శ్రీసూక్తులయందు ఆళ్వార్లు భగవద్గీతను ప్రశంసించియున్నారు.

మఱియు నీతిరువాయ్మొళియందు తిరుమన్త్రార్థము, చరమశ్లోకార్థము, తత్త్వత్రయము, అర్థపఞ్చకము, మొదలగు సకలార్థములును విశదీకరింపబడి యున్నవి. ఐనను 'ద్వయ' మను మన్త్రరత్నార్థమును ప్రధానముగ వివరించుట చేత నీ ప్రబంధమునకు 'దీర్ఘశరణాగతి' అని పేరుప్రతిష్ఠలు గలిగినవి.

"వేదవేద్యే పరే పుంసి అనునట్లు పరాత్పరుడగు శ్రీమన్నారాయణుడు శ్రీదశరథచక్రవర్తికి కుమారుడై యవతరించినప్పుడు తద్వైభవప్రతిపాదకమగు ప్రౌఢగమ్భీర వేదశాస్త్రము లలితలలిత రమణీయ మధుమయ వచన రచనాత్మకంబగు శ్రీమద్రామాయణ రూపముగా నవతరించినట్లు; ఆసర్వేశ్వరుడు సర్వదేశ సర్వకాలసర్వావస్థలయందును సకల ప్రాణులకును నందుబాటులో నుండి సంరక్షించుటకై అర్చారూప దివ్యమంగళవిగ్రహ విశిష్టుడై యవతరింవఁ

గనే, ఆ వేదముగూడ భక్తామృతమగు నీ తిరువాయ్‌మొళి స్వరూపమున నవతరించెనని సమ్ప్రదాయనిష్ణాతులు అభివర్ణించుచున్నారు.

ఈ దివ్యప్రబన్ధము నిఖలవేదాన్తార్థముల నెటుల కరబదరీసమ మొసరించుచున్నదో; అటులనే సకల శృంగారరస విలాసములను గూడ నిరూపించుచున్నది. వేదాస్త్రగ్రంథములలో నెటుల నియ్యది తలమానికమైవెలయుచున్నదో; అటులనే సకల శృంగార కావ్యములయందును సత్యున్నతస్థానమును బొందియున్నది. ఆక్రమముల శ్రీమాన్ ప్రపన్నవిద్వాన్ T. D. రామస్వామినాయుడుగారు తమ "అక్షరుళిన్ — అరుళిచ్చెయలుం" అను గ్రన్థమున బాగుగా నిరూపించియున్నారు.

ఇట్టి అతివిలక్షణ దివ్యప్రబన్ధమును ప్రసాదించిన శ్రీశఠగోపదివ్యసూరీశ్వరుల వైభవము వర్ణనాతీతము. వీరి వాచామగోచరమగు దివ్యమహిమను బరికించి యనేకవిధములుగ ప్రామాణికులు డల్లేఖించుచున్నారు. సంస్కృత వేదోద్ధరణమునకై సాక్షాత్తుగ శ్రీమన్నారాయణుడే శ్రీవ్యాసమహర్షి స్వరూపమున నవతరించినట్లు; ద్రావిడవేదోద్ధరణమునకై ఆ సర్వేశ్వరుడే ఈ ఆళ్వార్ల రూపమున నవతరించెనని కొందఱు వర్ణించుచున్నారు. "సేనేశోఽవతరిష్యతి" అని ప్రమాణవచనమున్నందున శ్రీమద్విష్వక్సేనులే వీరని మఱికొందఱు అభిప్రాయపడుచున్నారు. ఇల్లే లోకోజ్జీవనార్థమవతరించిన నిత్యసూరులలో నొకరనియు, "వైకుణ్ఠోర్" అనునముల భగవన్నియమనానుసారము లోకోజ్జీవిష్ణులై యవతరించిన ముక్తులలో నొకరనియు, శ్వేతద్వీపవాసులలో నొకరై యుందురనియు, జన్మాన్తరసహస్రసంచిత సకలసుకృతపరిపాకఫలముగ బద్ధులలోనే యొకరిట్లవతరించి రనియును బహుముఖముల వితర్కించుచున్నారు. భగవన్నిష్హేతుకజాయమాన దివ్యకిటాఖి పరీవాహపరిపూరితులగుటచే దివ్యజ్ఞాన వైరాగ్య భక్తియుక్తులగు మహానుభావులు వీరనుట నిర్వివాదాంశము.

వీరి జన్మదేశకాలాది చరిత్రాంశములును, సకలేతరవిలక్షణవైభవాదులును, వీరి దివ్యప్రబంధముల ప్రకర్షాదులును సమ్ప్రదాయానుసారముగ శ్రీమద్రామానుజులసమకాలికులగు శ్రీగరుడవాహనపండితులచే విరచితమగు శ్రీదివ్యసూరిచరిత్రమునందును, శ్రీ "నమ్బిళ్ళై" స్వామివారిశిష్యరత్నమగు శ్రీపిన్బళగియ పెరుమాళ్ జీయరు నాదించిన గురుపరంపరాప్రభావమునందును "ఆఱ్ఱిళ్ళై కంబాడై యప్పన్" సాదించిన "పెరియతిరుమొళియడై వు" నందును, శ్రీమణవాళ

మహామునులు ప్రసాదించిన "ఉపదేశరత్నమాల" యందును, శ్రీమదనన్తాచార్య కృతమగు ప్రపన్నామృతమునందును, ఇంకను అనేక విధములగు గురుపరమ్పరా ప్రభన్ధముల యందును విశిష్టక్రమముతో నిరూపింపఁబడియున్నవి.

శ్రీ పిళ్ళైలోకాచార్యులవారి యనుజవర్యులగు శ్రీమదళగియమణవాళి పెరుమాళ్ నాయనార్లు "ఆచార్యహృదయ" మను గ్రన్థరత్నమునందు శ్రీ ఆళ్వార్లనై భవమును వారిదివ్యప్రబన్ధనై భవమును నత్యద్భుతముగా బహు భంగుల నభివర్ణించి యున్నారు. అది యొక అపూర్వగ్రన్థరత్నము. దానికిదియే సాటి. అది యట్లుండనిండు.

ఆళ్వారులు అనుగ్రహించిన దివ్యప్రబన్ధములలో నీ తిరువాయ్మొళి పరమోత్కృష్టమైయున్నది. ఇందు శ్రీఆళ్వార్లు కరుణార్ద్రులై దివ్యహృదయము ప్రత్యక్షరమునను ప్రతిఫలించుచున్నది. శ్రీవైష్ణవలోకము ఈప్రబన్ధమును పరమపావనముగను సర్వగుహ్యతమముగను నాదరించుచున్నది. నాలాయిర దివ్యప్రబన్ధములలో నితరప్రబన్ధములు తిరువీధులయం దుత్సవసమయములలో పారాయణము జేయబడుచున్నవి. ఈ తిరువాయ్మొళిమాత్రము అట్లుగాక దేవాలయముల యందు భగవత్సన్నిధానమున ప్రతినియతదేశకాలములయందే సేవింపఁబడుచున్నది. దీనిచే నీగ్రన్థప్రాశస్త్యము ప్రస్ఫుటమగుచున్నది.

ఆళ్వారులీ ప్రబన్ధమున తమ భగవదనుభవప్రకారముల ననేకభంగుల ప్రకటించియున్నారు. కర్మజ్ఞానసాధ్యమై భగవత్ప్రాప్తికి సాధనమైన ఉపాసకుల భక్తికంటెను, సర్వేశ్వరుని యాచించి కైంకర్యార్థము ప్రపన్నులు పొందెడు భక్తి కంటెను, వీరిభక్తి పరమవిలక్షణమై యున్నది. సర్వేశ్వరుడు తన నిర్హేతుక కృపా కటాక్ష సర్వస్వమును వీరిపై ప్రసరింపఁజేసి, తన సంశ్లేషవిశ్లేషములచే వీరి పరభక్తి పరజ్ఞానాదులను వృద్ధి నొందించుచుండెను. ఆ యనుభవానందరసపరీవాహమే ఈ కమనీయ దివ్యమంగళప్రబన్ధము. సంశ్లేషమనఁగా—ప్రత్యక్షసమానాకారమగు మానసానుభవము. విశ్లేషమనఁగా—బాహ్యానుభవము లభింపనందునఁగలతఁ జెందిన యంతఃకరణమునకు శైథిల్యావస్థ.

ఇట్లు కలతఁజెందు నవస్థలలో నాళ్వార్లు నాయికావస్థను బొందుచున్నారు. నాయికావస్థయందు వీరికి మూఁడవస్థలుగలవు. (౧) తోఁటిమారో (సఖి) అవస్థ

(2) తాయ్‌మార్ (జనని) అవస్థ (3) మళ్ (నాయిక) అవస్థ - అని. ఇచ్చట ప్రణవమునందలి అకారవాచ్యుడైన యీశ్వరునకును మకారవాచ్యుడైన చేతనునకును నుండు అనన్యార్హ సంబంధజ్ఞానమే, వానిలో వీనిని జేర్చుచున్నదిగాన సఖగాఁజెప్పబడుచున్నది. ఇట్లే "స్వతంత్రించుట స్వరూపవిరుద్ధ" మని యుపదేశించెడి "సమఃపద" ప్రతిపాద్యమైన ఉపాయోపేయవనాయజ్ఞానమే తల్లిగా నిరూపింపఁబడుచున్నది. "పుంనాం దృష్టిశ్చిత్తాపహారిణి" అనునట్లు పురుషులదృష్టిచిత్తాదుల నపహరించు స్వరూపస్వభావములు దివ్యమంగళకళేబరనిష్ఠములై దివ్యసౌందర్యము ఆళ్వార్లకు స్త్రీత్వభావనమునగలుగఁజేయుటచేతను, "అనన్యార్హత్వే సతి అనన్యశేషత్వే సతి అనన్యశరణ్యత్వేసతి" లను పతివ్రతకుండు ఆకారత్రయమును వీరికి స్వభావసిద్ధముగ నుండుటచేతను, వీరికి నాయికావస్థ సంప్రాప్తించినది. ఇంక నిచ్చట సందేహకారకులగు పశువులెన్నియనఁగా—కర్మజ్ఞానములు లేనట్టివారును, కర్మజ్ఞానములుచేబడి కర్మఫలములగు నాచార్యవర్యులే. ఇట్టి న్యాపదేశార్థము లగ్నియును భగవద్విషయవ్యాఖ్యానాదులయందు దెలిసికొనఁగలను. ఇట్లీ గ్రంథము సహృదయులకు భక్తిప్రపత్తులకు నాలవాలమై చిత్తములు నిధినిధులుగ నిరూపింపుము పరమభోగ్యముగానున్నది.

"విడుమిన్ముఱ్ఱవుం" అను తిరువాయ్‌మొళిలో సంసారుల యాతనలఁజూచి వారల గరుణించి వారికుపదేశమును జేయుచున్నారు. "కణ్ణినుణ్ శిఱుత్తాంబు" మొదలగు తిరువాయ్‌మొళులలో సర్వేశ్వరుని సర్వభూతహితతమత్వమును నిరూపించి, అతని దివ్యపాదారవిందములయందుజేయు నిరంతరకైంకర్యమే యుజ్జీవనహేతువని పరమప్రీతితో నుపదేశించుచున్నారు. "సోపాధికబంధువుల సందడిని సవాసనముగఁబరిత్యజించి, నీరు నిరుపాధికబంధువగు శ్రీయఃపతినే భజింపుఁడు" అని యందడిని ప్రార్థించుచున్నారు.

వీరిలోకానుభవము, వీరిదివ్యజ్ఞానము, వీరిబోధనాశక్తి, వీరివర్ణనానైపుణ్యము, వీరిగూర్తి, భగవన్నిష్ఠ, మొదలగు వీనిన్నెల్లగనుంచితిమేని వీరు నిస్సమాభ్యధిక కవితల్లజూలనుటలో సందిగ్ధమావంతయునులేదు. వీరిశిష్యతల్లజూలగు శ్రీ మధురకవులు "కణ్ణినుణ్ శిఱుత్తాంబు" అను దివ్యప్రబంధమున వీరి వైభవముల సభివర్ణించుచు సదాచార్యనిష్ఠను నిర్వహించిరి. ద్రావిడ కవిచక్రవర్తియగు శ్రీకరంబనాట్టాళ్వాన్లుసూడ వీరి ప్రభావమునకు ముగ్ధులై వీరికి శిష్యులగుటమాత్రమే గాక "శ్రీశఠగోపసందాది" అను గ్రంథమును రచించి గురుదక్షిణగా వీరికి

సమర్పించిరి. వారొక పాశురమున "ఆళ్వార్లపాశురములలో నాకపాదమునకు సరిగాదు నిఖిలసాహిత్యవాఙ్మయము" అని యభినుతించియున్నారు.

భగవంతుని యవతారవిశేషములగు పర, వ్యూహ, విభవ, అన్తర్యామి స్వరూపములు, కాలదేశవిప్రకర్షాదులవలన పరమదుర్లభములై యుండుటచే, అశ్రయణసౌకర్యాపాదకములగు సౌలభ్యాదికల్యాణగుణగణములతో సంపన్నంబగు నర్చావతారమే ప్రపత్తికాలంబనమై విలసిల్లుచున్నది. కనుకనే ప్రపన్నజన మార్గదర్శకులగు శ్రీశఠగోపమునిపుంగవులును దివ్యదేశములయందు విరాజిల్లు నర్చావతారములయందే ప్రపత్తినొనరించిరి. అందునను శ్రీవేంకటాచలము నందు వేంచేసియుండు మన "తిరువేంగడముడై యాన్ల" యందే వీరికి నిరవధికభక్తి ప్రకర్షమున్నది. ఏలన నన:-దీర్ఘశరణాగతిరూపమగు నీ తిరునాయ్మొళియందు తిరువేంగడముడై యాన్ల విషయమున రెండుదశకములను సాదించుటయేగాక "ఉలకముణ్డపెరువాయా" అనుదశకమున "అకలకిల్లేన్" అనుపాశురమున సాంగోపాంగముగ శరణాగతినొనర్చి, "ఒళివిల్ కాలమెల్లాం" అనుదశకమున సర్వదేశ సర్వకాల సర్వావస్థలయందును నిరవధిక కైంకర్యరూపమగు పరమపురుషార్థమునుప్రార్థించిరి. వీరికినత్యన్తాన్తరంగభక్తులగు శ్రీభగవద్రామానుజాచార్యులును మన తిరువేంగడముడై యాన్ల దివ్యసన్నిధియందే వేదార్థసంగ్రహమును ఉపన్యసించుటయేగాక శ్రీభాష్యమంగళశ్లోకమునను "బ్రహ్మణిశ్రీనివాసే" అని వీరి పరతత్వమును నిష్కర్షించి, వీరిదివ్యపాదారవిన్దములయందే శరణాగతిని జేసిరి. కాఁబట్టి మన తిరువేంగడముడై యాన్ల వైభవప్రతిపాదకమగు నీ "తిరువాయ్మొళి" దివ్యప్రబంధమును ప్రచురింపవలసిన బాధ్యత ఈ దేవస్థాన నిర్వాహకులపై నున్నది.

ఇట్టి పరమభోగ్యమగు నీ దివ్యమహాప్రబంధము సకలశ్రీవైష్ణవులకును అవశ్యానుసంధేయమైయుండుటచే నాసేతుహిమాచలము నిఖిలభక్తజనులును తమతమ లిపులలో నీ గ్రంథరత్నమును పదిలపఱుచుకొని సేవించుచు అమన్దానన్దమనుభవించుచు తరించుచున్నారు. తెలుఁగువారికిని తెనుఁగులిపిలో నీ గ్రంథము లభించుచున్నది. జగద్విఖ్యాతులును అగర్భశ్రీమంతులునగు "శ్రీచెంగల్వనాయకరు" మహాశయులు భగవద్విషయము నంతటిని తెలుఁగులిపియందు అతివిలక్షణముగ ముద్రింపించి భక్తలోకమునకు మహోపకారమొనరించిరి. ఇట్లు

"శ్రీకరాళపాటి ఆళవందారయ్య" మొదలగువారును నీ తిరువాయ్‌మొళి మూలగ్రంథమును, భగద్విషయమును గూడ తెనుఁగులిపిలో నచ్చొత్తించి తెలుఁగు వారికందటికిని మహోపకారకులైరి.

కాని అవి యన్నియును ద్రావిడభాషలోనున్నవి. ఆంధ్ర టీకాతాత్పర్య ములతో నున్నచో నీగ్రంథము అందఱికినిసందుబాటులో నుండి పరమోత్తారక మగునుగదా ! వీనినెల్ల దోచించి తత్కాలమున దుర్లభమైయుండు ఒకానొక ప్రాచీన శ్రీకోశప్రతిని ఆధారముగ బెట్టుకొని శ్రీ శ్రీనివాసవిద్వాన్మహాపండితుల సాహాయ్యమున నీ గ్రంథమును సర్వాంగసుందరముగ ముద్రింపగలిగితిమి.

శ్రీసూక్తిసుధాసారసంగ్రహము శ్రీవేంకటేశ్వర సంస్కృతకలాశాలలో న్యాయోపాధ్యాయులగు శ్రీ. ఉ. వే. మహావిద్వాన్—దర్శనసార్వభౌమ—శ్రీ సుదర్శనాచార్యస్వామివారిచే "ఈసుముప్పత్తాఱాయిఅప్పడి" వ్యాఖ్యానము నుండి సంకలితమైనది.

ఈ గ్రంథరత్నము ఆంధ్రదేశమున కొక అమూల్యాభరణము. కలియుగ ప్రత్యక్షదైవతమగు శ్రీ శ్రీనివాసభగవానుని దివ్యకృపాకటాక్షతరంగిత మీ దివ్య ప్రబంధము. కనుక భాగవతోత్తము లెల్లఱును ఈ గ్రంథమును స్వీకరించి, సేవించి, అధిగతపరమార్థులై, శ్రీనమ్మాళ్వార్ల యనుగ్రహమునకును, వారి కృపాపాత్రదైవతమును, శ్రీమదఖిలాండకోటి బ్రహ్మాండ నాయకుఁడును, ఆశ్రితజన కల్పమహీరుహ తల్లజమును, "శ్రీ అలర్‌మేల్‌మంగై" దివ్యమహిషీసమలం కృత దివ్యవక్షఃస్థలుఁడును నగు శ్రీ తిరువేంగడముడైయాన్ల నిరవద్యహృద్య దివ్య కృపాకటాక్షమునకును పాత్రులగుదురు గాక.

ఈ గ్రంథముద్రణమున సహకరించిన వారలెల్లఱకును కమిటీవారి ధన్య వాదములు.

ఆళ్వార్, ఎమ్బెరుమానార్, జీయర్, తిరువడిగళే శరణమ్.

భవదీయులు

తిరుపతి.
16—10—50.

కె. వెంకటస్వామినాయుఁడు.
తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానముల కమిటీ ప్రెసిడెంటు.

శ్రీ శ్రీశాసపరబ్రహ్మణే నమః

శ్రీమతే వకుళభూషణాభ్యాం నమః

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

శ్రీమతే రమ్యజామాతృమునీంద్రాయ నమః

"శ్రీసూక్తిసుధా (తిరువాయ్ మొళి) సారసంగ్రహము"

("శరణమువ్వక్తకాయిఱవ్వది" అను వ్యాఖ్యానమునుండి సంకలితము)

యద్దోసవాన్ వ పపాన్తి తమాంసి పుంసామ్
నారాయణో వసతి యత్ర సశంఖచక్రః ।
యన్మండలం శ్రుతిగతం ప్రణమన్తి విప్రాః
తస్మై నమో వకుళభూషణభాస్కరాయ ।
వకుళాభరణం వన్దే జగదాభరణం మునిమ్ ।
యః శ్రుతేరపి తరం భాగం చక్రే ద్రావిడభాషయా ॥

ప్రపన్నజన కూటస్థులగు శ్రీనమ్మాళ్వారులు నిరక్షరనిరవధిక దుఃఖ సందాయకమగు నీ లీలావిభూతిలో నసంఖ్యాకములగు వివిధజన్మముల నెత్తి దురత్యయ దుర్ధర నిస్సీమ సాంసారిక యాతనావివశులై యుండిరి. పరమకారుణికుడగు శ్రీమన్నారాయణుడు దీనిని జూచి తన నిర్హేతుక నిరవద్యహృద్య కృపాకటాక్షమును వీరిపై ప్రసరింపఁజేసెను. అంత తత్ప్రసాదప్రవృద్ధ నిరవద్య విశదతమ జ్ఞానభక్తి సమృద్ధులై, ఆళ్వారాళ్వారులనెల్ల నవానసమున వినర్చించి, పరమపదమునకు విచ్చేసి, అచ్చట శ్రీవైకుంఠనివాసుని దివ్యవైభవములను దివ్యమంగళగుణ విగ్రహాదులను గండ్లార సేవించి, తదనుభవజనిత ప్రీతికారితాశేషశేషతైక నిత్యనిరవద్య సర్వవిధ కైంకర్యధురంధరులై యుజ్జీవించిరి. ఈ క్రమముఁజూడ నెల్లున్నది యనఁగాఁ:— గాఢాంధకారబంధురమై నిబిడకంటక తరుగుల్మలతాకీర్ణమైయుండు గహనారణ్యమునఁ ద్రోవదప్పి దిగ్భ్రమిం జెందియుండు నొకానొక పురుషుఁడు, పరమకారుణికుఁడగు నొక ధార్మికునిచలన చేదీప్యమానంబగు కరదీపిక నొకదానిని బడసి, నత్పథమును గురితొంగి, అగహనారణ్యసీమను దాటి, సుఖముగ తన గృహమునకు వచ్చి నిర్భరానంద కలితుఁడై జీవయాత్రను గడుపునట్లున్నది.

అవతరణిక

శ్రీయఃపతియును శ్రీవైకుంఠనికేతనుఁడును నిత్యముక్తానుభావ్యుఁడును నిరతిశయానందయుక్తుఁడును సమస్తకల్యాణగుణాత్మకుఁడునైన సర్వేశ్వరుఁడు, "పునరపి జననం పునరపి మరణం పునరపి జననీజఠరే శయనమ్" అనునట్లు చక్రనేమివలె పరివర్తమానంబగు సాంసారిక మాయాచక్రమున బంధ్యమూనులై, దుర్భరాగాధదుఃఖసాగరమున మునింగియున్న శ్రీమన్మాధ్వారులను తన సేవ్యోతుక దివ్యకటాక్షపాత్రులంజేసిరి. అంత నీయాధ్వారుల్లు భగవన్నిత్యోతుక నిరవధికకృపాసేక్రప్రభావమున సముద్గిత నిత్యనిరవద్యహృద్యవిశదతమ విజ్ఞాన సంపన్నులై భగవదనుభవపరిశాహారూపముగ ద్రావిడవేదసాగరముగు నీ 'తిరువాయ్‌మొళి' దివ్యప్రబంధమును ప్రవచించిరి.

ఈ ప్రబంధము సహస్రగాథాత్మకముగు సామవేదసారముగుటచే సహస్ర గాథాత్మకమై, దశశతకములను (పదిపత్తులను) శతదశకములను (నూరు తిరువాయ్‌మొళులను) గలిగియున్నది.

ప్రథమశతకము (1-పత్తు)

(౧) ఇందు మొదటి "ఉయర్వఱ" అను తిరువాయ్‌మొళిలో భగవంతుని కల్యాణగుణ విగ్రహనిత్యవిభూతి యోగములను విగ్రహవైలక్షణ్యమును బ్రతిపాదించి, వీని కాశ్రయమగు దివ్యాత్మస్వరూపము నిఖలచేతనాచేతన విలక్షణమని వ్యక్తీకరించి, నిత్యవిభూతివలె లీలావిభూతియును తదీయశ్వాకారముచే నలని కగోచరమైన దని యనుభవించి, ఆ లీలావిభూతియొక్క సకల స్వరూప స్థితిప్రవృత్తులును అలని యధీనము లనియును, శరీరశరీరులకుండు లక్షణము జగత్తునకు నీశ్వరునకు నుండుటచే నీ శరీరాత్మభావమే జగద్బ్రహ్మైక్యమునకు నిజన్యాన మనియును సోపపత్తికముగ నిరూపించి, కుదృష్టులను శూన్యవాదులను నిరసించి, వ్యాప్తిసౌకర్యమును స్ఫుటీకరించిరి. ఇట్లు నిరుపాధిక పరత్వమును నిష్కర్షించి యాసర్వేశ్వరుని పదసరసిజముల యందుఁ దమ మనోభ్రమరమును నెలకొల్పిరి.

(౨) ఇఁక "వీడుమిన్ ముఱ్ఱవుమ్" అను రెండవ తిరువాయ్‌మొళిలోఁ గ్రిందఁ దా మనుభవించిన యవ్యవధానానందము ననుభవించుటకు సహాయము

భూతు లెవ్వరైనను గలరా? అని యాశ్వాసితులు సంసారిచేతనులను గటాక్షించి, తాము భగవద్విషయప్రవణులై యుండునట్లు, వారలు శబ్దాదివిషయప్రవణులై వడియుండుటను జూచి, వారల యనర్థములను పరిహరింపనిది సహింపలేని వారలై వారలకు "ఇతరవైరాగ్యపూర్వకముగ నేకాన్తికాత్యన్తిక భక్తియోగనిష్ఠులై భగవంతుని భజింపుడు" అని యుపదేశించిరి.

(౩) "పత్తుడై యడియవర్" అను మూడవపదకమున—ఈ యుపదేశమును వినిన సంసారిచేతనులు "భజింపుడు" అని బహుకాలముగ నానతిచ్చుచున్నారే! మొండిచేతులవానిని మదపుటేనుగు నెక్కమనిన అది యతనికి సాధ్యమా? అట్లే యీక్షుద్రసంసారిచేతనునకు నిరంకుశస్వతంత్రుని భజింపశక్యమా? అని ప్రశ్నింపగా, ఈ సంసారిచేతనుడు భజింపదగినట్లు ఆ పరాపరులు తనను సులభునిగా జేసికొని రామకృష్ణాద్యవతారముల స్వీకరించు నని యుపదేశింపుచు, సౌలభ్యసౌశీల్యములకు నీవాసభూమియగు శ్రీకృష్ణుని నవనీతచౌర్య నగరశోధాదుల నభివర్ణింప సమకట్టి ఆ సౌలభ్యగుణమునకు ముగ్ధులై ఆళ్వార్లు "ఎత్తిరం" అని యాశ్చర్యమానసులు . మోహమూర్ఛితులైరి.

(౪) ఈ తిరువాయ్‌మొళిలో సకలలోకములను గొలిచిన త్రివిక్రమస్వామియొక్క శ్రీపాదపద్మములను సేనింపఁ బ్రయత్నించి, అదియొక కాలవిశేషమునం దగుటచే ఖిన్నులై తమస్వరూపమునే విడిచి, యొక నాయికావస్థను బొందినవారలై "ఇరంగుమిడంనెయ్‌తలే" అని కరుణామృతతరంగితమగు సముద్రతీరమునకు విచ్చేసిరి. అచ్చట తమ పరిసరముననుండు వటములఁ బరీక్షించి, కామవివశులగుటచేఁ బ్రకృతికృష్ణులై యాళ్వార్లు "ఈశ్వరుడు తన పరత్వమును సౌన్నత్యమును పరిశీలింపక నాతోడబచ్చి పంక్షేపించెను. నవీనించినంతనే నాతోమముల సందర్శించి వైముఖ్యమును జూపెను. తనకు 'అపరాధసహత్వ' మను నొక దివ్యకల్యాణగుణప్రకర్షమున్నదను విషయము సతడు మఱచెను. దాని సతనికి జ్ఞాపకపఱచినచో వెంటనే తప్పక విచ్చేయును" అను ప్రత్యాశచే "అళ్ళిలై యమడనారా" అను నాల్గవ తిరువాయ్‌మొళిలో సాపత్నులను దూతలనుగాఁ బంపిరి.

(౫) ఈ మూడవపాశురమువలన నాయకుఁడు తన నాయకీమణిముఁ

జాలిగొని గజేంద్రరక్షణ సమయమునందువలె మిక్కిలి సంభ్రమముతో వచ్చి సాహాత్కరించెను. అంత వాని వైలక్షణ్యమును తమ స్వరూపమును జూచి "ధార్మికు లేర్పఱచిన పూజాద్రవ్యాలను చెఱచువారివలె నిత్యసూరుల కనుభావ్యమగు పరవస్తువును మనము ప్రవేశించి దూషింపఁజేయుట కూడ దని" ఆళ్వార్లు పరమపురుష చరణారవింద పరిచరణమునుండి నివృత్తులై దూరముగఁ జను డెంచిరి. అంత సీశ్వరుఁడు తనను దూషించుకొనుచు సతిసంభ్రమమున సంశ్లేషోన్ముఖుఁడై వచ్చిచేరెను. ఈక్రమమును "వళవేళ్గులకు" అను నైతవ తిరువాయ్మొళిలో నభివర్ణించిరి. దీనిచే "భగవత్సమాశ్రయణము దుర్లభముగా నుండక సులభముగ నుండుటయే గాకభోగరూపముగను నుండును" అని వాని సౌలభ్యమును దెలిసికొన నవకాశ మేర్పడినది.

(౬) అటుపై "పరివదిలీశనై" అను నాఱవ తిరువాయ్మొళిలో "క్షుద్రదేవతారాధనము దుష్కరము, మిక్కిలి దుర్లభము" అనియు,

(౭) "పిఱవిత్తుయరఱు" అను నేడవ తిరువాయ్మొళిలో కైవల్యానుభవము దుష్ప్రాప మనియును వ్యక్తీకరించిరి.

(౮) "మీడుంపుళ్ళరి" అను నెనిమిదవ తిరువాయ్మొళిలో వాని పూర్వపగుణమునం డత్యంతప్రవణు లగుచున్నారు.

(౯) "ఇవై యుం అవై యుమ్" అను తొమ్మిదవ తిరువాయ్మొళిలో వీరి భక్తికిఁ బరమప్రీతుఁడై నాయకుఁడు వీరితో నేకరసుఁడై యథామనోరథము సర్వేంద్రియములచేతను సర్వగాత్రములచేతను వీరిని సంశ్లేషించి యనుభవింపగ ననుభవించి యీ యనుభవజనితప్రీతిప్రకర్షము నభివర్ణించిరి.

(౧౦) క్రింద "ఉచ్చియుళ్ళే నిఱ్కుమే" (నాయొత్తమాంగమున నిత్యసన్నిధిఁ జేయుచున్నాఁడు) అని వాని కల్యాణగుణము ననుసంధించిరి. అచ్చట ఫలము చాలా గొప్పదిగ నున్నది. ఇది లభించినందులకు కారణమెయ్యది? అని పరిశీలించిరి. అట్టి నిరవధికఫలావాప్తికిఁ దగిన పుణ్యమేదియును తమవద్ద లేకుండినది. అద్వేషము మొదలుకొని పరమభక్తి పర్యంతము కానీ కలుగఁజేసి పరమకరుణాకరుఁడగుటచే నిత్యసూరులకు భోగ్యమైన పరమపదమును అనాదికాలముగ సంసారమునఁబడియుండు మమకసుగ్రహించెను. అహో! ఈ సర్వేశ్వర

డని విషయీకారక్రమ మెట్టిది ? అని తమకుఁ గలిగిన సర్వాంగసంశ్లేషణమును "పాహిమాసీశ పద్మే" అను పదియవ తిరువాయ్‌మొళిలో ననుసంధించి ముగ్ధులైరి.

ద్వితీయశతకము (2-వ పత్తు)

(౧) క్రింద "మణియై నానవర్ కణ్ణనై తన్నతోరణియై" అని యతని సౌలభ్య, సౌందర్య, సౌభాగ్య, మొన్నత్యాదులఁ బరమప్రీతితో ననుభవించిరి. అటుపై బాహ్యసంశ్లేషాపేక్ష గలిగి, అయ్యది తక్షణమే సిద్ధింపనందున మిక్కిలి యవసాదావిష్టులై, సర్వేశ్వరునిశ్రీఁ గలసిమెలసి దార్ఢ్యాగ్యాతిరేకమున నతని నెడబాసి విరహవేదన ననుభవింప నేరక దుఃఖించుచున్న నాయికియొక్క ఆవేదనకుఁ గుఱియైనవారలై, కొంత ఆప్యాయనము గలుగునేమో యని లీలోద్యానమునకు బయలుదేఱిరి. అచ్చటకుఁ జని యచ్చటవర్తించు పదార్థములన్నిఁ బరికించి, అవియన్నియును తమవలె భగవదలాభముచే విషాదము ననుభవించుచున్న వని యెంచి, వానికై తామే శ్రమపడిరి. ఆప్రకారమును "వాయుంతిరై యుగథుమ్" అను మొదటి తిరువాయ్‌మొళిలో నభివర్ణించుచున్నాఱు.

(౨) క్రింద "మూవాముదల్వా" అని ప్రస్తుతమైన కారణవస్తువును అవతారదశావిశిష్ట మొనరించి "తిణ్ణీడు" అను రెండవదశకమున పరోపదేశవ్యాజమున ననుభవించిరి.

(3) ఇఁక "ఊనిల్ వాళ్‌వే" అను మూడవతిరువాయ్‌మొళిలో "వాయుం తిరై యుగథుం" అను దశకమున నార్తిరుట్లు వచ్చి సంశ్లేషించిన సర్వేశ్వరుని సంశ్లేషమును గీర్తించిరి.

(౪) ఈ తిరువాయ్‌మొళిలో "పరుకి కళిత్తేనే" అనిట్లు ఆర్తి మిక్కుటము కాఁగ, భాగవతులతో "బోధయన్తః పరస్పరమ్" అను ప్రక్రియచే గలసిమెలసి ధరింపవలయునని కుతూహలపడి, అది లభ్యముకానందున మిక్కిలి యవసన్నులై తమస్వరూపస్వభావములను విడనాడి నాయికావస్థను బొంది, తమదశను తామే చెప్పుకొనలేక తమ జననిచేఁ జెప్పింపవలసినట్లు "ఆడియాడి" అను నాల్గవ తిరువాయ్‌మొళిలో విషణ్ణులైరి.

(౫) ఈ తిరువాయ్‌మొళ్ళిలో ఆళ్వార్లు మొదలుకొని ఆర్తనాదము తన శ్రోత్రపథమునకు గోచరముగాగ నీశ్వరుడు "మనము జగత్పరిపాలన మతి సుందరముగ నిర్వహించుచున్నారిమే! చాలు చాలు" అని నాయికావస్థను దలంచుకొని, దుఃఖలజ్జాభయాదులచే సంభ్రాన్తుడై వేవేగ తన దివ్యాయుధాదులతోడనే విచ్చేసి సంశ్లేషించెను. తత్సంశ్లేష జనితహర్షప్రకర్షమునే "అన్దామత్తన్బశెయ్దు" అను నైదవ దశకమున ననుభవించిరి.

(౬) "వైకున్దా మణివణ్ణనే" అను నాఱవ దశకమున—సర్వేశ్వరుడు తత్సంశ్లేషము తనకే పరమపురుషార్థమని తోచునట్లుగ నత్యన్త సంమ్లాన్త రంగుడై, "అనాదికాలముగ విషయాన్తరప్రవణులై సంభవించుచున్న వీరి ననుభవింప నేటికి భాగ్యము కలిగినది గదా! మరల వీరు మనలను విడిచిన చేయునదేమి?" అని అతిశంకాకలంకితుడై న్యగనపడుచుండ, అతని వ్యాకుల తను బాపుటకై "దేవరవారు వ్యాకులపడవద్దు" అని యాళ్వార్లు సర్వేశ్వరుని అతిశంకను నివృత్తిపొందించి వానిని యథావస్థితునిఁ జేసిన క్రమము వర్ణింపఁబడుచున్నది.

(౭) (౮) ఆళ్వార్లకు గలిగిన నిరవధికప్రేమప్రకర్షము ఆ యాళ్వార్ల కొక్కఁటికే గాక, వారి సంబంధిసంబంధులకును వ్యాపించునట్లు ప్రవహించినది. ఈశ్వరుడును తత్సమ్బన్ధిసమ్బన్ధిసమ్బన్ధుల వఱకును నీ ప్రీతిప్రవాహమును సమభివృద్ధిపొందించఁగ, తత్ప్రీతిప్రవాహపరీవాహము కూలంకషమగుటయేగాక ప్రపంచము తనంటినీ ముంచివైచెను. అట్టితఱి ఆళ్వార్లు "శ్రీమన్నారాయణుఁడే మోక్షప్రదుఁడు, అతనినే శరణువేడుఁడు" అని "కేళవన్నమర్" అను నేడవదశకమునను, "అన్రివ్వదరవన్నై మేల్" అను నెనిమిదవ దశకమునను సంసారులకు నుపదేశించిరి.

(౯) అటుపై "ఎమ్మావీడు" అను తొమ్మిదవ దశకమున—వీరికి మోక్షమునందభిరుచి యధికముగ నున్నదని తోఁచిన సర్వేశ్వరుడు ఆళ్వార్లకును తత్సమ్బన్ధిసంబంధులకును మోక్షమును ప్రసాదించునట్లు అభిముఖ్యమును జూపఁగ దానిని బరికించి "దేవరవారు నాకు మోక్షమును ప్రసాదింపవలయునని యుద్దేశించుచున్నచో నాప్రయోజనమునకై మీరుమోక్షమును ప్రసాదింపవలదు. 'మాప్రయోజనమునకై నీవు మోక్షమును స్వీకరించితీరవలయును'

అని మీరు దానుని నియమింపవలసియున్న నియమింపుడు " అని సర్వేశ్వరుని వేడుచు మోక్షస్వరూపమును విశదీకరించిరి.

(౯౦) కడపట " కిళరొళియిళయ్మ " అను పదియవ దశకమున— ఆళ్వార్లను దానులనుగఁ జేసికొనుటకు దక్షిణతిరుమల (తిరుమాలిరుంశోలై)లో నేకాన్తముగ వేంచేసి తన స్వరూపమును సాక్షాత్కరింపఁజేయగ దాని నభివర్ణించిరి.

తృతీయ శతకము (౫-వ పత్తు)

(౧) ఈరీతి దక్షిణ శ్రీశైలమున ('తిరుమాలిరుంశోలై' క్షేత్రమున) వేంచేసియుండు సుందరబాహు (అళగర్) స్వామియొక్క నిస్సీమసౌందర్యాతిశయముల ననుభవించి, అనుగాధికవిషయమున నొక యజ్ఞాన మనుభవించుచున్నదని " ముడిచ్చోదియాయ్ " అను ప్రథమదశకమున దత్పరిహారము నభివర్ణించిరి.

(౨) అంత " మున్నీర్ ఝాలమ్ " అను రెండవ తిరువాయ్మొళిలో— ఆ యజ్ఞానము తమ కరణసంశోచనిబద్ధనమని విశదీకరించిరి.

(3) అటుపై "ఒళివిల్ కాలమ్" అను తిరువాయ్మొళిలో " నిలై పెఱ్ఱ పేర్ నెఞ్చం పెఱ్ఱతు నీడుయిర్ " అని వానిని సమీపించి స్వరూపానురూపముగ దాస్యమును సర్వదేశ సర్వకాల సర్వావస్థలయందును నిర్వర్తింపవలయునని చాలఁ గుతూహలపడిరి.

(౪) ఈ తిరువాయ్మొళిలో తా మాళవడిన క్రమము లన్నింటికిని దగినట్లు ఈశ్వరుఁడు తన సర్వాత్మభావమును బ్రదర్శింపఁగ దాని ననుసంధించి " పుగుమ్ నల్లూరువన్దొ " అను దానిలో వాచికకైంకర్యము ననుష్ఠించిరి.

(౫) దానిచే గలిగిన మైమఱపుచే, " జన్మవృత్తజ్ఞానములలో నేవిధమైన న్యూనతయు లేకున్నను భగవద్గుణగణములలోఁ బ్రవణులై విక్రుతులు గాని వారలు అపదార్థములు" అని అట్టివారల నిందించి " జన్మవృత్తాదులచే నిహీనులైనను భగవద్గుణగణములయందే ప్రవణులై అత్యన్తద్రవీభూతాన్తఃకరణులగు మహాత్ములుందుతేని వారలకు నేను దాసుఁడను " అని భాగవతోత్తములను " నెయ్యమాయ్ నిన్ఱొళిల్ " అను నైదవ దశకమున శ్లాఘించిరి.

(౬) "శైయ్యతామరై" అను నాఱవతిరువాయ్‌మొళిలో—భగవద్గుణ ములయందుఁ బ్రీతిలేనివాఱులు మొదటనే యజ్ఞానాంధకారముచే దిఙ్మాత్రులై మార్గమును దప్పి యనర్థపడుచున్నారు. అధఃపతితులగువారల దండించుట తగదని తమ పరమకృపాతిరేకమున "ఓ మనుజులారా! ఆశ్రయణీయుఁడు, శ్రీయఃపతియగు శ్రీమన్నారాయణుఁడే, వేఱెవ్వరును కారు" అని వారలకు హితమును ప్రబోధించిరి.

(౭) "తజ్జమాకీయ తద్ధైవ" అని అర్చావతారసౌలభ్యమును నుపదేశించినను దానిని వెనకవెనిపెట్టి విషయప్రవణులగు సంసారుల స్వభావము ననుసంధించియు "తేక్కడవియ పెరుమాళ్ కణ్ణక్కుల్ కాణ్బ తెన్నుమొళ్ కణ్ణళ్" అని సర్వేశ్వరుని శ్రీపాదపద్మముల నందర్శింపలేకయు నాళ్వార్లు అతిమాత్రదుఃఖాక్రాన్తులైరి. ఆదుఃఖమును దీర్చుటకై వీరికిఁ దన శ్రీపాదరేఖాస్వరూపులగు శ్రీవైష్ణవుల సాక్షాత్కరింపఁజేసిరి. ఉపదేశనిరపేక్షముగ, "భగవద్విషయము" అనినచో నత్యన్తసౌలభ్యముగలిగియుండు భాగవతోత్తములగు శ్రీవైష్ణవులను గండ్లార సేవించి, ఆహా! ఇట్టి మహానుభావులును గొందఱు గలరే! అని సంభ్రమాశ్చర్యచకితులై "నేను సర్వేశ్వరునకు దాసుఁడనుగాను, ఈ శ్రీవైష్ణవులకే దాసుఁడను; అందును తద్భక్తభక్తి చరమావధిభక్తుఁడను" అని యధ్యవసించి భాగవతశేషత్వము పరమోద్దేశ్యము కాఁగ వారల నాదరించి "వయలుంళుదొళి" అను నేడవదశకమున వారలతో సంశ్లేషించిరి.

(౮) "ముడియానే" అను నెనిమిదవ దశకమున—క్రింద ప్రవృత్తమైన భాగవతసంశ్లేషము "బోధయన్తఃపరస్పరం" అను క్రమములో నిలువక భగవద్గుణగణములకు స్మారకమై క్రింద గలిగిన విరహతాపమునకును నుద్బోధకమయ్యెను. దానిచే సభినివేశ మత్యుత్కటమై, సకలేన్ద్రియములతోఁగూడ శ్రీమను సకలేన్ద్రియజన్యరసాస్వాదము సనుభవింపవలయునని యాశపడి, మహాకాలమున బహుసంతతికుఁడగువాఁడెట్లు తనయాఁకలికిని, తన ప్రజల యాఁకలికిని ఓర్వలేక ప్రజల నోటిలోని యాహారమును తననోటిలో వైచికొనియు, తన నోటిలోని యాహారమును వారినోటిలో వైచియు, ఏమియునుదోచక "నాయాఁకలికై యేమి చేయుదును? నాప్రజల యాఁకలికై యేమి చేయుదును"

అని యత్యన్తవివర్ణుఁడై, యమయాతన ననుభవించునో, అట్లే తామును తమ కరణగ్రామములో శ్రమపడుచు నుచ్చైస్స్వరమున నార్తనాదము జేసిరి.

(౯) ఇట్లు అత్యన్తవ్యసనావిష్టులై సంసారులకై తా మార్తనాదము జేసి, ఇందులకుసహాయభూతు లెవ్వరేనిఁ గలరా? అని సంసారులను గటాక్షించిరి. వారలు పరమపురుషార్థమునకు సహాయభూతులుగానట్లే ఈవ్యసనానుభవము నకును సహాయభూతులుగాక శబ్దాదివిషయప్రవణులై వానినే యభివృద్ధి నొందించుచు "పారిలోర్వఁబ్రియై నచ్చెవకుం బొయి కళ్ళ్ పేళవే" అనునట్లు సకల కల్యాణగుణాకరుఁడై, సకలపురుషార్థప్రదుఁడై, ఉల్లోక కమనీయ దివ్యమంగళ విగ్రహవిశిష్టుఁడై, అభివర్ణనీయుఁడై విరాజిల్లుచుండు సర్వేశ్వరుని విడిచి, గుణ హీనుఁడును, కురూపియును, అజ్ఞుడును, అశక్తుఁడునగు శూద్రుని గుణపూర్ణుని గను, దివ్యసుందర విగ్రహ విశిష్టునిగను, సర్వజ్ఞునిగను, సర్వశక్తియుక్తునిగను నభివర్ణించుచు, అదియే పరమప్రయోజనమని తిరుగుచుండిరి. అంత వారల యనర్థమును జూచి, భద్రాభూతుని యవస్థ జూడ వృశ్చికదంశవ్యధ పోవునట్లు, తమ వ్యసనమును మఱచి వారల యనర్థమును నివారించుటకై హితోపదేశము జేయగ వారలు నత్యల్పవిద్యాలాభజన్య దురహంకార వివశులై దానిని సరకుఁజేయక యథాపూర్వముగనే యుండగ వారలను సవాసనముగఁ బరి త్యజించి "వాయ్‌కొండు మానిడంపాడవన్ద కవియేనల్లే" ఇత్యాదిగఁ దమకుఁ గలిగిన వైలక్షణ్యమును "శొన్నాల్ విరోధం" అను తొమ్మిదవ తిరు వాయ్‌మొళిలో విశదీకరించిరి.

(౧౦) కడపట—"సర్వేశ్వరుఁడు ప్రసాదించిన కరణగ్రామముచే వానినే కీర్తించుచున్న నాకు "నానోర్ కుత్తై విలసే" అనునట్లు ఒక కొఱతయును లేదు" అని "శెన్మం పలపల" అను దశమదశకమున నానతిచ్చిరి.

చతుర్థశతకము (4-వ పత్తు)

(౧) "ఒరునాయకమ్" అను మొదటి తిరువాయ్‌మొళిలో—అత్యల్పులు సంసారులను జూచి "మీరితరుల స్తోత్రముజేయుట కొన్నిప్రయోజనముల నుద్దేశించియే గదా! ఐశ్వర్యకైవల్యాదులు అల్పాస్థిరములు; భగవదనుభవము అనన్తస్థిరము. కనుక నల్పప్రయోజనముల కాసపడక, పరమపదావాప్తిఁ బ్రయత్నింపుఁడు" అని పరోపదేశమునఁ బ్రవృత్తులైరి.

(౭) ఇంతవఱకును క్రింది మూడు తిరువాయ్‌మొళులయందును ఆళ్వార్లు పరోపదేశముజేసినది వారల కుపకరింపకపోయినను, వీరికి భగవద్విషయమున నత్యధికమగు నభిరుచి కలుగుటకు హేతువయ్యెను. దానిచే విరహవేదనలము ప్రజ్వలింపగ తమ స్వరూపస్వభావములను విడనాడి విరాట్టిదశ (నాయికావస్థ) ను బొంది విరహబాధను సాళంజాలక మోహమూర్ఛితులై రి. ఆ మెదళిను జూచుచున్న ఆ మెతిరుత్తాయార్లు (జనని) "దేశకాలదశావిప్రకృష్టములగు నతని క్రమముల నేతద్దేశకాలదశావిశిష్టము లొనరించి, ఇప్పుడె యనుభవించి తీరవలయు ననిపట్టుబట్టియున్నది. ఆహా! ఇది యెట్లు సాధ్యమగును?" అని వ్యసనపడెను. ఇట్టి యాళ్వార్లదశావిశేషము "పాలనాయేఱ్ఱులకు" అను రెండవ దశకమున నభివర్ణింపఁబడినది.

(౩) "క్రోవై వాయాళ్" అను తృతీయదశకమున సర్వదేశసర్వకాల సర్వావస్థలయందును నతనికిఁ గలిగిన సౌందర్యాదివిశేషములన్నిటిని తత్తుఱుమే యనుభవింపవలయినని అత్యన్తోత్కణ్ఠాతరంగితస్వాంతులై, కాలక్షమానర్హ విరహవేదనన్నులై ఆళ్వార్లు వ్యసనపడుచునుండి "పాషణ్డోపహత జన ప్రచురమగు నీ కలికాలమున నిట్టి భక్తాగ్రేసరులు లభించుటయా!" అని అత్యన్తహృష్టుఁడై సర్వేశ్వరుఁడు వీరి త్రివిధకరణములనే తనకు ననుభవయోగ్యములగు దివ్యహారచందనము (తిరుచ్చాత్తుఁడి), దివ్యపీతాంబరము (తిరుప్పరివట్టము), దివ్యప్రసూనమాలికామతల్లికి (తిరుమాలై), దివ్యాభరణజాతము (తిరువాభరణము) మొదలగు భోగ్యోపకరణములుగఁ జేసికొని, వీరి సత్తనే తన కుజ్జీవనముగ నెంచియుండి, తన ప్రణయిత్వగుణమును ప్రదర్శింపగ, సందర్శించి, అత్యన్త సంహృష్టాన్తరంగులై, ఇట్టి ప్రణయిత్వగుణక్రమము నభివర్ణింప నాకు శక్యమా? లేక సర్వేశ్వరునకు శక్యమా? మఱి యితరులకు శక్యమా? అని అత్యన్తోత్సుకీత మనస్కులై, సౌందర్యము మితిమీఱఁగ, సర్వేశ్వరుని సర్వక్రమములను యథేచ్ఛముగ ననుభవించి వ్యామగ్నులై రి.

(౪) ఇట్లీ తిరువాయ్‌మొళిలోఁ గలిగిన నిరవధికప్రీతిప్రవాహము, ఆళ్వార్లకు స్వాధీనత తప్పునట్లు ఉల్లోలకల్లోలనముజ్జ్వలమై ప్రవహింపఁగ సర్వేశ్వరుఁడు దానిని పరికించి "ఇది శుభావద్యముగ పర్యవసించునేమో?" అని అతిస్నేహమునఁ బావళంకాళలంకృతుఁడై, ఆ యుత్తరంగితానందప్రవాహమును

కొంచెము తగ్గించి వీరికి స్వాధీనత చేకూర్చుటకై కొంచెము తిరోహితుఁడై నిలిచెను. అంత సర్వేశ్వరసంశ్లేషము లేకపోవుటచే మఱుల విరహావసన్నులై నాయికావస్థను బొంది "కామీ స్వకాం పశ్యతి", "కామాంధానా మవివేకిత్వం" అనునట్లు, భగవత్సంబంధశేషపదార్థములను, తత్సంబంధి సంబంధి పదార్థములను జూచి అతఁడే యని భ్రమించి సంశ్లేషప్రవృత్తులై, అధిష్ఠాన యాథాత్మ్య జ్ఞాన ముచే భ్రమము నివృత్తిముకాఁగ, నిరుత్సాహోపహతులై. విరహదుఃఖ సాగరాన్తర్నిమగ్నులై, అనిర్వచనీయశ్రమము ననుభవించుచుండిరి. ఆ దళా విశేషమును జూచి, తజ్జనని (తిరుత్తాయార్లు) నిర్విణ్ణురాలై "మణ్ణైయిరుందు" అను నాల్గవ తిరువాయ్‌మొళిలో నీమె (శఠగోపనాయకి) దళావిశేషముల నభి వర్ణించుచున్నది.

(౪) "వీర్ పిరున్దేఱ్కు" అను నైదవ తిరువాయ్‌మొళిలో - వీరి భ్రమజన్యములను దుఃఖావసాదనులన్నియును దీరునట్లు సర్వేశ్వరుఁడు తన ఉభయవిభూత్యైశ్వర్యమును ఆళ్వార్లకు సాక్షాత్కరింపఁజేయగ వానికి మంగళా శాసనము జేసిరి.

(౬) అటుపై క్రింద తా మనుభవించినది కేవలము మానసానుభవాత్మ కమై, బాహ్యకరణానుభవయోగ్యము గాకుండుటచే మఱుల మోహమున కాస్పదమై ముగిసెను. ఆళ్వార్లు మోహమూర్ఛితులు కాఁగ, ఈ గోపనాయకీదశను జూచి, బంధువర్గము భయపడి "ఈ యవస్థ దేవతాన్తర (క్షుద్రదేవతా) ప్రయుక్తమై యుండనోపు" అని యోచించి, దేవతాన్తరోపాన కుల రావించి తత్పరిహారము సాధింపఁ బ్రయత్నించిరి. అంత నీమెస్వభావ ములను బాగుగఁ గుర్తెఱింగిన సఖీమతల్లిక యొకతె జోక్యముఁ గలుగఁజేసికొని "మీ రూహించినది ఈమెవ్యాధికి పరిహారసాధకము గాకపోవుట యటులుండ, మీరిదుమిక్కిలి వినాశహేతువు. కనుక నా ప్రయత్నమునుండి విరమించి భగవ న్నామ సంకీర్తనాదులఁ జేసియు, భాగవత(శ్రీపాదరేణ్వాదులఁ జల్లియు పరి హరింపఁ బ్రయత్నింపుఁడు" అని "తీర్వారై యామిని" అను నాఱవదశక మునఁ బ్రబోధించెను.

(౭) "శీలమిల్లాచ్చిఱియళ్" అను నేడవదశకమున శ్రీ శఠగోప నాయకి "వణ్ దువరావది మన్నై యేత్తుమిళ్" అనుచోట మృతసంజీవిని

యగు శ్రీ సుందరద్వారకాధిపతి దివ్యమంగళనామధేయమును వినుటచేఁ బ్రబుద్ధుఁడై (మూర్ఛతేఱి) తమ విశ్లేషమునకు నవధి తెలియనందున, కాలవిలంబ్యమును సహింప నేరక, ఔదాసీన్యస్థితిని విడిచి సర్వేశ్వరుఁడు తత్క్షణమే విచ్చేసి ముఖముఁ జూపింపవలసినట్లును, సముద్రము చేతిని త్తి పిలచునట్లును, వినినవారంద ఱును ద్రవీభూతులగునట్లును, ఉచ్చైస్స్వరమున దీనాతిదీనముగ విలపించిరి.

(౪) ఈరీతి విలపించుచున్నను "సర్వేశ్వరుఁడు మనకు ముఖము నైనను జూపక యుండునది మనయందలి యుపేక్షవలననే యైయుండును" అని యోచించి "వాని కృప లేని నేనును నా సర్వస్వమును నెందులకై యుండవలయును?" అని ఆత్మాత్మీయములలో నిస్పృహ జనింపఁ దమ నిస్పృహను అన్యాపదేశముగ నానతిచ్చిరి.

(౫) "వానికి మనయందుఁ గొంచెమైనను యుపేక్ష లేనప్పుఁడు మాకీ శరీరము వద్దు, గిరీరము వద్దు. ప్రాణము వద్దు, గీణము వద్దు." అని వానిపై జుగుప్స యుథికము కాఁగ వానిని వదలివేయవలయునని ప్రయత్నించిరి. కాని తాము 'వద్దు' అన్నంతమాత్రమున నవి నశించకుండుటను జూచి, ఒక పురుషార్థమును బొందుట కెట్లు సర్వేశ్వరుని యనుగ్రహము కావలసియున్నదో, అట్లే శరీరాదులు నశించుటకును అతని దివ్యసంకల్పము గావలసియుండును గదా! అని నిశ్చయించి, సర్వేశ్వరునితో "నా ఆత్మాత్మీయములు నశించునట్లు కృపఁ జేయుమా" అని "నన్నాకార్ముఱువలిప్ప" అను తొమ్మిదవ దశకమున మొఱఁ బెట్టిరి.

(౧౦) కడపట నంసారుల దుఃఖములఁజూచి, తమ దుఃఖమును మఱచి, వారిలను నన్మార్గగాములఁ జేసి వారి వ్యసనములఁ బాపుదమని, అత్యుదారతతోఁ బ్రవర్తించి, వారలు భగవదభిముఖులై యుండ "సర్వస్మాత్పరుఁడై నమస్త కల్యాణగుణాత్మకుఁడగు శ్రీమన్నారాయణుఁడే పరదైవతము, అతఁడే మోక్ష ప్రదుఁడు, అతఁడు సర్వసులభుఁడు, అతని నాశ్రయించి కృతార్థులు గండు" అని "ఒన్దుందెవ్వు" అను దశమదశకమునఁ బ్రబోధించిరి.

పంచమశతకము (౫-వ పత్తు)

(౧) రెండుకోట్లము లొకటిగఁ జేరఁగ దానిలోనొకటి స్వర్ణ మగునట్లు, నంసారులలో నొకరైన తాను తమ సంబంధముచే వారలను గూడ ముముక్షువులఁ

జేయఁగల తమ పుణ్యమునకుఁ గారణ మెయ్యదియో? అని యోచించి, వేఱెయ్యది యును నగుపడకపోవుటచే ''కేవలము భగవన్నిష్ఠే తుకదివ్యకృపయే యందులకు మూలము'' అని ''కైయూర్‌శక్కరం'' అను ప్రథమదశకమున నిరూపించిరి.

(౨) తరువాత '' పొలిగ పొలిగ '' అను ద్వితీయదశకమున—'' ఒన్దు న్దేవు '' అను తిరువాయ్‌మొళిలోఁ దమచే నమ్మాళ్వరింపఁబడిన (శిద్ధుపాటుచేయఁబడిన) శ్రీవైష్ణవుల శ్రీపాదపద్మములకుఁ బ్రణమిల్లి, ఉపదేశమును పెఱపెవిని బెట్టి కొంచెమైనను మూరక సత్పథవిదూరులగువారల నుపేక్షించియు, భగవత్సంస్మృతికి మంగళాశాసనము జేసిరి.

(౩) '' మాశిఱు శోది '' అను మూడవ దశకమున— '' మయలుం శుడరొళిమూర్తి మాయప్పిరాన్ కణ్ణనైన్ '' అని దివ్యమంగళ విగ్రహ సౌందర్యమును, అనంతాశ్చర్య కల్యాణ గుణగణములను బహువిధములుగ ననుసంధించి, అతని బాహ్య సంశ్లేషాపేక్ష గలిగి, గాఢాలింగనముఁ జేసికొనఁ గోరి, అతఁడు చేజిక్కకపోఁగా సత్త్వస్వాన్యకులితాన్తరంగులై నాయికావస్థను బొంది '' మడలెడుగైకొ '' అను విరహోంగనలు జేయు ప్రతిక్రియ ననుష్ఠించుట కుపక్రమించిరి.

(౪) మడలూరుటకు ముం దభిమతవిషయమును చిత్తమున ధ్యాయ వలసియున్నది. దాని కవకాశము లేకుండునట్లు దైవయోగముచే నప్తమింపఁగ, మఱియును మధ్యరాత్రముకాఁగ, దోషముల నెంచువారును, హితముపదేశించు వారును గూడ నిద్రించుచున్నందున, ఎవరును సహాయమునకు లేకున్నను ప్రళయాపదయందునయితము సర్వరక్షకుఁడై నిత్యనన్నిధానముఁ జేసియుండు సర్వేశ్వరు ననుసంధించి కొంత ఆప్యాయతను జేకూర్చుకొని '' ఊరెల్లాం తుంజి '' అను నాల్గవదశకమును గీర్తించిరి.

(౫) ఈ దశలో బంధువులందఱును ''నీ విట్లీ విషయమున నతిమాత్రప్రవణవై యుండుట నీ కులమునకే యమర్యాదావహము, నీస్త్రీత్వమునకును దగినది కాదు, వాని పరత్వమునకును ననురూపమైనది కాదు.'' అని హితమును జెప్పి నీదదీర్ఘటకుఁ బ్రయత్నింపఁగ, ''శ్రీనమ్బియొక్క దేహసౌందర్య సౌకుమార్య లావణ్యాదులు, అవయవముల పొందికపొంకములు, నగల చక్కదనము మొదలగుననియన్నియు నుల్లోకకమనీయములు. వానినెల్ల ననుభవించువఱకు

మీ హితవచనములు నామనస్సున కెక్కవు. కనుక మీ యుపదేశములన్నియు మ
వ్యర్థములు. నేను మిక్కుటమగు బాధ ననుభవించుచున్నాను" అని "ఎట్లి
నేమో" అను నైదవ తిరువాయ్‌మొళిలో నానతిచ్చిరి.

(౬) "కడల్ ఞానమ్" అను నాఱవ తిరువాయ్‌మొళిలో ___ క్రింది
తిరువాయ్‌మొళిలోఁ బ్రీత్యప్రీతులు రెండును సమముగా నుండినవి. రెండును
శేరి ప్రవహించినచోఁ బ్రీతియే యున్మత్తమై యుండును. కాని భాగ్యహీనుచే
నప్రీత్యంశమే యుత్కటమై ప్రవహించినది. అందుచే వీరికిఁ గ్రింద ప్రత్యేత
నమానాకరముగ నతని దివ్యసౌందర్యాదుల ననుభవించి పొందిన యాప్యాయన
విషయముగూడ నివృత్తమై, అలాభజన్యవ్యసనమే యధికమైనది. అంత శఠ
గోపనాయకి, నందవ్రజకుమారికలవలెను, శ్రీప్రహ్లాదాళ్వాన్లవలెను, అతని
ననుకరించి యుజ్జీవింపఁ బ్రయత్నించెను.

(౭) ఇక "నోవ్ పడోమ్" అను నేడవదశకమున ___ ఇంతటి
దుఃఖవ్యాకులత కలిగినను, అతఁడు ముఖమైనను జూపకుండుటను బరికించి "ఈ
విరహము స్వరూపానుబంధి యని తెలిసికొనలేక, యతఁడుపాయమని యెంచి
యుండనోపు" అని నిశ్చయించి తమ యాకించన్యమును విశదపఱచి శిరీవర
మంగళనగరిలో వేంచేసియుండు 'వానమామలై' పెరుమాళ్ళ తిరువడిగళ్ళలో
(వరవరమునీశ్వరుని దివ్యపాదారవిందములయందు) ననన్యగతికులై చిన్నమూలమగు
మహావృక్షమువలె పడి శరణుజొచ్చిరి.

(౮) శరణుజొచ్చినను అభిముఖ్యమును జూపింపక, ఔదాసీన్యము
వహించియుండుటను బరికించి, సముద్రమున మునిగినవార లచ్చట నేదేని యొక
తెప్పకొయ్య యవలంబనముగఁ దొఱకఁగా దానిని పట్టుకొని యుజ్జీవించునట్లు,
ఆళ్వార్లును నీస్థితిచే 'ఉపాయాన్తరమునేఁ బ్రయోజనమసిద్ధించు' నని యితరుల
నడివంచలఁ గాచియుండు నా భ్రమమును బోఁగొట్టి" నని నిర్ణయించుకొని
యాశ్వాసమును బొందిరి. ఆ యాశ్వాసజనిత ధైర్యసాహసములు వారిని
"తిరుక్కుడన్తై" అను దివ్యదేశమువఱకును నడిపించినవి. కాని అచ్చటకుఁ జని
నంతనే ధైర్యము నడలి మరల నవసాదము మిక్కుటముకాఁగ "ఇంకను
నే నెన్ని గడపలఁ గాచి యుండఁగలవాఁడను. ఎన్నిచోట్లని తిరుగుచుండఁగలను,"
అని తమ యాత్రని "అరావముదు" అను నెనిమిదవదశకమునఁ బ్రకటించిరి.

(౯) " మానేయ్‌నోక్కి " అను తొమ్మిదవ తిరువాయ్‌మొళిలో — ఇచ్చటనుగూడ తమ యభీష్టము నెఱవేరనందున " తిరువల్లవాళ్ " అను దివ్య దేశమునకుఁ బోవలయునని ప్రయత్నించిరి. కాని తమ యభిమతము సిద్ధింపక పోవుట యట్లుండ నచ్చటికి వెళ్ళుటకుఁగూడ శక్యముగాకుండెను. అట్లు తమకుఁ గలిగిన యవసాదమును తమ సఖులలామతోఁ జెప్పినట్లు, క్రమమున నన్యాపదేశ ముగ నానతిచ్చు చున్నారు.

(౧౦) కడపట " పిఱప్పవాఱుమ్ " అను పదియవదశకమున — " తిరు వల్లవాళ్ " అను దివ్యదేశమునకు వెళ్ళుటకు కాలిసడక సాగనందున మధ్యేమార్గ మునఁ బడియుండి బహుప్రకారంగుల మొఱలిడిరి. ఇంతలోపల " వాని గుణాను భవముఁ జేసియైనను ఉజ్జీవించెదము " అని ప్రయత్నించి, అదియును మోక్షము వలె పరమదుర్లభమై కనుపట్టగ నత్యన్తోత్సుకులనర్వేన్ద్రియులై, దానిచే క్రమపడి "నర్వావస్థలయందును నిన్నెడఁబాసియున్నను భవత్కల్యాణగుణానుభవమును జేయుచు నుజ్జీవించునట్లు నన్ననుగ్రహింపుమా స్వామీ!" అని సర్వేశ్వరుని శ్రీ పాదారవిన్దములలో శరణాగతులైరి.

షష్ఠశతకము (6-వ వత్తు)

(౧) ఇంతవఱకును భగవదత్యన్తప్రీత్యాస్పదములగు దివ్యదేశముల యందు శరణుజొచ్చియు ఫలింపనందున సమాశ్లేషయోగ్యములగు నని విభవా వతారముల కాశపడిరి. అయినను అవి కాలాన్తరనంవృత్తములగుటచే దుర్ల భములు కాఁగ, మఱల " నిత్యనన్నిధ్యభ్యాసాదులచేఁ బూర్ణమగు నర్చావ తారమే మనకు శరణ్యము " అని ' తిరువణ్‌వణ్డూ ' రిలో వేంకటేశయుండు పెరుమాళ్ళయందు భక్తిని నిలిపిరి. అతఁడొంతసేపటికిని సాపేక్షత్వంపనందున " అచ్చట నార్తులు పలువురుండుటచే వారి సంరక్షణవ్యగ్రుఁడై నన్ను విస్మ రించినట్లున్నది. మన యార్తిని దెలిపినచోఁ దప్పక విచ్చేయును." అని నిశ్చ యించి, "పైగల్ పూఙ్గిరివాయ్" అను ప్రథమదశకమున నచ్చటనుండు వివాంగ ముల చరణములకు వందనముల నర్పించి దౌత్యము (రాయబారము) ను నెఱపిరి.

(౨) " మిన్నిడై మడవార్ " అను ద్వితీయదశకమున — క్రిందిదశక మునఁ దాము బంపిన దూతలు (నందేశహారకవిహంగములు) అతని సన్నిధికిఁ జని, యతనికి నాయికాపరిస్థితిని దెలుపఁగ, ఆ సర్వేశ్వరుఁడును దయార్ద్ర

హృదయుఁడగుటచేఁ బరమార్తుఁడై, గజేంద్రుని సంరక్షించుటకుఁ జనుదెంచిన విధమున సతిసంభ్రమమున విచ్చేయుచుండెను. అంతవఱకును శోకజ్వాలక, అసహ్యవేదనాపరవశురాలై యలమటించి, ప్రణయరోష మున్మత్తకము కాఁగ, " ఇఁక సతఁడు వచ్చినను సంశ్లేషింపము " అని తన సఖీజనులును తామును సంకల్పించుకొని, అతనికిఁదెలియని యొకానొక స్థలమునకుఁ బోయి యుండ వలయునని యోచించి, ఒక పూఁదోటలోని నిసుకతిప్ప (దిబ్బ) పై, తన్మధ్య మున సతిమనోహరమగు మంటపమున వీరలందఱును సమూహముగఁజేరి, అతఁడు వచ్చినను వానితోఁ నుత్తరప్రత్యుత్తరములు జరుగుట కవకాశము లేనట్లు, నల్లకాకి, చిలుక, బంతి మొదలైన చేతనాచేతనాత్మకములగు లీలోపకరణములఁ గావలిపెట్టి, అనాదరమను పాషాణమయ ప్రాకారమును గట్టికొని అతిజాగరూకులై యుండఁగా; ఇతని జీవనాదృష్ట విశేష పరిపాకమున వీరలు మఱచి పడనై చిపోయిన కందుకము (బంతియు), కటకము(అందెయు)ఇతనికాలికిఁ దగులఁగ, వానినెత్తి " మన యదృష్టము పండినది" అని యుప్పొంగుచు సబహు మానముగఁ దన యుత్తమాంగమున నుంచుకొని, నాయకీవిషయమగు తన వ్యామోహము నంతయును వీనియందే కనఁబఱచి, తన సౌందర్య సౌశీల్య సౌభాగ్యములచేతను తన దున్నహ విరహ యాతనా ప్రకటనాదులచేతను, అనువర్తన, అనునయ, ప్రణిపతనాదులచేతను నాయకీయొక్క ప్రణయరోషమును మాన్పి, ఆమెతో సంశ్లేషించెను. ఆ విధమిందు సభివర్ణింపఁబడినది.

(3) ప్రణయరోషముచే " అతనితోఁ జేరఁగూడదు. మనకు మరణమే శరణ్యము " అని నిశ్చయించుకొని మరణింప బ్రయత్నింపుచున్న తమను తన శక్తి విశేషముచే నుజ్జీవింపఁజేసిన యతని వాత్సల్య స్వామిత్వ సౌశీల్యాది కల్యాణ గుణగణముల "సత్కురవ్ర" అను మూడవదశకమున ననునంధించి సంభ్రమాశ్చర్య ప్రహర్షపులకిత గాత్రు లగుచున్నారు.

(4) ఆ యనుసంధానము ప్రానంగికమై " మాశతు శోది " మొదలగు దశకములలోఁ గలిగిన వ్యసనములన్నియును దీఱునట్లు శ్రీ బృందావనవృత్తాన్తమును బ్రదర్శింపఁగ సందర్శించి, దానిని వృత్తకథవలెఁగాక సమకాలికోదన్తముగ సాక్షాత్కరించికొని " కురవై యాయ్చ్చియర్ " అను నాల్గవ తిరువాయ్మొళిలో ననుభవించిరి.

(౫) ఆ యనుసంధానమే, పానము సేయఁబడు పానీయమే పొర పోయినచో పారవశ్యమును గలుగఁజేయునట్లు, రసాన్తరమునఁబ్రవేశింపఁజేయఁగ, తమస్వరూపమును మఱచి యొక నాయికావస్థను బొంది, తనకుఁ గలిగిన దశాపరిపాకమును సఖజనులచేఁ దల్లికిఁ దెలుపుచున్నవారలై, అన్యాపదేశముచే "తువళిల్ మూమణి" అను నైదవదశకమున నభివర్ణించిరి.

(౬) ఈమె తనవిరహాదశ నానాఁటికిని వృద్ధిఁజెంది వ్యసన మగ్నలము కాఁగ మోహమూర్ఛితురా లాయెను దానినిఁ జూచి సహింపనేరక ఈమె సఖియును మూర్ఛిల్లెను. అట్టి దురవస్థను జూచియు నీమె నుజ్జీవింపఁజేయునుపాయమును మోఁచుచుటచే జీవించియుండు ఈమెజనని, ఈమెవలయాదులు జూడఁజూడ శిథిలములగుటఁ జూచి వానినిఁ బ్రత్యేకప్రత్యేకముగఁజెప్పి పిలుచునట్టి వాక్యనరణితోడ నీమెదశను "మాలుక్కువ్వైయుమ్" అను నాఱవ తిరువాయ్‌మొళిలో నభివర్ణించిరి.

(౭) మూర్ఛిల్లిన కొమార్తెయొక్క యవసాదమును జూచిన జనని "అది పోయినది, ఇది పోయినది" అని యతని తిరునామములఁ జెప్పుచు నామెయును మోహమూర్ఛితురా లాయెను. అంతఁదిరునామప్రసంగముచేఁ గుమార్తె మేల్కొని లేచి బయలుదేరి 'తిరుకోళూరు' నకుఁ జనుదెంచెను. జననియు వాసనచేఁ బ్రబుద్ధురాలై కుమార్తె శయనమును వీక్షింపఁగా నయ్యది శూన్యమై యుండ, "నా గర్భవాసమున జనించినందునను తనస్వభావము ననుసరించి యును తిరుకోళూరునకుఁ జనుదెంచియుండును" అని నిశ్చయించుకొని, ఈమె "అయ్యో! తనయనుగూడ పోఁగొట్టుకొంటినే" అని యార్తనాదము చేయుచు స్వదశను "ఉణ్ణుంనోఁఱు" అను నేడవదశకమున నభివర్ణించెను.

(౮) ఈ తిరువాయ్‌మొళిలో— జనని "ఎచ్చటఁ బ్రవేశించితివి" అని వ్యసనపడుటయే ఫలించి తనచాపల్యముచే బయలుదేరిన యామె చివరి వఱకును పోఁజాలక తన నగరోపవనమునఁ బడియుండి వ్యసనపడుచుండెను. అప్పటికిని అతనిరాకను గుఱించిన సమాచార మెయ్యదియును తెలియనందున అచ్చట నగుపడిన పక్షులను, ఏకదేశవాసిత్వముచేఁ గలిగిన సంబంధమును బురస్కరించుకొని వాని యైకరన్యమును శ్లాఘించుచు, "హాన్నులగు" అను నెనిమిదవదశకమున వానిని సందేశహరుల (దూతల) నుగఁ బంపిరి.

(౯) వీరు "ఎఱుంగొన్నావిలుం కఱ్ఱుం" (నర్వదిక్కులకును వెళ్లియైనను చూచి) అనియు, "వానవర్ కోనై కఱ్ఱు" (దేవాదిదేవునిఁ జూచి) అనియును దాత్యమును నెఱుపుఁ డని కోరిరి. అవి కదలిపోలేకుండునట్లు తమ యార్త ధ్వనిచేఁ బిలిచిరి. అంతనవి కదలకయున్నందున తమ పరినరమున కాలినడక నడచిపోవువార లెవ్వరును లేరుగదా! అని యోచించి మన నాదముచే "మరంగళుం మిరంగుం" (వృత్తములు సైతము కరుణజూపును) అని యచే తనములుగూడ కరుణార్ద్రములగుచుండఁగ, పరమచేతనునికి చెప్పవలయునా? అని తమ యార్తనాదములచే నతనిని "నీరాయ్ నిలయాయ్" అను తొమ్మిది దవదశకమువఁ బిలిపించుకొనఁ జూచిరి.

(౧౦) ఈరీతిగ గొప్పయార్తిచేఁ బరమపదమునకు వినఁబడునట్లు పిలిపించుచుఁ బిలచుచున్ననూ, అతఁడు ముఖమైనను జూపింపకుండెను. అంతట సకలచేతనోద్ధరణార్థము సకలాభీష్టఫలప్రదుఁడై శ్రీవేంకటాచలమున (తిరుమలలో) వేంచేసియుండు తిరువేంగడముడైయాన్ల (శ్రీ శ్రీనివాసుని) తిరువక్షస్థలములో పెరియపిరాట్టియార్లను (శ్రీ లక్ష్మీదేవిని) పురస్కరించుకొని సాంగోపాంగముగ శరణాగతిఁ జేసిరి. ఈ క్రమమును "ఉలకముండ్రుపెరువాయా" అను పదియవదశకమున నత్యాశ్చర్యకరముగ నభివర్ణించిరి.

సప్తమశతకము (౭వ పత్తు)

(౧) క్రింద "ఉన్నడిక్కీళ్ అమర్ందు పుక్కుక్కిడ" అని తమయొక్క అంకిచన్యమును విశదపఱచి విజ్ఞాపనముజేసియు నతఁడు తన ముఖమునైనను జూపఁడాయెను. అందుపై "విషయములు నింద్రియములును పరస్పరసంబద్ధములై విరాజిల్లుచుండెడి యీ సంసారమున మనలను బడవైచినవ్వాఁడే, వీనికి మనలను దాసులనుగఁ జేసివైచెను. ఇఁక మనకు వేరుగతి లేదు." అని వినువార లందఱును ద్రవించునట్లు వాపోవుచు "ఉణ్ణిలావియ" అను ప్రథమదశకమున నార్తనాదముఁ జేసిరి.

(౨) ఇట్లు వాపోయినను వాఁ డాభిముఖ్యమునుఁ జూపనందున, తమ స్వరూపమును వీడి యొక నాయికావస్థను బొంది, మోహసమ్మూర్ఛితులైరి. అప్పు డీమెతల్లి (తిరుత్తాయార్లు) కల్యాణమంటపమున శ్రీరంగనాథుని దివ్య పాదారవిందములలోఁ దన కుమార్తె నునిచి "ఈమెవిషయమున దేవరవార్లు

ఏమి చేయఁదలంచి యున్నాడు" అని "కఙ్గులుం పగలుమ్" అను ద్వితీయ దశకమున విలపించెను.

(3) అంత శఠగోపనాయిక మూర్ఛఁజేసి "వానిపొందు లభించినగాని జీవించను" అనునట్లుగ విరహావసాదము మిక్కుటము కాఁగ దక్షిణదేశమందుండు మిగుల రమ్యమైన "తిరుప్పేర్" నగరమునకు వెళ్ళవలయునని బయలుదేరఁగ, ఈమెతల్లియు సఖీజనులును దీనిని జూచి ఈమెను బరివేష్టించి నిలచి "నీ కింత యతి మాత్రప్రావణ్యము తగదు" అని మందలించిరి. "మీరు చెప్పి ప్రయోజన మెయ్యదియును లేదు. నామన స్సప్పుడే యచ్చటికి వెళ్లిచేరిపోయినది. కనక లాభములేదు. నేనై వెళ్లుటకుముందు మీరలే తీసికొనిపోయి అచ్చట జేర్చుటకు సిద్ధపడుఁడు." అని సహజములగు లజ్జానంశోచాదులను వీడి ధైర్యముతో నతిస్పష్టముగ వారలతోఁ జెప్పివై చెను. ఈప్రకారమే "వెళ్లెచ్చురిశెఱ్ఱు" అను తృతీయ దశకమున నభివర్ణింపఁబడినది.

(4) ఈ తిరువాయ్మొళ్లో "పేరెళిల్శూళ్ కడఙ్గ్ పెట్టిలత్తెఙ్గుం పిరాన్" అని శ్రీరామావతారమందలి విజయము ప్రస్తుతము కాఁగ, ఇదియే సమయమని, తత్ప్రసంగమున నెల్ల యవతారములయందలి తనవిజయపరంపరలను బహుముఖముగ సర్వేశ్వరుఁడు వీరికి సాక్షాత్కరింపఁజేయఁగ నందర్శించి "ఆళి యుళ్ళిచ్చిఱుమ్" అను నాల్గవ తిరువాయ్మొళ్లో ననుభవించి సంతుష్టులైరి.

(5) "అవతారములు స్వాశ్రితభక్త సంతరణోపయికములు. ఇట్లుండునవి కొంచమైనను ప్రయోజనపడనట్లుగ సంసారులు బాహ్యవిషయములలో నత్యంత ప్రవణు లగుచున్నారు. ఆహా! ఇది యేమి దౌర్భాగ్యము!" అని "కట్పార్ ఇరామపిరానై" అనునై దవదశకమున నాశ్చర్యచకితులైరి.

(6) "సంసారులు భగవద్విషయమునం దపేక్ష లేమిఁజేసి నశించుచున్నారు; అపేక్షగలిగిన మనము నశింపము. కాన మన మతని యవతారములను దివ్యమంగళవిగ్రహ సౌందర్యమును జేర్చి యనుభవింతము" అని కుతూహలపడిరి. కాని అవి దేశకాలవిప్రకృష్టము లగుటచే దగ్గఱకుఁ బని యనుభవించుటకు దుర్లభములగుటవలన మిక్కిలి విషణ్ణులై, సర్వేశ్వరునకు పరమపదమునందును నివాసము మిక్కిలి శ్రమావహమగునట్లు దీనాతిదీనముగ మొఱ పెట్టుకొనిరి. అట్టి మొఱ నాలకించి యాదాసీన్యమును విడచి యతఁడు తత్ప్రణామే

వచ్చి సుఖము జూపవలసినట్లును, వినువార లండఱును నిలువున నీరగునట్లును, పెద్ద యారవారముతో నా ర్తినాదమును "పాహిపాహి మూవులగుమ్" అను నాఱవ దశకమునఁ జేసిరి.

(౭) వాని దేహసౌందర్యవిషయమైన రసానుభవము మనస్సులో నుద్భవించి, భావనాప్రకర్షముచే బ్రత్యక్షసమానాకార విషయతాపై శేద్యము గలుగఁగ, అయ్యది ప్రత్యక్షమేయని యధ్యవసించి గాఢాలింగనముఁ జేయఁగోరి చేతులఁ జాచి, అప్పుడే యది సిద్ధింపనందునఁ దమకుఁ గలిగిన యూహాప్రకర్షమును "ఏఁ బ్రియరావి" అను నేడవదశకమున సర్వేశ్వరునితోఁ గలసిమెలసి సుఖించి విశ్లేషము నొంది వ్యథపడుచున్న యొకానొక నాయకియొక్క వాక్యసరణిలో నానతిచ్చిరి.

(౮) "మాయావామనసే" అను నెనిమిదవదశకమున ఆ విశ్లేష వ్యసనమువలన బొంధపడిన శ్రీ శఠగోపదివ్యసూరులు "సర్వేశ్వరుఁడు తాను సంకల్పించిన కార్యనిర్వహణకై మనల నిచ్చటనే యుంచును" అను భావము నివృత్తము కాఁగ "నా నీసంసారమునం దనవ్యాప్త జనించి, ఇచ్చట నొక తృణకాలమైనను నుండలేనట్లున్నను న న్నీసంసారముననే పడవైచి లాగుకొనిపోవుచున్న యాశ్చర్యవిషయము నా కానతీయుఁడు" అని మనవిజేయఁగా "ఇందులకా మీ రాశ్చర్యపడునది? ఇంతమాత్రమే గాక మా యద్భుత జగదాకార స్వరూపము నభివీక్షింపుఁడు." అని తమ విరాట్స్వరూప సందర్శనము ననుగ్రహింపఁగ, తనివిదీర సందర్శించి తదనుస్మరణాదులచే విస్మితులైరి.

(౯) ఈ యనుసంధానము ముగియఁగనే మరల యథాపూర్వముగ మొఱఁబెట్ట నారంభించిరి. అంతట నతఁడును శ్రీభీష్మాచార్యులవారిద్వారా లోకమునకు విజ్ఞానవిభూతినిఁ బ్రజ్వలింపఁజేసినటుల, "మాకును మాసంబంధుల కును సత్కాలక్షేపమునకై కొన్ని దివ్యప్రబంధముల మీచే విరచింపఁజేయఁగ సంకల్పించియున్నారము. అది సమాప్తమగువఱకును మి మ్మిచ్చటనే యుంచెదము" అని సమాధానము ననుగ్రహింపఁగ; వీరును దానిని సహింపనేరక "ఇది యొక కారుణ్యముండు విధమా?" అని యనుసంధించి "ఉదవి కైంకర్యాలు ఎన్నుయిర్ ఎన్నవుర్ పెణ్ణిల్, అదువుం మర్ పాలిన్ర తన్మదు" అని ప్రత్యుప

TIRUPA

కార మేదియును జేయలేకుండుటను " ఎన్తెక్కు మెనై " అనుచు మొదవ తిరువాయ్ మొళిలో నానతిచ్చిరి.

(౧౦) మఱియును ప్రత్యుపకారి మేదియును జేయలేక శ్రమపడిన వీరు వాని కొకదానిని సమర్పించుటకును, అతఁడు దానిని స్వీకరించుటకును తగిన వస్తు వెయ్యది తమవద్ద కలదా యని యోచించిరి. ఒక యుపాయము స్ఫురించెను. మనము గానముజేసిన తిరువాయ్ మొళిని వినుటకై సర్వేశ్వరుఁడు 'తిరువాఁయ్ విళై ' అను దివ్యదేశములో తిరువనన్దాళ్వాన్లపై దేవేరులతోఁగూడ వేరొలగ మున్న వాఁడు. కనుక నచ్చటకు వెళ్ళి తిరువాయ్ మొళిని వినిపించి దాస్యమును జేయుదము అని "ఇన్బం వయక్క" అను పదియవ తిరువాయ్ మొళిలో తీర్మా నించుకొనిరి.

అష్టమశతకము (8-వ పత్తు)

(౧) ఈ యనుభవ మంతయును మానసగోచరమై బాహ్యసంశ్లేషా యోగ్యమై యుండినది. అందుచే యథామనోరథము ఫలము ననుభవింపలేక పోయినందున తమ నసహ్యించుకొని " దుర్భగుఁడనగు నేను జనించినందున సర్వేశ్వరుని కల్యాణగుణగణము లన్నియును మాయములయిపోయినవా యేమిరో " అని అతిశంకితులైరి. సర్వేశ్వరుఁడు " మీ రట్టి సందేహము పడ వలదు " అని తన విస్రమ్భణీయత్వగుణమును బ్రకటించి వీరి యతిశంకను నివ ర్తింపఁజేసి సమాధానపఱచెను. అంత వీరు సమాహితులై దాని ననుసంధించి " తేనిమా రావార్ " అను ప్రథమదశకమున ప్రసన్నులైరి.

(౨) ఈ తిరువాయ్ మొళిలో- ప్రాసంగికముగ " యానుం నీతానే యావతో మెయ్యే " అని సర్వేశ్వరుఁడే యుపాయమని నిశ్చయించి అది కార్య కారికానందున నాయికావస్థను బొంది, అతని రాకను ప్రతీక్షింపక తామే యతఁ డుండుచోటికి వెళ్ళుటకు సంసిద్ధులైరి. దానిని జూచిన సఖులు " నీ కీది తగదు చూడుమా ! " అని ప్రతిషేధింపఁజూచిరి. " మీవద్ద మాకు విశ్వాసము లేదు" అని వారికి " నట్టళ్ వరివళై " అను రెండవ తిరువాయ్ మొళిలో కచ్చి తముగఁ జెప్పినైచిరి.

(3) ఈతిరువాయ్ మొళిలో " ఓర్ కోల నీల నన్నెడుంకున్ఱం వయువ తోప్పా " అని యతని దివ్యమంగళ విగ్రహ సౌందర్యము వనుభవించిరి.

దీనిచే దాము పడినశ్రమము తీరినది. అయినను శరీరముతోఁగూడ శత్రు భూయిష్ఠమైన సానసారమున నుండుటకు జుగుప్సపడి అతని యైశ్వర్యమునకు భంగము వాటిల్లునేమోయని భయపడిరి. అంత సర్వేశ్వరుఁడు "మీరు మాకై భయపడవలదు" అని తన సర్వశక్తినమన్వితత్వమును బ్రదర్శించి, తమ్ము సమాధానపఱిచిన క్రమమును "అజ్జు మిజ్జుమ్" అను తృతీయదశకమున నభివర్ణించిరి.

(౮) ఇచ్చట సమాహితులై యున్న వారు "సముద్రమును మథించినది దేవయోనిలో జన్మించిగదా! ఇచ్చట నన్నుగాదే" అని మరల వ్యాకులితా న్తఃకరణులు కాఁగ, తన శౌర్యవీర్యాదిగుణగణములఁజూపి, అటుపై "తిరుచ్చెన్నూ" రిలో 'తిరుచ్చిత్రకూ' అనెడి నదీతీరమున మాకు రక్షకులుగానుండు వారలు మూడువేలమంది బ్రాహ్మణశ్రేష్ఠులున్నారు. కనుక భయమునకు నాస్కారమే లేదు, అని వారి నందఱిని సేవింపఁజేయఁగ, వారినందఱిని సేవించి సంతుష్టులైన క్రమము "వార్కడారుని" అను చతుర్థదశకమున ననుగ్రహించిరి.

(౫) "మాయకూత్తా" అను పంచమదశకమున వానికి రక్షణ యున్నదని భయముతీఱి, యభీష్టముగ దేహసౌందర్యము ననుభవించిరి. ఆ యనుభవప్రకర్షముచే బాహ్యాన్తఃశత్రువులు కలిగి అది లభ్యము కానందున దావానలదందహ్యమానులవలె సంతప్తులై, మే మీ క్లేశముతోఁగూడ నశించి పోవలసినదేకదా యని దుఃఖనిర్భరులైరి.

(౬) అంత సీశ్వరుఁడు "వీరివ్యసనమును దీర్పలేకున్నామే" అని పరితప్త హృదయుఁడై వీరిముందఱి వస్తుటకు సిగ్గుపడి "ఇఁక మనము ముఖము జూపి నచో ప్రేమప్రవాహమగ్నలమై దేహమును త్యజింతురు. కనుక ప్రేమప్రకర్షమును కొంచెము తగ్గించి కొంచెముకొంచెముగ నానందము ననుభవింపజేయుచు మనము అనందింతము" అని "తిరుక్కట్టిత్తానము" న వేంచేసియుండి వీరియం దధిక వ్యామోహముగలవాఁడై యుండెను. అప్పుడీర్లు దీనినంతయు ననుసంధించి, అత్యంతస్నిగ్ధులై, మృదుమధురముగ "ఎల్లియుం కాలై యుం" అను నాఱవ దశకము నానతిచ్చిరి.

(౭) ఇఁక "ఇరుత్తువియన్దెన్నై" అను నేడవతిరువాయ్మొళిలో— "మాయకూత్తక్" అనుదానిలో శమకు గలిగిన విరహక్లేశము తీఱినట్లు

సంశ్లేషింపఁగ, దానిని వీరికి నుపకరించుటమాత్రమేగాక తనకు పరమప్రయోజన ముగ నెంచియుండుటను అనుసంధించి విస్మితుఁడై "ఆహా! ఇదియేమి ఆశ్రిత పారతంత్ర్యము! ఇదిఎట్టి సౌలభ్యము!" అని వాని భక్తవరాధీనత ననుసంధించి అత్యంతనంహ్లాదాంతరంగు లైరి.

(౮) ఈరీతిగ వీరి విరహతాపము తీరునట్లు సంశ్లేషించి తన విరహ తాప ముపశమింపఁ గఁ బ్రీతుఁడై యున్న సర్వేశ్వరుఁడు, "వీరు తమ అయోగ్యత ననుసంధించి మెల్లగ జారిపోవుటకు యోచనఁజేయుదురు. కాఁబట్టి వీరిభ్రమను నిశ్శేషముగఁ బోగొట్టవలయును" అని తలంచి "ఓభక్తాగ్రేసరా! రండు. మా దివ్యమంగళవిగ్రహసౌందర్య ముండువిధమును నేవింపుఁడు. మమ్ము బాగుగ నేవించితిరేని మా తిరుమేనిలో మిమ్ము గూడ చూడగలుగుదురు" అని వారినిఁబిలచి తనకు హారకేయూరనూపురాదులకంటెను నత్యన్నభోగ్యమగు నాత్మవస్తువుయొక్క స్వరూపమును సాక్షాత్కరింపఁజేయగ, దానిని "కణ్ణిళ్ శివన్దు" అను నష్టమదశకమున ననుభవించిరి.

(౯) ఇట్లు ఆత్మస్వరూపము ననుభవించిన ప్రీతిప్రకర్షముచేఁ దమ స్వరూ పమును విడిచి నాయికావస్థను బొంది 'తిరుప్పులియూ' రిలో సర్వేశ్వరునితో యాదృచ్ఛికసంశ్లేషమును బొంది వానిచే నపహృతచిత్తులై యుండు క్రమమును ప్రాణసఖి యొకతె చూచి ఈమి శరీరవర్ణవిపరివర్తనముచేతను, సంభ్రమణ క్రమ వైలక్షణ్యముచేతను 'తిరుప్పులియూర్ నాయనార్ల' తోఁగూడ నీమెకు సంశ్లే షము ప్రవృత్తమైన దని తెలిసికొనెను. ఈవిషయము లేమియును దెలియని మాతాపితరులు ఈమెకు పతిసంయోగసులభమగు వయఃపరిపాకము సంప్రాప్తమగులను పరికించి వివాహామును జేయ సమకట్టి స్వయంవరతూర్యముల నగరమున మ్రోగింపఁజేసిరి. దానిని విని యా ప్రాణసఖి "మీరు స్వయంవరమును చాటిన దీమె చెవికి సోకినచో నీమె బ్రతుకదు. తిరుప్పులియూర్ నాయనార్ల యందే యీమె అత్యన్నప్రవణయైయున్నది. కాన వారితోఁజేర్చుఁడు" అని ప్రబోధించెను. ఇట్లు అన్యాపదేశముగ తమదశను "కరుమాణిక్కమలై" అను తొమ్మిదవదశకమున నభివర్ణించిరి.

(౧౦) క్రింది రెండుదశకములయందును ఆత్మయొక్క అనన్యార్హ శేషత్వస్వరూపము ప్రతిపాదింపఁబడినది గదా! ఆ యనన్యార్హశేషత్వమునకు

పరాకాష్ఠ తదీయశేషత్వ మగుటచే " త్వదీయశేషత్వమే కాలతత్వ ముండువఱకును నాకును నానంబంధినంబంధులకును లభ్యమైయుండునటుల కృపజేయుము" అని " నెడుమాఱ్కడిమై " అను వదియవదశకమునఁ బ్రార్థించిరి.

నవమశతకము (9-వ పత్తు)

(౧) " కొణ్డపెణ్డిర్ " అను ప్రథమదశకమున—" భాగవతశేషత్వమే పురుషార్థము " అను పరమార్థమును దెలియఁబరచిన సర్వేశ్వరుఁడే నిరుపాధిక బన్ధువు, అతఁడే ప్రాప్యము ప్రాపకమును. " అను విషయమును చేతనుల కుప దేశించి "సోపాధికబంధువుల నందటిని విడిచిపెట్టి నిరుపాధికబంధువగు సర్వేశ్వరునే భజింపుఁడు " అని వారలఁ బ్రార్థించిరి.

(౨) ఇట్టి పరమబంధువు పవ్వళించియుండు 'తిరుప్పుళింగుడి'లో సమస్తానుభవములకు నాశపడి యతిత్వరితగతిని సర్వేశ్వరునిసన్నిధికిఁ జనిరి. అచ్చట భగవంతుఁడు, కుశలప్రశ్నఁజేయుట, సుభగశీతలముగఁ గటాక్షించుట, సంభాషించుట మొదలగు సంభావనాక్రమములచే వీరిని గౌరవింపక ఉదాసీనుఁడై యుండఁగా వీరు చాల నిర్విణ్ణులై, సర్వేశ్వరుని స్థితిని జూచి తమస్థితిని మఱచి " ఓడలుతెలియక నాకేతిగ నిద్రించుచున్నాఁడే? ఇతని కేమి యవద్యము వాటిల్లునోగదా!" అని భయపడి, " నాయూర్ని తనయూర్నిగూడ తీర్పక యుదాసీనముగ నున్నాఁడు " అని ఆవళ్దార్ " అను ద్వితీయ దశకమున నిరుత్సాహపడుచున్నారు.

(౩) ఇంతలోపల సీశ్వరుఁడు " మీరు నావద్ద యాచింపవలయు నా? మా శరీరమునందలి వ్యథను మీరు గమనింపలేదా ? నేను నారాయణుఁడను గదా! మీ సర్వాపేక్షితములను పూర్తిజేసెదను. మీరు నిరుత్సాహపడవద్దు" అని సమాధానపఱచగా సమాహితచిత్తులై, "ఓరాయిరం" అను తృతీయదశకమున నతని సౌశీల్యగుణమున నత్యన్నతప్రవణులై, అతని శీలగుణప్రాచుర్యము నభివర్ణించుచున్నారు.

(౪) ఈశ్వరస్వాతన్త్ర్యమునకు మూలము ఈశ్వరుఁడే; శీలాదిగుణములకు మూలము శ్రీదేవియే యైయున్నది. కనుకనే మనయాచార్యులందఱును సర్వేశ్వరనిరూపకధర్మములలో 'శ్రీయఃపతిత్వ' మును ప్రధానముగ గ్రహించు

చున్నారు. అందుచే నాళ్వార్లు సర్వేశ్వరుని శీలగుణమును శ్రియఃపతిత్వమును గూడ ననుసంధించిరి. అవశ్యాలమ్బనీయగుణాధికుఁడగుటచే నతనిని తత్ క్షణమే పొందవలయునని యాశపడిరి. అట్లు లభింపనందున తాము తమ కరణములతో గూడ విరహక్లేశము ననుభవించిరి. దీనిని పరికించి సర్వేశ్వరుఁడు వెంటనే సాక్షాత్కరించెను. ఇట్టి తమ దశావిశేషమును, తన్నిదానమగు విరహవ్యథను గుఱ్తెఱిగి వెంటనే వచ్చి తన్ను సర్వేశ్వరుఁడు రక్షించిన విధము ననుసంధించి మిగుల సంతోషభరితగాత్రులై "నేను కృతకృత్యుఁడ నైతిని. దాస్యముజేయ భాగ్యము గలిగినది, తరించితిని; ఇతరులనుగూడ శ్రీవైష్ణవుల నొనరించి తరింపఁ జేసితిని. అహా! ఇట్టి యభ్యుదయము నెవరైనను పొందగలరా! అని తమకుఁ గలిగిన లాభమును "మైయ్యార్ కరుం కణ్ణి" అను నాల్గవదశకమున నభివర్ణించు చున్నారు.

(౫) ఈతిరువాయ్‌మొళ్ళిలో "దేవతలకందటికిని యధిపతియగు 'కణ్ణపిరా' న్ను గనుగొంటిని గదా!" అని హర్షప్రకర్షనై శైద్యము కలుగఁగనే బాహ్య సంశ్లేషమున నచేతన కలిగినది. "వీరి కింకను విరహతాపమును గలుగఁజేసి నేవ సాదించెదము" అని ఈశ్వరుఁడుదాసీనుఁడై యుండఁగ, ఆళ్వార్లును అత్యన్త శిథిలులై "లౌకికపదార్థముల ననుసంధించుచు మనస్సును అన్యపరముగ జేసికొని యుజ్జీవింతము" అని యితరపదార్థములయందు దృష్టిని నిలుపఁగ, అని యాళా పాశహేతువు లగుటయేగాక ప్రకృతార్థస్మారకములై పీడింప నారంభించెను. వానిచే క్లేశపడుచుండుటచే నాయికావస్థను బొంది యనన్యార్హశేషత్వమును "ఇన్నుయిర్ చ్చేవల్" అను పంచమదశకమున నానతిచ్చిరి.

(౬) ఈదశకమున "ఏళ్నన్నిణ్ణి నాముం నం వాణ నాడనో డెన్ఱనోమ్" అని తన జీవనమున నాశను వదలుకొని మాటలాడిరి. ఈ యవస్థలో వీ రధికరించిన శైథిల్యమును సమర్థమునఁ బూర్తిజేసికొనుటకుఁ దగిన వీరి జీవనాదృష్టము చేతనో, లేక వీరి దీనాలాపములను విని ద్రవీభూతాన్తఃకరణుఁడగు నీశ్వరుని భాగ్యముచేతనో, లేక వీరియుపదేశములను విని భగవద్విషయమం దభిరుచి గలిగి యుండు చేతనులయొక్క భాగ్యవిశేషముచేతనో, "ఇఱుత్తుం వియత్తు" అను దశకమునం దనుభవించిన సంశ్లేషము స్మృతివిషయమై వాని శీలగుణానుసంధానముచే "ఉరుకు మాల్" అను నాఱవ దశకమున నత్యన్తశిథిలులైరి.

(౭) "ఎఱ్ఱానలగ ఱక్కశివా" అను నేడవ దశకమున - అప్రతిగర్భ గుణానుసంధానమునందలి యప్రీత్యంశము భాగ్యహానిచే మిక్కుటముకాఁగ, "సర్వేశ్వరుని బొందినచో జీవించుట, లేకున్న లేకుండుట." అను తమ దశా విశేషమును అన్యాపదేశముచే నానతిచ్చుచున్నారు.

యాదృచ్ఛికనంభోగము ననుభవించి వియుక్తయైన ఓకనాయిక నాయకుని దేహసౌందర్యసౌకుమార్యాదులయం దత్యన్తప్రవణయై, తన విరహానలోపశమనార్థము ఉద్యానవనమునకుఁజని, అచ్చటనుండు పక్షులను 'తిరుమూళిక్కళ' మను సుప్రసిద్ధదివ్యక్షేత్రమున తన భక్తుల విడువఁజాలని వరమకృపామూర్తి వచ్చి నిలచియున్నాఁడు. మీ రచ్చటకుఁ జని "మి మ్మెడబాసిన వారలు జీవింపఁగలరా?" అని ప్రశ్నించి, అతనికి నాస్థితిని దెలిపి రావలయును" అని నవినయముగఁ బ్రార్థించుచున్నట్లు వర్ణించుచున్నారు.

(౮) ఇట్లు తమయార్తిని దెలియఁబఱచినను వెంటనే రానందున అవన న్నుత్తైన ఆళ్వార్లు దూతప్రేషణ గుణానుసంధానాదులచేఁ గలిగిన మనఃప్రసాదముచే "అతఁడు విచ్చేసి మనలను గటాక్షించి, తాము సుఖముగ వేంచేసియుండు 'తిరునావాయ్' క్షేత్రమునకుఁ దీసికొనిపోవుట నిశ్చితమే" అని అధ్యవసించియున్నను, అంతవఱకును విలమ్బమునకు సహింపనేరక విలపించి "అతఁడు వేంచేసియుండు దివ్యదేశమునకు తామే వెళ్లవలయు"నని "అఱుక్కుం విన్నై యాయిన" అను నెనిమిదవదశకమున స్థిరీకరించుకొనిరి.

(౯) "మల్లిక్కై కమ్ర్తెన్నల్" అను తొమ్మిదవ దశకమున 'తిరు నావాయ్' క్షేత్రమునఁ బ్రవేశించి యనుభవించునట్లు మనోరథించిన ఆళ్వార్లు, పాతకవర్గములకు భయపడి, శ్రీనందగోకులమునందలివారలు శ్రీకృష్ణు నెడబాసి యొక సంధ్యలో ననుభవించిన క్లేశమును వీరొక్కరే యనుభవించి మొఱపెట్టిరి.

(౧౦) ఇట్లు దుఃఖసాగర నిమగ్నులగు నాళ్వార్లను జూచి సర్వేశ్వరుఁడు "మీరలో యిట్లు మనోరథించుచున్నారు, మిమ్ము పొందవలయునని కుతూహాల పడుచు, అది లభ్యముకానందున క్లేశపడుచున్నది మేముగదా! మిరొక్క రొఱఁత యును గలదా? మేము పరమపదమును వదలి 'తిరుక్కణ్ణపుర' మున నిత్యనన్నిధిఁ జేయుచున్నదియు తమకై గదా! శరీరావసానమున మీ యపేక్షితమును బూర్తి

జేయఁగలవారము." అని సమాధానపఱుచఁగ, హృష్టులై, సంసారులను జూచి "మీరలు ప్రవృత్తిని జేయుడు. దానికిఁ దగినే యధ్వవసాయములేనివారలు ఈ నిష్ఠను మాత్రమునై ననుఁ జేయుఁడు." అని "మాలై నణ్ణి" అను దశమదశకమున నుపదేశించిరి. క్రింది తిరువాయ్‌మొళిలో "నాళేలతీయే నెనక్కుళ్ళన" అనిరి. "మరణమానాల్" అను దానియందు నా దివసమును నిర్దేశించిరి. ఈశ్వరుఁడు 'చేసెదము' అని తలనాడించినచో, దానిని తాము పొందినట్లే భావించి పై రీతిని నడచుచున్నారు. "కాఁబట్టి అవిద్యాకర్మవాసనారుచిప్రముఖులగు విరోధులను బోఁగొట్టుచు నన్మార్గమున నడపించువాఁడు కాలమేఘశ్యామరూపుఁడగు భగవంతుఁడే" అని అధ్యవసించి, కాలమేఘశ్యామరూపుని సన్నిధిలో నా శ్మనిక్షేపముజేసి మార్గిబంధువుగ నతనినే వరించిరి.

దశమశతకము (10వ-పత్తు)

(1) "తాళ తామరై" అను ప్రథమదశకమున 'ఇచ్చటనే తిరువనన్తపురము' సన్నిహితమ్ము యుండఁగ నంతదూరము మనము పోవలసి యుండునా?" అని అధ్యవసించిరి.

(2) "అన్మత్సంబంధులగు ననుకూలజనులతోఁగూడ నొకటిగాఁ జేరి యచ్చటికి వెళ్లుదము రండు" అని "కెడుమిడిరాయ" అను ద్వితీయదశకమున నానతిచ్చిరి.

(3) వీరు కృతూహలపడినట్లు చూచ్యము జేయుటకు నవకాశము లభింప నందున తమకుఁ గలిగిన యొక దశావిశేషమును ఒక పిరాట్టిపాశురముగ(నాయికా వాక్యసరణిలో) "వేయ్‌మరు తోళిన్మై" అను తృతీయదశకమున నభివర్ణించిరి.

యాదృచ్ఛికసంభోగము ననుభవించి బహుకాలవిరహావసన్నయగు ఒకనాయిక ఆవాసనచే, శ్రీకృష్ణుఁడు తనతోఁగూడి యుండునప్పుడుగూడ, ఇది వఱకు నితని నెడబాసిన ప్రభాతసమయము నమీపింప, అసమయపు సుభగశీతల మందమారుతములుగూడ వీచుచున్నందున, 'ఇట్టిసమయమున నతఁడు వెళ్లుట తప్ప' దని యతని విరహమును నిశ్చయించుకొని "నీవు పశువుల మేపుటకు పోకుండనుండవలయును. ప్రమాదభూయిష్ఠమైన గహనారణ్యసీమలకు నీవు పోయినచో, నీకచ్చట అసురరాక్షసాదులచే నే యవద్యము వాటిల్లునో? అని

భయపడుచున్నాను," అనుచు శ్రేమపడుచుండ, వాడును దీని ననుసంధించి "నేను నిన్ను విడచి పోనేపోను" అని సుదృఢముగ ప్రతిజ్ఞ చేసి తన గమనాభావమును ఈమె తెలిసికొనునట్లు జేయఁగా మనస్సున నాధ్యాయనముజెంది యుజ్జీవించెను. ఇట్లు అన్యాపదేశముగఁ దమదశ నభివర్ణించిరి.

(ర) ఇట్లు అంతరంగమున నాధ్యాయనముజెందిన వీరు "శాశ్వతవ సెతిక్కు" అను నాల్గవ దశకమున - మోక్షమునకు హేతుభూతమైన భక్తియోగము స్వసాధ్యఫలమున కనుకూలమెయుండుటను వ్యక్తీకరించి, తాము తమయొక్క పురుషార్థమునకు నుపాయముగ మొదటి తిరువాయ్‌మొళిలో నానతిచ్చిన ప్రపత్తితో నుపసంహరించుచున్నారు.

(ఱ) "కణ్ణన్ కళ్గలిణ్ఱై" అను పఁగమదశకమున - ఈశ్వరుఁడు తమ్ము తీసికొని పోవుటకై త్వరపడుచున్నదానిని జూచి "మనకిక వెళ్ళుట తప్పదు" అని నిశ్చయించి, "ఇఁక సంసారులకు భక్తిమంతుల యనుభవప్రకారములనుపదేశించెదము" అని తా మారంభించిన పరోపదేశమును నిర్వహించిరి.

(ఱ) ఇట్లుపదేశించి విరమించిన తరువాత తనకై వీరి నిరహంకార మభివృద్ధియగుటను జూచి, వీరి కంచెముండే తా నభీతప్పుఁడై, వీరిని దీసికొని వెళ్ళుట యందలి త్వర యతిశయింపఁగ, "వీరిని దీసికొనిపోవునపుడు వీరు నియమించినట్లు చేసినవారలము కావలయు" నని 'తిరువాట్టాఱు' అను దివ్యక్షేత్రమున పర్యంకస్థానము జేసియున్న సర్వేశ్వరుని జూచి, "ఇతనికి పరత్వము ఔపాధికము, ఆశ్రితపారతన్త్ర్యమే స్వరూపము." అను విషయమును "అరుళ్ పెరువార్" అను నాఱవదశకమున నానతిచ్చిరి.

(ఴ) "వెళ్ళూల్ కవిగాళ్" అను నవమదశకమున — తమతో కలసి మెలసి తమకుఁ బరతన్త్రుఁడై తమ శరీరసంబంధమును వదలఁజాలకయుండు సర్వేశ్వరుని యభినివేశమును జూచి "ఇతని యభినివేశము జూడ నీదేహముతో గూడ మనలను తీసికొనివెళ్ళుటకు సంకల్పించియున్న ట్లున్నది. అట్లయినచో మన కీ మలినదేహము నిత్యమైపోవును. కనుక దీని నిప్పుడే పరిత్యజింపవలయును" అని నిశ్చయించుకొని "ఈ శరీర మతిహేయమైనది. ఇది నశించిపోవునట్లు కృపజేయవలయును. దీనియందు దేవరవారు ప్రీతిఁజూపకూడదు" అని

శరణుజొచ్చిరి. అంత సర్వేశ్వరుఁడు "మనకు సీనియం దధికాపేక్ష యుండినను గూడ,వీరు విడువుమనిన విడువవలసినదేనా?"అని యోచించి వీరి నడిగెను. దానిని జూచి వీరు శుద్ధులై "అహా! ఇది యొకసౌశీల్యముండు విధమా? ఈవిషయమున నెవ్వరును ప్రీతిని జూపఁబడదు. ప్రీతిని జూపి నేను పడిన యగచాట్లు చాలును" అని ప్రీతిప్రకర్షముచే నితరులకును నుపదేశించిరి.

(౮) ఈశ్వరుఁడు త మ్మా లోకమునకుఁ దీసికొనిపోవుటకై ఆవేగపడు టను జూచి, ఇందులకుఁ దమవద్దనుండు విశేష మెయ్యుడియా? అని పరికించి చూచిరి. తమయం దందులకుఁ దగిన హేతు వెయ్యుడియును లేకుండెను. అద్వేషమును గలుగఁజేసి విశేషకటాక్షప్రసరణముచే నిచ్ఛాశక్తినిగూడ ననుగ్రహించినది పరమకారుణికుఁడగు పరమాత్ముఁడే యైయుండెను. అంత వీరు "ఇబ్లుండగా ఇంతకుముందే న న్నెందులకై తీసికొనిపోవ్వకయుంటిరి?" అని సర్వేశ్వరుని ప్రశ్నించిరి. అందుల కాతఁడు నిరుత్తరుఁడై నిలువఁగ "ఆహా! ఇది యొక నిర్హేతుకవిషయీకరణ ముండు క్రమమే!" అని "తిరుమాలిరుంశోలై మలై" అను నష్టమదశోకమున ననుసంధించి సంహృష్టులైరి.

(౯) తఁదనంతరం "తూభ్యం విశుం పణిముకిల్" అను నవమదశోకమున సర్వేశ్వరాదిగతి యథివర్ణింపఁబడినది. మొదటి తిరువాయ్మొళి మొదలుకొని క్రింది తిరువాయ్మొళివఱకును ఆళ్వార్లకు 'పరభక్తి' కలిగినది. ఈ తిరువాయ్మొళిలో 'పరజ్ఞానావస్థ' కలిగినది. "ఇక్కడనుండి మానసానుభవముచే సాఙ్గాత్కరించుట చాలదు, సాఙ్గాత్తుగ పరమపదమునకే వెళ్ళితీరవలయును." అని సుదృఢమగు నధ్యవసాయముతోఁ గుతూహలపడుచున్న వీరిని, వీరికంటెను త్వరార్తుడగు సర్వేశ్వరుఁడు మార్గస్థులై న అతివాహికపురుషులుజేయు నత్కార క్రమమును, ప్రవేశింపవలసిన పరమపదవైభవమును, నిత్యసూరు లాదరించు ప్రకారములను, శ్రీదేవి (పెరియపిరాట్టి) యు, శ్రీవైకుంఠనాథుఁడు (పెరియపెరు మాళ్లు) ను ఎదురుగ నేతెంచి యాదరించునరణిని, పరమప్రాప్యులగు నిత్య సూరులనడుమ తా మానందనిర్భరులై యుండు పరిస్థితిని, నర్వమును సాఙ్గాత్కరింపజేయఁగ నత్యుత్సాహులై దాని నన్యాపదేశముగ నభివర్ణించుచున్నారు.

(౧౦) "అన్దమిల్ పేరిన్బ మ్తిడియరోడిరున్దమ్మై" అని నిరతిశయానన్ద నిర్భరులై, ఆ సమూహామున నున్న పరిస్థితి, కేవలము జ్ఞానసాఙ్గాత్కారమాత్రమై

బోధ్యానుభవమునకు యోగ్యముగానందున మిక్కిలి యవసన్నులై, దావానల మునఁ దగులుకొన్న మృగశాబకమువలె పరమార్తిఁజెంది, అతిదీనాతిదీనముగ నార్తనాదముజేయుచు శరణువేడిరి. అంత పరమదయార్ణవుఁడగు సర్వేశ్వరుఁడు "వీరి నిట్లు క్లేశము ననుభవింపజేసితిమిగదా!" అని వీరికంటెను తాను నిర్విణ్ణుఁడై దేవేశుల (నాయ్చ్చిమార్ల) తోఁగూడ, శ్రీగరుడవాహ (పెరియతిరువడి) నారూఢుఁడై, వీ రపేక్షించినట్లు విచ్చేసి, సేవసాదించి, వీరి ప్రకృతిసంబంధమును ఛేదించి "అన్న వావఱి చూచ్చూర్ణాయే" "అవావఱి లీడుపెట్ట" అని వీరు తామే చెప్పఁదగినట్లుగ వీరివిరహతాప ముపశమింపఁజేసి, వీరి కంటె నధికముగు తనతాపముగూడ తీరునట్లు సంశ్లేషించెను. ఆ క్రమమును "మునియే నాన్ముగనే" అను దశమదశకమున శ్రీ 'కురుకూర్' నగరమున కలంకారభూతులగు 'శ్రీమచ్ఛఠకోపదివ్యసూరు' లు తెసఁ పరమపదప్రాప్తిక్రమమును సిఖల చేతనోజ్జీవనార్థము పరమకారుణికులును పరమోదారులునునై యభివర్ణించి, తాము తరించి, సంసారిచేతనుల నందఱిని తరింపఁజేసిరి.

ఋషిం జుషామహే కృష్ణతృష్ణాతత్త్వ మివోదితమ్।
సహస్రశాఖాం యోఽద్రాక్షీత్ ద్రామిడీం బ్రహ్మసంహితామ్॥
శ్రీనగర్యాం మహాపుర్యాం తామ్రపర్ణ్యుత్తరే తటే।
శ్రీతిన్త్రిణీమూలధామ్ని శఠకోపాయ మంగళమ్॥

ఆళ్వార్, ఎమ్బెరుమానార్, జీయర్, తిరువడిగళే శరణమ్.

శ్రీసూక్తి సుధా సారసంగ్రహము

సమాప్తము.

శ్రీ:

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్
శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

తి రు వా య్ మొ ళి

వకుళాభరణం వన్దే జగదాభరణం మునిమ్ ।
యశ్శ్రీశైలేరుత్తరం భాగం చక్రే ద్రావిడభాషయా॥

ఈ దివ్యప్రబన్ధము భూలోకమం దవతరించిన కారణము:—

మునుపొకకాలమందు కైలాసగిరిలో పార్వతికి వివాహము తటస్థించినది. అప్పుడావివాహమును జూచుటకై సమస్త దేవతలును ఋషులు నచ్చట వచ్చిరి. ఆసమయమందు దక్షిణదేశము పైకెత్తుకొని ఉత్తరదేశము క్రింద వంగిపోయినది. దానిని జూచి రుద్రుండు దీనికిఁగారణమేమని విశ్వకర్మను బిలిచి యడుగగా విశ్వకర్మ లేచి బద్ధాంజలి పుటుఁడై "ఓస్వామీ! అంగుష్ఠప్రమాణమైన యీయగస్త్యమహాముని యిచ్చట వచ్చియున్నారుగాన ఈభాగమునంగిపోయినది; వీరుదక్షిణదేశమునకు వెళ్ళినయెడల భూమిసమానమగును" అని పరిహాసముగాఁ జెప్పెను. దానికగస్త్యులవారు మిగుల కోపగించి "ఓరి! నన్ను నిష్కారణముగా పరిహసించితివిగాన నీవంశమందు బుట్టినవారు కర్మభ్రష్టులై యధములై స్వర్గమును దొంగిలించి జీవించువారై యగుదురుగాక" యనిశపించిరి. ఈమాటను విశ్వకర్మ విని "మీ మాహాత్మ్యమును జెప్పిన నన్ను నిష్కారణముగా శపించిరిగాన మీభాష నీచభాషయైపోవుగాక". యని శపించెను. దానికగస్త్యులు కోపించి "లోకములనిప్పుడే భస్మముగాఁజేసెద" నని హుంకారముజేయగా నప్పుడు బ్రహ్మాదిదేవతలందఱు భయపడి వారివద్దవచ్చి యెంత వరమిచ్చినప్పటికిన్ని వారువినకపోయిరి. ఆసమయమందచ్చట శ్రీయఃపతియైన సర్వేశ్వరుడు వేంచేయగా వానినిజూచి యగస్త్యులవారు లేచి సాష్టాంగప్రణామముజేసి బద్ధాంజలిపుటులై నిలుచుండగా, వారినిజూచి సర్వేశ్వరుడు "శ్రీవైకుణ్ఠవాసులైన నిత్యసూరులిహలోకమం దవతరించి వేదార్థప్రతిపాదకములైన దివ్యప్రబంధములను ద్రావిడభాష యందురచియించి యీభాషను శిష్టులుపరిగ్రహించి సర్వభాషలలోను శ్రేష్ఠమగునట్లుచేసెద" ననియనుగ్రహించి యంతర్ధానమాయెను. దానిని విని యగస్త్యులు ప్రసన్నచిత్తులై దక్షిణదిక్కుకు వచ్చిచేరిరి. తరువాత విష్వక్సేనులు సర్వేశ్వరుని నియమనముచే నమ్మాళ్వార్లై యవతరించి యీప్రబంధమునుసాదించిరి.

ఆళ్వార్తిరువడిగళే శరణమ్

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

నమ్మాళ్వార్ల ప్రభావము

నమ్మాళ్వార్ల యొక్క తిరువవతార కారణము:—

పాణ్డ్యదేశమందలి తామ్రపర్ణీ తీరమందున్న కురుకాపురియందు కారియార్ అనెడు తిరునామముగల యొక పరమ భాగవతులు వేంచేసి యుండిరి. వారొకప్పుడు తమదేవులైన ఉడైయనైయారుతోఁగూడ తమశ్వశురగృహమైన తిరువణ్ పరిశారమనెడు దివ్యదేశమునకు వేంచేసి యచ్చట కొంతకాలము నివసించి తరువాత కురుకాపురికి వేంచేయునప్పుడు తిరుక్కుఱుంగుడికివచ్చి నమ్బిని దెణ్డమ్‌సమర్పించి "మాకు సన్తానము కలుగునట్లనుగ్రహింపవలయు" నని ప్రార్థింప నమ్బినిష్వక్సేనులను బిలిచి "మీరు వీరికి కుమారులై యవతరించవలయు" ననియాజ్ఞాపించిరి కారియార్ కురుకాపురికి వచ్చిన తరువాత ఒకనంసారి జీవద్వారా విష్వక్సేనులు ఉడైయనైయార్ గర్భమందుప్రవేశించిరి.

నమ్మాళ్వార్ల యొక్క తిరువవతారము:—

కొంతకాలము గడచినవెనుక ఉడైయనైయార్ గర్భమందు, కలియుగాది, ౪౨౭ - వ దినము, ప్రమాదిసంవత్సరము, వైశాఖమాసము, శుక్లచతుర్దశీ శుక్రవారము నిశాఖానక్షత్రము కటకలగ్నమందు నమ్మాళ్వార్లవతరించిరి. అప్పుడు కారిగూర్ గోదానాదులనిచ్చి మహోత్సవము జేసిరి. ప్రాకృత శిశువలె రోదనాది వికారములును సస్యపానాదులును లేక దినేదినే వర్ధిల్లుచు బాలసూర్యునివలె వెలుగుచున్న యాళ్వార్లను తల్లిదండ్రులుజూచి, వీరు ప్రాకృతులు కారని నిశ్చయించి పొలిన్దునిన్ఱపిరాన్ సన్నిధికి దీసికొనిపోయి యచ్చటనుంచుకొని తమబిడ్డయని యాదరముతో గాపాడుచుండిరి. అచ్చట తమకుముందుగానే తమరక్షణార్థము భగవదాజ్ఞచే నవతరించియున్న తిరువనన్దాళ్వాన్‌యొక్క అపరావతారమైన ఉఱఙ్గాప్పుళియను తిరునామముగల తిన్త్రిణీవృక్షముక్రింద నమ్మాళ్వార్లు ౧౬-సంవత్సరము లన్నపానాదులులేక భగవద్గుణానుసంధానము జేయుచు నేత్రములను మూసుకొని జ్ఞానముద్రగల వారై వేంచేసియుండిరి.

నమ్మాళ్వార్లను మధురకవు లాశ్రయించినది.

ఒకప్పుడు మధురకవియాళ్వార్లు దివ్యదేశయాత్రజేయుచు తిరువయో ధ్యయందు వేంచేసియున్నప్పు డొకరాత్రి దక్షిణమందొక తేజస్సును జూచి ఏదోగ్రామమందునిప్పతిగిలి మండుచున్నదని దలంచి తిరిగియు ౨-3-దినము లల్లనేజూచి ఇదిమంటకాదు, దివ్యతేజస్సునలె నున్నది, దీనిని బరిశీలించవల యునని యచ్చటనుంచి బయలుదేరి ప్రతి గ్రామములందును బరిశీలించుచు నాతేజస్సునే జూచుచు తిరునగరివఱకువచ్చి యవతల నాతేజస్సునుజూడగ ఇది యీనగరమందేయుండవలయునని నిశ్చయించి, అచ్చటనున్నవారిని, "ఈనగర మందేమైన విశేషము కలదా" యనియడిగిరి. వారుఆళ్వార్ల్ప్రభావమును జెప్పిరి. మధురకవులు ధ్యానయోగమందున్న నమ్మాళ్వార్లను సేవించి వీరికి చెవ్వులు నేత్రములున్నవో లేవోయని సందేహించి పరీక్షార్థమై యొక్క పెద్ద తాతినెత్తి యాళ్వార్ల ముందఱపడవేసిరి. ఆగొప్ప ధ్వనినివిని యిదియేమని నేత్రములనుదెఱచి యాళ్వార్లుచూచిరి. తరువాత మధురకవులు వీరికి వాగిం ద్రియము న్నదోలేదో యని సందేహించి "శెత్తిత్తిన్నయి పీల్ శిఱియదుపి అన్దాల్ ఎత్తైత్తిన్నైక్కీడక్కుమ్" అనగా - చచ్చినదానికడుపులో చిన్నది పుట్టినయెడల దేనినిభుజించి యెచ్చటనుండును, అని యడిగిరి. నమ్మాళ్వార్లు "అత్తైత్తిన్నైక్కీడక్కుమ్" అనగా - దానిని భుజించి యచ్చటనే యుండును అని సాదించిరి. మధురకవులు వీరు మహాప్రాజ్ఞులని నిశ్చయించి వారిని యాశ్రయించి యచ్చటనే కైంకర్యముజేయుచు వేంచేసియుండిరి.

తిరువాయ్మొళిని సాదించుటకుఁ గారణము.

అప్పుడు సర్వేశ్వరుఁడు శ్రీభూ నీళాసమేతుఁడై నమస్తపరిజనపరినా రముతోఁగూడ గరుడవాహనారూఢుఁడై వచ్చి యాళ్వార్లకు సేవసాదించగా నాశ్రితపతిని సేవించి వాని యొక్క దివ్యాత్మస్వరూప దివ్యమఙ్గళవిగ్రహ కల్యాణగుణ విభూత్యాది సమస్తవైభవములనున్ను చక్కగా ననుభవించి యాయనుభవము లోపల నణగక శ్రీసూక్తిరూపమై బయలుదేరగా నప్పుడు మొదట ఋగ్వేదసారమైన ౧౦౦ పాశురములుగల తిరునిరుత్తమునున్ను, యజుర్వేదసారమైన ౭-పాశురములుగల తిరువాశిరియమునున్ను, అథర్వణ సారమైన ౮౭-పాశురములుగల పెరియతిరువన్దాదినిన్ను ప్రసాదించి, తరు

వాత సామవేదసారమైన ౧౧౦౨-పాశురములుగల తిరువాయ్‌మొళియనెడు ఈచరమ ప్రబంధమును ప్రసాదించి సకలచేతనోజ్జీవనార్థమై వానిని మధుర కవులద్వారా లోకమందు వ్యాపింపఁజేసిరి. ఈప్రబంధమందు స్వస్వరూప పరస్వరూపోపాయ స్వరూపవిరోధి స్వరూపఫల స్వరూపములనెడి యర్థపంచకములనున్ను నిఖిల వేదవేదాన్తసారార్థమైన ద్వయ మన్త్రార్థమునున్ను ప్రతిపాదించిరి. ఆసమయమందు వీరిమాహాత్మ్యమునిని శ్రీవైకుణ్ఠవాసులైన నిత్యసూరులును శ్వేతద్వీపవాసులును బ్రహ్మాదులునువచ్చి వారి మాహాత్మ్యమునుజూచి యాశ్చర్యపడి వారివారి స్థానమునుజేరిరి. ౧౦౮, దివ్యదేశములలో 3౨-దివ్యదేశములందున్ను పెరుమాళ్ళు ఆళ్వార్ల శ్రీసూక్తికి పాత్రులమైప్రసిద్ధినిబొందెదమని నిశ్చయించుకొని యాళ్వార్లు వేంచేసియున్న తిరుప్పళియాళ్వార్ వద్దవచ్చి సేవసాదించి వానిచే మంగళాశాసనము జేయబడిన వారై కృతార్థులై వారివారి దివ్యదేశమునకు వేంచేసిరి. ఆళ్వార్లు, ఈవిధంబున యతిమానుషవైభవముగలవారై చేతనులనుజ్జీవింపఁజేయుచు 3౫-సంవత్సరములు ఈలీలావిభూతియందు వేంచేసియుండి యాచన్ద్రార్కస్థాయిగా తమ యశస్సునున్ను తిరువాయ్‌మొళినిన్ని యిహలోకమందుంచి తరువాత శ్రీవైకుణ్ఠమునకు వేంచేసిరి.

తరువాత వీరి కస్తూరజ్ఞ శిష్యులైన మధురకవులు వీరివిషయమై "కణ్ణి సుఱ్ఱుశిఱుత్తామ్బు" అనెడి దివ్యప్రబంధమును సాదించి యాళ్వార్లను అర్చావిగ్రహరూపముగా ప్రతిష్ఠజేసి నిత్యోత్సవాదులను జరిపించుకొని వేంచేసియుండిరి.

వీరికి తిరునామములు—నమ్మాళ్వార్లు (మనయాళ్వార్లని పెరుమాళ్ళు యభిమానమునకు విషయభూతులు) వకుళాభరణర్ (పొలిన్దునిన్ఱపిరాన్ సాదించిన బొగడమాలను అలఙ్కారముగా ధరించినవారు) శఠగోపర్ (శఠవాయువును నిరసించినవారు) పరాఙ్కుశర్ (అఙ్కుశమువలె ప్రతివాదుల మదమును బోగొట్టువారు), మారన్ (కుదృష్టులను జయించువారు) అని. వీరియోగాభ్యాసమందు వేంచేసియున్నప్పుడు భగవన్నియమనముచే విఘ్నక్లేశములువేంచేసి వీరికి పంచసంస్కారములనుజేసి మన్త్రార్థములను సాదించిరి. వీరుమంగళాశాసనము జేసిన దివ్యదేశములు — (౧) తిరుమాలిరుఞ్శోలై (౨) తిరుమాలై, (3) చోళసింహపురము, (౪) ఆళ్వార్ తిరునగరి, (తిరుక్కు-

రుకూర్), (౪) తిరుక్కుఱుంగుడి, (౬) వానమామలై (౭) తిరుక్కుడన్తై, (కుంభకోణము), (౮) తిరువల్లవాళ్, (౯) తిరువణ్వణ్డూర్, (౧౦) తిరువిణ్ణగర్, (౧౧) తొలైవిల్లిమఙ్గలమ్, (మఙ్గళపురమ్), (౧౨) తిరుక్కోళూర్ (౧౩) శ్రీరఙ్గమ్, (౧౪) తిరుప్పేరై, (౧౫) తిరువాఱన్విళై, (౧౬) తిరుక్కుళన్తై (పెరుఙ్గుళమ్), (౧౭) తిరువట్ పరిశారమ్, (౧౮) తిరుచ్చెఙ్గున్ఱూర్, (౧౯) తిరుక్కడిత్తానమ్, (౨౦) తిరుప్పులియూర్, (౨౧) తిరుప్పుళ్ళిఙ్గుడి, (౨౨) వరగుణమ , (౨౩) శ్రీవైకుణ్ఠమ్, (౨౪) తిరుక్కాట్కరై, (౨౫) తిరుమూழిక్కళమ్, (౨౬) తిరునావాయ్, (౨౭) తిరుక్కణ్ణపురమ్, (౨౮) తిరుమోగూర్, (౨౯) తిరువనన్తపురమ్, (౩౦) తిరువాట్టాఱు, (౩౧) తిరుప్పేర్నగర్, (౩౨) అప్పక్కుడత్తాన్ ఈ 32లో, పాణ్డ్యదేశమందు (౧౨) కేరళదేశమందు (౧౩), చోళదేశమందు (౫), తుణ్డీరమందు (౧) ఉత్తరదేశమందు (౧).

పీరి తిరునక్షత్ర తనియన్

వృషభే తు విశాఖాయాం కురుకాపురికారిజమ్।
పాణ్డ్యదేశే కలేరాద్రా శఠారిం సైన్యపం భజే॥
శ్రీవిజ్ఞానదినోత్తరేఽహని కలా వర్షే ప్రమాథ్యాహ్వయే
మాసే మాధవనామ్ని భార్గవదినే ఋక్షే విశాఖాభిధే।
లగ్నే శుద్ధచతుర్దశీతిథియుతే శ్రీమత్కుళీరేఽపి చ
యస్యాం ప్రాదురభూత్పరాఙ్కుశకవిర్భాగ్యోదయేఽస్మద్గురుమ్॥

తనియన్

మాతా పితా యువతయ స్తనయా విభూతిః
సర్వం యదేవ నియమేన మదన్వయానామ్।
ఆద్యస్య నః కులపతేర్వకుళాభిరామం
శ్రీమత్తదఙ్ఘ్రియుగళం ప్రణమామి మూర్ధ్నా॥

వాళ్తిరునామమ్

ఆనతిరువిరుత్తమ్నూఱుమరుళినార్ వాళియే
ఆశిరియమేళ్ పాట్టళి తపిరార్ వాళియే
ఈనమిలన్దాదియెన్ఱ్ తేళిన్దార్ వాళియే
ఇలగుతిరువాయ్ మొళి యూఱిరత్తొరునూర్ ఱన్ఱరుళ్ తాన్ వాళియే
వానరియుమ్మామాడక్కురుగై మన్నన్ వాళియే
వైగాశిపళ్ళిత్తిల్ వన్ది త్తార్ వాళియే
శేనై యర్కోనవతారమ్ శెయ్దవళ్ళల్ వాళియే
తిరుక్కురుగై చ్చడకోపన్ తిరువడిగళ్ వాళియే.

మేదినియిల్ వైగాశివిశాగత్తోన్ వాళియే
వేదత్తై చ్చెన్దమిళాల్ విరిత్తురైత్తార్ వాళియే
ఆదిగురువాయమ్బినియిలవతరిత్తార్ వాళియే
అనవరతమ్ శేనై యర్కోనడిత్తొళిలోన్ వాళియే
నాదనుక్కునాలాయిరమురైత్తార్ వాళియే
నన్మదురకవివణఙ్గుమ్నావీఱన్ వాళియే
మాదవన్పాత్తాముగై యూయ్వళ్ నన్దరుళ్పోల్ వాళియే
మగిళ్ మాఱన్ శడకోపన్ వైయగత్తిల్ వాళియే

నమ్మాళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

నమ్మాళ్వార్ వైభవము

సంపూర్ణము.

© ১৯৯৫ ভারতকোষ
ISBN 978 81 7955 [illegible]
প্রথম প্রকাশ [illegible]
মুদ্রক [illegible]
প্রকাশক [illegible]

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్

శ్రీమతే రామానుజాయనమః

తనియన్.

శ్రీశైలేశదయాపాత్రం ధీభక్త్యాదిగుణార్ణవమ్।
యతీంద్రప్రవణం వందే రమ్యజామాతరం మునిమ్॥

అ॥ శ్రీశైలేశదయాపాత్రమ్ - శ్రీనివాసుని యపరావతారమైన తిరుమలైయాళ్వార్ల యొక్క-కృపకువిషయమైనవారును, ధీభక్త్యాదిగుణార్ణవమ్ - జ్ఞానభక్తిమొదలగు గుణములకు సముద్రమైనవారును, యతీంద్రప్రవణమ్ - ఉడైయవర్లయందు మిక్కిలి ప్రాపణ్యముగలవారగుటచే యతీంద్రప్రవణులని తిరువామమునులవారలైన, రమ్యజామాతరం మునిమ్ - మణవాళమామునులను, వందే - సేవించుచున్నాను.

తా॥ తమకాచార్యులైన తిరువాయ్మొళిప్పిళ్ళైగారికి పూర్ణకృపాపాత్రులై, జ్ఞానభక్తి వైరాగ్యాదిసమస్తకల్యాణగుణాకరులైన యతీంద్రప్రవణులని తిరువామమునుల మణవాళమామునులను నేనాశ్రయించుచున్నానని.

లక్ష్మీనాథసమారంభాం నాథయామునమధ్యమామ్।
అస్మదాచార్యపర్యంతాం వందేగురుపరంపరామ్॥

అ॥ లక్ష్మీనాథసమారంభామ్ - శ్రీయఃపతిని మొదలుగాగలవారై, నాథయామునమధ్యమామ్- నాథమునులనున్న ఆళవందార్లనున్న మధ్యమిందుగలవారై, అస్మదాచార్యపర్యంతామ్-మనయాచార్యులనంతమందుగలవారై, గురుపరంపరామ్ - గురుపరంపరను, వందే - సేవించుచున్నాను.

తా॥ ద్వయమనెడు మహామంత్రమును మొదటప్రవర్తింపజేసిన ప్రథమాచార్యులై మనకు పరమోపకారకులైన శ్రీయఃపతి మొదలుప్రవర్తించినవారై, ఉత్తరకాచార్యులైన నాథయామునయతివరులనుమధ్యమందుగలవారై, మనయాచార్యులవఱకున్న గురుపరంపరను నేనాశ్రయించుచున్నానని.

యో నిత్యమచ్యుతపదాంబుజయుగ్మరుక్మ
వ్యామోహతస్తదితరాణి తృణాయ మేనే
అస్మద్గురోర్భగవతోఽస్య దయైకసింధోః
రామానుజస్య చరణౌ శరణం ప్రపద్యే॥

అ॥ యః - ఏఉడైయవర్లు, నిత్యమ్ - ప్రతిదినమును, అచ్యుతపదాంబుజయుగ్మరుక్మవ్యామోహతః - స్వర్ణమువలెస్నిగ్ధమైన శ్రీయఃపతియొక్క శ్రీపాదపద్మములయందు వ్యామో

హముష్మై, తదీయరాణి - ఆంతకంటె వేఱువిషయములను, తృణాయ - గడ్డివలెతుచ్ఛములై, మేనే - తలంచిరో, అస్మద్గురోః - మనకాచార్యులై, భగవతః - జ్ఞానపూర్తిగలవారై, దయైకనిష్ఠోః - (ఆశ్రితులవిషయమందు) కృపాసముద్రమైన (కృపాపూర్ణులైన), ఆస్యరామానుజస్య- ఇట్టినైభవముగల ఉడయవర్లయొక్క, చరణౌ - తిరువడికళ్ళను, శరణమ్ - ఉపాయముగా, ప్రపద్యే - పొందుచున్నాను.

తా॥ అసారములైన దేవతాన్తర విషయాన్తరములను ఛదలి నిరతిశయభోగ్యమైన శ్రీయఃపతియొక్క శ్రీపాదముల వనపరతమధ్యానించుచున్న పరమదయాళువైన మహాప్రభావములగల ఉడయవర్లి యొక్క తిరువడికళ్ళే నేనుసకల పురుషార్థములకు నుపాయముగా నాశ్రయించితినని.

మాతా పితా యువతయస్తనయా విభూతిః
సర్వం యదేవ నియమేన మదన్వయానామ్ ।
ఆద్యస్య నః కులపతేర్వకుళాభిరామం
శ్రీమత్తదఙ్ఘ్రియుగళం ప్రణమామి మూర్ధ్నా ॥

అ॥ మాతా - తల్లివలెప్రియమునిచ్చునట్టిదియు, పితా - తండ్రివలెహితమునిచ్చునట్టిదియు, యువతయః - స్త్రీలవలెయానన్దజనకమును, తనయాః - పుత్రులవలెరక్షకమును, విభూతిః- ఐశ్వర్యమునలెవై భవజనకమును, సర్వమ్ - తక్కిన పురుషార్థములన్నియు, నియమేన - సర్వకాలములయందును, మదన్వయానామ్ - మనకులమందు బుట్టినవారికి, యదేవ - ఏనమ్మశ్రీవర్లయొక్క శ్రీపాదమైయున్నదో, నః - మనకు, ఆద్యస్య - మొదటినుండి పరంపరగావచ్చుచున్న, కుల పతేః - కులగురువైన నమ్మశ్రీవర్లయొక్క, వకుళాభిరామమ్ - బొగడపువ్వులచేశోభిల్లుచున్న, శ్రీవత్ - అతిసుందరమై, తత్ - అట్టినిరతిశయభోగ్యమైన, అఙ్ఘ్రియుగళమ్ - శ్రీపాదద్వన్వ మును, మూర్ధ్నా - శిరస్సుచేత, ప్రణమామి - సేవించుచున్నాను.

తా॥ వనకును మనసంబంధులకును సకలవిధసుఖములనిచ్చుచున్న నమ్మశ్రీవర్లయొక్క పరమప్రాప్యమైన తిరువడిని నేనాశ్రయించుచున్నానని.

భూతం సరశ్చమహదాహ్వయభట్టనాథ
శ్రీభక్తిసారకులశేఖరయోగినాహ్నామ్ ।
భక్తాఙ్ఘ్రిరేణుపరకాలయతీన్ద్రమిశ్రా
శ్రీమత్పరాఙ్కుశమునిం ప్రణతోఽస్మి నిత్యమ్॥

అ॥ భూతమ్ - పూడత్తాళ్వార్లనున్ను, సరశ్చ - పొయ్గైయాళ్వార్లనున్ను మహదాహ్వయ భట్టనాథ భక్తిసారకులశేఖరయోగినామాన్ పేయాళ్వార్లు పెరియాళ్వార్లు తిరుమళిశైయాళ్వార్లు కులశేఖరాళ్వార్లు తిరుప్పాణాళ్వార్లు (వీరినిన్ని), భక్తాఙ్ఘ్రిరేణుపరకాలయతీన్ద్రమిశ్రాన్, తొణ్డరడిప్పొడియాళ్వార్లు తిరుమఙ్గైయాళ్వార్లు పూజ్యులైన ఉడయవర్లు (వీరినిన్ని), శ్రీమత్పరాఙ్కుశమునిమ్ - కైఙ్కర్యశ్రీగలనమ్మళ్వార్లనున్ను, నిత్యమ్ - ప్రతిదిన మును, ప్రణతోఽస్మి - నమస్కరించినవాడనై, అస్మి - అగుచున్నాను.

తా॥ పొయ్గైయార్ పూదత్తార్ పేయార్ తిరుమళిశైప్పిరాన్ కులశేఖరప్పెరుమాళ్ భట్టర్పిరాన్ తొణ్డరడిప్పొడి తిరుప్పాణన్ కలియన్ ఉడయవర్లు వీరిని తమకవయవములుగాగల నమ్మళ్వార్ల నాశ్రయించుచున్నానని.

శ్రీ:

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః.

తిరువాయ్ మొళి తనియన్

నాథమునులు సాదించినది.

భక్తామృతం విష్వజనానుమోదనం
సర్వార్థదం శ్రీశఠకోపవాఙ్మయమ్ ।
నమ్రన్నశాఖోపనిషత్సమాగమం
నమామ్యహం ద్రావిడవేదసాగరమ్ ॥

అ॥ భక్తామృతమ్-భక్తులైన శ్రీవైష్ణవులకు (దేవతలకు), అమృతమువలె భోగ్యమైనదియు (అమృతమునిచ్చునట్టిదియు), విశ్వజనానుమోదనమ్-సమస్తజనులకును (శ్రవణము చేత) (దర్శనము చేతను) ఆనన్దజనక మైనదియు, సర్వార్థదమ్-సకలపురుషార్థములను (రత్నాదులను) ఇచ్చునట్టిదియు, సమ్రన్నశాఖోపనిషత్సమాగమమ్ - వెయ్యిశాఖలుగలసామవేదమునొక్క-సారమైన ఛాన్దోగ్యోప నిషదర్థమును ప్రతిపాదించునట్టిదియు (అనేకశాఖలుగలచన్దనవృక్షాదులయొక్క- ఆగమమును తన సమీపమందుగలదియు)వైన, శ్రీశఠకోపవాఙ్మయమ్ - నమ్మళ్వార్లయొక్క- శ్రీసూక్తిరూప-మై, ద్రావిడవేదసాగరమ్-ద్రావిడవేదమైన తిరువాయ్మొళియనెడి సముద్రమును, అహమ్ - నేను, నమామి - సమస్కరించుచున్నాను.

తా॥ భక్తులకు సకలాభీష్టప్రదమై స్వయంభోగ్యమై, వినునప్పుడానన్దజనక మై సామవేద సారార్థప్రతిపాదక మైన తిరువాయ్మొళిని నేను నమస్కరించుచున్నానని.

ఈశ్వరమునులు సాదించినది.

తిరువళ్దినాడెన్నుమ్ తేశ్కురుగూరెన్నుమ్*
మరువినియవణ్ పొరున లెన్నుమ్*__అరుమఱైగ
ళన్దాదిశెయ్దానడియినైయే యెప్పొళు దుమ్*
శిన్దియాయ్ నెఞ్జే తెళిన్దు ॥

అ॥ తిరువళ్దినాడెన్నుమ్ - తిరువళ్దియనెడు దేశమనియు, తేశ్కురుగూరెన్నుమ్ - స్పృహణీయమైన తిరునగరియనియు, మరువఇనియ - ఆళ్వడునట్లుభోగ్యమై, పణ్ - నుండర్మమైన, పొరుణలెన్నుమ్ - తామ్రపర్ణియనియు, (అనుసంధించి), అరుమఱైగళ్ - దుర్లభమైన వేదార్థ ములను, అన్దాదిశెయ్దాన్-అన్తాదిగా సాదించిన నమ్మళ్వార్లయొక్క-, అడియినైయే-శ్రీపాద ద్వన్వ్యములనే, ఎప్పొళుదుమ్ - సర్వకాలమును, నెఞ్జే - ఓమనసా ! తెళిన్దు-నిర్మలమైయుండి, శిన్దియాయ్ - ధ్యానించుము.

తా॥ ఓమనసా! తిరువాయ్‌మొళిని సాదించిన నమ్మాళ్వార్లయొక్క తిరువడికళ్ళనున్న వారితో సంబంధించిన దేశగ్రామనదులనున్ననుసంధించుమాయని.

శొల్లినముల్లు సాదించినది.

మనత్తాలుమ్‌వాయాలుమ్ వణ్‌కురుగూర్ పేణుమ్*
ఇనత్తారై యల్లాదిజైక్కిన్ఱేన్*__తనత్తాలుమ్
ఏదుమ్‌కుజైవిలేన్నైక్ కడగోపన్*
పాదబ్జళ్ యాముడైయపత్తి॥

అ॥ మనత్తాలుమ్ - మనస్సుచేతను, వాయాలుమ్ - వాక్కుచేతను, వణ్‌కురుగూర్ - నుందర్ మైనతిరునగరిని, పేణుమ్ - ఆశించుచున్న (స్తోత్రముజేయుచున్న) శ్రీవైష్ణవులయొక్క, ఇనత్తారైయల్లాదు - సమూహమందున్న వారినితప్ప, ఇఱైక్కిన్ఱేన్ - ఆశ్రయించను తనత్తాలుమ్ - సంపత్తుచేతను, ఏదుమ్‌కుజైవిలేన్ -ఏవిధమైన కొఱతయుగలవాడనుకాను. ఎన్నై - నాస్వామియైన, కడగోపన్ - నమ్మాళ్వార్లయొక్క, పాదబ్జళ్ - తిరువడికళు, యాముడైయ - మాయొక్క, పత్తి - ఆశ్రయము,

తా॥ నమ్మాళ్వార్లు వేంచేసియున్న తిరునగరిని స్తోత్రముజేయనివారిని నేను స్తోత్రము జేయను. నమ్మాళ్వార తిరువడికళ్ళనాశ్రయించిన మనకేవిధకొఱతయు లేదని.

అనన్దాళ్వాను సాదించినది.

ఏయ్న్ద పెరుజ్కీర్తి యిరామానుశమునిదన్*
వాయ్న్దమలర్ ప్పాదమ్‌వణఙ్గుకిన్ఱేన్*__ఆయ్న్ద పెరుమ్
శీరార్ కడగోప శెన్దమిళ్ వేదమ్‌తరిక్కుమ్*
పేరాదవుళ్ళమ్ పెఱు॥

అ॥ ఆయ్న్ద - దోషరహితమైన, పెరుమ్‌కీర్ - గొప్పకల్యాణగుణములచే, ఆర్ - పూర్ణులైన, కడగోపన్ - నమ్మాళ్వార్లుప్రసాదించిన, తమిళ్ - ద్రావిడరూపమై, శెమ్ - నుందరమైన (సులభమైన), వేదమ్ - తిరువాయ్‌మొళియనెడువేదమును, తరిక్కుమ్‌ధరించుటకొఱకు, పేరాద - చాంచల్యములేని, ఉళ్ళమ్‌మనస్సును, పెఱ - లభించుటకై, ఏయ్న్ద - అనురూపమైన, పెరుమ్‌కీర్తి - గొప్పకీర్తిగల, ఇరామానుశమునిదన్ - ఉడయవర్లయొక్క, వాయ్న్ద - చేరియున్న, మలర్ - పుష్పమువంటి, పాదమ్ - తిరువడికళ్ళను, వణఙ్గిన్ఱేన్ - ఆశ్రయించుచున్నాను

తా॥ హేయప్రత్యనీకసకల కల్యాణగుణాకరులైన నమ్మాళ్వార్లు ప్రసాదించిన ద్రావిడవేదమైన తిరువాయ్‌మొళి నాహృదయమందు స్థిరముగానుండునట్లు, వారికైంకర్యపరతన్త్రులై జగత్ప్రిఖ్యాతవైభవముగల ఉడైయవర్లయొక్క శ్రీపాదములనాశ్రయించితినని.

భట్టరు సాదించినది.

వాళ్‌తిగళుమ్‌శోలై మదిళరంగర్ వణ్‌పుగళ్‌మేల్*
ఆళ్‌తమిళ్‌మఱైగళాయిరముమ్*___ఈట్టన
ముదల్‌తాయ్‌శడగోపన్ మొయ్‌మ్బాల్ వళర్‌త్త*
ఇదత్తాయిరామానుశన్ ॥

అ॥ వాన్ - ఆకాశమందు, తిగళుమ్ - ప్రకాశించుచున్న, శోలై - తోపులనున్న, మదిళ్ - ప్రాకారములనున్నుగల, అరంగర్ - శ్రీరంగమందుబవ్యళించినరంగనాథునియొక్క. వణ్ పుగళ్ మేల్ - సుందరమైనకల్యాణగుణములమీద, ఆళ్ద వ్యాపించియున్న, తమిళ్ మఱైగళ్ - ద్రావిడవేదములైన, ఆయిరముమ్ - వెయ్యిపాశురములనున్నుు, ఈట్ట - కన్నిన, ముదల్‌తాయ్ - మొదటితల్లి, శడగోపన్ - నమ్మాళ్వార్లు, మొయ్‌మ్బాల్ - (తమ) సామర్థ్యముచేత, వళర్‌త్త - వృద్ధిజేసిన, ఇదత్తాయ్ - హితమైనతల్లి, ఇరామానుశన్ - ఉడయవర్లు.

తా తిరువాయ్‌మొళిని ప్రసాదించినవారు నమ్మాళ్వార్లు దానిని లోకమందు వ్యాపింపఁ జేసివృద్ధిజేసినవారు ఉడయవర్లని.

మిక్కవిత్తైనిలై యుమ్ మెయ్యాముయిర్ నిలై యుమ్*
తక్కనెఱియుమ్ తడైయాగి___త్తొక్కియలుమ్*
ఊళ్‌వినై యుమ్‌వాళ్‌వినై యుమ్ ఓదుమ్‌కురుగై యర్‌కోన్*
యాళ్‌నిలై వేదత్తియల్ ॥

అ॥ మిక్క - గొప్పదైన, ఇత్తై - సర్వేశ్వరునియొక్క, నిలై యుమ్ - స్థితినిన్ను (పరత్వమునున్ను), మెయ్యామ్ - నాశములేని (నిత్యమైన), ఉయిర్ - జీవులయొక్క, నిలై యుమ్ - స్థితినిన్ను (పారతంత్ర్యమునున్ను), తక్క - అనురూపమైన, నెఱియుమ్ - ఉపాయమునున్ను (శ్రీమన్నారాయణచరణమునున్ను), తడైయాగి - ప్రతిబన్దకమై, తొక్క - చేరి, ఇయలుమ్ - పర్తించుచున్న, ఊళ్ - అనాదియైన, వినైయుమ్ - (అవిద్యాది) కర్మలనున్ను, వాళ్‌వినైయుమ్ - పరమపురుషార్థమైన బ్రహ్మానన్దమునున్ను, కురుగైయర్ - కురుకాపురియందున్నవారికి, కోన్ - స్వామియైన నమ్మాళ్వార్లుసాదించినదై, యాళ్‌నిన్ - మీఁదయొక్క, ఇశై - గానమువఁటి గానములగల, వేదత్తు - సామవేదముయొక్క, ఇయల్ - స్వభావములగల (సామవేదార్థప్రతిపాదకమైన) తిరువాయ్‌మొళి, ఓదుమ్ - ప్రతిపాదించుచున్నది.

తా॥ ఈ తిరువాయ్‌మొళిప్రబన్దమందు, స్వస్వరూపపరస్వరూపోపాయస్వరూపవిరోధిస్వరూపఫలస్వరూపములసెడియర్థపఞ్చకము ప్రతిపాదింపబడుచున్నదని.

తనియన్ సంపూర్ణము.

పత్న్యుశ్శ్రీయాఃప్రసాదేన ప్రాప్తసార్వజ్ఞ్యసంపదమ్ ।
ప్రపన్నజనకూటస్థం ప్రపద్యే శ్రీపరాఙ్కుశమ్ ॥

తిరువాయ్‌మొళి సారసఙ్గ్రహము

అఖిలజగద్ధితానుశాసనమైన వేదమందును, తదుపబృంహణములైన స్మృతీతిహాసపురాణములయందును ప్రసిద్ధమై, శ్రీయఃపతియొక్క సర్వస్వమై, చేతనులకాచార్యనై, ఉపాయోపేయములను ప్రతిపాదించుటచే "ద్వయమ్" అని తిరునామముగలదైన వాక్యద్వయమందుఁ బ్రతిపాదింపఁబడిన పది ౧౦. అర్థములును, అపారుషేయోపనిషత్తైన తిరువాయ్‌మొళి-పది ౧౦ పత్తులచేఁ బ్రతిపాదింపఁబడుచున్నవని పూర్వాచార్యులు నిర్వహింతురు—ఆదెట్లనగా—౧ - వ, పత్తులో, "మలర్మగళ్ విరుమ్బుమ్ నమరుమ్ పెఱలడిగళ్" "మలరాళ్ మైన్దన్" "తిరుమామగళార్ తని క్కేళ్వన్" "తిరువిన్ మణాళన్" "పూమగళార్ తనిక్కేళ్వన్" మైన్దనైమలరాళ్ నుణ వాళనై" ఇత్యాదివాక్యములచే శ్రీయఃపతిత్వమును, ౨ - వ, పత్తులో, "ఎమ్మెరియమ్మానా గణుఙ్కు" "ఎమ్బిరాన్మొమ్మాన్ నారాయణనాలే" "నారణన్ముళువేళ్వులనుక్కుమ్మాదన్" ఇత్యాది వాక్యములచే నారాయణత్వమును, ౩ - వ. పత్తులో, "నాన్మలరామీత్తామరై" "అఙ్గదిరిడియన్" "అవన్ పాదపఙ్కయమ్" "తేర్‌క్కవియపెరుమాన్‌క్కనైత్తళల్" "మూవుల గుమ్‌తొళుదేత్తుమ్‌శిరడి" ఇత్యాదివాక్యములచే నిత్యాలోకకారణ్యమైన చరణారవిన్దమును, ౪-వ, పత్తులో, "వల్వినైతీర్‌క్కుమ్‌కణ్ణన్" "తొల్‌వినైతీర" "వెయ్యనోయేగళ్‌ముదుమ్ వియన్ ఞాలత్తువీయ" "వేళ్వియెల్లామ్‌విదుత్తు కూట్టరియతిరువడిక్కళ్‌కూట్టినై" ఇత్యాదివాక్యములచే అనిష్టనివృత్తిపూర్వకేష్టప్రాప్తి లక్షణమైన ప్రాపకత్వమును, ౫ - వ, పత్తులో, "తమియేను క్కరుళాయ్" "ఆరెనక్కు నిన్వరమే శరణాగత్తన్నొళిన్దాయ్" "ఊన్నాల్లలాల్" "నమ్బిరు మూవడి మేల్ శేమఙ్గళ్" "నాడొఱుమేగశిన్దైయనాయ్" ఇత్యాదివాక్యములచే ప్రార్థనా గర్భవిప్రసమ్భమును, ౬ - వ, పత్తులో, "అడిమైశెయ్‌వార్ తిరుమాలుక్కు" "ఒళిన్దొళిన్ మలరాళ్ కొళునన్" "ఎన్ తిరుమార్వఱుక్కు" "కోల తిరుమామగళ్‌కోడు" ఇత్యాదివాక్యములచే నిత్యసంబన్ధమును, ౭-వ, పత్తులో, "కన్న లేయముదే" "కొడియేన్ పరుగిన్నముదే" "ఇవ్వేళ్వులనై యిన్నప్పయక్కు" ఇత్యాదివాక్యములచే నిరతిశయభోగ్యత్వమును, ౮-వ, పత్తులో, "పెరియవమ్మాన్" "విణ్ణవర్‌కోనే" "మూవులగాళి" "మూవులగుక్కుమ్‌నాదన్" ఇత్యాదివాక్యములచే స్వామిత్వమును, ౯ - వ, పత్తులో, "నిన్‌తిరువరఙుమ్ పఙ్గయత్తాళ్ తిరువరఙుమ్ కొణ్డునిన్ కోయిల్ శీయ్‌త్తు" "నిన్‌తీర్ త్తపడి మైక్కుళ్ నైవల్ శెయ్‌మ" "ఉఱుపదిదువెన్నునక్కాట్పట్టు" "ఆట్కొళ్వానొత్తు" "మిళావడి మైప్పణిశెయ్యుళ్ళగున్దేనే" ఇత్యాదివాక్యములచే నిత్యశేషైకభోగ్యమును, ౧౦ - వ, పత్తులో, "తుయర్ కెడుమ్‌కడిదు" "కెడుమిడరాయవెల్లామ్" "ఎళుమై యుమేదమ్‌శారా" "ఇప్పిఱప్పఱుక్కుమ్" "అన్దితొళుమ్‌శోల్" "ఆవావెన్ఱు వీడుశెన్ఱు" ఇత్యాదివాక్యములచే కైంకర్యప్రతిబన్ధక నిశ్శేషనివర్తనమును ప్రతిపాదింపఁబడినవి.

ఈపదియర్థములును శ్రీవైష్ణవులకు నిత్యానుసన్ధేయములై యుండును.

తిరువాయ్‌మొళి సారసఙ్గ్రహము

సమ్పూర్ణము.

శ్రీః

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

తిరువాయ్ మొళి

ప్రతిపదటీకా తాత్పర్య సహితము.

౧-వ పత్తు, ౧-వ తిరువాయ్ మొళి.

‡‡ ఉయర్వఱ వుయర్ నలముడై యవన్ యవనవన్ *
మయర్వఱ మదినలమరుళినన్ యవనవన్ *
అయర్వఱుమమరర్ గళదిపతి యవనవన్ *
తుయరఱుశుడరడి తొళుదెళున్మనమే.

అర్థము—ఉయర్వు *శ్రమము, అఱ - లేకుండునట్లు. ఉయర్ - సర్వోత్కృష్టమైన, నలమ్ - ఆనందము, ఉడైయవన్ - కలవాడు, యవన్ - ఎవడో? అవన్ - అట్టివాడును, మయర్వు - అజ్ఞానము, అఱ - పోవునట్లు, మదినలమ్ - భక్తిరూపజ్ఞానమును, అరుళినన్-కృపచేసినవాడు, యవన్ - ఎవడో? అవన్ - అట్టివాడును, అయర్వు - మరుపు, అఱుమ్ - లేని, అమరర్గళ్ - నిత్యసూరులకు అధిపతి - స్వామి, యవన్ - ఎవడో? అవన్-అట్టివాడుసైన సర్వేశ్వరునియొక్క, తుయర్ - (ఆశ్రితుల)దుఃఖమును, అఱు-పోగొట్టెడి, కుడర్-ఉజ్వలమైన, అడి - శ్రీపాదమును, ఎన్మనే - నామనసా! తొళుదు-ఆశ్రయించి, ఎళు-ఉజ్జీవింపుమా.

తాత్పర్యము.—తపస్సు మొదలుగాగలశ్రమలేకయే స్వతస్సిద్ధమై తనతో పాటిలేని మితిమించిన ఆనందముగలవాడును, వాయొక్క అజ్ఞానాన్యథాజ్ఞానవిపరీతజ్ఞానములు నశించునట్లు తనయందుఁబ్రీతిరూపమైనభక్తిని నాకు నిశ్శ్రేతుకముగాఁగృపఁజేసినవాడును, మరువులేక నిత్యసిద్ధమైయుండునట్టి పరమాత్మజ్ఞానముగల నిత్యసూరులకు స్వామియగుసైన శ్రీయఃపతియొక్క భక్తులదుఃఖములను బోగొట్టెడి తేజోరూపములైన శ్రీపాదములను ఓనామనసా! ఆశ్రయించి ఉజ్జీవింపుమా యని.—ఈపట్టుచే ఆళ్వార్లు సర్వేశ్వరుని గుణ విభూత్యాదులననుభవించిరి.

(అర్థాన్తరము)* ఇతరాశేషయము.

మననగమలమఱ మలర్మిశై యెఴుదరుమ్*
మననుణర్వళివిల్ పొఱియుణర్వైయిల్*
ఇననుణర్ ముఴునల మెదిర్ నిగళ్ కళ్వినుమ్*
ఇననిలనెననుయిర్ మిగునరై యిలనే. ౧

ఆ॥ మననగమ్ - మనస్సునందలి, మలమ్ - రాగద్వేషాదిదోషములు, అఱ - పోగా పోగా, మలర్ - వికసించి. మిశై - పైపైన. ఎఴుతరుమ్ - వృద్ధిపొందెడి. మననుణర్వు - మానసజ్ఞానముచేత, ఆళ్వినిల్ - పరిచ్ఛేదింపుటకు సాధ్యుడును, పొఱి - చక్షురాదిబాహ్యేంద్రియజన్యంబైన, ఉణర్వు - జ్ఞానముచే, (తెలిసికొనదగిన) అనై - అట్టిబాహ్యతపదార్థమువలె, ఇలల్ - కానివాడును, ఎదిర్ - భవిష్యత్కాలమందును, నిగళ్ - వర్తమానకాలమునందును, కళ్వినుమ్ - భూతకాలమందును, ఇననిలల్ - తనతోసాటిలేనివాడును, మిగునరై యిలల్ - తనకధికుండులేనివాడును, ముఴు - సంపూర్ణంబైన, ఉణర్ - జ్ఞానస్వరూపుండును, నలమ్ - ఆనందస్వరూపుండునైన, ఇనల్ - ఇట్టిసర్వేశ్వరుడు, ఎనదు యిర్ - నాకుప్రాణభూతుడు.

తా॥ విషయాసక్తిచే గలిగిన మనస్సునందలి రాగద్వేషాదులు యోగాభ్యాసముచే నశించినచోఁ గ్రమముగా వికసించి నిర్మలమై వృద్ధిపొందెడి జ్ఞానముచే తెలిసికొనదగిన జీవుడు వంటివాడుకానివాడును, పాషాణాదులవలె చక్షురాదీంద్రియములకగోచరుండును, భూత భవిష్యద్వర్తమానకాలములందును తనకుసమానుండును ఆధికుండునులేనివాడును, పరిపూర్ణజ్ఞానానందస్వరూపుండునైన అట్టిసర్వేశ్వరుఁడే నాకంతరాత్మయని - ఈపాట్టుచే వెనుక అనుసంధించిన గుణాదులకాశ్రయమైన భగవత్స్వరూపమునను భవించిరి. ౧

ఇలనదు వుడై యనిదెన నినై వరియవల్*
నిలనిడై విశుమ్బిడై యురువిన నరువినల్*
పులనొడు పులనల నొళివిలల్ పరన్ద*
అన్నలనుడై యొరువనై నణుగినమ్ నామే. 3

ఆ॥ అదు - ఆదూరస్థపదార్థము, ఇలల్ - కలవాడుగాడు. ఇదు - ఈసన్నిహిత పదార్థము, ఉడైయవల్ - కలవాడు, ఎన - ఆని, నినైవరియవల్ - తలంచుటకశక్యుడును, నిలనిడై - భూమియందును, విశుమ్బిడై - ఆకసమందును, (ఉన్న), ఉరువినల్ - స్థూలవస్తువుగల వాడును, అరువినల్ - సూక్ష్మవస్తువుగలవాడును, పులల్ - ప్రత్యక్షవస్తువులయందు, ఒదు - ప్రవేశించియున్న వాడును, పులనలల్ - ఆప్రత్యక్షవస్తువులందలి దోషములేనివాడు, ఒళివిలల్ - ఒకపదార్థమున్ను విడువకుండునట్లు, పరన్ద - వ్యాపించియున్న వాడును, అన్నలనుడై - ఆ కల్యాణగుణములుగలవాడునైన, ఒరువనై అద్వితీయుఁడైన సర్వేశ్వరుని, నామ్ - మనము, నణుగినమ్ - పొందితిమి,

తా॥ ఒకవస్తువుద్వేషించి ఈవస్తువు గలవాడుగాడనియన్నను; మరియొకవస్తువుగల వాడన్నచోఁదదితరవస్తువులుగలవాడుగాడని లోచుటచేతనున్న సర్వేశ్వరునియొక్క సర్వ

శ్వర్యములలో లోభమే తోచునుగాన ఇట్లు తలఁచగ భూమ్యంతరిక్షములందలి సర్వస్థూల సూక్ష్మవస్తువులుగలవాఁడని చెప్పదగినవాఁడై తనచేసృజింపఁబడిన ప్రత్యక్షాదిసర్వవస్తువుల యందుఁబ్రవేశించి అంతటావ్యాపించియున్నవాఁడైనను, అవస్తువులందలి దోషములు అంటని వాఁడై, సమస్తకల్యాణగుణాకరుండై, అద్వితీయుండైన సర్వేశ్వరుని మనము పొందితిమని—ఈపాట్టునందు ఆట్టి భగవంతుని లీలావిభూతియోగమునుభవించిరి. ౩

నామవ నివనువ నవళివ భువళెవళ్ *
తామవ రివరువ రదువిదు వుదువెదు*
వీమవై యివై యువై యవై నల నీఙవై *
ఆమవె యా యవె యాయ్ నిన్ఱ వవరే. ౪

ఆ॥ నామ్ - మననుఁజున్న, అవళ్ - (తమకు) దూరస్థుఁడును, ఇవన్ - సమీపించిన వాఁడును, ఉవళ్ - నడుమనున్నవాఁడును, అవళ్ - దూరమందలి స్త్రీయును. ఇవళ్-సమీప మందలి స్త్రీయును, ఉవళ్ - మధ్యమందలిస్త్రీయును, ఎవళ్ - ఏదియని ప్రశ్నఁజేయఁదగిన స్త్రీయును, తామ్ - పూజ్యులున్న, అవర్ - (వారిలో) దూరస్థులును, ఇవర్ - సమీపస్థులును, ఉవర్ - మధ్యస్థులును, అదు - సపుంసకమైనదూరస్థవస్తువును, ఇదు-అందలిసమీపస్థవస్తువును, ఉదు - మధ్యస్థవస్తువును, ఎదు - ఏదియని ప్రశ్నఁజేయఁదగినవస్తువును, వీమవై - నశ్వరములై, ఇవై - ఆందలిసన్నిహితవస్తువులును, వవై - మధ్యస్థవస్తువును, అవై-దూరస్థవస్తువులను, నలమ్‌తీఙవై - మంచిచెడ్డవస్తువులను, ఆమవై - పుట్టపోయెడివస్తువులును, ఆయవై - గతించిన వస్తువులును, ఆయ్‌నిన్ఱ - అయియున్న టువంటివారు, అవర్ - ఆట్రికియఃపతియే.

తా॥ భూతభవిష్యద్వర్తమానకాలమందలి మంచిచెడ్డవై నిత్యానిత్యములై దూరసమీప మధ్యనర్తులైయున్న ఆయావస్తువులకు వాచకములైన స్త్రీపున్న పుంసకాది సర్వశబ్దములచేతను బ్రతిపాద్యుఁడు ఆట్రియఃపతియే యని—ఈపాట్టున ఆలీలావిభూతియొక్క స్వరూపము భగవదధీనమని సాయించుచున్నారు. ౪

అవరవర్ తమదమ దఱివివఱ్ వగై వగై *
అవరవ రిఱైయవ రెనవడి యడైవర్‌గళ్ *
అవరవ రిఱైయవర్ కుఱైవిల రిఱైయవర్ *
అవరవర్ విదివఱైయడైయ నిన్ఱవరే. ౫

ఆ॥ అవరవర్ - వారువారు, తమతమదు - తమతమయొక్క, అఱివఱి - జ్ఞానభేదముజేఁగలిగిన, వగైవగై - ప్రకారభేదములచేత, అవరవర్ - ఆయాబ్రహ్మాదులు, ఇఱైయవర్-నాథులు, ఎన - అనితలంచి, అడి-(వారి) పాదములను, అడైవర్‌గళ్ - పొందుదురు. అవరవర్ - ఆయా, ఇఱైయవర్ - నాథులుగాసెంచఁబడ్డ బ్రహ్మాదులు, కుఱైవిలర్ - భక్తులకభీష్టములిచ్చుటయందు) తక్కువలేనివారైయున్నారు (దానికికారణము) ఇఱైయవర్-స్వామియైనశ్రీయఃపతి

పతి అవరవర్ - వారివారి, విదివళి - కర్మానుగుణముగాను, ఆడైయ-ఫలములనుపొందుటకును, నిన్రనర్ - (ఆయా దేవతలకు) అంతర్యామియైయున్నారు.

తా॥ రాజసతామసాదిగుణ ప్రాబల్యముచేఁ దమతమ బుద్ధికిఁతోచినట్లు బ్రహ్మను గొందరును, రుద్రుని కొందరు ఇంద్రాదిదేవతలను గొందరును బరదేవతలగాఁజెంచి వారిపాదముల నాశ్రయించుచున్నారు; ఆయాబ్రహ్మాదిదేవతలును అట్టి తమతమ భక్తులకు సర్వాభీష్టములను బూర్ణముగా నిచ్చుచున్నారు. ఆబ్రహ్మాదులకిట్టిశక్తికి కారణము - సర్వాన్తర్యామియైన శ్రీయఃపతి ఆయాచేతనులకు వారివారికర్మానుగుణముగా శాస్త్రోక్తంబులైనయభీష్టఫలములనిచ్చుటకై బ్రహ్మాద్యన్తర్యామిగానుండి యిచ్చుటయేయని—ఈపాట్టున జగత్తుయొక్క స్థితిని యీ పర మాత్మాధీనమని పాయించినారు. ౩

నిన్రన రిరున్దనర్ కిడన్దనర్ తిరిన్దనర్*
నిన్రిల రిరున్దిలర్ కిడన్దిలర్ తిరిన్దిలర్*
ఎన్రుమో రియల్విన రెన్రనైవరియవర్*
ఎన్రుమో రియలొ్వాదు నిన్రవెన్ తిడరే. ౪

ఆ॥ నిన్రనర్ - (లోకమందు సకలప్రాణులున్ను) నిలుచుటకుఁ గారణభూతులును, ఇరున్దనర్ - కూర్చుండుటకుఁగారణభూతులును, కిడన్దనర్ - పండుకొనుటకాధారభూతులును, తిరిన్దనర్ - సంచరించుటకు నిర్వాహకులును, నిన్రిలర్ - నిలవకుండుటకాధారభూతులును, ఇరున్దిలర్-కూర్చుకొనకయుండుట కాధారభూతులును, కిడన్దిలర్ - పండుకొనకయుండుటకుఁ గారణభూతులును, తిరిన్దిలర్-సంచారములేకుండుటకుఁ గారణభూతులును, ఎన్రుమ్-ఎల్లప్పుడును, ఓరియల్వినరెన - ఒక్కఁబొ స్తరు స్వభావముగలవాఁగని, నినైవరియవర్, తలఁచుటకశక్యులై యున్న వారును, ఎన్రుమ్ - ఎల్లప్పుడును, ఓరియల్వాదు - (ఈలాటివాఁడని నిర్ణయించుట కశక్యమైన) ఒకస్వభావముతో, నిన్ర - కూడుకొనియున్న వారునైన శ్రీయఃపతియే, ఎన్ - నాయొక్క, తిడర్ - వేదప్రమాణముచే సిద్ధమైనస్వామి.

తా॥ లోకములందలి సమస్తప్రాణులయొక్క స్థితి గతి భయనాది సకలప్రవృత్తులకున్ను స్థితిగతి భయనాద్యభావపరంపరములైన సకలనివృత్తులకున్ను కారణభూతుఁడై, ఈలాటి స్వభావము గలవాఁడని తలంచుట కశక్యుఁడై, మితిమించిన స్వభావముగలవాఁడైయున్న యాశ్రీయఃపతియే-నిత్యనిర్దుష్టమై అపౌరుషేయమైన వేదప్రమాణసిద్ధుండైన నాయొక్క స్వామియని—ఈపాట్టు యందు జగత్తుయొక్క ప్రవృత్తి నివృత్తులకు సర్వేశ్వరుండే కారణభూతుండని చెప్పబడినది. ౬

తిడవిళుమ్బెరివళినీర్ నిలమిశైమిశై*
పడర్పొరుళ్ ముళ్ వదుమాయనై యమైదొఉమ్*
ఉడన్నిశై యుయిరెన కర్రనైత్తు మ్వీరన్దుళ్*
తుడర్ మిగు తురుదియు ళినై యుణ్డు తురనే.

అ॥ పొరుళ్ ముళ్ళువముమ్-వస్తువులన్నిటినిన్ని, ఆయ్-సృజించి, ఆనైయువైతో ఱుమ్-, ఆయావస్తువులన్నిటిలో, ఉడన్మిశై - శరీరమందు, ఉయిరెన-జీవునివలె, కరన్దు - మరిగినవాఁడై, ఎట్టుమ్పరన్దు, వస్తువులన్నిటిలో వ్యాపించినవాఁడై, శుడర్-ప్రకాశమానమై, మిగు-సకోత్కృష్టమైన, శురుతియుళ్ - వేదమందు, ఉళ్ళ - ప్రతిపాద్యుఁడై యున్న క్రియాపతి. ఇవై - ఈవస్తువులను, ఉణ్డ - ప్రళయకాలమందారగించిన, అవన్ - దేవత.

తా॥ భూ: వ్యాదిపంచభూతములనున్ను, వీనివలనఁబుట్టిన సకలచరాచరములనున్ను సృజించి ఈసమస్తవస్తువులయందును వీనికగోచరుండై శరీరములో వ్యాపించిన జీవునివలె వ్యాపించియున్నవాఁడని నిత్యనిర్దిష్టమై ప్రకాశమానమైన వేదముచేఁబ్రతిపాదింపఁబడ్డ క్రియాపతియే ప్రళయకాలమందు సర్వమును దనగర్భమందుంచుకొని రక్షించిన దేవుఁడని—ఈపాట్టుయందు జగత్తు పరమాత్మకు శరీరమనియు, పరమాత్మ శరీరియనియుఁ జెప్పబడినది. ౨

SRI VENKATESWARA CENTRAL LIBRARY & RESEARCH CENTRE
29777
TIRUPATI.

శురరజీవరుయిలై యిణ్ముదల్ ముళ్ళువముమ్*
వరన్ముదలాయవై ముళ్ళు దుణ్ణ పరపరన్*
పురమెరుమూన్ఱెరిత్తవగర్క్కు మజీవియన్దు*
అరనయనెన వులగళిత్తవెత్తుళనే.

అ॥ శురర్ - బ్రహ్మాదిదేవతలచే, అజీవరుమ్ - తెలిసికొనుటకశక్యమైన, నిలై-స్వభావముగల, ణిణ్ముదల్-మూలప్రకృతిమొదలైన, ముళ్ళువదుమ్-సమస్తవస్తువులకును, వరన్ముదలాయ్-శ్రేష్ఠకారణమై, ఆవై - ఆవస్తువులను, ముళ్ళుదు - సంపూర్ణముగా, ఉణ్ణ-(ప్రళయకాలమందు) సంహరించిన, పరపరన్ - పరాత్పరుఁడైన, (క్రియాపతి), అరనెన-రుద్రుఁడని ప్రసిద్ధియగునట్లు, ఒరు - అద్వితీయమైన, మూన్ఱుపురమ్ - త్రిపురములను, ఎరిత్తు - దహించి, ఉలగు - లోకములను, అళిత్తు-సంహరించియు, అయనెన - బ్రహ్మయని ప్రసిద్ధియగునట్లు, అమరర్క్కు - దేవతలకును, అతీవు-జ్ఞానమును, ఇయన్దు - ఇచ్చి, ఉలగు - లోకమును, ఆమైత్తు - సృష్టించి, ఉళ్ళ - (అబ్రహ్మరుద్రులకు) అంతర్యామియైయున్నవాఁడు.

తా॥ సృష్టిసంహారకర్తలను, బ్రహ్మరుద్రాదులుఁడఁగా శ్రీమన్నారాయణుఁడే పరాత్పరుఁడనుటకుఁ గారణము—ఈబ్రహ్మాదుల కగోచరమైన మూలప్రకృతిమహదహంకారాది తత్త్వములనున్న, ఈబ్రహ్మాదులనున్ను స్వయముగా సృజించి ప్రళయమందు సంహరించుటయే. సృష్టిసంహారములను బ్రహ్మరుద్రాదులు చేయుచున్నట్లు ప్రసిద్ధియున్నను, అట్టి సృష్టిసంహారములను, బ్రహ్మకంతర్యామియై దేవతలకు జ్ఞానోపదేశము చేసినరీతిగా బ్రహ్మాంతర్యామియైయుండియు, రుద్రాంతర్యామియై త్రిపురసంహారముఁ చేసినట్టువలె రుద్రాంతర్యామియైయుండియు తానే చేయుటచేత, అట్టి క్రియాపతియే పరాత్పరుఁడనుటయని—ఈపాశురమందు బ్రహ్మరుద్రాదులకుఁ చరత్వమును జెప్పెడి కుదృష్టులను నిరసించిరి. ౯

ఉళనెనిలుళ నవనురువ మివ్వురువుగళ్*
ఉళనలనెని లవనరువ మివ్వురువుగళ్*
ఉళనెన విలనెన వివై కుణముడై మైయిల్*
ఉళనిరు తగై మైయోడ్ పిలక్ పరన్దే. ౪

ఆ॥ ఉళనెనిల్ - ఉన్నాడన్నను, ఉళక్ - ఉన్నాడు, (అప్పుడు) ఇవ్వురువుగళ్ - ఈ చిదచిత్తులు, అవనురువమ్ - వానిస్థూలశరీరములైయుండును. ఉళనలనెనిల్ - లేడన్నను, ఉళక్ - ఉన్నాడు; (అప్పుడు) ఇవ్వురువుగళ్ - ఈసూక్ష్మములు, అవనరువమ్ - వానిసూక్ష్మశరీరములైయుండును, ఉళనెన - ఉన్నాడనియు, ఇలనెన - లేడనియు, (అనెడి), ఇవై - భావాభావరూపములైన యీరెండింటిని, కుణముడైమైయిల్ - గుణములుగాఁగలవాఁడుగనుక, ఇరు తగైమైయిదు - ఈరెండుస్వభావములతోఁగూడి, ఉళక్ - ఉన్న వాఁడై, పరన్దు ఒరుపిలక్ - అంతటవ్యాపించి, పూర్ణుఁడైయున్నాఁడు.

తా॥ ఈ పాట్లుచే "సర్వం శూన్యమ్" అనెడి వానికి నుత్తరముఁజెప్పుచున్నారు. అది యెట్లనిన—లోకములలో సర్వపదార్థములున్ను భావరూపములనియు అభావరూపములనియు రెండువిధములైయున్నవి. భావమవగా-ముందుమ్ పరమాణ్వాది సూక్ష్మావస్థను పొంది ఇప్పుడు దానినివిడిచి ఘటాదిస్థూలావస్థను బొందుట. అభావమనగా-ఇట్టిస్థూలావస్థను బొందినఘటాదులు తిరిగిపరమాణ్వాది సూక్ష్మావస్థను బొందుట. అదిగాక, ఒకపదార్థము లేదన్నచో ఇరిదేశకాలములయందున్న పదార్థము ఈదేశకాలములందు లేదనియర్థముగాని ఎప్పుడు లేదనుటయున్ను లోకసిద్ధముగాదు. ఇప్పుడు ఈశ్వరుఁడు లేడన్నచో ఏదోయొక దేశకాలములయందున్న యీశ్వరుఁడీకాలమందుగాని యీదేశమందుగాని లేడనియర్థంబగుటచేతన్ను సర్వశూన్యత్వమునకువానిసిద్ధము. మఱియొకహేతువు—అట్టియిరకాలదేశమందలి యీశ్వరుఁడీకాలదేశములందు లేడనియన్నను ఈయభావపదార్థము పైఁజెప్పినరీతిగా నీశ్వరపదార్థైకదేశమందున్న నియమ్యవస్తువైన జగత్తు సూక్ష్మావస్థను బొందినదనియే యర్థముగాన నీశ్వరుండు లేడన్న నీవు సూక్ష్మచిదచిద్విశిష్టమైన యీశ్వరుఁడున్నాఁడని చెప్పినట్లగుచున్నది. ఈశ్వరుఁడున్నాడని చెప్పెడిమేముపైఁజెప్పినరీతిగా స్థూలచిదచిద్విశిష్టుఁడైన యీశ్వరుఁడున్నాడని చెప్పుచున్నాముగాన మనము చెప్పెడు ఈశ్వరుఁడున్నాడులేడనెడి రెండుమాటలువలన స్థూలసూక్ష్మచిదచిద్విశిష్టమైన పరబ్రహ్మమైన శ్రీయఃపతి అంతట యీరెండు రూపములలో వ్యాపించియున్నాఁడనుట యప్రతిహతముగా సిద్ధించినదిగాన నీకు సర్వశూన్యత్వము సిద్ధించదని—ఈపాట్లుచే ఆళ్వార్లు సర్వశూన్యవాదిని నిరసించిరి. ౪

పరన్ద తణ్ణీరై యుళ్ నీర్ దొఱు మ్వురన్దుళక్*
పరన్ద వణ్ణమిదెన నిలవిశు మొళ్ళ వఱు*
కరన్ద శిలిడన్దొఱు మిడన్దిగళ్ పొరుడొఱుమ్*
కరన్దిఱు మ్వురన్దుళ నివై యుణ్ణ కరనే. ౧౦

అ॥ ఇవై - ఈపదార్థములను, ఉణ్డ - సంహరించిన, కరక్ - దృఢప్రమాణసిద్ధుఁడైన పరాత్పరుఁడు, పరన్ద-వ్యాపించియున్న, తణ్ - చల్లనైన, పరవైయుళ్ - సముద్రములోనున్న, నీర్‌తొఱుమ్ - జలపరమాణువులన్నిటిలోను, పరన్ద-విశాలమైన, ఞాలమిదన - అండమందుపలె పరన్దుళక్ - వ్యాపించియున్నవాడును, నిలమ్ - భూమియందును, విశుమ్బు - ఆకసమందును, కరన్ద - అతిసూక్ష్మమైన, శీడిన్ఱొఱుమ్ - అల్పశరీరములన్నిటిలోను, ఇడమ్ - ఆశరీరములందు తిగழ్ ప్రకాశించుచున్న, పొఱుడ్ఱొఱుమ్ - ఆత్మవస్తువులన్నిటిలోను, ఎఙ్గుమ్ - అంతట, ఒరుమైయి - సంపూర్ణమై, కరన్ద-అదృశ్యుండై, పరన్దుళక్ - వ్యాపించియున్న వాఁడును॥

తా॥ జగత్సంహారకర్తయు, వేదప్రమాణసిద్ధుండైన సర్వేశ్వరుండు, అంతములేని సముద్రమునందలి జలకణము లన్నిటియందును, భూమ్యంతరిక్షాదిలోకములయందును, అందలి యతిసూక్ష్మములైన యచిద్వస్తువులయందును, అట్టి యచిద్వస్తువులలో వ్యాపించి ప్రకాశించుచున్న జీవాత్మలయందును విశాలమైన బ్రహ్మాండమందున్నట్టివలె శ్రమలేకుండునటుల సంకోచము లేకుండునటులను వ్యాపించి యితరుల కగోచరుండై వేంచేసియున్నాడని. ౧౦

‡‡ కరనిశు మ్బెరివళి నీర్‌నిల మివై మిశై *
వరనవిల్ తిఱల్వలి యళిప్పొత్తైయాయ్ నిన్ఱ *
పరనడిమేల్ కురుగూర్ చ్చడగోపక్‌శొల్ *
నిరనిత్తై యాయిర త్తివై పత్తుమ్ వీడే. ౧౧

అ॥ కరమ్ - అతిసూక్ష్మమైన, విశుమ్బు - ఆకసమును, ఎరి అగ్నియును, వళి-వాయువును, నీర్ - జలమును, నిలమ్ - భూమియును, ఇవైమిశై - వీనిపైనున్న, పరన్-శ్రేష్ఠమైన, నవిల్ - శబ్దము, తిఱల్ - దాహకశక్తియును, వలి - బలమును, అళి - శైత్యమును, పొత్తై - ఓర్పును, ఆయ్ - తనకుఁ బ్రకారముగాఁగలవాఁడై, నిన్ఱ - వేంచేసియున్న, పరక్-పరాత్పరుఁడైన శ్రీయఃపతియొక్క, అడిమేల్ - శ్రీపాదములమీద, నిరల్‌నిత్తై - శబ్దస్పృష్టియును అర్థస్పృష్టియుమగల, కురుగూర్ - తిరునగరియే అవతారస్థానముగాఁగల, శడగోపక్-దుష్టులను జయించిన నమ్మళ్వార్లు, శొల్ - సాయించిన, ఆయిరత్తు - వెయ్యిపాశురములలో, ఇవైపత్తు - ఈపది పాశురములును, వీడు - సమర్పింపఁబడినవి.

తా॥ పృథివ్యాది పంచభూతములనున్ను వానిగుణము-ల రూపరసాదులనున్ను శరీరముగాఁగలవాడైన శ్రీయఃపతియొక్క తిరువడికళయందు సమర్పించిన ఆళ్వార్ సాయించిన శబ్దార్థ శయ్యాసందర్భాదులతో నమరియున్న వెయ్యిపాశురములయందలి యీపది పాశురములు ననుసంధించువారికి చరమపదము సిద్ధము అని—ఈపాశురముచే నీతిమాయ్‌మొళిని యనుసంధించువారికి ఫలము చెప్పఁబడినది. ౧౧

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

ఈయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౨-వ తిరువాయ్‌మొళి.

వీడుమిన్ ముఱ్ఱవుమ్* । వీడుశెయ్దు* ఉయ్యుయిర్
వీడుడైయానిడై* । విడుశెయ్ మినే. ౧

అ॥ ముఱ్ఱవుమ్ - సమస్తవస్తువులన్నిటినిన్ని, వీడుమిన్ - విడువుఁడి, వీడుశెయ్దు - విడిచి, ఉయ్యుయిర్ - మీయాత్మలను, వీడుడైయానిడై - ఇల్లుగాఁగలవాని యందు, వీడుశెయ్ మిన్ - విడువుఁడి.

తా॥ భగవదితరములైన సమస్తవస్తువులయందును సంగమును విడిచి మీకంతర్యామియైనే సర్వేశ్వరునియందు జీవాత్మను సమర్పించుఁడు. అనగా శేషియైన సర్వేశ్వరునికిఁ దనము శేషభూతునిగా సెంచవలయుననుట యని. ౧

మిన్ని న్నిలైయిల* । మన్నుయి రాక్కై గళ్*
ఎన్ను మిడత్తు*ఇఱై । యున్నుమిన్నీరే. ౨

అ॥ ఉయిర్ - ఆత్మ, మక్ - తనకళ్ళిమతముగానెంచ, ఆక్కైగళ్ - శరీరములు, మిన్నిక్ - మెరుపుకంటెను, నిలైయిల - స్థిరములైనవి కావు; ఎన్నుమిడత్తు - అనువిషయమును, నీర్ - మీరు, ఇఱై - కొంచెము, ఉన్నుమిన్ - ఆనుసంధించుఁడి.

తా॥ చిరకాలావాసనాసిద్ధములైన దేహాదివిషయములను మెరుపుకంటెఁయస్థిరములనియెంచి జ్ఞానియందు అభిమానమును విడువుండి యని, ౨

నీర్ నుమ దెన్నివై* । వేర్ముదల్ మాయ్త్తు* ఇఱై
శేర్మిన్* ఉయిర్క్కుద । నేర్ నిఱైయిల్లే. ౩

అ॥ నీర్ - మీరు, నుమదు - మీది, ఎన్ను - అనెడి, ఇవై - అహంకారమమకారములను, వేర్ముదల్ - వేరుతోఁబడ, మాయ్త్తు - ఛేదించి, ఇఱై - సర్వేశ్వరుని, శేర్మిన్ - పొందుఁడి. ఉయిర్క్కు - ఆత్మకు, అదనేర్ - దానితోసమానమైన, నిఱై - ఆధిక్యము, ఇల్లే - లేదు.

తా॥ ఆత్మనాశకరంబులైన యహంకార మమకారములను సమూలముగా విడిచి సర్వేశ్వరుని యాశ్రయించుఁడి. ఆత్మకు నాసర్వేశుని యాశ్రయించుటకంటె నధికమించుకంతయులేదు. ౩

ఇల్లదు ముళ్ళదుమ్ । అల్లదవనురు*
ఎల్లై యిలన్నలమ్*। పుల్గు పఱ్ఱఱ్ఱే. ౪

అ॥ ఇల్లదుమ్ - అనిత్యమైన అచేతనమవలెను, ఉళ్ళదుమ్ - నిత్యమైన ఆత్మవలెను, అల్లదు - కానట్టి, ఎల్లయిల్ - అంతములేని, అన్నలమ్ - ఆట్టి యానందమగలవాఁడైన, అవన్ - ఆసర్వేశ్వరునియొక్క, ఉరు - స్వరూపమును, పఱ్ఱు - ఇతరసంగములను, అఱ్ఱు - విడిచి, పుల్గు - ఆశ్రయించుమా.

తా॥ చేతనాచేతనములకంటె విలక్షణుండై మితిలేని యానందముగలవాఁడైన యా సర్వేశ్వరుని యితరసంగములను విడిచి యాశ్రయించుమాయని. ౪

అగ్ఱుదు పఱ్ఱినిల్* । ఉగ్ఱుదు వీడుయిర్*
శెగ్ఱుదు మన్నుశీల్* । అగ్ఱిలై పఱ్ఱే. ౫

అ॥ పఱ్ఱు - (జీవునికి) ప్రకృతిసంబంధము, అగ్ఱుదు ఎనిల్ - పోయినదన్నచో, ఉయిర్ - ఆత్మ, వీడు - ఆత్మప్రాప్తిరూపమైన మోక్షమును, ఉగ్ఱుదు - పొందెదియే అదు-ఆయాత్మ ప్రాప్తిరూపమైన మోక్షమును, శెగ్ఱు - విడిచి, మన్నుశీల్ - (నిరతిశయపురుషార్థమును) పొంద తలచినయెడల, అగ్ఱి - ఇతరములనువిడిచి, ఇలై - సర్వేశ్వరుని, పఱ్ఱు - ఆశ్రయించు.

తా॥ ప్రకృతిసంబంధముచే తనజ్ఞానానందాదులు ప్రకాశించకుండెడి యీజీవాత్మకు అట్టి ప్రకృతిసంబంధము నివర్తించినచో జ్ఞానానందాది తనస్వరూపము ప్రకాశించినను, అంతమాత్రముతోఁ తృప్తుడుగాక నింతకంటె నెక్కువైన యానందము ననుభవించవలయునన్నచో నాప్రకృతిసంబంధమును విడుచునప్పుడే శ్రీయఃపతియొక్క శ్రీపాదముల నాశ్రయింపవలయునని. ౫

పఱ్ఱిలనీశనుమ్* । ముఱ్ఱవుమ్ నిన్ఱన*
పఱ్ఱిలై యాయ్*అవన ముఱ్ఱిలడఙ్గే. ౬

అ॥ ఈశనుమ్ - సర్వేశ్వరుడును, పఱ్ఱిన - ప్రీతియుక్తుడై, ముఱ్ఱవుమ్-సర్వులకును సమానుడై, నిన్ఱన - ఉన్నాడు. పఱ్ఱిలై యాయ్-(నీవును) ప్రీతిగలవాడవై, అవన-ఆసర్వేశ్వరునియొక్క, ముఱ్ఱిల్-సర్వవిధకైంకర్యములయందును, అడఙ్గు-అంతర్భవించియుండుమా

తా॥ సర్వేశ్వరుఁ డట్టి గొప్పవాఁడైనను భక్తులయందుఁ బ్రీతియుక్తుడయ్యేయుండునుగాన మీరున్ను ఆసర్వేశ్వరునియందు భక్తిగలవారై వానికి సర్వవిధకైంకర్యములను జేయుండని. ౬

అడఙ్గెఴిల్ శమ్బుత్తు* । అడఙ్గక్కణ్ణుమ్* ఈశన్
నడఙ్గెఴిల్ లఃదెన్ఱు । అడఙ్గుగ వుళ్ళే. ౭

అ॥ అడఙ్గెఴిల్ - అంతటనుశోభనమైన, శమ్బుత్తు - సంపత్తును, అడఙ్గ-సంపూర్ణముగా, కణ్ణు - ఆనుసంధించి, అడఙ్గెఴిల్ - పూర్ణనుందరమైన, ఈశు-ఆసంపత్తు, ఈశన్-మాస్వామిది, ఎన్ఱు - అని యనుసంధించి, ఉళ్ళే - దానిలో, అడఙ్గుగ - అంతర్భవించుము

తా॥ ఉభయవిభూతులనియిడి మహాసంపత్తులుగల నాసర్వేశ్వరుని మిఁ మెట్లుగాఁబొందెదమని సంశోచింపక ఆవిభూతిలోఁబేరిన తననుగూడ నాసర్వేశ్వరుని సంపత్తుగా ననుసంధింపమని.౭

ఉళ్ళముఱై శెయల్* । ఉళ్ళవిమ్మూన్ఱైయుమ్*
ఉళ్ళిక్కెడుత్తు*ఇనై । యుళ్ళిలొడుఙ్గే. ౮

అ॥ ఉళ్ళమ్ - మనస్సు, ఉఱై - వాక్కు, శెయల్ - శరీరము, ఉళ్ళ - (జీవునికిగాను) వీఁడియున్న, ఇమ్మూన్ఱైయుమ్ - ఈమూఁడింటిని, ఉళ్ళి-(వీనిప్రయోజనమును) ఆలోచించి, కెడుత్తు - (వీనికైవిషయాస్తరప్రాపణ్యమును) భంగపరచి, ఇనైయుళ్ళిల్, స్వామివిషయమందు, ఒడుఙ్గే - చేర్చుమా.

తా॥ సర్వేశ్వరుని నేపాధనములచేత నాశ్రయించెదమనినచో, ముందు సర్వేశ్వరునిచే నివ్వఁబడియున్న మహోపకరణములను, సర్వేశ్వరుని ధ్యానముఁజేయుటకిని నుపకారసిం

ధానముచేయుటకును కైంకర్యముచేయుటకు నిచ్చినవానినిగా నెంచి వానిని నిశ్చరవ్యాపారముల నుండి మఱలించి వీనిచే సాధనములుగాఁజేసికొని భగవంతుని నాశ్రయించమని. ౯

ఒడుఙ్గ మవన్గణ్ * । ఒడుఙ్గలు మెల్లామ్ *
పిడుమ్ పిన్నుమా కైక్కొ * । విడుమెమ్బిరా నెన్నే. ౯

అ॥ అవన్గణ్ అసర్వేశ్వరనియంయు, ఒడుఙ్గ - ఇంద్రియములను జేర్చఁగా, ఒడుఙ్గలు మెల్లామ్ - జ్ఞానసంకోచకరంబులైన యవిద్యాదుర్నిమిత్తంబులన్నియు, పిడుమ్ - విడిచిపోవును. పిన్నుమ్ - తరువాత, ఆకైక్కొ - శరీరము, విడుమెమ్బిరాన్ - ఆత్మనువిడుచుకాలమును, ఎన్ - ప్రతీక్షించుచుండుమా.

తా॥ పైచెప్పిన ప్రకారము భగవంతునియందుఁదమ మనోవాక్కాయములను జేర్చినయెడల భగవత్కైంకర్య విరోధులన్నియు నశించును. తరువాత నీశరీరావసాన కాలమందు భగవత్సాన్నిధ్యమునకు సిద్ధముగనుక నీశరీరావసానమును నిరీక్షించియుండుమా యని. ౯

ఎన్బెరుక్కన్న లత్తు * । ఒణ్బొరుళీటిల్ *
వణ్బుగళ్ నారణన్ * । తిణ్కళల్ శేర్. ౧౦

ఆ॥ ఎణ్ - సఖ్యులను, పెరుక్క - ఆశ్రీతులు చియుఁన్నయియు, అన్నలత్తు - ఆట్టియానంద ముగలయియు, ఒణ్ - తేజోరూపములైన, పొరుళ్ - గుణములనున్న, ఈటిల్ - అవధిలేని, వణ్ - సుందరంబులైన, పొరుళ్ - గుణములనున్నసిల, నారణన్ - శ్రీమన్నారాయణుని యొక్క, తిణ్ - దృఢములైన, కళల్ - శ్రీపాదములను, శేర్ - ఆశ్రయించుమా.

తా॥ జ్ఞానానందస్వరూపులైన దివాత్మలకును, అనంతేశులైన సకలకల్యాణగుణగణంబులకు నాశ్రయుండైన శ్రీమన్నారాయణుఁడే సమస్తమైన వాంఛిత నాశ్రయణీయుఁడుగాన, ఆశ్రితులను నెల్లప్పుడు విడువకుండ రక్షించెడి స్వభావములుగల యాశ్రీమన్నారాయణునియొక్క శ్రీపాదములు నాశ్రయించుమా యని—ఈపాశురముచే ద్వయమన్త్రముయొక్క అర్థమును సాయించిరి. ౧౦

శేర్ న్దడు * త్తెన్కు-రు । గూర్ చ్చడగోప * ర్ సొల్ *
శీర్ త్తొడై యాయిరత్తు * । ఓర్ న్ద వివప్పే. ౧౧

అ॥ శేర్ - చేరియున్న, తడమ్ - పెరుగువుగల, తెన్ - అందమైన, కురుగూర్ - కురుకాపురిని వాసస్థానముగాఁగల, శడగోపన్ - నమ్మాళ్వార్లు, శొల్ - పాయించిన, శీర్ - (సర్వేశ్వరుని) కల్యాణగుణములను, తొడై - గుచ్చియున్న, ఆయిరత్తు - వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తు - ఈపది పాశురములు, ఓర్ న్ద - ఆలోచించి పాయింపఁబడినవి.

తా॥ తటాకములచేనిండి సుందరమైయున్న, కురుకాపురియందు వేంచేసియున్న నమ్మాళ్వార్లు, భగవత్కల్యాణగుణ ప్రతిపాదకములైన యీపదిపాశురములను చేతనుల హితార్థమై పాయించిరి యని. ౧౧

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.
జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

3 - వ తిరువాయ్‌మొళి.

పత్తుడై యడియవర్ క్కెళియవన్ పిఱర్గళుక్కరియ
విత్తగన్ *మలర్ మగళ్విరుమ్బుమ్ నమరుమ్మెఱుడిగళ్*
మత్తుఱు కడై వెణ్ణెయ్ కళవిని లురవిడై యాప్పణు*
ఎత్తిఱ మురలినో డిన్నైన్దిరున్దేఴియ నెళివే. ౧

అ॥ పత్తుడై - భక్తిగల, అడియవర్‌క్కు - దాసులకు, ఎళియవన్ - సులభుడును, పిఱర్‌గళుక్కు - భక్తిలేనివారికి, అరియ - (పొందుటకు) దుర్లభుండును, విత్తగన్ - ఆశ్చర్య భూతుండును, మలర్ మగళ్ - కమలవాసినియైనశ్రీదేవి, విరుమ్బుమ్ - ఆ రఁడఁదగినవాఁడును, పెఱుడిగళ్ - పొందుటకు, అరుమ్ - దుర్లభుండునుసైన, నమ్‌అడిగళ్ - నాస్వామి, మత్తు - కవ్వ ముచే, ఉఱు - కష్టపడి, కడై - చిలికిన, వెణ్ణెయ్ - వెన్నయొక్క, కళవినిల్ - దొంగతనము నందు, ఉరవిడై - పశుస్థలమునయ, ఆప్పణు - కిట్టబడినవాఁడై, ఉరలినోడు - రోలుతో, ఇన్నైన్దిరున్ద - చేరియుండి, ఏఴ్గియ - ఎక్కిక్కిదుఃఖించిన, ఎళివు - సౌలభ్యము, ఎత్తిఱమ్ - ఏ మాశ్చర్యమో ?

తా॥ సర్వేశ్వరుని సేవించుటయనని యాపేక్షగలవారికి సేవింపఁటకు సులభుండును, అట్టి యాపేక్ష లేనివారికి సేవింపఁటకశక్యుఁడునై, ఇట్టి యాశ్చర్యభూతుండై శ్రీమహాలక్ష్మీకిఁగూడ యాశ్రయుఁడందగినస్వభావముగల మనస్వామియైన సర్వేశ్వరుండు, యశోదాదేవి కష్టపడి చిలికి పెట్టిన వెన్నను దొంగతనముచేసె త్తి యారగింపఁగా, అప్పుడాయశోదాదేవి కోపగించి చిన్న త్రాడుతో రోమ్మును రోలుకుచేర్చికట్టఁగా నప్పుడెక్కిక్కిదుఃఖించిన సౌలభ్యమే మాశ్చర్యమో! యని ఆసౌలభ్యగుణమును నమ్మాళ్వార్లు అనుభవించి పరవశులైరి ౧

మూ:—ఎళివరు మియల్వినన్ నిలై వరమ్బుల పలపిఱప్పాయ్*
ఒళివరు ముఴుమలమ్ ముదలిల కేడిల వీడామ్*
తెళిదరు నిలై మెయ దొళ్విలన్ ముఴువదు మిలై యోగ్*
అళివరు వరుళినో డగత్తనన్ పుఱత్తన నమ్మైన్దే ౨

అ॥ ఇలైయోగ్ స్వామియైన సర్వేశ్వరుఁడు, ఆళివణ్ణ్ - చల్లనైన, అరుళినోడు-కృప చేత, అగత్తవర్ - భక్తులకు) లోపలనుండువాఁడై, పుఱత్తవర్-(అనాత్మీయులకు) దూరముగా నుండువాఁడై, అమైన్ద - అమరియుండి, ముదలిల-ఆదిలేనటువంటిన్ని, కేడిల - నాశములే నటువంటిన్ని,ఒళివరుమ్-(ప్రకాశించుచున్నటువంటిన్ని,ముఴుమలమ్-కల్యాణగుణములన్నటిని, వీడామ్ - మొత్తమునెడి, తెళి - జ్ఞానమును, తిరు - ఇచ్చుచున్న, అదు - ఆ, నిలైమై-స్వభా వమునున్న, ముఴువదుమ్ - ఇవియన్నిటిని, ఒళ్విలన్-సంపూర్ణముఁగాఁగలవాఁడునై, నిలై-స్థితియందు, వరమ్బుల - హద్దులేని, పలపిఱప్పాయ్-అనేకావతారములుగలవాఁడునై, ఎళివ రుమ్ - సౌలభ్యమును, ఇయిల్వినన్ - స్వభావముగాఁగలవాఁడునైయున్నాఁడు.

తా॥ అవతారాదులయందు ఉత్కర్షాపకర్షములనుఁజూడకుండ దేవమనుష్యపశ్వాదిజాతుల యందవతరించి యాశ్రితులకత్యంతసులభుఁడైన సర్వేశ్వరుఁడు, ఆయాయవతారములయందుఁగూడ

స్వతస్సిద్ధమైన కల్యాణగుణములను పూర్తిగాగలవాడై భక్తులకు తన సేవారూపమైన మోక్షము నిచ్చు వారికర్యంతనులథుండును అనాత్మతులకు దుర్లభుండుసైయున్నాడని. ౨

అమైవుడై యఱనెఱి ముళ్ళవదు ముయర్వఱ వుయర్‌న్దు*
అమైవుడై ముదల్ కెడ లొడివిడై యఱనిల మదువామ్*
అమైవుడై యమరరుమ్ యావై యుమ్ యావరుమ్ తానామ్*
అమైవుడై నారణ మాయ్మైయై యఱిబవర్ యారే. ౩

అ॥ అమైవుడై - *వ్యవస్థగల, అఱనెఱి - ధర్మమార్గములు, ముళ్ళుపదుమ్ - అన్నిటిలో, ఉయర్వఱ - తిరకంకానతిశయముతో, ఉయర్‌న్దు - ఉత్కృష్టమై, అమైవుడై - ఆమరియున్నటు వంటి, ముదల్ - సృష్టి, కెడల్ - సంహారము, విడైయొడివు - అవాంతరసంహారము, (వీనికి) అఱ - మిక్కిలి, నిలమదువామ్ - కారణభూతుడైయున్న, అమైవుడై - వ్యవస్థితులైన, అమర రుమ్ - బ్రహ్మాదిదేవతలనున్న, యావైయుమ్ - అచేతనములన్నిటినిన్ని, యావరుమ్ - చేతను లందరినిన్ని, తానామ్ - తనకుశరీరముగాగలవాడై, అవై వుడై - విశ్వవ్యవహారనిర్వహణలవాడైయున్న, నారణ - శ్రీమన్నారాయణునియొక్క, మూయ్మైయై - ఆశ్చర్యమైన యవతారరహస్యములను, అఱిబవర్ - తెలిసికొనువారు, యార్ - ఎవరు.

తా॥ ఉత్కృష్టమైన తపస్సుచేత సంపాదింపఁబడినవియు, ఇతరఫలము లన్నిటిలో మేలైనవియునైన సృష్టిసంహారాదిక్రియలకుకర్తలై సుప్రసిద్ధులైన బ్రహ్మరుద్రాదులకును, చేతనా చేతనములకును నాధారభూతుండై సంపూర్ణైశ్వర్యముగలవాడైయున్న శ్రీమన్నారాయణుని యొక్క యవతారరహస్యములను తెలిసికొనందగిన వారెవరున్నులేరని. ౩

యారుమోర్ నిలైమైయనైన వఱివరియు వెమ్బెరుమాన్*
యారుమోర్ నిలైమైయనైన వఱివిళియ వెమ్బెరుమాన్*
పేరుమో రాయిరమ్ పిఱపల వుడైయ వెమ్బెరుమాన్*
పేరుమో రురువము ముళ్ళదిలై యిలదిలై పిణక్కే. ౪

అ॥ యారుమ్ - (ప్రతికూలులు) ఎంతజ్ఞానవంతులైనను, ఓర్‌నిలమైయన్ - (ఇట్టి) ఒక విధమైనస్వభావముగలవాడు, ఎన-అని, అఱివరియ - తెలిసికొనుటకుసాధ్యుడైన, ఎమ్బెరుమాన్ నాస్వామియు, యారుమ్ - (భక్తులు) ఎంతజ్ఞానములేనివారైనను, ఓర్‌నిలైమైయన్ - ఇట్టి ఒకవిధస్వభావముగలవాడు, ఎన-అని, అఱివిళియ-తెలిసికొనుటకునులభుడైన, ఎమ్బెరుమాన్-నాస్వామియు, ఓరాయిరమ్-ఒకవెయ్యి, పేరుమ్-తిరునామములనున్ను, పిఱపల-అనేకదివ్యమంగళవిగ్రహములనున్ను, ఉడైయ - కలవాడైన, ఎమ్బెరుమాన్-నాస్వామియు నైనవానికి, ఓర్ పేరుమ్, ఒకతిరునామమున్ను, ఓరురువముమ్-ఒకవిగ్రహమున్ను, ఉళ్ళదిలై - ఉన్నదికాదు, ఇలదిలై - లేనిదికాదు, (అని యథభక్తులకును భక్తులకును), పిణక్కు - వివాదమగలిగి యుండును.

---

* ధర్మమునకు వ్యవస్థయనగా-ఈ ధర్మము ఇదే ఫలమునిచ్చుననుట. జ్యోతిష్టోమ యాగము నకు స్వర్గమే ఫలమగును. అది మఱియొక ఫలమునివ్వదు.

తా॥ ఇట్టిసర్వేశ్వరుని, ఎట్టి జ్ఞానవంతులైనను ప్రకటములైనచో దెలిసికొనఁజాలరు ; అనుకూలులెంత జ్ఞానహీనులైనను భక్తరక్షణార్థమై స్వీకరించిన లెక్కలేని దివ్యమంగళవిగ్రహములను తిరునామములనుగలవాఁడని నులభముగాఁ దెలిసికొనఁగలను. ఇట్టి దివ్యమంగళవిగ్రహతిరునామాదులలోనొకటియైనను దమకుఁదెలియకఁబోవుటచే నొకరూపమున్ను ఒకనామమున్ను లేదని యభక్తులున్ను, తమకుఁదెలియుటచే యవియున్నవియని భక్తులున్ను వివాదపడుదురని— వెనుక పాట్టులో శ్రీమన్నారాయణుని యవతారరహస్యము లెట్టివారికిని దెలియదన్నచో నిక నెట్టుగాఁదెలుసుననఁగా, భక్తులకు నులభముగా దెలుసుననియును అభక్తులకంత ప్రయత్నముఁ జేసినను దెలియఁదనియును నీపాట్టుకు ముఖ్యాంశము. ౪

పిణక్కఱి వటువగై చ్చమయముమ్ నెఱియుళ్ళియురైత్త*
కణక్కఱుల త్తనన్దమిలాదియమ్బగవఱ్*
వణక్కుడై త్తవనెఱి వళ్ళినిన్ఱు పుఱనెఱిక్కళై కట్టు*
ఉణర్వుక్కుమిన్నైయఱి వవనుడై యుణర్వుకొణ్డుణర్న్దే. ౫

అ॥ అఱువగై - ఆరువిధములైన, శమయముమ్ - మతములకున్ను, పిణక్కు - వివాదము, అఱి - పోవునట్లు, నెఱి - గర్భమార్గములను, ఉళ్ళి - ఆలోచించి, ఉరైత్త - సాయించిన, కణక్కఱు - సంఖ్యలేని, వల త్తవర్ - కల్యాణగుణములుగలవాఁడై, అన్దమిల్ - నాశములేనివాఁడై, ఆది - సర్వకారణుండై, అమ్ - దోషశూన్యుఁడైన, పగవర్ - శత్రుఃపతినిగురించి, వణక్కుడై - నమ్రతగల, తవనెఱివళ్ళి - భక్తిమార్గమందు, నిన్ఱు - నిలిచి, పుఱనెఱి - బాహ్యవిషయములనెడి, కళై - దుష్టశాఖలను, కట్టు - ఛేదించి, ఆవనుడై - ఆసర్వేశ్వరుఁడుపదేశించిన, ఉణర్వుకొణ్డు - జ్ఞానమునుదీసికొని, ఉణర్న్దు - (సర్వేశ్వరుని) సాక్షాత్కరించి, పగై - వాసనలు అఱి - పోవునట్లు, ఉణక్కుమిర్ - ఆదుష్టశాఖల నెండఁబెట్టుఁడి.

తా॥ ఇట్టి వివాదములో యథార్థమును నిర్ణయించువిధమెట్టిదనఁగా, ఆసర్వేశ్వరుఁడే కృష్ణావతారంబెత్తి దుర్మతములను ఖండించి వేదమేప్రమాణమనియు తద్విరుద్ధములైనవి యప్రమాణంబులనియు, ఆవేదమందు జ్ఞానానందాది సనుస్తకల్యాణయుతుండైన తానే ప్రతిపాద్యుండనియు భగవద్గీతయందుఁజెప్పినాడుఁగనుకఁ గ్రిందిపాట్టులో భక్తులుచెప్పినదియే సత్యము. ఇట్లు తన నిర్హేతుక కృపచేత వేదార్థముల నెఱిఁగించిన సర్వేశ్వరునియందు భక్తిగలిగి వానిస్వరూపగుణవిభూత్యాదులను సాక్షాత్కరించి యితరమైన హేయవిషయములయందు సవాసనముగా సంగమును విడువుండి యని. ౫

ఉణర్న్దుణర్న్ది న్దగన్ఱయర్న్దు వియన్ఱవిన్నిలై మే*
ఉణర్న్దుణర్న్దుణరిలుమిలై నిలై యుణర్వరి దుయిర్గళ్*
ఉణర్న్దుణర్న్దురై త్తురై త్తరి యయ నరనెన్ఱు మివరై*
ఉణర్న్దుణర్న్దురై త్తురై త్తి లైఇమిన్ మనప్పట్టదొన్రే. ౬

అ॥ ఉణర్న్దుణర్న్దు - నిత్యజ్ఞానముకలదై, ఇన్ఱిన్దు - క్రిందవ్యాపించి, అగన్ఱు - పక్కలను వ్యాపించి, ఉయర్న్దు - పైనవ్యాపించి, ఉరు - అచేతనములకంటె, వియన్ద - విలక్షణమైయున్న, ఇన్నిలై మై - ఈజీవాత్మస్వభావమును, ఉణర్న్దు - (శాస్త్రములయొక్కవినికచేత) తెలిసికొని,

ఉణర్‌న్దు - (వానియొక్క మననముచేత) తెలిసికొని, ఉణరిలుమ్-(యోగాభ్యాసముచేత) పాశ్చాత్యంచినను, ఇతనిలైనసర్వేశ్వరునిస్వభావమును, ఉణర్వరిదు-తెలిసికొనుటకళక్యము, ఉయిర్‌గళ్ - చేతనులారా! అరి - విష్ణువు, అయన్ - బ్రహ్మ, అరన్ - రుద్రుడు, ఎన్నుమ్ - అనెడి, ఇవరై - వీరిని, ఉణర్‌న్దుణర్‌న్దు - పలువిధములనాలోచించి, ఉరైత్తురైత్తు- ప్రమాణములనుబలుమారుఁజెప్పి, మనప్పట్టదొన్ఱు - మనస్సులో ఈశ్వరుఁడనిదోఁచిన ఒకవస్తువును, ఉణర్‌న్దుణర్‌న్దు - పలుమారుధ్యానించి, ఉరైత్తురైత్తు - వాని మంత్రములను బలుమారుజెప్పి, ఇతైఇణ్ణుమిన్ - ఆశ్రయించుఁడి.

తా॥ ఎల్లప్పుడు జ్ఞానముగలవాఁడై తనజ్ఞానముచేతనంతట వ్యాపించువాఁడై, అచేతనముల కంటె విలక్షణుఁడైన జీవాత్మయొక్క స్వరూపమును శ్రవణమనననిదిధ్యాసనములచే తెలిసికొనినను ఆత్మకార్థమై దేవమనుష్యాది రూపములనెత్తిన సర్వేశ్వరుని తెలిసికొనుటకు శక్యంబుగాదు. వానిని తెలిసికొనేయుపాయంబేమనఁగా, హరిహరబ్రహ్మలయొక్క స్వరూప స్వభావంబులనున్ను వానిని బ్రతిపాదించెడి శాస్త్రములనున్ను బలుమారాలోచించినయెడల క్రియాపతియే సర్వేశ్వరుఁడనిదోచఁబడును. అట్టి క్రియాపతిని మనోవాక్కాయములచే నాశ్రయించుఁడని. ౬

ఒన్నైన ప్పలవేన వటివరుమ్ వడివినుళ్ నిన్ఱ*
నన్నైక్రిల్ నారణన్ నాన్‌ముగనిన్నై మివ్వగై*
ఒన్ఱు నుమ్మనత్తువై త్తుళ్ళి నుమ్మిరుపయై యఱుత్తు*
నన్నైన నలమ్‌శెయ్‌వ దవనిడై నమ్ముడై నాళే. ౭

అ॥ ఒన్నైన - ఒకడనియు, పలవేన - అనేకులనియు, అటివరుమ్ - తెలిసికొనుట కళక్యమయిన, వడివినుళ్ - శరీరములయందు, నిన్ఱ - నివసించియున్న, నన్ఱు - శ్రేష్ఠమయిన, ఎఱ్ఱిల్ - కాన్తిగల, నారణన్ - శ్రీమన్నారాయణుండు, నాన్ముగన్-బ్రహ్మ, అరన్ - రుద్రుడు, ఎన్నుమ్-అనెడి, ఇవరై-వీరలను, ఒన్ఱు - పక్షపాతములేక, నుమ్మనత్తుమీమనస్సులయందు, ఉళ్ళి-ఆలోచించి, నుమ్మిరుపయై - మీకు బ్రహ్మరుద్రులయిన యిరువరులయందుఁగలిగిన ఈశ్వరత్వ బుద్ధిని, అఱుత్తు - ఛేధించి, అవనిడై - ఆశ్రీమన్నారాయణునియందు, నమ్ముడై - మనయొక్క, నాళ్ - ఆయుస్సుయందు, నన్నైన - చక్కఁగా, నలమ్ - స్నేహము, శెయ్‌వదు - చేయఁదగినది.

తా॥ బ్రహ్మ విష్ణు రుద్రులు ముగ్గురుకిని యంతరాత్మయొక్కఁడా? లేక ముగ్గురాయని యాలోచించి నిర్ణయించుట సాధారణముగానళక్యంబుగాన, సేవించిన మాత్రములోనే పరత్వమును దెలుపుఁదు శేసిడి గొప్పతేజస్సుగల శ్రీమన్నారాయణుని యొక్కయు, బ్రహ్మరుద్రుల యొక్కయు స్వరూపస్వభావములను శ్రవణమననిదిధ్యాసనములచే నిష్పక్షపాతియై చక్కఁగానాలోచించినచో క్రియాపతికే పరత్వముఁదోచును, పిదప బ్రహ్మరుద్రులయందు పరత్వబుద్ధిని విడిచి మన యావజ్జీవమున్ను ఇతర ప్రయోజనముల నపేక్షించక యాశ్రీమన్నారాయణునికే నైంకర్యముఁ జేయవలయునని. ౭

నాళునిన్ఱు నమపత్తై మై యఱ్ఱొడువినై యుడనే
మాళుమ్*ఓర్ కుఱైవిల్లై మననగ మలమఱుక్కుమి*

నాళునమ్ తిరువుడై యడిగళ్ దమ్ నలఙ్గుల్వణఙ్గి*
మాళుమోరిడ త్తిలుమ్ వణఙ్గాడు మాళ్వదు వలమే. ౮

ఆ॥ మననగమ్ - మనస్సునందలి, మలమ్ - దోషములు, ఆఱు - పోవునటుల, కళువి - కడిగి, నాళుమ్-ప్రతిదినమందున్ను, తిరువుడై - శ్రీమంతుడైన, నమ్మడిగళ్ - మనస్వామియొక్క, నలమ్ - భోగ్యమైన, కళల్-తిరువడికమ్లను, వణఙ్గి - ఆశ్రయించినయెడల, నాళుమ్-ప్రతిదినమందున్ను, నిన్ఱు-విడువకుండనిలిచి, అడుమ్ - భాధించుచున్న, నమ-మనయొక్క, పళై యై - ఆనాదియైన, అమ్‌మొడువినై - అత్యంతక్రూరపాపములు, ఊడనే-ఆశ్రయించినప్పుడే, మాళుమ్ - నశించును, ఓర్‌కుఱైవిల్లై-ఒక్కతక్కువయున్నుగలుగదు. మాళుమోరిడత్తిలుమ్ - శరీరావసానకాలమందును, వణఙ్గాడు-నమ్రతతో, మాళ్వదు - శరీరమునువిడుచుట, నలమ్ - శ్రేష్ఠము.

తా॥ ఇతర దేవతలయందుఁ బరతత్వశంకనువదలి లక్ష్మీభర్తయొక్క- శ్రీపాదముల నాశ్రయించినయెడల, వారా శ్రయించినకాలమందే చిరకాలమునుండి జేసియున్న భగవత్కైంకర్య విరోధులైన మనపాపములన్ని నశించును. అటుపైన నేకారతయులేక మన యిష్టానుసారముగా భగవంతుని యనుభవింపవచ్చును. జీవితకాలమందా శ్రయఃపతిని యాశ్రయించకఁబోయినను, మరణకాలమందైనను సర్వేశ్వరుని యాశ్రయించినయెడల యిదియేసకలము నిచ్చునని. ౮

వల త్తన్ తిరిపురమెరి త్త నిడమ్బొఱి త్తుణ్డి
తలత్తు*ళ్ళ దిశై ముగన్ఱుడై త్త నల్లులగముణ్డానుమ్
పులప్పడ*ప్పిన్ను న్తన్నులగ త్తి లగత్తన్ తానే
శొలప్పుగిల్*ఱవైపిన్నుమ్ వయిఱ్ఱు ళవై యవ త్తుయక్కే. ౯

ఆ॥ ఎళు - సృష్టించుచున్న, తిశైముగ - బ్రహ్మ, పడైత్త - సృష్టించిన. నల్ - విలక్షణమైన, ఉలగముమ్ - లోకమున్ను, తానుమ్ - ఆబ్రహ్మయున్ను, తుణ్డి త్తలత్తు - శ్రీనాభియందు, ఇడమ్‌పెఱ-(విశాలముగా) ఉన్నాడు. తిరిపురమ్-త్రిపురములను, ఎరి త్తవ - దహించిన రుద్రుఁడు, వల త్తన - (ఈశ్రియఃపతియొక్క) దక్షిణభాగమందున్నాఁడు. పిన్నుమ్ - మఱియును - పులప్పడ, భక్తులకుసేవసాయించుటకు, తానే - స్వయముగా, తన్నులగ త్తిల్ - తనదైన యాలోకమందు. అగత్తవ - అవతరించియున్నాఁడు. శొలప్పుగిల్ - వీనిని చెప్పుట కారంభించినయెడల, ఇవై - ఈగుణములు, పిన్నుమ్ - మఱిన్ని, వయిఱ్ఱుళ్ళ-లోలోపునసే యుండును. ఇవై - ఇవి, అవ - ఆసర్వేశ్వరునియొక్క, తుయక్క, మోహనవ్యాపారము.

తా॥బ్రహ్మయొక్కయు, వీనిచే సృజింపఁబడిన లోకములయొక్కయు, రుద్రునియొక్కయు స్వరూపస్థితిశ్యాదుల కాధారభూతుండై, మఱియును భక్తులయందలి కృపచే వీరికి సేవసాయించెడి నిమిత్తమై యాలోకములయందవతారముల నెత్తినవాఁడైన సర్వేశ్వరుని కల్యాణగుణములు లెక్కింపనలవిగానివిగాన ఎంత చెప్పినను తరగవు. ఇట్టి కల్యాణగుణముల వశక్తులెరుంగఁ గుండుటకుఁగారణము, ఈ సర్వేశ్వరుని మాయయేయని. ౯

తుయక్క-ఱుమదియిల్ నన్‌జ్ఞానత్తు శమరరై తుయక్కుమ్*
మయక్కుఱై మాయైగళ్ వానిలుమ్‌పెరియనవల్లన్*
పుయఱ్కరు నిఱ త్తన పెరునిలఱ్కడన్ద నల్లడిప్పోదు*
అయర్‌ప్పిలనల్ గువన తమువన వణఙ్గువనమర్ నేమి. ౧౦

ఆ॥ తుయక్క్ - సంశయము, అఱు - లేని. మదియిల్-మనస్సునందుఁబుట్టిన, నల్-శ్రేష్ఠమైన, ఞానత్తుళ్-జ్ఞానముగల, అమరరై-దేవతలను, తుయక్కుమ్-కలతఁజెందినవారినిగాఁజేసెడి, మయక్కుఱై-భ్రమింపఁజేయుశక్తిగల, మాయైగళ్-మాయలను, వానిలుమ్-ఆకసముకంటె, పెరియ నవల్లన్-పెద్దవిగాఁజేయువాఁడును, పుయల్-నల్లనిమేఘమువంటి, కరునిఱ త్తన-నల్లనితిరుమేనుగలవాఁడునైన, శ్రీయఃపతియొక్క-, పెరు-విశాలమై, నలమ్-భూమిని, కడన్ద-కొలిచిన, నల్-విలక్షణమైన, అడిప్పోదు-పాదపద్మములను, అమర్‌న్ద-ఆమరియుండి, అయర్‌ప్పిలన్-మరుపులేనివాఁడనై, అలగ్‌గువన-పలికెదను, తమువన-తాగలించుకొనెదను, వణఙ్గువన-నమస్కరించెదను.

తా॥ మనస్సునందెట్టి సంశయాదులును లేక దివ్యజ్ఞానవంతులైన బ్రహ్మాదిదేవతలనుగూడ మోహింపఁజేసెడి మాయగలవాఁడును, నీలమేఘకాంతిగలవాఁడునైన శ్రీయఃపతియొక్క-సమస్తలోకములనున్ను కొలిచినట్టి పద్మమునుబోలిన శ్రీపాదముల ననన్యప్రయోజనుఁడనై మనోవాక్కాయములచే నాశ్రయించెదనని. ౧౦

అమరర్‌గళ్ తొగుదిమ్ వలైక్కడల్ కడైన్దవనన్నై*
అమర్‌న్దాల్ వళఙ్కురుగూర్ చ్చడగోపన్ కురైవళ్‌గళ్*
అమర్‌తువై యాయిర త్తివైపత్తుమ్ వల్లార్*
అమరరో డుయర్‌విత్తెయ్‌న్దువర్ తమ్మువియ యఞ్జువరే. ౧౧

తా॥ అమరర్‌గళ్ - దేవతలు, తొగుదిమ్ - ఆశ్రయించి శ్రేమమడుగుట్లు, అలైక్కడల్-అలలుగొట్టుచున్న సముద్రమును, కడైన్దవన్-తన్నై-చిలికిన సర్వేశ్వరుని యుద్దేశించిఁజేప్పిన, అమర్-ఒప్పుచున్న, పాఠిల్వళమ్-తోటలసమృద్ధిగల, కురుగూర్-తిరునగరియందు వేంచేసియున్న, శడగోపన్-నమ్మాళ్వార్లయొక్క-, కురైవళ్‌గళ్ - వాచికకైంకర్యమైన, శబ్దార్థ రసములు, అమర్ - అమరియున్న, ఆయిర త్తివైపత్తుమ్-వెయ్యిపాశురములుగల నీప్రబన్ధమందు, ఇవై పత్తుమ్, ఈపదిపాశురములనున్ను, వల్లార్ - అభ్యసించినవారు, అమరరోడు - నిత్యసూరులతోటి, ఉయర్‌విత్తెయ్‌న్దువర్-ఉన్నతమైన మోక్షమందు, శెన్ఱు - వెళ్ళి, తమ్‌పిఱవి-తమసంసారరూపమైన - అమ్మఱవి - క్రూరబంధమును, అఱువర్ - తెంపుకొనుదురు.

తా॥ బ్రహ్మాదిదేవతలయొక్క శ్రేమార్థమై పాలసముద్రమును చిలికినట్టి శ్రీయఃపతినిగూర్చి సమస్తవిభవములుగల కురుకాపురవాసులైన నమ్మాళ్వార్లుసాయించిన మధురమైన తిరువాయ్‌మొళియందలి నీపదిపాశురముల ననుసంధించువారు నిత్యసూరులతోఁగూడ మోక్షమొంది క్రూరమైన సంసారబంధమును వదలుదురని. ౧౧

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.
ఈయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౪ - వ తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక.—మొదటి తిరువాయ్‌మొళిలో, శ్రీయఃపతియే పరాత్పరుడని సాయించిరి కొండవ తిరువాయ్‌మొళిలో, ఆశ్రీయఃపతియందే భక్తిదేయపలయునని సాయించిరి, మూడవ తిరువాయ్‌మొళిలో, అట్టిపరాత్పరుడు భక్తులకు మిక్కిలి సులభుండని సాయించిరి. ఈతిరువాయ్‌మొళిలో, ఆశ్రీయఃపతి నెడఁబాసియుండలేఁ బిగపోవసనోంది తనకోక రాట్టివల్లె దలంచి తనకంటికగుపడినపక్షులను, ఇవి నామాటల నెఱుఁగవని యాలోచించక, నాకోరికను శ్రీయఃపతిపద్ద విన్నపింపుమని పంపించుచున్నారు.

అఞ్జిఱైయ మడనారా యళియత్తాయ్*నీయుమ్‌నిన్
అఞ్జిఱైయ శేవలుమా యూవా వెనైనక్కరుళి*
వెఞ్జిఱైప్పుళ్ళుయర్ త్తార్ క్కె న్విడుతూదాయ్ చ్చెన్ఱకాల్*
వఞ్శిత్తైయి లవఞ్వై క్కిల్ వైప్పుణ్ణా లెఞ్శెయ్యుమో. ౧

అ॥ అళియత్తాయ్ - కనికరించుస్వభావముగల, అమ్‌కిళియై - అందమైన ఱెక్కలుగల, మడనారాయ్ - విధేయమైన ఓసారసపక్షీ! నీయుమ్ - నీవును, నిన్ - నీయొక్క, అమ్‌కిళియై - అందమయిన ఱెక్కలుగలఁ, శేవలుమాయ్ - మెుగపక్షీయును, ఆవావెన్ఱు-అయ్యో యాయని, ఎనక్కు - మాటిషయమై, అరుళి - కృపఁజేసి, వెమ్‌కిళియై - క్రూరమైనఱెక్కలుగల, పుళ్ - గరుడపక్షీని, ఉయర్ త్తార్‌క్కు - ధ్వజముగానెత్తిన శ్రీయఃపతిపద్ద, ఎన్ - నాయొక్క, విడుతూదాయ్-విడిచెడిమాతయై, వెన్ఱకాల్ - పోయినయెడల, వఞ్శిత్తైయిల్ -మాటలాడక పోవుటయనెడి క్రూరమైనచేఱియందు, ఆవన్ - ఆ సర్వేశ్వరుండు, వైక్కిల్ -ఉంచినయెడల, వైప్పుణ్ణాల్ - ఉంచబడియున్నచో, ఎన్ శెయ్యుమ్ - ఏమిభాదనుఁజేసును.

తా॥ తలంచినప్పుఁడెల్ల తలంచినచోటనుఁబోవుటకు సాధనమైన ఱెక్కలుగల విధేయమయిన ఓసారసపక్షీ! నాదుఃఖమునుఱుచి సహింపని నీవు నావిషయమై దియఁజేసి, ఆశ్రిత దుఃఖములను బోఁగొట్టెడి గరుడపక్షిని ధ్వజముగాఁగల సర్వేశ్వరునివద్ద వెళ్ళి నాబాధను జెప్పుము. అప్పుడాసర్వేశ్వరుడు నీమాటనువినక అవమానముఁజేసినయెడల నంతయవమానమును నాకొఱకై సహింపరాదాయని. ౧

ఎన్ శెయ్యుత్తామరైక్కణ్ పెరుమానార్ క్కెన్ఱూదాయ్*
ఎన్ శెయ్యుముఱై త్తక్కా లినక్కుయిల్ గాళ్ నీరలిరే*
మున్ శెయ్ద ముழுవినైయాల్ తిరువడిక్కీழ్ క్కిరుప్పేవల్*
మున్ శెయ్య ముయలాదే నగల్వదువో విదియినమె. ౨

అ॥ ఇనక్కుయిల్ గాళ్ - గుంపుగానున్న ఓకోకిలములారా! నీరలిరే - మీరుగదా? ఎన్ - నాయొక్క, శెయ్య-ఎఱ్ఱనైన, తామరైక్కణ్ - తామరపుష్పమువంటి నేత్రములుగల, పెరుమానార్‌క్కు - స్వామికి, ఎన్ఱూదాయ్-నామాతయై (చెప్పి), ఉఱై త్తక్కాల్-చెప్పిన

యెడల, ఎఱ్‌ఱై యెయ్యుమ్ - ఏమిచెరుపగును, ముఱ్‌ఱై యెయ్‌ద - మునుపుచేసిన, ముట్రుమ్‌వినైయార్ - పూర్ణపాపములచేత, తిరువడికీళ్ - శ్రీపాదములయందు, కుఱ్‌ఱేవల్ - కైంకర్యము, యెయ్య - చేయుటకు, మున్ - మునుపు, ముయలాదే-యత్నముఁజేయక, ఇని - ఇప్పుడును, ఆగర్‌వదువో విది-దూరముగానుండుటయే యోగ్యమినదా ?

శా॥ ఓకోకిలపక్షులారా ! మీరు మాయందు మిక్కిలి కనికరముఁగలవారుగదా ? తన యొక్క నేత్రసౌందర్యమును గనుపరచి నన్ను వశపఱచుకొనిన సర్వేశ్వరునిపద్ద రాయబారియై వెళ్లి నామాట విదియని చెప్పినయెడల మీకేమయినా తప్పుచున్నా ? రాదు ; గనుక మీరువెళ్లి, పూర్వ జన్మపాపమునచేత మీ శ్రీపాదములయందుఁ గైంకర్యముఁ జేయుట కేమియుసాధనములేని నేనింకనుగూడ నిట్లుఁ బోవలసినదేనా యని చెప్పుండని. ౨

విదియినాల్ పెడై మణక్కుమ్ మెన్నడై య వన్నజ్గాళ్*
మదియినాల్‌కుఱళ్ మూణా యులగిరన్ద కళ్వర్‌క్కు*
మదియిలేన్ వల్వినై యే మూళాదోఁ*బిరుత్తి
మదియెల్లాముళ్‌కలజ్గి మయజ్గుమా లెన్నిరే. 3

అ॥ విదియినాల్ - భాగ్యముచేత, పెడై - ఆడపక్షితో, మణక్కుమ్ - కూడియున్న, మెన్నడై య - మందగమనముగల, అన్నజ్గాళ్ - హంసపక్షులారా ! మదియినాల్-బుద్ధిచేత, కుఱళ్‌మూణాయ్ - పొట్టియయిన(బహ్మచారియై, ఉలగు - లోకములను, ఇరన్ద-యాచించిన, కళ్వర్‌క్కు-కపటియైన సర్వేశ్వరునిఁగురించి, మదియిలేన్-బుద్ధిలేనినాయొక్క, వల్వినైయేయో-క్రూరమైనపాపమా, మూళాదెన్ను-నశింపదని, బిరుత్తి - ఓకతె, మదియెల్లామ్-బుద్ధియంతయు, ఉళ్‌కలజ్గి - లోపలఁగలతనొంది, మయజ్గుమ్ - మోహించియుండును ; ఎన్నిర్ -అనిచెప్పుండు.

శా॥ పుణ్యవిశేషములఁజేత దమ యాడపక్షితోఁ జేరియున్న హంసపక్షులారా ! మీరు సర్వేశ్వరునివద్దికివెళ్లి, మీరు వామనావతారమెత్తి లోకములను స్వాధీనపరచుకొనిన మీదివ్య చేష్టితములకు వశబడినయొకతె, ఎంతకాలమనుభవించినను నశింపని నాపాపముపోయి నేను భగవత్కైంకర్యముల నెప్పుడుఁజేసెదనని మోహముఁ బొందియున్నదని చెప్పుండని. ౩

ఎన్నిర్ నెడ్డిరజ్గి యిమతగా దెన్నాద*
ఎన్నిలముగిల్వణ్ణర్ క్కెఱ్‌ఱోల్లి యూఱ్‌ఱోల్లుగేనో*
నన్నిర్ నెయినియవర్‌గణ్ తజ్గాదె న్రొరువాయ్‌చ్చొల్*
నన్నిల మగన్రిల్‌గాళ్ నల్‌గుదిరో నల్‌గీరో. ౪

అ॥ ఎన్నిర్ నె - శాస్వభావమును, కణ్డు - తెలిసికొని, ఇరజ్గి - కృపఁజేసి, ఇదుతగా దెన్నాద - (ఈమెకు) తటయవస్థ తగదనితలవని, ఎఱ్ - నాయొక్క, నీలమగిల్ వణ్ణర్‌క్కు - కాలమేఘవర్ణముగల సర్వేశ్వరునికి, యూఱ్ నేను, ఎఱ్‌ఱోల్లి - ఏపాకురమునఁజెప్పి, ఱోల్లుగేనో - మాటలాడుదునను, నల్ - మంచి, నీర్ నె - ప్రాణము, ఇని - ఇంకమీఁద, ఆగుగణ్ -

వారివద్ద, తళ్ళాదెన్న - నిలవదని, ఒరువాయ్‌చ్చొల్ - ఒక్కమాటను, నల్ నీల-మంచినీలవర్ణముఁ గల, మగన్దిల్ గాళ్-క్రాళ్ళపతులారా ! నల్‌గుదిరో - చెప్పెదరా, నల్‌గీరో - చెప్పరా.

తా॥ తనసెడఁబాసినయెడల జీవించనని నాస్వభావముసెఱఁగి దయఁజేసి, ఈమెకిట్టి విరహావస్థ తగదనియెంచని నీలమేఘవర్ణుడైన మాస్వామికి నేనేమిజెప్పెదను ; అయినను, ఓ క్రాంచ పతులారా ! ఇఁగ నీపెయొక్క ప్రాణము నిలవదనియెడి యొకపలుకు నా సఖ్యారునికిఁ జెప్పరాయని,

౪

నల్‌గిత్తాన్ తాత్తళిక్క మ్మొళిలేఱ్ఱుమ్ విన్నై యేఱ్ఱుక్*
నల్‌గత్తానాగాదో నారణన్నై కణ్ణక్కాల్*
మల్‌గునీర్ ప్పునల్‌పడప్పై యిరై తేర్ వణ్‌శిఱుకురుగే*
మల్‌గునీర్‌క్కణ్ణోర్ వాళగఱ్ఱుణరుళాయే.

ఆ॥ పాఱ్ఱిలేఱ్ఱుమ్ - ఏడులోకములనున్న, తాత్ - తానే, నల్‌గి - ప్రీతిఁజేసి, కాత్తు - అనిష్టములనుబోఁగొట్టి, అళిక్కుమ్ - ఇష్టములిచ్చెడి, నారణనై - శ్రీయఃపతిని, కణ్ణక్కాల్ - చూచినయెడల, విన్నైయేఱ్ఱుక్కుయో - పాపియైన నన్నునైనా, తాన్ - తాను, నల్‌గలాగాదు-ప్రీతింకెందఁగూడదు (అని అతనికిఁజెప్పి), మల్‌గు-ప్రవహించుచున్న, నీర్ పునల్-జలప్రదేశములయందున్న, పడప్పై - తోటలయందు, ఇరై - ఆహారమును, తేర్-వెతుకుచున్న, వణ్ - సుందరమైన, శిఱుకురుగే - ఓచిన్నపక్షీ! మల్‌గు - ప్రవహించుచున్న, నీర్ - బాష్పములగల, కణ్ణోర్‌క్కు-కన్నులుగలనాకు, ఓర్ వాళగఱ్-ఒకమాటను, కొణ్డు - తీసికొనివచ్చి, అరుళాయ్ - కృపఁజేయుమా,

తా॥ ఉదకముచే నండియున్న ప్రదేశమందలి తోటలయందు నాహారమును వెతుకెడి ఓ నీరుకోడీ ! సర్వజీవులయొక్క సమస్తాపరాధములను సహించి వారి యనిష్టములనుబోగొట్టి రక్షించెడి పరమదయావంతుండైన శ్రీమన్నారాయణుని నీవు చూచినయెడల, అతనితో, పాపియైన, నాయపరాధమును తఱిమించరాదాయనిచెప్పి యామాటకు నతడిచ్చుబదులుమాటను నీవు నాతోఁ జెప్పవలయునని.

౫

అరుళాద నీరరుళి యవరావి తువరాముఱ్*
అరుళాప్పట్టఱ్ఱవర్ వీది యెయిరునాళెన్రు*
అరుళాళియమ్మాన్నై కణ్ణక్కాలిదు శొల్లి*
అరుళాళివణ్ణే యాము మెఱ్ఱిప్పోత్తోమే.

ఆ॥ ఆళి - గుండ్రమైన, వరివణ్ణే - గీఁతలుగల ఓతుమ్మెదా ! అరుళాళి-దయఁగల చక్రముఁగల, అమ్మాన్నై - స్వామిని, కణ్ణక్కాల్-చూచినయెడల, అరుళాద-(వారియందు) దయలేని, నీర్-మీరు, అరుళిదయఁజేసి, ఆవర్ - ఆయాళ్వార్లయొక్క, ఆవి-ప్రాణము, తువరాముఱ్- పోవుటకుముందే, అరుళాళి - దయాసముద్రుఁడైన, పుళ్-(మీకు వాహనమైన) గరుత్మంతుని, అవర్ వీది - ఆయాళ్వారున్న వీథియందు, ఒరునాళ్-ఒకరోజైనను, కడవీరెన్ఱ -

నడపీఁతురని, ఇదుశొల్లి - ఈమాటనుజెప్పి, అరుళ్ - కనికరింపుము. యామున్ - మేమున్న, ఎఱిపైత్తోమ్ - ఏమిశిక్షఁజేసితిమి.

తా॥ ఓసుందరమైన తుమ్మెదా! నీవువెళ్లి ఆయాళ్వార్లనెడి నాయకినిజూచుటకు మోక్షములేకపోయినను మీదయకుఁదక్కువకాకుండ నీనాయకియందుఁగృపఁజేసి యామె జీవిత కాలమందే దయావంతుఁడైన గరుత్మంతునిమీద నెక్కి యాశ్రితసంరక్షణార్థముగా నెప్పటి కైనా వేంచేయునప్పుడు ఆగరుత్మంతుని నొకదినమైన నీయాళ్వారున్నపీఠికి నడపింతురుగాక యని శ్రీయఃపతికి విన్నవించును. ఆమాటను విననియెడల, పరమదయాఁగలచక్రమును ధరించి సకలజీవులను రక్షించెడి మీవిషయమైయట్టి యపరాధము మేమేమి చేసితిమని నేను జెప్పినటుల కెప్పుమాయని. ౬

ఎన్బిళ్ళై కొప్పుదుపోల ప్పనివాడ్డై యార్ గిన్ఱ*
ఎఱిపైత్తోయే నినైన్దరుళి యరుళాద తిరుమాలార్క్కు*
ఎఱిపైత్తాళ్ తిరువడియిణ్ తగవిన క్కన్రొరువాయ్చ్చొల్*
ఎన్బిళ్ళై క్కుమిళిన్దిళియే యూళ్వినైత్ తీయిలై యే. ౭

ఆ॥ ఎన్బిళ్ళైక్కుఁ - ఎముకలవొరిసెడి, ఇళిన్దిళియే - ఓబాలచిలుకా! యాన్వళర్ త్తనీయలైయే - నేనుపెంచిన నీవేగదా? ఎన్బు-ఎముకలలో, ఇరై-ధారమును, కొప్పుదుపోల - స్రుచ్చునటుల, పనివాడై - చల్లనిగాలి, ఈర్గిన్ఱ-బద్దలుచేయుచున్నది, (ఇంతలో) ఎన్బిళ్ళైయే-నాతప్పనే, నినైన్దరుళి-తలంచి, అరుళాద-(నాయందు) కనికరించని, తిరుమాలార్క్కు-శ్రీయఃపతికి, తిరువడియిణ్-స్వామియైనమీయొక్క, తగవినుక్కున్-కృపకు, ఎఱిపైత్తాశ్నై - ఏమితప్పఁజేసినదని, ఒరువాయ్ - ఒకమాట, శొల్ - చెప్పుమా.

నా॥ నాచేతఁబోషింపఁబడినదానవైనను ఇట్టి నావిరహదశయందు నాయొముకలు చూర్ణమగునట్లు బాధించుచున్న ఓ బాలచిలుకా! చలనిగాలియును నాయొముకలలో ధారయును స్రుచ్చినట్లు బాధించుచున్నదిగాన నిప్పుడు నాతప్పులనే యెంచుము కనికరించని శ్రీయఃపతిని జూచి పరమదయాశాలివైన నీయొక్కదయకు విషయముకానియపరాధము ఈయాళ్వార్లనెడి నాయకి యేమిచేసినదని ఈయొకమాట నడిగి తెలిసికొనుమా యని, ౭

నీయలై యే శిఱువూవాయ్ నెడుమాలార్ క్కిన్తూదాయ్*
నోయెనదు నువలెన్న నువలాదే యిరున్దొళ్ళాయ్*
కాయలొడు మణిమామై తళర్ న్దేన్నాన్*ఇనియునదు
వాయలగిలిన్నడిశి లైవ్పాన్రై నాడాయే. ౮

ఆ॥ శిఱువూవాయ్-ఓచిన్నచిలుకా! నెడుమాలార్క్కు-ఆశ్రితవ్యామోహముగల సర్వేశ్వరునివద్ద, ఎఱ్తూదాయ్-నాదూతయైవెళ్లి, ఎనదు-నాయొక్క, నోయ్-విరహబాధను, నువలెన్న-చెప్పుమంటె, నువలాదే-చెప్పకుండ. ఇరున్దొళ్ళాయ్ - ఉండివుంటివి, నీయలైయే-నీవేగదా? నాన్-నేను, కాయలొడు - కాన్తితోఁగూడ, మణి-శ్లాఘ్యమైన, మామై - సౌందర్యమును,

తళర్‌ - పోఁగొట్టుకుంటిని ఇని - ఇఁకను, ఊదు - నీయొక్క, వాయలగిల్ - నోటిలో, ఇత్ - మధురమైన, అడిశిల్-ప్రసాదమును, వైప్పారై - పెట్టువారిని, నాడాయ్ - వెతుకు కొనుమా.

తా॥ ఓచిలుకా! నీచిన్నతనముచేత సర్వేశ్వరుని వద్దకుఁబోయి నాబాధను చెప్పుమంచు చెప్పక ఊరక యుంటివిగదా. ఇఁక నాశరీరము శిథిలమైనది ఇంకనాప్రాణముఁబోయినచో నీ కన్నముఁజెట్టువారిని వెతుకుకొనుమాయని. ౯

నాడాద మలర్ నాడి నాడోఱుమ్ నారణన్ఱ్*
వాడాద మలరడిక్కీ-ళ్ వైక్కవే వగుక్కిన్ఱు*
వీడాడి వీ-ళ్ శిరుత్తల్ వినైయుట్ర దెన్శెయ్‌వదో*
ఊడాడు పనివాడా యుర్తీరాయెనదుడలే. ౯

అ॥ ఊడు((శ్రీయఃపతికినినాకును) నడుము, ఆడు-తిరుగుచున్న, పనివాడాయ్-ఓచల్లనిగాలీ! నాడాద - వెతుకుటకశక్యములైన, మలర్ - పుష్పములను, నాడి-వెతకి, నాడోఱుమ్ - ప్రతిదినమును, నారణన్ఱ్ - శ్రీయఃపతియొక్క, వాడాదమలర్-వాడనిపుష్పమువంటి, ఆడిక్కీ-ళ్ - శ్రీపాదములయందు, వైక్కవే - సమర్పించుటకైయే, వగుక్కిన్ఱు - ఈయాత్మయేసర్వరచఁబడినది. వీడాడి-(ఇట్లుండఁగా) వానితోవిరహమునొంది, (అనుభవించెడి) వీ-ళ్ శిరుత్తల్-గొప్పదైన, వినైయుట్ర దెదు - భాగ్యహీనత్వము, ఎన్‌శెయ్‌వదో-ఏమిచేయఁబోవునో? (అని) ఊరైత్తు-(ఆసర్వేశ్వరునికి) చెప్పి, (వాడుచివనియెడల) ఎనదుడల్ - నాశరీరమును, ఈరాయ్-బద్దలఁ జేయుము.

తా॥ నాకున్న శ్రీయఃపతికిన్ని దూతవై తిరుగుచున్న ఓవాయువా! దుర్లభమైన పుష్పములను వెతకి సర్వేశ్వరుని తిరువడికల్లమీఁద సమర్పించుటకైయే నేనేర్పరచఁబడితిని. ఇట్లుండఁగా, మిమ్ముల నెడఁబాసి మాదార్భాగ్యముచేత నిట్లుబాధపడుటయెందుకని శ్రీయఃపతికి నేనుచెప్పినట్లు చెప్పి దానికిబదులు చెప్పనియెడలఁ దరువాత నన్ను జంపుదువుగాకయని. ౮

ఉడలా-ళ్ పిఱప్పువీడుయిర్ ముదలా ముఱ్ఱుమాయ్*
కడలా-ళ్ నీర్‌తోన్ఱి యదనుళ్ కణ్వళరుమ్*
అడలా-ళ్ ఆయమ్మానై క్కణ్డక్కాల్ విదుశోల్లి*
విడలా-ళ్ మడనెఞ్జే వినైయోమొన్ఱామళవే. ౧౦

అ॥ ఆళ్-గంభీరమైన, మడనెఞ్జే-విధేయమైన ఓమనసా! ఉడల్-శరీరములందు, ఆళ్ - చక్రాకారమైన, పిఱప్పు-జన్మము, వీదు - హెచ్చుము, ఉయిర్-ఆత్మ, ముదలాయ్ - ఇవి మొదలుగాఁగల, ముఱ్ఱుమ్-తిక్కిన నమస్తవస్తువులు (ఇవియన్నిఁటిని,) ఆయ్-సృజించుఁగొరకై, ఆళ్‌నీర్-గంభీరమైననీరుగల, కడల్ - సముద్రమును, తోఱ్ఱి-సృజించి, అదనుళ్ - ఆసముద్రమందు, కణ్వళరుమ్-నిద్రించుచున్న, అడల్ - యుద్ధోన్ముఖులైన, ఆళ్-చక్రములగల, అమ్మానై - స్వామిని, కణ్డక్కాల్ - చూచినయెడల, ఇదు - ఈబాధను, శొల్లి - చెప్పి, వినైయోమ్-పాపులైన మేము, ఒన్ఱామళవు - వానితోఁజేరువరకు, విడల్ - విడువకుండుము.

తా॥ నాకుస్వాధీనమైన ఓమనసా ! సకలజగత్తులను సృజించుటకై ముందుగా మహాసము ద్రమునుసృజించి, అందుఁ జక్రాది పఞ్చాయుధధరుఁడై పవ్వళించియున్న మాస్వామిని నేవించి ఇట్టి నాబాధనుజెప్పి, నేను వానితిరువడికళకుఁ జేరువరకు నీవు వానిని వదలకుమాయని. ౧౦

‡‡ అళివియన్ట వేఴ్గులగ త్తవర్ పెరుమా కణ్ణన్ *
వళవయల్ శూఴ్ వణ్ కురుగూర్ చ్చడగోప వాయ్న్దురై త్త*
అళివియన్ట వన్దాదియాయిరత్తుళిప్ప తిన్ *
వళవురై యుల్ పెఱులాగుమ్ వానోఙ్గు పెరువళమే. ౧౧

ఆ॥ అళివియన్ట - ఆపగిలేని మహిమగలవాఁడై, ఏఴ్గులగ త్తవర్ పెరుమా - సర్వలోకేశ్వరుఁడై, కణ్ణన్ - ఆశ్రితనులభుఁడైనకృష్ణుని, వళవ్ - సమృద్ధమైన, వయల్ - పొలములచే, శూఴ్ - చుట్టఁబడిన, వణ్ - సుందరమైన, కురుగూర్ - కురుకాపురియందు వేంచేసియుండెడి, శడగోప - నమ్మాళ్వార్లు, వాయ్న్దు - సమీపించి, ఉరైత్త - పాయించిన, ఆళివియన్ట - ఎంచుటకశక్యములై ఙ్ఞానములుగల, అన్దాది - వెనుకపాశు ఎయొక్క యంతపదమే ముందుపాశురమున కాదిగాఁగల, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తిన్ - ఈపదిపాశురములయొక్క, వళవురై యుల్ - మధుగోష్ఠిచే, వాఴ్ - పరమపదమందు, ఓఙ్గు-వృద్ధిఁబొందెడి, పెరువళమ్ - మహాసంపత్తును, పెఱులాగుమ్ - పొందవచ్చును.

తా॥ అపరిచ్ఛేద్య మహిమగలవాఁడై సర్వలోకేశ్వరుండై యాశ్రితనులభుండైయున్న సర్వేశ్వరుని సత్కారపరముచే బ్రతిపాదించెడి సర్వలక్షణములతోఁ గూడుకొనియున్న మధురమైన యీ పది పాశురములననుసంధించువారు మోక్షమునొందె మహానందము ననుభవింతురని. ౧౧

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.
జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౫ - వ తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక.—వెనుక తిరువాయ్‌మొళిలో తాననుభవించిన విరహబాధనుఁజూచి సహింపక శ్రియఃపతి తనవద్దకివేంచేయఁగా, ఆప్పుడు వానిమహిమయును తనగుణహీనతయున్నుఁ జూచి, నేనాశ్రయించినయెడల వానిమహిమచెడిపోవునే ; వానిమహిమను జెడగొట్టుటకంటె నేనుజెడిపోవుటయే మేలుగదా ; ఈమాత్రములోఁచించగ వానికై ఙ్కార్యము నాశఁబడితిఁనని ఈతిరువాయ్‌మొళిలో ఆళ్వార్లు తనను నిందించుకొనుచున్నారు.

‡‡ వళవేఴ్ ఉలగినుణ్ముదలాయ వానోరిఱైయై*అరువినై యేన్
కళవేఴ్ వెన్రైయ్ తొడువుణ్ణ కళ్వనెన్బ పిన్నైయుమ్*
తళవేఴ్ ముఱువల్ పిన్నైక్కాయ్ వల్లానాయర్ తలైవనాయ్*
ఇళవేఱ్ఱుమ్ తమ్మనియ నెన్దాయెన్నున్నైన్దు నైన్దే. ౧

అ॥ వళమ్ - సమృద్ధమైన, ఏళ్ళులగిళ్ - సప్తలోకములకును, ముదలాయ - కారణభూతుండై, వానోర్ - నిత్యసూరులకు, ఇఱైయై - స్వామియైన సర్వేశ్వరుని, అరువినైయేన్ - క్రూర పాపములగనేను, నినైన్ద - అనుసంధించి, నైన్ద - మనస్సుకరిగి, కిళవు - దొంగతనము, ఏళ్ - ప్రసిద్ధమగునట్లు, చెళ్ళెయ్ - చెన్నను, తొడుత్త - దొంగలించిన, కళ్వా - ఓదొంగా! ఎన్బన్ - అని చెప్పెదను. పిన్నైయుమ్ - మఱియు, తళువు - మొల్లపుష్పము, ఏళ్ - తోచునట్లు, (అనగా పుష్పమువంటి) ముఱువల్ - మందహాసముగల, పిన్నై - క్కాయ్, నప్పిన్నైప్పిరాట్టిక్కొరకై, వల్ - బలిష్ఠులైన, ఆనాయర్ - గొల్లలకు, తలైవనాయ్ - నిర్వాహకుడైయుండి, ఇళమ్ - లేతయైన, ఏఱు ళుమ్ - వృషభములనేడింటిని, తళువియ - కాగలించుకొనిన, ఎన్తాయ్ - మాస్వామి! ఎన్బన్ - అనియెదను.

తా॥ సకల జగత్కారణుండై నిత్యసూరులకు నాథుండైన సర్వేశ్వరుని నతిహీనుండనైన నేను, అందరికి తెలిసినటుల నీవుజేసిన నవనీతచౌర్యమునయను, నుండగమందహాసముగల నప్పిన్నైప్పిరాట్టికాళబడి గొల్లలకు నాయకుడవైయతిరించి బలిసియున్నవృషభముల నేడింటిని గౌగలించుకొని చంపిన దివ్యచేష్టితయును ననుసంధించి పరవశుండనై చెప్పెదనని ౧

నినైన్దినైన్ద నుళ్ కళైన్దుగి యిన్నైయోర్ పలరుమ్మునివరుమ్*
పునైన్దణికణ్ణినీర్ శాన్దమ్ పుగైయోడ్నీ వణఙ్గినాల్*
నినైన్దవెల్లాప్పొరుళ్ కట్కుమ్ విత్తాయ్ ముదలిల్ శిదైయామే*
మనమ్ శెయ్ఞానత్తు న్బిరుమై మాశూణాదో మాయోనే. ౨

అ॥ మాయోనే - ఆశ్చర్యభూతుండవైన ఓస్వామి! పలరుమ్ - అనేకులయన, ఇన్నైయోర్ - బ్రహ్మాదిదేవతలును, మునివరుమ్ - ఋషులును, నినైన్ద - (మీగుణములను) అనుసరధించి, నైన్ద - (దానివల్ల) కరగుమకరిగి, ఉళ్ కైన్ద - మనస్సుశిథిలమై, ఉరుగి - కరిగి, పునైన్ద - కట్టబడిన, కణ్ణి - తిరుమాలను, నీర్ - జలమును, శాన్దమ్ - చన్దనమును, పుగైయోడు - ధూపముతో గూడ, ఏన్ది - ధరించి, వణఙ్గినాల్ నమస్కరించినను, నినైన్ద - తలంపబడిన, ఎల్లాప్పొరుళ్ కట్కుమ్ - అన్నివస్తువులకును, ముదలిల్ - స్వస్వరూపమందు, శిదైయామే - వికారములేనటుల, విత్తాయ్ - కారణభూతుండవై, మనమ్ శెయ్ - మనస్సునందుబుట్టిడి, ఞానత్తు - సంకల్పరూపజ్ఞానముగల, ఉన్ - నీయొక్క, పెరుమై - వ మహత్వము, మాశూణాదో - మాశిపోదా?

తా॥ జాతిసుణాదులచేశ నుత్కృష్టులైన బ్రహ్మాదిదేవతలును సనకాదిఋషులు నత్యంత భక్తియుక్తులై మంచిపుష్పాదులతో నిన్నారాధించినను, తనస్వరూపమందు వికారములేకనే తనసంకల్పముచేత నీజగత్తుకు సృష్టిస్థితిసంహారములను జేయుచున్న పరిశుద్ధుండవైన నీమహత్వము మాశిపోదా? అట్లుండగా నతినీచుడనైన నేను దాస్యముజేసినయెడల మాశిపోవునని జెప్పవలె నాయని. ౨

మాయోనిగళాయ్ నడైక్కుమ్ వానోర్ పలరుమ్ మునివరుమ్*
నీయోనిగళై ప్పుడైయొన్దు నిత్తైనాన్మగనై ప్పుడైత్తవర్*

శేయాఁనెల్లావటివుక్కుమ్ తిశైగళెల్లామ్ తిరువడియాల్
తాయోఁ*ఎల్లావెవ్వుయిర్క్కుమ్ తాయోన్ తానోరువనే. 3

అ॥ మాయోనిగళాయ్ - గొప్పజన్మములగలవారై, నడైక ళ్ ళు - సృష్ట్యాదివ్యాపారముల నధ్యనించిన, పలరుమ్ - అనేకవిధములుగానున్న, వానోర్ - దేవతలను, మునివరుమ్ - ఋషులును, (ఆయిన) యోనిగళై - జంతువులను, నీపడైయెన్ఱు - నీవుసృజించుమాయని, నిఱై - జ్ఞానపూర్ణిగల, నాన్ముగనై - బ్రహ్మను, పడైత్తవఁ - సృష్టించినవాఁడును, ఎల్లావటివుక్కుమ్ - అన్ని జ్ఞానములకును, వేయోఁ - దూరమైయుండువాఁడును, తిశైగళెల్లామ్ - దిక్కులన్నిటిని, తిరువడియాల్ - శ్రీపాదములచేత, తాయోఁ - కొలిచినవాఁడును ఎల్లావెవ్వుయిర్క్కుమ్ - అనేకవిధములయిన సమస్తాత్మలకును, తాయోఁ - తల్లివంటివాఁడునైన, తాఁ - తాను, ఓరువనే - అద్వితీయమైన స్వభావముఁగలవాఁడు.

తా॥ దేవాది సమస్తభూతములకును కారణభూతుండైన బ్రహ్మకును కారణభూతుండై వాఙ్మనసులకును గోచరముగాని మహిమగలవాఁడై ఎప్పుడత్తఁడూడకుండనందరిని స్నేహముతో రక్షించువాఁడైన యాసర్వేశ్వరుని సౌశీల్యగుణము లపారములై యున్నవని. 3

తానోరువనే తనినిత్తాయ్ తన్నిలై మూవర్ ముదలాయ*
వానోర్పలరుమ్ మునివరుమ్ మఱ్ఱుమ్ మఱ్ఱుమ్ ముఱ్ఱుమాయ్*
తానోర్ పెరునీర్ తన్నుళ్ తోఱ్ఱి యదనుళ్ కణ్వళరుమ్*
వానోర్ పెరుమాన్ మామాయన్ వైగుందనెమ్బెరుమానే. ౪

అ॥ తాఁ - (జగత్తుకు) ఉపాదానకారణము తానేయయినవాఁడును, ఓర్ - సహకార్యం తరములేక ఒక్కఁడైనవాఁడును, తని-నిమిత్తాన్తరములేక వంటరియైనవాఁడును, (ఇట్టి) ఉరు - ఆందమయిన, నిత్తాయ్-కారణమైనవాఁడై, తన్నిల్-తనతోఁగూడ, మూవర్-బ్రహ్మ విష్ణు రుద్రులను, ముదలాయ - మొదలుగాఁగల, పలరుమ్ - అనేకులయిన, వానోర్ - దేవతలను, మునివరుమ్ - ఋషులను, మఱ్ఱుమ్ - తిక్కిన-నమనుష్యులను, మఱ్ఱుమ్ - తిక్కిన-పశ్వాదులను, ముఱ్ఱుమ్ - ఇవియన్నిటిని, ఆయ్ - సృజించుటకై, తాన్ - తాను, తన్నుళ్ - తన స్వరూపమందు, ఓర్ - అద్వితీయమైన, పెరునీర్ - మహాజలమును, తోఱ్ఱి-సృజించి, అదనుళ్ - ఆమహాజలమునందు, కణ్వళరుమ్ - నిద్రించువాఁడును, వైగుందఁ - పరమపదవాసియు, వానోర్పెరుమాఁ - నిత్యసూరులకు నిర్వాహకుండును, మామాయన్-గొప్పయాశ్చర్యభూతుండైన సర్వేశ్వరుఁడు, ఎమ్బెరుమాఁ - నాకుస్వామి.

తా॥ జగత్తుకు *నిమిత్తోపాదాన సహకారికారణభూతుఁడై బ్రహ్మాదిస్థావరాంతమయిన యీలీలావిభూతియును భోగోపకరణమయిన నిత్యవిభూతియునుఁగల మాస్వామియొక్క సౌశీల్యగుణములకుఁ దగినట్లు సేవనాది విధములయిన కైంకర్యములను జేసెదనని ౪

---

* ఒకవస్తువుకు కారణములు మూడు. ఆకారణములకు ఉపాదానము, నిమిత్తము, సహకారి, అనిపేళ్లు. ఘటమునకు, ఉపాదానము మృత్తు; నిమిత్తము కుంభకారుఁడు; సహకారి దండాదులు. ఆదేవిధముగా యీజగత్తుకు, మూలప్రకృతిని శరీరముగాఁగల పరమాత్మ ఉపాదానము, జ్ఞానళ క్తి విశిష్టుఁడైన పరమాత్మ నిమిత్తము, కాలశరీరియైన పరమాత్మ సహకారియును.

మానేయ్‌నోక్కి మడవాళై మార్బిల్ కొండాయ్ మాదవా*
కూనేశిదైయ వుడైవిల్ నిఱ త్తిల్ తెరిత్తాయ్ గోవిందా*
వానార్‌తోది మణివణ్ణా మదుశూదా నీయరుళాయ్*ఉన్
తేనేమలరుమ్ తిరుప్పాదమ్ శేరుమాఱు విన్నై యేనే. ౪

ఆ॥ మానేయ్ - లేడితోబోలిన, నోక్కి - చూపుగల, మడవాళై - యువతియైనపిరా ట్టిని, మార్బిల్ - వక్షస్థలమునందు కొండాయ్ - ఉంచుకొనిన, మాదవా - ఓశ్రీయఃపతీ! కూనే - గూను, శిదైయ - పోవునట్లు, ఉడైవిల్ - ఉండయైన ధనస్సుయొక్క, నిఱ త్తిల్ - నిశ్చముగా, తెరిత్తాయ్ - పాడుఁజుగాఁజేసిన, గోవిందా - ఓ గోపాలుడా! వాన్, ఆకసమునందు, ఆర్ - నిండి యున్న, తోది - తేజస్సుగల, మణి - రత్నమువంటి, వణ్ణా - కాన్తిగలవాఁడా! మదుశూదా - మధువనెడి రాక్షసునిజంపిన శ్రీకృష్ణుఁడా! విన్నైయేన్ - పాపియు ననైనేను, ఉన్ - నీయొక్క, తేనే - తేనెవలెఁబోగ్యమై, మలరుమ్ - వికసించియున్న, తిరుప్పాదమ్ - శ్రీపాదములను, శేరు మాఱు - పొందునటుల, నీ - నీవు, ఆరుళాయ్ - కృపఁజేయుము.

తా॥ పిరాట్టి నిత్యవాసముఁజేయుచున్న వక్షస్థలముగల శ్రీయఃపతినై, ఆశ్రిత సంరక్షణా ర్థమై మనుష్యావతారమెత్తి ఆశ్రితదోషములను జూడక వారిని కటాక్షించి పిమ్మట వారిదోష ములను వారివిరోధులయందుఁ బోఁగొట్టెడి స్వభావముగలవాఁడవై, అంతట వ్యాపించెడి నిర్మలమై రమణీయమైన దివ్యరూపముగలవాఁడవైన ఓగోపాలా! నీయొక్క శ్రీపాదములను జేరునటుల నన్నను గ్రహింపుమని. ౪

విన్నై యేన్వినై తీర్ మరున్దానాయ్ విణ్ణోర్ తలైవా కేశవా*
మన్నై శేరాయర్ కులముదలే మామాయనే మాదవా*
శిన్నై యేయ్‌తళ్ళై మరామరప్ప ళ్ళిమెయ్‌దాయ్ శీధరా*
ఇన్నై యాయిన్నై య పెయరినా యెన్ను నై వనడియేనే. ౫

ఆ॥ విన్నై యేన్ - ఁపాపియైన నాయొక్క, విన్నై - పాపములను, తీర్ - పోఁగొట్టెడి, మరున్దానాయ్ - ఔషధమువంటివాఁడా! మన్నై - ఇండ్లయందు, శేర్ - చేరి, ఆయర్ - గొల్ల లకు, కులముదలే - కూటస్థుఁడా! మామాయనే - గొప్ప ఆశ్చర్యమైన వ్యాపారముగలవాఁడా! మాదవా - ఓశ్రీయఃపతీ! శిన్నై - కొమ్మలతో, ఏయ్ - చేరియున్న, తళ్ళై - ఆకులుగల, మరామరప్ప ళ్ళిమ్ - సాలవృక్షములేడింటిని, ఎయ్‌దాయ్ - కొట్టినవాఁడా! శీరిదరా - వీర శ్రీగలవాఁడా! ఇన్నై యాయ్ - ఇట్టిస్వభావముగలవాఁడా! ఇన్నైయ పెయరినాయ్ - ఇటువంటి తిరునామములుగలవాఁడా! ఎన్ను - అని యనుసంధించి, ఆడియేన్ - దాసుఁడనైనేను, నైవన్ - శిథిలాన్తఃకరణుఁడనైయగుచున్నాను.

తా॥ నీసంశ్లేషమునకు విరోధులయిన మాపాపములను బోఁగొట్టిన సౌశీల్యవంతుఁడా! ఉభయ విభూతినాథుఁడా! ఆ శిశువులున్నచోటికి వచ్చి యవతరించి వారియంతవరిచాత్సల్యముతో వారు

పెచ్చెడికార్యములను నెరవేర్చెడి ఓ శ్రీయఃపతీ ! ఇట్టి నీస్వభావములనును తిరునామములను ననుసంధించి నామనస్సు గరుగుచున్నదని. ౬

అడియేఁ శితీయఞానత్తి నతీదలార్క్కుఁ మరియానై *
కడిశేర్ తణన్దుళాయ్ కుణ్ణిపునైన్దానన్నైన్ కుణ్ణనై *
శెడియారాకైక్ కడియారై చ్చేర్దల్ తీర్క్కుమ్ తిరుమాలై *
అడియేఁ కాణ్బనలఁ్ప వ నిదనిల్ మిక్కోరయర్వుణ్డే. ౭

ఆ॥ శితీయఞానత్తన్ - అల్పజ్ఞానముగల, అడియేన్ - దానుఁడనైనట్టినేను, ఆతీదలార్క్కుమ్ - మిక్కిలిజ్ఞానపంతులకును, అరియానై - తెలిసికొనుటకశక్యుఁడును, కడి - పరిమళము, శేర్ - చేరియున్న, తణ్ - చల్లని, అమ్ - సుందరమైన, తుళాయ్‌క్కణ్ణి - తిరుత్తుళాయి మాలచే, పునైన్దాన్‌తన్నై - అలంకరింపఁబడినవాఁడును, కణ్ణనై - అతిసులభుఁడును, శెడి - కర్మములనెడి చెట్లచే, ఆర్ - పూర్ణమైన, ఆక్కై - శరీరసంబంధమును, అడియారై - దాసులను, శేర్‌దల్ - చేరుటను, తీర్క్కుమ్ - హోఁగొట్టెడి, తిరుమాలై - శ్రీయఃపతియైన సర్వేశ్వరుని, అడియేన్ - దానుఁడనైనట్టినేను, కాణ్బాన్ - చూఁడవలయునని, అలఁ్ప ఱుపవ్ - పలికెదను, ఇద నిల్ - ఇంతకంటె, మిక్కు - మేలైన, ఓరయర్వు - ఒకయజ్ఞానము, ఉణ్డే - కలదా?

తా॥ జ్ఞానహీనుఁడనై యతిశూద్రుఁడనైనట్టినేను, బ్రహ్మాదులవాఙ్మనస్సులకగోచరుఁడై పరత్వమును దెలిపెడి పరిమళించుచున్న చల్లని తిరుత్తుళాయ్‌మాలగలవాఁడై, భక్తులసంసారబంధమును విడిపించెడిస్వభావముగలవాఁడై, ఇట్టి సర్వోత్కృష్టుఁడైన శ్రీయఃపతిని నేను సేవింపవలయునని యాశఁబడుటకంటె బుద్ధిలోపంబెయ్యొదిగలదు. ౭

ఉణ్డాయులగేళ్ మున్న మే యుమిళ్న్దు మాయైయాట్పుక్కు *
ఉణ్డాయ్ వెణ్ణెయ్ శితుమనిశేరువలై యాక్కై నిలై యెయ్‌ది *
మణ్డా శోర్న్దదుణ్డేలుమ్ మునిశేర్‌క్కాగుమ్ వీర్ *శితీదుమ్
అణ్డావణమ్ మణ్‌క్కైయ నెయ్యూణ్మరున్దో మాయోనే. ౮

ఆ॥ మాయోనే - ఆశ్చర్యభూతుఁడా! మున్న మే - మునుపు, ఉలగేళ్ - లోకముల నేడింటిని, ఉణ్డాయ్ - ఆరగించితివి. ఉమిళ్న్దు - (ఆలోకములను)బయలుపఱిచి, శితుమనిశేర్ - క్షుద్రమనుష్యులయొక్క, ఉవలై - హేయమైన, ఆక్కై - శరీరములయొక్క, నిలై - స్థితిని, ఎయ్‌ది - పొంది, మాయైయాట్ - కపటముచేత, పుక్కు - ప్రవేశించి, వెణ్ణెయ్ - వెన్నను, ఉణ్డాయ్ - ఆరగించితివి. మనిశేర్‌క్కు - మనుష్యులకు, ఆగుమ్ - అయ్యెడి, వెణ్ణెయ్ - వెన్నను, వీర్ శితీదుమ్ - కొంచెముగూడ, అణ్డావణమ్ - చేరనట్లు, ఊణ్ - ఆరగించినది, మణ్‌క్కాక్ - మన్ను, శోర్న్దదుణ్డేలుమ్ - మిగిలియున్నను, మణ్ - ఆమన్ను, కైయ - కరుగుటకు, మరున్దో - మందా?

తా॥ అతిక్షుద్రమైన మనుష్యవికారమైన శోకులముంను కొంచెమైన వెన్నను కొంచెమైనను మిగలకుండ సారగించితివిగదా; అది, ముందు లోకము సారగించి బయిలుపఱచు

నప్పుఁడు కడుపులో నొంచెము మన్నున్నను, దానిని పాఁగొట్టుటకై యౌషధంబని యూరగించితివా యేమని. ౪

**మాయోమ్ తీయవలవలై ప్పెరుమా వఞ్చప్పేయ్ వీయ*
తూయకుఴవియాయ్ విడప్పాలముదావముదు శెయ్‌దిట్ట
మాయన్ *వానోర్ తని త్తలైవన్ మలరాళ్ మైన్ద నెవ్వుయిర్‌క్కుమ్
తాయోన్ *తమ్మానెన్న మ్మానమ్మూ రియై చ్చార్‌న్దే. ౯.**

అ॥ తీయ- చెడ్డయభిప్రాయముగలదియు, అలవలై - కూఁతవేయుమన్నదియు, పెరు-మితి లేని, మా-గొప్పదైన, వఞ్చమ్-కపటముగలదియునైన, పేయ్-పూతన, వీయ-చచ్చునట్లు, తూయ-దోషములేని, కుఴవియాయ్-బిడ్డయై, విడప్పాల్ - విషముగలిసినపాలను, అముదాయ్ - అమృతమువలె, అముదుశెయ్‌దిట్ట - ఆరగించిన, మాయన్ - ఆశ్చర్యస్వభావముగలవాఁడై, వానోర్ - నిత్యసూరులకు, తని త్తలైవన్ - అద్వితీయ నిర్వాహకుఁడై, మలరాళ్ - కమలవాసినియైన పిరాట్టికి, మైన్దన్ - నాయకుఁడై, ఎవ్వుయిర్‌క్కుమ్ - సమస్తజీవులకును, తాయోన్ - తల్లివంటి వాఁడై, తమ్మాన్ - తనకుతానేస్వామియై, ఎన్నమ్మాన్ - మాకుస్వామియై, అమ్మమూ రియై - దానికిఁ దగిన దివ్యశరీరముగలవాఁడైన సర్వేశ్వరుని, ఆర్‌న్ద-చేరి, మాయోమ్ - చెడము.

తా॥ తన కపటముచే యశోదావేషమెత్తి వచ్చి తనస్తన్యమునిచ్చి నితని చంపఁదలఁచిన పూతనయొక్క స్తన్యమునుద్రాగి దానిని జంపినవాఁడై, సకలలోకేశ్వరుఁడైన మాస్వామి నాశ్రయించినయెడల ఇఁక మనమెట్టిలోపమును బొందమని.

**శార్‌న్ద విరువల్వినై గళుమ్ శెదిర్‌త్తు మాయప్పర్ *పిఱుత్తు*
తీర్‌న్దు తన్బాల్ మనమ్‌వైక్క త్తిరుత్తి వీడుతిరుత్తువాఁ*
ఆర్‌న్ద ఞానచ్చుడరాగి యగలుజ్కుళ్ మే లళవిఱన్దు*
నేర్‌న్ద వురువాయురువాగు మివర్ *పినుయిరామ్ నెడుమాలే.**

అ॥ ఆర్‌న్ద - పూర్ణమైన, ఞానచ్చుడరాగి - స్వయంప్రకాశమైన జ్ఞానస్వరూపుఁడై, అగలుమ్ - చుట్టుపక్కలుఁ, కీ. - క్రిందను, మేల్ - పైనను, (ఊన్ని)అళవిఱన్దు - సంఖ్యలేని, నేర్‌న్ద - అతినూత్నమైన, ఉరువాయురువాగుమ్ - చిదచిత్తులైన, ఇవర్ *పిఱ్‌క - వీనికి, ఉయిరామ్ - అన్తరాత్ముఁడైన, నెడుమాల్ - సర్వేశ్వరుఁడు, శార్‌న్ద - నాతోఁబోరిన, ఇరు-పుణ్యపాపములనెడి రెండువిధములైన, వల్ - క్రూరములైన, విసైగళ్-కర్మములను, శిదర్‌త్తు-పోగొట్టి, మాయమ్ - ఆజ్ఞానముచేఁగలిగిన, పఱ్ *పు - సంసారసంబంధమును, అఱుత్తు-ఛేదించి, తీర్‌న్దు - కృతకృత్యుఁడై, తన్బాల్ - తనయందు, మనమ్ - మనస్సును, వైక్క - ఉంచునటుల, తిరుత్తి - బాగుజేసి, వీడు - మోక్షమును, తిరుత్తువాఁ - బాగుజేయునారంభించినాఁడు.

తా॥ సమస్తచేతనాచేతనముల కంతరాత్ముఁడై స్వయంప్రకాశుఁడైన సర్వేశ్వరుఁడు,నాపాయమును జూడకుండ తనసంశ్లేషవిరోధులైన నాపాపములన్నింటిని బోఁగొట్టి యాపాపములచే వచ్చిన సంసారమును విడిపించి తానేప్రాప్యప్రాపకుఁడనేబుద్ధిని నాకుఁగలుగఁజేసి నాతోఁటకై మోక్షమును బాగుఁజేయుచున్నాఁడని. ౧౦

‡‡ మాలే మాయప్పెరుమానే మామాయనే యెన్నెనుమ్*
మాలేయేఱి మాలరుళాల్ మన్నుకురుగూర్ చ్చడగోపన్*
పాలేయ్ తమిళ్ శెయ్ కారర్ పత్తర్ పరవు మాయిరత్తిన్*
పాలేపత్తు వైపత్తుమ్ వల్లార్‌క్కిల్లై పరివదే. ౧

ఆ॥ మాలే - సర్వాధికుడా! మాయప్పెరుమానే - ఆశ్చర్యగుణములుగల స్వామీ! మామాయనే - అపరిచ్ఛిన్నమైన యాశ్చర్యస్వభావముగలవాడా! ఎన్నెన్ను - అనియమసంధించి, మాలేయేఱి - భ్రమనుపొంది, మాల్ - సర్వేశ్వరునియొక్క, అరుళాల్ - కృపచే, మన్ను - స్వస్థచిత్తుడైజేరి, కురుగూర్ - కురుకానగరియందు వసించెడి, కడగోపన్ - నమ్మళ్వార్లుసాయించిన, పాలేయ్ - పాలువలె భోగ్యమైన, తమిళ్ - ద్రావిడభాషనెఱిగినవారును, శెయ్ కారర్ - గానమును దెలిసినవారును, పత్తర్ - భక్తులును, పరవుమ్ - కొనియాడెడి, ఆయిరత్తిన్ - వెయ్యిపాశురములలో, పాలే - చెఱుబడియున్న, ఇవై పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, వల్లార్‌క్కు - అభ్యసించినవారికి, పరివదు - క్లేశము, ఇల్లై - లేదు

తా॥ సర్వేశ్వరునియొక్క వాత్సల్యశీలాదిగుణములను, అత్యద్భుతమైన దివ్యచేష్టితములను ననుభవించి పరవశులైన నమ్మళ్వార్లుసాయించిన సకలజనానందకరమైన నీపదిపాశురముల ననుసంధించువారు భగవద్విశ్లేషము నెప్పుడును బొందరని. ౧౧

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.
జీయర్ తిరువడిగళే శరణర్.

౬-వ తిరువాయ్‌మొళి.

ఉపోద్ఘాతం

అవతారిక:—ఈ తిరువాయ్‌మొళిలో, పరత్వసౌశీల్యసౌలభ్యాదిసమస్తగుణయుతుండైన సర్వేశ్వరుడవాప్తసమస్తకాముడు గనుక వానినాశ్రయించుట మిక్కిలి సులభమైయుండునని యానతిచ్చుచున్నారు.

‡‡ పరివదిలీశినై ప్పాడి*పిరివదు మేవలుఱువీర్*
పిరివఱైయిన్ఱి సన్నీర్ తూయ్*పురివదువు మ్ముగై పూవే. ౧

ఆ॥ పరివదిల్ - క్లేశములేని, ఈశనై - సర్వేశ్వరుని, పాడి - మంగళాశాసనముజేసి, పిరివదు - స్వరూపవికాసమును, మేవల్ - పొందుటయందు, ఉఱువీర్ - ఆపేక్షగల ఓభక్తులారా! పిరివఱైయిన్ఱి - (సర్వేశ్వరుని) ఎడబాయువిధములేక, నల్ నీర్ - శుద్ధజలమును, తూయ్ - సమర్పించి, పురివదువుమ్ - (తరువాత) సమర్పింపబడినదియు, పుగై - ధూపమును, పూవే - పుష్పమును.

తా॥ ఓభక్తులారా! దుఃఖము మొదలగు సేవిధదోషములేని సర్వేశ్వరునికి, మంగళాశాసనముజేయుచు మోక్షసమృద్ధినొందుట కపేక్షగలవారై, అట్టిసర్వేశ్వరునికియోగ్యులైన మనసుమొట్టమొదల

కర్యముజేసెదమనే బుద్ధిని వదలి మీచేతికిదొరికిన ఎదోయొక పుష్పము ధూపము, తీపలజలము, వీనిని ప్రేమతోసమర్పించుడి. దానినిగూడ యాసర్వేశ్వరుడు తనసౌశీల్యముచే నంగీకరించునని. ౧

మధువార్ తణ్దుళాయ్* ముదువేదముదల్వనుక్కు*
ఎదువేదెన్బణియెన్నాదు* అదువేయాఱ్ఱెయ్యుమిరాడే. ౨

అ॥ మధువార్ - తేనెతోపూర్ణమైన, తణ్ - చల్లని, అమ్ - సుందరమైన, తుళాయ్ - తిరుత్తుళాయిమాలగలవాడును, ముదు - ఆనాదియైన, వేదమ్ - వేదములయందు, ముదల్వనుక్కు - ముఖ్యప్రతిపాద్యుండునైన సర్వేశ్వరునికి, ఎదు - తగినకైంకర్యమేది; ఎన్ పణి - నేను జేయుటకుయోగ్యమైనకైంకర్యము, ఏదు-ఏది, ఎన్నాదదువే - అనినింతయింపక నాకైంకర్యము నాళబడుటయే, ఆఱ్ఱెయ్యుమ్-కైంకర్యముజేయుటకు, ఈడు - తగినది.

తా॥ ఆపారమైయమైన సకలవేదములచేఁ బ్రతిపాద్యుఁడును, పరత్వమునుదెలిపెడు తిరుత్తుళాయిమాలగలవాఁడునైన యట్టిసర్వేశ్వరునికిఁదగిన కైంకర్యముజేయుటకుగుణహీనుఁడనైన నాకుయోగ్యతలేదేయని తలఁపవలదు; కైంకర్యమందట్టి యాసక్తియే యోగ్యతను గలుగఁజేయునని.

ఈడుమెడుప్పుమిలీశర్* మాడునిడాదెన్మననే*
పాడుమెన్నా వవన్బాడల్* ఆడుమెనబ్ర మణఙ్గే. ౩

అ॥ ఈడుమ్ - (పశ్చాత్తాపములచే దుష్టులను) విడువుటయు, ఎడుప్పుమ్ - (సత్పురుషులను) గ్రహించుటయు, ఇల్ - లేని - ఈశర్ - (శేషిపతియొక్క, మాడు - పక్కను, ఎన్మనన్ - నామినస్సు, విడాదు - విడువదు. ఎన్నా - నానాలుక, అవర్‌పాడల్ - ఆసర్వేశ్వరుని స్తోత్రములను, పాడుమ్ - పాడును, ఎన్ - నాయొక్క, ఆఙ్గమ్ - శరీరము, ఆణఙ్గు - పిశాచము బట్టినట్టుపరవశమై, ఆడుమ్ - నృత్యముఁజేయును,

తా॥ తనకైంకర్యము నపేక్షించువారియొక్క గుణాగుణములనుజూడక యందరికీ తనకైంకర్యమునిచ్చెడి సర్వేశ్వరునికి నామనోవాక్కాయము లితరవిషయముల నెఱుంగక కైంకర్యము జేయునని. ౩

అణఙ్గెన వాడుమెనబ్రమ్* వణఙ్గి వఴిపడుమీశర్*
పిణఙ్గియమరర్ పిదఱ్ఱుమ్* కుణఙ్గెళ్ళ కొళ్గైయినానే. ౪

అ॥ అమరర్ - నిత్యసూరులు, పిణఙ్గి - వివాదపడి, పిదఱ్ఱుమ్ - చెప్పుచున్న, కుణమ్ కెళ్ళు - గుణములయొక్కసమృద్ధికి, కొళ్గైయినాన్ - పాత్రమైన, ఈశర్ - సర్వేశ్వరుని, అకుణ్డెన - పిశాచమువలె, ఆడుమ్ - నృత్యముసేయుచున్న, ఎనబ్రమ్ - నాశరీరము, వణఙ్గి - నమస్కరించి, వఴిపడుమ్ - ఆనుపర్తించును.

తా॥ నిత్యసూరులలో నొకరికొకరు తాము తామనుభవించెడి గుణములే శ్రేష్ఠములని వివాదపడుచు స్తోత్రముచేయుచున్న గుణసమృద్ధిగల సర్వేశ్వరుని నాశరీరము పరవశమై యాత్ర యించుమని. ౪

కొళ్‌గై కొళామై యిలాదాఁ* ఎళ్‌గలిరాఁ మిలాదాఁ*
విళ్‌గై విళామై విరుమ్బి* ఉళ్‌కలన్దార్‌క్కు రముదే. ౫

ఆ॥ కొళ్‌గై - స్వీకరించుటయు, కొళామై - విడచుటయు, ఇలాదాఁ - లేనివాఁడును, ఎళ్‌గల్ - ఉపేక్షయు, ఇరాఁగమ్ - ప్రీతియు, ఇలాదాఁ - లేనివాఁడునైన, శ్రీయఃపతి (చేతనులయొక్క) విళ్‌గై - ఎడబాయుటయును, విళామై - చేరియుండుటయును, విరుమ్బి - చూచి, ఉళ్‌కలన్దార్‌క్కు - తనలోఁజేరినవారికి, ఓరముదు - శ్రేష్ఠమైన యమృతమువలె భోగ్యమైయుండును.

తా॥ సర్వేశ్వరుఁడు చేతనులయొక్క గుణాగుణములను జూచి గుణవంతులను ప్రీతితో స్వీకరించి గుణహీనులను యుపేక్షించి విడుచుటయనెడి పక్షపాతములేక నందరికిని తన సకలవిధములైన కైంకర్యములిచ్చును. ఇట్లున్నను వారివారి పోషకప్రకారము తనవద్దికివచ్చి ధనాదిప్రయోజనముల నపేక్షించువారికి ధనాదులనీయుచ్చును; తనకైంకర్యముల నపేక్షించువారికి మోక్షమునిచ్చునని. ౫

అముద మమరర్‌గట్కీన్ద* నిమిర్‌న్దరాఁ నెడుమాల్*
అముదిలుమాఁ ప్ర వినియఁ* నిమిర్‌తిరై నీళ్‌కడలానే. ౬

ఆ॥ అమరర్‌గట్కు - దేవతలకు, అముదమ్ - అమృతమును, ఈన్ద - ఇచ్చినవాఁడై, నిమిర్ - పెరుగుచున్న, కుడర్ - తేజస్సుగల, ఆళి - చక్రముగలవాఁడై, నిమిర్ - ఎగురుచున్న, తిరై - అలలుగల, నీళ్ - విశాలమైన, కడలఁ - సముద్రమునందు బవ్వళించినవాఁడునైన, నెడుమాల్ - సర్వేశ్వరుఁడు, అముదిలుమ్ - అమృతముకంటె, అఱ ప్ర వినియఁ - మిక్కిలిప్రియమైయుండును.

తా॥ లేఁదోరూపమైన సుదర్శనమును ధరించి సముద్రమునందుఁ బవ్వళించియున్న మిక్కిలి భోగ్యుఁడై యానన్దజనకుండైన సర్వేశ్వరుని వదలి యతిక్షుద్రమైన యమృతమును యాచించిన ఇంద్రాదులయొక్క భాగ్యహీనత నేమనియెదనని. ౬

నీళ్‌కడల్‌శూ ళిలఙ్కై కోఁ* తోళ్‌గళ్‌తలై తుణిశెయ్‌దార్*
తాళ్‌గళ్ తలై యిలఙ్గణిట్టు* నాళ్‌కడలై క్కళిమినే. ౭

ఆ॥ నీళ్ - పొడవైన, కడల్ - సముద్రముచే, శూళ్ - చుట్టబడిన, ఇలఙ్కై - లంకాపురికి, కోఁ - రాజైనరావణునియొక్క, తోళ్‌గళ్ - భుజములనున్ను, తలై - శిరస్సులనున్ను తుణిశెయ్‌దార్ - త్రుంచిన చక్రవర్తితిరుమగనార్‌యొక్క, తాళ్‌గళ్ - తిరువడికలును, తలైయిల్ వణఙ్గి - శిరస్సుచే నమస్కరించి, నాళ్‌కడలై - కాలమనెడిసముద్రమును, కళిమిన్ - గడుపుడు.

తా॥ శ్రీరామావతారమెత్తి సర్వేశ్వరుఁడొనర్చిన వీరచరిత్రములననుసంధించి వానితియవడికలును సేవించి కాలమును గడుపుడని. ౭

కళిమిన్ తొణ్డీర్‌గళ్ కళిత్తు* తొళుమినవనై తొళుదాల్*
వళినిన్ఱ వల్వినై మాళ్‌విత్తు* అళివిన్ఱి యాక్కుమ్ తరుమే. ౮

ఆ॥ తొణ్డీర్‌గళ్ - ఓభాగవతులారా! కళిమిన్ - సంసారేచ్ఛనువిడువుఁడి. కళిత్తు - విడిచి, అవనై - ఆశ్రితపతిని, తొళుమిన్ - ఆశ్రయించుఁడి. తొళుదాల్ - ఆశ్రయించినయెడ

డల, వఱినిన్ఱ-మోక్షమార్గమున కడ్డముగానిలిచిన, వల్-క్రూరమైన, విసై-పాపములను, మూర్విత్తు-పోఁగొట్టి, అఱివిన్ఱి - నాళములేని, ఆక్కమ్ - మోక్షసంపత్తును, తరుమ్ - ఇచ్చును.

శా॥ ఓ భాగవతులారా ! మీరు ముందు సంసారసంబంధమును విడిచి శ్రీయఃపతిని యాశ్ర యించినయెడల, ఆభగవంతుడే మోక్షవిరోధులైన మీపాపములను నశింపజేసి నిత్యకైంకర్యముల నిచ్చునని. ౯

తరుమ వరుమ్బయనాయ* తిరుమగళార్ తనక్కేఱ్వా*
పెరుమైయుడైయ పిరానార్* ఇరుమైవినై కడివారే. ౮

అ॥ తరుమమ్ - గర్మములను, ఆరుమ్బయనాయ - శ్రేష్ఠమైన ఫలభూతమైన, తిరుమగళార్ - పిరాట్టి, తనక్కేఱ్వా - ఆద్వితీయుఁడైననాయకుఁడై, పెరుమైయుడైయ - అతిశయముగల, పిరానార్ - సర్వేశ్వరుఁడు, ఇరుమై - పుణ్యపాపములనెడి రెండువిధంబులైన, వినై - కర్మము లను, కడివార్ - పోఁగొట్టుదురు.

తా॥ శ్రీయఃపతియై, సర్వోత్కృష్టుఁడైన సర్వేశ్వరుండు మనపాపములనుబోఁగొట్టి మనకు మోక్షమునిచ్చునప్పుడు శ్రీమహాలక్ష్మితోఁ జేరియుండియే యిచ్చునని. ౯

కడివార్ తీయవినై కళ్* నొడియారు మళవై క్కణ్*
కొడియా వడుపుళ్ళియర్ త్త* వడివార్ మాదవనారే. ౧౦

అ॥ ఆడు - విరోధులనునశింపఁజేసెడి, పుళ్ - గరుత్మంతుని, కొడియా - ధ్వజముగా, ఉయర్ త్త - ఎత్తిన, వడివార్-సుందరమైన విగ్రహముగల, మాదవనార్-శ్రీయఃపతి, తీయవినై గళ్ - మనచెడ్డపాపములను, నొడి - ఒక్కక్షణము, ఆరుమళవైక్కణ్ - పూర్ణమయ్యేమాత్రము లోనే, కడివార్ - పోఁగొట్టుదురు.

తా॥ తనకాశ్రిత రక్షణము ప్రసిద్ధమగునటుల గరుడధ్వజంబెత్తిన శ్రీయఃపతి భక్తులపాపము లన్నిఁటిని యొకక్షణములోనే పోఁగొట్టునని ౧౦

మాదవన్బొఱ్ఱడగోవ్* తీదవమిన్ఱి యుయిర్ త్త*
ఏదమి లాయిర త్తిప్పత్తుం* । ఓదవల్లార్ పిఱవారే. ౧౧

అ॥ కడగోవ్ - సమ్యగ్ధ్యేయుర్లు, మాదవన్బొఱ్ - శ్రీయఃపతియందు, తీదు-ఆశ్రితదోష ముల నెంచుటయనెడిదోషమును, అవమ్ - ఆశ్రితుల నుద్ధరించుట యనెడి దోషమును, ఇన్ఱి - లేని దానిని, ఉయిర్ త్త - సాయించిన, ఏదమిల్ - దోషములేని, ఆయిరత్తు - వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తు - ఈపదిపాశురములను, ఓదవల్లార్ - అధ్యయనముజేయువారు, పిఱవార్ - సంసారము నందు జన్మించరు.

తా॥ శ్రీయఃపతియైన సర్వేశ్వరుఁడు తన యతిశయమునును, ఆశ్రితులయొక్క దోషమ్ము నాలోచించి, వీడు రక్షణకుఁదగినవాఁడుఁగాఁడని యుపేక్షించడని ఈమహాగుణమును ప్రతిపా దించెడి యీపదిపాశురముల నధ్యయనముజేయువారు సంసారము నొందరని. ౧౧

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.
జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౭ - ప తిరువాయ్‌మొళి.

ఆవతారిక:—ఈ తిరువాయ్‌మొళిలో, సర్వేశ్వరుని యాశ్రయించుట అత్యంతసుఖరూపమైయుండునని ప్రతిపాదించుచున్నారు.

‡‡ పిఱవిత్తుయరఱ ఞానత్తుళ్ నిన్ఱు*
తుఱవిచ్చుడర్విళక్కమ్ తన్నై ప్పెయ్‌వార్*
అఱివనై యాఁప్పడై యన్ఱనై*
మఱవియై యిన్ఱి మనత్తు వై ప్పారే. ౧

ఆ॥ పిఱవిత్తుయర్ - జన్మము మొదలగుదుఃఖములు, అఱ-పోవుటకై, ఞానత్తుళ్ - ఆత్మసాక్షాత్కారమందు, నిన్ఱు - నిలిచి, తుఱవి - ప్రకృతిసంబంధమునువిడిచి, కుడర్ - తేజోరూపమైన యాత్మయొక్క, విళక్కమ్ - ఆవిర్భావమున, తన్నై ప్పెయ్‌వార్ - పొందువారు, అఱివనై - ధార్మికుండై, ఆఁప్పడై-చక్రాయుధుండై, అన్ఱనై-పరమపావనుండైన సర్వేశ్వరుని, మఱవియై యిన్ఱి - మరుపులేక, మనత్తువైప్పార్ - ధ్యానించుదురు

తా॥ జన్మజరామరణాది సాంసారిక దుఃఖమునుండిదొలంగి ప్రకృతివినిర్ముక్తులై తేజోరూపమైన యాత్మానుభవమొసఁగి కైవల్యమునాశించి,చక్రధరుండైన సర్వేశ్వరుని ధ్యానించి, ఆ సౌఖ్యానుభవమునఁజేఁకొంచక *పరమపావనుండనియే యాసర్వేశ్వరునియుపాసనఁజేసెడి ప్రయోజనాంతరపరులైన కైవల్యార్థులకున్ను వారుగోరిన ఫలమునిచ్చెడి సర్వేశ్వరుండే పరమధార్మికుడని.

వై ప్పామ్ మరున్దామడియర్‌కై *పల్వినై
త్తుప్పామ్బులనై న్దుమ్ తుఞ్జిక్కొడానవర్*
ఎప్పాల్ యవర్‌క్కుమ్ నలత్తా లుయర్ న్దుయర్ న్దు*
అప్పాలవనెఱి వాయర్‌కొ లుగ్రున్దే. ౭

ఆ॥ ఎప్పాల్ - సమస్తలోకములలోనున్న, యవర్‌క్కుమ్ - బ్రహ్మాదిసమస్తచేతనులకంటె నిలిచాల్ - ఆనందముచే, ఉయర్ న్దుయర్ న్దు - మిక్కిలియతిశయించి, అప్పాలవన్ - వాఙ్మనస్సులకగోచరుండును, ఎఱివాళ్ - మాకును, ఆయర్ - గోపులకును, కొఱుక్కు న్ఱు - నిర్వాహకుండును, వల్-క్రూరములైన, వినై - పాపకర్మలకుఁగారణంబులైన, తుప్పామ్ - బలిష్ఠములైన, పులనైన్దుమ్ - పఞ్చేన్ద్రియములచే, అడియైన - దాసులను, తుఞ్జిక్కొడాన - దుఃఖించునటులఁజేయనివాఁడునైన, అవన్ - ఆసర్వేశ్వరుఁడు, వైప్పామ్-నిధివలె పురుషార్థమగును. మరున్దామ్ - ఔషధమువలె దుఃఖమునుబోఁగొట్టును.

కైవల్యమనగా - ప్రకృతిమండలమున కవధియైన విరజానదికి పైభాగమందున్న మోక్షమందొకభాగము. అక్కడనున్నవారికి భగవదనుభవములేదు. వారు స్వయంప్రకాశమైన తనయాత్మస్వరూపముననుభవింతురు. ఆమోక్షమునకుఁగారణము - శ్రీయఃపతియొక్క వాత్సల్యాదిగుణములను పదలి చరమపావనుఁడని యేయుపాసించుటయని.

తా॥ ఆనన్దము మొందలగు సమస్తకల్యాణగుణములచే బ్రహ్మాదులనతిశయించి, వాఙ్మన స్సులకగోచరుండైయున్న సర్వేశ్వరుఁడు తనభక్తులకు పఞ్చేన్ద్రియముల చేఁగలిగెడి పాపకర్మ ములను దొలగింపఁజేసి సకలపురుషార్థభూతుండైయుండునని. ౨

ఆయర్‌కొళ్‌ద్దా యవరాల్ పుడై యుణ్ణుమ్*
మాయప్పిరానై యెన్మాణిక్క చ్చోదియై*
తూయవముడై ప్పరుగిప్పరుగి*ఎన్
మాయప్పిఱవి మయర్వఱుత్తే నే. 3.

ఆ॥ ఆయర్ - గొల్లలకు, కొళ్‌ద్దాయీ - ప్రధానుండై, ఆవరాల్ - ఆగొల్లలచే, పుడై యుణ్ణుమ్ - దెబ్బలుబడెడి, మాయప్పిరానై - ఆశ్చర్యభూతుండైనస్వామియై,ఎన్మాణిక్క చ్చోదియై, నా కిన్ద్రనీలమాణిక్యమువలె ప్రకాశించుచున్న కాన్తిగలవాడై, తూయవముడై - దోషములేని యమృతతుల్యుండైన శ్రీయఃపతిని, పరుగిప్పరుగి - నిరన్తరముగాననుభవించి, ఎన్ - నాయొక్క మాయమ్ - ప్రకృతిసంబన్ధముచేఁగలిగిన, పిఱవి - జన్మముచేసంపాదింపఁబడిన, మయర్వు - అజ్ఞాన మును, అఱుత్తే - ఛేదించితిని. 3

తా॥ భక్తవత్సలుఁడై గోపకులమందవతరించి వెన్నదొంగలించి, అప్పుడాగొల్లలచేఁ దెబ్బ లుతినునట్టి సౌశీల్యగుణముగలవాఁడును, ఆశ్చర్యభూతసౌన్దర్యము గలవాఁడునైన శ్రీయఃపతియొక్క నిరన్తరానుభవముచే నాయజ్ఞానములన్నియు వదలిపోయినవని.

మయర్వఱ వెన్మనత్తే మన్నినాన్ తన్నై*
ఉయర్విన్నై యేతరు మోరుడర్ క్కన్ పిరాయై*
అయర్విలమరర్ గ ళాదికొళ్‌ద్దాన్నై*ఎన్..
ఇనైశెవినై యెశొల్లియా విడువేనో. ౮.

ఆ॥ మయర్వు - అజ్ఞానము, అఱ - సమూలముగాబోవునట్లు, ఎన్‌మనత్తే - నామనస్సు నందు, మన్నినాన్‌తన్నై - ఆమరియుండువాడును, ఉయర్వినై - నాజ్ఞానభక్త్యాదులను, తరుమ్ - ఇచ్చువాఁడును, ఒణ్ - విలక్షణమైన, ఉడర్‌క్కన్ పిరాయై - తోడురాకీరాపురుండును, అయర్వు - మరపు, ఇల్ లేని, అమరర్‌గళ్ - నిత్యసూరులకు, ఆదికొళ్‌ద్దాన్నై - కారణభూతుండును ప్రధానుండును, ఎన్నిశెవినై - నన్నువశ్యునిగాఁజేసుకొనినవాఁడునైన సర్వేశ్వరుని, యాన్ - నేను, ఎశొల్లి - ఏమిచెప్పి, విడువేన్ - విడిచెదను.

తా॥ నాయజ్ఞానముబోవునట్లు నామనస్సునందు నిత్యవాసము జేయుచు, తన ప్రకాశమాన ములైన కల్యాణగుణస్వరూపాదులు నాకువిశదమగునట్లు భక్తినొసంగి, సర్వజ్ఞులైన నిత్యసూరు లతోఁజేరియున్న ప్రకారముగా నాతోగూడుకొనియున్న సర్వేశ్వరునియందు నే నేమిదోషముల నాశోపించి విడిచెదనని. ౮

నిడువేనో వెన్నిళకై౯ యెన్నావియై*
నడువే వన్దయ్యక్కోళ్ గిన్ఱ నాదనై *
తొడువే శెయ్ దిళవాయ్చ్చియర్ కణ్ణినుళ్ *
విడవే శెయ్దు విళైక్కుమ్మిరానై యే. ౪.

ఆ॥ ఎళ్ళనికై౯ - నాకుదీపమువంటివాడును, ఎన్నావియై - నాప్రాణభూతుండును, నడువేవన్దు - మధ్యయందువచ్చి, ఉయ్యక్కోళ్ గిన్ఱ - ఉజ్జీవింపఁజేసుకొనుచున్న, నాదనై - నాయకుండును, తొడువే - కపటవ్యాపారములను, శెయ్దు - చేసి, ఇళవాయ్చ్చియర్ - వయస్సు వాండ్రలైన గొల్లస్త్రీలయొక్క, కణ్ణినుళ్ - నేత్రములలో, విడవేశెయ్దు - విసిచి (అగుబడి), విళైక్కుమ్ - వారినికటాక్షింపుచున్న, విరానై - ఉపకారకుండుసైన సర్వేశ్వరుని, విడువేనో - (నేను) విడిచెదనా.

శా॥ గోసులమందలో పురుషులకగుబడికి నేకాన్తకృపచేత తిరుణులైన గోపస్త్రీలకుమా త్రమగుబడి అచ్చట వెన్నదొంగలించడము మొదలగు కొన్నిదొంగతనములనుజేసి యాగొల్లసతులను గటాక్షించి పరిమోపకారమొనర్చిన సర్వేశ్వరుండు, సేనన్యపరుఁడనైనను నాసమయముఁజూచి నామనస్సునందుఁ బ్రవేశించి నాయజ్ఞానమును దొలఁగఁజేసి, ఆహార్యాదులచే నశింపకుండు నట్లుజేసి నన్ను బ్రతికించి నాకు నాథుఁడైయున్నప్పుడు వానిని నేనెట్లు విడిచికొలఁగెదనని ౪

పిరాన్ పెరునిలత్తిన్ఱవన్*పిన్నుమ్
పిరాయ్ మలర్ త్తుళాయ్ వేయ్న్ద ముడియన్*
మరామరమెయ్ద మాయవన్*ఎన్నుళ్
ఇరానినిల్ పిన్నై యాన్పొట్టువేనో. ౯.

ఆ॥ పిరాన్ - ఉపకారకుండై, పెరునిలత్తిన్ఱవన్ - (ప్రళయమందిండళ్ళి త్తోనంటుకొనియున్న) గొప్పభూమిని, కీణ్డవన్ - విడదీసినవాఁడును, పిన్నుమ్ - గుచ్చఁబడిన, పిరాయ్ - పరిమళము గల, మలర్ - వికసించియున్న, తుళాయ్ - తిరుత్తుళాయిచేతను, వేయ్న్ద - చుట్టఁబడిన, ముడియన్ - శ్రీకిరీటముగలవాడును, మరామరమ్ - పాలవృక్షములను, ఎయ్ద - పడగొట్టిన, మాయవన్ - ఆశ్చర్యభూతుండుసైన సర్వేశ్వరుండు, ఎన్ - నాయొక్క, ఉళ్ - మనస్సునందు, ఇరానినిల్ - ఉండనన్నచో, పిన్నై - తరువాత, యాన్ - నేను, ఒట్టువేనో - ఒప్పుకుంటునా ?

శా॥ ఆందముగాసుగ్ధబడిన తిరుత్తుళాయి మాలికచే నలంకరింపఁబడియున్న తన దివ్య విగ్రహసౌన్దర్యమునును, వరాహావతారంబెత్తి భూమినుద్ధరించిన చర్యమును, శ్రీరామావతారమెత్తి యాశ్రితపరతన్త్రుడై పాలవృక్షములనేడింటిని బడ్రోసిన దివ్యచేష్టితమునును నాకనుభవించి నన్ను వశపఱచుకొని, ఇప్పుడు నన్ను విడిచిపోతానన్నచో నేనొప్పెదనా? యని, ౬

యానొట్టి యెన్నుళిరుత్తువ మెన్రిల*
తానొట్టి వన్దెన్ తనినెజ్జై వఞ్చిత్తు*
ఊనొట్టి నిన్రెన్నుయిరిల్ కలన్దు*ఇయల్
వానొట్టుమో వినియెన్నై నెగిళ్‌క్క వే. ౭.

అ॥ యాఁ - నేను, ఒట్టి - అపేక్షించి, ఎన్నుళ్ - నాహృదయమందు, ఇరుత్తువమ్ - (సర్వేశ్వరుని) స్థాపించెదను; ఎన్ఱు - అని, ఇలఁ - నేనుదలఁచియుండలేదు. తాఁ - ఆసర్వేశ్వరుఁడే, ఒట్టివన్ద - ఆశచడిపచ్చి, ఎఁ - నాయొక్క, తని - స్వతంత్రమైన, నెజ్జై - మనస్సును, వఞ్చిత్తు - నాకుఁదెలియక పళిపఱిచుకొని, ఊఁ - శరీరమునందు, ఒట్టినిన్ఱు - అమరియుండి, ఎన్నుయిరిల్ - నాయాత్మయందు, కలన్దు - కలిసి, ఇయల్వాఁ - ఇట్టిస్వభావముగలవాఁడు, ఇని - ఇఁకమీఁద, ఎన్నై - నన్ను నెగిళ్‌క్క - ఉపేక్షించుటకు, ఒట్టుమో - సమ్మతించునా?

తా॥ నాసమ్మతిలేకుండునప్పుడే యాశ్రీయఃపతి నామనస్సునపేక్షించివచ్చిప్రవేశించి నన్ను పళిపఱిచుకొని, ఈహేయశరీరమందలి నాయాత్మతోఁగలసియుండువాఁడు నన్నిఁకవిడిచి పోవునాయని. ౬

ఎన్నై నెగిళ్‌క్కిలు మెన్నుడై నన్నెఞ్జు
నన్నై*అగల్విక్క త్తానుమ్ కిల్లానిని*
పిన్నై నెడుమ్బణ్‌తోళ్ మగిళ్‌వీడుడై *
మున్నై యమరర్ ముఴుముదలానే. ౭.

అ॥ పిన్నై - నప్పిన్నైప్పిరాట్టియొక్క, నెడుమ్-పొడవైన, పణై-మొదలువంటి, తోళ్-భుజమును, మగిళ్ - సంతోషించియనుభవించుటమనెడి, పీడుడై - ఉత్కర్షముగలవాఁడును, మున్నై - పూర్వికులైన, ఆమరర్ - నిత్యసూరులయొక్క, ముఴు - సమస్త పురుషార్థములకును, ముదలానే - కారణమైయుండువాఁడునైనశ్రీయఃపతి, ఎన్నై - నన్ను, నెగిళ్‌క్కిలుమ్-విడిపించినను, ఎన్నుడై - నాయొక్క, నళ్ - విలక్షణమైన, నెఞ్జమ్‌తన్నై - మనస్సును, అగల్విక్క - విడిపించుటకు, ఇని - ఇక, తానుమ్ - తానును, కిల్లాఁ - సమర్థుఁడుకాఁడు.

తా॥నప్పిన్నైప్పిరాట్టితో సంశ్లేషించి యానందమనుభవించుచున్న, నిత్యసూరులకు నిర్వాహకుఁడైన శ్రీయఃపతి నన్ను గుణహీనునిగాఁజెంచి తనవద్దనుండి నన్నువిడిపించినను, తనకుశేషబడియున్న నామనస్సును విడిపించుట యాసర్వేశ్వరునికిఁగూడ నశక్యమైయుండునని, ౭

అమరర్ ముఴుముదలాగియ వాదియై*
అమరర్‌క్కముదీన్ద వాయర్‌కొఴున్దై*
అమరవఴుమ్బు త్తుఴావి యెన్నావి*
అమర త్తఴువిప్ పోని యగలుమో. ౮.

అ॥ అమరర్ - నిత్యసూరులయొక్క, ముఱ్ఱు - స్వరూపస్థితిమొదలగన్నిటిని, ముదలా గియ - కారణమైయున్న వాడును, ఆదియై - సర్వకారణుండును, అమరర్‌కు - ఇంద్రాదిదేవ తలకు, అముదు - అమృతమును, ఈన్ద - ఇచ్చినవాడును, ఆయర్ - గోపలకు, కొఱ్ఱైక్కారణ భూతుండుసైన క్రియాగుతిని, ఎన్నావి - నాయాత్మ, అమర - అమరి, ఆఱ్ఱువ్ప - చేరునట్లు, తుఱ్ఱావి - వెతికి, అమర - చక్కగా, తఱ్ఱువిత్తి ను - కలిసియుండెను; ఇనియగలుమో-ఇంక విడుచునా ?

తా॥ నిత్యవిభూతికిని లీలావిభూతికిని కారణమైన పరాత్పరుడును, జీవతలపేక్షించిన యమృతమునిచ్చి యర్థికల్పకుండైన నులభుండును, గోపకులమందపతరించిన నుళిలుడుసైన సర్వే శ్వరునితో చక్కగాగలిసి గుణానుభవముచేయుచున్న నాయాత్మను, ఇంక యాక్రియాపతివద్ద నుండి విడిపించుట యశక్యమని.

అగలిలగలు మణుగిలణిగుమ్*
పుగలుమరియా పొరువల్లనెమ్మాన్*
నిగరిలవన్బుక్ర పాడియిళై ప్పిలమ్*
పగలుమిరవు మ్మడిన్దు కుడైన్దే. ౧౦.

అ॥ అగలిల్ - (ధనాదులనుగోరి తనతో) విశ్లేషించినయెడల, ఆగలుమ్ - తానువిడుచు వాడును, అణుగిల్ - (అనన్యప్రయోజనులై) సమీపించినయెడల, అణుగుమ్ - వారితోడిరి యుండువాడును, పుగలుమ్ - (అభక్తులు) పొందుటకు, అరియా - దుర్లభుండును,పొరువల్ల - (ఆశ్రితులను) తనసమీపమందుండిచ్చుకొనువాడును, ఎమ్మాన్ - నాకుస్వామియు, నిగరిల్ -ఒప్పు లేనివాడుసైన, ఆవా - ఆసర్వేశ్వరునియొక్క, పుగళ్ - గుణములను, పగలుమిరవుమ్ - రాత్రింబగళ్ళు, పడిన్దు - ఆమరియుండి, కుడైన్దు - విమర్శించి, పాడి - గానముజేసి, ఇళై ప్పిలమ్ - శ్రమలేనివారమై యుందుము.

తా॥ ధనాది యితరప్రయోజనముల నపేక్షించివచ్చి తనవద్దనుండి వారికోరికలను నెర వేర్చుకొనిపొయ్యేడి యభక్తులను పదలి, అనన్యప్రయోజనులైవచ్చిన భక్తులతోగలిసి, అభక్తులకు దుర్లభుండై భక్తులకు నులభుండైయున్న మాస్వామియొక్క కల్యాణగుణములను మిక్కిలి విమ ర్శించి రాత్రింబగళ్ళు పాడియు తృప్తినొందనివాడనైతినని. ౧౦

కుడైన్దు వణ్ణణుమ్ తుఱ్ఱాయ్ ముడియానై*
అడైన్ద తెయ్వరుగూర్చ్చడగోపన్*
మిడైన్ద శొల్ తొడై యాయిర త్తివ్వత్తు*
ఉడైన్దు నోయ్‌గళై యోదువిక్కుమే. ౧౧.

అ॥ వణ్ణు - తుమ్మెదలు, కుడైన్దు - ప్రవేశించి, ఉణుమ్ - మధుపానము చేయుచున్న, తుఱ్ఱాయ్ - తిరుత్తుళాయిమాలను, ముడియానై - శిరస్సునందుగల సర్వేశ్వరుని, అడైన్ద-

ఆశ్రయించిన. శెఱ్ఱ - సుందరమైన, కురుగూర్ - తిరునగరియందు వేంచేసియున్న, ఴగప్పిఱ - నమ్మాళ్వార్లయొక్క మిడ్డెన్ద - నిండియున్న, శొల్‌తొడై - శ్రీనూత్తిరాలికలైన, ఆయిరత్తిప్పత్తు - వెయ్యిపాశురములలో నీపదిపాశురములు, నోయ్‌గళై - మహావ్యాధులను, ఊడైన్ద - తుపళగు పటులలేనీ, ఓడువిక్కుమ్ - పారిపోవునట్లునుచేసును

తా॥ ఆధిరాజ్యసూచకమైన తిరుత్తుళాయిమాలగల సర్వేశ్వరుని యాశ్రయించిన నమ్మాళ్వార్లసాయించిన మధురములైన పదములచే నమరియున్న నీపదిపాశురములే సమస్తవ్యాధులను బోఁగొట్టునని, ౧౧

"ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్
ఈయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౯ - వ తిరువాయ్‌మొళి.

- ఇతిహాసం -

అవతారిక - ఈతిరువాయ్‌మొళిలో, సర్వేశ్వరుఁడకృత్రిముఁడై యాశ్రితులతో సంశ్లేషించునని వానియార్జవగుణమును సాయించుచున్నారు.

‡‡ ఓడుమ్పుళ్ళితి* శూడుమ్ తణ్డుళాయ్*
నీడు నిన్ఱవై* ఆడుమమ్మానే. ౧

ఆ॥ ఆమ్మాన్ - స్వామియైనశ్రీయఃపతి, పుళ్ - పక్షియైన గరుత్మంతుని, ఏఱి - ఎక్కి, ఓడుమ్ - వేంచేయును. తణ్ - చల్లని, తుళాయ్ - తిరుత్తుళాయమాలను, శూడుమ్ - ధరించును. నీడునిన్ఱ - చిరకాలము వసించి, అవై - వారితో, ఆడుమ్ - సంశ్లేషింపను.

తా॥ గరుత్మంతుడు భగవంతునికిఁ గైంకర్యముజేయవలయునని తలఁచినప్పు డాతోఁకను నెరవేర్చుటకును, అచ్చటచ్చటనున్న నిత్యసూరులకు సేవసాయించుటకును తనవాహనమైన గరుత్మంతునిమీఁద వేంచేసి యచ్చటచ్చట సర్వేశ్వరుడుసంచరించియు, తనవిశ్లేషము సహింపక తిరుత్తుళాయి వాడునప్పుడు దానిప్రీతికొఱకై తా నాతిరుత్తుళాయిని ధరించియు, ఇట్లుభక్తులతో నిత్యసంశ్లేషముగలవాఁడై యుండునని. ౧.

అమ్మానాయ్ పిన్నుమ్* ఎమ్మాణ్బు మూర్‌ఖ*
వెమ్మా వాయ్‌క్కిణ్ఱ* వెమ్మా కణ్ణనే. ౨

ఆ॥ అమ్మానాయ్ - స్వామియైనవాఁడును. వెమ్ - క్రూరమైన, మా - గుఱ్ఱమైవచ్చిన కేశియనెడి రాక్షసునియొక్క, వాయ్ - నోటిని, కీణ్డ - చీల్చినవాఁడును, వెమ్ - ఎఱ్ఱని, మా - విశాలమైన, కణ్ణ - నేత్రములుగలవాఁడునైన సర్వేశ్వరుండు, పిన్నుమ్ - మఱియు, ఎమ్మాణ్బుమ్ - సుందరమునైన సమస్తవికారములుగలవాఁడై, ఆనాన్ - ఆయెను.

తా॥ ఆస్వామి యాత్రిత రక్షణార్థమై యతిసుందరముకైన యశోకావతారమునెత్తెను; అప్పుడు తనను మ్రింగవచ్చిన కేశియనెడి రాక్షసుని జంపి యాత్రితవిరోధులను బోగొట్టి, ఆశ్రిత చేసెట్టిని నేత్రములుగలవాడై యుండెనని. ౭

కణ్ణా నెన్నుమ్* మణ్ణోర్ విణ్ణోర్క్కుమ్*
తణ్ణార్ వేఙ్గడ* విణ్ణోర్ నెయ్వనే. ౩

అ॥ మణ్ణోర్ - భూమియందు నివసించెడి మనుష్యులకును, విణ్ణోర్క్కు - ఊర్ధ్వలోకములలో వసించెడిదేవతలకును, ఎన్నుమ్ - ఎల్లప్పుడును, కణ్ణావాఁ - నేత్రముగానుండెడిస్వేచ్ఛయందు, తణ్ - శైత్యమునే, ఆర్ - పూర్ణమైన, వేఙ్గడమ్ - వేఙ్కటాచలమనెడి, విణ్ణోర్ - నిత్యనూరుఁ (నిత్యవాసముజేసెడి,) వెఱ్పిఁ - పర్వతమునందు వేంచేసియున్నాఁడు.

తా॥ సర్వజ్ఞులై దేవతలకును అజ్ఞులైన మనుష్యులకును, జ్ఞానప్రదానముజేయుము పరమ పదమందువేంచేసి యుండువాఁడు, సంసారులకొఱకై నిత్యనూరి నేవ్యంబైన చల్లని వేఙ్కటాద్రి యందు వేంచేసియున్నాఁడని. ౩.

వెఱ్ఱ్వెయొన్ఱెడుత్తు* ఒఱుక్కుమ్ మ్ యే*
నిఱుక్కుమమ్మాళ్ శీర్* కఱ్వై వైగలే. ౪

అ॥ ఒన్ఱు - ఒకి, వెఱ్పై - పర్వతమును, ఎడుత్తు - ఎత్తి, ఒఱుక్కుమ్ - ఆయాసము, ఇన్ఱియే - లేకనే, నిఱుక్కుమ్ - నిలిచెడి, అమ్మాన్ - స్వామియొక్క, శీర్ - కల్యాణగుణములను, వైగల్ - ప్రతిదినమును, కఱ్పున్ - అభ్యసించెదను.

తా॥ దేవేంద్రుండు గోపలమీఁదఁ గోపగించి సప్తరాత్రమును రాళ్లవర్షమునువర్షింపఁగా నప్పు డాగోపలయందుఁగారుణ్యముచే యనాయాసముగా గోవర్ధనపర్వతమునెత్తిరక్షించిన పరమ దయాళువైన స్వామియొక్క కల్యాణగుణములను ప్రతిదినమభ్యసించెదనని. ౪.

వై గలుమ్ వెణ్ణెయ్* కై కలన్దుణ్ణాన్*
పొయ్‌కలవాదు*ఎన్ మెయ్‌కలన్దానే. ౫

అ॥ వైగలుమ్ - ఎల్లప్పుడును, వెణ్ణెయ్ - వెన్నను, కైకలన్దు - చేతులతోఁగలిపి, ఉణ్ణాన్ - ఆరగించిన కృష్ణను, పొయ్‌కలవాదు - అబద్ధములేక, ఎన్ - నాయొక్క, మెయ్ - శరీరమునందు, కలన్దాన్ - కలిసియుండెను.

తా॥ గోపస్త్రీలు దాచి యుంచిన వెన్నను గనిపెట్టి తనరెండుచేతులతోఁగలిపి యారగిం చిన సర్వేశ్వరుండు, వెన్న చేఁబూయబడిన నిగుమువోనువచ్చి నాళరంధ్రమునందుఁగలిసి వేంచేసి యుండెనని, ౫.

కలన్దెన్నావి* నలఙ్గోళ్ నాదన్*
పులన్‌కొళ్ మాయాయ్* నిలమ్ కొణ్డానే. ౬

అ॥ కలన్ద - కలిసియుండి, ఎన్నావి - నాయాత్మయొక్క, నలమ్ - శేమత్వమనెడి మంచి తనమును, కొళ్ - అంగీకరించిన, నాదన్ - స్వామి, పులన్ - ఇంద్రియములను, కొళ్ - ఆకర్షించెడి, మాణాయ్ - వామనబ్రహ్మచారియై, నిలమ్ - భూమిని, కొణ్డాన్ - స్వాధీనపఱచుకొనెను.

తా॥ సకలజనమనోహరంబైన వామనావతారంబెత్తి మహాబలివద్దనున్న భూమిని తనకధీన పఱచుకొనిన నాథుండు, ఈదివ్యచేష్టితములను నాకుఁగనుపఱచి నాశరీరమందుండి నన్ను దాసుని గాఁజేసుకొనెనని. ౬

కొణ్డానేళ్ విడై * ఉణ్డా నేళ్ నైయమ్*
తణ్డామమ్ శెయ్దు*ఎన్ ఎణ్ణానాన నే. ౭

అ॥ ఏళ్విడై - సప్తవృషభములయొక్క (ప్రాణములను), కొణ్డాన్ - తీసినవాఁడును, ఏళ్నైయమ్ - సప్తలోకములను, ఉణ్డాన్ - ఆరగించినవాఁడునైన (శ్రీయఃపతి, తణ్ - చల్లని, తామమ్ - పరమపదమందున్న (ప్రీతిని) శెయ్దు - (నాయందు) చేసి, తాన్ - తాను, ఎన్ - నాయొక్క, ఎణ్ - మనోరథప్రకారము, ఆనాన్ - ఆయెను.

తా॥ ప్రళయకాలమునందు సప్తలోకములనారగించుట, నప్పిన్నప్పి రాట్టివివాహముకొఱకై యేడువృషభములను జంపుట, ఇట్టిమొదలగుదివ్యచేష్టితములను జూచి నేనాభగవంతునికిదాస్యముజేయవలయునని యపేక్షించఁగా, నామనోరథమును నెఱవేర్చి నాయఁదతిఁజేమజేసెనని, ౭

ఆనా నానాయిన్ * మిన్నో డేనుమ్*
తా నానా నిన్నిల్ * తానాయ శెఙ్గే. ౮

అ॥ ఎన్నిల్ - నాయందు, తానాయ్ - తానుజేసిన, శఙ్గు - సంగమునే, తాన్ - తాను, ఆనాయిన్ - గొల్లవాఁడై, ఆనాన్ - అవతరించెను, మిన్నోడు - మత్స్యావతారముతోఁగూడ, ఏనముమ్ - వరాహమై, ఆనాన్ - ఆవతరించెను.

తా॥ నాయందున్నప్రీతిచే భోగ్యమైన తనచేష్టితములను నాకనుభవము జేయించుటకై సర్వేశ్వరుండు కృష్ణమత్స్యవరాహావతారములు మొదల గనేకావతారంబులనెత్తెనని. ౮

శఙ్గు శక్కరమ్* ఆళియిల్ కొణ్డాన్*
ఎఙ్గుమ్ తానాయ* నఙ్గళ్ నాదనే. ౯

అ॥ ఎఙ్గుమ్ - దేవమనుష్యాది సమస్తజాతులలోను, తానాయ - తానవతరించినవాఁడై, నఙ్గళ్ - మనయొక్క, నాదన్ - స్వామియైన శ్రీయఃపతి, ఆమ్ - నుందరంబులైన, కైయిల్ - శ్రీహస్తములయందు, శఙ్గుశక్కరమ్ - శఙ్ఖచక్రములను, కొణ్డాన్ - ధరించెను.

తా॥ నన్నువశపఱచుకొనుటకై శ్రీయఃపతి యవతరించిన దివ్యావతారము లన్నిటిలోను శఙ్ఖచక్రాది సమస్తదివ్యాయుధములతో నవతంచెనని. ౯

నాదన్ ఞాలఙ్గళ్* పాద నెన్నమ్మాన్*
ఓదమ్మాల్ కీళ్ర్* వేద నీరనే. ౧౦

అ॥ నాదక్ - సమస్తములకు స్వామియు, ఇఱైవన్ - భూమిని, కొళ్ - ఆక్రమించిన, పాదక్ - తిరువడికళ్గలవాడును, ఎన్నమ్మక్ - నాకుస్వామియైనవాడుసైన శ్రీయఃపతి, ఓద మొల్బుల్ - సముద్రమువలె, కిళర్ - పొంగుచున్న, వేదమ్ - వేదములచేబ్రతిపాదింపఁబడిన, నీరక్ - ఆరవగుణముగలవాడు.

తా॥శ్రీవిక్రమావతారం బెత్తి సమస్తలోకములను గొలిచిన శ్రీయఃపతియొక్క నిరవధికమైన కల్యాణగుణములను, సముద్రమువ్రాంగునట్లు పైపైవెడల్చుచున్న వేదములే చెప్పవలెనుగాని మఱి యొకరికి సాధ్యంబని. ౧౦

‡‡ నీర్‌పుర్వై వణ్ణక్* శీర్ శెడగోపక్*
నేర్ దలైయిరణ్డుమ్* ఓర్ దలైవై యే. ౧౧

అ॥ నీర్‌పుర్వై - జలమువంటి, వణ్ణక్ - స్వభావముగల శ్రీయఃపతియొక్క, శీర్ - కల్యాణగుణములను బ్రతిపాదించెడి, శెడగోపక్ - నమ్మాళ్వార్లు, నేర్‌దల్ - సాయించిన, ఆయిరత్తు వెయ్యిపాశురములలో, ఇవై - ఈపదివాశురములు, ఓర్‌దల్ - విచారించి సాయింపఁబడినవి.

తా॥ అతిశీతలమై భోగ్యమైన తిరుమేన ల సర్వేశ్వరునియొక్క వాత్సల్యాది మహాగుణ ముల ననుసంధించి సంసారు లుజ్జీవించుటకై కరుణాకారుణికులైన నమ్మాళ్వార్లు, ఆ గుణముల నీ తిరువాయ్‌మొళిలో సాయించిరని. ౧౧

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.
జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౯ - వ తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక:—ఈతిరువాయ్‌మొళిలో, సర్వేశ్వరుఁడాళ్వార్లను సంశ్లేషించుటకై వారి సమీపమందు వేంచేసినప్పుడా సర్వేశ్వరుని యాళ్వార్లు సేవించి తృప్తులై, ఆయనుభవరసమును సాయించుచున్నారు.

‡‡ ఇవైయు మవైయు ముయైయు మివరు మవరు మువరుమ్*
యవైయుమ్ యవరుమ్ తన్నుళ్ యాగియు మాక్కియుమ్ కాక్కుమ్*
అవైయుళ్ తనిముదలెమ్మా కణపిరా నెన్నముదమ్*
శువైయక్ తిరునిన్ మణాళ నెన్నుడై చూళ్గలుళానే. ౧

అ॥ ఇవైయుం - సమీపమందున్నవియు, అవైయుమ్ - దూరమందున్నవియు, ఉవైయుమ్ - మధ్యమునందున్నవియునైన ఆచేతనపస్తువులనును, ఇవరుమ్ - సమీపమందుండువారును, ఆవరుమ్ - దూరమునందుండువారును, ఉవరుమ్ - మధ్యమందుండు వారునుసైన చేతనవస్తువుల నును, యవైయుమ్‌యవరుమ్ - సమస్త చేతనాచేతనవస్తువులనును, తన్నుళ్ - తనలో, ఆగియుమ్ - చేర్చుకొనియు (అనగా సంహారముజేసియు), ఆక్కియుమ్ - తిరిగిసృష్టించియు, కాక్కుమ్ -

రక్షించువాఁడును, అనైయుళ్ - ఆవస్తువులలో వ్యాపించియుండువాఁడును - తనిముదల్ - ఆద్వతీయుండునైనకారణభూతుండును, ఎమ్మాక్ - నాస్వామియు, కణపిరాక్ - సులభుండునైన ఉపకారకుండును, ఎన్నుముదమ్ - నాకు భోగభూతుండును, శువైయక్ - రసికాగ్రగణ్యుండునైన, తిరువిక్ మణాళక్ - శ్రీయఃపతి, ఎన్నుడై - నాయొక్క, శూళ్‌లుళాక్ - ఇరుపార్శ్వములయందున్నాఁడు.

తా॥ చేతనాచేత నాత్మకంబులైన సమస్తలోకఁబులను ప్రళయకాలమునందు సంహరించి తనలోనుంచుకొనియు, తిరిగి సృష్టికాలమునందు సృజించియు, అంతర్యామియైయుండియు రక్షించెడి పరమకారణభూతుండును, అతిసులభుండును, నాకుభోగ్యభూతుండును, పరమరసికుండునైన శ్రీయఃపతి నన్ను వశపఱచుకొనుటకై నాయిరుపార్శ్వముల యందు వాసము జేయుచున్నాఁడని. ౧.

శూళ్‌పలపల వల్లాక్ తొల్లైయఞ్ఞాల త్తులగై *
కేళ్‌లొన్నాగి యిడర్ద కేశవనెన్నై యమ్మాక్ *
వేళ్‌మరుప్పై యొశిత్తాక్ విణ్ణవర్ కొక్కణ్ణలరియాక్ *
ఆళినెడుఙ్గిడల్ శేర్ న్దా నవనె న్నరుగ లీలానే. ౨

అ॥ పలపల - అనేకవిధములైన, శూళ్ - అవతారములను, వల్లాన్ - ఎత్తుటకుసమర్థుండును, తొల్లై - ప్రాచీనమైన, అమ్ - అందమైన, కాలత్తు కాలమందు, (అనగానీవరాహకల్పాదియందు) కేళ్‌లొన్నాగి - అసదృశమైన వరాహమై, ఉలగై - లోకములను, ఇడర్ద - ఆణ్టిళ్తిలోనుంచి వేరుపఱచినవాడును, కేశవక్ - ప్రశస్తులైన కేశములుగలవాడును, ఎన్నుడైయమ్మాక్ - నాస్వామియు, వేళ్‌మ్ - కువలయాపీడమనెడి యేనుఁగుయొక్క, మరుప్పై - కొమ్మలను, ఒశిత్తాక్ - విఱిచినవాడును, విణ్ణవర్‌క్కు - దేవతలకుఁగూడ, ఎణ్ణలరియాక్ - తలంచుటకశక్యుండును, ఆళి మ్ - లోతుగ., నెడుమ్ - విశాలమైన, కడల్ - క్షీరాబ్ధియందు, శేర్ న్దాన్ - శయనించినవాడునైన, అవక్ - ఆశ్రీయఃపతి, ఎన్నరుగలీలాక్ - నాసమీపమునందున్నాడు.

తా॥ ఆసర్వేశ్వరుండు, దేవతలకు సేవసాయించుటకై క్షీరాబ్ధికి వేంచేసియు, అచ్చటపోయి సేవించుట కశక్తులైన భక్తులలోఁ అకై రామకృష్ణాద్యవతారంబులై త్తియు, ఆయా యవతారములయందుఁజేసిన కువలయాపీడమునుసంహరించుట,సముద్రములోనినిధియున్న భూమిని యెత్తుకొనివచ్చుటమొదలగు దివ్యచేష్టితముల నాచరించియు, సర్వజ్ఞులైన దేవతలకుఁగూడ ఇట్టివాడనితలంచుట కశక్యుండై వేంచేసియున్న మాస్వామి యాదివ్యచేష్టితములను నాకుఁగనుపఱచుచు నాసమీపమునందు వేంచేసియున్నాఁడని. ౨

అరుగలీలాయ పెరుమ్‌శీ రమరర్‌గ ళాదిముదల్వా *
కరుగియనీల నన్మేనివణ్ శెన్దామరైక్కణ్ *

పొరుళిలై ప్పుళ్ళువన్దేఱుమ్ పూమగళార్ తనిక్కేళ్వన్*
ఒరుకదియిల్ శువై తన్ది ట్టాళ్విల నెన్నోడుడనే. 3

ఆ॥ ఆరుగల్ - వినాశము, ఇల్ - లేనిదియు, ఆయ - నిత్యమైనదియు, పెరుమ్ - మితి లేనివియునైన, శీర్ - కల్యాణగుణములుగలవాడై, అముగ్గళ్ - దేవతలకు, ఆది - కారణ భూతుండై, ముదల్వన్ - ప్రభానుండై, కరుగియ - నల్లనైన, నీలమ్ - నీలరత్నమువలె, నల్ - విలక్షణమైన, మేనివణ్ణ - తిరుమేనుకాన్తిగలవాడై, శెమ్ - ఎఱ్ఱని, తామరై - తామరపువ్వు వంటి, కణ్ణ - నేత్రములుగలవాడై, పొరు - అమరియున్న, శిలై - ఒక్కలుగల, పుళ్ - గరుత్మంతునిపైన, ఉవన్ద - ఆళవడి, ఏఱుమ్ - ఎక్కువాడై, పూమగళార్ - పుష్పపుత్రికయైన పిరాట్టికి, తనిక్కేళ్వన్ - అద్వితీయనాయకుండైన సర్వేశ్వరుండు, ఎన్నోడుడనే - నాతోడ గూడనేయుండి, ఒరుకదియిల్ - ఒకమార్గముచే, శువై - భోగ్యతను, తన్దిట్టు - ఇచ్చి, ఒళివిలా - విడువకయున్నాడు.

తా॥ దోషరహితంబులై యసంఖ్యేయములైన కల్యాణగుణములుగలనాండును, నిత్యనూతనిర్వాహకుండును, అతిసుందరవిగ్రహముగలవాడును, గరుడవాహనుండునైన శ్రీయఃపతి నిత్యనూరులందరియందును జేయవలసిన ప్రీతిని నాయొక్కనియందే జేసి యనవరతము గసానుభవమును జేయించుచున్నాడని. 3.

ఉడనమర్ కాదల్‌మగళిర్ తిరుమగళ్ మణ్‌మగళ్ ఆయర్
మడమగళ్*ఎన్నివర్ మూవరాళు ములగముమ్ మూన్ఱే*
ఉడనవై యొక్క విళ్ఙి యాలిలై చ్చేర్న్దవనిన్ఱా*
కడలలి మాయప్పెరుమా కణ్ణనెన్నొక్కలై యానే. ౪

ఆ॥ తిరుమగళ్ - పెరియపిరాట్టియు, మణ్‌మగళ్ - భూమిపిరాట్టియు, ఆయర్‌మడమగళ్ - నప్పిన్నైపిరాట్టియు, ఎన్ను - అనిచ్ఛనీయులైన, ఇవర్ మూవర్ - ఈమువ్వురును, ఉడన్ - ఎల్లప్పుడును, అమర్ - ఆమరియున్న, కాదల్ - ఆళగల, మగిళ్ - (సర్వేశ్వరునికి) చత్నులైయుండురు. ఉలగముమ్మూన్ఱు - మూడులోకములును, ఆళుమ్ - (ఆశ్రీయఃపతికి) పరిపాలింపదగినవైయుండును. ఆవై - ఆలోకములును, ఉడన్ - ఒకటిన్నివిడువక, ఒక్క, ఒక కాలమునందే, విళుఙ్గి -ఆరంగించి, ఆలిలై - వటపత్రమునందు, శేర్న్దవన్ - పవ్వళించిన, ఎమ్మాన్ - స్వామియు, కడల్ - సముద్రమకంటె, మలి - అధికమైన, మాయన్ - ఆశ్చర్యగుణములుగల, పెరుమాన్ - గొప్పవాడునైన, కణ్ణన్ - శ్రీకృష్ణుడు, ఎన్నొక్కలైయాన్ - నామధ్యభాగమునందు వేంచేసియున్నాడు.

తా॥ ఆసర్వేశ్వరునికి శ్రీభూనీళాదేవులు దివ్యమహిషులు; పృథివ్యాది సకలలోకములు లీలోపకరణములు; సృష్టిస్థితిసంహారాదులు లీలలు; ఇట్టియనంతములై యాశ్చర్యకరంబులైన కల్యాణగుణంబులుగల శ్రీకృష్ణుడు యశోదాదేవి నడుమునందున్నట్లు నానడుమునందు వేంచేసియున్నాడని. ౪.

ఒక్కలైవైత్తు ములైప్పా లుణ్ణెన్రు తిండివాఙ్గి*
శెక్కమ్‌శెగ వస్టవళ్‌పా లుయిర్‌శెగ వుణ్ణపెరుమాగ*
నక్కపిరానోడయను మిందిరను ముదలాగ*
ఒక్కవుమ్ తోఱ్ఱియ వీశన్ మాయనె న్నెఞ్జినుళ్ళానే.

అ॥ నక్కపిరానోడు - రుద్రునితోఁగూడియున్న, అయనుమ్ - బ్రహ్మాయు, ఇన్దిరనుమ్ - ఇంద్రుఁడును, ముదలాగవుమ్ - వీరుమొదలైన పదార్థములను, ఒక్క - ఒకకాలమునందే, తోఱ్ఱియ - సృజించిన, ఈశన్ - సర్వేశ్వరుఁడును, ఒక్కలైవైత్తు - తనడుమునంచుకొని, ములైప్పాల్ - స్తన్యమును, ఉణ్ణెన్రు - త్రాగుమని, తిండి - ఇవ్వఁగా, వాఙ్గి - దానినిస్వీకరించి, శెక్కమ్‌శెగ - మిక్కిలిసెఱ్ఱనైన, (తిరువధరముగలవాఁడై) అన్ద - ఆదశయందు, అవళ్‌పాల్ - దానివద్దనున్న, ఉయిర్ - ప్రాణము, శెగ - పోవునట్లు, ఉణ్ణ - ఆరగించిన, పెరుమాన్ - సర్వాధికుండును, మాయన్ - ఆశ్చర్యభూతుండునైన శ్రీయఃపతి, ఎన్నెఞ్జినుళ్ళాన్ - నాహృదయమందున్నాఁడు.

తా॥ తనను చంపుటకైవచ్చిన పూతనయనురాక్షసి యశోదాదేవిపలే తననుపడుమునందెర్రుకొని స్తన్యమును ద్రాగమనియివ్వఁగా, ఆమాటనంగీకరించి సుందరవదనుండై దానితోడయందుండి, దానిప్రాణము పోవునట్లు దానిపాలును బీల్చియారగించిన యద్భుతచేష్టితుండును, బ్రహ్మాదిస్థావరాన్తమైన సకల లోకములను సృజించి వానిని పరిపాలించువాఁడునైన శ్రీయఃపతి నాహృదయము నందు వాసముజేయుచున్నాఁడని. ౫

మాయనె న్నెఞ్జినుళ్ళాన్ మఱ్ఱుమ్ యవర్‌క్కుమదువే*
కాయముమ్ శీవనుమ్తానే కాలుమెరియు మవనే*
శేయనణియన్ యవర్‌క్కుమ్ శిన్నైక్కుఙ్గోశరమల్లన్*
తూయన్ తుయక్కన్మాయక్క నెన్నుడై తోళిగైయానే.

అ॥ కాయముమ్ - దేవాదిశరీరములను, శీవనుమ్ - అందులోనున్న యాత్మలను, తానే - తనకుశరీరముగాఁగలవాఁడును, కాలుమ్ - వాయువునున్ను, ఎరియుమ్ - ఆగ్నినిన్ని, అవనే - అట్లుతనశరీరముగాఁగలవాఁడును, శేయన్ - (అభక్తులకు) దూరముగానుండువాఁడును, అణియన్ - (భక్తులకు) సమీపించియుండువాఁడును, యవర్‌క్కుమ్ - ఎట్టిజ్ఞానవంతులకును, శిన్నైక్కుమ్ - మనస్సునకును, కోశరమల్లన్ - గోచరముగానివాఁడును, తూయన్ - పరిశుద్ధుండును, తుయక్కన్ - (అనాత్మితులకు) విపరీతజ్ఞానజనకుఁడును, మయక్కన్ - సంశయజనకుండును, ఎన్నెఞ్జినుళ్ళాన్ - నాహృదయమునందు వాసముజేయువాఁడును, మాయన్ - ఆశ్చర్యభూతుండునైన శ్రీయఃపతి, ఎన్నుడై - నాయొక్క, తోళిగైయాన్ - రెండుభుజములమీఁద వేంచేసియున్నాఁడు. మఱ్ఱుమ్ యవర్‌క్కుమ్ - తిక్కినవయందరికిని, అదువే - అట్లుచేయునా ?

తా॥ దేవాదిసకలశరీరములకును సకలజీవాత్మలకును పృథివ్యాదిపంచభూతములకు నన్తరాత్మయై నిర్దుష్టుండై యాత్మితులకత్యంతనులభుండై యనాత్మితులకు బొందుటకును తలంచుటకునుగూడ

నళక్యుండైయుండి వాకిలియథార్థము దెలియనట్లు సంశయాదులను బుట్టించువాఁడై, ఇట్టియాశ్చర్య భూతుఁడై నాహృదయమునందు వసించెడి సర్వేశ్వరుఁడు గరుత్మంతునిమీఁద వేంచేసియున్నట్లు ఇప్పుడు నారెండుభుజములమీఁద వేంచేసియున్నాఁడు. ఇట్టియలభ్యలాభము నాకంటెనిఁక నెవరికైనా గలుగునా? యని.

తోళిణై మేలుమ్ నన్మార్బిన్మేలుమ్ తుడర్ముడిమేలుమ్*
తాళిణై మేలు మ్వుణైన్ద తిణ్ణుళ్ళాయుడై యమ్మాన్*
కేళిణై యొన్నుమిలాదాన్ కిళరుమ్ శుడరొళిమూర్త్తి*
నాళిణైన్దొన్ఱు మగలా నెన్నుడై నావినుళానే. ౭

ఆ॥ తోళిణైమేలుమ్ - రెండుభుజములయందును, నల్ - శ్లాఘ్యమైన, మార్బిన్‌మేలుమ్, వక్షస్థలమునందును, కుడర్ - ఉజ్వలమైన, ముడిమేలుమ్ - కిరీటమునందును, తాళిణైమేలుమ్ - రెండుశ్రీపాదములయందును, పుణైన్ద - సమర్పింపఁబడిన, తిణ్ - చల్లని, ఆమ్ - సుందరమైన, తుళాయుడై - తిరుత్తుళాయిగల, ఆమ్మాన్ - స్వామియు, కేళిణై - తగినయుపమానము, ఒన్ఱుమిలాదాన్ - ఒకటియులేనివాఁడును, కిళరుమ్ - వృద్ధిఁబొందుచున్న, కుడరొళి - మిక్కిలితేజస్సుగల, మూర్త్తి - విగ్రహంబుగలవాఁడును, నాళ్ - ప్రతిదినమును, అణైన్ద - చేరియుండి, ఒన్ఱుమ్ - ఒకకాలమునందును, అగలాన్ - విడువనివాఁడునైన సర్వేశ్వరుఁడు, ఎన్ఱుమ్‌డైనావినుళాన్ - నానాలికయందున్నాఁడు.

తా॥ నిరవధికమై యత్యుజ్జ్వలమై నిరుపమానంబైన దివ్యసౌందర్యముగల సర్వేశ్వరుఁడు తనదివ్యమంగళవిగ్రహంతట తిరుత్తుళాయిమాలను సమర్పించుకొని యొకక్షణకాలముగూడ నన్నిడబాయనివాఁడై నానాలికయందు వేంచేసియున్నాఁడని. ౭

నావినుళ్ నిన్ఱుమలరుమ్ ఞానక్కలైగళు క్కెల్లామ్*
ఆవియు మాక్కైయుమ్ తానే అళిప్పో డళిప్పవ నానే*
పూవియల్ నాన్ముడిన్దొళిన్ద పొరుపడై యాళిశఙ్గెన్దిమ్*
కావినన్మేని క్కమలక్కణ నెన్కణ్ణినుళానే. ౮

అ॥ నావినుళ్‌నిన్ఱు - నాకలిలోనుండి, మలరుమ్ - వికసించుచున్న, ఞానమ్ - జ్ఞానసాధనములైన, కలైగళుక్కెల్లామ్ - విద్యలన్నిటికిని, ఆవియుమ్ - ప్రాణమైనయర్థమునును, ఆక్కైయుమ్ - శరీరమైనబ్రతుకును, తానే - తానేనిర్వాహుఁడై, అళిప్పోడు - సంహారముతోఁగూడ, అళిప్పవన్ - సృజించువాఁడై, తానే - తానై, పూవియల్ - పుష్పములచేనలఙ్కరింపఁబడిన, నాల్ - నాలుగైన, తడమ్ - విశాలమైన, తోళిణ - భుజములుగలవాఁడై, పొరు - యుద్ధమునకు, పడై - ఆయుధమైన, ఆళి - చక్రమును, శఙ్గు - శఙ్ఖమును, ఏన్దుమ్ - ధరించువాఁడై, కావి - నల్లకలువపలె, నల్ - మిలమ్మణమైన, మేని - తిరుమేనును, కమలమ్ - తామరపుష్పమువంటి, కణ్ణిణ - నేత్రములనును గలవాఁడైన శ్రీయఃపతి, ఎన్‌కణ్ణినుళ్ళాన్ - నానేత్రములయందున్నాఁడు

తా॥ సాఙ్గపఞ్చవేదప్రతిపాద్యుండును, ఆవేదములయొక్క స్వరూపస్థిత్యాదులకును సమస్త జగత్తులయొక్క ఉత్పత్తిస్థితినాశాదులకును కారణభూతుండును, పుష్పమువలె యతిసుకుమారములైన చతుర్భుజములుగలవాడును, శఙ్ఖచక్రాదిసర్వాయుధధరుండును, నల్లకలువవంటి తిరుమేనుగల వాడును, కమలాత్ముండునైన శ్రీయఃపతి ఇట్టి తనస్వరూపమును నాకుఁగనుపఱచి నానేత్రము లలో వేంచేసియున్నాడని.

కమలక్కణ్ణ నిఱ్‌కణ్ణినెనుళ్ళ్‌ కాణ్బనవఱ్ కణ్ణాలే*
అమలఙ్గళాగ విఱ్‌క్కుమ్ ఐమ్బులను మవఱ్‌మూర్ త్తి*
కమలత్తయన్నమ్బిద్ నెన్ను కణ్ణుదలానోడుమ్ తోఱ్‌ఱి*
అమలత్తెయ్‌వత్తోడులగమాక్కి యెన్నిఱ్ బ్రియుళానే. ౯.

అ॥ కమలక్కణ్ణ్ - కమలాత్ముండు, ఎన్కణ్ణినుళ్ళ్ - నానేత్రములకుగుపడినను; కాణ్బ (నేనును) సేవించితిని; అవ - ఆశ్రీయఃపతి, కణ్ణాలే - నేత్రములచే, అమలఙ్గళాగ - నాదోషములుబోవునట్లు, విఱ్‌క్కుమ్ - కటాక్షించును; ఐమ్బులనుమ్ - పంచేంద్రియములును, అవ మూర్ త్తి - వానికిశరీరములవలె విధేయములైయుండును; కమలత్తు - పద్మమందుఁబుట్టిన, అయన్ ఆజ్ఞఁజెసి పేరుగల, నమ్బిత్తన్నె - జ్ఞానపూర్ణులబ్రహ్మను, కణ్డుదలానోడుమ్ - లలాటనేత్రుండైన రుద్రునితోఁగూడ, తోఱ్‌ఱి - సృజించి, అమలమ్ - సత్త్వగుణముగల, తెయ్‌వత్తోడు - దేవతలతోఁగూడ, ఉలగమ్ - లోకములను, ఆక్కి - సృజించెడిశ్రీయఃపతి, ఎన్నిఱ్ బ్రియుళాన్ - నాముఖమునందు వేంచేసియున్నాడు.

తా॥ బ్రహ్మరుద్రేన్ద్రాది సకలదేవతలతోఁగూడ లోకములను సృజించిన కమలాత్ముండు నానేత్రములకుగుపడి నాయజ్ఞానము మొదలగుదోషములుబోవునట్లు నన్నుకటాక్షించినప్పుడు నేను వానిని సేవించి సకలేన్ద్రియములచే వాననుభవించితిని. అట్టి సర్వేశ్వరుఁడిప్పుడు నాముఖము నందు వేంచేసియున్నాడని.

నెఱ్‌ఱియుళ్ నిన్రెన్నైయాళుమ్ నిరై మలర్ ప్పాదజ్గళ్ తూడి*
కఱ్‌ఱైత్తుళాయ్‌ముడిక్కోల కణ్ణపిరాన్ తొళువార్*
ఒఱ్‌ఱైప్పిఱై యణిన్దానుమ్ నాన్ముగను మిన్దిరనుమ్*
మఱ్‌ఱై యమరరుమెల్లామ్ వన్దినదుచ్చియుళానే. ౧౦.

అ॥ నెఱ్‌ఱియుళ్ నిన్ఱ - నాముఖమునందుండి, ఎన్నై - నన్ను, ఆళుమ్ - పరిపాలించువాడును, నిరై - అందమైన, మలర్ - పుష్పమువంటి, పాదజ్గళ్ - శ్రీపాదములను, తూడి - తమశిరస్సులయందుంచుకొని, కఱ్‌ఱై - గుచ్చబడిన, తుళాయ్ - తిరుత్తులాయిని, ముడి - కిరీటమునన్దుగలవాడును, కోలమ్ - సుందరమైనవిగ్రహముగల, కణ్ణపిరాన్ - ఉపకారకుండును నైన శ్రీకృష్ణుని, ఒఱ్‌ఱైప్పిఱై - ఒకచన్ద్రికలను, అణిన్దానుమ్ - శిరస్సు నందుధరించినరుద్రుడును, నాన్ముగనుమ్ - బ్రహ్మయు, ఇన్దిరనుమ్ - ఇన్ద్రుడును, మఱ్‌ఱై - ఇంకనున్న, అమరరుమెల్లామ్ -

దేవతలందురును, తొళువార్ -ఆశ్రయించుదురు; (ఆట్టిసర్వేశ్వరుఁడు) వన్ద - వచ్చి, ఎనదుచ్చి యుళ్ళాల్ - నాశిరస్సునందున్నాఁడు.

తా॥ బ్రహ్మరుద్రాది సమస్తదేవతులును, నాముఖమునంగు వేంచేసియుండి నన్ను దాస్యపఙ్‌ క్తినిఁ బొందిన ఈ శ్రీపాదపద్మములను దమతమ శిరస్సులయందుంచుకొనినవారై తిరుత్తొళువాయిమా లనుధరించిన యతి సుందరవిగ్రహుఁడైన కృష్ణుని యాశ్రయించుదురు. అట్టి సర్వేశ్వరుఁడిప్పుడు నాశిరస్సునందు వేంచేసియున్నాఁడని. ౧౦

‡‡ ఉచ్చియుళ్ళే నిఱ్ఱుమ్ తేవతేవఱ్ఱుక్ కణ్ణపిరాఱ్ఱుక్*
ఇచ్చైయుచ్చొల్లవుణర్ త్తి వణ్కురుగూర్ చ్చడగోపన్*
ఇచ్చొన్న వాయిరత్తు ళివై యుమోర్ప త్తైమ్బిరాఱ్ఱుక్*
నిచ్చలుమ్ విణ్ణప్పమ్ శెయ్యు నీళ్ కళుల్ శెన్ని పొరుమే. ౧౧.

అ॥ ఉచ్చియుళ్ళేనిఱ్ఱుమ్ - నాశిరస్సునందువేంచేసియున్న, తేవతేవఱ్ఱుక్ - దేవాధిదేవుండైన, కణ్ణపిరాఱ్ఱుక్ - శ్రీకృష్ణునికి, ఇచ్చై - తమప్రీతిని, ఉళ్ - (సర్వేశ్వరునియొక్క) హృదయమందు, శొల్ల - తోఁచునట్లు, ఊణ్ త్తి - తెలియజేసి, వణ్కురుగూర్ చ్చడగోపన్ - సుందరమైన కురుకాపురియందు వేంచేసియుండి నమ్మాళ్వార్లు, శొన్న - పాయించిన, ఇవ్వాయిరత్తుళ్ - ఈవెయ్యిపాశురములలో, ఓర్ - విలక్షణంబులైన, ఇవైపత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, ఎమ్బిరాఱ్ఱుక్ - మాస్వామికి, విణ్ణప్పమ్ శెయ్యు - విన్నవించినచో, నీళ్ - దీర్ఘమైన, కళుల్ - శ్రీపాదములు, శెన్ని - వారిశిరస్సులయందు, నిచ్చలుమ్ - ఎల్లప్పుడును, పొరుమ్ అవతరియుండును,

తా॥ తేవశిరస్సులయందు వేంచేసియున్న దేవాధిదేవుఁడైన శ్రీయఃపతియందున్న తమభక్తిని వానికఁగుఱించి నమ్మళ్వార్లుసాయించిన యద్వితీయంబులైన నీపదిపాశురములను శ్రీయఃపతి వద్దవిన్నవించువారి శిరస్సులయందాసర్వేశ్వరుని శ్రీపాదములెల్లప్పుడు సమరియుండునని.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

టీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౧౦ - వ తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక:—ఈతిరువాయ్‌మొళిలో సర్వేశ్వరుఁడిట్లు నాలో సంశ్లేషించుటకుఁ గారణమేమనియాలోచించి, ఏకారణమునుఁజూడక, ఇది సర్వేశ్వరునియొక్క నిర్హేతుక కటాక్షమునే పచ్చిపదని పొయించుచున్నారు.

‡‡ పొరుమానీళ్ పడై యా, శ్చక్రత్తోడు*
తిరుమానీళ్ కళ్ లేళ్ లగున్తోళ్*
ఒరుమానిక్కు ఉళ్ళాగి నిమిర్న్ద*అ
క్కురుమానిక్కు మెన్కణ్ణళ్ళదాగుమే. ౧.

అ॥ పొరు - యుద్ధోన్ముఖములును, మూ - గొప్పవియు, నీళ్ - వృద్ధిఁబొందుచున్న వియు, పడై - ఆయుధములైనవియునైన, ఆళ్వీశక్రత్తోడు - శఙ్ఖచక్రములతోఁగూడ, తిరు - సుందరమైన నదియు, మా - పూజ్యంబై నదియు, నీళ్ - పొడవైనదియునైన, కళ్వల్ - తిరువడిని, ఏళ్వులగుమ్ - సప్తలోకములలోనున్న వారందరును, తొళ - ఆశ్రయించుటలు, ఒరు - అద్వితీయుండైన, మూణిక్కు-అళ్వాగి - వామనబ్రహ్మచారియై, నిమిర్న్ద - (త్రివిక్రముఁడై) వృద్ధిఁబొందిన, అళగుమణిక్కుమ్ - ఆశ్లాఘ్యమైననీలమణిక్యమువంటి కాన్తిగల శ్రీయఃపతి, ఎన్కణ్ణుళ్ళదాగుమే - నాచేత ములయందుండుఁగాక.

తా॥ నముచిమొదలగు శత్రువులమీఁద కోపగించి తనవిగ్రహములను గొప్పవిగాఁజేసికొని యుద్ధ సన్నద్ధులైయున్న శఙ్ఖచక్రాది దివ్యాయుధములుగల తిరుమేని సౌందర్యమునును, అతినుందరంబైన శ్రీపాదమునును సర్వజీవాత్మలు నాశ్రయించునటుల వామనావతార మునందు త్రివిక్రముఁడైపెరిగిన ఇన్దీవరశ్యాముఁడైన శ్రీయఃపతి, ఆసౌందర్యముతో నాకు నేప సాయించెనని. ౧

కణ్ణుళ్ళే నిఱ్కుమ్ కాదన్మైయాల్ తొళ*
ఎణ్ణిలుమ్ వరు మెన్నిని వేణ్ణువమ్*
మణ్ణుమ్నీరు మెరియుమ్ నల్వాయువుమ్*
విణ్ణుమాయ్ నిరియు మెమ్బిరాన్ తే. ౨

అ॥ కాదన్మైయాల్ - భక్తితో, తొళిల్ - ఆశ్రయించినయెడల, మణ్ణుమ్ - భూమియు, నీరుమ్ - జలమునను, ఎరియుమ్ - అగ్నికిని, నల్ - శ్రేష్ఠంబైన, వాయువుమ్ - వాయువునను, విణ్ణుమ్ - ఆకాశమునను, ఆయ్ - అంతరాత్మయై, నిరియుమ్ - వ్యాపించుచున్న, ఎమ్బిరాన్ - నాస్వామి, కణ్ణుళ్ళే - నేత్రములలో, నిఱ్కుమ్ - నసించును, ఎణ్ణిలుమ్ - (ఈశ్వరుఁడొక్కఁడున్నాఁడని) తలంచినను, నరుమ్ - వచ్చును, ఇని - ఇఁకమీఁదన, ఎదె - దేనిని, వేణ్ణువమ్ - ఆపేక్షించెదము. (మనకేమివలయుననుట.)

తా॥ సకలజగదీశుఁడైన శ్రీయఃపతి, తనయందుభక్తిచేయువారికిని, ఈశ్వరుఁడొక్కఁడున్నాఁడని తననొప్పుకొనువారికి నత్యంతసులభుండైయుండును; ఇట్లుండఁగా, ఇఁకమనమపేక్షించవలసినదేమున్నదని,

ఎమ్బిరాన్ యెన్దైతన్దైతన్దైక్కుమ్
తమ్బిరాన్ *తణ్ణామరై క్కణ్ణన్ *
కొమ్బిరావు నుణ్ణేరిడై మార్వన్ *
ఎమ్బిరాన్ తొళాయ్ మడనెఞ్జమే. ౩.

అ॥ నుడమ్ - విధేయమైన, నెఞ్జమే - ఓమనసా! ఎమ్బిరాన్ - మాస్వామియు, ఎన్దైతన్దైతన్దైక్కుమ్ - నాతండ్రి తాతముత్తాత ముదలగు నావంశస్థులకందరికిని, తమ్బిరాన్ - స్వామియు,

తణ్ - చల్లని, తామరైక్కణ్ణై - పద్మములవంటి నేత్రములుగలవాడును, కొమ్బు - ప్రబలిచెట్టువలెనున్న, ఆరావు - సర్పమువలెనున్న, నుణ్ - సూక్ష్మమైన, నేర్ - అనురూపంబైన, ఇడై - నడుముగల శ్రీమహాలక్ష్మిని, మార్వనై - వక్షస్థలమందుగలవాడునైన, ఎమ్బిరాన్-స్వామిని, తొళాయ్ - ఆశ్రయించుమా.

తా॥ ఓమనసా! నాకువశ్యమైన నీవు, శ్రీమహాలక్ష్మితోగూడి తననేత్రములతోనన్ను చల్లగాగటాక్షించుచున్న నాకులదేవతయైన నాస్వామిని యాశ్రయించి యుజ్జీవింపుమాయని. ౩

నెఞ్జమే నల్లైనల్లై యున్నై నెఱిప్పాల్
ఎన్ శెయ్యోమ్*ఇని యెన్నుక్కుఱైవినమ్*
మైన్దనై మలరాళ్ మణవాళనై *
తుఞ్చుమ్బోదుమ్ విడాదు తొడర్ కణ్ణాయ్. ౪

అ॥ నెఞ్జమే - ఓమనసా! నల్లైనల్లై - (నీవు జేసినపని) మంచిదిమంచిది ఉన్నై - నిన్ను, నెఱిప్పాల్ - పొందినయెడల, ఎన్ శెయ్యోమ్ - ఏపనిజేయము, ఇని - ఇఁకను, ఎన్నుక్కుఱైవినమ్ - ఎట్టికొఅతగలవాగమైతిమి, మైన్దనై - భోగ్యుండై, మలరాళ్ - శ్రీమహాలక్ష్మికి, మణవాళనై - నాయకుండైన సర్వేశ్వరుని, తుఞ్చుమ్బోదుమ్ - నేనెడబాసినను, విడాదు - విడువకుండ, తొడర్ కణ్ణాయ్ - ఆసువర్తింపుమా.

తా॥ ఓమనసా! నీవుమిక్కిలి మంచిపనిజేసితివి. నీవున్నప్పుడు నాకేకార్యము సహాయ్యమొగాదు. నాకొకకొఅతయులేదు. ఇఁకమీదను నొక్కప్పుడు శ్రీయఃపతినెడబాసియున్నను, నీవెప్పుడును విడువవద్దని. ౪

కణ్ణాయేనెఞ్జే కరుమఙ్గళ్ వాయ్క్కిన్ఱ*ఓర్
ఎణ్ణానుమిన్ఱియే వన్దియలుమాఱు*
ఉణ్ణానై యులగేళుమోర్ మూవడి
కొణ్ణానై *కణ్ణుకొణ్ణనై నీయుమే. ౫

అ॥ నెఞ్జే - ఓమనసా! కరుమఙ్గళ్ - కార్యములు, వాయ్క్కిన్ఱ - ఫలింయనప్పుడు, ఓర్ - ఒక, ఎణ్ణానుమిన్ఱి - తలంపుగూడ, ఇన్ఱియే - లేకనే, వన్దు - వచ్చి, ఇయలుమాఱు - ఫలించువిధంబును, కణ్ణాయే - చూచితివిగదా? ఉలగేళుమ్ - సప్తలోకములను, ఉణ్ణానై - ఆరగించినవాడును, ఓర్ - ఒక, మూవడి - మూడడుగులచే, కొణ్ణానై - (ఆలోకములను) స్వీకరించినవాడునైన సర్వేశ్వరుని, నీయుమ్ - నీవును, కణ్ణుకొణ్ణనై - చూచితివిగదా?

తా॥ ఓమనసా! ఒకరూపేత్నలేకయే సప్తలోకములను బళియాశాలమందారగించి త్రివిక్రమావతారమునందా లోకములను తనమూడడుగులచే నాక్రమించి రక్షించిన శ్రీయఃపతియొక్క దివ్యచేష్టితములను మనమనుభవించితిమిగదా? అట్లుసే, మనకర్మములు ఫలింమకాలము వచ్చినప్పుడు మన తలంపులేకయే ఫలించునని.

నీయుమ్‌నాను మిన్నేర్ నిఱ్కుల్*మేల్ మఱ్ఱోర్
నోయుమ్ శార్‌కొడాన్ నెఞ్జమే శొన్నేన్*
తాయు న్దైయుమా యివ్వులగినిల్*
నాయుమిశైత్ మణివణ్ణనైప్పోయే. ౬.

అ॥ నెఞ్జమే ఓమనసా ! నీయుమ్ - నీవును, నానుమ్ - నేనును, ఇన్నేర్ - ఈ విధముగా, నిఱ్కుల్ - ఉన్నటులే, తాయుమ్ - తల్లిపలెపియ్యాడును, తన్దైయుమాయ్ - తండ్రిపలెహితుడునై, ఇవ్వులగినిల్ - ఈలోకమునందు, వాయుమ్ - అవతరించిన, ఈశన్ - స్వామియు, మణివణ్ణన్ - నీలమణివంటికాన్తిగలవాడునైన, ఎన్దై - నాస్వామి, మేల్ - ఇక మీద, మఱ్ఱు-ఎవ్విధంబునైన, ఓర్‌నోయుమ్-ఒక యుపద్రవమున్ను, శార్‌కొడాన్-పొంద నివ్వడు; శొన్నేన్ - (నీకు) చెప్పితిని.

తా॥ ఓమనసా ! మనమిరువగము ఎర్వ్యారుని యుల్లెల్లప్పుడును విడువకుండ నాశ్రయించి యున్నయెడల, సర్వప్రాణులనున్ను తల్లితండ్రివలె పోషించును సర్వస్వామియై యాశ్రితుల భుండైనస్వామి మనకెవ్విధంబులైన భాగ్యలను గలుగఁజేయడు; ఈమాటను నమ్మియుండుమని ౬.

ఎన్దైయే యెన్ఱు మెమ్బెరుమా నెన్రుమ్*
శిన్దైయుళ్ వైప్పిన్ శొల్లువన్ పావియేన్*
ఎన్దై యెమ్బెరుమా నెన్రు*వానవర్
శిన్దైయుళ్ వైత్తు చ్చొల్లుమ్ శెల్వనై యే. ౭.

అ॥ వానవర్ - నిత్యసూరులు, ఎన్దై - నాస్థితికారణుండు; ఎమ్బెరుమాన్ - నాకుపగమ శేషి; ఎన్ఱు - అని, శిన్దైయుళ్ వైత్తు - ధ్యానించి, శొల్లుమ్ - స్తోత్రముజేయదగిన, శెల్వనై - పర్యవ్యాముగలక్రియాఫలిని, పావియేన్ - పాపినైన నేను, ఎన్దైయేయెన్రుమ్ - నాకు స్థితిహేతుండ నియు, ఎమ్బెరుమా నెన్రుమ్-నాకుపగమశేషియనియు, శిన్దైయుళ్ - మనస్సునందు, వైప్పున్-ఉంచె దను; శొల్లువన్ - చెప్పెదను,

తా॥ మాకుసర్వవిధంబైన బంధువని పరిశుద్ధాన్తఃకరణులైన నిత్యసూరులు ధ్యానించి స్తోత్ర ముజేసెడి, పరిశుద్ధుండైన క్రియాఫలిని నేను నాకుసర్వవిధ మైనబంధువని నాపాపమనస్సుతో స్మరించి, అంతయేగాక అందరెఱుఁగునట్లు గుప్తవాక్కులతోఁ జెప్పిదూషించితి నని ౭.

శెల్వనారణనై శొల్కేట్టలుమ్*
వల్ గుఱ్ఱుణ్ పనినాడువన్ నూయమే*
అల్లల్ పగలు మిడై వీడిన్ఱి*
నల్‌గి యెన్నై నిడార్ నమ్మినమ్మియే. ౮.

అ॥ శెల్వనారణ్ - శ్రీమన్నారాయణుడు, ఎన్ - అనెడి, శొల్ - తిరునామమును, విన్నప్పుడే, కణ్ - నేత్రములలోనుంచి, పని-ఆనన్దబాష్పములు, మల్‌గుమ్ - ప్రవించును. నాడువన్ - నేనువానిదాపునకుజేరుదును మాయమే - ఏమాశ్చర్యమో! నమ్బి-పూర్ణుడైనశ్రీయఃపతి, నల్ - మించివియైన, ఆల్గుమ్ - రాత్రియందును, పగలుమ్ - దినమందును, ఇడైవీడిన్ఱి-ఎడతెగకుండ, నల్‌గి - ప్రీతిజేసి, ఎనై న - నన్ను, నమ్బి-(డాసునిగా) నమ్మి, విడాన్ - విడువడు.

తా॥ శ్రీమన్నారాయణుండ నెడి తిరునామమును విన్నప్పుడే నానేత్రములనుండి యానన్దబాష్పము పెరుగును; నేను నాశ్రీయఃపతి ఎచ్చటనున్నాడని వెతుకుచు వానిపద్దకు వెళ్లెదను. సమస్తైశ్వర్యపూర్ణుండైన యాశ్రీయఃపతియు నన్ను తన దాసునిగా నమ్మి నాయందతి ప్రేమఁజేసి కాయింపగల్గు తుణమాత్రంబును విడువకయున్నాడు. ఇదేమాశ్చర్యమోయని. ౮.

‡ నమ్బియై తెన్కు-ఆఱ్ఱుడి నిన్ర *అ
చ్చెమ్బొనే తిగழ్ న్దిరుమార్ తిరువై*
ఉమ్బర్ వానవరాది యఱ్ఱోదియై*
ఎమ్బిరానై యెళ్ళొల్లి మఱప్పనో. ౯.

అ॥ తెళ్ - దక్షిణమునందున్న, కుఱుమ్‌కుడినిన్ర - తిరుక్కుఱుఙ్గుడియందు వేంచేసియున్న, నమ్బియై-సమస్తైశ్వర్యపూర్ణుండును, అచ్చెమ్బొనేతిగழ్ న్ద-శ్రేష్ఠమైనపచ్చనిబంగారము వలె ప్రకాశించుచున్న, తిరుమార్ తిరువై - సుందరమైనదివ్యవిగ్రహముగలవాడును, ఉమ్బర్ - మేలైన, వానవర్ - నిత్యసూరులకు, ఆది - కారణభూతుండును, ఆమ్ - ఆందమైన, శోదియై - శేతోరూపుండుసైన, ఎమ్బిరానై - నాస్వామిని, ఎళ్ళొల్లి - ఏమాటనుజేప్పి, మఱప్పనో - మఱిచెదను.

తా॥ నిత్యసూరులతోఁగూడ సమస్తైశ్వర్యపూర్ణుండై తిరుక్కుఱుఙ్గుడి యందు వచ్చి వేంచేసియుండి తనదివ్యసౌందర్యమును గనుపఱచి నన్ను వశపఱచుకొనిన నాస్వామిని మఱుచుట కేమికారణమున్నదని. ౯.

మఱప్పుమ్ ఞానముమ్ నా నో ట్రుణర్ న్దిల*
మఱిక్కు-మెన్ఱు శెన్దామరై క్కణ్ణోడు*
మఱప్పఱి వెన్ఱు శ్శై మన్ని నాన్ఱ్రనై*
మఱప్పనోవిని యా నెన్ఱణియైయే. ౧౦

అ॥ మఱిప్పుమ్ - మఱిచిపోవుటయనియు, ఞానమ్-జ్ఞానమనియు, ఒన్ఱు - ఒకటిన్ని, నాళ్ - నేను, ఉణర్ న్దిల - ఎఱుఁగను. (ఇట్టినాయందుజ్ఞానమునుగల్గుఁజేసీదానిని)మఱిక్కు-మెన్ఱు-మఱిచెదనని, శెన్దామరైక్కణ్ణోడు-ఎఱ్ఱతామరవంటి నేత్రములతోఁగూడ, మఱప్పఱి-మఱిచిపోకుండునట్లు, ఎన్ఱు శ్శై-నామనస్సునందు, మన్ని నాన్ఱ్రనై -అమరియుండువాఁడైన, ఎన్ఱణియైయే-నీలరత్నమువంటి నాస్వామిని, ఇని - ఇఁకమీఁద, యాళ్ - నేను, మఱప్పనో - మఱిచెదనా?

తా॥ అచేతనమువలె జ్ఞానమిట్టిదనియు దానికిమఱుపిట్టిదనియు నెఱుఁగని జ్ఞానశూన్యుఁడనైన నాకు జ్ఞానప్రదానముజేసి, ఆ వచ్చినజ్ఞానము మఱచిపోకుండ తనదివ్యమందరవిగ్రహముతోఁ గూడ నామనస్సునందు నిత్యనివాసముజేసెడి శ్రీయఃపతిని నే నేవిధమున మఱతిఁ జెందనని. ౧౦.

మణియై వానవర్ కణ్ణనై తన్నదో
రణియై* శెఙ్‌కురుగూర్ చ్చడగోప*శొల్
పణిశె యాయిరత్తు ళ్ళివై పత్తుడ*
తణివిలర్ కట్పరేల్ కల్వి వాయుమే. ౧౧.

అ॥ మణియై - రత్నమువంటి కాన్తిగలవాఁడును, వానవర్ - నిత్యసూరులకు, కణ్ణనై - నిర్వాహకుండును, తన్నదోరణియై - తనకుతానే యలంకారభూతుండునైన శ్రీయఃపతినుద్దేశించి, శెఙ్ - సుందరమైన, కురుగూర్ చ్చడగోప* - తిరునగరియందు వేంచేసియుండెడి నమ్మాళ్వారు, శొల్ - శ్రీసూక్తులతో, పణిశెయ్ - కైంకర్యముజేసిన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఇవైపత్తు - ఈపదిపాశురములను, ఉడన* - ప్రీతితోఁగూడినవారై, తణివిలర్ - అశ్రద్ధలేని వారై, కట్పరేల్ - అభ్యసించిరేని, కల్వి - ఆ విద్య, వాయుమ్ - ఫలప్రదమగును.

తా॥ నిత్యసూరినిర్వాహకుఁడై యద్వితీయుఁడై నాకత్యంతసులభుఁడైన శ్రీయఃపతికి నమ్మాళ్వార్లువాచాకైంకర్యముగా నొసఁగిన ఈపదిపాశురములననుసంధించువారికి, ఈపాశుర ములే సమస్తఫలములనిచ్చుతెవని.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.
జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్

౧ - వ పది సంపూర్ణము.

ఇదివఱకు తిరువాయ్‌మొళిలు పదింటికి పాశురములు - ౧౧౦.

అవతారిక.—ఈతిరువాయ్‌మొళిలో, "మణియైవానవర్ కణ్ణనై"యనెడి పాశురములలో మావసీకముగా వనుభవించిన సర్వేశ్వరునియొక్క పరత్వసౌలభ్యసౌశీల్యాదులను ప్రత్యక్షముగా వనుభవింప నిచ్ఛయించి, దానిని లభించక, భగవద్విశ్లేషమునే విరహావస్థనొందిన యొకపిరాట్టి యవస్థను నీసమ్మ్యగ్వ్యాప్తులుబొంది, తనకంటికగుబడినవస్తువులనుజూచి, వానియన్నిటినిగూడ తనవానే భగవద్విశ్లేషమునే బాధపడునట్లుతలంచి, మీరుగూడ మావలెనే బాధపడుచున్నారే యని యీవస్తువులనుగురించి చెప్పుచున్నారు.

వాయుమ్‌తిరై యుగళుమ్ కానల్ మడనారాయ్*
ఆయుమమరులగుమ్ తుఞ్జలుమ్ నీతుఞ్జాయాల్*
నోయు మ్మయ లై మెయుమ్ మీదూర వెమ్మేపోల్*
నీయుమ్ తిరుమాలాల్ నెఞ్జమ్ కోట్పట్టాయే. ౧.

అ॥ వాయుమ్ - సమీపించియున్న, తిరై - ఆలలు, ఉగళుమ్-పారులుచున్న, కానల్ - సముద్రతీరమందున్న, మడమ్ - బింకముగల, నారాయ్ - ఓసారసపక్షీ! ఆయుమ్-(నీ)తల్లియు, అమరులగుమ్ - నిత్యసూరివర్గమున్ను, తుఞ్జుమ్ - నిద్రించినను, నీ-నీవు, తుఞ్జాయాల్ - నిద్రించవు. నోయుమ్ - మనోవ్యాధియు, పయలై మెయుమ్ - పారిపోవుటయున్ను, మీదూర - బైలుపడునట్లు, ఎమ్మేపోల్ - మావలె, నీయుమ్ - నీవును, తిరుమాలాల్-శ్రీయఃపతిచే, నెఞ్జమ్-మనస్సును, కోట్పట్టాయే-అపహరింపబడినావా?

తా॥ అలలుకొట్టుచున్న సముద్రతీరమందు సంచరించుచున్న ఓసారసపక్షీ! నీతల్లియు నిద్రిలేని నిత్యసూరులను నిదురబోయినను నీవు నిదురబోకయున్నావు. నీశరీరమున్ను పాలిపోయిన. నీవును మావలెనే సర్వేశ్వరునియందాశపడి ఈయవస్థనొందితివాయేమని. ౧.

కోట్పట్ట శిన్దైయెయాయ్ కూర్వాయ వణ్ణలే*
శేట్పట్ట యామఱిన్ శేరా దిరఙ్గుదియాల్*
ఆట్పట్ట వెమ్మేపోల్ నీయు మరవణై యాయ్*
తాట్పట్ట తణ్డుళాయ్ త్తామమ్ కామురాయే. ౨.

అ॥ కూర్వాయ-క్రూరముగాళోచించుచున్న, అణ్ణలే-ఓపెన్నడపక్షీ! కోట్పట్ట - (శ్రీయఃపతిచే) అపహరింపబడిన, శిన్దైయెయాయ్-మనస్సుగలదానవై, శేట్పట్ట-పాడవైన, యామఱిన్ - ఝామములయందు, శేరాదు (పడకయందు)చేరక, ఇరఙ్గుదియాల్-దుఃఖించుచున్నావు ఆట్పట్ట-దాస్యమునొందిన, ఎమ్మేపోల్ - మావలె, నీయుమ్ - నీవును, అరవణైయాన్ - ఆదిశేషనిపడగగాగల సర్వేశ్వరునియొక్క, తాట్పట్ట - శ్రీపాదములతోసంబంధించిన, తణ్‌తుళాయ్-చల్లనితులసియొక్క, తామమ్ - తిరుమాలను, కామురాయే - ఆశపడితివా?

తా॥ ఓగోరవంకపక్షీ! రాత్రియంతయునిద్రించక క్రూరముగా శబ్దించుచు దుఃఖపడుచున్న నీవును శేషశాయికి బానులైన మావలెనే వానియొక్క శ్రీపాదమందలి తులసీమాలనాశపడి, దానిని లభించక యీయవస్థనొందితివా యేమని? ౨

కాముఱ్ఱు కైయఱవో డెల్లే ఇరాప్పగల్ *
నీముఱ్ఱు కణ్ణుయిలాయ్ నెఞ్జురుగి యేఱ్ఱుదియాల్ *
తీముఱ్ఱు తెన్నిలఙ్గై యూట్టినాఱ్ తాళ్ నయన్ద*
యామముఱ్ఱు దుఱ్ఱాయో వాఴి కనై కడలే. ౩

అ॥ కాముఱ్ఱు - ఆశపడిన, కైయఱవోడు - వస్తువులపోవుటచే, ఇరాప్పగల్ - రాత్రింబగళ్లు, ముఱ్ఱు - అంతయు, నీ - నీవు, కణ్‌తుయిలాయ్ - నిద్రించవు, నెఞ్జు-మనస్సు, ఉరుగి-కరిగి, ఏఱ్ఱుదియాల్ - కేకలువేయుచున్నావు, తెన్నిలఙ్గై - దక్షిణమందలి లంకాపట్టణము, ముఱ్ఱు - అంతయు, తీ - అగ్నికి, ఊట్టినాన్ - ఆహారముగానిచ్చిన చక్రవర్తితిరుమగనార్ల యొక్క, తాళ్ - శ్రీపాదమును, నయన్ద - ఆశపడిన, యామ్ - మేము, ఉఱ్ఱు - పొందినదానిని, ఉఱ్ఱాయో - పొందితివా? ఎల్లే - ఏమాశ్చర్యము, కనైకడలే - ధ్వనించుచున్న ఓసముద్రుడా! వాఴి - నుభముగానుండుమా.

తా॥ ఓసముద్రుడా! రాత్రింబగళ్లు నిద్రలేక వ్యసనముచేనిట్లు కేకలువేయుచున్న నీవు, లంకాపట్టణమును దహించిన శ్రీరామచంద్రునియొక్క శ్రీపాదములను బొందవలయుననియాశపడి, ఆయాశ నెరవేరచుండుమావలనే విరహావస్థనొందితివాయేమి. నీయభీష్టము శీఘ్రముగా నెరవేరగలదని. ౩.

కడలు మ్మలై యుమ్ విసుమ్బుమ్ తుయ్ాయెమ్మోర్బల్ *
తుడర్ గొ ళిరాప్పగల్ తుఞ్జాయుూల్ తణ్ వాడాయ్*
అడల్ గొళ్ పడైయాఴి యమ్మాన్నై క్కాణ్బ్‌కనీ*
ఉడలమ్ నోయుఱ్ఱాయో ఊఴిదో ఉూఴియే. ౪.

అ॥ తణ్ - చల్లని, వాడాయ్ - ఓవాయువా! ఎమ్మోర్ - నావలె, తుడర్ కొళ్-చుండి నూర్యులనెడి తేజస్సుగల, ఇరాప్పగల్ - రాత్రింబగళ్లును, తుఞ్జాయుూల్ - నిద్రించకయున్నావు. అడల్ కొళ్-బలముగల, పడైయాఴి-ఆయుధమైనచక్రముగల, అమ్మాన్నై-స్వామిని, కాణ్బ్‌కనీవించుటకై, కడలుమ్ - సముద్రమందును, మలైయుమ్-పర్వతములయందును, విసుమ్బుమ్-ఆకాశమందును, తుయ్ాయ్ - (ఆసర్వేశ్వరుని) వెతకి, ఊఴిదో-ఊఴి - కాలమంతయు, ఉడలమ్-శరీరమున్నంతవఱకును, నీ - నీవు, నోయ్ - వ్యాధిని, ఉఱ్ఱాయే - పొందితివా.

తా॥ ఓచల్లనివాయువా! నావలె ఎల్లప్పుడును నిదురలేక యీయవస్థనుబొందిన నీవు, చక్రధరునిసేవించుట కాశపడి సముద్రము మొదలగన్నిస్థలములలోను వెతకి సీమనోరథమును బొందక శ్రమపరంపరనొందితివా యేమని. ౪.

ఊళిదోఱూళి యులగుక్కు నీర్‌కొండు*
తోళియరుమ్ యామమ్మోబ్‌ల్ నీరాయ్ నెగిళ్‌గిన్ఱ*
వాళియ వానమే నీయు మ్మదుళూడఱ*
పాళిమైయిల్ పట్టవర్గణ్ పాళత్తాల్ సైవాయే. ౫.

అ॥ ఊళిదోఱూళి - ప్రతికల్పమందును, ఉలగుక్కు - లోకములన్నిటిని నింపుటకై, నీర్‌కొండు - నీళ్లనుతీసికొని, తోళియరుమ్ యామమ్మోబ్‌ల్ - మాసఖులుమేమువలె, నీరాయ్ - నీరయి, నెగిళ్‌గిన్ఱ - కరుగుచున్న, వానమే - ఓమేఘమా! నీయుమ్ - నీవును, మదుళూడఱ - మధువశెడిరుక్కునుని జంపిన సర్వేశ్వరునియొక్క, పాళిమైయిల్ - వీర్యగుణమందు, పట్టు-దొరకుకొని, అవర్గణ్ - వానియందు, పాళత్తాల్ - ఆశచే, సైవాయే - దుఃఖమునొందితివాయేమి. వాళియ - నీకు మఙ్గళమవుగాక.

తా॥ ఓమేఘమా! లోకమంతయు నిండునట్లు ఒక్కతీరున నీరయి కరుగుచున్న నీ వాసర్వేశ్వరుని దివ్యచేష్టితములలో లోబడి వానియం దభిమానించి వానిని లభించకపోవుటచే మావలె నిట్టియవస్థను బొందితివాయేమని. ౫.

సైవాయ నెమ్మేపోల్ నాణ్మదియే నీయిన్నాళ్*
పైవానిరు ళగల్‌ప్రాయ్ మాళ్‌వాన్దు తేమ్బుదియాల్*
ఐవాయరవణై మే లాళిప్పెరుమానార్*
మెయ్‌వాశగ జ్కళ్‌ఞ్ మెయ్‌నీర్‌మై తోళ్‌ప్రాయే. ౬

అ॥ నాణ్మదియే - ఓబాలచంద్రుడా! నీ - నీవు, ఇన్నాళ్ - ఈదినమందు, మై - కాటుకవలె, వాళ్ - ఆకాశమందున్న, ఇరుళ్ - చీకటిని, అగల్‌ప్రాయ్ - పోగొట్టనివాడవైతివి. మూళ్‌వాన్దు - ప్రకాశములేక, తేమ్బుదియాల్ - క్షీణించిపోవుచున్నావు. సైవాయ-నొచ్చియున్న, ఎమ్మేపోల్ - మావలెనే, ఐవాయ్ - ఐదునోర్లుగల, అగలిరైమేల్ - శేషశయ్యామీదబవ్వళించిన, ఆళి -, చక్రాయుధముగల, పెరుమానార్ - గొప్పవాడైన (శ్రీయఃపతియొక్క) మెయ్ - యథార్థమైన, వాశగ - శ్రీసూక్తులను, కేట్టు - విని, ఊళ్ - నీయొక్క, మెయ్ - శరీరమందలి, నీరైమై - సౌన్దర్యమును, తోళ్‌ప్రాయే - పోగొట్టుకుంటివా,

తా॥ ఓబాలచంద్రుడా! ఇప్పుడాకాసమునందున్న నల్లనిచీకటిని పోగొట్టుక కాన్తిహీనుడవై క్షీణదశను బొందితివి. నీవును మావలెనే, *"వీతిద్రవ్యతమ్మమ" అనెడి సర్వేశ్వరునిమాటనువిని శేషశాయియైన చక్రధరుడబద్ధము కెప్పడని నమ్మి నీసౌన్దర్యమును పోగొట్టుకొంటివాయేమని ౬

తోళ్‌ప్రోమ్మడనెఞ్చు మెమ్బెరుమాళ్ నారణఱ్కు*ఎమ్
ఆళ్‌ప్రాయు శోల్లి యుళ్ళు వోమై నీనడు నే*
వేళ్‌ప్రోర్వైగై యిల్ కొడిదా యెన్నై యూళి*
మూళ్‌ప్రాజై నిళ్‌ప్రియో వాళిక్కై యిరుళే. ౭.

---

*సకృదేవ ప్రపన్నాయ తవాస్మీతిచ యాచతే। అభయం సర్వభూతేభ్యో దదామ్యేతద్వ్రతమ్మమ॥ నన్నుశరణముజొచ్చిన వానిని సమస్తాపత్తులను దొలగించి రక్షించెదనని శ్లోకార్థము.

అ॥ ఎమ్మెరుమాఁ - మాస్వామియైన, నారణఱ్కు - నారాయణునికి, మడశెఞ్జొఁ - (మా) స్వాధీనమందున్న మనస్సును, తోఁ్ పోఁ్ తోఁ - పోగొట్టుకొనినవారమై, ఎఁ - మాయొక్క- ఆఁ్ పూఁ్ మై - విరహదుఃఖమును, శొల్లి - చెప్పుకొని, అళువోమై - ఏడుచున్న మమ్ములనుద్దేశించి, నీ - నీవు, నడువే-నడుమనవచ్చి, వేఁ్ పోఁ్ర్వగైయిల్-శత్రువులు నేసెడివిధనులకంటె, కొడిదాయ్ - క్రూరవ్యాపారముగలదానవై, ఎనైయూఁ్ - ఎల్లప్పుడును, మూఁ్ పూఁ్త్త - హింసచేయుటయందు, నిఁ్ ఱీ - నిలిచియుంటివి, ఇరుళే - ఓఅంధకారమా! వాఁ్ ఴి - సుఖముగానుండువుగాక.

తా॥ ఓచీకటీ! మేము మామనస్సును సర్వేశ్వరునికి దారపోసుకొని ఒకరికొకరు తమతేమ దుఃఖమును జెప్పుచు దుఃఖించుచుండగా, నీవిప్పుడు మాలోఁబొచ్చి ఒకరిముఖమొకరికఁ దెలియకుండునట్లుజేసి బాధించుచున్నావు. నీవేనుఖముగానుండుమాయని. ౬.

ఇరుళిఁ తిణివణ్ణ మ్మానీర్‌క్కఴియే పోయ్*
మరుళుఁ నీరాప్పగల్ తుఞ్జిలుమ్ నీతుఞ్జాయాల్*
ఉరుళుమ్‌శగడ ముదైత్త పెరుమానార్*
అరుళిఁ పెరునశైయా లాట్పడ్డా నొన్దాయే. ౮.

అ॥ తిణి - దట్టమైయున్న, ఇరుళిఁ - చీకటియొక్క, వణ్ణమ్ - వర్ణముగల, మా - గొప్ప, నీర్ - జలముగల, కఴియే - ఓఉప్పుకాలవా! పోయ్ - మిక్కిలి, మరుళుఁ నీ - ఆజ్ఞానముగల దానవై, ఇరాప్పగల్ - రెయింబగళ్లు, తుఞ్జిలుమ్ - నిద్రించినను, నీ - నీవు, తుఞ్జాయాల్-నిద్రించవు. ఉరుళుమ్ - దొర్లుచున్న, శగడమ్ - శకటానురుని, ఉదైత్త - తెన్నిన, పెరుమానార్ - స్వామియొక్క, అరుళిఁ - కృపయందు, పెరునశైయాల్ - మిక్కిలియాశచే, ఆట్పడ్డా-మగ్నమై, నొన్దాయే - బాధపడుచున్నావాయేమి.

తా॥ గాఢాన్ధకారమువలె నల్లనివర్ణముగల ఓఉప్పుకాలవా! నీవు శకటానురుని సంహరించిన శ్రీకృష్ణునియొక్కదయయనుగోరి అదిలభించకపోవుటచే మతిపోయినదానవై యెల్లప్పుడున్న నిద్రించక బాధనొందుచున్నావా యేమిని. ౯

నొన్దారా క్కాదల్‌నోయ్ మెల్లావి యుళ్ళుళర్‌త్త*
నన్దావిళక్కమే నీయు మళియత్తాయ్*
శెన్దామరై త్తడఙ్గణ్ శెఙ్గనివా యెమ్మెరుమాఁ*
అన్దామ త్తణ్ణుళా యాశైయాల్ వేవాయే. ౯.

అ॥ నన్దా - ఎడతెగని, విళక్కమే - ఓదీపమా! అళియత్తాయ్ - (ఎల్లరచే)కరుణించదగిన దానవైన, నీయుమ్ - నీవును, నొన్దు - బాధపడి, ఆరా - ఆరని, కాదల్ - ఆశయనెడి, నోయ్ - వ్యాధి, మెల్ - మృదువైన, ఆవి - ప్రాణమును, ఉళ్ళుళర్‌త్త - లోపలయెండింపఁజేయునట్లు, శెమ్ - ఎఱ్ఱని, తామరై - తామరపుష్పమువలె, తిడమ్ - విశాలమైన, కణ్ - నేత్రములుగలవాఁడును, శెమ్ - ఎఱ్ఱని, కని - పండువలెభోగ్యమైయున్న, వాయ్ - (తిరు) అధరముగలవాఁడును,

ఎమ్బెరుమాళ్ - నాస్వామియుఁనైనవానియొక్క, ఆమ్ - అందమైన, తణ్ - చల్లని, తుళాయ్ శామ్ - తిరుత్తుళాయిమాల ముందు, ఆశైయాల్ - ఆశచేత, వేవాయే మండుచున్నావాయేమి.

తా॥ ఎల్లప్పుడు నొక్కి తీరునవెలుఁగుచున్న ఓదిపమా! ఎంతకాలమునుధ్వంచినను తీరనిదై నీప్రాణమును మిక్కిలిబాధించెడి యూళయనెడివ్యాధిగలదానవైతివి. నీవును, సర్వేశ్వరునియొక్క తామరపూబోలినకన్నులచక్కఁదనమున్ను, దొండపండునకెనయగధరసౌందర్యమునున్ను, తులసిమాల యొక్క సౌందర్యమునున్ను సేవింపటకాశపడి దానినొందకనిట్లు వెలుఁగుచున్నావాయేమని ?.

వేవారా వేయ్‌క్కనోయ్ మెల్లావి యుళ్ళుళర్ త్త*
ఓవాదిరాప్పగ లున్బాలే వీళ్‌త్తొళ్‌ళ్‌ళాయ్*
మావాయ్ పిళన్దు మరుదిడై పోయ్ మణ్ణళన్ద*
మూవా ముదల్వా వినియెమ్మై చ్చోకేలే. ౧౦.

అ॥ వేవారా - మండిచల్లారని, వేయ్‌క్కనోయు - ఆశయనెడివ్యాధి, మెల్లావి - మృదువైననాలుక, ఉళ్ళుళర్ త్త - లోపలయెంఎపజేయునట్లు, ఇరాప్పగల్ - రెయింబగళ్లు, ఓవాదు - ఎడతెగకయ, ఉన్బాలే - నీయంద, వీళ్‌త్తొళ్‌ళ్‌ళాయ్ - దొరుకొనునట్లుజేసితివి. మా - గుఱ్ఱమైచ్చిన కేశియనెడి రక్కసుయొక్క, వాయ్ - నోటిని, పిళన్దు - చీల్చినవాడవును, మరుది - మద్దిచెట్లుయొక్క, ఇడై - మధ్యయందు, పోయ్ - వేఁచేసినయట్టివాఁడవును, మణ్ - భూమిని, అళన్ద - కొలిచినవాడవును, మూవా - నవయౌవనముగలవాఁడవును, ముదల్వా - కారణభూతుండవునైన ఓశియఃపతీ, ఇని - ఇఁకమీఁది, ఎమ్మై - మమ్ములను, శోకేల్ - విడువకుండుము.

తా॥ జగత్కారణుండనైన ఓశియఃపతీ! నీవు కృష్ణావతారమునందుజేసిన కేశినిసంహారంచుట, మద్దివృక్షములను గూల్చుట మొదలగు దివ్యచేష్టితములనున్న, త్రివిక్రమావతారమునందు నీశ్రీపాదముచే లోకములను కొలుచుట మొదలగు దివ్యచేష్టితములనున్న, నీదివ్యవిగ్రహసౌందర్యమునున్ను నాకుగనుపఱిచి రెయింబగళ్లాళన నీయందు గలుగఁజేసి నీవు లభించకనన్ను భాధపెట్టినావు. ఇకనైనను నన్నువిడువక స్వీకరించుమాయిని ౧౦.

‡‡ శోరాద వెప్పొరుట్కు మాదియూమ్ శోదిక్కే*
ఆరాద కాదల్ కురుకూర్ చ్చడగోప*
ఓరాయిరమ్ శొన్న వవ్‌వ్ ళివై పత్తుమ్*
శోరార్ విడార్కణ్డార్ వైగున్దమ్ తిణ్ణనవే. ౧౧.

అ॥ శోరాది - కొదవలేకుండునటుల, ఎప్పొరుట్కుమ్ - అన్నివస్తువులకును, ఆదియూమ్ - కారణభూతుండై, శోదిక్కే - పరంజ్యోతిస్వరూపుండైన సర్వేశ్వరునిసే, ఆరాద - (ఎంతనను భవించినను) తృప్తిపొరనటువంటి, కాదల్ - ఆశగల, కురుకూర్ చ్చడగోప - కురుకాపురికధిపతియైనమ్మాళ్వార్లు, ఓరాయిరమ్-ఒకవెయ్యిపాశురములుగా, శొన్న-పాయించిన, అవ్‌వ్ ళివై - ఆతిరువాయ్‌మొళిపదియందలి, ఇవైపత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, శోరార్ - విడువకుండ

ననుసంధించువారు, పైగుణ్డమ్ - పరమపదమును, విడార్‌కణ్డీర్ - విడువరు సుమండీ, తిణ్ణిత్ - ఇది యథార్థము.

తా॥ సకలజగత్కారణుండై పరంజ్యోతి స్వరూపుండైన శియఃపతియందు మిక్కిలి భక్తి గలవారైన నమ్మళ్వార్లు సాయించిన ని పదిపాశురములెల్లప్పుడు ననుసంధించువారు పరమపదమును తప్పక పొందుదురని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

దియర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౨-వ తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక—ఈతిరువాయ్‌మొళిలో, "శోకాదవెప్పారుట్కుమాదియామ్" అని తాను సంధించిన సర్వేశ్వరత్వము నందరెఱుఁగునట్లుపదేశించుచున్నారు.

తిణ్ వీడుముదల్ ముళ్ళుదుమాయ్*
ఎణ్ణిల్ మీదియ నెమ్బెరుమాన్*
మణ్ణుమ్‌విణ్ణు మెల్లా ముడనుణ్డ*న
చ్చిణ్ణర్ కణ్ణల దిల్లైయోర్ కణ్ణే. ౧.

అ॥ వీడుముదల్ - మోక్షము మొదలను, మీళ్ళుదుమ్ - సకలపురుషార్థములను, ఆయ్ - ఇచ్చువాడై, ఎణ్ణిల్ మీదియ - అసంఖ్యేయకల్యాణగుణంబులుగలవాడై - ఎమ్బెరుమాన్ - మాస్వామియై, మణ్ణుమ్ - భూమినిన్ని, విణ్ణుమ్ - ఆకాశమునున్ను, ఎల్లామ్ - ఇవన్నిటిని, ఉడన్ - ఒకకాలమందే, ఉణ్ణ - ఆరగించిన, సఙ్కణ్ణన్ - మనశ్రీకృష్ణుడు, కణ్ - రక్షకుడు, అల్లదు - ఆశ్రీకృష్ణుడుగాక, ఓర్‌కణ్ - వేరొకరక్షకుడు, ఇల్లై - లేడు, తిణ్ణిత్ - ఇదియథార్థము.

తా॥ మోక్షమొదలగు సకలపురుషార్థములనిచ్చువాడును, వాఙ్మనస్సుల కగోచరంబులైన కల్యాణగుణంబులు గలవాడును, సర్వరక్షకుండును, నాస్వామియునైనశ్రీకృష్ణుండే జగదీశ్వరుడు; మఱియొకండుగాడు. ఈమాటయందు సందియంబులేదని. ౧.

ఏపావ మ్వరమే యేళ్ళులగుమ్*
ఈపావమ్ శెయ్ దరుళా లళిప్పారార్*
మాపావమ్ విడ వరఱుక్కు ప్పిళైచ్చె పెయ్*
గోపాలకోళరి యేఅన్ఱి యే. ౨

అ॥ పావ-గొప్ప, పావమ్-పాపము, (బహ్మహత్య) విడ-విడిచిపోవునట్లు, అరఱుక్కు-రుద్రునికి, పిళైచ్చ - విచ్చునను, పెయ్-ఇచ్చిన, గోపాలకోళరియేఅన్ఱి - గోపాలకులకు బలమొసగినసింహ

శ్రేష్ఠమైన శ్రీకృష్ణుడు, అన్నిటికీ - కాక, ఏళ్ళులగుమ్ - సప్తలోకములను, ఈపాపమ్ తొలైయ - నశించినపాపముగలవిగా జేసి, ఆరుయిర్ - కృపచే, ఆళిప్పార్ - రక్షించువారు, ఆర్ - ఎవరు? ఏపావమ్ - ఏమిపాపమో? పరమే - ఇట్లుచెప్పుట నాకు భారముగానున్నదే.

తా॥ రుద్రుడు తనతండ్రియైన బ్రహ్మయొక్క కపాలమును ఛేదించి యందువలన మహాపాతకియై, తనచేతులలోనంటుకొనిన యాకపాలమునందు బిచ్చమెత్తుచు తిరుగుచుండగానభ్యుడు తన చెమటనీళ్లలియవును ఆకపాలమునందుచిమ్మి యతనికాపాపమును బోగొట్టిన గోప్తశ్రేష్ఠుండైన శ్రీకృష్ణుండుతప్ప సప్తలోకములను పాపరహితంబులుగాజేసి తనకృపచే రక్షించువారెవరు; ఈయర్థమును నేనునిరూపించవలెనా యని. ౨.

ఏఱనై పూవనై పూమగళ్ తనై*
వేఱిన్ఱి విణ్ తొళ తన్నుళ్ వైత్తు*
మేల్ తనైన్ఱు మిగిరిడ నిమిర్న్ద మణ్ కొణ్డ*
మాల్ తనిల్ మిక్కు మోర్ తేవుముళ్ దే. ౩.

అ॥ ఏఱనై - వృషభవాహనుండైనరుద్రునిని, పూవనై - కమలమునందుబుట్టిన బ్రహ్మను, పూమగళ్ తనై - కమలవాసినియైనశ్రీమహాలక్ష్మినిన్ని, వేఱిన్ఱి - భేదములేక, తన్నుళ్ - తనయందు, వైత్తు - ఉంచి, విణ్ - పరమపదవాసులు, తొళ - ఆశ్రయించునట్లు, మేల్ తనైన్ఱు - ఊర్ధ్వలోకమును, మిగిరిడ - అతిక్రమించునటుల, నిమిర్న్ద - పెరిగి, మణ్ - భూమిని, కొణ్డ - కొలిచిన, మాల్ తనిల్ - శ్రీయఃపతికంటె, మిక్కుమ్ - మేలైన, ఓర్ తేవుమ్ - ఒక దేవతయు, ఉళ్ళదే - కలదా?

తా॥ నిత్యసూరులుతనసౌశీల్యమునుజూచి స్తోత్రముచేయునటుల తనకత్యంతప్రియురాలై లోకేశ్వరియైన పిరాట్టితో సమముగా సత్యంతగుణహీనులైన బ్రహ్మ రుద్రాదులనున్ను తనశరీరమందుంచుకొనుటంబట్టియు, సర్వలోకములు తనశ్రీపాదమునన్దణఁగునటుల కొల్చుటంబట్టియు శ్రీయఃపతియే సర్వేశ్వరుడు. మఱియొకడు గాడని. ౩.

తేవు మెప్పొరుళు మ్ముడై క్క*
పూవిల్ నాన్ముగనై పడై త్త*
తేవ నెమ్బెరుమాను క్కల్లాల్*
పూవు మ్మాళనై యుమ్ తగుమే. ౪.

అ॥ తేవుమ్ - దేవతలనున్ను, ఎప్పొరుళుమ్ - తక్కినవస్తువులనున్ను, పడైక్క - సృష్టించుటకై, పూవిల్ - వాళికమలమందు, నాన్ముగనై - చతుర్ముఖుని, పడైత్త - సృజించిన, తేవన్ - పరదేవతయైన, ఎమ్బెరుమానుక్కల్లాల్ - నాస్వామికితప్ప, పూవుమ్ - పుష్పమున్ను, పూశనైయుమ్ - పూజయున్ను, తగుమే - (మఱియొకరికి)తగునా?

తా॥ సకలలోక సృష్టికర్తయైనబ్రహ్మను తనవాళికమలమందు సృజించి దేవాధిదేవుండైన నాస్వామికంటె పుష్పాదులతున్ను తిరువారాధనముకున్ను దగినవాడు మఱియొకడులేడని. ౪.

తగుమ్‌శీర్ త్తన్‌తనిముదలి నుళ్ళే*
మిగుస్తేవు మెప్పొరుళు మ్పుడైక్క-*
తగుమ్‌కోల త్తామరైక్కణ్ణ నెమ్మాన్*
మిగుమ్‌కోది మేలఱివార్ యవరే. ౫.

అ॥ తగుమ్ - ఉచితములైన, శీర్ - కల్యాణగుణంబులుగలవాఁడును, తన్ - తనయొక్క, తని - అద్వితీయంబైన, ముదలినుళ్ళే - సంకల్పమునందు, మిగుమ్ - ఉత్కృష్టమైన, తేవుమ్ - దేవతలనును, ఎప్పొరుళుమ్ - తక్కిగసమస్తవస్తువులనును, పడైక్క - సృష్టించుటకు, తగుమ్ - తగిన, కోలమ్ - సుందరమైన, తామరైక్కణ్ణన్ - తామరపుష్పములవంటి నేత్రములుగలవాఁడునైన, ఎమ్మాన్ - మాస్వామియే, మిగుమ్‌కోది-పరంజ్యోతిస్వరూపుండు, మేల్ - వానికంటెమేలైన వాఁ డొకఁడున్నాడని, ఆఱివార్ - తెలిసికొనదగినవేదార్థవేత్తలు, యవర్ - ఎవరున్నారు.

తా॥ తనస్వరూపమునకుఁ దగినకల్యాణగుణంబులుగలవాఁడై, తనసంకల్పముచేతనే దేవాది సమస్తలోకములను సృజించువాఁడై, ఈశ్వరత్వమునుదెలుపుడు బేరెడి సుందరంబులైన కమల ములవంటి నేత్రంబులుగల మాస్వామియైన శ్రీయఃపతియే సకలవేదములయందుఁ బ్రతిపాదింప బడిన పరంజ్యోతి స్వరూపుండు. వీనికంటెమేలైన యీశ్వరుండొకఁడున్నాఁడనే విషయమందు ప్రమాణమేమియు లేదని. ౫.

యవరుమ్ యావైయు మెల్లా ప్పొరుళుమ్*
కవర్విన్ఱి త్తన్ను ళొడుఙ్గినిన్ఱ*
పవర్‌కొళ్ ఞానవెళ్ళచ్చుడర్ మూర్ త్తి*
ఆవరెమ్మాళి యమ్మళ్ళియూరే. ౬.

అ॥ యవరుమ్ - సమస్తచేతనులన్ను, యావైయుమ్ - సమస్తములైన వచేతనములున్ను, ఎల్లాప్పొరుళుమ్ - ఈసమస్తపదార్థములున్ను, కవర్విన్ఱి - ఇఱుకులేక, తన్నుళ్ - తనయందు, ఒడుఙ్గి-అణుగునట్లు, నిన్ఱ - నిలిచియున్న, పవర్‌కొళ్ - విశాలమైన, ఞానవెళ్ళచ్చుడర్ - జ్ఞాన సమృద్ధినిన్ని, శుడర్ - ఉజ్వలమైన, మూర్ త్తి - దివ్యతిరుమేనునుగల, ఆవర్ - ఆశ్రితులపతి, ఎమ్-మనకురక్షణహేతువైన, ఆళి - మహాసముద్రమును, ఆమ్ - సుందరమైన, పళ్ళియూర్ - పడకగాగలవాఁడై వేంచేసియున్నారు.

తా॥ చేతనాచేతనాత్మకంబులైన సకలజగత్తులనున్ను ఆదివ్యతిరుమేనియందుంచుకొని ప్రళ యకాలమందలి మహాసముద్రమునందు బవ్వళించిన సర్వజ్ఞుండైనమాస్వామియే సర్వేశ్వరుఁడని ౬.

ఎళ్ళియాలిలై యేழ్ulagum కొళ్ళుమ్*
వళ్ళల్ వల్‌వయిఱ్ఱు ప్పెరుమాన్*
ఉళ్ళుళా రజీవా రవన్దన్*
కళ్ళమాయ మనక్కఱు త్తే. ౭.

ఆ॥ ఆలిలై - పటపత్రమును, చళి - పడకగాగలవాఁడై, వీఴ్‌ందులగుమ్ - నష్టలోకములును, కొళ్‌ళుమ్ - ఆణుగునట్లు, వళ్‌ళ్ - విశాలమై, వల్ - బలిష్ఠమైన, వయిఱు - ఉదరము గలవాఁడై, పెరుమాన్ - సర్వాధికుండైన, అవన్‌తన్ - ఆశ్చర్యకరమైన, ఉళ్‌ళ్‌ళ్ - లోలోపలనుండెడి, మనక్కురత్తు - సంకల్పమును, అఱివార్ - తెలిసికొనదగినవారు, ఆర్ - ఎవరు.

తా॥ విశాలమైన తనయుదరమునందు సమస్తలోకములనుంచుకొని పటపత్రమునందు బవ్వళించిన సర్వేశ్వరునియొక్క యాశ్చర్యకరమై యగాధమైన సంకల్పమిట్టిదని యెవ్వనికిఁ దెలియదని ౭.

కరుత్తిల్ తేవు మెల్లాప్పొరుళుమ్*
వరుత్తిత్త మాయప్పిరానై యున్ని*ఆరే
తిరుత్తి త్తిణిలై మూవులగుమ్*తమ్ముళ్
ఇరుత్తి క్కాక్కుమ్ మియల్వినరే ౮.

ఆ॥ కరుత్తిల్ - సంకల్పముచే, తేవుమ్ దేవతలనున్ను, ఎల్లాప్పొరుళుమ్ - తక్కినసమస్తవస్తువులనున్ను, వరుత్తిత్త - సృజించిన, మాయమ్ - ఆశ్చర్యశక్తిగల, పిరానైయున్ని - సర్వేశ్వరునితప్ప మూవులగుమ్ - మూడులోకములనున్ను, తిణ్ - దృఢమైన, నిలై - స్థితిగలదై యుగునట్లు, తిరుత్తి - దిద్ది, తమ్ముళ్ - తమయందు, ఇరుత్తి - ఉంచుకొని, కాక్కుమ్ - రక్షించెడి, ఇయల్వినర్ - స్వభావముగలవారు, ఆర్ - ఎవరు.

తా॥ తనసంకల్పముచే దేవాదిసకల పదార్థములను సృజించి యావస్తువులనొకటితో నొకటి కలిపిపోకుండ వ్యవస్థజేసి దనలోనుంచుకొని రక్షించిన విచిత్రశక్తిగల శ్రీమన్నారాయణుండే జగద్రక్షకుడుగాని మఱియొకరుగారని. ౮.

కాక్కుమ్ మియల్వినన్ కణ్ణపెరుమాన్*
శేర్‌క్కై శెయ్‌దు తన్నున్దియుళ్*
వాయ్‌త్త తిశైముగ నిన్దిరన్ వానవర్*
ఆక్కినాన్ తెయ్‌వపులగుగళే.

ఆ॥ కాక్కుమ్ - రక్షించుటయే, ఇయల్వినన్ - స్వభావముగాగల, కణ్ణన్ - శ్రీకృష్ణుఁడైన పెరుమాన్ - సర్వేశ్వరుండు, శేర్‌క్కై శెయ్‌దు-(జగత్తును) సంహరించి, తన్నున్దియుళ్ - తనవాఁధీయంను, వాయ్‌త్త - సమర్థుండైన, తిశైముగన్ - బ్రహ్మనున్ను, ఇన్దిరన్-ఇంద్రుణినిన్ను, వానవర్ - దేవతలమున్ను, తెయ్‌వపులగుగళ్ - దేవతులలోకములనున్ను, ఆక్కినాన్-సృజించినాడు.

తా॥ జగద్రక్షణార్థమై శ్రీకృష్ణుండై యవతరించి శ్రీమన్నారాయణుండు జగద్రక్షకుఁడేగాక నీజగత్తును బ్రళయకాలమునందు సంహరించి, మఱియు దేవమనుష్యాదిసమస్తప్రాణులనున్ను, వాండ్లకు వాసస్థానంబులైన లోకంబులనున్ను సృజించువాఁడు గనుక వాఁడేసర్వేశ్వరుఁడని. ౯.

కళ్వా వెమ్మైయు మేళ్ళ లగుమ్*నిన్
ఉళ్ళే తోన్ఱీయ విత్తైవ వెన్ఱు*
వెళ్ళిఱ నాన్ముగ నిన్దిరన్ వానవర్*
పూత్తూర్ది కళ్గళ్ పణిన్దేత్తువరే. ౧౦.

అ॥ కళ్వా - తనమహిమనుదాచుకొన్నకృతిముఁడా! ఎమ్మైయుమ్-మమ్ములనున్ను, ఏళ్ళు లగుమ్ - సప్తలోకములనున్ను, నిన్ను ళ్ళే - నీసంకల్పము న, తోన్ఱీయ - సృజించిన, ఇత్తైవ - ఓస్వామీ! ఎన్ఱు - అనిజెప్పి, వెళ్ - తెల్లని, ఏఱ్ఱ - వృషభముగలరుద్రుడును, నాన్ముగన్ - బ్రహ్మయు, ఇన్దిరన్ - ఇంద్రుఁడును, వానవర్ - దేవతలున్ను, పుళ్ - గరుత్మంతుని, ఊర్ది - వాహనముగాగలశ్రీయఃపతియొక్క, కళ్గళ్ - శ్రీపాదములను, పణిన్దు - ఏత్తువర్ - స్తోత్రము జేసెదరు.

తా॥ శ్రీమన్నారాయణుఁడే బ్రహ్మరుద్రేన్ద్రాది సకలదేవాధిదేవుడు, సకలజగత్కారణుఁడు, సర్వేశ్వరుఁడు అనియిట్లుజెప్పుటకు ప్రమాణమేమనిన, ఆ గరుడవాహనుని శ్రీపాదముల వాళ్ళయించి స్తోత్రములుజేయుచున్న ఆయాబ్రహ్మరుద్రాదిదేవతలెయొక్క వాక్యములేయని. ౧౦.

ఏ త్త వేళ్గులకు జోత్తాళోల
కూత్తన్ తైనె *కురుగూర్ చ్చడగోపన్*శొల్*
వాయ్ త్త వాయిరత్తు ళ్ళివై పత్తుడన్*
ఏ త్తవల్లవర్క్కిల్లై తోరూనమే. ౧౧.

అ॥ ఏత్త - (దేవతలు) స్తోత్రముజేయఁగా, ఏళ్ళులగుమ్ - సప్తలోకములనున్ను, తొణ్డళోలుచుగొనిన, తోలమ్ - సుందరమైన, కూత్తన్ తై - వ్యాపారముగలసర్వేశ్వరునియుద్దేశించి, కురుగూర్ చ్చడగోపన్ -తిరునగరియందుదేంచేసీయున్న నమ్మాళ్వార్లుశొల్ -సాయించిన, వాయ్ త్త తగిన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలోపేరిన, ఇవైపత్తు - ఈపదిపాశురములను, ఉడన్ - ప్రీతితోఁగూడ, ఏ త్తవల్లవర్క్కు - అనుసంధించువారికి, ఓరూనమ్-ఒకకొరతయు, ఇల్లై - రాదు.

తా॥ సమస్తలోకములను తనశ్రీపాదముచే నాక్రమించిన సర్వేశ్వరుని ప్రతిపాదించెడి ఈ తిరువాయ్‌మొళిని శ్రద్ధతో ననుసంధించువారికి దేవతాన్తరములయందు పరత్వబుద్ధి నొక్కప్పుడున్నుగలుగదని. ౧౧.

అళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.
జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

---

3 - వ తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక—ఈ తిరువాయ్‌మొళిలో, "వాయుమ్‌తిరైయుంగళుమ్" అనెడి తిరువాయ్‌మొళిలో తామనుభవించిన పరిహారాధ్యమన మునులను సర్వేశ్వరుఁడు తమతోపచ్చి సంశ్లేషించిన విధమును సాయించుచున్నారు.

‡‡ ఊనిల్ వా ళుయిరే నల్లై పో వున్నై ప్పెఱ్ఱు*
వానుళార్ పెరుమాన్ మదుసూదన నెన్న మ్మాన్*
తానుమ్ యానుమెల్లామ్ తన్నుళ్ కలన్ద్రొళిన్దోమ్*
తేనుమ్ పాలుమ్ నెయ్యుమ్ కన్నలు మముదుమొ త్తే ౧.

అ॥ ఊనిల్ - శరీరమందు, వాళ్ - ఉన్న, ఉయిరే - ఓమనసా! నల్లైపో - మంచిదానవు మంచిదానవు. (ఎందువలనవగా) ఉన్నై - నిన్ను, ప్పెఱ్ఱు - పొంది, వానుళార్ - నిత్యసూరులకు, పెరుమాన్ - స్వామియై, మదుసూదన్ - మధువనెడిరక్కసుని సంహరించినవాడైన, ఎన్నమ్మాన్ తానుమ్ - మాస్వామియు, యానుమ్ - నేనును, తేనుమ్ - తేనెయు, పాలుమ్ - పాలును, నెయ్యుమ్ - నెయ్యియు, కన్నలుమ్ - శక్కరయు, అముదుమ్ - అమృతమును, ఒత్తు - సమముగాజేరిన, ఎల్లామ్-ఈయన్నిరసములున్న, తన్నుళ్ - తనలోగలుగునట్లు, కలన్దొళిన్దోమ్ - కలిసియుంటిమి.

తా॥ ఓమనసా! నేను నిసహాయముచే నిత్యసూరిసేవ్యుడై నాస్వామియైన మధుసూదనుని నిత్యం జేరినమ స్తరసములననుభవించితిని. అట్టిరసానుభవమునకు సహాయమైన నీవు మిక్కిలిమంచిదానవని. ౧.

ఒత్తార్ మిక్కారై యిలై యాయ మాయూయ్*
ఒత్తా యెప్పొరుట్కు ముయిరాయ్*ఎన్నై ప్పెఱ్ఱ
అత్తాయాయ్ తన్దైయా యతీయాదన వటివిత్త*
అత్తా నీశెయ్దన వడియే నటియేనే. ౨.

అ॥ ఒత్తార్ - తనతోసమానులనున్న, మిక్కారై - తననుమించినవార్లనున్న, ఇలై యాయ-గలవాడుకానివాడవున్న, మాయూయ - మిక్కిలియాశ్చర్యభూతుండవును, ఎప్పొరుట్కుమ్ - మనుష్యాది సమస్తవస్తువులకున్న, ఒత్తాయ్ - సజాతీయుడైయవతరించినవాడవును, ఉయిరాయ్ - ప్రాణభూతుండవును, ఎన్నై - నన్ను, ప్పెఱ్ఱ - సృజించిన, అత్తాయాయ్ - ఔట్టివిలక్షణమైన తల్లివంటివాడవును, తన్దైయాయ - తండ్రివంటివాడవును, అటీయాదన - తెలియనివిషయములను, అటివిత్త - (ఆచార్యునివలె) తెలియజేసిన, అత్తా-ఉపకారినుండవున్నైన మాస్వామీ! నీ - నీవు, శెయ్దన - చేసినఉపకారములను, అడియేన్ - దానుడనైననేను, అటియేన్ - తెలియజాలను

తా॥ తనతో సమానుడును తననతిక్రమించినవాడును లేని గొప్పవాడవు, రామకృష్ణాద్యవతారములనెత్తి నందరిని రక్షించిన సులభుండవు, నాకు తల్లితండ్రులవలె ప్రియహిత పరుండవు, ఆచార్యునివలె జ్ఞానప్రదుండవునైన ఓ నాస్వామీ! నీవు నాకు జేసినయుపకారములిన్నియని తెలిసికొంటకలవిగాక యున్నవని. ౨.

అటీయా ళ్గాలత్తుళ్ యడిమైక్క ణన్బు శెయ్‌విత్తు*
అటీయా మామాయ త్తడియేనై వైత్తాయాల్*

అతీయాఁమై క్కుఅళాయ్ నిలమ్మావలి మూవడియెన్ఱు*
అతీయాఁమై పుజైత్తా యెనదావి యుళ్ కలన్దే. 3.

అ॥ అతీయాఁమై - ఎవ్వరికిని తెలిసికొనుట కశక్యుండైన, కుఅళాయ్ - వామనుండవై, నిల మ్మావలి మూవడి - నేలమహాబలీమూడడుగు , ఎన్ఱు-అనియెడి*యసందగ్భమాటను జెప్పి,అతీయాఁమై-(శుక్రాచార్యులమాటలనుమహాబలి) వినన్లు, పుజైత్తాయ్ - వంచనజేసినవాఁడవైన ఓస్వామీ! ఎన దావియుళ్ - నామనస్సునందు, కలన్ద - కలిసి, అతీయా - ఆజ్ఞానహేతువైన, మా - గొప్ప, మాయత్తు - సంసారమందున్న, ఆడియేనై - దానుఁడనైనన్ను, అతీయా - (నాయందునీశేషత్వ మును) తెలిసికొనుటకయోగ్యమైన, కాలత్తు శ్ - కాలమందు, అడిమైక్కణ్ - కైంకర్యమందు, ఆన్ఱు - ప్రీతిని, కొయ్‌విత్తు వైత్తాయాల్ - చేయించియుంచితివి.

తా॥ ఎవ్వరికిని దెలియనట్లు తనస్వరూపమును గప్పుకొని మహాబలిచక్రవర్తివద్దకేగి తన సౌందర్యముతో వానిని మోహింపఁజేసి వశపఱచుకొని, అచ్చటశుక్రాచార్యులుదెల్పిన మాట లను సాగనివ్యక్తండజేసి వానిని మూడడుగులనేలను యాచించిన ఓస్వామీ! మాయామయమయిన సంసారమందున్న ఆజ్ఞుడనైన నామస్సునందు ప్రవేశించి నీ కైంకర్యమందు నాకాశను గలుగఁ జేసితివని. 3.

ఎనదావియుళ్ కలన్ద పెరునల్లుదవి క్కైక్కొమ్మానుఁ*
ఎనదావి తిన్దోళ్దనై నినిమోళ్ద దెన్బదుణ్డే*
ఎనదావి యావియుమ్ నీ పొఱ్పిలైయుణ్ణ వెన్దాయ్*
ఎనదావియార్ యానార్ తన్నీ కొణ్డాక్కైయే. ౪.

అ॥ పొఱ్పిలైయుమ్ - సప్తలోకములనున్ను, ఉణ్ణ-ఆరగించిన, ఎన్దాయ్-ఓనాస్వామీ, ఎన దావియుళ్ - నాయాత్మయందు, కలన్ద-కలిసియుండడమునెడి, పెరు-గొప్పదైన,నల్-విలక్షణమైన, ఉదవి-ఉపకారమునకు, కైమ్మానుఁ-ప్రత్యుపకారముగా, ఎనదావి-నాయాత్మను, తన్దోళ్దనై - సమర్పించితిని. ఇని , ఏకమోద, మిళ్వదెన్బదు - తిరుగుటలేనుట, ఉణ్డో - కలదా? నీ - నీవు, ఎనదావియుమ్ - నాయాత్మకును, అవి - ఆత్మయైవవాఁడవు. ఎనదావి - నాయాత్మ, యార్ - ఎవరిది! యాన్ - నేను, ఆర్ - ఎవరివాఁడను తన్ద - (నన్ను) సృజించిన, నీయే-నీవే, కొణ్డాక్కైయే - స్వీకరించితివి.

తా॥ సర్వలోక సంహారకుండవైన ఓస్వామీ! నీవుశాంతోగలిసియుండడము నెడి మహోప కారమునకు ప్రత్యుపకారముగా నాయాత్మను మటియురాకుండునటుల నీకుసమర్పించితిని. ఇప్పుడు విచారించగా, నాకు నీవే యంతరాత్ముఁడవుగనుక నేమును నాదియని తలంచినవస్తువులున్న నీదిగానే యున్నవి. గనుక నేనిచ్చుటకెవఁడను. నీవిచ్చినవస్తువులను నీవే స్వీకరించితివని. ౪.

---

*ఒకరిని యాచించునప్పుడు మిక్కిలిస్తోత్రముజేసి మనస్సుకరుగునట్లు చాతుర్యముగమాట లాడవలసియుండగ, ఆడేమియుఁలేక మహాబలివని వానిజేయుశెప్పి పిలిచియిట్టిమాటనడిగినాఁడని.

ఇనియార్ జ్ఞానవిళా లెదుక్కు లెళ్ళాద వెన్దాయ్*
కనివార్ పీట్టిన్బమే యెన్కడల్పిరా వముదే*
తనియేన్ వాళ్ముదలే పొళ్ళిలేళ్ము మేనమొళ్ళాయ్*
నునియార్ కోట్టిల్ వైత్తా యునపాదమ్ శేర్న్దేనే. ౪.

ఆ॥ యూర్ - ఎట్టిజ్ఞానవంతులయొక్కయు, జ్ఞానజ్ఞాల్ - జ్ఞానములచే, ఎడుక్క లెళ్ళాద - లెక్కింపరాని, కొనుటకళక్కుండవైన, ఎన్దాయ్ - ఓస్వామీ ! కనివార్ - భక్తిగలవారికి, పీట్టిన్బమే - మోక్ష సుఖస్వరూపుడా! ఎన్ - నాకు - కడల్ - సముద్రమునంగా, పిరా - జన్మించని, అముదే - అమృతమువలెభోగ్యభూతుండా! తనియేన్ - సహాయములేని నాయొక్క, వాళ్ముదలే - సుఖానుభవమునకు, ముదలే - కారణభూతుండా! పొళ్ళిలేళ్ము - సప్తలోకములనున్న, ఒన్ను - ఆద్వితీయమైన, ఏనమాయ్ - వరాహమైయుండి, మునియార్ - కూరుగల, కోట్టిల్ - దంతమునందు, వైత్తా యై - ఉంచినవాడా! ఇని - ఇకమీద, ఉనపాదమ్ - నీశ్రీపాదములను, శేర్న్దేన్ - చేరితిని.

తా॥ ఆభక్తు లెట్టి జ్ఞానవంతులైనను వాఙ్మనోచరుడవై, భక్తులకుపమ సులభుండవై భక్తిహీనుండవైన నాకు స్వతస్సిద్ధమైన భోగ్యభూతుండవై, నాకుసుఖప్రదుండవై, వరాహావతార మందిన నీకొమ్ముమీద సమస్తలోకముల నెత్తుకొనివచ్చిన ఓస్వామీ! నిన్ను నీవుద్ధరించినావు గనుక నేను నీశ్రీపాదములను పొందితినియని. ౪.

శేర్న్దార్ తీవినై గట్కరునక్కే త్తిణ్మదియై*
తీర్న్దార్ దమ్మనత్తు వ్పిరియా దవరుం బిరై*
శోర్న్దే పోగల్కొణా ర్చ్చుడరై యరక్కియై మూ
క్కీర్న్దాయై*అడియే నడైన్దే నుమ్మదల్ మున్న మే. ౬.

ఆ॥ శేర్న్దార్ - ఆశ్రితులయొక్క, తీ - క్రూరమైన, వినైగట్కు - పాపములకు, అరు - అపూర్వమయిన, నజ్జై - విషమువంటివాడవును, తిణ్ - దృఢమైన, మదియై - జ్ఞానమునిచ్చు వాడవును, తీర్న్దార్దమ్ - నిన్ను బొందినవారియొక్క, మనత్తు-మనస్సును, పిరియాదు-విడువక, ఆవర్ - వారికి, ఉయిరై - ఆత్మయైయుండువాడవును, శోర్న్దేపోగల్కొణా - కరిగిపోవునట్లు విడువని వాడవును, తుడరై - ఉజ్వలుండైనవాడవును, అరక్కియై - రాక్షసీయైన కూర్మవభియొక్క, మూక్కు - ముక్కును, ఈర్న్దాయై - ఛేదించినవాడవునైన నిన్ను, అడియేన్ - దాసుండనైన నేను, ముదల్ మున్న మే - మొట్టమొదటనే, అడైన్దేన్ - పొందితిని.

తా॥ఆక్రితులపాపములను బోగొట్టి వార్లకుతానే "ఉపాయము ఉపేయము" అనెడినిశ్చల మయిన తత్వజ్ఞానమునిచ్చి, అట్లు తలచిన వారియొక్క మనస్సును విడువకుండయుండి, కూర్మవభి యమరాక్షసిని సంహరించినట్లు వార్లసర్వదుఃఖములను బోగొట్టి ప్రకాశించుచున్న ఓస్వామీ! నిన్ను నేను మొదటనే యాశ్రయించితినిగదాయని. ౬.

---

* ఉపాయమువఁగా - ఫలముసిచ్చుటకాదు, ఉపేయమువఁగా - ఫలము.

మున్నల్‌యాళ్ పయిల్‌సూల్ నరమ్బిన్ ముదిర్ తుళై యే*
పన్నలార్ పయిలు మ్మరనే పవిత్తిరనే*
కన్నలే యముదే కార్మ్మగిలే యెన్‌కణ్ణా*
నిన్నలా లిలేన్గా లెనైన్నినీ కుటికొళ్వే. ౭.

ఆ॥ మున్ - అనాదియై, నల్ - విలక్షణమై, యాళ్ - వీణసంబంధమైన, నరమ్బిన్ - తంత్రి యందుబుట్టిన, పయిల్ - ఆధ్యపింపగిన, సూల్ - గానశాస్త్రమందు చెప్పినలక్షణముగల, ముదిర్ - పక్వమయిన, తుళై యే - రసమువలెభోగ్యభూతుండా! పల్ - అనేకవిధములైన, నలార్ - జ్ఞానములుగలవారు, పయిలుమ్ - (ఎల్లప్పుడు) అనుభవించినను, పరనే - (ఆయనుభవ మందణగని) మహిమగలవాడా! పవిత్తిరనే - పావనుండా! కన్నలే - చెరుకురసమువంటి వాడా! అముదే - అమృతమువంటివాడా! కార్మ్మగిలే - వర్షాకాలమందలి మేఘమువంటి వాడా! ఎన్‌కణ్ణా - నాకుస్వామియైనశ్రీకృష్ణుడా! నిన్నలాల్ - నిన్నుతెప్ప, ఇలేన్గాన్ - ఉండనునుమా ; ఎనైన్ని - ఇట్టినన్ను, నీ - నీవు, కుటికొళ్వే - కటాక్షింపుము.

తా॥ సర్వేంద్రియములవల్ల గలిగెడి యాయా యవహారసుఖములను తన భక్తులకిచ్చెడి పరిమ భోగ్యుండవై, వార్ల పాపములను బోగొట్టెడిస్వభావముగల వాడవై, నిరతిశయ సౌందర్యముగల వాడవైన శ్రీకృష్ణుడా! నేను నిన్నెడబాసి యొకక్షణముండలేను గనుక నన్నంగీకరింపుమని. ౭.

కుటికొళ్ ఞానఙ్గళా లెనైయూళి శెయ్‌తవముమ్*
కిటికొళ్ వీడ్డిఉప్పి లనాళి లెయ్‌దినగ్‌యూళి*
ఉటికొణ్ణ వెణ్ణెయ్‌సా లొళిత్తుణు మమ్మాన్ పిన్*
నెటి కొణ్ణ నెఞ్జనాయ్ పిఱవిత్తుయర్ కడిన్దే. ౮.

ఆ॥ ఉటి - ఉట్టియందు, కొణ్ణ - ఉంచబడిన వెణ్ణెయ్ - వెన్ననున్న, సాల్ - పాలనున్న, ఒళిత్తు - దాగియుండి, ఉణ్ణుమ్ - ఆరగించెడి, అమ్మాన్ - నాస్వామియైనశ్రీకృష్ణుడు, పిన్ - వెనుక సాయించినశ్చరమఘట్టమైన, నెటి - ప్రపత్తియనెడియుపాయమును, కొండు - స్వీకరించిన, నెఞ్జనాయ్ - మనస్సుగలవాడనై, పిఱవిత్తుయర్ - సంసారదుఃఖము, కడిన్దు - పోగొట్టి, కుటి - యమనియమాదులచే, కొళ్ - సంపాదింపబడగిన, ఞానఙ్గళాల్ - జ్ఞానములచే, ఎనైయూళి - చిరకాలము, శెయ్ - చేయదగిన, తవముమ్ - తపస్సులయొక్క ఫలములను, కిటి - భగవదనుగ్రహమును, కొండు - లభించి, ఇప్పిఱప్పే - ఈజన్మమంగే, శిలనాళిల్ - స్వల్పకాలములోనే, యూళి - నేను, ఎయ్‌దినగ్ - పొందితిని.

---

* సర్వధర్మాన్పరిత్యజ్య మామేకం శరణంవ్రజ । అహం త్వా సర్వపాపేభ్యో మోక్షయిష్యామిమాశుచః ॥ కర్మజ్ఞానాదుల నుపాయముగా నెంచక నీయభీష్టసిద్ధికి నెన్నేయుపాయముగా భక్తుమును నీసే నీపసు స్తుతిపదములను తొలిగించుచుండెనెదను. చిన్న పడుమాయని యర్థము.

♦ చరమశబ్దము శాస్త్రేంద్రియములకు విషయములయందు సజ్జరించకుండ నిగ్రహించుట, మనస్సును నిశ్చలముగాచేయుట, ప్రాణాయామముచేయుట మొదలైనవి.

తా॥ గోకులమందు గోపస్త్రీలు దాచియుంచిన చెన్నవెన్నను పాలనున్న దొంగలించి యారగించిన శ్రీకృష్ణుడు, భారతయుద్ధమం దర్జునుని కుబడేశించిన చరమ శ్లోకార్థమైన ప్రపత్తియే మన కుపాయమని తలంచి సంసారదుఃఖములను వదలి చిరకాలము తపస్సు చేసి పొందదగిన పురుషార్థమును నే నీజన్మమందే యల్పకాలములోనే భగవత్కటాక్షముచే లభించితినని. ౭.

కడివార్ తణసుధాయ్ కణ్ణ నివ్వణవర్ పెరుమాన్*
పడివాన మిటిన్ద పరమన్ పవిత్తిరన్ శీర్
శెడియార్ నోయ్‌గళ్ కెడ ప్పడిన్దు కుడైన్దాడి*
అడియేన్ వాయ్‌మడుత్తు ప్పరుగి కళిత్తేనే. ౮.

ఆ॥ కడి - తేనె, వార్ - కారుచున్న, తణ్ - చల్లనైన, అమ్ - సుందరమైన, తుళాయ్ - తిరుత్తుళాయిగల వాడును, విణ్ణవర్ - నిత్యసూ' కు, పెరుమాన్ - స్వామియు, వానమ్ - పరమపదమందలియు, పడి - సామ్యము, ఇలాద - లేని, పరమన్ - సర్వోత్కృష్టుడును, పవిత్తిరన్ - పరమపావనుడునైన, కణ్ణన్ - శ్రీకృష్ణునియొక్క, శీర్ - కల్యాణములయందు, శెడియార్ - ఆజ్ఞానాదులచేనిండిన, నోయ్‌గళ్ - వ్యాధులు, కెడ - నశించునట్లు, పడిన్దు - సమీపించి, కుడైన్దు - ప్రవేశించి, ఆడి - మునిగి, వాయ్‌మడుత్తు - మిక్కిలిదాహముతో, పరుగి - పానమాచేసి, అడియేన్ - దాసుడనైన నేను, కళిత్తేన్ - సంతోషించితిని.

తా॥ పరమభోగ్యుడును, దేవాధిదేవుండును, పరమపదమందు గూడ తనకు సాటిలేని పరాశ్పరుడును, చరమపావనుడునైన శ్రీకృష్ణుని దివ్యకల్యాణగుణములను ప్రీతితో జక్కగానను ధ్యానించి సంతోషించితినని. ౮.

కళిప్పుక్కవర్వు మవర్ పిఱప్పుప్పిణియుమాప్పిఱ ప్పుగళ్*
ఒళిగొండ్ర శోదియమా యుడనూక్కుమవ రెన్నుగొలో*
తుళిక్కిన్ఱ వానినిలమ్ శుడరాళి శఙ్గిని*
అళిక్కిన్ఱ మాయప్పిరా నడియార్‌గళ్ కుళాఙ్గళై యే. ౧౦.

ఆ॥ కళిప్పుమ్ - (విషయములయందు)సంతోషమునున్న, కవర్వుమ్ - దుఃఖమునున్న, అఱ్ఱు - విడిచి, పిఱప్పు - జన్మమునున్న, పిణి - వ్యాధినిన్ని, మూప్పు - ముదిమినిన్ని, ఇఱప్పు - మరణమునున్న, అఱ్ఱు - వదలి, ఒళిగొండ్ర - ప్రకాశించుచున్న, శోదియమాయ్ - తేజోరూపమయిన దివ్యశరీరముగలవాడనై, తుళిక్కిన్ఱ - వర్షించుచున్న, వాన్ - ఆకాశమునున్న, ఇన్నిలమ్ - ఈభూమినిన్ని, అళిక్కిన్ఱ - రక్షించుచున్న, శుడర్ - ఉజ్జ్వలమైన, ఆళి - సుదర్శనమునున్న, శఙ్గు - శ్రీపాఞ్చజన్యమునున్న, ఏన్ది - ధరించిన, మాయప్పిరాన్ - ఆశ్చర్యభూతుడైన స్వామియొక్క, అడియార్‌గళ్ - దాసులయొక్క, కుళాఙ్గళై - సమూహములను, ఉడన్ - ఒద్దికతో, కూడువదు - చేరుట, ఎన్ఱుగొలో - ఎప్పుడో?

తా॥ సంసారమందలి సుఖదుఃఖములనున్న జన్మజరామరణాదులనున్న వదలి దివ్యశరీరము గలవాడవై, శంఖచక్రాది దివ్యాయుధములను ధరించిన సకలలోక రక్షకుడైన సర్వేశ్వరుని భక్తులయొక్క భాగవతగోష్ఠిలోజేరి పరమానందమును నేనెప్పుడు బొందెదనని. ౧౦.

‡‡ కుర్వాఙ్గళ్ పేరరక్కర్ కులమ్‌తియ మునిన్ద్రవనై *
కుర్వాఙ్గళ్ తెన్కురుగూర్ చ్చడగోపన్ తెరిన్దురైత్త*
కుర్వాఙ్గళ్ పాయిరత్తు ళ్ళివై పత్తు ముడన్పాడి*
కుర్వాఙ్బళా యడియీరాడ నూఱ్‌కొడిని న్రాడుమినో. ౧౧.

ఆ॥ కుర్వాఙ్గళ్ - పరివారసమూహములగల, పేర్ - గొప్పపాడైన, అరక్కర్ - రావణానురునియొక్క, కులమ్ - వంశము, తియ - నశింపునట్లు, మునిన్ద్రవనై - కోపగించిన సర్వేశ్వరుని, కుర్వాఙ్గళ్ - శ్రీవైష్ణవసమూహములగల, తెన్ కురుగూర్ - సుందరమైన తిరునగరికి నిర్వాహకులైన, శడగోపన్ - నమ్మాళ్వార్లు, తెరిన్దు - పరిశీలించి, ఉరైత్త - సాయించిన, కుర్వాఙ్గళ్ - తిరువాయ్‌మొళులయొక్కసమూహములగల, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలోజేరిన, ఇవై పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, ఉడన్ - భక్తితోగూడ, పాడి - గానముజేసి, అడియార్ - ఓభాగవతులారా! కుర్వాఙ్బళాయ్ - ఏకీభవించినవారై, ఉడన్ - సమరసులై, కూడినిన్ఱు - కలిసియుండి, ఆడుమిన్ - నృత్యముజేయుడు

తా॥ ఓ భాగవతులారా! రావణానురుని సమూలముగా నాశముజేసిన సర్వేశ్వరుని యొక్క కల్యాణగుణములను పరిశీలించి సమ్మాళ్వార్లు సాయించిన యీపదిపాశురములనుగానము జేసి నిత్యసూరులయొక్క సమూహములోజేరి యానందించుడని. ౧౧,

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.
జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౮-వ తిరువాయ్‌మొళి.

ఆవతారిక.— ఈతిరువాయ్‌మొళిలో, ఆళ్వార్లు, నిత్యసూరులతోగూడ గలిసియుండి, క్రియఁబతిని యనుభవింప యాశపడినవారై యది తత్ప్రాప్తమందే లభించకపోవుటచే మిక్కిలి విషాదమునొంది తుణమాత్రముండలేక తనయవస్థను చెప్పుకొనుటకుగూడ సామర్థ్యములేనివారై యుండగానప్పుడు సమీపమందున్న శ్రీవైష్ణవులు వీరియవస్థను సర్వేశ్వరునిపద్ద విన్నవించువిధమును † ఆన్యాపదేశముగ సాయించుచున్నారు.

‡‡ ఆడియాడి యగబ్బారైన్ది*శైశై
పాడిప్పాడి క్కణ్ణీర్‌మల్గి *ఎఙ్గుమ్
నాడినాడి నరశిఙ్గా వెన్ఱు*
వాడి వాడు మివ్వాణుదలే. ౧.

† తన నొకపిరాట్టిగాను, తనయవస్థనుజెప్పు వారిని యాపిరాట్టికి సఖులుగాను తలంచి చెప్పుట.

ఆ॥ వాణుదల్ - సుందరముఖుమగలఈపె, ఆడియాడి-వృత్యముజేసి నృత్యముజేసి, ఆగమ్-మనస్సు కరైన్దు-కరిగి, ఇశై-స్వరముతో, పాడిప్పాడి-గానముజేసి గానముజేసి, కణ్ - నేత్రములయందు, నీర్ మల్గి - నీళ్లునిండి, ఎన్దుమ్ - అన్నిదిక్కులలో, నాడినాడి - వెతకివెతకి, నరశింగ్-వెన్ఱు - నరసింహాయని (వెప్పి), వాడివాడుమ్ - వాడివాడిపోవును.

తా॥ ఓస్వామీ! ఈసుందరముఖి నిన్నెడబాసి యుండజాలక నీగుణచేష్టితములనుసంధించి నృత్యముజేసియు, తరువాత ఇందుకుళక్తిలేక దుఃఖించుచు నీగుణములను పాటలుగాపాడియు, ఆశ్రితపరతంత్రుడవైన నీవెక్కడున్నావోయని బాష్పపూర్ణంబులైన నేత్రంబులచే నన్నిదిక్కులనుజూచియు, నీవెక్కడను గనుబడనందున మిక్కిలి వాడిపోవుచున్నదని. ౧.

వాణుద లిమ్మడవరల్*ఉమ్మై
కాణుమా శైయుల్ నైగిన్ఱాళ్*పిఱల్
వాణ నాయిరన్దోళ్ తుణిత్తీర్*ఉమ్మై
కాణ నీరిరక్కమిలీరే. ౨.

ఆ॥ వాళ్ - సుందరమైన, నుదిల్ - ముఖముగల, ఇమ్మడినవరల్ - ఈమృదుస్వభావముగలబాలిక, ఉమ్మై - మిమ్ములను, కాణుమాశైయుళ్ - సేవింపవలయుననియాశచే, నైగిన్ఱాళ్ - వాడిపోవుచున్నది, పిఱల్ - బలిష్ఠుడైన, వాణన్ - బాణాసురునియొక్క, ఆయిరన్దోళ్ - వెయ్యిభుజములను, తుణి తీర్ - ఛేదించినఓస్వామీ! ఉమ్మై - మిమ్ములను, కాణ - సేవించుటకు, నీర్ - మీరు, ఇరక్కమిలీర్ - దయలేనివారై యున్నారు

తా॥ ఓశ్రీయఃపతీ! మీవిరహదుఃఖమును సహించని మృదుస్వభావముగలదై, నామాటను వినని బాలికయైన ఈసుందరముఖి, మీ సేవనుగోరి, అది లభించక దుఃఖించుచున్నది. ఇట్టిభక్తురాలయిన యీమెకు సేవసాయించుటకుఁగూడ బాణారివైన నీకు దయలేకపోయినదని. ౨

ఇరక్కమనత్తోడెరియనైయ్*
అరక్కుమెయ్గు మొక్కుమివళ్*
ఇరక్కమెయ్ రిదఱ్కెన్ శెయ్గేన్*
అరక్కనిలఙ్గై శెఱ్ఱీరుక్కే. ౩.

ఆ॥ ఇరక్కమ్ - ఖేదించుచున్న, మనత్తోడు - మనస్సుతో, ఇవళ్ - ఈపె, ఎరియనైయ్ - అగ్నిసమానమందున్న, అరక్కుమ్-లక్కతోను, మెయ్యుమ్ - మంచినముతోను, ఒక్కుమ్-సదృశురాలైయున్నది. ఇరక్కమెయ్దీర్ - మీరుదయనుప్రకాశింపజేయనివారైయున్నారు ఇదఱ్కు-ఇందునిమిత్తమై, అరక్కన్ - రావణాసురునియొక్క, ఇలఙ్గై - లంకాపురిని, శెఱ్ఱీరుక్కు-నశింపజేసినమీకు, ఎన్ శెయ్గేన్ - ఏమిజేసెదను.

తా॥ లంకను సమూలముగా నశింపజేసిన ఓస్వామీ! మిమ్ములనెడబాసిన యీబాలిక, మీవిరహదుఃఖమునుసహించక, అగ్నిసమానమందున్న అక్కవలెనున్న మైనమువలెనున్న కరిగిపోవుచున్నను, మీకింతమాత్ర మీమెయందు దయరాలేదు, దీనికి నేనేమిపాయముల కల్పించెదను 3

ఇలఙ్గై వేఱ్ పవనే యెన్నుమ్*పిన్నుమ్
వలఙ్గొళ్ పుళ్ళుయర్ త్తా యెన్నుమ్*ఉళ్ళమ్
మలఙ్గ వెవ్వయిర్ క్కుమ్*కణ్ణీర్ మిగ
క్కలఙ్గి క్కైతొழுమ్ నిన్నివళ్. ౪.

ఆ॥ ఇవళ్ - ఈబాలిక, పిన్నుమ్-మఱియు, ఇలఙ్గై - లంకాపురిని, వేఱ్ పవనే - వాళ మజేసినవాఁడా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పను. వలఙ్గొళ్ - బలిష్ఠంబైన, పుళ్-గరుత్మంతుని, ఉయ ర్ త్తాయ్-ధ్వజముగా నెత్తినవాఁడా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పను, ఉళ్ళమ్-మనస్సు, మలఙ్గ - వ్యాకు లమగునట్లు, వెమ్-ఉష్ణమైన, ఉయిర్ క్కుమ్ - నిట్టూర్పునుఁదుచును. కణ్ణీర్ - నేత్రజలము, మిగ-మిక్కి-లియగునట్లు, కలఙ్గినిన్ఱు - వ్యాకులపడియుండి, కైతొழுమ్ - సేవించును

తా॥ ఓస్వామీ! ఈబాలిక, లంకాపురిని నశింపజేసినవాఁడా! యనియు, గరుడధ్వజుండా! యనియు నిన్ను పిలిచి, ఆప్పుడు నీవురాకపోవుటచే వేడివేడిగా నిట్టూర్పులువిడుచుచు నీతిరు నామములు చెప్పుటకుగూడ శక్తిలేక దుఃఖించుచు నీకు వందనంబులిడుచున్నదని. ౪.

ఇవ ళిరాప్పగల్ వాయ్‌వెరీఇ *తన
కువళై యొణ్కణ్‌నీర్ కొణ్డాళ్*వణ్ణు
తివళు ణ్ణన్దుழாయ్ కొడీర్*ఎన
తెవళివణ్ణర్ తగవుగళే. ౫.

ఆ॥ ఇవళ్ - ఈబాలిక, ఇరాప్పగల్ - రాత్రింబగళ్లు, వాయ్‌వెరీఇ-వాగుచు, తన - తనయొక్క, కువళై - నల్లకలువవలె, ఒణ్ - సుందరంబులైన, కణ్ - నేత్రములయందు, నీర్ కొ ణ్డాళ్ - బాష్పముగలదైయైవది, వణ్ణు - తుమ్మెదలు, తివళుమ్ - సఞ్చరించుచున్న, తణ్ - చల్ల నైన, ఆమ్ - సుందరమైన, తుழாయ్-తిరుత్తుழாయిమాలను, కొడీర్ - (మీరు) ఇవ్వరు, తెవ ళివణ్ణర్ - శుద్ధస్వభావముగలమీయుక్క, తగవుగళ్ - కృపమొదలగుస్వభావములు, ఎన-ఎట్టివి?

తా॥ ఓస్వామీ! ఈబాలిక రాత్రింబగళ్లు మీతిరునామములను చెప్పుచు, మీతిరుమేనియం దున్న తిరుత్తుழாయి మాలయందాశపడి యది లభించక మిక్కిలి దుఃఖించుచున్నను, ఆ తిరుత్తు ழாయిమాలను మీరివ్వరు. మీదయాగుణంబును నేనేమని వర్ణించెదనని. ౫.

తగవుడై యవనే యెన్నుమ్*పిన్నుమ్
మిగవిరుమ్బు మ్విరానెన్నుమ్*ఎన
దగవుయిర్ క్కుముదే యెన్నుమ్*ఉళ్ళమ్
ఉగవురుగిని న్నుళ్ళుళే. ౬.

ఆ॥ ఉళ్ళమ్ - మనస్సు, ఉగ-నశించునటుల, ఉరుగినిన్ఱు-కరిగియుండి, తగవుడైయవనే-దయాగుణముగలవాఁడా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పను; పిన్నుమ్ - మఱియు, మిగ-మిక్కిలి, విరు మ్బుమ్ - ఆశపడుచున్న, పిరాఁ - ఉపకారకుండా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పను, ఎనదు - నాయొ

క్క, ఆగవుయిర్క్కు - లోపలనుండెడిజీవునికి, ఆముదే - అమృతమువంటివాఁడా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పను. ఉళ్ళుళే - ఇట్టియవస్థ యీమె కపారమైయుండును.

తా॥ ఓస్వామీ! ఈబాలిక మీవిరహముచే మిక్కిలిదుఃఖించుచు, ఓదయాశీలుఁడా! ఆత్మీ తవ్యామోహముగలవాఁడా! నాకుభోగ్యభూతుఁడా! అని యెల్లప్పుడును జెప్పను. ఇదియునుంగాక ఈమెయొక్కయవస్థ వాచామగోచరమైయుండునని. ౭.

ఉళ్ళుళావి యులర్ న్దులర్న్దు*ఎన
వళ్ళలే కణ్ణనే యెన్నుమ్*ఎన్నుమ్
వెళ్ళనీర్ క్కిడన్దా యెన్నుమ్*ఎన
కళ్వి తాన్పట్ట/వఞ్ఞై యే. ౭.

ఉళ్ళుళ్ - హృదయములోపలనున్న, ఆవి - ప్రాణము, ఉలర్న్దులర్న్దు - మిక్కిలివాడిపోయినదై, ఎన - నాకు, వళ్ళలే - మహోపకారకుఁడా! కణ్ణనే-శ్రీకృష్ణుఁడా! ఎన్నుమ్-అనిచెప్పను. పిన్నుమ్ - మాఱియు, వెళ్ళనీర్ - సముద్రజలమందు, కిడన్దాయ్ - పవ్వళించినవాఁడా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పను, ఎనకల్వి - నాకుతనస్వభావమునుదాచిన ఈబాలిక, తాన్పట్ట-తాను అనుభవించిన, వఞ్ఞై - కపటము, (ఇట్టిది).

తా॥ నాకు తనదుఃఖమును దెలియజేయకదాచిన యీకుమార్తె, నీయొక్కగుణచేష్టితములచే మోహింపబడి నిన్నులభించక తనలోపలనుండు ప్రాణమెండిపోవునట్లు దుఃఖించుచు, నాస్వామీ! ఉపకారకుఁడా! కృష్ణా! శ్రీరాఘ్వనాథా! యని పలుమాఱు నీతిరునామములను జెప్పచున్నదని. ౭.

వఞ్ఞనే యెన్నుమ్ కై దొళుమ్*తన
నెఞ్ఞమ్ వేవ నెడిదుయిర్క్కుమ్*వినైయే
కఞ్ఞనై వఞ్ఞనై శెయ్దీర్*ఉమ్మై
తఞ్జమె న్నివళ్ పట్టనవే. ౮.

ఆ॥ వఞ్ఞనే - వంచకుఁడా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పను. కైదొళుమ్ - అఞ్జలిచేయును. తన నెఞ్ఞమ్-తనమనస్సు, వేవ - దహించునట్లు, నెడిదుయిర్క్కుమ్ - నిట్టూర్పువిడుచును. వినైయే - బలిష్ఠుఁడైన, కఞ్ఞనై - కంసుని, వఞ్ఞనై శెయ్దీర్-కపటముచేసంహరించినస్వామీ! ఉమ్మై-మిమ్ములను, తఞ్జమెన్ఱు-రక్షకులని (నమ్మిన), ఇవళ్ - ఈకుమార్తె, పట్టన-అనుభవించినదుఃఖము, ఏ-ఎట్టిది.

తా॥ కంసుని సంహరించిన ఓస్వామీ! ఈకుమార్తె, నీగుణంబులచే నన్నువంచనజేసినవాఁడా! యని పిలిచి నీ కఞ్జలిజేసి నిన్ను కళ్ళార చూడకుండ మహోదుఃఖమునొంది నిట్టూర్పువిడుచుచున్నది. ఓస్వామీ! నీవే రక్షకుండవని నమ్మిన ఈమె ఇట్టిదుఃఖము ననుభవించవలసినదే వాయని. ౮.

పట్టపోదెళుపో దలియాళ్*విరై
మట్టలర్ తణ్తుళాయెన్నుమ్*తుడర్

వట్టవాయ్ నుదినేమియార్*నుమ
దిట్టమెన్గొ లివ్వేళైక్కే. ౯.

అ॥ వట్టపోదు-ఆస్తమనకాలమునున్న, ఎళుపోదు-ఉదయకాలమునున్న, ఆతియాళ్ - ఎఱిగినదిగాదు. విరై - పరిమళమున్న, మట్టు - తేనెయు, అలర్ - వ్యాపించియున్న, తణ్ - చలని, తుళాయ్-తిరుత్తుళాయి, ఎన్నుమ్-అనిజెప్పను. సుడర్-ఉజ్జ్వలమైన, వట్టమ్-గుండ్రమైన, వాయ్-ముఖమునున్న, నుది - వాడినిన్నిగల, నేమియాళ్ - సుదర్శనముగలస్వామీ ! ఇవ్వేళైక్కు-ఈచపలరాలువిషయమై, నుమదు - మీయొక్క, ఇట్టమ్ - తలంపు, ఎన్గొల్ - ఏమి

తా॥ చక్రధరుడవైన ఓస్వామీ ! మీసంశ్లేషమునుగోరి యిట్టి విషయములను మఱచి ఉదయాస్తమయములనుగూడ నెఱుంగక మీతిరుమేనియందున్న భోగ్యమైన తిరుత్తుళాయి మాల నేయనుసంధించుచున్న ఈకుమారై విషయమై మీరుతలంచిన తలంపేమియో? దానిని మాకు తెలుపుడని ౯.

ఎళైపేదై యిరాప్పగల్*తన
కేళై లొణ్కణ్‌నీర్ కొండ్రాళ్*కిళర్
వాళ్వై వేవ విలజ్జై శెయ్ దీర్*ఇవళ్
మాళ నో కొణ్డుమ్ వాట్టన్మినే. ౧౦.

అ॥ ఏళై - చపలురాలైన, పేదై - ఈబాలిక, ఇరాప్పగల్ - రేయింబగళ్లు, తన-తన యొక్క, కేళిల్ - ఒప్పులేని, ఒణ్ - అందమైన, కణ్ణ - నేత్రములనుంచి, నీర్‌కొండ్రాళ్ - బాష్పంబునుస్రవింపజేయుచున్నది. కిళర్ - వృద్ధిబొందుచున్న, వాళ్వై - విశ్వాస్యమును, వేవ - నశించునట్లు, ఇలజ్జై - లంకను, శెయ్ దీర్-నశింపజేసినస్వామీ ! ఇవళ్-ఈమెయొక్క, మాళ - జింక నేత్రమువంటి, నోక్కొణ్డుమ్-దృష్టియొకటియున్న, వాట్టన్మిక్-వాడిపోకుండునటులజేయుము.

తా॥ మీకల్యాణగుణములయందు చాపల్యముబడి సామాటను విననియీబాలిక, తన నేత్ర ములనుంచి దుఃఖముచే నీళ్లనుబ్రవహింపజేయుచున్నది. లంకైశ్వర్యమును నశింపజేసిన ఓస్వామీ! ఈనెనేత్రసౌందర్యమును మాత్రము కెరుపకుండుడుమని. ౧౦.

వాట్టమిల్ పుగళ్ వామనన్*ఇణై
కూట్టి వణ్ కడగోవ్ శోల్*అమై
పాట్టోరాయిర త్తిప్పత్తాల్*అడి
తూట్టలాగు మున్దామమే. ౧౧.

అ॥ వాట్టమిల్ - మాలిన్యములేని, పుగళ్ - కల్యాణగుణములుగల, వామనన్ - వామ నుణ్ణియుద్దేశించి, వణ్ - ఉదారులైన-కడగోవ్ - వామ్మాళ్వార్లు, ఇణై - గానముతో, కూట్టి-చేర్చి, శోల్ - సాయించిన, అమై - లక్షణములతోనమరియున్న, ఓర్ - అద్వితీయంబులైన, పాట్టు - పాశురములయొక్క, ఆయిరత్తు - రెయ్యింటిలో, ఇప్పత్తాల్ - ఈపదిపాశురములచే,

ఆడి - ఆవామనునియొక్క శ్రీపాదములయందు, అమ్ - సుందరమైన, తామమ్ - మాలికను, కూట్టలాగుమ్ - సమర్పించుటకు శక్యమవును.

తా॥ నిర్దుష్టంబులైన కల్యాణగుణంబులుగల శ్రీవామనుని విషయమై నమ్మాళ్వార్లు సాయించిన సమస్తలక్షణయుక్తంబులైన యీపదిపాశురముల ననుసంధించువారికి భగవత్కైంకర్యమనెడిమహాపురుషార్థి మతిసులభముగాలభించునని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౫ - ౮, తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక—ఈతిరువాయ్‌మొళిలో, సర్వేశ్వరుడాయొక్క విరహముచే దుఃఖాక్రాన్తులైన యాళ్వార్లార్తనాదముజేయగా, అప్పుడాశబ్దమునువిని, నేను జగద్రక్షకుండైయుండియు వీరిని యీసమయమందు రక్షించకపోతినేయని పశ్చాత్తాపమునొంది యతిత్వరగావచ్చి సర్వేశ్వరుడు నేవసాయించఁగా, అప్పుడాసర్వేశ్వరునియొక్క స్వరూపరూపగుణములనున్న, దివ్యాయుధదివ్యభూషణములనున్ననుభవించి తామొందిన పురుషార్థమును సాయించుచున్నారు.

** అన్దామ త్తన్బ శెయ్ దెన్నావిశే రమ్మానుక్కు*
అన్దామవాళ్ ముడిశే ఙ్గాళినూ లారముళ*
శెన్దామరై త్తడఙ్గణ్ శెఙ్గనివాయ్ శెఞ్చమలమ్*
శెన్దామరై యడిక్కళ్ శెమ్బొన్ తిరువుడమ్బే. ౧.

అ॥ అమ్ - సుందరమైన, తామత్తు - పరమపదవాసులయందుఁజేయఁదగిన, అన్బు - ప్రీతిని, శెయ్దు - (నాయందు) చేసి, ఎన్ - నాయొక్క, ఆవి - మనస్సునందు, శేర్ - చేరిన, అమ్మానుక్కు—స్వామికి, అమ్-సుందరమైన, తామమ్-తిరుత్తుళాయిమాల, వాళ్-ప్రకాశించుచున్న, ముడి - కిరీటమున్ను, శఙ్గు - శ్రీపాఞ్చజన్యమున్ను, ఆళి - సుదర్శనమున్ను, నూల్ - యజ్ఞోపవీతమున్ను, ఆరమ్ - హారమున్ను, ఒళి - ప్రకాశించుచున్నవి. తడమ్ - విశాలమైన, కణ్ - నేత్రములు, శెన్దామరై - ఎఱ్ఱతామరపుష్పమువలెనున్నవి. శెమ్ - ఎఱ్ఱని, కని - ఫలమువలెనున్న, వాయ్-అధరమున్ను, శెఞ్చమలమ్ - ఎఱ్ఱతామరవలెనున్నది. అడిగళ్ - శ్రీపాదములున్ను, శెన్దామరై - ఎఱ్ఱతామరవలెనున్నవి. తిరువుడమ్బు - దివ్యవిగ్రహము, శెమ్బొన్ - పచ్చనిబంగారమువలెనున్నది.

తా॥ పరిశుద్ధులైన నిత్యసూరులయందుఁ జేసెడి ప్రీతినిగుణహీనుఁడనైన నాయందుఁజేసి, ఆసర్వేశ్వరుఁడు నాహృదయమందుఁ బ్రవేశించఁగా, వానియొక్కశంఖచక్రాది దివ్యాయుధములున్ను, కిరీటహారములుమొదలగు దివ్యభూషణములున్ను, నేత్రములుమొదలగు దివ్యావయవములున్నయిట్లుండు మిమ్మిట్లు ధ్యానించుచున్నవని. ౧.

తిరువుడమ్బు వాళ్‌శుడర్ శ్శెన్దామరై కణ్ శ్శెవ్వి కమలమ్*
తిరువిడమే మార్వ మయనిడమే కొప్పూళ్.*
ఒరువిడము మెయ్‌వెరుమా ఱ్ఱరనేయో*
ఒరువిడ మొణ్ణి ణ్ణి యెన్నుళ్ కలన్దానుక్కే. ౨.

ఆ॥ ఒరువిడమొణ్ణిణ్ణి - ఒకయవయవమునుగూడదప్పక, ఎన్నుళ్ - నాహృదయమందు, కలన్దానుక్కు - కలిసియున్న, ఎయ్‌వెరుమాఱ్ఱు - నాస్వామికి, తిరువుడమ్బు - దివ్యవిగ్రహము, వాళ్‌శుడర్ - మిక్కిలితేజోరూపమునగానున్న, కణ్ - నేత్రములు, శ్శెన్దామరై - ఎఱ్ఱతామరవలెనున్న, శ్శెవ్వి - శ్రీహస్తములు, కమలమ్ - పద్మమువలెనున్న, మార్వమ్ - వక్షస్థలము, తిరువిడమ్ - లక్ష్మీకివాసస్థానమునగానున్న, కొప్పూళ్ - తిరునాభి, అయనిడమ్ - బ్రహ్మసస్థానమునగానున్న, ఒరువిడమ్ - తక్కినయొకయవయవము, అరన్ - రుద్రునికి స్థానమునగానున్న ఉన్నవి.

తా॥ అనన్యప్రయోజనులైన శ్రీమహాలక్ష్మీ మొదలయినవారికిన్ని ప్రయోజనాంతరపరులైన బ్రహ్మరుద్రాదులకున్ను వాసస్థానమునగానండెడి సర్వేశ్వరుండిప్పుడు నాహృదయమునవాసస్థానముగాస్వీకరించెనని. ౨.

ఎన్నుళ్ కలన్దవన్ శ్శెఙ్గనివాయ్ శ్శెఙ్గమలమ్*
మిన్నుమ్ శుడర్ మ్మలై క్కు క్కణ్ పాదమ్ శ్శెవ్వి కమలమ్*
మన్ను ముళ్ళవేళ్ఞులగుమ్ ఎయిఱ్ఱినుళ*
తన్నుళ్ కలవాద దెప్పొరుళుమ్‌తా నిన్రైయే. ౩.

ఆ॥ ఎన్నుళ్ - నాహృదయమందు, కలన్దవన్ - కలిసినవాడై, మిన్నుమ్ - ఉజ్జ్వలుడైన, శుడర్ - తేజోరూపమైన, మలైక్కు - పర్వతమువంటిస్వామికి, శెమ్ - ఎఱ్ఱని, కని-నునువుగల, వాయ్ - అధరము, శెఙ్గమలమ్ - ఎఱ్ఱతామరవలెనున్నది, కణ్ - నేత్రములున్ను, పాదమ్ - శ్రీపాదములున్ను, శ్శెవ్వి - శ్రీహస్తములున్ను, కమలమ్ - పద్మములవలెనున్నవి. మన్నుమ్ - ప్రవాహంతోస్థిరమురై, ముళ్ళు-సంపూర్ణమైన, ఏళ్ఞులగుమ్-సప్తలోకములున్ను, ఎయిఱ్ఱినుళ్ - ఉదరములో, ఉళ్ - ఉన్నవి. తన్నుళ్ - తనలో, కలవాదదు - సంబంధించనిది, ఎప్పొరుళుమ్‌తాన్ - ఏవస్తువును, ఇల్లై - లేదు.

తా॥ సమస్తలోకములకు నాధారభూతుండైన సర్వేశ్వరుండు నాహృదయమందుండి బ్రకాశించి మిక్కిలి దివ్యావయవ సౌందర్యముగలవాడై యున్నాడని. ౩.

ఎప్పొరుళుమ్ తానాయ్ మరదగక్కున్న మొక్కుమ్*
అప్పొళుదై త్తామరై ప్పూ కణ్ పాగమ్ శ్శెవ్వి కమలమ్*
ఎప్పొళుదుమ్ నాళ్‌తిఙ్గ ళాణ్డాఱ్ఱి యూళ్ఱిదొఱుమ్*
అప్పొళుదై క్కప్పొళు దెన్నారా వముదమే. ౪.

ఆ॥ ఎప్పొళుదుమ్ - సమస్తక్షణములయందును, ఎన్నుళ్ - సకలదినములయందును, ఎత్తిఙ్గళ్-సమస్తమాసములయందును, ఎవ్వాణ్డు-అన్నిసంవత్సరములయందును, ఎప్పూళ్ళియూళ్ళిళ్-

అమ్ - సమస్తకల్పములయందును, అప్పాల్‌ముదైక్కప్పాల్‌ముదు - ఆప్పటికప్పుడు, ఎన్ - నాకు ఆరా - ముదమ్ - తృప్తిలేని యమృతమువంటివాడును, ఎప్పారుళుమ్ - సమస్తవస్తువులనున్న, తానాయ్ - తనకుశరీరముగాగల వాడును, మరదగక్కున్న మొక్కుమ్ - మరతక పర్వతమును పోలినవాడునైనస్వామియొక్క, కణ్ - నేత్రములు, అప్పాల్‌ముదై - అప్పుడువికసించిన, తామరైప్పూ - తామరపుష్పమువలెనున్నవి. పాదమ్ - తిరువడికళున్న, కై - శ్రీహస్తములున్న, అప్పాల్‌ముదైక్కమలమ్ - ఆప్పుడువికసించిన పద్మముపలెనున్నవి.

తా॥ సద్యోవికసితమైన తామరపుష్పమువలె నతిసుందరంబులైన హస్తపాదాదిదివ్యావయవములుగల సర్వాన్తరాత్మయైన యాసర్వేశ్వరుడు నాకుపతిత్వమున్ను అపూర్వమైనయమృతమువలె భోగ్యభూతుడైయున్నాడని. ౪.

ఆరావముదమూ యల్లావియుళ్ కలన్ద*
కారార్ కరుముగిల్ పో లెన్నెమ్మా కణ్ణనుక్కు*
నేరావాయ్ నెమ్చవళమ్ కణ్ పాదమ్ కై కమలమ్*
పేరారి నీణ్ముడినాణ్ పిన్ను మిప్పి పలవే. X.

అ॥ ఆరావముదమాయ్ - తృప్తిలేని యమృతమువలె భోగ్యభూతుడై, ఆల్ - గుణహీనుడనైన, (నాయొక్క) ఆవియుళ్ - మనస్సులో, కలన్ద - కలిసియున్న వాడై, కార్ - వర్షాకాలమందు, ఆర్ - పూర్ణమైన, కరుముగిల్ పోల్ - కాళమేఘమువలెనున్న, ఎన్నమ్మాన్ - నాస్వామియైన, కణ్ణనుక్కు - కృష్ణునియొక్క, వాయ్ - అధరముతో, నెమ్‌పవళమ్ - ఎఱ్ఱనిపగడము, నేరా - సమానముగాదు. కణ్ - నేత్రములతోను, పాదమ్ - తిరువడికళతోను, కై - శ్రీహస్తములతోను, కమలమ్ - పద్మము, నేరా - సమానముగాదు, పేర్ - పొడవైన, ఆరమ్ - హారమున్ను, నీళ్ - దీర్ఘమైన, ముడి - కిరీటమున్ను, నాణ్ - మొలత్రాడున్ను, పిన్నుమ్ - (ఇవి మొదలైన) ఇంకనున్న, ఇప్ - ఆభరణములు, పల - అసంఖ్యేయములైయున్నవి.

తా॥ సాటిలేనిసౌందర్యమునున్న, అనేకదివ్యాభరణములనున్నగల నీలమేఘశ్యాముడైన శ్రీకృష్ణుడు గుణహీనుడనైన నాహృదియమందఁ బ్రవేశించి నేనెంతకాలమనుభవించినను మైపైన తనయనుభవమందాశనుగలుగఁ జేసెడి పరమానందస్వరూపుడైయున్నాడని. X.

పలపలవే యాబరణమ్ పేరుమ్ పలపలవే*
పలవలవే శోదివడివు పణ్బెణ్ణిల్*
పలపల కణుడ్డు కేట్టుక్కు మోన్దిన్బమ్*
పలపలవే ఞానముమ్ పామ్బణైమే లాయ్క్కొయో. ౬.

అ॥ పామ్బణైమేలాయ్క్కు - శేషశాయియొక్క, పణ్బు - స్వభావములను, ఎణ్ణిల్ - తలచినయెడల, ఆబరణమ్ - దివ్యాభరణములు, పలపల - అనేకములైయుండును, పేరుమ్ - తిరునామములున్న, పలపల - అనేకములుగానేయుండును. శోది - తేజోరూపమైన, వడివు - దివ్యవిగ్రహములు, పలపల - అనేకములైయుండును, కణ్ణు చూచియు, ఉణ్ణు - సేవించియు,

శేట్టు - వినయము, ఉళ్ ళు - స్పృశించియు, పొన్ది - ఆక్రమించియుగలిగిన, ఇన్బమ్ - సుఖము, పలపల - ఆశేషములుగా సేయుండును, ఞానముమ్ - జ్ఞానములున్ను, పలపల - ఆశేషములైయుండును.

శా॥ అనంతములైన తిరునామంబులనున్ను, దివ్యభూషణములనున్ను, దివ్యగుణంబులనున్ను దివ్యవిగ్రహములనున్ను, సమస్తేంద్రియములచేఁగలిగిన జ్ఞానసుఖాదులనున్ను గల ఇట్టిపరిపూర్ణుఁడైన శ్రీమన్నారాయణ నామనునందుఁ బ్రవేశించి మిక్కిలి యాదరముతో వేంచేసియున్నాఁడని. ౬.

పాఁమ్బణైమేల్ పాఱ్కడలుళ్ పళ్ళి యమర్ న్దవుమ్*
కామ్బణైతోళ్ పిన్నైక్కాయ్ వేఱుడనే శెఱ్ఱు దవుమ్*
తేమ్బణైయ శోలై మరామరమే త్రెయ్‌దవుమ్*
పూమ్బణైయ తణ్ణుఱ్ఱాయ్ పొన్ముడియ మొయ్‌బరేజే. ౭.

ఆ॥ పూ - అందమైన, పిణైయ - చేరికగల, తణ్ - చల్లని, తుఱ్ఱాయ్-తిరుత్తుఱ్ఱాయి మాలగల, పొన్ - ఉజ్వలమైన, ముడి - కిరీటముగల, అమ్ - సుందరమైన, పోరేఱు - గర్వించి యున్నవృషభమువంటి సర్వేశ్వరుఁడు, పాఱ్కడలుళ్ - పాలసముద్రమందు, పామ్బణైమేల్ - శేషుఁడనెడివడికమీఁద, పళ్ళియమర్ న్దవుమ్ - పవ్వళించినదియు, కామ్బణై - వెదురుతోఁబోలిన, తోళ్ - భుజములుగల, పిన్నైక్కాయ్ -నప్పిన్నైప్పిరాట్టికొఱకై, ఏఱ్ఱు-ఏఁదువృషభములను, ఉడన్ - ఒక్కప్పుడే, శెఱ్ఱు దవుమ్ - సంహరించినదియు, వేఱ్ - వేసెనున్ను, పణైయ-కాశులనున్నగల, తోళై - తోపులుగానున్న, మరామరమేఴ్ - సాలవృక్షములేడింటిని, ఏయ్ దవుమ్ - కొట్టినదియు, (వానిమిత్తమైయని).

శా॥ పరతత్త్వమూఁకమైన తిరుత్తుఱ్ఱాయిమాలతో నలంకరింపఁ బడినదివ్యకిరీటముగల సర్వేశ్వరుఁడు, క్షీరాబ్ధియందు శేషశయ్యమీఁద బవ్వళించినదియు, రామకృష్ణాద్యవతారముల యందుఁ బర్చిన దివ్యచేష్టితములున్ను నశ్వానందఁబెట్టుటకై య్యే నేసినాఁడని. ౭.

పొన్ముడియ మొయ్‌బరేఱ్ఱై యెమ్మానై నాఱ్ఱడన్దోళ్*
తన్ముడివొ న్ఱిల్లాద తణ్ణుఱ్ఱాయ్ మాలైయనై*
ఎన్ముడివు కాణాదే యెన్నుళ్ కలన్దానై*
శొన్ముడివు కాణేన్నా శొల్లువ దెశొల్లీరే. ౮.

ఆ॥ పొన్ముడి - శేజోరూపమైనకిరీటముగల, ఆన్ - అందమైన, పోరెఱ్ఱై - యుద్ధనమర్థుఁడైన, ఎమ్మానై - నాస్వామియు, తడమ్ - గొప్పనైన, నాల్తోళ్ -నాలుగుభుజములుగలవాఁడును, తన్ - తనమహిమకు, ముడివొన్ఱిల్లాద - ఏవిధమైననాశములేనివాఁడును, తణ్ తుఱ్ఱాయ్ మాలైయనై - చల్లనితిరుత్తుఱ్ఱాయిమాలలవాఁడును, ఎన్ - నాదోషములయొక్క, ముడివు-అంతమును, కాణాదే - చూడక, ఎన్నుళ్ - నాయందు, కలన్దానై - కలిసినవాఁడునైన నన్నుఁబతిని, నాన్ - నేను, శొల్ ముడివు - చెప్పుమఁగించెడివిధమును, కాణేన్ - ఎఱుఁగలేను, శొల్లువదు - చెప్పెడివిధము, ఎన్ - ఏది, శొల్లీర్ - చెప్పుఁడు.

తా॥ సంపూర్ణముగా చెప్పుటకును తలఁచుటకు సశక్యంబులైన దివ్యగుణవిగ్రహస్వరూప ములుగలవాఁడై, అపరిమితదోషయుక్తుండనైన నాహృదయమందుఁ బ్రవేశించియున్న సర్వేశ్వ రునియొక్క సౌశీల్యగుణమును, ఇంతయని సంపూర్ణముగాఁ జెప్పెడివిధము నాకగోచరంబైయు న్నది. ఓచేతనులారా! ఆవిధంబు మీకుఁదెలిసియున్నయెడల చెప్పుఁడని, ౯.

శొల్లై నెన్నమ్మనై యెన్నావి యావిదనై *
ఎల్లైయిల్ శీ రెన్కరుమాణిక్క చ్చుడరై *
నల్లవముదమ్ పెఱఱ్కరియ వీడుమాయ్*
అల్లిమల ర్శిరై యొ త్తాణ్ణ న్నెణ్ణ నే. ౯.

అ॥ ఎన్నమ్మనై - నాస్వామియు, ఎన్నావి - నాయాత్మకు, ఆవిదనై - అంతరాత్మయు, ఎల్లైయిల్ - అవధిలేని, శీర్ - కల్యాణగుణములుగలవాఁడును, ఎన్కరుమాణిక్కచ్చుడరై - నాకు నీలమాణిక్యమువలె ప్రకాశించుచున్న జ్యోతిస్వరూపుఁడునైన శ్రీయఃపతిని, శొల్లిర్ - చెప్పుడు. (ఆస ర్వేశ్వరుఁడు) నల్ల - విలక్షణమైన, అముదమ్ - అమృతమువంటివాఁడును, పెఱఱ్కు - పొందుటకు, అరియ - దుర్లభమైన, వీడుమాయ్ - మోక్షమునిచ్చువాఁడును, అల్లిమలర్ - తామరపుష్పమం దలి, శిరై - పరిమళముతో, ఒత్తు - ఒప్పియున్న వాఁడును, ఆణ్ణన్ - ఇతరపురుషులవలెగాని వాఁడును, పెణ్ణన్ - స్త్రీలవలెఁగానివాఁడునైయున్నవాఁడు.

తా॥ సర్వేశ్వరుఁడు మోక్షప్రదుఁడై మిక్కిలి భోగ్యభూతుఁడైయున్న వాఁడుగనుక వానిసేవస్తువును ఉపమానముగాదు. ఓశ్రీవైష్ణవులారా! మాకుస్వామియై నాకంతరాత్మయైనట్టి శ్రీయఃపతియొక్క మితిలేని కల్యాణగుణంబులను మీరందరు నేకీభవించి స్తోత్రముజేయుఁడని. ౯.

ఆణ్ణన్ నెణ్ణన్ నల్లావలియుమ్మన్ ౯*
కాణలుమాగా నుళనల్లనిల్లెయన్ ౯*
పేణుట్రాల్ పేణు మురువాగు మన్నుమామ్*
శోణైపెరిదుడై త్తెమ్బిమ్మనై కూఁఱుదలే. ౧౦.

అ॥ ఆణ్ణన్ - ఇతరపురుషులవలెఁగానివాఁడును, పెణ్ణన్ - స్త్రీకానివాఁడును, ఆన్మా- ప్రయోజనమునకుఁదగని, ఆలియుమన్ - నపుంసకుఁడునుగానివాఁడును, కాణలుమ్ - చూచు టకున్న, ఆగాన్ - కనుపడనివాఁడును, ఉళనల్ - (శత్రువులకు) ఉన్నవాఁడు గానివాఁడును, ఇల్లైయన్ - (భక్తులకు) లేనివాఁడు గానివాఁడును, పేణుట్రాల్ - ఆశ్రితులాశ్రితులయెడల, పేణుమ్ - (వారు) ఆదరించిన, ఉరువాగుమ్ - విగ్రహముగలవాఁడును, అన్నమామ్ - అభక్తు లకట్టివాఁడుగానివాఁడునైన, ఎమ్బిమ్మనై - నాస్వామిని, కూఱుదల్ - చెప్పదలంచినయెడల, పెరిదు - మిక్కిలి, శోణైయుడైత్తు - ప్రయాసముగానుండును.

తా॥ స్త్రీపున్న పుంసకములు మొదలగు సమస్తవస్తువిలక్షణుండును, బాహ్యేంద్రియముల కగోచరుఁడును, భక్తులకతినులభుండును, అభక్తులకు మిక్కిలి దుర్లభుండును, భక్తులుగోరినయవ తారములను బరిగ్రహించువాఁడునైన శ్రీయఃపతియొక్క మహిమను జెప్పుట మిక్కిలిప్రయాసమని.

‡‡ కూఱుదలొన్నాగా క్కుడక్కొత్తవమ్మానై*
కూఱుదలే మేని క్కురుగూర్చ్చడగోపన్*
కూఱినవన్దాని యోరాయిరత్తు ళిప్పత్తుమ్*
కూఱుదల్ వల్లా రుళరేల్ కూడువర్ వైగున్దమే. ౧౧.

అ॥ ఒన్ఱు - ఒక గుణమును, కూఱుదల్ - చెప్పినను, ఆరా - సమగ్రముగాని, కుడక్కూత్త - కుంభనృత్యము మొదలగు సౌశీల్యాదిగుణములుగలవాడైన, అమ్మానై - స్వామిని, కూఱుదల్ - చెప్పుటకై, మేవి - ఉద్యోగించి, కురుగూర్చ్చడగోపన్ - కురుకాపురికధిపతియైన నమ్మాళ్వార్లు, కూఱిన - పాయించిన, ఆన్దాది - పూర్వపశ్చిమదంతమందున్న పదములనాదిగాగల, ఓర్ - ఏలక్షణమైన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములనున్ను, కూఱుదల్ వల్లార్ - అనుసంధించుటకు సమర్థులైనవారు, ఉళరేల్ - ఉన్నయెడల, వైగున్దమ్ - పరమపదమును, కూడువర్ - పొందుదురు.

తా॥ ఎంతకాలమనుసంధించినను సమగ్రముగాని సౌశీల్యాదిగుణములుగల సర్వేశ్వరుని ప్రతిపాదించెడి యీతిరువాయ్‌మొళి ననుసంధించువారు మోక్షమునొంది నిత్యసూరులతో నేకీభవించియుందురని ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.
పిళ్ళై తిరువడిగళే శరణమ్.

౬-వ తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక:—ఈతిరువాయ్‌మొళిలో, సర్వేశ్వరుడు తనతోసంశ్లేషించి యానందించు విధమును సాయించుచున్నారు.

‡‡ వైగున్దామణివణ్ణనే యెన్నొల్లా తిరుక్కుఱళా వెన్నుళ్ మన్ని*
వైగుమ్ వైగల్ తోఱు మముదాయవానేఱే*
శెయ్‌గున్దారు శ్శఙ్కు యున్న డియార్ క్కుత్తీర్ త్తుయరిర్ క్కుత్తీమైగళ్
శెయ్‌కున్దా*ఉన్నైనాళ్ పిడిత్తేన్నొళ్ శిక్కెనవే. ౧.

అ॥ వైగున్దా - శ్రీవైకుంఠవాసీ! మణివణ్ణనే - మాణిక్యమువంటి చల్లనిస్వభావముగల వాడా! ఎన్ - (నాకునేపసాయించిన) పొల్లా - *ఆందములేని, తిరుక్కుఱళా - (వామనుండా! వైగుమ్ - వదులుచున్న, వైగల్‌తోఱుమ్ - కాలమంతయు, ఎన్నుళ్ - నాయందు, మన్ని - ఆమరియుండిన, అముదాయ - అమృతమువంటివాడా! వానేఱే - నిత్యసూరినిర్వాహకుడా! శెయ్‌గుమ్ - చేయబడినవియు, శారవుమ్ - విదువుటకశక్యంబులునైన, ఉన్న డియార్ క్కు - నీ

*వామనునియొక్కరూపము ఆందమైనది అన్నయెడల దృష్టిదోషమువచ్చునని ఆందము లేనిదని పాయించిరి.

దానులయొక్క, తీమై - పాపములను, తీర్‌త్త - తీర్చి, తీమైగళ్ - అపాపములను, అమరర్‌కు - అనురులయందు, శెయ్ - పోషింపట్లుచేసిన, కుట్టా - చరిపుద్దుండా! నాన్ - నేను, ఉన్నై - నిన్ను, శిక్కెన - దృఢముగా, పిడిత్తేన్ - ఆశ్రయించితిని, కొళ్ - అంగీకరించుము.

తా॥ చరమనుండదరుండవై, మిక్కిలి భోగ్యుండవైన ఓ శ్రియఃపతీ! ఆశ్రితులపాపములను భోగాపైదిస్వభావముగల చరమపాపనుడా! నిన్నుదృఢముగా నాశ్రయించితానని నమ్మి నన్ను స్వీకరింపుమని. ౧.

శిక్కెన చ్చిఱిదోరిడము మ్పుఱప్పడా త్తన్ను శ్శే*ఱులగుగళ్
ఒక్కవేవిళుజ్జి ప్పుగుందార్ పుగుందదప్పో*
మిక్కజ్ఞానవెళ్ళచ్చుడర్‌విళక్కాయ్ త్తుళక్కమ్ ఇముదమాయ్*ఎట్టుమ్
పక్కనోక్కుతియా నెన్‌పైన్దామరై క్కణ్ణనే ౨.

అ॥ ఓరిడముమ్ - ఒకదేశమునున్ను, శిఱిదు - అల్పమైన, పుఱప్పడా - విడువకుండ, ఉలగుగళ్ - లోకములను, తన్ను శ్శే-తనలో, ఒక్కవే-ఒక్కచ్చోటే, విళుజ్జి-ఆరగించి,(ఉంచి) శిక్కెన - దృఢముగా, పుగుందార్ - (నాలోపల) ప్రవేశించినాడు. పుగుందదప్పో - ప్రవేశించినతరువాత, మిక్క - మిక్కిలి, ఞానవెళ్ళ - జ్ఞానపూర్తియనెడి, కుడర్ - తేజస్సుగల, విళక్కాయ్ - జ్యోతిస్స్వరూపుడై, తుళక్కు-*(భయజన్యంబైన)కంపము, అఱ్ఱ - లేనివాడై, అముదమాయ్ - అమృతమువంటివాడై, ఎన్ - నాయందు, ((ప్రసరించుచున్న)) పైమ్ - సుందరమైన, తామరై - తామరపుష్పములవంటి, కణ్ణన్ - నేత్రములఁగలసర్వేశ్వరుడు, ఎట్టుమ్ - ఎక్కడనున్ను, పక్కమ్ - పార్శ్వమందు, నోక్కు - చూచుటకు, ఆతియాల్ - ఎఱుఁగనివాడై యున్నాడు.

తా॥ జగద్రక్షణము మొదలగు నితరవ్యాపారములను నొకప్పుడే సవరించి పరాకులేక యతిప్రేమచే నాహ్వాదయగతుండైన సర్వేశ్వరుడు తనపార్శ్వమందుపచారంబులు సల్పుచున్న శ్రీభూనీళాది దివ్యమహిషులనుగూడ కన్నెత్తిచూడడని. ౨.

తామరైక్కణ్ణనై విణ్ణోర్‌పరవుమ్‌తలై మగనై *తుళాయ్‌విరై
పూమరువుకణ్ణి యెమ్బిరానై ప్పొన్నులైయై*
నామరువి నన్దిత్తియుళ్వణఙ్గి నామగిళ్‌న్దాడ*నావలర్
పామరువినిఱ్‌త్తన్ పానైయే వళ్ళలే. ౩.

అ॥ తామరైక్కణ్ణనై - కమలనేత్రుడును, పరవుమ్ - స్తోత్రముచేసెడి, విణ్ణోర్ - నిత్యసూరులకు, తలైమగనై - నిశ్వాసుకుడును, విరై - పరిమళముున్ను, పూ - పుష్పమున్ను, మరువు-అమరియున్న, తుళాయ్‌క్కణ్ణి - తిరుతొత్తుయిమాలగల, ఎమ్బిరానై-మాస్వామియును, పొన్ను లైయై - బంగారుకొండవలె పెరియయు ఉజ్జ్వలుండునై శ్రియఃపతిని, నామ్ - మనము,

---

*ఆళ్వార్లు తనమనవిడిచిపోడుదురోయేమోయని సర్వేశ్వరుడు భయపడియుండును. ఆభయమిప్పుడు లేదనుట.

మయని - చేరి, వన్న - చక్కఁగా, పేత్తి - ప్రోత్సహించి, ఉళ్ళి - ధ్యానించి, వణఙ్గి - సేవించి, నామ్ - మనము, మగిళ్‌న్దు - ఆనందించి, ఆడ - నృత్యముజేయునట్లు, నా - నాలుక యందు, ఆలర్ - చరవియున్న, పా - పాటలు, మరువి - (కూయుయందు) చేరి, నిఱ్ఱ - నిలుచునటుల, తన్ద - కృపజేసెడి, పొన్నై - స్వభావముగల (రియుభవతియే, వళ్ళల్ -ఔదార్యగుణముగలవాఁడు.

తా॥ మనోవాక్కాయములచే తనశాత్రయింపఁజేసుకొని మనసుసంతోషింపఁజేసిన సర్వేశ్వరుఁడే తనమంగళాశాసనమునకుఁ దగిన కవిత్వమును మనకొసంగిన చరమోదారుఁడని. ౩.

వళ్ళలే మదుశూదనా వెన్మరదగమ్మలై యే*ఉన్నై నినై
న్దెళ్ గల్ తన్ద వెన్దా యున్నై యెఙ్ఙనమ్ విడుగేఁ *
వెళ్ళమేపుఱై నిన్పుగళ్ కుడైన్దాడిప్పాడి క్కళిత్తుగన్దుగన్దు*
ఉళ్ళనోయ్‌గళెల్లామ్‌తుర న్దుయ్‌న్దుపోన్దిరున్దే. ౪.

ఆ॥ వళ్ళలే - ఉదారుఁడా! మదుశూదనా - మధువనెడివిరోధిని సంహరించినవాఁడా! వెన్మరదగమ్మలై యే - మరకతపర్వతమువలె నాకుసేవసాయించినవాఁడా! ఉన్నై - నిన్ను, నినైన్ద - అనుసంధించి, ఎళ్‌గల్ - ఇతరవిషయములనుత్యజించెడిస్వభావమును, తన్ద - ఇచ్చిన, వెన్దాయ్ - స్వామీ! వెళ్ళమేపుఱై - సముద్రమువంటి. నిఱ్ - నీయొక్క, పుగళ్ - గుణములను, కుడైన్ద - ప్రవేశించి, ఆడి - నృత్యముజేసి, పాడి - గానముజేసి, కళిత్తు - సంతోషించి, ఉగన్దుగన్దు - మిక్కిలిప్రీతిగలవాఁడనైయుండి, ఉళ్ళమ్ - మనస్సునందలి, నోయ్‌గళెల్లామ్ - వ్యాధులన్నిటిని తురన్ద - విడిచి, ఉయ్‌న్ద - ఉజ్జీవించి, పోన్ద - సంసారములనుదలి, ఇరున్ద - భయములేని వాడనైయుండి, ఉన్నై - నిన్ను, ఎఙ్ఙనమ్ - ఎటులు, విడుగేఁ - విడిచెదను.

తా॥ నాకితరవిషయములయందు వైరాగ్యముగలుగుఁజేసినయత్యుదారుఁడవైన ఓస్వామీ! నీయొక్కయసంఖ్యేయకల్యాణగుణంబుల మనుభవించి యహంకారమమకారము మొదలగు దోషములనుబరిత్యజించి నిర్భయుండనైయున్న నేనిప్పుడు నిన్నెటులవిడిచెదనని. ౪.

ఉయ్‌న్దుపోన్దెన్ను లప్పిలాద వెన్దీవినై యగళ్ నాళమ్‌శెయ్‌దు*ఉన
దన్దమిలడిమై యడైన్దే న్వీడువేనో*
ఐన్దుపై నళై యాడరవణై మేవి ప్పాఱ్కడల్ యోగనిత్తిరై*
శిన్దైశెయ్‌ద వెన్దా యున్నై చ్చిన్దైశెయ్‌దు శెయ్‌దే. ౫.

ఆ॥ పాఱ్కడల్ - పాలసముద్రమందలి, ఐన్ద - విదుత్ప్రకారంబులై, పై - విశాలములై యున్న, తళై - శిరస్సులుగల, ఆడు - ఆడుచున్న, అరవణై - శేషశయ్యయిూఁద, మేవి -ఆనురక్తతోఁబ వ్యథించియుండి, యోగనిత్తిరై - నిద్రయుసెడియుగద్రష్టుణోపాయమును, శిన్దైశెయ్‌ద - ధ్యానించి చున్న, ఎన్దాయ్ - స్వామీ! ఉన్నై - నిన్ను, శిన్దైశెయ్‌దుశెయ్‌దు - ఎల్లప్పుడును ధ్యానించి, ఉయ్‌న్ద - ఉజ్జీవించి, పోన్ద - సంసారములనుదలి, తలపడ్డలాద - ఆంతర్యములేని, వెమ్‌ - క్రూరమైన, వీ - అగ్నిపరిష్వంగమును, ఎన్ - నాయొక్క, విన్నైశ్ - పాపములను, నాళమ్‌శెయ్‌దు -

సళింపఁజేసి, ఉసదు - నీయొక్క, అన్దమిల్ -అంతములేని, అడిమై - కైంకర్యములను, అడైన్దే౯ పొందినవేను, విడువేనో - విడుచుదునా ?

తా॥ శ్రీరాద్ధియందు శేషశాయివై జగత్రక్షణవిధంబుల వాలోచించుచున్న పితృయశ్చతీ! నిన్నవరతిముధ్యానించి నాపాపములను బోఁగొట్టుకొని నీయొక్క సర్వవిధకైంకర్యములను జేయుటకు సిద్ధమైయున్న వేను నిన్నిఁక నెటుల విడిచెదనని. ౫.

ఉన్నై న చ్చిన్దై శెయ్దుశెయ్దు న్నెడుమా మొళి యాల్ పాడియాడి*ఎఁ
మున్నై న్తీవినై గళ్ ముళు వేరరిన్దనఁ యాఁ*
ఉన్నై న్చిన్దై యినాలిగళ్ద్ద చిరణీయ నగల్ మార్వినీఞ్ఞ*ఎఁ
మున్నై నోఁళరియే ముడియాదదెన్నె నకేఁ. ౬.

అ॥ ఉన్నై - నిన్ను, శిన్దైశెయ్దుశెయ్దు - ఎల్లప్పు ఁడు ధ్యానించి, నెడు-గొప్పదై, ఉఁ - నీవిషయమయిన, మొళి - తిరువాయ్ మొళిని, మ - శ్లాఘ్యమైన, ఇశై - రాగముతో, పాడి పాటలగాపాడి, ఆడి - నృత్యముజేసి, ఎఁ - నాయొక్క, మున్నై - అనాదియైన, తీవినైగళ్ -పాపములను, ముళు - సంపూర్ణముగా, యాఁ - వేను, వేరరిన్దనఁ - సమూలముగాపోఁగొట్టితిని. ఉన్నై - నిన్ను, శిన్దైయినాల్ - మనస్సునో, ఇగళ్ద్ద - అనాదరించిన, ఇరణీయన్ - హిరణ్యానురునియొక్క, అగల్ - విశాలమైన, మార్వమ్ - వక్షస్థలమును, కీణ్ఞ-చీల్చినవాఁడనై, ఎఁ నాకు (సమానుఁడైన(ప్రహ్లాదునియొక్క) మున్నై - ఎదురుగా, (సేవసాయించిన) కోళ్ - తేజస్సు గల, అరియే - ఓనరసింహా! ఎనక్కు - నాకు, ముడియాదదు - అసాధ్యమైనది, ఎఁ - ఎది.

తా॥ నిన్ను మనస్సారనిందించిన హిరణ్యాసుని సంహరించిన ఓనరసింహస్వామీ! ఆది తపత్రపాతుఁడవైన నిన్నుధ్యానించి మంగళాశాసనముజేసి నాపాపములను సమూలముగా బోగొట్టుకున్న నాకసాధ్యమైన దేమున్నది, ౬.

ముడియాదదెన్నె నకేఁలిని ముళు వేళ్ళు లగు ముణ్డాన్*ఉగన్దువ
న్దడియేనుళ్ పుగున్దానగలాన్వను మల్లనిని*
శెడియార్ నోయ్‌గళెల్లామ్ తురన్దైమర్ కీళ్ మే లెళు పిఱప్పుమ్*
విడియా వెన్నరగ త్తైనుమ్ శేర్ దల్ మాఱినరే. ౭.

అ॥ ఏళులగుమ్ - సప్తలోకములను, ముళు - సంపూర్ణముగా, ఉణ్డాఁ - ఆరగించిన సర్వేశ్వరుఁడు, ఉగన్దు - ప్రీతిగలవాఁడై, అడియేఁ - నాయొక్క, ఉళ్ - మనస్సునందు, వన్ద - పచ్చి, పుగున్దాఁ - ప్రవేశించెను, ఇని - ఇకమీఁద, అగలాన్వనుమల్లఁ - విడిచిపోవువాఁడునుగాఁడు, కీళ్ -క్రిందనున్న, మేల్ -పైనున్న, ఎళుపిఱప్పుమ్-ఏడుజన్మములయందుండెడి, ఎమర్ - నాసంబంధులు, శెడియార్ - చెట్టువలెనున్న పాపములచేఁగలిగిన, నోయ్‌గళెల్లామ్ - దుఃఖములన్నిటినిన్ని, తురన్దు - పోగొట్టి, విడియా - ఆస్తములేని, వెమ్-క్రూరమైన, నరగత్తు - నరకమందు, ఎన్దుమ్ - ఎల్లప్పుఁడును, శేర్ దల్ - పొందుటను, మాఱినర్ - తిప్పుకొనిరి, ఇని-ఇక మీఁద, ఎనక్కేల్ - నాకు, ముడియాదదు - అసాధ్యమైనది, ఎఁ - ఏమియున్నది.

తా॥ సర్వేశ్వరుడు నన్ను విముక్తుడను చేయుండి, నాతోడిదైన వాగం దరియొక్క యు దుఃఖనులను బోగొట్టి వారినుద్ధరిముండగా, ఇక నాకు సాధ్యమైన దేమున్నదని

మూఁటిమూఁటి ప్పలసిఱుప్పుమ్బిఱ్ఱడిదెఱు యుడ లుళ్ళ నేఱుతో*
ఈఁటిలిన్ఱ త్తిరువెళ్ళమ్ యూన్మూళ్గినన్ *
పాఁటిప్పాటి యశురర్ దమ్ సిల్ పుగ్ఴాఁజల్ నీఱెళ్గ*పాయ్‌పఱవై యొ
న్నేటి వీళ్గ నీరున్దా యున్నై నెయ్ నిళ్ళ నిక్కి-లెన్దాయ్. ౮

అ॥ పలపిఱప్పుమ్ - (దేవమనుష్యాది) అనేక జన్మములయందు, మూఁటిమూఁతిప్పిఱన్ద - మారి మారిపుట్టుచు, అడియై - కింకరత్వమును, అడైన్ద-పొంది, ఈళ్ళమ్ లేఁతి-నిర్మలచిత్తుడనై, ఈఁటిల్ అంతములేని, ఇన్బమ్ - ఆనందమనెడి, ఇరువెళ్ళమ్ - పెద్దసముద్రమునందు, యూన్ - నేను, మూళ్గినన్ - మునిగితిని, అశురర్ గళ్ - ఆసురులయొక్క, పల్ - అనేకవిధములైన, కుఱుం బుళ్ - సమూహములను, పాఁతిప్పాఱ్ఱుత్తుండుగుండుగాఁజేసి, నీఱు ఎళ్ - ప్రాభవమునంటు, పాయ్- శత్రుసైన్యమందుద్రోయఁబడిన్న, ఒన్తు - ఏకత్వమండైన, పఱవై - గరుత్మంతునిమీఁది, వీఱు - తనమహిమప్రకాశించుచున్న, ఏతీయిరున్దాయ్ - వేంచేసియున్న, ఎన్దాయ్ - నాస్వామీ! ఈన్నై, నిన్ను, ఎన్నుళ్ - నాహృదయములోనుండి, నిక్కిల్ - తొలగింపఁజేయుటలదు,

తా॥ శత్రువులనుసంహరించెడి స్వభావమునగల గరుత్మంతునిమీఁద తనపర్యంతోనటుల వేంచేసియున్న ఓఁకియఁబతీ! నేను లెక్క లేనిజన్మములనెత్తి నరుఁడు నీమనుష్యజన్మమునెత్తి నీయొక్కనిశ్చేతక కటాక్షము చే నీతిరువడికిళ్గయుండుఁజేరి సకలదుఃఖములను విడిచి పరమానంద భరితుఁడనైతినని

ఎన్దాయ్ తణ్ తిరుక్కోట్టియుళ్ నిన్ఱా యిరున్దై శెఙ్గోయ్*మగామరమ్
పైన్దాళ్ద్ధ రువ వొరువాళిక్కో త్త విల్లా*
కొన్దార్ తణన్దుళ్గాయినా యముదే యున్నై నెయ్నుళ్ళే కుళైత్తవెమ్
మెన్నా*వానేఱే యినియెఙ్గు పోగిన్ఱ దే. ౯

అ॥ ఎన్దాయ్ - ఓస్వామీ! తణ్ - చల్లని, తిరుక్కోట్టియుళ్ - వేంకటాద్రియందు, నిన్ఱాయ్ వేంచేసియున్న వాడా! ఇలఙ్గై - లంకాపురిని, శెఙ్గోయ్ - నశింపఁజేసినవాఁడా! పైన్ - విశాలమైన, తాళ్ - మొదలుగల, మరామరమ్ - సాలవృక్షములయొక్క, ఏళ్ - ఏడింటిని, ఉరువ - రంధ్రములుబడునట్లు, ఒరువాళి - ఒక బాణమును, కోత్త - ఎక్కుపెట్టఁబడిన, విల్లా - ధనుస్సుగల ఓదారథీ! కొన్దు - కొత్తులచే, ఆర్ - నిండియున్న, తణ్ - చల్లని, అమ్-సుందరమైన, తుళాయినాయ్ - తిరుత్తుళాయిగలకిరీటుఁడా! ఆముదే - భోగ్యవస్తువుండా! ఉన్నై-నిన్ను, ఎన్నుళ్ళే నాలోపల, కుళైత్త - ఏకీభవింపఁజేసిన, ఎమ్మైన్దా - పరమసుందరుఁడా! వానేఱే - నిత్యసూరి నిర్వాహకుఁడా! ఇని - ఇఁకను, ఎఙ్గు - ఎక్కఁడికి, పోగిన్ఱదు - పోపోవుచున్నావు.

తా॥ తిరుమలయందువచ్చి వేంచేసియుండియు, అనేకదివ్యావతారంబులెత్తియొసగిన దివ్య చేష్టితములను నాకనుభవంబుఁజేయించియు, నన్ను దానునిగాఁజేసికొని నాహృదయమందింత వఱుచులించక వేంచేసియున్న ఓఁకియఁబతీ! ఇక నన్ను విడిచిపోవుట నీకు శక్యంబుకాదని. ౯

పోగిన్ట కాలత్తిల్ పోయకాలత్తిల్ పోగుకాలత్తిల్*తాయ్‌తన్నై యుయి
రాగిన్ట యున్నై నానడైన్దే నివ్విడువేనో*
పాగిన్ట తోళ్ పుగళ్ మూవులగుక్కుమ్ నాదనే పరమా*తణ్వేఙ్గడ
మేగిన్ట తాయ్ తణ్ముళాయ్‌విగై నాఱు కణ్ణియనే. ౧౦

అ॥ పోగిన్ట కాలత్తిల్ - వర్తమానకాలమందును, పోయకాలత్తిల్ - భూతకాలమందును, పోగుకాలత్తిల్ - భవిష్యత్కాలమందును, తాయ్‌తన్నైయుయిరాగిన్టాయ్ - (నాకు) తల్లితండ్రులవలెనున్న ఆత్మవలెనున్నన్న ఓస్వామీ! పాగిన్ట - వ్యాపించియున్న, తోళ్ - ఆసాదియైన, పుగళ్ - కీర్తిగలవాడై, మూవులగుక్కుమ్ - మూడులోకములకును, నాదనే - నాథుడా! పరమా - మిక్కిలిమహిమగలవాడా, తణ్ - చల్లని, తుళాయ్ - తులసియొక్క, విగై - పరిమళము, నాఱు - పరిమళించుచున్న, కణ్ణియనే - తిరుమాలగల్‌శియఃపతీ! ఉన్నై - నిన్ను, ఆడైన్దే - పొందినవాడనైన, నాన్ - నేను, విడువేనో - విడిచెదనా?

తా॥ సర్వకాలములయందును నాకుసర్వవిధరక్షకుడవై వేంకటాచలమునందిప్పుడు వేంచేసియున్న సకలలోకేశ్వరుండవైన ఓశ్రీయఃపతీ! నిన్నాశయించి నీభోగ్యతయందు మగ్నుడనైయున్న నేను నిన్నువదలి యుండఁజాలనని. ౧౦.

కణ్ణి తణ్ణాయ్‌ముడి క్కమల త్తడమ్బెరుమ్
కణ్ణై *పుగళ్ నణ్ణి త్తెళ్ళక్కురుగూర్ చ్చడగోప మాఱన్*శొన్న*
ఎణ్ణిల్ శోర్వెలన్దాది యాయిరత్తు ళ్ళివై యుమోర్ పత్తిశై యొడుమ్*
పణ్ణిల్ పాడవల్లారవర్ కేశవ తమరే. ౧౧

అ॥ కణ్ణి - మాలగాఁగట్టబడిన, తణ్ - చల్లనైన, ఆయ్‌తుళాయ్ - సుందరమైనతిరుత్తుళాయిమాలచే నలంకరింపఁబడిన, ముడి - కిరీటమునున్న, కమళ్ - పద్మమువలె, తడమ్ - విశాలమై, పెరుమ్-పొడవైన, కణ్ణినై-నేత్రములనున్నగల సర్వేశ్వరునియొక్క, పుగళ్ -గుణములను నణ్ణి - ఆసుధవించి, తెళ్ - సుందరమైన, కురుగూర్ - తిరునగరికధిపతియైన, మాఱన్ - శత్రువులనునిరసించెడి, శడగోపన్ - నమ్మళ్వార్లు, ఎణ్ణిల్ - భగవదభీప్రాయమందు, శోర్విల్ - (ఒకటియయు) తగ్గక, శొన్న - పాయించిన, ఆన్దాది - ఆన్దాదిరూపమైయున్న, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఇవ్ - ఆద్వితీయంబైన, ఇవైపత్తుమ్-ఈపదిపాశురములవ, ఇవైయొడుమ్ - స్వరముతోఁగూడ, పణ్ణిల్ - గానమందు, పాడవల్లారవర్ - పాడెడివారు, కేశవన్‌తమర్-సర్వేశ్వరునికి భక్తులగుదురు.

తా॥ సర్వేశ్వరునియొక్క స్వరూపగుణవిభూత్యాదులనుయథాపత్తుగా నమ్మళ్వార్లనుభవించి, తమరనుభవించినవిధముగ పాయించిన ఈతిరువాయ్‌మొళిని స్వరయుక్తంబుగా గానము చేయువారు శ్రీయఃపతికి భక్తులగుదురని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౭ - వ తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక:—ఈతిరుయ్‌మొళిలో, సర్వేశ్వరుడు తననుద్ధరించినదియేగాక తనతో కైరినవారందరిన్ని యుద్ధరించగా, వానికి తనయందున్నయట్టి ప్రీతినిజూచి సన్తుష్టులై వానియొక్క కేశవాది ద్వాదశనామముల నతుసన్ధించుచున్నారు,

‡‡ కేశవన్‌తమర్ కీళ్ మేలెమ కేశిగ్లుపిఱప్పమ్*
మాశదిరిదు పెఱ్ గు నమ్మైవా ఴ్వ్ వాయ్‌క్కిట్ట వా*
ఈశనెన్ కరుమాణిక్క మెన్‌శెన్బోలక్కణ్ విణ్ణోర్
నాయగన్*ఎమ్బిరానెమ్మా న్నారాయణనాలే. ౧.

ఆ॥ ఈశన్ - సర్వేశ్వరుడై, ఎన్ - నాకునేవసాయించిన, కరుమాణిక్కమ్ - నీలమాణిక్యమువంటికాన్తిగలవాడై, ఎన్ - నన్ను, (వశపఱచుకొనిన,) శెమ్ - ఎఱ్ఱని, కోలమ్ - నుందరమైన, కణ్ణన్ - నేత్రములుగలవాడై, విణ్ణోర్ - నిత్యసూరులకు, నాయగన్ - నాథుడై, ఎమ్బిరాన్ నాకుపకారకుడై, ఎమ్మాన్ - నాస్వామియైన, నారాయణనాలే - శ్రీమన్నారాయణునిచే, కీళ్ - క్రిందయు, మేల్ - పైనయు, (ఉన్న) ఏళ్‌ఉలగుమ్‌పిఱప్పుమ్ - ఏడేడులుగురుషులైన, ఎమర్ - నాతోడిదేరినవారు, కేశవర్‌తమర్ - క్రియాపతికి భక్తులయిరి. ఇదు - ఈ, మా - గొప్ప, శదిర్ - ఆతిశయమును, పెఱ్ గు - పొంది, నమ్మైవా - మనయొక్క, వాళ్వు-శ్రీవైష్ణవసంపత్తు వాయ్‌క్కిట్ట - వృద్ధియయ్యెడిప్రకారము, ఆ - ఆశ్చర్యము.

శా॥ ఏదోయొకవిధముగా నాతోసంబన్ధించినవారందరును నిశ్శ్రేయస భగవత్ప్రాప్తి మునోడి భగవదనుభవైకప్రయోజనులైరి. నాసంబన్ధులకుఁగూడ నిట్టిమహాదైశ్వర్యమునకుఁకారణభూతమైన నాయొక్క శ్రీవైష్ణవసంపత్తు ఇంతయని జెప్పలకు శక్యంబగునాయని ౧.

నారణన్ ముళువేళ్ములగుక్కుమ్ నాదన్ వేదమయన్*
కారణమ్ కిరియై కరుమ మివై ముదల్వన్ నివైయే*
శీరణ్మామరర్ పిఱర్ పలరుమ్ తొళుదేత్తనిన్ఱు*
వారణత్తై మరుప్పొశిత్త పిరాన్ మాదవనే. ౨.

ఆ॥ నారణన్ - నారాయణశబ్దవాచ్యుడై, ముళు - సంపూర్ణములైన, ఏళ్ఉలగుక్కుమ్ సప్తలోకములకున్ను, నాదన్ - స్వామియై, వేదమయన్ - వేదమందుఁబ్రథానప్రతిపాద్యుడై, కారణమ్ - క్రియలకుసాధనాంబులును, (అనఁగా సెయ్యి మొదలైనవి) కిరియై - క్రియలును, (అనఁగాయాగము మొదలైనవి) కరుమమ్ - క్రియలయొక్కఫలములును, (అనఁగాస్వర్గము మొదలైనవి) ఇవై - వీనికి, ముదల్వన్ - కారణభూతుఁడును, నీర్ - దివ్యగుణములుగల, ఆణఞ్ఞం - ప్రకృతిసంబన్ధములేని, అమరర్ - నిత్యసూరులును, పిఱర్ - తక్కినముముక్షులు మొదలగు, పలరుమ్ - అందరును, తొళుదు - ఆశ్రయించి, ఏత్త - స్తుతించునటుల, నిన్ఱ - ఉండి, వారణత్తై - కువలయాపీడమనెడియేనుఁగుయొక్క, మరుప్ప - దన్తమును, ఒశిత్త - విఱిచిన, పిరాన్ - ఉపకారకుఁడునైన, ఎన్ - నాయొక్క, మాదవన్ - శ్రీయఃపతి, ఎన్దై - నాస్వామి.

తా॥ సకలలోకేశ్వరుడై యాగము మొదలగు కార్యములనుఁజేయించువాఁడై, స్వర్గము మొదలగు సమస్తస్థలములనిచ్చువాఁడై, ఇట్టిసకలపదార్థములకును నిర్వాహకుఁడై, జ్ఞానానందము మొదలగు సమస్తగుణములుగల నిత్యసూరులచే నాశ్రయింపఁబడినవాఁడై, కృష్ణనశారమెత్తి కువలయాపీడయును సంహరించినవాఁడై, ఇట్టిసకలవేదప్రతిపాద్యుఁడై, శ్రీయఃపతియైన శ్రీమన్నారాయణుఁడే నన్నేలినవాఁడని ౨.

మాదవనెన్ దోళ్ తిరైనాలయిని యిప్పాల్పట్టదు*
యాదవర్‌పుత్తుమ్ శేర్‌కొడినె నైన్నుళ్ పుగుందిరుందు*
తీదవమ్ కెడుక్కుమముదమ్ శెన్దామరైక్కణ్ కుయ్‌మ్*
కోదవిమి లెక్కన్నఱిట్టెయెమ్మా నెన్‌తోళిన్దనే. 3

అ॥ ఎన్ - నానిమిత్తమై, కోవిన్దన్ - కృష్ణుడైయపతో ఎనవాఁడై, ఎమ్మా - నాకుస్వామి యైనవాఁడు, మాప శెన్ఱదే - మారవఁడుఅన్న నామాటనే, కొణ్డు - స్వీకరించి, ఎన్నై - నన్ను, ఇని - ఇకఁను, ఇప్పాల్పట్టదు - ఇఁకయొకిఁకాలమంతి గుఁు, అవర్‌క్ - దోషములు, యాముమ్ - చేసినతోనున్ను, శేర్ కొడినె - చేరనివ్వను, ఎన్ఱు - అనిసంకల్పించి, ఎన్నుళ్ - నాయందు, పుగుందు - ప్రవేశించి, ఇరున్ద - ఉండి తీరు - బుద్ధిపూర్వకముగాఁజేసిన పాపములనున్న, అవమ్ - తన్నట శాసించినపాపములనున్న, కెడుక్కుమ్ - పోఁగొట్టెడి, అముదమ్ - భోగ్యభూతుఁడును, శెయ్ - ఎఱ్ఱని, తామరై - పద్మమువంటి, కణ్ - నేత్రములనున్న, కుయ్‌మ్ - పర్వతమువంటి విగ్రహమునున్నగలవాఁడైన శ్రీయఃపతి, కోదు - బుద్ధిపూర్వకదోషమున్న, అవమ్ - అబుద్ధిపూర్వకదోషమున్న, ఇల్ - లేనివాఁడై, ఎన్ - నాకు, కన్నుళ్‌కట్టి - పటిగఁబెల్లమువలెభోగ్యభూతుఁడైయున్నాఁడు.

తా॥ కృష్ణావతారంబెత్తిన శ్రీయఃపతియే నాస్వామియని జెప్పినమాత్రముచేతనే యాశ్రీయఃపతి నన్నంగీకరించి నాసమస్తపాపములను బోఁగొట్టి, ఇకమీఁద నెల్లప్పుఁడును నాకేవిధమైన దుఃఖముకాకుండఁ గాపాడుచున్నాఁడని. 3.

కోవిన్ద్ కుడక్కూత్తన్ కోవలనైనే కుఱ్ఱు*
తేవుమ్ తన్నైయుమ్ పాడియాడ తిరుత్తి*ఎన్నైక్కొణ్డు
పావత్తైయుమ్ పాఱుక్కుత్తమరే ప్రిత్తు పిఱప్పుమ్*
మేవుమ్ తిన్మైయ మాక్కినాన్ వల్లనెమ్బిరా నివ్వుళ్ళవే. ౪

అ॥ వల్లన్ - సమర్థుఁడును, విట్టు - (అంతట) వ్యాపించియుండువాఁడును, ఎమ్బిరాన్ - నాస్వామియునైన శ్రీయఃపతి, కోవిన్దన్ - ఆవులను రక్షించువాఁడు, కుడక్కూత్తన్ - కుంభనృత్యముజేయువాఁడు, కోవలన్ - గొల్లవాఁడు, ఎన్తైనే - అనిఈతిరునామములను(వేరువేరుగా)చెప్పి కునిత్తు - ప్రీతిచేసినృత్యముజేసి, తేవుమ్ - పరత్వమునున్న, తన్నైయుమ్ - సౌలభ్యమునున్న, పాడి - గానముజేసి, ఆడ - నృత్యముచేయఁగల్గు, తిరు త్తి - దిద్ది, ఎన్నై - నన్ను, కొణ్డు - అంగీకరించి, ఎన్ - నాయొక్క, పావత్తైయుమ్ - పాపములనున్న, పాఱు - తుడువఁబడునటుల,

కైత్తు - పోగొట్టి, ఎవర్ - నాసంబన్ధులు, ఏళ్‌ఫ్లుఱిఅప్పుమ్ - సప్తప్రకృతులను, మేళ్ళుమ్ - తినుబోండెడి, తైన్మైయమ్ - స్వభావములుగలవారగునటుల, ఆక్కినాళ్ - చేసెను.

తా॥ ఆసర్వేశ్వరుడు, తనయొక్క-పరత్వసౌలభ్యాది సమస్తగుణముల ననుసంధించునటుల నన్ను గటాక్షించి నాపాపములను బోగొట్టెను. అంతయేగాక నాసంబంధులను గూడతనవా శ్రయించునటుల కటాక్షించెను.

విట్టలఱుశెఙ్గోది ఎమ్మైప్ పాదమ్ కైగళ్ కణ్ణళ్*
పుట్టలఱుకరుళ్‌ఎన్‌ మలైయే తిరువుడమ్బు*
విట్టిలఱుముదియమ్మాళ్ మదుసూదనన్‌తనక్కే. ౪

ఆ॥ విట్టు - వ్యాపించి, ఇలఱ్ఱు - ప్రకాశించుచున్న, ముడి - కిరీటముగల, అమ్మాళ్ - స్వామియైన, మధుసూదనక్-తనక్కు - మధుసూదునికి, పాదమ్ - తిరువడికిరుమ్ను, కైగళ్ - శ్రీహస్తములున్న, కణ్ణళ్ - నేత్రములున్న, విట్టు - వికసించి, ఇలఱ్ఱు - ప్రకాశించుచున్న, తామరై - పదమువలెనున్నవి, తిరువుడమ్బు - తిరుమేను, విట్టు -వ్యాపించి, ఇలఱ్ఱు - ప్రకాశించుచున్న, కరుమ్ - వల్లనైన, కుడల్ - కాన్తిగల, మలైయే - పర్వతమువలెనున్నది. శీర్ - అందమైన, శఙ్గు - శ్రీపాఞ్చజన్యము, విట్టు - వ్యాపించి, ఇలఱ్ఱు - ప్రకాశించుచున్న, మదియమ్ - చన్ద్రునివలెనున్నది. శక్కరమ్ - శ్రీసుదర్శనము, పరిది - (ప్రకాశించుచున్న) సూర్యునివలెనున్నది.

తా॥ నాస్వామియైనమధుసూదనుఁడు వికసించినపద్మములవంటి దివ్యావయవములనున్న, నీలపర్వతమువలెనున్న గంభీరమైనతిరుమేనినిన్ని, చన్ద్రిసూర్యులవలెఁ బ్రకాశించుచున్న శఙ్ఖచక్ర ములనున్న, తేజోమయమైన దివ్యాభరణములనున్నగలవాఁడై నాహృదయమందుఁ బ్రవేశించి వేంచేసియున్నాఁడని.

మదుసూదనై యెన్ మనత్తినే నైత్తాలుమ్‌కరుమమిన్ని*
ఇదిశీర్ శఙ్గు పాడల్‌గళ్ పాడియాడిని న్రూళ్‌యూழிతొరుమ్*
ఎదిర్ శూழ்ల్ పుక్కు నైత్తోర్‌పిఱప్పు మెనక్కే యరుళ్‌గళ్ శెయ్యు*
మదిశూழ் న్దవాలెనక్కే-లమ్మాళ్ తిరివిక్కిరమన్నై యే. ౬

ఆ॥ మదుసూదనైయన్ని - మధుసూదునిదక్కు, మనత్తినై - వేరొకస్వామిని, ఇనిక్ - ఆశ్రయించినవాఁడనుగాను, ఎన్ను-అనితలంచి, ఎత్తాలుమ్-తక్కిన-నపీపురుషార్థములచేతనున్ను, కరుమమ్-ప్రయోజనము, ఇన్ని-లేక, తుది-స్తోత్రముచే, శూழ்న్ద - వ్యాపించియున్న, పాడల్‌గళ్-పాశుర ములను, నిన్ను - స్థిరముగానుండి, పాడి - గానముజేసి, ఆడ - ఆడునటుల, ఊழிయూழிతో ఱుమ్ - ప్రతికల్పములయందును అనైత్తు - అనేకములై, ఓర్ - అద్వితీయములైన, పిఱప్పుమ్-జన్మములయందును, ఎదిర్ - ఎమరుగా, శూழ்ల్ పుక్కు - తిరిగివచ్చి, ఎనక్కే -నానిమిత్తమయ్యే.

ఆరుళ్‌గళ్ = ఉపకారములను, శెయ్య - చేయునటుల, ఎనక్కు - నాకు, అమ్మాన్ - స్వామి యైన, తిరివిక్కిరమత్తై - త్రివిక్రముని, విది - భగవత్కృప, కూట్టిన్దేల్ - చుట్టుకొనినదియే.

తా॥ మధుసూదనుఁడే పరమప్రాప్యుఁడని నమ్మి యితరసంగములను వదలి యాస్వోళ్య రునియొక్క గుణానుభవములుఁ జేయునటుల నన్నుదిద్దుటకై యాస్వోళ్యరుఁడు నేనుజన్మించినప్పు డెల్లను తానున్ను యుపకారములనెత్తి యనేకప్రయత్నములుఁజేయఁగా, నిర్హేతుకమైన భగవ త్కృపచే త్రివిక్రముండే నాకు ప్రాప్యుండని యిప్పుడు జ్ఞానముగలిగెనని. ౯.

తిరివిక్కిరమత్ తెన్దామరైక్ కణ్ణనెమ్మానైత్ తెళ్ళినివాయ్*
ఉరువిల్ పొలిన్ద వెళ్ళైప్పళ్ళిప్పు నిఱత్తన నెన్నెన్ఱు*ఉళ్ళి
పరవిప్పణిన్దు పల్లూళియూళ్ నిన్ పాదపఙ్కయమే*
మరువిత్తొళుమ్మనమే తన్దాయ్ వళైకాణ్దేన్ వామననే. ౭

అ॥ తిరివిక్కిరమత్ - త్రివిక్రముఁడు, శెమ్ - ఎఱ్ఱ, తామరై - కమలముపంటి, కణ్ - నేత్రములచే, ఎమ్మాన్ - నన్నువశపఱచుకొనిన స్వామి, శెమ్ - ఎఱ్ఱని, కని - పండువలెనున్న, వాయ్ - ఆధరముయొక్క, ఉరువిల్ - సౌందర్యమందు, పొలిన్ద - సమృద్ధమై, (చేరియున్న) వెళ్ళై - పరిశుద్ధమైన, పళ్ళిప్పు - స్ఫటికమువలెనున్న (దన్తములయొక్క), నిఱత్తన - సౌంద ర్యముగలవాఁడు. ఎన్నెన్ఱు - అనిచెప్పి, ఉళ్ళి - ధ్యానించి, పరవి-స్తుతించి, పణిన్దు - నమస్కరించి, పల్ - అనేకనిగ్రములైన, ఊళియూళ్ - యంగములయందును, నిన్ - నీయొక్క, పొన పఙ్కయమే - శ్రీపాదపద్మములనే, మరువి - అమరియుండి, తొళుమ్ - ఆశ్రయించెడి,మనమే - మనస్సునే, తన్దాయ్ - ఇచ్చితివి. ఎన్వామననే-ఓవామనుఁడా! వళైకాణ్ - సమర్థుండవు.

తా॥ ఓవామనుఁడా! నీ తిరువామములను నేనెల్లప్పుడు ననుసంధించుచు మనోవాక్కా యములచే నీ శ్రీపాదములయందుఁ గైఙ్కర్యము జేయుటకుదగినయాస క్తినిగూడ నాకు నీవే గలుగఁజేసితివని, ౭.

వామనన్ మరదగవణ్ణన్ తామరైక్కణ్ణినన్
కామనై ప్పయన్దాయ్* ఎనైనున్ కిళర్ పాడియే పణిన్దు*
తూమన తన్ననాయ్ ప్పిఱవిత్తుళ్ళి నీఙ్గి*ఎన్నైన్
తీమనఙ్కడుత్తా యునక్కెన్ శెయ్గేన్ ఎన్ శిరీధరనే. ౮

అ॥ వామన - వామనుఁడా! ఎ - నాకుసులభుఁడైన, మరదగవణ్ణ - మరకతము పంటికాన్తిగలవాఁడా! తామరైక్కణ్ణిన - పద్మముపంటి నేత్రములుగల వాఁడా! కామనై - మన్మ థుని, పయన్దాయ్ - పుట్టించినవాఁడా! ఎన్నెన్ఱు - అని కీర్తించిగాఁజెప్పి, ఉన్ - నీయొక్క, కిళర్ - తిరునామకీర్తను, పాడి - గానముజేసి, పణిన్దు - నమస్కరించి, తూ - పరిశుద్ధమైన, మన తన్ననాయ్ - మనస్సుగలవాఁడనై, పిఱవి - సంసారసంబంధములైన, తుళ్ళి - దుఃఖములు నీఙ్గ - పోవునట్లు, ఎన్నై - నన్ను, తీమనమ్ - చెడుమానన్నున, కెడుత్తాయ్ - చెడగొట్టిన, ఎ - నాయొక్క, శిరీధరనే - శ్రీధరుఁడా! ఉనక్కు - నీకు, ఎన్ - ఏమి, (ఉపకారము) శెయ్గేన్ - చేసెదను.

తా॥ వామనుడనియు, మన్మథునికంటె సౌందర్యవంతుడనియు, పద్మనేత్రుండనియు, ఇవి మొదలగు నీతిరునామముల ననుసంధించుటకు విరోధులైన నానుపోదోపములను బోగొట్టిన శ్రీధరుడా! అందుకు నీకు నేనేమి ప్రత్యుపకారము జేసెదవని. ౬

శరీఇదరన్ శెయ్యతామరైక్కణ్ణనెన్ని రాప్పగల్ వాయ్
వెరీఇ*అలమన్దు కణ్గళ్ నీర్‌మల్‌గి వెప్పుయిర్‌త్తుయిర్‌త్తు*
మరీఇయతినై మాళ నినబ్‌మ్‌వళర వైగల్‌వైగల్
ఇరీఇ*ఉన్నై న్న యెన్నుళ్ళ్‌త్తినై యెన్నిరుడీకేశనే. ౭

ఆ॥ ఎన్నిరుడీకేశనే - నాహృషీకేశుడా! శరీదరన్ - శ్రీధరుడు, శెయ్యతామరైక్కణ్ణన్ - ఎఱ్ఱతామరవంటి నేత్రములుగలవాడు, ఎన్నెన్ను - అనియని, ఇరాప్పగల్ - రేయిఁబగళ్లు, వాయ్‌వెరీఇ - బల్పించి, అలమన్దు-నాలుగుదిక్కులలోతిరిగి, కణ్గళ్ - నేత్రములనుండి, నీర్ - జలమును, మల్‌గి - ప్రవహింపఁజేసి, వెవ్వుయిర్‌త్తుయిర్‌త్తు - మిక్కిలినిట్టూర్పువిడిచి, మరీఇయ-(ఇట్లు) అమరియున్న, తినై - నుఃఖములు, మాళ - పోవునట్లును, ఇనబ్‌మ్ - సుఖము, వళర - వృద్ధిఁబొందునట్లును, వైగల్‌వైగల్ - సర్వకాలమందును, ఎన్నుళ్ - నాయఁదు, ఉన్నై-నిన్ను, ఇరీఇ - స్థాపించి, వైత్తనై - ఉంచితివి

తా॥ ఓ హృషీకేశుడా! ఇంతకాలమున్ను "ఆడియాడి" అనెడి తిరువాయ్‌మొళి యందు నీ విరహమునఁ దెనుపఁబెట్టిన నాసకలదుఃఖమును బోగొట్టి "ఆన్దామత్తు" అనెడి తిరువాయ్‌మొళియం దనుభవించిన మహాసుఖమునఁబెట్టుట నామనస్సున కేంచేనీయున్న నీకు నేనేమి ప్రత్యుపకారము జేసెదనని. ౯.

ఇరుడీకేశనెమ్బిరా నిలఙ్గైయరక్కర్‌కులమ్*
మురుఙుతీర్ త్తపిరానెమ్మా నమరర్‌పెమ్మా నెన్నెన్ను*
తెరుడియాగిల్ నెఞ్జేవణఙు తిణ్ణమతీ యత్తిన్*
మరుడినేలుమ్ విడైల్‌కణ్ణాయ్ నమ్బి పఱ్పనాబనై యే. ౧౦

ఱు॥ నెఞ్జే - ఓమనసా! తెరుడియాగిల్-(నీ) జ్ఞానముగలదానవై లే, ఇరుడీకేశన్ - ఇన్ద్రియములకునాథుండు; ఎమ్బిరాన్ - నాకుపకారకుండు, ఇలఙై - లంకయందున్న, అరక్కర్ - రాక్షసులయొక్క, కులమ్ - కులమందలి, మురుఙు - క్రూరుఁడైనరావణుని, తీర్ త్త - చంపిన, పిరాన్ - లోకోపకారకుండు, ఎమ్మాన్ - నాస్వామి, అమరర్‌పెమ్మాన్ - నిత్యసూరులకు నాథుండు, ఎన్నెన్ను - అనిపలుమాఱుసంధించి, వణఙు - ఆశ్రయింపుము, తిణ్ణమ్ - దృఢముగా, అతీ-తెలిసికొనుము. అతీన్దు - తెలిసికొని, మరుడియేలుమ్ - భ్రమనుబొందిన దానవైనను-నమ్బి-ఉపకారకుండైన, పఱ్పనాబనై యే - పద్మనాథునియే, విడైల్ - విడువకుము.

తా॥ ఓమనసా; హృషీకేశుండు, రావణాదిసంహారకుండు, అని ఇవిమొదలగు తిరునామములను జక్కఁగానెఱిగి, ఈతిరునామముల ననుసంధించుటకు నీవయోగ్యుండవని భ్రమబొందక యనుసంధించుచు, ఆపద్మనాథుని పదలకుండుమాయని. ౧౧

పఱ్ఱినాబ నుయర్వఱవుయరుమ్ పెరు నిఱలోన్*
ఎఱ్ఱై నైన్నయాక్కిక్కొళ్ ళుడ్డనక్కేతన్నై న్ తన్ద
కిఱ్ఱగమ్*ఎన్నుమదమ్ కార్ముగిల్ పోలుమ్ వేఙ్గడనల్
వెఱ్ఱిన్*నిఱుమ్బూర్ పిరా నెన్ద శామోదరనే. ౧౧

పఱ్ఱినాబన్ - నాభియందు పద్మముగలవాడును, ఉయర్వఱ - తనకంటే నితరవస్తువు లకితిశయము లేపుండునట్లు, ఉయరుమ్ - వృద్ధిఁబొందుచున్న, పెరుమ్ - అధికమైన, తిఱల్ - బలముగలవాడును, ఎఱ్ఱై - నాయందాసక్తిగలవాడును, ఎన్నై - నన్ను, ఆక్కిక్కొళ్ళుడ - దాసునిగాఁజేసుకొని, ఎనక్కే - నాకే, తన్నై - తనను, తన్ద - ఇచ్చిన, కిఱ్ఱగమ్ - కల్పవృ క్షమువంటివాడును, ఇన్ - సుధారమైన, అనుబవమ్ - అమృతముఁవంటివాడును, కార్ - వర్షా కాలమందున్న, ముగిల్ పోలుమ్ - మేఘమువంటివాడును, వేఙ్గడమ్ - వేఙ్కటాద్రియనెడి, నల్ - విలక్షణమైన, వెఱ్ఱిన్ - తిరుమలయందు వేంచేసియున్నవాడును, నిఱుమ్బూర్ - పరమపదవా సులకు, పిరాన్ - స్వామియునైన, శామోదరన్ - దామోదరుడు, ఎన్నై - నాస్వామి

శా॥ పరమభోగ్యుఁడై, ఆశ్రితపరతంత్రుఁడైన శ్రీయఃపతి వేఙ్కటాద్రియందు నిత్యనూరు లతోఁగూడవేంచేసియుండి నన్నువశపఱచుకొని నాకు సకలవిధకైఙ్కర్యములనిచ్చి నాయందు మిక్కిలి వ్యామోహముగలవాఁడై యున్నాఁడని.

శామోదరన్నై తన్నిముదల్వనై శాలముణ్డవనై *
ఆమో తిరమఱియ వొరువర్ కెట్టనే తొళుమవర్ గళ్ *
శామోదరనురువాగియ శివత్తుక్కుమ్ తిశై ముగత్తుక్కుమ్*
ఆమో తిరమఱియ వమ్మానై యెన్నాళ్ వణ్ణనై యే. ౧౨

అ॥ తనిముదల్వనై - అద్వితీయకారణమై, శాలముణ్డవనై - భూమిని మింగివవాఁడైన, శామోదరనై - దామోదరునియొక్క, తిరమ్ - ప్రభావమును, అఱియ - తెలిసికొనుటకు, ఒరు వర్కు - ఒకరికైనా, ఆమో - సాధ్యంబగునా? ఎట్ట - అని, (నిశ్చయించి) తొళుమవర్ గళ్ - ఆశ్రయించువారై, శామోదరన్ - దామోదరునికి, ఉరువాగియ - శరీరముగానున్నవారైన, శివ త్తుక్కుమ్ - రుద్రునికిన్ని, తిశై ముగత్తుక్కుమ్ - బ్రహ్మకన్ను, ఎన్ - నాకునేపసాయించిన, ఆఴి వణ్ణన్ - సముద్రమువంటికాన్తిగల, ఎన్నమ్మానై - నాస్వామియొక్క, తిరమ్ - మహిమను, ఆఱియవామో - తెలిసికొనుటసాధ్యంబగునా?

శా॥ జగత్సృష్టిసంహారకారకుఁడైన శ్రీయఃపతియొక్క మహిమను మనకంటే తెలిసికొను వారెవరున్నారని యభిమానముగల బ్రహ్మరుద్రులుగూడ యూహగవంతుని మహిమనెఱుఁగరని.

†† వణ్ణమామణిచ్చోదియై యమరర్ తలై మగన్ *
కణ్ణనై నెడుమాలై తెన్ కురుగూర్ చ్చడగోపన్*
పణ్ణియ తమిళ్ మాలై యాయిరత్తు ళ్ళివై పన్నిరణ్డుమ్*
పణ్ళిల్ పన్నిరునామప్పా ట్టణ్ళిల్ శా ళనై విక్కుమే. ౧౩

అ॥ పణ్ణు - కాన్తిగల, మా - గొప్పదైన, మణి - నీలమాణిక్యమువంటి, శోదియై - తేజస్సుగలవాడై, అమరర్ - నిత్యసూరులకు, తలైమగనై - నిర్వాహకుడై, కణ్ణనై - ఆశ్రితుల భుడై, నెడుమాలై - (ఆశ్రితులయందు) మిక్కిలి వ్యామోహముగలవాడైయున్న శ్రీయఃపతి విషయమై, తెన్ - సుందరమైన, కురుగూర్ - కురుకాపురికిస్వామియైన, కడగోప్ - నమ్మాళ్వార్లు, పణ్ణియ - చేసిన, తమిళ్‌మాలై - ద్రావిడశబ్దసంపర్భములైన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురము లలో, పణిన్ద - గానమందుపాడదగిన, పన్నిరునామప్పాట్టు - శేషవాదిద్వాదశనామములనునుతించిసాయించిన పాశురములైన, ఇవై పన్నిరణ్డుమ్ - ఈపదిరెండును, అణ్ణల్ - సర్వేశ్వరునియొక్క, తాళ్ - శ్రీపాదంబులను, అణైవిక్కుం - పొందించును

తా॥సర్వేశ్వరునియొక్క కల్యాణగుణములను స్త్రీబాలులుగూడననుసంధించి ముద్దీపించు నటుల పరమదయార్ద్రులైన నమ్మాళ్వార్లు ద్రావిడభాషయందు సాయించిన తిరువాయ్‌మొళిలో శేషవాదిద్వాదశనామములవిషయమై సాయించిన ఈతిరువాయ్‌మొళిని యనుసంధించువారు శ్రీయఃపతియొక్క శ్రీపాదములను దప్పకఁబొందుదురని. ౧౩.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౮- వ, తిరువాయ్‌మొళి.

ఆవతారిక:—ఈతిరువాయ్‌మొళిలో, సర్వేశ్వరునియొక్క మోక్షప్రదత్వమునను భవించి ప్రీతియుక్తులై, ఓచేతనులారా! మీరుకూడ సంసారదుఃఖమును వదలి మోక్షమును బొందవచ్చును. ఈసర్వేశ్వరుని యాశ్రయించుడని సంసారులకుపదేశించుచున్నారు.

అణైవదరవణై మేల్ పూమ్‌పావై యాగమ్
పుణర్వదు*ఇరువరవర్ ముగలుమ్ తానే*
ఇణైవనా మెప్పొరుట్కుమ్ వీడుముదలామ్*
పుణైవ పిఱవిక్కడల్ నీన్దువార్ క్కే. ౧

అ॥ అణైవదు - (సర్వేశ్వరుడు) చేరుట, అరవు - ఆదిశేషుడనెడి, అణైమేల్ - శయ్యమీద, పుణర్వదు - కాగలించుకొనుట, పూ - సుందరియైన, పావై - శ్రీమహాలక్ష్మియొక్క, ఆగమ్ - తిరుమేనును, ఆవర్ - ఆట్టిప్రసిద్ధులైన, ఇరువర్ - బ్రహ్మరుద్రులిరువరికిని, తానే - స్వయమే, ముదలుమ్ - కారణమైయుండును, ఎప్పొరుట్కుమ్ - సమస్తవస్తువులకున్న, ఇణైవనామ్ - సజాతీయుండైయుండును. వీడు - మోక్షమునకు, ముదలామ్ - హేతువైయుండును, పిఱవి - సంసారమునకి, కడల్ - సముద్రమును, నీన్దువార్‌క్కు - ఈదిదాటువారికి, పుణైవ - తెప్పయైయుండును.

తా॥ సకల జగద్రక్షకుండై శేషశాయియైన శ్రీయఃపతియే సంసారదుఃఖములనుబోగొట్టి మోక్షమునిచ్చువాడుగనుక, ఓభక్తులారా! వానినే యాశ్రయింపుడని ౧.

నీన్దుమ్‌తుయర్ ప్పిఱవి యుట్‌పడ మఱ్‌ఱైవ్వైవై యుమ్*
నీన్దుమ్ తుయరిల్లా వీడుముదలామ్*
పూన్దణ్ పునల్‌పొయ్‌గై యూనైయిడర్ కడిన్ద*
పూన్దడఞ్ఞా యెఱ్‌తనినాయగన్ పుణర్ ప్పే. ౨

అ॥ పూ - పుష్పములనున్న, తణ్ - చల్లని, పునల్ - జలములనున్నగల, పొయ్‌గై - పుష్కరిణియందలి, ఆనై - గజేన్ద్రాళ్వారులయొక్క, ఇడర్ - దుఃఖమును, కడిన్ద - పోగొట్టి నవాడై, పూ - సుందరమైన, తణ్‌తుళాయ్ - చల్లనితిరుత్తుళాయిమాలగలవాడై, ఎన్ - నాకు, తనినాయగన్ - అద్వితీయనాయకుడైనశ్రీయఃపతియొక్క, పుణర్ ప్ప - సంబంధము, నీన్దుమ్ ఈదదగిన, తుయర్ - దుఃఖకరమైన, పిఱవియుట్పడ - జన్మము మొదలుగాగల, మఱ్‌ఱు - తక్కిన, నీన్ద - ఈదదగిన, ఎవ్వైవై - అనేకవిధములైన, తుయరముమ్ - దుఃఖములును, ఇల్లా - లేని, వీడు - మోక్షమునకు, ముదలామ్ - కారణమగును.

తా॥ శ్రీయఃపతిని యాశ్రయించినయెడల గజేన్ద్రాళ్వారులయొక్క దుఃఖమునుఁబోగొట్టినట్లు మనదుఃఖములనున్ను బోగొట్టి ఆశ్రీయఃపతియే మోక్షమునొసంగునని. ౨.

పుణర్‌క్కుమయనా మఱ్‌ఱిక్కుమరనామ్*
పుణర్ త్తలన్నిన్దియో డాగత్తుమన్ని *
పుణర్ త్తలిరువాగి త్తణ్‌మూర్విల్ తాన్ శేర్*
పుణర్ ప్పెరుమ్బిణర్ ప్పెఱ్‌ఱుమ్‌పులనే. ౩

అ॥ తన్ - తనను, పుణర్ త్త - సృజించిన, ఉన్దియోడు - నాభితోగూడ, ఆగత్తు-తిరుమేనియందు, మన్ని - ఆమరియుండి, పుణర్‌క్కుమ్-(లోకములను) సృజించెడి, అయనామ్-బ్రహ్మకంతర్యామియై, ఆఱ్‌ఱిక్కుమ్ - సంహారమజేసెడి, అరనామ్ - రుద్రునికంతర్యామియై, తన్మార్విల్ - తనవక్షస్థలమందు, పుణర్ త్త - చేరియున్న, తిరువాగి - పిరాట్టిగలవాడై, తాన్ శేర్ - తనకుచితమైన, పుణర్ ప్ప-వ్యాపారములుగలసర్వేశ్వరునియొక్క, పెరుమ్‌పుణర్ ప్ప-మహావ్యాపారములు, ఎణ్ణుమ్ - ఆంతట, పులక్ - ప్రత్యక్షసిద్ధమైయుండును.

తా॥ సృష్టిసంహారకర్తలైన బ్రహ్మరుద్రులకంతర్యామియై శ్రీమహాలక్ష్మికి వల్లభుండైనసర్వేశ్వరుఁడొనర్చిన యతిమానుషచేష్టితంబులంతట ప్రసిద్ధములైయుండునని. ౩.

పులనైన్దు మేయుమ్ పొఱియైన్దు నీఙ్గి*
సలమన్దమిల్లదోర్ నాడు పుగువీర్*
అలమన్దు వీయ వఱురై చ్చెఱ్‌ఱాన్*
పలముణ్‌ణీరిల్ పడిమినోవా దే. ౪

అ॥పులన్ - ప్రత్యక్షవిషయంబులైనశబ్దస్పర్శరూపరసగంధములు, ఐన్ద - పదింటిని, మేయుమ్ - గ్రహించుచున్న, పొఱి - ఇన్ద్రియములైన స్వకృత్తుళోళ్ - త్రిజిహ్వానాగంబులు, ఐన్ద ఐ -

దింటికి, (స్వాధీనముగాగ) నీడ్డి - తొలంగి, నలమ్ - ఆనందమునకు, ఆన్దమ్ - అంతము, ఇల్లదు - లేని, ఓర్ - అద్వితీయమైన, నాడు - పరమపదమును, పుగువీర్ - ప్రవేశింపదగినవారా! అలమన్ద - వ్యాకులపడి, వీయ - నశించునటుల, అసురరై - రాక్షసులను, శెగ్ర్ - సంహరించినవానియొక్క, మున్ద - ఆరంధములోనే, పలమ్ - ఫలమువలెభోగ్యమైయున్న, శీరిల్ - కల్యాణగుణంబులయందు, ఓవాదు - ఎడతెగక, పడిమిగ్ - ప్రవేశింపుడు,

తా॥ సంసారమునుపదలి మోక్షమునిచ్చుయించెడి శ్రీవైష్ణవులారా! అనురసంహారకుడైన శ్రియఃపతియొక్క మధురములైన కల్యాణగుణంబులనెల్లప్పుడు మనసంధింపుడని. ౪.

ఓవాత్తుయర్ పిఱవి యుట్బడ మగ్ర్ వైవ్వేవై యుమ్*
మూవా తనిముదలాయ్ మూవులగుమ్ కావలోగ్*
మూవాగియ్ మూమైయాయ్ మీనాగి నూనిడమామ్*
తేవాది తేవపెరుమా నెగ్తీర్ తనే. ౫

అ॥ ఓవా - ఎడతెగని, తుయర్ - దుఃఖములుగల, పిఱవియుట్బడ - జన్మముమొదలైన, మగ్ర్ వైవ్వేవైయమ్ - తక్కినయన్నిటికిని, మూవా - అలస్యములేని, తనిముదలాయ్-అద్వితీయకారణుండును, మూవులగుమ్ - మూడులోకములకును, కావలోగ్ - రక్షకుండును, తేవాదితేవర్ - బ్రహ్మరుద్రులకును దేవతలైననిత్యసూరులకు, పెరుమాన్ - స్వామియు, ఎగ్ - నాకు, (సంసారమునుబోఁగొట్టిన) తీర్ త్తగ్ - పరిశుద్ధుండైన సర్వేశ్వరుడు, మూవాగి - హయగ్రీవుడై, ఆమైయాయ్ - కూర్మమై, మీనాగి - మత్స్యమై, మానిడమామ్-మనుష్యుడై, (అవతరించును)

తా॥ ఈసంసారమునొక్క సృష్టిస్థితిసంహారములకుఁగారణుఁడైనశ్రియఃపతి జగద్రక్షణార్థమై మత్స్య కూర్మ వామన రామ కృష్ణ హయగ్రీవాద్యనేకావతారములను బరిగ్రహించునని.

తీర్ త్తనులగళ్ద శేవడిమేల్ పూన్దామమ్*
శేర్ త్తి యవై యే శివక్ముడిమేల్ తాగ్ కణ్డు*
పార్ త్తగ్ తెళిన్దొళ్ళి పైన్దుళాయార్ పెరుమై*
పేర్ త్తు మొరువరాల్ పేశక్కిడన్దదే. ౬

అ॥ తీర్ త్తగ్ - పావనుండైనశ్రీకృష్ణునియొక్క, ఉలగు - లోకములను, అళన్ద - కొలిచిన శే - సుందరమైన, ఆడిమేల్ - శ్రీపాదములయందు, పూమ్, సుందరంబులైన, తామమ్ - మాలికలను, శేర్ త్తి - సమర్పించి, ఆవైయే - ఆమాలికలనే, శివక్ - రుద్రునియొక్క, ముడిమేల్-శిరస్సునందు, తాగ్ కణ్డు - తానుజూచి, పార్ త్తగ్ - ఆజ్ఞనుడు, తెళిన్దొళ్ళిన్ద - నిశ్చయించిన పైన్దుళ్ యాగ్ - సుందరమైన, తిరుత్తుళాయిరులగల శ్రియఃపతియొక్క, పెరుమై - మహిమ, పేర్ త్తుమ్ - మఱియు, ఒరువరాల్ - ఒకరిచే, పేశ - నిమ్మర్షించునటుల, కిడన్దదే - ఉన్నదా?

తా॥ భారతయుద్ధమందస్త్రమ్ములొకై రుద్రునికిఁబూజజేయవలయునని దలఁచిన యజ్ఞనునికి, అపూజను నాశ్రీపాదములయందుఁ జేయమని శ్రీకృష్ణుఁడుపదేశింపఁగా, అదేవిధముగా శ్రీకృష్ణునిశ్రీపాదములను బూజించి యారాత్రియందునిద్రించుచున్న యజ్ఞనుఁడు, కృష్ణుని

శ్రీపాదములమీద సమర్పించిన పుష్పములను స్వీకరించుటయందు రుద్రునికిరవుగనుండుటచే శ్రీకృష్ణుడే పరతత్వమని నిశ్చయించెను. ౬.

కిడన్ది నిన్ఱు నిన్ఱిడన్దు కీళ్‌లాయ్ కీళ్‌ప్పుగ్
కిడన్దిడుమ్*తన్నుళ్ కరక్కుమ్ ముమ్మిమ్*
తడమ్ పెరున్దోళార త్తళువుమ్ పారెన్నుమ్
మడన్దైమై*మాల్ శెయ్‌గిన్ఱ మూలార్ కాణ్బారే. ౭

అ॥ కిడన్దు - (శ్రీరాఙ్గియందు) పవ్వళించియు, ఇరున్దు - (పరమపదమందు) వేంచేసియుండియు, నిన్ఱు - (వేఙ్కటాద్రియందును)నిలిచియు, అఱన్దు - (త్రివిక్రమావతారమునందు) కొలచియు, కీళ్‌లాయ్ - (పాతాళమై, కీళ్ - క్రింద, పుక్కు - ప్రవేశించి, ఇడన్దిడుమ్ - (భూమిని) విడమఱిచితీసియు, తన్నుళ్ - తనలోపల, కరక్కుమ్ - దాచియుంచియు, ఉమ్మిమ్ - బయలు పఱచియు, తడమ్ - విశాలములై, పెరుమ్ - దీర్ఘములైయున్న, తోళ్ - భుజములు, ఆర - నిండునట్లు, తళువుమ్ - కాగలించుకొనియు, పారెన్నుమ్ - భూమియంతయు వెడి, మడన్దైమై - పిరాట్టి మిముయిమై, మూల్ - సర్వేశ్వరుడు, శెయ్‌గిన్ఱ - చేసిన, మాల్ - వ్యామోహమును, ఆర్ - ఎవరు, కాణ్బార్ - తెలిసికొనెదరు.

తా॥ శ్రీవైకుణ్ఠవాసియైన సర్వేశ్వరుడు, ప్రళయకాలమందు మహాసముద్రములో మునిగియణ్డభిత్తిలో వంటుకొనియున్న నీజగత్తును వరాహావతారంబెత్తి యుద్ధరించి యనేకకథములుగా సంరక్షించెనుగాన నీజగత్తుకు శ్రీయఃపతియే యధిపతియని

కాణ్బారా రెమ్మిశైక్ కణ్ణనై యెక్ కాణుమాఱు*
ఊణ్ వేశి యెల్లా వులగు మోర్‌తుఱ్ఱు ఱాఱ్ ఱా*
శేణ్బాలవీడో వుయిరో మఱ్ఱైప్పొరుట్కుమ్*
ఎణ్బాలుమ్ శోరా పరన్దుళనా మెఙ్గుమే. ౮

అ॥ ఎమ్మిశైక్ - నాస్వామియైన, కణ్ణనై - శ్రీకృష్ణుని, కాణ్బార్ - తెలిసికొనదగినవారు, ఆర్ - ఎవరు? కాణుమాఱు - తెలిసికొనేవిధము, ఎన్ - ఎట్టిది? ఊణ్ - ఆహారమును, వేశి - చెప్పివరియెడల, ఎల్లావులగుమ్ - సమస్తలోకములున్ను, ఓర్‌తుఱ్ఱు - ఒకకబళమునకు, ఆఱ్ ఱా - చాలదు, శేణ్బాల - శ్రేష్ఠమైన స్వభావముగల వీడు - పురమపదమందును, ఉయిర్ మోక్షమునొందిన జీవాత్మలయందును, మఱ్ఱు - తక్కిన, ఎప్పొరుట్కుమ్ - సమస్తపస్తువులయందును, శోరాన్ - విడవనివాడై, ఎఙ్గుమ్ - అంతట, పరన్దు - వ్యాపించి, ఉళనామ్ - ఉన్నవాడైయగును.

తా॥ ప్రళయకాలమందీజగత్తు నొక కబళముగా నెత్తి భక్షించినవాడై చేతనాచేతనాత్మకంబులైన సకలపదార్థములయందు వ్యాపించియున్న శ్రీయఃపతియొక్క మహిమ నెవ్వరు నెఱుంగరని. ౯.

ఎఙ్గుముళ కణ్ణ నెన్ను మగనై క్కాయ్‌న్దు*
ఇఙ్గిత్తైయాలె నిరణియా తూణ్ పుడైప్ప*

అజ్జప్పుడే యవ్వ వీయ తోన్ని యఎన్
శిజ్జప్పిరాక్ పెరుమై యారాయుమ్ శీర్ మైత్తే. ౯.

అ॥ కిణ్ణక్ - సర్వేశ్వరుడు, ఎజ్జుమ్ - ఆంతట, ఉళ్ళక్ - ఉన్నాడు, ఎన్న - అనిచెప్పిన, మగనై - కుమారుడైన ప్రహ్లాదుని, కాయ్ందు - కోపగించి, ఇజ్జు - ఇక్కడ, ఇల్లైయెన్ఱు - లేడనిచెప్పి, తూణ్ - స్తంభమున, ఇరణియక్ - హిరణ్యనురుడు, పుడైప్ప - కొట్టగా అజ్జు - ఆ స్తంభమందు, అప్పొళుదే - ఆక్షణమందే, అవక్ - ఆహిరణ్యనురుడు, వీయ - నశించునటుల, తోన్ఱియ - అవతరించిన, ఎక్కిజ్జిప్పిరాక్ - నారసింహస్వామియొక్క, పెరుమై - మహిమ, ఆరాయుమ్ - విచారింపదగిన, శీర్ మైత్తే - స్వభావమునిలదాగి ఆల్ - ఆశ్చర్యము,

తా॥ సర్వేశ్వరుడ స్తట వ్యాపించియున్నాడని ప్రహ్లాదుడు చెప్పగా నామాటకు కోపగించిన హిరణ్యాసురుడు తానే నిర్మించి పరిశోధించి పెట్టినటుల స్తంభము దేవుడుండ లేడని దలంచి ఆస్తంభమును గొట్టగా నప్పుడే యాస్తంభమందుపతరించి ఆహిరణ్యానురుని సంహరించిన నరసింహస్వామియొక్క మహిమను నొప్పుకొనినవారు ఆహిరణ్యానుని యవస్థనే బొందుగురని. ౮.

శీర్ మైకొళ్ వీడు శువర్క్కమరగీఱ్ఱా*
ఈర్ మైకొళ్ తేవర్ నడువా ముర్ పైప్పూరుట్కుమ్ *
వేర్ ముదలాయ్ నిత్తాయ్ పరందునిత్తనిన్ఱ *
కార్ముగిల్ పోల్ వణ్ణ నెక్కిణనై నాక్కడ్డేనే. ౧౦.

అ॥ శీర్మైకొళ్ - మహిమగల, వీడు - మోక్షమునున్న, శువర్క్కమ్ - స్వర్గమునన్ను, నరగమ్ - నరకమునున్ను, ఈఱా - వీనియంతిముగాగిలటియు, ఈర్మైకొళ్ - ఆర్ద్రితగల దేవర్ - దేవతలను, నడువా - మధ్యమందుగిలవియునైన, ముర్ పైప్పూరుట్కుమ్ - (ఆదియందున్న) తిర్కి-నయన్నివస్తువులకును, వేర్ - మూలకారి కారణుడును, ముదలాయ్ - నిమిత్తకారణుండును, విత్తాయ్ - ఉపాదానకారణుండునై పరందు - వ్యాపించి, తని - విలక్షణుండై, నిన్ఱ - ఉన్నవాడును, కార్ - వర్షాకాలమందిలి, ముగిల్ పోల్ - మేఘమువంటి, వణ్ణ - కాన్తి గలవాడునైన, ఎక్కిణనై - నాస్వామిని, నాక్ - నేను, కడ్డేన్ - సేవించితిని.

తా॥ స్వర్గాదిసమస్తపురుషార్థములిచ్చువాడును, దేవాది సమస్తసన్తువులకు ఆధారభూతుడును సకలజగత్కారణుండును సర్వశిలక్షణుండును నీలమేఘశ్యాముడునైన యట్టిశ్రీయఃపతియొక్క సేవను నేననుభవించితినని. ౧౦.

కణ్ణలఙ్గళ్ శెయ్య కరుమేనియమ్మానై *
వణ్ణలమ్బుమ్ శోలై పుడివళనాడన్ *
పణ్ణలై యిఱ్ఱొన్నలమి ప్రాయిర త్తిప్పత్తుమ్ వల్లార్ *
విణ్ణలైయిల్ వీఱ్ఱిరున్దాళ్వ రెమ్మావీడే.

అ॥ శెయ్య - సుందరంబులైన, కణ్‌తలర్‌ంద్ - విశాలములైన నేత్రములనున్న, కరు- నీలమైన, మేని-దివ్యవిగ్రహములనున్నగల, అమ్మానై-స్వామిని, ణ్డు-తుమ్మెదలు, ఆలమ్బుమ్-సంచరించుచున్న, శోలై - తోపులుగల, వళ్ళుదిమళళాడ - వళ్ళుదిమళళాడసెడి దేశమందువేంచేసి యున్న నమ్మాళ్వార్లు - పణ్‌తలైయిల్ - శ్రేష్ఠమైనగానమందు, (ఉంచి) శొన్న - పాయించిన, తమిళ్ - ద్రావిడరూపమైన, ఆయిరత్తు - వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తు - ఈపదిపాశురము లను, వల్లార్ - అధ్యయించువారు, విణ్‌తలైయిల్ - మేలైనమోక్షమందు, వీట్ రిరున్ద - విలక్షణులైయుండి, ఎ - సర్వప్రకారముచేతను, మా - గొప్పదైన, వీడు - పరమపదమును, ఆళ్వార్ - అనుభవించుదురు.

తా॥ సుందరవిగ్రహుండైన సర్వేశ్వరుని విషయమై సమస్తవిభవములుగల దేశమందలివేంచేసి యున్న నమ్మాళ్వార్లుపాయించిన ద్రావిడభాషాపాశురంబులైన నీపదిపాశురముల ననుసంధించు వారు నీసంసారమును వదలి మోక్షమునొంది బ్రహ్మానందము ననుభవింతురని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.
జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౯- వ తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక:—ఈతిరువాయ్‌మొళిలో, సర్వేశ్వరుడు తనకు మోక్షమివ్వవలయునని శిలం చిన తలంపునుజూచి, ఓస్వామీ! "నాకు" అని నీవు మోక్షము నిచ్చినయెడల యదనాకు మను కారమును గలుగజేయుటయను. అది నాకుపాదేయముగాదు. నేనెచ్చటనున్నను నీకు పరతన్త్రుండనై యే యుండవలెను. అట్లు నన్ను నుగ్రహింపుమని తనప్రాప్యమును నిష్కర్షించుచున్నారు.

‡‡ ఎమ్మావీట్టు తిఱముమ్ శెప్పుమ్*ఎన్
శెమ్మాపాదపఱ్పు తలై శేర్త్తలై*
క్కైమ్మాతుశ్వమ్ కడిన్దపిరానే*
అమ్మావడియేన్ వేణ్డువదీదే ౧.

అ॥ ఎ - సర్వప్రకారమునే, మా - ఉత్కృష్టమైన, వీడు - మోక్షమునియొక్క, తిఱముమ్- ప్రకారమునున్న, శెప్పుమ్ - చెప్పుము, ఎన్ - నీయొక్క, శెమ్ - ఎఱ్ఱనైన, మా - శ్రేష్ఠమైన, పాదపఱ్పు - కామరపుష్పమువంటిశ్రీపాదములను, తలై - (నా) శిరస్సుమీద, ఒన్‌లై - శీఘ్రము గా, శేర్త్తు - చేర్చుము, కైమ్మా-గజేన్ద్రాళ్వారులయొక్క, తుశ్వమ్ - దుఃఖమును, కడిన్ద-పో గొట్టిన, పిరాన్ - ఉపకారకుండైన, అమ్మా - ఓస్వామీ! అడియేన్ - దాసుఁడనైనేను, వేణ్డు వదు - కోరినది, ఈదే - ఇదియే.

తా॥ గజేన్ద్రాళ్వార్లను రక్షించిన ఓశ్రీయఃపతీ! అతిసుందరంబులైన నీశ్రీపాదములను కామరప్పుదండంపలయఱుశ్రీ గోవిన్దశ్రు అట్టియుత్కృష్టమైన పరమపదముండుగూడ వీడ్చకోరదు. ౧.

ఈదే యానుసై నొళ్వెఱ్ఱాన్ట్రమ్*ఎన్
మైతోయ్‌నోది మణివణ్ణ వెన్దాయ్*
ఎయ్దానిన్ఱ్‌ఴల్ యానెయ్ద*ఞాన
క్కై తా కాలక్ఴివు శెయ్యేలే. ౩.

అ॥ ఎన్ - నాకుఁబేమనఁగలిగించిన, మై - కాటుక, తోయ్ - చేరియున్నట్లున్న, నోది - కాన్తిగల, మణి - మాణిక్యమువంటి, వణ్ణమ్ - సౌన్దర్యముగల, ఎన్దాయ్ - ఓనాథ్యామీ! ఉన్నై - నిన్ను, యాన్ - నేను, ఎఱ్ఱాన్ట్రమ్ - సర్వకాలమందును, నొళ్వదు - ప్రార్థించుచున్నది, ఈదే - ఇదియే (ఎటియనగా) ఎయ్దా - పొందుటకర్కయంబైన, నిన్ - నీయొక్క, కఴల్ - తిరువడికళ్ళను, యాన్ - నేను, ఎయ్ది - పొందునట్లుఁజేయుము. ఞానక్కై - జ్ఞానమనెడిహస్తమును, తా - ఇవ్వుము, కాలక్ఴివు - కాలవిలంబము, శెయ్యేల్ - చేయకుము.

తా॥ ఓశ్రీయఃపతీ! నేనునీశ్రీపాదంబులను శీఘ్రముగాఁజేకొనట్లు నాకు భక్తినిఁ గలుగఁ జేయవలయును. ఇదితప్ప నాకేనోరికయున్న దేదు. ఇందుకు విలంబము చేయవలదని. ౩.

శెయ్యేల్ తీవినై యెన్ఱుళ్ శెయ్యుమ్*ఎన్
కైయార్ శక్కర క్కణ్ణపిరానే*
ఐయార్ కణమడక్కిలుమ్ నిన్ఱ్‌ఴల్
ఎయ్యాదే ఎన్*అరుళ్ శెయ్యెనక్కే. ౪.

అ॥ తీవినై - పాపములను, శెయ్యేల్ - చేయకుము, ఎన్ను - అనిసంకల్పించి, ఎన్ - నాయందు, అరుళ్ - కృపను, శెయ్యుమ్ - చేయువాఁడును, కై - శ్రీహస్తమునంఁదు, ఆర్ - అమరియున్న, శక్కరమ్ - సుదర్శనముగలవాఁడును, కణ్ణన్ - కృష్ణుఁడైయవతరించినవాఁడుసైన, పిరానే - ఓఉపకారకుఁడా! ఆర్ - పూర్ణమైన, ఐ - శ్లోమ్యము, కిడన్ - కంఠమును, అడైక్కిలమ్ - అణచినను, నిన్ - నీయొక్క, కఴల్ - తిరువడికళ్లను, ఎయ్యాదు - క్రమశేక, ఏత్త - స్తుతించునట్ల, ఎనక్కే - నాకొకనిశే, అరుళ్ శెయ్ - కృపఁజేయుము.

తా॥ చక్రధరుఁడవైన ఓశ్రీయఃపతీ! నాయందుఁగృపజేసి నీదివ్యసౌందర్యమును నాకుఁ గనుపఱుచి యందులోనున్నను మఁచ్చనిగాఁజేసికొని నాసంసారశ్చ్యుతి బోఁగొట్టిననీవు నాప్రాణావసానకాలమందుఁగూడ నిన్ను స్తుతించునట్లు నన్ను నుగ్రహింపుమాయని. ౪.

ఎనక్కే యాట్చె య్యెక్కాలత్తుమెన్ఱు*ఎన్
మనక్కే వన్దిడై వీడిన్ఱి మన్ని*
తనక్కే యాగ వైనై కొళ్ళుమిదే*
ఎనక్కే కణ్ణనై యాగొళ్శిఱప్పే. ౫.

అ॥ ఎక్కాలత్తుమ్ - సర్వకాలమునయందును, ఎనక్కే - నాకే, ఆళ్ - కైఙ్కర్యమును, శెయ్ - చేయుము, ఎన్ను - అనిసఙ్కల్పించి, ఎన్ - నాయొక్క, మనక్కే - మనస్సులోనే, వన్దు - వచ్చి, ఇడైవీడిన్ఱి - నడుమనుకడఁకాయక, మన్ని - అమరియుండి, తనక్కే - తనకే, ఆగ - శేషభూతం

డగునట్లు, ఎన్నై - నన్ను, కొళ్ళుమ్ - అంగీకరించిన, ఈదే - ఇదియే, ఎన్కోళ్ - నాకుస్వామియైన, కణ్ణనై - శ్రీకృష్ణుని, యాన్ - నేను, కొళ్ - అపేక్షించెడి, పిఱప్పు - క్రియోజనము.

శా॥ తనినీహేతుకకృపచే సాహార్దయమందుఁ బ్రవేశించి యొకతీఱుగ మూడకెడలా యక నిపఱించి నన్ను దనునిగాఁజేసికొనిన శ్రియఃపతిని నేను యాచించుడ మేమవఁగా, నీతిరు వడిక్రిందయందు నేనెల్లప్పుడును కైఙ్కర్యముజేయుననుల నన్నునుగ్రహింపుమనియని. ౫.

శిఱుప్పేర్వీడు శువర్క్కరగమ్*
ఇఱుప్పిలెయ్‌ముక వెయ్‌దఱ్‌*యానుమ్
పిఱప్పిల్ పల్ పిఱవిప్పెరుమానై *
మఱప్పొన్నిన్ఱు యెన్‌నమ్మగిళ్‌వేనే. ౫.

ఆ॥ శిఱుప్పిల్ -మహిమయందున్న, (మిక్కి లిమహిమగల)వీడు-మోక్షము, శువర్ క్ క మ్-స్వర్గ ము, వరగమ్ - నరకము, (వీనిని) ఇఱుప్పిల్ - మరణపిదియందు, ఎయ్‌దుగ - పొందినను సరే, ఎయ్ దఱ్‌క - పొందికపోయినను సరే, పిఱప్పు - జన్మించుటకు హేతువు, ఇఱ్ - లేకఁబోయినను; పల్ - అనేకవిధములైన, పిఱవి - అవతారములుగల, పెరుమానై - సర్వేశ్వరుని, యానుమ్ - నేనును, ఒన్ఱు - ఒకవిధమైన, వఱప్పు - మఱుపును, ఇన్ఱి - లేక, ఎన్‌నమ్ - ఎల్లప్పుడును, మగిళ్‌వేన్ - అనుభవించెదను.

శా॥ ఓశ్రీయఃపతీ! నేనుదేహమైనను దేహముకంటె వ్యతిరిక్తమైన యాత్మయైనను, ఎటు వంటివాఁడైనను, ఎల్లప్పుడును నిన్ను నేననుభవించునటుల కటాక్షించుమని. ౬.

మగిళ్ కొళ్ తెయ్‌వ ములోగమలోగమ్*
మగిళ్‌కొళ్ శోది మలర్‌న్ద వమ్మానే*
మగిళ్‌కొళ్ శిన్తై శొల్‌చ్చెయ్‌గై కొణ్డు*ఎన్‌నమ్
మగిళ్‌విత్ తునైన్ద వణఙ్గ వారాయే. ౬.

అ॥ మగిళ్‌కొళ్ - సుఖముగల, తెయ్‌వమ్ - దేవతలు, ఉలోగమ్ - ఆచేతనములు, ఆలోగమ్ , చేతనులు, మగిళ్‌కొళ్ - సంతోషముగల, శోది - జ్యోతిస్స్వరూపులైన చద్ధర్మనూ ర్యులు, (ఈపదార్థములను) మలర్‌న్ద - సృజించిన, అమ్మానే - ఓస్వామీ! మగిళ్‌కొళ్ - సంతో షముగల, శిన్తై - తలఁచుటకుసాధనమైన మనస్సునున్ను, కొళ్ - చెప్పుటకుసాధనమైన వాక్కు నున్ను, శెయ్‌గై - చేయుటకుసాధనమైన శరీరమునున్ను, కొణ్డు-సాధనముగాఁజేసికొని, ఎన్‌నమ్ - ఎల్లప్పుడును, మగిళ్‌విత్ తు - ఆనన్దయుతుండనై, తునైన్ద - నిన్ను, వణఙ్గ - ఆశ్రయించునటుల, వారాయ్ - వేంచేయుమా.

శా॥ పరమదయాళువై జగత్తునుసృజించినఓస్వామీ! ఎల్లప్పుడును మనోవాక్కాయ ములచే నీకుకైఙ్కర్యముజేయునటుల నాముందర వేంచేసి సేవసాయింపుమని ౬.

వారా యున్ తిరువ్వేదమలర్‌క్కిళ్*
పేరాదే యాన్వ న్దడై యుమ్మడి

తారాదాయ్*ఉన్నై యెన్ను లైప్పిల్ లెట్టుమ్
ఆరాదాయ్*ఎనక్కెట్టు మెయ్యాలే. ౭.

అ॥ ఉన్నై - నిన్ను, ఎన్నుళ్ - నామనస్సునందు, ఎట్టుమ్ - ఎల్లప్పుడును, వైక్కిల్ - ఉంచినయెడల, ఎనక్కు - నాకు, ఆరాదాయ్ - చాలుననిదృప్తిని గలుగఁజేయనివాఁడై, ఎట్టుమ్ - సర్వకాలములయందును, ఎయ్యాల్ - ఎల్లప్పుడును, ఉన్ - నీయొక్క, తిరు - సుందరమైన, ములల్ - పుష్పమువంటి, పాదమ్ - తిరువడికళ్ళయొక్క, కీళ్ - అడుగును, పేరాదే - ఏమఱ కుండ, యాన్ - నేను, వన్ద - వచ్చి, అడైయుమ్మట్టి - ఆశ్రయించునటుల, తారాదాయ్ - అవకాశమివ్వనివాఁడా! వారాయ్ - వేంచేయుము.

తా॥ ఓఁశ్రీయఃపతీ! నిర్భోగ్యతను నాకుఁగనుపఱచి ఇదివఱకు నన్ననుభవించఁ జేయకుం డెడినీవు సర్వకాలములయందును నీశ్రీపాదములను వదలక నేనాశ్రయించియుండునటుల నా ముందరమేంచేసి నేపసాయింపుమాయని. ౭.

ఎయ్యాలత్తై నైయూ యెన్నుళ్ మన్నిల్*మ
వైయ్యాలత్తిలుమ్ యాదొన్ఱుమ్ వేణ్డేన్*
మెయ్యాఁర్వేద మిమలర్ విళఙ్గుమ్*ఎన్
అయ్యారక్కనియే యుయిరాన యానే. ౮.

అ॥ మెయ్యాఁర్ - ఉత్కృష్టులై, వేదమ్ - వేదమందుఁ బ్రతిపాదింపఁబడిన, విమలర్ - పరిశుద్ధులైన నిత్యసూరులచే, విళుజ్గుమ్-అనుభవింపఁబడినవాఁడనై, ఎన్-నాకు, అయ్యారమ్-శీర్కారవంటివాఁడనై, కనియే-ఫలమువంటివాఁడనైన ఓఁశ్రీయఃపతీ! ఎయ్యాలత్తు-సర్వకాలముల యందును, ఎయ్నైయూయ్ - నాకుస్వామివై, ఎన్నుళ్ - నాహృదయమందును, మన్నిల్-నిత్యవాస ముకేసినయెడల, ఎయ్యాలత్తిలుమ్ - ఏకాలమందును, మఱ్ఱు - ఇదిఁదప్ప, యాదొన్ఱుమ్ - ఏవ స్తువునుగూఁడ, ఉన్నై - నిన్ను, నాన్ - నేను, వేణ్డేన్ - కోఁతను.

తా॥ సర్వకాలములయందును నాకుస్వామివైన ఓఁశ్రీయఃపతీ! నిత్యసూరిభోగ్యుండవైన నీపెల్ల భృఁడును నామనస్సునందమరికతో వేంచేసియున్న యెడల నింతకంటె నేను గోఁదగిన ప్రయోజనములేమిలేదని. ౮

యానే యెన్నై యటియగిలాదే*
యానేయెన్ననదే యెనిరున్దేన్*
యానేనీ యెన్నుడై మైయుమ్ నీయే*
వానేయేత్తు మెమ్వానవరేత్తే. ౯.

అ॥ వానే - చరమపదవానులందరిచే, ఏత్తుమ్ - సోత్రముచేయఁబడిన, ఎమ్వానవర్ - మనిత్యసూరులకు, శ్రీయే - స్వామివైన ఓఁశ్రీయఃపతీ! యానే - నేను, ఎన్నై - నన్ను, ఆటి యటిలాదే - తెలిసికొనక, యానే - నేనుస్వతంత్రుఁడను, ఎన్ననదే - ఇవినావస్తువులు, ఎన్ఱు - అనిదలఁచి, ఇరున్దేన్ - (అహంకారమమకారములుఁగలవాఁడనై) ఉంటిని. యానే - నేను, నీ-నీకఁబరతంత్రుఁడను, యెన్నుడై మైయుమ్ - నావస్తువులును, నీయే - నీవే.

తా॥ నిత్యసూరిసేవ్యుడవైన ఓ శ్రీయఃపతీ! నీ సేవభాగ్యుడవైన నేను నాస్వరూపము నింతకాలము దెలిసికొనక అహంకారమమకారములతో నశించిపోతినని.

ఏజేలేళ్ప మ్ వె న్దేర్ కొళిలజై యెం*
నీజేశెయ్‌ద నెడుఙుడర్ చ్చోది*
తేజేలైన్నై యుఁబొన్నడి చ్చేర్‌త్తొళిల్
నేజేపోగ వెఱ్ఱాఙుమ్ విడలే. ౧౦.

ఆ॥ ఏఱు - పృథములు, ఏళ్ప మ్ - ఏడింటిని, వెన్ఱు - జయించి, ఏర్ కొళ్ - సౌందర్యముగల, ఇలజైయెం - లంకాపురిని, నీఱ్ శెయ్‌త, భస్మముగాజేసిన, నెడుఙ్ కుడర్ - మిక్కిలి దీర్ఘమైన కిరణములు, తోది - ఉజ్జ్వలమైన దివ్య విగ్రహముగల ఓస్వామీ! ఎన్నై - నన్ను, తేఱ్ఱేల్ - నన్నురక్షించుగొనుటకు నేను సమర్థుండనని దలంచక, ఊఱ్ - నీయొక్క, పొన్నడి - సుందరమైన తిరువడికళ్ళయందు, ఒళిల్ - శిఘ్రంబుగా, చేర్‌త్తు - చేర్చుకొని, వెఱ్ఱాఙుగ్ - వేరు విషయములను దలంచిపోవునట్లు, ఎఱ్ఱాగుమ్ - ఎల్లప్పుడును, విడల్ - విడువకుము.

తా॥ రామకృష్ణాద్యవతారంబు లెత్తి దుష్టులను సంహరించిన ఓ శ్రీయఃపతీ! నేనిచ్చిన, జ్ఞానముచే వీడుజీవించుమని దలఁచి నన్ను విడువక నాకు సంసారోచ్ఛిత్తిని బోఁగొట్టి నీ శ్రీపాదములయందుఁ జేర్చుకొని నీకు నిత్యకైంకర్యము జేయునటుల నన్ననుగ్రహింపుమాయని. ౧౦.

** విడలిల్ శోక్కర్ త్తణలై మేవల్*
విడలిల్ వణ్ కురుగూర్ చ్చడగోపన్ శొల్*
కెడలిలాయిరత్తు ళ్ళివై పత్తుమ్*
కెడలిల్ వీడు శెయ్యుమ్ కీళ్‌వార్ క్కే. ౧౧

ఆ॥ విడలిల్ - (ఆశ్రితులను) విడువని, శోక్కర్‌త్తు - సుందర్యనమగల ఆణ్ణై - స్వామిని, మేవల్ - ఆశ్రయించి, విడలిల్ - విడవకుండుండేటి, వణ్ - సుందరమైన, కురుగూర్ - కురుకాపురికిస్వామియైన, శడగోపన్ - నమ్మాళ్వార్లు, శొల్ - సాయించిన, కెడలిల్ - (తననుసంధించువారికి) కీడురాకుండరక్షించెడి, ఆయిరత్తుళ్ - చెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తుమ్-ఈపది పాశురములు, కీళ్‌వార్‌క్కు - ఆదరముతోనసంధించుహారికి, కెడలిల్ - దోషములేని, వీడు - మోక్షమును, శెయ్యుమ్ - ఇచ్చును.

తా॥ చక్రధరుఁడైన శ్రీయఃపతిని దృఢముగానాశ్రయించిన నమ్మాళ్వార్లు, సాయించిన, సకలపాపహరమైన యీతిరువాయ్‌మొళినినసంధించువారు నిర్దుష్టమైనమోక్షమును జెందుదురని.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.
జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౧౦.వ తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక:—ఈతిరువాయ్‌మొళిలో, ఆళ్వార్లు, ఈశ్వరీరావపానను వఱుపడ గూడ బహింపుకనిస్వయమే కైంకర్యము జేయువలయుననెడి తనగోతీకను నెరవేర్చుటకై సర్వేశ్వరుడు

పచ్చి తిరుమాలిరుఞ్జోలైయెడి దివ్యదేశమందు వేంచేసియుండగా నచ్చట శ్రీయఃపతిని యాపర్వతమునున్ననుభవించుచున్నారు.

** శిథరొళింళళై శెడువదఱ్‌మున్నమ్*
వళరొళిమాయోన్ వరునియకోయిల్*
వళరిళమ్మొళ్గిల్ శూళ్ మాలిరుఞ్జోలై *
తళర్విలరాగిల్ శార్వదుశదిరే. ౧.

ఆ॥ శిథర్ - వృద్ధిఁబొందుచున్న, ఒళి - తేజస్సుకుఁగారణమైన, ఇళమై - పడుచుతనము, శెడువదన్మున్నమ్ - చెడిపోవులకుమునుపు, వళర్ - వృద్ధిబొందుచున్న, ఒళి - కాంతిగల, మాయోన్ - ఆశ్చర్యభూతుఁడైన సర్వేశ్వరుఁడు, మరువియ - ఆసక్తిఁజేసియున్న, కోయిల్ - దివ్యస్థానంబై, వళర్ - పెరుగుచున్న, ఇళమ్ - లేతయైన, పాళిల్ - తోటలచే, శూళ్ - చుట్టబడిన, మాలిరుఞ్జోలై - తిరుమాలిరుఞ్జోలయనెడి దివ్యదేశమును, తళర్వు - ఆయాసము, ఇలరాగి - లేని వారై, శార్వదు - ఆశ్రయించుట, శదిర్ - పురుషార్థము.

తా॥ ఓ భక్తులారా! మీశరీరము దృఢముగానున్నప్పుడే, సమస్తకల్యాణగుణాకరుఁడైన శ్రీయఃపతికి వాసస్థానమైన తిరుమాలిరుఞ్జోలైయనెడి పర్వతము నాశ్రయించుఁడియని ౧.

శదిరిళమడవార్ శాళ్‌చ్చియై మదియాదు*
అదిర్‌కురల్ శళ్ళత్తళగర్ తమ్ కోయిల్*
మదితవళ్ కుడుమి మాలిరుఞ్జోలై
పదియదువేత్తి యెళ్ళవదు పయనే. ౨.

ఆ॥ శదిర్ - సుందరులైన, ఇళమడవార్ - యౌవనముగలస్త్రీలు, శాళ్‌చ్చియై - (మీయందుఁజేసెడి) ప్రావగ్యమును, మదియాదు-తలఁచక, అదిర్ - శబ్దించుచున్న, కురల్ - కంఠముగల, శళ్ళత్తు - శ్రీపాఞ్చజన్యముగల, అళగర్ - అళగరనెడి శుభనామముగల శ్రీయఃపతికి, తళ్కోయిల్ - అసాధారణమైన వాసస్థానమై, మది - చన్ద్రుఁడు, తవళ్ - దోఁగాడుచు పోవుచున్న, కుడుమి - శిఖరముగల, మాలిరుఞ్జోలై - తిరుమాలిరుఞ్జోలైయనెడి, ఆదు-ఆ, పది - దివ్యదేశమును, ఏత్తి - స్తుతించి, ఎళ్ళవదే - ఊజీవించుటయే, పయన్ - ప్రయోజనము.

తా॥ స్త్రీలయొక్క సౌన్దర్యములనున్ను చేష్టితములనున్ను జూచి మోహింపక, అత్యున్నతమై అళగరుకు వాసస్థానంబైయున్న తిరుమాలిరుఞ్జోలయనెడి దివ్యదేశమును మనోవాక్కాయములచే శాశ్రయించి యుజ్జీవింపుము. ఇదియేమనకు పరమ ప్రయోజనమని. ౨

పయనల్ల శెయ్‌దు పయని ల్లై నెఞ్జే*
పుయల్ మళై వణ్ణర్ పురిన్దుఱైకోయిల్*
మయల్ మిగు పొళిల్ శూళ్ మాలిరుఞ్జోలై *
అయన్మలై యడైవ దదుకరుమమ్మే. ౩.

ఆ॥ నెఞ్జే - ఓమనసా! పయనల్ల - ప్రయోజనములేని వ్యాపారములను, శెయ్‌దు - చేసి, పయని ల్లై - ప్రయోజనముకాదు. పుయల్ - వర్షంబుగల్గిన, మళై - మేఘమువంటి, వణ్ణర్ -

కాన్తనగల క్రియఃపతి, పురిన్ద - ఆకర్షిఁచి, ఉయిర్ - నిత్యవాసముచేయుచున్న, కోయిల్ - కోవిలయై - మిగు-మిక్కిలి, మయల్-(నీకటిచే) మోహమును గలుగఁజేయుచున్న, పాఱ్ఱిల్-తోటలచే, కూఴ్ - వ్యాప్తమైన, మూలిరుఞ్జోలై - తిరుమాలిరుఞ్జోలయొక్క, ఆయల్-పక్కనున్న, మలై - పర్వతముయొక్క, అడైవదువే - ఆశ్రయణమే, కరుమమ్ - చేయుఁదగినది,

తా॥ ఓమనసా! సారములేని యర్థకామాదులనువిడిచి, నీలమేఘశ్యాముఁడైన ఆళ్వారుల పెరుమాళ్ళకువాసస్థానమై సమృద్ధములైన తోటులగల తిరుమాలిరుఞ్జోలయొక్క సమీపమందున్న పర్వతము నాశ్రయించుటయే మనకు స్వరూపానురూపమైన వ్యాపారమని తెలంపుచున్నది. 3.

కరుమవల్ పాశమ్ కళిత్తుళ్ళుయ్యవే*
పెరుమలై యెడుత్తాన్ పీడుడై కోయిల్*
వరుమళైతవళ్ మూలిరుఞ్జోలై *
తిరుమలై యదువే యడైవను తిఱమే. ౪.

ఆ॥ వన్ - క్రూరములైన, కరుమమ్ - కర్మములనెడి, పాశమ్ - బంధమును, కళిత్తు - పోఁగొట్టి, ఉళ్ళున్ - (కైఙ్కర్యార్థమై) సంచరించి, ఉయ్యవే - ఉజ్జీవించుటకయ్యె, పెరు - గొప్ప, మలై - గోవర్ధనపర్వతమును, ఎడుత్తాన్ - ఎత్తిన శ్రీకృష్ణుఁడు, పీడు - తనమహిమ, ఉడై - ప్రకాశించునటుల వాసముచేయుచున్న, కోయిల్ - స్థానమై, వరు - వచ్చుచున్న, మళై - మేఘములు, తవళుమ్ - దోఁగాడుచున్న, మూల్ - పెటిగినదియగు, ఇరుమ్ - వ్యాపించియున్నదియునైన, - శోలై - తోఁపులగల, తిరుమలై యదువే - ఆతిరుమాలిరుఞ్జోలయనెడి పర్వతమునే, అడైవదువే - ఆశ్రయించుటయే, తిఱమ్ - చేయఁదగినఁ బ్రకారము.

తా॥ మనము సంసారబంధమును వదిలి తన నాశ్రయించి కైఙ్కర్యము జేయుటకొఱకే కర్మోపరమదయాళువునైన క్రియఃపతి వచ్చి వేంచేసియున్న అత్యున్నతమైన తిరుమాలిరుఞ్జోలయనెడి పర్వతము నాశ్రయించుటయే చేతనులుఁ జేయఁదగినకృత్యమని. ౪.

తిఱముడై వలత్తాల్ తీవినై పెరుక్కాదు*
అఱముయలాళి ప్పడైయవన్ కోయిల్*
మఱువిల్ వణ్ శునై శూఴ్ మాలిరుఞ్జోలై *
పుఱమలై శార ప్పోవదు కీడియే. ౫.

ఆ॥ తిఱముడై - సమూహములగల, (మిక్కిలి) వలత్తాల్ - బలముచే, తీ - క్రూరమైన, వినై - పాపములను, పెరుక్కాదు, వర్ధింపక, అఱమ్ - (ఆశ్రితరక్షణమనెడి) ధర్మమందు, ముయల్ - ప్రయత్నముజేయుచున్న, ఆళి - చక్రమును, పడైయవన్ - ఆయుధముగాఁగల సర్వేశ్వరునికి, కోయిల్ - వాసస్థానమై, మఱు - (బుఱదమొదలగు) దోషములు, ఇల్ - లేని, వణ్-సుందరమైన, శునై-జలలు, శూఴ్-వ్యాపించియున్న, మాలిరుఞ్జోలై - తిరుమాలిరుఞ్జోలయొక్క, పుఱమలై - బైటపర్వతమును, శార - పొందుటకు, పోవదు - పోవుట, కీడి - మంచియుపాయము.

తా॥ సంసారమందాళగలవారై మీసామథ్యముచే పాపములనుజేయక, ఆశ్రితరక్షకు లైన, సుదర్శనాళ్వారుల వాయుధముగాఁగల శ్రియఃపతికి వాసస్థానమై రమణీయములైనకొండ చరియలతో నిండియున్న తిరుమలిరుఞ్జోలపర్వతముతో సంబంధించిన పర్వతము శాశ్రయించుటయే మనకు స్వరూపానురూపమైన యుపాయమని,

౫.

కీతియెననినై మిక్ కీళ్మై శెయ్యాదే*
ఊతియమర్ వెణ్ణై యుణ్ణవక్ కోయిల్*
మతియొడు పిణై శేర్ మాలిరుఞ్జోలై*
నెతిపడివదువే నినైవదు నలమే. ౬.

అ॥ కీళ్మై - (తుచ్ఛమైన) విషయములయం దాసక్తిని, శెయ్యాదే - చేయక, ఊతి - ఊట్టియందు, అమర్ - ఉంచియున్న, వెణ్ణెయ్ - వెన్నను, ఉణ్ణవక్ - ఆరగించిన కృష్ణునికి, కోయిల్ - స్థానమై, పిణై - జింకలు, మతియొడు - తనపిల్లలతోఁగూడ, శేర్ - చేరియున్న, మాలిరుఞ్జోలై - తిరుమలిరుఞ్జోలయొక్క, నెతి - మార్గము, పడ - (మనస్సులో) నిలుచునటుల, అదువే - ఆమార్గమునే, నినైవదు - తలఁచుట, నలమ్ - పురుషార్థము; (దీనిని) కితి - మంచియుపాయము, ఎన - అని, నినైమిన్ - తలంచుడి,

తా॥ ఓభక్తులారా! మీరు తుచ్ఛమైన సంసారమందాశనువదలి, నవనీతచోరుఁడైన శ్రీకృష్ణుఁడు వాసముజేయుచున్న తిరుమలిరుఞ్జోలకు పాయ్యెడిమార్గము నెల్లప్పుడును తలఁచుటయే మనస్వరూపమునకుఁ దగిన యుపాయమని దలంచియుండుడియని.

౬.

నలమెన నినై మిక్ నరగళ్ందాదే*
నిలమునమిడన్దా నీడుఱై కోయిల్*
మలమఱుమదిశేర్ మాలిరుఞ్జోలై*
ఎలముఱై యెయ్‌ది మరువుదల్ పలమే ౭.

అ॥ నరగు - సంసారమనెడి నరకమందు, అళ్ందాదే - మగ్నులైయుండక, నిలమ్ - భూమిని, మునమ్ - మునుపు, ఇడన్దాల్ - (వరాహావతారమందు అండభిత్తినుండి) వేరుపఱచియొత్తిన సర్వేశ్వరుఁడు, నీడుఱై - నిత్యవాసముజేయుచున్న, కోయిల్ - స్థానమై, మలమఱు - కిళంకములేని, మది - చంద్రుఁడు, శేర్ - చేరియున్న, మాలిరుఞ్జోలై - తిరుమలిరుఞ్జోలను, పలమ్ - యోగ్యమైన, (తనస్వరూపానురూపమైన), ఎముఱై - ప్రకారము చే, ఎయ్‌ది - పొంది, మరువుదల్ - నిత్యవాసముజేయుటయే, పలమ్ - ప్రయోజనము; (ఈవిషయమును) నలమెన - పరమప్రయోజనమని, నినైమిన్ - తలఁచుడు.

తా॥ ఓభక్తులారా! మీరు నరకప్రాయమైన సంసారమునువదలి, వరాహావతారంబెత్తి భూమిమద్ధరించిన సర్వేశ్వరుఁడు నిత్యవాసముజేసెడి, ఛన్ద్రమండలమువఱుకుఁ బెఱిగియున్న తిరుమలిరుఞ్జోలయందు మిక్కిలి యాదరముతో వాసముజేయుటయే యుత్కృష్టమైన పురుషార్థమని తలంచియుండుడియని. ౭.

వలమ్ శెయ్‌దువైగల్ వలమ్‌కళియాదే*
వలమ్ శెయ్యు మాయమాయవళ్‌కోయిల్*
వలమ్ శెయ్యుమ్ వానోర్ మూలిరుఞ్జోలై*
వలమ్ శెయ్‌దునాళుమ్ మరువుదల్ వళక్కే. ౮.

ఆ॥ వలమ్ - సామర్థ్యమును, శెయ్‌దు - సంపాదించి, వైగల్ - ఎల్లప్పుడును, వలమ్ - ఆ బలమును, కళియాదే - సంసారమందుఁ బోగొట్టక, వలమ్‌శెయ్యుమ్ - (ఆపర్వతమందు) ప్రదక్షిణముగా సఞ్చరించుచున్న, మాయవళ్ - ఆశ్చర్యభూతుండైన, ఆయవళ్ - గోపాలుఁడైన శ్రీయఃపతికి, కోయిల్ - స్థానమును, వానోర్ - నిత్యసూరులు, వలమ్‌శెయ్యుమ్ - ప్రదక్షిణముజేయుచున్న దియుునైన, మూలిరుఞ్జోలై - తిరుమూలిరుఞ్జోలను, నాళుమ్ - ప్రతిదినమును, వలమ్ శెయ్‌దు - ప్రదక్షిణముజేసి, మరువుదల్ - పొందియుండుటయే, వళక్కు - న్యాయము.

తా॥ ఓచేతనులారా! భగవత్సేవ్యత్వమునుజేయుటకుఁగాని శరీరమునెత్తి యాశరీరమును సంసారమందుఁబొడుజేయక, నిత్యసూరులతోఁగూడ సర్వేశ్వరుఁడు సఞ్చరించుచున్న తిరుమూలిరుఞ్జోలను ప్రదక్షిణము జేయుచుండుటయే మనకు యోగ్యమని దలంచియుండుడియని, ౮.

వళక్కెనినైమిగ్ వల్వినై మూళ్‌గాదు*
అళగొక్కసియట్టా నమర్ పెరుఙ్గోయిల్*
మళక్కళిర్ శీనమ్ శేర్ మూలిరుఞ్జోలై*
తొళక్కరుదువదే తుణివదుకూదే. ౯.

ఆ॥ వల్ - క్రూరములైన, వినై - పాపములయందు, మూళ్‌గాదు - మునుగియుండక, అళగ్ - పిఱాణియైన, కొడి - పూతనయనుపెడుస్త్రీని, అట్టాన్ - సంహరించినశ్రీకృష్ణుఁడు, అమర్ - నిత్యవాసముజేయుచున్న, పెరుమ్‌కోయిల్ - గొప్పస్థానమై, మళమ్ - బాల్యావస్థయందున్న, కళిఱు - ఏనుఁగులయొక్క, ఇనమ్ - గుంపులు, శేర్ - చేరియున్న, మూలిరుఞ్జోలై - తిరుమూలిరుఞ్జోలను, తొళ - ఆశ్రయింపవలయునని, కరుదువదు - తెలంచుటకు, తుణివదే - నిశ్చయించుటయే, కూదు - (సంసారమును) జయించుటకుహేతువు, (ఇదియే) వళక్కు - న్యాయము; ఎన - అని, నినైమిన్ - తలంచుడి.

తా॥ ఓచేతనులారా! మీదుఃఖములను బోగొట్టుకోవలయునని మీరుదలఁచినయెడల, ఇక మీఁదఁ బాపమునుజేయక, ఏనుఁగులు గుంపులుగుంపులుగా సఞ్చరించుచున్న శ్రీయఃపతియొక్క వాసస్థానమైనతిరుమూలిరుఞ్జోలనాశ్రయించుటకాళబడుటయేమంచియుపాయమని తెలిసికొనుఁడని.

కూడెన్ఱుకళిప్పుమ్ కూదుమ్‌శెయ్యాదే*
వేదముసివిరిత్తాన్ విరుమ్బియకోయిల్*
మాదుఱుమయిల్ శేర్ మూలిరుఞ్జోలై*
పోదవిழ్ మలైయే పుగువదుపొరుళే. ౧౦.

అ॥ కూడెట్టు - ధనసంపాదనకిదియేయుపాయమనిదలంచి, కళత్రమ్ - దొంగతనమునున్న, కుఱుమ్ - జాదమునున్న, వెయ్యాదే - చేయక, వేదమ్ - వేదమును, మున్ - మునుపు, విరి త్తాల్ - ప్రకాశించజేసినక్రియాఃపతి, విరుమ్బియ - ఆశబడిన, కోయిల్ - స్థానమై, మూదు - తనవాడపక్షితో, ఉఱు - చేరియున్న, మయిల్ - మయూరములు, శేర్ - సఞ్చరించు మన్న, మూల్ - పెఱిగియు, ఇరుమ్ - కాలుగుపక్క్రాలయందునువ్యాపించియునున్న, పోలై - తోటలనున్న, అవిళ్ద్ - వికసించియున్న, పోదు - పుష్పములనున్నగల, మలైయే - తిరుమాలిరుఞ్జోలయనెడిపర్వతమునే, పుగువదు - ప్రవేశించుట, పొరుళ్ - పురుషార్థము.

తా॥ ఓచేతనులారా! మీరు తుచ్ఛమైన ద్రవ్యముకొఱకై పాపమునుచేయక దానియందు నిరాశజేసి, అనేకవిధంబులైన పథ్యాములతోనిండి ప్రకాశించుచున్న తిరుమాలిరుఞ్జోలయనెడి దివ్యదేశమునందు నివసించుటయే పురుషార్థమనినిశ్చయించుడియని ౧౦.

‡‡ పొరుళెన్ఱివ్వులగమ్ పడైత్తవట్పుగళ్ మేల్*
మరుళిల్వణ్ కురుగూర్వణ్ కడగోవల్*
తెరుళ్కొళ్చొన్న వోరాయిరత్తుళివత్తు*
అరుళుడైయవర్ తా ళణైవిక్కుమ్మిడిత్తే. ౧౧

అ॥ పొరుళ్ - (సంసారులనువశపఱుచుకోవడమనెడి) ప్రయోజనము, (కలుగును). ఎన్ఱు - అనిదలఁచి, ఇవ్వులగమ్ - ఈలోకమును, పడైత్తవట్ - సృజించిన సర్వేశ్వరునియొక్క, పుగళ్ మేల్ - కీర్తివిషయమై, మరుళ్ - ఆజ్ఞానము, ఇల్ - లేనివారికై, వణ్ - నున్నగమైన, కురుగూర్ - తిరునగరికిస్వామియై, వణ్ - ఉదారులైన, కడగోవల్ - నమ్మాళ్వార్లు, తెరుళ్ - తత్త్వజ్ఞానము, కొళ్ - (చేతనులకు) కలుగునటుల, సొన్న - పాయించిన, ఓర్ - అద్వితీయంబులైన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తు - ఈపదిపాశురములను, ముడిత్తు - సంసారమునుబోగొట్టి, అరుళుడైయవర్ - దయావంతుఁడైనక్రియాఃపతియొక్క, తాళ్ - శ్రీపాదములను, అణైవిక్కుమ్ - చేర్చును.

తా॥ సంసారులకు హస్తపాదాద్యవయవములనిచ్చి వానిచే వారుజేసెడికైఙ్కర్యమును దానజేకరించి వారికిమోక్షమివ్వవలయునని దలంపుతో నీజగత్తును సృజించినక్రియాఃపతివిషయమై నమ్మాళ్వార్లు పాయించిన యీపదిపాశురముల ననుసన్ధింపువారు సంసారమును గడచిక్రియాఃపతియొక్కశ్రీపాదములఁ జేరుదురని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.
జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౭. వ, పది సంపూర్ణము.

ఇదివఱకు తిరువాయ్‌మొళి లిరువదింటికి పాశురములు ౨౨౭

3- వ, పత్తు, ౧ - వ, తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక:— ఈతిరువాయ్‌మొళిలో, తిరుమలిరుఞ్జోల యనెడి తిరుమలయందు వేంచేసియున్న సుందరబాహువులయొక్క సర్వావయవసౌందర్యముల ననుభవించుచున్నారు.

‡‡ ముడిచ్చోదియా యునదుముగచ్చోది మలర్ న్దదువో*
అడిచ్చోది నీనిన్న తామరై యా యలర్ న్దదువో*
పడిచ్చోది యాడై యొడుమ్ పల్ కలనాయ్*నిన్ పై మ్బొన్
కడిచ్చోది కలన్దదువో తిరుమాలే కట్టురై యే. ౧.

అ॥ ఉనదు - నీయొక్క, ముగమ్ - ముఖమునియొక్క, శోది - కాన్తి, ముడిచ్చోదియాయ్ - కిరీటకాన్తిరూపముగా, మలర్ న్దదువో - వ్యాపించినదా; అడి - శ్రీపాదములయొక్క, శోది - కాన్తి, నీనిన్న - నీవు వేంచేసియున్న, తామరైయాయ్ - పీతపద్మమై, ఆలర్ న్దదువో - వ్యాపించినదా; పై - సున్దరమై, పొన్ - స్పృహణీయమైయున్న, నిన్ - నీయొక్క, కడి - నడుమయొక్క, శోది - కాన్తి, పడి - స్వభావసిద్ధమైన, శోది - తెజస్సుగల, ఆడైయొడుమ్ - పీతామ్బరముతో గూడ, పల్ - అనేకౌషధములైన, కలనాయ్ - ఆభరణములై, కలన్దదువో - వ్యాపించినదా; తిరుమాలే - ఓశ్రీయఃపతీ! కట్టురై - చేప్పుము.

తా॥ ఓశ్రీయఃపతీ! నీముఖతేజస్సు ముఖమండలంగిక పైకిలేచి ఛాలుకొట్టుచున్న కిరీటరూపమయినట్టును, నీశ్రీపాదములయొక్కకాన్తి నీవువేంచేసియున్న పీతపద్మరూపమయిన ట్టును, నీతిరుమేనియొక్కకాన్తి నీవుధరించిన భూషణపీతామ్బరరూపములయినట్టును ప్రకాశించు చున్నవిగాన నీసౌన్దర్యమాశ్చర్యకరమని. ౧.

కట్టురైక్కిల్ తామరైక్కణ్ణిణ్ కణ్ పాదమ్ కై యొవ్వా*
శుట్టురై త్త నన్ పొన్నున్ తిరుయెనియొళి యొవ్వాదు*
ఒట్టురై త్తివ్వులగునైన్న ప్పుగళ్ వల్లా మ్పెరుమ్బాలుమ్*
పట్టురైయాయ్ ప్పుత్తొన్దే కాట్టుమాల్ పరఞ్జోదీ. ౨

అ॥ కట్టురైక్కిల్ - చెప్పినయెడల, తామరై - పద్మము, నిణ్ - నీయొక్క, కణ్ - నేత్ర ములతోను, పాదమ్ - శ్రీపాదములతోను, కై - శ్రీహస్తములతోను, ఒవ్వా - సమానముగాదు. శుట్టు - పుటమువేయబడి, ఉరైత్త - ఒరిగిన, నన్ పొన్ - మంచిబంగారము, ఉన్ తిరుమేని - నీదివ్యవిగ్రహమువొక్క, ఒళి - కాన్తితో, ఒవ్వాదు - సమానమగాదు. ఇవ్వులగు - తమలో కము, ఒట్టు - ఉపమానముగా, ఉరైత్తు - చెప్పి, ఉన్నై - నిన్ను, పుగళ్వు - స్తోత్రముచేయుట, ఎల్లామ్ - అన్నియు, పెరుమ్బాలుమ్ - మిక్కిలి, పట్టురైయాయ్ - లోచినట్లుచెప్పవట్టిదై, పుత్తొన్దే - దోషమునే, కాట్టుమ్ - చూపును,

తా॥ ఓస్వామీ! లోకమువందతత్యుత్కృష్టమైన పద్మము, బంగారముమొదలగున్నవస్తు లనునీయతిసుందరంబులైన దివ్యావయవములకుపమానములుగావు, అవస్తువులను నీపపుపమానముగాఁ

బెప్పి లోకులు చేసెడిస్తోత్రమంతయు వారివారికి దోచినట్లు బెప్పుటయేగాక యథార్థముగాదు ఆదియంనుంగాక, ఆయావస్తువులను నీయతినుందరమైన విగ్రహమున కుపమానముగాదుబెప్పుట. నీతిరుమేనును నిందజేయనట్లగుచున్నదని. ౨.

పరఞ్జోదినీ పరమాయ్ నిన్నిగళ్ర్ న్దుపిఱ్ *మఱ్ఱోర్
పరఞ్జోది యిన్నైయిల్ పడియోని నిగళ్ర్ గిన్ఱ *
పరఞ్జోదినిన్నుళ్ళే పడరులగమ్ పడైత్త *ఎమ్
పరఞ్జోదిగోనిన్దా పణ్బుగైక్క మాట్టేనే. 3.

అ॥ పరమాయ్ - పరాత్పరుండవైన, నీ - నీవే, పరఞ్జోది - నిరతిశయతేజోరూపుండవు, నిన్నిగళ్ర్ న్దుపిఱ్ - నిన్నుదప్ప, మఱ్ఱు, పేరైన, ఓర్ పరఞ్జోది-ఒక(శ్రేష్ఠమైనతేజస్సు, ఇన్నైయిల్ - లేకపోవుటచే, పడియోని - ఉపమానములేకనే, నిగళ్ర్ గిన్ఱ-ఉన్న, పరఞ్జోది-పరఞ్జోతిళ్ళువాయ్యుండా! నిన్ను ళ్ళే - నీసంకల్పమందు, పడర్ - వ్యాపించియున్న, ఉలగమ్ - లోకములను, పడైత్త-సృజించిన, ఎమ్మరఞ్జోది-నాకునేపసాయించిన గొప్ప తేజస్సుగలవాడా! గోవిన్దా - ఆశ్రితులభుండా! పణ్బు-నీయొక్కవిధమును, ఉరైక్క-చెప్పుటకు, మాట్టేన్ - శక్తుడనుగాను.

తా॥ ఓశ్రీయఃపతీ ! నీకుపమానమైనవేకొకవస్తువులేక పోవుటచేతను, నీవు జగత్కారణుండవై మిక్కిలిగొప్పవాడవగుటచేతను, (ఇట్లున్నను) ఆశ్రితులకు మిక్కిలి సులభుండవగుటచేతను, నిన్నిట్టివాడవని వర్ణించుట కసమర్థుండనైయున్నానని 3.

మాట్టాదే కూగిలు మిమ్మలర్ తలై మాశాలమ్*నిన్
మాట్టాయ మలర్ పురైయుమ్ తిరువురువ మ్మనమ్వైక్క*
మాట్టాద పలశీలమయ మదికొడుత్తాయ్*నలర్ త్తుళాయ్
మాట్టి నీ మనమ్వైత్తాయ్ మాశాలమ్ పరున్దాదే ౪.

అ॥ మలర్ - వాఖికమలమును, తలై - (తనకు) ఉత్పత్తిస్థానముగాగల, ఇ - ఈ, మా - గొప్ప, శాలమ్ - లోకము, నిన్ - నీయొక్క, మాట్టాయ -నిధివలె (క్లాఘ్యమై), మలర్ పురైయుమ్ - పుష్పమువలె (సుకుమారమై) ఉన్న, తిరువురువమ్ - తిరుమేనును, మనమ్ - మనస్సునందు, వైక్క - ఉంచుటకు, మాట్టాదేయాగిలుమ్-శక్తిలేకుండనున్నప్పుడును, మాట్టాద - (నిన్ను నుసంధిఞ్చుటకు) యోగ్యతలేని, పల - పలువిధములైన, శీలమయమ్ - మతిములయందు, మది - బుద్ధిని, కొడుత్తాయ్ - ఇచ్చితివి, నీ - నీవు, మలర్ - వికసించియున్న, తుళాయ్ మాట్టి - తిరుత్తుళాయివంటి, మనమ్ - మనస్సు, వైత్తాయ్ - ఉంచియుంటివి. మా - గొప్ప, శాలమ్ - లోకము, పరున్దాదే - కష్టపడదా ?

తా॥ ఓశ్రీయఃపతీ ! ఈచేతనులు, అతిశోగ్యంబైన నీతిరుమేను మనసంధించుటకసమర్థులైయుండగా, అటువిమ్మట, నీవుశేషమతిములనుగల్పించి వారిపున్న జ్ఞానమునుగూడకొడగొట్టి నిన్ను మేలై మనఃపూమనధరించుచుండిరి, ఇట్టిచేతనులనిన్నాశ్రయించుటకుపూర్ణంబేమి యని

వరున్దాద వరుమ్ తవ త్తమలర్ కదిరిఱ్ శుడరుడమ్మాయ్*
వరున్దాద ఞానమాయ్ వరమ్బిన్ఱి ముళుదియన్దాయ్*
వరుఙ్గాలమ్ నిగళ్ కాలమ్ కళికాలమాయ్*ఉలగై
ఒరుఙ్గాగ వళిప్పాయ్ నీరెఙ్గులక్కు ఓనువనే. ౩.

ఆ॥ వరున్దాద - క్రమలేక, వరుమ్ - వచ్చెడి, తవ త్త - మిక్కిలి, మలర్ - వికసించు చున్న, కదిరిఱ్ - కిరణములుగల, శుడర్ - తేజోమయమైన, ఉడమ్బాయ్ - తిరుమేనుగల వాడవై, వరున్దాద - క్రమలేనిదేహ ప్రాప్తమైన, ఞానమాయ్ - జ్ఞానముగలవాడవై, వరమ్బు - ఆవధి, ఇన్ఱి - లేక, ముళుదు - సర్వపదార్థములయందును, ఇయన్దాయ్ - వ్యాపించియుండు వాడవై, వరుఙ్గాలమ్ - భవిష్యత్కాలమునున్ను, నిగళ్ కాలమ్-వర్తమానకాలమునున్న, కళికాలమాయ్ - భూతికాలమునున్ను నిర్వాహకుడవై, ఉలగై - లోకమును, ఒరుఙ్గాగ - ఒక విధరబుగా, ఆళిప్పాయ్ - రక్షించువాడవైననీయొక్క, నీర్ గుణములను, ఎఙ్గు - ఎక్కడ, ఉలక్కు - పూర్ణముగా, ఓనువఱ్ - చెప్పెదను

తా॥ శ్రీయఃపతీ ! స్వభావసిద్ధమై నిరవధిక తేజోరూపమైన దివ్యవిగ్రహముగలవాడవై సర్వజ్ఞుడవై, సర్వకాలములందును సకలలోకములనున్న రక్షకుండవైన నీయొక్క కల్యాణగుణ ములను సంపూర్ణముగా స్తుతించుటకు నాకిక శక్తిలేదని ౩.

ఓదువారో త్తెల్లా మెవ్వులగి త్తెవ్వై యుమ్*
శాదువాయ్‌నిఱ్ పుగళ్ఱ్ తగైయల్లాల్ పిఱిదిలై*
పోదువాళ్ పున్నుళ్ఱాయ్ ముడియినాయ్*పూవిన్మేల్
మాదువాళ్ మార్బినా యెఱ్శొల్లి యూన్వాళ్త్తువనే. ౪.

ఆ॥ ఎవ్వులగత్తు - సమస్తలోకములయందలి, ఎవ్వైయుమ్ - ఆసేకవిధములైయున్న, ఓదువార్ - అధ్యయనముచేయువారియొక్క, ఓ త్తెల్లామ్ - వేదములన్నియు, శాదువాయ్ - మంగళకరంబులై, నిఱ్ - నీయొక్క, పుగళ్ఱ్ - గుణములను, తగైయల్లాల్-స్పృశించుటయే గాక, పిఱిదు - వేరు, ఇలై - లేదు, పోదు - పుష్పములుగల, పుగుమ్ - తనభూమియందు న్నట్టువలె, వాళ్ - సుందరములైన, తుళాయ్ - తిరుత్తులాయియాలగల, ముడియినాయ్- కిరీటముగలవాడవై, పూవిన్మేల్ - పుష్పమందువాసముచేయుచున్న, మాదు - శ్రీమహాలక్ష్మి, వాళ్ - నిత్యవాసముచేయుచున్న, మార్బినాయ్-వక్షస్థలముగలవాడవై నపోస్వామీ! యాఱ్ - నేను, ఎఱ్శొల్లి - ఏమిచెప్పి, వాళ్త్తువఱ్ - స్తోత్రముచేసెదను.

తా॥ సమస్తవేదంబులుగూడ నిన్ను స్తోత్రముచేయుట కారంభించి నీగుణములయం దొక్కభాగముసే స్తోత్రముచేయునుగాని సంపూర్ణముగాస్తోత్రముచేయుట కసమర్థములై యుండును, ఇట్లుండగా, శ్రీయఃపతివైన నీయొక్క గుణంబుల నేనెట్లు స్తుతించెదనని. ౪.

వాళ్త్తువార్ పలరాగ నిన్నుళ్ నాన్మగనై*
తాళ్ త్త నీ తులగెల్లామ్ వళ్ రెయ్తి ముదల్ పడై త్తాయ్*

కేళ్ర్ త్తికిరరన్మదలా క్కిళర్ తెయ్వమాయ్ క్కిళర్న్దు*
శూళ్ర్ త్తమరర్ తుదిత్తాలు-తోళ్వుగళ్ర్ మాళూణాదే. ౭.

అ॥ వాళ్ర్ త్తువార్ - మంగళాశాసనముజేయువారు, కులరాగ - ఆకేకులుండురుగాక. నిన్న కై - నీసంకల్పమందు, నాళ్ - ముగళ్ - బ్రహ్మను, నీర్ - జలముచే, మూళ్ర్ త్త-చుట్టబడిన, ఉలగెల్లామ్ - లోకములన్నింటిని, పడైయెన్ను-సృజించమని, ముదల్-ముందు, పడైత్తాయ్ - సృజించితివి కేళ్ర్ త్త - వధించిన్నుచున్న, కీర్ - జ్ఞానముగల, ఆరళ్ - రుద్రుడు, ముదలా - మొందలుగాగల, కిళర్ - వధించిన్నుచున్న, (శత్రుకుల), అమరర్ - చావులేని, తెయ్వమాయ్ - దేవతలందరును, కిళర్న్దు - ఉద్యుక్తులై, శూళ్ర్ త్తు - వ్యాపించి, తుదిత్తాల్ - స్తోత్రముజేసిన యెడల, ఉళ్ - నీయొక్క, తోల్ - అనాదులైన, పుగళ్ర్ - గుణములు, మాళూణాదే - మాసిపోవా !

తా॥ మిక్కిలి జ్ఞానవంతులును సమర్థులుసైన రుద్రేంద్రాది సమస్త దేవత లేకీభవించినను, సకలలోకప్రష్టవైన నీ గుణములలో నొకభాగమునుగూడ స్తుతింజేయఁజాలరు వారివారిబుద్ధికిఁదగు నటుల గొంతమట్టుకు స్తుతించినను వినువార్లకంతమాత్రమే యీగుణములని దోచఁబడుటచే మితి లేని నీగుణంబులకు లోవంబుగూడ వచ్చునని. ౭

మాళూణాచ్చుడరుడమ్బాయ్ మలరాదుకువియాదు*
మాళూణాజ్ఞానమాయ్ మళ్గుదుమాయ్ ముళ్గుదియన్రాయ్*
మాళూణావాళ్-కోల త్తమరర్-కోళ్ వళ్గిప్పట్రాల్*
మాళూణావుణపాదమలర్ చ్చోది మళ్గుజ్గాదే. ౮.

అ॥ మాళూణా - దోషములేని, కుడర్ - తేజోమయమైన, ఉడమ్బాయ్ - దివ్యవిగ్రహము గలవాడవును, మలరాదు - వృద్ధిలేనిదియు, కువియాదు - క్షయములేనిదియు, మాళూణా-సంశయాది దోషములు లేనిదియునైన, ఞానమాయ్ - జ్ఞానముగలవాడవును, ముళ్గుదుమాయ్ - సమస్తవస్తువులను దనకు కరీరముగాగలవాడవును, ముళ్గుదు-ఆసమస్తవస్తువులకును, ఇయన్రాయ్ - నిర్వాహకుండవునైన ఓస్వామీ ! మాళూణా - మాలిన్యములేని, వాళ్-విలక్షణమైన, కోలత్తు-జ్ఞానమనెడి భూషణముగల, ఆమరర్-కోళ్-దేవతలకు స్వామియైన బ్రహ్మ, వళ్గిప్పట్రాల్-గోత్ర ముజేయుటకు సమ్మతించినయెడల, మాళూణా - దోషరహితంబులైన, ఉన - నీయొక్క, పాద మలర్ - శ్రీపాదపద్మములయొక్క, పోది - తేజస్సు, మళ్గుజ్గాదే - మాసిపోదా ?

తా॥ అత్యుజ్జ్వలమైన దివ్యవిగ్రహమును, దివ్యజ్ఞానమును గలవాడవై, సర్వలోక నిర్వాహకుఁడవైన ఓ శ్రీయఃపతీ ! మిక్కిలి జ్ఞానాధికుండైన బ్రహ్మగూడ నీగుణంబులను స్తోత్రముజేయుటకుఁజాలడని !

మళ్గుజ్గాద వైన్నుదియ కేళ్క్కరనల్వేల త్తెయ్వాయ్*
తొళ్గుజ్గాదల్ కళిఱుళిప్పాళ్ పుఱ్ఱార్న్దు తొళ్గినై యే*

మృడ్గాదఞానమే పడైగూగ మలరులగిల్*
తొడ్గుమ్బాయార్ క్కళిత్తా లుడ్‌తుడర్ చ్చోది మృయ్‌యాదే. ౯.

అ॥ మృడ్గుడ్గాద - మొఱమొఱోవనటువంటి, వై - వాడియైన, నునియ - నేమిగల, శక్క్రరమ్ - సుదర్శనమును, వల్ - నుందరమైన, వలత్తైయాయ్ - కుడిచేతియందుగలవాడవై, తొడ్గుమ్ - శైథిల్యమునందు, కాదల్ - ఆశగల, కళిఱు - గజేంద్రాళ్వార్లను, అభిప్పా - రక్షించుటకై, పుళ్ - గరుత్మంతుని, ఊర్‌ న్దు - నడిపించుకొని, తొన్నిశైయే - ప్రకాశించి తివిగదా? మలర్ - శాశ్వికములందున్న, ఉలగిల్ -లోకములో, తొడ్గుమ్బాయార్ క్కు - నిన్నాశ్రయించినవారికి, మృడ్గుడ్గాద - మఱుపులేనటువంటి, (అమోఘమైన), ఞానమ్ - సంకల్పరూప జ్ఞానమును, పడైయాగ - సాధనముగాజేసికొని, అభిత్తాల్ - కృపజేసినయెడల, ఉన్ - నీయొక్క, శుడర్ - ఉజ్జ్వలమైన, శోది - తేజస్సు, మృయ్‌యాదే - మాయదా?

తా॥ ఓశ్రీయఃపతీ! నీవున్నచోటనుండియే నీసంకల్పమాత్రముచేతనే నిన్నాశ్రయించిన వారిని రక్షించితివంటే, మునుపొకకాలమందు తనతొండమందు తామరపువ్వుతీసికొని నీకు సమర్పించవలయుననియాశపడిన గజేంద్రాళ్వార్లయొక్క దుఃఖమును బోగొట్టుటకై చక్రధరుండవై గరుత్మంతునిమీదనెక్కి గతివేగముగావచ్చి నెపసాయించిన నీకీర్తి మాయదాగా యని.

మృయ్‌యాయ నాల్వేదత్తుళ్ నిన్ఱ మలర్ చ్చుడరే*
ముయ్‌ఞాలివ్వులగెల్లామ్ పడైత్తిడ్డముమ్మూర్త్తిగళ్దాయ్*
పిఱైయే యేఱు శెడ్‌యానుమ్ నాన్ముగను మిన్దిరనుమ్*
ఇఱైయాదలజీన్దే త్త వీఱ్ఱిరుత్తలిదు వియప్పే. ౧౦.

అ॥ మృయ్‌యాయ - (అధర్వులకు తనయంర్థమును) మఱుగుపఱుచెడి, నాల్ - నాలుగువిధములైన, వేదత్తు - వేదములకు, ఉళ్ నిన్ఱ - తాత్పర్యార్థమైయున్న, మలర్ - పుష్పమువలెభోగ్యమైయున్న, శుడరే - జ్యోతిస్వరూపుడా! ముయ్‌ఞాల్ - పంకగుటచెత, ఇవ్వులగెల్లామ్ - ఈలోకమంతయును, పడైత్తు - సృజించి, ఇడన్దు - (అణ్డభిత్తిలోనుండి) విడదీసి, ఉణ్డు - ఆరగించి, ఉమిళ్ న్దు - బయలుపఱుచి, అళన్దాయ్ - కొలిచినవాడా! పిఱైయేఱు - చన్ద్రరేఖనుధరించినవాడును, శడైయానుమ్-జటాధరుడు నైనరుద్రుడును, నాన్ముగనుమ్-చతుర్ముఖబ్రహ్మయు, ఇన్దిరనుమ్ - ఇన్ద్రుడుకూడ, ఇఱైయాదల్ - నీస్వామిత్వము, అతిన్దు - తెలిసికొని, ఏత్త - స్తుతించుటకై, వీఱ్ఱిరుత్తల్ - స్వామిత్వము ప్రకటనమగునట్లు వేఁచేసియుండుటయా నెడి, ఇదు-ఇది, వియప్పే - ఆశ్చర్యమా?

తా॥ ఓస్వామీ! నీచే సృజింపఁబడిన బ్రహ్మరుద్రాదినమస్తదేవతలును, అపౌరుషేయసకల వేద ప్రతిపాద్యుఁడవును, సకలలోకములకు సృష్టిస్థితి సంహారకారకుఁడవునైన నిన్ను స్వామిగా నెఱిఁగి స్తుతించుట యొకయాశ్చర్యముగాదని. ౧౦.

‡‡ వియప్పాయ నియప్పిల్లా మెయ్‌ఞ్ఞాస వేదియనై*
శెయప్పగ్గూర్ పలర్వాళ్ నమ్ తెడబ్కురుగూర్ చ్చడగోపన్*

తుయకిఞ్ఞి త్తొళి దుఱైత్త వాయిరత్తుళిప్పత్తుమ్*
ఉయకొణ్ణు పిఱప్పఱుక్కు మొలిమునీర్ ఞాలత్తే ౧౧.

అ॥ వియప్పాయ - (మఱియొకనియందు) ఆశ్చర్యకరంబులను, వియప్పిల్లా - (సర్వేశ్వరునియందు) ఆశ్చర్యకరంబులుగానివియగు దివ్యచేష్టితంబులుగలవాడై, మెయ్ - యథార్థమైన, ఞానమ్ - జ్ఞానమును, ((ప్రతిపాదించెడి), వేదియన్ - వేదములఁజేఁబ్రతిపాదింపఁబడినవాడైనశ్రీయఃపతిని, శయమ్ - సంసారమునుజేయించుటచే సంపాదింపఁబడిన, పుగళ్ - కీర్తిగల, పలర్ - అనేకశ్రీవైష్ణవులు, వాళుమ్ - సుఖముగావేంచేసియున్న, తడమ్ - విశాలమైన, కురుగూర్ - కురుకాపురికినాథులైన, శడగోపన్ - నమ్మళ్వార్లు, తొయకిఞ్ఞి - సంశయాములేక, తొళుదు - ఆశ్రయించి, ఉఱైత్త - సాయించిన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములును, ఒలి - శబ్దించుచున్న, మున్నీర్ - * మూడువిధములైననీళ్లుగల, ఞాలత్తు - భూమియందున్నవారిని, ఉయకొణ్ణు - ఉజ్జీవింపజేసికొని, పిఱప్పు - జన్మమును, అఱుక్కుమ్ - ఛేదించును.

తా॥ ఆశ్చర్యకరంబులైన దివ్యచేష్టితములుగలవాడును, వేదవేద్యుఁడునైన శ్రీయఃపతివిషయమై, వీతరాగులైన శ్రీవైష్ణవులునివసించెడి కురుకాపురిక ధిపతులైన నమ్మళ్వార్లుసాయించిన యీపదిపాశురములు తన ననుసంధించువారికి సంసారమును దొలగించునని.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.
జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౩- వ తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక:— ఈతిరువాయ్‌మొళిలో, సుందరబాహువులయొక్క యపరిచ్ఛిన్నములైన స్వరూపగుణాదులను పరిపూర్ణముగాననుభవింప యాశపడి దానిని లభించక ఆళ్వార్లు మిక్కిలి దుఃఖించుచుండగా నప్పుడు సర్వేశ్వరుఁడువచ్చి మీమనోరథప్రకారము నన్ను వేఱ్కొటాదియందు నిచ్చి యనుభవించమని యాళ్వార్లకానతిచ్చెను.

మున్నీర్ ఞాలమ్బడైత్త వెమ్మ్రుగిల్వణ్ణనే*
అన్నాళ్ నీతన్దవాక్కైయిన్వళి యుళ్లే*
వెన్నాళ్ నోయ్‌వీయ విన్నె ఱిళ్ళై వేరఱ ప్పాయ్న్దు*
ఎన్నాళ్ యానునైన్ఱు ంనివన్దు కూడువనే. ౧.

అ॥ మున్నీర్ - మూడువిధంబులైనజలములుగల, ఞాలమ్ - భూమిని, పడైత్త - సృజించిన, ఎమ్ - మాకుస్వామియైన, ముగిల్వణ్ణనే - మేఘమువంటిస్వభావముగల శ్రీయఃపతీ! అన్నాళ్ - ఆసృష్టికాలమందు, నీ - నీవు, తన్ద - ఇచ్చిన, ఆక్కైయిన్వళి - శరీరమయొక్కదోవలో (పోయి),

* నదీజలము, ఊటజలము, వర్షజలము.

ఉళ్ళ్వీర్ - తిరుగుచున్నాను, వెమ్ - క్రూరమైన, నాళ్ - (ఈ) దినములయందు, నోయ్ - (నీయొక్క) విరహదుఃఖము, వీయ - వశించునట్లు, విసైగళై - పాపములను, వేరఱప్పాయ్‌న్దు - సమూలముగాపోవునట్లుజేసి, యాన్ - నేను, ఉన్నై - నిన్ను, పన్దు - సమీపించి, ఇని - ఇక, వీట్టాళ్ - ఏదినమందు, కూడువన్ - చేరెదను.

తా॥ సకలచేతనులకును కరచరణాద్యవయవములనిచ్చిన పరమోదారుడవైన ఓశ్రీయఃపతీ! నీకైఙ్కర్యార్థమై నీవిచ్చిన యీశరీరమును బరిగ్రహించి నేనాకైఙ్కర్యముజేయక ఇన్ద్రియపరాధీనుడనై సంసారమందుమునిగి మహాదుఃఖము ననుభవించుచున్నాను. ఇట్టిదుఃఖమునకుఁ గారణంబైన పాపమును సమూలముగా పోఁగొట్టుకొని ఇఁక నెన్నఁడు నిన్ను బొందెదనో? తెలియలేదని.

వన్మ్ఆవై యమళ్న్ద వెమ్ వామనా*నిన్
పన్మ్ఆయ ప్పల్ పిఱవియిల్ పడిగిన్ఱ యాన్*
తొన్మ్ఆవల్వినై తొడర్ గళై ముదలరిన్దు*
నిన్మ్ఆళాళ్ శేర్న్దు నిఱ్ఱు పెఱ్ఱానుకొలో. ౨.

ఆ॥ వల్ - కఠినమై, మా - విశాలమైన, వైయమ్ - భూమిని, ఆళ్న్ద - కొలిచిన, ఎమ్ వామనా-మావామనుఁడా! నిన్ - నీయొక్క, పల్ - దేవమనుష్యాద్యనేక భేదములుగల, పిఱవియిల్ - జన్మములయందు, పడిగిన్ఱ - ఆమరియున్న, యాన్ - నేను, తొల్ - అనాదియు, మా - అన్తములేనివియు, వల్ - విడిపింపఁబడ కఠిక్యంబులైన, వినై - పాపములనడి, తొడర్ గళై - సంకళ్లను, ముదలరిన్దు - సమూలముగాఛేదించి, నిన్ - నీయొక్క, మ-శ్లాఘ్యమైన, నాళ్ - శ్రీపాదములను, శేర్న్దు - చేరి, నిఱ్ఱదు - ఉండుట, ఎఱ్ఱాన్నుకొలో - ఏదినమందో!

తా॥ ఓశ్రీయఃపతీ! సకలచేతనులకు నాశ్రయించుట కర్తవ్యనైనులభుఁడవై నీవు వామనావతారంబెత్తి లోకములను గొలిచినప్పుడు నేనులేకపోతిని. ఇప్పుడాయవతారములేదు. ఇఁక నేనీసంసారబన్ధమునువదలి నీశ్రీపాదమునందెన్నఁడు చేరెదనో? యని. ౨.

కొల్లామూక్కొల్ కొలై శెయ్దు పారదప్పోర్*
ఎల్లాచ్చేనైయు మిరునిల త్తవిత్త వెన్దాయ్*
పొల్లావాక్కైయిన్ పుణర్వినై యఱుక్కలఱా*
శొల్లాయ్ యానున్నై చ్చార్వదోర్ కూర్ఙ్చ్చియే 3.

ఆ॥ కొల్లా - (శత్రువులను) చంపుటకు సాధనముగానిదియు, మా - గుణ్ణములనుగడిపి చుటకుసాధనమైనదియునైన, కోల్ - జాటికఱ్ఱను, కొలై శెయ్దు - చంపుటకుసాధనముగాజేసికొని, పారదప్పోర్ - భారతయుద్ధమందు, ఎల్లాచ్చేనైయుమ్ - సమస్తసేనలను, ఇరు - విశాలమైన, నిలత్తు - కురుక్షేత్రమందు, అవిత్త - సంహరించిన, ఎన్దాయ్ - ఓస్వామీ! పొల్లా - క్రూరమైన, ఆక్కైయిన్ - శరీరమయొక్క, పుణర్వినై - సంబన్ధమును, అఱుక్కల్ - ఛేదించుటకుద్యోగించినను, అఱా - తెగదు, యాన్ - నేను, ఉన్నై - నిన్ను, కార్యము-పొందుటకు, ఓర్ కూర్ఙ్చ్చి - ఒకయుపాయమును, శొల్లాయ్ - చెప్పుమా.

తా॥ ఆయుధమైత్తుండసే యర్జునునికి పారథ్యముజేయుము మహాభారత యుద్ధమునందు సమస్తసేనలను నశింపజేసిన ఓస్వామీ! నేనుజేసిన పాపములు నాకుబిడింపుట కళక్యమునైయున్నవి. అపాపములనుండితొలగి నిన్నుజేరుట కుపాయము నీవేచెప్పుమాయని. 3.

శూళ్‌ర్చ్చిఞానచ్చుడరొళియాగి*ఎన్నుమ్
ఏళ్‌ర్చ్చిక్కీడిన్ఱి యెఱ్ఱణుమ్ నిఱైన్ద వెన్దాయ్*
తాళ్‌ర్చ్చిమణ్ణైయిడన్దు పిన్విర్న్దు నిఱ్‌తాళిణైక్కీళ్
వాళ్‌ర్చ్చి*యుఱ్‌శేరుమ్‌వగై యరుళాయ్ వన్దే. ౪.

అ॥ శూళ్‌ర్చ్చి-అంతటవ్యాపించి, ఒళి - ప్రకాశించుచున్న, ఞానమ్-జ్ఞానముగలవాడై, చుడరాగి - తేజోరూపుండై, ఎన్నుమ్ - ఎప్పుడును, ఏళ్‌ర్చ్చి - వృద్ధియు, కేడు - క్షయమును-ఇన్ఱి - లేక, ఎఱ్ఱణుమ్ - అంతట, నిఱైన్ద - నిండియుండు, ఎన్దాయ్ - ఓస్వామీ! మళ్‌ర్చి - మఱియొకవిషయమందు, ఎఱ్ఱుమ్ - ఎక్కడను, వాళ్‌ర్చ్చి - చైతన్యమును, తవిర్న్దు - వదలి, నిఱ్-నీయొక్క, తాళిణైక్కీళ్‌ - శ్రీపాదద్వన్ద్వముక్రింద, వాళ్‌ర్చ్చి-నుళ్ళుయిగానుండుటను, యుఱ్-నేను, శేరుమ్‌వగై - పొందెడివిధమును, వన్దు - వచ్చి, అరుళాయ్ - కృపజేయుమా.

తా॥ సర్వజ్ఞుడవై, సర్వగతుండవై, వృద్ధిక్షయరహితుండవై, తేజోరూపుడవైన శ్రీఃపతీ! నాకు విషయాన్తరములయందాళనువిడిపించి నీశ్రీపాదములను జేరునట్లు నీవు నాకుగృపజేయుమాయని ౪.

వన్దాయ్‌పోలే వన్దుమెన్మున త్తిరైనీ*
శిన్దామల్ శెయ్యాయిదువే యినువాగిల్*
కొన్దార్ కాయామిక్ కొళు మలర్ తిరునిఱ త్తి
వెన్దాయ్*యానునైన్ద యెఱ్ఱువన్దణుగిఱ్ఱినే. ౫.

అ॥ వన్దాయ్‌పోల్ - (శ్రీప్రహ్లాదునికి) వచ్చి సేవసాయించినట్లు, వన్దుమ్ - వచ్చియైనను, ఎన్-మన త్తిరై - నామనస్సును, శిన్దామల్ - చెదరిపోకుండ, శెయ్యాయ్ - చేయవు. ఇదువే - ఇట్లుపేక్షించుటయే, ఇదువాగిల్ - స్వభావమైనయెడల, కొన్ద - పూలగొత్తులచే, ఆర్ - పూర్ణమైన, కాయామిక్ - కాళచెట్టుయొక్క, కొళు - వికసించియున్న, మలర్ - పుష్పములయొక్క, తిరు - నున్దరమైన, నిఱ త్త - వర్ణముగల, ఎన్దాయ్ - మాస్వామీ! యాన్ - నేను ఉనైన్ద - నిన్ను, ఎఱ్ఱువన్దు - ఎక్కడికివచ్చి, అణుగిఱ్ఱిన్ - పొందెదను.

తా॥ శ్యామసున్దర విగ్రహుండవైన శ్రీఃపతీ! ఇదిఁ అఱు నీవు రామకృష్ణాద్యవతారం బులెత్తినప్పుడు నేను లేకపోతిని ఇప్పుడు నామిత్తమై యొకయవతారమెత్తి నన్ను స్వీకరించవలెను. మిక్కిలి పాపకాళములేకపోయినను నృసింహావతారమెత్తిన ట్లొకతృణమాత్రమంతైనను సేవసాయింపవలెను. నీవుపేక్షించినయెడల నాకేమియు గతిలేదని. ౫.

కిట్ఱిక్ కిళ్‌ఞే నెన్ఱిలక్ మునైనాళ్*
అట్ఱిళార్ప్ప ళవై శువై త్తగన్ఱొళిన్దేగ్*

పట్పల్లాయిర ముయిర్ శెయ్‌ద పరమా*నిఱ
నట్పోట్చ్చిత్తాళ్ నణుగువ దెట్టాన్నే. ౬.

ఆ॥ కిట్పుఱ - (సత్కర్మములను) చేసెదను; కీళ్నేఱ్ - (అసత్కర్మము ను) చేయను; ఎన్ఱు - అని, ఇలన్ - చెప్పకపోతిని; ఎనైనాళాల్ - చిరకాలమునుంచి, ఆట్పాల్‌పట్టుత్ - అల్ప సుఖముగల, అవై - ఆ శబ్దాదివిషయములను, కుఱైత్తు - అనుభవించి, అగన్ఱొళిన్దేన్ - తొలగిపోతిని, పట్పల్ - అనేకవిధములైన, ఆయిరమ్ - అసఖ్యేయములైన, ఉయిర్ - ప్రాణులను, శెయ్‌ద - సృజించిన, పరమా - సర్వాధికుఁడా! నిఱ్ - నీయొక్క, నల్ - విలక్షణమై, పొఱ్ - స్పృహణీయమై, శోది - తేజోమయమైన, తాళ్ - శ్రీపాదమును, నణుగుపదు - పొందుట, ఎట్టాన్ఱు - ఎప్పుడో?

తా॥ ఓ క్రియాపతీ! సత్కర్మములనుజేసి యసత్కర్మములనువదలి శాస్త్రవిధి ననుసరించుక సంసారమందు మునిగియున్న నాకు కరుచరణాద్యవయవములనిచ్చిననీవు నాకిప్పుడు నీశ్రీపాదము లయందు భక్తిగలుగునటుల యంతమాత్రము ప్రయత్నముజేయఁబలయునని ౬.

ఎట్టాన్ఱు నామిరున్దిఱుత్తిడర్ నైన్దే*
మెయ్‌ట్టానమిన్ని యిన్నై యియల్ పిఱప్పుణ్డి*
ఎట్టానుమెట్టు మొళివఱ నిత్తొన్దనిన్ఱ*
మెయ్‌ట్టానచ్చోది కణ్ణినై మేవుదుమే. ౭.

ఆ॥ నైన్దే - ఓమనసా! ఎట్టాన్ఱుమ్ - ఎల్లప్పుడును, ఇరున్దిరున్దు - ఉన్నియుండి, ఇరఙ్గి - భేదించి, మెయ్‌ట్టానమ్ - తత్వజ్ఞానము, ఇన్ఱి - లేక, ఇన్నై - పాపములచే, ఇయల్ - క్రమర్తింపబడిన, పిఱప్పు - జన్మములలో, ఆళున్ది - ఇఱుకుపడియున్న, నామ్ - మనము, ఎట్టాన్ఱుమ్ - సర్వకాలములయందును, ఎట్టుమ్ - సర్వదేశములయందును, ఒరువఱ - ఒకవస్తువునున్ను విడువక, నిత్తొన్దనిన్ఱ - సంపూర్ణముగావ్యాపించియుండి, మెయ్ - సత్యోచ్చములేని, ఞానమ్ - జ్ఞానమనెడి, శోది - తేజస్సుగల, కణ్ణినై, శ్రీకృష్ణుని, మేవుదుమే - పొందవచ్చునా?

తా॥ ఓమనసా! తత్వజ్ఞానములేక యనాదిపాపములచేసంసారమందు మున్గులైయున్న మనకు, సర్వదేశసర్వకాలసర్వావస్థలయందును సర్వవ్యాపకుఁడై సర్వజ్ఞుఁడైన క్రియాపతినిబొందడము మిక్కిలి యసాధ్యముగనుక నీవాఁడివిషయమందు తొందరపడవలదని. ౭

మేవు తున్బవినైగళై నిడుత్తుమిలేన్*
ఓవుదలిన్ఱి యున్కళ్వణఙ్గిప్*పోలేన్*
వావుతొళిన్ కిణ్ణా వెన్*పరిన్దుడనే*
కూవుగిన్ఱేన్ కాణ్బ నైయ్‌దకూవువనే. ౮.

ఆ॥ మేవు - అమరియున్న, తున్బమ్ - దుఃఖములకుహేతువులైన, వినైగళై - పాపములను, విడుత్తుమిలేన్ - పోఁగొట్టుకొనకపోతిని, ఓవుదలిన్ఱి - ఎడతెగక, ఉన్కళ్ - నీశ్రీపాదములను, వణఙ్గిప్ పోలేన్ - ఆశ్రయించకపోతిని, పా - ప్రసిద్ధమై, తొళ్ - ఆదాదియై - నకీర్

కల్యాణగుణంబులుగల, కణ్ణా - శ్రీకృష్ణుడా! ఎణ్‌పరఞ్జుడరే - నాపరఙ్జ్యోతిస్స్వరూపుడా! కాణ్బాఁ - నిన్ను సేవించుటకై, కూవుగిన్ఱేఁ - పిలుచుచున్నాను. ఎఙ్గుం - ఎచ్చట, ఎయ్‌ద - పొందుటకు, కూవువఁ - పిలుచుచున్నాను?

తా॥ సర్వలోకవిదితంబులైన కల్యాణగుణంబులుగల ఓస్వామీ! నేఁజేసిన పాపములకుఁ దగిన ప్రాయశ్చిత్తమున్ను చేసికొనలేదు. నీశ్రీపాదములనున్నాశ్రయించలేదు. ఇట్లుండఁగా సాధనానుష్ఠానముజేసినవారు పిలిచినట్లునిన్ను పిలుచుచున్నాను ఇఁక నెచ్చటనిన్ను బొందెదనని.

కూవిక్కూవి కొళ్గుఁవినై తూఁబ్ పుళ్ నిన్ఱు*
పావియేఁ పలకాలమ్ వழిత్తిరై త్తలమరుగిన్ఱేఁ*
మేవియున్నానిరై కాత్తవ నులగమెల్లామ్
తావియవమ్మానై *ఎఙ్గిని త్తలై పెయ్‌యవే. ౯.

అ॥ కొడు - క్రూరములైన, వినై - పాపములయొక్క, తూఁబ్ పుళ్ - సమూహమునెడి యడవియందు, నిన్ఱు - ఉండి, కూవిక్కూవి - పిలిచిపిలిచి, పలకాలమ్ - అనేక కాలముగా, వழిత్తిరైత్తు - దోషతప్పి, ఆలమురుగిన్ఱేఁ - భ్రమించితిరుగుచున్న, పావియేఁ - పాపియైన నేను, అన్ను - ఆకాలమందు, మేవి - ఆమరియుండి, ఆనిరై - గోసమూహమును, కాత్తవన్ - రక్షించినవాఁడును, ఉలగమెల్లామ్ - సమస్తలోకములను, తావియ - కొలిచినవాఁడునైన, ఆమ్మానై - స్వామిని, ఇని - ఇఁకను, ఎఙ్గు - ఎచ్చట (పోయి), తలై పెయ్‌యఁ - పొందెదను.

తా॥ నాపాపముచే సంసారమందు చిరకాలము చునిగియుండి దోషతెలియక తిరుగుచు, త్రివిక్రమావతారము మొదలగనేకావతారములెత్తి నీవు సకలచేతనుల ననుగ్రహించిన సమయమును తెప్పిన నేనిప్పుడు నిన్నుబొందుట కుపాయమేమున్నదని. ౯

తలై పెయ్‌కాలమ్ నమన్‌తమర్ పాశమ్‌విట్టాల్*
అలై పుల్ప్రాణుణ్ణు మవ్వల్ల లెల్లా మగల*
కలై వ్వల్ ఞానత్తేఁ కణ్ణనై క్కణ్ణుళ్ళుణ్ణుళ్*
నిలై పెఱ్ఱు నిన్ఱ నీర్మైయు మెఱ్ఱు నీదుయిరే. ౧౦

అ॥ నమన్‌తమర్ - యమదూతులు, తలై పెయ్‌కాలమ్ - సమీపించినసమయమందు, పాశమ్ - పాశాయుధమును, విట్టాల్ - విశిఖివేసినయెడల, అలై పుల్ప్రాణుణ్ణుమ్ - (అప్పుడుపచ్చేడి) మహాదుఃఖముపలెనున్న, అవ్వల్ల లెల్లామ్ - అభగవద్విశ్లేషజన్యంబైనదుఃఖమంతయు, అగల - పోవునట్లు, వల్ - అనేకవిధములైన, కలై - వేదములచే, ఞానమ్ - తెలిసికొనఁదగిన ఎన్ - నాయొక్క, కణ్ణనై - శ్రీకృష్ణుని, కణ్ణుళ్ళుణ్ - నేవించి, ఎన్నెఞ్జమ్ - నామనస్సు, నిలై పెఱ్ఱు నిన్ఱ - స్థైర్యమును బొందినది. ఉయిర్ - ఆత్మయు, నీదు - నిత్యత్వమును, పెఱ్ఱు నిన్ఱదు - పొందినది.

తా॥ ఇట్లుభగవద్విశ్లేషమునసహించక ఆభాగ్యార్లుభేదించుచుండగా, అప్పుడుసర్వేశ్వరుఁడు వచ్చి వారికి సేవసాయించెను. ఆభాగ్యార్లశ్వుడాసర్వేశ్వరుని సేవించి, ఓస్వామీ! నిన్ను నేనిశ్వుడు సేవించినతరువాత, మరణకాలమందు యమభటులుచేఁబడిడి బాధపఱిచెత్రికూరమైన నీవిగా దుఃఖమునువిడిచి నేమును నామనస్సు నొకతీరున బరితీతిమని. ౧౦

‡‡ ఉయిర్‌గళెల్లా వులకముడై యవనై *
కుయిల్‌కోళ్ శోలై తెన్నరుగూర్ చ్చడగోపన్ *
శెయిరిల్ శొల్ల శేమాలై యాయిరత్తుళిప్పత్తుమ్ *
ఉయిరిన్మేలాశైక్ యూనిడై యొళివిక్కుమే. ౧౧

అ॥ ఎల్లామ్ - సమస్తములైన, ఉలగు - లోకములనున్న, ఉయిర్‌గళ్ - ప్రాణులనున్న, ఉడైయవనై - కలవాడైన (శేషిత్వభూతుడైన) శ్రీనివాసుని, కుయిల్ కోళ్ - కోకిలలుగల, శోలై - తోపులుగల, తెన్ - సుందరమైన, కురుగూర్ చ్చడగోపన్ - తిరునగరికిస్వామియైన నమ్మాళ్వార్లు (సాయించిన), శెయిరిల్ - దోషములేని, ఇశై - రాగముతోగూడిన, శొల్‌మాలై - శబ్దసందర్భమైన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలోపలిని, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములున్న, ఉయిరిన్మేల్ - ఆత్మమీదనున్న, ఊనిడై - రూపసమూహమైన, ఆశైక్ - శరీరమును, ఒళివిక్కుమ్ - నశింపచేయును.

తా॥ సమస్తచేతనాచేతనాధీశుడైన (శేషిత్వభూతత్వవిషయమై నమ్మాళ్వార్లు పాయించిన యీపదిపాశురముల ననుసంధించువారు సంపూర్ణమునుండలి సుఖముగానుందురని ౧౧

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.
జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

3-వ తిరువాయ్‌మొళి.

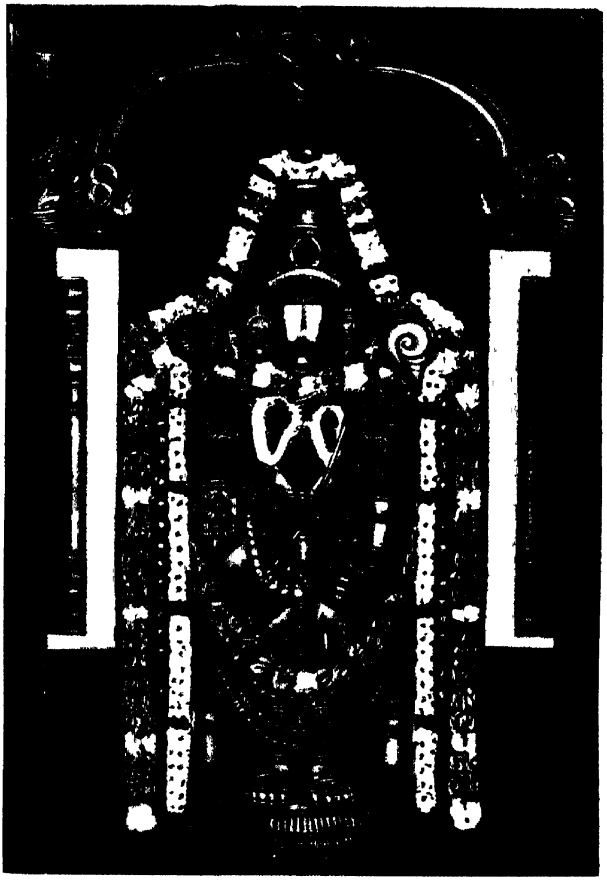
అవతారిక:—తిరువాయ్‌మొళిలో, వేఙ్కటాద్రియందు వేంచేసియున్న తిరువేఙ్కడముడైయానయొక్క తిరువడికళ్ళయందుఁ గైంకర్యము జేయువలయునని ప్రార్థించుచున్నారు.

‡‡ ఒళివిల్ కాలమెల్లా ముడనాయ్‌వనై *
వళువిలావడిమై శెయ్‌ను వేఙ్కుమ్ నామ్ *
తెళిశుడరలరువి తిరువేఙ్కడత్తు *
ఎళిల్‌కొళ్ శోది యెన్దిత్తిత్తిక్కే. ౧.

అ॥ తెళిశుడర్ - గంభీరముగాశబ్దించుచున్న, అరువి - కొండచరియలుగల, తిరువేఙ్కడత్తు - వేఙ్కటాద్రియందు (వేంచేసియున్న), ఎళిల్ కొళ్ - సౌందర్యముగల, శోది - తేజోమయమైన చిగ్రహముగల, ఎన్దైతిత్తిత్తిక్కు - నాతండ్రితాతమొదలైనవారికిన్ని కారణభూతుఁడైన శ్రీనివానునికి, నామ్ - మనము, ఒళివిల్ - ఎడతెగని, కాలమెల్లామ్ - కాలమంతయు, ఉడనాయ్ - సర్వదేశములయందును, మన్ని - అమరియుండి, వళువిలా - ఒక్కకైఙ్కర్యమునున్ను విడువక, అడిమై శెయ్య వేణ్డుమ్ - కైఙ్కర్యముజేయవలెను.

తా॥ ఓ శ్రీవైష్ణవులారా! మనము చుట్టునుకొండచరియలు పాయుచున్న వేఙ్కటాద్రియందు వేంచేసియున్న సుందరవిగ్రహుఁడైన శ్రీనివానునికి సర్వదేశసర్వకాల సర్వావస్థలయందును సకలవిధకైఙ్కర్యములను జేయువలయునని. ౧

సర్వావయవసౌందర్యసంపదా సర్వచేలసామ్.
సదా సమ్మోహనాయాస్తు వేంకటేశాయ మంగళమ్.

అఖిలమునిసమజన్మస్థేమధింగాదిరీతే
వినువివిధమూర్తులంతై కదీపే.
ప్రతిపలసి విడీప్తే బ్రహ్మాదో శ్రీనివాసే
ఫవము మము పరస్మిన్ వేమషీ ఫ క్షయాపా.

ఎన్దై తన్దై తన్దై తన్దై కుమ్
మున్దై *వానవర్ వానవర్‌కోనోడుమ్*
శిన్దుపూమగిళుమ్ తిరువేఙ్కడత్తు*
అన్దమిల్ పుగళ్ కార్‌మేలిణ్ణలే. ౨.

అ॥ ఎన్దై - నాకుమనాతండ్రికిని, తన్దై - నాతాతకును, తన్దై - నాముత్తాతకును, తన్దై - వానితండ్రికిని, తన్దైక్కుమ్ - వానితండ్రికిని, మున్దై - కారణభూతుండైన శ్రీయఃపతి, వానవర్ - నిత్యసూరులు, వానవర్‌కోనోడుమ్ - నిత్యసూరులకధిపతియైన విష్వక్సేనులతోఁగూడ, శిన్దు - సమర్పించిన, పూ - పుష్పములు, మగిళుమ్ - పరిమళించుచున్న, తిరువేఙ్కడత్తు - వేఙ్కటాద్రి యందు (వేంచేసియున్న), అన్దమిల్ - ఆవధిలేని, పుగళ్ - గుణములుగలవాఁడును, కార్ - మేఘమువంటి, ఎழిల్ - వర్ణముగలవాఁడునైన, అణ్ణల్ - స్వామి.

తా॥ నిత్యసూరులందరున్నగూఁడ పరమపదమునుంచివచ్చి వేఙ్కటాద్రియందు వేంచేసి యున్న శ్రీనివాసునకే కైఙ్కర్యముజేయుచున్నారుగనుక, సకలజగత్కారణుఁడైన యావేఙ్కటాచలపతియే మనపరమప్రాప్యుఁడని. ౨

అణ్ణల్ మాయన్ నణిగొళ్ శెన్దామరై
కణ్ణన్ *శెఙ్కనివాయ్ కరుమాణిక్కమ్*
తెణ్ణిళై చ్చున్నై నీర్ తిరువేఙ్కడత్తు*
ఎణ్ణిల్ తొల్ పుగళ్ వానవరీశనే. ౩

అ॥ అణ్ణల్ - స్వామియు, మాయన్ - ఆశ్చర్యగుణములుగలవాఁడును, అణిగొళ్ - సౌన్ దర్యముగల, శెన్దామరై కణ్ణన్ - ఎఱ్ఱతామరవంటి నేత్రములుగలవాఁడును, శెమ్‌కని - ఎఱ్ఱని పఁడువలెనున్న, వాయ్ - అధరముగలవాఁడును, కరుమాణిక్కమ్ - నీలమాణిక్యమువంటికాన్తి గలవాఁడునునైన శ్రీయఃపతి, తెళ్ - నిర్మలమై, నిళై - పూర్ణమైయున్న, తుున్నీర్ - చరియల నీళ్ళుగల, తిరువేఙ్కడత్తు - వేఙ్కటాద్రియందు (వేంచేసియుండుటచే), ఎణ్ణిల్ - లెక్కలేనియు, తొల్ - అనాదియునైన, పుగళ్ - కల్యాణగుణంబుగలవాఁడై, వానవర్ - నిత్యసూరులకు, ఈశన్ - స్వామియైయున్నాఁడు

తా॥ సర్వేశ్వరుఁడు, తనస్వామిత్వమును దెలుపెడి దివ్యావయవ సౌన్దర్యముగలవాఁడై, వేఙ్కటాద్రియందు వేంచేసి యుండి పూర్ణులైననిత్యసూరులకుఁ గూడఁదనకైఙ్కర్యము నిచ్చు నప్పుడు దరిద్రులమైన మనకిచ్చుట యొకయాశ్చర్యముగాదని ౩

ఈశన్ వానవర్ కోనల్ *అదు
తేశమో తిరువేఙ్కడత్తానుక్కు*
నీశనే నిళై వొన్నుమిలేన్ *ఎన్గొన్
పాశమై త్త పరఞ్చుడర్ చ్చోదిక్కే. ౪

అ॥ వానవర్‌క్కు - నిత్యసూరులకు, ఈశన్ - స్వామి, ఎన్ఱ - అనిచెప్పెదను,, ఎన్ఱాల్ - అట్లుచెప్పినయెడల, నీళ్‌నేర్ - ఈర్ష్యాసూయాదోషములచేదుర్గుణములు గలవాడును, నిజై ఒన్ఱుమిలాత్ - భూతదయాదోషములగు సద్గుణములులేనివాడనుకాన, ఎన్ఱన్ - నాయందు, పాళ్ - సద్గుణమును (ప్రీతిని), చైత్తు ఉంచిన, పరఞ్జుడర్ - మిక్కిలిప్రకాశించుచున్న, శోదిక్కు - తేజోమయమైన విగ్రహముగల, తిరువేఙ్కడత్తానుక్కు - వేఙ్కటాచలపతికి, అదు - నిత్యసూరులకు స్వామియనుట, తేఱుమో - మహిమనా?

తా॥ గుణహీనుడనైన నన్నుజీకరించిన వేఙ్కటాచలపతికి మహాత్ములైన నిత్యసూరులజీకరించినాడనుట యొక మహిమకాదని. ౪

శోదియాగి యెల్లావులగుం తొళుమ్*
ఆదిమూర్ తియెన్నా లళవాగుమో*
వేదియర్ ముఴు వేదత్తముదత్తై*
తీదిల్‌శీర్ త్తిరువేఙ్కడత్తాన్‌ యే. ౫

అ॥ వేదియర్ - వైదికులధ్యయనము చేయుచున్న, ముఴు - సమస్తములైన, వేదత్తు - వేదములయందుఁ బ్రతిపాదింపఁబడిన, అముదత్తై - భోగ్యభూతుఁడును, తీదిల్ - దోషములేని వాఁడునైన, తిరువేఙ్కడత్తాన్‌ - వేఙ్కటాచలపతిని, శోదియాగి - తేజోమయవిగ్రహుఁడై, ఎల్లావులగుమ్ - సమస్తలోకములచే, తొళుమ్ - ఆళ్వయించుపదిగినవాఁడై, ఆదిమూర్ త్తి - కారణభూతుఁడైన సర్వేశ్వరుఁడు, ఎన్ఱాల్ - అనిచెప్పినయెడల, అళవాగుమో - అతిశయమగునా?

తా॥ సకలవేదప్రతిపాద్యుడై, సకలకల్యాణగుణాకరుఁడైన శ్రీనివాసుని, సకలజగత్కారణుడు, సర్వనిర్వాహకుఁడు, అనిచెప్పుట యతనికొక గొప్పతనముగాదని. ౫

వేఙ్కడఙ్గళ్ మెయ్‌మ్మేల్వినై ముఴు ప్పుమ్*
తాఙ్గళ్ తఙ్గట్కు నల్లనవే శెయ్‌వార్*
వేఙ్కడత్తుఱై వార్‌క్కు నమవెన్న
లాఙ్గడమై*అదుశొల్లువార్ గట్కే. ౬

అ॥ వేఙ్కడత్తుఱై వార్‌క్కు - వేఙ్కటాద్రియందు వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతికి, (అనన్యశేషుఁడును), నమః - (మిరియొకరికిన్ని కాకును శేషభూతుఁడనుగాను అనెడియర్థమునకు వాచకమైన) నమఃఅనెడిశబ్దమును, ఎన్న లామ్ - చెప్పుటయనెడి, అదు - ఆ, కడమై - వ్యాపారమును, శుమన్వార్‌కట్కు - మోసినవాఁటికి, కడఙ్గళ్ - (ముందున్న) పాపములు, వేమ్ - నశించును; మేల్‌వినై - రాబోయెడిపాపములు, ముఴు ప్పుమ్ - సమస్తమున్ను, వేమ్ - అంటవు; మెయ్‌ - ఇదియర్థము. తాఙ్గళ్ - ఇట్లుచెప్పినవారు, తఙ్గట్కు - తమకు, నల్లనవేశెయ్‌వార్ - మంచిసే చేసికొనుదురు.

తా॥ వేఙ్కటాచలవాసియైన శ్రీయఃపతికి నేను దాసుఁడనుగాని స్వతన్త్రుఁడనుగాను; అనుమాటను నోటఅనెప్పినవారికి సమస్తపాపములును నశించును వారు తామోరిన భగవత్కైఙ్కర్యమునున్ను లభించుదురని. ౬

తుమ్బుమామలర్ నీర్ తుడర్‌తూబిగ్గొణ్డు*
అమర్న్దువానవర్ వానవర్‌కోనొడుమ్* .
నమ్బ్రైక్కుమ్ తిరువేఙ్కడమ్ నగట్టుక్కు*
శమగ్‌కొళ్ వీడుతరుమ్ తడఙ్కున్నమే. ౭.

అ॥ మా - శ్లాఘ్యమైన, మలర్ - పుష్పములనున్ను, నీర్ - జలమునున్ను, తుడర్ - దీపమునున్ను, తూబమ్ - ధూపమునున్ను, తుమ్బుకొణ్డు - ధరించుకొనివచ్చి, అమర్న్దు - ఆమరిక తోనుండి, వానవర్ - నిత్యసూరులు, వానవర్‌కోనొడుమ్ - విష్వక్సేనులతోఁగూడ, నమన్దు - నమస్కరించి, ఎఙ్గుమ్ - ఊజ్జీవించుచున్న, తిరువేఙ్కడమ్ - వేఙ్కటాద్రియనెడి, తడమ్ - విశాలమైన, కున్ఱత్ - పర్వతము, నగట్టుక్కు - మనకు, శమగ్‌కొళ్ - (భగవదనుభవులతో) సామ్యముగల, వీడు - మోక్షమును, తరుమ్ - ఇచ్చును.

తా॥ నిత్యసూరులుగూడ పుష్పధూపదీపాద్యుపకరణములను సంపాదించుకొనివచ్చి భక్తితోనర్చింపఁదగిన వేఙ్కటాద్రియే మనకన్ని విధములైన కైఙ్కర్యముల నిచ్చునని. ౭.

కున్ఱమేన్ది కుళిర్మళై కాత్తవన్*
అన్ఱుఞాల మళన్ద పిరాన్*పరన్
శెన్ఱుశేర్ తిరువేఙ్కడమామలై*
ఒన్ఱుమేతొழు నమ్‌వినై యోయుమే. ౮.

అ॥ కున్ఱమ్ - గోవర్ధనపర్వతమును, ఏన్ది - ఎత్తిధరించి, కుళిర్ - చల్లని, మళై - వర్షము లోనుండి, కాత్తవన్ - (గోపలను) రక్షించినవాఁడును, అన్ఱు - మహాబలిచేనపహరింపఁబడినప్పుడు, ఞాలమ్ - భూమిని, అళన్ద - కొలిచిన, పిరాన్ - ఉపకారకుండునైన, పరన్ - సర్వోత్కర్షుఁడు, శెన్ఱు - పోయి, శేర్ - చేరియున్న, తిరువేఙ్కడమ్ - తిరువేఙ్కడమనెడి, మామలైయైన్ఱుమే - గొప్పపర్వతమొకటినే, తొழ - ఆశ్రయించినయెడల, నమ్‌వినై - మనపాపము, ఓయుమ్ - నశించును.

తా॥ ఇన్ద్రుఁడు గోపలమీఁద గోపకించి కాళ్ళవర్షమును గురిపింపఁగా నప్పుడు గోవర్ధనపర్వతమునెత్తి గోపలనురక్షించినవాఁడును, మహాబలివద్దనున్న భూమిని తనవశమఱచుకొనివచ్చినవాఁడునైన శ్రీయఃపతి నిత్యవాసముచేయుచున్న వేఙ్కటాద్రిని యాశ్రయించినయెడల మనపాపములతో లంగునని. ౮

ఓయుమూప్పిణి ఇప్పిఱప్పు*ఈణి
వీయుమూఱు శెయ్‌వాన్ తిరువేఙ్కడ
త్తాయన్*నాణ్మలరా ముడిత్తామరై*
వాయుళ్ళుమ్ మనత్తుళ్ళుమ్ వైప్పార్గట్కే. ౯.

అ॥ ఈణి - (ఆశితుల)వ్యాధులు, వీయుమూఱు - నశించునటుల, శెయ్‌వాన్ - చేయువాఁడై, తిరువేఙ్కడత్తు - వేఙ్కటాద్రియందుపేంచేసియున్న, ఆయన్ - శ్రీకృష్ణునియొక్క, నాణ్మ

లరామ్ - నూతనవుప్పుమువలెనున్న, అడిశ్తామరై - శ్రీపాదపద్మములను, వాయుళ్గుమ్ - వాక్కులోను, మనత్తుళ్గుమ్ - మనస్సులోను, వైప్పార్‌గట్కు - ఉంచుకొనువారికి, యూప్పు-వార్ధక్యము, పిఱప్పు - జన్మము, ఇఱప్పు - మరణము, (ఇవియన్నియు), ఓయుమ్ - నశించును.

తా॥ ఆశ్రితుల దుఃఖములను బోఁగొట్టుటకై వేఙ్కటాద్రియందు వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతియొక్క శ్రీపాదముల నాశ్రయించినయెడల మన సాంసారికదుఃఖములన్నియు నశించునని. ౯.

వైత్తనాళ్వరై యెల్లై కుఱుగిచ్చెన్ను
ఎయ్‌త్తిళై వ్వదన్మున్న మడైమినో*
పైత్తపామ్బణైయాళ్ తిరువేఙ్కడమ్*
మెయ్‌త్తోళ్‌లై మెయ్‌పూ ణ్డణ్ణాళ్వరే, ౧౦.

అ॥ వైత్త - సర్వేశ్వరుఁడోర్పఱిచియుంచిన, నాళ్ - ఆయుస్సుయొక్క, పరై - అవ్యక్తమైన, ఎల్లై - అవధి, కుఱుగి - సమీపించి, ఎయ్‌త్తు - శరీరమునిశ్చితమై, ఇళైప్పదన్మున్న - మనస్సునొచ్చిపోవుటకును, పైత్త - వికసించియున్న, (ఘనములుగల) పామ్బు - ఆదిశేషుని, అణైయాళ్ - పడక గానగలశ్రీయఃపతి నిత్యవాసముజేసెడి, తిరువేఙ్కడమ్ - వేఙ్కటాద్రియొక్క, మెయ్‌త్తోళ్ - నిండియున్న, తోళై - తోపులనున్న, మెయ్ - సున్దరమైన, పూ - పుష్పములనున్నగల, ణాళ్వరే - క్రిందప్రదేశమునే, శెన్ఱు - పోయి, ఆడైమినో - ఆశ్రయించుఁడి.

తా॥ ఓ చేతనులారా ! మీరు దృఢగాత్రులైయున్న పుడేవెళ్ళి, శేషశాయి వేంచేసియున్న సున్దరమైన వేఙ్కటాద్రిని యాశ్రయించుఁడని. ౧౦

తాళ్ పరప్పి మణ్ణావియ వీళ్నై*
నీళ్ పొళిల్ కురుగూర్ చ్చడగోపన్ శొల్*
కేళిలాయిర త్తిప్పత్తుమ్వల్లవర్*
వాళ్వర్ వాళ్వియ్‌ది ఞాలమ్పుగళ్వే. ౧౧.

అ॥ తాళ్ - శ్రీపాదములను, పరప్పి - విస్తరింపజేసి, మణ్ - భూమిని, వావియ - కొలిచిన, ఈళ్నై - సర్వేశ్వరునియుద్దేశించి, నీళ్ - పొడవైన, పొళిల్ - తోటులుగల, కురుగూర్ - తిరునగరికిస్వామియైన, కడగోపన్ - నమ్మళ్వార్లు, శొల్ - పాయించిన, కేళిల్ - ఒప్పలేని, ఆయిరత్తు - వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, వల్లవర్ - అధ్యసించువారు, వాళ్వు - వైబ్కర్యసంపత్తును, ఎయ్‌ది - పొంది, ఞాలమ్ - లోకమంతయు, పుగళ్ - స్తోత్రముజేయునట్లు, వాళ్వర్ - సుఖబడుదురు

తా॥ విరోధిమాశారంబెత్తిన శ్రీయఃపతివిషయమై నమ్మళ్వార్లుపాయించిన నిరుపమానంబైన యీపదిపాశురముల నధ్యసించువారు లోకోత్తరమైన భగవత్కైంకర్యమునుబొందుదురని.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

ఈయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౪ - ప తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక:— ఈతిరువాయ్‌మొళిలో, వేఱ్ఱు-టార్తియందు వేంచేసీయున్న సర్వేశ్వరునికి సకలవిధకైఙ్కర్యములును జేయవలయుననిదలఁచి, వఙ్ఞై డూర్యాస్యుత్తృప్తవస్తువులఁజూచి వాఁడు తవచాపల్యముచే నన్నింటినియొక్కప్పుడే యూశబడునటు యత్యద్భుతంబులైనవానియొక్క స్వరూపరూపగుణవిభూత్యాదులను సాఙ్గోత్కర్షించి యూశ్చర్యబడి యేమియుదోచక స్తబ్ధులై దివ్యవిగ్రహ కల్యాణగుణ విభూత్యాదుల నొకప్పుడే యనుభవించుచున్నారు.

‡‡ పుగళ్ నల్లోరువనెన్నో పొరువిల్ శీర్ పూమియెన్నో*
తిగళ్ తణ్ పరవై యెన్నో తీయెన్నో వాయువెన్నో*
నిగళ్ మాకాశమెన్నో నీళ్ శుడరిరణ్డుమెన్నో*
ఇగళ్విలివ్వినైత్తుమెన్నో కణనై కూఱువుమాఱే. ౧.

అ॥ కణనై - శ్రీకృష్ణుని, కూఱువుఱు - చెప్పెడివిధము, (చెప్పనప్పుడు) పుగళ్ - స్తోత్రముజేయదగిన, నల్ - ఆనన్దగుణములుగల, ఒరువన్ - అద్వితీయుఁడు, ఎన్నో - అనిజెప్పెదనా? పొరువిల్ - ఒప్పులేని, శీర్ - శుభగుణముగల, పూమియెన్నో - భూమియనియెదనా? తిగళ్ - నిర్మలమై, తణ్ - చల్లనైన, పరవై యెన్నో - జలమనియెదనా? తీయెన్నో - అగ్నియనియెదనా? వాయువెన్నో - వాయువనియెదనా? నిగళ్ - (పృథివ్యాదులునశించినప్పుడుగూడ తాను) వర్తించుచున్న, ఆకాశమెన్నో - ఆకాసమనియెదనా? నీళ్ శుడర్ - మిక్కిలితేజస్సుగల, ఇరణ్డుమెన్నో - చన్ద్రసూర్యులనియెదనా? ఇగళ్విల్ - ఒకటియుతక్కక, ఇవ్వినైత్తుమెన్నో - ఇవియన్ని యునియెదనా?—పృథివీజలాదులను సర్వేశ్వరుఁడుతానే నిమిత్తోపాదాన సహకారి కారణములుగానుండి సృజించియు, వానికి స్తర్యామియైయుండి పోషించియు, తరువాత సంహరించి తనలోనుంచుకొనియు, తనయిష్టానుసారముగ వానిని తనకు వినియోగపఱచుకొనియు, ఇట్లువానియొక్క సృష్టిస్థితి సహకారులకు తానేకారణభూతుండగుటచేతను, ఆవస్తువులన్నియు వీనినిఱిడిచి యొక్కక్షణమైనను వేరుగానుండుట కయోగ్యులగుటచేతనును, ఆవస్తువులన్నియు సర్వేశ్వరునికి శరీరంబులుగానుండును, గనుక, లోకమంయశరీరవాచకంబులైన మనుష్య పశుపక్షి దైవ్రమైత్ర గోవ్యాఘ్రాది శబ్దములు ఆశరీరములను నిర్వహించుచు వానిలోపలనున్న యాత్మను బోధించుట యనుభవసిద్ధమైయుండునట్లు పృథివ్యాదిసమస్తశబ్దములును ఆయావస్తువును శరీరముగాగల సర్వేశ్వరునికైవాచకంబులగుచున్నవని పృథివ్యాదిశబ్దములచే సర్వేశ్వరుని యనుసన్ధించుచున్నారు.

తా॥ సర్వేశ్వరుఁడు, పృథివీజలతేజోవాయ్వాకాశ చన్ద్రసూర్యస్వరూపుడైయున్నాఁడు. పరమానన్దయుతుఁడైనవానిని యీశబ్దములలో నేశేశబ్దముతో పిలిచెదనని. ౧.

కూవుమాఱియమాట్టై కుస్ట్రుజ్ఞైత్తుమెన్నో*
మేవుశీర్ మారియెన్నో విళ్ళుతారగై యగైన్నో*

నావియల్ కలైగళెన్నో ఞాననల్లావియెన్నో*
పావుశీర్ కృణనెమ్మాక్ పజియక్కణ్ణనై యే. ౨.

అ॥ కున్ఱజ్గళైత్తుమ్ - సమస్తకులాచలస్వరూపుడు, ఎన్నో - అనిచెప్పిదనా? మేవు - ఎల్లరునాళబడదగిన, శీర్ - శైత్యగుణముగల, మారియెన్నో - మేఘమనియెదనా? విళ్ఙం - ప్రకాశించుచున్న, తారగైగళెన్నో - నక్షత్రములనియెదనా? నా - నాలికచే, ఇయల్ - చెప్పదగిన, కలైగళెన్నో - విద్యలనియెదనా? ఞానమ్ - జ్ఞానమునకు, నల్ - విలక్షణమైన, ఆవియెన్నో - శరీరమైనశబ్దమనియెదనా? పా - ప్రసిద్ధమైన, శీర్ - కల్యాణగుణంబులుగలవాడై, కణ్ణన్ - పరమపురుషుడై, ఎమ్మాక్ - మాస్వామియైన, పజియక్కణ్ణనై - కమలాక్షుని, కువుమాఱు - పిలిచెడివిధము, అఱియమాట్టేన్ - తెలిసికొనలేను.

తా॥ ప్రసిద్ధంబులైన జ్ఞానాసనాది కల్యాణగుణంబులుగల మాస్వామియైన కమలాక్షుడు చెనుకచెప్పిన పృథివ్యాదుల పరిణామరూపంబులైన పర్వతమేఘనక్షత్ర విద్యుద్బములకు నిర్వాహకుండైయున్నాడని. ౨.

పజియక్కణ్ణన్నో పవళచ్చెవ్వాయన్నో*
అజదిరడియన్నో అఞ్ఞనవణ్ణన్నో*
శెజదిరుముడియన్నో తిరుమటుమార్వన్నో*
కజుళుశక్కరత్తన్నో శాదిమాణిక్కత్తైయే. ౩.

అ॥ శాది - మంచిజాతియైన, మాణిక్కత్తై - మాణిక్యమువంటికాన్తిగల దివ్యవిగ్రహముగల శ్రీయఃపతిని, పజియక్కణ్ణన్నో - కమలాక్షుడనియెదనా? పవళమ్ - పగడమువలె, శెమ్ - ఎఱ్ఱనైన, వాయన్నో - అధరముగలవాడనియెదనా? అమ్ - సుందరమైన, కదిర్ - కాన్తిగల, అడియన్నో - శ్రీపాదములవాడనియెదనా? అఞ్ఞనవణ్ణన్నో - కాటుకవలె నీలవర్ణముగల వాడనియెదనా? శెమ్ - ఎఱ్ఱనైన, కదిర్ - కిరణములుగల, ముడియన్నో - కిరీటముగల వాడనియెదనా? తిరు - శ్రీమహాలక్ష్మినిన్ని, మటు - శ్రీవత్సమనెడి చిహ్నమునున్నగల, మార్వన్నో - వక్షస్థలముగలవాడనియెదనా? కజుళుశక్కరత్తన్నో - శఙ్ఖచక్రములుగలవాడనియెదనా?

తా॥ అత్యుజ్జ్వలమైన తిరుమేనుగల శ్రీయఃపతి, దివ్యావయవములతోనున్న, దివ్యాభరణములతోనున్న, దివ్యాయుధములతోనున్న, దివ్య విగ్రహముతోనున్న, పరమపదమందు వేంచేసియున్నాడు. వానిని నే నేతిరునామముతోపిలిచెదనని. ౩.

శాదిమాణిక్కమెన్నో శవిరొళిపొన్ముత్తమెన్నో*
శోదినల్వయిరమెన్నో తవిలిశీర్విళక్కమెన్నో*
ఆదియఞ్జోదియెన్నో ఆదియమ్పురుడనెన్నో*
ఆదుమిల్ కాలత్తైనై యచ్చుదనమలనై యే. ౪.

అ॥ అరుమిల్ - ఏసహాయములేని, కాలత్తు - ప్రళయకాలమందు, ఎన్నై-నాకుసహాయమై స్వామియైయున్న వాడును, అచ్చుదక్ - ఆశ్రితులనువిడువనివాడును, అమలనై-బదులుప్రయోజనమును పేక్షించని) పరిశుద్ధుడుసైనశ్రీయఃపతిని, కాదిమాణిక్కమెన్గొ - శ్రేష్ఠమైనమాణిక్యమనియెదనా? శవిరొళ్ - కాంతిగల, పొక్ - బంగారమనియెదనా? శవిరొళ్ - లావణ్యముగల, ముత్తమెన్గొ-ముత్యమనియెదనా? కాది - ఆకరమందుబుట్టి(శ్రేష్ఠమైన, నల్ - విలక్షణమైన, వయిరమెన్గొ - వజ్రమనియెదనా? తెవిట్ - వినాశములేని, పీర్ - ప్రకాశముగల-విభక్తమెన్గొ-దీపమనియెదనా? ఆది - పూర్వమునుంచియున్న, అమ్ - సుందరమైన, కోది - తేజోమయవిగ్రహముగల వాడనియెదనా? ఆది - కారణభూతుడై, అమ్-ఆసన్దములుగల, వురుడ నెన్గొ - మరమపురుషుడనియెదనా?

తా॥ ఆశ్రితరక్షకుడైన శ్రీయఃపతియే తేజోరూపంబులైన దీపప్రజలకు మాణిక్యస్వరూపముగానున్నాడు. అప్రాకృత శుద్ధసత్వమయ విగ్రహముగల పరమపురుషునియొక్క యీ స్వరూపములలో నే నేస్వరూపము ననుసంధించెదనని. ౪

అచ్చుదనమలనెన్గొ అడియవర్వినై కెడుక్కుమ్*
సచ్చుమామరుందమెన్గొ నలఙడలముదమెన్గొ*
అచ్చువై క్కట్టియెన్గొ అఱుశువై యడిశిలెన్గొ*
నెయ్చ్చువై తేఱలెన్గొ కనియెన్గొ పాలెన్నేనో. ౫.

అ॥ అచ్చుదక్ - ఆచ్యుతుడనియెదనా? అమలనెన్గొ - శుద్ధస్వభావుండనియెదనా? అడియవర్ - భక్తులయొక్క, వినై - దుఃఖములను, కెడుక్కుమ్ - పోగొట్టదగినదియు, నచ్చు-ఆపదగినదియునైన, మా - శ్లాఘ్యమైన, మరుందమెన్గొ - మందనియెదనా? నలమ్- భోగ్యమైన, కడల్ - సముద్రమందుబుట్టిన, అముదమెన్గొ - అమృతమనియెదనా? అచ్చువై - ఆట్టిభోగ్యతగల, కట్టియెన్గొ - పడికాల్లమనియెదనా? అఱుశువై - *షడ్రసములుగల, అడిశిలెన్గొ-ప్రపాదమనియెదనా? శువై - రుచిగల, నెయ్ - నెయ్యియనియెదనా? శువై - రుచిగల, తేఱలెన్గొ - తేనెయనియెదనా? కనియెన్గొ - పక్వమైనఫలమనియెదనా? పాలెన్నేనో - పాలనియెదనా?.

తా॥ ఆశ్రితదుఃఖహరుడై, అమృతము, తేన, నెయ్యి, పాలు, శర్కర, షడ్రసోపేతమైన ప్రపాదమువలను రుచిగలపదార్థస్వరూపుడైన శ్రీయఃపతిని నే నేతీరునామములతో మొదట పిలిచెదనని. ౫

పాలెన్గొ నాన్గువేదవ్వయనెన్గొ*శమయనీది
నూలెన్గొ నుడఙ్గుకేళ్వియిశై యెన్గొ*ఇవర్ శుళ్ నల్ల
మేలెన్గొ వినై యిల్ మిక్కపయనెన్గొ*కణ్ణనెన్గొ
మాలెన్గొ మాయనెన్గొ వానవరాదియైయే. ౬.

---

*తీపు, పులుపు, ఉప్పు, వగరు, కారము, చేదు, ఇవి షడ్రసములు.

ఆ॥ జానవర్ - బ్రహ్మాదులకు, ఆదియై - కారణభూతుండైన(శ్రీయఃపతిని, పాలెన్నో-పాల నియెదనా? వాన్దువేదమ్ - వాలుగువేదములనెడి, పయనెన్నో-ప్రయోజన (సార) మనియెదనా? శమయమ్ - సిద్ధాన్తస్థాపకమైన, నీది - న్యాయమును(ప్రతిపాదించెడి, నూలెన్నో - శాస్త్రమనియెదనా? నుడబ్రు - మోహింపఁజేసెడి, కేళ్వి - శ్రవణముగల, ఇశైయెన్నో - గీతమనియెదనా? ఇవర్ యుళ్ - ఇవియన్నిటికంటె, నల్ల - విలక్షణమై, మేలెన్నో - మేలైన భోగ్యవస్తువని యెదనా? వినైయిల్ - సాధనముకంటె, మిక్క - అధికమైన, పయనెన్నో-ఫలమనియెదనా? కణ్ణనెన్నో - సులభుడైన శ్రీకృష్ణుడనియెదనా? మూలెన్నో - (ఆశ్రితులయందు) వ్యామోహము గలవాడనియెదనా? మాయనెన్నో - ఆశ్చర్యభూతుడనియెదనా?

తా॥ బ్రహ్మాది సకల దేవతలుకున్ను నిర్వాహకుడైన (శ్రీయఃపతిని, సకలవేదశాస్త్రప్రతి పాద్యుడనియెదనా? శ్రవణానందకరంబైన గానమనియెదనా? ఇంతకంటెమేలైన రసవత్తమవస్తువనియెదనా? సకలపుణ్యఫలమనియెదనా? ఆశ్రితవత్సలుఁడనియెదనా? నే నేతిరునామమును జెప్పియనుసన్ధించెదనని. ౬

వానవరాదియెన్నో వానవర్ తెయ్వమెన్నో*
వానవర్ పోగమెన్నో వానవర్ ముయ్ యుమెన్నో*
ఊనమిల్ శెల్వమెన్నో ఊనమిల్ శువర్క్కమెన్నో*
ఊనమిల్ మోక్కమెన్నో ఒళిమణివణ్ణనై యే ౭.

ఆ॥ ఒళి - ఉజ్జ్వలమైన, మణి - రత్నమువంటి, వణ్ణనై - వర్ణముగలసర్వేశ్వరుని, వాన వరాదియెన్నో - నిత్యసూరినిర్వాహకుఁడనియెదనా? వానవర్ తెయ్వమెన్నో - నిత్యసూరులారా ధించెడి దేవతయనియెదనా? వానవర్ పోగమెన్నో-నిత్యసూరులనుభవించెడి భోగ్యవస్తువనియెదనా? వానవర్ ముయ్ యుమెన్నో- నిత్యసూరులకుతెక్కిన సకలవిభవమన్నవనియెదనా? ఊనమిల్ - నాశము లేని, శెల్వమెన్నో - విశ్వర్యమనియెదనా? ఊనమిల్ - నాశములేని, శువర్క్కమెన్నో - స్వర్గ మనియెదనా? ఊనమిల్ - సఙ్కోచములేని, మోక్కమెన్నో - మోక్షమనియెదనా?

తా॥ నిత్యసూరులకు నిర్వాహకుఁడై, వారికిదేవతయై, భోగ్యపదార్థమై, సకలవిభవమన్నవై, విశ్వర్యస్వర్గమోక్షాది సకలపురుషార్థప్రదుఁడై, ఇన్ద్రనీలశ్యాముడైన (శ్రీయఃపతిని నే నేనుగణమును జెప్పి యెండటనర్ణించెదనని. ౭

ఒళిమణివణ్ణనెన్నో ఒరువనెన్నై తనిన్ *
నళిర్మదిచ్చుడై యనెన్నో నాన్ముగక్కడవుళెనో*
అళిమగిళ్ న్దులగమెల్లామ్ పడైత్తవై యే తనిన్ *
కళిమలర్ త్తుళవనెమ్మాన్ కణ్ణనై మాయనై యే. ౮.

ఆ॥ ఒళి - జగద్రక్షణమందు, మగిళ్ న్ద - సన్తోషముగలవాఁడును, ఉలగమెల్లామ్-లోక ములన్నిటిని, పడైత్త - సృజించి, ఆవై - ఆలోకములు, ఏ త్తనిన్ - స్తోత్రముచేయుటల్లుఁజేసి యున్నవాఁడును, కళి - తేనెనున్న, మలర్ - పుష్పమునున్నగల, తుళవ-తులసీమాలిక

గలవాడును, ఎమ్మాళ్ - నాస్వామియు, మాయనై - అద్భుతచేష్టితములుగలవాడునైన, కణ్ణనై - శ్రీకృష్ణుని, మణి - రత్నమువలె, ఒళి - ప్రకాశించుచున్న, వణ్ణనెన్నో - తిరుమేనుగలవాడనియె దనా? ఒయవెన్ఱు - జగత్కారణుడని, ఏత్తనిత్త - (ఆవిధముగా) స్తోత్రముజేయునట్లున్న వాడును, నళిర్ - చల్లనైన, మది - చన్ద్రునిని, శేడియాన్ - జటనుగలవాడునైన పరమేష్ఠి ఎన్ఱో - అనియెదనా? నాన్ముగక్కడవుళెన్ఱో (బ్రహ్మదేవుడనియెదనా?

తా॥ జగత్సృష్టిస్థితిలయాదులయందాసక్తుడై బ్రహ్మరుద్రాదులనుగూడ విభూతిగా గలవాడైన శ్రీయఃపతిని నే నేమనివర్ణించెదనని. ౯

కణ్ణనై మాయనై క్కడల్‌కడైన్ద ముదఱ్ఱుణ్ణ*
అణ్ణలై యచ్చుదనై యన్దనై యన్దన్‌తన్మేల్*
నణ్ణినన్ఱెత్తిగినానై ఞాలముణుమిఱ్ఱన్ద మాలై*
ఎణ్ణుమాఱెణ్ణియమాట్టేన్ యావైయుమ్ యవరున్దానే. ౯.

అ॥ కణ్ణనై - కృష్ణావతారంబెత్తినవాడును, మాయన్‌తన్నై - అద్భుతగుణంబులుగల వాడును, కడల్ - సముద్రమును, కడైన్ద - చిలికి - అమృతమును, కొణ్ణ - కొంచి యిచ్చిన, అణ్ణలై - స్వామియు, అచ్చుదనై - ఆశ్రితులను విడుపనివాడును, అనన్దనై - అపరిచ్ఛిన్నవైభవములగలవాడును, అనన్దన్‌తన్‌మేల్ - ఆదిశేషునిమీఁద, నణ్ణి - అమరికతోనుండి, నన్ను - చక్కగా, ఊళియిక్కిన్ఱానై - పవ్వళించినవాడును, ఞాలమ్ - భూమిని, ఉణ్ణు - ఆరగించి ఉమిళ్‌న్ద - బయలుపఱచినవాడును, మాలై - శ్రీయఃపతిని, ఎణ్ణుమాఱు - ఆనుసన్ధించువిధ మును, ఆటి పాడిప్పోయ్ - ఎఱుఁగను. యావైయుమ్-సమస్తచేతనములనున్న, యవరుమ్-సమస్త చేతనులనున్న, తాన్ - తనకుశరీరముగాగలవాఁడు (అనిమాత్రమెఱుఁగుదును).

తా॥ జగత్సృష్టి సంహారకారకుఁడును, భక్తులయభీష్టమునిచ్చువాఁడును, సకలచేతనాచేత నములకన్తరాత్మయునైన శేషశాయిని యెట్లనుసన్ధింపవలెనో, ఆవిధమునుగూడ నే నేఱుఁగనని.

యావైయుమ్‌యవరున్దానా యవరవర్ శమయన్తోఱుమ్*
తోయ్‌విలన్ఱలనైన్దుక్కుమ్ శొలప్పడానాణర్విన్‌మూర్ త్తి*
ఆవిశేరుయిరినుళ్ళా లాదుమోర్ పఱ్ఱిలాద*
పాననై యదనై క్కూడి లవనై యుజ్కూడలామే. ౧౦.

అ॥ యావైయుమ్ - సకలవచేతనములకును, యవరుమ్ - సకలచేతనులకును, తానాయ్ - తాన న్తర్యామియైయుండువాఁడును, ఆవరవర్ - ఆదేవమనుష్యాదులయొక్క, శమయన్తోఱుమ్ - *వ్యవస్థలయందు, తోయ్‌విలన్ - స్వరూపములేనివాఁడును, పులనైన్దుక్కుమ్ - పఞ్చేన్ద్రియముల కును, (విషయమని), శొలప్పడాన్ - చెప్పదగినజ్ఞానివాఁడును, ణర్విన్‌మూర్ త్తి - జ్ఞానస్వరూ పుండుసైయుండును, ఆవిశేర్ - శరీరమందున్న, ఉయిరినుళ్ - జీవాత్మయందు, ఆదుమ్ - (శరీరసంబన్ధమైన బాల్యయౌవనాది) వివిధమైనయవస్థయు, ఓర్ - ఒకటియయు, పఱ్ఱిలాద - సంబన్ధిం

*ఆయాజాతులకుదగిన జ్ఞానసఙ్కోచవికాసములు, శరీరానుగుణపరిణామములు, సుఖదుఃఖ ములు, ఇవిమొదలైనవి.

చని, పావనైయదై - ఆభావనను, కూడిల్ - చేరినయెడల, అవనైయుమ్ - ఆశ్రియపతినిన్ను, కూడలామ్ - చేరవచ్చును. ఏ - నిశ్చయము.

తా॥ సకలచేతనాచేతనవస్తువులలో వ్యాపించియున్నప్పటికిన్ని, ఆయావస్తువులయందున్న సుఖదుఃఖాదులున్ను ఉత్పత్తివినాశాదులున్ను సర్వేశ్వరునికంటవు. వాడుచఱుకాదిబాహ్యేంద్రియములగపడడు జ్ఞానస్వరూపుడైయుండును. ఆసర్వేశ్వరుని యిట్టివాడని యెట్లునమ్మవచ్చునన్నగా, ఈశరీరమందు జీవాత్మయున్నప్పటికిన్ని దానియొక్క-ఉత్పత్తి వినాశాదులున్ను బాల్యయౌవనాదులున్ను జీవునికి ఎటులసంభవించవో? అవిధమును చక్కగా నెఱుంగినయెడల, వీట్లయందు వ్యాపించియున్న సర్వేశ్వరునికిఁగూడ యాదోషములేమియు లేవనినులధిముగా తెలిసికొనవచ్చునని. ౧౧

*** కూడివణఙ్గైయుమ్ తణ్డార్ కొణ్డల్‌పోల్వణ్ణనైన్ఱన్ *
మూడలర్ పొழిల్ కురుగూర్వణ్ శడగోపన్ శొన్న *
పాడలోరాయిరత్తుళ్ళివై యుమొరుపత్తుమ్ వల్లార్ *
వీడిలపోగ మెయ్‌ది విరుమ్బువరమరర్ మెయ్‌త్తే. ౧౧.

అ॥ వణ్డు - తుమ్మెదలు, కూడి - సంపుగాచేరి, అనైయుమ్ - కబ్బించుచున్న, తణ్ - చల్లని, తార్ - తులసీమాలగలవాఁడును, కొణ్డల్‌పోల్ - మేఘమువంటి, వణ్ణన్ - కాన్తిగలవాఁడునైన శ్రియఃపతినిగురించి, మూడు - చుట్టును, అలర్ - వికసించుచున్న (పుష్పములుగల), పొழిల్ - తోటలుగల, కురుగూర్ - కురుకానగరికి (స్వామియైన), వణ్ - ఉదారులైన, శడగోపన్ - నమ్మళ్వార్లు, శొన్న - సాయించిన, పాడల్ - గానముతోఁగూడిన, ఓరాయిరత్తుళ్ - ఒక వెయ్యిపాశురములలో, ఇవైయుమొరుపత్తుమ్ - ఈయొక పదిపాశురములను, వల్లార్ - అభ్యసించువారు, వీడిల - అపరిచ్ఛిన్నమైన, పోగమ్ - భగవదనుభవమును, ఎయ్‌ది - పొందుదురు, అమరర్ - నిత్యసూరులచే, మెయ్‌త్తు - చుట్టుకొని, విరుమ్బువర్ - ఆశపడఁదగినవారైయుండురు.

తా॥ భోగ్యమైన తిరుత్తొழిలయిమాలగల నీలమేఘశ్యామఁడైన శ్రియఃపతి విషయమై నమ్మళ్వార్లు సాదించిన యీపదిపాశురముల ననుసన్ధించువారు నిరన్తర భగవదనుభవముగల వారై నిత్యసూరిగోష్ఠిలోజేరుదురని. ౧౧

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౪-వ తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక:- ఈతిరువాయ్‌మొళిలో, శ్రియఃపతియొక్క వాత్సల్యాదిగుణముల ననుభవించి హృష్టులైన నమ్మళ్వార్లు, ఆగుణముల ననుసన్ధించనివారోకవస్తువుకాదనియు, అనుసన్ధించువారు భరమొత్తఁబృష్టులనియు వక్కాణించుచున్నారు.

‡‡ మొయ్‌మ్మ్మామ్మా మ్మొట్టిల్ పొయ్యాగై ముదలై చ్చిత్తై ప్పట్టునిన్ఱ*
కై మ్మాలుక్కరుళ్ శెయ్‌ద కార్ముగిల్ పోల్వణ్ణక్ కణ్ణన్*
ఎమ్మానై చ్చొల్లప్పాడి యెడ్డుందువ్వుఆన్డుమ్ తుళ్ళాదార్
తమ్మాల్ కరుమమె న్‌శొల్లీర్ తణ్ కడల్ వట్టత్తుళ్ళీరే. ౧

ఆ॥ మొయ్ - నున్దరమై, మా - విస్తారమైయున్న, పూ - పుష్పములుగల, పొట్టిల్ - తోపులుగల, పొయ్‌గై - మడుగునందు, ముదలై - మునుపలిచే, శిత్తై చ్చట్టునిన్ఱ - గృహీంపబడియున్న, కై మ్మాలుక్కు - వీనుఁగుకు, ఆరుళ్ శెయ్‌ద - కృపజేసిన, కార్ -వల్లని, ముగిల్పోల్ - మేఘమువంటి, వణ్ణ - కాన్తిగల, కణ్ణన్ - శ్రీకృష్ణుఁడైన, ఎమ్మానై - నాస్వామిని, శొల్లి - స్తోత్రముజేసి, పాడి - గానముజేసి, ఎడ్డుందుమ్ - లేచియు, పఱన్దుమ్ - పాలుగుపక్క్రలతిరిగియు, తుళ్ళాదార్ తమ్మాల్ - నృత్యముజేయనివారిచే, కరుమమెన్ - పనియేమి? తణ్ - చల్లనైన, కడల్ - సముద్రముచే (చుట్టబడిన), వట్టత్తు - భూమియందు, ఉళ్ళీర్ - ఉన్నవీరలారా! శొల్లీర్ - చెప్పుఁడు.

తా॥ మునుపొకకాలమందు మొంసలిచే బాధబడుచున్న గజేన్ద్రాళ్వాన్ని రక్షించిన క్రియఁ పతిని స్తుతించి యున్న గోపనుండక నృత్యముజేయనివారు ఈభూమియందు వ్యర్థమైపుట్టిరని. ౧,

తణ్ కడల్ వట్టత్తుళ్ళారై త్తమక్కిరై యా త్తిడిన్నుణుమ్*
తిణ్ కళల్ కాలశురర్ క్కు ప్తీజిత్తైక్కుమ్ తిరుమారై*
పణ్ణిల్ తలై కొళ్ళప్పాడిప్పఆన్డుఁబుక్కునిత్తుళ్ళలాదార్*
మణ్ణోళులగిల్ పిఱప్పార్ వల్వినై మోదమలైన్దే. ౨

ఆ॥ తణ్ - చల్లని, కడల్ - సముద్రముచే మట్టబడిన, వట్టత్తు - భూమియందు, ఉళ్ళారై - ఉన్నవారిని, తమక్కు - తమకు, ఇరైయా - ఆహారముగా, తడిన్ద - భాధించి, ఉణ్డుమ్ - భుజించుశౌరును, తిణ్ - దృడమైన, కళల్ -నూపురములుగల, కార్ -కార్ముగలవారునైన, అసుర క్కు - అనురులకు, తీఙ్గు - చెరుపును, ఇరైక్కుమ్ - విచారించుచున్న, తిరుమారై - క్రియఁ పతిని, పణ్ణి - గానములు, తలైకొళ్ళ - అధికమగునట్లు, పాడి - గానముజేసియు, పఱన్దుమ్ - తిరిగియు, కునిత్తుళ్ళలాదార్ -నృత్యముజేయనివారు, మణ్ణోళులగిల్ - భూలోకమందు, వల్వినై - పాపములు, మలైన్దు - అధికమై, మోద - అభివృద్ధియగునట్లు, పిఱప్పార్ - జన్మించుదురు.

తా॥ శాత్రునుచే బాధపడుచున్న మనుష్యుల శోధదుఃఖములున్ను రాకుండ విచారించి రక్షించుచున్న క్రియఁపతిని స్తుతించి నృత్యముజేయనివారు నిత్యసంసారులగుదురని. ౨.

మలైయై యెడుత్తక్కల్ మారికాత్తు ప్పశునిరై తన్నై*
లొలైవుతవిర్ త్తిరీరాగై చ్చొల్లిచ్చొల్లిని స్తెప్పోదుమ్*
తలైయినోడాదనమ్‌తట్ట త్తడుకుట్టమాయ్ ప్పఆవాదార్*
అలైకొళ్ నరగత్తున్ది కిడన్దుఁబుక్కు కిన్ఱవమ్మీరే. ౩

ఆ॥ మలైయై - గోవర్ధనపర్వతమును, ఎడుత్త - ఎత్తి, కల్‌మారి - రాళ్లవానకాలమును, కాత్తు - అడ్డగించి, పశునికైతన్నై - గోసమూహములయొక్క, తొలైవు - వినాశమును, తవిర్‌త్త - పోగొట్టిన, పిరానై - ఉపకారకుడైన శ్రీయఃపతిని, ఎప్పోదుమ్ - ఎల్లప్పుడును, కొల్లిచ్చొల్లినిన్ఱ - నిరన్తరమగనమసన్ధించుచుండి, ఆదనోడు - భూమితో, తలైతట్ట - తలతగులు నటుల, తడుకుట్టమాయ్ - వంకరగా, పఱవాదార్ - తొరపడితిరగనివారు, ఆలైకొళ్ - ఆలలు కొట్టుచున్న (వర్షిల్లుచున్న), నరగిత్తు - నరకమందు, అళుందిక్కిడన్దు - చిక్కబడియుండి, ఉయ్‌క్కిన్ఱ - దుఃఖించుచున్న, వమ్బర్ - వ్యర్థమైనవారు.

తా॥ శ్రీకృష్ణావతారమందు గోవర్ధనపర్వతమునెత్తి గొగోపలనురక్షించిన శ్రీయఃపతిని స్తుతించి పరవశులై తలక్రిందులుగావడిక్రన్నృత్యముజేయనివారు నరకమునొంది దుఃఖము ననుభవించు దురని. 3.

వమ్బవిళ్‌కోదై పొరుట్టా మాల్విడై యేఱుమడర్‌త్త
శెమ్బవళ త్తిరళ్వాయ్ శిరీదరర్‌తొళ్ పుగళ్‌ పాడి*
కుమ్బిడునట్టమిట్టాడి కోగుగట్టుణ్డు ళూలాదార్*
తమ్బిఉప్పాల్ పయనెన్నై శాదుశనజ్గళ్‌ శెయ్. ౪

ఆ॥ వమ్బు - పరిమళముగల, అవిళ్‌ - వికసించియున్న, కోదైపొరుట్టు - మాలికతోవల బ్రకటింపబడిన కేశపాశముగల నప్పిన్నప్పిరాట్టికొఅకై, మాల్ - గొప్పనైన, విడైయేఱుమ్ - వృషభములేడింటిని, అడర్‌త్త - సంహరించినవాడును, శెమ్ - ఎఱ్ఱని, పవళమ్ - పగడము, తిరళ్ - చేరియున్నట్టున్న, వాయన్ - ఆధరముగలవాడునైన, శిరీదరన్ - శ్రీధరునియొక్క, తొగ్ - అనాదియైన, పుగళ్ - కీర్తిని, పాడి - గానముజేసి, కుమ్బిడు - ప్రణామముజేసి, నట్టమిట్టాడి - నృత్యముజేసి, కోసు-మెయ్‌మతీచినవ్యాపారములు, ఉగట్టుణ్డు-మించిపోయి, ఉళూలాదార్‌దమ్-తిరగనివారియొక్క, పిఱప్పాల్ - జన్మమునే, శాదుశనజ్గళ్-సాత్వికపురుషులయొక్క, ఇడైయే-నడుమ, ఎన్ - ఏమి, పయన్ - ప్రయోజనముకలదు.

తా॥ నప్పిన్నప్పిరాట్టికొఅకై యేడుపృషభములనుజంపి మందహాసముజేయుచున్న శ్రీయఃపతియొక్క గుణములననుసన్ధించి పరవశులై నృత్యముజేయనివారు సత్పురుషగోష్ఠిలోనిరర్థకులై యుందురని. ౪.

శాదుశనత్తై నలియుమ్ కళ్వనై చ్చాదిప్పదఱ్కు*
ఆదియజ్ఞోదియురువై యఙ్గువై తిఙ్గళ్‌ముగత్తు*
వేదముదల్వనై ప్పాడి వీదిగళ్ తోఱుమ్ తుళ్ళుదార్*
ఓదియుణ్ నవర్ మున్నా వెళ్‌శివిప్పార్ మనిశరే. ౫

ఆ॥ శాదుశనత్తై - సత్పురుషులను, నలియుమ్ - పీడించుచున్న, కళ్వనై - కంసుని, శాదిప్పదఱ్కు - శిక్షించుటకై, అఙ్గు - ఆపరమపదమునందున్న, ఆది - ప్రధానమై, అమ్ - ఆప్రాకృతమై, తోది - తేజోమయమైన, ఉరువై - దివ్యవిగ్రహమును, తైత్తు - ఉంచుకొని, ఇఙ్గు -

ఈభువనమందు, పిఱన్ద - అవతరించిన, వేదముదల్వనై - వేదప్రతిపాద్యుడైన శ్రీయఃపతిని, పాడి-గానముజేసి, వీదిగళ్‌తోఱుమ్ - వీధివీధిగా, తుళ్ళినార్ - నృత్యముజేయసీహరు, ఓది - శాస్త్రీధ్యయనముజేసి, ఉణర్‌న్దవర్ - జ్ఞానులైనవారియొక్క, మున్నా - ఎదుట, ఎన్‌శవిప్పార్ - వీజపముజేనుదురు. మనిశరే - వారుమనుష్యులాగా (కారు).

తా॥ భాగవతాపచారబడిన కంసుని సంహారించుటకై యఁపాకృతదివ్యమఙ్గళవిగ్రహముతో నవతరించిన శ్రీకృష్ణునియొక్క గుణముల ననుసన్ధించి పరవశులుగానివారికి ప్రయోజనము నకు నొదగరని. ౪

మనిశరుమ్‌మఱ్ ఱుమ్‌ముఱ్ ఱుమాయ్ మాయప్పిఱవిపిఱన్ద*
తనియఁపిఱప్పిలితనై త్తడఙ్గడల్ శేర్‌న్దపిరానై *
కనియైక్కరుమ్బినిఁశాఱ్ఱై క్కట్టియై త్తేనై యముదై *
మునివిన్ఱియే త్తిక్కునిప్పార్ ముఴుదుణర్‌న్దైయినారే. ౬.

ఆ॥ మనిశరుమ్ - మనుష్యులును, మఱ్ ఱుమ్ - తక్కినదేవతలును, ముఱ్ ఱుమాయ్ - తక్కినసఖ్యాగులును, (వీజన్మముగలవారైనను), మాయమ్ - అద్భుతంబులైన, పిఱవిపిఱన్ద - అవతారములనెత్తినవాడును, తనియఁ - అస్వతీయుండైనవాడును, పిఱప్పిలితనై - కర్మాధీనమైనజన్మములేనివాడును, తడమ్-విశాలమైన, కడల్ -సముద్రమందు, శేర్‌న్ద-చవ్వళించినవాడును, పిరానై - ఉపకారకుడును, కనియై - ఫలమువంటివాడును, కరుమ్బినిఁశాఱ్ఱై - చెరుకురసమువంటివాడును, కట్టియై - పటికబెల్లమువంటివాడును, తేనై - తేనెవంటివాడును, అముదై - అమృతమువంటివాడునైనశ్రీయఃపతిని, మునివు-అనూయ, ఇన్ఱి - లేనివారై, ఏత్తి - స్తుతించి, కునిప్పార్ - నృత్యముజేయువారు, ముఴుదు - సకలార్థములను, ఉణర్ -ఎఱుగిన, సిరైమైయినార్ - స్వభావముగలవారగుదురు.

తా॥ దేవమనుష్య పశుపక్ష్యాది యోజన్మ మెత్తినవారైనను, మధురమై తిప్పలేనిగడ్డకట్టిన రసస్వరూపంబైన ఫలమువలె నతిభోగ్యుడైన శ్రీరాఘవాయియొక్క సృసింహ రామ కృష్ణాద్యవతారములను అనూయలేనివారై స్తుతించినయెడల వారే సకలార్థవేత్తలగుదురని. ౬.

నీరైమైయిల్ నూఱ్ ఱువర్ వీయ వై వర్‌క్కరుళ్ శెయ్‌దునిన్ఱు*
పార్మల్‌గుశేనై యవిత్త పరఞ్జుడరై నినైన్దాడి*
నీర్మల్‌గుకణ్ణినరాగి నెఞ్చుకుఁపొన్దునెయ్యాదే*
ఊన్మల్‌గిమోడుపరుప్పా రుత్తమర్‌గట్కుఁశెయ్‌వారే. ౭.

ఆ॥ నీరైమయిల్ - దయలేని, నూఱ్ ఱువర్ - నూఱుగురైన దుర్యోధనాదులు, వీయ - నశించునటులు, వివర్‌క్కు - పాణ్డవులైదుగురికి, అరుళ్ శెయ్‌దునిన్ఱు - కృపజేసి, పార్ - భూమి యంతయు, మల్‌గు - నిండియున్న, శేనై - సేనను, అవిత్త - నశింపజేసిన, పరఞ్జుడరై - పరఙ్జ్యోతిస్స్వరూపుడైనశ్రీయఃపతిని, నినైన్దు-ధ్యానించి, ఆడి-నృత్యిముజేసి, నీర్-కాన్పుముచే, మల్‌గు - నిండియున్న, కణ్ణినరాగి - నేత్రములుగలవారై, నెఞ్చుమ్ - మనస్సు, కుఴైన్దు -

శరిరి, నైయాదే - శిథిలముగాకుండ, ఊన్‌ముల్‌గు - మాంసమునేనిండియున్న, మోదు - ఊబ్బుగానున్నయవయవములు, పరుప్పార్ - పెఱిగియుండువారు, ఉత్తమర్‌గట్కు - సత్పురుషులకు, ఎన్‌శెయ్యార్ - ఏప్రయోజనమును జేయుదురు.

తా॥ పాండవులకపకారముజేసిన దుర్యోధనాదులను సంహరించిన శ్రీకృష్ణునిధ్యానించి యానష్టధరితులైయుండక మాంసమయమైన శరీరమును పోషించువారప్రయోజకులని. ౭.

వార్ పునలన్దణరువి వడతిరువేఙ్కడత్తై*
వేర్ పలళొల్లిప్పిదర్ పిత్తరైన్నే పిఱర్ కూఱ*
ఊర్ పలపుక్కుమ్పుకాదు ములోగర్ శిరిక్కనిన్ఱాడి*
ఆర్వమ్‌పెరుగిక్కునిప్పా రమరర్‌తొళ్‌ప్పడువారే. ౮

అ॥ వార్ - కారుచున్న, పునల్ - నీరుగల, ఆమ్ - సుందరమై, తణ్ - చల్లనైన, ఆరువి-కొండచరియలుగల, వడ - ఉత్తరమందున్న, తిరువేఙ్కడత్తు - తిరుమలయందువేం చేనియున్న, ఎన్దై-స్వామియైనశ్రీయఃపతియొక్క, పల - అనేకవిధములైన, వేర్ - తిరునామములను, శొల్లి చెప్పి, పిదర్ - జల్పించి, పిఱర్ - ఆభక్తులు, పిత్తరైన్ఱ - పిచ్చివారని, కూఱ - చెప్పునటుల, పల-అనేకములైన, ఊర్ - మనుష్యులున్నగ్రామములోను, పుగాదుమ్ - మనుష్యులుప్రవేశించనిగ్రామములోను, పుక్కు - ప్రవేశించి, ఉలోగర్ - లౌకికజనులు, శిరిక్క - పరిహాసముజేయునట్లు, నిన్ఱు - నిలిపియుండి, ఆడి - నృత్యముజేసి, ఆర్వమ్ - అభినివేశము, పెరుగి - వర్ధించి, కునిప్పార్ - నృత్యముజేయువారు, అమరర్‌తొళ్‌ప్పడువార్ - నిత్యసూరులాదరించునట్లగుదురు.

తా॥ అతిరమణీయమైన వేఙ్కటాద్రియందు వేంచేనియున్న శ్రీయఃపతియొక్కతిరుపామములనుశెప్పి యచ్చటచ్చట పిచ్చివారివలె తిరిగి యందరుపరిహసించునట్లు ప్రేమభరవశులై నృత్యముజేయువారిని నిత్యసూరులు మెచ్చుకొనుదురని. ౮.

అమరర్‌తొళ్‌ప్పడువానై యునైత్తులగుక్కుమ్బిరానై*
అమరమనత్తినుళ్ యోగుపుణర్ న్దవన్‌తన్నోడొన్ఱాగ*
అమరత్తుణియవల్లార్ గళొళ్‌ళియ వల్లాదవరెల్లామ్*
అమరనినైన్దిరున్దాడి యలర్ శూవదే కరుమమే. ౯

అ॥ మనత్తినుళ్ - మనస్సులో, అమర - అమరియుండునట్లు, యోగు - యోగాభ్యాసమును, పుణర్న్దు - దృఢముగాజేసి, అవన్‌తన్నోడు - ఆసర్వేశ్వరునితో, ఒన్ఱాగ - సమానముగా అమర-అమరియుండునటుల, తుణియవల్లార్ గళొళ్‌ళియ-ఆధ్యవసాయమగలవైవల్యాభ్యాసులుతప్ప, అల్లాదవరెల్లామ్ - తక్కినసంసారదరిద్రిని, అమరర్ - నిత్యసూరులచే, తొళ్‌ప్పడువానై - ఆశ్రయింపదగినవాఁడును, ఆనైత్తులగుక్కుమ్ - సకలలోకములను, పిరానై, స్వామియైనసర్వేశ్వరుని, అమర - అమరియుండి, నినైన్దు - ధ్యానించి, ఎళున్దు - లేచి, ఆడి - నృత్యముజేసి, అలర్ శూవదే - స్తుతించుటయే, కరుమమే - చేయదగినకర్తవ్యము.

తా॥ భగవన్నిదియొక్క సౌశీల్యాదిగుణములనపేక్షించక భగవంతునివలె సజ్ఞాశాదిసకల దోషరహితమై జ్ఞానానన్దస్వరూపమైన జీవాత్మయొక్క స్వరూపానుభవము సెడి కైవల్యమునుగోరిన యధమములుతక్కి నవారదరును, ఉభయవిభూతినాయకుండైన శ్రీయఃపతిని ధ్యానించి లేచి నృత్యముజేసి స్తోత్రముజేయుడు. మీకిదే పరమపురుషార్థమని. ౯.

కరుమముమ్‌కరుమపలనుమాగియ కారణన్ట్రనై*
తిరుమణివణ్ణనై చ్చెఙ్గణ్మాలినై త్తేవపిరానై *
ఒరుమైమన త్తినుళ్ వైత్తుళ్ళుక్కుప్పైన్దుయ్యుమాడి*
పెరుమైయుమ్‌నాణుమ్‌తవిర్న్దు పిదర్ పుమిన్ పేదై మెతీర్న్దే. ౧౦.

ఆ॥ కరుమముమ్ - పుణ్యపాపములకును, కరుమపలనుమ్ - వానిఫలంబులైన స్వర్గనరకాదులకును, ఆగియ - నియామకుండై, కారణన్‌తన్నై - సకలకారణభూతుండై, తిరు - సున్దరమైన, మణి - రత్నమువంటి, వణ్ణనై - కాన్తిగలవాడై, చెమ్‌కణ్ - రక్తలోచనుండై, మాలినై - వాత్సల్యగుణముగలవాడై, తేవపిరానై - దేవాధిదేవుడైన శ్రీయఃపతిని, ఒరుమై - ఒకవిధమైన (ప్రయోజనాన్తరము నపేక్షించని), మనత్తినుళ్ - మనస్సులో, వైత్తు - ఉంచి, ఉళ్ళుక్కుప్పైన్దు - హృదయముగరిగి, ఎయ్దుయ్యుమాడి - లేచి నృత్యముజేసి, పెరుమైయుమ్ - (దురభిమానమునుచేవచ్చిన) గొప్పతనమును, నాణుమ్ - లజ్జను, తవిర్న్దు - వదలి, పేదైమై - (భగవత్కైఙ్కర్యమును తక్కువగాదలంచడమనెడి) అజ్ఞానమును, తీర్న్దు - పిదర్ పుమిన్ - పరవశులైస్తుతించుడి.

తా॥ ఓ చేతనులారా! సకలఫలప్రదుండును, సకలకారణుండును, సున్దరవిగ్రహుండును, రక్తలోచనుండును, భక్తవత్సలుండును, దేవాధిదేవుండునైన శ్రీయఃపతిని యవన్య ప్రయోజనులై ధ్యానించి మెయ్‌మఱచి నృత్యముజేసి దురభిమానమును లజ్జను వదలి భగవత్కైఙ్కర్యమును పరమప్రాప్యముగాసెంచియుండుడని. ౧౦

తీర్న్దవడియవర్ దమ్మై త్తిరు త్తిప్పణిగొళ్వల్ల*
ఆర్న్దపుగళ్ చ్చుదనై యమరర్ పిరానై యమ్మానై *
వాయ్న్దవళైవయల్ శూళ్ తణ్వైకున్దనగూర్ చ్చుడరొళిమేయ్*
సేర్న్దవోరాయిర త్తిప్ పత్తుమివైనీయు మెయ్యుమే. ౧౧.

ఆ॥ తీర్న్ద - దృఢాధ్యవసాయముగల, అడియవర్‌కళ్ - భాగవతులను, తిరుత్తి - దిద్ది (అజ్ఞానాదులను బోగొట్టి), పణిగొళ్వల్ల - (వారిచే) కైఙ్కర్యము స్వీకరించు దనివానిని, ఆర్న్ద - పూర్ణమైన, పుగళ్ - కీర్తిగలవాడును, ఆచ్చుదనై - (భక్తులను) మెయ్‌విడువనివాడును, అమరర్ పిరానై - నిత్యసూరినిర్వాహకుడునైన, ఎమ్మానై - స్వామిని, వాయ్న్ద - సమీపించిన వానును, వళమ్ - సద్భుద్ధమైన, వయల్ - పొలములచే, శూళ్ - చుట్టబడిన, తణ్ - శల్లనైన, వళమ్ - సకలసంపత్తుగల, తిరుమూర్ - తిరుమగలికి స్వామియయినవాడు శ్రీవరగోపన్ -

నమ్మళ్వార్లు, నేర్చి - సాధించిన, ఓరాయిరత్తు-ఒక వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తు-ఈపది పాశురములు, అరుళిచ్చె - పాపములను, సీఱు శెయ్యుమ్ - భస్మీకరియును

తా॥ తనసే యుపాయోపేయములుగా సెంచిన భాగవతుల కష్టనాదులను దొలగించి తన కైంకర్యమునిచ్చెడి క్రియాఃపతివిషయమై నమ్మళ్వార్లుసాధించిన యీపదిపాశురముల ననుసంధించువారికిసకలపాపములు నశించునని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౩ - వ తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక— ఈతిరువాయ్‌మొళిలో, భగవచ్ఛేషత్వమందరికి సమానమై యుండగా గొందరు భగవంతునియాదరించుటకు కారణమేమని యాలోచించి వారికతనిగుణంబులు శెలియకపోవుటచేత నాదరించుచున్నారని నిశ్చయించి యాగుణంబులను వారికుపదేశించుచున్నారు.

శెయ్యతామరైక్కణ్ణనా యులగేళుముణ్డవవక్కడిర్ * [మాయ్*
వైయమ్ వానమ్ మనిశర్ శెయ్‌వమ్ ముఱ్ఱుమ్ ముఱ్ఱుమ్ ముఱ్ఱుమ్ముఱ్ఱు
శెయ్యతూయ్ తుడర్ ఞానమాయ్ వెళిప్పట్టివై పడైత్తాన్ * పిన్నుమ్
మెయ్‌యిన్‌గళ్ శోదియోడాయినా నొరుమూవరాగియమూర్ త్తియే. ౧.

ఆ॥ మెయ్‌యిన్‌గళ్ - నిబిడమైయున్న, శోదియోడాయినాల్ - తేజస్సు మొదలగుకల్యాణగుణంబులుగలవాడును, ఒరు - అద్వితీయమైనవాడును, మూవరాగియ - బ్రహ్మరుద్రేన్ద్రులు మున్గురిని తనకు శరీరముగాగలవాడును, మూర్ త్తి-పరాత్పరుడును,పిన్నుమ్-మఱియు, వైయమ్-భూమినిని, వానమ్ - స్వర్గాదిలోకములకును, మనిశర్ - మనుష్యులకును, శెయ్వమ్-దేవతలకును, ముఱ్ఱుమ్ - తిర్యక్-నపశ్వాదులకును, ముఱ్ఱుమ్-తిర్యక్-నస్థావరములకును, ముఱ్ఱుమ్-తిర్యక్-నపక్ష్యభూతములకును, ముఱ్ఱుమ్ - తిర్యక్-నమహాపర్వతాదులకును, ఆయ్ - ఉపాదానకారణమైనవాడును, వెళిప్పట్టివై - ప్రమాణసిద్ధంబులైనవీనిని, శెయ్య-చక్కగా, తూయ్ -వ్యాపించియున్న, తుడర్ - ఉజ్జ్వలమైన, ఞానమాయ్ - సఙ్కల్పరూపజ్ఞానములగలవాడై (నిమిత్తకారణమైనవాడై), పడైత్తాన్ - సృజించువాడును, శెయ్య-నుదర్చమైన, తామరైక్కణ్ణనాయ్-పద్మమువంటినేత్రములుగలవాడుసైన శ్రీయఃపతి, ఉలగేళుమ్ - సప్తలోకములను, ఉణ్ణవవక్కడిర్ - మ్రింగినవాడునుమండీ.

తా॥ దేవతిర్యఙ్మనుష్యస్థావరాది సమస్తవస్తువులనున్ను తనసఙ్కల్పముచేసృజించి సకలకల్యాణగుణపూర్ణుడై బ్రహ్మాదిసకల దేవనిర్వాహకుడైయున్న కమలాకుచే సకలలోకేశ్వరుడు; గనుక వానినే మీరాశ్రయించుడని.

మూవరాగియమూర్ త్తియై ముదల్ మూవర్‌క్కు ముదల్వన్ నెన్ *
నావముళ్ళనీక్కువాన్ నత్తడఙ్గడల్ కిడన్దానన్ నెన్ *

తేవతేవనై త్తొన్నిలత్తై యెరియొళ్‌ పెరువిల్లియై*

పావనాశనై ప్పఙ్కయత్తడఙ్కణనై ప్పరవుమినో. ౨

అ॥ మూవరాగియుమార్ త్తియై-ముగ్గురైన బ్రహ్మరుద్రేన్ద్రాదులను శరీరము గాగలవాడును, ముదల్ మూవర్ క్కు - ప్రథానులైనయాముగ్గురికిని, ముదల్వనాగ్ తనై-కారణభూతుడును, ఉళ్ళ నశాపమ్ - వారికున్న *దుఃఖములను, నీక్కువానై - పోగొట్టినవాడును, తడమ్ - విశాలమైన, కడల్ - సముద్రమందు, కిడన్దాగ్ తనై - పవ్వళించినవాడును, తేవతేవనై - దేవాధిదేవుడును, తొగ్ - సున్దరమైన, ఇలత్తై - లక్ష్మిని, ఎరియొళి - నిప్పులేచిమండునట్లు, శెయ్ద - నశింపజేసిన, విల్లియై - ధనుస్సుగలవాడును, పావనాశనై - పాపమునునశింపజేయువాడును, పఙ్కయమ్ - పద్మమువలె, తడమ్ - విశాలమైన, కణ్ణనై - నేత్రములుగలవాడునైన క్రియాపతిని, పరవుమినో - స్తోత్రముజేయుండుము

తా॥ బ్రహ్మాదిదేవతలను సృజించి వార్లను బరిపాలించి వారిదుఃఖములను బోగొట్టి శ్రీరాధి యందుబవ్వళించియుండి, మిాబోటివా రతినులభముగ నాశ్రయించుటకై రాసావతారంబెత్తి లక్ష్మి నుగాల్చిన కమలాయతాక్షుడైన క్రియాపతిని యాశ్రయించి యుజ్జీవించుడని.

పరవి వానవ రేత్తినిన్ర పరమనై ప్పరఞ్జోతియై*

కురవై కోత్తిక్కుగనై మణివణ్ణనై క్కుడకూత్తనై*

అరవమేఱి యలై కడలమరుమ్ తుయిల్‌కొణ్డవణనై*

ఇరవుమ్‌పగలుమ్ విడాదెన్దుమేత్తుదల్మనమ్‌వై మ్మినో. ౩

అ॥ వానవర్ - నిత్యసూరులు, పరవి - చక్కగాడెప్పి, ఏత్తినిన్ర - స్తుతించునట్లున్న, పరమనై - మహిమగలవాడును, పరఞ్జోతియై - పరఞ్జోతిస్వరూపుడును, కురవై కోత్త - రాసక్రీడచేసిన, కుఙ్కగనై - సులభుడును, మణిపణ్ణనై - రత్నమువంటికాన్తిగలవాడును, కుడ కూత్తనై - కుంభనృత్యముజేసినవాడును, అరవమేఱి - ఆదిశేషునిమీదవేంచేసియుండి, ఆలై - ఆలలుకొట్టుచున్న, కడల్ - శ్రీరాధియందు, అమరుమ్ - అమరియుండి, తుయిల్‌కొణ్ణ - నిదురపోవుచున్న - అణ్ణనై - స్వామియైనక్రియాపతిని, నల్ - విలక్షణములైన, ఇరవుమ్‌పగలుమ్ - రేయింబగళ్లు, విడాదు - విడువక, ఎన్దుమ్ - ఎల్లప్పుడున్న, ఏత్తుదల్ - స్తుతించుటయందు, మనమ్‌వైమ్మిన్ - మనస్సునుంచుడు.

తా॥ నిత్యసూరిసంసేవ్యుడై, కృష్ణావతారంబెత్తి గోపికలతో గూడరాసక్రీడమొదలగనేక దివ్యచేష్టితంబులొనర్చి, ఆయాయాసములను తీర్చుకొనుటకై వెళ్ళిశ్రీరాధియందు శేషశయ్యమీద చక్కగాబవ్వళించి నిదురపోవుచున్నక్రియాపతిని మీరోక్షణముగూడ విడువక మనస్సునందుంచి స్తుతించుడని. ౩.

---

* వేదములుబోగొట్టుకొనుట, బ్రహ్మశిరస్సును ఛేదించుటచే సంపాదించుకొనిన బ్రహ్మ హత్య, నముచి మొదలైనవారిచే వచ్చిన రాజ్యభ్రంశము, ఇవి మొదలైనవి క్రమముగా బ్రహ్మ కును రుద్రునికిని ఇన్ద్రునికిని సంభవించిన దుఃఖములు.

వైమ్మినున్మ్మనత్తెన్ను యానుయిర్ క్కిన్ఱమాయవ్ శీర్మైయై*
ఎమ్మనోర్ గళుయిర్ప్పది నదునిఱ్కనాడొఱుమ్*వానవర్
తమ్మైయాళుమవనుమ్ నాన్ముగనుమ్ కడైముడియణ్ణలుమ్*
శెమ్మైయాలవ్ పాదపఙ్కయమ్ శిన్ది త్తేత్తి తిరివరే. ౪

అ॥ నుమ్మనత్తు - మీమనస్సులో, వైమ్మిన్ - ఉంచుడి, ఎన్ను - అని, యాన్ - నేను, ఉయిర్ క్కిన్ఱ - చెప్పుచున్న, మాయవ్ - ఆద్భుతచేష్టితుఁడైనశ్రీయఃపతియొక్క, శీర్మైయై - గుణంబులను, ఎమ్మనోర్ గళ్ - మావంటివారు, ఉయిర్ప్పదు - చెప్పుట, ఎన్ - ఎందుకు? అదునిఱ్క, అదియట్లుండగా, వానవర్ తమ్మై - దేవతలను, ఆళుమవనుమ్ - పరిపాలించెడియిన్ద్రుఁడును- నాన్ముగనుమ్ - బ్రహ్మయు, కడైముడి - శిరస్సునందుజటుగల, అణ్ణలుమ్ - ఈశ్వరశ్వాభిమానము గలరుద్రుఁడును, శెమ్మైయాల్ - చక్కగా, ఆవన్ - ఆ శ్రీయఃపతియొక్క, పాదపఙ్కయమ్ - శ్రీపాదపద్మములను, నాడొఱుమ్ - ప్రతిదినమున్ను, శిన్దిత్తు - ధ్యానించి, ఏత్తి - స్తుతించి, తిరివర్ - సఞ్చరించుదురు.

శా॥ ఓ చేతనులారా! శ్రీయఃపతియొక్కమహిమను మేమువర్ణించినయెడల, వీరుభక్తులు గానయిట్లుచెప్పిరి యనియెడరో యేమో? ఇదియట్లుండని బ్రహ్మరుద్రాదులుగూడ నాశ్రీయఃపతియొక్కశ్రీపాదములను భజించుచున్నారుగాన దానిసైనమ్మి వాఁడస్మద్యోగ్యుఁడని నిశ్చయించి భజంచుడియని.

తిరియుమ్కాణ్ పోడగల్వీశుమ్బు తిణిన్దమణ్ కీడ్దకడల్*
ఎరియుమ్తీయోడిరుశుడర్ తెయ్వమ్ మఱ్ఱుమ్మఱ్ఱుమ్ఱుమాయ్*
కరియమేనియన్ శెయ్యశామైక్కణ్ కణ్ణన్ విణ్ణోరిపై*
శురియుమ్పల్కరుఙ్కుళ్ శెఙ్గళ్ శుడర్ముడియణ్ణల్ తోఱ్ఱమే. ౫

అ॥ కరియ - నీలమైన, మేనియన్ - తిరుమేనుగలవాఁడును, శెయ్య - ఎఱ్ఱనైన, శామ కైక్కణ్ణన్ - పేరమములుగలవాఁడును, కణ్ణన్ - ఆశ్రితసులభుఁడును, విణ్ణోరిపై - నిత్యసూరి నిర్వాహకుఁడును, శురియుమ్ - చుట్టుతిరియున్న, పల్ - ఆసేరమూలై, కరుమ్ - పల్లనైన, కుళ్ళి - శోభలుగలవాఁడును, కుడర్ - తేజోమయమైన, ముడి - కిరీటములుగలవాఁడునైన, ఎణ్ణల్ - మాయొక్క, ఆణ్ణల్ - స్వామియొక్క, తోఱ్ఱమ్ -అవతారములు, తిరియుమ్ - తిరుగుచున్న, కాణ్ పోడు - గాలితోగూడు, ఆగల్ - విశాలమైన, విశుమ్బు - ఆకాశమును, తిణిన్ద - కఠినమైన, మణ్ - భూమియు, కీడ్ద - (గట్టునతిక్రమించక) ఉన్న, కడల్ - సముద్రమును, ఎరియుమ్ - జ్వలించుచున్న, తీయోడు - అగ్నితోగూడ, ఇరు - రెండువిధంబులైన, కుడర్ - తేజోరూపులైనచన్ద్రసూర్యులను, తెయ్వమ్ - దేవతలను, మఱ్ఱుమ్ - తక్కినమను ష్యులను, మఱ్ఱుమ్ - తక్కినపశ్వాదులుసైన, మఱ్ఱుమ్ - ఈపనులపదార్థస్వరూపములై, ఆయ్ - అయియుండును, (ఈపదార్థమునకు శరీరత్వముగాగలశాఁడైయుండును).

తా॥ పృథివ్యప్తేజోవాయ్వాకాశ భన్ద్రిసూర్య దేవమనుష్యపశ్వాది సకలపదార్థములకన్న ర్తమ్యామై, నీలమేఘశ్యాముండై రాజీవలోచనుండై, స్నిగ్ధమైన కేశపాశములుగలవాడై, తేజోమయమైనకిరీటముగలవాడైన మాస్వామి యాస్వరూపముతోనే యాత్రితులకర్త్యన్తనులభుండై యుండునని.

తోన్ఱు ప్రక్కడవై యిల్లవనుడై యూ నవనొరుమూర్ త్తియాయ్*
శీన్ఱు ప్రత్తోడరుళ్ పెఱ్ఱవనడిక్కీ ళ్పుగనిన్ఱ శైన్దనాల్*
నాన్ఱు ప్రత్తోన్ ప్రచ్చువై యొలి యుఱలాగినిన్ఱ * ఎమ్‌వానవ
రేఱ్ఱైయేయన్ని మున్ రొరువరై యానిలేనెన్ఱుమైక్కుమే. ౬.

అ॥ తోన్ఱు ప్రక్కడవై - ఉత్పత్తివినాశములు, ఇల్లవక్ - లేనివాడును, ఉడైయాక్ - స్వామియయు, శీన్ఱు ప్రత్తోడు - (హిరణ్యానురునిమీఁద) కోపముతోనున్నప్పటికిన్ని, అరుళ్ పెఱ్ఱ ప్రవక్ - కృపమబొందినప్రహ్లాదాళ్వార్లు, అడిక్కీళ్ - తన్‌శ్రీపాదములకింద, పుగ-చేరునట్లు నిన్ఱ - వేచేసియున్న, అవక్ - అట్టిప్రసిద్ధుడై, ఒరు - అద్వితీయుండైన, మూర్ త్తియాయ్ - నరసింహావతారముగలవాడును, నాన్ఱ ప్రమ్ - గన్ధము, తోన్ఱ ప్రమ్ - రూపము, శువై - రసము ఒలి - శబ్దము, ఊఱల్ - స్పర్శము, ఆగినిన్ఱ - (వీనికి) నిర్వాహకుడైయున్నవాడును, ఎమ్ - మాకును, వానవర్ - నిత్యసూరులకును, ఏన్ఱ శై - స్వామియయినశ్రియఃపతిని, అన్ని - విడిచియాక్ - నేను, మున్ ప్రొరువరై - ఇంకొకరిని, ఎన్ఱుమైక్కుమ్ - ఎప్పటికిని, ఇలేక్ - ఆశ్రయించను,

తా॥ ఉత్పత్తివినాశాదివికారంబులులేనివాడై, నరసింహావతారమెత్తి హిరణ్యానురుని జంపి శ్రీప్రహ్లాదుని తన్‌శ్రీపాదములయందుఁ జేర్చుకొనిన శ్రియఃపతినితప్ప మఱియొకరిని నే నెప్పటికి నాశ్రయించనని. ౬.

ఎన్ఱుమెక్కు మెనదావి కిన్న ముదట్టినై *ఎనదారుయిర్
కెన్ఱుమియకదిర్ చ్చోదియై మణివణ్ణనై కుడకూత్తనై *
విన్ఱుమియవమరర్ మునివర్ విన్ఱుబ్గుమ్ కన్నల్ కనియినై *
తోన్ఱుమిక్ తూయమన త్తరా యిత్తై యుమ్‌నిల్లా తుయరఙ్గళే. ౭.

అ॥ ఎన్ఱుమెక్కుమ్ - ఎప్పటికిని, ఎనదావిక్కు - నాయాత్మకు, ఇన్న ముదట్టినై - మిక్కిలి భోగ్యమైనవాడును, ఎనదు - నాయొక్క, ఉయిర్ - ఆత్మతో, ఆర్ - పూర్ణముగా, కెన్ఱుమియ - చేరియుండి, కదిర్ - ఉజ్జ్వలమైన, శోదియై - తేజస్సుగలవాడును, మణివణ్ణనై - మాణిక్యమువంటికా న్తిగలవాడును, కుడకూత్తనై - కుంభనృత్యముజేసినవాడును, విన్ఱుమియ - ఉత్కృష్టులైన, అమరర్ - నిత్యసూరులును, మునివర్ - ఋషులును, విన్ఱుబ్గుమ్ - ఆనన్దించుచున్న, కన్నల్ - శర్కరతోఁజేరిన, కనియినై - ఫలమువంటివాడునైన శ్రియఃపతిని, తూయమన త్తరాయ్ - పరిశుద్ధాన్తఃకరణులై, తోన్ఱుమిక్ - ఆశ్రయించుడి, తుయరఙ్గళ్ - దుఃఖములు, ఇత్తైయుమ్ - కొంచెమైనను, నిల్లా - నిలువవు.

తా॥ ఎల్లప్పుడును నావృదయమందుఁ బ్రవేశించి నాకుమిక్కిలి భోగ్యభూతుఁడై, సనకాదిభక్తులకు నిత్యానుభావ్యుఁడైయున్న శ్రీయఃపతిని యాశ్రయించుడి. మీపాపమెంతమాత్రమునిలవదని. ౩.

తుయరమేతరు తున్బవిన్బవినై గళా యవైయల్లనాయ్*
ఉయరనిన్ద ఓర్ ఓదియా యులగేళ్ముణ్ణుముళ్ నిన్ద్రానైనై*
అయరవాజ్ఞనమన్ద్రమర్ క్కరునఞ్జినై యచ్చుదన్ద్రనైనై*
తయరదఱ్కుమగన్ద్రనైయన్ఱి మఱ్ఱిలేన్ తఞ్జమాగవే. ౪.

ఆ॥ తుయరమే - *దుఃఖములే, తరు - ఇచ్చెడి, తున్బవిన్బవినైగళాయ్-పుణ్యపాపరూపకర్మలకు నిర్వాహకుఁడును, అవైయల్లనాయ్ - ఆకర్మములకు వశ్యుఁడుకానివాఁడును, ఉయరనిన్ఱ - (సమస్తవస్తువులకును) పైభాగమందున్న, ఓర్ ఓదియాయ్ - నిరవధిక తేజోమయవిగ్రహముగలవాఁడును, ఉలగేళ్ముణ్ణుమ్ - సప్తలోకములను, ఉణ్ణ - ఆరగించి, ఉమిళ్ న్ద్రానైతనైనై - బయలుపఱచినవాఁడును, అయర్ - మోహించునట్లు, వాఙ్గుమ్ - ప్రాణమునీడుచుదున్న, నమక్ తమర్క్కు - యమభటులకు, అరు - అపరిహార్యమైన, నఞ్జినై - విషమువంటివాఁడును, అచ్చుదన్ తనైనై - ఆశ్రితులను, చెయ్‌పడునవనివాఁడును, తొయరదఱ్కు - దశరథునికి, మగన్ తనైనై - కొమారుఁడుసైన శ్రీరాముని, అన్ఱి తప్ప, మఱ్ఱు - ఇంకొకరిని, తఞ్జమాగ - ఉపాయముగా, ఇలేన్ - తలంచియుండను.

తా॥ పుణ్యపాపములను తనకు స్వాధీనపఱచుకొని దానికి తగినఫలములను చేతనులకిచ్చువాఁడును, నిరవధిక తేజోమయవిగ్రహయుతుఁడును, సర్వలోకరక్షకుఁడును, ఆశ్రితులను యమభటులుబాధించకుండునట్లు రక్షించువాఁడుసైన చక్రవర్తితిరుమగనార్ననుతప్ప మఱియొకరినిసేనుపాయముగాఁ దెంచనని. ౪

తఞ్జమాగియ తన్ద్రైతాయొడు తానుమాయవై యల్లనాయ్*
ఎఞ్జలిలమరర్ కోలముదల్ మూవర్ తమక్కుమాదియై*
ఆఞ్జనీరులగత్తుళ్ శయనివనెన్నుకూడిన్ఱిర్*
నెఞ్జినాల్ నినై ప్పా యవనవనాగుమ్ నీళ్కడల్ వణ్ణనే. ౫.

ఆ॥ తఞ్జమాగియ - ఆపద్బన్ధువులైన, తన్ద్రైతాయొడు - తల్లితండ్రులతోఁగూడ, (తల్లితండ్రులవంటివాఁడును) తానుమాయ్ - తానైనవాఁడును, (వాయువారు తననుపోషించుకొనునట్లు వాని నిశాసేపోషించువాఁడగును), అవైయల్లనాయ్ - అంతయేగాక శిక్షించు సకలవిధబన్ధువులవంటివాఁడును, ఎఞ్జలిల్ - (భగవదనుభవమందు) సఙ్కోచములేని, అమరర్ - నిత్యసూరులయొక్క, కులమ్ - సమూహమునకు, ముదల్ - ప్రధానుఁడును, మూవర్ తమక్ - బ్రహ్మరుద్రేన్ద్రులుముగ్గురిచే, ఉళ్ళుమ్ - ధ్యానింపఁబడిన, ఆదియై - శ్రేష్ఠుఁడుసైన శ్రీరాముని, ఉలగత్తుళ్ శయన్ద్ర - లోకమందున్న

---

*తయరగము మొదలైన పుణ్యకర్మములు మిక్కిలి శ్రమసాధ్యములును మోక్షవిరోధులును గనుక అవిహాయ దుఃఖకరంబులని,

నీర్ - మీరు, అఞ్జ్ - భ్రమించి, ఆవక్ - వాడపరిచ్ఛిన్నుడు, ఇవక్ - వీడుపరిచ్ఛిన్నుడు, ఎన్ఱు - అని, కూర్‌ప్పిక్కిన్ఱ - సంశయపడవలసి. యవక్ - ఎట్టివిగ్రహయాథాతుడైనసర్వేశ్వరుడు నెఞ్జినాల్ - మనస్సుచే, నినైప్పార్ - (భక్తునిచే) ధ్యానింపఁబడుచున్నాడో కడల్ - సముద్ర మువలె, నీళ్ - ఆపరిచ్ఛిన్నమైన, వణ్ణక్ - స్వభావముగలసర్వేశ్వరుడు, ఆవనామమ్ - ఆట్టివి గ్రహముగలవాఁడైయుండును

తా॥ ఓచేతనులారా! మనకు సకలవిధబంధువై, నిత్యసూరుల కపరిచ్ఛిన్నానన్దప్రదుఁడై, బ్రహ్మాదిసకలసేవ్యులకు నారాధ్యదేవతయైన సర్వేశ్వరుఁడపరిచ్ఛిన్నమహిమగలవాఁడుగమక, అన్ని విధములుగా మనకు లోబడియున్న ఈయుర్వీవతీము నాసర్వేశ్వరుఁడని యెట్లు నమ్మువచ్చునని సందేహింపక, భక్తుడేవిధముగ నుండవలయునని ప్రార్థించునో యాదేవిధముగా నాసర్వేశ్వరుఁడుండునని నమ్మి యీయుర్వీవతీము నాశ్రయించి యుజ్జీవించుఁడియని. ౯.

కడల్వణ్ణక్ కణ్ణ పిణవర్ కరుమాణిక్కమెనదారుయిర్ *
పడవరవిణైక్కిడన్ద పరఞ్జుడర్ పణ్డునూఱ్ఱు నర్ *
అడవరుమ్బుడై మఞ్జ వైవర్ గళక్కిరైవెఞ్చమత్తు*అన్ఱుతేర్
కడవియపెరుమాన్ కనైక్ కళల్ కాణ్బదెన్ఱుకొల్ కణ్ణినీ. ౧౦.

ఆ॥ విణవర్ - నిత్యసూరులకు, కరుమాణిక్కమ్ - నీలమాణిక్యమువలెఁగ్యభూతుఁడును, పడమ్ - వికసించియున్న, అరవిణైయ్ - సర్వమనెడికయ్యయందు, కిడన్ద - పవ్వళించిన, పరఞ్జుడర్ - పరఙ్జ్యోతిస్స్వరూపుఁడును, కడల్‌వణ్ణక్ - సముద్రమువంటికాన్తిగల, కణ్ణక్ - కృష్ణుఁడును, ఎనదు - నాకు, ఆరుయిర్ - ప్రాణధారకుఁడును, పణ్డు - మునుపు, నూఱ్ఱువర్ - దుర్యోధనాదులు నూఱుగురియొక్క, అడవరుమ్ - బాధించుటకువచ్చిన, పడై - సేన, మఞ్జ - వఞ్చించుటుల, వివర్‌గట్కాగి - పఞ్చపాణ్డవులపక్షమఁదుఁడి, వెమ్‌కేమత్తు-క్రూరమైనయుద్ధమందు, ఆన్ఱ ఆకాలమందు, తేర్ - రథమును, కడవియ - నడిపించినవాఁడునైన, పెరుమాక్ - సర్వేశ్వరుని యొక్క, కైనై - ఆభరణధ్వనిగల, కళల్ - శ్రీపాదములను, కణ్ణిన్ - నాసేత్రములు, కాణ్బగు సేవించుట, ఎన్ఱుకొల్ - ఎప్పుడో.

తా॥ నిత్యసూరి నిర్వాహకుఁడైయుండి, దేవతలకు సేవసాదించుటకై క్షీరాబ్ధియందును, మానిమిత్తమై యీభూలోకమందును వేంచేసి, భారతయుద్ధమందర్జునునికి సారథియైయున్న నీపాదములను నేనెప్పుడు సేవించెదనోయని. ౧౦.

‡‡ కణ్ణిళ్ కాణ్డఱ్కరియనాయ్ క్కరుత్తుక్కు నన్ఱుమెళియనాయ్*
మణ్ణుళ్ శాలత్తుయిర్ క్కెల్లా మరుళ్ శెయ్యుమ్ వానవరీశ్వరన్ *
పణ్ణుళ్ శొల్లై వళ్ళి దినాడక్ గురుగై కోక్కిళకోపశ్ శొల్*
పణ్ణుళాయిర త్తిప్పత్తాల్ పత్తరాగకూడుమ్ పయిలుమినీ. ౧౧.

ఆ॥ కణ్ణిళ్ - నేత్రములతో, కాణ్డఱ్కు - చూచుటకు, అరియనాయ్ - దుర్లక్ష్యుఁడును, కరుత్తుక్కు - మనస్సునకు, నన్ఱు - మిక్కిలి, ఎళియనాయ్ - సులభుఁడును, మణ్ణుళ్ - మన్ను

గల, ఞాలత్తు - భూమియందలి, ఉయిర్ - ప్రాణులందరికిని, ఆరుళ్ - దయయ్యుమ్ - కృపజేయువాడును, వానపరీళ్‌నై - నిత్యసూరిని రక్షావహుడుసైనస్వల్పస్వరయనియుద్దేశించి, పణ్ - (తుమ్మెదలయొక్క) పాటలుగల, శోలై - తోటలలోనిండిన, వళుదినాడ - వళుదియనెడిదేశమునకుస్వామియు, కురుగై - తిరునగరికిస్వామియుసైన, శడగోపన్ - నమ్మళ్వార్లు, శొల్ - పాడించిన, పణ్ - గానముతోగూడిన, ఆయిరత్తు - వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తాల్ - ఈపదిపాశురములచే, పత్తరాగక్కుడుమ్ - భక్తులకావచ్చును, పయిలుమిడ్ - అభ్యసించుడి.

తా॥ చక్షురాదిబాహ్యేన్ద్రియాగోచరుడై, మానసికజ్ఞానగోచరుడై, సులలోకరక్షకుడైనశ్రీయఃపతివిషయమై నమ్మళ్వార్లుసాదించిన యీపదిపాశురముల ననుసంధించువారు భగవద్భక్తులగుదురని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్

౭ - వ తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక:—ఈతిరువాయ్‌మొళిలో, భగవచ్ఛేషత్వమునకంటె భాగవతశేషత్వమే గురుప్రాప్యమని పాదించుచున్నారు.

‡† పయిలుమ్‌శుడరొళిమూర్ త్తియై పుణ్డరీకక్కణ్ణనై *
పయిలవినియ నమ్మాళ్వాడల్ శేర్న్ద పరమనై *
వయిలు న్తిరువుడై యూర్ యవర్‌కళుమవర్‌కణ్ణీర్ *
పయిలుమ్‌పిఱప్పిడై దొ ఱెమ్మైయాళుమ్ పరమరే. ౧.

ఆ॥ పయిలుమ్ - వర్ధిల్లుచున్న, శుడరొళి - మిక్కిలితేజస్సుగల, మూర్ త్తియై - తిరుమేనుగలవాడును, పుణ్డరీకక్కణ్ణనై - పద్మపత్రనేత్రుడును, పయిల - సహవాసముచేయగా, వినియ - భోగ్యభూతుడును, నమ్ - మననిమిత్తమై, పాఱ్కడల్ - క్షీరాబ్ధియందు, శేర్న్ద - చేరియున్న, పరమనై - స్వామియగుశ్రీయఃపతిని, పయిలుమ్ - అనుభవించడమనెడి, తిరు-సంపత్తును, ఉడైయార్ - కలవారు, యవరేలుమ్ - జాతినుణాదులలో నెంతతక్కువవారైనను, అవర్ - వారు, పయిలుమ్ - నిరన్తరముగావచ్చెడి, పిఱప్పు - జన్మములయొక్క, ఇడైతోఱు - మధ్యకాలములన్నిటిలోను, ఎమ్మై - మమ్ములను, ఆళుమ్ - పరిపాలించెడి, పరమర్ కణ్ణీర్ - ఉత్కృష్టులునుమండీ.

తా॥ తేజోమయమైన దివ్యవిగ్రహముగల శ్రీరాధికాయియైన కమలాపతినికి దానులైన భాగవతశేషులు జాత్యాదులలో నెంతతక్కువవారైనను వారే మనకు సమస్తజన్మములయందును పరమప్రాప్యులని. ౧.

ఆళుమ్‌పరమనై క్కణ్ణనై యాళ్‌శెయ్‌ప్పిరాన్ఱన్నై *
తోళుమోర్ నాన్ముగత్తుమణివణ్ణనెమ్మాన్ఱన్నై *

తాళుమ్‌తడక్కైయుమ్ కూప్పి ప్పణియుమవర్ కణ్డీర్*
నాళుమ్‌విఱప్పిడై దో ఱెమ్మై యాళుడై నాదరే. ౨.

ఆ॥ ఆళ్వ్ఞ - మనలనుపరిపాలించెడి, పరమనై - సర్వోత్కృష్టుడును, కణ్ణనై - నుల భుడును, ఆళ్వాప్పిరాన్‌తనై - చక్రధరుడైన ఉపకారకుడును, ఓర్ - అద్వితీయంబులైన, నాన్తోళుడై - నాలుగుభుజములుగలవాడును, తూ - పరిశుద్ధమైన, మణివణ్ణన్ - నీలమణి క్యమువంటి కాన్తిగలవాడుసైన శ్రీయఃపతి, తాళుమ్ - *పాదములనున్ను, తడమ్ - విశాలము లైన, కైయుమ్ - ♦చేతులనున్ను, కూప్పి - చేర్చి, నాళుమ్ - ప్రతిదినమున్ను, పణియుమవర్ కణ్డీర్ - ఆశ్రయించువారే, పిఱప్పిడైదోఱు - జన్మమరణములకు మధ్యమందున్న సర్వకాలము లయందును, ఎమ్మై - మనలను, ఆళుడై - దాస్యము చేసికొనిన, నాదర్ - నాథులు.

తా॥ క్షేత్రములు మొదలగు దివ్యావయవసౌన్దర్యముగల చక్రధరుడైన శ్రీయఃపతిని యనన్యగతికులై గుఱించునులై యాశ్రయించెడి శ్రీవైష్ణవులే మనకు సమస్తజన్మములయందును పరమ ప్రాప్యులని. ౨.

నాదనై ఞాలముమ్ వానముమేత్తుమ్ నఱున్దూయ్
ప్పోదనై *పొన్నెడుమ్‌కళక్కరత్తై నెడియాన్‌తనై*
పాదమ్‌పణియవల్లార్‌క్కై ప్పణియుమవర్ కణ్డీర్*
ఓదుమ్‌పిఱప్పిడై దో ఱెమ్మై యూళుడై యార్‌గళే. ౩.

ఆ॥ నాదనై - స్వామియు, ఞాలమున్ - భూలోకమందున్నవారును, వానమున్ - ఊర్ధ్వలోకములయందున్నవారును, ఏత్తుమ్ - స్తోత్రముజేయదగినవాడును, నఱు - పరిమళము గల - తుళాయ్‌ప్పోదనై - తులసీమాలికగలవాడును, పొన్ - స్పృహణీయమై, నెడుమ్ - ముక్కిలిభోగ్యమైన, కళక్కరత్తు - సుదర్శనముగల, ఎన్దై - నాస్వామియైన, పీతాంబరన్‌తనై - ఉపకారకుడునుసైన శ్రీయఃపతియొక్క, పాదమ్ - శ్రీపాదములను, పణియవల్లార్‌క్కై - ఆశ్ర యించువారిని, పణియుమవర్ కణ్డీర్ - ఆశ్రయించువారే, ఓదుమ్ - శాస్త్రములయందుఁ జెప్పఁబడిన, పిఱప్పిడైదోఱు - జన్మములన్నిటిలోను, ఎమ్మై - మనలను, ఆళుడైయార్‌గళే - దాసులుగాగలవారు.

తా॥ పరిమళముగొట్టుచున్న తిరుత్తు : యిమలనును, అతినున్దరంబులైనశఙ్ఖచక్రాదిదివ్యా యుధములును ధరించిన సకలలోకవన్ద్యుడైన శ్రీయఃపతిని యాశ్రయించిన శ్రీవైష్ణవులనాశ్రయించిన భాగవతులే మన కన్ని జన్మములలోను చరమప్రాప్యులని. ౩.

ఊడై యార్‌న్దవాడై యత్ కణ్ణిగె యనుడై నానిన*
పుడై యార్‌పొన్నూలిన* పొన్ముడియ* మఱ్ఱుమ్‌పల్‌కల*

---

* పాదములను చేర్చుడమనగా—ఇతరదేవతలవద్దకి పోకుండుట.

♦ చేతులను చేర్చుడమనగా—సకలోపాయాస్త్రములను విడుచుట.

నడైయావుడై తిరునారణ్ తోండర్ తొండర్ కణ్డీర్*
ఇడైయార్ పిఱప్పిడై దోఱు ఎమక్కెమ్ పెరుమక్కళే. ౫.

ఆ॥ ఉడై - నడుమునందు, ఆర్న్ద - చేరియున్న, అడైయాళ్ - పీతాంబరములుగలవాడును, కణ్డీగైయాళ్ - కణ్ఠభూషణములుగలవాడును, ఉడై - నడుమునందున్న, నాణినాళ్ - కటిసూత్రము గలవాడును, పుడై - పక్కలయందు, ఆర్ - మిక్కిలిప్రకాశించుచున్న, పొన్నూలినాళ్ - స్వర్ణమయమైనయజ్ఞోపవీతముగలవాడును, పొన్ - స్పృహణీయమైన, ముడియాళ్ - కిరీటము గలవాడును, మువ్వుమ్ - ఇరవనున్న, పగ్ - ఆనేకవిధములైన, కలన్ - దివ్యభూషణములను, నడైయా - నిత్యముగా, ఉడై - కలవాడుసైన, తిరు - శోభిల్లుచున్న, నారణ్ - శ్రీమన్నారాయణునియొక్క, తొండర్ - దానులకు, తొండర్‌కణ్డీర్ - దానులైనవారే, ఇడైయార్ - ఎడతెగని, పీఱప్పిడైదోఱు - జన్మములయందున్న జీవితకాలమంతయు, ఎమక్కు - మనకు, ఎమ్ పెరుమక్కళే - ఆసాధారణులైన ప్రాప్యులు.

తా॥ పీతాంబరకణ్ఠాభరణయజ్ఞోపవీతకటినూత్రకిరీటాద్యనేకదివ్యాభరణములతో శోభిల్లు చున్న శ్రీయఃపతియొక్క దాసదాసులకే మనము సర్వదా దాసభూతులమని. ౫.

పెరుమక్కళ్ళువర్ దమ్ పెరుమానై *అమరర్గ
ట్కరుమైయొళ్ళియ వనారముదూట్టియ వప్పనై *
పెరుమైపిదఱ్ఱవల్లారై ప్పిదఱ్ఱుమవర్ కణ్డీర్*
వరుమైయుమిమ్మైయుమ్‌నమ్మైయళిక్కుమ్బిరాక్కళే. ౬.

ఆ॥ ఉళ్ళువర్ - నిత్యులైయున్న, పెరుమక్కళ్ - నిత్యసూరులకు, తమ్ - ఆసాధారణ మైన, పెరుమానై - అధిపతియు, అమరర్‌గట్కు - ఇన్ద్రాదిదేవతలకు, అరుమై - శ్రమము, ఒళ్ళియ - తొలగునటు, అన్ద - ఆకాలమందు, ఆర్ - పూర్ణమైన, అముదు - అమృతమును, ఊట్టియ - భుజింపజేసిన, అప్పనై - స్వామియైనశ్రీయఃపతియొక్క, పెరుమై - మహిమను, పిదఱ్ఱవల్లారై - ప్రీతిచేకొప్పదగినవారిని, పిదఱ్ఱుమవర్‌కణ్డీర్ - ప్రీతిచేకొప్పువారే, వరుమైయుమ్ - పరలోకములయందును, ఇమ్మైయుమ్ - ఇహలోకమునందును, నమ్మై - మనలను, ఆళిక్కుమ్ - రక్షించెడి, పిరాక్కళ్ - స్వామలు

తా॥ నిత్యసూరిసేవ్యుడైన శ్రీయఃపతిని యిన్ద్రాది లమృతమును యాచింప, ప్రయోజ నాన్తరపరులైన వారికిగూడనాయభీష్టమును సెరవేర్చివానియొక్క దౌర్యగుణమునను సన్ధించువారియొక్కదానులే మనయభీష్టమునిచ్చి మనలను రక్షించువారని. ౬

అళిక్కుమ్బరమన్ కణ్ణనై యూళ్బిరాన్ట్రనై*
తుళిక్కునఱుజ్ణి త్తూమణివణ్ణనెమ్మాన్ట్రనై*
ఒళిక్కొణ్డశోదైయై యుళ్ళత్తుక్కొళ్ళువర్ కణ్డీర్*
కళిప్పిన్ఱి మూడెమ్మై చ్చున్మశనాన్దర్ కాక్కుమే. ౭.

అ॥ ఆళిక్కుమ్ - (చేతనులను) రక్షించెడి, పరమనై - సర్వోత్కృష్టుడును, కణ్ణనై - అతిసులభుడును, ఆళి - సుదర్శనమును ధరించిన, పిరాట్టిక్కాన్ - ఉపకారకుడును, తుళిక్కుమ్ - తేనెకారుచున్న, నఱుమ్ - పరిమళముగల, కణ్ణి - తులసీమాలిక చేతలఙ్కరించబడిన వాడును, తూ - పరిశుద్ధమైన, మణిపణ్ణ - మాణిక్యమువంటికాన్తిగలవాడును ఎయ్మ్మ్ - తన్ను మాస్వామియు, ఒళిక్కొణ్ణ - ప్రకాశించుచున్న, కోదియై - తేజస్సుగలవాడునైన శ్రీయఃపతిని, ఊళ్ళత్తు - మనస్సులో, కొళ్ళుమవర్ కణ్డీర్ - అనుభవించువారు, ఎమ్మై - మనలను, కలిప్పిన్ని - చలించకుండ, ఆణ్డు రక్షించి, శన్మశాన్తరమ్ - జన్మపరమ్పరలోనుండి, కాప్పర్ - రక్షించుదురు.

తా॥ సుదర్శనమునున్ను మిక్కిలిభోగ్యమైన తులసీదామమునున్ను ధరించిన యతిసుందర విగ్రహుడైన శ్రీయఃపతిని మనసార ధ్యానించెడి భాగవతులే మనకర్థకామాదిపురుషుల యందభిలాషనుబోగొట్టి మనసంసారమును దొలకింతురని

శన్మశాన్తరజ్కా లెడియూర్ గళై కొణ్డుపోయ్*
తన్మై పెఱుత్తి తక శాళిత్తై క్కుఱ్కొళ్ళు మప్పనై *
తొన్మై పిదఱ్ఱి వల్లారై ప్పిదఱ్ఱు మవర్ కణ్డీర్*
నన్మై పెఱుతె మ్మై నాళుయ్యకొళ్గిన్ఱ నమ్బీరే. ౭.

అ॥ ఆడియూర్ గళై - దాసులను, శన్మశాన్తరమ్ - జన్మపరమ్పరలోనుండి, కాత్తు - రక్షించి, కొణ్డుపోయ్ - తీసికొనిపోయి, తన్మై - స్వస్వరూపపమయొక్క (ఆవిర్భావమును), పెఱుత్తి - పుట్టించి, తక - తనయొక్క, శాళిత్తై క్కుఱ్ - ప్రపాదద్వన్ద్వములకింది, కొళ్ళుమ్ - ఆశ్రీకరించెడి, అప్పనై - స్వామియైన శ్రీయఃపతియొక్క, తొన్మై - స్వాభావికగుణంబులను, పిదఱ్ఱి వల్లారై - ప్రీతితోడెఱ్ఱువారిని, పిదఱ్ఱు మవర్ కణ్డీర్ - ప్రేమయుక్తులై స్తోత్రముజేయువారు, నన్మై - భాగవతశేషత్వమనెడిమంచితనమును, పెఱుత్తి - కలుగఁజేసి, నాళ్ - ప్రతిదిన మున్ను, ఉయ్యకొళ్గిన్ఱ - ఉజ్జీవింపఁజేయుచున్న, నమ్బీర్ - నమ్మదగిన పెద్దలు.

తా॥ తనదాసులను సంసారమునుండి విడిపించి మోక్షమునుబొందించి వారికిఁదన కైఙ్కర్య మునిచ్చెడి శ్రీయఃపతియొక్క కల్యాణగుణంబులను స్తోత్రముజేయువారి నాశ్రయించిన భాగవతులే మనకు భగవత్కైఙ్కర్యమునిచ్చి రక్షించువారని ౭.

నమ్బినై ఞాలమ్పడై తవనై త్తిరుమార్వినై *
ఉమ్బరుల గినిల్ యార్క్కు ముణర్వరియాన్ట్రన్నై *
కుమ్బినర గర్ గళేత్తువరేలు మవర్ కణ్డీర్*
ఎమ్బల పిఱప్పిడై దో మెమ్తొఴు కులమ్ తాఙ్గళే. ౮.

అ॥ నమ్బినై - రక్తకుండనినమ్మదగినవాడును ఞాలమ్పడై తవనై - లోకములనుసృజించు వాడును, తిరుమార్వినై - శ్రీమహాలక్ష్మినివక్షస్థలమందుగలవాడును, ఉమ్బరులగినిల్ - ఊర్ధ్వ లోకములయందున్న, యార్క్కుమ్ - ఎట్టిజ్ఞానవంతులకును, ఉణర్వరియాన్ట్రన్నై - తెలిసికొ

సులభళక్యుడుసైనశ్రీయఃపతిని,శుమ్బినరకర్‌గళ్ -కుమ్బిపాశనరకమందుండువారు, ఏత్తువరేలుమ్- స్తుతించినను, ఆవర్‌కణ్డీర్ - వారేనుమండీ, ఎమ్ - మనయొక్క, చల్ - ఆసేకములైన, పిఱప్పి డైతోఱు - జన్మమరణములకు నడుమనున్న సర్వకాలములయందును, ఎమ్ - మనకు, తొళ్గు - ఆశ్రయింపదగిన, కులమ్‌తొన్ఱిళ్ - వంశములవారగుదురు.

తా॥ ఎట్టిజ్ఞానవంతులకు వలసుగాని మహిమగల సకలలోకస్రష్టయైన లక్ష్మీభర్తనుస్తోత్ర ముచేయువారెంత పాపాత్ములైనను వారికులమంతయు మనకు పగిమిప్రాప్యమైయుండునని. ౮.

కులన్దాఙ్గుళాదిగళ్ నాలిలుమ్‌కీళ్‌పీళ్దు*ఎత్తనై
నలన్దానిలాద శ్నాళశ్నాళర్‌గళాగిలుమ్*
వలన్దాఙ్గుళక్క-రత్తణల్ మణివణ్ణత్తా-రైనుళ్
కలన్దార్* అడియార్ తమ్మడియా రెమ్మడిగళ్. ౯

ఆ॥ కులమ్ - ఇతరకులములను, తొఙ్గు - ధరించెడి, ఆదిగళ్ నాలిలుమ్ - నాలుగుజాతులకంటెను, కీళ్‌పీళ్దు - హీనమై, ఎత్తనై - ఎంతగూత్రము, నలన్దానిలాద-జ్ఞానములేని, శణ్డాళశ్నాళర్‌గళాగిలుమ్ - చణ్డాలులకంటెమిక్కిలియధములైనను, వలమ్-దక్షిణభుజమందు, తొఙ్గు- ధరించిన, శఙ్కరత్తు - సున్దరముగల, అణల్ - స్వామియైన, మణివణ్ణత్తా-రైనుళ్ - మాణిక్యమువంటి తియమేనుగల శ్రీయఃపతికి, ఆశ్రిత్తు - దాసుఁడననియెడి, ఉళ్‌కలన్దార్ - అభిప్రాయముతోఁగూడుకొనినవారియొక్క, అడియార్ తమ్ - దానులయొక్క, అడియార్ - దానులు, ఎమ్మడిగళ్ - మనకుస్వాములు.

తా॥ జాతియంతెంత నికృష్టులైనను, ఎంతజ్ఞానహీనులైనను, చక్రధరునికి నేనుదాసుఁడని తలంచిన దాసులయొక్క దాసదాసులు మనకు పరమప్రాప్యులని. ౯.

అడియార్‌న్దవై యము డ్డాలిలై యన్న వశమ్‌సెయ్యుమ్*
పడియాదుమిల్‌కుఱ్ఱ ప్పడియైన్దై పిరాన్ణ్ణక్క*
అడియారడియార్ తమ్మడియారడియార్ తమ
క్కడియారడియార్ తమ్*అడియారడియోఙ్గళే. ౧౦.

ఆ॥ అడియార్‌న్ద - శ్రీపాదములచేపూర్ణమైన, వైయమ్ - భూమిని, ఉణ్డు - ఆరగించి, ఆలిలై - వటదళమందు, అన్న వశమ్‌సెయ్యుమ్-అన్నము తో సమానముగాజేయువాడును, (ఎడమ పక్కనుకుడిపక్కను తిరితిరిగి పవ్వళించువాడును), పడి - ఉపమానము, ఆదుమిల్ - ఏమియు లేని, కుఱ్ఱ విప్పడి - ముగ్ధశిశువునిగహనుగలవాడును, ఎన్దైపిరాన్ తవక్క - నాపస్వామియైనఉప కారకుడుసైనశ్రీయఃపతికి, అడియారడియార్ తమ్ అడియారడియార్ తమక్కు అడియారడియార్ దమ్‌అడియార్ -దాసదాసులకుదాసదాసులైనవారికి దాసదాసులకు, అడియోఙ్గళ్ - మనము దానులము.

తా॥ ప్రళయకాలమందు లోకములను తన యుదరములోనుంచుకొని వటపత్రశాయి యైన శ్రీయఃపతియొక్క దాసపరమ్పరలోచరమావధి దానులైనవారికి మనము దాసభూతులమని.

‡‡ అడియోఙ్గునూఱ్ఱువర్ వీయ వన్దెవర్క్కుయిళ్ శెయ్‌ద

నెడియోనై *తెన్కురుగూర్ చ్చడగోపక్కురుగై వళ్ళల్ *
అడియార్‌న్దవాయిరత్తు ళ్ళివై పత్తవర్ తొణ్డర్కేళ్‌
ముడివు*ఆరక్కఱ్ఱిక్కిళ్ శన్మమ్ శెయ్యామైముడియుమే. ౧౧.

అ॥ అడియోఙ్గు-వేరుదిగియున్న, (నుప్రతిష్ఠితులైన), నూఱ్ ఱువర్-దుర్యోధనాదులునూఱుగురు, వీయ - నశించునటుల, ఐవర్‌క్కు - పఞ్చపాణ్డవులకు, అరుళ్ శెయ్‌ద - కృపజేసిన, నెడియోనై - సర్వాధికుఁడైనశ్రీయఃపతివిషయమై, తెన్‌కురుగూర్ చ్చడగోపక్కు - సున్దరమైనకురుకాపురికధీశులైననమ్మాళ్వార్లయొక్క, కురుగైవళ్ళల్ - ఆన్తరజ్ఞానైశ్వర్యరూపమై, అడి-పాదములలో, ఆర్‌న్ద - పూర్ణమైన, అయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, అవక్ - ఆశ్రీయఃపతియొక్క, తొణ్డర్ మేల్ - దాసులమీఁద, ముడివు - ముగిసిన, ఇవైపత్తు - ఈపదిపాశురములను, ఆర - మనస్సులో పడునట్లు, కఱ్ఱిక్కిళ్ ల్ - ఆధ్యసింపసమర్థులైనయెడల, శన్మమ్ - జన్మము, శెయ్యామై - కలుగకుండ, ముడియుమ్ - ముగుసును.

తా॥ దుర్యోధనాదులను సంహరించి పాణ్డవులను రక్షించిన సర్వేశ్వరునియొక్క భక్తులైన భాగవతులవిషయమై నమ్మాళ్వార్లుసాయించిన యీపదిపాశురముల నధ్యసించువారు సంసార మందు జన్మించగని ౧౧.

ఆళ్వార్.తిరువడిగళే శరణమ్.
పిళ్ళై తిరువడిగళే శరణమ్.

౮.వ తిరువాయ్‌మొళి.

ఆవతారిక:— ఈతిరువాయ్‌మొళిలో, ముందున్న భగవదనుభవాభిలాష, ఇప్పుడు భాగవతసహవాసముచే మిక్కిలి యధికమై, భగవంతుని నేఁపించకయుండలేక తనసకలేన్ద్రియములతో నాసర్వేశ్వరుని యనుభవింపఁగోరి యడిలళించుక దుఃఖపడుచున్నారు.

‡‡ ముడియానేమూవులగుమ్‌తొళ దేత్తుమ్‌శీ
రడియానే*ఆళ్‌కడలై క్కడైన్దాయ్ పుళ్ళూర్
ఖొడియానే*కొణ్డలర్వణ్ణా వణ్డార్‌కుళలాయ్
నెడియానే*ఎన్నుకీడక్కుమెన్నె ఞ్జమే. ౧.

అ॥ ఎన్నెఞ్జమ్ - నామనస్సు, ముడియానే - కిరీటముగలవాఁడా! మూవులగుమ్-మూడులోకములున్న, తొళుదు - ఆశ్రయించి, ఏత్తుమ్ - స్తోత్రముఁజేయదగిన, శీర్ - సౌన్దర్యముగల, అడియానే - శ్రీపాదముగలవాఁడా! ఆళ్ - ఆగాధమైన, కడలై - సముద్రమును, కడైన్దాయ్ - చిలికినవాఁడా! పుళ్ - గరుత్మంతుని, ఊర్ - వాహనముగానున్న, కొడియానే-ధ్వజముగానున్నగలవాఁడా! కొణ్డల్ - మేఘమువంటి, వణ్ణా-కాన్తిగలవాఁడా! అణ్డత్తు-ఆణ్డమలోనున్న,

ఉమ్బరిల్ - బ్రహ్మాదిదేవతలకంటె, నెడియాన్ - గొప్పవాడా! ఎన్ను - అనిధ్యానించి, ఇడక్కుమ్ - ఉండును

తా॥ శ్రీయఃపతీ! నామనస్సు, నీకిరీటమునున్ను, సకలలోకస్తుత్యంబైన శ్రీపాదముల నున్ను, గరుడధ్వజమునున్ను, మేఘమువంటి నీతియు మేనునున్ను ఎల్లప్పుడును ధ్యానించుచు నిన్ను సేవింపఁ గోరుచున్నదని. ౧.

నెఞ్జమేనీణగరాగ విరున్దవెన్
తఞ్జనేతణ్ణిలఞ్జెక్కి లైయెచ్చొల్ప
నఞ్జనేషాలజ్గొళ్వ కుఱళాగియ
వఞ్జనేఎన్ను మెప్పోదుమెన్వాళగమే. ౨.

అ॥ ఎన్ వాళగమ్ - నావాక్కు, ఎప్పోదుమ్ - ఎల్లప్పుడును, నెఞ్జమే - నామనస్సే, నీళ్ - గొప్ప, నగరాగ - పట్టణముగాఁజేసికొని, ఇరున్ద - వేంచేసియున్న, ఎన్తఞ్జనే - నాయాపత్సఖుఁడా! తఞ్ - సుందరమైన, ఇలఞ్జెక్కు - లఞ్కకు, ఇలైయై - రాజైనరావణుని, శెల్ల - చంపిన, నఞ్జనే - విషమువంటివాఁడా! షాలమ్ - భూమిని, కొళ్వ - పళిఁబుచుకొనుటకై, కుఱళాగియ - వామనుఁడవైన, వఞ్జనే - వఞ్చకుఁడా! ఎన్నుమ్ - ఆనిచెప్పును.

తా॥ శ్రీయఃపతీ! నావాక్కు, రావణానుచరసంహారకుఁడవైన నీపరాక్రమమునున్ను వామనుఁడవై భూమిని మహాబలివద్దనుండితీసిన నీయుపాయమునున్ను, నామనస్సునందును యనిశమిన్ని యెల్లప్పుడు ననుసంధించుచున్నదని. ౨.

వాళగమేయేత్తవరుళ్ శెయ్యుమ్ వానవర్‌దమ్
నాయగనేనాళిళ నిఱైశెల్ కోక్కిల్విడుత్తు
వేయగమ్బల్ వెణ్ణెయ్‌తొడువుణ్ణ వానాయర్
తాయవనేఎన్తడవుమ్ కైగళే. 3.

అ॥ వాళగమే - వాగింద్రియమే, ఏత్త - స్తుతించునట్లు, అరుళ్ శెయ్యుమ్ - కృపఁజేసిన, వానవర్‌దమ్ నాయగనే - నిత్యసూరులకుఁజాథుఁడా! వాళ్ - దినములచే, ఇఱైమ్ - చాలుఁదైన, తిఙ్గళ్ - చంద్రునివలె, కోళ్ - తేజస్సును, విడుత్తు - విస్తరింపఁజేసి, (మందహాసముఁజేసి), వేయగమ్ - వెదురుతోఁగట్టివయిళ్లలోనుంచిన, పాల్ - పాలనున్ను, వెణ్ణెయ్ - వెన్ననున్ను, తొడు - దొంగలించి, ఉణ్ణ - ఆరగించిన, ఆసాయర్ - గోపలకు, తాయవనే - తల్లివంటివాఁడా! ఎన్ను - అని, ఎన్ కైగళ్ - నాచేతులు, తడవుమ్ - చెదుకును.

తా॥ శ్రీయఃపతీ! నిన్నుస్తుతించునట్లు వాగింద్రియమునుపమాత్రము కృపఁజేసిన నీవు గోప స్త్రీలుదాచిపాలనున్ను వెన్ననున్ను దొంగలించి యారగించి మందస్మితముగల ముఖారవింద మంతో నెచ్చటనున్నావోయని నాచేతులు చెదుకుచున్నవని. 3

కైగళాల్ర తొళుదుతొళుదున్నై*
వైగలుమ్‌మా తిరై హ్పోదు మోర్ వీడిన్ఱి*

పైకొళ్ పామ్బేఱి యుయ్యై వరనే*ఉన్నై ఎ
మెయ్‌యిళ్ళుక్కాణ విరుమ్బుమెఁకణ్ణీ. ౪.

ఆ॥ పైకొళ్ - విశాలమైనపడములుగల, పామ్బు - ఆదిశేషునిమీద, ఏఱి - ఎక్కి, ఉయ్యై - నిత్యవాసముజేయుచున్న, పరనే - సర్వాధిపుండా! ఎఁకణ్ణీ - నాసేత్రములు, కైగళాల్ - చేతులతో, ఆర - సంపూర్ణముగా, ఉన్నై - నిన్ను, తొఁడుతొఁడు - కాగలించుకొని కాగలించుకొని, వైగలుమ్ - ప్రతిదినమున్న, ఓర్మాత్తైప్పోదు - ఒకక్షణము గూడ, వీడిన్ది - విడువక, ఉన్నై - నిన్ను, మెయ్‌యిళ్ళ - ప్రత్యక్షముగా, కాణ - నేవిం చుటకు, విరుమ్బుమ్ - ఆశబడును.

తా॥ ఆనంతశయినైన ఓశ్రీయఃపతీ! నాచేతులతోనిన్ను చక్కగా కాగలించుకొని యొక క్షణముగూడవిడువకుండ నిన్ను సేవించుటకు నాసేత్రములాశపడుచున్నవియని. ౪.

కణ్ణాళ్ కాణవరుఙ్గొ లెన్రాశై యాల్*
మణ్ణాక్కుణ్ణవామననేఉమగిఴ్న్దుశెల్*
ఎణ్ణాక్కుణ్ణపుళ్ళిఁ శిఱుగొలిపావిత్తు*
తిణ్ణాళ్ళవోర్క్కుమ్‌కిడన్దెఁశెవిగళే. ౫.

ఆ॥ కణ్ణాళ్ - నేత్రములచే, కాణ - చూచునట్లు, వరుఙ్గొల్ - (శ్రీయఃపతి) వేంచే యునో, ఎన్రాశైయాల్ - అనెడియాశచే, మణ్ - భూమిని, కొణ్ణ - స్వీకరించిన, వామనఁ - వామనుడు, ఏఱి - ఎక్కివేంచేయుటచే, మగిఴ్న్దు - సన్తోషించి, శెల్ - సంచరించుచున్న, పణ్ కొణ్ణ - సామగానముగల, పుళ్ళిఁ - గరుత్మంతునియొక్క, శిఱు - అక్కలయొక్క, ఒలి - శబ్దమును, పావిత్తు - ధ్యానించుకొని, కిడన్దు-ఉఱ్ఱి, ఎఁ శెవిగళ్ - నాచెవ్వులు, తిణ్ణాళ్ళ - దృఢముగా, ఓర్‌క్కుమ్ - గురిపెట్టియాలోచించుచున్నది.

తా॥ ఓశ్రీయఃపతీ! నేనుకళ్లారసేవించునట్లు నీవెచ్చటకైనా వేంచేసెదవో యేమోయని యాళ్వా చెవ్వులు, నీసంశ్లేషముచే మిక్కిలి సంతోషించి సామగానముజేయుచువచ్చుచున్న నీవామనమైన గరుత్మంతునియొక్క అక్కలశబ్దము లెచ్చట వినవచ్చునోయని యాశబ్దమువిను టకు జాగ్రతగలవైయున్నవని. ౫.

శెవిగళాలార నిఁకీర్ త్తిక్కనియెన్నుమ్
కవిగళే*కాలప్పణ్ణే నుయ్యై వత్తుఴ్ ళు*
పుఴియిన్మేల్ పొన్నిడుమ్ శక్కరత్తున్నై యే*
అవిన్ది యాదరిక్కుమ్ మినదావియే. ౬.

ఆ॥ నిఁ - నీయొక్క, కీర్ త్తి - యశస్సును బ్రతిపాదించెడి, కని - ఫలమువలెనితీఁగ్య మైన, కవిగళే - కవిత్వములనే, కాలప్పణ్ - కాలానుకూలరూపమైన రాగమునెడి, తేఁ - తేనెయందు, ఉయ్యప్ప-చక్కగాగలిపి, శెవిగళాల్ - చెవ్వులచే, ఆర-పూర్ణముగా, తుఴ్ ళు - అనుభవించి, పుఴియిఁమేల్ - భూలోకమంతా, పాఁ - అంటమై, పొడుమ్ - మిక్కిలితీఁగ్య

తలై, కళ్ళ్‌రత్తు - సుదర్శనముగల, ఉన్నై న్నె యే - నిన్నే, ఏనదావి - నాప్రాణము, అవిన్ని - ఎడతెగక, ఆవిక్కుమ్ - ఆశపడును.

తా॥ ఓశ్రీయఃపతీ! నీయొక్కమధురంబులైన గుణములను జక్కగావిని చక్రధరుడ నైన నిన్నీలోకమందే సేవింపవలయుననిర్ణ్ణాప్రాణములాశబడుచున్నవని. ౬.

ఆవియేయారముదే యెన్నై యాళుడై *
తూవియమ్బుళ్ళుడై యాయ్ శుడర్ నేమియాయ్*
పావియేన్నెఞ్చమ్ పులమ్బప్పలకాలుమ్*
కూవియమ్కాణప్పెజే నునకోలమే. ౭.

అ॥ ఆవియే - నాప్రాణభూతుఁడా! ఆర్ - పూర్ణమైన, అముదే - అమృతముపలె భోగ్యభూతుఁడా! ఎన్నై న - నన్ను, ఆళుడై - దాసునిగాగలవాఁడా! అమ్ - సుందరమైన, తూవి - శ్వేతకలుగల, పుళ్ - గరుత్మంతుని, ఉడైయాయ్ వాహనముగాగలవాఁడా! శుడర్ - ఉజ్జ్వలమైన, నేమియాయ్ - సుదర్శనముగలవాఁడా! పావియేన్ - పాపియైన నాయొక్క, నెఞ్చమ్ - మనస్సు, పులమ్బ - ఆశబడిపిలువగా, కలకాలుమ్ - చిరకాలము, కూవియమ్ - పిలిచినను, ఉనకోలమ్ - నీదివ్యవిగ్రహమును, కాణప్పెజోక్ - సేవించకుండనున్నాను.

తా॥ నాప్రాణభూతుఁడును, నిరతిశయభోగ్యుఁడును, చక్రాయుధుఁడై గరుత్మంతునిమీఁదవేంచేసిచ్చి నన్ను శేషపఱుచుకొనినవాఁడుసైన ఓశ్రీయఃపతీ! నేను సేవింపవలయునని యూళబడి యెంతకాలమునుండిచినను నాకోరికను లభించకయున్నానని. ౭.

కోలమేతామరైక్కణ్ణదోర్ఞన
నీలమే*నినైనదావియైయాక్గిన్ఱ
శీలమే*శెన్ఱుశెల్లాదనమున్నిలామ్
కాలమే*ఉన్నై యెన్నాళ్ కణ్డుకొళ్వనే. ౮.

అ॥ కోలమే - పరమసుందరుఁడా! తామరైక్కణ్ణదు - పద్మనేత్రుఁడా! ఓర్ - అద్వితీయమైన, అఞ్జనమ్ - కాటుకవలె, నీలమే - శ్యామమైనతిరుమేనుగలవాఁడా! నిన్ఱ - స్థిరపడియుండి, ఎనదావియై - నాప్రాణమును, ఈర్గిన్ఱ - బద్దలుజేయుచున్న, శీలమే - స్వభావముగలవాఁడా! శెన్ఱ - భూతకాలమునును, శెల్లాదన - భవిష్యత్కాలమునుకును, మున్నిలామ్కాలమే - ముందున్న వర్తమానకాలమునుకునునిర్వాహకుఁడా! ఉన్నై న - నిన్ను, ఎన్నాళ్ - ఎప్పుడు, కణ్డుకొళ్వన్ - సేవించెదను.

తా॥ సౌందర్యమే శరీరమెత్తివచ్చినట్లున్న పద్మనేత్రమును, అఞ్జనాచలశ్యామమైనతిరుమేనును నాకుసులభంచక నన్ను బాధించుచున్న ఓశ్రీయఃపతీ! నిన్ను సేవనుభవించుటకు దగిన కాలమును నీవే నాకు శీఘ్రముగా గల్పించుమాయని. ౮.

కొళ్వనే నాన్మఱై మూవడితాన్ఱై
కళ్వనే*కఞ్జనై వఞ్చిత్తువానై

ఉళ్వన్నైత్తిర*ఓరాయిరమ్‌తోళ్ తుణిత్త
పుళ్వల్లాయ్*ఉన్నై యెళ్ళాన్ను పొరున్దువనే. ౯.

అ॥ మావలి - ఓమహాబలీ, నాళ్ - నేను, మూవడి - మూడడుగులు, కొళ్వాళ్ - తీసుకొనెదను, తా - ఇమ్ము, ఎన్ఱ - అనియడిగిన, కళ్వనే - వంచకుఁడా! కణ్ణనై - కంనుని, వఞ్చిత్తు - వంచన జేసియు(చఁపియు), వాణనై - బాణాసురునియొక్క, ఉళ్వన్నైత్తి - మనోబలము, తీర - పోవునట్లు, ఓరాయిరమ్ - ఒకవెయ్యి, తోళ్ - భుజములను, తుణిత్త - ఛేదించిన, పుళ్ వల్లాయ్ - గరుడవాహనుఁడా! ఉన్నై - నిన్ను, ఎళ్ళాన్ను - ఎప్పుడు, పొరున్దువన్ - పొందెదను.

తా॥ ముగ్ధమాటలచే మహాబలిని మోహింపజేసి వానిని జయించియు, కంనుసంహారించియు, శివధ్రుడనైనన్ను శివుఁడు రక్షించునని యభిమానించియున్న బాణాసురునియొక్క వెయ్యి భుజములను ఛేదించియు ఇట్లుసకలవిరోధులను బోగొట్టిన ఓశ్రీయఃపతీ! నిన్ను నేనెప్పుడుపొందెదనని.

పొరున్దియమామరుదినిఱై పోయ వెమ్
పెరున్దగాయ్*ఉనక్కుళ్ కాణియ పేదుఱ్ఱు*
వరున్దినాన్ వాళ్గమాలై కొణ్డు*ఉన్నై యే
ఇరున్దిరున్ఱై త్తనై కాలమ్ పులమ్బువనే. ౧౧.

అ॥ పొరున్దియ - చేరియున్న, మా - గొప్ప, మరుదిఱ్ - మద్దివృక్షములయొక్క, ఇఱై - వడుమన, పోయ - వేంచేసిన, ఎమ్ - మాస్వామియైన, పెరుమ్ తగాయ్ - మహాప్రభావమంగళవాఁడా! ఉనక్ - నీయొక్క, కుళల్ - శ్రీపాదమును, కాణియ - సేవించవలయునని, పేదుఱ్ఱు - ఆళుఁడి, వరున్ది - దుఃఖించి, నాన్ - నేను, వాళ్గమాలైకొండు - శబ్దసందర్భములతో, ఇరున్దిరున్ద - ఉండియుండి, ఉన్నైయే - నిన్నే, ఎత్తనైకాలమ్ - ఎంతకాలము, పులమ్బువనే - విలిచెదను.

తా॥ మద్దివృక్షములనడుమన జనుదెంచి వానిని బడద్రోసిన బలిష్ఠుఁడా! నీశ్రీపాదమును సేవింపనాళఁపడి దానిని లభించక దుఃఖించుచు నిన్ను నేనెంతకాలము విలిచెదనని. ౧౦.

‡‡ పులమ్బుశీర్ పూమియళన్ద పెరుమానై *
నలఞ్శోళశీర్ నన్గురుగూర్ చ్చడగోపన్*శొల్
వలఞ్శెణ్డువాయిరత్తుళ్ళివై యుమోర్ప
త్తిలఙ్గువార్*యావరుమేయిువర్ శొన్నాలే. ౧౧.

అ॥ పులమ్బు - ప్రోక్షణము జేయదగిన, శీర్ - కల్యాణగుణములుగలవాఁడై, పూమి - భూమిని, అళన్ద - కొలిచిన, పెరుమానై - స్వామియైన శ్రీయఃపతివిషయమై, నలఞ్శోళ - భగవదనుభవాభినివేశమునెడి మంచితనముగల, శీర్ - జ్ఞానముగల, నల్ - విలక్షణులైన, కుఱుగూర్ చ్చడగోపన్ - తిరువగరిస్వామియైనమ్మాళ్వార్లు, శొల్ - చాయించిన, వలఞ్శెండు - ప్రతి

పాదపద్మపర్యన్తములగల, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఓర్ - అద్వితీయమైన, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, శొన్నార్ల్ - ఆనుసంధించినయెడల, యావరుమ్ - ఎట్టివారైనను, ఇలఙ్గు - ప్రకాశించుచున్న, వాన్ పరమపదమును, ఏఱువర్ - పొందుదురు.

తా॥ శ్లాఘ్యములైన కల్యాణగుణంబులుగల శ్రీయఃపతివిషయమై నమ్మాళ్వార్తగుసాయించినయీపదిపాశురముల ననుసంధించువారు పరమపదమును బొందుదురని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

కీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౯ - వ తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక:—ఈతిరువాయ్‌మొళిలో, సకలేంద్రియములచే భగవంగుని యనుభవించ వలయునని యాశించిన తనయాళ్వారవేరవందువ బాధబడుచు, ఈబాధను బెప్పుకొనుటకుదగిన నాళోఁబోలినవా రెవరైనను న్నారాయని బరిశీలించి, సకలమనుజులునన్యాసక్రమమన్నుకై భగవద్విముఖులై యుండగాంచి, తనబాధనుమఱచి వారికి హితంబునుపదేశించుచున్నారు.

శొన్నాల్ విరోదమిను మాగిలుమ్ శొల్లువ కేళ్మినో*
ఎన్నావిలి కవి యూనొరువర్ క్కుమ్ కొడుక్కిలేన్*
తెన్నా తెనావెన్దు వణ్డుమురల్ తిరువేఙ్కడత్తు*
ఎన్నానై యెన్నప్ప నెమ్బెరుమానుళనాగవే. ౧.

అ॥ ఇదు - ఈమాటను, శొన్నాల్ - చెప్పినయెడల, విరోదమ్ - మీకువిరోధముగానుండును, ఆగిలుమ్ - అయినను, శొల్లువ - చెప్పెదను, కేళ్మిన్ - వినుడుము, వణ్డు - తుమ్మెదలు, తెన్నా తెనావెన్దు - తెన్నా తెన్నాఅని, ముగల్ - శబ్దించుచున్న, తిరువేఙ్కడత్తు - వేఙ్కటాద్రియందువేంచేసియున్న వాడును, ఎన్నానై - నాకునిర్వ్యాజకుడును, ఎన్నప్పన్ - నాకుపకారకుడును, ఎమ్బెరుమాన్ - మత్స్వామియుసైనశ్రీయఃపతి, ఉళనాగ - ఉండగా, ఎన్ - నాయొక్క, నావిల్ - నాలుకయందున్న, ఇన్ - మధురమైన, కవి - కవిత్వమును, యూన్ - నేను, ఒరువర్‌క్కుమ్ - మఱియొకరికిని, కొడుక్కిలేన్ - ఇవ్వను.

తా॥ ఓచేతనులారా! నేనుచెప్పెడిమాట మీకు విరోధముగా దోచును. అయిననొకమాట చెప్పెద, వినుడు అతిరమణీయంబైన వేఙ్కటాద్రియందు వేంచేసియున్న మత్స్వామియైన సర్వేశ్వరుడుండగా వానికిబదులు నేనింకొకనికి గృతిచెప్పనని. ౧.

ఉళనాగవేయెణ్ణి తన్నై యొట్రాగ త్తొల్వైత్తై*
వళనామదిక్కు మిమ్మానిడత్తై క్కవిపాడియెన్*
కుళనార్ కుழలినీర్ కణ్ణ కుటుబ్బుడిమెయ్ మ్మైయే*
ఉళనాయవై నైయె యెన్దైపెమ్మానై యొళీయవే. ౨.

అ॥ కిళర్ - కొలనలచే, ఆర్ నిండియున్న, కళ్వని - పొలములచే, కూళ్ - చుట్టఁబడిన, కణ్ - విశాలమై, వళ - క్లాఘ్యంబైన, కుఱుంగుడి తిరుక్కుఱుంగుడియనెడిదివ్యదేశమందు, మెయ్‌మ్మైయ్‌రోడు - యథార్థముగా, (తనగుణములు[పకాశించునటుల), ఉళనాయ - వెంచేసియున్న, ఎన్దైయై - నాకుపకారకుండై, ఎన్దైమెమ్మానై - నాకులనాథకుఁడైన సర్వేశ్వరుని, ఒళ్ళియ- విశాగా, తన్నై - తనను, ఒన్నాగ - ఒకవస్తువుగా, ఉళనాగవే - ఉన్నటులనే, ఎణ్ణి - తలంచి, తెళివిల్లాత్తై - తనసంపత్తును, పళనా - అధికముగా, మదిక్కుమ్ - అభిమానించియున్న, మానిడత్తై - మనుష్యజాతిని గురించి, కవిపాడి, కవిత్వముచెప్పి, ఎన్ - ఏమి[పయోజనము.

తా॥ అవధిలేని సంపద్యుక్తుండై మాకులదేవతయైన శ్రీయఃపతిని వదలి, తవయత్నైశ్వర్యమును గోల్పదనితలంచిన మనుష్యులకుఁ గృతిచెప్పుటచే మాకెట్టి[పయోజనమును సిద్ధించదని. ౨.

ఒళ్ళివొన్నిల్లాద వల్లూళ్‌దోఱూళ్‌నిలావ*పోమ్
వళ్ళియై తరుమ్ నఁబళ్ వానవరీళనై నిఱ్కప్పోయ్*
కళ్వయమిగనల్ల వాన్ కవికొండ్రుపులవీర్‌గాళ్*
ఇళ్ళియఱ్కరుది యోర్ మానిడమ్పాడలెన్నావదే. ౩.

అ॥ ఒన్ను - ఒకవిధమైన, ఒళ్ళివు - విచ్ఛేదమున్న, ఇల్లాద - లేకుండ, వల్ - ఆసేకములైన, ఊళ్ళితోఱూళ్ళి - [పతికల్పములుతుందును, (యాపత్కాలమును), నిలావ - ఉండునటుల, పోమ్ - పోతగిన, వళ్ళియై - ఉపాయమును, తరుమ్ - ఇచ్చెడి, వానవర్ - నిత్యసూరులకు, ఈళనై - స్వామియైన శ్రీయఃపతిని, నిఱ్క - తప్ప, పులవీర్‌గాళ్ - జ్ఞానపంతులారా! పోయ్- మతియొకచోటికివెళ్ళి, కళ్వియమిగు - మిక్కిలియతిశయించిన, వల్ల - శ్రేష్ఠమైన, వాళ్‌కవికొండ్రు - గొప్పకవిత్వమునుచెప్పి, ఇళ్ళియ - స్వరూపహానిపమ్చువల్లు, కరుది - తలంచి, ఓర్ మానిడమ్ - ఒకమనుష్యుని- పాడల్ - స్తోత్రముజేయుటచే, ఎన్నావదు - ఏ[పయోజనము గలుగును.

తా॥ ఓపండితులారా! మనకవిచ్ఛిన్నమైనానుభవోపాయమునిచ్చెడి శ్రీయఃపతియుండగా వానినివదలి యొకమనుజునివిషయమై కృతిచెప్పుటచే మీకుస్వరూపహాని వచ్చునే తప్పమఱియొక [పయోజనముగలుగదని. ౩.

ఎన్నావదెత్తనై నాళైక్కుప్పోదుమ్పులవీర్‌గాళ్*
మన్నామనిళర్‌కై ప్పాడి పృడైక్కుమ్పొరుమ్పొరుళ్*
మిన్నార్ మణిముడి విణ్ణవర్ తాఁదైయైప్పాడినాల్*
తన్నాగవేకొండు శెన్మమ్ శెయ్యుమైయుమ్‌కొళ్ళుమే. ౪.

అ॥ పులవీర్‌గాళ్ - ఓపండితులారా! మన్నా - అస్థిరులైన, మనిళర్‌కై - మనుజులను, పాడి - స్తుతించి, పడైక్కుమ్ - పొందెడి, పొరుమ్ - (మీతలంపుచే) గొప్పదైన, పొరుళ్ - ధనముచే, ఎన్నావదు - ఏ[పయోజనమునుసిద్ధించును, ఎత్తనైనాళైక్కు - ఎన్నిదినములకుపోదుమ్ - చాలును, మిన్ - కిరణములచే, ఆర్ - పూర్ణమైన, మణిముడి - రత్నకిరీటముగల, విణ్ణవర్ -

గిల్వ్యనూరులకు, తాఁదైయై - నిర్వాహకుండైనసర్వేశ్వరుని, పాడినాల్ - స్తుతించినయెడల, తన్నాగ వేకొండు - తనతోసమానముగాజేసి, తన్నుమ్ శెయ్యాయైయుమ్ - జన్మమొత్తకుండునట్లు, కొళ్ళుమ్ - అంగీకరించును.

తా॥ ఓజ్ఞానాధికులారా! ఒకమనుష్యునిస్తుతించి సంపాదించిన యుల్పధనముచే మీకార్యము నెరవేరునా? అధనము మీకెంతకాలముపయోగింపును? మీళరీరపోషణకుఁగూడజాలదు. గనుక వానిని వదలిమోక్షసామ్రాజ్యమునిచ్చెడి నిత్యనూరినిర్వాహకుఁడైన సర్వేశ్వరుని స్తుతింపుఁడని.ర.

కొళ్ళుమ్వయని శ్లై క్కుఁ్పై కిళర్ తన్న శెల్వత్తై *
వళ్ళల్ పుగళ్ న్దు నుమ్‌వాయ్‌మైయిళ్ళక్కుమ్‌పులవీర్ గాళ్ *
కొళ్ళక్కుఁ్పై విలఁ వేండ్రిఁ్ శ్లామ్ తరుమ్‌కోదిల్ *ఎన్
వళ్ళల్ మణివణ్ణన్ఁ్నై క్కవిశొల్లవమ్మినో. ౪.

ఆ॥ కొళ్ళుమ్ - పొందదగిన, పయఁ - ప్రయోజనము, ఇల్లై - లేదు. కుప్పై - కుప్పను, కిళర్ తన్న - తవ్వుటకుసమానమైన, (అసారమైన), శెల్వత్తై - సంపత్తును, వళ్ళల్ -శ్రేష్ఠముగా, పుగళ్ న్దు - కొనియాడి, నుమ్‌వాయ్‌మై - మానోటిసత్యమును, ఇళ్ళక్కుమ్-పోగొట్టుకొనుచున్న, పులవీర్ గాళ్ - కవిశ్రేష్ఠులారా! కొళ్ళ - అంగీకరించుటకు, కుఁ్వైవిలఁ - కొఁతలేనివాఁడును, (మీవర్ణనకుఁదగిన పూర్తిగలవాఁడును), వేండ్రిఁ్ శ్లామ్ - ఆపేక్షించినవన్నిని, తరుమ్ - ఇచ్చుటకుసమర్థుఁడును, కోదు - ప్రత్యుపకారము నపేక్షించఁడమనెడిదోషము, ఇల్ - లేనివాఁడును, ఎన్ - నాకు, వళ్ళల్ - మహోపకారకుఁడును, మణివణ్ణన్ఁ్నై - నీలరత్నమువంటితియమే నుగలవాఁడునైనశ్రీయఃపతివిషయమై, కవిశొల్ల - కవిత్వమువెల్ప, వమ్మిఁ - రండు.

తా॥ ఓకవీశ్వరులారా! మీరు గుణహీనులైన మనుజులవిషయమై లేనిగుణముల నారో పించి స్తుతించినయెడల మీరసత్యవాదులనుదురేగాక మఱియొకప్రయోజనమున్నట్టిద్ధించదు.గనుక మీస్తోత్రమునకుఁ దగిన గుణవంతుఁడును, మీయందేమియుంగోరక మీకుసకలాభీష్టములనిచ్చువాఁడు నైన శ్రీయఃపతివిషయమై కృతికెల్పుదురు రండుమీయని, ౫.

వమ్మిఁ పులవీర్ నుమ్మైయ్ వరు శ్లిక్కై శెయ్‌దుయ్‌మ్మినో *
ఇమ్మన్నులగినిల్ శెల్వరిప్పోది శ్లై నోక్కినోమ్ *
నుమ్మిఁ కవికొండు నుమ్‌నుమిట్టా శెయ్‌వమే శ్లినాల్ *
శెమ్మిఁ తుడర్ముడి యెన్ తిరుమాలుక్కుఁ్చ్చేరుమే. ౬.

అ॥ పులవీర్ - ఓకవీశ్వరులారా! వమ్మిఁ - రండు, నుమ్ - మీయొక్క మైయ్-శరీరమును, వరుత్తి-కష్టపఱచి, కైశెయ్‌దు-చేతులతోపనిచేసి, (కూలిచేసి), ఉయ్‌మ్మిన్ -జీవించుఁడు. ఇమ్మన్నులగినిల్ *ప్రవాహంలోనిత్యమైన యీలోకమందు, ఇప్పోదు-ఇప్పుడు, శెల్వర్-శ్రీమంతులు, ఇల్లై - లేరు, నోక్కినోమ్-విచారించితిమి, నుమ్-మీయొక్క, ఇన్ -మధురమైన, కవికొండు-

---

* ప్రవాహంలోనిత్యమనగా - నదియందొక ప్రవాహము దీసిపోయినను అదేవిధముగానత్సన్న మగునని. మఱియొక ప్రవాహమువచ్చునట్లు ఒకవస్తువునఁజించినను మఱియొకటి యదేవిధముగనత్సన్న మగునని.

స్తోత్రములచే, నుమ్మనుమ్ - మీయొక్క, ఇట్టాలెయ్వుమ్ - ఇట్టజీవతను, ఏత్తినాల్ - స్తుతించిన యెడల, శెయ్‌మిన్ - చక్కగాబ్రకాశించుచున్న, కుడర్ - తేజోమయమైన, ముడి - కిరీటము గల, ఎన్ తిరుమాలుక్కు - శాశ్రీయఃపతికి, శేరుమే - చేరును.

తా॥ ఓ(ప్రజ్ఞులారా! నామాటనువినుడు. మీరు శరీరకష్టపడి తూలియైనచేసి బతుకుడు. మీకవిత్వమునగసంతోషించి మీకుదగినసమ్మానముజేయదగిన సంపన్ను లిచ్చుడెవ్వరున్ను లేరు. శ్రీయఃపతికంటె వేరైన మాయిష్టదేవతలను మీరుస్తుతించినను మీరాశోపించిచెప్పిన గుణములు వారియందుండవుగనుక యాకవిత్వముగూడ యట్టిగుణంబులగల శ్రీయఃపతికేజేరుగనని. ౬.

శేరుమ్‌కొడై పుగ ழ்ల్లెయిలాన్ *ఓరాయిరమ్
పేరుముడై యపిరాన్ యల్లాల్ మఱ్ఱుగూర్‌కిలే*
మారియన్ ఱన్ కై మాల్వరై యొగ్కుమ్‌తిణ్తోళ్‌నన్ఱు*
పారిలోర్ పఱ్ ఱైయై ప్పన్నిచ్చ్వప్పుమ్మొయ్‌గళ్ పేశనే. ౭.

అ॥ శేరుమ్ - తగిన, కొడై - దానముచేగలిగిన, పుగழ్ - కీర్తికి, ఎల్లెయిలాన్ - అవధి లేనివాడును, ఓరాయిరమ్ - ఒకవెయ్యి, పేరుమ్ - తిరునామములనున్న, ఉడై యఁ-కలవాడును పిరాన్ యల్లాల్ - మహాఁవతారకుడునైన శ్రీయఃపతినితప్ప, పారిల్ - భూమియందున్న, ఓర్ - ఆప్రయోజకుడైన, మఱ్ఱు - వేఱొక, పఱ్ ఱైయై - గడ్డివలెనల్పుడైనపురుషునినురించి, కై - (మీ) చెయ్యి, మారియన్ - (తఁవిలో) మేఘముతోసమానమనియు, తిణ్ - దృఢమైన, తోళ్ - భుజములు, మాల్ - గొప్ప, వరై యొడొక్కు - మెన్ను-పర్వతముతోసమానమనియు, పన్నిచ్-సత్యవచనముగలియని, పఱుమ్‌పొయ్‌గళ్ - నూతనమైన యసత్యవచనములను, పేశ - చెప్పుటకు, యాన్ - నేను, కిలేన్ - సమర్థుఁడనుగానుగాను.

తా॥ అత్యుదారుఁడై ప్రసిద్ధుఁడైన శ్రీయఃపతియొక్క సహస్రనామములను సంకీర్తనముజే యవలయుననియున్న నేను వానినివదలి, ఒకక్షుద్రపురుషునిఁజూచి, నీపేగొప్పవాఁడవనియు, మహోదారుఁడవనియు, ఇట్టియబద్ధము చెప్పుటకు శక్యుఁడనుగానని. ౭.

వేయ్ న్మలిపురై తోళి పిన్నైక్కు-మణాళనై *
ఆయ పెరుమ్బుగழ్ ழ్ల్లెయిలాదనపాడిప్పోయ్*
కాయమ్‌కழ్ త్తవత్ తాళిణైక్కీழ్ప్పుగుజ్‌క్కుదలగ*
మాయమనిశైరై యొశ్‌శొల్లవల్లేనెవాయ్‌కొణ్డే. ౮.

అ॥ వేయిన్ - వెదురుకంటె, మలి - సుందరములై, పురై - పరస్పరసదృశంబులైన, తోళి భుజములుగల, పిన్నైక్కు - సప్పిన్నపిరాట్టికి, మణాళనై - వల్లభునియొక్క, ఆయ - స్వరూపా నురూపంబులై, పెరుమ్ - అపరిచ్ఛిన్నంబులై, ఎల్లెయిలాదన - ఆసంఖ్యాతంబులైన, పుగழ్ - గుణంబులను, పాడి - స్తుతించి, పోయ్ - ఆజీవిధమునగానడుచుచు, కాయమ్-శరీరమును, కழ్ త్తు-విడిచి, అవగ - ఆశ్రీయఃపతియొక్క, తాళిణైక్కీழ్ - శ్రీపాదద్వన్ద్వములక్రింద, పుగుమ్-ప్రవే

శించుటయందు, కాదల్ - ఆశగలనేను, మాయమ్ - నశ్వరులైన, మనిశరై - మనుజులను, ఎన్ వాయ్‌కొణ్డు - నావాక్కుతో, ఎణ్ణిక్కొళ్ళవల్లేన్ - ఏమనిచెప్పెదను.

తా॥ ఓబుద్ధిమంతులారా! చక్కనిభూజములుగల పప్పిన్నప్పిరాట్టితో సంశ్లేషించుచున్న సకలకల్యాణగుణాకరుడైన శ్రీయఃపతిని స్తుతించుచు, ఈశరీరావసానమందే వానిశ్రీపాదములను పొందదలంచిన నావాక్కు మతియొకమనుజుని స్తోత్రముజేయదని ౯.

వాయ్‌కొండు మానిడమ్‌పాడవన్ద కవియేనల్లేన్*
ఆయ్‌కొణ్డశీర్వళ్ళలాళ్‌ప్పిరానెనక్కే యుళళ్*
శాయ్‌కొణ్డవిమ్మైయుమ్‌శాత్తు వానవర్ నాట్టైయుమ్*
నీకణ్డుకొళ్వున్ను వీడుమ్‌తరుమ్‌నిన్నునినైవే. ౯.

ఆ॥ వాయ్‌కొండు - వాక్కుతో, మానిడమ్ - మనుజులపు, పాడవన్ద - కృతిచెప్పబడిన, కవియేనల్లేన్ - కవినిగాను. ఆయ్‌కొండ-తోడింపబడిన (శ్రేయఃపత్యనీకమైకల్యాణైకతానమైన) శీర్ - గుణంబులుగల, వళ్ళల్ - ఉదారుడును, ఆళ్‌ప్పిరాన్ - సుదర్శనముగలవాడు నైనస్వామి, ఎనక్కే-యుళళ్ - నాకవిత్వమునకేవిషయుడైయున్నాడు, శాయ్‌కొండ - కాన్తిగల, ఇమ్మైయుమ్ - ఐహిక పురుషార్థములనున్ను, శాదిత్తు - (నాకు) సంపాదించియిచ్చి, వానవర్ నాట్టైయుమ్ - నిత్యసూరులయొక్క దేశమైనపరమపదమునున్ను, నీ - నీవు, కణ్డుకొళ్ - చూచుకోమని, నిన్నునినైవు - నిదానించినిదానించి, వీడుమ్ - మోక్షమునున్ను, తరుమ్ - ఇచ్చును.

తా॥ సకలకల్యాణగుణాకరుడైన సర్వేశ్వరుడు నాకిహలోకమాత్రమున్న యుత్తమమైన సకలపురుషార్థములనిచ్చి మోక్షమునుగూడ నాయధీనమైజేసి నాకవిత్వమునకు విషయమవు చుండగా, నే నితరతుచ్ఛమనుజునికీర్తి చెప్పనని. ౯.

నిన్నునినైవులనాళుయిక్కు మివ్వుడల్ నీఙ్గిప్పోయ్*
శెన్ను శెన్నాగిలుమ్‌కణ్డు శన్మ్రుక్-ఙ్‌ప్పాన్నిణ్ణి*
ఒన్ని యొన్ని యులగమ్బుడై తాన్ కవియాయినేఱ్కు*
ఎన్నుమెన్నుమిని మఱ్ఱొరువర్ కవిశొల్లుక్కు మే. ౧౦.

ఆ॥ పలనాళ్ - ఆనేకదినములు, నిన్నునిన్ను - ఎడతెగకనుండి, ఉయ్‌క్కుమ్ - బాధించుచున్న, ఇవ్వుడల్ - ఈశరీరమును, నీఙ్గి - విడిచి, పోయ్ - పోయి, శెన్నుశెన్నాగిలుమ్ - పోయిపోయైనను (ఏజన్మమందైనను), కణ్డు - నేనుజూచి, శన్మమ్ - నాసంసారమును, కళ్ఞిప్పాన్ - పోగొట్టుటకై, ఎణ్ణి - తలంచి, ఒన్నియొన్ని - మిక్కిలియుమరియుండి, ఉలగమ్ - లోకములను, పడైత్తాన్ - సృజించినసర్వేశ్వరునికి, కవియాయినేఱ్కు - కవియైనవాకు, ఇని - ఇఁకమీద, ఎన్నుమెన్నుమ్ - ఏకాలమందును, మఱ్ఱొరువర్ - మతియొకరియొక్క, కవికవిత్వము, ఏఱ్కు - మేలుతగునా?

తా॥ చిరకాలముగా భగవద్జ్ఞానములేక సంసారమందుండి బాధపడుచున్న యీచేతను లే జన్మమందైనను సన్నుతలంచరాగా అప్పుడే వీటికిమోక్షమునిచ్చెదనని దలంచి తనసౌశీల్యకృపచే జగత్తును సృజించుచున్న చరమదయాళువైన శ్రీయఃపతిని స్తోత్రముజేయుచున్న నాకు మతియొక క్షుద్రమనుజుని స్తోత్రముచేయుట తగునాయని. ౧౦.

‡‡ ఏఱ్ఱుక్కెప్పెరుమ్ఫుగళ్ వానవరీశర్‌కణ్ణన్ నక్కు*
ఏఱ్ఱుక్కెప్పెరుమ్ఫుగళ్ వణ్‌కురుగూర్‌చ్చడగోపర్‌శొల్*
ఏఱ్ఱుక్కెప్పెరుమ్ఫుగ ళాయిరత్తుళ్ళివై యుమోర్ పత్తుం*
ఏఱ్ఱుక్కెప్పెరుమ్ఫుగళ్ శొల్లవల్లార్ క్కిల్లై శంమే. ౧౧.

అ॥ ఏఱ్ఱుక్కు - తగియున్న, పెరుగ్ ఫుగళ్ - మిక్కిలికీర్తిగలవాడును, వానవర్‌నిత్య సూరులకు, ఈశర్ - స్వామియు, కణ్ణన్ తనకు - భక్తులపిసులభుడుసైన శ్రీయఃపతివిషయమై, ఏఱ్ఱుక్కు - ఒప్పియున్న, పెరుమ్‌పుగళ్ - అపరిమితకీర్తిగలవారును, పణ్ - నుందరమైన, కురుగూర్ - కురుకాపురికినిర్వాహకులు సైన, కడగోపన్ - నమ్మాళ్వార్లు, శొల్ - పాయించిన, ఏఱ్ఱుక్ - అనుగూపమైన, పెరుమ్‌పుగళ్ - అధిక మైనకీర్తిగల, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఏఱ్ఱుక్ - తగుమైన, పెరుమ్‌పుగళ్ అపరిమితకీర్తిగల, ఓర్ - అద్వితీయంసైన, ఇవైపత్తు - ఈపదిపాశురములను, శొల్లవల్లార్ కు - అధ్యయంచేయువారికి, శంమ్ - జన్మము, ఇల్లై - లేదు.

తా॥ పగర్వసౌలభ్యాది సకలకల్యాణగుణాకరుడైన శ్రీయఃపతివిషయమై జ్ఞానవైరాగ్యము మొదలగు సమస్తాత్మగుణపూర్ణులైన నమ్మాళ్వార్లుసాయించిన యఖిలలక్షణయుతంసైన తిరువాయ్‌మొళిలో చేరినవియు, ఇతరస్తోత్రములను నిషేధించి భగవంతునియొక్క స్తోత్రమునే శ్లాఘ్యముగాఁబ్రతిపాదించునట్టిదియుసైన యీపదిపాశురముల ననుసంధించువారు తిరిగి సంసారమందు జన్మించరని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.
జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౧౦- వ తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక :—ఈతిరువాయ్‌మొళిలో, సర్వేశ్వరుని విషయమై కవిత్వముచెప్పుటకుఁదగిన తనభాగ్యమును జూచియానందించుచున్నారు.

‡‡ శంమ్మలపలశెయ్దువెలిప్పట్టు చ్చుజ్ఞాడుళక్కరమ్‌విల్*
ఒన్మైయుడైయవులకై యొళ్వాళ్ తణ్డుకొణ్డుపుళ్ళూర్ న్దు*ఉలగిల్
వన్మైయుడైయవరక్క రశురరై మాళప్పడై పొరుద*
నన్మైయుడైయవశీర్‌పరవప్పెఱ్ఱ నానోర్‌తుమ్మై విలనే. ౧.

అ॥ పలపల - ఆసేకవిధములయిన, శంమ్ - అవతారములను, శెయ్దు - చేసి, వెళ్ళుట్టు - వైలుపడి, (అందరికిప్రత్యక్షమై) శళ్ణాడు - శ్రీపాఞ్చజన్యములోఁగూఁడ, శక్కరమ్ - సుదర్శనమునున్ను, విల్ - శార్ఙ్గమనెడిధనుస్సునున్ను, ఒన్మైయుడైయ-జ్ఞానముగల, ఉలగిల్ - లోకులిద్దిన్ని, ఒళ్ - ప్రకాశించుమన్న, వాళ్ - నద్దకమనెడికత్తినిన్ని, తణ్డు - కౌమోదకియ

నెడిగదనున్న, కొండు-స్వీకరించి, వుళ్-గరుత్మంతుని, ఊర్ న్దు-నడిపించి, (వానమముగాజేసి కొని), ఉలగిల్ - లోకమందలి, వన్మైయుడైయ - క్రౌర్యముగల, ఆరక్కర్‌కై - రాక్షసులను, అన్న, ఆఱురై - అసురులనున్న, మాళ - నశించునట్లు, పడై - ఆయుధములచే, పొరుద - యుద్ధముజేసిన వాడును, నన్మైయుడైయవర్ - కౌర్యాదిగుణంబులుగలవాడునైన క్రియపతియొక్క, శీర్ - కల్యాణగుణంబులను, పరవప్పెఱ్ఱి - స్తుతించుటకుదగిన భాగ్యముగల, నాక్ - నేను, ఓర్ కుఱైవు - ఒకతక్కువయు, ఇలక్ - కలవాడనుగాను.

తా॥అనన్తములైన యవతారములనెత్తి తనయాశ్రితవిరోధులను, కశ్చథ్రక్రాది నవదివ్యాయుధ ములచే నశింపఁజేసిన శూరుండైనసర్వేశ్వరుని స్తుతింపఁదగిన పుణ్యముగలనా కేకొఱతయులేదని. ౧.

కుఱైవిల్ తడఙ్గడల్‌కోళరవేఱి త్తన్‌నోలచ్చెన్దామరైక్కణ్ *
ఉఱైవిడమ్బనోర్‌వోరుయోగుపుణర్న్ద వొళిమణివణ్ణక్కణ్ణన్ *
కఱైయణిమూక్కుడైప్పుళ్ళైక్కడావి యఱుత్తుక్కాయ్న్ద వమ్మాన్
నిఱైపుగழ్ త్తియుమ్పాడియుమాడియుమ్ యూనోరుముట్టిలనే. ౨.

ఆ॥ కుఱైవిల్ - తక్కువలేని, తడమ్ - విశాలమైన, కడల్ - సముద్రమందు, కోళ్ - బలిష్ఠుఁడైన, అరవు - ఆదిశేషునిమీద, ఏఱి - ఎక్కి, తన్ - తనయొక్క, నోలమ్ - సుందరంబు లైన, శెమ్‌తామరై - ఎఱ్ఱతామరలో బోలిన, కణ్ - నేత్రములను, ఉఱైవ బవనోవ్ల - (మూసుకొని) నిదురబోవునటుల, ఓర్‌యోగు - ఒకయోగనిద్రను, పుణర్న్ద - పొందినవాఁడును, ఒళి - ప్రకాశించుచున్న, మణివణ్ణన్ - నీలమణిపంటిపర్ణముగలవాడును, కణ్ణన్ - సులభుఁడును, కఱై - చిన్నమును, ఆణి - అలంకారముగాగల, మూక్కుడై - ముక్కుగల, పుళ్ళై - గరుత్మం తుని, కడావి - నడిపించుకొని, ఆఱురై - అసురులను, కాయ్న్ద - నశింపఁజేసిన, అమ్మాన్ - సర్వా ధికుఁడునైన క్రియపతియొక్క, నిఱై - సంపూర్ణమైన, పుగழ్ - కీర్తిని, ఏత్తియుమ్ - స్తుతించియు, పాడియుమ్ - గానముజేసియు, ఆడియుమ్ - నృత్యముజేసియు, (తిరుచున్న) యూన్ - నేను, ఒరు - ఒకవిధమైన' ముట్టు - ప్రతిబంధకమును, ఇలన్ - కలవాఁడనుగాను.

తా॥ జగత్తుయొక్కయోగక్షేమమును విచారించుచు క్షీరాబ్ధియందన్న శయ్యామీద భవ్య మించియుండి ఆశ్రితులకాపత్తుసంభవించినవ్వుడు గరుడశాహనారూఢుఁడై వేంచేసి విరోధులను బోగొట్టువాడైన సర్వేశ్వరునియొక్క కల్యాణగుణములను స్తుతించిపాడుచు నృత్యముజేయుచున్న నేను, అప్రతిహతముగా భగవంతుని యనుభవించుచున్నానని ౨.

ముట్టిల్ పల్ పోగత్తొరుతనినాయగన్ మూవులగుక్కుమియ *
కట్టియెత్తైనై యముద్దై ననావైక్కనిదైక్కరుమ్బుదన్నై *
మట్టవిழ్ తణన్దుழాయ్‌ముడియానై వణఙ్గి యవన్ తిఱత్తు
ప్పట్టసినైన్ *ఇన్దైయూగిలుమ్ యానెన్మనత్తుప్పరివిలనే. 3.

ఆ॥ ముట్టిల్ - ప్రతిబంధకములేని, పల్ పోగత్తు - బహువిధములైనభోగములుగలవాడును, మూవులగుక్కు - మూడులలోకములున్న, ఈరియ-తగిన, ఒరు-అద్వితీయుఁడైన, తనినాయగన్-

ముఖ్యకారణభూతుడును, నల్ - విలక్షణమైన, కట్టియై - పడిక్కెల్లముపంటివాడును, తేన్ - తేనెపంటివాడును, అముదై - అమృతముపంటివాడును, పాల్ - పాలుపంటివాడును, కనియై - పండుపంటివాడును, కరుంబదన్నై - చెరుకుపంటివాడును, మట్టు - తేనెకారుచున్నదియు, అవిళ్ - వికసించినదియు, తేన్ - చల్లనైనదియు, అమ్ - నుందరమైనదియునైన, తుళాయ్ - తిరుత్తుళాయిని, ముడియాన్ - కిరీటమందుగలవాడునైన శ్రీయఃపతి, పణిజ్ - నమస్కరించి, ఆవక్ తిఱత్తు - వానివిషయమందు, పట్టపిన్నై - దొరుకుకున్నతరువాత్, యాన్ - నేను, ఇనియాగిలుమ్ - కొంచెమైనను, పరివు - దుఃఖమును, ఎన్నత్తు - నామనస్సునందు, ఇలన్ - కలవాడనుగాను.

తా॥ సకల జగత్కారణుడును, సకలభోగనిరతుడును, మిక్కిలి భోగ్యభూతుడునైన స్వోత్కర్షనియాశ్రయించిన వామనస్వరూపం దేవిధదుఃఖమునులేదని. 3.

పరివిన్ఱి వాణనై క్కాత్తుమె ళ్ళనుపడ్డె యొడుమ్‌వన్దిదిర్న్ద*
తిరిపురమ్ శెన్ఱ పవనుమ్‌మగమమ్ పిన్నుమజ్గియుమ్‌పోర్ తొలైయ*
పొరుశిఱైప్పుళ్ళైక్కడావియ మాయనై యాయనై ప్పొఱ్ఱిక్కర
త్తరియిన్ఱ *అచ్చుదనై ప్పఱ్ఱి యానిఱైయేనుమిడరిలనే. ౪.

అ॥ పరివు - శ్రమము, ఇన్ఱి - లేక, వాణనై - బాణాసురుని, కాత్తుమ్ - రక్షించెదము, ఎన్ఱు - అనితలంచి, అన్ఱు - ఆకాలమందు, పడైయొడుమ్ - ఆయుధములతోగూడ, వన్ద - వచ్చి, ఎదిర్న్ద - ఎదిరించిన, తిరిపురమ్ శెన్ఱ పవనుమ్ - త్రిపురాసురసంహారకుడైనరుద్రుడును, మగనుమ్ - వానికొమాడైనకుమారస్వామియు, పిన్నుమ్ - మఱియు, అజ్గియుమ్ - అగ్నియు, పోర్ - యుద్ధమందు, తొలైయ - ఓడిపోవునట్లు, పొరు - యుద్ధముచేయుచున్న, శిఱై - వెక్కలుగల, పుళ్ళై - గరుత్మంతుని, కడావియ - నడిపించిన, మాయనై - ఆశ్చర్యభూతుడును, ఆయనై - గొల్లవాడును, పొఱ్ - రమణీయమైన, శక్కరత్తు - చక్రాయుధముగలవాడును, అరియినై - శత్రువులనుజయించువాడును, అచ్చుదనై - ఆశ్రితులనువిడువనివాడునైన శ్రీయఃపతిని, పఱ్ఱి - పొంది, యాన్ - నేను, ఇనియేనుమ్ - కొంచెమైనను, ఇడర్ - దుఃఖమును, ఇలన్ - కలవాడనుగాను.

తా॥ రుద్రుడు బాణాసురునిశేషిధమైనబాధయురాకుండరక్షించెదనని ప్రతిజ్ఞచేసినిశాయకుడు కుమారస్వామిమొదలగు తనపరివారముతోగూడవచ్చి తనసెదిరించగా సర్వుడు వారినిమోహింపఁజేసిన శ్రీకృష్ణుని యాశ్రయించిన నాకెంతమాత్రంబు దుఃఖములేదని. ౪.

ఇడరిన్ఱి యేయొరునాళొరుపోఢ్ది లెల్లాపులగుమ్‌కళ్ళియ*
పడర్ పుగళ్ శార్ త్తనుమ్‌మై దిగనుముడనేఱు తిణ్డేర్ కడవి*
ఈడరొళియాయ్‌నిన్ఱ తన్నుడై చ్చోదియిల్ వైదిగళ్ పిళైక్కుగళై *
ఈడలొడుజ్కుణ్డు త్తవనై ప్పఱ్ఱి యెన్ఱుమ్‌తుయరిలనే. ౫.

అ॥ ఇడర్ - శ్రమము, ఇన్ఱియే - లేకయే, ఒరునాళ్ - ఒకదినము, ఒరుపోఢ్దిల్ - ఒకముహూర్తమందు, ఎల్లాపులగుమ్ - సకలప్రపంచములున్న, కళ్ళియ - పొలుకుటలు, పడర్ -

వ్యాపించియున్న, పుగళ్ - కీర్తిగల, పార్ తన్నుమ్ - ఆజ్ఞానుండును, వైదిగనుమ్ - వైదిక బ్రాహ్మణుండును, ఉడన్ - వెంటనే, ఏఱు - ఎక్కిపోవునటుల, తిణ్ - దృఢమైన, తేర్ - రథమును, కడవి - నడిపించి, శుడర్ - ఉజ్జ్వలమైన, ఒళియాయ్ - తేజోమయమై, నిన్ఱ - ఉన్న, తన్నుళ్ - తనదైన, తోదియిల్ - పగంబ్యోతిశబ్దవాచ్యమైనపరమపదమందలి, వైదికన్ పిళ్ళైగళ్ - వైదిక బ్రాహ్మణునియొక్క కొమారులను, ఉడలోడుమ్ - శరీరముతోగూడ, ముణ్డు తెచ్చి, కొడుత్తవై - ఇచ్చిన శ్రీకృష్ణుని, పఱ్ఱి - ఆశ్రయించి, ఒన్ఱుమ్ - ఎప్రకారము చేత నున్న, తుయర్ - దుఃఖమును, ఇలన్ - పొందనివాడనైయున్నాను.

తా॥ శ్రీకృష్ణుని యాశ్రయముతో సేవింపవలయునని యాళ్వడి శ్రీదేవి మొదలైనవారు కృష్ణభక్తుడైన యొకవైదిక బ్రాహ్మణునియొక్క నలుగురుపుత్రులనున్న భూలోకమునుంచి పరమపదమునుబొందింపగా, అప్పుడాబ్రాహ్మణుడు శ్రీకృష్ణునిశరణముజొచ్చి వారికొమారులను దెచ్చియిమ్మని బ్రాహ్మణుని వెంటపెట్టుకొని తనస్నేహితుడైన యజ్ఞానునితో గూడ పరమపదమునకువెళ్లి వారికొమారులను ముందున్నవయస్సుగలశరీరముతోడనే తెచ్చియిచ్చిన శ్రీకృష్ణుని యాశ్రయించిన నాకేవిధదుఃఖమునులేదని. ౫

తుయరిల్ శుడరొళితన్నుళ్ చోర్ందు నిన్ఱ వణ్ణమ్‌నిఱ్ఱవే*
తుయరిల్మలియుమ్‌మునిశర్ పిఱవియిల్ తోన్ఱి కణ్ణాణవన్దు*
తుయరఱ్ఱళ్ శెయ్‌దుతన్ తెయ్‌వనిలై యులగిల్ పుగవుయ్‌క్కుమమ్మాన్*
తుయరమిల్ శీర్ కణ్ణన్ మాయన్ పుగళ్ తుమ్ఱు యానోర్ తున్బమిలనే. ౬.

ఆ॥ తుయరిల్ - దోషములేనిదిచుు, శుడరొళి - మిక్కిలితేజోరూపమైనదియుసైన, తన్నుళ్ - తనయొక్క, నిన్ఱ - దివ్యవిగ్రహము, నిన్ఱ వణ్ణమ్ - ఉన్నప్రకారమే, నిఱ్ఱ - ఉండునట్లు, తుయరిల్ - దుఃఖమందు, మలియుమ్ - అతిశయించిన, (మగ్నులైన), మునిశర్ - మనుజులయొక్క, పిఱవియిల్ - జన్మమందు, కణ్ కాణ - అందరియొక్క నేత్రములకగుపడునట్లు, వన్దుతోన్ఱి-వచ్చియవతరించి,తుయరఱ్ఱళ్ శెయ్‌దు-(శత్రువులను)బాధపెట్టి, తన్-తనయొక్క, తెయ్‌వనిలై - ఈశ్వరత్వమును, ఉలగిల్ - లోకమందు, పుగవుయ్‌క్కుమ్ - ప్రకాశింపచేయుచున్న, ఆమ్మాన్ - స్వామియు, తుయరమిల్ - దోషములేని, శీర్ - కల్యాణగుణములుగల, మాయన్ - ఆశ్చర్యభూతుడుసైన, కణ్ణన్ - శ్రీకృష్ణునియొక్క, పుగళ్ - గుణములను, తుమ్ఱు - ఆనుభవించిన, యాన్ - నేను, ఓర్ - ఒక, తున్బమ్ - దుఃఖమును, ఇలన్ - కలవాడనుగాను.

తా॥ అప్రాకృత తేజోమయమయిన పరమపదమందున్న తన దివ్యవిగ్రహముతోడనే ఈయతిశయమైన మనుష్యజాతియందవతరించి యాశ్రితులను మోహింపచేసియు శత్రువులను సంహరించియు తనపరత్వము లోకమందందరెఱుంగునటుల స్థాపించిన శ్రీకృష్ణుని గుణముల ననుభవించుచున్న నా కేవిధదుఃఖమును లేదని. ౬.

తున్బముమిన్బముమాగియ శెయ్‌వినై యాయులగఱ్ఱుమాయ్*
ఇన్బమిల్ వెన్నరగాగి యినియనల్వాశువర్ కఱ్ఱుమాయ్*

మన్బల్లుయిర్ గళుమాగి ప్పలపలమాయుమయక్కుక్కళాల్*
ఇన్బుఱుమివ్వైయ్ యాఱ్ఱుడై యానై ప్పిఱ వైదుమల్లలిలనే. ౭.

అ॥ తున్బమున్ - దుఃఖమునకున్న, ఇన్బముమ్ - సుఖమునకున్న, ఆగియ - కారణమైన వియు, వెయ్ - చేయబడినవియునైన, వినైయాయ్ - పుణ్యపాపములకు నిర్వాహకుడును, ఉలగఙ్గళుమాయ్ - లోకములకునిర్వాహకుడును, ఇన్బమ్ - సుఖము, ఇల్ - లేని, వెమ్ - ఘోరమైన, నరగాగి - నరకమునకునిర్వాహకుడును, ఇనియ - సుఖకరమై, నల్ - విలక్షణమై, వాళ్ - శ్రేష్ఠమైయున్న, శువర్క్కఙ్గళుమాయ్ - స్వర్గలోకములకునిర్వాహకుడుసు, మన్ - నిత్యములై, పల్ - అనేకవిధములైన, ఉయిర్ గళుమాగి - చేతనులకునిర్వాహకుడును, పలపల - అనేకవిధములై, మాయమ్ - ప్రకృతిసంబన్ధమునైన, మయక్కుక్కళాల్ - భ్రమవికారములచేత, ఇన్బుఱుమ్-సన్తోషమునుగలుగజేసెడి, ఇవ్వినైయాట్టు - ఈలీలను, ఊడైయానై - కలవాడునైన సర్వేశ్వరుని, పెఱ్ఱు - పొంది, వీదుమ్, ఏమియు, అల్లల్ - దుఃఖము, ఇలన్ - కలవాడనుగాను.

తా॥ సుఖదుఃఖములకును పుణ్యపాపములకును స్వర్గనరకములకును సకలచేతనాచేతనములకును నిర్వాహకుడై, ఈపదార్థములను సృజించి చేతనులను మోహపెట్టి దానినిజాచి తాను సన్తోషించుచున్న సర్వేశ్వరునియాశ్రయించిన నా కేవిధి దుఃఖమునులేదని. ౭.

అల్లలిలిన్బమళివిఱ్ఱిల్లు మ్మూగమర్ తూయ్మూళియన్*
అల్లిమలర్ మగిళ్ పోగమ యుక్కుక్కళాగియమ్మినిఱుమమ్మాన్*
ఎల్లైయిల్ ఞాన త్తన్ ఞానమ్మ్రుదేగొ డ్డెల్లాక్కురుమఙ్గళుమ్ శెయ్*
ఎల్లైయిల్ మాయనై క్కణ్ణనై త్తాళ్ పణ్ పిరియానోర్ తుక్కమిలనే. ౮.

అ॥ అల్లలిల్ - దుఃఖసంబన్ధములేనట్టిదియు, అళవిఱ్ఱిల్లు - అవధిలేనిదియునైన, ఇన్బమ్ - ఆనన్దముగలవాడును, ఎల్లుమ్ - అంతట, ఆమర్ - వ్యాపించియున్న, మూ గు - అవయవసౌన్దర్యముగలవాడును, తూయ్ - అంతటవ్యాపించియున్న, ఒళియన్ - దివ్యవిగ్రహసౌన్దర్యముగలవాడును, అల్లిమలర్ - తామరసపుష్పమందు వాసముజేయుచున్న, మగళ్ - పిరాట్టియొక్క, పోగమ్ - సంశ్లేషముచేగలిగిన, మయక్కుక్కళాల్ - ఆనన్దములను, ఆగియమ్ - కలవాడునై, నిఱుమ్ - ఉన్న, ఆమ్మాన్ - స్వామియు, ఎల్లైయిల్ - అవధిలేని, ఞాన త్తన్ - జ్ఞానముగలవాడును, ఆల్దు - ఆ, ఞానమ్‌కొణ్డు - జ్ఞానమునుబరిగ్రహించి, ఎల్లాక్కురుమఙ్గళుమ్ - సమస్తజగద్వ్యాపారములను, శెయ్ - చేయువాడును, ఎల్లైయిల్ - అవధిలేని, మాయనై - ఆశ్చర్యవ్యాపారముగలవాడునైన, కణ్ణనై - శ్రీకృష్ణునియొక్క, తాళ్ - శ్రీపాదములను, పణ్ పిరి - ఆశ్రయించి, యాన్ - నేను, ఓర్తుక్కమ్ - ఒకదుఃఖమును, ఇలన్ - కలవాడనుగాను,

తా॥ సకలలోకవ్యాపియై, నిరతిశయదివ్యవిగ్రహసౌన్దర్యముగలవాడై, లక్ష్మీసమేతుడై, అనన్తబలైశ్వర్యానన్దముగలవాడై, సర్వజ్ఞుడై, తనసఙ్కల్పముచేసకలలోకములనుసృజించెడియాశ్చర్యశక్తిగలవాడైయున్న సర్వేశ్వరునియాశ్రయించిన నా కొకదుఃఖమును లేదని. ౮.

తుక్కమిల్ ఞానచ్చుడరొళిమూర్ త్తి త్తుళాయలఙ్గల్ పెరుమా*
మిక్కపనామాయఙ్గళాల్ విగిర్దమ్ శెయ్దు వేణుమురువుళుంజా*
సక్కపిరానోడయన్మదలాగ వెల్లారుమెవ్వైయుమ్*తన్నుళ్
ఒక్కవొడుఙవిళుఙవల్లానై ప్పెఱ్ఱుయ్ నుమ్‌తళర్విలనే. ౯

అ॥ తుక్కమిల్ - దుఃఖసంబన్ధములేని, ఞానమ్ - జ్ఞానముగలవాడును, శుడరొళి - మిక్కిలితేజస్సుగల, మూర్త్తి - తిరుమేనుగలవాడును, తుళాయలఙ్గల్ - తులసీమాలిక చేనలంకరింపఁబడినవాడును, పెరుమాన్ - మహిమగలవాడును, మిక్క - అపరిచ్ఛిన్నములై, పల్ - అనేకవిధములైన, మాయఙ్గళాల్ - ఆశ్చర్యశక్తులచే, వేణ్డుమురువు-తనకిష్టములైనవిగ్రహంబులను, కొణ్డు - స్వీకరించి, విగిర్దమ్ - ఆశ్చర్యన్యాపారములను, శెయ్దు చేసినవాడును, సక్కపిరానోడు - దిగంబరుఁడైనరుద్రునితోఁగూడ, అయన్ - ముదలాగ బ్రహ్మమొదలైన, ఎల్లారుమ్-సకలచేతనులనున్ను, ఎవ్వైయుమ్ - సకలచేతనములనున్ను, ఒక్క - సమానముగా, తన్నుళ్ - తన లోపల, ఒడుఙ్గ - అణుగునట్లు, విళుఙవల్లానై - మ్రింగువాడుసైనసర్వేశ్వరుని, ప్పెఱ్ఱుయ్ - పొంది, ఒళ్ళుమ్ - ఏవిధమైన, తళర్వు - శైథిల్యమును, ఇలన్ - కలవాడనుగాను.

తా॥ ఆపరిమితానన్దమునున్న, లేశోపమయమైన దివ్యవిగ్రహమునున్ననగలవాడును, తన సఙ్కల్పముచే సవేకావతారంబెత్తి యాశ్చార్యదివ్యచేష్టితంబులొనర్చినవాడును, ప్రళయకాలమందు బ్రహ్మరుద్రాది సకలచేతనా చేతనవస్తువులను తనయుదరములోనుంచుకొని రక్షించినవాడు సైన శ్రీయఃపతిని యాశ్రయించిన నాకేవిధమైన కొఱతయులేదని. ౯.

తళర్విన్ఱియేయెన్ఱుమెఙ్గుమ్మఱ్ఱన తనిముదల్ ఞానమొన్ఱాయ్
అళవుడై యెమ్బులన్గళతీయావగై యా లరువాగినిఱుక్కమ్*
వళరొళియాళనై మూర్ త్తియై పూదఙ్గళై నైయిరుళుడరై *
కిళరొళిమాయనై క్కణ్ణనై త్తాళ్ పణి యానెన్ఱుమ్‌కేడిలనే. ౧౦.

అ॥ ఎన్ఱుమ్ - సర్వకాలములయందును, ఎఙ్గుమ్ - సర్వదేశములయందును, తళర్విన్ఱియే - శమలేకయే, పరన్ద - వ్యాపించియున్న వాడును, తని - అద్వితీయమై, ముదల్ - ప్రధానకారణమైన, ఞానమొన్ఱాయ్ - విలక్షణజ్ఞానముగలవాడును, అళవుడై - మితమైనవిషయములనుపరిగ్రహించెడి, ఐమ్బులన్గళ్ - పఞ్చేంద్రియములకును, అతీతావగై - తెలియశక్యుండునటుల, అరువాగి - సూక్ష్మమై, నిఱుక్కమ్ - ఉన్నవాడును, వళర్ - వర్ధిల్లుచున్న, ఒళి - తేజస్సుగల, ఈళనై - స్వామియై, మూర్ త్తియై - దివ్యవిగ్రహముగలవాడును, పూదఙ్గళైనై-పఞ్చభూతములనుశరీరముగాగలవాడును, ఇరుళుడరై - చన్ద్రసూర్యులనెడి రెండుతేజస్సులను శరీరముగాగల వాడును, కిళర్ - వర్ధిల్లుచున్న, ఒళి - ఉజ్జ్వలమైన, మాయనై - ఆశ్చర్యగుణములుగలవాడునైన, కణ్ణనై - శ్రీకృష్ణునియొక్క, తాళ్ - పాదములను, పణి యా - సేవించి, ఎన్ఱుమ్ - ఎల్లప్పుడును, కేడిలన్ - నాశములేనివాడనైతిని.

తా॥ ఒక్రమునేకయే సకలజగత్తుమసృజించి అందులోవ్యాపించి వానిని నిర్వహించుచు చతుర్విధపురుషార్థములకవిషయుండై నిరవధికతేజోమయమైన దివ్యవిగ్రహముగలవాడైన సర్వేశ్వరుని యాశ్రయించిన మాకేమి అతియుకేదని. ౧౦.

‡‡ కేడిల్విళుప్పుగళ్ కేశవనై కురుగూర్ చ్చడగోపన్ శొన్న *
పాడలోరాయిరత్తు ళ్ళివై యుమొరుపత్తుమ్‌వయిర్ ప్రవల్లార్ గట్కు *అవన్
నాడుననగరముమ్‌నన్గుడనాట్టు నలనిడై యూర్ దిపణ్ణి*
వీడుమ్మెఱుతి తన్మూవులగుక్కుమ్‌తరు మొరునాయగమే. ౧౧.

అ॥ కేడిల్ - దోషములేనివియు, విళు - కల్యాణకరంబులునైన, పుగళ్ - గుణములగల, కేశవనై - సర్వేశ్వరునివిషయమై, కురుగూర్‌చ్చడగోపన్ - తిరునగరికిస్వామియైన నమ్మాళ్వార్లు, శొన్న - పాయించిన, పాడల్ - గానరూపమైన, ఓరాయిరత్తుళ్ - అద్వితీయంబులైన వెయ్యిపాశురములలో, ఒరు - విలక్షణంబులైన, ఇవైపత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, వయిర్ ప్రవల్లార్ గట్కు - అభ్యసించువారికి, అవన్ - ఆశ్రీకృష్ణుడు, నాడుమ్ - దేశములయందున్న వారును, నగరముమ్ - పట్టణములయందున్నవారును, నన్గుడన్ - మంచితనముతో, కాణ - చూచునటులు, నలనిడై - శోభత్వమునెడిసంపత్తులొక్కటుమ, ఊర్ దిపణ్ణి - పదుచునట్లుచేసి, వీడు - మోక్షమును, మెఱుతి - ఇచ్చి, తన్ - తనయొక్క, మూవులగుక్కుమ్ - మూడులోకములయొక్క, ఒరు నాయగమ్ - ఆద్వితీయమైనప్రభుత్వమును, తరుమ్ - ఇచ్చును.

తా॥ నిర్దుష్టమైన కల్యాణగుణములుగల సర్వేశ్వరునివిషయమై నమ్మాళ్వార్లుపాయించిన యీ పదిపాశురముల నధ్యయించువారికి మాసర్వేశ్వరుడే యందరునుజూచి స్తోత్రముచేయునటుల, ఉభయవిభూతిసామ్రాజ్యములనిచ్చునని. ౧౧

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

ఈయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

3-వ, పది సంపూర్ణము.

ఇదివఱకు తిరువాయ్‌మొళిలు ముప్పదింటికి పాశురములు 338.

౪ - వ, పత్తు, ౧-వ, తిరువాయ్‌మొళి.

ఆవతారిక—సర్వేశ్వరుని యనుభవించి ప్రీతులైన నమ్మాళ్వార్లు, సర్వేశ్వరునివదలి విశ్వర్యాదుల వల్లిపించిన సంసారులనుగూర్చి విశ్వర్యాదులయొక్క అల్పాస్థిరత్వాదిదోషము లను, సర్వేశ్వరుని గుణవైభవాదులను నుపపాదించి అట్టివిషయములనువదలి ఇట్టిసర్వేశ్వరుని మీరాశ్రయించుడియని పాయించుచున్నారు.

‡‡ ఒరునాయగమా యోడవులగుడనాణ్డవర్*
కరునాయ్‌కవర్‌న్దకాలర్ శిదైగియపాన్ యార్*
పెరునాదుకాణ విమ్మైయిలేపిచ్చైతామ్‌కొళ్వార్*
తిరునారణన్ తాళ్ కాలమ్పెఱుచ్చినిత్తుయ్మిన్‌నో. ౧.

ఆ॥ ఒరువాయగమాయ్ - ఏకాధిపత్యముగలవారై, ఓడ - చిరకాలము, ఉలగు - లోకములను, ఉడన్ - అన్నింటిని, ఆణ్డవర్ - పరిపాలించినమహారాజులు, కరునాయ్ - నల్ల కుక్కచే, కవర్‌న్ద - కబళింపబడిన, కాలర్ - కాళ్లుగలవారై, శిదైగియ - పగిలిన, పాన్‌యార్ కుండలుగలవారై, పెరునాదు - పెద్దలోకమంతయు, కాణ - చూచునట్లు, ఇమ్మైయిలే - ఈ లోకమందే, పిచ్చై - భిక్షను, తామ్ - తాము, కొళ్వార్ - ఎత్తుదురు. (గాన) తిరు - సంప ద్యుక్తుండై, నారణన్ - నిరుపాధికస్వామియైన శ్రీమన్నారాయణునియొక్క, తాళ్ - శ్రీపాద ములను, కాలమ్పెఱుఅ - కాలవిళంబములేక, నినైత్తు - ధ్యానముచేసి, ఉయ్‌మ్మిన్ - ఉజ్జీవించుడి.

తా॥ ఓచేతనులారా! చిరకాలముగా నేకచ్ఛత్రాధిపత్యులైయున్న మహారాజులుగూడ శత్రు వులచే నపహరింపఁబడిన తమరాజ్యములుగలవారై, పిదప భిక్ష మెత్తుకొనుటకై, లోకులు చూచు దురని పిగ్గుచే రాత్రిళ్లయందు ఇంళ్లకుంచలనీడలయందు వైలుదేరివచ్చెడి సమయంబున యాచం చలయందలి పిల్లలుపెట్టియున్న నల్లనికుక్కను చీకటిలోజూడక త్రొక్కగా యాకుక్కచే కబళింపబడిన కాళ్లుగలవారై శమచేతనున్న చట్టిపెంకునుగూడ క్రిందపడవేసికొని భాధచే మూగ త్తుగా బొబ్బలిడగా నప డు సమస్తజనులువచ్చిచుచి ఆయ్యో మనరాజుకింతయవస్థవచ్చెనని చెప్పు కుందురుగాన యిట్టియస్థిరములైన విశ్వర్యములనాశించక కాలమునొక్కింతయైనవ్యర్థబుచ్చక శ్రీయఃపతియొక్క శ్రీపాదములను ధ్యానించి యుజ్జీవింపుడియని. ౧.

ఉయ్‌మ్మిన్ తిశైకొణర్ నైన్దలగాణ్డవర్*ఇమ్మైయే
తమ్మిళుదైమడవారై ప్పిఱర్‌కొళ్ళత్తామ్‌విట్టు*
వెమ్మినోయిలెయిల్ కానగమ్బోయ్‌క్కుమైతిన్బర్‌గళ్*
శెమ్మినున్మడిత్తిరుమాలై విరైన్దడిశేర్మినో. ౨.

ఆ॥ తిశై - పన్నును, కొణర్‌న్ద - తిసియిచ్చి, ఉయ్‌మ్మిన్ - బ్రతుకుండు, ఎన్ను - అని చెప్పి, ఉలగు - లోకములను, ఆణ్డవర్ - పరిపాలించినమహారాజులు, ఇమ్మైయే - ఈజన్మమందే, తమ్ - తమకు, ఇణ్ - ప్రియులారై, ళుదై - రసమునబుట్టించువారైన, మడవారై - స్త్రీలను,

పిఱర్ - శత్రువులు, కొళ్ళ - పరిగ్రహించునట్లు, తామ్ - తమకే, విట్టు - విడిచిపెట్టి, వామ్ - క్రూరమైన, మిన్నొళి - ఎండమావులుగల, వెయిల్ - ఎండ(కాయుచున్న), కానగమ్ - అడవులకు, పోయ్ - వెళ్ళి, నడైతిన్ఱార్‌గళ్ - బాధబడుచుఱు, (గాన) వెమ్మిక్ - ఎఱ్ఱనికాంతిగల, ముడి - కిరీటముగల, తిరుమాల్ - శ్రీయఃపతిని, విరైన్దు - శీఘ్రముగా, ఆడిశేర్మిన్ - పాదములనాశ్రయించిపొందుడి.

తా॥ మాకు పన్నులుకట్టి మీరు ఒతుకుడియని ఇతరరాజులనుగూర్చిబలికెడి చక్రవర్తులు గూడ రాజన్యమండే శత్రువులచే జయింపబడి తమను ప్రాణప్రియురాలైన భార్యలనుగూడ యాశత్రువులకు తాముగానే వొప్పగించి యెండమావులచేనిండియున్న యడవులయందు మంచికొండల యందుతిరుగుచు నలనిలేనిబాధనబొందుచుఱుగాన ఓజనులారా ఆస్థిగములైన యాసమృత్తులనా శించక కొఁదులుచెక్కియున్న కిరీటముగల శ్రీయఃపతియొక్క శ్రీపాదముల నాశ్రయించుడియని ౨.

అడిశేర్ ముడియినరాగి యారశర్‌గళ్ తామ్‌తొఴ*
ఇడిశేర్ మురలెఴిల్ ముప్పత్తియమ్బినిరున్దవర్*
పొడిశేర్‌తుగళాయ్ ప్పోవర్‌గళాదలిల్ నొక్కిన*
కడిశేర్‌తుళాయ్‌ముడి క్కణ్ణన్‌కళల్‌గళ్ నినైమినో. ౩.

ఆ॥ అడి - తమపాదములలో, శేర్ - చేరియున్న, ముడియినరాగి - కిరీటములుగలవారై, ఆరశర్‌గళ్ - అన్యరాజులు, తామ్ - తమకే, తొఴ - ఆశ్రయించునటులను, ఇడిశేర్ - పిడుగుతోసమానమైన, మురలెఴిల్ - మద్దెలశాబ్దములు, ముప్పత్తు-ముంగిళ్లయందు, ఇయమ్బు-ఘోషించునటులను, ఇరున్దవర్ - ఉన్నరాజులు, పొడిశేర్ - ధూళితోసమానముగా, తుగళాయ్‌ప్పోవర్‌గళ్ - మదింపులేకపోవుచుఱు; ఆదలిల్ - గనుక, నొక్కిన - శీఘ్రముగా, కడి - పరిమళము, శేర్ - చేరియున్న, తుళాయ్ - తులసీమాలిక చేనలంకరింపబడిన, ముడి-కిరీటముగల, కణ్ణన్ - శ్రీకృష్ణునియొక్క, కళల్‌గళ్ - శ్రీపాదములను, నినైమిన్ - ధ్యానించుడి.

తా॥ ఇతరరాజులు తమకిరీటములను పాదములయందుబడునట్లు వంచినను వారినిలత్యజెట్టకనుండి మద్దెళ్లుపిడుగుతో సమానముగా వెలంగుచున్న తమముంగిలిప్రదేశములలో కూర్చు నుండి నుఖమనుభవించిన మహారాజులుగూడ కొంతకాలమునకు రాజ్యభ్రష్ఠులై ధూళితోసమానముగా మదింపులేనివారగుచుఱుగాన మీరు సర్వవైశ్వర్యములను విడిచి తిరుత్తుళాయిమాలచే బరిమళించుచున్న శ్రీకృష్ణుని శ్రీపాదముల నాశ్రయించుడియని. ౩.

నినైప్పార్‌పుగిల్ కడకలెఱిల్ నుణ్ణుణలిన్‌వలర్*
ఎనైత్తోరుగఱ్ఱుం మివ్వుళలగాణ్బుక్‌కిన్దవర్*
మనైప్పాల్ మరుఙ్గిఱి మాయ్‌దలల్లాల్ మఱ్ఱుక్కుణ్డిలమ్*
వనే తాళ్ మదకళిఱ్ఱవర్ పాదమ్‌పణిమినో. ౪.

ఆ॥ ఎనైత్తోరుగఱ్ఱుమ్ - ఆనేకయుగములయందును, ఇవ్వుళలగు - ఈలోకములను, అణ్బు - పరిపాలించి, కిన్దవర్ - గడచిపోయినవారు, నినైప్పార్ - తలంచుటకు, పుగిల్ - ఆర్‌ం

ళించినయెడల, కడల్ - సముద్రతీరమందలి, ఎళ్ళిలిల్ - ఇసుకగుంపునందలి, తూఁ - నూత్నమైన, మణలిన్ - ఇసుకలకంటె, పలర్ - అధికులైయుందురు, మనైప్పాల్ - ఇంటిచోటునుం వరుణ్ - పక్కచోటును, అఱి - గురుతులేకుండునట్లు, మాయ్‌దలల్లాల్ - కనించిపోవుటయే గాన, మఱ్ఱు - వేఱు, కణ్డిలమ్ - చూచివారములుగాము, (గాన) పసై - తాటిచెట్టుపలెనున్న, తాళ్ - కాళ్లుగల, మదకళియు - మత్తగజమైన కువలయాపీడమును, అట్టఁగ్ - చంపినవాని యొక్క, పాదమ్ - శ్రీపాదములను, పణిమిన్ - ఆశ్రయించుడి.

తా॥ ఆసేకయుగములలో నీలోకమును బరిపాలించిగడచిపోయిన చక్రవర్తులు సముద్రమం దలియినుకవలె లెక్కలేకనున్నారు అట్టివారన్న స్థలములును ఇరుప్రక్కలనున్న స్థలములునుగూడ గురుతులేకనించినవి గాన నట్టియస్థిరసంపత్తునాశించక కువలయాపీడమునుసంహరించినశ్రీకృష్ణుని శ్రీపాదములనాశ్రయించుడి యని. ర.

పణిమిన్ తిరువరుళెన్ను మజ్జోదప్పైమ్పూమ్బళ్ళి*
అణిమెన్నుఁ గ్రిలా రిన్బక్కలవియముణ్డార్ *
తుణిమున్బునాల ప్పల్లేళ్ళయర్ తామిఴ్ప్పచ్చెల్వర్ *
మణిమిన్ను మేని నమ్మాయవన్నోల్లివాఁ మినో. ౪

ఆ॥ ఆమ్ - నుందరములై, కీదమ్ - చల్లనై, పై - విశాలమైన, పూమ్బళ్ళి - పుష్పశయన మందు, తిరువరుళ్ పణిమిన్ - కృపజేయుండి, ఎన్నుమ్ - అని తమచేప్రార్థింపబడినవారై, అణి - అలక్రమగల, మెఁ - మృదువైన, కుళలార్ - కొప్పులుగలవారైన స్త్రీలయొక్క, ఇన్బక్కలవియముదు - అమృతమువలెభోగ్యంబైనసంశ్లేషసమును, ఉణ్డార్ - అనుభవించిన చక్రవర్తులు, తుణి - కందువ, మున్బు - ముందుభాగమున, నాల - (వేలాడునట్లు (దీసులై), పల్ - అనేకమైన, ఎళ్ళేయర్ - ముందుతమముందాళగల స్త్రీలు, తామ్ - తమరే, ఇళ్ళిప్ప - ఊపేకీంప, శెల్వర్ - (సుతీయం) వార్లవద్దకేవెళ్ళుదురు. (గాన) మణి - రత్నమువలె, మిన్ను - ప్రకాశించుచున్న, మేని - తిరుమేనిగల, నమ్మాయవణ్ణ - మనస్సర్వేశ్వరునియొక్క, పేరోల్లి - తిరునామములను చెప్పి, వాఁ మిన్ - నుఖబడుడి.

తా॥ ముందు, అతినుందరులను అందములైనకొప్పులుగలవారునైనతమస్త్రీలను పుష్పశయ్య మీదికి దయజేయమనిమహారాజులు వేడుకొనినచో ప్రణయకలహముసే జూపుచు ఒకపట్టున శయ్యలమీదకురాక తమప్రియులైన మహారాజుల కతిరసమునబుట్టించుమ సంభోగసుఖము ననుభవింపజేసిన యాప్రియురాండ్లయిండ్లకు రాజ్యమంతయుపోయినతరువాత చాలిచాలక ముందఱవే లాడుచున్న బట్టను తామునైవేసికొని వీథులయెంబడి దీనులైనడిచిపోగా నప్పుడాస్త్రీలుల్యూ బెట్టశయన్నను ముందువలెగ్రణయకలహమును జూపుచున్నారసేథ్యాంతి చేవార్లసే ములములమీద వేడుకొనుచునుండుదురు. గాన ఓ॥ణులారా! ఆశ్చిర్యైశ్వర్యములనాశించక రత్నమువంటికాంతిగల సర్వేశ్వరునియొక్కతిరునామములనుసంధించి నుఖింపుడియని, భట్టరువారుసాయించిన, తా.

ముందతినుందరులైనస్త్రీలు పుష్పశయ్యలనలంకరించుకొని దయచేయుడిదయచేయుడియని ప్రార్థించినను లక్ష్యపెట్టనిమహారాజులు రాజ్యమునుపోగొట్టుకొని, అట్టిప్రియురాళ్ల యిండ్లకువె ళ్లగా వప్పుడువారులక్ష్యపెట్టరుగాన శ్రీయఃపతిశ్రీయఃపతియని, శ్రీవల్లభశ్రీవల్లభశ్రీవల్లభు

వాళ్‌న్దార్‌గళ్ వాళ్‌న్దు మామ్‌పొయ్‌క్‌కిన్ మాయ్‌న్దుమాయ్‌న్దు*
ఆళ్‌న్దారెన్నల్లా లన్నుముదలిన ఆదియూ*
వాళ్‌వార్‌గళ్ వాళ్‌న్దేనిప్పి రెన్బది ల్లైనిక్కుఱ్‌ఱేల్*
ఆళ్‌న్దార్ కడల్‌వ్ణ్ణ యణ్ణలడియవరామినో. ౬.

ఆ॥ వాళ్‌న్దార్‌గళ్ - సుఖముగాజీవించినవారు, వాళ్‌న్దు - జీవించినప్రకారము, మామ్‌పొ - గొప్పవర్షమందలి, పొయ్‌క్‌కిన్ - బుడ్డలుపలె, మాయ్‌న్దుమాయ్‌న్దు - నశించినశించి ఆళ్‌న్దార్ - ఆణిగిపోయిరి, ఎన్నల్లాల్ - అనియేగాక అన్నముదల్ - పుట్టినదిమొదలు, ఇన్ఱు ఈదియూ - ఇదివఱకు, వాళ్‌వార్‌గళ్ - సుఖముగాజీవించువారు, వాళ్‌న్దేనిప్పిర్ - సుఖపడి యేయుందురు, ఎన్బదిల్లై - ఆసెడిమాటలేదు. నిక్కుఱ్‌ఱేల్ -సుఖపడఁదలఁచినచో, ఆళ్‌న్ద-లోలై, ఆర్ - నిండియున్న, కడల్ - సముద్రమును, పళ్ళి - పడకగాగల, అణ్ణల్ -సర్వేశ్వరునికి, ఆడియవర్ - దాసులై, ఆమిన్ - అయియుండుడి.

తా॥సుఖించిసారసుమాట యేదిగలదో, ఆదినీరసుఖుడ్డలెల్లు తత్తణమున లైలుదీరి నశించునో, ఆట్టిదియే. ఇట్టుగాక స్థిరముగా సుఖింపవలయుననిచో సర్వేశ్వరుని యాశ్రయించుడియని. ౬

ఆమిన్‌శుువై యువై యూతోడిశిలుగ్ఱార్‌న్దపిన్*
తూమెనొళ్ళిమడవారిరక్క- పిన్నుమ్‌తుళ్ ళువార్*
ఈమినెమక్కొఱుతుళ్ ళైన్ది డరువరాదలిన్*
కోమిన్‌తుళాయ్‌ముడి యాదియఞ్జోదికుణఙ్గళే. ౭.

ఆ॥ ఇన్‌ఆమ్ - భోగ్యమైయుుమన్న, అవై - అట్టిప్రసిద్ధమైన, అఱుసువైయోడు - క్షుద్ర సములతోగూడిన, అడిశిల్ - అన్నమును, ఉణ్ణు - భుజించి, ఆర్‌న్దపిన్ - పూర్ణులైనతరువాత, తూ - పరిశుద్ధమై, మెన్ - మృదువైన, మొళి - మాటచే, మడవార్ - స్త్రీలు, ఇరక్క - యాచింప, పిన్నుమ్ -మఱియు, తుళ్ ళువార్ -భుజించువారు, ఎమక్కు-మాకు, ఒరుతుళ్ ళు - ఒకపిడికిడియన్నమును, ఈమిన్ - ఇవ్వుండి, ఎన్ఱు-అనియపేక్షించి, ఇడరువర్ -తోత్రుపాటుతో తిరుగుదురు, ఆదలిన్ -గాన, తుళాయ్‌ముడి- తిరుత్తుళాయిమాలచేసలంకరింపబడిన కిరీటముగల, ఆది - సర్వకారణమై, అమ్-సుందరమై, కోది-తేఁటోమయమైన విగ్రహముగల సర్వేశ్వరునియొక్క, కుణఙ్గళ్ - గుణములను, కోమిన్ - అనుసంధించుడి.

తా॥ ముందుపడ్రహ్లాదుఁడైన యన్నము సారగించిపరుండినను, ఆతనిసుందరులైన ప్రియురాళ్లుపచ్చి యూరగింపమనిపేడగా నప్పుడు ముందారగించినదానినిగూడ మఱచి తిరిగియుసారగించిన మహాపురుషులు రాజ్యముపోయినపెనుక పిరిగానాప్రియురాండ్లయిండ్లకుజని ఒకకబళమన్నము పెట్టమని పేడుకొనియదుపగాన సర్వారాధ్యుడనపేక్షించక సర్వేశ్వరుని స్థిరముగానాశ్రయించుడియని. ౭.

కుణఙ్గళ్ నిలైపుగళ్ మన్నర్ కొడైక్కడా వూణిరున్దు*
ఇణఙ్గియులగుదనాక్కలు చూఱ్ఱువై యిల్లార్*

మణిక్కొణ్డపోగత్తుమన్నియుమ్ మిళిర్వర్‌గళ్ మిళిర్విలై *
పణిక్కొళరవణై యాన్ తిరునామమ్‌పడిమినో. ౮.

ఆ॥ కుణిక్కొళ్ - గుణవంతులై, నిఱైపుగళ్ - పూర్ణకీర్తిగలవారైన, మన్నర్ - రాజులు, కొడై - ఇచ్చుటయనెడి, కడన్ - స్వభావమును, పూణ్డిరున్ద - ధరించియుండి, ఇణైక్ - చేరియుండి, ఉలగు - లోకమును, ఉడనాళ్‌లుమ్ - తనతో జేరునట్లు చేసికొనిన, ఆక్క - ఆయిశ్వర్యవిషయమై, అవనై - ఆసక్తీశ్వరుని, ఇల్లార్ - ఆశ్రయించనివారు, మణిక్కొణ్డ - సుందరమైన, పోగత్తు - భోగమును, మన్నియుమ్ - పొందినను, మిళిర్వర్‌గళ్ - నష్టైశ్వర్య ముగలవారగుదురు, (గాన) పణిక్కొళ్ - పడములుగల, ఆరవు - ఆదిశేషుని, అణైయాయ్ - పడక గాగలసర్వేశ్వరునియొక్క, తిరునామమ్ - శ్రీనామములయందు, పడిమిన్ - ఆసక్తిగలవా రైయుండుడి. మిళిర్విలై - భోగమునకువాళముగాదు.

తా॥ లోకమందు దానదాక్షిణ్యాదిగుణములుగలవానిను సమస్తలోకముతో స్నేహము గలవారునైనను మహారాజులు శేషియొక్క గుణమునను గానముజేయనియెడలవారిబిళ్వర్యము నశించును గాన స్థిరమైనభోగమును గోరినవారు శ్రీయఃపతిగుణములను గానముజేయుండని. ౮

పడిమన్ను పల్‌కలన్ పణ్ పొడుత్తు మైమ్బలన్వెన్ఱు *
శెడిమన్ను కాయమ్ శెయ్ దార్‌గళుం మాణ్బవనై యిల్లార్ *
కుడిమన్ను మిన్ శువర్క్కమ్ మెయ్దియు మిళ్వర్‌గళ్ మిళ్విలై *
కొడిమన్ను పుళ్ళుడై యణ్ణల్ కళల్‌గళ్ కుఱుగుమినో. ౯.

ఆ॥ మన్ను - పరంపరగాసంప్రాప్తమైన, పడి - భూమినిన్ని, పల్‌కలన్ - అనేక యలంకారములనున్ను, పణ్ పొడుత్తు - సవాసనముగా, ఉణ్ణుత్తు - తెంపి, ఐమ్బలన్ - పంచేన్ద్రియములను, వెన్ఱు - గెలిచి, శెడిమన్ను - చెలుమొలివియున్న, కాయమ్ - శరీరమును, శెయ్ దార్‌గళుమ్ - కష్టపఱిచినవారును, కుడి - కాపుగమలచే, మన్నుమ్ - నిండియు, ఇన్ - భోగ్యమునైన, శువర్క్కమ్ - స్వర్గమును, ఎయ్దియుమ్ - పొందినను, ఆక్క - ఆచ్చటనుండి, అవనై - ఆసక్తీశ్వరుని, ఇల్లార్ - ఆశ్రయించనివారు, మిళ్వర్‌గళ్ - మఱులిపోవుదురు, (గాన) కొడి - ధ్వజమందు, మన్ను - ఆమరియున్న, పుళ్ళుడై - గరుత్మంతునిగల, ఆణ్ణల్ - సర్వేశ్వరునియొక్క, కళల్‌గళ్ - శ్రీపాదములను, కుఱుగుమిన్ - ఆశ్రయించుడి, మిళ్విలై - (అప్పుడాఫలమునను) శాశ్వతముగాదు.

తా॥ సకలభోగములనువిడిచి తమమీద చెల్లుమొలుచునట్లు భోగతత్పరున్నచేసి స్వర్గాదులకు పోయినను శ్రీయఃపతినిధ్యానించనియెడల ఆట్టిస్వర్గఫలమున్ను నశించును. గానస్థిరమైనవిశ్వర్యము గావలసినవారు గరుడధ్వజుని యాశ్రయించుడియని. ౯.

కుఱుగిమిగవుణర్వత్తొడునోక్కి యెల్లామ్‌విట్ట *
ఇఱుగలిఅప్పెన్నుమ్ జ్ఞానిక్కు మప్పయనిశ్చయమే *

శిఱుగనినై వదోర్ పాళముణ్డామ్ పిన్నుమ్‌వీడిఱ్ఱి*
మఱుగలిలీళనై ప్పఱ్ఱి విడావిడిల్‌వీడ దే. ౧౦.

అ॥ కుఱుగ - (మనస్సునువిషయములనుండి) మఱలించి, ఉణర్వత్తోడు-జ్ఞానస్వరూపుడైన ఆత్మతోడేర్చి, మిగనోక్కి - చక్కగాననుసంధించి, ఎల్లామ్‌విట్ట - సమస్తమునువిడిచి, ఇఱుగల్ - స్వల్పమైన ఆత్మానుభవమాత్రమే యికైవల్యమునే, ఇఱుస్వాఎన్నుమ్ - మోక్షమనిదలంచిన, ఞానిక్కుమ్ - జ్ఞానవంతునికిని, అప్పుఱత్ - స్వయంప్రయోజనమైన యాభగవత్సంశ్రయణము, ఇఱ్ఱిలేయేల్ - లేనియెడల, శిఱుగ - క్షుద్రపురుషార్థములను, నినైవదోర్ - తలంచుటకుఁదగిన, పాళుమ్-బంధము, ఉణ్డామ్ - కలుగును, పిన్నుమ్ - మఱియు, మఱుగలిల్ - దోషములేని, ఈళనై - సర్వేశ్వరుని, పఱ్ఱి - ఆశ్రయించి, విడావిడిల్ - శరీరమును విడువనియెడల, వీడిఱ్ఱి - ఆకైవల్య రూపమోక్షమున్ను సిద్ధించదు. (గాన) ఆళ్గదే - ఆభగవత్కైంకర్యమే, వీడు-పరమపురుషార్థము.

తా॥ కైవల్యార్థి జితేన్ద్రియుండై పరమపురుషార్థభూతుండైనయీశ్వరునిగూడ నాశించక జీవాత్మ స్వరూపమునేతెలిసికొని ఈయల్పవస్తువునే మోక్షముగాదలంచినను సర్వేశ్వరునియాశ్రయించనియెడల అట్టిజీవాత్మోపాసనసిద్ధించదు. అట్టిసర్వేశ్వరుని యాశ్రయించి జీవాత్మనుపాసించినను అనిమకాలమందాసర్వేశ్వరునిస్మృతిలేనిచో నాకైవల్యరూపమోక్షమున్ను సిద్ధించదు గాన అల్పమైనయీకైవల్యమునుపడలి సర్వేశ్వరుని యాశ్రయించుడీయని. ౧౦

‡‡ ఆళ్గదేయెయ్యప్పుగుమాఱెణ్ణి కణ్‌కళ్‌గళ్ మేల్*
కోయ్‌పూమొళ్‌శోల శూళ్ కురుగూర్‌చ్చడగోపన్‌కుఱ్ఱేవల్‌గళ్*
శెయ్‌కోలత్తాయిరమ్ శీర్‌తొడై ప్పాశలివై పత్తుమ్*
అళగామల్ కఱ్ఱవర్ తుయర్‌పోయెయ్యప్పాలరే. ౧౧.

అ॥ ఉయ్య - ఉజ్జీవించుటకు, వుగుమాఱు - దానైనయుపాయము, ఆళ్గదే - ఆదియే ఎన్ని - అనినిశ్చయించి, కణ్‌కళ్-శ్రీకృష్ణునియొక్క, కళ్‌గళ్ మేల్ - శ్రీపాదములమీద, కోయ్‌పూయ్యతగిన, పూ - పూవులచేనిండిన, పొళిల్ - తోటలుగల, కురుగూర్ - కురుకాపురికినాథు కులైన, శడగోపన్ - నమ్మళ్వార్లు, కుఱ్ఱేవల్‌గళ్-అంతరంగకైంకర్యముగా, శెయ్-చేసిన, కోలమ్ - అలంకారములచేపూర్ణమైన, ఆయిరమ్ - వెయ్యిసంఖ్యగల, శీర్‌తొడై - భగవద్గుణములనుగుఱ్ఱియున్న, పాడల్ - పాశురరూపమైన తిరువాయ్‌మొళిలో, ఇవై పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, ఆళ్గామల్ - తప్పక, కఱ్ఱవర్ - అభ్యసించువారు, ఆళ్ - అగాధమైన, తుయర్ - దుఃఖము, పోయ్ - నశించి, ఉయ్యప్పాలర్ - ఉజ్జీవించువిధము గలవారుగుదురు.

తా॥ సర్వేశ్వరుని యాశ్రయించుటయే ఉజ్జీవనోపాయమని ప్రతిపాదించెడినమ్మళ్వార్లు పాయించిన యీపదిపాశురముల ననుసంధించువారు సమస్తదుఃఖములనుపడలి మహానుభావునునుభవించి యుజ్జీవించుదురని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.
జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౩.౪ తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక:—విశ్వక్సేనాదులు పర్వరములనియు హేయములనియు సంపారులకుపదేశించిన ప్రకారమున్ను వారు విసకపోవుటచే వారినివదలి శాము భగవదనుభవమందు మిక్కిలియభినివేశముచే పరమపురుషుడైన యొక పిశాచియవస్థనొందియుండగా వప్పుడు తనయవస్థనుబంధువులు సర్వేశ్వరునివద్ద విన్నవించుమిధము సాపకిచ్చుచున్నారు.

‡‡ పాలనా యేళ్గులగుణ్డుపరివిన్ని *
ఆలిలై యన్నవశమ్ శెయ్యుమణ్ణలార్ *
శాళిగై మేలణి తణ్దుళాయెన్నే
మాలుమాల్ *వల్వినై యేళ్ మడవల్లియే. ౧.

పల్ - క్రూరమైన, వినైయేళ్ - పాపమునగలనాయొక్క, మడమ్ - బాల్యావస్థయందున్న, వల్లి - తీగెవంటిశరీరమునగలయీమె, పాలనాయ్ - లోకములనుడై, ఏళ్గులను - సప్తలోకములను, ఉణ్డు - ఆరగించి, పరివిన్ని - శ్రమలేక, ఆలిలై - పటపత్రమందు, అన్నవశమ్ శెయ్యుమ్ - అన్నమునుతీర్ణమయ్యేనిధిమునాజేయుచున్న, (కుడిపక్క - గానుఎడిమపక్క - గానుతిరితిరిగి చవ్వళించుచున్న), అణ్ణలార్ - స్వామియైనసర్వేశ్వరునియొక్క, శాళిగైమేల్ - శ్రీపాదద్వన్వ ములమీద, అణి - సమర్పింపబడిన, తణ్ - చల్లనైన, ఆమ్ - నుందరమైన, తుళాయెన్నే - తులసీమాలికయనియే, మాలుమ్ - వ్యామోహముగలదైయుండును.

శా॥ ఓస్వామీ! ఈనాకొమా కైపటపత్రశాయివైన నీశ్రీపాదములయందున్న తిరుత్తుళాయినియాళపడి బాధపడుచున్నది. ఈపిశాచియవస్థకుకారణము నాపాపమేయని. ౯.

పల్లిశేర్ నుణ్ణిడై యాయ్చ్చియర్ తమ్మొడుమ్ *
కొల్లమై శెయ్దు కురవై పిణైన్దవర్ *
నల్లడిమేలణి నాయుత్తుళాయెన్నే
శొల్లుమాల్ *శూళ్వినై యాట్టియేన్ పావై యే. ౨.

అ॥ శూళ్ - మట్టబడిన, వినైయాట్టియేన్ - పాపమునగలనాయొక్క, పావై - కొమ కైపటపత్రశాయివైన, వల్లిశేర్ - తీగెతోసమానమై, నుణ్ - సూక్ష్మమైన, ఇడై - నడుమగల, ఆయ్చ్చియర్ తమ్మొడుమ్ - గోపస్త్రీలతోఁగూడ, కొల్లమై శెయ్దు - వ్యభిచారమునుజేసి, కురవై - రాసక్రీడయందు, పిణైన్దవర్ - వారిచేతులతోఁదనఁచేతులనుకలుపుకొనివచ్చిన సర్వేశ్వరునియొక్క, నల్ - విలక్షణమైన, అడిమేల్ - శ్రీపాదములమీద, అణి - సమర్పింపబడిన, శాలు - పరిమళించుచున్న, తుళాయెన్నే - తిరుత్తుళాయనియే, శొల్లుమ్ - చెప్పును.

శా॥ ఓప్రియసఖీ! కృష్ణావతారమందు గోపికలతోఁగూడ రాసక్రీడజేసిన నీశ్రీపాదముల మీఁదనున్న తిరుత్తుళాయినే యీబాలిక యెల్లప్పుడు సమరించించుచున్నది. ఇట్టిబాధను సాళా గ్యహీనతచే చూచుచున్నానని. ౫.

పావియల్వీద నన్మాలై పలకొండు*
తేవర్‌గళ్ మామునివ రిప్పొ ఱ్ఱినిన్ఱి*
శేవడిమేలణి శెమ్బొన్‌తుళాయెన్ఱే
కూవుమాల్*కోళ్వినై యాట్టియేన్‌కొండ్రాయే. 3.

అ॥ కోళ్ - ఫలమైన, వినైయాట్టియేన్ - పాపముగలనాయొక్క, కొమార్తైయైన, కోదై - మాలికగలయిం పె, పా - ఛన్దస్సులతో, ఇయల్ - చెప్పబడుచున్న, (ఛన్దస్సుగల), వీదమ్ - వేదములయందున్న, నల్ - విలక్షణమైన, పల - అనేకవిధంబులైన, మాలై - పురుషనూక్తాదులను, కొండు - అనుసంధించుకొని, తేవర్‌గళ్ - దేవతలును, మా - పెద్దలైన, మునివర్ - ఋషులును, ఇవ్వూఱ్ఱినిన్ఱ - స్తోత్రముజేయువట్లువేంచేసియున్న సర్వేశ్వరునియొక్క, శే - ఎఱ్ఱనైన, అడిమేల్ - శ్రీపాదములమీఁద, అణి - సమర్పింపఁబడిన, శెమ్ - సుందరమై, పూ - స్పృహణీయమైన, తుళాయ్ - తిరుత్తుళాయనియే, కూవుమ్ - పిలుచుము.

తా॥ ఓస్వామీ ! వేదములయందు సారతమంబులైయున్న పురుషసూక్తాదుల ననుసంధించుచున్నవారలో నసకాదులను స్తుతించుచున్న నీశ్రీపాదములయందున్న తిరుత్తుళాయినే యీపె యొల్లప్పుడును చెప్పుచున్నదని, 3.

కోదిలవణ్బుగళ్ కొణ్డుళ్ళమయిగళ్*
వేదజ్ఞర్ శొల్లి ప్పిదఱ్ఱుమ్బిరాన్ పరన్*
పాదజ్ఞర్ మేలణి పై మ్బొఱ్‌తుళాయెన్ఱే
ఓదుమాల్*ఊళ్వినై యేన్‌తడన్దోళియే. ౪.

అ॥ ఊళ్ - అనుభవింపదగిన, వినైయేన్ - పాపముగలనాయొక్క, తడమ్ - విశాలమైన, తోళి - భుజములుగలయిం పె, కోదిల - దోషములేనియు, వణ్ - మంగళకరంబులైన, పుగళ్ - గుణములను, కొండు - అనుసంధించి, ళమయిగళ్ - ఆయగుణముల నుపాసించువారు, వేదజ్ఞర్ శొల్లి - ఆయగుణములకువైలక్షణ్యమును (ఉత్కర్షమును) చెప్పి, పిదఱ్ఱుమ్ - స్తోత్రముజేయఁబడిన, పిరాన్ - ఉపకారకుఁడైన, పరన్ - సర్వేశ్వరునియొక్క, పాదజ్ఞర్ మేల్ - శ్రీపాదములమీఁది, అణి - సమర్పింపఁబడిన, పై - వికసించియున్న, పూ - స్పృహణీయమైన, తుళాయ్ - తిరుత్తుళాయనియే, ఓదుమ్ - చెప్పును.

తా॥ నిర్దుష్టంబులైన నికల్యాణగుణంబులయం దొకొకగుణము నుపాసించుచు ఆగుణములే యితరగుణములకంటె శ్రేష్ఠమనిచెప్పుచున్న భక్తులచే స్తుతింపబడిన నీశ్రీపాదతులసినే యీపె యాళ్వా రభిరయుండునని. ౪.

తోళిశేర్ పిన్నైపొరు ట్టెరుదేర్ త్తూళి
కోళియార్*కోవలనార్ కుడకూత్తనార్*

తాళిణై మేలణి తణ్ణందుళాయెన్నై
నాళునాళ్ *సెయ్ గిన్ఱదా లెన్దై మాదరే. ౫.

ఎన్‌తన్ - నాయొక్క, మూదర్ - వృద్ధిరైనయిూపై, తోళి - క్లాశ్యమైన భుజములు గలదై, తోర్ - తపకుసదృశురాలైన, పిళ్ళైపొరుట్టు - నప్పిన్నప్పిరాట్టికొఅకై, ఎరుదుఏళ్ - వృషభములేడింటిని, తళ్ళి - కాగలించుకొనిన, కోదియర్ - బలముగలవాడును, కోవలనార్ - గోపాలుడును, కుడకూత్తనార్ - కుంభనృత్యముజేయువాడునైన క్రియఃపతియొక్క, తాళిణై మేలణి - శ్రీపాదములమీద సమర్పింపబడిన, తణ్ - చల్లనై, అమ్ - నుందరమైన, తుళాయొన్నై - తిరుత్తుళాయనియే, నాళునాళ్ - ప్రతిదినమును, సైగిన్ఱదు - శిథిలా వ్థ కరణురాలగుచున్నది.

తా॥ ఓస్వామీ ! భుజసౌన్దర్యమందు నీకంటెమించినదియు, తక్కిన నుణములలో నీపుసదృశురాలునైన నప్పిన్న ప్పిరాట్టికొఅకై పంచయముగాసేర్పఱిచినవృషభములేడింటిని సంహరించిన బలిష్ఠుడవైన నీశ్రీపాదతులసినియాళపడి దానినిలభించక గ మముచే గరిగిపోవుచున్నదని, ౫.

మాదర్ మామణ్ణళన్నైపొరు ట్టేనవాయ్*
ఆదియఞ్జాల తెగలిడబ్ఞ్ఞవర్*
పాదఙ్గళ్ మేలణి పైమ్బొన్‌తుళాయెన్నై
ఓదుమాలే *ఎయ్దిన లెన్దన్మడన్నైయే. ౬.

తా॥ ఎన్‌తన్ - నాయొక్క, మడన్నై - కొమా ర్తె, మూదర్ - స్నేహమునగల, మా - విల తణురాలైన, మణ్ మడన్నైపొరుట్టు - భూమిప్పిరాట్టికొఅకై, ఏనమాయ్ - వరాహమై, ఆది - కల్పాదియందలి, అ - సుందరమైన, కాలత్తు - కాలమందు, ఆగల్ - విశాలమైన, ఇడమ్ - భూమిని, కీణ్డవర్ - విడతీసినవారియొక్క, పాదఙ్గళ్ మేలణి - శ్రీపాదములమీద సమర్పింపబడిన, పైమ్బొ-తుళాయెన్నై - వికసించి యందమైనతులసిగల తిరుత్తుళాయనియే, ఓదుమ్-చెప్పుటకుదగిన, మాల్ - భ్రమమును, ఎయ్దినళ్ - పొందినది

తా॥ నీథక్తురాలైన భూమిప్పిరాట్టికొఅకై మునుపొకాలమందు వరాహావతారంబెత్తి పాతాళములోనున్న భూమినితీసికొనివచ్చిన నీశ్రీపాదములసియందే యీపె మగ్నురాలైనదని. ౬.

మడన్నైయె వణ్ణమల తిరుమాదినై *
తడఙ్గొళ్ తార్ మార్బినిల్నై తెవర్ నాళిన్మేల్*
వడఙ్గొళ్ పూ ణణ్ణందుళాయ్‌మలర్ క్కే యివళ్
మడఙ్గుమాల్ *వాణుద లీరెన్మడక్కొమ్మే. ౭.

అ॥వాళ్ - కాన్తిగల, నుదలీర్ - ముళునుగలఓస్త్రీలారా! మడన్నైయె - యౌవనవం తురాలును, వణ్ - నుందరమైన, కమలమ్ - పద్మమునవాసస్థానముగాగలదియు, తిరు - శ్రీ యనితిరుశామముగిలదియునైన, మాదినై - స్త్రీని, తెడఙ్కొళ్ - విశాలమైనదియు, తార్ - మాలగలదియునైన, మార్బినిల్ - వక్షస్థలమందు, నైత్తవర్ - ఉంచుకొనినవారియొక్క, తాళిణ్‌మేల్ - శ్రీపాదములమీఁదనున్న, వడఙ్కొళ్ - మాలగాగుచ్చబడినదై, పూ - భోగ్యమై,

కణ్ - చల్లనై, ఆమ్ - నుందగామైన, తుళాయ్‌మలర్ - తిరుత్తుళాయిపువ్వుతోనే, ఎణ్ణాయొక్క, మడమ్ - భవ్యమైన, కొమ్మ - ప్రాబల్యచెట్టువలెనున్న, ఇవళ్ - ఈపె, మడప్పిన్ - చుట్టుకొనిపడియుండును.

తా॥ ఓనువ్వరమృగములారా! కమలవాసినియైన శ్రీమహాలక్ష్మిని పత్మస్థలమందుగల సర్వేశ్వరునియొక్క శ్రీపాదములయందున్న తులసీమాలికనాశపడి మతిలేకపడియున్నదని. ౭.

కొమ్బుపోల్ శీరై పొరుట్పిలఙ్గైనగర్*
అమ్బొరియుయ్ త్తవర్ తాళినై మేలణి*
వమ్బవిళ్ తణ్ణన్తుళాయ్‌మలర్ క్కీయవళ్
నమ్బుమాల్*నానిద ఱ్ఱెఙ్ శెయ్‌గేన్ నఙ్గైమీర్. ౮.

ఆ॥ కొమ్బుపోల్ - ప్రాబల్యచెట్టువలెనున్న (నత్రమతిగల), శీరైపొరుట్టు - సీతాదేవికి అరై, ఇలఙ్గైనగర్ - లంకాపురియందు, అమ్బొరి - బాణాగ్నిని, ఉయ్ త్తవర్ - ప్రవేశింపఁ జేసినవాయొక్క, తాళినైమేల్ - శ్రీపాదములమీఁద, ఆణి - సమర్పింపబడిన, వమ్బవిళ్ - పరిమళమునివిసుఁచున్న, తిణ్ - చల్లనైన, ఆమ్‌తుళాయ్‌మలర్‌క్కు - నున్నరమైనతులసీపువ్వు మును, ఇవళ్ - ఈపె, నమ్బుమ్-ఆశబడును, నఙ్గైమీర్ - ఓస్త్రీలారా! ఇదఱ్కు-దీనికి, నాన్ - నేను, ఎన్ శెయ్‌గేన్ - ఏమిచేసెదను,

తా॥ ఓస్త్రీలారా! సీతాపిరాట్టినిమిత్తమై లంకానుతనబాణాగ్నిచే దహించినవారియొక్క దుర్లభమైన శ్రీపాదతులసీమాలికనాశపడిన యీపెకు నేనేమిచేసెదనని. ౮.

నఙ్గైమీర్ నీరుమోర్ పెణ్బిళ్ళి ఱునల్ గినీర్*
ఎఙ్ఙనేశొల్లుగేన్ యాన్పెఱ్ఱ పేఱ్ఱాయై*
శఙ్గైనెడుమ్శక్కరమెన్నుమ్ తుళాయెన్నుమ్*
ఇఙ్ఙనేశొల్లు మిరాప్పగల్ ఎన్ శెయ్‌గేన్. ౯.

ఆ॥ నఙ్గైమీర్ - ఓస్త్రీలారా! నీరుమ్-మీరును, ఓర్ పెణ్-ఒకకొమ్మ కైన, పెణ్ణి - కని, నల్లినీర్ - పెంచితిరిగదా? యాన్ - నేను, పెఱ్ఱ పేఱ్ఱాయై - చపలురా లైన యీపెను, ఎఙ్ఙనేశొల్లుగేన్ - ఎట్లుచెప్పెదను, శఙ్గైనెడుమ్ - శ్రీపాఞ్చజన్యమనిచెప్పును, శక్కరమెన్నుమ్ - సుదర్శనమనిచెప్పును, తుళాయెన్నుమ్-తిరుత్తుళాయియనిచెప్పును, ఇరాప్పగల్ - రాత్రింబగళ్ళు, ఇఙ్ఙనేశొల్లుమ్ - ఇట్లనేచెప్పును, ఎన్ శెయ్‌గేన్ - ఏమిచేసెదను.

తా॥ ఓస్త్రీలారా! మీరుకూడ పిల్లలను కని పెంచితిరికదా? నాపిల్లమూటను వినుండు. ఈపెయితిగర్వభరితురాలైన సర్వేశ్వరునియొక్క శఙ్ఖచక్రాదులనాశపడి రాత్రింబగళ్ళు నాతిరుమామణులనే చెప్పును, దీనికి నేమిచేసెదనని. ౯.

ఎన్ శెయ్‌గేనెన్నుడై ప్పేదై యెన్‌కోమళమ్*
ఎన్‌శొల్లు మెన్‌వళైముళ్ళిన్ నఙ్గైమీర్*

మిక్‌ శెయ్‌పూన్‌ మార్‌బిన్‌ కణ్ణన్క-ழல్‌ నుழాయ్‌*
పోక్‌ శెయ్‌పూన్‌ మెన్మలై క్కెన్ను మెలియుమే. ౧౦.

తా॥ నక్షత్రమార్ - ఓ స్త్రీలారా! ఎన్నుడై - నాయొక్క, పేదై - జ్ఞానములేనిబిడ్డయై, ఎక్‌కోమళప్ - మృదుస్వభావముగలదై నయికొమా ర్తె, ఎక్‌కొల్లుమ్ - ఏమిచెప్పియు, ఎక్‌వళముమ్ - నాయఱినము గాగూడ, అల్లళ్ - ఉన్నదికాదు, ఎన్‌శెయ్‌గేన్ - ఏమిచేసెదను, మిక్‌ శెయ్ - ప్రకాశించుచున్న, పూణ్ - ఆభరణములగల, మార్బినన్ - వక్షస్థలముగల, కణ్ణన్ - శ్రీకృష్ణునియొక్క, కழల్ -శ్రీపాదమందున్న, తుழాయ్-తులసీమాలికను, పొక్‌ - బంగారుముచే, శెయ్ - చేయుబడిన, పూణ్ - ఆభరణములగల, మెల్ - మృదువైన, ములైక్కు - స్తనమున కాభరణముగానుంచుకోవలెను, ఎన్ను - అనియాశపడి, మెలియుమ్ - వాడిపోవును.

తా॥ ఓ స్త్రీలారా! ఈనాకొమార్తె నేనెంతచెప్పినను శామాటనువినక, ప్రకాశించుచున్న తిరువాభరణలచే నలంకరింపబడిన శ్రీయఃపతియొక్క శ్రీపాదముందున్న తిరుత్తుழాయిని తన స్తనముమీదనుంచుకోవలయునని గోరుచున్నది. దీనికి నే నేమిచేయవచ్చునని. ౧౦

‡‡ మెలియునోయ్‌తీర్‌క్కుమ్ నఙ్కణ్‌ణన్‌కழల్ కళ్ మేల్*
మలిపుగழ్వణ్క-రుగూర్ చ్చడగోప శొల్*
ఒలిపుగழాయిన ఇప్పత్తుమ్‌వల్ల వర్*
పలిపుగழ్వినవర్ క్కావర్ నఱో్కవై యే. ౧౧.

తా॥ మెలియుమ్ - వాడిపోవుటకుహేతువైన, నోయ్ - విరహబాధను, తీర్‌క్కుమ్ - తీర్చెడి, కణ్ణన్ - శ్రీకృష్ణునియొక్క - కழల్ కళ్ మేల్ - శ్రీపాదములవిషయమై, మలి - వర్ధిల్లుచున్న, పుగழ్ - కీర్తిగల, వణ్ - సుందరమైన, కురుగూర్ - తిరునగరికిస్వామియైన, కడగోప - నమ్మழ్వార్లు, శొల్ - పాయించిన - పుగழ్ -కల్యాణగుణములను, ఒలి - స్పష్టముగ్రుతిపాదించుచున్న, ఆయిరత్తు - వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తు - ఈపదిపాశురములను, వల్లవర్ - అధ్యయంచతగినవారు, మలి - వృద్ధిబొందుచున్న, పుగழ్ - కీర్తిగల, వానవర్‌క్కు - నిత్యసూరులకు, నల్ - మంచిసంబుధుగులవారై, ఆవర్ - ఆగుదురు,

తా॥ తనవిరహముచేగలిగెడి దుఃఖమును బోఁగొట్టెడిస్వభావముగల శ్రీకృష్ణునియొక్క శ్రీపాదవిషయమై భగవదనుభవముచేవచ్చిన కీర్తిగల నమ్మழ్వార్లుపాయించిన భగవంతునియొక్క కల్యాణగుణప్రతిపాదకములైన యీ పదిపాశురముల ననుసంధించువారు నిత్యసూరులతోఁదేరి యుందురని. ౧౧.

ఆழ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

3 - వ తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక:—ఈవిధంబున నాళ్వార్లనుభవించిన యా రతీపనటుల సర్వేశ్వరుడువచ్చి సంశ్లేషించగా నశ్శుడతనియొక్క ప్రణయిత్వగుణము నీతిరువాయ్‌మొళిలోననుభవింపుమన్నారు.

*** కోవై వాయాళ్ పొరు ట్పేర్ కిళరు తమిఱుత్తాయ్*మదిళిలజై
కోక్కువై వీయచ్చిలై కునిత్తాయ్ కులనల్ంగూనై మరుప్పూశిత్తాయ్*
పూవై వీయాసీర్ తూవి ప్పోదాల్ వణఙ్గేనేలుమ్*నిన్
పూనై వీయామేనిక్క పూశుమ్‌శాన్దైన్నెఞ్జమే. ౧.

అ॥ కోవై - దొండపండువలెనున్న, వాయాళ్ పొరుట్టు - ఆధరముగల నప్పిన్నపిరాట్టి కొఱకై, ఏర్ కిళర్ - వృషభములయొక్క, ఎరుత్తమ్ - మూపురములను, ఇఱుత్తాయ్ - విఱిచిన వాడును, మదిళ్ - కోటగల, ఇలఙ్కై - లంకకు, కోవై - స్వామియైన రావణుడు, వీయ - నశించునటుల, శిలై - బాణమును, కునిత్తాయ్ - ఎక్కుపఱచిట్టినవాడును, కులమ్ - మంచిజాతి యందుబుట్టిన, నల్ - విలక్షణమైన, యానై - కువలయాపీడమునొక్క, మరుప్పు దన్తములను, ఒశిత్తాయ్ - విఱిచినవాడుసైన ఓ ప్రియుఁపతీ! పూనై వీ యా - పుష్పమువిడుచుని, నీర్ - జలమును, తూవి - సమర్పించి, పోదు - సమయములయందు, నణఙ్గేనేలుమ్ - నమస్కరించినవాడవైనను, పూనై వీ - రెల్లుపువ్వుతో, ఆమ్ - సమానమైయున్న, నిన్ - నీయొక్క, మేనిక్కు - దివ్యవిగ్రహమునకు, ఎన్నెఞ్జమ్ - నామనస్సు, పూశుమ్ - పూయుదగిన, శాన్దు - చన్దనమైయిన్నది.

తా॥ నప్పిన్నపిరాట్టికొఱకై వీడువృషభములను జంపినవాడును, కువలయాపీడమునుసంహరించినవాడును, రావణాసురసంహారకుడుసైనట్టిప్రియుఁపతీ! ఇదివఱకు నిన్ను నేను పుష్పాదులతో నర్చించకపోయినను నాహృదయమునే నీవుభోగ్యముగాస్వీకరించితివని. ౧.

పూశుమ్‌శాన్దైన్నెఞ్జమే పునై యుజ్కుణియెనదుడై యా*
వాళగమ్ శెయ్‌మాలై యే వాన్ పట్టాడై యుమున్ఱదే*
తేశమానవనీకలను మొగై కూప్పుచ్చెయ్‌గైయే*
ఈశర్ ఞాలముణ్డుమిఴ్న్ద వెన్దై యేగమూర్ త్తిక్కే. ౨.

అ॥ ఈశర్ - స్వామియు, ఞాలమ్ - భూమిని, ఉణ్డు - ఆరగించి, ఉమిఴ్న్ద-బయిలుపఱచిన, ఎన్దై - నాకుపకారకుడును, ఏగమూర్ త్తిక్కు - ఆద్వితీయవిగ్రహుడుసైన ప్రియుఁపతికి, ఎన్నెఞ్జమే - నామనసే, పూశుమ్‌శాన్దు-పూయతగినచన్దనముగాను, ఎనదుడైయ - నాయొక్క, వాళగమ్ - వాక్కుచే, శెయ్ - చేయబడిన, మాలైయే - శ్రీసూక్తులే, పునైయుమ్ - కట్టబడిన, ణ్ణి - మాలగాను, అఱ్ఱదే - ఆశ్రీసూక్తియే, వాన్ - ఉజ్జ్వలమైన, పట్టాడైయుమ్ - పీతాంబరముగాను, ఎన్ - నాయొక్క, కై - చేతులను, కూప్పి - మొగిడ్చి, శెయ్‌గైయే - అంజలిచేయుటయే, తేశమూన, తేజస్సుగలదై, అణి-అలఙ్కరింపఁబడిన, కలమ్-ఆభరణముగానున్నది.

తా॥ సకల జగత్సృష్టిసంహారకుఁడైన శ్రీయఃపతి, నామవన్నుతుఁదన్ననముగాను సాస్తో త్రమును ప్రీతాంబరముగాను మాలికగాను నాయందలిఖంధము నాభరణములుగాను స్వీకరించుచున్నాడని.

ఏగమూర్తియిరుమూ ర్తి మూనుమూర్తిపలమూర్తి
యాగి*విన్నుపూదమాయిర్ణుశుడరా యరువాగి*
నాగమేతినదుక్కడలుల్ తుయిన్న నారాయణనే*ఁ
ఆగముల్ గుమగ తడక్కి యావీయల్లల్ మాయ్ త్తదే. 3.

అ॥ ఏగమూర్తి-కారణభూతమైనయొకశరీరమంగలవాఁడును, ఇయమూర్తి-మూలప్రకృ తిమహత్తత్వములురెండింటిని శరీరముగాగలవాఁడును, మూన్నుమూర్తి-సాత్వికరాజసతామసముల నెడిమూడువిధములైన యహఙ్కారములను శరీరముగాగలవాఁడును పలమూర్తియూ - అనే కములైనయింద్రియములను శరీరముగాగలవాఁడుమ, విన్దుభూదిమాయ్ - పృథివ్యాది పఞ్చభూత ములను శరీరముగాగలవాఁడును, ఇరుకుడరాయ్ - చన్ద్రసూర్యులనెడి రెండుతేజస్సులను శరీర ముగాగలవాఁడును, అరువాగి - ఈవస్తువులకన్తర్యామియయు, నాగమ్ - ఆదిశేషునిమీఁద, ఏతి - ఎక్కి, నదుక్కడలుల్ - సముద్రమధ్యమందు, తుయిన్న - నిదురిపోవుచున్ననాఁడుసైన, నారా యణనే-శ్రీమన్నారాయణుఁడా! ఉన్-నీయొక్క, ఆగమ్-శరీరమునకుఁగావలసిన, ముల్ గుమ్-సమస్తభోగ్యవస్తువులను, అగత్తు - నాశరీరములోపల, అడక్కి - ఆణిచి, (ఉండగా), ఆని నాప్రాణము, అల్లల్ - దుఃఖమును, మాయ్ త్తదు - విడిచినది

తా॥ ప్రకృతి మహదహఙ్కార ఏకాదశేన్ద్రియ పృథివ్యాదిభూతపఞ్చకాదిసమస్తము లకును నిర్వాహకుఁడై, క్షీరాబ్ధియందు బవ్వళించిన ఓశ్రీయఃపతీ! నామోవాక్కాయములనే నీవు భోగ్యముగాఁజేసికొని నన్ను కృతార్థునిగా జేసితివని. 3.

మాయ్ త్తలైణ్ణివాయ్ములై తన్ద మాయప్పేయుయిర్
మాయ్ త్త*అయకూయనే వామననేమాదవా*
పూ త్తణ్ఱాలై కొ ణ్డున్నై న్నెప్పోదాల్ వణఙ్గినేలుమ్*ని ర్
పూ త్తణ్ఱాలై నెడుముడిక్కు ప్పునై యుఙ్గిణియెనదుయిరే. 4.

అ॥ మాయ్ త్తల్ - చంపవలయునని, ఎణ్ణి - తలంచి, వాయ్ - నోటిలో, ముల్ - స్తన ములను, తన్ద - ఇచ్చిన, మాయమ్ - కపటముగల, పేయ్ - పూతనయొక్క, ఉయిర్ , ప్రాణము ను, మాయ్ త్త - నశింపఁజేసిన, అయల్-కృష్ణుఁడైయవతరించిన, మాయనే - ఆశ్చర్యభూతుఁడా, వామననే - వామనుఁడా, మాదవా - శ్రీయఃపతీ, పూ - సున్దరమైన, తణ్ - చల్లనైన, మాలై కొణ్డు - మాలికనుసంపాదించి, ఉన్నై - నిన్ను, పోదు - సమయమందు, వణఙ్గినేలుమ్ - నమ స్కరించినవాఁడనైనను, పూ - పుష్పములచేఁగట్టఁబడిన, తణ్ - చల్లనైన, మూలై - మూలగల, నెదు - దీర్ఘమైన, ముడిక్కు - శిరోజమునకు, ఎనదుయిర్ - నాప్రాణము, పునైయుమ్ - సమర్పించుటోసరిగాని, కణ్డీ - మూలగానుండుము.

తా॥ విషమమైన స్తన్యమునిచ్చి తనను జంపదలఁచి వచ్చిన పూతనను సంహరించిన శ్రీయఃపతీ! నేనిదివఱలో నీపుచితకైఙ్కర్యమును జేయకపోయినను నాప్రాణమును నీవు మాలగా ధరించితివని. ౪.

కణ్ణియెనదుయిర్ కాదల్ కనగచ్చోదిముడిముదలా*
ఎణ్ణిల్ పల్ కలన్గళు మేలుమాడై యుమ్మ్గదే*
నణ్ణిమూవులగుమ్ నవిఱ్ఱు బ్కిర్ త్తియుమ్మ్గదే*
కణ్ణనెమ్బిరానెమ్మాక్ కాలశక్కరత్తానుక్కే. ౫.

ఆ॥ కణ్ణన్ - కృష్ణుఁడైయవతరించినవాఁడును, ఎమ్బిరాన్ - ఉపకారకుఁడును, ఎమ్మాక్ - మాస్వామియు, కాలమ్ - *కాలమునుసృజించెడి, శక్కరత్తానుక్కు - సుదర్శనమునుధరించినవాఁడునైన శ్రీయఃపతికి, ఎనదుయిర్ - నాయాత్మ, కణ్ణి - మాలగాను, కాదల్ - ప్రీతి, కనగమ్ - నువర్ణమయమై, కోది - గతోమయమైన, ముడిముదలా - కిరీటము మొదలుగాగల, ఎణ్ణిల్ - సంఖ్యలేని, పల్ - ఆశేకవిధంబులైన, కలన్గళుమ్ - ఆభరణములుగాను, ఆళ్గదే - ఆప్రీతియే, మూవులగుమ్ - మూఁడులోకములున్న, నణ్ణి - పొంది, నవిఱ్ఱు బ్కిర్ - స్తోత్రముజేయుమన్న, కీర్ త్తియుమ్ - కీర్తిగానున్నవి.

తా॥ చక్రధరుఁడైన శ్రీకృష్ణుఁడు, నాయాత్మనుమాలగాను, నాప్రేమను భూషణాంబర రూపములుగానున్నవిగీకరించెనని. ౫.

కాలశక్కరత్తోడు వెణ్ శిఙ్గమ్ కై యేన్దినాయ్*
ఞాలముఱ్ ఱుముణ్ణుమిఱ్ఱై న్ద నారాయణనేయెన్నుమ్*
ఓలమిట్టునానఱ్ ఱా లొన్నుమ్వారాయాగిలుమ్*
కోలమామెఱ్ శెన్ని యక్కిరి కమలమన్న కురైక్కళే. ౬.

ఆ॥ కాలమ్ - శత్రువులకు మృత్యువుగానున్న, శక్కరత్తోడు - సుదర్శనముతోఁగూడ, వెణ్ - స్వచ్ఛమైన, శిఙ్గమ్ - శ్రీపాఞ్చజన్యమును, కైయేన్దినాయ్ - శ్రీహస్తమునందుధరించినవాఁడవును, ఞాలమ్ - భూమిని, ముఱ్ ఱుమ్ - సంపూర్ణముగా, ఉణ్ణు - మ్రింగి, ఉమిఱ్ఱ్ న్ద - బయిలుపఱచినవాండవునైన, నారాయణనే - శ్రీమన్నారాయణుఁడా! ఎన్నెన్ను ఆనిచెప్పి, ఓలమిట్టు - ధ్వనిజేసి, నాన్ - నేను, ఆగిలుత్తాల్ - పిలిచితినేని, ఒన్నుమ్ - ఒకతీరును, వారాయాగిలుమ్ - రాకపోతివైనను. ఈ - కియొక్క, కురై - ఆభరణధ్వనిగల, కమలమన్న - పద్మముపంటి, కళల్ - శ్రీపాదము, ఎన్ శెన్ని క్కు - నాశిరస్సుకు, కోలమామ్ - అలంకారమైయుండును.

తా॥ శఙ్ఖచక్రాదిదివ్యాయుధధరుఁడా! లోకములకు సృష్టిసంహారకుఁడా! యనినేను పలుమాఱుపిలిచినప్పుడు నీవు రాకపోయినను ఇప్పుడు నీశ్రీపాదపద్మములను నాశిరస్సుమీఁద నుంచి నన్ను ధన్యునిగా జేసితివని. ౬

---

*భారతయుద్ధమందు సైన్ధవవధమప్పుడు మధ్యాహ్నమువందు శ్రీకృష్ణుఁడు చక్రమును ప్రయోగించి సూర్యుని కప్పగా నప్పుడాదినమురాత్రిలె నంధకారమయమైనదిగాన చక్రముకాలమును సృజించినదగి.

కుఱైక్ కழల్‌గళ్ నీట్టి మణ్ణాణ్డకోలవామనా*
కుఱైక్ కழల్ కైకూప్పువార్‌గళ్ కూడనిన్ఱ మాయనే*
విరై కొళ్ పూవుమ్‌నీరుమ్‌కొ ణ్డు తేవరాట్టేనేలుమ్*ఉ-
ఉరైక్ కొళ్ శోది త్తిరువురువ మెన్న దావిమేలదే. ౭.

అ॥ కుఱై - కళ్దించుచున్న, కழల్‌గళ్ - శ్రీపాదములను, నీట్టి - పొడువుగాజేసి మణ్ - భూమిని, కొణ్ణ - కొలుచుకొనిన, కోలమ్ - నుందరుఁడవైన, వామనా - ఓవామనుఁడా! కైకழల్ - భూప్రమాణములతో కొళ్దించుచున్న నీశ్రీపాదముల నుద్దేశించి, కైకూప్పువార్‌గళ్ - నమస్కరించువారు, కూడ - నీతోఁజేరునట్లు, నిన్ఱ - ఉన్న, మాయనే - ఆశ్చర్యభూతుఁడా! విరై కొళ్ - పరిమళముగల, పూవుమ్ - పుష్పమునున్న, నీరుమ్ - జలమునున్న, కొణ్డు - సంపాదించుకొనివచ్చి, ఏ త్తమాట్టేనేలుమ్ - స్తుతించినవాఁడవైనఁ, ఉరైక్ కొళ్ - శబ్దమునుగ్రహించుచున్న(వాచామగోచరమైన), శోది - తేజస్సుగల, తిరువురువమ్ - దివ్యవిగ్రహము, ఎన్న దావి మేలదే - సాయాత్మ్యమిదమన్నది.

తా॥నీవు వామనావతారంబెత్తి లోకములను గొలిచినప్పుడు నీశ్రీపాదములు సాశ్రయించిన వారిని నీతోఁజేర్చుకొనిన ఓప్రియఃపతీ! పుష్పాదులతో నిన్ను సేవర్చించఁబోపాయినను నీయతి సుందరంబైన దివ్యవిగ్రహము సాయాత్మ్యను నవలంబించియున్నదని. ౭.

ఎన్న దావి మేలై యా యోక్ కొళ్ళ లగముమ్*
తున్ని ముళు మాగినిన్ఱ శోదిజ్ఞానమూర్ తియాయ్*
ఉన్న దెన్న దావియు మెన్న దున్న దావియుమ్*
ఇన్న వణ్ణమేనిన్ఱా యెన్నుళ్ నిక్కవల్లనే ౮.

అ॥ ఎన్నదు - నాయొక్క, ఆవి - ఆత్మయొక్క, మేలైయాయ్ - మీఁదనిఁనీంచువాఁడవును, ఏర్ కొళ్ - ఔజ్జ్వల్యముల, ఏழுలగముమ్ - సప్తలోకములనున్న, తున్ని - వ్యాపించి, ముళు మాగినిన్ఱ - సమస్తములకంతకాత్మవైయున్న వాఁడవును, శోది - స్వయంప్రకాశమైన, ఞానమ్ - జ్ఞానమును, మూర్ తియాయ్ - స్వరూపముగాగలవాఁడవునైన ఓప్రియఃపతీ, ఎన్న దావి - నాప్రాణము, ఉన్న దుమ్ - నీయధీనముగాను, ఉన్న దావి - నీప్రాణము, ఎన్న దు - నాయధీనముగాను, ఇన్న వణ్ణమేనిన్ఱాయ్ - ఈప్రకారముగానున్నావు, ఎన్ను - అని, ఉన్నైక్కవల్లనే - చెప్పశక్తుఁడనా? (కాను).

తా॥సమస్తలోకములయందును వ్యాపించియున్న స్వయంప్రకాశస్వరూపుఁడవైన ఓప్రియఃపతీ! నన్నువదిలి నీవుజీవించలేవు, నిన్నువదలి నేనుజీవించలేను ఇట్టినీస్వభావమును నే నెంతమాత్రమును చెప్పుటకు సమర్థుఁడనుగానని. ౮.

ఉన్నైక్కవల్లనల్లే నున్నులప్పిల్ శీర్ త్తివెళ్ళత్తిల్*
కన్నైక్కణెన్ను శెల్వన్‌గాల్ కాదస్తాయలేటినేన్*

పుగైప్పిలాదపరమ్బరనే పొయ్యిలాదపరఞ్జుడరే*
ఇగైత్తున్నల్ల మేన్మక్కళ్ తత్త యానుమే త్తినేన్. ౯.

అ॥ ఈగైక్కవల్లే నల్లేన్ - నీగుణమును జెప్పుటకుసమర్థుడనుగానను; ఉగ్ - నీయొక్క,ఉల
ప్పిల్ -అంతములేని, కీర్ త్తివెళ్ళత్తిల్ -కీర్తియనెడి సముద్రమునొక్క,కరైక్కణ్ -గట్టును,నాన్ -
నేను, ఎన్రుశొల్వన్ - ఎప్పుడు చేరెదను; కాదల్ -ఆళియనెడి, మైయలేతీనేన్ -భ్రమనుబొందితిని,
పుగైప్ప - దోషము, ఇలాద - లేని, పరమ్బరనే - పరాత్పరుడా! పొయ్యిలాద - అసత్యము
లేని, పరఞ్జుడరే - పరజ్యోతిస్స్వరూపుడా! నల్ల - విలక్షణులైన, మేల్ మక్కళ్ - నిత్య
సూరులు, ఇగైత్తు - ధ్వనిజేసి, ఏత్త -స్తుతించుచుండుట, యానుమ్ -నేనును, ఏత్తినేన్ -స్తుతించితిని.

తా॥ ఓస్వామీ ! నీగుణము నింతమాత్రముగూడ నేను వర్ణింపఁజాలను. ఇట్లుండగా నీగు
ణములను నేనెటుల సంపూర్ణముగా జెప్పెదను. అయినను నీయందలిప్రీతిచే నేనుభ్రమించిపోయి
నిత్యసూరులు స్తుతించునటుల నిన్నుస్తుతించుచున్నానని. ౯.

యానుమే త్తి యేళ్ఉలగుమ్మున్ఱుమే త్తిప్పిన్నైయుమ్,
తానుమే త్తిలుమ్ తన్నైయే త్తవే త్తివెగ్గెయ్దుమ్*
తేనుమ్బాలుమ్గన్నలు మముదుమాగి త్తిత్తిప్ప*
యానుమెమ్బిరాన్ యేయే త్తినేన్ యానుయ్వానే. ౧౦.

అ॥ యానుమ్ - నేనును, ఏత్తి - స్తుతించి, ఏళ్ఉలగుమ్మున్ఱుమ్ -సప్తలోకములన్నియు,
ఏత్తి - స్తుతించి, పిన్నైయుమ్ - మఱియు, తానుమ్ - సర్వజ్ఞుడైన తానును, ఏత్తియుమ్ -
స్తుతించియు, తన్నై - తనను, ఏత్త ఏత్త - స్తుతింప స్తుతింప, ఎగ్గు - ఎప్పుడు, ఎయ్దుమ్ -
మొగినును. తేనుమ్ - తేనెవలెను, పాలుమ్ - పాలువలెను, కన్నలుమ్ - శర్కరవలెను, అము
దుమాగి - అమృతమువలెను భోగ్యభూతుండై, తిత్తిప్ప - మధురమైయుండగా, యానుమ్ -
నేనును, ఉయ్వాన్ - ఉజ్జీవించుటకై, ఎమ్బిరాన్ యేయే - మాస్వామినే, యాన్ -నేను, ఏత్తినేన్ -
స్తుతించితిని.

తా॥ ఓశ్రీయఃపతీ ! నేనును సమస్తలోకములను సర్వజ్ఞుడవైన నీవును ఎల్లరుచేరి నీగుణ
మును స్తుతించిన దానికి స్తుమగునపడదు. ఇట్లున్నను నీయొక్క నిరతిశయభోగ్యతనుజూచియుం
డలేక నాయుజ్జీవనార్థమై నేను నిన్నుస్తుతించితినని. ౧౦.

** ఉయ్వుపాయమ్మున్ఱిన్నైతేజై క్కణ్ణనొణ్కళల్ గళ్ మేల్*
శెయ్యతామరై ప్పూన త్తెన్నన్దురుగూర్ చ్చడగోపన్*
పొయ్యిల్ పాడలాయిరత్తు ళివై యుమ్పత్తుమ్వల్లార్ గళ్*
వైయమ్మున్నివీర్ పీర్దు విణ్ణుమాళ్వర్ మణ్ణాడే. ౧౧.

అ॥ ఉయ్వుపాయమ్ - ఉజ్జీవనోపాయము, మున్ఱు - వేఱొకటి, ఇన్మై - లేనిదానిని,
తేజై-నిశ్చయించి, కణ్ణన్-శ్రీకృష్ణునియొక్క,ఒణ్ కళల్ గళ్ మేల్ -నుందరంబులైన శ్రీపాదముల

విషయమై, శెయ్య-నుందరమైన, తామరై-పద్మములుగల, పుణ్ణియ-జలప్రదేశములచేఁబుట్టఁబడిన, శెఙ్-దళీనమందున్న, నల్-స్పృహణీయమైన, కురుగూర్-కురుకాపురికిఁజాఁతైన, కడనోవ-నమ్మళ్వార్లుప్రసాదించిన, పాయిరమ్ . అసత్యములేనివియు, పాడల్-గానరూపముగానున్న, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఇవైయుమ్‌పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, వల్లార్‌గళ్ - అధ్యయనంచువారు, వైయమ్ - భూమియందలి, మన్ని - శాశ్వతులుండి, పిఱ్‌పిఱందు - తనమహిమ ప్రకాశించునట్లుండి, మణ్ణాడే - భూలోకములోనూడ, విణ్ణుమ్ - పరమపదమును, ఆళ్వర్ - పరిపాలించుదురు.

తా॥ శ్రీకృష్ణునియొక్క శ్రీపాదములుతప్ప మఱియొకవుపాయములేదని నిశ్చయించిన నమ్మళ్వార్లు యథార్థముగాసాదించిన యీపదిపాశురము: ననుసంధించువారు ఉభయవిభూతిని బరిపాలించుదురని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.
జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౪.౪ తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక—సర్వేశ్వరుఁడింతకాల మళ్వార్లతోఁగూడ నుండి రసములననుభవించి కొంచెమవతల వేంచేయఁగానంతమాత్రముగూడ నతనివిరహమును నమ్మళ్వార్లుసహింపకతనకంటికి గుబడినవస్తువులలో భగవత్సంబన్ధమునుజూచి యాళపడువిధము నవ్యాపదేశముగ సాదించుచున్నారు.

*** మణ్ణైయిరున్దుత్తుళావి వామనన్నిణ్ణిదువెన్నుమ్*
విణ్ణైత్తొళుదవన్నేవు వైగున్ద మెనుక్కాట్టుమ్*
కణ్ణైయుణీర్‌మల్‌గనిన్ఱు కడల్వణ్ణనెన్నుమన్నే *ఎ
ప్పెణ్ణైప్పెరుమయల్ శెయ్‌దార్ క్కెఙ్‌శెయ్‌గేఁ పెయ్‌వళై యీరే. ౧

ఆ॥ మణ్ణై - భూమిని, ఇరున్దు - ఉండి (పలుమాఱు), తుళావి - వెతకి (స్పృశించి), ఇదు - ఇది, వామనన్ - వామనునియొక్క, మణ్ - భూమి, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును, విణ్ణై - ఆకసమును, తొళుదు - నమస్కరించి, ఆవత్ - ఆశ్రయింపతి, మేవు-నిత్యవాసముజేయుచున్న, వైగున్దమ్ - పరమపదము, ఎన్ఱు - అని, కైకాట్టుమ్ - చెయ్‌చూపును, కణ్ణైయుళ్ - నేత్రములలో, నీర్‌మల్గ - నీళ్లుకారునట్లు, నిన్ఱు -ఉండి,కడల్వణ్ణన్ - సముద్రమువంటి మేనుగలవాఁడు, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును, అన్నే - అమ్మా ! ఎన్పెణ్ణై - నాపిల్లను, పెరుమయల్ -పెద్దపీచ్చితనము గలదై, శెయ్‌దార్‌క్కు - చేసినశయనపతికి, పెయ్ - అలబ్ధరించుకొనిన, వళైయీరే - కంకణములుగల ఓస్త్రీలారా ! ఎఙ్‌శెయ్‌గేఁ - ఏమిసేతురు.

తా॥ ఓస్త్రీలారా ! నాకొమార్తె భూమినిస్పృశించి ఇది వామనుఁడుగొలిచిన భూమిగదా యనిచెప్పును, ఆకాశమునుజూచి నమస్కరించి పరమపదమని చేయిచెప్పకట్టిశే డానిని తలపో

క్ల్లో జూపును. వానితిరుమేనును దలంచిబాష్పపూర్ణ ముఖియై సముద్రమువంటికా న్తిగలవాఁడా యనిపిలుచును. ఇట్లునాపిల్లను భ్రమింపఁజేసిన క్రియఁపతికి నేనేమి నేపెదనని. ౧.

పెయ్‌వళై కైకళ్ కూప్పి పిరాట్టికడక్కుమ్‌కడలెన్నుమ్*
శెయ్యదోర్ ఞాయిఱ్ఱైక్కాట్టి చ్చిరీధరనూర్ త్తియాదెన్నుమ్*
నైయుఱ్ఱుణ్ణిర్మల్ గనిన్ను నారణనెన్నుమన్నే *ఎన్
తెయ్‌వపురువిల్ శిఱుమాన్ శెయ్‌గిన్ఱ దొన్ఱు ఱియేనే. ౨.

ఆ॥ పెయ్ - అలఙ్కరించుకొఁబడిన, వళై - కంకణములుగల, కైకళ్ - చేతులను, కూప్పి - మొగిడ్చి, పిరాట్ - ఉపకారకుఁడు, కిడక్కుమ్ - పవ్వళించిన, కడల్ ఎన్నుమ్ - సముద్రమునిచెప్పును, శెయ్యదు - ఎఱ్ఱనై, ఓర్ - అద్వితీయుఁడైన, ఞాయిఱ్ఱై - సూర్యుని, కాట్టి - మాపించి, ఈదు - ఇది, శిరీధర్ - శ్రీధరునియొక్క, మూర్ త్తి - విగ్రహము, ఎన్నుమ్ - అని చెప్పును, నైయుమ్ - శిథిలమనస్కుఁడగును, కణ్ణీర్ మళ్ గ - నేత్రజలముకారునట్లు, నిన్ఱ - ఉండి నారణన్ ఎన్నుమ్ - నారాయణుఁడనిచెప్పును. అన్నే - అమ్మా! ఎన్ - నాయొక్క, తెయ్‌వ పురువిల్ - దేవతవలె సుందరవిగ్రహముగలదియు, శిఱుమాన్ - చిన్న లేడిపంటినేత్రములుగలది యునైనయాపె, శెయ్‌గిన్ఱదు - చేయువ్యాపారము, ఒన్ఱు - ఒకటియు, అఱియేన్ - ఎఱుఁగను.

కా॥ అమ్మా! నాకొమార్తె, ఈసముద్రమునుజూచియిచ్చట క్రియఁపతి పవ్వళించుచున్నా డుగదాయని నమస్కరించును. సూర్యునిజూచియిత్తండు నారాయణమూర్తిగదాయని చెప్పును. మఱియు నాక్రియఁపతి మునకసకలవిధబంధువుగదాయని దలంచి శిథిలాన్తఃకరణుఁడౌదుఃఖిం చును. ఈవిధంబున నీనున్దరాజ్ఞి చేసెడి వ్యాపారము పలానాదని నేనెఱుఁగలేవని. ౩

అఱియుమ్ శొల్దైయై త్తుఴవి యచ్చుదనెన్నుమ్‌వెయ్‌నేవాళ్*
ఎఱియుమ్‌తన్గాఱ్ఱైత్తుఴవి యెన్నుడై కోవిన్దనెన్నుమ్*
వెఱికొళ్ తుళాయ్‌మలర్ నాఱుమ్ వినైయుడై యాట్టియేన్పెఱ్ఱ*
శెఱివళై ముగైచ్చిఱుమాన్ శెమ్‌గిన్ఱ దొర్‌కణుకొక్కనే. ౪.

అ॥ అఱియుమ్ - (ఎల్లరచేఁబడియని) తెలిపికొనఁదగిన, శొల్‌తైయై - ఎట్టని యగ్నిని, త్తుఴవి - కాగలించుకొని, అచ్చుదనెన్నుమ్ - అచ్యుతుఁడనిచెప్పును. వెయ్‌వేళ్ - శరీరము కాలిపోకుండనుండును, ఎఱియుమ్ - విసిఱికొట్టుచున్న, తణ్ - చల్లని, కాఱ్ఱై - గాలిని, త్తుఴవి - కాగలించుకొని, ఎన్నుడై - నాయొక్క, కోవిన్దన్ - గోవిందుఁడు, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. వెఱికొళ్ - పరిమళముగల, తుళాయ్‌మలర్ - తులసీయొక్కపుష్పము, నాఱుమ్ - (ఈపెశరీరమందు) పరిమళించును, వినైయుడైయాట్టియేన్ - పాపముగలనేను, పెఱ్ఱ - కనిన దియు, శెఱి - నిబిడమైన, వళై - కిఙ్కణములను, ముగైచ్చెయ్యియొక్క - అగ్రభాగమునందుగలదియు, శిఱుమాన్ - చిన్న లేడిపంటి పూపుకలదియునైనయాపె, శెయ్‌గిన్ఱదు - చేసెడివ్యాపారములు, ఎన్ కణ్ముక్కు - నాకే త్రమునకు, ఒర్ శే - ఒకటిగానున్నవా (అసహ్యములని).

తా॥ ఆచ్యుతుడనిచెప్పి నిశ్చయము కాగలించుకొనినను ఈమెకేమియు బాధగలుగదు. మాగోవిన్దుడని చెప్పి యతివేగముగా గొట్టుచున్న వాయువును కాగలించుకొనుచున్నది. ఈమె యొక్క శరీరమందు తులసీవాసన గొట్టుచున్నది. ఈమెసేసెడి వ్యాపారయ యిట్టి యనేకములని.

ఒన్ఱియతిఙ్గళ్ కాట్టి యొళిమణివణ్ణనేయెన్నుమ్*
నిన్ఱకున్ఱ తిన్నై నోక్కి నెడుమాలేవా వెన్ఱుకూవుమ్*
నన్ఱుపెయ్యుమ్మళై కాణిల్ నారణన్ వన్దా నెన్ఱాలుమ్*
ఎన్ఱనమైయల్గళ్ శెయ్దా రెన్నుడై కోక్కిమళైత్తాయే. ౪.

ఆ॥ ఒన్ఱియ - పూర్ణుడైన - తిఙ్గళై - చన్ద్రునిని, కాట్టి - చూపించి, ఒళి - ప్రకాశించుచున్న, మణివణ్ణనే - రత్నమువంటి కాన్తిగలవాడా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును నిన్ఱ - ఎదురుగనున్న, కున్ఱ తిన్నై - పర్వతమును, నోక్కి - చూచి, నెడుమాలే - గొప్ప స్నేహముగలవాడా! వా - రమ్ము, ఎన్ఱు కూవుమ్ - అనిపిలుచును, నన్ఱు - చక్కగా, పెయ్యుమ్ - వర్షించుచున్న, మళై - మేఘమును, కాణిల్ - చూచినయెడల, నారణన్ - శివన్నారాయణుడు, వన్దా నెన్ఱు - వచ్చెనని, ఆలుమ్ - వృత్యముజేయును. ఎన్ఱు ఇన - అని చెప్పిన యీవిధంగేగాక, ఎన్నుడై కోక్కి మళత్తై - సామ్యదుపైనపిల్లకు, మైయల్గళ్ - ధేనువులను, శెయ్దార్ - పుట్టించిరి.

తా॥ పూర్ణచంద్రునిజూచి, వీడు సుందరవిగ్రహుడైన క్రియఃపతియని చెప్పును. చెల్లుతో నిండియున్న పర్వతమునుజూచి, ఈపెయింతకాలము పిలిచినను రాకపోతి మీయని పిర్రచేమునుకొనికొని క్రియఃపతివచ్చి యొకపక్కన చాగుకొనియున్నాడని దలచి, ఓసర్వేశ్వరుడా! నీవు నిర్లజ్జవలదు, నాయెడుటరమ్మనిని పిలుచుచున్నది. మేఘములనుజూచి పరోపకారశీలుడైన క్రియఃపతి వచ్చెనేయని నృత్యముజేయును. ఆక్రియఃపతి నాపిల్లకిట్లు పిచ్చి యెత్తు నట్లుచేసెనని.

కోమళవాగైప్పుల్గి కోక్కిన్ద్రన్నోయ్ త్తనవెన్నుమ్*
పోమిళనాగ త్తిన్పినోవ్ యవ కిడైక్కాయిదెన్నుమ్*
ఆమళవొన్ఱుమఱియే నరువినై యాట్టియేన్వెళ్ళి*
కోమళవల్లియెమాయోన్ మాల్ శెయ్దు శెయ్గిన్ఱ కూత్తే. ౫.

ఆ॥ కోమళమ్ - నున్దరమైన, వాగ్ - బలిసియున్న, కన్ఱై - దూడను, పుల్గి - కాగలించుకొని, కోవిన్దన్ - మేయ్ త్తన - దీనిని శ్రీకృష్ణుడు మేపినాడు, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. పోమ్-పోవుచున్న, ఇళమ్ - యౌవనముగల, నాగ త్తిన్ - పామువొక్క, పిన్ - తొనక, పోయ్ - పోయి, అవన్ - ఆక్రియఃపతికి, ఈను - ఆది, కిడైక్కా - పడక, ఎన్నుమ్ - అని చెప్పును. అరు - క్రూరమైన, వినై యాట్టియేన్ - పాపముగలనేను, వెళి ఱ - కనిన, కోమళ వల్లియై - సుందరమైన తీగెవంటియీపెను, మాయోన్ - ఆశ్చర్యభూతుడైనక్రియఃపతి, మాల్ శెయ్దు - భ్రమింపబడికి, శెయ్గిన్ఱ - చేయుచున్న, కూత్తు - ఆటలు, ఆమళవు - ఇంతయును సని, ఒట్టుమ్ - ఒకటియు, అతిశయిక్క - ఎఱుఁగను

తా॥ సుందరమైన దూడను కాగలించుకొని, దీనిని కృష్ణుడు మేపినాడుగనుక బలిసియున్నదనియు, మంచిసర్పమున వెనుకపడి ఇది శ్రీయఃపతికి పడకయనియు చెప్పును శ్రీకృష్ణుడు నాపిల్లనిట్లు భ్రమింపజేసెను. ఇదినాపాపమా? ఈమెకీపిచ్చితనమలవిగాక యున్నదేయని. ౫

కూ త్తర్ కుడమెడుత్తాడిల్ కోవిన్దనామెనావోడుమ్*
వాయ్ త్తకుళలోశై కేట్కిల్ మాయవనెన్నుమెయ్యాక్కుమ్*
ఆయ్చ్చియర్ వెణ్ణెయ్‌గళ్ కాణి లవనుణ్ణవెణ్ణెయీదెన్నుమ్*
పేయ్చ్చిములై శువై త్తార్ క్కెన్ పెణ్ణ్‌కొడియేఇయపిత్తే. ౬.

ఆ॥ కూత్తర్ - నృత్యముజేయువారు, కుడమెడుత్తు - కుండలనెత్తి (నెత్తిమీదనుంచుకొని), ఆడిల్ - నృత్యముజేసినయెడల, కోవిన్దనామ్ - శ్రీకృష్ణుడు గావచ్చును, ఎనా - అనిదలంచి, ఓడుమ్ - పఱుగెడును, వాయ్ త్త - సుఖకరంబైన, కుళలోశై - వేణునాదము, కేట్కిల్ - వినినయెడల, మాయవక్ - ఆశ్చర్యభూతుండైన శ్రీకృష్ణుడు (నచ్చినాడు), ఎన్ను - అని, మైయక్కుమ్ - మోహించును, ఆయ్చ్చియర్ - గొల్లలయొక్క, వెణ్ణెయ్‌గళ్ - వెన్నలను, కాణిల్ - చూచినయెడల, ఈదు - ఇది, అవక్ - ఆశ్రీకృష్ణుడు, ఉణ్ణ - ఆరగించిన, వెణ్ణెయ్ - వెన్న, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. పేయ్చ్చి - పూతనయొక్క, ములై - స్తన్యమును, శువైత్తార్‌క్కు - ఆరగించినవారివిషయమై, కొడి - తీగెవలెనున్న, ఎక్కెన్ - నాకొమార్తె, ఏఇయ - పొందిన, పిత్తు - పిచ్చితనము (ఈస్థవిగమిట్టిది).

తా॥ ఎవరైనను కుంభనృత్యము జేసినయెడల వాడు శ్రీకృష్ణుడే కావచ్చునని దలంచి యచ్చటికిరాబఱుగెడును వేణునాదము వినినయెడల శ్రీకృష్ణుడువచ్చెనని మోహించును గొల్లలు వెన్నతీసికొనివచ్చినయెడల యిది శ్రీకృష్ణుడారగించిన వెన్నగదాయని చెప్పును. ఈవిధంబున నాశ్రీకృష్ణునివిషయమైనాపిల్లకు పిచ్చియెత్తెనని ౬.

ఏఇయపి త్తినో డెల్లావులగు కణ్ణ్‌పడై ప్పెన్నుమ్*
నీఇుశెవ్వేయిడక్కాణిల్ నెడుమూలడియారెన్రోడుమ్*
నాఇుత్తుళాయ్‌మలర్ కాణిల్ నారణక్కణ్ణియీదెన్నుమ్*
తేఇయుమ్‌తేఱాదుమాయోళ్ తిఇు త్తనళీయి త్తిరువే. ౭.

ఆ॥ ఏఇయ - ఎక్కియున్న, పిత్తినోళు - పిచ్చితనమున్నప్పటికిన్ని, ఎల్లావులగు - సమస్తలోకము, కణ్ణ్ - శ్రీకృష్ణునియొక్క, పడైప్ప - సృష్టి, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును, నీఇు - భస్మమైనను, శెవ్వే - వక్రంగా (ఊర్ధ్వపుండ్రాకృతిగా), ఇడక్కాణిల్ - ధరింపుకొనినవారిని జూచినయెడల, నెడుమూలడియార్ - (వారు) శ్రీయఃపతికిదాసులు, ఎన్ను - అనితలంచి, ఓడుమ్ - పఱుగెడును, నాఇు - పరిభ్రమించుమన్న, తుళాయ్‌మలర్ - తిరుత్తుళాయియొక్కపుష్పమును, కాణిల్ - చూచినయెడల, ఈదు - ఇది, నారణన్ - శ్రీమన్నారాయణునియొక్క, కణ్ణి - మాలిక, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. తేఇయుమ్ - తెలివివున్నప్పుడును, తేఱాదుమ్ - తెలివిలేనప్పుడును, ఇ త్తిరు-వఱ్ఱుమంటియీసె, రూయోన్ తిఇు త్తనళ్ - శ్రీకృష్ణవిజయంబే మోహించియున్నది.

శా॥ ఈపిచ్చిశనములోనూడ, ఈజగత్తును శ్రీకృష్ణుడే సృజించినాడనిచెప్పను. ఎవరైనను భస్మమునైతిని డువుగాధరించినయెడల దానినిభస్మమనినూడనెంచక, ఊర్ధ్వముగాధరించియున్న దానినేజాచి వీరుఊర్ధ్వపుండ్రధారులైన శ్రీవైష్ణవులని దలంచివానిని దండమ్‌సమర్పించుటకు బఱు గెడును. తులసీమాలికనుజాచి యిది శ్రీకృష్ణుడు ధరించెడివనమాలయని చెప్పను. అంతయే గాక సర్వకాలములయందును వానినే ధ్యానించియుండునని. ౭.

తిరువుడై మన్నరై క్కాణిల్ తిరుమాలై క్కణ్డేనెన్నుమ్*
ఉరువుడై వణఙ్గిళ్ కాణిలులగళన్దానెనుతుళ్ళుమ్*
కరువుడై త్తేవిల్‌గళెల్లామ్ కడల్వణ్ణన్‌క్కియిలేయెన్నుమ్*
వెరువిలుమ్‌వీశ్చీలుమోవాళ్ కణ్ణక్‌కుళల్‌గళ్ విరుమ్బుమే. ౮.

ఆ॥ తిరువుడై - శ్రీమంతులైన, మన్నరై - రాజులను, కాణిల్ - చూచినయెడల, తిరు మాలై - శ్రీయఃపతిని, కణ్డేనెన్నుమ్ - నేవించితినని చెప్పను, ఉరువుడై - మంచిరూపములు గల, వణఙ్గిళ్ - పదార్థములను, కాణిల్ చూచినయెడల, ఉలగళన్దానెన్ను - లోకములను గొలచినత్రివిక్రముఁడని, తుళ్ళుమ్ - నృత్యముజేయును. కరువుడై - ప్రతిమగల, తేవిల్‌గళెల్లామ్- దేవాలయమంతను, కడల్వణ్ణన్ - సముద్రమువంటిమేనుగల శ్రీయఃపతియొక్క, కోయిలేయెన్నుమ్- కోవిలయనిచెప్పను. వెరువిలుమ్ - సిగ్గున్న ప్పుడును, వీశ్చీలుమ్ - మోహించియున్న ప్పుడును ఓవాళ్ - విడువనిదై, కణ్ణన్ - శ్రీకృష్ణునియొక్క, కుళల్‌గళ్ - తిరువడికళ్ళను, విరుమ్బుమ్- ఆశపడును.

శా॥ శ్రీమన్తులైనరాజులనుజాచి వీరుశ్రీయఃపతి స్వరూపులనియు, అందమైనవస్తువును జూచి ఇదిత్రివిక్రమస్వరూపమనియు, ఏదేవాలయమైనను వానిని జూచి యిది శ్రీయఃపతియొక్క కోవిలయనియుఁ జెప్పును. ఇంతయేగాక సర్వకాలములయందుగూడ శ్రీకృష్ణునియొక్క శ్రీపాద ములనే యాశ్రయించియుండునని. ౮.

విరుమ్బిప్పగవరై క్కాణిల్ వియలిడముణ్డానెయెన్నుమ్*
కరుమ్బెరుమేగఙ్గళ్ కాణిల్ కణ్ణనెనేఅప్పఅక్కుమ్*
పెరుముళలవానిరై కాణిల్ పిరానుళనెనుపిళ్ళైశొల్లుమ్*
అరుమ్బెఱుల్ పెణ్ణినై మాయో నలమ్ పీయయర్ప్పిక్కిన్ఱానే. ౯.

ఆ॥ పగవరై - పూజ్యులను, కాణిల్ - చూచినయెడల, విరుమ్బి - ఆశపడి, వియల్ - విశాలమైన, ఇడమ్ - భూమిని, ఉణ్డానెయెన్నుమ్ - అరగించినవాఁడా! యనిచెప్పును, కరుమ్ - నల్లనైన, పెరుమేగఙ్గళ్ - గొప్పమేఘములను, కాణిల్ - చూచినయెడల, కణ్ణనెన్ను - శ్రీకృష్ణుఁ డని, ఏఅప్పఅక్కుమ్ - ఎగిబీపఱుగెడును, పెరుమ్ - గొప్పవై, పులమ్ - సున్దరంబులైన, ఆనిరై కాణిల్ - ఆవులయొక్క గుంపులనుజాచినయెడల, పిరాన్ - ఉపకారకుఁడైనశ్రీకృష్ణుడు, ఉళనెన్ను - ఉన్నాఁడని, పిళ్ళైశొల్లుమ్ - చెనుకచెప్పును. పెఱుల్ - పొందుటకు, అరుమ్ - దుర్ల భమైన, పెణ్ణినై - (నా) పిల్లను, మాయో - ఆశ్చర్యచేష్టితుఁడైన శ్రీకృష్ణుడు, అలమ్ పీ- జల్పించి, ఆయర్ప్పిక్కిన్ఱాన్ - భ్రమింపుఁజేయుచున్నాడు.

తా॥ భాగవతులనుజూచి వీరు సర్వేశ్వరస్వరూపులనియు, నల్లనిమేఘమును జూచిఇది శ్యామనందరుడైన కృష్ణునివలెనున్నదనియు, గోసమూహములనుజూచి వీనివెనుక శ్రీకృష్ణుడు - వచ్చునని దలంచి జల్పించియు మోహించునటుల నాబిడ్డను శ్రీకృష్ణుడు నీచెనని. ౯.

అయర్‌క్కుమ్‌శుట్రు మ్మ్బు నీనోక్కు మగలవేనీనోక్కుకొళ్‌శుమ్*
వియర్‌క్కుమ్‌మళైక్కణ్‌ తుళుమ్బు వెవ్వయిర్‌కొళ్‌శుమ్‌మెయ్‌శోరుమ్*
పెయర్‌త్తుమ్‌కణ్ణా వెన్నుపేశుమ్ పెరుమానేవా వెన్నుకూవుమ్*
మయల్‌ పెరుజ్‌కాదలే పేదైక్కాన్‌ శెయ్‌గేన్‌వల్వినై యేనే. ౧౦.

ఆ॥ అయర్‌క్కుమ్‌ - మోహించును, శుట్రు మ్బు - నాలుగుపక్కలను, నీ - ప్రీతితో, నోక్కుమ్‌ - చూచును. ఆగలవే - దూరమందున్నట్లుతలంచి, నీళ్‌నోక్కుకొళ్‌శుమ్‌ - దూర దృష్టితోజూడును, వియర్‌క్కుమ్‌ - చమట నీళ్ళనుబలహీనపఱచియును, మళై - వర్షమువలె, కణ్‌ - నేత్రజలము, తుళుమ్బు - కారునట్లు, వెవ్వయిర్‌కొళ్‌శుమ్‌ - నిట్టూర్పువిడుచును, మెయ్‌శోరుమ్‌ - వాడిపోవును, పెయర్‌త్తుమ్‌ - తిరిగియు, కణ్ణావెన్నుపేశుమ్‌ - కృష్ణుడా! యనిచెప్పును, పెరుమానే - ఓస్వామీ! వా - రమ్ము, ఎన్నుకూవుమ్‌ - అనిపిలుచును, మయల్‌ - మోహముననుగలుగ జేసెడి, పెరుమ్‌కాదల్‌ - గొప్పయాశగల, ఎన్‌పేదైక్కు - నాబిడ్డకు, వల్‌వినైయేన్‌ - పాపము గలనేను, ఎన్‌శెయ్‌గేన్‌ - ఏమిచేసెదను.

తా॥ సర్వేశ్వరునియందు ప్రేమనుంచినవాడెచ్చటనున్నాడోయని యంతటవెతికి వానిని జూడక దుఃఖించుచు నిట్టూర్పుకిడుచును. అంతటతో నిరాశజేయక మతియును వానిపేరుచెట్టి పిలుచును ఇట్టియతిప్రేమతో మోహించుచున్న యీమెకునేనేమి చేసెదనని. ౧౦

వల్వినై తీర్‌క్కుమ్‌కణ్ణినై వణ్‌కురుగూర్‌చ్చడగోపన్*
శొల్వినై యాల్‌శొన్న పాడ లాయిరత్తుళ్‌వినై పత్తుమ్*
నల్వినై యెనుక ఱ్ఱార్‌గళ్‌ నలనుడై వైగున్దమ్‌నణ్ణి*
తొల్వినై తీరవెల్లారుమ్‌ తొళుదెళువీర్‌ పీరుప్పారే. ౧౧.

ఆ॥ వల్‌ - క్రూరమైన, వినై - పాపమును, (స్వవిరహదుఃఖమును) తీర్‌క్కుమ్‌ - పోగొట్టెడి, కణ్ణినై - శ్రీకృష్ణునివిషయమై, వణ్‌ - సుందరమైన, కురుగూర్‌ - కురుకాపురికిస్వామియైన, కడగోపన్‌ - నమ్మాళ్వారు, శొల్వినైయాల్‌ - వాచికకైంకర్యమునే, శొన్న - పాడించిన, పాడల్‌ గానముతోగూడిన, ఆయిరత్తుళ్‌ - వెయ్యిపాశురములలో, ఇవైపత్తుమ్‌ - ఈపదిపాశురములను, నల్వినైయెన్ఱు - మంచికార్యమని, కఱ్ఱార్‌గళ్‌ - అభ్యసించువారు, నలనుడై - ఆనందముగల, వైగున్దమ్‌ - శ్రీవైకుణ్ఠమును, నణ్ణి - పొంది, తొల్‌ - అనాదియైన, వినై - పాపము, తీర - పోయి, ఎల్లారుమ్‌ - ఎల్లరును, తొళుదు - ఆశ్రయించి, ఎళు - ఆదరించుటట్లు, వీర్‌ పీరుప్పార్‌ - తమమహిమప్రకాశించునట్లుందురు.

తా॥ సకలపాపహరుడైన శ్రీకృష్ణునివిషయమై నమ్మాళ్వార్లుసాంచిన యీపదిపాశుర ముల నధ్యాపనముతోనున్సంధించువారు పాపహీనులై మోక్షమునొందిశాశ్వతమున్న నిత్యసూ రులు స్తుతించునట్లు గొప్పమహిమగలవారైయుందురని, ౧౧.

ఆళ్వార్‌ తిరువడిగళే శరణమ్.
జీయర్‌ తిరువడిగళే శరణమ్.

౪ - ప, తిరువాయ్‌మొళి.

ఆవతారిక:—ఈవిధంబున నాళ్వార్లు సర్వేశ్వరునియొక్క విరహదుఃఖము ననుభవించుచుండగా నాదుఃఖములన్ని శమనమగునట్లు సర్వేశ్వరుడు సమస్తపరివారములతోవచ్చి నివసాయింప, అప్పుడాసర్వేశ్వరునిసేవించి ప్రీతులై, నాతోసమానులైన ధన్యులెవ్వరులేరని ప్రసాదించుచున్నారు.

ఏఱ్ఱ పిరుందేళ్ములగుమ్‌తనిక్కోల్ చెల్ల వీవిల్‌శీర్*
ఆఱ్ఱల్ మిక్కాళుమమ్మానై వెమ్మాపిళిన్దాన్ తన్నై*
పోఱ్ఱి యెన్నేళై కగార త్తొళుదుశోల్ మాలై గళ్*
ఏఱ్ఱ నోఱ్ఱ నైయెన్న కుఱై యెళు మైయుమే. ౧.

ఆ॥ ఏఱ్ఱ పిరున్దు - తనప్రభుత్వముదోచునటుల కెంచేసియుండి, ఏళ్ములగుమ్ - సప్తలోకములయందును, తని - అద్వితీయంబైన, కోల్ - అధికారము, చెల్ల - నడుచునట్లు, వీవిల్ - నాళములేని, శీర్ - గుణంబులుగలవాడును, ఆఱ్ఱల్ మిక్కు - మిక్కిలిశక్తిమగలవాడై, ఆళుమ్ - పరిపాలించువాడును, వెమ్ - క్రూరమైన, మా - శత్రేయసెడిగుణ్ణమును, పిళిన్దాన్ తన్నై - చీల్చినవాడుమైన, ఎమ్మాన్ - నాస్వామిని, పోఱ్ఱి యెన్నేళై - ఎల్లప్పుడునుమద్భక్తాళ్వానసముజేయుచు, కైగళ్ - చేతులు, ఆర - నిండినట్లు, తొళుదు - ఆంజలిచేసి, కోల్ - శిబ్దరూపంబులైన, మాలైగళ్ - మాలికలను, ఏఱ్ఱ - సమర్పించుటకు (తగిన), నోఱ్ఱ నైయ్ - భాగ్యముజేసికొనినవానను, ఇని - ఇంకమీద, ఎళు మైయుమ్ - అన్నిజన్మములలోను, ఎన్నుకుఱై - ఏలొటగలదు.

తా॥ ఉభయవిభూతులను తనయాజ్ఞచే బరిపాలించుచున్న సర్వేశ్వరునికి మంగళాశాసనముజేసి నమస్కరించి స్తోత్రముజేయదగిన భాగ్యముగల నాకిక నేజన్మమందు నొకటొటతియురా నేరదని. ౧.

మెయ్యకణ్ణాళ్ మలర్మేలు వాళ్ శెయ్ మార్బినన్*
శెయ్యకోల తడఙ్కణ్ విణ్ణోర్ పెరుమాన్ తన్నై*
మెయ్యళోల్లాలిశై మాలై గళేత్తి యుళ్ళప్పో నైనాన్*
వెయ్యనోయ్‌గళ్ ముళుదుమ్ వియన్ ఞాలత్తుపీయవే ౨.

ఆ॥ మెయ్య - నల్లనైన, కణ్ణాళ్ - నేత్రములుగలదియు, మలర్ మేల్ - శ్రీమంపుపువ్వు మీద, ఉఱైవాళ్ - నిత్యవాసముజేయుచుండదియునైన శ్రీమహాలక్ష్మి, ఉఱై - నిత్యవాసముజేయుచున్న, మార్బినన్ - వక్షస్థలముగలవాడును, శెయ్య - ఎఱ్ఱనైన, కోలమ్ - సుందరమైన, తడమ్ - విశాలమైన, కణ్ణన్ - నేత్రములుగలవాడును, విణ్ణోర్ - నిత్యసూరులకు, పెరుమాన్ తన్నై - స్వామియునైనసర్వేశ్వరుని, మెయ్య - దట్టమైన, శోల్లాల్ - శబ్దములతో జేర్చబడిన, ఇశై - గానముతోగూడిన, మాలైగళ్ - మాలికలచే, వియల్ - విస్తారమైన - ఞాలత్తు-భూమియందు, నోయ్‌గళ్ ముళుదుమ్ - క్లేశములన్నియు, వీయ - నశించునటుల, ఏత్తి - స్తుతించి, ఉళ్ళ-అనుసంధించుటకు, శెయ్ నైనీర్ - భాగ్యవంతుడనైతిని.

తా॥ శ్రీమహాలక్ష్మిని తనవక్షస్థలమందుగలవాడై అతివాత్సల్యముచేత సెట్టైనవ శేత్రము లుగలవాడైన శ్రీయఃపతిని బొందికయైనళబ్దసందర్భముగల తిరువాయ్‌మొళితోస్తుతించి ఇనుఁలో కమందే శాశ్వతమైనదుఃఖములుపోవునట్లు ధ్యానింపదగిన భాగ్యముగల నా శేకొఅతియులేదని. ౨

వీవిలిన్బమ్‌మిగ వెల్లై నిగళ్‌న్ద నమ్మచ్చుదఱ్*
వీవిల్‌శీరన్మలర్‌క్కణ్ణన్ విణ్ణోర్ పెరుమాట్టనై*
వీవిల్‌కాలమిన్శై మాలై గళ్‌త్తి మేవప్పెఱ్ఱ్‌నేన్*
వీవిలిన్బమ్‌మిగ వెల్లై నిగళ్‌న్దనన్మేవియే. ౩

అ॥ వీవిల్ - నాశములేని, ఇన్బమ్ - ఆనన్దమయొక్క, మిగవెల్లై - చరమావధియందు నిగళ్‌న్ద - ఉన్న, నమ్ - మనయొక్క, అచ్చుదఱ్ - అచ్యుతుండును, వీవిల్ - ఆశ్రమములేని, శీరన్ - కల్యాణగుణములుగలవాడును, మలర్‌క్కణ్ణన్ - పద్మనేత్రుండును, విణ్ణోర్ - నిత్యసూరులకు, పెరుమాట్తనై - స్వామియుసైనసర్వేశ్వరుని, వీవిల్ - ఎడతెగని, కాలమ్ - కాలమంతయు, ఇన్శై - గానముతోగూడిన, మాలైగళ్ - శబ్దసన్దర్భములచే, ఏత్తిస్తుతించి, మేవప్పెఱ్ఱ్‌నేన్ - అనుభవించెడిభాగ్యమునుశేసితిని, మేవి - అనుభవించి, వీవిల్ - అంతములేని, ఇన్బమ్ - ఆనందము యొక్క, మిగవెల్లై - చరమావధియందు, నిగళ్‌న్దనన్ - ఉన్నవాడనైతిని.

తా॥ నిరవధికానంతకల్యాణగుణంబులుగల సర్వేశ్వరుని సర్వకాలములయందును స్తుతించి నిరతిశయానందమునుపభించుచున్న నా శేకొఅతియులేదని. ౩.

మేనినిన్తుళ్‌వార్ వినై పోగమేవుమ్బిరాన్*
తూవియమ్బళ్ళుడై యా నడలాళియమ్మాట్టనై*
నావియలాలిన్శై మాలై గళ్‌త్తి నణ్ణప్పెఱ్ఱ్‌నేన్*
ఆవియెన్నావిడ్డై యానతియేన్ శెయ్‌దవామ్‌ప్పైయే. ౪

అ॥ మేవినిన్తు - అనన్యప్రయోజనులైయుండి, తొళ్‌వార్ - ఆశ్రయించువారియొక్క, వినైపోగ - దుఃఖములునశించునట్లు, మేవుమ్ - సంశ్లేషించుచున్న, పిరాన్ - ఉపకారకుండును, తూవి - ఱెక్కలుగల, అమ్ - సుందరమైన, పుళ్ - గరుత్మంతుని, ఉడైయాన్ - వాహనముగా గలవాడును, అడల్ - ఢుద్ధోన్మత్తమైన, ఆళి - సుదర్శనమువుగలవాడుసైన, అమ్మాట్తనై - సర్వేశ్వరుని, నావియలాల్ - వాగ్వ్యాపారములచేగలిగిన, ఇన్శై - గానముతోఁజేరిన, మాలైగళ్ - శబ్దసన్దర్భములచే, ఏత్తిస్తుతించి, నణ్ణప్పెఱ్ఱ్‌నేన్ - అనుభవింపదగినభాగ్యముగలవాడనైతిని, ఆవి - ప్రాణధారుఁడైనసర్వేశ్వరుఁడు, ఎన్నావిడ్డై - నాయాత్మను, శెయ్‌దవామ్‌ప్పై - చేసివ్యవహారమును, యాన్ - నేను, అతియేన్ - తెలిఁగొనలేను.

తా॥ తనయాశ్రితుల సకలదుఃఖములను బోగొట్టువాఁడును గరుడవాహనుండునైన భర్త ఱని నేను తిరువాయ్‌మొళిచే స్తోత్రముజేసి బ్రహ్మానందధరితుండనై యీయానందమునుగూడఁ దెలిసికొనఁజాలనివాఁడనైతినని. ౪

అఖిలనల్లవగై కాట్టుమమ్మానై *అమరర్ తమ్
ఏఖిలై యెల్లాప్పొరుళుమ్ విరిత్తానై యెమ్మాన్ఱన్నై *
మాఖిలమాలై పునైన్ద్ఱ నాళుమ్మగిళ్వియ్‌దినేన్ *
కాఖిల్ మున్నమ్ కడుగి వినై నోయ్‌గళ్ కరియవే. ౫

ఆ॥ అఖిల - సహించునట్లు, నల్ల - కలతఱ్ఱణంబులైన, వగై - ప్రకారములను, కాట్టుమ్ - చూపించువాడును, అమరర్ తమ్ - నిత్యసూరులకు, ఏ ఖిలై - నిర్వాహకుండును, ఎల్లాప్పొరుళుమ్ - కర్మజ్ఞానాదిసకలార్థములను, విరిత్తానై - విశేషముగానుపదేశించినవాడును, ఎమ్మాన్ఱన్నై - సాపరాధకారకుండునైన, అమ్మానై - స్వామిని, వినై - పాపములను, నోయ్‌గళ్ - వ్యాధులను, కాఖిల్ మున్నమ్ - గాలికంటెముందుగా, కడుగి - శీఘ్రముగా, కరియ - కాలునట్లు, మాఖిలమాలై - శబ్దసన్దర్భములను, పునైన్ద్ర - నిర్మించి, ఏత్తి - స్తుతిజేసి, నాళుమ్ - ప్రతిదినమునం, మగిళ్వియ్ - సంతోషమును, ఎయ్‌దినేన్ - పొందితిని.

తా॥ అర్జునునికి కర్మజ్ఞానభక్తి ప్రపత్తులనెడి సకలోపాయములనుపదేశించిన సర్వేశ్వరుని స్తుతించి వాఙ్మనకాయములను బోగొట్టుకొని పరమానన్దమును బొందితినని. ౫

కరియ మేనిమిశై వెళియనీఱుశీతీదేయిడుమ్ *
పెరియకోల తడఙ్గణ్ నిణ్ణోర్ పెరుమాన్ఱన్నై *
ఉరియ శొల్లాలిశై మాలై గళ్ శెయ్‌ద పొఱ్పినై *
అరియదుణ్ణోవెన క్కిన్ఱొట్టమినియెన్ఱుమే. ౬

ఆ॥ కరియ - నల్లనైన నేత్రములయొక్క, మేనిమిశై - సౌందర్యముమీఁద, వెళియనీఱు - తెల్లచూర్ణము (కర్పూరచూర్ణము), శీతీదే - చిన్నదిగా, ఇడుమ్ - ఉంచబఁడినదియు, పెరియ కోలమ్ - గొప్పసౌందర్యముగలదియు, తడమ్ - విశాలమైనదియునైన, కణ్ణ - నేత్రములగల వాడును, విణ్ణోర్ పెరుమాన్ఱన్నై - నిత్యసూరులకు స్వామియునైన శ్రీయఃపతిని, ఉరియ - తగుమైన, శొల్లాల్ - శబ్దములచేఁజేర్చబడిన, ఇశై - గానముతోఁగూడిన, మాలైగళ్ - మాలికలచే, ఏత్తి - స్తుతించి, ఉళ్ళమ్ శెయ్‌ద పొఱ్పినై - ధ్యానింపఁదగినపుణ్యముగలవాడునైన, ఎనక్కు - నాకు, ఇన్ఱొట్టుమ్ - ఇదిమొదలగు, ఇని - ఇఁకమీద, ఎన్ఱుమ్ - ఎప్పుడును, అరియదు - గ్రహింపఁదగినది, ఉణ్ణో - కలదా?

తా॥ నేత్రమందున్న నలుపువర్ణమునీద మజ్జిఱ్ఱార్థమైస్ఫరించిన తెల్లని కర్పూరచూర్ణము చేఁ బరిసుందరంబై శోభిల్లుచున్న నేత్రములగల సర్వేశ్వరుని స్తోత్రముజేసి ధ్యానింపదగినభాగ్యముగల నాకు నిఁకమీఁద నెదియు నసాధ్యములేదని. ౬

ఎన్ఱుమొన్ఱాగి యెత్తారుమిక్కార్ గళుమ్ *తన్న
కిన్ఱి నిన్ఱాన్ యెల్లావులగుముణ్డు యూళ్ఱన్నై *
కున్ఱమొన్ఱాల్ మళైకా త్తపిరాన్ శొన్నాన్మలై గళ్ *
నన్ఱుతూట్టుమ్ విదియెయ్‌దిన మొన్ఱుకొలైనమక్కే. ౭

ఆ॥ ఎన్నమ్ - ఎప్పుడును, ఒన్నాగి - ఒకవిధముచేతనున్ను. తకైతనక్కు - తనకు, ఒత్తారుమ్ - సమానులును, మిక్కార్‌గళుం - మించినవారును, ఇన్ఱి - లేక, నిన్ఱానై - ఉన్నవాడును, ఎల్లావులగుమ్ - సమస్తలోకములను, తడైయాగ్‌నిన్ఱ - కలవాడును, కున్ఱమొన్ఱాల్ - ఒకపర్వతముచే, మళై - వానను, కాత్తపిరానై - అడ్డగించిన ఉపకారకుండునైన నాథియుపతికి, శొల్‌మాలైగళ్ - శబ్దసన్దర్భములను, నన్ను - చక్కగా, శూట్టమ్ - సమర్పింపదగిన, విది-భాగ్యమున, ఎయ్‌దినమ్ - పొందితిమి నమక్కు - మనకు, ఎన్నకుఱై - ఏమికొఱతయున్నది.

తా॥ తనతోసాటి వారును తనకు మించినవారును లేక సర్వాతీయుండై గోవర్ధనమునెత్తి వర్షమువడ్డించి గోపలను రక్షించిన శ్రీయఃపతిని తిరువాయ్‌మొళులచే స్తోత్రముచేయుదగిన భాగ్యముగల వానికింకేమొ అతిశయులేదని. ౭

నమక్కుమ్‌పూవిన్మిశైనన్గైక్కు మిన్బనై శీరాలత్తార్
తమక్కుమ్ వాన త్తవర్క్కు మెయ్రుమూనై తన్గామ్మరై
శుమక్కుమ్ పాదప్పెరుమానై వొన్చాన్మాలైగళ్ శొల్లుమా
అమైక్కవల్లే ఆక్కినియూవర్ నిగరగలాన్ఱే. ౮.

ఆ॥ నమక్కుమ్ - మనకును, పూవిన్‌మిశై - పద్మమందునివసించుచున్న, నన్గైక్కుమ్ - శ్రీమహాలక్ష్మికిని, ఇన్బనై - ఆనందకర్తయైనవాడును, శీరాలత్తార్ తమక్కుమ్ - లోకమందలిప్రాణులకును, వాన త్తవర్క్కుమ్ - నిత్యసూరులకును, పెరుమానై - స్వామియయినవాడును, తన్ - చల్లని, తామరై - పీఠపద్మమును, శుమక్కుమ్ - ధరించుచున్న, పాదమ్ - శ్రీపాదములగల, పెరుమానై - సర్వేశ్వరుని విషయమై, శొల్‌మాలైగళ్ - శబ్దసందర్భములు, శొల్లుమాఱు - చెప్పవిధంబును, అమైక్కవల్లేఱ్ఱుక్కు - ఏల్పడుచుదగినవాక్కు, ఇని - ఇకమీదట, ఆగల్ - విశాలమైన, వానత్తు - పరమపదమందు, నిగర్ - ఒప్పైనవారు, ఆర్ - ఎవరు

తా॥ అత్యన్తహీనుడనైన నాయందును అత్యుత్కృష్టురాలైన శ్రీమహాలక్ష్మియందును సమానముగా ప్రీతిచేయుచున్న సకలలోకేశ్వరుడైన శ్రీయఃపతిని స్తుతించునట్లు నమరికతోనున్న నాకు పరమపదమునందునుగూడ పాటియెవరులేరని ౮

వానత్తుమ్‌వానత్తుళ్ళుమ్బరుమ్ మణ్ణుళ్ళుమ్మణ్‌నీర్‌క్కుళ్
తానత్తుమ్ ఎణ్ణిలియుమ్ తవిరాదునిన్ఱానైయై
కూనఱ్ఱుజ్ఞ త్తడక్కైక్కాయవనై క్కుడమాడియైవాన
కోనై కవిశొల్లవల్లే ఆక్కినిమాఱుణ్డే. ౯.

ఆ॥ వానత్తుమ్ - స్వర్గమందును, వానత్తుళ్ - స్వర్గమున కవతలనున్న, ఉమ్బరుమ్-ఊర్ధ్వలోకములయందును, మణ్ణుళ్ళుమ్ - భూమియందును, మణ్‌నీర్‌క్కుళ్ - భూమికిందనున్న, తానత్తుమ్ - స్థానములయందును, ఎణ్‌తిశైయుమ్ - అష్టదిక్కులయందును, తవిరాదు - ఒకటియు తప్పుక, నిన్ఱానైయై - వ్యాపించియున్నవాడును, తూ - పరిగినట్టిదియు, (పవిత్రగుణదియు)

సల్ - సుందరంబుసైన, కణ్ణన్ - శ్రీపాఞ్చజన్యమును, తడమ్-విశాలమైన, కైయవనై-శ్రీహస్త మందుగలవాడును, కిడమాడియై - కుంథనృత్యముజేసినవాడును, వానమ్ - పరమపదవానులకు, కోనై - స్వామియుసైనసర్వేశ్వరునికి, కవిశొల్లవల్లేఱ్కు-కవిత్వముజెప్పదగినవాకు, ఇని - ఇఁక మీద, మాఱు - ఎదురు, ఉండో - ఉన్నదా?

తా॥ భూమ్యన్తరిక్షాదిసకలలోకములయందలి సకలపదార్థములయందును వ్యాపించియున్నవాడై, సుందరంబైన శ్రీపాఞ్చజన్యధరుడైన సర్వేశ్వరుని స్తోత్రముజేయందగినవాకు సమానులెవ్వరు లేరని. ౯.

ఉణ్ణుముమిళ్ందుమ్కుడన్దుమిడన్దుమ్ కిడన్దునిన్ఱుమ్*
కొణ్డకోలత్తొడుపీళ్ందిరున్దుమ్ మణమ్కూడియుమ్*
కణ్డవాఱ్ పాల్తనదే యులగెనినిన్నానన్నై*
వణ్మిళ్ నూల్కనోఱ్ నోఱ్ నే నడియార్క్కిన్బమారియే. ౧౦.

ఆ॥ ఉణ్ణుమ్ - ఆరగించియు, ఉమిళ్ న్దుమ్ - బయలుపఱచియు, కిడన్దుమ్ - కొలిచియు, ఇడన్దుమ్ - విడతీసియు, కిడన్దుమ్ - (సముద్రతీరమందు) పవ్వళించియు, నిన్ఱుమ్ - (రావణునిజంపి) నిలిచియు, కొణ్డకోలత్తొడు - పట్టాభిషేకముజేసికొనిన యలఙ్కారముతో, వీళ్ందిరున్దుమ్ - వెంచేసియుండియు, మణమ్కూడియుమ్ - (ఇల్లుధూమిప్పిరాట్టితో) సంశ్లేషించియు, (ఉన్న దానిని), కణ్డవాఱ్ పాల్ - చూచినప్రకారముచే, ఉలగు - లోకము, తనదేఎన - తనదేయని (తోచునట్లు), నిన్తన్నై - ఉన్నసర్వేశ్వరుని విషయమై, వణ్ - యథార్థమును దెలిపెడి, తమిళ్ - ద్రావిడరూపమైన ప్రబన్ధమును, నూల్కు - చేయుటకు, నోఱ్ నోఱ్ - పుణ్యమొగల వాడనైతిని. (ఈప్రబన్ధము), అడియార్క్కు - భాగవతులకు, ఇన్బమారి - ఆనన్దమునుపర్షించుచున్నది.

తా॥ సకలలోకముల నన్నివిధములుగారక్షించుచున్న శేషిపతివిషయమైన యీతిరువాయ్ మొళిని జేసి శ్రీవైష్ణవులకు పరమానన్దమును గలుగజేసితినని. ౧౦

మారిమా ఱాదతణమ్మలై వేఙ్గడ తణ్ణలై*
వారిమూ ఱాద్పైమ్బొఱ్పొలిన్దూఴ్ కురుగూర్నగర్*
కారిమాఱన్ శొల్లాయిర త్తిప్పత్తాల్*
వేరిమాఱాదపూమేలిరుప్పోర్ వినై తీర్క్కుమే. ౧౧.

ఆ॥ మారి - వర్షము, మాఱాద - ఎడతెగనిదై, తణ్ - చల్లనిదై, ఆమ్ - సుందరంబైన, వేఙ్గడమలైక్కు - వేఙ్కటాద్రికి, అణ్ణలై - స్వామియైన శ్రీయఃపతివిషయమై, వారి - జలము, మూఱాద - ఎడతెగని, పై - సుందరమైన, పూ - పుష్పములగల, పొఱ్పొలిన్ - తోటలచే, తూఴ్ - చుట్టబడిన, కురుగూర్ నగర్ - కురుకాపురికిస్వామియై, కారి - కారిశిరోమణులై, మాఱన్-మాఱ సటకోపయతీన్ద్రులనుపేరుగలవారైన, శడగోపన్ - పరాఙ్కుశాభ్యర్థులు, శొల్ - పొందించిన, ఆయిరత్తు

వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తాల్ - ఈపదిపాశురములచే, పేరిమళ్ళముమూఁపిపో కుందుండెడి, పూమేల్ - పుష్పమందు, ఇరుప్పాళ్ - వాసముజేయులక్ష్మీదేవి, విన్తైతీర్క్కుమ్- పాపములనుదీర్చును,

తా॥ ఎల్లప్పుడును వర్షించుచు చల్లనైయున్న వేఱ్ఱుటూరియిందు వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతివిమయమై, పుష్పలోటలచే నిండియున్న కురుకాపురాధీశులైన నమ్మళ్వార్లుప్రసాదించిన యీపదిపాశురములననుసంధించువారియొక్క సమస్తపాపములను శ్రీమహాలక్ష్మీపోగొట్టునని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౬ - వ తిరువాయ్‌మొళి.

ఆవతారిక:—ఈవిధంబుల సర్వేశ్వరుఁడాళ్వార్లకునేవసాదించిన పిదప యన్తర్ధానమా యెను. అప్పుడాళ్వార్లు సర్వేశ్వరుని సేవింపక దుఃఖితులైమూర్ఛావస్థనొందియుండగా నప్పుడు ప్రక్క నున్న వారుజూచి, వీరికిబాధ దేవతాన్తరములలియొక్కదుష్టదృష్టిచేఁగలిగినదనిదలంచి యాయా దేవతలు ప్రసన్నములగునట్లు ఆయాతద్రదేవతలకు పూజచేయుతమ్నిఁప, మతీయొకరుఆపూజ లనునిషేధించి భగవన్నామస్మరణముజేసిన యెడల నీవ్యాధిశాన్తియగునని వారలకుపదేశింప, ఆమాటనువిని వారందఱు భగవన్నామస్మరణజేసిరి, అతిరునామముల నాళ్వార్లువిని మూర్ఛను వదలి స్వస్థచిత్తులయిరియని వక్కాణించుచున్నారు.

తీర్ప్పారై యామిని యెజ్జనమ్నాడుమన్నై నిమిర్*
ఓర్ప్పాలివొణ్ణుద లుట్పుననోయిదుతేజినోమ్*
పోర్ప్పాగుతార్ శెయ్ దన్తైవరై వెల్వి త్తమాయప్పోర్*
తేర్ప్పాగనార్ కిఁవళ్ శిన్తై తుళాయ్ త్తిరై క్కిన్ఱ దే. ౧.

అ॥ అన్నైమిర్ - ఓయమ్మలారా! ఇని - ఇఁకమీఁద, తీర్ప్పారై - (ఈవ్యాధిని)పోఁగొట్టువారిని, యామ్ - మనము, ఏజ్జనమ్ - ఎచ్చటపోయి, నాడుదుమ్ - వెదుకుదుమా? ఇ - ఈ, ఒళ్ - నుందరమైన, నుదల్ - ముఖముగలయీపె, ఉట్పు - పొందిన, నల్ - విలక్షణమైన, ఇదు - ఈ, నోయ్ - వ్యాధిని, ఓర్ప్పాల్ - నిరూపణచే (విచారించి), తేజినోమ్ - తెలిసికొంటిమి, పోర్ - యుద్ధమునకు, పాగు - కావలసిన సంవిధానమును, తార్ శెయ్దు - తాఁజేసి, అన్న - అచ్చటు, వివరై - పక్షపాన్డవులను, వెల్వి త్త - జయింపఁజేసినవాఁడును, మాయమ్ - ఆశ్చర్యమైన, పోర్ - భారతయుద్ధమందు, తేర్ - అర్జునునియొక్కరథమందు, పాగవార్ క్కు- సారథిగానున్న వాఁడుసైన శ్రీకృష్ణునిబొందుటకై, ఇవళ్ - ఈపెయొక్క, శిన్తై - మనస్సు, తుళాయ్ - భ్రమించి, తిరైక్కిన్ఱదు . కూడిఁచుచున్నది.

తా॥ ఓసఖియలారా! ఈపెయొక్క వ్యాధినిట్టిదని విచారించితెలిసికొంటిమి, అదేమనగా భారతయుద్ధమందు పఞ్చపాండవులు జయించునటుల వారలకు సకలవిధోపాయములను సేర్పించి కానేఁబుర్జునునికి సారథ్యముజేసి జయమునఁగలుగఁజేసిన శ్రీకృష్ణుని పైయాళ్వరు యిట్లుమూర్ఛ పోయినది. ఇదిపోవుటకు మీ వ్యాపారము ఉపాయముకాదిని ౧.

తిశై క్కట్టు దేయివళ్ నో యిదుమిక్క పెరున్దెయ్వమ్*
ఇశై ప్పిన్ఱి నీరణఙ్గాదు మిళన్దెయ్వమన్ఱిదు*
తిశై ప్పిన్ఱి యే శిఙ్బుళైక్కరమెన్ఱి వళ్ కేట్క*నీర్
ఇశై క్కిఱ్ఱీ రిరాగిల్ నన్ఱే యిల్ పెరుమిదుకాణ్మినే. ౨

ఇవళ్ - ఈపెయొక్క, నోయ్ - వ్యాధిని, తిశైక్కిన్ఱదు - మీరుభిమించుచున్నారు, ఇదు - ఈవ్యాధి, మిక్క పెయమ్ తెయ్వమ్ - మిక్కిలిగొప్పదేవుఁడైన శ్రీకృష్ణుఁడేచేపచ్చినది ఇదు - ఈవ్యాధి, ఇశైప్పిన్ఱి - ఒకసఙ్గతియులేక, నీర్ - మీరు, అణఙ్గాదుమ్ - దెయ్యాలాడుచున్న, ఇళమ్ తెయ్వముమ్ - ఈయుద్రదేవత చేపచ్చినదికాదు. తిశైప్పిన్ఱియే - (వారివారిమాటల నువిని) భ్రమించక, శిఙ్బుళైక్కరమెన్ఱు - శిష్టులుచక్రమునుఆని, ఇవళ్ కేట్క - ఈమెనిమనవల్లు, నీర్ మీరు, ఇశైక్కిఱ్ఱీ రిరాగిల్ - చెప్పసమర్థులయితిరేని, నన్ఱే - చక్కగా, ఇల్ పెఱుమ్ - జీవించును. ఇదుకాణ్మిన్ - దీనినిప్రత్యక్షముగాఁజూడుఁడు.

తా॥ఓసఖియలారా! ఈపెయొక్క వ్యాధి యొకటియుండగా మీరు మఱియొకటిగాభ్రమించుచున్నారు. ఇదిక్రియాపతిచేపచ్చిన వ్యాధిగాని ఉద్రదేవతలచేపచ్చినదికాదు. మీరెవ్వరిమాట నువినక, క్రియాపతియొక్క వ్యాయుధములైన శఙ్ఖచక్రాదులయొక్క తిరునామములనీపెవినట్లు జపించినయెడల యీమెకీవ్యాధియిప్పుడే తొలఁగును, చూడుఁడని. ౨.

ఇదుకాణ్మిన నన్నై నీమిరిక్కట్టువిచ్చిశొల్లుఙ్గొ*నీర్
ఎదువానుమ్ శెయ్ దిఱ్ఱిగళ్ కిళ్ళుమిఱైచ్చియుమ్తూవేన్మిన్*
మదువార్ తుళాయ్‌ముడి మాయప్పిరాన్ కళల్ వాఴ్ త్తినాల్*
అదువేయివళుఱ్ఱనోయ్ గళ్ మరుమరున్దాగుమే. ౩

అ॥ అన్నైమీర్ - ఓయమ్మలారా! ఇదు - ఈనాఁటను (చేసి), కాణ్మిన్ - చూడుండు, ఇక్కట్టువిచ్చి - ఈకొఱవుస్త్రీయొక్క, కొల్లుఙ్గొ - మాటవఁకీకరించి, నీర్ - మీరు, ఎదువానుమ్ శెయ్‌దు - ఏదైననుజేసి, అఱ్ఱం - అచ్చట, ఓర్ - హేయమైన, కిళ్ళుమ్ - కిల్లును, ఇఱైచ్చియుమ్ - మాంసమును, తూవేల్‌మిన్ - ఉంచవలదు, మదు - తేనెచే, ఆర్ - పూర్ణమైన, తుళాయ్ - తిపత్తులాయిని, ముడి-కిరీటమందుగలవాఁడును, మాయప్-ఆశ్చర్యభూతుఁడును, పిరాన్ - ఉపకారకుఁడుసైనక్రియాపతియొక్క, కళల్ - తిరువడిక్రళను, వాఴ్ త్తినాల్ - ముద్గళాశాసనముజేసినయెడల, అదువే - అదియే, ఇవళుఱ్ఱ - ఈపెపొందిన, నోయ్‌క్కు - వ్యాధికి, అరు - క్లాశ్యమైన, మరున్దాగుమ్ - మఱుగగును.

తా॥ ఓసఖియలారా! నామాటనువినుఁడు. ఈకొఅవస్త్రీచెప్పెడిమాటనువిని యీశ్రీవైష్ణవ గృహమును మాంసాదులచే జెడగొట్టవలదు. ఈమెదగ్గఅర్థియఃపతిని మఙ్గళాశాసనము జేసిన యెడల యీరోగము సమూలముగా నశించునని. ౩.

మరున్దాగుమెన్ఱు ఓర్ మాయవలవై శొల్ఓక్కుణ్డు*నీర్
కరుష్టోఉమ్మఱ్ ఱైచ్చెళ్ళోఉమ్ కళనిత్తై త్తెన్బయక్*
ఒరుజ్ఞాఅవేయులగేఴుమ్ విళుఙ్గియుమిఴ్ నిట్ట*
పెరున్దేవన్పేర్ శొల్ల గిఱ్ఱీ లివళై పెఱుదిరే. ౪.

అ॥ మరున్దాగ మెన్ఱు - మందగునని, అఞ్చు - అచ్చటవచ్చిన, ఓర్ - ఒక, మాయమ్ - వంచకియైన, అలవై - తనయిష్టమువచ్చునట్లుచెప్పుచున్న కొఅవస్త్రీయొక్క, శొల్‌కొణ్డు-మాటను విని, నీర్ - మీరు, కరుమ్‌శోఉమ్ - నల్లనియున్నమును, మఱ్ ఱై - వేఱైన, శెమ్‌శోఉమ్ - ఎఱ్ఱనియున్నమును, కళన్ - ఆత్ముద్రదేవతాస్థానమందు, ఇత్తై త్తు - ఉంచి, ఎన్‌పయన్ - ఏమిప్రయోజనము, ఉలగేఴుమ్ లోకములేడింటిని, విళుఙ్గి - మ్రింగి, ఉమిఴ్ నిట్ట - బయలుపఱచిన, పెరుమ్ దేవన్ - పరదేవతయైన సర్వేశ్వరునియొక్క, పేర్ - తిరునామమును, శొల్లఱిత్తాల్ - చెప్పసమర్థులయితిరేని, ఇవళై - ఈమెను, పెఱుదిర్ - పొందుదురు.

తా॥ ఓసఖియలారా! ఏదోయొకొఅవస్త్రీతనోటికివచ్చిన యొకమాటచెప్పగాదానిని నమ్మినల్లనియు ఎఱ్ఱనియైన చిత్తాన్నమునుబెట్టి ఆద్రదేవతకుబూజచేయవలదు దానిచే మీయిష్టమును సిద్ధించదు. సకలజగత్సృష్టి సంహారకారకుడైన శ్రీయఃపతియొక్క తిరునామములను ఈపెకు వినిపించిన యెడల నిప్పుడే యీపెజీవించునని. ౪.

ఇవళై పెఱుమ్బరి శివ్వణఙ్గాడుదలన్ఱో*
కువళై త్తడఙ్గణ్ కోనై చ్చెవ్వాయ్‌మ్బయన్దనళ్*
కవళక్కడాక్కళిఱుట్టపిరాన్ తిరునామత్తాల్*
తవళప్పొడిక్కొణ్డు నీరిట్టిడుమిన్ తణియుమే. ౫

అ॥ ఇవళై - ఈపెను, పెఱుమ్‌పరిశు - పొందుటకు ఉపాయము, ఇవ్వణఙ్గాడుదల్ - ఈదెయ్యాలాడుట, అన్ఱు - కాదు, అన్రో - అయ్యో! కువళై - నల్లకలువవంటిదియు, తడమ్ - విశాలమైనదియునైన, కణ్ణమ్ - నేత్రమును, కోనై - దొండపండువలె, శెమ్ - ఎఱ్ఱనైన, వాయమ్ - ఆధరమును, పయన్దనళ్ - వాడిపోయినవి, కవళక్ - కబళముగల, కడా - మదించిన, కళిఱు - కువలయాపీడమును, అట్ట - సంహరించిన, పిరాన్ - శ్రీకృష్ణునియొక్క, తిరునామత్తాల్ - తిరునామములచే, తవళమ్ - పరిశుద్ధమైన, పొడి - (శ్రీవైష్ణవులయొక్క-శ్రీపాద) ధూళిని, కొణ్డు - తీసికొనివచ్చి, నీర్ - మీరు, ఇట్టిడుమిన్ - ఉంచుఁడీ, తణియుమ్ - ఈవ్యాధితీరును.

తా॥ ఓసఖియలారా! మీరుదెయ్యాలాడుటచే యీపెయొక్క వ్యాధినివర్తింపదు అంతయేగాక ఈపెయొక్క దేహమింతకంటేచెడిపోవును. గనుక దానినివదలి శ్రీకృష్ణునియొక్క తిరునామములుధరించి శ్రీవైష్ణవులయొక్క శ్రీపాదధూళిని యీపెయొక్క శరీరమందు జల్లిన యెడల తత్క్షణమందే యీరోగము నశించునని. ౫

తణియుమొళ్ళుదిల్లై నీరణఙ్గాడుదిరన్నైమీర్*
పిణియుమొళిగిన్ఱదిల్లై పెరుగుమదువల్లాల్*
మణియిలణినిఱమాయన్ తమరడినీఱుకొణ్డు*
అణియముయలిన్ మఱ్ఱిల్లై కణ్డీరివ్వణఙ్గుక్కే. ౬

ఆ॥ ఆన్నైమీర్ - ఓయమ్మలారా! తణియుమ్‌పొళుదిల్లై - ఒకతుణముగూడనిశామము లేక, నీర్ - మీరు, అణఙ్గాడుదిర్ - దెయ్యాలాడువారన్నారు, ఇదు - ఈ, పిణియుమ్ - వ్యాధియు, పెరుగుమల్లాల్ - పెఱుగుచున్న దేతప్పు, ఒళిగిన్ఱదిల్లై - నివర్తించలేదు, మణియిల్ - రత్నముకంటె, అణి - నుందరమైన, నిఱమ్ - మేనుగల, మాయన్ - ఆశ్చర్యభూతుఁడైన శ్రీయఃపతియొక్క, తమర్ - భక్తులైన భాగవతులయొక్క, అడినీఱు - శ్రీపాదధూళిని, కొణ్డు - తీసికొనివచ్చి, అణియ - అలఙ్కరించునటుల, ముయలిన్ - ఉద్యోగించినయెడల, ఇవ్వణఙ్గుక్కు - దేవతాస్త్రీలోభలినయిపెకు, మఱ్ఱిల్లై - దీనితోసమానమైన మఱియొకయుపాయము, ఇల్లై కణ్డీర్ - లేదునుమండీ

తా॥ ఓసఖియలారా! మీరుఎల్లప్పుడును దెయ్యాలాడుటచే నీపెకురోగము పెఱుగుచున్న దేగాని తగ్గలేదు. గనుక దానినివిడిచి శ్రీవైష్ణవులయొక్క శ్రీపాదధూళిని యీపె శరీరమందు జల్లుఁడు. ఇంతకంటె మేలైన ఉపాయమేమియుఁ లేదని. ౬.

అణఙ్గుక్కరుమరున్నై నన్ఱుగోడుమ్‌కళ్ళుమ్పరాయ్*
ఉణఙ్గైయెఱిన్దు నునోళ్ కుళల్ కఱ్ఱప్పడుమన్నైమీర్*
ఉణఙ్గల్ కెడ కఱ్ఱుమ్‌ఐయుదడాట్టమ్‌కణ్డెన్వయిఱ్*
వణఙ్గిర్ గళ్ మాయప్పిరాఱ్ తమర్వేదమ్ వల్లారెయే. ౭

ఆ॥ అణఙ్గుక్కు - దేవతాస్త్రీలోభలినయిపెకు, అరుమరున్నై - దుర్లభమైనమందని గలంచి, అన్ఱు - అచ్చట, ఓర్ - నిషిద్ధమైన, ఆడుమ్ - మేకను, కళ్ళుమ్ - కల్లును, (స్వీకరింపుమని), పరాయ్ - (దేవతాస్తరమును) ప్రార్థించి, ఉణఙ్గైయెఱిన్దు - చేతులలోతాళముకొట్టుచునృత్యముజేసి, నమ్ - మీయొక్క, తోళ్ - భుజములు, కుళైక్క - అదురునటుల, పడుమ్ - నృత్యముజేయుచున్న, అన్నైమీర్ - ఓయమ్మలారా! ఉణఙ్గల్ - వేయించినధాన్యము, కెడ - పాడగునటుల, కఱ్ఱుమ్‌ఐ - గాడిదెయొక్క, ఉదడు - నోటియొక్క, ఆట్టమ్ - చలనమును, కణ్డు - చూచి, ఎన్‌పయిఱ్ - ఏమిప్రయోజనమోయి మాయప్పిరాఱ్ - ఆశ్చర్యభూతుఁడైన సర్వేశ్వరునియొక్క, తమర్ - భక్తులై, వేదమ్‌వల్లారై - వేదార్థమెఱుంగిన భాగవతులను, వణఙ్గిర్ గళ్ - ఆశ్రయించుఁడి.

తా॥ ఓసఖియలారా! ఈపెకురోగము నివర్తించుటకై దేవతాస్తరములకు కల్లుమొదలగు నిషిద్ధపదార్థములనిచ్చి పలుమాఱు నమస్కరించి మీచేఁతలు విఱుగునటులశాళముజేసికొని నృత్యముజేయుటచే నేమియు ప్రయోజనములేదు. ఎండపేసినపండ్లను తినునప్పుడు చలించుదున్న

గాడిదెయొక్క నోటినిజాచుమన్న యెడల యెంతప్రయోజనమో? మీరుసేసెడి వ్యాపారములకుఁ గూడ నంతమాత్రమే ప్రయోజనముగాన యానిరర్థకపనులనువదలి శ్రీవైష్ణవుల నాశ్రయించిన యెడల యిహపరసిద్ధులు నశించునని. ౭.

వేదమ్‌వల్లార్ గళ్‌కొక్కణ్ణు విణ్ణోర్ పెరుమూర్ తిరు
ప్పాదమ్మణిన్దు*ఇవళ్ నో యిదుతీర్త్తుక్కొళ్వాదుపోయ్*
ఏదమ్మఱ్ఱెన్నల శెయ్దు కళ్వుడుంకలాయ్‌త్తూయ్*
కీదముఱ్ఱిట్టు నీరణఙ్గాడుదల్ కిఱ్ఱై మెయ్యే. ౮.

అ॥ వేదమ్ వల్లార్ గళ్‌కొక్కణ్ణు - వేదార్థమెఱుంగిన భాగవతులద్వారా, విణ్ణోర్ పెరుమూర్ - నిత్యనూరినిర్వాహుఁడైన శ్రీయఃపతియొక్క, తిరుప్పాదమ్ - శ్రీపాదములను, పణిన్దు - నమస్కరించి, ఇవళ్ - ఈపెయొక్క, ఇదునోయ్ - ఈవ్యాధిని, తీర్ త్తుక్కొళ్వాదు - పోగొట్టుకొనక, పోయ్ - (దేవతాన్తరములదగ్గర) వెళ్ళి, ఏదమ్ - నీచమాటలను, పఱ్ఱెన్న - చెప్పి, అల్ల శెయ్దు - నిషిద్ధకృత్యములనుజేసి, ఊడు - నడుము, కళ్ - కల్లును, కలాయ్ - కలిపి, తూయ్ - ఉంచి, కీదమ్ - పాటను, ముఱ్ఱిట్టు - పాడి, నీర్ - మీరు, అణఙ్గాడుదల్ - దెయ్యాలాడుట, కిఱ్ఱైమెయ్యే - తొక్కివగదా?

తా॥ శ్రీవైష్ణవులనుభజించి యీపెయొక్క రోగమును నివర్తింపక నిషిద్ధాచరణముల నను ష్ఠించి దేవతాన్తరమును భజించుట మీకు యుక్తముకాదని. ౮.

కిఱ్ఱైయినాలిఱ్ఱై కిఱ్ఱైమగనిట్టముఱ్ఱివిఱ్ కిఱ్ఱై*
నాఱ్ఱైపలశొల్లి నీరణఙ్గాడుమ్‌పొయ్‌కాణ్గిలేఱ్*
ఏఱ్ఱైప్పిఱవిప్పుక్కుమ్ శేమ మినోయ్‌క్కుమిదేపరుందు*
ఊఱ్ఱైయిల్ కణ్ణపిరాఱ్ కఴల్వాఱ్ఱై త్తుమినున్నిత్తే. ౯.

అ॥ కిఱ్ఱైయినాల్ - నీచకృత్యముచే, కిఱ్ఱైమగఱ్ - నీచజాతివాఁడు, ఇట్టముఱ్ఱివిఱ్ కిఱ్ఱై - వాద్యముకింద, పల - అనేకవిధంబులైన, నాఱ్ఱై - అసత్యవచనములను, శొల్లి - చెప్పి, నీర్ - మీరు, అణఙ్గాడుమ్ - దెయ్యాలాడుచున్న, పొయ్ - నీచకృత్యములను, కాణ్గిలేఱ్ - చూడను, ఏఱ్ఱైప్పిఱవిప్పుక్కుమ్ - సప్తజన్మములకును, శేమమ్ - క్షేమకరమైయుండును. ఇనోయ్‌క్కుమ్ - ఈవ్యాధిని, మరున్దు - మందు, ఈదే - ఇదియే, ఊఱ్ఱైయిల్ - స్వరూపాను రూపముగా, కణ్ణపిరాఱ్ - శ్రీకృష్ణునియొక్క, కఴల్ - తిరువడికళ్ళను, ఉన్నిత్తు - ధ్యానించి, వాఱ్ఱైత్తుమిఱ్ - మంగళాశాసనముజేయుండు.

తా॥ ఒకచండాలుడు తగిలికొట్టగా దానికణిగియుండి, దేవతాన్తరమందు లేనిగుణముల వారోపించి స్తుతించెడి మీనీచకృత్యము నాకుసహింపదు. మనకెల్లప్పుడును రక్షకుఁడై యీరోగ మునకుఁగూడ నివర్తకుఁడైన శ్రీకృష్ణునియొక్క శ్రీపాదములకు మంగళాశాసనము జేయుండు. అదియే మనకు స్వరూపానురూపమని. ౯

ఉన్నిత్తుమున్ పొరుతెయ్‌వన్నోగా శవనై యల్లాల్*
నుమ్మిచ్చొల్లి నుమ్‌తోళ్‌కులైక్కప్పడుమనైమీర్*
మన్నప్పడుమతై వాణనై వణ్డువరాపది
మన్ననై *ఏత్తుమినేత్తుదలుమ్ తొళుదాడుమే. ౧౦.

ఆ॥ అవనైయల్లాల్ - ఆశ్రీకృష్ణునికన్న, మున్ పొరుతెయ్యుమ్ - వేఱొక దేవతను, ఉన్నిత్తు - ధ్యానించి, తొళాళ్ - (ఈవెఁ) ఆశ్రయించదు, నుమ్ - మీయొక్క, ఇచ్చై - ఇష్టమును, చొల్లి - చెప్పి, నుమ్‌తోళ్ - మీభుజములు, కులైక్క - చలించునటుల, పడుమ్ - నృత్యముజేయుచున్న, ఆనైమీర్ - ఓయమ్మలారా! మన్నప్పడుమ్ - ఆధ్యయనముజేయబడుచున్న, మఱై - వేదములచే, వాణనై - ప్రతిపాదింపఁబడినవాఁడును, వణ్ - సుందరమైన, తుపరాపది - ద్వారకకు, మన్ననై - స్వామియునైన శ్రీకృష్ణుని, ఏత్తుమిగ్ - స్తుతించుదు. ఏత్తుదలుమ్ - స్తుతించినవెంటనే, తొళుదు - నమస్కరించి ఆడుమిగ్ - నృత్యముజేయుండు.

తా॥ దేవతాన్తరమువద్ద మీరోరికను బెప్పుకొని భ్రాజించుచున్న ఓసఖియలారా! ఈవెఁ శ్రీకృష్ణునికన్న మఱియొక దేవతనాశ్రయించదు, గనుక సకలవేదప్రతిపాద్యుఁడై ద్వారకాధీశుఁడైన శ్రీకృష్ణుని స్తుతించి యాశ్రయింపుఁడని. ౧౦.

‡‡ తొళుదాడిత్తూమణివణ్ణనుక్కాట్చెయ్దు నోయ్‌తీర్న్ద*
వళువాదతొల్పుగళ్ వణ్ కురుగూర్చ్చడగోపన్*శొల్
వళువాదవాయిరత్తు ళ్ళివై పత్తుమెఱిగిళుమ్*
తొళుదాడిప్పాడవల్లార్ తుక్కశీలమిలర్ గళే. ౧౧.

ఆ॥ తొళుదు - ఆశ్రయించి, ఆడి - నృత్యముజేసి, తూ - నిర్మలమైన, మణివణ్ణనుక్కు - రత్నమువంటికాన్తిగల శ్రీయఃపతికి, ఆళ్‌చెయ్దు - కైఙ్కర్యముజేసి, నోయ్‌తీర్న్ద - వ్యాధితిరినవారును, వళువాద - నాశములేనిదై, తొల్ - స్వాభావికమైన, పుగళ్ - కీర్తిగలవారును, వణ్ - సుందరమైన, కురుగూర్ - తిరునగరికి స్వామియునైన, కడగోపన్ - నమ్మళ్వార్లు, శొల్ - సాదించినదియు, వళువాచి - లక్షణమందు తక్కువలేనిదియునైన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యి పాశురములలోఁజేరినదియు, వెఱిగళ్ - దేవతాన్తరభజనమును నిషేధించుచున్నదియునైన, ఇవై పత్తు - ఈపదిపాశురములను, తొళుదు - (సర్వేశ్వరుని) ఆశ్రయించి, ఆడి - నృత్యముజేసి, పాడవల్లార్ - గానముజేయదగినవారు, తుక్కమిల, దుఃఖములేని, శీలర్‌గళ్ - స్వభావముగల వారగుదురు.

తా॥ మనోవాక్కాయములచే శ్రీయఃపతిని యాశ్రయించిన గొప్పకీర్తిగల నమ్మళ్వార్లు ప్రపాదించిన యీపదిపాశురముల వనుసంధించువారి కేరుఃఖమును సంభవించదని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్

౭.వ తిరువాయ్‌మొళి.

ఆవతారిక:—సర్వేశ్వరునియొక్క తిరునామముల నామార్థములను మూర్ధమువఁదలి స్వస్థ చిత్తుఁడై క్రియాభక్తిని ప్రత్యక్షముగా సేవింపవలయుననిదలంచి ప్రార్థించుచున్నారు.

‡‡ శీలమిల్లాచ్చిఱియనేలుమ్ శెయ్‌విన్నై యోపెరిదాల్ *
ఞాలముణ్ణాయ్‌ఞానమూర్త్తి నారాయణా వెన్నైనుమ్ *
కాలన్దోఱుమ్‌యానిరున్దు కైతలై పూశైయిట్టాల్ *
కోలమేనికాణవారాయ్ కూవియుళ్ళాయే. ౧.

అ॥ ఞాలమ్ - భూమిని, ఉణ్ణాయ్-(మింగినవాఁడా! ఞానమూర్త్తి-జ్ఞానస్వరూపుఁడా! నారాయణా - సకలవిధబంధువైనవాఁడా! ఎన్నైనుమ్ - ఆనిపలుమాఱుచెప్పి, కాలన్దోఱుమ్ - ఎల్ల ప్పుఁడును, యాన్ - నేను, ఇరున్దు - స్థిరపడియుండి, కై - చేతులను, తలై - శిరస్సునందు చేర్చి, పూశైయిట్టాల్ - నమస్కరించిన, కోలమ్ - సుందరమైన, మేని - నీ వ్యక్తిస్వరూపమును, కాణ - నేను సేవించునట్లు, వారాయ్ - వేంచేయువు, కూవియుళ్ళాయ్ - వన్నుపిలిచుకొన నులేవు, శీలమిల్లా - మంచివడితనము, శీతియనేలుమ్ - క్షుద్రుఁడనైనను, శెయ్-చేసెడి, విన్నై - పాపములు, పెరిదు - పెద్దవి, ఓ - అయ్యో! ఆల్ - ఆశ్చర్యము.

తా॥ ఓసర్వాత్మకుఁడా! ఓసర్వజ్ఞుఁడా! ఓఅపద్బాంధవా! అనిసేనెంతకాలమునుపిలిచి నిన్ను నమస్కరించినను నాకు సేవసాదించుక పోతివి. నన్నైనను నీవగ్గర చేర్చుకొనకపోతివి. సేవంత మాత్రము భాగ్యములేని యధముఁడనైతినని. ౧.

కొళ్ళుమాళాచ్చిన్బవెళ్ళమ్ కోదిలత్తిడుమ్*ఎన్
వళ్ళలేయోవై యగ్గణ్ణా వామనావోవెన్నైనుమ్ *
నళ్ళిరావుమ్‌ననగలుమ్ నానిరున్దోలమిట్టాల్ *
కళ్ళుమాయావున్నై యెన్‌కణ్ణాణవన్దీయాయే. ౨.

అ॥ కొళ్ళు - (ఎంతకాలము) అనుభవించినను, మాళా - అంతములేనిదై, కోదిల - నిర్దుష్టమైన, ఇన్బవెళ్ళమ్ - ఆనన్దసముద్రమును, ఎన్ - నాకు, తన్దిడుమ్-ఇచ్చుచున్న, వళ్ళలేయో - ఉదారుఁడా! వైయమ్-భూమిని, కొణ్డ-తనయధీనముగాజేసికొనిన, ఓవామనా-ఓవామనుఁడా! ఎన్నైనుమ్ - ఆనిపలుమాఱుచెప్పి, నళ్ళిరావుమ్ - ఆర్ద్రరాత్రియందును, నఱ్ఱగలుమ్ - ప్రకాశించు చున్న దినములయందును, నాన్ - నేను, ఇరున్దు - ఉండి, ఓలమిట్టాల్ - ఆఱిచినను, కళ్ళుమ్ - వంచకుఁడనై, మాయా - ఆశ్చర్యభూతుఁడవైన ఓస్వామీ! ఉన్నై - నిన్ను, ఎన్ - నాయొక్క, కణ్ - నేత్రములచే, కాణ - సేవించునట్లు, వన్దు - వచ్చి, ఈయాయే - ఇవ్వకుండునన్నాళ్ళు.

తా॥ నాహృదయమందుండి నాకరిమికానన్దమునుగిలుగజేయుము నాకంటి కగుపడకు మన్నోవరచోరుఁడా! రేయింబగళ్లు నేనతుమచున్నను నీకాకర్షణముగాదు నీవసాదించక పోతివని.

ఈనిలాదతీవినై గళ్ తత్తనై శెయ్‌దన్నాళ్*
తానివ్వె యమ్‌కొండ్రవెన్దాయ్ తామోదరావెన్నెనుమ్*
కూనిక్కూవినెఞ్చురుగి కణ్‌పనిశోరనిన్దాళ్*
పావినీయెన్నొన్దుశొల్లాయ్ పావియేన్ కాణవన్దే. 3.

ఆ॥ ఈవిలాద - నాళములేని, తీవినైగళ్ - చెడ్డపాపములను, ఎత్తనై - ఎన్ని, శెయ్‌దన్నాళ్ - చేసితినో కాని - కొలిచి, వైయమ్ - భూమిని, కొండ్ర - ఆక్రమించిన, ఎన్దాయ్ - నాస్వామీ! తామోదరా - దామోదరుడా! ఎన్నెన్ను - అనిపలుమాఱుచెప్పి, కూవిక్కూవి - పిలిచిపిలిచి, నెఞ్చు - హృదయము, ఉరుగి - కరిగి, కణ్‌పని - కంటినీళ్ళు, శోర - కారునట్లు, నిన్దాళ్ - ఉన్నను, పావియేన్ - పాపినైననేను, కాణవన్దు - నేవించునట్లువచ్చి, నీ - నీవు, పావి - పాపి, ఎన్ను - అనియైనను, ఒన్ను - ఒకమాట, శొల్లాయ్ - చెప్పకపోతివి

తా॥ లోకములనుకొలిచిన ఓత్రివిక్రమూడా! యశోదాదేవిచే గట్టబడిన శ్రీకృష్ణుడా! యని నిన్ను పలుమాఱుపిలిచిమ దుఃఖించుమన్నను "నివుపాపిగనుక నీకు నేవసాందంచను" అనియైనను ఒకమాట చెప్పకపోతివి. అట్టిగొప్పపాపము నేనేమిచేసితినోయని. 3.

కాణవన్దేన్ కణ్ణుగప్పే తామరైక్కణ్ పిఱప్పు*
ఆణిశెమ్బొన్నేనియెన్దాయ్ నిన్దరుళాయెన్నెనుమ్*
నాణమిల్లాచ్చిఱుత్తైయేన్ నానిట్టలప్ప్రువదెల్*
వేణివానోర్ కాణమూట్టాప్పీడుడై యప్పనై యే. ౪.

ఆ॥ ఎన్దాయ్ - ఓనాస్వామీ! వానోర్ - నిత్యసూరులు, వేణి - ఆళవడి, కాణమూట్టా - నేవించుటకుదుర్లభుడవైన, పీడుడై - గొప్పమహిమగల, అప్పనై - స్వామియైననిన్ను, నాణ మిల్లా - సిగ్గులేని, శిఱుత్తైయేన్ - క్షుద్రస్వభావముగల, నాన్ - నేను, ఎన్‌కణ్ముగప్పే - నాకంటికెదుట, కాణవన్దు - నేవించునట్లువచ్చి, తామరైక్కణ్ - పద్మనేత్రము, పిఱప్పు - వికసించి, ఆణిశెమ్బొన్ - మేని-మంచిబచ్చనిబంగారమువంటి తిరుమేనుగలవాడవై, నిన్దరుళాయ్ - వేంచేయుమా, ఎన్నెన్ను - అనిచెప్పి, ఇట్టు - ఇచ్చట, అలప్ప్రువదెల్ - అఱుచుటయేమి ప్రయోజనము.

తా॥ నిత్యసూరులకుఁకూడ నేవించుటకు దుర్లభుడవైన ఓశ్రీయఃపతీ! అతిక్షుద్రుడనైన నేనునిన్నుశేఁ, వాయెదుటవచ్చి నేవసాందింపుమా యనియఱుచుటచే నేప్రయోజనమూలేదని. ౪.

అప్పనేయడలాళియానే యాళ్‌కడలై క్కడైన్ద
తుప్పనే*ఉన్‌తొళ్‌గళ్ నాన్రుమ్ కణ్డిడక్కూడుమ్‌గొలెన్రు*
ఎప్పొళుదుమ్‌కణ్ణనీర్‌కొ ణ్డావితువర్ న్దుతువర్ న్దు*
ఇప్పొళుదేవన్దిడాయె న్నైప్పో యేన్నోక్కువనే. ౫.

ఆ॥ అప్పుశే-ఓస్వామీ! ఆడల్-విరోధులను నశింపఁజేసెడిస్వభావముగల, ఆళ్‌వియాశే-సుదర్శనముగలవాఁడా! ఆళ్‌ - గంభీరమైన, కడలై - సముద్రమును, కడైన్ద - చిలికిన, తుప్పశే-బలిష్ఠుఁడా! ఉఁ - నీయొక్క, తోళ్‌గళ్‌ నాన్గుమ్ - నాలుగుభుజములను, కణ్డిడుక్కుదుమ్బోళ్ ఎన్ద - సేవింపవచ్చునోయని, ఎప్పొళుదుమ్ - ఎల్లప్పుడును, కణ్ణనీర్ కొండు - బాష్పమును బ్రవహింపజేయుచు, ఆవి - ప్రాణము, తువర్న్దు తువర్న్దు - మిక్కిలియొండిపోయి, ఏఁళైయేఁ-చపలుఁడనైయున్న నేను, ఇప్పొళుదే - ఇప్పుడే, వన్దిడాయెన్ద - వచ్చిసేవసాదింపుమాయని అపేక్షించి, నోక్కువఁ - చూచుచున్నాను.

తా॥ శత్రువులను నశింపఁజేయుటకై సుదర్శనమును శ్రీహస్తమందుధరించిన ఓశ్రీయఃపతీ! సముద్రమథనముజేయుచున్న నీభుజములనిప్పుడే సేవింపనాశపడి మిక్కిలి దుఃఖించుచు నాచాపల్యముచే నీవెటుపక్క వచ్చుచున్నావోయని నాలుగు ప్రక్కల చూచుచున్నానని. ౪

నోక్కినోక్కియునైన్నక్కాణ్బార్ యానెనదావియుళ్ళే*
నాక్కునీళ్వణ్ణమిల్లై నాడోఱుమెన్నుడైయ*
ఆళ్‌క్కయుళ్ళుమావియుళ్ళు మల్లపుఱ త్తినుళ్ళుమ్*
నీక్కమిన్ని యెఱుమ్నిన్రాయ్ నినైన్నయఱ్ఱీఱే. ౫

ఆ॥ నాడోఱుమ్ - ప్రతిదినమును, ఎన్నుడైయ - నాయొక్క, ఆళ్‌క్కయుళ్ళుమ్ - శరీరమందును, ఆవియుళ్ళుమ్ - ఆత్మయందును, అల్ల - అంతరంబెలేకాన, పుఱ త్తినుళ్ళుమ్ - ఇన్ద్రియములయందును, నీక్కమిన్ని - ఎడతెగక, ఎఱుమ్-ఆన్నివస్తువులలోను, నిన్రాయ్-ఉన్న ఓస్వామీ! నినైన్ - నిన్ను, ఆఱిన్ద ఱిన్ద - చక్కగాదెలిసికొని, ఉనైన్ - నిన్ను, కాణ్బాన్ - చూచుటకై, నోక్కినోక్కి - నాలుగుప్రక్కలఁజూచి, యాన్-నేను, ఞానమిల్లై-(నీవీకఁటికిగనుపడవని) జ్ఞానములేక, ఎనదావియుళ్ళే - నాయాత్మలోనే, నాన్కునీళ్వణ్ - ఆళ్‌పడుచున్నాఁను.

తా॥ ఓశ్రీయఃపతీ! నాశరీరేన్ద్రియప్రాణాదులలో నంతట వ్యాపించియున్న నిన్ను జ్ఞానచక్షుస్సుచే చక్కగానుభవించిన నేను నీవీకంటిగగనుబడవని దెలిసికొనక ఈనేత్రములతోనే సేవింపవలయునని మిక్కిలి యాశపడుచున్నానని. ౬

అఱిన్ద ఱిన్దుళ్ళత్తెళివే యానెనదావియుళ్ళే*
నిఱైన్ద ఞానమూర్ త్తియాయై నిన్నులగాళైత్తు*
పిఱన్దుమ్ శెత్తుమ్నిన్ఱిడరుస్ పేయ్ పైమ్మెయ్ర్ నోయ్గళ్ఱీర్ఱే*
నఱున్దుళాయిన్ఱకణ్ణియమ్మా నానునైన్నక్కణ్ణుళ్ళొన్ఱే. ౭

ఆ॥ నఱు - పరిమళించుమన్న, తుళాయిన్ కణ్ణి - తిరుత్తుళాయిమాలికగల, అమ్మా - ఓస్వామీ! నాన్ - నేను, ఉనైన్ - నిన్ను, కణ్ణుళ్ళాణు - మనస్సుచేసేవించి, అఱిన్ద ఱిన్ద - (నీవేప్రాప్యుఁడవు ప్రాపకుఁడవు అని) తెలిసికొని, తెళివే తెళి - స్వస్థచిత్తుఁడనై, యాన్ - నేను, నిఱైన్ద - పరిపూర్ణమైన, ఞానమూర్ త్తియాయై-జ్ఞానస్వరూపుఁడవైనినిన్ను,- ఎనదావియుళ్ళే-నాయాత్మయందు, నిన్నులగాళ - సంతియంబులేక స్వస్థముగా, నైత్తు - ఉంచి, పిఱన్దుమ్-జన్మిం

చియు, శెల్ల్ అమ్ము - మరించియు, నిన్న - ఉండి, ఇడరుమ్ - ఆల్లాడుచున్న, పేరైత్తు-అజ్ఞాన మును, తీర్క్కుమ్ తిర్క్కోన్ - పోగొట్టుకొంటిని.

తా॥ అతిభోగ్యుండవైన ఓ ప్రియుఁడా! నీవే నాకు ప్రాప్యుడవు ప్రాపకుడవు అని నిశ్చయించి జ్ఞానస్వరూపుడవైన నిన్ను నామనస్సునందు స్థిరపఱచి నాసంసారదుఃఖములను బోగొట్టుకొంటినని. ౭.

కణ్ణుక్కిన్ఱ్ కెళార నిన్ తిరుప్పాదత్తిల్ మేల్*
ఎణ్ణిశ్ శెయుమ్మళ్ పూక్కొణ్ డేత్తియు నన్ద్ద నన్ను*
తొణ్ణూఱ్ఱిల్ పాడియాడి చ్చూళ్ందు కడల్ శూళ్ందత్తుళ్ళే*
నణ్ణుత్తాయిన్ కణ్ణినేన్దే వన్దిడగిల్లాయే. ౮.

ఆ॥ వణ్ - నుందరంబైన, తుళ్ళాయిన్ కణ్ణి - తిరుత్తుళాయిమాలగల, వేఙ్కటేశ్-ఓస్వామీ! కణ్ణుక్కిన్ఱు - వేమించి, ఎన్ - నాయొక్క, కైగళ్ - చేతులచే, ఆర - పూర్ణముగా, నిన్ - నీయొక్క, తిరుప్పాదత్తిల్ మేల్ - శ్రీపాదములమీఁది, ఎణ్ణిశ్ శెయుమ్మళ్ళ - ఆప్పటిక్కుఁలలోనున్న, పూ - పుష్పములను, కొణ్డు - సంపాదించి (సమర్పించి). ఏత్తి - స్తుతించి, ఉగన్దుగన్దు-మిక్కిలి సంతోషించి, తొణ్డరోడిత్తిల్ - దాసులమైనమేము, పాడి - గానముజేసి, ఆడ - నృత్యముజేయు నటుల, కడల్ - సముద్రము చే, శూళ్ - చుట్టఁబడిన, ఙాలత్తుళ్ళే - భూలోకమందే, వన్దిడ గిల్లాయ్ - వచ్చుచున్నావుకావు.

తా॥ తిరుత్తుళాయిమాలికచే నలంకరింపఁబడిన ఓస్వామీ! నిన్ను ప్రత్యక్షముగా సేవించి మాచేతినిండ పుష్పములను దీసికొనివచ్చి నీశ్రీపాదములమీద సమర్పించిస్తోత్రముజేసి ప్రీతిపఱచుటై పాడియాడునటుల ఈలోకమందే భక్తులైన మాముండఱ వేంచేయుచూయని ౮.

ఇడగిలేన్ తట్టగిల్లై నై మ్ముల వెల్లగిల్లే*
కడవనాగిక్కాలన్దోఱుమ్ పూప్పఱిత్తత్తగిల్లే*
మడవన్నెఙ్జమ్ కాదల్ కూర వల్వినై యేనయర్ప్పాయ్*
తడవుగిన్ఱేన్నెఙ్జుక్కాణ్బ్ తఱిక్కర లెణ్ణలై యే. ౯.

ఆ॥ ఇడ కిలేన్ - (వేదవార్లకు) విచ్ఛమివ్వనివాఁడనైతిని, ఒన్తుతట్ట కిల్లేన్ - (దానము తోవచ్చినవారికి) నీళ్ళుకూడనివ్వనివాఁడనైతిని, ఐమ్ములవ - పఞ్చేన్ద్రియములను, వెల్ల కిల్లేన్ - జయించనివాఁడనైతిని. కడవనాగి - శాస్త్రవశ్యుఁడనై, కాలన్దోఱుమ్-సర్వకాలములయందును, పూ - పుష్పములను, పఱిత్తు - తీసి, (సవర్పించి), ఏత్త కిల్లేన్ - స్తుతించనివాఁడనైతిని. మడమ్ - పట్టుదలగల, ఎన్నెఙ్జమ్ - నామనస్సునందు, కాదల్ - ఆశ, కూర - ఱేఁపికమువుచుండగా, వల్వినైయేన్ - క్రూరమైనపాపముగలనేను, ఆయర్ప్పాయ్-భ్రమించినవాఁడనై, తఱిక్కరత్తు-సుదర్శనముగల, అణ్ణలై - స్వామిని, తడవుగిన్ఱేన్ - వెతుకుచున్నాఁను, ఎణ్ణు - ఎఱ్ఱట, కాణ్బ్ - సేవించెదను.

తా॥ కర్మజ్ఞానభక్తు లెంతమాత్రముకూడ లేనివాఁడనై సర్వేశ్వరుని సేవింపబలయుటనే ఆలోచించువాఁడనైన నాకోఱకు మరేయవిధంబు తోచియుండలేదని. ౯.

శక్కర త్తణలేయెన్ను శార్ఙ్గనుకణ్ణర్తదుమ్మ*
పక్కమ్‌నోక్కినిన్ఱలర్న్దే పావియేన్ కాణ్బిన్ఱిలేన్*
మిక్కజ్ఞానమూర్త్తియాయు వేదవిళక్కినై *ఎన్
తక్కజ్ఞానక్కణ్ణాలే కణ్డుతళ్ళువుపనే. ౧౦.

ఆ॥ మిక్క - అతిశయించిన, ఞానమూర్త్తియాయు - జ్ఞానస్వరూపుడును, వేదమ్ - వేదమును, విళక్కినై - తనకు ప్రకాశకమగువాడైన సర్వేశ్వరుని, ఎన్ - నాయొక్క, తక్క - తగియున్న, ఞానక్కణ్ణాలే - జ్ఞానదృష్టిచే, కణ్డు - అనుభవించి, తళ్ళువుపన్ - కాగలించుకొనినవాడనై, శక్కరత్తణలేయెన్ను - చక్రాయుధముగలస్వామీ! యనిపిలిచి, శార్ఙ్గన్ను - నమస్కరించి, కణ్ణీర్ - భాష్పము, తదుమ్బ - కారునట్లు, పక్కమ్‌నోక్కినిన్ఱ - నాలుగుప్రక్కల చూచుచుండి, అలర్న్దేన్ - భ్రమించితిని, పావియేన్ - పాపిష్ఠుడనైనట్టి నేను, కాణ్బిన్ఱిలేన్ - చూడనివాడనైతిని.

తా॥ వేదవేద్యుడైన సర్వేశ్వరుని భక్తిచే సాక్షాత్కరించినవాడను, ఈనేత్రములచే నేవింపవలయుననిగోరి యెట్టిప్రక్కవచ్చుచున్నాడోయని తిరిగితిరిగి చూచినను అంతమాత్రముభాగ్యములేని పాకంటిగనుబడలేదని. ౧౦

తళ్ళువినిన్ఱ కాదల్‌తన్నాల్ తామరైక్కణ్ణనెన్నై*
కుళ్ళుపుగూఱ్ఱెఙ్కురుగూర్ మాఱన్‌శడగోపన్ *శొల్
వళ్ళులాదవోణమిఴ్ గ వాయిరత్తుళిప్పత్తుమ్*
తళ్ళువప్పాడియాడవల్లార్ వైగున్దమేళువరే. ౧౧.

ఆ॥ తళ్ళువినిన్ఱ - చేరియున్న, కాదల్‌తన్నాల్ - ప్రీతిచే, తామరైక్కణ్ణన్నై - పుణ్డరీకాక్షునివిషయమై, కుళ్ళువుప్ - నిండియున్న, మూడమ్ - తిరుమళిగలుగల, శెఙ్ - నూదరమైన, కురుగూర్ - తిరునగరికిస్వామియైన, మాఱన్ - సంసారమునుజయించిన, శడగోపన్ - నమ్మళ్వార్లు, శొల్ - పాడించినదియు, వళ్ళులాదవోణమిఴ్ గ - భగవద్గుణములయం దొకటియగు విడువకుండ ప్రతిపాదించునట్టిదియు, ఇణ్ - ఆర్థమును సులభముగా తెలియచేయునట్టిదియు, తమిఴ్ గళ్ - ద్రావిడరూపమైనదియునైన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపది పాశురములను, తళ్ళువ - మనస్సులోధరించునట్లు, పాడి - గానముజేసి, ఆడవల్లార్ - నృత్యము జేయుదగినవారు, వైగున్దమ్ - శ్రీవైకుణ్ఠమును, ఏఱువర్ - పొందుదురు

తా॥ అతిసుందరంబైన తిరునగరికి నాథులైన నమ్మళ్వార్లు మిక్కిలి ప్రీతిచే ప్రియపతివిషయమై పాడించిన యీపదిపాశురములను గానముజేయువారు భగమపదమును జేరుదురని. ౧౧

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౮ - వ, తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక — ఇంతయవస్థలోగూడ సర్వేశ్వరుడు రాకపోవుటచే వాడు తనను వేఁడిం చెనని తలంచి, వాడు వేఁడించిన వస్తువులు మాకుపాదేయంబులుకావని తనవస్తువులలో నిరా కుర్చె యగుచున్నారు.

ఏఱాళుమిఱై యోనుమ్ తిశై ముగనుమ్‌తిరుమగళుమ్*
కూఱాళుమ్‌తనియుడమ్బు కులఙ్గులమావళుర్ గళై*
నీఱాగుమ్బుడియాగ నిరుమిత్తుప్పడై తొట్ట*
మూఱాళ్ కవరాద మణిమూ మైకుఱై విలమే. ౧.

ఆ॥ ఏఱు - వృషభమును, ఆళుమ్ - వాహనముగాగలవాఁడును, ఇఱైయోనుమ్ - ఈశ్వ రాభిమానియైన రుద్రుఁడును, తిశైముగనుమ్ - చతుర్ముఖబ్రహ్మయు, తిరుమగళుమ్ - శ్రీమహా లక్ష్మీయు, కూఱు - భాగముగాజేసికొని, ఆళుమ్ - వాసముజేయుచున్న, తని - అద్వితీయమైన, ఉడమ్బు - తిరుమేనుగలవాఁడును, అమరర్ గళై - అనురులను, కులమ్‌కులమా-గుంపుగుంపుగా, నీఱాగుమ్బుడియాగ - భస్మమగునట్లు, నిరుమిత్తు - సఙ్కల్పించి, పడైతొట్ట - ఆయుధమునుగ్రహిం చినవాఁడును, మూఱాళ్ - బలిష్ఠుఁడుమైన సర్వేశ్వరుఁడు, కవరాద - ఆశించని, మణి - శ్లాఘ్య మైన, మూమై - కాన్తిచే, కుఱ్ఱ విలమ్ - తక్కువవారముకాదు. (ఏమి ప్రయోజనములేదు)

తా॥ ఉత్కృష్టనికృష్టులందరిని తనశరీరమందుంచుకొనిన వాఁడై, అనురసంహారకుఁడైన శ్రీయఃపతి యాదరించని సౌందర్యముతో నాకేమియు ప్రయోజనములేదని. ౧

మణిమూమైకుఱై విల్లా మలర్ మాదరుమై మార్బన్*
అణిమానత్తడవరైత్తోళ్ తడలాళ్ పుణ్డరీకక్కణ్*
పణిమానప్పిళ్ళయూమే యడియేనై ప్పణిశోణ్డా*
మణిమాయక్ కవరాద మడనెఞ్చాల్ కుఱై విలమే. ౨.

ఆ॥ మణిమూమై - శ్లాఘ్యమైన సౌందర్యమును, కుఱ్ఱ విల్లా - తక్కువలేక సంపూర్ణము గాగలదైవమలర్ - పుష్పవాసినియైనట్టి, మాదర్ - శ్రీమహాలక్ష్మి, ఉరై - నిత్యవాసముజేయు చున్న, మార్బన్ - వక్షస్థలముగలవాఁడును, అణి - అలఙ్కారమై, మాణ్-దీర్ఘమై, తడమ్-విశాలమై, వరై - పర్వతమువలెబలిష్ఠమైన, తోళ్ - భుజములుగలవాఁడును, అడలాళి - యుద్ధోన్ముఖమైన, ఆళి - సుదర్శనమును, తడమ్ - విశాలమై, కైయన్ - శ్రీహస్తమందుగలవాఁడును, పణి - కైంకర్యముయొక్క, మానమ్ - సమృద్ధి, పిళ్ళైయూమే - తక్కువకాకుండ, అడియేనై - దాసుఁడనైనన్ను, పణిశోణ్డా - కైఙ్కర్యమందుజేర్చుకొనినవాఁడును, మణి - శ్లాఘ్యమైన, మాయన్ - ఆశ్చర్యగుణములుగలవాఁడునైన శ్రీయఃపతి, కవరాద - ఆపేక్షించని, మడమ్ - మధ్యమైన, నెఞ్చాల్ - మనస్సుచే, కుఱైవిలమ్ - ప్రయోజనము లేనివారము.

తా॥ సుందరియైన శ్రీమహాలక్ష్మినిన్ను అందంబులైన యవయవములతన్ను గలవాఁడై కాకు సతలనైఙ్కర్యములనిచ్చిన శ్రీయఃపతియుపేక్షించిన మనస్సుచే నాకేమియుయోగము లేదని. ౨.

మడనెఞ్చాల్ కుఱైవిల్లా మగళ్ తాయ్ వెయ్‌దొరుపేయ్చ్చి*
విడనఞ్చములై తుయిర్ త్త మిగుఞానచ్చిఱుకుళవి*
పడనాగ త్తైక్కిడన్ద పరువరై త్తోళ్ పరమ్బురుడన్*
నెడమాయక్ కవరాద నిఱైవినాల్ కుఱైవిలమే. ౩.

ఆ॥ మడనెఞ్చాల్ - మృదువైనమనస్సుచే, కుఱైవిల్లా - తక్కువలేని, తాయ్‌మగళ్ - తల్లియైనయశోదయొక్క, వేపమును, వెయ్‌దు - వేపికొనివచ్చిన, ఒరుపేయ్చ్చి - ఒకపిశాచియైన పూతనయొక్క, విడనఞ్చమ్ - గొప్పవిషముగల, ములై - స్తన్యమును, తుయిర్ త్త - ఆరగించిన, మిగు ఞానమ్ - గొప్పజ్ఞానముగల, శిఱుకుళవి - చిన్నబిడ్డయైనవాడును, పడన్ - పడములుగల, నాగమ్ - ఆదిశేషుడనెడి, ఆణైక్కిడన్ద - శయ్యమీదబవ్వళించినవాడును, పర - బలిసినట్టు, వరై - పర్వతమువంటిదియైన, తోళ్ - భుజములుగలవాడును, పరమ్బురుడన్ - పురుషోత్త ముడును, నెడుమాయన్ - గొప్ప ఆశ్చర్యభూతుడుసైన శ్రీయఃపతి, కవరాద - అపేక్షించని, నిఱైవినాల్ - (స్త్రీత్వ) పూర్తిచే, కుఱైవిలమ్ - తక్కువవారముకాము.

తా॥ చిన్నబిడ్డయైయున్నప్పుడు యశోదాపేషమెత్తివచ్చిన పూతనను సంహరించిన శేష శాయియైన పురుషోత్తముడుపేక్షించిన నాగూఢాభిప్రాయ మెంతమాత్రమొదగదని. ౩.

నిఱైవినాల్ కుఱైవిల్లా నెడుమ్బణైత్తోళ్ మడప్పిన్నై*
పొఱైయినాల్ములై యణైవాఙ్ పొరువిడైయేఴ్విడర్ త్తుగన్ద*
కఱైయినార్ తువరుడుక్కై కడైయాయిక్ కళ్ళిరోజ్కై*
శిఱైయినార్ కవరాదతిళర్ నిఱుత్తాల్ కుఱైవిలమే. ౪.

ఆ॥ నిఱైవినాల్ - పూర్తిచే, కుఱైవిల్లా - తక్కువలేనిదియు, నెడుమ్ - పొడుపై, పణై - బలిసియున్న, తోళ్ - భుజములుగలదియు, మడప్పిన్నై - మృదుప్రకృతియుసైన నప్పిన్న పిరాట్టియొక్క, ములై - స్తనమును, ఆణైవాఙ్ - ఆలింగనముజేసికొనుటకై, పొఱైయినాల్ - త్రుంచేత (త్రుంచియుండి), పొరు - యుద్ధమునకువచ్చిన, ఏఴ్ విడై - ఏడువృషభములను, అడర్ త్తు - చంపి, ఉగన్ద - సన్తోషించినవాడును, కఱైయిక్ - కఱలచే, ఆర్ - నిండి, తువర్ - ఎట్టిసైన, ఉడుక్కై - వస్త్రముగలవాడును, కడైయాయిన్ - (పాలుపిండుటకై) వెదురుబొళాయిని, కళ్ళిరోల్ - (ఆవులను తోలుటకు) కట్టినున్న, శై - శ్రీహస్తముదుగలవాడును, నిఱైయిశార్ - ఘంటను నదుమునకట్టుకొనినవాడుసైన శ్రీయఃపతి, కవరాద-ఆళపడని, తిళర్ నిఱుత్తాల్ - చిగురువంటివర్ణముచే, కుఱైవిలమ్ - ప్రయోజనము లేనివారము.

తా॥ నప్పిన్నపిరాట్టితో సంశ్లేషింపుటకై ఏడువృషభములుజేపిన బాధలను సహించి చానిని జంపినవాడును, అడవియందలి పండ్లయొక్క రసములచే మాసిపోయిన వస్త్రముగలవాడును, వెదురుబొళాయిని కట్టిన చేతులలోబట్టుకొనియు నదుమునందు ఘంటకట్టుకొనియు ఆవులముందట పోవుచున్నవాడుసైన గోపాలుడుపేక్షించిన నాకాన్తిచే నాకేమి యుపయోగ ములేదని. ౪.

తళిర్నిఱత్తాల్కుఱైవిల్లా త్తనిచ్చిఱైయిల్విళప్పో ర్ప*
కిళిమొళియాళ్ కారణమా క్కిళరరక్కన్నగరిత్త*
కళిమలర్త్తుళాయలఙ్గల్ కమ్ఴ్ముడియా కడల్ శూలత్తు*
అళిమిక్కా కవరాద వఱివినాల్కుఱైవిలమే. ౪

ఆ॥ తళిర్నిఱత్తాల్ - స్నిగ్ధవర్ణమునే, కుఱైవిల్లా - తక్కువలేనివాడై, తని - క్రూరమైన, శిఱైయిల్ - చెఱలో (ఆశోకవనికలో) నున్నప్పుడు, విళప్పోర్ప - ఎల్లరచే బొగడదగినవాడై, కిళిమొళియాళ్ - చిలుకవంటిమాటలుగలదైన సీతాపిరాట్టియొక్క, కారణమా - నిమిత్తమై, కిళర్ - వర్ధిల్లుచున్న, అరక్కా - రావణానురునియొక్క, నగర్ - లంకాపట్టణమును, ఎరిత్త - దహించినవాడును, కళిత్తేనికారుచున్న, మలర్ - పుష్పములగల, తుళాయలఙ్గల్ - తిరుత్తులాయి మాలచే, కమ్ఴ్ - పరిమళించుచున్న, ముడియా - కిరీటములగలవాడును, కడల్ - సముద్రము చేఁజుట్టబడిన, శూలత్తు - భూమియందలిప్రాణులయందు, అళిమిక్కా - మిక్కిలిదయగలవాడునైన శ్రీయఃపతి, కవరాద - ఆశపడని, ఆతివినాల్ - బుద్ధిచే, కుఱైవిలమ్ - తక్కువవారముకాము.

తా॥ సీతాపిరాట్టినిమిత్తమై రావణుని సమూలముగాజంపినవాడును, చరమభోగ్యుడును, చేతనులయందు మిక్కిలి కనికరముగలవాడునైన శ్రీయఃపతియుపేక్షించినబుద్ధిచే నాకేమిప్రయోగములేదని. ౪.

అతివినాల్కుఱైవిల్లా వగల్శూలత్తవరతీయ*
నెతియెల్లామెడుత్తురై త్తనిశ్చైశూనత్తొరుమూర్త్తి*
కుతియమాణురువాగి కొ్కడుక్గోళాల్నిలఙ్గొణ్ణ*
కిఱియమ్మా కవరాద కిళరొళియాల్కుఱైవిలమే. ౬.

ఆ॥ ఆతివినాల్ బుద్ధిచే, కుఱైవిల్లా - తక్కువలేనివారైన, అగల్శూలత్తవర్ - విశాలమైనభూమియందున్న చేతనులు, అతీయ - తెలివిలేనివల్లు, నెతియెల్లామ్ - కమ్ఴ్జ్ఞానాద్యుపాయములన్నిటిని, ఎడుత్తురై త్త - ఎత్తియుపదేశించినవాడును, నిశైశూనత్తు - అపరిమితజ్ఞానముగలవాడును, ఒరుమూర్త్తి - విలక్షణస్వభావముగలవాడును, కుతీయ-పుట్టినియొ, మాణురువాగి - బ్రహ్మచారివేషమునుధరించి, కొ్కడు - కృత్రిమమైన, గోళాల్ - పరిగ్రహముచే, నిలమ్ కొణ్ణ - భూమినిస్వాధీనపఱచుకొనిన, కిఱీ - ఉపాయములగల, అమ్మా - స్వామియగుశ్రీయఃపతి, కవరాద - ఆశించని, కిళర్-వర్ధిల్లుచున్న, ఒళియాల్ - తేజస్సుచే, కుఱైవిలమ్ - ప్రయోజనములగలవారముకాము.

తా॥ కర్మజ్ఞానశక్తిప్రభుత్వములనుపదేశించిన జ్ఞానాధికుఁడై, చిన్నవిగ్రహముతోనుండి మూడడుగులయాచించి గొప్పవిగ్రహముతో భూమినిగొలుచుకొనిన వంచకుఁడైనశ్రీయఃపతి యనాదరించిన యీతేజస్సుచే నాకేమియుపయోగము లేదని. ౬

కిళరొళియాల్ నుఱైవిల్లా వరియురువాయ్క్కిళర్నెడుందు*
కిళరొళియవిరణియన దగల్మార్భమ్కీణ్డత్తుగన్ద*

వళరొళియగనలాళి వలమ్బురియ*మణినీల
వళరొళియార్‌కవరాద వరివళై యాల్‌కుత్తైవిలమే. ౭.

ఆ॥ కిళరొళియాల్ - వర్ధిల్లుచున్న తేజస్సుచే, కుత్తైవిల్లా - తక్కువలేని, ఆరియురువాయ్ - నరసింహరూపియై, కిళర్‌న్దెఱున్ద - ఉప్పొంగికేచి, కిళరొళియ - వర్ధిల్లుచున్న తేజస్సుగల, ఇరణియనదు - హిరణ్యాసురునియొక్క, ఆగల్‌మార్బమ్ - విశాలవక్షస్థలమును, కీణ్డిత్తు - చీల్చి, ఊగన్ద - సన్తోషించినవాడును, వళరొళియ - వర్ధిల్లుచున్న తేజస్సుగలదియు, కనల్ - నిప్పులు క్రక్కుచున్న దియుసైన, ఆళి - సుదర్శనమును, వలమ్బురియ* - శ్రీపాఞ్చజన్యమును గలవాడును, మణి - శ్లాఘ్యమైన, నీలమ్ - నీలమణివలె, వళర్ - వర్ధిల్లుచున్న, ఒళియార్* - కాన్తిగలవాడుసైన శ్రియఃపతి, కవరాద - ఆపేక్షించని, వరి - విలక్షణమైన, వళైయాల్ - కంకణములచే, కుత్తైవిలమ్ - న్యూనతగలఖగమాకాము.

తా॥ గొప్ప తేజస్సుగల నరసింహమై యవతరించి హిరణ్యాసురుని వీల్చిన కర్కశచక్రధరుడై నశ్రియఃపతి యుపేక్షించిన కంకణములతో నాకుప్రయోజనములేదని. ౭.

వరివళై యాల్‌కుత్తైవిల్లా ప్పెరుమ్మురుక్కాల్‌డఙ్గార్‌పై *
ఎరియుళలమ్పుగవూది యిరునిలముం తుయర్‌తవిర్ త్త*
తెరివరియశివ*పిరమ నమరర్‌కోన్ పణిన్దేత్తుమ్*
విరిపుగళ్‌కవరాద మేగలై యాల్‌కుత్తైవిలమే. ౮.

ఆ॥ ఆడఙ్గార్ - తనకణగనిశబ్దులమనస్సులో, ఎరి - జ్వలించుచున్న, ఆళులమ్ - భయమునొడినిచ్చు, పుగ - ప్రవేశించునట్లు, వరి - గీతలుగల, వళైయాల్ - శఙ్ఖముచేగలిగిన, కుత్తైవిల్లా - తక్కువలేని, పెరు - గమ్భీరమైన, ముళక్కాల్ - శబ్దముచే, ఊది - ఊది, ముం - పూర్వకాలమందు, ఇరు - విశాలమైన, నిలమ్ - భూమియొక్క, తుయర్ - భారమును, తవిర్ త్త - పోగొట్టినవాడును, తెరివరియ - లోకులసుస్థిరాయుండనని యభిమానించియున్న, శివ* - రుద్రుడును, పిరమ* - బ్రహ్మయు, అమరర్‌కోన్* - దేవేన్ద్రుడును, పణిన్ద-నమస్కరించి, ఏత్తుమ్ - స్తుతింపదగినవాడును, విరి - అంతటవ్యాపించియున్న, పుగళ్‌కవరాద - కీర్తిగల వాడుసైనశ్రియఃపతి, కవరాద - ఆశబడని, మేగలైయాల్ - మొలనూలుచే, కుత్తైవిలమ్ - తక్కువవారముకాము.

తా॥ దుర్యోధనాదులు భయపడి వణించునట్లు శ్రీపాఞ్చజన్యమునూది భూభారమును బోఁగొట్టినవాడును, బ్రహ్మరుద్రాదులచేబొగడదగిన కల్యాణగుణములుగలవాడుసైనశ్రియఃపతి యనాదరించిన మొలనూలు నాకేప్రయోజనమున కొదగదని. ౮.

మేగలై యాల్‌కుత్తైవిల్లా మెలివుఱ్ ఱవగలల్‌గుల్*
పోగమగళ్ పుగుర్ త్తన్నై విటిల్వాణ్ పుయమ్‌తుణిత్తు*
నాగమిశై త్తుయిల్వానోర్ పులగెల్లామన్నొడుఙ్గ*
యోగనై వాళ్‌కవరాద వుడమ్బినాల్‌కుత్తైవిలమే. ౯.

అ॥ మేగలైయూర్ - మొలనూలచే, కుయిల్లా - తక్కువలేనిదియు, (అలంకరింపబడిన దియు), మెలివుఱ్ ఱు - మృదుస్వభావముగలదియు, అగల్ - విశాలమైన, అల్ఱుల్ - కటిప్రదేశముగలదియు, పోగమ్ - భోగయోగ్యురాలుగాని, మగళ్ - ఉపయోగింపకన్యకకు, పుగళ్ - కీర్తిగల, తన్దై - తండ్రియు, విఱల్ - బలిష్ఠుడుగాని, వాణన్ - బాణానునరునియొక్క, పుయమ్ - భుజములను, తుణిత్తు - ఛేదించి, ఎగమిశై - ఆదిశేషునిమీద, తుయిల్వాన్ పోల్ - నిదురపోవునట్లు, ఉలగెల్లామ్ - లోకమంతయు, నన్ను - చక్కగా, ఒడుఙ్గ - తనయుదరునట్లు, యోగు - యోగనిద్రము, అణైవాన్ - పొందినవాడుగాని (శయనుడు), కవరాద ఆళించని, ఉడమ్బినాల్ - శరీరముచే, కుయిలిలమ్ - ప్రయోజనముగలవారముకాము.

తా॥ ఉపమ తండ్రియైన బాణానునరునియొక్క వెయ్యిభుజములను ఛేదించినవాడును, శేషశయ్యనీందక బబ్బళించి జగద్రక్షణోపాయమును యోచించుచున్న వాడుగాని (శయనుడీ సమ్మతించని ఈశరీరముతో మాకుపనిలేదని.

ఉడమ్బినాల్ కుయిల్ విల్లా వుయిర్ పిరిన్ద మలై తుణ్డమ్*
కిడన్దనపోల్ తుణిపలవా నకురర్ కుళామ్ తుణిత్తుగన్ద*
తడమ్బునలశైడై ముడియాఱ్ తనియొరుకూఱమ్బర్ న్దుయ్యుమ్*
ఉడమ్బుడైయాఱ్ కవరాద వుయిరినాల్ కుయిల్ విలమే. ౧౦.

అ॥ ఉయిర్ - ప్రాణముతో, పిరిన్ద - వీఱుపడిన, (చచ్చిన), మలైతుణ్డమ్ - పర్వతఖండము, కిడన్దనపోల్ - ఉన్నట్టువలెనున్న, ఉడమ్బినాల్ - శరీరముచే, కుయిల్లా - తక్కువలేనివారైన (గొప్పశరీరముగల), అకురర్ కుళామ్ - అనురులగుంపును, పలతుణి - పలతునుకలుగా, తుణిత్తు - తుంచించి, ఉగన్ద - పంతోషించినవాడును, తడమ్ - విస్తీర్ణమైన, పునల - జలముగల గంగను, శడై - జటను, ముడియాఱ్ - శిరస్సునందుగల రుద్రుడు, తని - వేఱుగా, ఒరుకూఱు - ఒకభాగమందు, అమర్న్దు - ఆమరియుండి, ఉయ్యుమ్ - నిత్యవాసముచేయుచున్న, ఉడమ్బుడైయాఱ్ - శరీరముగలవాడుగాని శయనుడు, కవరాద - ఆశ్చర్యించని, ఉయిరినాల్ - ఆత్మచే, కుయిలిలమ్ - ప్రయోజనముగలవారముకాము.

తా॥ పర్వతఖండంటి రక్కసులను తునకతునకలుగా ఛేదించినవాడును, రుద్రుని తనశరీరమందుంచుకొని రక్షించువాడుగాని శయనుడు ఆశ్చర్యించిన వాయాత్మతో నేవిధమైన ఉపయోగములేదని. ౧౦.

‡‡ ఉయిరినాల్ కుయిల్ విల్లా వులగేళ్ తన్నళ్ళాదుక్కి*
తయిర్ వెణ్ణెయుణ్డైశై తడక్కురుగూర్ చ్చుడగోవ*
వయిరమ్ శోర్ పీఱ్ఱువుత్తు వైగున్దమ్ నణ్డువీర్.

అ॥ ఉయిరినాల్ - ప్రాణులచే, కుయిల్లా - తక్కువలేని (సమృద్ధమైన), ఏళ్ములగ - గొప్పలోకములను, తన్నళ్ - తనలో, ఒడుక్కి - అణిచిపోషించుటను, తయిర్ - పెరుగునుమన్ను,

వెన్నెయ్ - వెన్నవంటివాడు, ఉణ్డాన్ - ఆరగించువాడుఅయిన (క్రియాపదవిషయమై, తడమ్ - విశాలమైన, కురుగూర్ - తిరునగరికి వాయకులైన, కడగోవన్-నమ్మళ్వార్లు, శొల్-ప్రసాదించిన వియ, శెయిరిల్ - దోషములేనివియు, ఇశై - గానముతోగూడినవియు నైన, మారై-శబ్దసందర్భరూపములైన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తాల్ - ఈపదిపాశురములచే, వయిరమ్‌శేర్ - దార్ఢ్యముగల, పీఱప్పు - సంసారమును, అఱుత్తు - ఛేదించి, వైకుణ్డమ్ - వైకుణ్ఠమును, నణుగువర్ - పొందుదురు.

తా॥ ప్రాణులచే నింశీయున్న సత్ఫలోకములను గాపాడినవాడును, గోపికలయొక్క నవనీతాదుల హరించినవాడునైన క్రియాపదవిషయమై నమ్మళ్వార్లుపాదించిన యీపదిపాశుర ముల నధ్యయనముజేయువారు సంసారమును వదలి పరమపదమును బొందుదురని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౯ - వ తిరువాయ్‌మొళి.

ఆవతారిక:—భగవంతుని లభించక దుఃఖించుచున్న నమ్మళ్వార్లు, భగవద్విముఖులైన సంసారుల సహవాసమును సహింపక, ఓస్వామీ! నీవిశ్లేషమును సహించినను సంసారులసహవాస మసహ్యమైయున్నదిగాన నీవునాశరీరమును శీఘ్రముగాబోగొట్టవలయునని ప్రార్థించుచున్నారు.

‡‡ నణ్ణాదార్ ముఱువలిప్ప నల్లుఱ్ఱార్ కరైన్దెఙ్గి*
ఎణ్ణరాత్తుయరిత్తిళైక్కు మివైయెన్న వుళగియఱైక్*
కణ్ణాళాకడల్ కడైన్ద యునక్కఱ్ఱుత్తొణ్డరుమ్బరిశు*
తణ్ణాదడియేన్ పణిక్కణ్డాయ్ తామోదే. ౧

అ॥ నణ్ణాదార్ - శత్రువులు, ముఱువలిప్ప - నవ్వునట్లును, నల్ - అనుకూలులైన, ఉఱ్ఱార్ - బంధువులు, కరైన్దు - మనస్సుకరిగి, ఏఙ్గి - దుఃఖించునట్లును, ఎణ్ణరా - తలంచుట కశక్యమైన, (అవధిలేని) తుయర్ - దుఃఖములను, విళైక్కుమ్ - కలుగజేసెడి, ఉలగు-లోకము లయొక్క, ఇవై - ఈ, ఇయల్వైక్కు - స్వభావమును, ఎన్న - ఎట్టిది, కణ్ణాళా - దయావంతుఁడా! కడల్ - సముద్రమును, కడైన్దాయ్ - చిలికినవాఁడా! ఉనక్కఱ్ఱుత్తొణ్డరుక్కు - నీకింకరుడఁగుఁటే, వరుబ్బరిశు - వచ్చిచేరునట్లు, తణ్ణాదు - విలంబముజేయక, అడియేనై - దానుండనైనవాఁకు, తామోదు - మరణముకొందువిధమును, పణిక్కణ్డాయ్ - చెప్పుమా.

తా॥ ఓక్రియాపతీ! ఈలోకమందొకని లోకవిపర్తు సంభవించినయెడల తానిని కనికరించక వానిశత్రువులు సన్తోషించుచున్నారు బంధువులు దుఃఖించుచున్నారు ఇట్టి యపారదుఃఖముల యందు మునిగియున్న యీసంసారమందునిక నాకవస్థ్యమైయున్నది. గాన భక్తపదయాశ్రయులైన నీభక్తాసంసారమును శీఘ్రముగాబోగొట్టి నీశ్రీపాదములయొద్దకు చేర్చుకొనుమయని. ౧.

శామాఱుమ్‌క్కెడుమాఱుమ్ తమరుమ్ శార్‌తలై తలైప్పెయ్‌దు*
ఏమాఱిక్కిడన్దలగుమ్ మిపై యెన్న వులగియఱైక్కు*
ఆమాఱొన్ఱుమ్ తోయేన్ నా నరవణై యాయమ్మానే*
కూమాఱువిరై కణ్ణా యడియేనై క్కుఱిగొణ్డే. ౨.

ఆ॥ శామాఱుమ్ - చచ్చువిధమును, కెడుమాఱుమ్ - చెడిపాయ్యెడివిధమును (చూచి), తమర్ - జ్ఞాతులును, ఉఱ్ఱార్ - బంధువులును, తలైతలైప్పెయ్‌దు - పైపైనపడి, ఏమాఱి - దుఃఖించి, కిడన్ద - ఉండి, అలగుమ్ - అఱుచుచున్న, ఉలగు-లోకమునొక్క, ఇపై-తీ, ఇయఱైక్కు - స్వభావము, ఎన్న - ఎట్టిది ఆమాఱు - ఈదుఃఖమబోగొట్టెడివిధము, ఒన్ఱుమ్ - ఒకటిని, నాన్ - నేను, ఆతోయేన్ - ఎఱుఁగలేను. అరవణైయాయ్ - అవ స్థాయిపైన, అమ్మానే - ఓస్వామీ! కుతిగొణ్డు-నాదుఃఖనివృత్తికుపాయమునుఁచూపించి, అడియేనై-దానుఁడనైనన్ను, కూమాఱు - నీవద్దకీపీలుచుకొనువిధమందు, విరైకణ్ణాయ్ - త్వరపడుమా.

తా॥ ఓఆన స్థాయీ! ఒకనికి మరణమునంధవించినను, ఐశ్వర్యమునశించినను దానినిఱాచి దానిబంధువులందరు మిక్కిలి దుఃఖించుదురు. ఇట్టి దుఃఖాకరమైన సంసారమందు నేనుండలేను గాన శీఘ్రములోనే నన్ను నీవద్దచేర్చుకొనుమాయని. ౨.

కొణ్డాట్టుమ్‌కులమ్‌పునై వుమ్ తమరుమ్ శార్‌విఴుమిదియుమ్*
వణ్డార్ పూఙ్గుళలాళుమ్ మనై యొడ్రియవుయిర్‌మాయ్‌దల్*
కణ్డార్ పోనులగియఱైక్కు కడల్వణ్ణా*అడియేనై
పణ్డేపోల్ కరుదాదున్నడిక్కీకూయ్‌ప్పణిగొళ్. ౩.

ఆ॥ కొణ్డాట్టుమ్ - శ్లాఘను, కులమ్పునైవుమ్ - అభిజాత్యమును, తమర్ - జ్ఞాతులను, ఉఱ్ఱార్ - బంధువులను, విఴుమ్ - శాసేవచ్చుచున్న, నిదియుమ్ - నిధిని(ప్రవృత్తును), వణ్డు-తుమ్మెదలచే, ఆర్ - నిండియున్న, పూ - పుష్పములచేనలఙ్కరింపఁబడిన, కుళలాళుమ్-కొప్ప గలభార్యను, మనై - గృహమ్మును, ఒడ్రియ - ఇవన్నిటినివదలి, ఉయిర్‌మాయ్‌దల్-ప్రాణము పోవడమునెడి, ఉలగియఱైక్కు - లోకస్వభావమును, కణ్డు - చూచి, ఆర్‌గోళ్ - ఏపింపము. కడల్వణ్ణా - సముద్రమువంటివర్ణముగల శ్రీకృష్ణుఁడీ! అడియేన్-దానుఁడనైనన్ను, పణ్డేపోల్ - ముందువలె, కరుదాదు - ఎంచక, కూవిపీలుచుకొని, ఉన్నడిక్కీ - నీశ్రీపాదముండే, పణిగొళ్ - కైఙ్కర్యమును స్వీకరింపుము.

తా॥ ఓశ్రీయఃపతీ! భార్యాపుత్రగృహాక్షేత్ర ధనాదిసమస్తములను వదలి చచ్చిపోవుచున్న లోకస్వభావమును నేనుఁజూడలేనుగాన శీఘ్రములోనే నీశ్రీపాదముందుఁ బరిచర్యచేయునట్లు నన్ను స్వీకరింపుమాయని. ౩.

కొళ్వనుళిళ్ శెల్వుమ్ద పెరుఞ్చెల్వమ్‌నెరుప్పాగ*
కొళ్వనుత్తవముయ్‌తు మిపై యెన్న వులగియఱైక్కు*

వళ్ళలేమణివణ్ణా వునక్కుత్తొక్కవరుమ్బరిశు*
వళ్ళల్ శెయ్‌దడియేనై యునదరుళాల్వాజ్గాయే. ౪.

ఆ॥ కొళ్ ఎన్ను - ఆజ్ఞీకరింపుమని, కిళర్‌న్దు - వృద్ధిబొంది, ఎళున్ద - వచ్చిన, పెరుశ్ శెల్వమ్ - గొప్పఐశ్వర్యము, శెరువ్వాగ - నిష్ప్రయోజనబాధకరమైయుండగా, కొళ్ ఎన్ను - ఆజ్ఞీకరింపుమనియొకడు వేడినయెడల, తమమ్ - ఆజ్ఞానము, మూడుమ్ - కప్పుచున్న, ఇవై - ఈ, ఉలగియల్ - లోక స్వభావము, ఎన్న - ఎట్టిదిగా వళ్ళలే - ఉదారుఁడా! మణివణ్ణా - శ్లాఘ్యమైనకాన్తిగలవాఁడా! ఉనక్కుత్తొక్క - నీతిగువడియందే, వరుమ్బరిశు - వచ్చిచేరునట్లు, వళ్ళల్ శెయ్‌దు - ఔదార్యము నుబ్రకటింపఁజేసి, అడియేనై - దానుఁడనైనవన్ను, ఉనదరుళాల్ - నీకృపచే, వాజ్గాయే - స్వీకరింపుమా.

తా॥ సుందరుఁడవైన ఓ(శీయఃపతీ! ఎంతగొప్ప ధన్యమైనను తనంతటతాఁ సేవచ్చినప్పటికిన్ని అది రత్నీణయందును పెలవులయందును మిక్కిలిదుఃఖమును గలుగఁజేయఁ చున్నదని దెలిసియున్నను ఆజ్ఞానముచే మఱల దానిసేగోరుచున్న లోకస్వభావము నాకుఁబట్టలేదు. గాన నీయౌదార్యగుణ ముచే నన్ను శీఘ్రముగా స్వీకరింపుమాయని. ౪.

వాజ్గునీర్ మలరుళగిల్ నిఱ్ఱినవుమ్‌తిరివనవుమ్*
ఆజ్గుయిర్‌గళ్ పిఱప్పిఱప్పు పిణిమూప్పాల్ తగర్ప్పణుమ్*
ఈజ్గిదన్నోల్ వెన్నరగ మివై యెన్నవులగియజ్గై*
వాజ్గినై నీమణివణ్ణా వడియేనై మఱు క్కిలే. ౫.

ఆ॥ వాజ్గు - చుట్టుకొనియున్న, నీర్ - జలముగల, మలర్ - నాభికమలఖండబుట్టిన, ఉలగిల్ - లోకమందలి, నిఱ్ఱినవుమ్ - స్థావరములును, తిరివనవుమ్ - జంగమములునైన, ఆజ్గు - ఆవస్తువులలోనున్న, ఉయిర్‌గళ్ - ప్రాణులు, ఈజ్గు - ఈలోకమందు, పిఱప్పు - జన్మము, ఇఱప్పు - మరణము, పిణి - వ్యాధి, మూప్పాల్ - వార్ధకముమీనిచే, తగర్ప్పణుమ్ - బాధగడు దురు, ఇదన్నోల్ - దీనితరువాత, వెమ్ - క్రూరమైన, నరగమ్ - నరకమునుబొం దుదురు, ఇవై - ఈ, ఉలగియల్ - లోకస్వభావము, ఎన్న - ఎట్టిది. (గాన) మణివణ్ణా - శ్లాఘ్యమైనకాన్తి గలఓస్వామీ! ఎనై - నన్ను, వాజ్గు - స్వీకరింపుము. అడియేనై - దానుఁడనైనన్ను, మఱు క్కిలే - మఱుఁచిపోవకు సుమా?

తా॥ఈలోకమందలిప్రాణులు ఇచ్చటనున్నవఱకు జన్మమరణజరావ్యాధులచే బాధబడియు తరువాత నరకమునుబొందియు ఎప్పుడును దుఃఖితులైయేయుందురు. వీరినిసేను చూడఁజాలను గాన నన్ను మఱవక స్వీకరింపుమాయని. ౫.

మఱుక్కివ్వలైప్పడుత్తిక్కుమెత్తిట్టుక్కొణ్ణుర్*
అఱప్పారులై యఱిన్దోరా రివై యెన్నవులగియజ్గై*
వెఱిత్తళవముడియానే వినై యేనై యునక్కడిమై*
అఱుక్కొణ్డాయ్*ఇనియెన్నరముదే కూయరుళాయే. ౬.

అ॥ మఱుక్కి - ధర్మపఱచి, పత్ - కఠినమైన, పర్తై - పాశమందు, పఱ్ఱి - దొఱుకు కొనునట్లుచేసి, కుమైత్తిట్టు - బాధించి, కొన్ఱు - చంపి, ఉణ్బార్ - వానిసొమ్మనుభవింతురు. ఆఱమ్ - ధర్మమైన, పొరుళై - ఉపాయమును, ఆతీన్ద - తెలిసికొని, ఓరార్ - ఆనుసంధించరు. ఇవై - ఈ, ఉలగియల్బై - లోకస్వభావము, ఎన్న - ఎట్టిది. (గాన) వెఱ్ఱి - పరిమళించు చున్న, తుళవమ్ - తులసీమాలను, ముడియానే - కిరీటమందుగలవాఁడా! వినైయేనై - పాపిరైయనన్ను, ఈనక్కు - నీకు, ఆఅ - పూర్ణముగా, అడిమైకొణ్డాయ్ - దాస్యపఱచుకొంటివి. ఎన్నారముదే - శార్ఙమృతమువలె భోగ్యభూతుఁడా! ఇని - ఇఁకమీఁద, కూయరుళాయే - పిలుచుకొనుమా.

తా॥ ఒకనికి ధనమున్నయెడల వానివద్దకువెళ్ళి నీయింటికి దొంగలువచ్చుచున్నారని చెప్పి భయపఱచి వానిని దనయింటికిదీసికొనివచ్చి పలుమాటలచే తనకు వశపఱచుకొని యాధనమును దానుతీసికొని తరువాత దానిని వానికివ్వక బాధపెట్టుచు ధర్మమార్గమునెఱుఁగక కొంతకాల ములో వానిని జంపుదురు. ఇట్టియీలోకరీతి నాకుపుచింపఁగాన ఓస్వామీ! నన్ను దివఱుకోదాస్య పఱుచుకొంటివి. ఇఁకనీవద్ద నన్ను పిలుచుకొనుమాయని. ౬.

ఆయేయివ్వులగత్తు నిఱ్పినవుమ్‌తిరివనవుమ్*
నీయేమఱ్ ఱొరుపొరుళుమిన్ఱి నీనిన్ఱు మెయ్‌యాల్
నోయేమూప్పిఱప్పిఱప్పు ప్పిణియేయెన్ఱివై యొఴియ*
కూయేకొళ్‌ళడియేనై కొడువులగమ్ కాట్టేలే. ౭.

అ॥ మఱ్ ఱొరుపొరుళుమ్ - నీకుశరీరముకానియొకవస్తువు, ఇన్ఱియే - లేకనే, ఇవ్వులగత్తు - ఈలోకమందలి, నిఱ్పినవుమ్ - స్థావరమునకును, తిరివనవుమ్ - జఙ్గమమునకును, నీయే - నీవే, ఆయ్ - అన్తరాత్మవై, నిన్ఱమైయాల్ - ఉండుట చేతను, నీయే - సమస్తమునకు నిర్వాహకుఁడవైనందున, నోయ్ - మనోవ్యాధి, మూప్పు - వార్ధక్యము, పిఱప్పు - జన్మము, ఇఱప్పు - మరణము, పిణి - శరీరవ్యాధి, ఎన్ఱివై - ఆనెడివీనిని, ఒఴియ - నశింపజేసి, అడియేనై - దాసుని, కూయే కొళ్ - పిలుచుకొనుము, కొడు - క్రూరమైన, ఉలగమ్ - లోకమును, కాట్టేల్ - నాకుచూపించకుండుండుమా.

తా॥ ఓశ్రీయఃపతీ! సకలజగద్వ్యాపియైన నీవునాయొక్క బన్ధమరణజరావ్యాధులను బోగొట్టి యీభయఙ్కరమైన లోకమందుంచక నీవద్ద పిలుచుకొనుమాయని. ౭.

కాట్టినీకరన్దిమిఱ్ఱుమ్ నిలనీర్ తీవిళుమ్ముకాల్*
ఈట్టినీవై త్తమైత్త విన్ఱైయోర్ వాఴ్‌తినముట్టై*
కోట్టైయినిల్‌కఴిత్తెన్నై యుగన్‌కొళ్‌ళుమ్ముదియుయరత్తం*
కూట్టరియతిరువడిక్కళ్ శేఱ్ఱానుకూట్టుదియే. ౮.

అ॥ నీ - నీవు, కాట్టి - సృజించి మూపించి, కరన్దు - (ప్రళయమందు తనయుదరములో) దాచి, ఉమిఱ్ఱుమ్ - బయలుపఱుచున్న, నిలమ్ - భూమి, నీర్ - జలము, తీ - అగ్ని, విళు

మ్బు - ఆకాశము, కాల్ - గాలి, (వీనిని), ఈట్టి - గుంపుగాజేర్చి, నీ - నీత్ర, వైత్తవైత్త - స్థాపించియుంచినదియు, ఇమైయోర్ - దేవతలు, వాళ్ - సుఖముగా వాసముజేయునట్టిదియు నైన, తని - విలక్షణమైన, మూవై - ఆణ్డమనెడి, కోవైయినిల్ - కోటనుంచి, కళిత్తు - విడిపించి, ఎన్నై - నన్ను, ఉయ్ - నీయొక్క, కొళుగ్‌కొళ్ది - మిక్కిలితేజోమయమైన, ఉయరత్తు మేలైనపరమపదమందలి, కూట్టరియ - పొందుటకశక్యమైన, తిరువడిక్కణ్ - శ్రీపాదమందు, ఎయ్తాన్ట - ఎప్పుడు, కూట్టుది - పీలుచుకొనపోతావు.

తా॥ నీచే రక్షింపబడినవై, పృథివ్యాదిపంచభూతాత్మకమై బ్రహ్మాదులకు వాసస్థానమై యభీష్టంగాపోవుటరావుటకునశక్యమై కోటపలెనున్న యీయండమునుంచి నన్నువిడిపించి యప్రమేయులేపోమయమైన పరమపదమందలి నీశ్రీపాదములక్రింద నెప్పుడుచేర్చుకొనెదవోయని. ౯.

కూట్టుదినిల్ కురైకళల్‌గళిలైయోరుయ్‌తోళ్వాగై శెయ్దు*
ఆట్టుదినీయరవణైయా యడియేనుమగ్గదవిట్ట*
వేట్కైయెల్లామ్‌విడుత్తెన్నైయుయ్ తిరువడియేళుమన్దుళల*
కూట్టరియతిరువడిక్కళ్ కూట్టినై నాన్‌కణ్డేనే. ౯.

అ॥ నిన్ - నీయొక్క, కురై - (ఆభరణములచే) శబ్దించుచున్న, కళల్‌గళ్ - తిరువడి కళ్ళయందు, కూట్టుది-(నీకిష్టమువచ్చినవారిని) చేర్చుకొనెదవు. (నీకిష్టములేనివారిని), ఇమైయోరుమ్ - దేవతలైననువారిగూడ, తోళ్వాగైశెయ్దు - ఆశ్రయించకుండుండునట్లుజేసి, నీ-నీవు, ఆట్టుది-(ధమింపజేసెదవు. అరవణైయాయ్-ఓఅనన్తశాయీ! ఆడియేనుమ్-దానుండనైనేనుగూడ, అగ్గదు - ఆవిధమును, అటివిట్ట - ఎఱుగుదును, వేట్కైయెల్లామ్ - సంసారసంబన్ధమన్నిటిని, విడుత్తు - విడిపించి, ఎన్నై - నన్ను, ఉన్ తిరువడియే - నీశ్రీపాదములనే, శుమన్దు - ధరించి, ఉళ్ళుళ - సంచరించుచుండునట్లు, కూట్టరియ - పొందుటకశక్యమైన, తిరువడిక్కణ్ - శ్రీపాదమందు, కూట్టినై - చేర్చుకొంటివి, నాన్ - నేను, కణ్డేన్ - నేపించితిని.

తా॥ ఓలీయఃపతీ! నీకిష్టమువచ్చినవారిని నీశ్రీపాదమందు జేర్చుకొనెదవనియు, ఇష్టము లేనివారినిజేర్చుకొనవనియు నీస్వభావమును నేనెఱుగుదును సాంసారికభావమును బోగొట్టుటకై శరన్నుమీఁద నీతిరువడికళ్ళనుంచి యప్రాకృతనిత్యవిగ్రహముతో నాకిప్పుడు సేవసాదింపగా నేను సేవించి కృతార్థుడనైతినని. ౯.

కణ్డుకేట్టుణ్ణుమోన్దుళుగలు మెయ్యరువి
కణ్డవినిన్బమ్*తెరివరియ వళివిల్లాచ్చిర్ శిన్బమ్*
ఒణ్డొడియాళ్ తిరుమగళుమ్ నీయుమేనిలానిఱ్ఱ*
కణ్డళిదిర్ కణ్డుళ్ళిన్దై నడైన్దేనున్ తిరువడియే. ౧౦.

అ॥ ఒణ్ - సుందరమైన, తొడియాళ్-కంకణముగల, తిరుమగళుమ్-శ్రీదేవియు,నీయుమే-నీవును, నిలావిఱ్ఱ - వేంచేసియున్నట్లు, కణ్డ - సఖ్యల్పించిన, శదిర్ - చాతుర్యమును, కణ్డు-నేవించి, కణ్డు - చూచియు, కేట్టు - వినియు, ఉళ్ళుళ్ళు - స్మరించియు, మొన్ద - ఆఘ్రాణిం

చియు, ఉణ్డు - భుజించియు, ఉగ్ధలుమ్ - తిరగుచున్న, ఐమ్‌కరువి-పఞ్చేన్ద్రియములచే, కణ్డ- అనుభవింపదగిన, ఇన్బమ్-సుఖమునున్ను, తెరివరియ - తెలిసికొనుటకశక్యమైనదియు, ఆళవిల్లా - అవధిలేనిదియు (సంపారసుఖముకంటెగొప్పదియు), శీలు - (భగవత్ప్రాప్తికంటె) అల్పమైనది యుసైన, ఇన్బమ్ - కైవల్యసుఖమునున్ను, ఒగ్ధిడ్దేన్ - వదలితిని. ఉన్ - నీయొక్క, తిరువడిక్కీళ్- శ్రీపాదమును, అడైన్దేన్ - పొందితిని.

తా॥ ఓస్వామీ! సకలాధారభూతుడవైన నీయెడపిరాట్టియు నీవును వేంచేసియున్న యందమైనసుఖమనుభవించి, సమస్తమైన విసీకసుఖమునున్ను కైవల్యసుఖమునున్ను, తుచ్ఛముగాసెంచి వదలి నీతిరువడికళ్ళయందు వచ్చిచేరితిని. ౧౦.

‡‡ తిరువడియైనారణనై కేశవనై పురళ్ఞుడరై *
తిరువడిశేర్ వదుగరుది చెన్నిక్కురుగూర్ చ్చడగోపన్ *
తిరువడిమేలురై త్తతమి ళ్ఞాయిరత్తుళిప్పత్తుమ్ *
తిరువడియేయడై వికుమ్ తిరువడిశేర్ న్దొన్నుమినే. ౧౧.

ఆ॥ తిరువడియైన - స్వామియు, నారణనై - సకలవిధబంధువును, కేశవనై - కేశియనెడి రాక్షసునినిసంహరించినవాడును, పరమ్‌కుడరై-పరబ్రహ్మజ్యోతిస్స్వరూపుడుసైనసర్వేశ్వరునియొక్క, తిరువడిశేర్వదు - శ్రీపాదములనుబొందుటను, కరుది - ఆశపడి, శెన్నిక్ - సమృద్ధమైన, కురుగూర్ - కురుకాపురికిస్వామియైన, కడగోపన్ - నమ్మళ్ఞార్లు, తిరువడిమేల్-సర్వేశ్వరునిశ్రీపాదములవిషయమై, ఉరైత్త - పాడించినదియు తమిళ్ - ద్రావిడరూపమైనదియుసైన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములును, తిరువడియే - శ్రీపాదమునే, అడైవిక్కుమ్ - పొందించును. తిరువడిశేర్న్దు - (మీరును) శ్రీపాదమునుబొంది, ఒన్నుమిన్ - ఏకీభవించుడి.

తా॥ సర్వేశ్వరునియొక్క శ్రీపాదమునుబొందవలయునని ప్రార్థించిన నమ్మళ్ఞార్లుపాడించిన యీపదిపాశురములే తననుసంధింపువారిని సర్వేశ్వరునియొక్క శ్రీపాదములయందు జేర్చునుగాన మీరుదీనిని యనుసంధించి వానిశ్రీపాదమును బొందుడియని. ౧౧.

ఆళ్ఞార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్

౧౦.౫ తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక:—దేవతాన్తరపరులై చెడిపోవుచున్న చేతనులయందాళ్ఞార్లు మిక్కిలియను గ్రహముంచి వారికి, శ్రీమన్నారాయణుడే జగత్కారణుడు పరాత్పరుడుగావ మీరు దేవతాన్తరములనువదలి శ్రీమన్నారాయణునిశే యాశ్రయించుడియని యుపదేంచుచున్నారు.

‡‡ ఒన్దుమ్ తేవుముళగుముయిరుమ్మ ఱుమ్ యాదుమిల్లా
అన్దణ్*నాన్ముగన్ తన్నోడు తేవరులగోడుయిర్ పడైత్తాన్*
కున్ఱమ్బోల్ మణిమాడనీళుం తిరుక్కురుగూరదనుళ్*
నిన్ఱవాదిప్పిరాన్నిఱ్ఱ మఱ్ఱై త్తెయ్వమ్నాడుదిరో. ౧.

ఆ॥ తేవుమ్ - దేవతలును, ఉలగుమ్ - లోకములును, ఉయిరుమ్ - ప్రాణులును, మఱ్ఱు మ్యాదుమ్ - తతిమవన్నియు, ఒన్దుమ్ - ఒకటియుం, ఇల్లావట్టు - లేనియాకాలమందు, నాన్ముగన్ తన్నోడు - బ్రహ్మతోగూడ, తేవర్ - దేవతలను, ఉయిర్ - ప్రాణులను, ఉలగోడు - లోకములతోగూడ, పడైత్తాన్ - సృజించినవాడును, కున్ఱమ్బోల్ - పర్వతమువలెనున్న, మణిరత్న మయమైన, మాడమ్ - మేడలు, నీడు - ఉన్నతముగాఉన్నటువంటి, తిరుక్కురుగూరదనుళ్ - కురుకాపురియనెడి దివ్యదేశమందు, నిన్ఱ - వెంచేసియున్న వాడును, ఆది - కారణభూతుండునైన, పిరాన్ - సర్వేశ్వరుడు, నిఱ్ఱ - ఉండగా, మఱ్ఱు - వేఱైన, ఎత్తెయ్వమ్ - ఏదేవతను, నాడుదిర్ - వెతుకుచున్నారు.

తా॥ దేవాదిప్రాణులును స్వర్గాదిలోకములునేమియులేని సమయంబున బ్రహ్మాది సమస్త చేతనాచేతనములనుసృజించిన సర్వేశ్వరుడైన శ్రీమన్నారాయణుండు మీకత్యన్తనులభుడై తిరునగరియందువచ్చి వెంచేసియుండగా ఘోరెందుకు దేవతాన్తరములను భజించుచున్నారని. ౧.

నాడినీర్ వణఙ్గున్నెయ్వము ముమ్మైయుముణ్బడైత్తాన్*
వీడిల్ శీర్ పుగళ్ందిప్పిరా నవన్మేనియుఱైకోయిల్*
మూడమాళిగైశూళ్న్ద్ళగాయ తిరుక్కురుగూరదనై*
పాడియాడిప్పరవిచ్చెన్ఱిన్ఱన్ పల్లులగీర్ పరన్దే. ౨.

ఆ॥ నీర్ - మీరు, నాడి . వెతుకుకొనిపోయి, వణఙ్గుమ్ - నమస్కరించుచున్న, నెయ్యమ్ముమ్ - దేవతలనున్న, ఉమ్మైయుమ్ - మిమ్ములనున్న, ముఱ్ - మునుపు, పడైత్తాన్ - సృజించినవాడును, వీడు - ఆస్తము, ఇల్ - లేని, శీర్ - కల్యాణగుణములను, పుగళ్ - కీర్తిని న్నిగలవాడును, ఆనిప్పిరానవన్ - జగత్కారణుడుసైన యాసర్వేశ్వరుడు, మేవి - ఆమరియుండి, ఉఱై - నిత్యవాసముజేయుచున్న, కోయిల్ - దివ్యదేహమును, మాడమ్ - మేడలచేతను, మాళిగై - గృహములచేతను, శూళ్న్ద - చుట్టబడి, ఆళగాయ - సుందరంబునైన, తిరుక్కురుగూరదనై - తిరునగరిని, పల్ - అనేకవిధులైన, ఉలగీర్ - చేతనులారా! పరన్దు - అంతటవ్యాపించి, పాడిగానముజేసి, ఆడి - నృత్యముజేసి, పరవి - స్తుతించి, వెన్ఱిన్ఱన్ - పోవుడి

తా॥ ఓ చేతనులారా! మిమ్ములను మీదేవతలనుగూడ సృజించిన సకల కల్యాణగుణాకరుడైన శ్రీమన్నారాయణుడు వెంచేసియున్న తిరునగరిని స్తుతించిపాడుచు వెళ్ళి యాశ్రయించుడియని. ౨.

పరన్దతెయ్వముమ్పల్లులగుమ్పడైత్తన్దనెనిళుఙ్గి*
కరన్దుమిఴ్న్దుకడిన్దిడన్దు కణ్ణుమ్తెళియఱిగిల్ర్*

శిరఙ్గళాలమరర్ వణఙ్గుమ్ తిరుక్కురుగూరదనుళ్ *
పరన్‌తిఱమన్నిప్పల్లులగిర్ తెయ్వమ్ మఱ్ఱిల్లైపేశుమినే. 3.

అ॥ పరన్ద-విస్తీర్ణులైన, తెయ్వముమ్-దేవతలను, పల్-అనేకవిధములైన, ఉలగుమ్-లోకములను, పడైత్తు - సృజించి, అన్ద - ఆప్రళయకాలమందు, ఉడనే - ఒకప్పుడే, విళుఙ్గి - మ్రింగి, కరన్దు - (తనలో) దాచి, ఉమిళ్‌న్దు - బయలుపఱచి, కడన్దు - కొలిచి, ఇడన్దదు-(ప్రాకారము లోనుండి) విడతీసినది, (ఇవన్నిటిని), కణ్డుమ్ - చూచియుం, తెళియకిల్లీర్ - నిర్మలాన్తఃకరణులై కాకుండనున్నారు, ఆమరర్ - దేవతలు, శిరఙ్గళాల్ - శిరస్సులచే, వణఙ్గుమ్ - నమస్కరింపుచున్న, తిరుక్కురుగూరదనుళ్ - తిరునగరియందు వేంచేసియున్న, పరన్ - పరాత్పరుఁడైన శ్రీమన్నారాయణునికి, తిఱమన్ది - శేషముకాకుండ, మఱ్ఱిల్లై - స్వతన్త్రులైయున్న, తెయ్వమ్ - దేవత, ఇల్లై - లేదు, పల్ - అనేకవిధులైన, ఉలగిర్ - లోకులారా! పేశుమిన్ - (ఉన్నయెడల) చెప్పుడు.

తా॥ దేవాదిసకల చరాచరములను సృజించి ప్రళయకాలమందు తనయుదరములోనుంచుకొని రక్షించి వానినితనస్వాధీనపఱచుకొనుచు పరాత్పరుఁడైతిరునగరియందు వేంచేయున్న శ్రీమన్నారాయణుని వ్యాపారములనుజూచియు వీడే పరదేవతయని తెలిసికొనకనున్నారు. ఇప్పుడు నేను చెప్పెద వినుఁడు. మీదేవతలన్నియు వానికి శేషభూతులుగాని స్వతన్త్రులెవ్వరు లేరు, ఉన్నయెడల, మీరునిరూపించి చెప్పుఁడని. 3.

పేశినిన్ర శివనుక్కుమ్పిరమన్నుక్కుమ్ పిఱర్క్కుమ్
నాయగనవనే*కపాలనోన్ఱక్కత్తుక్కణుకొణ్ఱిగ్ *
తేశమామదిళ్ తూఙ్గుగాయ తిరుక్కురుగూరదనుళ్ *
ఈశన్వాలోరవమ్బణైద లెన్నావదిలిఙ్గియర్ క్కే. ౪.

అ॥ పేశినిన్ర - (మీరుపరదేవతయని) చెప్పుచున్న, శివనుక్కుమ్ - రుద్రునికిని, పిరమన్నుక్కుమ్ - బ్రహ్మకును, పిఱర్క్కుమ్ - తక్కినవారికిని, ఆవసే - ఆశ్రీమన్నారాయణుఁడే, నాయగన్ - స్వామి, కపాలమ్ - బ్రహ్మకపాలముయొక్క, నల్ - విలక్షణమైన, మోక్కత్తు - మోహమందు, కణుకొణ్ఱిగ్ - తెలిసికొనుండు తేశమ్ - తేజోమయమై, మా - గొప్పదైన, మదిళ్ - ప్రాకారముచే, తూఙ్గు - చుట్టఁబడి, అழగాయ - అందమైయున్న, తిరుక్కురుగూరదనుళ్ - తిరునగరియందువేంచేసియున్న, ఈశన్వాల్ - సర్వేశ్వరునివిషయమై, ఓరవమ్ - (వీడీశ్వరుఁడుకాడనియెడి) ఒకదోషమును, పణైదల్ - చెప్పుటచే, ఇలిఙ్గియర్ క్కు - లింగముతో దేవతగాగలమీకు, ఎన్నావదు - ఏమిప్రయోజనమును గలుగఁజేయును.

తా॥ ఓవైష్ణవులారా! మీరీశ్వరుఁడని చెప్పుచున్న రుద్రునికి బ్రహ్మాదికిక్కూడ దేవతలతను శ్రీమన్నారాయణుఁడే నాథుఁడు. ఆదియెటులఁబ్రళయమ్మువచ్చునని సర్వేసింపక, రుద్రుఁడు బ్రహ్మ శిరస్సును ఛేదించినప్పుడు, నిరపరాధియైన నాశిరస్సును ఛేదించితివి గనుక కపాలియై

పోవుదువని శాపమివ్వగా నప్పటినించి తపఃపేతులోనంటుకొనియున్న బ్రహ్మకపాలమందు భిక్ష మెత్తుచు తిరుగుచుండి చిరకాలముగడిచినతరువాత శ్రీమన్నారాయణుని ప్రార్థించి నప్పుడా శ్రీమన్నారాయణుఁడుతనశరీరకమునకు గోరుతోఁదీర్చి రక్తధారనాకపాలమందువిడిచి కపాలముక్రింద బడునట్లుజేసి రుద్రుని శాపమును బోగొట్టినవిధమువనుసంధించి నామాటనే యథార్థమని స్వీకరింపుఁడి. తిరునగరియందు వేంచేసియున్న ఆట్టిశ్రీమన్నారాయణుని యీశ్వరుఁడుకాఁడని చెప్పుటచే లిఙ్గధారులైన మీకేమిటికిఁ లాభములేదని. ౪.

ఇలిఙ్గిత్తిట్టపురాణత్తీరుమ్ కేమణరుమ్శాక్కియరుమ్*
వలిన్దువాదుశెయ్‌వీర్‌గళుమ్ మత్తిరుమ్బుమ్ నైయ్‌వముచూగినిన్ఱార్*
మలిన్దుశెన్నెల్‌కవరిపీశుమ్ తిరుక్కురుగూరదనుళ్*
పొలిన్దునిన్ఱపిరాక్కణ్ణీర్ నొన్దుమ్మొళియ్యిలైపోల్ నుమినే. ౫.

ఆ॥ ఇలిఙ్గిత్తు - లింగముస్తోత్రముజేయుటకై, ఇట్ట - చేయబడిన, పురాణత్తీరుమ్ - పురాణమునునమ్మినమీరును, కేమణరుమ్ - జైనులును, శాక్కియరుమ్ - బౌద్ధులును, వలిన్ద - బలాత్కారముగా, వాదుశెయ్‌వీర్‌గళుమ్ - వాదముజేయుమీరును, మత్తిరుమ్ - మతియు, నుమ్మై - మిమ్ము, తెయ్వముమ్ - దేవతలును (మీరందరికిని) ఆగినిన్ఱార్ - ఆస్తిక్యాభిమానియైయున్న వాఁడు, మలిన్ద - సమృద్ధమై, శెన్నెల్ - శెన్నెలసెడిసస్యము, కవరి-చామరమువలె, వీశుమ్ - వీచుచున్న, తిరుక్కురుగూరదనుళ్ - కురుకాపురియందు, పొలిన్దునిన్ఱ - పూర్ణుఁడైవేంచేసియున్న, పిరాక్కణ్ణీర్ - ఉపకారకుఁడైనమండీ ఒన్దుమ్మొళియ్యిలై - (ఇందులో) ఒకటియున్న బద్ధములేదు. పోల్ నుమిన్ - వానినేస్తుతించుడి

కా॥ లింగమునకు మాహాత్మ్యము బ్రతిపాదించెడి యొక పురాణము జేసియివ్వమనియడుగగా, వారికొఁకనిర్మించిన లింగపురాణమును యథార్థమని నమ్మకొనియున్న మీకును జైనబౌద్ధులకును, కుష్మతిర్కముతో వాదముజేయుచున్న కాక్కులు మొదలైనవారికిని, మీరందరును దేవతగా నెంచిన బ్రహ్మాదులకు నన్తరాత్మయైన శ్రీమన్నారాయణుఁడే తిరునగరియందు సర్వసులభుఁడై వేంచేసి యున్నాఁడనినమ్మి వానినే మీరాశ్రయించుఁడియని. ౫

పోల్ నిమన్ పోర్ తెయ్‌వమ్ పేణప్పటి త్తిట్టు*డన్నైయిన్నే
తేల్ నీవై త్తదెల్లీరుమ్ వీడుపెఱ్ఱాలులగిల్లైయెన్ఱే*
శేల్ నీల్ శెన్నెల్‌కమలమోఙ్గు తిరుక్కురుగూరదనుళ్*
ఆల్ నవల్లవఱ్ మాయమ్‌కణ్ణీ రదఱిన్దఱిన్దోడుమినే. ౬.

ఆ॥ మత్ పోర్ తెయ్వమ్ - మతియొకదేవతను, పోల్ నీ-స్తుతించి, పేణ-ఆశచడ్డనట్లు, ఉన్నైన్నై - మిమ్ములను, పుఱత్తిట్టు - దేవతాన్తరవిషయమందు బడద్రోసి, ఇన్నే - ఈవిధంబున, తేల్ నీవైత్తదు - విశ్వాసముబుట్టించినది, ఎల్లీరుమ్ - ఎల్లరు, వీడుపెఱ్ఱాల్ - మోక్షమును బొందినయెడల, ఉలగు - ఈలోకము, ఇల్లై-లేకపోవును, ఎన్నై-ఆనియో, శేల్ నీల్ - బురదగల

ప్రదేశమందు, శెన్నెల్ - శెన్నెలనెడిధాన్యమును, కమలమ్ - పద్మమును, పీడు - వర్ధిల్లుచున్న, తిరుక్కురుగూరదనుళ్ - తిరునగరియందువేంచేసియున్న, ఆది పిరాన్ - మొట్టమొదటివాడు, నాంగళ్ - మనకు, శీర్ - శ్రీమాన్ నారాయణునియొక్క, మూయ్‌క్కణ్ణీర్ - మాయనుముండీ. అదటిన్ది - దానినిఁదెలిసికొని, అటిన్ది - ప్రపత్తిమార్గమునెఱుఁగి, ఓడుమిన్ - శీఘ్రమునుగాఁవెళ్ళియాశ్రయించుడి.

తా॥ శ్రీమన్నారాయణుఁడు, సకలచేతనులకును తనయందుభక్తినిచ్చినయెడల యెల్లరుమోక్షమునొందుదురు. అప్పుడీలీలావిభూతి నవించుననిదలంచి మీకు దేవతాన్తరములయందు భక్తినిచ్చెను. గాన యిని వానిమాయలనియెఱుఁగి దేవతాన్తరములనువదలి తిరువగరియందు వేంచేసియున్న యాశ్రీమన్నారాయణుని శీఘ్రముగానాశ్రయించుడియని. ౬.

ఓడియోడిప్పలపిఱప్పమ్బిఱన్దు మణ్ మిశోర్ తెయ్వమ్
పాడియూడిప్పణిన్దు*పల్ పడికాల్ వళిపేశిక్కుడిశ్ర్*
కూడివానవరేత్తనిన్ఱ తిరుక్కురుగూరదనుళ్*
ఆడుపుట్కొడియాది మూర్త్తి క్కడిమైవుగువదువే. ౭.

అ॥ ఓడియోడి - తిరిగితిరిగి, పలపిఱప్పుమ్ - అనేకయోనులయందును, పిఱన్దు-జన్మించి, మణ్ మిశోర్ తెయ్వమ్ - మతియొకదేవతను, పాడి - గానముజేసి, ఆడి - నృత్యముజేసి, పణిన్దు-నమస్కరించి, వళిపేశి - వారిమార్గమందునుండి, పల్ పడికాల్ - అనేకవిధములుగా, కణ్ణీర్-చూచితిరిగదాని జానవర్ - దేవతలు, కూడి - గుంపుగాఁజేరి, ఏత్త - స్తుతించునట్లు, తిరుక్కురుగూరదనుళ్ - తిరునగరియందు, నిన్ఱ - వేంచేసియున్నవాఁడును, ఆడు - ఆడుమున్న, పుళ్ - గరుత్మంతుని, కొడి - ధ్వజముగాగలవాఁడును, ఆదిమూర్త్తిక్కు - కారణభూతుఁడునైనశ్రీమన్నారాయణునికి, అడిమైపుగువదు - కైంకర్యమ్ముజేయుఁడి.

తా॥ అనేకజన్మములయందు దేవతాన్తరభజనముజేసిన మీకు ఆదేవతలిచ్చు ఫలములుతెలిసినదేకదా? వారిని యాశ్రయించినయెడల మీకీసంసారమేగతి గాన వారినివదలి వారుగూడ గుంపుగుంపుగాఁజేరి స్తోత్రముజేసెడి తిరువగరియందు వేంచేసియున్న గరుడధ్వజుని యాశ్రయించుడియని. ౭.

వుక్కడిమైయినాల్ తన్నైక్కణ్ణ మార్క్కణ్ణేయనవనై *
నక్కపీరానమ్మయ్యన్కొణ్ణదు నారాయణనరుళే*
కొక్కలర్ తడన్దాయ్ వేలి తిరుక్కురుగూరదనుళ్ *
మిక్కవాదిప్పిరాన్నిత్త మణ్ మిశైత్తెయ్వమ్‌విళమ్బువిరే. ౮.

అ॥ అడిమైయినాల్ - దాస్యముచే, వుక్కు - ప్రవేశించి, తన్నై - తనను, కణ్ణ - కనుఁబెట్టిన, మార్క్కణ్ణేయనవనై - మార్కణ్డేయుని, అన్ఱు - అప్పుడు, నక్కపీరానమ్ - నగ్నుఁడైనశివుఁడుమఱి, ఉయ్యకొణ్ణదు - ఉజ్జీవింపజేసినది, నారాయణనరుళే - శ్రీమన్నారాయణుఁడు దయొక్కఁజేసినదే. కొక్కు - కొణ్ణలేకొల్లనైన, ఱలర్ - పుష్పములగల, తడమ్ - విశాలమైన,

తాత్పర్యము - మొగిలిచెట్లను, వేలి - డొంకలాగగల, తిరుక్కురుగూరదనుళ్ - కురుకాపురియందువేం చేసియున్న, మిక్క - సర్వాధికుడై, ఆదిప్పిరాన్ - జగత్కారణుడైనశ్రీమన్నారాయణుడు, నిఱ్ఱ - ఉండగా, మఱ్ఱై - వేఱైన, ఎతైయుమ్ - ఏదేవతను, విళమ్బుదిర్ - నెప్పుమన్నారు.

తా॥ మార్కణ్డేయమహర్షిగూడ మొదట రుద్రుని పరదేవతగానెంచి యాశ్రయింప, రుద్రుడు అఖిలేశ్వరుడుగాడనీ, శ్రీమన్నారాయణుడే పరదేవతయని యుపదేశింపగా నప్పుడు శ్రీమన్నారాయణుని యాశ్రయించి వానికృపచే ముక్తిబొందెను. అట్టిశ్రీయఃపతి తిరువగరియందు వేంచేసియుండగా వానినివదలి మీరుదేవతాన్తరమును భజింపుట కేలనని.

౯.

విళమ్బుమాఱిలామయము మఱ్ఱై యాగియుమ్మఱ్ఱు ముమ్తన్బాల్*
అళన్దుకాణ్డఱ్కరియనాగియ వాదిప్పిరానమరుమ్*
వళర్ద్తోళ్ తణ్ పణై తూఙ్గుగాయ తిరుక్కురుగూరదనై *
ఉళర్ద్తోళ్ ఞానత్తువై మ్మి నుమ్మైయుయ్యకొణ్డుపోగుతిలే.

అ॥ విళమ్బుమ్ - చెప్పుచున్న (శబ్దమాత్రసారమైన), ఆఱిలామయముమ్ - బౌద్ధచార్వాకగౌతమజైనకాపిలపాత్రజ్ఞులమునులెడి యాఱుమతస్థులును, ఆఱై యాగియుమ్ - ఆమతములతో సమానమైన, మఱ్ఱు ముమ్ - వేఱుకుదృష్టులును, తన్బాల్ - తనయందు, అళన్దుకాణ్డఱ్కు - పరిచ్ఛేదించిచూచుటకు, అరియనాగియ - దుర్లభుడైన, ఆదిప్పిరాన్ - కారణభూతుడైనసర్వేశ్వరుడు, అమరుమ్ - అమరియున్నదియు, వళర్ద్తోళ్ - సమృద్ధమై, తణ్ - చల్లనైన, పణై - కొలనలచే, తూఙ్గు - చుట్టుబడి, అழగాయ - సుందరమైయున్న, తిరుక్కురుగూరదనై - కురుకాపురిని, ఉళ్మై - మిమ్ములను, ఉయ్యకొణ్డు - ఉజ్జీవింపజేసికొని, పోగుతిలే - పోవఁజేసిన యెడల, ఉళమ్ - మీమనస్సు, ఞానత్తు - మీమనస్సాక్షమందు, వైమ్మిన్ - ఉంచుడు

తా॥ వేదబాహ్యులకును కుదృష్టులకు నలవికాని మహామహిమగల శ్రీయఃపతికి వాసస్థానమై సకలసమృద్ధిసమృద్ధమైన తిరునగరిని ధ్యానించుటయే మీకుజీవనోపాయమని.

ఉలువదావదెత్తేవు మెవ్వులగఙ్గళుమ్మఱ్ఱు ముమ్తన్బాల్*
మలువిల్ మూర్తియోడొత్తి త్తనై యుమ్ నిన్ఱవణ్ణమ్నిఱ్కవే*
శెలువిల్ శెన్నెల్కరుమ్బోఙ్గు తిరుక్కురుగూరదనుళ్*
కులతీయమాణురువాగియ నీళ్కుడకూత్తనుకాణ్బెయ్యవదే. ౧౦.

అ॥ ఎత్తేవుమ్ - సకలదేవతలనున్న, ఎవ్వులగఙ్గళుమ్ - సమస్తలోకములనున్న, మఱ్ఱు ముమ్ - ఇంకనున్నచరాచరములనున్న, ఇత్తనైయుమ్ - ఇవన్నిటిని, తన్బాల్ - తనయొక్క, మఱువిల్ - దోషములేని, మూర్తియోడొత్తు-దివ్యమంగళవిగ్రహముతో సమానముగా తనకు శరీరముగాగలవాడును, నిన్ఱవణ్ణమ్ - తనకున్నస్వభావమును, నిఱ్కవే - చెడకుండనేయుండగా, శెలువిల్ - పొలములయందు, శెన్నెల్ - శెన్నెలసెడియొక్కటిని, కరుమ్బు - చెరుకుతోసమానముగా, ఓఙ్గు - పైకిలేచియున్న, తిరుక్కురుగూరదనుళ్ - కురుకాపురియందు వేంచేసియున్న

వాడును, కటీయ - పొట్టయైన, మూణురువాగియ - బ్రహ్మచారియైనవాడును, సీళ్-మిక్కి-లి భోగ్యమైన, కుడక్కూత్తనుక్కు - పంభసృత్యముజేసినవాడుసైన క్రియఃపతికి, ఆట్చెయ్వాదే - కైంక్-ర్యముజేయుటయే, ఉఱుపదు - శ్రేష్ఠము. ఆపదు - సులభము.

తా॥ సకలచరాచరాత్మకుడైన సర్వేశ్వరుడు తనయొక్క నిరవధికమహిమతోడనే తిరునగరియందు వేంచేసియున్నాడు. వానినాశ్రయించుటయే మీకు స్వరూపానురూపంబని. ౧౦

‡‡ ఆట్చెయ్‌దా ప్పిరానై చ్చేర్ న్దవ ణ్‌కురుగూర్‌నగరా *
నాట్క-మళ్ మగిళ్ మాలై మార్‌బినై మాఱిళ్‌కడగోప *
వేట్కై-యాల్ శొన్న పాడలాయిరత్తుళిప్పత్తుమ్‌వల్లార్ *
మీట్చియిన్ట్రి వైగున్దమానగర్ మణ్ణిదుక్కై యదువే. ౧౧.

అ॥ ఆట్చెయ్‌దు - కైంక్-ర్యముజేసి, ఆళ్‌ప్పిరానై - చక్రధరుడైనసర్వేశ్వరుని, శేర్ న్ద వ - పొందినవారును, వణ్ - సుందరమైన, కురుగూర్ నగరా-తిరువగరికిస్వామియు, నాల్-ప్రతిదినమును, కమళ్ -పరిమళించుచున్న, మగిళ్ మాలై-పొగడ్తలను, మార్బినై-వక్షస్థలమం దుగలవారును, మాఱి - కదృష్టులనునిరసించువారుసైన, కడగోప నమ్మాళ్వార్లు, వేట్కై-యాల్ - ఆభినివేశముచే, శొన్న - పాదించిన, పాడల్ - గానరూపమైన, ఆయిరత్తుళ్ - చెయ్యి పాశురములలో, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, వల్లార్ -ఆధ్యయనముజేయువారికి,మీ ళ్చి - ఈతిరువాయ్‌మొళియొక్క-ఆధ్యయనమునెడి ఫలమేగాక, మీట్చియిన్ట్రి - పునరావృత్తిలేని, వైగున్దమానగర్ - శ్రీవైకుణ్ఠమునెడిగొప్పనగరము, కైయదు - చేతులోనుండును.

తా॥ నమ్మాళ్వార్లు పరోపదేశముగా పాదించిన యాతిరువాయ్‌మొళి సధ్యయించువారు శ్రీవైకుణ్ఠమును బొందుదురని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

ర—వ పది, సంపూర్ణము.

ఇవిపత్తు తిరువాయ్‌మొళి లు నలుపదింటికి పాశురములు ౧౧౭౨

౪ - పత్తు, ౧ - వ, తిరువాయ్‌మొళి.

ఉపోద్ఘాతం:-శ్రీమన్నారాయణునియొక్క గురత్వమును బరులకుఁ బోఁదించిన నమ్మాళ్వార్లు సర్వేశ్వరుడు తనపాపములను జూడక తనయందుఁగృపజేసి శాశ్వతమగుప్రాప్యఁడనెడి తత్వ జ్ఞానమునిచ్చి తనతోఁసంశ్లేషించిన విధమునీతిరువాయ్‌మొళిలో ప్రకాశించుచున్నారు.

కైయార్ శక్కరత్తై కరుమాణిక్కమేయెన్నైయాళి
పొయ్యేకైమ్మొళ్లి పుఱమేపుఱమేయాడి*
మెయ్యేపెఱ్ఱుయ్ త్తిన్ఱేన్ విదివాయ్‌క్కిన్ఱకాప్పార్*
ఐయోకణ్ణపిరా నవ్వెయోవినిప్పోనాలే. ౧.

ఆ॥ కై - శ్రీహస్తమందు, ఆర్ - పూర్ణమైయున్న, శక్కరమ్ - సుదర్శనముగల, ఎన్ కరుమాణిక్కమే - నాపుణ్యపాపంబులఁ దొలఁగించిన నీలమాణిక్యమువంటి తిరుమేనుగలవాఁడా! ఎన్నైన్ - అనిపలుమాఱనుసంధించి, పొయ్యేకైమ్మొళ్లి - గొప్పఅసత్యమునుజెప్పి, పుఱమేపుఱమే - బాహ్య విషయములయందు, ఆడి - మునిగి, మెయ్యే - యథార్థమునానమనసంధించినవాణ్ణియొక్క ఫలమును, పెఱ్ఱుయ్ త్తిన్ఱేన్ - పొందితిని. విది - భగవత్కృపచే, వాయ్‌క్కిన్ఱ - ఫలించునప్పుడు, కాప్పార్ - అడ్డగించువారెవరు? కణ్ణపిరాన్ - ఓకృష్ణస్వామీ! ఇని - ఇఁకమీద, పోనాల్ - నీవుపోతివంటే, ఆఁటియో - సామర్థ్యమున్నదొడలపోయిచూచెదము, ఐయో - ఆశ్చర్యము.

తా॥ ఓశ్రీయఃపతీ! నేను, చక్రధరుఁడా! శ్యామసుందరుఁడాయని మనోభావములేకనే నోటితోమాత్రముచెప్పి శ్రీవైష్ణవునివలె నటింపఁగా, నీవంతమాత్రమునే స్వీకరించి నన్నుజీవింప జేసితివి. ఇదేమాశ్చర్యము? ఒకచేతనుని నీవుకటాక్షింపవలయునని దలంచినప్పుడు దానికడ్డమున్నదా? ఓశ్రీకృష్ణమూర్తీ! ఇఁకనన్ను విడిచిపెట్టియొట్టుపోదువో చూచెదమని. ౧.

పోనాయ్‌మామరుదిన్నడువే యెన్ పొల్లామణియే*
తేనేయిన్నముదే యెన్నైన్నేశిలకూత్తుచ్చొల్ల*
కానేలెన్బెరుమా నవనెన్నాగియొళిన్ఱాయ్*
వానేమానిలమే మఱ్ఱుమఱ్ఱెన్నుళ్ళనినే. ౨.

ఆ॥ పో - గొప్ప, మరుదిన్ నడువే - మద్దివృక్షములయొక్కనడుమన, పోనాయ్ - జనుసొందినవాఁడా! ఎన్ - నాయొక్క, పొల్లామణియే - అందములేని (అతిసుందరంబైన), మణియే - మూఁటిక్యమువంటివాఁడా! తేనే - తేనెవంటివాఁడా! ఇన్ - భోగ్యమైన, అముదే - అమృతమువంటి వాఁడా! ఎన్నైన్నే - అనియని, శీల - యథార్థముగాఁదెల్పినట్టులనున్న, కూత్తు - అవస్థమును, చొల్ల - చెప్పుగా, ఎమ్ పెరుమా - మాస్వామియైన, ఆవ - ఆశ్రీయఃపతి, కానేల్ - కాను చేకీవదేమనఁగా, ఎన్నాగియొళిన్ఱాయ్ - నాకుఁబరతంత్రుఁడైయుండెదవు, వాన్ - ఆకాశమును, మానిలమ్ - గొప్పభూమియును, మఱ్ఱుమ్ - ఇఁకనున్నయండాదులును, మఱ్ఱుమ్ - నిత్యవిభూ

తియు (ఇవన్నిటితోగూడుకొన్నవాడై), ఎక్ - నాయొక్క, ఉళ్ళన - హృదయమందు వేంచేసియున్నాడు.

తా॥ యమళార్జునభంజకుడా! పిలమేళుళ్యామకుడా! మిక్కిలిభోగ్యభూతుడా! యనిమొన్ని భావశూన్యమాటలను చెప్పినటింపగా, ఆమాటలనవలంబించి యాసర్వేశ్వరుడు ఉభయ విభూతులతోఁగూడ నావృదయమందుఁ బ్రవేశించినాడని. ౨.

ఉళ్ళనమ్ బుళవా వ్వుఅమేశిలమాయమ్‌ళొల్లి*
వళ్ళల్ మణివణ్ణనే యెన్నై నేయున్న వయమ్‌వఞ్చిక్కుమ్*
కళ్ళమనమ్‌తవిర్ న్దే యున్నై క్కణ్ణుళ్ళుయ్‌న్దొழిన్దే*
వెళ్ళత్తిన్ కిడన్దా యినియున్నై విట్టెన్గొళ్ వనే. ౩.

అ॥ ఉళ్ళన - హృదయమందున్న యభిప్రాయములు, బుద్ధి బుళవా - వేదోక్తవిధములుగా నుండగా, పుఱమే-బైట(నోటితో), పళ్ళల్-ఉదాహరుడా! మణివణ్ణనే-మాణిక్యమువంటికాన్తిగల వాడా! ఎన్దైయు-అనియని, శిల-కొన్ని, మాయమ్-కపటవచనములను, శొల్లి-చెప్పి, ఉన్నైయు - నిన్ను, వఞ్చిక్కుమ్ - వంచనచేయుచున్న, కళ్ళమనమ్ - కపటహృదయమును, తవిర్న్దు - వదలి, ఉన్నై - నిన్ను, కణ్ణుళ్ళుళ్ - నేవించి, ఉయ్‌న్దొழిన్దే - ఉజ్జీవించితిని, వెళ్ళత్తు - క్షీరాబ్ధియందు, ఆలిక్కిడన్దాయ్ - (శేప) శయ్యమీఁద పవ్వళించిన ఓశ్రీయఃపతీ! ఇని - ఇఁకమీద, ఉన్నైవిట్టు - నిన్నువిడిచి, ఎన్‌కొళ్వన్ - దేనినిస్వీకరించెదను?

తా॥ ఓక్షీరాబ్ధినాథుఁడా! నేనుమనస్సులోనొకటినుంచుకొని, వీడుభాగవతుఁడని నీవు తలంచునట్లు నీతిరునామములను చెప్పుగా నాతిరునామ ప్రభావముచే నిర్మలాన్తఃకరణుఁడనై నిన్ను సేవించి యుజ్జీవించితిని. ఇఁకనాకేమి కావలసినదని. ౩.

ఎన్‌గొళ్వనున్నై విట్టెన్నుమ్ వాళగఞ్జళ్‌శొల్లియుమ్*
వన్గళ్వనేన్ మనత్తై వలిత్తు క్కణ్ణనీర్ కరన్దు*
నిన్గణ్ణెరుబ్బై త్తై ఎనదావియైనీక్కగిల్లే*
ఎన్గణ్ మలినమఱు త్తెన్నై క్కూవియరుళాయ్‌క్కణ్ణనే. ౪.

అ॥ ఉన్నైవిట్టు - నిన్నువదలి, ఎన్‌కొళ్వన్ - దేనినిస్వీకరించెదను, ఎన్నుమ్ - అనెడి, వాళగఞ్జళ్ - మాటలను, శొల్లియుమ్ - చెప్పియు, వన్ - క్రూరమైన, కళ్వనేన్ - కృత్రిమము గలనేను, మనత్తై - మనస్సును, వలిత్తు - ఈడిచి, కణ్ణనీర్ - (విషయాలాభముచేఁగలిగిన) దుఃఖమును, కరన్దు - పోగొట్టి, నిన్గణ్ - నీయందు, నెరుబ్బెరుత్తు - చేర్చి, ఎనదావియై - నాయాత్మను, నీక్కు కిల్లేన్ - సంసారమునుండివేఱుపఱుచసమర్థుఁడనుకాను. కణ్ణనే-ఓశ్రీకృష్ణుఁడా! ఎన్గణ్ - నాయందున్న, మలినమ్ - అవిద్యాదులను, అఱుత్తు - ఛేదించి, ఎన్నై - నన్ను, కూవియరుళాయ్ - పిలుచుకొనుమా.

తా॥ ఓశ్రీయఃపతీ! అత్మాపహారిసైపాపిష్ఠుఁడనైననేను, నీకంటెనాకు రక్షకులెవ్వరులేరని చెప్పినమఱు విషయాసక్తినివదలి తనస్సును మఱలించి నీయందుంచుటకు శక్తుఁడనుగాను, గనుక నీవే నాపంపారమును బోగొట్టి నీశ్రీపాదమందు చేర్చుకొనుమాయని. ౪.

కణ్ణపిరాన్ విణ్ణోర్‌కరుమాణిక్కత్తైయముదై *
నణ్ణియుమ్‌నణ్ణిలేన్ నడువేయోరుడమ్బిల్‌ట్టు *
తిణ్ణమధురక్కట్టి పులశెయ్‌వినై వర్‌కయిల్ *
పుణ్ణైమత్తెయవరిన్దెన్న పోరివైత్తాయ్‌పుఱమే. ౪.

ఆ॥ విణ్ణోర్ - నిత్యసూరులకు, అముదై - భోగ్యభూతుడవై, కరుమాణిక్కత్తై - నీలమాణిక్యమువంటితిరుమేనుగలవాడవై, కణ్ణపిరాన్ - కృష్ణస్వామివైనన్న, నణ్ణియుమ్ - పొందియు, నణ్ణిలేన్ - పొందకుండునున్నాను, నడువే - మధ్యకాలమందు, ఓర్ - అతిహేయమైన, ఉడమ్బిల్ - శరీరమంగు, ఇట్టు - వేసి, పల - అనేకములై, శెయ్ - చేయబడినవైన, వినై - పాపములనెడి, వర్‌కయిల్ - తెంపుటకశక్యమైనత్రాడుచే, తిణ్ణమ్-దృఢముగా, ఆప్పుణ్ణ - బిగునువటుల, కట్టి - కట్టి, పుణ్ణై - మాంసమును, మత్తెయ - తెలియకుండునట్లు, వరిన్ద - (చర్మముచే)కప్పి, ఎన్నై - నన్ను, పుఱమే - బాహ్యమైనసంసారమందే, పోరవైత్తాయ్ - పోవునట్లుమిళించితివి.

తా॥ నిత్యసూరిభోగ్యుడవైనట్టిస్వామీ ! నీయతిసుందరంబైన దివ్యవిగ్రహమును నేను సేవించినను, శాశ్వతానుగుణముగానతిహేయమైన సంసారమందుఁబడద్రోసితివి. దానిని విడిపించుకొనుట కసమర్థుడనైయున్నాను. ఈసంసారమునుగూడ నీవే పోగొట్టవలయునని. ౪.

పుణమణిక్కట్టిక్కొణ్డిరువల్వినై యార్‌కుమెక్కుమ్ *
ముత్తైముత్తైయూఱిక్ పుగలొళియ కణ్ణుఱుక్కొణ్డొళిన్దే *
నిణముడైనార్ నడన్తోళ్ శెయ్యవాయ్ శెయ్యతామరైక్కణ్ *
అణిముయలాళియఙ్గైక్ కరుమేనియమ్మాన్ తన్నైయే. ౫.

ఆ॥ పుణమణి(కొన)వైటకట్టియుక, కట్టికొణ్డు-చుట్టుకొని, ఇరు - పుణ్యపాపములనిరెండు విధంబులైన, వినై - కర్మములచే, ఆర్ - పూర్ణులైన సంసారులను, కుమెక్కుమ్ - బాధబెట్టు చున్న, ముత్తైముఱై-క్రమముగావచ్చుచున్న, ఆక్కై-శరీరమందు, పుగలొళియ-ప్రవేశించకుండునటుల, నిణముడై - సౌన్దర్యముగల, తడమ్ - విశాలమైన, నాల్‌తోళ్ - నాలుగుభుజములనున్న, శెయ్య - ఎఱ్ఱనైన, వాయ్ - అధరమునున్న, శెయ్య - ఎఱ్ఱనైన, తామరై-తామర పుష్పమువంటి, కణ్ - నేత్రములనున్న, అణిమ్ - ధర్మమార్గమందు, ముయల్ - యత్నము చేయుచున్న, ఆళి - సుదర్శనముగల, అమ్ - సుందరమైన, కై - శ్రేష్ఠహస్తమునున్న, కరుమేని-శ్యామమైనదివ్యవిగ్రహమునున్నగల, అమ్మాన్-తన్నై - స్వామియైనశ్రీయఃపతిని, కణ్ణుఱుక్కొణ్డొళిన్దే - పాఱాళ్కరించితిని.

తా॥ పుణ్యపాపములచే మిక్కిలిబాధలైన యీసంసారగమనం నిరుపద్రవించకుండునట్లు అతిసుందరంబులైన దివ్యావయవములుగల శ్రీమన్నారాయణుని సేవించితినని ౬.

అమ్మానాళ్పిరా నవనెవ్విడత్తేయూనార్ *
ఎమ్మాపావియర్‌కుమ్ విదివాయ్‌క్కిన్ఱవాయ్‌కుమ్‌కణ్డీర్ *

కైమ్మాతుయ్ర్తీర్త్తాయెన్ను కైతలై పూశలిట్టే*
మెయ్మ్మాలాయొళిన్దే నెమ్బిరానుమెన్నేలానే. ౭.

అ॥ అమ్మాక్ - స్వామియు, ఆళి - చక్రధరుడును, పిరాక్ - సర్వేశ్వరుడునైన, ఆవక్ - ఆశ్రయంచితి, ఎవ్విడత్తాక్ - ఎచ్చటనున్నాడు? యాక్ - నేను, ఆర్ - ఎట్టివాడను? ఎమ్మాపాపియర్ క్కుమ్ - ఎంతగొప్పపాపాత్ములకును, విది - భగవత్కృప, వాయ్క్కిన్ఱు - ఫలించుకాలమువచ్చినప్పుడు, వాయ్క్కుమ్కణ్డీర్ - ఫలించునునుమండీ. కైమ్మా - గతేన్ద్రా త్వార్లయొళ్ళ్ - తుమ్బ - దుఃఖమును, ఒళిత్తాయెన్ను - పోగొట్టినవాడా! యనిచెప్పి, కై - చేతులను, తలై - శిరస్సునుమోడ్చి, పూశలిట్టు - మొగిడ్చి, మెయ్ - యథార్థమైన, మూలాయొళిన్దేక్ - భక్తిగలవాడనైతిని, ఎమ్బిరానుమ్ - సర్వేశ్వరుడును, ఎన్నేలానే - నాయందువ్యామోహముకలవాడైనాడు.

తా॥ సర్వజ్ఞుడై సర్వశక్తుడై సకలకల్యాణ గుణాకరుడైన సర్వేశ్వరుడొక్కడే అత్యుత్తమనిశ్చయుడనైనానేనొక్కడే ఇట్లున్నాను, ఓగతేన్ద్రారక్షకుడాయనిచెప్పి నేనంజలిచేసిన వెంటనే నాకుఁబరమభక్తిని గలిగించి నాయందతివ్యామోహముగలవాడైయున్నాడు. గానభగవంతుడు, ఎంతపాపినిగూడ కటాక్షింపవలయునని దలంచివరొడల కటాక్షించకతప్పడని. ౭.

మేలా త్తైవర్ గళుమ్ నిలత్తేవరుమ్మేవిత్తొళుమ్*
మూలార్ వన్దినన్ా శడియేన్మనత్తే మన్ని నార్*
శేలేయ్కణ్ణియరుమ్ పెరుఞ్జెల్వముమ్మన్నక్కుళుమ్*
మేలా త్తాయ్త్త నైయు మవరొయినియావారే. ౮.

అ॥ మేలా త్తైవర్ గళుమ్ - పరమపదవాసులైన నిత్యసూరులును, నిలత్తేవరుమ్ - భూమియందలి శ్రీవైష్ణవులును, మేవి - ఆళపడి, తొళుమ్ - ఆశ్రయించుచుగాని, మూలార్ - సర్వేశ్వరుడు, వన్ద-వచ్చి, ఇన్నాళ్ - ఇప్పుడు, ఎన్మనత్తే - నామనస్సునందు, మన్నినార్ - ఆమరియుండెను. శేలేయ్-మల్వేమ్పుతోపమాన మైన, కణ్ణియరుమ్ - నేత్రములుగలస్త్రీలును, పెరుమ్ శెల్వముమ్ - మహాదైశ్వర్యమును, నల్ మక్కళుమ్ - సత్పుత్రులును, మేలా - మిక్కిలిప్రీతిగల, శాయ్త్తైయుమ్ - తల్లితండ్రులును, ఇవి - ఇంకనూరిద, ఆనమే - ఆపరేశ్వరుడే, ఆవార్ - ఆశ్రయం.

తా॥ నిత్యసూరులును భూసురులైన శ్రీవైష్ణవులు సత్కారసమ్మానాదరములతో గొనియాడదగిన సర్వేశ్వరుడిప్పుడు నాహృదయమందు నంచేసియున్నాడుగాన నిఁకనూరిద నాకువాడే సకలవిధ బాంధవుని నేనుగమ్మితిని. ౮.

ఆనాకార్ తుయ్రై యెన్ఱలై మీ క్కిడప్పుళ్ళుమ్ నిన్ఱుమ్*
నానాయ్పోల్ పిఱవిక్కడలుళ్ నిన్ఱు నార్ తుళక్కుమ్*
తేవార్ కోలత్తోళుమ్ తిరుచ్చక్కరమేన్దిన్ోడుమ్*
ఆవా వెన్ఱు శెయ్ు డడియేనొడుం గూడువానాశే. ౯.

అ॥ తుణైయాళ్ - సహాయభూతులు, ఆర్ - ఎవరు, ఎన్న - ఆనిచించించెడి, ఆశై - ఆభిలాషమున్న, నీర్ - జలమునగల, కడలుళ్ - సముద్రమందు, ఆళ్పిన్నుమ్ - మునుగుచున్న, వానాయ్‌ప్పోల్ - పాడయందున్న వారువలె, పిణిక్కడలుళ్ - సంసారసాగరమందు, నిన్ఱ - ఉండి, నాన్ - నేను, తుళ్ళి - మునుగుచుండగా, తేవార్ - మిక్కిలిసుందరమైన, కోలత్తో డుమ్ - విగ్రహముతోడను, తిరుచ్చక్కరమ్మేజినోడుమ్ - శఙ్ఖచక్రములతోడను, ఆనైన్ఱు - ఆయ్యో ! ఆయ్యో ! అని, అరుళ్ శెయ్‌దు - కృపజేసి, ఆడియేనోడుమ్ - నాతోడను, ఆనాయ్ - కూడియుండెను.

తా॥ వాడలోపోవుచున్నవారు సముద్రమందు మునుగుచున్నప్పుడువలె, ఈసంసార సాగరమందు మునుగుచున్న నేనిప్పుడునన్నుగడదేర్చువారెవరైనను దొరకుదురాయని చిన్తాక్రాన్తుడనైయుండగా, తత్క్షణమునుండే సర్వేశ్వరుడువచ్చి దివ్యాయుధములగల తిరుమేనుతోగూడసా వ్యదయమందుఁ బ్రకాశించి సహాయభూతుఁడైవాడని. ౯.

ఆనానాళుడ్ డైయానై నర్గదేళోడ్డుగన్దువన్దు*
తానేయిన్ఱుళ్ శెయ్ దెన్నైముట్ ప్రవుమ్‌తానానాయ్*
మీనాయామైయుమాయ్ నరశిఙ్గముమాయ్‌క్కుఅరాయ్*
కానారేనముమాయ్ క్కఱ్ఱియామిన్నమ్ కార్వణ్ణనే. ౧౦.

అ॥ మీనాయ్ - మత్స్యంబై, ఆమైయుమాయ్ - కూర్మంబై, నరశిఙ్గముమాయ్ - నర సింహుండై, కుఱళాయ్ - వామనుండై, కానార్ - అడవిలోసఞ్చరించుచున్న, ఏనముమాయ్ - వరాహంబై, ఇన్నమ్ - ఇఁకను, కఱ్ఱియామ్ - కల్కియవతారమెత్తపోవువాఁడై, కార్ - మేఘమువంటి, వర్ణన్ - కాన్తిగలవాఁడైన శ్రీయఃపతి, ఆళుడైయాన్ - (నన్ను)దానముగాగల వాఁడై, ఆనాన్ - ఆయెను, ఎన్న - అని, ఆళ్గడోడ్డు - ఆమాట వీడుపరిగ్రహించి, ఊగన్దు కన్దు - సన్తోషించివచ్చి, తానే - తానుగానే, ఇన్ - భోగ్యమైన, ఆళుళ్ - కృపను, శెయ్‌దు చేసి, ఎన్నై - నన్ను. ముట్ ప్రవుమ్ - సమస్తభోగ్యవస్తువుగా, తాన్ - తాను, ఆనాన్ - అఙ్గీకరించెను.

తా॥ నేను సర్వేశ్వరునికి దానుఁడనైతినియన్న మాటను బరిగ్రహించి నన్ను ముగ్ధ మించిసర్వభూతాన్తర్గతుఁడుగాఁబెత్తి నన్ను సమస్తవిధంబుగా నుపబృంహించెనని. ౧౦.

‡‡ కార్వణ్ణక్కణ్ణవీరా కమలత్తడఙ్కణ్ణనై*
ఏర్వళవోఁక్కుని కుఱుగూర్ చ్చడగోపన్ శొన్న*
శీర్వణ్ణమోడిమిళ్గ ళిన్వె యాయిరత్తుళ్పత్తుమ్*
ఆర్వణ్ణత్తాలురై ప్పా రడిక్కీళ్ వుగువార్ పోలిన్ఱే. ౧౧.

అ॥ కార్‌వణ్ణన్ - కాళమేఘమువంటికాన్తిగలవాఁడును, కమలమ్ - పద్మమువలె, తడమ్ - విశాలమైన, కణ్ - నేత్రములుగలవాఁడునైన, కణ్ణవీరక్కై - శ్రీకృష్ణునివిషయము నై, ఏర్ వళమ్ - తనుమైన సమృద్ధిగల, ఇన్ - సుందరమైన, కుఱుగూర్ - పొలములుగల, కురుగూర్ -

తిరువగతిశ్వామియై, కడగోవల్ - సమ్మగ్ధ్వర్లు పాదించినవియు, తీర్ - శ్లాఘ్యమైన, వణ్ణమ్ - ప్రకారములగలవియు, ఒణ్ - సుందరములును, తమిళ్‌గళ్ - ద్రావిడరూపములైన, ఇవై - ఈ, ఆయిరత్తుళ్ - పెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, ఆర్వణత్తాల్ - ఆదరప్రకారముతో (ఆదరముతో), ఉరైప్పార్ - అధ్యయనముచేయువారు, పాలిన్ద - సకలగుణపూర్ణులై, అడిక్కీళ్ - సర్వేశ్వరునియొక్క శ్రీపాదములక్రింద, పుగువార్ - ప్రవేశించుదురు.

తా॥ కాళమేఘశ్యాముడై చదుర్మనోరథుడైన శ్రీయఃపతివివశ్యులై సకలసమృద్ధిగల కురుకాపురాధీశులైన సమ్మగ్ధ్వర్లు పాదించిన సమస్తగుణపూర్ణంబులైన యీపదివాశురముల సాదరముతో అధ్యయనముచేయువారు శ్రీయఃపతియొక్క శ్రీపాదములను జేరుదురని ౧౧.

ఆ గ్ధ్వర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౨ - వ తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక:— "ఒన్దుమ్ దేవుమ్" అనెడి తిరువాయ్‌మొళిలో భగవత్పరత్వమును చేతనుల కుపదేశించగా నప్పుడు శ్రీవైష్ణవులైనవారియొక్క శ్రీవైష్ణవశ్రీ మఙ్గళాశాసనము చేయుచున్నారు.

‡‡ పాలిగపాలిగపాలిగ పోయిల్ వల్లుయిర్‌చ్చాబమ్*
నలియుమ్‌నగగముమ్‌నైన్ద నమనుక్కిఙ్గుయా దొన్దుమిల్లై*
కలియుమ్ కెడుమ్‌కణ్ణుళ్‌నిన్ఱు కడల్వణ్ణా పూదఙ్గళ్ మన్నిల్*
మలియప్పుగున్దిసై పాడి యాడియు తొళక్కణ్డోమ్. ౧.

అ॥ కడల్వణ్ణ - సముద్రమువంటి (గంభీరమైన) స్వభావముగల శ్రీమన్నారాయణునియొక్క, పూదఙ్గళ్ - దాసులు, మన్నిల్ - భూమియందు, మలియ - సంపూర్ణముగా, పుగున్ద - ప్రవేశించి, ఇసైపాడి - గానముతోపాడి, ఆడి - నృత్యముచేసి, ఉళ్‌త్తిళక్క - యథేచ్ఛముగాహర్షించునటుల, కణ్డోమ్ - చూచితిమి. ఈయర్ - చేతనులలోయొక్క, నల్ - శ్రేష్ఠమైన, పావమ్ - పాపము, పోయిల్ వల్లుయిర్‌చ్చాబమ్ - వశించినది. నలియుమ్ - బాధపెట్టుచున్న, నరగముమ్ - నరకమునూడ, నైన్ద - శిథిలమైనది. ఇఙ్గు - ఈలోకమందు, నమనుక్కు - యమునికి, యాదొన్దుమ్ - ఏవినియం, ఇల్లై - లేదు, కలియుమ్ - కలియుగమును, కెడుమ్ - వశించును, కణ్ణుళ్‌నిన్ఱు మిక్క - చూడుండగా. పాలిగపాలిగపాలిగ - సమృద్ధికలుగునాక సమృద్ధికలుగునాక సమృద్ధికలుగునాక.

తా॥ ఓచేతనులారా! ఈయాశ్చర్యమును వినుడు. ఈభూలోకమందలి శ్రీవైష్ణవులు భగవద్గుణములను పాడుచు పరవశులై యథేచ్ఛముగా సర్వత్రసంచరించుచున్నారు. గావ్రాణులపాపములు నశించినవి నరకమునకుబోవువారును యమదండనకు లోబడువారు నెవ్వరులేరు. ఈకలియుగము కృతయుగమువలెనున్నది. ఈసమృద్ధియిట్లెల్లప్పుడు నుండుటకాక యని. ౧.

కణ్ణోమ్‌కణ్ణోమ్‌కణ్ణోమ్ కణ్ణుక్కినియనకణ్ణోమ్*
తొణ్డీరెల్లీరుమ్‌వారీర్ తొళుదుతొళుదునిన్రార్‌త్తుమ్*
వణ్డార్‌తణన్దుళాయూ మాదవన్‌పూదఙ్గళ్ మణ్మేల్*
పణ్‌పాడినిన్రాడి పరన్దుతిరిగిన్రనవే. 2.

అ॥ వణ్డు - తుమ్మెదలచే, ఆర్ - పూర్ణమై, తణ్ - చల్లనై, ఆమ్ - సుందరమైన, తుళాయ్ - తిరుత్తుళాయిమాలచేనలఙ్కరింపఁబడిన, మాదవన్ - శ్రీయఃపతియొక్క, పూదఙ్గళ్ - దాసులు, తాఁ - తాము, మణ్‌మేల్ - భూలోకమందు, పణ్‌పాడి - గానముచేసి, నిన్ఱు - నిలిచియుండి, ఆడి - నృత్యముచేసి, పరన్దు - అంతటవ్యాపించి, తిరిగిన్రవర్ - సఞ్చరించుచున్నారు. కణ్ణోమ్ కణ్ణోమ్ కణ్ణోమ్ - చూచితిమిచూచితిమిచూచితిమి. కణ్ణుక్కు - నేత్రములకు, ఇనియన - ప్రియుఁడును, కణ్ణోమ్ - చూచితిమి. తొణ్డీర్ - ఓభాగవతులారా! ఎల్లీరుమ్ - ఎల్లరును, వారీర్ - రండు. తొళుదుతొళుదు - ఆశ్రయించియాశ్రయించి, నిన్ఱు - ఉండి, ఆర్‌త్తుమ్ - హర్షముతోమంగళాశాసనము చేసెదము

తా॥ ఓభాగవతులారా! భగవద్గుణములను పాడుచు భూలోకమంతటవ్యాపించి సంచరించుచున్న శ్రీవైష్ణవులనాశ్రయించుటమిత్రో సేవించితిమి. మనముసాసర్వేశ్వరునికి మంగళాశాసనము చేసెదము రండు యని. 2.

తిరియుమ్‌కలియుగమ్‌నీఙ్గ త్తేవర్‌గళ్ తామున్బుగున్దు*
పెరియకీదయుగమ్బుభి ప్పేరిన్బవెళ్ళమ్పెరుగ*
కరియముగిల్‌వణ్ణనెమ్మాక్ కడల్‌వణ్ణన్‌పూదఙ్గళ్ మణ్మేల్*
ఇరియప్పుగున్దిశైపాడి యెఙ్గుమిడఙ్కొణ్డనవే. 3.

అ॥ తిరియుమ్ - పస్తుస్వభావములను మార్చిడి, కలియుగమ్ - కలియుగము, నీఙ్గి - తొలఁగి, పెరియ - గొప్ప, కీదయుగమ్ - కృతయుగము, పరి భి - ప్రవేశించి, తేవర్‌గళ్ - నిత్యసూరులు, తామున్ - స్వయముగానే, పుగున్దు - ప్రవేశించునట్లును, పేర్ - మహత్తైన, ఇన్బవెళ్ళమ్ - ఆనన్దసాగరము, పెరుగ - వృద్ధిపొందునట్లును, కరియ - నీలమైన, ముగిల్ - మేఘమువంటి, వణ్ణన్ - కాన్తిగల, కడల్‌వణ్ణన్ - సముద్రమువంటిస్వభావముగల, ఎమ్మాక్ - మనస్వామియొక్క, పూదఙ్గళ్ - భక్తులు, మణ్‌మేల్ - భూమియందు, ఇరియ - ఆరవార మునట్లు, పుగున్దు - ప్రవేశించి, ఇశైపాడి - గానముచేసి, ఎఙ్గుమ్ - సమస్తభూములను, ఇడఙ్కొణ్డనవే - తమకుస్థానములుగా జేసికొనిరిగదా.

తా॥ యీపాపియైన కలియుగమునొలఁగి కృతయుగము ప్రవేశించునట్లును, నిత్యసూరులు చరమపదమునుండి భూలోకమునకు వచ్చునట్లును, భగవద్గుణానుభవముచే భ్రహ్మానన్ద ప్రవాహమంతటవ్యాపించునట్లును, శ్రీవైష్ణవులంతట వ్యాపించి భగవద్గుణానుభవము చేయుచున్నారని. 3.

ఇడఙ్గళ్ తోఱుమయఙ్గియెల్లా మెడుత్తుక్కొణ్డనవాలే*
తడఙ్కడల్‌పళ్ళిప్పెరుమాన్ తన్నుడైప్పూదఙ్గళీరాయ్*

కిడన్దుమిరుందుమొళున్దుమ్ కీవమ్పలపలపేశి*
నడన్దుమ్పుఱప్పడుమ్కునిత్తుమ్ నాడగమ్ శెయ్గిన్ఱనవే. ౪.

అ॥ ఇడమ్‌లో - వ్యాపించియున్న, శపయత్తై యెల్లామ్ - దుర్మతములన్నిటిని, ఎడుత్తు తీసి, కళైవపోలే - సమూలముగానశింపజేయువారువలె, తిడమ్ - విశాలమైన, కడల్ - సముద్రమందు, పళ్ళి - పవ్వళించియున్న, పెరుమాన్‌తన్ను డై, - సర్వేశ్వరునియొక్క, పూదఙ్గళ్ - భక్తులు, ఆయ్ - వ్యాపించి, కిడన్దుమ్ - పవ్వళించియుండియు, ఇరున్దుమ్ - కూర్చుండియు, నడన్దుమ్ - నడిచియు, పఱన్దుమ్ - ఎగురుచున్నట్లుయు, కునిత్తుమ్ - నృత్యముజేసియు, శాడగమ్ - నాటకమును, శెయ్గిన్ఱన - చేయుచున్నారు.

తా॥ శ్రీవైష్ణవులు భూలోకమంతట వ్యాపించి, ముందున్న బాహ్యకుదృష్టిమతములను నిరసించి, సర్వేశ్వరునియొక్క గుణములను కొనియాడుచు నృత్యముజేయుచున్నారని. ౪

శెయ్గిన్ఱ దెయ్‌వక్కణఙ్గళ్‌క్కే యెయిక్కిన్ఱ దివ్వుళ్‌లగత్తు*
వైగున్ద పూదఙ్గళ్ మాయత్తినాల్ వెళ్ళుయిర్‌క్కెల్లుమ్మన్నిన్ఱు*
ఐయమ్పుక్కి లైయరక్కర్ రశురర్ ఉన్దీరుళ్‌శేర్*
ఉయ్యుమ్‌వగై యిల్లైతోన్ఱీ రూళ్‌పెయర్ త్తిడుమ్‌ళ్‌నీరే. ౫.

అ॥ వైగున్దన్ - శ్రీవైకుణ్ఠనాథునియొక్క, పూదఙ్గళ్ - భక్తులు, ఆయ్ - వ్యాపించి, మాయత్తినాల్ - తమఇచ్ఛచేత, ఇవ్వులగత్తు - ఈలోకమందు, ఎల్లామ్ - అంతట, మన్ని - అమరియుండి, శెయ్గిన్ఱదు - చేయువ్యాపారము, ఎణ్‌కణఙ్కు - సాస్త్రములకు, ఒన్ఱేయొక్కిన్ఱదు - ఒకవిధముగా దోచుచున్నది. తొడ్డీర్ - ఓచలలారా! అరక్కర్ - రాక్షసులుగాను అమరులుగాను, పిఱన్దీరుళ్‌శేర్ - పుట్టియుండిలేని, ఉయ్యుమ్‌వగై - (మీకు) జీవించువిధము, ఇల్లై - లేదు. ఊళ్ - ఈకలికాలమును, శేర్‌త్తు - నశింపజేసి, కొన్ఱిడుమ్ - (మిమ్ములను) చంపుదురు, ఒరువియమ్ - (ఇందులో) ఒకఅబద్ధము, ఇల్లై - లేదు.

తా॥ ఓసంసారులారా! మీరు శాశ్వత ప్రకృతులుగాబట్టి భగవద్విముఖులై యుండిలేని, ఇప్పుడీలోకమంతట వ్యాపించియున్న శ్రీవైష్ణవులు మిమ్ములను నిస్సంశయముగా ధ్వంసము జేయుదురుగాన మీదుస్స్వభావములను వదలి వారిశాస్త్రయించుడియని. ౫.

కొన్నుయిరుణ్ణుమ్‌విశాది పగై పశితీయనవెల్లామ్*
నిన్ఱ వ్వుళగిల్ కడివార్ నేమిప్పిరాన్‌తమర్ పోన్దార్*
నన్ఱు పాడియు నుళ్ళియాడియుమ్ శాలమ్బరన్దార్*
శెన్ఱుతొడుదయ్మిళ్‌తొణ్డిన్ శిన్ద్రయెచ్చెన్ఱు తిరేమే. ౬.

అ॥ ఉయిర్ - ప్రాణులను, కొన్ఱు - చంపి, ఉణ్ణుమ్ - భక్షించుచున్న, విశాది - వ్యాధియు, పగై - ద్వేషమును, పశి - ఆకలియు, తీ ఇవెల్లామ్ - (ఇవిమొదలగు) దోషములన్నియు, ఇవ్వులగిల్ నిన్ఱ - ఈలోకమునుండి, కడివార్ - పోగొట్టుటకై, నేమిప్పిరాన్ - చక్రధరుడైన

సర్వేశ్వరునియొక్క, తమర్ - భక్తులు, పోన్దార్ -అవతరించినారు, నన్ద - చక్కగా, ఇశైపాడి యుమ్ - గానముజేసియు, తుళ్ళి - ఎగిసి, ఆడియుమ్ - నృత్యముజేసియు, ఆలమ్ - ధూమి యుండు, పరన్దార్ - వ్యాపించిరి. తొణ్డీర్ - ఓచపలులారా! శిన్దైయై - మనస్సును, శెమ్ నిఱుత్తి - చక్కగానిలిపి, శెన్ఱు - వెళ్ళి, తొళుదు - (హరిని) ఆశ్రయించి, ఉయ్‌మ్మిన్ - ఉజ్జీవింపుడి.

తా॥ ఓసంసారులారా! ఈలోకమందలి సకలదుఃఖములను భోగొట్టుటకై శ్రీవైష్ణవులు వచ్చియవతరించి భగవద్గుణములను మిక్కిలి యాదరముతో ననుభవించుచు నంతటా వ్యాపించిరి. మీరును మీమనస్సును సంసారమునుంచి మఱలించి వారిని యాశ్రయించుడియని, ౬

నిఱుత్తినుమ్మిళ్ళత్తుక్కొక్కుమ్ తెయ్‌వఙ్గళుమ్మైయుయ్యక్కొళ్*
మఱుత్తుమవనోడేకణ్డీర్ మార్క్కణ్డేయనుమ్కరియే*
కఱుత్తమనెఱుమ్ వేణ్డా కణవల్లాల్ తెయ్‌వమిలై *
ఇఱుప్పదెల్లామవర్‌మూర్ త్తియా యవర్ క్కేయిఱమినే. ౭.

ఆ॥ నుమ్మిళ్ళత్తు - మీమనస్సునందు, నిఱుత్తిక్కొక్కుమ్ - నిలుపుకొనిన, తెయ్వఙ్గళ్ - దేవతలు, ఉమ్మై - మిమ్ములను, ఉయ్యక్కొళ్ - రక్షించునట్టిదు, మఱుత్తుమ్ - తిరిగియు, అవనోడేకణ్డీర్ - అసర్వేశ్వరునియొక్క అనుగ్రహము చేతనే నుమండీ. మార్క్కణ్డేయనుమ్-(దీనికి) మార్కణ్డేయఋషి, కరి - పాఠీ. కఱుత్త - (దేవతాన్తరమందు పరత్వబుద్ధియనెడి) మాలిన్యము గల, మనమ్ - మనస్సు, ఒన్తుమ్-ఒకటియు, వేణ్డా-వలదు, కణవల్లాల్ - శ్రీకృష్ణునికంటె, తెయ్వమిలై - వేఱుదేవతలేదు, ఇఱుప్పదెల్లామ్ - నిత్యనైమిత్తిక కర్మములన్నిటిని, అవర్‌మూర్ త్తియాయ్ - (దేవతాన్తరములను) ఆసర్వేశ్వరునికి శరీరములనియెంచి, ఆవర్ క్కే - ఆదేవతలకే, ఇఱుమిన్ - సమర్పించుడి.

తా॥ ఓ ఆవైష్ణవులారా! మీరు దేవతాన్తరములనుభజించినను ఆదేవతలు మిమ్ములను రక్షించువఱకును సర్వేశ్వరుడు తమకిచ్చిన ఫలప్రదత్వశక్తిచేతనే రక్షించునుగాని స్వయముగా రక్షించుటకు ఆదేవతలకు శక్తిలేదు. ఇంటకు మార్కణ్డేయుడేసాఠీ. గాన మీరు దేవతాన్తరముల యందుఁ బత్వబుద్ధినివదలి శ్రీమన్నారాయణుండే పరదేవతయని నమ్మండి మీరుసేసెడి కర్మముల లోనేదైన ఒకటి దేవతాన్తరవిషయమైయున్నను ఆకర్మములు ఆదేవతకన్తర్యామియైన శ్రీమన్నారాయణునికే జేరుననిదలంచి జేయుఁడియని. ౭.

ఇఱుక్కుమిలై యిఱుత్తుణ వెవ్వుళగుక్కుమ్‌తన్మార్ త్తి*
నిఱుత్తినార్ తెయ్‌వఙ్గళాగ వత్తెయ్‌వనాయగన్దానే*
మఱుత్తిరుమార్పినవన్ఱ పూదఙ్గళ్ కిదఙ్గళ్ పాడి*
వెఱుప్పిన్ది ఞాలత్తుమిక్కార్ మేవిత్తొళుదుయ్‌మ్మినీరే. ౮.

ఆ॥ ఇఱుక్కుమ్ - అనఙ్గీంచబడగిన, ఇలై - కర్మములచే, ఇఱుత్తు - ఆరాధించి, ఉణ్ణ - తమతమ యభీష్టమనుభొందుటకై, ఎవ్వుళగుక్కుమ్ - నానాయరుచిగల సకల చేతనులకొఱకై, తన్

మూర్‌త్తి - తవళశరీరములైన దేవతాంతరములను, అత్తెయ్వనాయగత్తాళే - ఆదేవాధిదేవుడే, తెయ్వఙ్గళాగ - దేవతలగా, నిఱుత్తినార్ - ఏఱ్ఱుఅనెను. (గాన), మఱు - శ్రీవత్సమనెడిచిహ్నమును, తిరుమార్బిల్ - నుందరమైన వక్షస్థలమందుగల, అవత్తిల్ - ఆశ్రయఃపత్తియొక్క, పూదఙ్గళ్ - భక్తులు, కీదఙ్గళ్‌పాడి - (భగవద్గుణములను) పాటలగాపాడి, చెఱుప్పిన్ని - జీవాసలేక, ఞాలత్తు - భూమియందు, మిక్కార్ - నిండియున్నారు. నీర్ - మీరు, మేవి - (వారిని) సమీపించి, తొఴుదు - ఆశ్రయించి, ఉయ్‌మ్మిన్ - ఉజ్జీవించుడి.

తా॥ బ్రహ్మరుద్రాదులనుగూడ దేవతలగా శాస్త్రములందుఁజెప్పియున్నను, సాత్వికులనియు రాజసులనియు తామసులనియు మూడువిధములైన చేతనులు తమతమ యిచ్ఛానుసారముగా తమతమయొక్క ప్రకృతిగల దేవతల నారాధించి వారివారి కోరికను బొందుటకై తన శరీరభూతులై న బ్రహ్మరుద్రాదులను సర్వేశ్వరుఁడే దేవతలగా సేఱ్ఱరనెనుగాన మీరు వారిని వదలి సత్వప్రకృతి గలవారై, శ్రీవైకుంఠనియొక్క గుణానుభవముజేయుచున్న శ్రీవైష్ణవుల నాశ్రయించి యుజ్జీవించుడియని. ౭.

మేవిత్తొఴుదుయ్‌మ్మిన్‌నీర్‌గళ్ వేదప్పునిదవిరుక్కై*
నావిఱ్ఱుణర్చ్చుదన్దన్నై ఞానవిదిప్పిఱై యామే*
పూవిల్ పుగైయుమ్‌విళక్కుమ్ ఞాన్దముమ్‌నీరుమ్మలిన్దు*
మేవిత్తొఴుమడియారుమ్ వగవరుమ్‌మిక్కదులగే. ౮.

అ॥ వేదమ్ - వేదమును సాభూతమై, పునిదమ్ - పరిశుద్ధమైన, ఇరుక్కై - పురుషసూక్తాది ఋక్కులను, నావిల్ - నాలికలోనందుకొని, (అనుసంధించి) ఈ నవిది - భక్తిచే జేయుదగిన కైఙ్కర్యమందు, పిఱైయామే - తప్పక, పూవిల్ - పుష్పములతో గూడియున్న, పుగైయుమ్ - ధూపమును, విళక్కుమ్ - దీపమును, ఞాన్దముమ్ - చన్దనమును, నీరుమ్ - జలమును, మలిన్దు - పూర్ణముగా సంపాదించుకొని, మేవి - సమీపించి, ఆచ్చుదనై - సర్వేశ్వరుని, తొఴుమ్ - ఆశ్రయించియున్న, అడియారుమ్ - భక్తులచేతను, వగవరుమ్ - ధ్యానముజేయుచున్న ఋషులచేతను, ఉలగు - లోకము, మిక్కదు - పూర్ణమైయున్నది. (గానమీరును), మేవి - సమీపించి, తొఴుము - ఆశ్రయించి, ఉయ్‌మ్మిన్‌నీర్‌గళ్ - ఉజ్జీవించుడి.

తా॥ ఓసంసారులారా! ఇప్పుడీలోకమంతట, పురుషసూక్తాదులనుజెప్పి పుష్పధూపదీపాదులచే భగవత్కైఙ్కర్యమును జేయుచున్న భక్తులచేతను, భగవద్గుణానుసంధానముజేయుచున్న భాగవతులచేతను సర్వత్ర నిండియున్నది గానమీరును వానిని యాశ్రయించియుజ్జీవించుడీయని. ౯.

మిక్కపులగుగళ్‌తోఱుమ్ మేవిక్కణ్‌ణార్‌తిరుమూర్‌త్తి*
నక్కపిరానోడయను మిన్దిరనుమ్‌ముదలాగ*
తొక్కవమరర్‌కుళాఙ్గి శెఙ్గుమ్పరన్దనతొణ్డీర్ *
ఒక్కత్తొఴుగిన్‌ఱీరాగిల్ కలియుగమొన్ఱుమిలై యే. ౧౦.

ఆ॥ నక్క- పిరానోడు - రుద్రునితోఁగూడ, అయనుమ్ - బ్రహ్మయు, ఇన్దిరనుమ్ - ఇన్ద్రుండును, ముదలాగ - వీరుమొదలుగాగల, తొక్క- - చేరియున్న, అమరర్‌కుళ్ళాణ్డ్ - దేవసమూహములు, కణ్ణ- - శ్రీకృష్ణునియొక్క, తిరుమూర్త్తి - తిరుమేనును, మేని-ఆశ్రయించి, మిక్క- - సమృద్ధములైన, ఉలగఙళ్ తోఱుమ్ - ప్రతిలోకములయందును, ఎఙ్గుమ్ - అంతట, పరన్దన - సమృద్ధమైన సంపత్తులవారైరి. తొణ్డీర్ - విషయాన్తరమందాసక్తిగలవారా! ఒక్క- - వారితోడ, తొళ్ళ కిఱ్ఱీర్‌గళిరాగిల్ - ఆశ్రయించిలేని, కలియుగమ్ - కలియుగము, ఒన్ఱుమ్ - కొంచెము, ఇల్లై - నిలవదు.

తా॥ ఓసంసారులారా! బ్రహ్మరుద్రేన్ద్రాది సమస్తదేవతలుగూడ శ్రీమన్నారాయణుని యాశ్రయించియే తమతమ ఐశ్వర్యమును బొందిరిగాన, మీరును వానినే యాశ్రయించియెడల క్షేమబడవచ్చును. మీగందరు శ్రీవైష్ణవులయినచో కలియుగమే సహించునని ౧౦.

కలియుగమొన్ఱుమిల్లై తెన్నడియార్‌క్కరుళ్ శెయ్యుమ్*
మలియుమ్‌శుడర్‌కొళ్‌మూర్త్తి మాయప్పిరాక్‌కణ్ణన్ నిన్నై*
నిలైయాల్ తెన్నన్‌గురుగూర్ నాఙ్గైనమూఱ్‌శెడగోప*
ఒలిపుగళ్ళాణ్డ్ ఒరైత్తవ్ వుళ్ళత్తై మాశఱుక్కుమే. ౧౧.

అ॥ తెన్నడియా- క్కు - తనభక్తులకు, కరుయుగమ్ - కలిదోషము, ఒన్ఱుమిల్లై క్కు - ఒకటియులేక పోవునట్లు, అరుళ్ శెయ్యుమ్-కృపజేయువాడును, మలియుమ్ - వృద్ధిబొందుచున్న, శుడరొళి - మిక్కిలితేజస్సుగల, మూర్త్తి - తిరుమేనుగలవాడును, మాయప్పిరాక్ - ఆశ్చర్యగుణజేష్టితములుగలవాడునైన, కణ్ణన్ - శ్రీకృష్ణునివిషయమై కలి-సమృద్ధమైన, వయల్ - పొలములుగల, తెన్ - దక్షిణమందున్న, నల్ - సుందరమైన, కురుగూర్ -తిరునగరికి స్వామియైన, నాఙ్గైనమూఱ్ - కుచ్చిత్తులను నిరసించువారైన, శడగోప- -నమ్మళ్వార్లు ప్రసాదించిన, ఒలి-ప్రసిద్ధమైన, పుగళ్ - కీర్తిగల, ఆయిరత్తు-వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తు - ఈపదిపాశురములను, ఉళ్ళత్తై - మనస్సులోనున్న, మాశు - దోషములను, అఱుక్కుమ్ - పోఁగొట్టును.

తా॥ భక్తానుగ్రహ తత్పరుఁడై నిరవధిక తేజోమయ విగ్రహుఁడైన శ్రీకృష్ణుని విషయమై సకలసంపత్సమృద్ధిగల కురుకాపురాధీశులైన నమ్మళ్వార్లుసాదించిన యీపదిపాశురముల నధ్యయనముచేయువారు దేవతాన్తరమందు పరత్వబుద్ధిని వదలి శ్రీవైష్ణవులగుదురని ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

3.వ తిరువాయ్ మొళి.

అవతారిక — సర్వేశ్వరునియొక్క- వాత్సల్య సౌశీల్యసౌందర్యాదికల్యాణగుణములనను భవించిన సమ్మోహ్వాన్లు ఆట్టిసర్వేశ్వరుని ప్రత్యక్షముగాననుభవించవలయునని యాశించి యదిలభించుట*"మడలూర్ గై" అనెడి వ్యాపారమునుజేసియైనను సర్వేశ్వరుని బొందతలయునని యత్నము జేయుచున్నారు.

** మాశఱుశోది యొర్ శెయ్యవాయ్మణిక్కున్ఱ లై*
ఆశఱుశీలన్ యాదిమూర్ త్తియెనాడియే*
పాశఱవెయ్ది యఱివిళ్ందనై నాళై యమ్*
ఏశఱుమూరవర్ కవ్వై తోళ్ళియొర్ శెయ్యుమే. ౧.

ఆ॥ మాశు - మాలిన్యము, అఱు - లేని, శోది - తేజస్సుగలవాడును, శెయ్య - ఎఱ్ఱనైన, వాయ్ - అధరముగలవాడును, ఎళ్ - నాకు స్వామియును, మణిక్కున్ఱలై - మాణిక్యపర్వతమువలెనున్నవాడును, ఆశు - దోషము, అఱు - లేని, శీలనై - స్వభావముగలవాడును, ఎయ్ది - పొంది, అఱివు - బుద్ధిని, ఇళ్ందు - పోగొట్టుకొని, ఎనై నాళైయమ్ - ఎన్నినినములు గానుంటిమి, తోళీ - ఓసఖీ! ఏశఱుమ్ - నిందింపడదములోదృష్టపడియున్న, ఊరవర్ - ఊరు వారియొక్క, కవ్వై - అపవాదము, ఎర్ శెయ్యుమ్ - ఏమి చేయును.

శా॥ చెయదగనికృత్యమును జేసివచ్చెడుల లోకులు నిందించరాయని సఖియడగగా, ఓసఖీ! తెలివిగలవారిట్లుజేయుగూడదు యథార్థమే, పర్వేశ్వరునియొక్క నిర్మలమైన దివ్యావయవసౌందర్యమునున్న సౌశీల్యాది కల్యాణగుణములనున్నుజూచి యట్టివానిని పొందక మతిపోగొట్టుకొని భేదించుచున్న మనకు లోకులనింద యేమిచేయుమని బదులుచెప్పుచున్నారు ౧.

ఎర్ శెయ్యుమూరవర్ కవ్వై తోళ్ళియినమ్మై*
ఎర్ శెయ్యశామరై కణ్ణన్ శెన్నైనిత్తిర్ కొణ్డార్*
ముర్ శెయ్యమాయెయ్ళ్ందు మేనిమెలివెయ్ది*
ఎర్ శెయ్యవాయుఱ్ఱుఱుజణుమ్ పయపూర్ంద్దవే. ౨.

ఆ॥ ఎర్ - నాయొక్కస్వామియైన, శెయ్యశామరైకణ్ణన్ - ఎఱ్ఱని తామరపూవ్వు వంటి నేత్రములుగల సర్వేశ్వరుడు, ఎన్నై - నాయొక్క, నిత్తిర్కొణ్డార్ - గుణపూర్తివహించెను. ముర్ - మునుపున్న, శెయ్యమాయై - చక్కనిసౌందర్యమును, ఇళ్ందు - పోగొట్టు

---

* భర్తజేశా స్నానమందుండి ఋతుకాలమందు రానియెడల వానివిరహమును సహింపజాలక కాటికొమ్మను తీసికొని స్తనాదులను ఛేదించుకొని వివస్త్రయై యాకాటికొమ్మను రెండుతొడల నడమపెట్టుకొనిసంచరించుచు భార్యాజేయణ వ్యాపారము—ఇట్టి తనభార్యయొక్క వ్యాపారమునువిని తక్షణమందు భర్త వచ్చితీయుటనుట.

కొని, మేని - శరీరము, మెలిదెయ్‌ది - వాడిపోయి, ఎఱ్ఱ - వాయొక్క, శెయ్యవాయుమ్ - ఎఱ్ఱనియధరమును, కరుఙ్గణుమ్ - నల్లని నేత్రములును, పయప్పు - వైవర్ణ్యమును, ఊర్న్ద - పొందినవి. తోళ్ - ఓసఖీ! ఇని - ఇఁకమీద, నమ్మై-మమ్ములను, ఊరవర్ కవ్వై - ఊరుజారి యపవాదము, ఎఱ్ఱ శెయ్యుమ్ - ఏమిచేయును.

తా॥ ఓసఖీ! పద్మనేత్రుఁడు తనసౌందర్యమును నాకుఁగనుపఱిచి వ్యామోహముగలుగ జేసి నన్ను మానభఁగపఱచెను. నాశరీరమందు ముందున్న సౌందర్యమంతయు నశించి మేను తెల్లపడిపోయినది. ఇఁకలోఁపల యపవాదముచే మనకేమికావలయునని. ౭.

ఊర్న్దశగడముదై తప్ పాదత్తిన్*పేయ్ములై
శార్న్దుశువైత్త శెవ్వాయ నెన్నైనిఱైకొణ్డా*
పేర్న్దుమ్ పెయర్న్దు మువనోడన్ని యొక్కొల్లి లేఱ్ఱ*
తీర్న్దవెఱ్ఱితోళ్ యెఱ్ఱ శెయ్యుమూరవర్ కవ్వైయే. 3.

అ॥ ఊర్న్ద - దొర్లుచుపయికివచ్చిన, శగడమ్ - శకటాసురుని, ఉదైత్త - తన్నిన, పాదత్తిన్ - శ్రీపాదముగలవాఁడును, పేయ్ - పూతనయొక్క, ములై - స్తనములను, శార్న్దు - చేరియుండి, శువైత్త - క్రొగిన, శెమ్ . ఎఱ్ఱని, వాయఱ్ - అధరముగలవాఁడునైనశ్రీకృష్ణుఁడు, ఎన్నై - నాయొక్క, నిఱై - గుణపూర్తిని, కొణ్డాఱ్ - అపహరించెను, పేర్న్దుమ్‌పెయర్న్దుమ్- పోయివచ్చియు, ఆవనోడన్ని - ఆసక్త్యశ్వాసనతోతప్ప, ఒఱ్ఱోళ్ ఇలేఱ్ - ఒకమాటగలవాఁడను కాను, తీర్న్ద - నాకుప్రతికూలురాలై తీరిన, ఎఱ్ఱితోళ్ - ఓసాసఖీ! ఊరవర్ కవ్వై - ఊరు వారియపవాదము, ఎఱ్ఱ శెయ్యుమ్ - ఏమిచేయును.

తా॥ పూతనాశకటాసురాది దుష్టులను సంహరించిన శ్రీకృష్ణుఁడు నన్ను మోహపఱచి నామానమునుతీసినను వానివదలి వేనినొక్కమాటచెప్పను. లోకులవలె శాపితంబును దొంచించక నాకుపదేశించుమన్న ఓసఖీ! లోకులయపవాదము నశ్శమిఁచేయునని. ౪.

ఊరవర్ కవ్వైయెరువి ట్టన్నైశ్శోల్ నీర్ పడుత్తు*
ఈరనెల్ విత్తిముళై త్త నెఞ్జప్పెరుఙ్గైయ్యుళ్*
పేరమర్ కాదల్ కడల్ పుర్రై యవిళై విత్త*
కారమర్ మేని నఙ్గణ్ తోళ్ కడియనే. ౮.

అ॥ ఊరవర్ - ఊరువారియొక్క, కవ్వై - అపవాదమునిడి, ఎరువిట్టు - ఎరువుపెట్టి, అన్నై - తల్లియొక్క, శోల్ - మాటలనిడి, నీర్ పడుత్తు - నీరుకట్టి, ఈరమ్ - ఆశయమునిడి, నెల్ - ధాన్యమును, విత్తి - జల్లి, ములైత్త - మొలిచిన, నెఞ్జమ్ - మనస్సనిడి, పెరుమ్ - గొప్ప, శెయ్యుళ్ - పొలములో, పేర్ - గొప్పదై, ఆమర్ - ఆమరియున్న, కాదల్ - ఆశను, కడల్ పుర్రై య - సముద్రమునపలె(అపరిచ్ఛిన్నముగా), విళైవిత్త - పండించినవాఁడును, కారమర్ - మేఘమువలెనున్న, మేని - తియమేనుగలవాఁడునైన, నఙ్గణ్ - మనశ్రీకృష్ణుఁడు, తోళ్ - ఓసఖీ! కడియనే - ప్రాయఁడ్ని? (కాను).

తా॥ ఓసఖీ! శ్రీకృష్ణుడు నాకంటికగుబడకపోయినను తనయందాశను గలుగజేసి లోకుల నిందచేతను తల్లియొక్కమాటలచేతను నాయాశనశించకుండ వృద్ధిబొందునట్లు జేసెనుగాన వానిని కనివ్యాదయుండని చెప్పరాదని. ౪.

కడియక్‌ కొడియక్‌ నెడియమాలులగజ్కొండ్ర
అడియక్‌ *అఱివరుమేనిమాయ త్తక్‌ *అగిలుమ్‌
కొడియవెన్నెఞ్ఞ మవనెన్నెకీడక్కు మెల్లో*
తుడికొళ్ళై మడత్తోళ్‌ యనైన్నయెక్‌ శెయ్యుమే. ౫.

అ॥ కడియక్‌ - తనకార్యమునుశీఘ్రముగానెరవేర్చుకొనువాడుచు, కొడియక్‌ - ఇతరులనుదుఃఖపెట్టువాడును, నెడియమాల్‌ - గొప్పమహిమగలవాడును, ఉలగమ్‌ - లోకములను, కొండ - కొలుచుకొనిన, అడియక్‌ - శ్రీపాదములుగలవాడును, ఆఱివు - బుద్ధికి, అరి - (తెలిసి కొనుటకు) దుర్లభమైన, మేని - తిరుమేనుగలవాడును, మా - త్తగిలుమ్‌ - ఆశ్చర్యకరంబులైన గుణచేష్టితంబులుగలవాడునైనను, కొడియ - క్రూరమైన (పట్టుదలగల), ఎన్నెఞ్ఞమ్‌ - నాపనస్సు, ఆనసేఎన్ను - ఆశ్రీకృష్ణుడేయని, కిడక్కుమ్‌ - (తగుచి) ఉండును. ఎన్నే-ఏమాశ్చర్యమో? తుడికొళ్‌ - గుడుగుడుపుచెలున్న, ఇడై - నడుమునున్న, మడమ్‌-ఆత్మగుణములనుగల, తోళ్‌ - ఓసఖీ! అన్నై - తల్లి, ఎన్‌ శెయ్యుమ్‌ - ఏమిచేయును.

తా॥ ఆశ్రీకృష్ణుడు తనకార్యమునేచూచుకొనుగాని యొకరి దుఃఖమునుజూడడు. లోకముల నన్నియు గొలిచినగొప్పమహిమగలవాడు. వానినిజూచుట మిక్కిలిదుర్లభము. అయినను నా మనస్సు వానిని వదలిమఱియొకటియందుచెళ్ళదు దానికి నాతల్లియేమి చేయవచ్చునని. ౫.

అనైన్నయెక్‌ శెయ్యిలె నూఱ్‌ఱొళ్ళిలె*తోళ్‌మిర్‌*
ఎనైన్నయినియుమ కాక్కైయిల్లె యగప్పట్టే*
మునైన్నయమరర్‌ ముదల్వన్‌ వణువరాపది
మన్నన్‌*మణివణ్ణవాశుదేవన్‌ వలైయుళే. ౬.

అ॥ మునైన్నయమరర్‌ - ప్రాచీనులైననిత్యసూరులకు, ముదల్వన్‌-నిర్వాహకుడును, వణ్‌ నుందరమైన, తువరాపది - ద్వారకకు, మన్నన్‌ - రాజును, మణివణ్ణ - మాణిక్యమువంటి కాన్తిగలవాడునైన, వాశుదేవన్‌ - శ్రీకృష్ణునియొక్క, వలైయుళ్‌ - వలలో, అగప్పట్టేన్‌ - దొఱకుకొంటిని. ఇని - ఇకమీఁద, ఎన్నై - నాహితముకై, ఉమక్కు - మీకు, ఆరాయిల్లై - ఆశలేదు. అన్నై - తల్లి, ఎన్‌ శెయ్యిల్‌ - ఏమిచేసినను, ఎన్‌ - ఏమిప్రయోజనము? ఊర్‌ - లోకులు, ఎన్‌ కొల్లిల్‌ - ఏమిచెప్పినను, ఎన్‌ - ఏమిప్రయోజనము?

తా॥ ఓసఖీ! ద్వారకాధీశుడైన శ్రీకృష్ణుని హృదయము నేనుదొఱకుకొంటిని. ఇకనన్ను మఱలింపమిక్కాశలేదు. నాతల్లియెంతచేసినను లోకులెంత చెప్పినను ఏమియుఉపయోగములేదని.౬

కలై కొళగలల్ గుల్ తోళ్ నబ్కణ్ణాల్ కణ్ణు*
తలై యిల్ వణఙ్గువుమాఙ్గోల్ తైయలార్ మున్బే. ౭.

ఆ॥ ఎన్నై - నన్ను, ఒలైయుం - గులలో, అగప్పడుత్తి - దొంతుకొనునట్లుచేసి, నల్ - ఆనకూలమైన, సెఞ్జమ్ - (నా) మనస్సును, కూవిక్కొణ్ణు - పిలుచుకొని, అలై - అలలుకొట్టుచున్న, కడల్ - సముద్రమందు, వళ్ళి - పవ్వళించిన, అమ్మాన్ - స్వామియు, ఆళి ప్పిరాట్టన్నై - చక్రధరుడుఐనసర్వేశ్వరుని, కలైకొళ్ - సుందరమైన వస్త్రముగలదియు, ఆగిల్ - విశాలమైన, ఆల్ గుల్ - నితంబప్రదేశముగలదియునైన, తోళ్ - ఓసఖీ! నమ్‌కణ్ణాల్ - మనశ్నేత్రములచే, కణ్ణు - సేవించి, తైయలార్ - (నన్ను నిందించెడి) స్త్రీలయొక్క, మున్బు - ఎదుట, తలైయిల్ - శిరస్సుచే, వణఙ్గువుమాఙ్గోల్ - నమస్కరించునట్లుగునా.

తా॥ ఓసుందరాంగివైనసఖీ! నన్నును నామనస్సును స్వాధీనపఱచుకొనిపోయి శ్రీరాధి యందుఁబవ్వళించిన చక్రధరుని, నన్ను నిందించుచున్న యీలోకులయెదుటనే సేవించువఱ్ఱెప్పుడు సంభవించునోయని ౭.

పేయ్ముయై యుణ్ణుళగడమ్ పాయ్న్దు మరుదిడై
ప్పోయ్ముదల్ శాయ్త్తు*పుళ్ వాయ్పిళన్దుకళిఅట్ట*
తూముఱువల్ తొణ్డైవాయ్ప్పిరానై యెన్నాళ్ కొలో*
యామఱుగిన్ఱదుతో ళ్ యనై న్నైయర్ నాణవే. ౮.

ఆ॥ పేయ్ - పూతనయొక్క, ముయై - స్తన్యమును, ఉణ్ణు - త్రాగి, శగడమ్ - శకటా సురుని, పాయ్న్దు - తన్ని, మరుదు - మద్దివృక్షముయొక్క, ఇడై - నడుమన, పోయ్ - వెళ్ళి, ముదల్ శాయ్త్తు - సమూలముగాబడద్రోసి, పుళ్ - బకాసురునియొక్క, వాయ్ - నోటిని, పిళన్దు - చీల్చి, కళిఅు - కువలయాపీడమును, అట్ట - చంపిన, తూ - స్వచ్ఛమైన, ముఱువల్ - చిరునవ్వుగల, తొణ్డై - దొండవండువలెనున్న, వాయ్ - ఆధరముగల, పిరానై - స్వామిని, తోళ్ - ఓసఖీ! అనైన్నైయర్ - తల్లులు, నాణ - సిగ్గుపడునట్లు, యామ్ - మనము, ఉఱుగిన్ఱదు - పొందుట, ఎన్నాళ్ కొలో - ఏదినమో?

తా॥ ఓసఖీ! నన్ను నిందించుచున్న తల్లి సిగ్గుపడునట్లు పూతనా శకట యమళార్జున బకా సుర కువలయాపీడములు మొదలగు దుష్టులను సంహరించి సుందరమందహాసముగల శ్రీకృష్ణునిమన మెఱ్ఱుడు పొందెదమోయని ౮.

నాణునిత్తై యుబ్బువర్ నైనై న్ననైన్ఱు ఞ్జుక్కునిక్కొణ్ణు*
శేణుయర్ వాన త్తిరుక్కు న్నైవపిరాట్టనై న్నై*
ఆణై యెన్ తోళ్ శ్రీయులగుతో ఆలర్ తూవ్ ళి*ఆమ్
కోణై గళ్ శెయ్దు కుదిరియాయ్ముడలూర్ దుమే. ౯.

ఆ॥ ఎన్నై - నాయొక్క, నాణుమ్ - సిగ్గును, నిఱైయుమ్ - స్త్రీగుణములను, కవర్న్దు - పోగొట్టి, నల్ - స్వాధీనమైన, సెఞ్జమ్ - మనస్సును, కూవిక్కొణ్ణు - పిలుచుకొని, శేణుయర్ -

మిక్కిలియున్న తత్ప్రదేశమందున్న, వానత్తు - పరమపదమందు, ఇరుక్కుమ్ - వాసముచేయుచున్న, తేవపిరాత్తన్నై - నిత్యసూరులకుస్వామియైన సర్వేశ్వరుని, తొళ్ - ఓసఖీ! ఉలగుతోఱు - లోకమంతటి, ఆలర్ - (వచ్చినన్ను సమాధానముచేయక దుఃఖపెట్టుచున్నాడని) అపవాదమును, తూళ్ - ప్రసిద్ధమగునట్లుచేసి, ఆమ్ - జేయుటకుసాధ్యమైన, కోళైగళ్ - (వానికినిందాకర ములైన) కపటవ్యాపారములను, కైయ్దు - చేసి, కుదిరియాయ్ - సిగ్గులేనిదానవై, మడల్ - మడలనెడివ్యాపారమునుజేసి, ఊర్దుమ్ - సఞ్చరించెదను. ఆగైయాల్ - దీనికిడ్డమేమి?

తా॥ ఓసఖీ! నన్నుమానధంగపఱచి నాగుణములను పెడగొట్టి నామనస్సు నపహరించుకొనిపోయి పరమపదమందు వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరుఁడు నన్నువచ్చిరక్షించనందున వానినియెల్ల రునిందించునట్టుచేసి వానికపవాదమువచ్చునట్లు సంచరింపజేశానని. ౯.

యామ్మడలూర్న్దు మెమ్మాఱ్కైయ్దైప్పిరానుడై *
తూమడల్ తణన్దూయ్ మలర్ కొణ్డిరుత్తుమ్ *
యామ్మడమ్మిన్ని లైవుళుత్తోఱియల్ లైయలార్ *
నామడక్కాప్పై తూళ్ నాడుమిరైక్కవే. ౧౦.

ఆ॥ యామ్ - మనము, మడమిన్ని - అణిగియుండక, లైవుళుత్తోఱు - వీథియందెయు, అయ ల్ లైయలార్ - వేఱుస్త్రీలయొక్క, నా - నాలికయందు, మడక్కా - చెళ్ళని, పఱ్ఱై-ఆపవాద మును, తూళ్ - ప్రసిద్ధపఱచి, నాడుమ్ - దేశమంతయు, ఇరైక్క - భ్రమించిపోవునట్లు ఆతీచి, యామ్ - మనము, మడలూర్న్దు - మడలూర్గైఆనెడి వ్యాపారమునుజేసి, ఆఱ్ఱై - నద ర్శనమును, ఆమ్ - సుందరమైన, కై - శ్రీహస్తమునందుగల, ఎమ్ - మనయొక్క, పిరానుడై - స్వామియొక్క, తూ - స్వచ్ఛమైన, మడల్ - గళ్ళముగల, తణ్-చల్లనై, ఆమ్ - సుందరమైన, తుళాయ్ - తిరుత్తుళాయియొక్క, మలర్ - పుష్పములను, కొణ్డు - సంపాదించుకొనివచ్చి, శూడువోమ్ - శిరస్సులోనుంచుకొనెదము.

తా॥ ఓసఖీ! మనము మానమును వదలి లోకులుచెప్పురాని యపవాదములను సర్వేశ్వరుని మీఁదఁజెప్పివాడు ధరించినతిరుత్తుళాయినిధరించివానికపవాదమువచ్చునట్లుసంచరించెదమని ౧౦.

ఇరైక్కుమ్ - ఘోషించుచున్న, కరుమ్ - నల్లనైన, కడల్-సముద్రమువంటి, వణ్ణా - కాగిగల, కణ్ణపిరాత్తన్నై - శ్రీకృష్ణునివిషయమై, విరైకొళ్ - పరిమళభరితోపూర్ణమైన, పూఙ్గోల్-తోటలుగల, కురుగూర్-కురుగాపురీ స్వామియైన, కడగోవల్-నమ్మాళ్వార్లు, కొన్న - పాడించిన, విరైకొళ్ - శబ్దార్థములయొక్కపూర్తిగల, అన్దాది-అంత్యపదమునాదిగాగల, ఓర్ - అన్వితీయమైన, ఆయిరత్తుళ్ - పెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, ఉరై

క్కవల్లార్‌క్కు - అధ్యయనముచేయువారికి, తమ్ - తమయొక్క, ఊరెల్లామ్ - గ్రామము లన్నియు, వైకుందమాగుమ్ - శ్రీవైకుంఠమగును.

తా॥ సర్వేశ్వరునివిషయమై నమ్మళ్వార్లు ప్రపాదించిన యీపదిపాశురముల నధ్యయనము చేయువారు ఏదేశమందున్నను శ్రీవైకుంఠమందుపలె బ్రహ్మానందము ననుభవింతురని. ౧౧

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౪ - ప తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక:—ఆళ్వార్లీవిధంబున "మదలూర్‌వై" ఆనెడివ్యాపారముచేయుటకు శక్తి లేక దుఃఖించుచుండగా నప్పుడు ప్రవేశించిన కాళరాత్రినిజూచి, ఈరాత్రితో నాకుప్రియమగు టలనుచెప్పి రక్షించువారెవ్వరునులేరే. ఆపదబ్ధిబంధువుడైన సర్వేశ్వరుడుగూడ రాకపోయెనేయని చిన్నాశ్రాన్తుడైయున్నప్పుడు శ్రీరాధ్యంబు యోగనిద్రజేయుచున్న వానుదేవునిస్మరించి, వీడు మనలను రక్షించుటకై యుపాయము యోచించుచున్నాడని దలంచి ప్రాణధారణము జేసికొని యున్నారు.

‡‡ ఊరెల్లామ్‌తుజ్జి యులగెల్లామ్‌నళ్ళిరుళాయ్*
నీరెల్లామ్‌తేటి యోర్‌నీళిరవాయ్‌నీండ్రదాల్*
పారెల్లాముండ నమ్ పామ్బణైయాళ్ వారానాల్*
ఆరెల్లేవల్‌వినై యే నావికాప్పారినియే. ౧.

ఆ॥ ఊరెల్లామ్ - ఊరంతయు, తుజ్జే - నిదురపోయి, ఉలగెల్లామ్ - లోకమంతయు, నళ్ - నిబిడమైన, ఇరుళాయ్ - చీకటియై, నీరెల్లామ్ - సలమంతయు, తేటి - నిళ్ళబ్దమై, ఓర్ - ఒకటియై, నీళ్ - పొడవైన, ఇరవాయ్ - రాత్రియై, నీండ్రదు - పెరిగినది, పారెల్లామ్ - భూమి యంతను, ఉండ - మ్రింగినవాడును, నమ్ - మనస్వామియు, పామ్బు - ఆదిశేషుని, ఆణైయాళ్ - పడకగాగలవాడుసైన సర్వేశ్వరుడు, వారాన్ - రాడు, ఎన్నే - ఓసఖీ! వల్ - క్రూరమైన, వినై యేన్ - పాపముగలవాడియొక్క, ఆవి - ప్రాణమును, ఇని - ఇకమీద, కాప్పారార్ - రక్షించువారెవరు.

తా॥ ఊరంతయు మణిగినది, లోకమంతయు గాఢాంధకారమైనది, ఇట్లురాత్రి మిక్కిలి వర్ధిల్లుచుండగా నిశ్చయముగూడ శాశ్రీయఃపతివచ్చి నన్నురక్షించక పోయెను. ఇంకరక్షించువారెవరని.

ఆవికాప్పారినియా రాళ్గిడల్ మణ్ విళ్ముండి*
మావికారమా యోర్‌వల్లిరవాయ్‌నీండ్రదాల్*
కావిశేర్ వణ్ణ నెన్‌కణ్ణనుమ్‌వారానాల్*
పావియేన్ నెంజమే నీయుమ్‌పాడ్ డైయే. ౨.

ఆ॥ ఆళ్ - అగాధమైన, కడల్ - సముద్రమును, మణ్ - భూమిని, విణ్ - ఆకాశమును, మూడి - కప్పి, మా - గొప్ప, వికారమాయ్ - వికారముగలదై, వల్ - క్రూరమైన, ఓరిరవాయ్ - ఒక రాత్రిరూపమై, నీణ్డదు - (చీకటి) పెరిగినది. కావిశేర్ - నల్లకలువవంటి, వణ్ణ్ - కాన్తిగల, ఎఴ్ కణ్ణనుమ్ - సాకృష్ణుడును, వారాన్ - రాలేదు, పావియేన్ - పాపియైన నాయొక్క, ఇళ్ళమే - ఓమనసా! నీయుమ్ - నీవును, పాఙ్గిల్లై - అనుకూలముగానుండక పోతివి, ఇని - ఇఁకమీఁద, ఆవి - నాప్రాణమును, కాప్పార్ - రక్షించువారు, ఆర్ - ఎవరు.

తా॥ ఓమనసా! అదిఆకసమునియు ఇదిభూమియనియు సముద్రమనియు తెలియకకప్పి గాఢాంధకారము భయఙ్కరమైనరాత్రిరూపమై పెరుగుచున్నది. ఈసమయమందుగూడ శ్రీకృష్ణుడు రాకపోయెను; నీవును సావకంబున లేకపోతివి. ఇఁక నన్ను రక్షించువారెవరని. ౨

నీయుమ్ పాఙ్గిల్లై కాణ్ నెఞ్జమేనీళిరవుమ్*
ఓయుమ్ పొళుదిన్ఱి యూழియాయ్ నీణ్డదాల్*
కాయుఞ్ చుడుశ్చరై యెయ్ కాగుత్త వారానాల్*
మాయుమ్ వగై యఱియేన్ వల్వినై యేన్ పెఱ్ఱిఅన్నైక్కే. ౩.

ఆ॥ నెఞ్జమే - ఓమనసా! నీయుమ్ - నీవును, పాఙ్గిల్లైకాణ్ - అనుకూలముగాలేకపోతివి గదా! నీళ్ - పాడుచైన, ఇరవుమ్ - రాత్రియు, ఓయుమ్‌పొళుదిన్ఱి - ఎడతెగక, ఊழి యాయ్ - యుగమై, నీణ్డదు - పెరిగినది, కాయుమ్ - (శత్రువులను) దహింపచున్న, కడుమ్ శరై - క్రూరమైనబాణములచేత, ఎన్ కాగుత్త - నాశిరాభువుడు, వారాన్ - రాడు. వల్ వినైయేన్ - క్రూరమైనపాపియగునేను, పెణ్ పిఱన్ద - స్త్రీయైబుట్టి, మాయుమ్‌వగై - మరణమునుబొందెడి ప్రకారమును, అఱియేన్ - ఎఱుఁగను.

తా॥ ఓమనసా! నీవా నాస్వాధీనముగాకపోతివి. రాత్రి యుగమువలె పెరుగుచున్నది. శ్రీరాముఁడురాలేదు. ఈబాధనుసహించక ప్రాణమువిడువదలంచినను నేను దానికి యుపాయము నెఱుఁగనేయని. ౩.

పెణ్పిఱన్దార్ పెరున్దయర్ కాణ్గిలేనెన్ఱు*
ఒణ్ తుఱైగో వారాదొళిత్తాన్*ఇమ్మణ్ణిళన్ద
కణ్ పెరియ శెవ్వా యెడ్కా రేఱువారానాల్*
ఎణ్ పెరియశిన్ది నోయ్ తీర్ప్పారార్ ఎన్నై యే. ౪.

ఆ॥ పెణ్ పిఱన్దార్ - స్త్రీలు, ఎయ్దుమ్ - అనుభవించుచున్న, పెరుమ్‌తుయర్ - ఈగొప్ప దుఃఖమును, కాణ్గిలేన్ - చూడలేను, ఎన్ఱు - అని, ఒణ్ - నుందరమైన, కుడగోగ్ - తేజస్సు గలసూర్యుడు, వారాదు, రాక, ఒళిత్తాన్ - దాచుకొనియున్నాడు. ఇమ్మణ్ - ఈభూమిని, ఆళన్ద - కొలిచినవాడును, పెరియకణ్ - విశాలమైన నేత్రములుగలవాడును, శెమ్ - ఎఱ్ఱని, వాయ్ - అధరముగలవాడును, ఎగ్ - నాకు (స్వామియు,) కార్ - మేఘమువంటికాన్తిగల వాడును, ఏఱు - శ్రేష్ఠుడుసైన పర్వేశ్వరుడు, వారాగ్ - రాలేదు. ఎన్నై - నాయొక్క,

ఎణ్ - పెరియ - సంఖ్యాతీతమించిన (అసంఖ్యేయమైన), పిణి - మనోవ్యాధిని, తీర్‌ప్పార్ - పోగొట్టువారెవరు.

తా॥ ఈస్త్రీలనుభరించెడి ఘోరదుఃఖమును నేను చూడజాలననిదలఁచి నూర్యుడుదయ ముగాకుండ నేయేర్పాటొనర్చినాడు. నుందరాంగుడైన నామనోహరుడురాలేదు. ఇఁక నాదుఃఖమును దీర్చువా రెవరని. ౪.

ఆరెన్నై యూరాయ్‌వా రన్నై యరుమ్‌తో ళ్‌ యరుమ్*
నీరెన్నే మెన్నా దే నీళిరవు నిఱ్ఱువరాల్*
కారన్న మేని నబ్‌క్కణనుమ్‌వారానాల్*
పేరెన్నై మాయాదాల్ వల్‌నై యేఱ్‌పిన్నై. ౫.

ఆ॥ అన్నై యూరుమ్ - తల్లులును, తోళ్ - శిఖులును, నీర్ - (నా) స్వభానము, ఎన్నే - ఎట్టిది (అని), ఎన్నాదే - తలఁచక, నీళ్ - పొడవైన, ఇరవుమ్ - రాత్రియంతయు, నిఱ్ఱువర్ - నిముఁపోవుచున్నాఁడు. కారన్న - మేఘమువంటి, మేని - తిరుమేనుగల, ఎఱ్‌క్కణ నుమ్ - నారాయణుఁడును, వారాఱ్ - రాడు, పర్ - (కూర్మమైన, విన్‌నైయేఱ్ - పాపములనా యొక్క, పిఱ్ - చెనుకి, నిన్ఱు - ఉండి, చేర్ - నాపేరు, ఎన్నై - నన్ను, మాయ దు-మాయ నట్లు చేయును. ఎన్నై - నన్ను, ఆరాయ్వారార్ - విచారించువారెవరు.

తా॥ నాబంధువులు నాబాధను విచారించక చక్కఁగానిర్లక్ష్యముచేయుచున్నారు. శ్యామసుందరుఁ డైనశ్రీకృష్ణుఁడురాలేదు ఇఁక నేను మాయయిచ్ఛము నాలోచించుచున్నాను. నాపేరుమాత్రమే యుండఁబోవుచున్నది. ఇప్పుడుగూడ నన్ను రక్షించువా రెవరులేరని. ౫.

పిన్నిన్ఱ కాదల్ నోయ్ నెఞ్‌చమ్ పెరిదుమూల్*
మున్నిన్ఱ రావూళి కణ్ పుదైయ మూడిప్ పోల్*
మన్నిన్ఱ శోక్కర త్తెమ్మాయ వనుమ్‌వారానాల్*
ఇన్నిన్ఱ నీళిరా కాప్పారారివ్విడత్తే. ౬.

ఆ॥ కాదల్ - ఆశయనెడి, నోయ్ - వ్యాధి, పిఱ్ - నిన్ఱు - చెనుకనుండి, నెఞ్‌చమ్ - మనస్సును, పెరిదు - మిక్కిలి, ఆదుమ్ - బాధించుచున్నది. ఇరా - రాత్రియనెడి, ఊళి - యుగము, మున్ని న్ఱ - ముందుండి, కణ్ - నేత్రములు, పుదైయ - ఆణుగునట్లు (కనుపడకుండునట్లు), మూడిప్ పో - కప్పినది. మన్నిన్ఱ - అమరియున్న, శోక్కర - సుదర్శనమునిల, మాయవనుమ్ - ఆశ్చర్యచేష్టితుఁ డైన సర్వేశ్వరుడు, వారాఱ్ - రాడు, ఇన్నిన్ఱ - ఈవిధముగానున్న, నీళ్ - నిత్యమైన, ఆవి - ఆత్మను, ఇవ్విడత్తు - ఇచ్చట, కాప్పారార్ - రక్షించువారెవరు.

తా॥ ఆశయొకపక్క-ను రాత్రియొకపక్కనుండి బాధించుచున్నవి. ఈసమయంబునగూడ చక్రధరుఁడువచ్చి రక్షించకనున్నాఁడు. ఇఁకనిచ్చట నన్ను రక్షించువారెవరున్నారని. ౬.

కాప్పారివ్విడత్తు క్కడ్గియళ్‌ నుణ్ తుళియాయ్*
వేట్పాలదూళియాయ్ చ్చెల్ గిన్ఱ కర్ప్పుల్ వాయ్*

తూప్పాలవెళ్ళశ్చు శక్కరత్తాళ్‌తోన్రినాల్*
తీప్పాలవల్‌విన్నై యేఱ్ఱ తెయ్వఙ్గాళ్‌కెయ్‌గేనో. ౭.

ఆ॥ ఇవ్విడత్తు - ఇచ్చట, కాప్పారార్ - రక్షించువారెవరు? కఙ్గు - చేట్టుమైన, ఇరుళ్ - చీకటిని, నుఙ్ - సూక్ష్మమైన, తుళి-చినుకులను, ఆయ్-కలదై, వేణ్ పాలదు-దీఘ్ర మైనస్వభావముగల, ఊళియాయ్ - యుగమై, శెల్‌గిన్ఱ - నడుచుచున్న, కిఙ్గుల్ వాయ్ - రాత్రియందు, తూ - నిర్మలమైన పాల-స్వభావముగల, వెణ్-తెల్లని, కఙ్గు-శీపాఞ్చజన్యమును, శక్కర త్తళ్-సుదర్శనమునుగలసర్వేశ్వరుడు, తోన్రినాళ్ - కనుపడడు. తెయ్వఙ్గాళ్-ఓ దేవతలారా! తీప్పాల-అగ్నివలెదహించుచున్న స్వభావముగల, వల్‌విన్నైయేఱ్ఱ-క్రూరమైనపాపముగలనేను, ఎన్‌కెయ్‌గేన - ఏమిచేసెదను.

తా॥ పెద్దయుగమువలెనున్న యీరాత్రియంకొక్కఱక్క-చీకటిని యొక్కఱక్క-చినుకులును బాధించుచున్నవి. ఇప్పుడు నన్ను గాపాడువారెవరులేరు. శఙ్ఖచక్రధరుడైన సర్వేశ్వరుడు వచ్చినగనుపడలేరు. ఓ దేవతలారా! ఇప్పుడు నేనేమిచేసెదనని ౭.

తెయ్వఙ్గాళ్ తెయ్‌గే నోరిరవేఴూళియాయ్*
మెయ్‌వన్దుని న్ఱెనదావిమెలివిక్కుమ్*
కై వన్దశక్కర త్తెన్‌కణనుమ్‌వారానాల్*
తై వన్దతణ్ తెన్ఱల్ వెఞ్చుడరిల్ తానడుమే. ౮.

ఆ॥ తెయ్వఙ్గాళ్ - ఓ దేవతలారా! ఎన్‌కెయ్‌గేన - ఏమిచేసెదను. ఓరిరవు - ఒక రాత్రి, ఏఴు-ళూళియాయ్ - ఏడుయుగమై, మెయ్‌వన్దునిన్ఱ - (నన్ను చంపవలయునని) నిశ్చయిం చివచ్చి, ఎనదావి - నాయాత్మను, మెలివిక్కుమ్ - బాధించుచున్నది. కైవన్ద - శ్రీహస్తమందుమరి యున్న, శక్కరమ్ - సుదర్శనమునుగల, ఎన్‌కణనుమ్ - నాకృష్ణుడును, వారాళ్ - రాడు, తైవన్ద-తై(పుష్య) మాసమందువచ్చెడి, తణ్ - చల్లని, తెన్ఱల్ -మలయమారుతము, వెఞ్చుడరిల్ - క్రూరమైనఆగ్నికంటెను, అడు - (మిక్కిలి) బాధించుచున్నది.

తా॥ ఓ దేవతలారా! ఒకరాత్రి యేడుయుగమై పెరిగి నన్నుచంపవలయునని యుద్దేశించి వచ్చి చల్లనిగాలిని నిప్పువలెవిసుటచు బాధించుచున్న యీసమయమందుగూడ సర్వేశ్వరుడువచ్చి రక్షించకపోయెను. ఇప్పుడు నేనేమిచేసెదనని. ౮.

వెఞ్చుడరిల్ తొణ్డుమాల్ వీఴ్దరుళిన్ వన్దుతుళియాయ్*
అఞ్చుడరవెయ్యానణిసెఞ్చున్దర్ తోన్రినాల్*
శెఞ్చుడర్ త్తామరైక్కణ్ శెల్వనుమ్‌వారానాల్*
నెఞ్చుడర్ తీర్ప్పారినియార్ నిన్దురుగిన్ఱనే. ౯.

ఆ॥ వీఴ్దు - వర్షించుచున్న, ఇరుళ్ - చీకటిని నుఙ్ - సూక్ష్మమైన, తుళియాయ్ - చిను కులనుగలఱాత్రి, తాళ్ - తాను, వెఞ్చుడరిల్ - వేడియైనయగ్నికంటె, అడుమ్ - (అధిక మై) బాధించును. అమ్ - సుందరమైన, కుడర - తేజస్సుగల, వెయ్యాళ్ - క్రూర్యనియొక్క, ఆజ్ఞ-

నుందరమై, నెడు - గొప్పదైన, తేర్ - రథము, తోన్దాడు - కనుపడదు, కెమ్మడగ్ - ఎఱ్ఱని కాన్తిగల, తామరైక్కణ్ - తామరపువ్వువంటి నేత్రములగల, వెల్వనుమ్ - శ్రీమంతుండును, వారాళ్ - రాడు, నిన్ఱ - నిలిచి, ఉరుగుగిన్ఱేన్ - కరుగుచున్నాను, వెన్బిడుగ్ - మనోదుఃఖమును, ఇని - ఇంక మీది, తీర్ప్పారార్ - పోగొట్టువారెవరు.

తా॥ చల్లని యీ చినుకులు నాకు నిష్ప్రయోజనమన్నవి. చీకటిలో నా కేమియూ కనుపడలేదు. సూర్యోదయమును కాకుండనున్నది. రాజీవలోచనుండైన శ్రీయఃపతియూ రాలేదు, శోకదుఃఖమును చేరుగుచున్న వన్నిప్పుడు రక్షించువారెవరును లేరవి.

నిన్ఱుగుగిన్ఱేనేపోల నెడువానమ్*
వెన్ఱుగినుఱ్ తుళియాయ్ వెళ్గిన్ఱ కర్ఙుల్వాయ్*
అన్ఱోరుకాల్ నెయ్య మళన్ద పిరాన్ వారానెన్ఱు*
ఒన్ఱోరుకాల్ శొల్లా దులగోవుఱఙ్గుమే. ౧౦.

ఆ॥ నిన్ఱ - నిలిచి(ఎల్ల ప్పుడుమ), ఉరుగుగిన్ఱేనేపోల - కరుగుచున్నవాలెనే, నెడు - గొప్ప, వానమ్ - ఆకసమును, వెన్ఱ - దుఃఖపడి, ఉరుగి - కరిగి, నుణ్ - సూక్ష్మమైన, తుళియాయ్ - చినుకులుగలదై, వెళ్గిన్ఱ - నడుచుచున్న, కర్ఙుల్వాయ్ - రాత్రియందు, అన్ఱ - అప్పుడు, ఒరుకాల్ - ఒక ప్పుడు, నెయ్యమ్ - భూమిని, ఆళన్ద - కొలిచిన, పిరాన్ - ఉపకారకుండైన సర్వేశ్వరుడు, వారాళ్ - రాడు, ఎన్ఱు - అనియైనను, ఒన్ఱు - ఒకమాటను, ఒరుకాల్ - ఒక్కప్పుడు, శొల్లాదు - చెప్పక, ఉలగు - లోకము, ఉఱఙ్గుమ్ - నిదురపోవుచున్నది. ఓ - ఆశ్చర్యమా,

తా॥ చినుకులు వేయుచున్న యీ రాత్రియందు సేనవస్థళదుచుండగా, ఆశ్రితరక్షుండిశ్చటికి రాడనియైనను వచ్చుననియైనకొకమాటనాకుఁ జెప్పకుండ లోకమంతయు నిద్రించుచున్నదే? ఇదే మాశ్చర్యమని. ౧౦

ఉఱఙ్గువానోపోల్ యోగుశెయ్దపెరుమానై*
తిణ్ణైప్పోల్ శూళ్ కురుగూర్ చ్చడగోపన్ శొల్*
ఎణ్ణిక్కిళర్న్దవన్దాది యాయిరత్తిప్పత్తాల్*
ఇణ్ణిన్నుపోయ్ వైగున్దమ్ శేరావాణ్బెఱ్ఱవేయో. ౧౧.

ఆ॥ ఉఱఙ్గువానోపోల్ - నిదురపోవునట్లుపవ్యళించి, యోగుశెయ్ద - జగద్రక్షణోపాయమునుయోచించుచున్న, పెరుమానై - సర్వేశ్వరునియెడ, తిణ్ణ - శ్లాఘ్యమైన, పూమ్ - శోభలచే, శూళ్ - చుట్టబడిన, కురుగూర్ - కురుకాపురియందు వేంచేసియున్న, శడగోపన్ - నమ్మాళ్వార్చెప్పిన, శొల్ - ప్రబంధించిన, ఎణ్ణిక్ - గానముచే, కిళర్న్ద - అధికమైయున్న, అన్దాది - అన్తాదిరూపమైన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తాల్ - ఈపదిపాశురములచే (పాశురముల-సఖ్యయనమాశేయువారు), ఇణ్ణిన్నుపోయ్ - మరణమనుఱొండితరువాత, వైగున్దమ్ శేరావాణ్బు - శ్రీవైకుణ్ఠమనుశోండనివిధమ్, వెఱ్ఱి నీయో - వీవిధమో?

తా॥ జగత్తును గ్రహించువిధమును యోచించుచు శ్రీరాధియందుఁ బవ్వళించియున్న శ్రీయఃపతిమయ్యై, సమృద్ధమైనతోటలుగల కురుకాపురాధీశులైన నమ్మాళ్వార్లు ప్రసాదించిన యీగుది పాశురముల నధ్యయించువారు శ్రీవైకుణ్ఠమును దప్పక పొందురని. ౧౧

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౫ - పత్తు, ౫ - వ, తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక — ఆళ్వార్లు నెడినాయకీ యీవిధంబున రాత్రియంతయు భగవద్గుణానుభవంబునఁ గాపురముండి తెల్లవారుజామున నిద్రించుటకుఁ బ్రయత్నించుచుండ, వారిసఖురాండ్రు వచ్చి మేలుకొలిపి, మీరు మీ తోటలోనికిఁ బోయి పూవులుగోసి తెచ్చుకొనుఁడని చెప్పిరి. అప్పుడు వారు తోటలోనికిఁ బోయి పూవులుగోసి తెచ్చుకొని, పూజాద్రవ్యములు సిద్ధపఱచుకొని, తిరుమంత్రార్థానుసంధానపూర్వకముగ భగవదారాధనము చేయుచుండిరి. అంతలో నాళ్వారులు వారిసమీపమునకుఁ బోయి, వారిచేఁ బూజాద్రవ్యములు గైకొని, వారిచేఁ దిరుమంత్రార్థానుసంధానపూర్వకముగ భగవదారాధనము చేయించి, వారిచేఁ దీర్థప్రసాదములు గైకొని, వారిచేఁ దిరుమంత్రార్థానుసంధానపూర్వకముగ భగవత్ప్రసాదభక్షణము చేయించి, వారిచేఁ దాంబూలము గైకొని, వారిచేఁ దిరుమంత్రార్థానుసంధానపూర్వకముగ భగవత్ప్రసాదతాంబూలచర్వణము చేయించి, వారిచేఁ దిరుమంత్రార్థానుసంధానపూర్వకముగ భగవత్ప్రసాదశయన

మిన్నునూలుమ్‌కుణ్డలముమ్ మార్విల్ తిరువఱుమ్*
మన్నుపూణుమ్‌నాన్గుతోళుమ్ వన్దిఙ్గుమ్‌నిన్ఱిడుమే. ౨.

ఆ॥ ఎన్నై - నన్ను, మునియాదే - కోపగించక, ఎన్నెఞ్జినాల్ - నాపనన్సుచేత, (భక్తిగలవానివంటిమనస్సుగలవాడై), నోక్కిక్కాణీర్ - చూడుడు, తెక్ - దక్షిణమందున్న, వల్ - క్లాఘ్యమైన, తోళై - తోలుపుగిల, తిరుక్కు-అుఙ్గుడినమ్బియై - తిరుక్కు-అుంగుడియందు వేంచేసియున్ననమ్బిని, నాన్ - నేను, కణ్డపిఱ్ - సేవించినతరువాత, మిన్ను - ప్రకాశించుచున్న, నూలుమ్ - యజ్ఞోపవీతమును, కుణ్డలముమ్ - కుండలమును, మార్విల్ - వక్షస్థలమందలి, తిరువఱువుమే - శ్రీవత్సమును, మన్ను - ఆమరియున్న, పూణుమ్ - ఆభరణమును, నాన్గుతోళుమ్ - నాలుగుభుజములును, ఎఙ్గుమ్ - ఎచ్చటపోయినను, వన్దు - (నాయొదుట) వచ్చి, నిన్ఱిడుమ్ - నిలుచుచున్నవి.

తా॥ ఓసఖియలారా! నేను నమ్బినిసేవించినప్పటినుంచి వానియొక్క కుణ్డలయజ్ఞోపవీతాదిసమస్తాభరణములును సకలదివ్యావయవములును నాకంటిముందఱ నే యున్నవి. అవియన్నియు భక్తిలేని మీకంటికగుపడవుగాన నావలె భక్తిగలవారై సేవించుడియని. ౨.

నిన్ఱిడుమ్‌తిశైక్కుమ్‌నై యుమెన్ఱెన్నైయరుమ్మునిదిర్*
కున్ఱమూడ్రిరుక్కు-అుఙ్గుడినమ్బియై నాన్‌కణ్డపిఱ్*
వెన్ఱివిల్లుమ్‌తణుమ్‌వాళుమ్ శఙ్కరముమ్‌శఙ్గముమ్*
నిన్ఱుతోన్ఱుమ్‌కణ్ణుళ్ నీఙ్గా నెఞ్జుళ్ళుమ్‌నీఙ్గానే. ౩.

ఆ॥ నిన్ఱిడుమ్ - ఏపనియుచేయకనుండును, తిశైక్కుమ్-భ్రమపడియుండుము, నైయుమ్ - శిథిలాస్తఃకరణుడావైయుండును, ఎన్ఱు - అని, ఆన్నైయరుమ్ - శత్రులైనమీరుగూడ, మునిదిర్ - కోపగించుచున్నారు. కన్ఱమ్ - పశ్చాత్తుడనైనన్న, మూడమ్ - మేడలచేనిండియున్న, తిరుక్కు-అుఙ్గుడినమ్బియై తిరుక్కు-అుఙ్గుడియందు వేంచేసియున్ననమ్బిని, నాన్‌కణ్డపిఱ్ - నేను సేవించినతరువాత, వెన్ఱి - జయమునిచ్చెడి, విల్లుమ్ - శార్ఙ్గమును, తణుమ్-కౌమోదకిని, వాళుమ్-నన్దకమును, శఙ్కరముమ్ - చక్రమును, శఙ్గముమ్ - శ్రీపాఞ్చజన్యమును, కణ్ణుళ్ - నేత్రములలో, తోన్ఱిన్ఱు - కనుపడియుండి, నీఙ్గా - ఎడబాయవు. నెఞ్జుళ్ళుమ్ - నామనస్సులోనుండియు, నీఙ్గానే - ఎడబాయవు.

తా॥ ఓసఖియలారా! మీరు, తనమతినిబోగొట్టుకొని దుఃఖించుచు ఏపనియు చేయకనున్నదని నన్ను నిందించుచున్నారు. నేనునమ్బిని సేవించినప్పటినుంచి వాని పఞ్చాయుధములును నాకంటిలోనున్నది. నేనెటులమతిచెడనని ౩

నీఙ్గినిల్లాక్కణ్ణినీర్ గళ్ నన్నైయరుమ్మునిదిర్*
తేన్గోళ్‌శోలై తిరుక్కు-అుఙ్గుడినమ్బియై నాన్‌కణ్డపిఱ్*
పూన్దణ్ణాలై తణుమ్‌వాయుమ్ పొన్ముడియుమ్‌వడివుమ్*
పాఙ్గుతోన్ఱుమ్‌పట్టుమ్‌నాణుమ్ పావియేన్ పఱ్ఱత్తవే ౪.

ఆ॥ కణ్ణనీర్ గళ్ - కన్నీళ్ళు, పైత్తు - ఏడ్చి, కైగళ్ - చేతులు, ఎత్తుత్తొళుదెళ్ - మొగిడించి, ఇనిత్ - ఇంక, ఎళ్ళుం - లేచి, కైయుం - చేతులు, మునిదిర్ - మొగిడించుచున్నారు, తేవిర్ - దేవతలు, కోయిల్ - దేవళము, తోళుదు - మొగిడి, ఎళుందు - లేచి, పుగుదరుం - వచ్చుచున్నారు, తిరుక్కు - శ్రీమహావిష్ణువు, ఉయ్యుం - రక్షించును, ఉన్ - నీ, వాయిల్ - ముఖము, కాప్పు - రక్షణ, ఆనాయ్ - అయినది, నిన్ - నీ, వాయిల్ - ముఖము, నీంగుం - తొలగును, నిన్ - నీ, వాయిల్ - ముఖము, నిన్ఱు - ఉండి, నిన్ - నీ, వాయిల్ - ముఖము, నోక్కుం - చూచును, తిరుక్కు - శ్రీమహావిష్ణువు, ఉయ్యుం - రక్షించును, ఉన్ - నీ, వాయిల్ - ముఖము, ఆనాయ్ - అయినది

తిరుక్కు-ఉయ్యుండినమ్బియై - తిరుక్కు-ఉయ్యుండియందు వేంచేసియున్న నమ్బిని, నాన్-నేను, కణ్డపిత్-సేవించినతరువాత, శోలవ్ - సుందరమై, నీళ్-దీర్ఘమైయున్న, కొడి-తీగెవలెనున్న, మూక్కు-నాసికను, శెయ్యకణ్-పద్మమువంటి నేత్రమును, కనివాయ్-దొండపండువలెనున్న అధరమును, నీలమేనియిన్ - శ్యామవిగ్రహమును, నాన్గుతోళుమ్ - నాలుగుభుజములును, ఎన్నెఞ్జుళ్ - నామనస్సునందు, నిఱైన్ద - నిండియున్నవి.

తా॥ ఈవె పిన్గలేక నమ్బిని యాళ్వడుచున్నదిగాన మనకులమున గొప్పకీర్తిని గలుగ జేయునని నాతల్లి నమ్బినిచూడనిష్టపోయినను, నమ్బిని సేవించినప్పటినుంచి, వానియొక్క అతి సుందరంబులైన నేత్ర నాసికాధరములును తిరుమేనును నాహృదయముందే యెప్పుడుమన్నవని.

నిఱైన్దవన్బు నిన్నజుక్కుడికీళ్-వళి నన్నైక్ కాణాకొడాళ్*
శిఱన్దకీర్ త్తి తిరుక్కు-ఉయ్యుండినమ్బియై నాన్-కణ్డపిత్*
నిఱైన్దశోదివెళ్ళెయ్-శూళ్న్ద నీణ్డపాన్మైయినుడుమ్*
నిఱైన్దనైన్ను శ్శోనిన్ఱొళిన్దాన్ నేమియన్జెయుళ్ళదే. ౭.

అ॥ ఇవళ్ - ఈవె, నమ్‌కుడికిళ్ - మనకులమునకు, నిఱైన్ద - పరిపూర్ణమైన, వళ్-పళ్-క్రూరమైనయపవాదమునకుగారణము, ఎన్ఱు - అనితిలంచి, ఆన్నై - తల్లి, కాణాకొడాళ్ - చూడనివ్వదు. శిఱన్ద-శ్లాఘ్యమైన, కీర్ త్తి - యశస్సుగల, తిరుక్కు-ఉయ్యుండినమ్బియై - తిరుక్కు-ఉయ్యుండియందువేంచేసియున్ననమ్బిని, నాన్ - నేను, కణ్డపిత్ - సేవించినతరువాత, నిఱైన్ద-పూర్ణమైన, శోదివెళ్ళెయ్ - కాన్తియొక్కప్రవాహముచే, శూళ్న్ద - చుట్టబడిన, నీణ్ - శ్రేష్ఠమైన, పాన్-స్పృహణీయమైన, మేనియినుడుమ్ - దివ్యవిగ్రహముతోగూడ, ఎన్ను శ్శోళ్ - నాహృదయమందు, నిఱైన్ద - నిండి, నిన్ఱొళిన్దాన్ - వేంచేసియుండెను. నేమి - సుందరమును, అమ్ - సుందరమైన, జెయ్ - శ్రీహస్తమునందు, ఉళ్ళదు - ఉన్నది.

తా॥ స్వప్రయత్నమును బదలి సర్వేశ్వరునిజుండే సకలభారమునుంచి వాడెప్పుడు కటాక్షించునోయని నిరీక్షించియున్న మనకులమందు బుట్టిన యీవె సర్వేశ్వరుని బొందుటకు స్వరూపవిరుద్ధమైన స్వప్రయత్నముజేయుచున్నదిగాన యీవె మనకులమునకు గొప్పకీర్తినిగలుగజేయుచున్నదియని దలంచి నాతల్లి నమ్బిని చూడనిష్టపోయినను సౌందర్యము మూర్తీకరించినట్టువలె నున్న తిరుమేనుగలనమ్బి సుందరహస్తముతోగూడ నాహృదయమందే నిత్యవాసము జేయుచున్నాడని. ౭.

కైయుళ్ నన్ఱుగమ్వైక్కుమ్నైయుమెన్నైన్నైయరుమ్ముని వెర్*
మైకొళ్ మాడత్తిరుక్కు-ఉయ్యుండినమ్బియై నాన్-కణ్డపిత్*
శెయ్య తామరైక్కణ్ణుమ్ శిఱ్ఱిడైయుమ్ వడివుమ్*
మెయ్యునీళ్ కుళల్ తాళ్న్ద తోళ్ గళుమ్ పావియేన్ మున్ని ఱ్ఱుమే. ౮.

అ॥ కైయుళ్ - చేతులమీద, నల్ - సుందరమైన, ముగమ్ - ముఖమును, వైక్కుమ్ - ఉంచుకొనియుండును, నైయుమ్ - శిథిలమనస్కురాలగును, ఎన్ఱు - అని, ఆన్నైయరుమ్ -

తల్లులైనమీరును, మునిదిర్ - కోపగించుమన్నారు. మైకొళ్ - నల్లనివర్ణముగల, మూడమ్ - మేడలుగల, తిరుక్కు-ఱుచ్చుడినమ్బియై - తిరుక్కు-ఱుచ్చుడిలోవేంచేసియున్ననమ్బిని, నాన్ - నేను, కణ్డపిన్ - సేవించినతరువాత, శెయ్య - ఎఱ్ఱనైన, తామరై - కమలమువంటి, కణ్ణుమ్ - నేత్రములును - ఆల్ గులుమ్ - నితమ్బప్రదేశమును, శిఱు - సూక్ష్మమైన, ఇడైయుమ్ - వడుమును, వడివుమ్ - తిరుమేనియు, మొయ్య - సుందరమై, నీళ్ - పొడుగైన, కుழల్ - శేషపాశములు, తాழ్ న్ద - వ్రేలాడుచున్న, తోళ్ గళుమ్ - భుజములును, పావియేన్ - పాపియైన నాయొక్క, మున్ - ఎదుట, నిఱ్కుమ్ - నిలుచును.

తా॥ ఓసఖియలారా! తన సుందరముఖారవిందమును చేతులమీదమంచుకొని దుఃఖించుచున్నదని మీరు నన్ను కోపగించుచున్నను, తిరుక్కు-ఱుచ్చుడియంతయు వ్యాపించునట్లు డాలు కొట్టుచున్న తిరుమేన సౌందర్యముగల నమ్బిని సేవించినప్పటినుంచి, వానియొక్కకమలనేత్రము పిటిగడి నడుము మొదలగు దివ్యావయవములు నాకంటిముందర నేయున్నవని. ౮.

మున్నిన్ఱాయెన్ఱుతోళ్ గళుమార్ గళుమ్ మన్నై యరుమ్నిదిర్*
మన్ను మూడ త్తిరుక్కు-ఱుచ్చుడినమ్బియై నాన్ కణ్డపిన్*
శెన్ని నీణ్ముడియాదియాయ ఉలప్పిలణికల త్తన్*
కన్నల్ పాలముదాగివ న్దెన్నెఞ్చమ్ కళియూనే. ౯.

ఆ॥ మున్నిన్ఱాయెన్ఱు - (ఎల్లరయొక్క) ముందునిలిచితివని, తోళ్ గళుమార్ గళుమ్ - సఖియలును, అన్నైయరుమ్ - తల్లులును, మునిదిర్ - కోపగించుమన్నారు. మన్ను - స్థిరమురై యున్న, మూడమ్ - మేడలుగల, తిరుక్కు-ఱుచ్చుడి - తిరుక్కు-ఱుచ్చుడియందువేంచేసియున్న, నమ్బియై - నమ్బిని, నాన్ - నేను, కణ్డపిన్ - సేవించినతరువాత, శెన్ని - శిరస్సునందలి, నీళ్ - దీర్ఘమైన, ముడి - కిరీటము, ఆదియాయ - మొదలుగాగల, ఉలప్పిల్ - అసఖ్యేయమురై, అణి - అలంకరించుకొనియున్న, కల త్తన్ - తిరువాభరణములుగలవాడును, కన్నల్ - శర్కర వలెను, పాల్ - పాలువలెను, అముదాగి - అమృతమువలెను భోగ్యభూతుడుమైన నమ్బి, ఎన్ నెఞ్చమ్ - నామనస్సునందు, వన్ద - వచ్చి, కళియూన్ - విడిచిపోడు.

తా॥ ఎవ్వరికంటికగుపడనట్లు అంతఃపురమందు నివసించుచున్న యీపె యిప్పుడందరు చూచునట్లు వీధిలోవచ్చి నిలబడుచున్నదని మీరునన్ను తిట్టినను నే నేమిపే క్షెదను? కిరీటము మొదలగుపమస్తదివ్యాభరణభూషితుడై మిక్కిలి భోగ్యభూతుడైన నమ్బి నామనస్సులోనే వేంచేసియుండి నన్నీవిధంబున చేయించుచున్నాడని. ౯.

కళియమిక్కదోర్ కాదలళివళి నన్నైన్ కాణాకొడార్*
వళువిల్ కేర్ త్తి త్తిరుక్కు-ఱుచ్చుడినమ్బియై నాన్ కణ్డపిన్*
కుళుమి త్తేవర్ కుழాట్టళ్ కై తొழచ్చెదిర్వెళ్ళ త్తినుళ్ళే*
ఎழువదోరురువెన్నెఞ్చు ళ్ళిను మార్ క్కుమజీవరిదే. ౧౦.

ఆ॥ ఇరుళ్ - ఈపె, ఓర్ - అద్వితీయమై, కడ్‌లియమిక్కదు - మిక్కు-లియతిళయించి యున్న, కాదలళ్ - ఆళగలది, ఎన్ద - అని, ఆసై - తళ్ళి, కాణకొడాళ్ - చూడనివ్వదు. వళువిల్ -నామములేని,కీర్ త్తి-కీ ర్తిగల, తిరుక్కు-ఉబ్బుడినమ్బియై-తిరుక్కు-ఉబ్బుడినమ్బిని,నాన్ - నేను, కణ్డపిన్ - నేవించినతరువాత, తేవర్ - నిత్యసూరులయొక్క , కుళ్ళాబ్బుళ్ - సమూహములు, కుళుమి - గుంపుగాచేరి, కైతొళు - ఆక్రయించునటుల, శోదివెళ్ళత్తినుళ్ళే - కాన్తి ప్రవాహమునొక్క మధ్యమందు, ఎళువదు - ఉజ్జ్వలమై ప్రకాశించుచున్నది, ఓర్ - విలక్షణం లైన, ఉరు - తిరుమేను, ఎన్నెఞ్జుళ్ - నామనస్సువంసు, ఎళుమ్ - ప్రకాశించుచున్నది, ఆర్ క్కుమ్ - భక్తిలేనివారెవ్వరికిని, ఆతీవరిదు - తెలిసికొనుటకళక్యము.

తా॥ ఈపె నమ్బుపైన మిక్కిలియాళగలదిగాన దీనిని పీఠిలో పంపించగూడదని నన్ను లోపలసేయుంచియున్నను, నిత్యసూరులు గుంపులుగుంపులుగాచేరి స్తోత్రముచేయుచున్న వాడై, కాన్తియనెడి ప్రవాహమందు మూర్తీకరించి లేచినసౌన్దర్యమువలె నత్యుజ్జ్వలమైయున్న నమ్బియొక్క-తిరుమేని నామనస్సులోనేయనవరతము ప్రకాశించుచున్నది. ఆదిభక్తిలేనిమీకుగనుపడదని.

‡‡ ఆతీవరియపిరాన్‌ై యూళియళ్ళియనై యేయలఱ్ఱి*
నతీయనన్మలర్‌నాడి నన్కురుగూర్ చ్చడగోపఱ్‌శొన్న*
కుటిక్కొళాయిత్తుళ్ళివై పత్తుమ్ తిరుక్కు-ఉబ్బుడియదన్మేల్*
ఆతీయుక్కుఱ్ఱువల్లార్ వైట్టణవ రాళ్ళ్‌కడల్ శూలత్తుళ్ళే. ౧౧.

ఆ॥ ఆతీవరియ - తెలిసికొనుటకళక్యమైనవాడును, పిరాన్‌ై - స్వామియు, ఆళి - సుదర్శనమును, ఆఱ్ఱియనై - సుందరమైనశీఘ్ర స్తమందుగలవాడును నైన తిరుక్కు-ఉబ్బుడినమ్బి విషయమై, అలఱ్ఱి - ప్రేమచేయుటచి, నతీయ - పరిమళించుచున్న, నల్ - సుందరమైన, మలర్ - పుష్పమును, నాడి - వెతకిసంపాదించి, నన్‌కురుగూర్ - సుందరమైనకురుకాపురికి స్వామిరైన, శడగోపఱ్ - నమ్మాళ్వార్లు, శొన్న - పాదించిన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురము లలో, కుటిక్కొళ్ - నమ్బియొక్కదివ్యాభరణదివ్యావయవాది చిహ్నములను బ్రతిపాదించుచున్న, తిరుక్కు-ఉబ్బుడియదన్‌మేల్ - తిరుక్కు-ఉబ్బుడియనెడుదివ్యదేశవిషయమైన, ఇపత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, కఱ్ఱువల్లార్ - అధ్యయించితెలిసికొనదగినవారు, ఆళ్ళ్ - ఆగాధమైన, కడల్ - సముద్రమునొడ్డుబట్టపడిన, శూలత్తుళ్ళే - భూమియందే, వైట్టణవర్ - భగవంతునియొక్క భవించుచున్న భాగవతులైయగుదురు.

తా॥ తిరుక్కు-ఉబ్బుడినమ్బివిషయమై ప్రేమపరవశులైన నమ్మాళ్వార్లుప్రసాదించిన యీ పది పాశురముల నధ్యయించెడి శ్రీవైష్ణవులు ఈలోకమందే సర్వేశ్వరుని యనుభవింతురని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౬ - వ తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక.—నందగోకులమందు కృష్ణవిశ్లేషసహిష్ణువులైన గోపికలు కృష్ణచేష్టితములను తామాచరించి ధరించియున్నటులు, ఈయాళ్వార్లనెడు నాయకి భగవద్విశ్లేషమునం సహింపక సర్వేశ్వరుడు చెప్పెడుమాటలను తాను చెప్పుచుండగా నాపూరులోనున్నవారు జూచి యీనాయకి యొక్కతల్లిదగ్గఱవచ్చి మీపిల్లచెప్పెడు మాటలీవిధంబులై యుండుటకుఁ గారణమేమి! దాని యర్థమేమి!మాకుచెప్పుమనియడగగా నప్పుడాతల్లియాళ్వార్లభిప్రాయము నెఱుంగక,మాపిల్లమీద భగవదావేశమువచ్చెనని చెప్పినవిధమును ప్రసాదించుచున్నారు.

‡‡ కడల్ ఞాలమ్ శెయ్‌దేనుమ్ యానేయెన్నుమ్
కడల్ ఞాలమావేనుమ్ యానేయెన్నుమ్*
కడల్ ఞాలజ్ఞ్‌డ్రేనుమ్ యానేయెన్నుమ్
కడల్ ఞాలజ్ఞ్‌డ్రేనుమ్ యానేయెన్నుమ్*
కడల్ ఞాలముణ్డ్రేనుమ్ యానేయెన్నుమ్
కడల్ ఞాల త్తీశ్ వన్దేఱిఞ్ఞ్‌లో*
కడల్ ఞాల త్తీర్క్కైవై యెఴ్‌శొల్లుగేఁ
కడల్ ఞాలత్తెఁమగళ్ కఱ్ఱిన్ఱవే. ౧.

అ॥ కడల్ - సముద్రముచేజుట్టబడిన, ఞాలమ్ - భూమిని, శెయ్‌దేనుమ్ - సృష్టించిన వాఁడును, యానే - నేనే, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పను, కడల్ ఞాలమ్ - సముద్రముచేజుట్టిబడిన భూమికి, ఆవేనుమ్ - అన్తర్యామియైనవాడును, యానేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పును. కడల్ ఞాలమ్ - సముద్రముచేజుట్టబడినభూమిని, కొణ్డ్రేనుమ్ - (మావాబలివద్దనుండి) తీసినవాఁడును, యానేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పును. కడల్ ఞాలమ్ - సముద్రముచేజుట్టబడినభూమని, కీణ్డ్రేనుమ్ - (పాతాళమునుండి) విడదీసినవాడును, యానేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పును. కడల్ ఞాలమ్ - సముద్రముచేజుట్టబడినభూమిని, ఉణ్డ్రేనుమ్ - (ప్రళయకాలమందు) మ్రింగినవాఁడును, యానేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పను. కడల్ ఞాలత్తు - సముద్రముచేజుట్టబడినభూమికి, తీశర్ - స్వామియైనట్టియఖిల, వన్ద - వచ్చి, ఏఱఞ్ఞ్‌లో - ఆక్షేపించెనో? కడల్ ఞాలత్తు - సముద్రముచేజుట్టబడిన భూలోకమందున్న, ఎఁమగళ్ - నాకూఁతు, కఱ్ఱిన్ఱ - చెప్పుచున్న, ఇవై - ఈమాటలను, కడల్ ఞాల తీర్క్కు - సముద్రముచేజుట్టబడినభూలోకమందున్న మీకు, ఎఁశొల్లుగేఁ - ఏమనిచెప్పెదను.

తా॥ ఓస్త్రీలారా! ఈజగత్తును సృజించినవాఁడును రక్షించువాఁడును కొలిచినవాఁడును ఉద్ధరించినవాఁడును మ్రింగినవాఁడును నేనేయని యీపె చెప్పుటయును గాఁడగా ఈపె ఱాదు సర్వేశ్వరుఁ డాకేఁడిచేఁడని తోఁచుచున్నది. దీనినిఁ జేసేమని చెప్పెదనని. ౧

కఱ్ఱుమ్‌కల్వికెల్లైయిలనే యెన్నుమ్
కఱ్ఱుమ్‌కల్వియావేనుమ్ యానేయెన్నుమ్*
కఱ్ఱుమ్‌కల్విశెయ్‌వేనుమ్ యానేయెన్నుమ్
కఱ్ఱుమ్‌కల్వితీర్‌ప్పేనుమ్ యానేయెన్నుమ్*
కఱ్ఱుమ్‌కల్విచ్చాగముమ్ యానేయెన్నుమ్
కఱ్ఱుమ్‌కల్వినాదన్ వన్దేఱుకొళ్‌లో*
కఱ్ఱుమ్‌కల్వియార్‌క్కుమ్ యెళిశొల్లుగేన్
కఱ్ఱుమ్‌కల్వియెమగళ్ కాణ్డిన్ఱవే. ౨.

అ॥ కఱ్ఱుమ్ - అధ్యయనము జేయదగిన, కల్వికు - వేదవిద్యకు, ఎల్లై - అవధియైనఉప నిషత్తును, ఇలన్ - వాసస్థానముగాగలవాడను, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పను. కఱ్ఱుమ్‌కల్వి - అధ్యయనంచదగినవిద్యకు, ఆవేనుమ్ - నిర్వాహకుడును, యానేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పను. కఱ్ఱుమ్‌కల్వి - అధ్యయనంచదగినవిద్యను, శెయ్వేనుమ్ - చేయువాడును, యానేయెన్నుమ్ - నేనేయని చెప్పను. కఱ్ఱుమ్‌కల్వి.అధ్యయనంచదగినవిద్యకు, తీర్‌ప్పేనుమ్ - కార్యనిర్ణయముచేయువాడును, యానేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పను. కఱ్ఱుమ్‌కల్వి- అధ్యయనంచదగినవిద్యయొక్క,కారమున్-ఫలమును, యానేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పను. కఱ్ఱుమ్‌కల్వి - అధ్యయనంచదగినవిద్యయందుప్రతిపాదింపబడిన, నాదన్ - సర్వేశ్వరుడు, వన్దు - వచ్చి, ఏఱుకొళ్‌లో - ఆవేశించునోకఱ్ఱుమ్‌కల్వియార్‌క్కు - అధ్యయనంచదగినవిద్యగలమీకు, కఱ్ఱుమ్‌కల్వి-విద్యాభ్యాసయోగ్యమైనవయస్సుగల, ఎళిమగళ్ - నాపుత్రిక, కాణ్డిన్ఱ - అనుసంధించుచున్న, ఇవై - ఈమాటలను, ఎళిశొల్లుగేన్ - ఏమిచెప్పెదను

ఆ॥ నాకొమార్తె, వేదాన్తవేద్యుడును, వేదమునకునిర్వాహకుండును, ప్రవర్తకుడును, కార్యనిర్ణాయకుడును ఫలభూతుడును నేనేయనిచెప్పుచున్నది దీనినిజాడగా సర్వేశ్వరుడీవెయందావేశించునోయనితోచుచున్నది. ఈచిన్న వయస్సులో నీపెనోర్చినమాటలను విద్యాధ్యయనముచేయని మీరేమని చెప్పెదరని. ౨.

కాణ్డిన్ఱనిలమెల్లామ్ యానేయెన్నుమ్
కాణ్డిన్ఱవిశుమ్బెల్లామ్ యానేయెన్నుమ్*
కాణ్డిన్ఱవెన్దిశైయెల్లామ్ యానేయెన్నుమ్
కాణ్డిన్ఱవిక్కాప్పుగళెల్లామ్ యానేయెన్నుమ్*
కాణ్డిన్ఱకడలెల్లామ్ యానేయెన్నుమ్
కాణ్డిన్ఱకడల్వణ్ణన్ వన్దేఱుకొళ్‌లో*
కాణ్డిన్ఱవులగ మీరేళ్ కెళిశొల్లుగేన్
కాణ్డిన్ఱవెళ్‌కారిగై కైయ్‌గిన్ఱవే. 3.

అ॥ కాణ్గిన్ఱ - చూడపడుచున్న, నిలమెల్లామ్ - భూమియంతయు, యాఁనేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పను. కాణ్గిన్ఱ - చూడపడుచున్న, విసుమ్బెల్లామ్ - ఆకసమంతయు, యాఁనేయెన్నుమ్ - నేనేఁయనిచెప్పను. కాణ్గిన్ఱ - చూడపడుచున్న, చెమ్ - ఉష్ణమైన, తీయెల్లామ్ - అగ్నియంతయు, యాఁనేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పను. కాణ్గిన్ఱ - చూడపడుచున్న, ఇక్కాఁల్ - ఈవాయువంతయు, యాఁనేయెన్నుమ్ - నేనేఁయనిచెప్పను. కాణ్గిన్ఱ - చూడపడుచున్న, కడలెల్లామ్ - సముద్రమంతయు, యాఁనేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పను. కాణ్గిన్ఱ - చూడపడుచున్న, కడల్ - సముద్రమువంటి, వణ్ణన్ - కాన్తిగలసర్వేశ్వరుడు, ఏఴుల్‌క్కులో - ఆవేశించెనో? కాణ్గిన్ఱ - చూడపడుచున్న, ఉలగ త్తీర్క్కు - లోకమందున్నమీకు, కాణ్గిన్ఱ - సకలపదార్థములనుసాక్షాత్కరించుచున్న, ఎఁకారిగై - నాకొమార్త్తి, శెయ్‌గిన్ఱ - చేయుచున్న వ్యాపారములను, ఎఁశొల్లుగేఁ - ఏమిచెప్పెదను.

తా॥ ప్రత్యక్షసిద్ధంబులైన పృథివ్యప్తేజోవాయ్వాకాశ సముద్రములన్నింటికిని నిర్వాహకుండైనసర్వేశ్వరుడు నేనేయనియాపెచెప్పుటచే నీపెయంగుసర్వేశ్వరుఁడావేశించినాడనినాకు తోచుచున్నది. సకలవస్తువులను సాక్షాత్కరించిన నాకొమార్తచేయు వ్యాపారమును మీకు నేనేమని చెప్పెదనని 3.

శెయ్‌గిన్ఱ కిదియెల్లామ్ యాఁనేయెన్నుమ్
శెయ్‌వానిన్ఱనగళుమ్ యాఁనేయెన్నుమ్*
శెయ్‌దుమున్ని అన్ఱవుమ్ యాఁనేయెన్నుమ్
శెయ్‌గై వ్వయనఞ్చేనుమ్ యాఁనేయెన్నుమ్*
శెయ్‌వార్‌గళై చ్చెయ్‌వేనుమ్ యాఁనేయెన్నుమ్
శెయ్యకమలక్కణ్ణ నేఁఎన్‌క్కులో*
శెయ్యవులగ త్తీర్క్కువై యెఁశొల్లుగేఁ
శెయ్యకనివా యిళమాన్ తిఱ త్తే. ౪.

అ॥ శెయ్‌గిన్ఱ - చేయబడుచున్న, కిదియెల్లామ్ - యాగాదిక్రియలన్నియు, యాఁనేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పను. శెయ్యాఁ - ఇకఁమీదచేయతగినవై, నిన్ఱనగళుమ్ - ఉన్నవియు, యాఁనేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పను. మున్ - మునుపు, శెయ్‌దు - చేసి, ఇఱన్దవుమ్ - పోయినవియు, యాఁనేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పను. శెయ్‌గై - కర్మములయొక్క, భయఁ - ఫలమును, ఉణ్ఞేనుమ్ - భుజించువాఁడును, యాఁనేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పను. శెయ్యాఁగళై - కర్మలనుపుట్టించువారిని, శెయ్వేనుమ్ - ప్రేరణచేయువాఁడును, యాఁనేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పను, శెయ్య - ఎఱ్ఱనైన, కమలక్కణ్ణ - పద్మమువంటినేత్రములుగల సర్వేశ్వరుఁడు, ఎఁఎన్‌క్కులో - ఆవేశించెనో? శెయ్య - ఋజుస్వభావమగల చెప్పినమాటనుబరిపాలించక చెప్పినట్లెలిసి మాటాడినన), ఉలగ త్తీర్క్కు - లోకమందున్నమీకు, శెయ్య - ఎఱ్ఱనైన, కని - పండుపరిపక్వమున్న, వాయ్ - అధరమగలదియు, ఇళమాఁ - చిన్నదియునైనయాపెయొక్క, తిఱత్తు - వ్యాపారములయందు, ఇవై - ఈవ్యాపారములను, ఎఁశొల్లుగేఁ - ఏమనిచెప్పెదము

శా॥ భూతభవిష్యద్వర్తమానకాలములయందును జేయదగినక్రియలను సెరవేర్చువాడును వానిఫలమును భుజించువాడును, చేయువారిని ప్రేరణచేయువాడును నేనేయని యీపెచెప్పు చున్నది. ఈపెయంగు సర్వేశ్వరుడాపేంచి యుండవచ్చును. ఈకాలిక చెప్పెడుకూటలను బరికించని మీకు నేనేమి చెప్పెదనని. ౮.

తిఱమ్బామల్ మణక్కిక్కిన్ఱేన్ యానేయెన్నుమ్
తిఱమ్బామల్ మలై యెడుత్తేనే యెన్నుమ్*
తిఱమ్బామలఱుర్ రైక్కొన్ఱేనే యెన్నుమ్
తిఱట్టియన్రివ్ వులగై క్కాత్తేనే యెన్నుమ్*
తిఱమ్బామల్ కడల్ కడైన్దేనే యెన్నుమ్
తిఱమ్బాదకడల్వణ్ణా నేఱుక్కొళ్*
తిఱమ్బాదవులగ మేళ్ క్కిళ్ళొల్లుగేన్
తిఱమ్బాదెన్ తిరుమగ ళెయ్దినవే. ౫.

అ॥ తిఱమ్బామల్ - తనయాజ్ఞకుఅడ్డులేకుండ, యానే - నేనే, మణ్ - భూమిని, కాక్కిన్ఱేన్ - రక్షించుచున్నాను, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. తిఱమ్బామల్ - చలించక, మలై - గోవర్ధన గిరిని, ఎడుత్తేనెయెన్నుమ్ - ఎత్తినానని చెప్పును తిఱమ్బామల్ - తప్పక, ఆఱురై - ఆసురులను, కొన్ఱేనేయెన్నుమ్ - చంపినానని చెప్పును. తిఱమ్కాట్టి - ఈపాత్రములను చెప్పించి, ఆన్ట - భారత యుద్ధమందు, ఐవరై - పఞ్చపాణ్డవులను, కాత్తేనేయెన్నుమ్ - రక్షించితినని చెప్పును. తిఱమ్బామల్ - సఙ్కల్పించినవిధముతప్పక, కడల్ - డైన్దేనేయెన్నుమ్ - సముద్రమునుచిల్కితినానని చెప్పును తిఱమ్బాద - ఆశ్రితరక్షణమందుచలించని, కడల్వణ్ణా - సముద్రమువంటికాన్తిగల సర్వేశ్వరుడు, ఏఱుక్కొళ్ - ఆవేశించెనో? తిఱమ్బాద - (ఈమాటతుదినవలయునపెడి యది(ప్రాయమందు) చలింపని, ఉలగ మేళ్ క్కిళ్ - లౌకికులైనమీరు, ఎన్ - వాయొక్క, తిరు - లక్ష్మీదేవితోసమానురాలైన, మగళ్ - కోమార్తె తిఱమ్బాదు - తప్పక, ఎయ్దిన - పొందినవ్యాపారములను, ఎన్ కొల్లుగేన్ - ఏమిచెప్పెదను.

శా॥ జగత్తును రక్షించినవాడును, గోవర్ధనగిరిని ఎత్తినవాడును, ఆసురులను సంహరించిన వాడును, పాండవులనురక్షించినవాడును, సముద్రమును జిలికినవాడును నేనేయని యీపెమా టనుబినగా సర్వేశ్వరుడాపేంచియున్నాడని తలంచుచున్నాను. పిడివాదముగల మీకు నేనేమని చెప్పెదనని. ౯.

ఇనవేయ్మలై యేన్దినేన్ యానేయెన్నుమ్
ఇనవేటుగళ్ శెగ్ గైనుమ్ యానేయెన్నుమ్*
ఇనవానక్కట్టుమేయ్ త్తేనుమ్ యానేయెన్నుమ్
ఇనవానిరై కాత్తేనుమ్ యానేయెన్నుమ్*

ఇనవాయర్ తలై వనుమ్ యానేయెన్నుమ్
ఇన తేవర్ తలై వగ వన్దేఱుక్కొల్లో*
ఇనవేఱుగ్ నల్లీర్క్కువై యెళిళ్లుగేగ
ఇనవేఱుడ్డియెగ మగ ళుర్ ఇనవే. ౬.

ఆ॥ ఇనమ్ - గుంపులుగానున్న, వేయ్ - చెదురులుగల, మలై - గోవర్ధనగిరిని, యాగ - నేను, ఏన్దినేనెన్నుమ్ - ఎత్తిధరించినానని చెప్పును యానే - నేనే, ఇనమ్ - గుంపులుగానున్న, ఏఱుగళ్ - వృషభములను, శెగ్ర్ నేనుమ్ - చంపినవాఁడవును, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. ఇనమ్ - గుంపుగానున్న, వాళ్‌కన్ను - పెద్దదూడలను, యానే - నేనే, మెయ్‌త్తే నేయెన్నుమ్ - మేపినానని చెప్పును. ఇనమ్ - గుంపుగానున్న, ఆనిరై - గోసమూహములను, యానే - నేనే, కాత్తేనే యెన్నుమ్ - రక్షించితినని చెప్పును, ఇనమ్ - గుంపుగానున్న, ఆయర్ - గోల్లలకు, యానే - నేనే, తలైవనేయెన్నుమ్ - ప్రభానుఁడనని చెప్పును. ఇనమ్ - సంఘమైయున్న, లేవర్ - నిత్యసూరులకు, తలైవగ్‌వన్దు - ప్రభానుఁడైనసర్వేశ్వరుఁడువచ్చి, ఏఱుక్కొల్లో - ఆవేశించినాఁడో? ఇనమ్ - పరస్పరసమానములై, వేల్ - ధనస్సునలెనున్న, కణ్ - నేత్రములుగల, నల్లీర్క్కు - విలక్షణురాలైనమీకు, వేల్ - ధనస్సుతో, ఇనమ్ - సమానమైన, కణ్ణి - నేత్రములుగల, ఎళిళ్‌మగళ్ - నాళోమార్చై, ఉళ్ ఇనవే - పొందిన, ఇవై - ఈస్వభావములను, ఎళిళ్‌ల్లుగేగ - ఏమి చెప్పెదను.

శా॥ గోవర్ధనమునెత్తి గోగోపలనురక్షించినవాఁడును, నప్పిన్నపిరాట్టికి బందయమైవెట్టిన పద్మనృషభములను జంపినవాఁడును, నేనేయని నాపిల్ల సర్వేశ్వరావేశముచే చెప్పుచున్నది. ఈపె స్వభావములను మీకు నేనేమని చెప్పెదనని. ౬.

ఉళ్ ఆర్‌గళెనక్కిల్లై యారుమెన్నుమ్
ఉళ్ ఆర్‌గళెనక్కిల్లారుమెన్నుమ్*
ఉళ్ ఆర్‌గళై చ్చెయ్‌వేనుమ్ యానేయెన్నుమ్
ఉళ్ ఆర్‌గళై యళిప్పేనుమ్ యానేయెన్నుమ్*
ఉళ్ ఆర్‌గళుక్కుర్ నేనుమ్ యానేయెన్నుమ్
ఉళ్ ఆరిలిమాయగ వన్దేఱుక్కొల్లో*
ఉళ్ ళీర్‌గళ్‌క్కొళ్లిచ్చొల్లుగేగ యాగ
ఉళ్ నైన్నుడై ప్పేదై యురైక్కిన్ఱవే. ౭.

ఆ॥ ఎనక్కు - నాకు, యారుమ్ - ఎవ్వరును, ఉళ్ ఆరిల్లై - సోపాధికబంధువులులేరు, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. ఎనక్కు - నాకు, ఇప్పు - ఇచ్చట, ఎల్లారుమ్ - ఎల్లరును, ఉళ్ ఆర్‌గళ్ - నిరుపాధికబంధువులు, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. యానే - నేనే, ఉళ్ ఆర్‌గళై - బంధువులను (బంధుత్వములగువట్లు), శెయ్‌వేనుమ్ - చేయువాఁడును, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. యానే - నేనే, ఉళ్ ఆర్‌గళై -(ప్రయోజనాన్తరమానుగోరి నన్ను)పొందినవారిని, అళిప్పేనుమ్ - సంహా

రమందుబడ్రోయుచున్నాను, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పను. యూనే - నేనే, ఉన్ నార్‌గట్కు - (అనన్యప్రయోజనులై) నన్ను జేరినవారికి, ఉన్ నేనుమ్ - బంధువయినవాడను, ఎన్నుమ్ - అని చెప్పను. ఉన్ నార్ - (తపతో) సమానులు, ఇలి - లేని, మాయక్ - ఆశ్చర్యభూతుండైన సర్వేశ్వరుడు, వన్ను - వచ్చి, ఏఱుకొళ్గిలో - ఆవేశించెనో? ఉన్ నీర్‌గటుక్కు - బంధువులైన మీకు, ఎన్నుడై - నాయొక్క, పేదై - పిల్ల, ఉన్ నుు - భాగ్యమునుపొంది, ఉరైక్కిన్ఱ - చెప్పుచున్ననూటలను, ఎఱ్‌కొల్లిశొల్లుగేన్ - ఏమనిచెప్పెదను.

తా॥ లోకరీతిగా నాకెవరు బంధువులు లేరు, శాస్త్రరీతిగా నాకందరుబంధువులే, నేనే యొల్లలను బంధువులుగాజేసికొంటిని ధనాదులనుగోరువారిని నేను దగ్గఱచేర్చను, అనన్యప్రయోజనులైవచ్చినవారితో నేనుజేరియుందును, అని యీమాటలను నా పిల్ల సర్వేశ్వరావేశముకలిగి చెప్పియుండవచ్చును. ఇట్టి నాభాగ్యమును మీకేమనిచెప్పెదనని. 8.

ఉరైక్కిన్ఱముక్కట్పిరాన్ యానేయెన్నుమ్
ఉరైక్కిన్ఱశ్చైముగన్ యానేయెన్నుమ్*
ఉరైక్కిన్ఱవమరరుమ్ యానేయెన్నుమ్
ఉరైక్కిన్ఱవమరర్‌కోన్ యానేయెన్నుమ్*
ఉరైక్కిన్ఱమునివరుమ్ యానేయెన్నుమ్
ఉరైక్కిన్ఱముగిల్వణ్ణ నేఉక్కొలో*
ఉరైక్కిన్ఱవులగత్తీర్ కెఱ్‌కొల్లుగేన్
ఉరైక్కిన్ఱవె న్నోమళవొణ్ణొడిక్కే. ర

అ॥ ఉరైక్కిన్ఱ - (సర్వేశ్వరునికి శరీరముగా) చెప్పబడిన, ముక్కణ్‌పిరాన్ - త్రినేత్రుండైన రుద్రుడు, యానేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పును. ఉరైక్కిన్ఱ - (ఆరుద్రునితండ్రి యని) చెప్పబడిన, శ్చైముగన్ - చతుర్ముఖుడు, యానేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పును. ఉరైక్కిన్ఱ - ((బ్రహ్మ చేసృజింపబడినవారని) చెప్పబడిన, అమరరుమ్ - దక్షాదులును, యానేయెన్నుమ్ - నేనేయుని చెప్పును. ఉరైక్కిన్ఱ-(దేవతలలోశ్రేష్ఠుడని) చెప్పబడిన, అమరర్‌కోన్ - దేవేన్ద్రుడు, యానేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచేప్పును ఉరైక్కిన్ఱ - (వేదార్థములనుతోపులకు) ఉపదేశించెడి, మునివరుమ్ - మన్వాదులును, యానేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పును. ఉరైక్కిన్ఱ - (కాళమేఘమువంటివాడని) చెప్పబడుచున్న, ముగిల్‌వణ్ణ - మేఘమువంటిమేనుగలసర్వేశ్వరుడు, ఏఱుకొల్లో-ఆవేశించియుండునో? ఉరైక్కిన్ఱ-చెప్పమనిచెప్పుచున్న, ఉలగ త్తీర్‌క్కు - లౌకికులైనమీకు, ఉరైక్కిన్ఱ - (ఉల్లోకముగా) చెప్పచున్న, ఎఱ్ - నాకొమా ర్తెయై, కోమళ్ - సుకుమారియై, ఒణ్ - సుందరియై, కొడిక్కు - తీగెవలెనున్న యీపెయొకి, , ఇవై - ఈస్వభావములను. ఎఱ్‌కొల్లుగేన్ - ఏమిచెప్పెదను.

తా॥ (బహ్మరుద్రేన్ద్రాది ఏకలదేవతలును, దక్షాదిప్రజాపతులును, మన్వాదులును నేనే యని చెప్పుచున్న పిల్లమీదనావేశించి సర్వేశ్వరుడు చెప్పించుచున్నాడని తలంచుచున్నాను. చెప్పుచెప్పమని నిర్బంధించుచున్న మీకునేనేమి చెప్పెదనని. ర.

కొడియవినై యాదుమిలనే యెన్నుమ్
కొడియవినై యావేనుమ్ యానేయెన్నుమ్*
కొడియవినై శెయ్‌నేనుమ్ యానేయెన్నుమ్
కొడియవినై తీర్‌ప్పేనుమ్‌యానే యెన్నుమ్*
కొడియానిలజ్ఞై శెఱ్‌ఱ్‌నేనెన్నుమ్
కొడియపుళ్ళుజ్ఞై యవ నేఱుక్కొలో*
కొడియవులగత్తీర్ క్కువై యోశొల్లుగేఁ
కొడియేఁకొడియెన్నగళ్ కోలజ్ఞళే. ౯

అ॥ కొడియ - బాధపెట్టుచున్న, వినై - పాపము, యాదుమ్ - ఏమియును, ఇలఁ - కలవాఁడనుకాను, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పను. కొడియనినై క్రూరమైనపాపములకు, ఆవేనుమ్ - నిర్వాహకుఁడును, యానేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పను. కొడియవినై - చెడ్డపాపములను, శెయ్‌వేనుమ్ - (ప్రతికూలులకు) చేయించువాఁడును, యానేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పను. యానే - నేనే, కొడియవినై - (భక్తులయొక్క) క్రూరపాపములను, తీర్‌ప్పేనుమ్ - తీర్చువాఁడను, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పను. కొడియానై - క్రూరుఁడైనరావణునియొక్క, ఇలఙ్గై - లంకను, శెఱ్‌ఱ్‌నేన్ - నశింపఁజేసితిని. ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పను. కొడియ - (శత్రువులమీఁద) క్రూరస్వభావముగల, పుళ్ - గరుత్మంతుని, ఉడైయవన్ - వాహనముగాగలసర్వేశ్వరుఁడు, ఏఱుక్కొలో - ఆలోచించవందువలెనుండునో? కొడియ - క్రూరమైన (నిర్బంధపెట్టెడు) స్వభావముగల, ఉలగత్తీర్‌క్కు - లౌకికులైనమీకు, కొడి - తీగెవలెనున్నదియు, కొడియేఁ - పాపియైన, ఎన్ - నాయొక్క, మగళ్ - కోమార్తెయునైన యీపెయొక్క, కోలచ్చిళ్ - సుందరంబులైన, ఇనై - ఈవ్యాపారములను, ఎన్‌శొల్లుగేఁ - ఏమిచెప్పెదను.

తా॥ నాకేవిధమైనపాపమును సంభవించదు. పాపమనగా నాకోపమేగాని వేఱుకాదు. ప్రతికూలులకు పాపమును జేయించువాఁడును, భక్తులపాపమును పోగొట్టువాఁడునునేనే. రావణుని నేనేజంపితిని యని గరుడవాహనుఁడైన సర్వేశ్వరుఁడు నాపిల్లమీదనావేంఁదించి చెప్పుచున్నట్లు మీరేమని చెప్పెదరని. ౯.

కోలచ్చిళ్ శువర్‌క్కముమ్ యానేయెన్నుమ్
కోలమిల్ నరగముమ్ యానేయెన్నుమ్*
కోలమ్‌తిగళ్ మోక్కముమ్ యానేయెన్నుమ్
కోలచ్చుయిర్‌గళుమ్ యానేయెన్నుమ్*
కోలచ్చిళ్ తనిముదల్ యానేయెన్నుమ్
కోలచ్చిళ్ ముగిల్‌వణ్ణ నేఱుక్కొలో*
కోలచ్చుళలగత్తీర్ క్కువై యోశొల్లుగేఁ
కోలన్దిగళ్ కోదై యోఁకూన్దలుక్కే. ౧౦.

ఆ॥ కోలమ్‌కొళ్ - ఆందము (నుఖము) గల, శువర్‌క్కముమ్ - స్వర్గముపకును, యాశై యొన్నుమ్ - నేనేనిర్వాహకుడనిచెప్పను. యాశై - నేనే, కోలమిల్ - నుఖములేని, నరక ముమ్ - నరకమునకును నిర్వాహకుడను, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పను. యాశై - నేనే, కోలమ్ కొళ్ - (ఆపరిచ్ఛిన్న) నుఖముగల, మోక్కముమ్ - మోక్షమునకు నిర్వాహకుడను, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పను. కోలమ్‌కొళ్ - జ్ఞానానన్దస్వరూపులైన, ఉయిర్‌గళుమ్ - జీవాత్మలకును, యాశై - నేనేనిర్వాహకుడను, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పను కోలమ్‌కొళ్ - విచిత్రస్వభావముగలదై, తని - ఆ ద్వి తీ య మైన, ముదల్ - కారణమైనమూలప్రకృతికిని, యాశై - నేనేనిర్వాహకుడను, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పను. కోలమ్‌కొళ్ - (ఇన్ద్రధనుస్సుమొదలగు) వైచిత్ర్యముగల, ముగిల్ - మేఘమువంటి, వ ణ్ణ క్ - కాన్తిగలసర్వేశ్వరుడను, ఏఱిక్కొణ్‌ - ఆవేశించియున్నాడో కోలమ్‌కొళ్ - సుందరులై, ఉలగ త్తిర్‌క్కు - లోకిపులై నమీకు, కోలమ్ - సౌందర్యము, తిగళ్ - ప్రకాశించుచున్న, కోదై - మాలిక చేనలంకరింపబడిన, ఎక్ - నాకొమార్తెయైన, కూన్దలుక్కు - చక్కనికొప్పుగలయీపెకు, ఎక్ - ఏవిధముగానున్నదని, శొల్లుగేశ్ - చెప్పెదను.

తా॥ సర్వేశ్వరావేశముగలిగిన మాపిల్ల స్వర్గ నరకమోక్షములకును, చేతనాచేతనములకును నేనే స్వామియని చెప్పుచున్నమాటను మీకునేనేమని చెప్పెదవని. ౧౦

‡‡ కూన్దల్ మలర్ మఙ్గైక్కు మ్ణాళ్ణాడనైక్కుమ్
కులవాయర్ కొళ్ళున్దుక్కుమ్ కేళ్వనైనాన్*
వాయ్న్దవళ్ళుదివళనాడ మన్ను
కురుకూర్ చ్చడగోవ కుల్ నైవల శెయ్దు*
ఆయ్న్దతమిళ్ మాలై యాయిరత్తు
ళ్ళైయు మోర్ పత్తుమ్‌వల్లార్*ఉలగిల్
ఏన్దుపెరుఙ్చెల్వత్తరాయ్ తిరుమా
లడియార్‌గళై ప్పూశిక్కనోడ్ కార్‌కళే. ౧౧.

ఆ॥ కూన్దల్ - శ్లాఘ్యమైనకొప్పుగల, మలర్‌మఙ్గైక్కుమ్ - కమలవాసినియైన శ్రీదేవికిని, మణ్ మడన్దైక్కుమ్ - భూమిప్రియురాలికిని, ఆయర్ - గోపలయొక్క, కులమ్ - వంశమందు, కొళ్ళుదుక్కుమ్ - చిగురుపలెనున్నవన్నెగల కిశోరికిని, కేళ్వనాన్ - వాయకుడైన పర్వేశ్వరునియుద్దేశించి, వాయ్న్ద - (భావచేసర్వేశ్వరుని) సమాపించినవారై, వళ్ళుదివళనాడ - వళ్ళుదివళనాడు అనెడిదేశమందు, మన్ను - ఆమరిక తోడ చేపీయున్న వారుసైన, శడగోవ - సమూహ్యుల్లు, కుల్ నైవల్ - ఆన్తరఙ్గికజ్ఞానముగా, శెయ్దు - అనుష్ఠించి, ఆయ్న్ద - వేదార్థ మునుబరిశీలించిపాడించిన, తమిళ్ మాలై - ద్రావిడభాపన్దర్భరూపమైన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యి పాశురములలో, ఇవైయుమోర్ పత్తుమ్ - విలక్షణమైనపదిపాశురములను, వల్లార్ - అభ్యసించువారు, ఉలగిల్ - లోకమందు, ఏన్ద - భాగ్యవంతుడగు, పెరుమ్ శెల్వత్తరాయ్ - గొప్పసిరిగల

నమ్పత్తుగలవారై, తిరుమల్ - శ్రీయఃపతియొక్క, అడిమూర్గళై - దాసులను, పూశిక్క - ఆరాధించుటకు (దగిన), నోఱ్‌ఱార్గళ్ - భాగ్యముగలవారగుదురు

తా॥ శ్రీభూనీళాదేవులకుపల్లభుండైన సర్వేశ్వరుని విషయమై వానిచేష్టాదులను భావించి నమ్మళ్వార్లనుప్రసాదించిన యీపదిపాశురముల సభ్యసించువారు ఈలోకమందు శ్రీవైష్ణవుల వారాధింపము గొప్పకీర్తిగలవారై యుందురని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

---

౭ - వ, తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక:—ఈవిధంబున సర్వేశ్వరుని యనుభవించిన వాడు వేంచేయునందున, దీనికిం గారణమేమని యాలోచించి, తనయందు సాకుగలిగినదక్షి ' నేనుస్వరూపమునిదలంచక తన్నుప్రాప్తి కుపాయముగా తలంచియున్నానని యు, ఆ యుపాయ ము నెరవేరినప్పుడు తనదగ్గఱవచ్చిచేరెద ననియు దలంచి నన్ను ఉపేక్షించియున్నాడో యేమోయని యాలోచించి నాయంటట్టియేవిధ మైన యుపాయమును లేదనివిన్నవించి వానినూమలయందు వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతియొక్క శ్రీపాదములయందు ప్రపత్తిచేయుచున్నారు.

‡‡ నోఱ్‌ఱనోన్బిలేన్ నుణ్ణఱివిలే నాగిలుమినియునై న్నెన్బిల *ఒన్ఱుమ్
ఆఱ్‌ఱకిఱ్కిన్ఱిలే నరవినణై యమ్మానే*
శేఱ్‌ఱుత్తామ రైశెన్నెలూడుమలర్ శీరీవరమఙ్గలనగర్ *
వీఱ్‌ఱిరున్ద వెన్దా యునక్కుమిగై యుళ్లేనడ్గే. ౧

ఆ॥ నోఱ్‌ఱ - (ఫలమునుగోరి) చేసిన, నోన్బుఇళ్లేన్ - వ్రతము (కర్మయోగము) గల వాడనుకాను. నుణ్ - సూత్ష్మమైన (స్వస్వరూపజ్ఞానపూర్వక మైన), అఱివు-జ్ఞానము, ఇళ్లేన్ - కలవాడనుకాను ఆగిలుమ్ - అయినను, ఇని - ఇఁకమీద, ఉన్నైన్నెవిట్టు - నిన్నువిడిచి, ఆఱ్‌ఱ ఆఱియుండుటకు, కిఱ్కిన్ఱిలేన్ - సమర్థుడనుకాను, అరవు-ఆదిశేషుని, అణై - పడక గాగల, అమ్మానే - ఓస్వామీ! శేఱు - బురదప్రదేశమందుమొలిచిన, తామరై - పద్మములు, శెన్నెలూడు - శెన్నెలనెడిఎఱ్ఱధాన్యముతోగూడ, మలర్ - వికసించియున్న, శీరీవరమఙ్గలనగర్ - శీరీవరమంగలనగరమునెడి వాసమావలలో, వీఱ్‌ఱిరున్ద - నీమహిమప్రకాశించునట్లు వేంచేసియున్న, ఎన్దాయ్ - ఓస్వామీ! అడ్గు - అదివ్యదేశములో వేంచేసియున్న, ఉనక్కు - నీకు, మిగైయుళ్లేన్ - (నీరక్ష్యవర్గములో) బైడివాడనుకాను.

తా॥ అనంతకాయివైన ఓ శ్రీయఃపతీ! నేను కర్మయోగము నెఱుగను, జ్ఞానమును నెఱుగను. తృణమాత్రముకూడ నిన్ను వదలియుండలేక నీయందుమిక్కిలి భక్తిగలవాడనైయున్నాను. ఆభక్తిగూడ నాకు స్వతాపానురూపమైనదేగాని పాధనముకాదు. ఆశ్రితులను రక్షించుటకై పరమపదమునుండి వానమూమలలో వేంచేసియున్ననీకు ఆశ్రితకోటిలో జేరిన నన్నురక్షించక తప్పదని. ౧.

అఱ్ఱుఱ్ఱ వీళల్లేనిఱ్ఱుఱ్ఱ వీళల్లే నున్నై క్కాణుమవాఱ్ పిఱ్ఱ్ఱ్ఱు*నాళ్
ఎఱ్ఱుఱ్ఱ వీనుమల్లే నిలఱ్ఱై శేర్ ప్పవమ్మానే*
తిఱ్ఱళ్ శేర్ మణిమూడనీళు శిరీవరమఱ్ఱలనగరుఱ్ఱై *
శేఱ్ఱుశేక్కరత్తాయ్ తమియేనుక్కరుళాయే. ౩.

అ॥ అఱ్ఱుఱ్ఱ వీళల్లే - పరమపదములోనున్న వాడనుకాను. ఇఱ్ఱుఱ్ఱ వీళల్లే - ఇచ్చట సంసారులతో జేరియున్న వాడనుకాను. ఉన్నై న - నిన్ను, కాణుమ్ - సేవింపవలయునని, ఆవాఱ్ - ఆశయందు, పిఱ్ఱ్ఱ్ఱు - పడి, నాళ్ - నేను, ఎఱ్ఱుఱ్ఱ వీనుమల్లే - ఎచ్చటనున్న నారితోనున్న వాడనుకాను. ఇలఱ్ఱై - లంకను, శేర్ ప్ప - నశింపజేసిన, అమ్మానే - ఓస్వామీ! తిఱ్ఱళ్ - చంద్రకుండలమును, శేర్ - చేరియున్న, మణి - రత్నముమాలైన, మూడఱ్ఱళ్ - మేడలచే, నీడు - పెరిగియున్న, శిరీవరమఱ్ఱలనగర్ - వానమామలయందు, ఉఱై - నిత్యవాసముజేయుచున్న వాడవును, శేఱ్ఱుశేక్కరత్తాయ్ - శఙ్ఖచక్రధరుడవునైన ఓస్వామీ! తమియేనుక్కు - ఒంటివాడనైయున్న నాయందు, అరుళాయ్ - కృపచేయుము.

తా॥ చంద్రమండలమువలెను పెరిగియున్న మేడలుగల వానమామలలో వేంచేసియున్న ఓశ్రీయఃపతీ! నిన్ను నేను సేవింపవలయునని యాశబడి దానిని లభించక నిత్యనూరులపాటియు సంసారులపాటియు కాకపోతిని. నామనస్సు నెచ్చటయు ఆసురియుండదు గాన శీఘ్రములో నన్ను నుగ్రహింపుమాయని. ౨

కరుళప్పుటొక్కొడిశేక్కరప్పడై వానవాడివెఱ్ఱొర్ ముగిల్ వణ్ణా*
పొరుళల్లాదవెన్నై ప్పొరుళాక్కి యడిమైకొణ్డాయ్*
తెరుళ్ కొళ్ నాన్మఱై వల్లవర్ పలర్ వాఴ్ శిరీవరమఱ్ఱలనగర్ క్కు*
అరుళ్ శెయ్‌దళ్ళియున్దా యతియేనొరునై మ్మాఱ్ఱే. ౩.

అ॥ కరుళ - (శత్రువులమీద) కోపగించుచున్న, ప్పుళ్ - గరుత్మంతుని, కొడి - ధ్వజముగాను, శక్కరమ్ - సుదర్శనమును, పడై - ఆయుధముగాను, వానమ్ - పరమపదమును, నాడ - వాసస్థానముగానుగలవాడవై, ఎఱ్ - శాసుస్వామియైన, కార్ - వర్షాకాలమందలి, ముగిల్ - మేఘమువంటి, వణ్ణా - (ఔదార్య) స్వభావముగలవాడా! పొరుళల్లాద - వస్తువుకాని (జ్ఞానము లేని) ఎన్నై న - నన్ను, పొరుళాక్కి - వస్తువుగాజేసి, (శాస్త్రజ్ఞానమునుగలుగజేసి) అడిమైకొణ్డాయ్ - దానిని గాజేసికొంటివి; తెరుళ్ కొళ్ - (ప్రాప్య(ప్రాపక) జ్ఞానముగలవారను, నాన్మఱై - నాలుగువేదములను, వల్లవర్ - అధ్యయనంచినవారునైన, పలర్ - అనేక(శ్రీవైష్ణవులు, వాఴ్ - నిత్యవాసముచేయుచున్న, శిరీవరమఱ్ఱలనగర్ క్కు - వానమామలలోనివసించుచున్న వారికి, అరుళ్ శెయ్‌దు - కృపజేసి, అళ్ళి - (నన్ను నుగ్రహించుటకై) ఆవానమామలలో, ఇరున్దాయ్ - వేంచేసియున్న స్వామీ! ఒరునై మ్మాఱు - (దానికి) ఒక ప్రత్యుపకారము, ఆతియేన్ - ఎఱుంగను.

తా॥ ఓగరుడధ్వజుడా! చక్రాయుధుడవై పరమపదమునందు వేంచెసియున్న నీవు, జ్ఞానాధికులైన అనేక శ్రీవైష్ణవులు వేంచేసియున్న వానమామలకువేంచేసి జ్ఞానహీనుడనైయున్న నాకు జ్ఞానమునుగలుగజేసి నన్ను కృతార్థునిగాజేసిన నీకు నేనేమి ప్రత్యుపకారము చేయుదును.

మూఱు శేర్ పడై నూఱ్ఱువర్ మడ్గ ఓరై వర్ క్కాయ్ న్దుమాయప్పోర్
నీఱు శెయ్ద వెన్దాయ్ నిలక్కీడవమ్మానే* [పణ్ణి*
తేఱు ఞానత్తర్ వేద వేళ్వియా ల్చిరీవరమఙ్గలనగర్*
ఏఱు పీఱ్ఱీరున్దా యునై నెయ్దెయ్ద కూఱువనే. ౪.

అ॥ మూఱు శేర్ - శత్రువులైవచ్చిన, పడై - ఆయుధములుగల, నూఱ్ఱువర్ - దుర్యోధనాదులు నూఱుసుఱును, మడ్గ - నశించుటలు, ఓర్ - సహాయములేనివారైన, వివర్ క్కు - పఞ్చపాణ్డవులవిషయమై, ఆయ్ - ప్రీతిగలవాడవై, అన్ఱు - అప్పుడు, మాయ - కృత్రిమమైన, పోర్ - యుద్ధమున, పణ్ణి - చేసి, నీఱు శెయ్ద - భస్మముగాజేసిన, ఎన్దాయ్ - ఓస్వామీ! నిలమ్కీణ్డ - (పాతాళములోనుండి) భూమినివిడతీసిన, అమ్మానే - ఓస్వామీ! తేఱు - నిర్మలమైన, ఞానత్తర్ - జ్ఞానముగలవారియొక్క, వేదమ్ - వేదమందుఁజెప్పబడిన, వేళ్వి - భగవదారాధనము, ఆతా - ఎడతెగకనడుమున్న, శిరీవరమఙ్గలనగర్ - వానమామలను, ఏఱ్ - ఎక్కి, పీఱ్ఱీరున్దాయ్ - తనమహిమప్రకాశించునట్లు వేంచేసియున్న వాఁడా! ఉనై నెయ్దిన్ను, ఎన్ఱు - ఎప్పటి, ఎయ్ద - పొందుటకు, కూఱువన్ - విలిచెదను.

తా॥ దుర్యోధనాదులను జంపి పఞ్చపాండవులను రక్షించినస్వామీ! జ్ఞానాధికులెల్లప్పుడును తిరువారాధనముజేయుచున్న వానమామలయందు వేంచేసియున్న నిన్ను బొందుటకు నేనేమి యుపాయము జేసెదనని. ౪.

ఎయ్దక్కూ ఱుదలావదే యెనక్కెవ్వ కెవ్వత్తుళాయుమాయ్ నిన్ఱు*
కైదవఞ్ఞళ్ శెయ్యుమ్ కరుమేనియమ్మానే*
శెయ్దవేళ్వియర్ వైయత్తే వరతా చ్చిరీవరమఙ్గలనగర్*
కైతొ ఴివిరున్దా యదునానుమ్ కణ్డనే. ౫.

అ॥ ఎనక్కు - నాయొక్క, ఎయ్ద - పురుషార్థప్రాప్తికి సాధనముగా, కూఱువదల్ - (నిన్ను) పిలుచుట (అపేక్షించుట), ఆవదే - స్వయాపానురూపమగునా? ఎవ్వ - ఎంత అసాధ్యమైన, కెవ్వత్తుళ్ - శత్రువులయందుగూడ, ఆయుమాయ్నిన్ఱు - ప్రవేశించియుండి, కైదవఞ్ఞళ్ - కృత్రిమములను (నాస్తికమతములను పరిహరించుట), శెయ్యుమ్ - చేయుచున్న, కరుమేని - శ్యామలమైన తిరుమేనిగల, అమ్మానే - ఓస్వామీ! శెయ్ద - చేసుకొనిన, వేళ్వియర్ - భగవదారాధనముగలవారై, వైయమ్ - భూలోకమందున్న, తేవర్ - శ్రీవైష్ణవులు, ఆతా - నిరవధికముగా వాసముజేయుచున్న, శిరీవరమఙ్గలనగర్ - వానమామలయందు వాసముజేయుచున్న వారు, కైతొ ఴి - ఆశ్రయించునటుల, ఇరున్దాయ్ - వేంచేసియుంటివి, అదు - దానిని, వానుమ్ - నేనును, కణ్డేన్ - చూచితిని.

తా॥ ఓస్వామీ! శత్రువులెంతబుద్ధిమంతులైనను వారిసంపులో ప్రవేశించి తన్న నుందర మైనమాయచే మోహపెట్టి వారిని కైవశాద్ధాని చాస్తికమతములయందు ప్రవేశంపజేసి, నిన్నారాధించి కృతకృత్యులైయున్న శ్రీవైష్ణవులాశ్రయించునట్లు వానమామలయందు వేంచేసియున్న నిన్ను నేనొకపులుతూ చూచుటకు నాకు స్వగుణమాత్రమాదని. ౫.

‡‡ ఏనమాయ్‌నిలఙ్గిణవెన్నప్పనేకణ్ణా ఎన్నుమెన్నై యూళుడై*
వానవాయగనే మణిమాణిక్కచ్చుడరే*
తేనమామొళిల్ తణ్‌శిరీవరమఙ్గలత్తవర్ కైతొழுవుత్తై*
వానమామలై యే యడియేఁతొழுవన్దరుళే. ౬.

ఆ॥ ఏనమాయ్ - వరాహమై, నిలమ్ - భూమిని, కీణ్ణ-(పాతాళములోనుండి) విడతీసిన, ఎన్నప్పనే - శాస్వామీ ! కణ్ణా - శ్రీకృష్ణుడా ! వానమ్ - పరమపదవాసులకు, నాయగనే - శాశ్వుడా ! ఎన్నుమ్ - ఎల్లప్పుడును, ఎన్నై-నన్ను, ఆళుడై-దానునిగాజేసికొనినవాడా! మణి-ణాళ్యమైన, మాణిక్కమ్ - రత్నమువంటి, శుడరే-తేజస్సుగలవాడా ! తేన-తేనెచేనిండియున్న, మా మొళిల్ - మామిడితోటులుగల, తణ్-చల్లనైన, శిరీవరమఙ్గలత్తవర్ - వానమామల మందున్న వారు, కైతొழுత - ఆశ్రయించినటుల, ఉనై - నిత్యవాసముజేయుచున్న వాడవై, వానమ్ - పరమపదమందు, మా - గొప్ప, మలైయే - పర్వతమువలెవేంచేసియున్న వాడా ! అడియేఁ - దానుడనైనసేను, తొழுత - ఆశ్రయించునటుల, వన్దరుళ్ - వేంచేసికృపజేయుము.

తా॥ వరాహావతారమందు భూమినుద్ధరించి, నిరతిశయభోగ్యమైన వానమామలయందున్న వారందరు శాశ్రయించి యుజ్జీవించునటుల వానమామలయందిప్పుడు వేంచేసియుండి నిత్యశూరులలో పాటినన్ను దానునిగాజేసికొనిన ఓశ్రీయఃపతీ ! నేను ప్రత్యక్షముగా సేవించునట్లు వాయందుగృపజేసి వేంచేయుమాయని. ౬.

వన్దరుళియెన్నిఱైజ్ఞ్డిణ్ణా వానవర్‌కొழுన్దే*ఉలగుక్కోర్
మున్తైత్తాయ్‌తన్తైయే ముழுవేళులగుముణ్డాయ్*
శెన్దొழிలవర్ వేదవేళ్వియతా చ్చిరీవరమఙ్గలనగర్*
అన్దమిల్ పుగழ్ యడియేనై యగప్ పిరివే. ౭.

ఆ॥ వన్దరుళి - (పరమపదమునుండి) వేంచేసి, ఎన్నిఱైఞ్ - వానమన్నును, ఇడమ్‌కొండ - వాసస్థానముగాజేసికొనినవాడవై, వానవర్ - నిత్యసూరులకు, కొழுన్దు - చిగురువంటివాడవై, (నిర్వాహకుడవై) ఉలగుక్కు - లోకములకు, ఓర్ - విలక్షణుడవై, మున్తై - ఆనాదియైన, తాయ్‌తన్తైయే - తల్లిగాను తండ్రిగానున్నవాడవై, ముழுవేళ్ - సంపూర్ణమైన, ఏழுలగుమ్ - సప్తలోకములను, ఉణ్డాయ్ - మ్రింగినవాడవై, శెమ్ - సుందరమైన (అనన్యప్రయోజనమైన), తొழிలవర్ - వృత్తిగల శ్రీవైష్ణవులయొక్క, వేదమ్ - వైదికమైన, వేళ్వి - భగవదారాధనము, అతా - ఎడతెగకనడుచుచున్న, శిరీవరమఙ్గలనగర్ - వానమామలలో, అన్దమిల్ - అవధిలేని, పుగழ్ - కీర్తిగలవాడవైవేంచేసియున్నవాడా! అడియేనై - దానుడనైననన్ను, అగప్ పిరివే - విడువకుమా.

తా॥ సమస్తచేతనులకును సకలవిధబంధువై వారియూపత్తును బోగొట్టితీంచి, నామనస్సు నందు నిత్యవాసముజేయుదు, అనన్యప్రయోజనులైన శ్రీవైష్ణవులు నిత్యవైభవ్యము జేయునట్లు వానమామలయందు వేంచేసియుండు ఓస్వామీ ! నన్ను వేఱీంచక యుజ్జీవింపుమాతని. ౭.

అగప్పొరునీయై తమాయవల్లై మ్బుల నగళామవై నన్గటిన్దనగ్*
అగప్పొయెన్నైయుమ్ నీ యరుమ్ శెయ్ పీళ్ త్తి కణ్ణాయ్*
పగఱ్ఱిదిర్ మణిమాడనీడు శిరీవరమజ్జైవాణనే*ఎన్ఱుమ్
పుగఱ్ఱియవెన్దాయ్ పుళ్ళిక్ వాయ్‌పిళన్దానే. ౮.

ఆ॥ పగల్‌కదిర్ - మిక్కిలి ప్రకాశించుచున్న, మణి - రత్నమయమైన, మాడజ్జిళ్ - మేడలచే, నీడు - పొడిగియున్న, శిరీవరమజ్జై - వానమామలకు, వాణనే - నిర్వాహకుడా! ఎన్ఱుమ్ - ఎప్పుడును, పుగఱ్ఱుక్ - (ఆభక్తులు) ప్రవేశించుటకు, అరిదు - దుర్లభుడైన, ఎన్దాయ్ - ఓస్వామీ! పుళ్ళిక్ - బకాసురునియొక్క, వాయ్ - నోటిని, పిళన్దానే - చీల్చినవాడా! అగప్పొరు - (ఆభక్తులను) దూరముగానిడుచుట్ట, నీ - నీవు, వైత్త - ఏల్పఱిచిన, మాయమ్ - ఆశ్చర్యమైన, వల్ - అతిశూరమైన, ఐమ్బులన్గళాల్ - పంచేంద్రియములను, నన్ను - చక్కగా, ఆటిన్దనగ్ - ఎఱుగితిని. ఎన్నైయుమ్ - నన్నును, నీ - నిన్ను, అగప్పొరు - నిన్ను చేరనట్లుచెసి, అరు - తప్పించుకొనుట కశక్యమైన, శెయ్ వినై - క్రియలనుసెడి బుద్ధిదయందు, పీళ్ త్తి కణ్ణాయ్ - పడత్రోసితివి.

తా॥ ఆభక్తుల కత్యన్తదుర్లబుడవై వానమామలయందు వేంచేసియున్న ఓశ్రీయఃపతీ! నీప్రతికూలులు నిన్నుబొందక సంసారమందుమునుగునట్లు పఞ్చేంద్రియములను సృష్టించితివి. నన్నుగూడ తదుసంసారమందు పడత్రోసెదవోయని భయపడుచున్న నాయొక్కపాపములను బకాసురుని చంపినట్లు సంహరించుమాయని. ౭.

పుళ్ళిన్ వాయ్‌పిళన్దాయ్‌మరుదిఱ్ఱై పోయినా యెరుదేఱ్ఱడర్ త్త*ఎన్
కళ్ళమాయవనే కరుమాణిక్కచ్చుడరే*
తెళ్ళియార్ తిరువానమ్మజ్జై గళ్ వల్లార్ మలిన్ద శిరీవరమజ్జై*
ఉళ్ళిరున్దవెన్దా యరుళాయయ్యమాయెన్ఱెన్కొ. ౮.

ఆ॥ పుళ్ళిన్ - బకాసురునియొక్క, వాయ్ - నోటిని, పిళన్దాయ్ - చీల్చినవాడా! మరుదు - మద్దిచెట్టుమధ్యమునొక్క, ఇఱై - నడుమను, పోయినాయ్ - కొట్టినవాడా! ఎరుదుఏఱ్ఱ్ - వృషభములనేడింటిని, ఆడర్ త్త - సంహరించిన, కళ్ళమ్ - పంచకుడవైన, ఎన్‌మాయవనే - నాయాశ్చర్యకర్తయొడా! కరు - నీలమైన, మాణిక్కమ్ - రత్నమువంటి, కుడరే - తేజస్వులవాడా! తెళ్ళియార్ - నిర్మలమైనజ్ఞానముగలవారై, తిరు - (భగవత్ప్రేరూపమును బ్రతిపాదించుటచే శోభిల్లుచున్న), వానమ్మజ్జై - వానమామలయందు, వల్లార్ - ఆధ్యయనించిన శ్రీవైష్ణవులు, మలిన్ద - సంపూర్ణముగా నివసించుచున్న, శిణ్ - చల్లనైన, శిరీవరమజ్జై - వానమామలయొక్క, ఉళ్ - లోపల, ఇరున్ద - వేంచేసియున్న, ఎన్దాయ్ - ఓస్వామీ! ఎనక్కు - నాకు, ఉయ్యుమాఱు - ఉజ్జీవించువిధమును, అరుళాయ్ - కృపజేయుమా.

తా॥ బకాసురుడుమొదలగు సమస్తశత్రువులను నిరసించి వైదికులైన శ్రీవైష్ణవులచే నిండియున్న వానమామలలో నిరవధికశేషీయుతుడవై వేంచేసియున్న ఓస్వామీ! నేను జీవించునట్లు నాకుం గృపచెయుమాయని. ౯.

ఆజెనక్కునిన్నాభదమే శరణాగ తన్దొళిన్దాయ్*ఉనకోర్ కైమ్మాఱునానొన్ఱిలే నెనదావియుమునదే*
శేఱుకొళ్ కరుమ్బుమ్‌పెరుమ్ శెన్నెలుమ్‌మలితణ్‌శీరివరమ్బై*
నాఱుపూన్దడ్డుత్తాయ్‌ముడియాయ్ శెయ్‌వనాయగనే. ౧౦.

అ॥ శేఱుకొళ్ - బుఱదగల ప్రదేశమందు, కరుమ్బుమ్ - చెరుకును, పెరుమ్‌శెన్నెలుమ్ - గొప్పయైఅట్టాన్యమును, మలి - నిండి, తణ్ - చల్లనైన, శీరివరమ్బై - వానమామలలో వేంచేసి యున్న, నాఱు - పరిమళించుచున్న, పూ-సుందరమైన, తణ్-చల్లనైన, తుళ్-తిరుత్తులాయిని, ముడియాయ్ -కిరీటమందుగలవాడా! శెయ్వనాయగనే - నిత్యసూరినాథుఁడా! ఎనక్కు-నాకు, ఆఱు-ఉపాయమునిచ్చునపుడు, నిన్ పాదమే-నీతిరువడికళ్ళనే, శరణాగ - ఉపాయముగా, తన్దొళిన్దాయ్ - ఇచ్చితివి. ఉనక్కు - నీకు, నానేమ, ఓర్ కైమ్మాఱు-ఒకయుపకారమును, ఒన్ఱు-ఒకవిధముచేతను, ఇలేన్ - చేయుటకూ క్రుండనుకానము, ఎనదు - నాయొక్క, ఆవియుమ్ - ఆత్మయు, ఉనదే - నీదియె.

తా॥ నిరతిశయభోగ్యమైన వానమామలయందు వేంచేసియున్న ఓ శెయ్వనాయక స్వామీ! ఏ విధమైన ఉపాయమునులేని నాకు నీతిరువడికళ్ళనే ఉజ్జీవనోపాయముగా నిచ్చితివి దానికి ప్రత్యుపకారముగా నేనేమియుపకరించెదనో నాయాత్మగూడ నీదేగనుక దానినిగూడ సమర్పించుటకు నాకధికారములేదని. ౧౦.

‡‡ శెయ్వనాయగణ్ నారణణ్ తిరివిక్కిరమనడియిణైమిశై*
కొయ్‌కొళ్ పూమ్బొళిల్ శూళ్ కురుగూర్ చ్చడగోపన్*
శెయ్‌దవాయిరత్తుళ్ పైతణ్‌శీరివరమ్బై మేయపత్తుడణ్*
సైగలే పాడవల్లార్ వానోర్ క్కారావముదే. ౧౧

అ॥ శెయ్వనాయగణ్ - నిత్యసూరినిర్వాహకుడును, నారణణ్ - సకలవిధబంధువు, తిరివిక్కిరమణ్ - త్రివిక్రమావతారమెత్తినవాడుసైన సర్వేశ్వరునియొక్క, అడియిణైమిశై - శ్రీపాదద్వన్ద్వములమీద, కొయ్‌కొళ్-కొయ్యతగిన, పూ-పుష్పములుగల, పొళిల్-తోటలచే, శూళ్ - చుట్టబడిన, కురుగూర్ - తిరునగరియందువేంచేసియున్న, శడగోపణ్ - నమ్మాళ్వార్లు, శెయ్‌ద - పాదించిన, ఆయిరత్తుళ్ - చెయ్యిపాశురములలో, తణ్ - చల్లనైన, శీరివరమ్బై - వానమామలను, మేయ - ప్రతిపాదించిన, ఇపైపత్తు - పదిపాశురములను, ఉడణ్ - భక్తితోగూడినవారై, పాడవల్లార్ - గానముజేయసమర్థులయినవారు, వానోర్‌క్కు - నిత్యసూరులకు, పైగలే - ప్రతిదినమును, ఆరా-పైపైయూళలుగలుగజేసెడి, ఆముదు-అమృతమువలె భోగ్యభూతులై యుందురు.

తా॥ పుష్పతోటలచే నిండియున్న తిరువగరికి స్వామియైన నమ్మాళ్వార్లు వానమామలవిషయమై పాదించిన యీపదిపాశురములను భక్తితో గానముజేసినవారిని నిత్యసూరులు మెచ్చుకొనుదురని.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.
జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౮-వ తిరువాయ్‌మొళి.

ఆవతారిక—వానమామలలో తనకోరిక నెరవేరనందున దుఃఖితులైన నమ్మళ్వార్లు, "నాకు ప్రాప్యమును ప్రాపకమును సర్వేశ్వరుడేయనెడి జ్ఞానమునిచ్చినచో" యని యింతమాత్ర మునకు సన్తోషించి తిరుక్కుడన్దకుపోయి ఆరావముదా మళ్వార్లనుసేవించి అచ్చటనూడ తన మనోరథము పూర్తికానందున మిక్కిలి శోకించుచున్నారు.

ఆరావముదే యడియేనుడలమ్ నిన్బాలన్బాయే*
నీరాయ్‌వైన్దు కరైయవురుక్కుగిన్ఱ నెడుమాలే*
శీరార్ శెన్నెల్‌కవరిపీళుమ్ శెళునీర్‌తిరుక్కుడన్దై*
ఏరార్ కోలమ్‌తిగళ్‌కిడన్దాయ్‌కణ్డేనెమ్మానే. ౧.

అ॥ ఎమ్మానే - ఓస్వామీ! ఆరా - (చాలునని) తృప్తిపొందించని, అముదే - అమృతము వలె భోగ్యభూతుండా! అడియేన్ - దానుండనైన శాయొక్క, ఉడలమ్ - శరీరము, నిన్బాల్ - నీవిషయమైన, అన్బాయ్ - ప్రీతిస్వరూపమై, నీరాయ్ - (ఆప్రీతి) నీరైకరిగి, ఆవైన్దు - ఊన్న చోటులోనుండక తిరిగి, కరైయ - మిక్కిలి శిథిలమగునట్లు, ఉరుక్కుగిన్ఱ - కరిగించుచున్న, నెడు మాలే - సర్వేశ్వరుడా! శీర్ - సౌందర్యమునే, ఆర్ - పూర్ణమైన, శెన్నెల్ - శెన్నెల్‌ధా న్యము, కవరి - చామరమువలె వీళుమ్ - వినమ్రించున్న, శెళునీర్ - సమృద్ధమైనజలముగల, తిరుక్కుడన్దై - తిరుక్కుడందయనెడి దివ్యదేశమందు, ఏరార్ - సౌందర్యమునేపూర్ణమైన, కోలమ్ - అలజాక్కారము, తిగళ్‌గిడన్దాయ్ - ప్రకాశింపనట్లు, కిడన్దాయ్ - పవ్వళించితివి, కణ్డేన్ - (నేను) సేవించితిని.

తా॥ ఓఆరావముదా! నాతోమాటలాడకుండ తిరుక్కుడందయందు పవ్వళించియున్న నిన్ను సేవించిన నాశరీరము నీయందతిప్రేమచే శిథిలమగునట్లు చేసితివని. ౧.

ఎమ్మానే యెన్‌వెళ్ళైమూర్‌త్తి యెనైన్నైయాళ్వానే*
ఎమ్మానవురువుమ్ వేఱుమాగా లావాయెళిలేత్తే*
శెమ్మాక్‌కమలమ్ శెళునీర్‌మిశై కణ్‌మలరుమ్ తిరుక్కుడన్దై*
అమ్మామలర్‌క్కణ్ణిళిర్‌గిన్ఱానే యెన్నాగశెయ్‌గేనే. ౨.

అ॥ ఎమ్మానే - ఓవాస్వామీ! ఎన్ - నావిషయమందు, వెళ్ళైమూర్‌త్తి - పరిశుద్ధమైనస్వ భావముగలవాడా! ఎనైన్నై - నన్ను, ఆళ్వానే - పరిపాలించువాడా! మా - శ్లాఘ్యములై, ఎవ్వు రువమ్ - (మఱొక్కొ) ఏయవతారములనుగూడ, వేఱుమాగా లావాయ్ - ఇచ్ఛానుసారముగా, ఎళిల్ - పరిగ్రహించువాడా! ఎళిల్ - గొప్పకాన్తిగలవాడవై, ఏత్తే - వ్యసభవమువలెమదించియు న్నవాడా! శెమ్ - ఎఱ్ఱనై, మా - శ్లాఘ్యమైన, కమలమ్ - పద్మము, శెళునీర్ మిశై కణ్ - సమృ ద్ధమైనజలమునైన, మలరుమ్ - వికసించుచున్న, తిరుక్కుడన్దై - తిరుక్కుడన్దయందు, మా - విల క్షణమైన, అమ్మలర్ - ఆపద్మముపలెనున్న, కణ్ - నేత్రములను, పళిర్‌గిన్ఱానే - మూసుకొని నిద్రించువాడా! నాన్ - నేను, ఎన్ శెయ్‌గేన్ - ఏమిచేసెదను.

తా॥ నాయజ్ఞానాదులను బోగొట్టి నన్ను సాత్వికునిగాజేసి నాతోసంశ్లేషించుము నన్నువశపఱచుకొనుటకై మత్సాధ్యసాధకభావము లేశమైన ఓస్వామీ! ఇప్పుడు తిరుక్కుడన్దయందు నాతోమాటలాడక నిద్రించుచున్నావు. నిన్ను బొందుటకై నేనేసాధనమును జేసెదనని. ౨.

ఎన్నాఁ శెయ్‌గేఁ యారేకళై కణ్ణైన్నె యెఁ శెయ్‌గిన్ఱాయ్*
ఉన్నాలల్లాల్ యావరాలు మొన్ఱుక్కుత్తై వేడ్గేఁ*
కన్నార్ ముదిర్ శూళ్ కుడన్దైక్కిడన్దా యడియేనరువాణాళ్*
శెన్నా శెన్నాళన్నా ళునతాళ్ పిడిత్తే శెలక్కాణే. 3

ఆ॥ నాఁ - నేను, ఎఁ శెయ్‌గేఁ - ఏమిచేసెదను? కళైకణ్ - (నాకు) రక్షకులు, యారే - (నీకంటె) ఎవరగుదురు? ఎన్నై - నన్ను, ఎఁ శెయ్‌గిన్ఱాయ్ - ఏమిచేయుచున్నావు? ఉన్నాలల్లాల్ - నిన్నుతప్ప, యావరాలుమ్-ఎవ్వరిచేతను, ఒన్ఱు - ఒకవిధమైన, కుఱైయుమ్ - కొఱతను, వేడ్గేఁ - (పూర్తిచేసియివ్వమని) యాచించను. కఁఆర్ - తామ్రముచేఁగ్రుణమైన (తామ్రమయమైన), మదిళ్ - (ప్రాకారములచే, శూళ్ - చుట్టఁబడిన, కుడన్దై - తిరుక్కుడన్దయందు, కిడన్దాయ్ - పవ్వళించినవాఁడా! అడియేఁ - దాసునియొక్క, అరు - ఆత్మ, వాళ్ వాళ్ - ఉజ్జీవించుదినముగా, శెల్ వాళ్ - జరిగెడిదినము, ఎన్నాళ్ - ఎటియో? అన్నాళ్ - ఆదినమువఱకు, ఉనతాళ్ - నీశ్రీపాదములను, పిడిత్తే - ఆశ్రయించియే, శెల - గడుమెనటుల, కాణ్ - కటాక్షించుము.

తా॥ తిరుక్కుడన్దయందు బవ్వళించి నాతోమాటలాడకనన్ను ఓస్వామీ! నీవుతప్ప నాకొఱకుసాధనములేదు, వేఱొరుతుకుఁడునులేడు; మఱియొకనివర్దకెళ్ళి నాయభీష్టమును యాచించను. ఇట్టున్న నావిషయమై నీవేమితలఁ చియున్నావో తెలియలేదు. నిన్నుపొందవలయునెడి నాయభీష్టమును నీవివ్వకుండ నెరవేర్చక పోయినను ఆదివఱకు నీశ్రీపాదములనే నేను భజించి యుండునట్లు కటాక్షింపుమాయని. 3.

శెలక్కాణ్గిఱ్ఱార్ కాణుమళవుమ్ శెల్లుఙ్గీర్త్తియాయ్*
ఉలప్పిలానే యెల్లావులగుముడై యవోరుమూర్త్తి*
నలత్తాల్ మిక్కార్ కుడన్దైక్కిడన్దా యునైన్నె కాణ్బానాళ్*
అలప్పాయ్*ఆకాశత్తైనోక్కి యఱువన్‌తొఱువనే. ౪

ఆ॥ శెల - పైనపోవుటకు (తెలిసికొనుటకు), కాణ్గిఱ్ఱార్ - తగినజ్ఞానసంపాదనయందు శక్తిగలవారు, కాణుమళవుమ్ - కనిపెట్టినయవధికంచె, శెల్లుమ్ - పైనపోయియున్న, (అధికమైయున్న), కీర్త్తియాయ్ - కీర్తిగలవాఁడా! ఉలప్పు - (నీగుణాదులకు) శేషము, ఇలానే-లేనివాఁడా! ఎల్లావులగుమ్ - సమస్తలోకములను, ఉడైయ - తనకుశేషముగాగల, ఒరు - అద్వితీయుఁడవైన, మూర్త్తి - సర్వేశ్వరుఁడా! నలత్తాల్ - నీయందుప్రేమచే, మిక్కార్ - అధికమైన శ్రీవైష్ణవులు నివసించుచున్న, కుడన్దై - తిరుక్కుడన్దయందు, కిడన్దాయ్ - పవ్వళించినవాఁడా! నాఁ - నేను, ఉన్నై - నిన్ను, కాణ్బాఁ - సేవించుటకై, అలప్పాయ్ - మతిళలంగినవాఁడనై, ఆకాశత్తై-ఆకసమును, నోక్కి-చూచి, ఆఱువన్ - ఏడికెదను; తొఱువన్ - నమస్కరించెదను.

తా॥ ఎంతగొప్ప జ్ఞానవంతులకు నగోచరంబులైన స్వరూపగుణాదులుగల వాడవై, సర్వ లోకేశ్వరుడవై, భక్తిమంతులైన శ్రీకృష్ణులు నివసించియున్న తిరుక్కుడ్డయందు బవ్వళించియున్న నిన్ను నీవించపవలయునని మిక్కిలి యాళగలవాడనై నీపువరమపదమునుంచి యిచ్చటికి వేంచేయుమార్గమైన యూశాశమును జూచి నమస్కరించుచున్నానని. ౪.

అఱివరి॰ఱివనాదిక్కాణ్బరి పాడియలఱ్ఱివర్*
తఱువల్వినై యూల్ పక్కమ్‌నోక్కి నాణిక్కవిళ్ందిరుప్ప*
శెఱివోణ్ పళనక్కుడ నైక్కిడన్దాయ్ శెన్దామరైక్కణ్ణా*
ఱొఱువనేనై యునతాళ్ శేరుమ్‌వగై యేఱూళ్ కిడ్దాయ్. ౫.

ఆ॥ అఱివర - ఏడిచెదను, ఱొఱువ - నమస్కరించెదను, ఆడి - నర్తనముచేసి, కాణ్బ - చూచెదను, పాడి - గానముచేసి, అలఱ్ఱివర - ఆతిచెదను, గళు - కాగలినంతనొందియున్న, వర్ - క్రూరమైన, వినైయూల్ - (నీయందు భక్తియనెడి) పాపము చే, పక్కమ్‌నోక్కి - (క్రియాపథివచ్చుచున్నాడని) పాలుగుఱుక్కలజూచి, నాణి - (వాడురాకపోపుటచే) సిగ్గుపడి, కవిళ్ందిరుప్ప - తలకంచుకొనియుండును, శెఱి - సౌమ్యమైన, ఒణ్ - సుందరమైన, పళ్ళ - జలప్రవాహము చేనిండియున్న, కుడ్డై - తిరుక్కుడ్డయందు, కిడన్దాయ్ - బవ్వళించినవాడా! శెమ్ - ఎఱ్ఱని, తామరై - చమ్మమువంటి, కణ్ణా - నేత్రముగలవాడా, ఱొఱువనేనై - నీముడనైనన్ను, ఉనతాళ్ - నీశ్రీపాదములయందు, శేరుమ్‌వగై - చేరుప్రకారము, ఏఱూళ్ కిడ్దాయ్ - ఉపాయమున యోచించుమా.

తా॥ తిరుక్కుడ్డయందు బవ్వళించిన శ్రీయఃపతీ! నిన్ను బొందవలయునని యాళచేదుఃఖభరమున నమస్కరించి నిగుణములను పాడిపరవశుడనై యాడి పాలుగుఱుక్కలజూచుచున్న నన్ను నీశ్రీపాదమందు జేరువటుల కటాక్షించు మాయని. ౫.

ఏఱూళ్ కణ్ణాయొ॰ ఱొళివినైయెయఱుత్తున్నడిశేరుమ్
ఊళ్ కణ్డిరున్దేన్*తూరాకుళ్తూర్ తైన్దై నాళగన్ఱిరుప్ప*
వాళ్ లొళ్ పుగళ్ మూర్ కుడన్దైక్కిడన్దాయ్ వానోర్ కోమానే*
యాళినిశై యే యుయిరే యటివిన్నయనేయరియే ఱే. ౬.

ఆ॥ వాళ్ - భగవద్గుణాను సంధానముజేసి యుజ్జీవించుటచేవచ్చిన, లొళ్ - ఆనాదియైన, పుగళ్ మూర్ - కీర్తిగల శ్రీకృష్ణులు నివసించియున్న, కుడన్దై - తిరుక్కుడ్డయందు, కిడన్దాయ్, బవ్వళించినవాడా! వానోర్ - నిత్యసూరులకు, కోమానే - నిర్వాహకుడా! యాళినిశై - వీణయొక్క, ఇనైయే - గానమువలెశోభిస్తుండా! అరియేఱే - ప్రయత్నశ్లేష్మడా! అటివిన్నయనేయ - జ్ఞానమయొక్క ఫలమైనమధుస్వరూపుడా! ఊళ్ - నీయొక్క, అడి - తిరువడిదళ్ళను, శేరుమ్ - చేరుటకుదగిన, ఊళ్ - వేషశోభావమునెడిసంబన్ధమును, కణ్డిరున్దేన్ - తెలిసికొనియుండి, తూరా - తూర్తికానటివంటి (ఎంత ఆజ్ఞభవించినను తృప్తిపొందనటివంటి), కుళ్ - ఇన్ద్రియకులమున, తూర్త్తు - (విషయానుభవములచే) నిండించి, ఎనైనాళ్ - ఎన్ని దినములు, అగన్ఱియర్ - ఎడబాసియుండుదు?

ఎన్ - నాయొక్క, లొళ్ళై - అనాదియైన, వినైయై - పాపములను, అఱుత్తు - ఛేదించి, ఉన్ - నీయొక్క, అడి-తిరువడికళ్ళను, శేరుమ్-చేరునట్లు, కూఱ్ఱు కణ్ణాయ్-ఉపాయమునాలోచించుమా.

తా॥ శ్రీవైష్ణవసమృద్ధిగల తిరుక్కుడన్దయందు నిత్యమూరిసేవ్యుడవై వేంచేసియున్న ఓ క్రియాపతీ! నేను సంసారులవలెకాకుండ నీకే శేషభూతుడనని యెఱిగినతరువాత యెంత కాల మీ సంసారమందుండి యిన్ద్రియాధీనపరతంత్రుడవై నిన్ను వదలియుందును? శీఘ్రములోనే నా పాపములను దొలగించి నీ శ్రీపాదములయందుఁ జేర్చుకొనుమాయని.

అరియేఱీ యెన్న మ్మొఱ్ఱుడరే శెఱ్ఱట్కరుగిలే*
ఎరియేపవళక్కున్నే నాగ్ గోణ్డాయుగన్దరుళే*
పిరియావడిమైయెన్నై కొణ్డాయ్ కుడన్దైత్తిరుమాలే*
తరియేనినియున్ శరణమ్ తన్దు శన్మత్తిఱ్ఱై శూయే. ౭.

అ॥ అరియేఱీ - పురుషశ్రేష్ఠుడా! అమ్ - స్పృహణీయమైన, పొన్ - బంగారము వంటి, కుడర్ - కాన్తిగలవాడవై, ఎన్ - నాకు సేవసాధించినవాడా! శెమ్ - ఎఱ్ఱని, కణ్ - నేత్రములగలవాడా! కరుమగిలే - నీలమేఘమువంటివాడా! ఎరియే - అగ్నిలోఁబోలిన, పవళక్కున్నే - పగడకొండవలెనున్నవాడా! నాల్ తోళ్ - నాలుగు భుజములుగల, ఎన్ కాయ్ - నా స్వామి! ఉగన్దు - నీయొక్క, అరుళ్ - కృపచేత, ఎన్నై - నన్ను (నాచేత), పిరియా - ఎడతెగక, అడిమై - కైఙ్కర్యములను, కొణ్డాయ్ - స్వీకరించినవాడా! కుడన్దై - లీయక్కుడన్దయందు వేంచేసియున్న, తిరుమాలే - ఓ క్రియాపతీ! ఇని - ఇఁకమీద, తరియేన్ - సహింపను, ఉన్ శరణమ్ - నీ తిరువడికళ్ళను, తన్దు - ఇచ్చి, ఎన్ శన్మమ్ - నాజన్మమును, కళైయాయే - సమూలముగా పోఁగొట్టుమా!

తా॥ సున్దరుండవై, స్పృహణీయుఁడవై, గంభీరుఁడవై, అప్రమేయుఁడవై నన్నుఁగృహించి దాస్యపఙ్కిలోని తిరుక్కుడన్దయందు బ్యవహించియున్న ఓ క్రియాపతీ! ఇఁక నిన్నువదలి నేనొక్కక్షణము గూడనుండలేను- గావ శీఘ్రములోనే నీ శ్రీపాదములనిచ్చి నా సంసారమును దొలగింపుమాయని. ౭.

** కళైవాయ్ తున్బమ్ కళైయాదొళివాయ్ కళైకణ్ మత్తిళ్ళై*
వళైవాయ్ నేమిప్పడైయాయ్ కుడన్దైక్కిడన్దమామాయా*
తళరావుడలమెనదావి శేరిన్దుపోమ్బాదు*
ఇళైయాదునతా ళొరుగణ్ణిత్తుప్పోవదివైనీయే. ౮.

అ॥ వళై - చుట్టునున్న, వాయ్ - ముఖములుగల, నేమి - సుదర్శనమును, పడైయాయ్ - ఆయుధముగాగలవాడా! తున్బమ్ - దుఃఖమును, కళైవాయ్- (నీవు) పోగొట్టినను సరె, కళైయాదొళివాయ్ - పోగొట్టక పోయిననుసరె, మత్తిళ్ళై - వేఱు, కళైకణ్ - రక్షకుని, ఇలేన్ - కలవాడనుకాను. కుడన్దై - తిరుక్కుడన్దయందు, కిడన్ద - శయ్వళించిన, గుణ్ - గాంభీర్యమైన,

మాయా - సౌందర్యముగలవాఁడా! ఎనదు - నాయొక్క, ఉడలమ్ - శరీరము, తళరా - శిథిలమై, ఆవి - ప్రాణము, శరిన్దుపోమ్బోదు - శిథిలమై పోవునప్పుడు, ఇనై యాదు - దౌర్బల్యమును బొందక, ఉనతాళ్ - నీ శ్రీపాదములనే, ఒరుఙ్గు-ఒకవిధముగా (ఉపాయోపేయములుగా), పిడిత్తుప్పోద - ఆశ్రయించునటుల, నీ - నీవు, ఇనై - సంకల్పించుమా.

తా॥ తిరుక్కుడన్దయందు బవ్వళించిన ఓ శ్రీయఃపతీ! ఆశ్రితవిరోధులను నశింపజేయుటకై సర్వతోముఖమైన శ్రీసుదర్శనమును శ్రీహస్తమునందు ధరించిన నీవు విన్నపము వేలొక్కపాయములేని నాదుఃఖములను పోగొట్టినను పోగొట్టకపోయినను నీయిష్టమువచ్చినట్లు ఎట్లుచేసినను నా శరీరమును ఇంద్రియములను శిథిలమై ప్రాణముపోవుటకు సిద్ధమైయున్న యీ సమయమందు నిర్మలాంతఃకరణుఁడవై నిన్ను ధ్యానించునట్లు మాత్రమైనను సఙ్కల్పింపుమాయని. ౯.

ఇనైవిత్తైన్నెయ్ తాళిణైక్కీ ళిరుత్తుమమ్మానే*
అనైవిలమరర్ తలైవర్ తలైవా వాదిప్పెరుమూర్ త్తి*
తినైవిల్ వీతుమ్ శెల్వుమామణిగళ్ శేర్ప్పమ్ తిరుక్కుడన్దై*
అనైవిలులగమ్బరవక్కిడన్దాయ్ కాణవారాయే. ౯.

అ॥ ఎనైవిత్తు - నమ్మ, ఇనైవిత్తు - స్వాధీనపఱచుకొని, ఈ-తాళిణైక్కీళ్ - నీశ్రీపాదద్వన్ద్వములక్రింద, ఇరుత్తుమ్ - స్థాపించియుంచిన, అమ్మానే - ఓ స్వామీ! అనైవిత్త - కాశము, ఇల్ - ని, అమరర్ - నిత్యమూరులకు, తలైవర్ - ప్రధానులైన అనన్తగరుడవిష్వక్సేనాదులకు, తలైవా - ప్రధానుఁడా! ఆది - సర్వకారణమై, పెరు-సర్వాధికుఁడవైన, మూర్ త్తి-సర్వేశ్వరుఁడా! తినై - దిక్కులయందు, విల్ - తేజస్సు, వీతుమ్ - వినుఱుచున్న, శెల్వు - సమృద్ధములై, మా - శ్చర్యములైన, మణిగళ్ - రత్నములు, శేరుమ్-చేరియున్న, తిరుక్కుడన్దై తిరుక్కుడన్దయంను, ఉలగమ్-లోకములు, అనైవిత్త - క్రమమ, ఇల్ - లేక, పరవ - స్తుతించునట్లు (ఆశ్రయించునట్లు), కిడన్దాయ్ - పవ్వళించినవాఁడా! కాణ - నేను నివించునట్లు, వారాయ్ - వేంచేయవలెను.

తా॥ సంసారమం దాసక్తిగలవాకు వైరాగ్యమును గలిగించి నీయందభక్తిని గలుగజేసి కొని దాస్యపఱచుకొనిన ఓ దేవాధిదేవుఁడా! అనేకవిధంబులైన రత్నములు రాలుకొట్టును గుంపులుగుంపులుగా చేరియున్న తిరుక్కుడన్దయందు బవ్వళించిన నీ సౌందర్యమును సేవించి కృతార్థుఁడనై యునటుల నాముందఱ వేంచేసి సేవసాదింపుమాయని. ౯.

వారాపరువాయ్ పరుమెయ్ మాయా మాయామూర్ త్తియాయ్*
ఆరావముదా యడియేనావియగమే తిత్తిప్పాయ్*
తీరావినై యగ్ తీరవినైన్నెయాణ్డాయ్ తిరుక్కుడన్దై
యూరాయ్*ఉనక్కాట్పట్టు ముడియేనిన్నముళ్ల్వినో. ౧౦.

అ॥ వారా - (నాకుసేవసాదించుటకై) వేంచేయని, అరువాయ్ - రూపములేనిసూక్ష్మద్రవ్యమయినవాఁడా! ఎన్ - నామనస్సులో, పరుమ్ - పచ్చినసేవసాదించుచున్న, మాయా- ఆశ్చర్య

భూతుఁడా! మూయా - జన్మమరణములు మొదలగుదోషములులేని, మూర్తియాయ్ - దివ్యమంగళ విగ్రహముగలవాఁడా! ఆకాశముదాయ్ - (చాలునని) తృప్తినిపొందించని యమృతమువలెమిక్కిలి భోగ్యభూతుఁడవై, అడియేఁ - నాయొక్క, అవి - ప్రాణము నివసించెడి, అగమే - హృదయ మందు, తిత్తిప్పాయ్ - తీయగానున్న వాఁడా! తీరా - నశించని, విసైగళ్ - పాపములు, తీర - నశించునట్లు, ఎన్నై - నన్ను, ఆణ్ణాయ్ - పరిపాలించువాఁడా! తిరుక్కుడన్దై - తిరుక్కుడన్దనే, ఊరాయ్ - వాసస్థానముగాగలవాఁడా! ఉనక్కు - నీకు, ఆళ్‌పట్టుప్ - దాసుండనైయుండ, ఇన్నుమ్ - ఇఁకను, అడియేన్ - దాసుఁడనైనసేను, ఉళ్ళ్‌వినో - తిరుగుదువా? (తిరుగుటయుక్తముకాదు).

తా॥ ఆప్రాకృతదివ్యమంగళ విగ్రహముతో నాయెదుటవేంచేసి సేవసాదింపక నామన స్సులో నశ్చార్యకరంబుగా సేవపాయించి నాకు బ్రహ్మానన్దమును గలుగఁజేసి నాపాపములనుబో గొట్టి రక్షించి ఇప్పుడు నాతోమాటలాడక తిరుక్కుడన్దయందు వేంచేసియున్న ఓ శ్రియఃపతీ! నిశ్చలాశయించి నామనోరథమును లఘించకయుండుట యుక్తముకాదని. ౧౦.

‡‡ ఉళ్ళై యెన్బిన్ పేయ్చ్చిముళై యూడవళై యుయిరుణ్ణా*
కళ్ళగళ్వై యేళరణాగక్కొండ్ర కురుగూర్చ్చడగోపా*
కుళ్ళిలిల్ మలియచ్చొన్న వోరాయిరత్తుళిప్పత్తుమ్*
మళ్ళై తీరవల్లార్ కామర్ మానేయ్‌నోక్కియర్ కేళ్కి. ౧౧.

అ॥ ఉళ్ళై - అడ్డుకట్టవలెనున్న, ఎన్బిన్ - ఎముకలుగల, పేయ్చ్చి - పూతనయొక్క, ముళైయూడు - స్తన్యద్వారా, ఆవి - ఆపూతనయొక్క, ఉయిర్ - ప్రాణమును, ఉణ్డాఁ - నశింపఁజేసిన శ్రీకృష్ణునియొక్క, అవై - అట్టిప్రసిద్ధములైన, కళ్ళగళ్ - తిరుపడికళ్ళనే, శర ణాగ - ఉపాయముగా, కొండ్ర - నిశ్చయించిన, కురుగూర్చ్చడగోపఁ - తిరునగరికిస్వామియైన నమ్మళ్వార్లు, కుళ్ళిలిల్ - వేణుగానముకంటె, మలియు - మిక్కిలిమధురముగా, చొన్న - పాడిం చిన, ఓరాయిరత్తుళ్ - ఒకవెయ్యిపాశురములలో జేరిన, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, మళ్ళై తీర - విడిచి, వల్లార్ - అనుసంధింపశక్తులైనవారు, మానేయ్ - లేడితోబోలిన, నోక్కియర్‌కు - చూపులగలస్త్రీలకు, కామర్ - మన్మథునివలె శ్రీవైష్ణవులకు మిక్కిలి భోగ్యభూతులై యుందురు.

తా॥ శ్రియఃపతియొక్క శ్రీపాదములనే యుపాయముగానమ్మిన నమ్మళ్వార్లు ప్రపాదించిన యీపదిపాశురముల నాలస్యమునుపదలి యభ్యసింపవారు భగవద్భాగవతులకు భోగ్యభూతులై యుందురని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౯ - వ తిరువాయ్‌మొళి.

—ంఃంం—

అవతారిక.- తిరుక్కుడ్డలూరాది తనయభీష్టమునబొందక దుఃఖించుచున్న నమ్మళ్వార్లు తిరువల్లవాళ్ అనెడి దివ్యదేశమునకు వెళ్ళినచోడుల యచ్చట మనయభీష్టము సిద్ధించునని తలంచి యచ్చటికిపోయి చేరుటపఁజూడ శక్తిలేనివారై యాదివ్యదేశమునకు సమీపమందుండి తనయవస్థను అన్యాపదేశముచే ప్రసాదించుచున్నారు.

‡‡ మానేయ్‌నోక్కునల్లీర్ వైగలుమ్‌వినై యేన్మొళియ*
వానార్ వణ్ కముగుమ్ మదుమల్లిగై కమழుమ్*
తేనార్ పొழిల్ గழ్ శూழ్ తిరువల్లవాழுయ్
కోనారై *అడియేనడికూడువ దెన్దుకొలో. ౧.

అ॥ మానేయ్ - లేడితోబోలిన, నోక్కు - చూపుగల, నల్లీర్ - ఓనుందరులారా! వినై యేన్ - పాపియైనవేను, వైగలుమ్ - ప్రతిదినమును, మొలియ - బాధపడుచున్నట్లు, వాయ్ - ఆకస మునఱుకు (పెరిగి), ఆర్ - పూర్ణమైయున్న, వణ్ - సుందరమైన, కమுగుమ్ - పోకచె ట్లును, మదు - తేనెకారుచున్న, మల్లిగై - మల్లిపుష్పమును, కమழுమ్ - పరిమళించుచున్న దియు, తేన్ - తేనెచే, ఆర్ - పూర్ణమైన, పొழిల్‌గழ్ - తోటులచే, శూழ్ - చుట్టఁబడినదియునైన, తిరువల్లవాழ్ - తిరువల్లవాళ్‌లో, ఉగైయుమ్ - నిత్యవాసముజేయుచున్న, కోనారై - స్వామి యైనశ్రీయఃపతియొక్క, అడి - శ్రీపాదములను, అడియేన్ - దాసుఁడనైనవేను, కూడువదు - పొందుట, ఎన్దుకొలో - ఎప్పుడో?

తా॥ ఓ సఖియలారా! తిరువల్లవాళ్‌లోనందలి తోటలోనున్న పుష్పాదులమీద చదివచ్చుచున్న గాలి పరిమళమును తీసికొనివచ్చి విసురుచున్నది. శ్రీయఃపతిని యెడబాసియున్న నాకు ఆపరి మళము మిక్కిలి యసహ్యమైన బాధనుగలుగఁజేయుచున్నదిగాన మన మెప్పుడు తిరువల్లవాళ్‌లో నందలి శ్రీయఃపతియొక్క శ్రీపాదములను సేవించెదము? చెప్పుఁడని. ౧.

ఎన్దుకొల్‌తోழிమీర్‌గా లైమ్మైనీర్ నల్‌ందై*శెయ్‌దీరో*
పొ*తిగழ్ పున్నై మగిழ్ పుదుమాదవిమోదని*
తెన్దల్ మణ*మమ్ తిరువల్లవాழ్‌నగరుళ్
నిన్ద పిరా*అడిసీఱడియోజ్‌కుడుశూడువదే. ౨.

అ॥ తోழிమీర్‌గాళ్ - ఓసఖియలారా! నీర్ - మీరు, ఐమ్మై - మమ్ములను, నల్‌ందు - బాధించి, ఎన్ - శెయ్‌దీర్ - ఏమిచేయుచున్నారు? పొ - బంగారమువలె, తిగழ్ - ప్రకాశిం చుచున్న కింజల్క - ములుగల, పున్నై - పున్న పుష్పము, మగிழ్ - పొగడపుష్పము, పుదు - అప్పుడు వికసించియున్న, మాదవి - మల్లపుష్పము, (వీనియొక్క) మోదు - మోద, ఆణవి - స్పృశిం చివచ్చుచున్న, తెన్దల్ - మలయమారుతము, మణమ్‌కమழுమ్ - మిక్కిలి పరిమళించుచున్న, తిరు వల్లవాழ్ - తిరువల్లవాళ్ అనెడి, నగరుళ్ - పట్టణమందు, నిన్ద - నిండచేసియున్న, పిరా - సర్వే

శ్వరునియొక్క, అడినీఱు - శ్రీపాదధూళిని, కొండు - తీసికొనివచ్చి, అడియోమ్ - దానులము, కూడువదు - శిరస్సుమీదధరించుట, ఎన్నగొల్ - ఎప్పుడు?

తా॥ ఓసఖియలారా! మీరును దుఃఖము శాంతియగునట్లు నాకు సమాధానముచెప్పక, నీవచ్చటికివెళ్ళవద్దని నిషేధించి నన్ను బాధపెట్టుట మీకుచితముకాదు. గాన మీరేమాటను వదలియనేక పుష్పములచే బలిమించుచున్న తిరువల్లవాళ్ లో వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతియొక్క శ్రీపాదధూళిని దీసికొనివచ్చి నాబాధతొలగునట్లు నామీదజల్లుడని. ౨.

కూడుమలర్ కుళలీర్ తుయరాట్టియేనై మెలియ*
పాడునల్వేదమొలి పరవైతి రైపోల్ ముళ్గి*
మాడుయర్న్దోమప్పునై కమళుమ్ తణ్ తిరువల్లవాళ్*
నీడుతైగిన్ఱ పిరాక్కళల్ కాణ్డుగొల్ నిచ్చలుమే. ౩.

అ॥ కూడు-ధరింపబడిన, మలర్ - పుష్పములచేనలఙ్కరింపబడిన, కుళలీర్ - కొప్పులుగల ఓసఖియలారా! తుయరాట్టియేనై - పాపియైననన్ను, మెలియ-బాధించుటకై, పాడు - గానము చేయుచున్న, నల్ - వేదములలోశ్రేష్ఠమైన, వేదమ్ - సామవేదముయొక్క, ఒలి-ధ్వని, పరవై - సముద్రమంవలి, తిరైపోల్ - అలలువలె, ముళ్గి - ఘోషించగా, మాడు-సమానమగాదు, ఉయర్న్దు - పైకిలేచి, ఓమప్పునై - హోమధూమను, కమళుమ్ - పరిమళించుచున్న, తణ్ - చల్లనైన, తిరువల్లవాళ్ - తిరువల్లవాళ్ లో, నీడుతైగిన్ఱ - నిరన్తరముగావాసముచేయుచున్న, పిరాక్ - సర్వేశ్వరునియొక్క, కళల్ - శ్రీపాదములను, నిచ్చలుమ్-కాణ్డుగొల్ - నిత్యముగా సేవింపవచ్చు?

తా॥ ఓసఖియలారా! తిరువల్లవాళ్ లోఅగ్నిహోత్రులయొక్క సామవేదధ్వనియు, వాని న్నులయొక్కపరిమళమును శ్రీయఃపతినియెడబాసియున్న నన్ను మిక్కిలి బాధించుచున్నవి గాన మనము శీఘ్రముగావెళ్ళి తిరువల్లవాళ్ లో వేంచేసియున్న నీడుతైగిన్ఱపిరాక్ యొక్క శ్రీపాదములను నిరంతరముగా సేవించెదమని. ౩.

నిచ్చలుమ్‌తో ళివిరార్‌గా ళైమ్మైసీర్ నలిన్దాళైయీదీరో*
పచ్చిలై నీళ్ కముగుమ్ పలవుమ్ లెఙ్గుమ్‌వాళ్గళుమ్*
మచ్చణిమాడఙ్గళ్ మిదణవుమ్ తణ్ తిరువల్లవాళ్*
నచ్చరవినైమేల్ నమ్బిరానదున్నలమే. ౪.

అ॥ తోళివిరార్‌గాళ్ - ఓసఖియలారా! నీర్-మీరు, ఎమ్మై - మమ్ములను, నిచ్చలుమ్-ఎల్లప్పుడును, నలిన్ద - కాదింది, ఎళైయీదీర్ - ఏమిచేయుచున్నారయి నల్ - విలక్షణమైన, పలమ్ - (కాయొక్క) ఆత్మ, పశు - పచ్చనివర్ణముగల, ఇలై - ఆకులుగలదియు, నీళ్ - పొదువై నదియునైన, కముగుమ్ - పోగచెట్లును, పలవుమ్ - పనసచెట్లును, లెఙ్గుమ్ - కొబ్బరిచెట్లును, వాళ్గైగళుమ్ - అరటిచెట్లును, మచ్చు - పైమేడలచే, అణి-అలఙ్కరింపబడిన, మాడఙ్గళ్ -గృహములయొక్క, మిదు - పైభాగమునందు, ఆణవుమ్ - కర్తృకొనియుండు, తణ్ - చల్లనైన, తిరువల్ల

వాళ్ - తిరువల్లవాళ్‌లో, నచ్చు - (శత్రువులమీద) విషయమునగ్రక్కుచున్న, అరవిన్దైమేల్ - శేషశయ్యమీదవ్యాపించిన, పుణ్యాదు - స్వామియొక్క స్వాధీనమైయున్నది

తా॥ ఓసఖియలారా! భోగచెట్లు, వనసచెట్లు, కొబ్బెరచెట్లు మొదలైనవి పైమేడలుపుఱుకు పెరిగియుండుటచే నంతటనీడగలిగి చల్లనైయున్న తిరువల్లవాళ్‌లందలి యవస్థలాయిదైన సర్వేశ్వరునికి వాయాత్మయధీనమైపోయినది. ఇఁక మీరు చెప్పెడిమాటలు ఫలించవు. ఎందుకు వ్యర్థముగా మాట్లాడుచున్నారని. ౪

నన్నలత్తోళిమిర్‌గాళ్ నల్లవన్దణర్ వేళ్విప్పుగై *
మైన్నలజోణ్ణుఱుర్ విణ్‌ణుమైక్కుమ్ తణ్‌తిరువల్లవాళ్ *
కన్నలఱ్ఱట్టిదనై క్కనియైయిన్నముదన్దనై *
ఎన్నలఱ్ఱోళ్‌శుడరై యెన్నుళ్‌ళ్‌క్కణ్ణిళ్ కాణ్బదువే. ౫

అ॥ నన్నలమ్ - (వాయందు) మంచిస్నేహముగల, తోళిమిర్‌గాళ్ - ఓసఖియలారా! నల్ల - ఆపన్నుఁడయిో జనులైన, అన్దణర్ - వైదికులయొక్క, వేళ్వి - యాగమునుంచిబయలుదేరిన, పుగై - ధూమము, మై - కాటుకయొక్క, నలమ్‌కొణ్డు - వర్ణమైననలుపుగలదై, ఉయిర్ - సైకీలేచి, విణ్ - ఆకాసమును, మైక్కుమ్ - కప్పుచున్న, తిణ్ - చల్లనైన, తిరువల్లవాళ్ - తిరువల్లవాళ్‌లో వేంచేసియున్న వాఁడును, కన్నల్ - చెరుకురసమయొక్క, అమ్ - పిప్పిలేని, కట్టికైనై - గడ్డవలెనున్న వాఁడును, కనియై - పండువంటివాఁడును, ఇళ - భోగ్యమైన, అముదమ్‌తనై - అమృతమువంటివాఁడును, ఎళ్ - వాయొక్క, నలమ్ - పొద్దర్కాదిగుణములను, కొళ్ - అపహరించిన, కుడరై - తేజోమయవిగ్రహుఁడునైన శ్రియఃపతిని, కణ్‌ణిళ్ - (వా)నేత్రములు, కాణ్బదు - మాచట, ఎన్నుళ్ - ఎన్నుడో?

తా॥ ఓసఖియలారా! శ్రీవైష్ణవులు భగవత్కైఙ్కర్యార్థమైచేయుచున్న హోమధూమము పైకిలేచి యాకాసమంతయువ్యాపించియున్న తిరువల్లవాళ్‌లో వతిభోగ్యుడైవేంచేసియున్న శ్రియఃపతిని నేనెన్నెడు నేఁచెదనోయని. ౫

కాణ్బదెట్టాస్తుళోలో వినై యేఁకనివాయ్‌మడవీర్ *
పాణ్‌కుర లవ్‌ణినొడు పశుమ్‌తేన్‌లుమాగియెఙ్గుమ్ *
శేణ్‌శినై యోఙ్గుయర చ్చిత్రకూడల్‌తిరువల్లవాళ్ *
మూణ్‌కుటుళ్‌ళోల్పిరాట్ టులర్‌త్తామరై ప్పాదఙ్గళే. ౬

అ॥ కని - దొండపండువలెనున్న, వాయ్ - అధరముగల, మడవీర్ - ఓసఖియలారా! పాణ్ - గానరూపమైయున్న, కురల్ - కంఠధ్వనిగల, వణ్ణినొడు - తుమ్మెదలతోఁగూడ, ఎఙ్గుమ్ - అంతట, పశుమ్ - తెల్లనుమాగి, కొళ్ళ్ - పులయమూలతేనుగులనై, శేణ్ - పెరిగియున్న, శినై - కొమ్మలుగలనై, ఓఙ్గు - ఉన్నతమునైయున్న, మరమ్ - వృక్షములుగల, చ్చిత్రకూడమ్ - సుందరమైన, కావల్ - సముద్రతీరమందున్న తోపులుగల, తిరువల్లవాళ్ - తిరువల్లవాళ్‌లో వేంచేసియున్న, మూణ్ - బ్రహ్మచారివేషములుగల, కుటుళ్ - పొట్టియై, కోలమ్ - అందమైనతిరుమేనుగల, పిరాట్ -

సర్వేశ్వరునియొక్క, మలర్ - వికసించియున్న, తామరై - పద్మమువంటి, పాదద్వయ్ - శ్రీపాదములను, వినైయేన్ - పాపియైన నేను, కాణ్బదు - సేవించుట, ఎన్నాన్ముగత్తాలో - ఎట్లుండునో?

తా॥ ఓనుందరవదనులారా! తుమ్మెదలు శ్రవణానన్దకరంబుగా ఝుంకరించుచు మంద మారుతము మెల్లమెల్లగా వినుఅంచున్న గొప్పపృథులములగల తోపులచేనతిరుమణియంబైన తిరువల్ల వాళ్ లో వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరునియొక్క శ్రీపాదముల నేనెట్లుడు సేవించెదనోయని ౬.

పాదద్వయ్ మలరిణ్ పూన్దొళుక్కుడుత్తాళ్ పావై నల్లీర్ *
ఓదనెడున్దడత్తు ళయర్ తామరై శెఱ్ఱుళునీర్ *
మాదర్ గళ్వాణ్ముగముమ్ కణ్ణుమేన్దున్ది రువల్లవాళ్ *
నాదనిష్టాలముణ్డ నమ్బిరాన్ నైన్నాడొఱుమే. ౭

ఆ॥ పావైనల్లీర్ - నాయందుస్నేహముగలవీరుసభియలారా, ఓదమ్ - సముద్రమువలె, నెడు - గొప్పయైన, తడత్తుళ్ - తటాకములయందు, ఉయర్ - వృద్ధిపొందియున్న, తామరై - తామరస పుష్పములను, శెఱ్ఱుళునీర్ - ఎఱ్ఱకలువలను, మాదర్గళ్ - స్త్రీలయొక్క, వాళ్ - నుంద రంబులైన, ముగముమ్ - ముఖములతోను, కణ్ణుమ్ - నేత్రములతోను, ఏన్దుమ్ - ఒప్పియున్న, తిరువల్లవాళ్ - తిరువల్లవాళ్ లోవేంచేసియున్న, నాదన్ - స్వామియు, ఇష్టాలముణ్డ - ఈభూమిని, ఉణ్డ - మ్రింగిన, నమ్పిరాన్ - మనకుపకారకుడునైనశ్రీయఃపతిని, నైన్నాడొఱుమ్ - ప్రతిదినమును, పాదద్వయ్ మేల్ - తిరువడిశళ్ళమీఁద, పూ - పుష్పములను, ఆణి - సమర్పించి, తొళుక్కుడుత్తాళ్ - ఆశ్రయింపవచ్చునా?

తా॥ ఆదివ్యదేశమందు నివసించెడి స్త్రీలయొక్క ముఖములవంటి తామరస పుష్పములను, వారినేత్రములతో సమానంబులైన ఎఱ్ఱకలువలనుగల గొప్ప చెరువులచే నిండియున్న తిరువల్ల వాళ్ లోవేంచేసియున్న మనస్వామియొక్క శ్రీపాదములమీఁద పుష్పములను సమర్పించి యెప్పుడా శ్రయించెదమోయని. ౭.

నాడొఱుమ్‌పిడిన్దియే తొళుక్కుడుత్తాళ్ ననుమ్ మలీర్ *
ఆడుఱుతీఙ్గరుమ్బుమ్ విళై శెన్నెలుమూగియెఙ్గుమ్ *
మాడుఱుపూన్దడమ్ శేర్ వయల్ తూఙ్గ్ తణ్‌తిరువల్లవాళ్ *
నీడువైత్తిరుక్కుమ్ నిలన్దావియనీళ్ కళలే.

ఆ॥ మలీర్ - నుందరములైన, నుదలీర్ - ముఖముగలసభియలారా! ఎన్నుమ్ - ఆంతట, ఆఱు - ఆలయాదులను, ఊఱు - రసమైన, తీ - తీఱుటైన, కరుమ్బుమ్ - చెరుకును, విళై - పండియున్న, శెన్నెలుమ్ - శెన్నెల్ ధాన్యములను, ఆగి - కలిగినదియు, మాడు - ప్రక్క - ప్రదేశములయందు, ఊఱు - చేరియున్న, పూ - పుష్పములుగల, తడమ్ - చెరువులతో, శేర్ - చేరియున్న, వయల్ - పొలములచే, తూఙ్గ్ - చుట్టుపడి, తణ్ - చల్లనైనదియైన, తిరువల్ల వాళ్ - తిరువల్ల వాళ్ లో, నీడు వైత్తిరుక్కుమ్ - నిత్యవాసముచేయుచున్న ఉపకారకుడైన నీడుమైత్తిరుక్కుయొక్క, నిలన్ - భూమినిగూర్చిన, నీళ్ - పాడునైన, కళల్ - శ్రీపాదమును, నాడొఱుమ్ - ప్రతిదినమును, పిడిన్దియే - ఎడతెగక, తొళుక్కుడుత్తాళ్ - ఆశ్రయింపవచ్చునా?

శా॥ చెరుకుతోటలతోను శాస్త్రోక్తధాన్యములతోను నిండియున్న పొలములు చెరువులు మొదలగు సకల సమృద్ధిగల తిరువల్లవాళ్‌లో వేంచేసియున్న శ్రీమన్నారాయణునియొక్క శ్రీపాదములను మనమనఃప్రతిదినమాశ్రయించి యుజ్జీవించుటయందగిన కాలమెప్పుడు సంభవించును? ఓసఖియలారా! మీరు దానిని విచారించి చెప్పుడని. ౯.

కళ్వలర్‌కై వూరిప్పయాబ్బిక్కుణ్ణు కైతొళుకూప్పుదుళ్లోల్*
కుళలెన్నయాళుమెన్న కుళిరశోలై యుళ్‌తేనరుందిప్*
మళలై వరివణ్డుగళిశై పాడుమ్ తిరువల్లవాళ్*
శుళలిన్మలిశైక్కరప్పెరుమానదు తొల్లరుళే. ౯

ఆ॥ కుళిర్ - చల్లనైన, శోలైయుళ్ - తోటలలోనున్న, తేన్ - తేనెను, అరుంది - పానముచేసి, మళలై - ముగ్ధస్వభావముగలై, వరి - సుందరంబులైయున్న, వణ్డుగళ్ - తుమ్మెదలు, కుళలెన్న - వేణునాదమునట్లును, యాళ్‌లెన్న వుమ్ - వీణాధ్వనియునట్లును, ఇశై - స్వరముతో గూడ, పాడుమ్ - గానముచేయుచున్న, తిరువల్లవాళ్‌లో - తిరువల్లవాళ్‌లో వేంచేసియున్న, శుళలిల్ - భ్రమణముచే, మలి - అధికమైన, శక్కరగ్ - సుదర్శనముగల, పెరుమానదు - సర్వేశ్వరుని యొక్క, తొల్ - స్వాభావికమైన, అరుళ్ - కృపచేత, కళల్ - (మునుపు) జారిపోయియున్న, వళై - కంకణములు, పూరిప్ప - (చేతులలో) పూర్ణమగునట్లు, యామ్ - మనము, కణ్డు - నేరించి, కైతొళ - నమస్కరింప, కూడుదుమ్‌కొల్ - సాధ్యమగునా?

శా॥ మిక్కిలి మధురంబులైన తేనెలనుద్రాగి యతినుందరముగా తుమ్మెదలు గానముజేయుచున్న తోటలచే పూర్ణమైన తిరువల్లవాళ్‌లో వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరుడు సంతోషముచేనాశీర్వదించి వానిని సేవాక్రయించువట్లు ఎప్పుడుకటాక్షించునోయని. ౯

తొల్లరుళ్ నల్వినైయాల్ శోలకూప్పుదుళ్‌తొళుమీర్‌గాళ్*
తొల్లరుళ్ మణ్ణుమ్‌విణ్ణుమ్ తొళునిన్ తిరునగరమ్*
నల్లరుళాయిరవర్ పలనీన్దుమ్‌తిరువల్లవాళ్*
నల్లరుళ్ నమ్బిరుమానారాయణనామఙ్గళే. ౧౦

ఆ॥ తొళుమీర్‌గాళ్ - ఓసఖియలారా! తొల్ - స్వతస్సిద్ధమైన, అరుళ్ - కృపను, మణ్ణుమ్ - భూలోకమందున్నవారును, విణ్ణుమ్ - పరమపదమందున్నవారును, తొళు - ఆశ్రయించునట్లు, నిన్ - (శ్రీయఃపతి) వేంచేసియున్న, తిరు - శ్రీమత్తైన, నగరమ్ - పట్టణమును, నల్ - ఉత్తమమైన, అరుళ్ - కృపగల, ఆయిరవర్ - వెయ్యిమంది వైష్ణవులు, నలన్ - భగవద్గుణములను, ఏన్దుమ్ - స్తోత్రముజేయుచున్న దివ్యమైన, తిరువల్లవాళ్ - తిరువల్లవాళ్‌లో వేంచేసియున్న వాడును, నల్ - శ్లాఘ్యమైన, అరుళ్ - దయాగుణముగలవాడును, నమ్బిరుమాన్ - ప్రసిద్ధుడైనసర్వేశ్వరుడుకాగా, నారాయణన్ - శ్రీమన్నారాయణునియొక్క నామఙ్గళ్ - తిరునామములను, తొల్ - ఆనాదియైన, అరుళ్ - భగవదనుగ్రహముచేగలిగిన, నల్‌వినైయాల్ - మంచి సుకృతముచే, తొలకూప్పుదుమ్‌కొల్ - చెప్పగవచ్చునా?

తా॥ నిత్యసూరులును భూసురులైన శ్రీవైష్ణవులును వచ్చి యాశ్రయించి స్తోత్రముచేయుచున్న తిరువల్లవాళ్‌లో వేంచేసియున్న పరమదయాళువైన శ్రీమన్నారాయణునియొక్క తిరునామములను వానికృపచే నేనెప్పుడనుసంధించెదనో యని. ౧౦

** నామఙ్గళాయిరముడై య నమ్బిరామానడిమేల్ *
శేమఙ్గోళ్ తెన్‌కురుగూర్ చ్చడగోప తెరిన్దురైత్త *
నామఙ్గళాయిరత్తుళ్ళివై పత్తుమ్ తిరువల్లవాళ్ *
శేమఙ్గోళ్ లెన్నగర్ మేల్ శెప్పువార్ శిఱన్దార్ పిఱన్దే. ౧౧.

ఆ॥ ఆయిరమ్‌నామఙ్గళ్ ఉడైయ - వెయ్యితిరునామములుగల, నమ్బిరామాన్ - మన సర్వేశ్వరునియొక్క, అడిమేల్ - శ్రీపాదములమీఁద, శేమమ్‌కోళ్ - శ్రేష్ఠకరత్వంబుద్ధిని స్వీకరించిన, తెన్‌కురుగూర్ చ్చడగోపన్ - నుందరంబైన తిరునగరికి స్వామియైన నమ్మాళ్వార్లు, తెరిన్దు-విచారించి, ఉరైత్త - పాడించిన, నామఙ్గళ్ - తిరునామములతో సమానంబులైన (తిరునామము లనలే భగవద్గుణ ప్రకాశకంబులైన), ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, తిరువల్లవాళ్ - తిరువల్లవాళ్ నెడి తిరునామముగలదియు, శేమమ్‌కోళ్ - ప్రాకారములుగలదియునైన, తెన్ నగర్ మేల్ - సుందరమైన దివ్యదేశవిషయమైన, ఇవై పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, శెప్పువార్ - అను సంధింపువారు, పిఱన్దు - జన్మించి, శిఱన్దార్ - ఉత్కృష్టులగుదురు.

తా॥ శ్రీయఃపతియొక్క శ్రీపాదములనే యుపాయముగానమ్మివ నమ్మాళ్వార్లు తిరువల్లవాళ్ నెడి దివ్యదేశవిషయమై ప్రసాదించిన యీపదిపాశురముల ననుసంధించువారు కృతార్థులగుదురని.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్ ౧౧
జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

---

౧౦ - వ, తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక:—తిరువల్లవాళ్ నెడి దివ్యదేశమునుజేరి సర్వేశ్వరుని యనుభవించుటకు శక్తిలేనివారైన నమ్మాళ్వార్లు భగవద్గుణానుభవము చేయుటకుఁగూడ శక్తిలేనివారై, గుణానుభవము చేయునట్లు నన్ను నుగ్రహింపుమాయని ప్రార్థించుచున్నారు.

** పిఱన్దవాఱుమ్ వళర్న్దవాఱుమ్ పెరియ పారదమ్ కైశెయ్దు * ఐవర్ క్కు-
త్తి అఱ్ఱళ్ కాట్టియిట్టు చ్చెయ్దుపోనమాయఱ్ఱుమ్ *
నిఱన్దనూడుపుక్కనదావియై నిన్రునిన్రుకిఱ్ఱియుణ్ణిన *ఇ
ద్ధిఱన్దవాశుడరే యునై న్నెయ్దుగొల్ శోర్వదువే. ౧.

అ॥ పిఱన్దవాఱుమ్ - ఆవరణించినప్రకారమును, వళర్న్దవాఱుమ్ - పెరిగినప్రకారమును, పెరియ - గొప్ప, పారదమ్ - భారతయుద్ధమందు, కైశెయ్దు - (సేనలను) వ్యూహముగాఁజేసి, ఐవర్ క్కు - పఞ్చపాణ్డవులకు, తిఱఱ్ఱళ్ - ఉపాయములను, కాట్టియిట్టు - చేర్పించి,

శెయ్‌దు - (ఈవిధంబున) ఆచరించి, పోన - (పరమపదమునకు) వేంచేసిన, మాయఱ్ఱుమ్ - ఆశ్చర్యచేష్టితములను, నిఱన్దళ్ - మర్మమైన (సాహృదయయమయొక్క), ఊడుపుక్కు, లోవల ప్రవేశించి, ఎనదావియై - నాయాత్మను, విట్టు నిట్టు - విడువకుండనుంచి, ఉరుక్కి - కరిగించి, ఉణ్ణీర్ - నశింపఁజేయుచున్నవి. ఇచ్చిఅన్ద - ఇట్టిశాఖ్యమైన, వాళ్ - అపరిచ్ఛిన్నమైన, కుడశే - తేజోమయస్వరూపుఁడా! ఉన్నై - నిన్ను, శేర్వదు - చేరుట, ఎన్దొల్ - ఎప్పుడో!

తా॥ ఓ! శ్రీయఃపతీ! ఈలోకమందు జన్మించుటకుఁ గారణమైన పుణ్యపాపములేమియు లేని నీవు తనసఙ్కల్పమాచే నప్రాకృతదివ్యమఙ్గళవిగ్రహముతోఁగూడ ఆశ్రితసంరక్షణార్థమై యవతరించినవిధంబును, తిరువాత్ పుత్తూర్ శకటాసురుఁడు మొదలగు లెక్క లేనిశత్రువుల నడుమనుండి యశోదాదులయొక్క పాలు నెయ్యి మొదలగు పదార్థముల నాగఁగించి పెరిగినవిధంబును, భారతయుద్ధమందు భీష్మ ద్రోణ కర్ణ దుర్యోధనాదులు నశించుటకుఁ దగిన ఉపాయములను నేర్పించిన విధంబులును, చెనుక శ్రీవైకుణ్ఠమునకు వేంచేసిన విధంబును సాహృదయముం దెల్లప్పుడునుండి నన్ను శిథిలపఱచుచున్నవి, ఈవ్యసనమం తీరునట్లు అపరిమిత శ్యోతిస్స్వరూపుండవైనినిన్ను సేసేకాలమందు పొంది సుఖపడుదునోయని ౧

పదువై వార్ త్తెయు శోఱుపాయ్ న్దుమ్ మాయమావినైవాయ్‌పిళ్ న్దుమ్*
మదువై వార్ కుళలార్ కుఱవై పిన్నైన్దకుళగుమ్*అదువిదు
ఉదువెన్నలావనవల్ల వెన్నైయుళ్ శెయ్‌గైనై విక్కుమ్*
ముదువై యముదల్వా పున్నై యెన్నుతలై పెయ్‌వనే. ౨.

ఆ॥ పదువై - వివాహమునొయొక్క, వార్ త్తెయుళ్ - ప్రసక్తమందు, ఏఱు - వృషభములను, పాయ్‌న్దుమ్ - మీదుపడి చంపినటియు, మాయమ్ - కృత్రిమంబైన, మావినై - కేశియనెఱి గుఱ్ఱమొయొక్క, వాయ్ - నోటిని, పిళ్ న్దుమ్ - చీల్చినటియు, మదువై - తేనెను, వార్ - ప్రవహింపఁజేయుచున్న, కుళలార్ - కొప్పులంగల గోపికలయొక్క, కుఱవై - రాసక్రీడలో, పిన్నైన్ద - చెఱులనుజేర్చుకొనిన, కుళగుమ్ - సామర్థ్యమును, (వీనిలో), అదు - అది, ఇదు - ఇది, ఉదు - మధ్యస్థమైనది, ఎన్నలావన - అనుచెప్పదగినవి, అల్ల - లేకుండునటుల, ఉణ్ - శెయ్‌గై - నీచేష్టితములన్నియు, ఎనై - నన్ను, నైవిక్కుమ్ - బాధించుట. వైయమ్ - జగత్తుకు, ముదు ముదల్వా - ప్రథమకారణభూతుఁడా! ఉన్నై - నిన్ను, ఎన్న - ఎప్పుడు, తలై పెయ్‌వనే - పొందెదను.

తా॥ నప్పిన్నపిరాట్టియొక్క వివాహమునొఅకై వృషభములనుజంపినటియు, గుఱ్ఱమైనిన్ను మింగవచ్చిన కేశిని సంహరించినటియు, గోపికలతో రాసక్రీడ చేసినటియు, ఇవిమొదలగు నీచేష్టితములన్ని నామనస్సునుగరిగించుచున్నవిగాన ఆశ్లేషముతీరునట్లు నిన్నెప్పుడు పొందెదనోయని ౨.

పెయ్యుమ్‌పూఙ్గుళలే పెయ్‌ములై ఙ్ణ్డు పిళ్ళైత్తేర్ ప్రుమ్*పేర్న్దోర్ శాడిఅ
చ్చెయ్యపాదమొన్రాల్ శెయ్‌దనిశీఅుచ్చేవగముమ్*
నెయ్యుణ్ వారైయుళనైన్నకోల్‌కొళ్ నీయున్ తామరైక్కణ్ణిళ్ నీర్‌వుల్‌గ*
పైయవేనిలైయుమ్ వన్దెన్నిజ్ఞై యురుక్కుఙ్గళే. ౩

ఆ॥ పెయ్యుమ్ - ఉంచబడిన, పూ - పుష్పములచేతలంకరింపబడిన, కుళల్ - కొప్పుగల, పేయ్ - పిశాచియైన పూతనయొక్క, ములై - స్తన్యమును, ఉణ్ణ - ఆరగించిన, పిళ్ళై - చిన్నతనమందుగలిగిన, తేవు ప్రమమ్ - తెలివియు, ఓర్ - ఒక, కాడు - శకటానుపని, పోర్ందు - ఎగిలిపడి, ఇఱ - చచ్చునట్లు, శెయ్య - ఎఱ్ఱనైన, పాదమొన్ఱాల్ - ఒకశ్రీపాదముచేత, శెయ్ద - చేసిన, నిగర్ - నీయొక్క, శిఱుచ్చేవగముమ్ - చిన్నతనమందుగలిగిన శౌర్యమును, శెయ్ - నేతిని, ఉణ్ - (దొంగలించి) ఆరగించివాడని (గోపికలుచెప్పిన), వాయ్‌త్తెయుళ్ - మాటవచ్చినప్పుడు, ఆయ్చ్చి - నీతల్లియైన యశోదాదేవి, కోల్‌కొళ్ - (వెన్నుకొట్టుటకు) కఱ్ఱ శెర్త్తగా, నీ - నీవు, ఉఱ - నీయొక్క, తామరైక్కణ్ణుళ్ - పద్మనేత్రములలో, నీర్‌మల్గ - నీళ్ళు కారునట్లు, పైయ - భయపడినిలిచిన, నిలైయుమ్ - ఉనికియు, వన్దు - వచ్చి, ఎన్ శెవ్వాయ్ - నామనస్సును, ఉరుక్కుగిన్ఱ - కరిగించుచున్నవి.

తా॥ నీవు పూతనా శకటానురాది శత్రువులను చిన్నతనమందు చంపిన పామర్థ్యమును, కృష్ణుడువచ్చి నాయింటిలో వెన్నదొంగలించినవాడని గోపికలు చెప్పగా నప్పుడు నీయందు ప్రీతిచే యశోదాదేవియొక్క చిన్నకఱ్ఱను తీసికొని కొట్టనచ్చినప్పుడు దానికి భయపడి యేడుచుచు వొక మూలలోదాచుకొనియున్న యనుకియు నామనస్సును కరిగించుచున్నవియని. ౭.

కళ్ళవేడత్తైక్కొణ్ణుపోయ్ ప్పురమ్ముక్కవాఱుమ్*కలన్దిశైయర్గళై
ఉళ్ళమ్ పేదమ్ శెయ్‌ది ట్టుయిరుణ్ణువుపాయఙ్గళుమ్*
వెళ్ళనీర్ చ్చుడై యానుమ్ నిన్నుడై వేఱిలా మెయిళ్గనిన్ఱ దుమ్*
ఉళ్ళముళ్ కుడైన్దెన్నుయిరై యురుక్కియుణ్ణుమే. ౮.

ఆ॥ కళ్ళవేడత్తై - కపటవేషమును, కొణ్ణుపోయ్ - తీసికొనిపోయి, పురమ్ - త్రిపురములను, కక్కవాఱుమ్ - ప్రవేశింపని విధమును, కలన్ద - (వారితో) కలిసియుండి, ఆశురరై - అసురులయొక్క, ఉళ్ళమ్ - మనస్సులో, పేదమ్ శెయ్‌దిట్టు - భేదమునగలుగజేసి (వైదికశ్రద్ధ నుబోగొట్టి), ఉయిరుణ్ణ - (వారి) ప్రాణములను దీసిన, ఉపాయఙ్గళ్ - ఉపాయములును, నీర్ - గఙ్గానదిజలమునుయొక్క, వెళ్ళమ్ - ప్రవాహమువలె, శడైయానుమ్ - జటనుధరించిన రుద్రుడును, నిన్నుడై - నీయందు, వేఱిలామై - వేఱుకాకుండ నీకు శరీరముగానుండి, విళ్గనిన్ఱదుమ్ - ప్రకాశించుచున్నదియు, ఉళ్ళమ్ - హృదయముయొక్క, ఉళ్ - లోపల, కుడైన్దు - ప్రవేశించి, ఎన్నుయిరై - నాయాత్మను, ఉరుక్కి, కరిగించి, ఉణ్ణుమ్ - నశింపజేయును.

తా॥ త్రిపురములయందున్న బ్రాహ్మణులు వేదోక్తకర్మముల ననుష్ఠించుచు సత్పురుషులను మిక్కిలి బాధించుచుండగా వారిని జంపినయెడల బ్రహ్మహత్యవచ్చునని యోచించి, వెనుకార్గప్ర వర్తకుడవైన నీవు వేదవిరుద్ధమైన బుద్ధమేషువేసికొని యాపట్టణములపైవెళ్ళి వంచనచే వారిని మోహపఱచి నాస్తికమతములనుపదేశించి వైదికశ్రద్ధను బోగొట్టి తరువాత వారిని జంపిన నీచేష్టితి మునున్ను, గఙ్గాధరుడైన రుద్రునికంతర్యామియైయుండి వానిని రక్షించుచున్న విధమునున్ను తలంచినప్పుడు నాయాత్మకరిగిపోవుచున్నదని. ౮.

ఉణ్ణవానవర్ కోను క్కాయరొరుప్పడుత్త వడిశిలుణ్ణదుమ్*
వణ్ణమాల్ వరై యెయెడుత్తు మళైకాత్తదుమ్*
మణ్ణై మన్‌పడై తుణుమిగ్ధ్ నుగడన్దిడన్దు మణన్దమాయజ్గళ్*
ఎణ్ణున్దోఱుమెన్నె శ్శెరివాయ్ మెయ్దుగొక్కుమ్‌నిన్రే. ౪.

ఆ॥ వానవర్‌కోనుకు - దేవేంద్రునికి, ఉణ్ణ - భుజించుటకై, ఆయర్ - గోపలు,ఒరుప్పడుత్త - కుంమరించిన, ఆడిశిల్ - ప్రసాదమును, ఉణ్డదుమ్ - ఆరగించినదియు, వణ్ణమ్ - వానావర్ణము గల, మాల్ - గొప్ప, వరైయై - గోవర్ధనగిరిని, ఎడుత్త - ఎత్తి, మళై - వర్ష మును, కాత్త దుమ్ - ఆడ్డగించినదియు, ముక - మునుపు, మణ్ణై - భూమిని, పడైత్త - సృష్టించిన, ఉణ్ణు - (ప్రళయకాలమందు) మింగి, ఉమిళ్ధ్ ను - బయలుపఱచి, కడన్దు - కొలిచి, ఇడన్దు - విడతీసి, మణన్ద - (భూమిదేవితో) సంశ్లేషించిన, మాయజ్గళుమ్ - ఆశ్చర్యచేష్టితములున్న, (ఇవన్నియు) నిన్ఱ - ఉండి, ఎణ్ణున్దోఱుమ్ - తలంచినప్పుడంత, ఎన్నెఞ్చు - నామనస్సు, ఎరివాయ్ - విప్పులొడిన, మెయ్దుగు - మైనమువలె, ఒక్కుమ్ - కరగునుగాన.

తా॥ (ప్రతిమాసములలోను వర్ష మునుగురుపించువలయునని ప్రార్థించి దేవేంద్రునికి పూజను జేయుచున్న గోపలనుగురించి, మీరు ఈపనిని మీయాలుపులకు గడ్డినిన్ని నీళ్ళనున్ని చ్చుచున్న యీగో వర్ధనపర్వతమునకు ఉంచుడియని యుపదేశించి బలిపెట్టించి ఆపర్వతములోనుండి నానుభశింప, దానివి దేవేన్ద్రుడుని తనకుబలియివ్వవందున కోపగించి యఖండవర్ష మునుగురువింపగా నప్పుడు గోవర్ధనగిరిసెత్తి గోగోపలనురశించిన దివ్యచేష్టితమునున్ను భూమినిరశించినవిధమునున్ను దలంచి నామనస్సు కరుగుచున్నదని. ౪.

నిన్ఱ వాఱుమిరున్ద వాఱుమ్ కిడన్ద వాఱుమ్‌నినై ప్పరియన*
ఒన్ఱలా వురువా యురువాయ నిగ్ మాయజ్గళ్*
నిన్ఱునిన్ఱునినై గిన్ఱే నునై న్నెయెబ్బనమ్‌నినై గిఱ్ఱున్*పావియే
ఓక్కుమ్మన్ఱుకాణ్ యాయులగమున్డవోణ్ శుడరే. ౫.

ఆ॥ నిన్ఱవాఱుమ్ - నిలిచినవిధమును, ఇరున్ద వాఱుమ్ - కూర్చున్నవిధమున, కిడన్ద వాఱుమ్ - పవ్వళించినవిధమును, నినైప్పరియన - తలంచుటకళక్యంబులైయున్నవి ఒన్ఱలా - ఒకటి కాని (ఆసేకములైన), ఉరువాయ్ - ప్రకారములుగలవియు, అరువాయ - సేత్రములకగోచరంబులుసైన, నిమాయజ్గళ్ - నీయాశ్చర్యచేష్టితములను, నిన్ఱునిన్ఱు - కష్టపడి, నినైగిన్ఱేన్ - ధ్యానించుచున్నాను ; ఉనై న్నై - నిన్ను, ఎబ్బనమ్ - ఏవిధంబున, నినైకిఱ్ఱున్ - ధ్యానించెదను ? ఉలగమ్ - లోకములను, ఉణ్డ - ఆరగించిన, ఒణ్ శుడరే - ఆత్యుజ్జ్వలుడా ! పావియేఱుక్కు - పాపియైనానాకు, ఒరునన్గు - ఒకమంచియుపాయమును, ఉరైయాయ్ - చెప్పుమా.

తా॥ యశోదాదేవి గృహమందున్నవఱకు పవ్వళించియుండి, ఆపె వీథిలోవెళ్ళినప్పుడు లేచితిరిగియు, ఆపేవచ్చుచున్న చప్పిడివినుప్పుడు కూర్చుండియు, దగ్గఱవచ్చినప్పుడు పవ్వళించియు నీవు చేసినయీవ్యాపారములు నాకుదలంచుటకుమిక్కిలి యాశ్చర్యకరంబులై యున్నవి. ౬.

వాబుద్ధిగోచరంబులై యనన్తములైన నీయాశ్చర్యచేష్టితములను నేను తెలిసికొనునట్లు ఒకఉపాయమును నాకుసేర్పించుమాయని ౬.

ఒణ్శుడరోడిరుళుమాయ్ నిన్ఱవాఱుముయ్రియోడిన్ఱియాయ్వన్దు*ఎన్
కణ్ణుళ్ళావగై నీ కరన్దున్ఱన్ఱెయ్గిన్ఱనై*
ఎణ్ణుళ్ళిన్ఱియుళ్నిన్ఱ నిన్కరియమాణిక్కమే* ఎన్కణ్ణుక్కు
త్తిణ్ణొళివొరునా ళరుళాయున్తిరువురువే. ?.

అ॥ ఉన్ఱియాడు - (ఆశ్రితులకు) యథార్థమైనవాడవై, ఒణ్శుడరోడు - నుందరమైన కాన్తితో ((ప్రకాశించి,) నిన్ఱవాఱుముయ్ - ఉన్నవిధమును, ఇన్ఱియాయ్ - (అనాశ్రితులకు) లేనివాడవై, ఇరుళుమాయ్ - చీకటివలె అప్రకాశకుడవై, నిన్ఱవాఱుముయ్ - ఉన్నవిధమును, వన్దు - (నాహృదయమందు) వచ్చి, ఎన్ - నాయొక్క, కణ్ - నేత్రములకు, కొళ్ళావగై - తెలియకుండునట్లు, కరన్దు - మఱేగియుండి, నీ - నీవు, ఎన్నై - నన్ను, నెయ్గిన్ఱన - చేరుచున్న వ్యాపారములను, ఎణ్కొళ్ - ధ్యానించుచున్న, శిన్నైయుళ్ - మనస్సులో, నైగిన్ఱేన్ - శిథిలుడవై యగుచున్నాను. ఎన్ - నాయొక్క, కరియమాణిక్కమే - నీలరత్నమువంటి కాన్తిగలవాడా! ఎన్కణ్ణుక్కు - నానేత్రములకు, ఉన్తిరువురువు - నీతిరుమేను, తిణ్కొళ్ళ - చక్కగా గనుపడునట్లు, ఒరునాళ్ - ఒకదినము, అరుళాయ్ - కృపజేయుమా

తా॥ ఓశ్రీయఃపతీ! నీవుభక్తులకతినులభుడవై నేవపాదించియు, అభక్తులుసేవింపకడుదుర్లభుడవనిచెప్పునట్లు వారికెల్లప్పుడును కనుపడకయున్నవిధమును, నాకంటికగుపడక నామనస్సులోనుండి నన్నెల్లప్పుడును బాధించువిధమును దలచి శిథిలాంతఃకరణుడనైయగుచున్నాను గాన నీతిరుమేనును నేనుసేవించునట్లు నన్ననుగ్రహింపుమాయని. ౭.

తిరువురువుకిడన్దవాఱుమ్కొప్పూళిచ్చన్దామరైమేల్*తిశైముగన్
కరువుళ్వీఱ్ఱిరున్దు పడైత్తిట్టకరుమఙ్గళుమ్*
పొరువిలున్తినినాయగమ్వై కేట్కున్ఱోఱుమెన్నెఞ్చమ్ నిన్ఱునెకుక్*
అరువిశోరుబక్తిణ్ రెన్శెయ్గేనడియేనే. ౮.

అ॥ తిరు - ఆందమైన, ఉరువు - తిరుమేనుతోగూడ, కిడన్దవాఱుమ్ - (సముద్రమందు) పర్వఖించినవిధమును, కొప్పూళ్ - వాళియందున్న, శెన్తామరైమేల్ - ఎఱ్ఱతామరపుష్పము మీదనున్న, తిశైముగన్ - ఖమ్యాయెడి, కరువుళ్ - స్థానమందు, వీఱ్ఱిరున్దు - వేంచెసియుండి, పడైత్తిట్ట - సృజించిన, కరుమఙ్గళుమ్ - వ్యాపారములను, పొరువిల్ - ఒప్పులేని, ఉన్ - నీయొక్క, తినినాయగమ్ - ఏకాధిపత్యమును దెలిపెడి, అవై - ఆవ్యాపారములను, కేట్కున్ఱోఱుమ్ - వినునట్టుండెల్ల, ఎన్నెఞ్చమ్ - నామనస్సు, నిన్ఱ - ఉండి, నెకుక్ - శిథిలమై, కణ్ణీర్ - కణ్ణీళ్ళు, అరువి - ప్రవాహమువలె, శోరుమ్ - కారుచున్నవి, అడియేన్ - దానుండ నైననేను, ఎన్శెయ్గేన్ - ఏమిచేసెదను?

శా॥ శ్రీయఃపతీ! నీవు ప్రళయకాలమందు మహాసముద్రమందు భవ్యళించియు, బ్రహ్మ కస్తశ్యామిలైయుండియీజగత్తును సృజించియు చేసిన వ్యాపారములను విని వామనస్వరూపుడవు చున్నదని. ౯.

ఆడియెమూవ్వులగుమ్మీరడివాఅు మట్టినిన్ఱాళ్ కడలుమ్మణ్ణుమ్మిణ్ణుమ్
ముడియ*ఈరడియాల్ ముడిత్తుక్కొణ్డముక్కియముమ్*
నాడియుమాఅివై కేట్కున్దోఅుమెన్నిచ్చమ్ నిన్నకైక్కరైన్దుగుమ్*
కూడియవల్వినైయే నునైన్నెయెన్దుకొల్ కూడువదే. ౯.

ఆ॥ మూవ్వులడియై - మూడడుగులను, ఇరన్దవాఅుమ్ - యాచించినవిధమును, అట్ట నిన్ఱ - అచ్చటనుండి, ఆళ్ కడలుమ్ - అగాధమైనసముద్రమును, మణ్ణుమ్ - భూమియు, మిణ్ణుమ్ - ఆకాశమును, ఈరడియాల్ - రెండడుగులచే, ముడియ - ఆణుగునట్లు, ముడిత్తుక్కొణ్డ - నెర వేర్చుకొనిన, ముక్కియముమ్ - మహిమయు, ఆవై - ఆవ్యాపారములను, నాడియుమాఅు - చెప్పువిధమును, కేట్కున్దోఅుమ్ - వినునప్పుడెల్ల, ఎన్నిచ్చమ్ - వామనస్వ, నిన్నకైక్క - నీవిషయమందే, కరైన్ద - కరిగి, ఊగుమ్ - శిథిలమునుమన్నది. వల్ కొడియ - మిక్కిలిక్రూరమైన, వినైయేన్ - పాపముగలనేను, ఉనైన్నై - నిన్ను, కూడువదు - పొందుట, ఎన్దుకొల్ - ఎప్పుడో?

శా॥ నీవుమహాబలిపట్ట మూడడుగులుయాచించి రెండడుగులచే సకలజగత్తును కొలిచిన మహిమమనినప్పుడు వామనస్వరూపుడుచున్నది. ఇట్టిమహిమగలనిన్ను నేనెప్పుడుపొందెదనోయని.

కూడినీరైక్కడైన్దవాఅు మముదమ్తేవరుణ్ణ*అశురరై
పీడుమ్వణ్ణఞ్ఞళ్ శెయ్దుపోనిత్తగుమ్*
ఊడుపుక్కెనదానియైయురుక్కియుణ్డిడుగిన్ఱ *నిన్నైన్నై
నాడుమ్వణ్ణమ్శొల్లాయ్ నచ్చునాగైయానే. ౧౦.

ఆ॥ కూడి - దేవానురులతోఁజేరియుండి, నీరై - సముద్రమును, కడైన్దవాఅుమ్ - చిలి కినవిధమును, తేవర్ - దేవతులు, అముదమ్ - అమృతమును, ఉణ్ణ - భుజించునట్లు, అశురరై - అనురులను, పీడుమ్ - విడిపించిన, వణ్ణఞ్ - ప్రకారములను, శెయ్దుపోన - చేసిన, విత్తిగముమ్ - ఆశ్చర్యవ్యాపారములను, ఊడుపుక్కు - లోపలప్రవేశించి, ఎనదానియై - వాయాత్మను, ఉరుక్కి - కరిగించి, ఉణ్డిడుగిన్ఱ - చంపుచున్నవి. నచ్చు - (విరోధులమీద) విషమును(గ్రక్కు)చున్న, నాగ - ఆదిశేషుని, అణైయానే - పడకగాగలవాఁడా! నిన్నైన్నై - నిన్ను, నాడుమ్ - వణ్ణమ్ - పొందువిధమును, శొల్లాయ్ - (నాకు) చెప్పుమా.

శా॥ శ్రీరాధినిజలిత యమృతమునొత్తి దేవతులకు భుజింపఁజేయునప్పుడు, అనురులు మా భాగమైనయమృతమును మాకివ్వమనియడగగా నప్పుడు మోహనావతారమెత్తి యనురులను మోహింపఁజేసిన దివ్యచేష్టితములనుదలంచి స్మరించుచున్న నేను నిన్ను బొందునట్లు ఉపాయము చెప్పుమాయని. ౧౦.

‡‡ నాగణ్మై యిశైనమ్బిరాన్ శరణేశరణ్ నమక్కెన్ఱు*నాడొఱుమ్
ఏగశిన్దైయనాయ్ కుఱుగూర్ చ్చడగోపన్మాఱన్*
ఆగనూఱ్ఱవన్దాది యాయిరత్తుళ్ళివై యుమోర్ పత్తుమ్వల్లార్*
మూగవై గున్దత్తు మగిళ్వోయ్దువర్ వైగలుమే. ౧౧.

అ॥ నాగణైమిశై - శేషశయ్యమీదపవ్వళించియున్న, నమ్బిరాన్ - మనస్వామియొక్క, శరణే - శ్రీపాదంబే, నమక్కు - మనకు, శరణ్ ఎన్ఱు - ఉపాయమని, నాడొఱుమ్ - ప్రతిదిన మును, ఏగశిన్దైయనాయ్ - ఒకవిధంబైనధ్యానముగలవారై, కురుగూర్ - తిరునగరికిస్వామియైన, మాఱన్ - మాఱనసెడివంశ వామమునగల, శడగోపన్ - నమ్మాళ్వార్లు, ఆగ - శాశ్వతముగా జీవించునట్లు, నూఱ్ఱు - ప్రసాదించిన, ఆన్ఱాది - అందాదియైన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో జేరిన, ఓర్ - అద్వితీయములైన, ఇవై పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, వల్లార్ - అధ్యయనముఁజేయువారు, మూగమ్ - పరమాకాశంబనెడి, వైగున్దత్తు - శ్రీవైకుంఠమందు, వైగలుమ్ - ఎల్లప్పుడును, మగిళ్వోయ్దువర్ - ఆనన్దమనుపొందుదురు.

తా॥ అనన్తశాయియైన శ్రీయఃపతియొక్క-శ్రీపాదంబులే మనకు సకలవిధోపాయంబులని నమ్మినమన్మాళ్వార్లుసాదించిన నీపదిపాశురంబుల నభ్యసించువారు శ్రీవైకుంఠమును బొంది నిత్యానన్దభరితులైయుందురని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౪ - పది సంపూర్ణము.

ఇదివఱకు తిరువాయ్మొళులు వేఱపడియింటికి పాశురములు, ౧౧౨౨.

౬- పత్తు, ౧-వ తిరువాయ్మొ ళి

ఆవతారిక:— ఆళ్వార్లిట్లనేక విధంబున ప్రార్థించియు తనయభీష్టమునొందక దీనికేమి కారణమని యాలోచించి, సర్వేశ్వరుడు తిరువణ్ వణ్ణారులో వేంచేసియున్నాడనియు అచ్చట నున్న భోగ్యతావిశేషమందు మక్కువడై తనను మఱచినాడనియు నిశ్చయించి మిక్కిలి విరహ బాధనానుభవించుచు సము దతీరమందు సంచరించుచుండగా నచ్చట కొన్ని పత్తులనుజూచి, ఓపత్తులారా! మీరుపోయి తిరువణ్ వణ్ణారులో వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతిపద్ద నాబాధను విన్న వించుడియని ప్రార్థించుచున్నారు.

‡‡ సైగల్ పూఙ్గుళ్ వాయ్ వన్దుమేయ్ న్దుకురుగినఙ్గళ్*
శెయ్ కొళ్ శెన్నెలుయర్ తిరువణ్వణ్ణారుళ్ళె యుమ్*
కైకొళ్ శఙ్కర త్తిరుకనివాయ్ప్పెరుమానై క్కణ్డు*
కైగళ్ కూప్పిచ్చ్చొల్లీర్ విన్నె యాట్టియేన్ కాదన్దైయే. ౧.

ఆ॥ పూ - నుందరమైన, కుళివాయ్ - ఉష్ణకాలనయందు, సైగల్ - ప్రతిదినమును, వన్దు - వచ్చి, మేయుమ్ - మేయుచున్న, కురుగినఙ్గళ్ - గుంపుగానున్న ఓసారసపక్షులారా! శెయ్ - పొలములను, కొళ్ - ఆక్రమించుచున్న, శెన్నెల్ - ఎఱ్ఱధాన్యము, ఉయర్ - పెరిగియున్న, తిరువణ్ వణ్ణూర్ - తిరువణ్ వణ్ణూరనెడి దివ్యదేశం బందు, ఉళైయుమ్ - నిత్యవాసము చేయు వాడును, కైకొళ్ - శ్రీహస్తములో స్వీకరింపబడిన, శఙ్కరమ్ - సుదర్శనముగలవాడును, ఎఙ్ - నాస్వామియు, కని - దొండపండువలెనున్న, వాయ్ - అధరముగలవాడుసైన, పెరు మానై - సర్వేశ్వరుని, కణ్డు - చూచి, కైగళ్ - చేతులను, కూప్పి - మొగిడ్చి, విన్నైయాట్టి యేన్ - పాపిష్ఠురాలైన నాయొక్క, కాదలైత్ - అభినివేశమును, తొల్లీర్ - చెప్పుడు.

తా॥ ఓ సారసపక్షులారా! మీరు తిరువణ్ వణ్ణారులో వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరునిపద్ద కెళ్ళి నాబాధను వాడు వినునట్లు నమ్రులైయుండి విన్న వించుడియని. ౧.

కాదల్ మెఙ్ పెడై యో డుడఙ్ మేయుమ్ కరునారాయ్*
వేదవేళ్వియొలిముళ్ఙుమ్ తణ్ తిరువణ్వణ్ణార్*
నాదఙ్ ఞాలమెల్లాముణ్ణ నమ్బెరుమానై క్కణ్డు*
పాదమ్ కైతొళుదుపణియీ రడియేఙ్ తిఱమే. ౨.

ఆ॥ కాదల్ - ప్రేమముగలదియు, మెఙ్ - మృదుస్వభావముగలదియునైన, పెడైయో డు - ఆడుపక్షితో, ఉడఙ్ - కూడ, మేయుమ్ - మేయుచున్న, కరు - శ్యామవర్ణముగల, నారాయ్ - ఓ సారపక్షీ, వేదమ్ - వేదములయొక్కయు, వేళ్వి - యాగములయొక్కయు, ఒలి - శబ్దము, ముళ్ఙుమ్ - ఘోషించుచున్న, తణ్ - చల్లనైన, తిరువణ్ వణ్ణార్ - తిరువణ్ వణ్ణారికి, నాదఙ్ - స్వామియు, ఞాలమెల్లామ్ - సకలజగత్తులను, ఉణ్ణ - మింగినవాడునైన, నమ్బెరుమానై - మనస్వామిని, కణ్డు - చూచి, పాదమ్ - తిరువడికళ్ళయందు, కైతొళుదు - అంజలిచేసి, అడియేఙ్ - నాయొక్క, తిఱమ్ - విధమును, పణియీర్ - చెప్పుడు.

తా॥ ఓ నారపక్షీ! నీవు తిరువణ్ వణ్ణారికి వెళ్ళి యచ్చట వేదఘోషములయందు మగ్నుడై యానందించుచున్న సర్వేశ్వరునికి నమస్కరించి నాదుఃఖమును చెప్పుమాయని ౨.

తిఱఙ్గళాగియెఙ్గుమ్ శెయ్‌గఱూడుఴల్ పుళ్ళినఙ్గాళ్*
శిఱన్ద శెల్వప్పుళ్ళుగు తిరువణ్వణ్ణారుత్తెయుమ్*
కఱఙ్గుశేక్కరక్కై క్కనివాయ్ప్పెరుమానై క్కణ్డు*
ఇఱఙ్గిన్నీర్ తొళుదుపణియీ రడియేనిడరే. ౩.

ఆ॥ ఎఱంమ్ - అన్ని దేశములయందలి, శెయ్‌గఱూడు - పొలములనవలము, తిఱఙ్గళాగి-గుంపులుగాచేరి, ఉఴల్ - సంచరించుచున్న, పుళ్ళినఙ్గాళ్ - పక్షిసమూహములారా! శిఱన్ద - శ్లాఘ్యమైన, శెల్వమ్-సమృత్తు - మల్‌గు - వర్ధిల్లుచున్న, తిరువణ్ వణ్ణార్ - తిరువణ్ వణ్ణారులో, ఉత్తెయుమ్ - నిశ్వాసము జేయువాడును, కఱఙ్గు - చుట్టుతిరుగుచున్న, శక్కరమ్ - సుదర్శనమును, కై - శ్రీహస్తమందుగలవాడును, కనివాయ్ - దొండపండువంటియధరముగల వాడునైన, పెరుమానై - స్వామిని, కణ్డు - చూచి, నీర్-మీరు, ఇఱఙ్గి - వగి, తొళుదు - ఆశ్రయించి, అడియేన్ - నాయొక్క, ఇడర్ - దుఃఖమును, పణియీర్ - చెప్పుడు

తా॥ గుంపుగాపొలములో సంచరించుచున్న ఓపక్షులారా! మీరుతిరువణ్ వణ్ణారులో వేంచేసియున్న చక్రధరునిజూచి నమ్రులైయుండి నామాటను విన్నవించుడియని. ౩.

ఇడరిల్ పోగమ్మూఴ్గి యినైత్తాదుమ్మడవన్నఙ్గాళ్*
విడలిల్ వేదవొలిముఴ్గుమ్ తణ్ తిరువణ్వణ్ణార్*
కిడన్ మేనిప్పిరాన్ కణ్ణనై నెడుమాలై క్కణ్డు*
ఉడలమ్ నైన్దొరుత్తి యురుగుమెన్రుణర్ త్తుమినే. ౪.

ఆ॥ ఇడర్ - విశేషదుఃఖము, ఇల్ - లేని, పోగమ్ - సంభోగసుఖమందు, మూఴ్గి - మునిగి, ఇనైన్ద - చేరియుండి, మడమ్ - విధేయముగలై, ఆడుమ్ - సంచరించుచున్న, అన్నఙ్గాళ్ - ఓహంసపక్షులారా! విడలిల్ - విచ్ఛేదములేక, వేదవొలి - వేదధ్వని, ముఴ్గుమ్ - ఘోషించుచున్న, తణ్ - చల్లనైన, తిరువణ్ వణ్ణార్ - తిరువణ్ వణ్ణారులో వేంచేసియున్న వాడును, కిడన్ మేని - సముద్రమువంటికాన్తిగలవాడును, పిరాన్ - ఉపకారకుడును, కణ్ణన్ - ఆశ్రితులఘుడును, నెడుమాలై - ఆశ్రితులయందు మిక్కిలివ్యామోహముగలవాడునైనసర్వేశ్వరుని, కణ్డు - చూచి, బరుత్తి - ఒకటై, ఉడలమ్ - శరీరము, నైన్దు-శిథిలమై, ఉరుగుమ్ - కరుగుచున్నది; ఎన్ఱు - అని, ఉణర్ త్తుమిన్ - తెలియచేయుడు.

తా॥ ఆడుపక్షీ! తోడేరి యొల్లప్పుడును నుఖించుచున్న ఓ హంసపక్షులారా! తిరువణ్ వణ్ణారులో వేదఘోషమునువినియానందించుచున్న యతిసులభుడైన సర్వేశ్వరునివద్ద వెళ్ళి ఒక స్త్రీ నీయందాశచెగరుగుచున్నదని వానిచెవ్వలోపడవేయుడని. ౪.

ఉణర్ త్తలూడలుణర్ న్దుడన్ మేయుమ్మడవన్నఙ్గాళ్*
తిణర్ త్తవణ్డల్గళ్ మేల్ శఙ్గుశేరుమ్‌తిరువణ్వణ్ణార్*

పుణర్ త్తపూన్నణ్ణుర్ణాయ్‌ముడి నమ్బెరుమానై క్కణ్ణుళ్*
పుణర్ త్తలై యినరా యుడియేనుక్కుమ్‌పోర్ ప్పుమినే. ౫.

ఆ॥ ఊడల్ - (ఆదుపక్షి కెడకాసినయెడల యుదితనమాద చేయుచున్న) (ప్రణయకలహ ముము, ఉణర్ త్తల్ - (దానికాకోపము కాన్తియగునట్లుపలువిధములుగా కెప్పవలసిన) సూ ధానమాటలను, ఉణర్న్దు - (నేకెడకాసిన యెడల యీకష్టములు సంభవించునని) తెలిసికొని, ఉడన్ - కూడనుండి, మేయుమ్ - మేయుచున్న, మడమ్ - విధేయముకైన, ఆన్నట్టార్ - ఒహంసపక్షులారా ! తిణర్ త్త - దట్టమైయున్న, వణల్ గళ్ మేల్ - ఎండినబుఱదలమీద, కణ్ణు - కంఖములు, కీరుమ్ - చేరియున్న, తిరువణ్ వణ్డార్ - తిరువణ్ వణ్డారులో వేంచేసియున్న వాడుకు, పుణర్ త్త-కట్టబడిన, పూ-అందమైన, తుళాయ్ - తులసీమాలికలను, కూడి-కీరీటమందు గలవాడుకైన, నమ్ పెరుమానై - మనస్వామిని, కణ్ణు - చూచి- పుణర్ త్త - మొగిడ్చిన, కైయినరాయ్ - చేతులుగలవారై, ఆడియేనుక్కు - నాకొఱకై తూడ, పోర్ ప్పుమిన్ - మంచిమాట లాడిస్తోత్రముజేయుడి.

తా॥ ఓహంసపక్షులారా ! మీరుతిరువణ్ వణ్డారులో వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరుని వద్ద నన్ను నుగ్రహించునట్లు ప్రార్థించుడి యని. ౫.

పోర్ ప్పిలాన్రిరున్దేన్ పునైన్ మేలు ప్రై పూఙ్కుయిల్ గాళ్*
శేర్ ప్పిల్ వాళై తుళుమ్ తిరువణ్వణ్డారుళ్ళై యుమ్*
ఆర్ ప్పలాత్తియ ప్రై యమరర్ పెరుమానై క్కణ్ణుళ్*
మార్ ప్పఙ్కొణ్డుళీర్ మైయల్ తీర్వదొరువణ మే. ౬.

ఆ॥ పునైన్ మేల్ - పున్నచెట్టుమీద, ఉళ్ళై - నిత్యవాసముజేయుచున్న, పూ - నుందర మైన, కుయిల్ గాళ్ - ఓకోకిలములారా ! పోర్ ప్పిలా - (మి ఁత్రులను) స్తుతించి, యాన్ - నేను, ఇరున్దేన్ - యాచించితిని, (ఆదేమవగా), శేర్ ప్పిల్ - బుఱదప్రదేశములలో, వాళ్ - మత్స్య ములు, తుళుమ్ - ఎగుఱుచున్న, తిరువణ్ వణ్డార్ - తిరువణ్ వణ్డారులో, ఉళ్ళైయుమ్ - నిత్యవాసముజేయుచున్న వాడును, ఆర్ ప్పల్ - దనుగల, ఆళీ - సుదర్శనమును, అమ్ళై - సుందరహస్తమందుగలవాడుళ, అమరర్ - నిత్యసూరులకు, పెరుమానై - స్వామియైన సర్వేశ్వరుని, కణ్ణు - చూచి, మైయల్ - (నా) భ్రమను, తీర్వదు - తీరునటుల, ఒరువణ్ - ఓక(ప్రకారమైన, మార్ ప్పమ్ - బదులుమాటను, కొణ్డు - తీసికొనివచ్చి, ఉరైయీర్ - చెప్పుడు.

తా॥ ఓకోకిలములారా ! మీరు తిరువణ్ వణ్డారులో వేంచేసియున్న దయావంతుడైన సర్వేశ్వరునికి నామాటనుచెప్పి వానికివాడు చెప్పెడు బదులుమాటను దీసికొనివచ్చి నాకుచెప్పి నన్ను బ్రతికింపుడుమా యని. ౬.

ఒరువణ్ణమ్ శెన్రుపు క్కెనక్కొన్రై యొణ్ కిళియే*
శెరువొవ్ పూమ్బొళిల్ శూళ్ శెక్కర్ వేళై తిరువణ్వణ్డార్*
కరువణ్ణమ్ శెయ్యవాయ్ శెయ్యకణ్ శెయ్యై శెయ్యశాల్*
శెరువొళ్ శెక్కరమ్ కణ్ణిణై యాళమ్ తిరున్దక్కణ్ణే. ౭.

అ॥ ఒణ్ - నుందరమైన, కిళియే - ఓచిలుకా ! శెరు (పుష్పములుకొయ్యువారిలోనొకరి కొకరికిసేనశెత్తెదను సేనశెత్తెదనని) కలహమును బుట్టించునట్టిదియు, ఒణ్ - నుందరంబునైన, పూ - పుష్పముగల, పొళిల్ - తోటలచే, శూళ్ - చుట్టబడినదియు, శెక్కర్ - (పుష్పముల యొక్క-ధూళిచేత) ఎఱ్ఱనైన, వేలై - సముద్రమునొక్క-గట్టుగలదియునైన, తిరువణ్ వణ్డూర్ - తిరువణ్ వణ్డూరులో, ఒరువణ్ణమ్ - ఒకవిధముగా, శెన్ఱుప్పుక్కు - పోయిప్రవేశించి, కరువణ్ణమ్ - నీలవర్ణమునున్ను, శెయ్యవాయ్ - ఎఱ్ఱనియధరమునున్ను, శెయ్యకణ్ - రక్తలోచనమునున్ను, శెయ్యకై - ఎఱ్ఱనిహస్తమునున్ను, శెయ్యకాల్ - ఎఱ్ఱనిపాదములనున్ను, శెరు - యుద్ధోన్ముఖమై, ఒణ్ - నుందరమైన, శక్కరమ్ - సుదర్శనమునున్ను, శఙ్గు - పాంచజన్యమునున్ను, ఆడైయాళియ్ - (వానికి) చిహ్నములైనవీనిని, తిరున్దక్కణ్ణు - స్పష్టముగాజూచి, ఎనక్కు - నాకొఱకై, ఒన్ఱుఉరై - ఒకమాటచెప్పుమా.

తా॥ ఓచిలకా ! తోటలచేనతిరమణీయంబైన తిరువణ్ వణ్డూరికివెళ్ళి యతినుందరంబులైన వాని దివ్యావయవములను జక్కగా జూచి యచ్చట నామాటను విన్నవింపుమాయని. ౭.

తిరున్దక్కణ్ణినొక్కున్రైయా యెణ్శిఱుపూవాయ్*
శెరున్దిళాళ్ మగిళ్ పున్నైశూళ్ తణ్ తిరువణ్వణ్డార్*
పెరున్తడమరైక్కణ్ పెరునీణ్ముడినాళ్ పడ్డోళ్*
కరున్తణ్ముగిల్పోల్ తిరుమేనియడిగళ్శేయే. ౮.

అ॥ ఒణ్ - ఆందమైన, శిఱుపూవాయ్-ఓచిన్నచిలకా ! శెరున్ద-శెరుందివృక్షములచేతను, ఇళాళ్ - ఇరువిడివృక్షములచేతను, మగిళ్ - పొగడవృక్షములచేతను, పున్నై - పున్నవృక్షముల చేతను, శూళ్ - చుట్టబడిన, తణ్ - చల్లనైన, తిరువణ్ వణ్డూర్ - తిరువణ్ వణ్డూరులోవేంచేసి యున్న, పెరు - విశాలమై, తణ్ - చల్లనైన, తామరై - తామరపుష్పమువంటి, కణ్ - నేత్రములను, పెరునీళ్ - మిక్కిలిదీర్ఘమైన, ముడి - కిరీటమున, తడమ్ - విశాలములైన, నాల్ తోళ్ - నాల్గుభుజములను, కరు - శ్యామమై, తణ్ - చల్లనైన, మామగిల్ పోల్ - గొప్పమేఘమువంటి, తిరుమేని - దివ్యవిగ్రహమునుగల, అడిగళ్ - స్వామిని, తిరున్దక్కణ్ణు - చక్కగా జూచి, ఎనక్కు - నావిషయమై, ఒన్ఱైయాయ్ - ఒకమాటచెప్పుము.

తా॥ ఓబాలచిలకా ! నీవతిథిపూజ్యమైన తిరువణ్ వణ్డూరికివెళ్ళి అచ్చట చతుర్భుజుడై కాళమేఘశ్యాముడై దీర్ఘములైన నేత్రకిరీటాదులను గలవాడై వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరుని జూచి నాబాధను జెప్పుమాయని ౯,

అడిగళ్కై తొళు దలర్మేలశై యుమన్నజ్గళ్*
విడివై కళ్గొలిక్కుమ్ తిరువణ్వణ్డూరుళైయుమ్*
కడియమాయన్ట్రన్ని క్కణ్ణినై నెడుమాలై క్కణ్ణు*
కొడియవల్వినై యేన్ తిఱఱ్కుఱుమిన్ వీఱుకొణ్డే. ౯.

అ॥ అలర్‌మేల్ - పుష్పములమీద, ఆశైయుమ్ - సంచరించుచున్న, అన్నట్టార్ - హంసపక్షులారా ! విడియై - ఉదయకాలమునకుసూచకమైన, శఙ్గు - శంఖము, ఒలిక్కుమ్ - ధ్వనించుచున్న, తిరువణ్‌వణ్డూర్ - తిరువణ్‌వణ్డూరుతో, ఉఱైయుమ్ - నిత్యవాసముచేయుచున్న, కడియ - (నన్నెడబాసిన) క్రూరుడై, మాయన్‌తన్నై - వంచకుడై, కణ్ణనై - కృష్ణుడైయవతరించినవాడై, నెడుమాలై - గొప్పమహిమగలవాడైన సర్వేశ్వరుని, కణ్డు - చూచి, ఆడిగళ్ - శ్రీపాదములమీద, కైతొళుదు - అంజలిచేసి, కొడియవళ్ - మిక్కిలిక్రూరమైన, వినైయేన్ - పాపముగలనాయొక్క, తిఱమ్ - ప్రకారమును, వేఱుకొణ్డు - ఏకాంతమందు, కూఱుమిన్ - చెప్పుడు.

తా॥ ఓహంసపక్షులారా ! నన్నెడబాసిబాధపెట్టుచు తిరువణ్‌వణ్డూరులో వేంచేసియున్న కఠినహృదయయగుల వంచకుడైన సర్వేశ్వరుని శ్రీపాదములను బట్టుకొని ఏకాంతమందు తీసికొనిపోయి నాదుఃఖమును విన్నవించి ప్రార్థించుడియని. ౯.

వేఱుకొణ్డు మైయారుయిరన్నైవెజ్ఞినణ్డిన్ఱార్ *
తేఱునీర్ప్పమ్బై వడపాలై తిరువణ్‌వణ్డూర్ *
మాఱిల్ పోరరక్కన్ మదిల్ నీఱెరిత్త చ్చెమ్బొన్ పుగళ్ *
ఏఱు శేవగనార్ కెన్నై నైయుళ్ళీ రిన్ఱళే. ౧౦.

అ॥ వెజ్ఞి - పరిమళించుచున్న, వణ్డినఙ్గళ్ - గుంపుగానున్న, ఓతు మొన్ఱిలారా ! యాన్ - నేను, ఉమ్మై - మిమ్ములను, వేఱుకొణ్డు - విశిష్టగుణములుగానెంచి, ఇరన్దేన్ - యాంచించితిని, తేఱు - నిర్మలమైన, నీర్ - జలముగల, పమ్బై - పంపానదియొక్క, వడపాలై - ఉత్తరతీరమందున్న, తిరువణ్‌వణ్డూర్ - తిరువణ్‌వణ్డూరులోవేంచేసియున్నవాడును, మాఱిల్ - ఒప్పలేని, పోర్ - యుద్ధముగల, అరక్కన్ - రావణానుయొక్క, మదిల్ - కోటను, నీఱెరిత్త - భస్మముగునట్లు, చెమ్బొన్ పుగళ్ - నశింపజేసి, ఉగన్ద - సన్తోషించినవాడును, ఏఱు - వర్ధిల్లుచున్న శేవగనార్‌కు - శౌర్యముగలవాడుసైన సర్వేశ్వరునికి, ఎన్నైయుమ్ - నన్నును, ఉళ్ళీర్ - (నీరత్నకోటియందు ఈపెకూడయొకతె) ఉన్నది, ఎన్మిన్గళ్, అనిపిన్న వించుడి.

తా॥ ఓతు మొన్ఱిలారా ! మీతోజెప్పినరీతులుగా నాకార్యము శీఘ్రముగాసిద్ధించునని మిమ్ములనువేడుకుంటున్నాను, మీరువెళ్ళి పంపానదికుత్తరమందున్న తిరువణ్‌వణ్డూరులో వేంచేసియున్న గొప్పపురాక్రమశాలియైన సర్వేశ్వరునివద్ద, నీరత్నకోటిలోజేరిన యీపె యిట్లవస్థపడుచున్నదని నన్ను విన్నవించుడియని. ౧౦.

మిన్గొళ్ శేర్ వురినూల్ కటఱా యగల్ మార్బాలజ్ఞ్ఞాణ్డు *
వన్గళ్ వ్వనడిమేల్ కురుగూర్ చ్చడగోపన్ శొన్న *
పన్గొళా యిరత్తుళ్ళివై పత్తుమ్ తిరువణ్‌వణ్డూర్‌క్కు *
ఇన్గొళ్ పాడల్ వల్లార్ మదనర్ మిన్నిడై యవర్ క్కే. ౧౧.

అ॥ మిక్‌కొళ్ - శాన్తిగలదై, శీర్ - తిరుమేనుల్‌లోజేరియున్న, పురినూల్ - యజ్ఞోపవీతముగల, కుఱుశాయ్ - వామనబ్రహ్మచారియై, అగల్ - విశాలమైన, ఞాలమ్ - భూమిని, కొణ్డ - స్వీకరించిన, పక్‌కత్తవ్‌క్ - మహోవంశకుడైన సర్వేశ్వరునియొక్క, అడిమేల్ - శ్రీపాదములవిషయమై, కురుగూర్ చ్చడగోపక్ - కురుకాపురాధీశులైననమ్మాళ్వార్లు, శొన్న - ప్రసాదించిన, వణ్‌కొళ్ - గానములు, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, తిరువణ్‌వణ్డూర్‌క్కు - తిరువణ్‌వణ్డూర్ విషయమై, ఇక్‌కొళ్ - మధురమై, పాడల్ - పాశురరూపములైన, ఇవైప త్తుమ్ - ఈపదిగాథలను, వల్లార్ - అభ్యసించువారు, మిక్ - మెఱుపువలెప్రకాశించుమన్న, ఇఱైయవర్‌క్కు - నడుముగలస్త్రీలకు, మదరక్ - మన్మథుడువలె శ్రీవైష్ణవులకు భోగ్యభూతులైయుందురు.

తా॥ వామనావతారంబెత్తి మహాబలిసద్దినుండి భూమిని స్వాధీనపఱుచుకొనిన సర్వేశ్వరుడువేంచేసియున్న తిరువణ్‌వణ్డూర్ విషయమై నమ్మాళ్వార్లుప్రసాదించిన యీపదిపాశురములనభ్యసించువారు శ్రీవైష్ణవుల కానందమును గలుగజేయుదురని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౨ - వ, తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక:— ఆళ్వార్లుపంపిన బహుళులుపోయి సర్వేశ్వరునికి విన్నవించినతరువాత యీసర్వేశ్వరుడు కొంచెము విలంబించువచ్చెను. అంతమాత్రము విరహమునుసహింపని యాళ్వార్లనెడిశాయకి తనవద్దవచ్చిన సర్వేశ్వరునిమీంద ప్రణయరోషముజేసి, నీవిచ్చటరావలదు; మిక్కిష్టమైనస్త్రీలవద్ద వెళ్ళవచ్చునని తిరస్కరింప నప్పుడాసర్వేశ్వరుడు వీరిని మంచిమాటలాడుచున్నాడని పాదించుచున్నారు.

** మిన్నిడై మడవార్‌గళ్ నిన్నరుళ్ శూడువార్ మున్బనానదఞ్చువక్*
మన్నిడై యిలఙ్గై యరణ్ కాయ్‌న్దమాయవనే*
ఉన్నిడై యశోదైయమ్మనాగవిన నినియదుకొణ్డు శెయ్‌వదెన్*
ఎన్నిడై యపన్దమ్‌కళలుమ్‌తన్దు పోగునమ్బి. ౧.

అ॥ మిక్ - మెఱుపువలెప్రకాశించునున్న, ఇడై - నడుముగలవారై, మడవార్‌గళ్ - వినయసంపన్నులై, నిన్ - నీయొక్క, అరుళ్ - దయను, శూడువార్ - ధరించువారైన (నీశ్రీతివిషయులైన) స్త్రీలయొక్క, మున్బు - మందఱ, (నాబంతిని తీసికొనుటమంచిదికాదు), (ఆట్లుచేసినయెడల వారు నిన్నుతిరస్కారముజేయుదురు), అదు - వారుచేసెడి నీతిరస్కారమును (చూచి), నాన్ - నేను, అఞ్చువన్ - భయపడుదును, మన్నిడై - సమర్థుడైనరాజుచే బరిపాలింపఁబడిన, ఇలఙ్గై - లంకయొక్క, అరణ్ - కోటను, కాయ్‌న్ద - నశింపఁజేసిన, మాయ

వసే - వంచకుఁడా ? ఉన్నుడైయ - నీయొక్క, కుడాయమ్ - వంచనను, నాఁ - నేను, ఆటిపడ - ఎఱుఁగుదును. ఇని - ఇకమీఁద, అదుకొండు - ఆకపటమును, (నాయందు) ప్రకటనజేసి, శెయ్వ దెక్ - చేయదగినదేమున్నది ! నమ్మి - పీపూర్ణుఁడా ! ఎన్నుడైయ - నీయొక్క, పన్దమ్ - బంధినిన్ను, కళ్ళలమ్ - గచ్చకాయినిన్ను, తన్ద - ఇచ్చి, పోన - పో.

తా॥ సర్వేశ్వరుఁడువచ్చినప్పుడు ఆళ్వార్లనెడి నాయకీమాటలాడక వానిమీఁద కోపగించియున్నప్పుడు వాఁడు వీరియొక్కబంధిని తీసికొనెను. వానినిజూచి, ఓయి ! నీవిదేమి చేయుచున్నావు, నీకిష్టులైనస్త్రీలు దీనిని జూచినయెడల నాయందు నీవు వ్యామోహపడియున్నావని తలఁచి నీతోవాదసంశ్లేషించరు. అప్పుడు నీవనుధవించెడిదుఃఖమునుజూచి నేనుసహింపఁజాలను. ఏకదారవ్రతుఁడనైన నాకు నిన్నుబ్రగ్గ వేయుస్త్రీకలదాయని యీవంచనమాటలు నాతోఁజెప్పఁబలదు. ఆవ్రతముగూడ స్త్రీలకు నీయందు నమ్మకముబుట్టించుకొని పిమ్మట వారినిస్వాధీనపఱచుకొనుటకైయ్యోచేసితివిఁగాని యథార్థముగాజేయలేదు. నీకపటము నాకుతెలుసునుగాన నావద్ద నీ కాటిళ్యమేమియుఫలింపదు. నీబంధినియించ్చి నీకిష్టమైనవారివద్ద వెళ్ళవచ్చునని. ౧.

పోగునమ్బ్యాయన్ తామరై పురై కణ్ణినై యుమ్ శెవ్వాయ్ముఱువలుమ్*
ఆగులబ్దళ్ శెయ్య వఴిదఱ్కోర్ పొరుమేయామ్*
తోగైమామయిలార్ గళ్ నిన్నరుళ్ తూదువార్ శెవియోశైవైత్తు*
ఆగళ్ పోగవిట్టు కుళలూదుపోయిరున్దే. ౨.

ఆ॥ నమ్బి - ఓపూర్ణుఁడా ! పోన - పో ; ఉన్ - నీయొక్క, తామరైపురై - పద్మము లోఁబోలిన, కణ్ణినైయుమ్ - నేత్రములును, శెవ్ - ఎఱ్ఱనైన, వాయ్ - అధరమందుపెదవిలనిల్లుచున్న, ముఱువలుమ్ - చిఱుపవ్వును, ఆగులబ్దళ్ శెయ్య (మమ్మలను) వ్యాకులపఱచఁగా, యామ్ - మేము, ఆఴిదఱ్కు - నశించుటకైయ్యే, నోర్ పొరుమ్ - తపంబుజేసినవారమైతిమి. తోగై - నెమలిపించమువలె, మా - శ్లాఘ్యమైన, మయిలార్ గళ్ - కేశపాశముగలస్త్రీలు, నిన్ - అరుళ్ - నీదయను, తూదువార్ - ధరించుదురు, (నీదయకువిషయమగుదురు), (వారు), ఓశై - (వేణు) నాదమును, శెవి వైత్తు - చెవ్వులలోవిని, ఎళ్ల - లేచివచ్చునట్లు, పోయ్ - (నీవు) వెళ్ళి, ఇరున్ద - (వారి సమీపమందు) ఉండి, ఆగళ్ - గోవులను, పోగవిట్టు - దూరముగాపోనిచ్చి, కుళల్ - వేణువును, ఊదు - ఊదుము.

తా॥ ఓయి ! నీయొక్కపద్మనేత్రమును ఎఱ్ఱనిఅధరముమీఁద ప్రసరించుచున్న లేఁజల్లని మందహాసమును భాగ్యహీనురాలైన నన్ను మూర్ఖిల్లఁ బాధించుచున్నివిధాన నాకంటిమందఱనుండి తుదవఱల వెళ్ళుమాయని చెప్పి ముఖమును వెనుకతిప్పుకొనిరి. అప్పుడు సర్వేశ్వరుఁడుచూచి నీకిష్టమిళ్ళిలి నందరమైయున్నదని చెప్పఁగా, ఓయి ! నీ కెవరికిష్టమైనదినలంచి మోహించితివోయదితాఁకిది. నీవచ్చటికేవెళ్ళుము. అని యాళ్వార్లుచెప్పినమాటనువిని, వాఁడు, వారిచ్చటునున్నారని యడిగెను, దానికి ఆళ్వార్లు, నీవు దూరముగాపోవుచున్న యాపులనులిలుచునట్లు వేణునాదము జేసినయెడల దానినివిని వారేనీదగ్గఱవచ్చి చేయుదురని చెప్పుచున్నారని. ౩.

పోయిరున్దునిర్‌పుళువమటీయాదవర్ క్కుఱైనవిన్బ*నిఱైయ్య
వాయిరుక్కనియుమిక్కణ్ణుమ్ విపరీతమిన్నాళ్*
వేయిరున్ద డన్దోళినా రిత్తిరువరుళ్ పెఱువార్ యువర్‌కొల్*
మాయిరుక్కడలైక్కడైన్ద పెరుమానాలే. 3.

ఆ॥ నమ్బి - ఓపూర్ణుడా! మా - అగాధమై, ఇరు-విశాలమైన, కడలై - సముద్రమును, కడైన్ద - చిలికిన, పెరుమానాలే - గొప్పవాడవైనసీచేత, ఇత్తిరు - ఇట్టిశ్లాఘ్యమైన, ఆరుళ్ - దయను, పెఱువార్ - పొందదగినవారై, వేయ్ - వెదురువలె, ఇరు - బలిసియు, తడమ్ - పొదుపుగానున్న, తోళినార్ - భుజములుగలవారైన స్త్రీలు, యవర్‌కొల్-ఎవరో? పోయ్ - (వారున్న చోటికి) పోయి, ఇరున్ద - ఉండి, నిఱ్ - నీయొక్క, పుళువమ్ - కపటమును, ఆటీయాద వర్‌క్కు - ఎఱుగనియా స్త్రీలకు, ఉరై - (నాతోచెప్పెదిమాటను) చెప్పుము, నిఱ్ - నీయొక్క, వైయ్య - ఎట్టిదైన, వాయ్ - అధరమునొడి, ఇరు - చక్కనైన, కనియుమ్ - పండును, కణ్ణుమ్, నేత్రములును, ఇన్నాళ్ - ఈదినములలో, విపరీతమ్ - విశాతీయముగా యున్నవి.

తా॥ నేను వేణునాదముచేయుట స్వాభావికమేగాని స్త్రీలను లిలుచుటగా చెయవని సర్వేశ్వరుడుచెప్పగా, ఓయి! నీకపటస్వభావము నెఱుగనివారివద్ద ఈమాటచెప్పితివంచె వారు నమ్మెదురుగాని నేనీమాటనునమ్మను. నీవెవరిమీదమోహపడి నీశరీరమిట్లొండిపోవుచున్నదో? అట్టి భాగ్యవంతులైన సుందరాంగులెవరో తెలియజేరని చెప్పుచున్నారని. 3.

ఆలినీళిలై యేళ్ములగము ణ్ణుమ్ణీకిడన్దాయ్*డ్ర మాయఱ్ఱిళ్
మేలై వానవరుమటీయా రినియెమ్బరమే*
వేలినేర్ తడఙ్గణినార్ నిళై యాడుశూళ్ములై చ్చూళ్ములేనిన్ను*
కాలిమేయ్క్కవల్లా రెమ్మైనీళ్ములే. ౮.

ఆ॥ ఆన్ద - ఆశ్చర్యకాలమందు, ఏళ్ములగమ్ - సప్తలోకములను, ఉణ్ణు - మ్రింగి, ఆలిన్ - మఱ్ఱిచెట్టుయొక్క, నీళ్ - పొదుపైన, ఇలై - ఆకుమీద, నీ - నీవు, కిడన్దాయ్ - పవ్వళించితివి, ఉన్ - మాయఱ్ఱిళ్ - నీయాశ్చర్యచేష్టితములను, మేలై వానవరుమ్ - నిత్యసూరులును, ఆటీయార్ - తెలిసికొనజాలరు, ఇని - ఇఁకమీద, ఎమ్బరమే - వాకుతెలిసికొనుటకు సాధ్యమగునా? వేలినేర్ - ధనుస్సుతోసమానమై, తడమ్ - విశాలమైన, కణినార్ - నేత్రములగల స్త్రీలు, నిళైయాడు - క్రీడించుచున్న, శూళ్ములై - ఇనుక గుంపును, శూళ్ములే - చుట్టుకొనియే, నిన్ను - ఉంటి, - కాలి - ఆవులను, మేయ్క్కవల్లాయ్ - మేపినవాడా! నీ-నీవు, ఎమ్మై-మమ్ములను, కళ్ళ - లోల్, క్రూరమాటలను చెప్పవలదు.

తా॥ నేను తల్లితండ్రులమాటలనువిని యావులను మేపుటకునచ్చితినిగాని స్త్రీలకొఱకై కాదని సర్వేశ్వరుడనగా; ఓయి! సప్తలోకములనారగించి యొకచిన్న వటదళమందుఁ బవ్వళించి యఖిలాతీతఘటనాసమర్థుడవైన నీమాయలుసగ్యజ్ఞులైన నిత్యసూరులకుఁగూడ నెఱుఁగశక్యములు కావు, అట్టిదానిని అజ్ఞుడవైన నేనెఱుఁగుదునా? నీవాత్సలుమేపుటకు వచ్చినయెడల స్త్రీలు

క్రీడించుచున్న చోటుదగ్గ నీకు వేఱొచ్చటను చోటిచ్చుటకు లేదా? గాన యిట్టియబద్ధమాటలను జెప్పి మమ్ములను బాధపెట్టవలదు వెళ్ళుమాయని చెప్పుచున్నారని. ౪.

కళ్ళజేల్ నమ్బి యుక్ కై దవమ్మణుమ్ బిణుమ్మన్నజీయుమ్*తిణ్ శక్కర
నిళ్ళుతొల్ పడై యూ యునక్కొ న్రుణర్ త్తువన్నాన్*
కుళ్ళుతేన్మొళియార్ గళ్ నిన్నరుళ్ శూడువార్ మనమ్ వాడినిక్కు*ఎమ్
కుళ్ళుపూవై యొడుమ్ కిళియోడుమ్ కుళ్ళగేల్. ౫.

అ॥ నమ్బి - ఓపూర్ణుడా! కళ్ళజేల్ - అసత్యమాటలతో నన్ను బాధింపవలదు, ఉక్ కై దవమ్ - నీకృతిమమును, మణుమ్ - భూలోకమందుండువారును, బిణుమ్-ఊర్ధ్వలోకములయం దుండువారును, నన్ను - చక్కగా, ఆతీయుమ్ - ఎఱుంగుదురు, తిణ్ - దృఢమైన, శక్కరమ్ - సుదర్శనమనెడి, నిళ్ళు - (నీప్రతిజ్ఞనుయథార్థంపనట్లు) నడిపించుచున్న, (నీయిష్టానుసారియైన), తొల్ - అనాదియైన, పడైయాయ్ - ఆయుధమూలవాడా! ఉనక్కు-నీకు, నాన్ - నేను, ఒన్ను - ఒకమాట, ఉణర్ త్తువన్ - బోధించెదను (వినుము). మళ్ళు-నవీనమైన, తేన్ - తేనెవలెభోగ్యమైన, మొళియార్ గళ్ - మాటలుగలవారై, నిన్-నీయొక్క, అరుళ్ - దయను, శూడువార్ - ధరించువారలైన స్త్రీలు, మనమ్వాడినిక్కు-హృదయము శిథిలమైయుండగా, ఎమ్ - మ యొక్క, కుళ్ళు - అత్మరము తెలియకుండ మాటలాడుచున్న, పూవై యొడుమ్ - చిన్నచిలత తోను, కిళియోడుమ్ - పెద్దచిలకతోను, కుళ్ళగేల్ - క్రీడించకుమా?

తా॥ ఓయి! నేను సత్యసంధుడని యసత్యమాటలను జెప్పి నన్ను బాధపెట్టవలదు. నీకపట ములెల్లరు నెఱుంగుదురు. దానికి దినమును రాత్రిగాజేసినినేనుదర్శనమేసాక్షి. నీకొకమాటచెప్పె దనువినుము. నీకు ప్రియురాలైన స్త్రీలను చూచుచుండగా నాచిలకతో మాటలాడితివంటె వారు నొచ్చుకొనుదురుగాన నిప్పుడు నాచిలకనువిడిచిపెట్టి వెళ్ళుమని. ౫.

కుళ్ళగియెఙ్గళ్ కుళ్ళమణ్ కొణ్డు కోయిన్మై శెయ్దుకన్నమ్మొణ్ణి లై*
పళ్ళగియామిరుప్పోమ్ పరమేయిత్తి రువరుళ్ గళ్*
అళ్ళగియారివ్వులగుమూన్రుక్కుమ్ తేవిమిత్తగువార్ పలరుళర్*
కళ్ళగమేజేల్ నమ్బి యునక్కుమిళై దేకన్మమే. ౬.

అ॥ కుళ్ళగి - శృఙ్గారవిలాసమునుజేసికొనిపోయి, ఎఙ్గళ్ - మాయొక్క, కుళ్ళమణ్ - బొమ్మను, కొణ్డు - తీసికొనివచ్చి, కోయిన్మై శెయ్దు - అక్రమవ్యాపారములనుజేసి, ఒణ్ణన్మమ్ - ఒకప్రయోజమును, ఇల్లై - లేదు, యామ్ - మేము, పళ్ళగియిరుప్పోమ్ - (నీతో) సహవాస ముజేసియున్నాము, ఇత్తిరు - ఇట్టివిలక్షణములైన, అరుళ్ గళ్ - (నీ) కృపావ్యాపారములకు, పరమే - (మేము) విషయభూతులమా? ఇవ్వులగు మూన్రుక్కుమ్ - ఈలోకములుమూడింటికిని, తేవిమై - పట్టమహిషిస్థానమునకు, తగువార్ - యోగ్యురాలైన, అళ్ళగియార్-నుందరులు, పలర్ - అనేకులు, ఉళర్ - ఉన్నారు. నమ్బి - ఓపూర్ణుడా! కళ్ళగమ్ - (మా)సమూహమందు,

ఏళ్‌లో - ఎక్కిప్రవేశింపవలదు. ఊనక్కుమ్ - నీకును, కన్మమ్ - ఈర్ష్యాపారము, ఇరైదు - పిల్ల చేష్టలై యుండును.

తా॥ ఓయి! మందమాసాదులచే మమ్ములను మోహపెట్టి మాబొమ్మను దీసికొనుటచే నీకేమి యుప్రయోజనము లేదు నీసంగతి యిదివఱకే మాకుతెలుసును. ఈపరిహాసములు నీపట్టమహిషుల తోఁజేయఁదగినవి గాని మాతోఁజేయరాదు. మాసంపులోఁబ్రవేశించుట మీకుయుక్తముకాదు వెళ్ళుమా యని.

౬

కన్మమెనైఱళ్ కై యిఱ్ఱైవై పటిప్పదు కడల్ ఞాలముణ్ణిట*
నిన్మలానెడియా యునక్కిలుబ్బిప్పిఱ్ఱియే*
వన్మమేశొల్లి యెమ్మైనీవిరై యారుది యసుకేట్కిలైనై నూఁ*
తన్మపావమెన్నా రొరునాట్టుతడిపిణ కోఁ. ౭.

ఆ॥ ఎఱ్ఱిళ్ - మాయొక్క, కైయిల్ - చేతులోనున్న, పాపై - చిత్రమును, పటిప్పదు - ఆపహరించుట, కన్మమన్ను - మంచిపనికాదు, కడల్ - సముద్రముచేఁజుట్టబడిన, ఞాలమ్-భూమిని, ఉణ్ణిట్ట - ఆరగించిన, నిన్మలా - పరిశుద్ధుఁడా! నెడియాయ్ - గొప్పవాఁడా! ఉనక్కేలుమ్- నీకును, పిఱ్ఱి - తప్పు, పిఱ్ఱియే - తప్పే. వన్మమ్ - మర్మములను, శొల్లి - చెప్పి, ఎమ్మై - మమ్ములనుద్రోహించి, విరైయాడుది - ఆసుచున్నావు. ఎన్నైమార్ - నాసహోదరులు, ఆదు - ఆఊటను, కేట్కిలర్ - వినినయెడల, తన్మమ్‌పావమ్ - ధర్మముపాపము, ఎన్నార్ - ఆనివిచారించరు. ఒరునాట్టు - ఒకదినము, తడి - కట్టి పెత్తుకొని, పిణక్కు - కలహించునట్లగును.

తా॥ ఓయి! మాచెతులోనున్న చిత్రమును దీసికొనుట మీకుయుక్తముకాదు. నీవెంత గొప్పవాఁడవైనను నీవుచేసెడి యీయన్యాయము లెన్నటికి న్యాయములుకాజేరవు.మారహస్యమాట లను నీవుచెప్పచుండఁగా మాయన్నతమ్ములు వినివచ్చెడల యేమియువిచారించక కట్టనుదీసికొని తన్నుదురని.

౭.

పిణక్కియాపై యుమ్మయావరుమ్ పిఱ్ఱియామల్ పేదిత్తుమ్ పేది యాదదోర్*
కణక్కిల్‌కీర్ త్తి వెళ్ళ క్కదిర్ ఞానమూర్ త్తియినాయ్*
ఇణక్కియెమ్మైయెమ్‌తో ర్గీమార్ రివ్వినై యాడప్పోదుమినెన్న ప్పోన్దోమె*
ఊణక్కినీవినై త్తా లెళ్ళొల్లారుగవాదవరే. ౮.

ఆ॥ యాపై యుమ్ - సమస్తాచేతనములనున్న, యావరుమ్ - సకలచేతనులనున్న, పిణక్కి - ((ప్రళయకాలమందు) తనయందు కేర్చుకొని, పిఱ్ఱియామల్ - ఒకరికర్మఫలము మఱి యొకరికిమాఱిపోకుండ, పేదిత్తుమ్ - (వారివారికర్మానుగుణముగా) సృష్టించియు, పేదియాదదు - అకర్మములచే నివసింపఁబడియుండి, ఓర్ - అద్వితీయుఁడై, కణక్కిల్ - అసంఖ్యేయమైన, కీర్త్తి వెళ్ళమ్ - కీర్తిసముద్రములగలవాఁడవై (అపరిచ్ఛిన్నకీర్తిగలవాఁడవై,) కదిర్ - ప్రకాశించుచున్న, ఞానమూర్త్తియినాయ్ - జ్ఞానమునుస్వరూపముగాగలవాఁడా! ఎమ్మై - మమ్ములను, ఎమ్‌తో ర్గీమార్ - మానఖ్యులు, ఇణక్కి - (మాకు) వసవిహారమందాశనుగలుగఁజేసి, విరైయాడ

పోవదుఱిన్ - వినాశించెదమురమ్మా, ఎన - అనిచెప్పులచే, పోన్దోమై - వచ్చినమమ్మలను, నీ - నీవు, ఊణక్కి - నిర్బంధపఱిచి, వశైత్తాల్ - అడ్డగించితివేని, ఊగవాదవర్ - దీనినిసహించని వారు, ఎన్‌ఱొల్లార్ - ఏమిఅపవాదమును జెప్పరు.

తా॥ సకలచేతనాచేతనములపను సృష్టిసంహారకర్తయని కీర్తిగలవాఁడ కై నిర్మలజ్ఞానస్వరూపుఁడవైన నీవిట్టిపుడు మమ్ములను దోవలోవడ్డగించుచున్నా వ్రుగదా. దీనినీ స్త్రీలు చూచినయెడల నీయందు దోషముల నారోపించి నీకీర్తి ని లింప జేయుదురని. ౪.

ఉగవై యాల్ నెఞ్చముళ్ళురుగి యూ తామరై తడఙ్గణ్ణిఱైగళిల్*
అగవలై ప్పడువా నన్ఱిత్తాయూ తిరుపడియాల్*
తగవుశెయ్దిలై యెఙ్గళ్ శిఱు మీలుమ్‌యామఱిశిలొ ఱుఙ్గుణ్డు నిన్
ముగవొళితిగళ్ మునువల్ శెయ్దునిన్ఱిలై నీయే. ౯.

ఆ॥ ఉగవైయాల్ - ప్రీతిచే, నెఞ్చమ్ - హృదయము, ఉళ్ళురుగి - కరిగి, ఊన్ - నీయొక్క, తామరై - తామరపువ్వవలె, తడమ్ - విశాలమైన, కణ్ - నేత్రములయొక్క, విఱైగళ్ - చూపులనెడి, వలైయిల్ - వలయందు, ఆగప్పడువాక్ - గొఱుకించుకొనుటకై, ఎఙ్గళ్ - మాయొక్క, శిఱు మీలుమ్ - (ఇనుకతో విహారార్థమై చేసిన) చిన్న గృహమును, యామ్ - మేము, ఆడు - తిరిగి చేసిన, శిఱుమణల్ - చిన్న ప్రసాదమును, కణ్డు - చూచి, నిన్ముగమ్ - నీముఖముందు, ఒళి తిగళ్ - కాన్తిప్రకాశించునట్లు, ముగువల్ శెయ్దు - మందహాసముజేసి, నిన్ఱిలై - నిలువక, ఊన్ తిరువడియాల్ - నీశ్రీపాదములచే, అఱిత్తాయ్ - చెడగొట్టితివి. తగవుశెయ్దిలై - దయ చేయకపోతివి.

తా॥ ఓయి! మేమునిన్ను చూచునట్లును, అప్పుడునీకటాక్షముచే మమ్ములను వశపఱచు కొనుటకును, దానిచే మేమునంతోషించునట్లును ఉపాయమేమని యోచించి, ఇనుకలనుపోగుచేసి మేమాడుకున్న యాటలను జూచినంతోషింపక నిర్దయుండవై చెడగొట్టితివి; ఇది నీకుమంచిది కాదని. ౯.

నిన్ఱు లగ్గుముడియినా యిరుబత్తోర్ కాలరశుక్కై కట్ట*
వెన్ఱినీణ్మగువా వియ్ఞాలముణ్డైత్తాయ్*
ఇన్ఱు వ్వాయర్‌కులత్తై వీడుయ్యత్తోన్ఱియకరుమాణిక్కచ్చుడర్*
నిన్ఱ న్నాల్ నలివేపడువో మెన్ను మూయ్చ్చియోమే. ౧౦.

ఆ॥ నిన్ఱు - నిలిచి, ఇలగ్గు - ప్రకాశించుచున్న, ముడియినాయ్ - కిరీటమునగలవాఁడా! ఇరుపత్తోర్ కాల్ - ఇరువదియొక్కవిధముగా, అరశు - రాజులను, కైకట్ట - నిర్మూలముగాజేసిన, వెన్ఱి - జయముగల, నీళ్ - పొడవైన, మగువా - గొడ్డలిగలవాఁడా! వియ్ - విశాలమైన, ఞాలమ్ - భూమిని, ముగ - మునుపు, పడైత్తాయ్ - సృజించినవాఁడా! ఇన్ఱు - ఇప్పుడు, ఇవ్వాయర్‌కులత్తై - ఈగొపకులమును, వీడుయ్య - ఉజ్జీవింపింపుటకై, తోన్ఱియ - అవతరించిన, కరుమాణిక్కచ్చుడర్ - నీలమాణిక్యమువంటికాన్తిగలవాఁడా! నిన్ఱ న్నాల్ - నీచేత, ఆయ్చ్చియోమ్ - గోపికలైనమేము, ఎన్ఱుమ్ - ఎల్లప్పుడును, నలివే - ఉపద్రవమునే, పడుమోమ్ - పొందుచున్నాము.

తా॥ ఈవిధంబుగ నీకార్యకారుణ్య వాత్సల్యాదిగుణములచే మమ్ములను వశపఱచుకొని చెనుక మాతో విశ్లేషించి ఈవిశ్లేషదుఃఖమొందుగాక నీకెల్లప్పుడును బాధపెట్టుచున్నావని. ౧౦.

‡‡ ఆయ్‌చ్చియాగియవన్నైయా లన్రువెణ్ణెయ్‌వార్ తైయల్ *శీర్ మలర్ముండ్రు
కూత్తవప్పన్నన్నై క్కురుగూర్ చ్చడగోపన్ *
ఏత్తియతమిళ్ మాలై యాయిరత్తుళ్ళివై యుమోర్ పత్తు శైయోడుమ్ *
నాత్తన్నాల్ నవిలవుర్వ ప్పార్ క్కిల్లై నల్ గురవే. ౧౧.

ఆ॥ ఆయ్‌చ్చియాగియ - గోపికయైన, అన్నైయాల్ - తల్లియైనయశోదాదేవిచే, అన్రు - అప్పుడు, వెణ్ణెయ్‌వార్ తైయల్ - వీడుననవనీతమును దొంగలించెననిమాటవచ్చినప్పుడు, శీర్ మలర్ ముండ్రు - పుగింపఁబడి, ఆయ్‌ కూత్తవప్పన్ - ఏడుచుచున్నట్లుగా నభినయించుచున్న, అన్నైతన్నై - స్వామియైన శ్రీకృష్ణునివిషయమై, కురుగూర్ చ్చడగోపన్ - కురుకాపురికి స్వామియైననమ్మాళ్వార్లు, ఏత్తియ - స్తోత్రముజేసిన, తమిళ్ మాలై - ద్రావిడభాషాసందర్భరూపములైన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యి పాశురములలో, ఓర్ - అద్వితీయములైన, ఇవై పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, ఇశైయోడు - స్వరముతోగూడ, నాత్తన్నాల్ - నాలికచే, నవిల - ఆదరముతోగూడ, ఉరైప్పార్ క్కు - అనుసంధించువారికి, నల్ గురవు - భగవదలాభమనెడి దారిద్ర్యము, ఇల్లై - రాదేదు.

తా॥ ఆశ్రితులపాలిటిదైవమైన శ్రీకృష్ణునివిషయమై నమ్మాళ్వార్లుప్రసాదించిన యీపదిపాశుర ములను నాదరముతో ననుసంధించువారు భగవద్గుణములను నిరంతరముగా ననుభవింతురని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

3 - వ తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక:—ఇట్లువిరహబాధ ననుభవించుచున్న నమ్మాళ్వార్లకు నేపసాదించుటకై తిరువిణ్ణగర్‌లోవచ్చి వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరునియొక్క గుణములననుభవించి యాగుణముల ననుపాదించుచున్నారు.

‡‡ నల్ గురవుమ్ శెల్వుమ్ నరగుమ్ శువర్ క్కముమాయ్ *
వెల్ పగై యుమ్ నట్పుమ్ విడముమముదముమాయ్ *
పల్ వగై యుమ్ పరన్ద పెరుమానైన్నైయాళ్ వానై *
శొల్ వమ్మిన్ గుకుడ త్తిరువిణ్ణగర్ క్కణ్ణనే. ౧.

ఆ॥ నల్ గురవుమ్ - దారిద్ర్యమును, శెల్వుమ్ - సంపత్తును, నరగుమ్ - నరకమును, శువర్ క్కముమ్ - స్వర్గమును, ఆయ్ - వీనినివిభూతిగాగల వాడై, వెల్ - జయించుచున్న, పగైయుమ్ - ద్వేషమును, నట్పుమ్ - స్నేహమును, విడముమ్ - విషమును, అముదముమ్ - అమృతమును, ఆయ్ - వీనిని విభూతిగాగలవాడై, పల్ పగైయుమ్ (విభూతిద్వారా ఇట్లు) అనేకవిధములుగా, పరన్ద -

వ్యాపించియున్న, పెరుమాన్ - స్వామియై, ఎన్నై - నన్ను, ఆళ్వానై - దానువిగాఁజేసికొనిన సర్వేశ్వరుని, శెల్వమ్ - సంపత్తు, మల్గు - అతిశయించియున్న, కుడి - కుటుంబములగల, తిరువిణ్ణగర్ - తిరువిణ్ణగరనెడి దివ్యదేశమందు, కణ్డేనే - సేవించితిని.

తా॥ దారిద్ర్యము మొదలగు చెడ్డవస్తువులను, సంపత్తుమొదలగు మంచివస్తువులను విభూతిగాగల సర్వేశ్వరుని తిరువిణ్ణగర్‌లో వనుభవించితినని. ౧.

కణ్డవిన్బమ్‌తున్బమ్ కలక్కఱ్ఱుమ్‌తేఱ్ఱముమాయ్*
తణ్డమ్‌తళ్ళియుమ్ తళ్ళులమ్‌నిళ్ళులుమాయ్*
కణ్డుకొళ్ దఱ్కరియ పెరుమానైన్నైయాళ్వానూర్*
తెణ్డిరై ప్పునల్ శూళ్ తిరువిణ్ణగర్‌నన్నగరే. ౨.

అ॥ కణ్డ - ప్రత్యక్షసిద్ధమైన, ఇన్బమ్ - సుఖమును, తున్బమ్ - దుఃఖమును, కలక్కఱ్ఱు - (ఇష్టములభించకపోవుటచేగలిగిన) మనోవికారమును, తేఱ్ఱము - (అడిలభించుటచేత గలిగిన) మనోనైర్మల్యమును, ఆయ్ - వీనిని విభూతిగాగలవాఁడును, తణ్డమ్ - కోపమును, తళ్ళియుమ్ - ఆనుగ్రహమును, తళ్ళులమ్ - (ఉష్ణమైన) అగ్నియు, నిళ్ళులమ్ - (చల్లనైన) నీడను, ఆయ్ - వీనిని విభూతిగాగలవాఁడును, కణ్డుకొళ్ దఱ్కు - తెలిసికొనుటకు, అరియ - దుర్లభుఁడును, పెరుమాన్ - సర్వాధికుఁడును, ఎన్నై - నన్ను, ఆళ్వాన్ - దానువిగాఁజేసికొనినవాఁడునైన సర్వేశ్వరునికి, తెణ్ - నిర్మలమై, తిరై - అలలుకొట్టుచున్న, పునల్ - జలముచే, శూళ్ - చుట్టబడిన, తిరువిణ్ణగర్ - తిరువిణ్ణగరనెడి, నల్‌నగర్ - క్షేత్రమైనపట్టణము, ఊర్ - వాసస్థానముగానున్నది.

తా॥ సుఖదుఃఖాదులను తత్కార్యంబులైన కోపానుగ్రహాదులను విభూతిగాగల సర్వేశ్వరుఁడు నానిమిత్తమై తిరువిణ్ణగర్‌లో వేంచేసియున్నాడని. ౨.

నగరముమ్‌నాడుగళుమ్ ఞానముమ్‌మూడముమాయ్*
నిగరిల్ శూళ్ శుడరాయ్‌శుళాంగ్ నిలనాయ్‌విశుమ్బాయ్*
శిగరమాడఙ్గళ్ శూళ్ తిరువిణ్ణగర్ చ్చేర్న్దపిరాన్*
పుగర్ కొళ్ కీర్త్తి యల్లాల్ ఇల్లై యావర్‌క్కుమ్‌పుణ్ణియమే. ౩.

అ॥ నగరముమ్ - పట్టణమును, నాడుగళుమ్ - దేశములును, ఞానముమ్ - జ్ఞానమును మూడముమ్ - అజ్ఞానమును, ఆయ్ - వీనిని విభూతిగాగలవాఁడై, నిగరిల్ - ఒప్పులేనిదై, శూళ్ - వ్యాపించియున్న, శుడరాయ్ - ప్రకాశమును విభూతిగాగలవాఁడై, నిలనాయ్ - భూమిని విభూతిగాగలవాఁడై, విశుమ్బాయ్ - ఆకాశమును విభూతిగాగలవాఁడై, శిగరమ్ - పర్వతశిఖరములచేతనున్న, మాడఙ్గళ్ - గృహములచే, శూళ్ - వ్యాప్తమైయున్న, తిరువిణ్ణగర్ - తిరువిణ్ణగర్‌లో, శేర్న్ద - ఆవరి వేంచేసియున్నవాఁడైన, పిరాన్ - సర్వేశ్వరునియొక్క, పుగర్ కొళ్ - ఉజ్జ్వలమైన, కీర్త్తి యల్లాల్ - కీర్తిశక్తి, యావర్‌క్కుమ్ - సమస్తచేతనులకును, పుణ్ణియమ్ - ఉజ్జీవన హేతువు, ఇల్లై - లేదు.

శా॥ జ్ఞానాజ్ఞానములను ప్రకాశాప్రకాశములను భూమ్యనరిత్యములను విభూతిగాగల వాడై తిరువిణ్ణగర్‌లో వేంచేసియున్న శ్రియఃపతియొక్క గుణానుసంధానమే సమస్తప్రాణులకు నుజ్జీవనహేతువని. 3.

పుణ్ణియమ్‌పావమ్ పుణర్‌చ్చిపిరివెన్ని వైయాయ్*
ఎణ్ణమాయ్‌మఱప్పా యణ్ మైయాయిన్మై యాల్లనాయ్*
తిణ్ణమాడఙ్గళ్ శూళ్ తిరువిణ్ణగర్ చ్చేర్ న్దపిరాన్*
కణ్ణనిన్నరుళే కణ్ణుళ్‌నిన్‌ఱగల్ కైదవమే. ४.

ఆ॥ పుణ్యమ్‌పావమ్ - పుణ్యపాపములు, పుణర్‌చ్చిపిరివు - సంశ్లేషవిశ్లేషములు, ఎణ్ణు ఇన్నై - ఆనెడివీనిని, ఆయ్ - విభూతిగాగలవాడును, ఎణ్ణమాయ్ - (అనుకూల) స్మరణమును విభూతిగాగలవాడును, మఱప్పాయ్ - (ప్రతికూల) విస్మరణమును విభూతిగాగలవాడును, ఉయిర్‌మైయాయ్ ఇన్మైయాయ్ - సవిసర్వదార్థములను విభూతిగాగలవాడును, ఆల్లనాయ్ - తద్ధ తదోషరహితుడును, తిణ్ణమ్ - దృఢములైన, మాడఙ్గళ్ - మేడలచే, శూళ్ - చుట్టబడిన, తిరువిణ్ణగర్ - తిరువిణ్ణగర్‌లో, శేర్ న్దపిరాన్ - నిత్యవాసముచేయుచున్న ఉపకారకుడుసైన, కణ్ణన్ - శ్రీకృష్ణునియొక్క, ఇన్ - భోగ్యమైన, అరుళే .. (నిర్హేతుక) కృపయే, (చేతనోజ్జీవన కారణము). కణ్‌ణుళ్‌నిన్‌ఱగల్ - (శాస్త్రమందు) చూడుడు, కైదవమే - ఇదియబద్ధమగునా ? (కాదు).

శా॥ పుణ్యపాపములను, తత్కార్యంబులైన ననుకూలసంశ్లేష ప్రతికూలవిశ్లేషములను, తదధీన ననుకూలస్మరణ ప్రతికూలవిస్మరణములను, సకలచేతనాచేతనములను విభూతిగాగలవాడై దోషగంధరహితుడై, అతిరమణీయంబైన తిరువిణ్ణగర్‌లో వేంచేసియున్న శ్రియఃపతియొక్క నిర్హేతుకకృపయే యందతికి నుజ్జీవనకారణము. ఇందులో సందేహములేదు. ఈమాటను శాస్త్రమందు విచారించుడియని. ४.

కైదవమ్ శెయ్‌మ్మకరుమై వెళుమైయుమాయ్*
మెయ్‌ప్పొయ్యిన్మై ముదుమైపుదుమైయ్‌మ్మై యుమాయ్*
శెయ్‌ప్పతిన్ మదిళ్ శూళ్ తిరువిణ్ణగర్ చ్చేర్ న్దపిరాన్*
పెయ్‌ద కావుక్కడిర్ పెరున్దోళ్వుడై మూవులగే. ५.

ఆ॥ పెరుమ్‌తోళ్‌వుడై - బ్రహ్మాది గొప్పదేవరలుగల, మూవులగు - మూడులోకములును, కైదవమ్ - కపటమును, శెయ్‌మ్మై - ఆర్జవమును, కరుమై - నలుపును, వెళుమైయుమ్ - తెలుపును, ఆయ్ - విభూతిగాగలవాడై, మెయ్‌ప్పాయ్ - సత్యాసత్యములను, ఇన్మైమై ముదుమై - బాల్యవార్ధకములన, పుదుమైయుమ్ - నవీన ప్రాచీనములను, ఆయ్ - విభూతిగాగలవాడై, శెయ్‌ద - నిర్మించబడిన, తిణ్ - దృఢమైన, మదిళ్ - ప్రాకారముచే, శూళ్ - ఆవరింపబడిన, తిరువిణ్ణగర్ - తిరువిణ్ణగరిలో, శేర్ న్ద - చేరియున్న, పిరాన్ - సర్వేశ్వరుడు, పెయ్‌ద - వేసిన, కావుక్కడిర్ - తోటనుమండి,

శా॥ మనోవాక్కాయములయొక్క ఉత్కృష్టనికృష్ట రూపములైన స్వభావము లన్నిటిని విభూతిగాగలవాడై తిరువిణ్ణగర్‌లో వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరునికి యాచరాచరాత్మకంబులైన లోకములు లీలార్థమై నిర్మింపబడినవని. ౩.

మూవులగట్టుమాయ్ యల్లనాయుగప్పాయ్‌మునివాయ్*
పూవిల్ వాழ్ మగళాయ్ త్తువై వ్వియాయ్‌ప్పుగழ్‌ప్పయాయ్*
తేవర్ మేవిత్తొழుమ్ తిరువిణ్ణగర్ చ్చేర్ న్దపిరాన్*
పావియేన్ మనత్తెయ్యిలై గిన్ఱ పరఞ్జుడరే. ౪.

ఆ॥ మూవులగట్టుమాయ్ - మూడులోకములను విభూతిగాగలవాడును, అల్లనాయ్ - అంతరంగమైన నిత్యవిభూతిని విభూతిగాగలవాడును, ఉగప్పాయ్ - అనుగ్రహమును విభూతిగాగలవాడును, మునివాయ్ - నిగ్రహమును విభూతిగాగలవాడును, పూవిల్ - తామరపుష్పమందు, వాழ్ - నిత్యవాసముజేయుచున్న, మగళాయ్ - శ్రీమహాలక్ష్మిని విభూతిగాగలవాడును, తువై వ్వియాయ్ - ద్వేష్టాదేవిని విభూతిగాగలవాడును, పుగழ్‌ప్పయాయ్ - కీర్తిని విభూతిగాగలవాడును, పழియాయ్ - అపవాదమును విభూతిగాగలవాడును, తేవర్ - నిత్యసూరులు, మేవి - వచ్చి, తొழుమ్ - ఆశ్రయించుచున్న, తిరువిణ్ణగర్ - తిరువిణ్ణగరిలో, చేర్ న్ద - వాసముజేయుచున్నవాడుసైన, పిరాన్ - సర్వేశ్వరుడు, పావియేన్ - పాపియైనవాయొక్క, మనత్తు - మనస్సులో, ఉయిగిన్ఱ - ఆసరి వేంచేసియున్న, పరఞ్జుడర్ - పరఞ్జ్యోతిస్స్వరూపుడు.

శా॥ ఉభయవిభూతిని నిగ్రహానుగ్రహములను శ్రీమహాలక్ష్మిని పెద్దమ్మను స్తుతినిందలను విభూతిగాగలవాడై, నిత్యసూరినివేవ్యుడై తిరువిణ్ణగర్‌లో వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతి నామన్నులో వేంచేసియుండి విలసిల్లుచున్నాడని. ౬.

పరఞ్జుడరుడమ్బు యழుక్కుప్పదిత్తవుడమ్బాయ్*
కరన్దుమ్‌తోల్నిలుయుమ్‌నిన్దుమ్ కైదవఞ్శెయ్‌దుమ్*విణ్ణోర్
శిరన్దాల్ వణఙ్గుమ్ తిరువిణ్ణగర్ చ్చేర్ న్దపిరాన్*
వరఞ్శెళ్వ నమల్లాలి కైయావర్‌క్కుమ్‌వళ్ళలే. ౭.

ఆ॥ పరఞ్జుడర్ - మిక్కిలి తేజోరూపమైన, ఉడమ్బుయ్ - ఆప్రాకృత దివ్యవిగ్రహములగలవాడును, ఆழుక్కు - దోషములచే, పదిత్త-పూర్ణమైన, ఉడమ్బాయ్-లీలావిభూతిని శరీరముగాగలవాడును, కరన్దుమ్ - అన్తర్యామియై మఱిగియుండియు, తోల్నిలుయుమ్ - రామకృష్ణాది రూపముగా నవతరించియు, నిన్దుమ్-(ఈలోకమందు) నివసించియు, కైదవఞ్శెయ్‌దుమ్ - కపట వ్యాపారములను జేసియు, విణ్ణోర్ - నిత్యసూరులు, శిరన్దాల్-శిరస్సులచే, వణఙ్గుమ్ - నమస్కరించుచున్న, తిరువిణ్ణగర్ - తిరువిణ్ణగరిలో, చేర్ న్ద - వచ్చివేంచేసియున్నవాడుసైన, పిరాన్ - సర్వేశ్వరునియొక్క, వరమ్‌కొళ్ - శ్రేష్ఠమైన, పాదమల్లాల్ - శ్రీపాదములతప్ప, యావర్‌క్కుమ్ - సమస్తచేతనులకును, వళ్‌శెరిన్ - దృఢమైన ఉపాయము, ఇల్లై - లేదు. ౭.

తా॥ సమస్త ప్రాణులకు నన్తర్యామియైయుండియు రామకృష్ణాద్యవతారముల నెత్తియు రక్షించుచు ఆశ్రితులకు సులభుడై యనాశ్రితులకు దుర్లభుడై తిరువణ్ణగర్‌లో వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతియొక్క శ్రీపాదమే చేతను లుబ్ధిపించుటకు శ్రేష్ఠమైన ఉపాయంబని. ౭.

వన్‌శరణ్‌మరర్‌క్కా- యసురర్‌క్కు వెబ్కా-ప్రముమాయ్*
తన్‌శరణ్‌నిళలీళ్‌ పులగమ్‌వైత్తుమ్‌నె యాదుమ్*
తెన్‌శరణ్‌తిశైక్కు తిరువిణ్ణగర్‌చ్చేర్‌న్దపిరాన్*
ఎన్‌శరణెన్‌కణ్ణ నెన్నైయాళుడై యెన్నప్పనే. ౮.

ఆ॥ మరర్‌క్కు - దేవతలకు, వన్‌ - దృఢమైన, శరణాయ్‌ - రక్షకుడై, అసురర్‌క్కు - అసురులకు, వెమ్‌ - క్రూరమైన, కూఱ్‌ ప్రముమాయ్‌ - మృత్యువై, ఉలగమ్‌ - ఆశ్రితులను, తన్‌ - తనయొక్క, శరణ్‌ - శ్రీపాదమునొక్క, నిళల్‌ కీళ్‌ - నీడకింద, నైత్తుమ్‌ - ఉంచియు, వైయుమ్‌ - (అభక్తులను తనశ్రీపాదఛాయయందు) ఉంచనివాడును, తెన్‌తిశైక్కు - దక్షిణ దిక్కుకు, శరణ్‌ - రక్షియైయున్న, తిరువిణ్ణగర్‌ - తిరువిణ్ణగర్‌లో, శేర్‌న్ద - చేరియున్న, పిరాన్‌ - ఉపకారకుడును, ఎన్‌కణ్‌ - నాకర్తవ్యస్థులభుడును, ఎన్నైయాళుడై - నన్ను దానునిగాగలవాడునైన, ఎన్నప్పన్‌ - నాస్వామి, ఎన్‌శరణ్‌ - నాకురక్షకుడు.

తా॥ భక్తులను తనశ్రీపాదములక్రిందనుంచుకొని రక్షించువాడును, అభక్తులను నశింప జేయువాడును, నాకర్తవ్యస్థులభుడునై తిరువిణ్ణగర్‌లో వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరుడే నాకు రక్షకుడని. ౯.

ఎన్నప్పనెనక్కా-యిగుళా యెన్నైప్పెఱ్‌ ప్రవళాయ్*
పొన్నప్పన్‌మణియప్పన్‌ ముత్తప్పనెన్నప్పుమాయ్*
మిన్నప్పొన్మదిళ్‌శూళ్‌ తిరువిణ్ణగర్‌చ్చేర్‌న్దవప్పన్*
తన్నొప్పారిల్లప్పన్‌ తన్దనన్‌తనశాళ్‌నిళలే. ౯.

ఆ॥ ఎనక్కు - నాకసాధారణుడైన, ఎన్‌అప్పన్‌ఆయ్‌ - తాతండ్రియై, ఇగుళాయ్‌ - సఖియై, ఎన్నై - నన్ను, పెఱ్‌ ప్రవళాయ్‌ - కన్నతల్లియై, పొన్నప్పన్‌ - బంగారమువంటి వాడై, మణియప్పన్‌ - రత్నమువంటివాడై, ముత్తప్పన్‌ - ముత్యమువంటివాడై, ఎన్నప్పుమాయ్‌ - నాస్వామియునై, మిన్న - మెఱుపులవలెప్రకాశించుచున్న, పొన్‌మదిళ్‌ - స్వర్ణప్రాకారముచే, శూళ్‌ - చుట్టబడిన, తిరువిణ్ణగర్‌ - తిరువిణ్ణగర్‌లో, శేర్‌న్దఅప్పన్‌ - నిత్యవాసము చేయుచున్న సర్వస్వామియై, తన్‌ - తనతో, ఒప్పారిల్‌ - సాటిలేని, అప్పన్‌ - ఉపకారకుడైన శ్రీయఃపతి, తనశాళ్‌ - తనశ్రీపాదములయొక్క, నిళల్‌ - ఛాయను, తన్దనన్‌-(నాకు)ఇచ్చెను.

తా॥ నాకుసహజబన్ధువై అత్యన్తభోగ్యభూతుడై, ఆరిరమణీయమైన తిరువిణ్ణగర్‌లో వేంచేసియున్న ఆసమృద్ధుడైన శ్రీయఃపతిని తనశ్రీపాదాశ్రయంగా పొందినట్లు నాకని. ౯.

నిఴల్ వెయ్యిల్ శీఱుమై పెరుమై కుఱుమై నెడుమైయుమాయ్*
శూழలన్‌నినిఱ్ఱ మఱ్ఱుమాయవై యల్లనుమాయ్*
మఴలై వాయ్‌వణ్ణువాழ్ తిరువిణ్ణగర్ మన్ను పిరాన్*
కఴల్ ఎళ్ళుమఱ్ ఱోర్ కళై కణిలమ్ కాణ్మిన్గళే. ౧౦.

ఆ॥ నిఴల్ - ఛాయాస్వరూపుడై, వెయ్యిల్ - అతిపస్వరూపుడై, శీఱుమై - అణుస్వరూపుడై, పెరుమై - మహత్స్వరూపుడై, కుఱుమై - హ్రస్వరూపుడై, నెడుమైయుమాయ్ - దీర్ఘరూపుడై, శూழలన్‌నినిఱ్ఱ - జంగమస్వరూపుడై, నిఱ్ఱ - స్థావరస్వరూపుడై, మఱ్ఱుమాయ్ - తక్కినపదార్థస్వరూపుడై, ఆవైయల్లనుమాయ్ - ఆపదార్థములయొక్క స్వభావము లేనివాడై, మఴలై వాయ్ - ముద్దుమాటలుగల, వణ్ణు - తుమ్మెదలు, వాழ్ - సంచరించుచున్న, తిరువిణ్ణగర్ - తిరువిణ్ణగర్‌లో, మన్ను పిరాన్ - నిత్యవాసముజేయుచున్న సర్వేశ్వరునియొక్క, కఴల్ ఎళ్ళుమఱ్ఱు - శ్రీపాదములుతప్ప, మఱ్ఱోర్ కళై కణ్ - వేఱొక రక్షకుడును, ఇలమ్ - కలవారను కాను; కాణ్మిన్గళ్ - విచారింపుడి.

తా॥ అణుబృహత్ హ్రస్వదీర్ఘ ఛాయాతప చరాచరాది సకల పదార్థములను విభూతిగాగల వాడై తిరువిణ్ణగర్‌లో వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతియొక్క శ్రీపాదములకంటే మనకు వేఱు రక్షకములేదని. ౧౦.

‡‡ కాణ్మిన్గళులగీరెన్ను కణ్ముగప్పినిమిర్ న్ద*
తాళిణై యన్ఱినై క్కురుగూర్ చ్చడగోపన్ శొన్న*
ఆణై యాయిరత్తు తిరువిణ్ణగర్ప్పత్తుమ్ వల్లార్*
కోణై యిన్ఱి విణ్ణోర్ కెన్ను మూవర్ కురవర్ గళే. ౧౧.

ఆ॥ ఉలగీర్ - ఓలోపలారా! కాణ్మిన్గళ్ - చూడుడు, ఎన్ను - అనిచెప్పి, కణ్ముగప్పే - వారికంటిముందఱ నే, నిమిర్ న్ద - పొడువైన, తాళిణైయుఱ్ఱ - శ్రీపాదద్వన్ద్వ ముగల శ్రీయఃపతి విషయమై, కురుగూర్ చ్చడగోపర్ - తిరువగరికి స్వామియైనవమ్మ ళ్వార్లు, శొన్న - పాడించిన, ఆణై - భగవదాజ్ఞారూపమునైన, ఆయిరత్తు - వెయ్యిపాశురములలో, తిరువిణ్ణగర్ - తిరువిణ్ణగరనెడి దివ్యదేశవిషయమైన, పత్తుమ్ - పదిపాశురములను, వల్లార్ - అభ్యసించువారు, కోణై యిన్ఱి - సంశయములేక, ఎన్నుమ్ - ఎల్లప్పుడును, విణ్ణోర్‌క్కు - నిత్యసూరులకు, కురవరావర్ - పూజ్యులగుదురు

తా॥ తిరువిణ్ణగర్‌లో వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతివిషయమై నమ్మళ్వార్లు ప్రసాదించిన ఈ పదిపాశురముల నభ్యసించువారిని నిత్యసూరులు పూజింతురు; ఇందుకు సందేహములేదని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౪-వ తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక:—ఇట్లు తనతో సంశ్లేషించిన శ్రీయఃపతియొక్క సకల కల్యాణగుణములు తను భవించుచున్నారు.

‡‡ కురవై యాయ్చ్చియరోడుగో త్తముమ్ కున్ఱ మొన్ఱెన్ఱియుమ్*
ఉరవుపేర్ ప్పైయ్గై నాగమ్కాయ్న్దను ముట్పడుమ్ బుమ్పుల*
అరవిల్ పళిప్పిరాన్ఱ మాయవినై గళై యేయల్ పో*
ఇరవుపగలుమ్ తవిర్గిలమెన్న కుత్తై నమక్కే. ౧.

అ॥ కురవై - రాసక్రీడయందు, ఆయ్చ్చియరోడు - గోపికలతోనూ, కోత్తదుమ్ - (చేతులను) కోడించికొనినదియు, ఒన్ఱు - ఒక, కున్ఱమ్ - (గోవర్ధన) పర్వతమును, ఏన్ఱియదుమ్ - ధరించినదియు, ఉరవు - బిషముతోరగూడుకొనిన, నీర్ - జలముగల, పాయ్గై - మడుగునందున్న, నాగమ్ - కాళింగుని, కాయ్న్దదుమ్ - కోపగించినదియు, ఉట్పడ - ఇనిమొదలుగా, ముప్పుమ్ - ఇంకను, పల - అనేకములై, అరవిల్ - ఆదిశేషునిమీద, పళిప్ప - సన్నిధిచియున్న, పిరాన్తన్ - సర్వేశ్వరునియొక్క, మాయమ్ - ఆశ్చర్యకరంబులైన, వినైగళై - చేష్టితంబులను, అలప్పో - సన్తోషముతోరజెప్పి, నల్ - భగవద్గుణానుభవయోగ్యమైన, ఇరవుమ్ - రాత్రియందును, పగలుమ్ - దినమందును, తవిర్గిలమ్ - ఎడతెగక మనసుసంధించుచున్నాము మనుష్యు - మనకు, ఎన్నకుత్తై - ఏమిలాభ (ఉన్నది).

తా॥ శ్రీకృష్ణునియొక్క రాసక్రీడా గోవర్ధనోద్ధరణ కాళియమర్దనాద్యాశ్చర్యకర చేష్టితములను లెస్సగా సంధించుచున్న మనకీక్రేఖ కోరతయు లేదని. ౧.

కేయత్తీ బుప్పూలూదిప్ పుమ్ నిరై మేయ్న్ద మమ్మైయొశైయొశైగణ్*
వాశప్పూఙ్గుళల్ పిన్నై తోళ్ గళ్ మణన్దమువ్ వుప్పుమ్బుమ్పుల*
మాయక్కోలప్పిరాన్ఱ శెయ్గై నినైన్దు మనమ్కుళ్ర్ న్దు*
నేయత్తోడుక్రిన్దపో దెనక్కెవ్వుళగమెనిగి రే. ౨.

అ॥ కేయమ్ - గానముచే, తీ - సుఖకరమైన, కుళల్ - వేణువును, ఊదిప్ పుక్ - ఊదినదియు, నిరై - గోసమూహమును, మేయ్త్తదుమ్ - మేపినదియు, కొశై - మత్స్యములవలె, ఒణ్ - సుందరమైన, కణ్ - నేత్రములగలదియు, వాశమ్ - పరిమళించుచున్న, పూ - పుష్పము గల, కుళల్ - కొప్పుగలదియునైన, పిన్నై - నప్పిన్నపిరాట్టియొక్క, తోళ్ గళ్ - భుజములతో, మణన్దదుమ్ - సంశ్లేషించినదియు, (ఇవిమొదలై), మప్పుమ్ పుమ్ - పల - ఇతరానేకవిధములైన, మాయ కోలమ్ - ఆశ్చర్యరూపములగల, పిరాకిర్ - శ్రీకృష్ణునియొక్క, శెయ్గై - చేష్టితములను, నినైన్దు - తలంచి, మనమ్కుళ్ర్ న్దు - మనస్సుకరిగి, నేయత్తోడు - ప్రీతితో, పోదు - కాలము, కళిన్ద - గడుచుచున్నది. ఎనక్కు - నాకు, ఎవ్వుళగమ్ - ఏలోకమందైనను, నిగళ్ - ఒప్పైన కార్యములా?

తా॥ వేణువాదము చేయుచు నావులనుమేపినా, నప్పిన్నపిరాట్టితో సంశ్లేషించినదిమొద లగు శ్రీకృష్ణచేష్టితముల ననుసంధించి యెల్లప్పుడు మానందించుచున్న వాఁ డొప్పినవాఁడెవరులేరని.

నిగరిల్ మల్లరై చ్చెల్ల్ రదుమ్ నిరై మేయ్త్తి దుమ్‌నీణెవుఁజై*
శిగరమూళిఱుట్టదు మివై పోల్వినవుమ్‌పిఱవుమ్*
పుగర్ కొళ్ శోదిప్పిరాన్ శెయ్‌గై నినై న్దుపులమ్బి* ఎన్దుమ్
నుగరవెగళ్ వైగిప్పెఱ్ఱ నెనక్కెన్నినిన్‌వదువే. ౩.

ఆ॥ నిగరిల్ - సాటిలేని (యుద్ధమందు అసదృశులైన), మల్లరై - చాణూరముష్టికుల నెడి మల్లులను, శెల్ రదుమ్ - చంపినదియు, నిరై - ఆవులను, మేయ్త్తదుమ్ - మేపినదియు, నీళ్ నెడుమ్ - మిక్కిలిదీర్ఘమైన, కై - తొండముగల, శిగరమ్ - పర్వతశిఖరమువలెనున్న, మూ - గొప్ప, కళిఱు - కువలయాపీడమును, ఆట్టదుమ్ - సంహరించినదియు, ఇనై పోల్వినవుమ్ - వీని తోసమానములైన, పిఱవుమ్ - తక్కినవియైన, పుగర్ కొళ్ - ఆశ్చర్యజ్వలములైన, శోది - తేజస్సులగల, పిరాట్టి - శ్రీకృష్ణునియొక్క, శెయ్‌గై - చేష్టితములను, నినైన్దు - ధ్యానించి, పులమ్బి - చెప్పెడువిధమునుతెల్పి యనుసంధించి, ఎన్దుమ్ - ఎల్లప్పుడును, నుగర - ఆ యవభృథము తోడనే, వైగల్ - కాలమంతయు, వైగి - గడుపుచు, వాఁ, శెల్ల్ రదుమ్ - లభించితిని. ఇని - ఇక మీఁద, ఎనక్కు - నాకు, ఎన్ - దేనినిగురించి, నోవదు - దుఃఖపడవలసినది?

తా॥ మల్లయుద్ధము, కువలయాపీడసంహారము మొదలగు శ్రీకృష్ణనిదివ్యచేష్టితముల నెల్లప్పుడు ననుసంధించునట్లు భాగ్యములఁ జేసిఁక చిన్నింపఁబడిన దేమియులేదని. ౩.

నోవవాయ్చ్చియురిలోడార్ క్క విరజ్గిర్ రుమ్* వఞ్జప్పెణ్ణై
చ్చావప్పాలుణ్ణుమ మూర్ శగడమిఱుచ్చాడియదమ్*
తేవకోక్కలప్పిరాట్ట్ శెయ్‌గై నినై న్దుమనముక్‌ర్తై న్దు*
మేవక్కాలజ్గళ్ కూడినే నెనక్కెన్నినివేణ్ణువదే. ౪.

ఆ॥ నోవ - నొచ్చునట్లు, ఆయ్చ్చి-యశోదాదేవి, ఉరలోడు-రోలుతోఁజేర్చి, ఆర్ క్క - కట్టఁగా, ఇరజ్గిర్ రుమ్ - (దానికి) భయపడియుండినదియు, వఞ్జమ్ - వంచకియైన, పెణ్ణై - పూత నయొక్క, పాల్ - స్తన్యమును, వావ - (అది) చచ్చునట్లు, ఉణ్డదుమ్ - త్రాగినదియు, ఊర్ - పెకిక్కాల్విచ్చిన, శగడమ్ - శకటాసురుని, ఇఱు - నశింపనట్లు, కాడియదుమ్ - తన్నినదియునైన, తేవకోక్కలమ్ - అప్రాకృతదివ్యవిగ్రహముగల, పిరాట్టి - శ్రీకృష్ణునియొక్క, శెయ్‌గై - చేష్టితములను, నినైన్దు - ధ్యానించి, మనమ్ కుర్‌ర్తై న్దు - హృదయముకరిగి, మేవ - (ఈ చేష్టితములలో మనస్సు) చేరునట్లు, కాలజ్గళ్ - కాలములతో, కూడినే - చేరియుండునట్లులభించితిని. ఇని - ఇకమీఁద, ఎనక్కు - నాకు, ఎన్ - వేఁడుఁబదు. ఏమికావలసినది?

తా॥ యశోదాదేవి రోలుతోఁజేర్చికట్టినప్పుడు దానికిలోపడి యశక్తునివలెభయపడినది, పూతనాశకటాసురులను సంహరించినదిమొదలగు శ్రీకృష్ణునివ్యాపారములను ధ్యానింపఁబడిన భాగ్యముగల నాకిఁక నేమియు వెల్కిలేదని. ౪.

వేడ్డిత్తేవరిరక్క- వన్నుపిఱన్దదుమ్ వీడ్గిరుళ్ వాయ్*
పూణ్ణుత్తై పులమ్బప్పో యడ్గోనాయ్‌క్కలమ్‌పుక్కదుమ్*
కాణ్డలిన్ఱి వగర్న్దు కణ్ణనై తుణ్ణవణ్ణమ్ శెయ్‌వదుమ్*
ఈణ్డునానలమ్ పుప్పెయ్ నైనక్కెన్న ఇగిలుళదే. ౫.

ఆ॥ తేవర్ - దేవతలు, ఇరక్క - (ప్రార్థింప, వేడ్డి - (అప్పడుతన) ఇచ్చటే, వన్ద - వచ్చి, పిఱన్దదుమ్ - అవతరించినదియు, అన్ద - అప్పుడు, ఆనై - తల్లియైనదేవకీదేవి, పూణ్డు - (తిరువడికళ్ళను) కట్టుకొని, పులమ్ - (నాయాఉపుత్రులనుజంపినదుష్టకంసుడు నిన్నే మిజేయు నోయని) ఏడవగా, వీఙ్గు - వర్ధిల్లుచున్న, ఇరుళ్ వాయ్ - చీకటియందు, పోయ్ - (గోకులమునకు) వెళ్ళి, ఆన్గు - అచ్చట, ఓర్ - అద్వితీయమైన, ఆయ్‌ప్పలమ్ - గొల్లకులమందు, పుక్కదుమ్ - ప్రవేశించినదియు, కాణ్డలిన్ఱి - (కంసునికి) తెలియక, వగర్న్దు - పెరిగి, కిణ్ణై - కంసుని, తుణ్డనళించునట్లు, వఞ్చమ్ శెయ్‌వదుమ్ - వంచనచేసినదియు, (ఈచేష్టితములను), ఈణ్డు-ఇచ్చటనున్న, నాఙ్ - నేను, అలమ్ పుప్పెయ్ నైఙ్ - అనుసంధింపలభించితిని, ఎనక్కు - నాకు, ఎన్న ఇగళ్ - ఏమిదుఃఖము, ఉళదు - కలదు.

తా॥ బహ్మాదుల ప్రార్థనల నంగీకరించి దేవకీగర్భమునందవతరించి ఆచ్చట కంసునికిభయపడిన దేవకీమనోరథ ప్రకారముగా గోకులమునకువెళ్ళి నందగోపగృహమందు పెరిగి, పిమ్మటకంసుని సంహరించిన శ్రీకృష్ణుని దివ్యచేష్టితముల ననుసంధించుచున్న నాకేవిధదుఃఖమును లేదని. ౫.

ఇగళ్‌కొళ్ పుళ్ళెఱిన్ఱదు మిమిలేఱుగళ్ శెఱ్ పుచువుమ్*
ఉయర్‌కొళ్ శోలైక్కురున్దొశిత్తను ముట్పడుమ్ పుమ్పుళ్*
అగళ్‌కొళ్ వైయమళన్దమాయ నెన్నప్పన్ఱి మాయఙ్గళే*
పగలిరాప్పరవప్పెయ్ నైనక్కెన్న మనప్పరిప్పే. ౬.

ఆ॥ ఇగళ్‌కొళ్ - యుద్ధమునకువచ్చిన, పుళ్ళై - బకానురుని, పిళన్దదుమ్ - చీల్చినదియు, ఇమిల్ - మూపురముగల, ఏఱుగళ్ - వృషభములను, శెఱ్ పుచువుమ్ - చంపినదియు, ఉయర్‌కొళ్ - ఉన్నతమైన, శోలై - శాఖలుచే సమృద్ధమైయున్న, మరుదు - బండిగురుగింజ వృక్షమును, ఒశిత్తుమ్-విఱిచినదియు, ఉట్పడ-ఇవిమొదలుగాగల, మఱ్ పుమ్-ఇతరము, పుళ - అనేకములై, అగళ్‌కొళ్ - విశాలమైన, వైయమ్ - భూమిని, అళన్ద - కొలిచిన, మాయన్ - ఆశ్చర్యభూతుడైన, ఎన్ అప్పన్ - నాస్వామియొక్క, మాయఙ్గళ్ - ఆశ్చర్యకరంబులైన చేష్టితములను, పగల్ - దినమందును, ఇరా - రాత్రి యందును, పరవప్పెయ్ నైన్ - లభించితివి. ఎనక్కు - నాకు, ఎన్న మనప్పరిప్పు - మనోదుఃఖముకలదు?

తా॥ బకానురునిన్ని ఏమువృషభములనున్ను జంఘట, కుందసృక్షును బడద్రోయుట ఇవి మొదలగు శ్రీకృష్ణచరిత్రముల నెల్లప్పుడనుసంధించుచున్న నాకేవిధ మనోదుఃఖమును లేదని. ౬.

మనప్పరిప్పోడఱ్ఱ-మానిడశాదియిల్ తాఙ్ పిఱన్దు*
తనక్కువేణ్డురుక్కొణ్డు తాన్ తనీన్ పుత్తైముడిక్కుమ్*

పునత్తుళాయ్ ముడిమాలై మార్ బ నెన్నప్పన్ట్ మాయఱ్ఱళే*
నినై క్కుమ్ నెఞ్జు డైయే నెనక్కినియార్ నిగర్ నీళిలత్తే. ౭.

ఆ॥ మనప్పుటిపోదు - (భక్తులుకల్పమునసనుభవించుమన్నారని) మనః క్లేశముతోగూడ, ఆళ్వుక్కు - హేయమైన, మూడశాదియిల్ - మనుష్యజాతియందు, తాన్ - తాను, తనక్కు - తనకు, వేణ్డు - అభిమతమై, ఉరు - ఆప్రాకృతవిగ్రహమును, కొణ్డు - స్వీకరించి, పీఱన్ద - అవతరించి, తాన్ - తానే, తనశీర్ ప్రత్తియై - తనకోపమును, ముడిక్కుక్-తీర్చుకొనివాడును, పునమ్ - తనస్థానమందున్నట్టువలె (సుందరమై) ఉన్న, తుళాయ్‌మాలై - తులసీమాలికలను, ముడి - కిరీటమందు, మార్బన్ - వక్షస్థలమందును గలవాడును, ఎన్నప్పన్ - స్వామియైన, శ్రీకృష్ణుడియొక్క, మాయఱ్ఱళ్ - ఆశ్చర్యచేష్టితములను, నినైక్కుమ్-ధ్యానించదగిన, నెఞ్జు డైయేన్ - మనస్సుకలవాడనైతిని. ఇని - ఇకమీదట, ఏనక్కు - నాకు, నీళ్ నిలత్తు - విశాలమైన భూమియందు, నిగర్ - ఒప్పైనవారు, ఆర్ - ఎవరు?

తా॥ భక్తుడియొక్క దుఃఖమును సహింపక అతిహేయమైన మనుష్యయోనిలో నవతరించి శత్రువులను సంహరించిన శ్రీకృష్ణచరిత్రములు ధ్యానించుచున్న నాకెవ్వరును సమానులుకారని. ౭.

నీళిలత్తోడువాన్ వియప్ప నిరై పెరుమ్ పోర్ గళ్ శెయ్దు*
వాణనాయిరమ్‌తోళ్ తుణిత్తదుముట్పడ మఱ్ఱుమ్వుల*
మాణియాయ్ నిమ్‌నొణ్ణమాయ నెన్నప్పన్ మాయఱ్ఱళే*
కాణుమ్ నెఞ్జుడైయే నెనక్కినియెన్న కిలక్కుముణ్డే. ౮.

ఆ॥ నీళ్ నిలత్తోడు - విశాలమైనభూమియందున్నవారితోగూడ, వాణ్ - దేవలోకమందున్న వారు, వియప్ప - ఆశ్చర్యపడునట్లు, నిరై - (సేనలతో) నిండియున్న, పెరుమ్‌పోర్ గళ్ - గొప్పయుద్ధములను, శెయ్దు - చేసి, వాణ - బాణాసురునియొక్క, ఆయిరమ్‌తోళ్ - వెయ్యిభుజములను, తుణిత్తదుముట్పడ - ఛేదించినది మొదలైన, మఱ్ఱుమ్ పల, ఇక నసేకవిధములై, మాణియాయ్ - బ్రహ్మచారియై, నిలమ్‌కొణ్డ - భూమిని స్వీకరించిన, మాయక్ - కృతిముడైన, ఎన్నప్పుత్తన్ - స్వామియొక్క, మాయఱ్ఱళ్ - ఆశ్చర్యకరంబులైన చేష్టితములను, కాణుమ్ - అనుభవించదగిన, నెఞ్జుడైయేన్ - మనస్సుకలవాడనైతిని. ఎనక్కు - నాకు, ఎన్న-ఏమి, కలక్కుమ్ - ఆజ్ఞానము, ఉణ్డు - కలదు?

తా॥ దేవతానుస్యూదులందఱు నాశ్చర్యపడునట్లు బాణాసురునియొక్క వెయ్యిభుజములను ఛేదించిన శ్రీకృష్ణునియొక్క దివ్యచరిత్రముల ననుభవించుచున్న నాకొక యజ్ఞానమును లేదని. ౮.

కలక్కవేళ్ కడల్ శ్ఱ మలై యుల గేళ్ మ్‌కళియక్కడాయ్*
ఉలక్కత్తేర్ కొడుశెన్ట మాయము ముట్పడమ్ఱ్ మ్వుల*
వలత్తై క్కయిళ్ళాడుకై క్కచ్చు మిరైయుమాల్ వణ్ణనై*
మలక్కు నావుడై యేఱ్కు మాఱుళదోవిమ్మణ్ణిమిశైయే. ౯.

ఆ॥ ఏళ్ కడల్ - సప్తసముద్రములును, ఏళ్ మలై - సప్తకులాచలమును, ఏళ్ ఉలగుమ్-సప్తలోకములును, కలక్క - ఒకతిరుగ, కళియ - వెనుకపడునట్లు, కడాయ్ - వడివించి, తేర్

కొండు - రథముతోఁగూడ, ఉలక్కు - సాంతముగా, శెత్త - పోయిన, మాయుమాయ్ - ఆశ్చర్యమును, ఉట్పడ - ఇది మొదలుగాగల, మఱ్ఱుమ్‌పల - ఇతరనానావిధములైన వ్యాపారమునున్ను, వలత్తు - కుడిచేతులో, ఆழி - సుదర్శనమునున్ను, ఇడత్తు - ఎడమచేతులో, శఙ్గు - శ్రీపాంచజన్యమునున్ను, ఇవైయుడై - వీనిగల, మాల్ - శ్యామమైన, వణ్ణై - కాంతిగల (శ్రీకృష్ణుని), ఇలక్కు - ఆనందింపించుచున్న, నావుడైయేఱ్కు - నాలిక (స్తోత్రము) గలనాకు, ఇమ్మూవులగిల్ మిశై - ఈభూలోకమందు, మాఱు - ఎదురైనవారు, ఉళరో - ఉన్నారా?

తా॥ వైదికబ్రాహ్మణునికొఱకై తేరుమీదనెక్కుకొనియీ లీలావిభూతి యంతటిపోయిపరమపదమునందున యాబ్రాహ్మణపుత్రులను దెచ్చిన శ్రీకృష్ణుని స్తుతించుచున్న నాకుసమానులెవరులేరని.

మణ్ మిశై ప్పెరుమ్‌పారమ్‌నీఙ్గ ఎోర్ పారదమాప్పెరుమ్‌పోర్
వణ్ణ*మాయఙ్గళ్ శెయ్‌దుశ్శెనై య్‌ప్పాఱ్పడ నూఱ్‌పిట్టుప్పోయ్*
విణ్ మిశై త్తనతామమేపుగ మేవియశోదిత్తన్ తాళ్*
నణ్ణినాన్ వణఙ్గిప్పెఱ్ఱ నెనక్కార్ పిఱర్ నాయగరే. ౧౦

అ॥ మణ్ మిశై - భూమియందలి, పెరుమ్‌పారమ్ - గొప్పభారము, నీఙ్గ - తొలఁగునట్లు, ఓర్ - అస్వతీయమైన, పారదమా - భారతమనెడి, పెరుమ్‌పోర్ - గొప్పయుద్ధమును, వణ్ణి - చేసి, మాయఙ్గళ్ శెయ్‌దు - మృత్రిమములనుజేసి, శ్శేనైయై - సేనలను, పాఱ్పడ - నశించునట్లు, నూఱ్‌పిట్టు - యోచించి, (తరువాత), విణ్ మిశై - పరమపదమందు, పోయ్ - పొంచేసి, తనతామమ్ - తనదివ్యతేజస్సునందు, పుగ - ప్రవేశించునట్లు, మేవియ - చేసిన, శోదిత్తన్ తేజోరూపుడైన శ్రీకృష్ణునియొక్క, తాళ్ - శ్రీపాదములను, నణ్ణి - పొంది, నాన్ - నేను, వణఙ్గిప్పెఱ్ఱ నెన్ - ఆశ్రయింపదగిన భాగ్యమును లభించితిని. ఎనక్కు - నాకు, పిఱర్ - వేఱెవరు, నాయగర్ - నియామకులగుదురు?

తా॥ అనుదినప్రకృతులైన రాజులచేనిండియున్న భూమియొక్క భారమును బోగొట్టుటకై యవతరించి యారాజులను నశింపఁజేసి తిరిగి పరమపదమునకు పోఁచేసిన శ్రీకృష్ణుని శ్రీపాదము నాశ్రయించిన నాకు మఱెవియొకరు నియామకులుకారని. ౧౦

** నాయగన్ ముళువేళ్ఉలగుక్కుమాయ్ ముళువేళ్ఉలగుమ్*తన్
వాయగమ్‌పుగవైత్తుమిళ్‌న్దవైయా యవైయుళ్ళనుమాయ్*
కేశవనడియిణైమిశై క్కురుగూర్ చ్చడగోపన్ శొన్న *
తూయవాయిరత్తిప్పత్తాల్ పత్తరావర్ తువళిన్ఱియే. ౧౧.

అ॥ ముళువేళ్ఉలగుక్కుమ్ - సంపూర్ణమైన సప్తలోకములకును, నాయగనాయ్ - స్వామియై, ముళువేళ్ఉలగుమ్ - సంపూర్ణమైన సప్తలోకములను, తన్ వాయగమ్ - తననోటిలో, పుగ వైత్తు - ప్రవేశింపఁజేసి (మింగి), ఉమిళ్‌న్దు - బయలుపఱచి, అవైయాయ్ - ఆలోకముల కంతర్యామియై, అవైయుళ్ళనుమాయ్ - వానియొక్కదోషములులేనివాడునైన, కేశవన్ - కేశవుని యొక్క, అడియిణైమిశై - శ్రీపాదద్వంద్వములమీద, కురుగూర్ చ్చడగోపన్ - కురుకాపురా

ధీశులైనవమ్మళ్వార్లు, కొన్న - సాధించిన, తూయ - నిర్దుష్టంబులైన, ఆయిరత్తు - వెయ్యిపాశుర ములలో, ఇప్పత్తాల్ - ఈపదిపాశురములచే, తువళ్ఱ - దోషములేనివారై, పత్తరావర్ - భక్తుల గుదురు.

తా॥ శ్రీకృష్ణవిషయమైన యీపదిపాశురముల నధ్యయనంచువారు శ్రీకృష్ణునియందు మిక్కిలి భక్తిగలవారగుదురని. ౧౧

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్

---

౫ - ౪, తిరువాయ్‌మొళి

ఆపత్తారిక — ఆళ్వార్లిరువురిలోమానసికవ్యథనుభవించిన భగవద్గుణములనుభవ్యత్వము గానానుభవింప యాశించి యొకనాయికావస్థనుబొందితో లైవిల్లిమంగలంయందు వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతివిషయమై యతిప్రావణ్యము గలవారైయుండగా నప్పుడానాయకియొక్క తల్లులువచ్చి యింతయాశనీకుఁగూడదని కోపగింపగా, ఆనాయకియొక్క సఖీయులు ఆతల్లులనుజూచి, ఈమెకీ యాశావిచ్ఛిత్తిచేయదు, మీరీమెయం దాశను వదలుకొనుఁడని చెప్పినమాటలను సాదించున్నారు.

‡‡ తువళిల్ మామణిమాడమోఙ్గు తొలైవిల్లిమఙ్గలమ్‌తొళు
మివళై *నీరినియానైన్ఱిమా రుమక్కాశై యిల్లెవిడుమినో*
తవళవొణ్ శఙ్కుశక్కరమెన్నుమ్ తామరై త్తడఙ్గణ్ణన్నమ్*
కువళై యొణ్‌మలర్ క్కణ్ణళ్ నీర్‌ముగ నిన్ఱునిన్ఱుకుముఙుమే. ౧.

ఆ॥ అన్నైమీర్ - ఓయమ్మలారా! తువళిల్ - నిర్దుష్టంబులై, మా - శ్లాఘ్యములైన, మణి రత్నములచేనిర్మింపఁబడిన, మాడమ్ - గృహములు, ఓఙ్గు - మైకి పెరుగునున్న, తొలైవిల్లిమఙ్గలమ్ - తొలైవిల్లిమఙ్గలమనెడు దివ్యదేశమును, తొళుమ్ - ఆశ్రయించుచున్న, ఇవళై - ఈపెను, (మఱు లించడమనెడి), ఆశై - ఆశ, ఇని - ఇఁక మీద, ఈమక్కు - మీకు, ఇల్లై - లేదు, విడుమిన్ - (ఈపెను) విడువుడి. తవళమ్ - తెల్లనై, ఒణ్ - సుందరమైన, శఙ్కు - శ్రీపాంచజన్యము, శక్కరమ్ - సుదర్శనము, ఎన్నుమ్ - అనియు, తామరై - పద్మమువంటి, తడమ్ - విశాలమైన, కణ్ - నేత్రము, ఎన్నుమ్ - అనియు, (చెప్పి), ఇవళై - నల్లకలువయొక్క, ఒణ్ - ఆందమైన, మలర్ - పుష్పములవంటి, కణ్ణళ్ - నేత్రములుగలది, నీర్‌ముగ - నీళ్ళునిండునట్లు, నిన్ఱునిన్ఱు - నిరంతరము గానుండి, కుమిఙుమే - లోపలనే తడమాయుచున్నది.

తా॥ ఓతల్లులారా! తొలైవిల్లిమంగలము నాశ్రయించి, యచ్చటవేంచేసియున్న శ్రీయఃప తియొక్క దివ్యసౌందర్యము ననుభవించి బాష్పముఖియై తనస్వాధీనములేక కడమాడుచున్న యీ పెను మీరిఁకమీద స్వాధీనపఱచుకొనుట యసాధ్యము; గాన ఆయాశను వదలుఁడని.

కుమిఙుమోశై విళవొలి తొలైవిల్లిమఙ్గలమ్‌కొణ్డపుక్కు*
అముద మెనక్కొళియూశై నీయుమళక్కాశై యిన్ఱియగన్ఱనీసిల్ *

తిమిర్‌కొణ్డాలొత్తునిఱ్కుమ్ మ(ఱ్)ఱివర్ తేవతేవపిరాన్తన్నై*
సిమియుమ్‌వాయొడుకణ్ణీర్ సోర్‌న్‌ద్‌ (ఎల్)గ నెక్కొశిన్దుకైయుమే. ౨.

ఆ॥ కుటుఉమ్ - ఒకటికొకటి భేదము తెలియకుండ వర్తిల్లుచున్న, ఓజై - వేదాధ్యయన నృత్తగీతాదుల) ఘోషములుగల, విఴవు - ఉత్సవమందలి, ఒలి - కోలాహలధ్వనిగల, తొలైవిల్లి మఙ్గలమ్ - తొలైవిల్లిమఙ్గలమునకు, కొణ్డు - తీసికొనిపోయి, పుక్కు - ప్రవేశించి, అముదమ్ - అమృతమువలె, ఇన్ - భోగ్యమైన, మొழియాల్ - మాటలగలయాపెను, ఉమక్కు - మీకు, ఆవియుణ్డి - (ఈపెయొక్క మధుర లాపమువినుటకు) ఆశలేకపోవుటచేత, నీర్ - నీరు, అగ(ఱ్)ఱీర్ - విడిచినిరి (అస్వాధీనురాలై చేసికొనిరి). ఇనిత్ - ఈపె, తిమిర్‌కొణ్డాలొత్తు - ప్రబుద్ధురాలయినట్లు, నిఱ్కుమ్ - (నిశ్చేష్టురాలై) ఉండును. ఎన్(ఱ్)ఱుమ్ - మఱియు, తేవతేవర్ - నిత్యసూరులకు దేవతలైన విష్ణ్వాదులకు, పిరాన్ - స్వామి, ఎన్నై - అనియే, నిమిరున్ద - (వైచిత్ర్యలక్షణోక్తిలేక) చలించుచున్న, వాయొడు - అధరముతోడగూడ, కణ్ణీర్ - నేత్రములలోని, నీర్ మ(ఱ్)ఱ - నీళ్ళునిండునట్లు, నెక్కు - శిథిలురాలై, ఒశిన్ద - పరవశమై, కైయుమ్ - కుగుచున్నది.

తా॥ ఒత్తల్లులారా! మీరు తొలైవిల్లిమంగలమందు మహోత్సవమున కీపెను గీసికొనివెళ్ళగా నచ్చటనున్న కోలాహలమునువిని చదిమొందలగు ఈపె ఇంక వ్యాపారములను నడిపింపలేకుండుటగాంచి భగవద్గుణములను స్మరించి కరుగుచున్నది. ఈపెయొక్క మధురాలాపమును వినుటకుగూడ ప్రాప్తిలేకుండునట్లు ఈయవస్థమును మీరే చేసికొంటిరియని. ౨.

కరైకొళ్(ళ్)పై మ్పొழిల్‌తణ్‌పణై తొలైవిల్లిమఙ్గలమ్‌కొణ్డుపుక్కు*
ఉరైకొళ్(ళ్)ఱిమొ ళియాళై నీరుమక్కాళై యిన్(ఱ్)ఱియగ(ఱ్)ఱీర్*
తిరైకొళ్(ళ్)పోవత్తుచ్చేర్‌న్‌దుమ్ తిశైశొలమ్‌తావియళన్‌దుమ్*
నిరైగళ్ మేయ్‌త్తుమేపిద(ఱ్)ఱి నెడుఙ్గణ్(ణ్) మల్‌గనిఱ్కుమే. ౩.

ఆ॥ కరైకొళ్ - నదీతీరమును కబళీకరించుచున్న (వ్యాపించియున్న), పై - విశాలమైన, పాశిల్ - తోటలను, తశ - చల్లనైన, పణై - కొలనులనుగల, తొలైవిల్లిమఙ్గలమ్ - తొలైవిల్లిమఙ్గలమునకు, కొణ్డుపుక్కు - తీసికొనిప్రవేశించి, ఉరైకొళ్ - లోపలుకొనియాడతగిన, ఇన్ - మధురమైన, మొழియాళై - మాటలుగలయాపెను, ఉమక్కు - మీకు, ఆవియుణ్డి - ఆశలేకనే, నీర్ - మీరు, అగ(ఱ్)ఱీర్ - దూరముగాఁజేసికొనిరి - తిరైకొళ్ - అలలుగల, పోవత్తుము ద్రమును, చేర్‌న్‌దుమ్ - చేరినదాననియు, తిశై - దిక్కులతో, శొలమ్ - భూమిని, తావి - శ్రమపడి పెరిగి, అళన్‌దుమ్ - కొలిచినదాననియు, నిరైగళ్ - ఆవులను, మేయ్‌త్తుమే - మేపినదాననియునే, పిద(ఱ్)ఱి - జల్పించి, నెడుఙ్కణ్ - విశాలనేత్రమందు, నీర్ మల్‌గ - నీళ్ళునిండునట్లు, నిఱ్కుమ్ - (ఈపె స్తబ్ధురాలై) ఉన్నది.

తా॥ తొలైచేతను తటాకములచేతనునిండి రమణీయమైయున్న తొలైవిల్లిమంగలమునకు మీరు తీసికొనివెళ్ళగా, ఈపె యచ్చటవేంచేసియున్న ప్రియుఁడయినయొక్క దివ్యగుణములయందు మున్నురాలై మీరు స్వాధీనముకాకపోయినది. తదవస్థమును మీరే తెలుసుకొంటిరియని. ౩.

నిఱ్ఱుమ్‌నాన్‌మఱై వాణర్ వాళ్ తొలైవిల్లిమఙ్గలమ్‌కణ్ణిక్ *
అఱ్ఱుమొన్నుమఱివు ఱాళ్ మలిన్దాళ్‌కణ్ణీరివళ్‌నెన్నిమిర్ *
కిఱ్ఱుమ్‌కిళ్వియెల్లామ్ కరుఙ్గడల్‌వణ్ణ్‌కణ్ణపిరానెన్ఱే *
ఒఱ్ఱుమొన్నుమిలళిగ నుగన్దుగన్దు మగిళ్‌న్దుయ్‌క్కుయ్యుమే. ౮.

ఆ॥ నిఱ్ఱుమ్ - నిత్యమైయున్న, నాన్మఱై - నాలుగువేదములుగల, వాణర్ - బ్రాహ్మణులు, వాళ్ - వాసముచేయుమన్న, తొలైవిల్లిమఙ్గలమ్ - తొలైవిల్లిమఙ్గలమును, కణ్ణిక్ - మూచినతఱువాత, ఒన్ఱుమ్ - ఒకవిధమైనను, అఱ్ఱుమ్ - శ్రీత్వపుర్యాదను (పెద్దలుఱాలోపడియుండడమును), అఱి - కొంచెమైనను, ఉణ్ణాళ్ - పొందపండుచున్నది, అన్నైమిర్ - ఓతల్లులారా! ఇవళ్ - ఈపె, మలిన్దాళ్‌కణ్ణీర్ - మర్యాదనతిక్రమించినదిచూచితిరా. కిఱ్ఱుమ్ - ఆర్భసించుచున్న, కిళ్వియెల్లామ్ - మాటలన్నియు, కరు - శ్యామమైన, కిడల్వణ్ణ్ - సముద్రమువంటికాన్తిగల, కణ్ణపిరాన్ - శ్రీకృష్ణస్వామి, ఎన్ఱే అనియే, (చెప్పుచు), ఒఱ్ఱుమ్‌-స్పృష్ట, ఒన్ఱుమ్-కొంచెమైనను, ఇలళ్ - లేనిదై, ఉగన్దుగన్దు - మిక్కిలిసన్తోషించి. ఉళ్ - హృదయమునందు, మగిళ్‌న్దు-ప్రీతురాలై కుయ్‌క్కుయ్యుమ్ - శిథిలురాలగుచున్నది

తా॥ ఓతల్లులారా! ఈపె తొలైవిల్లిమఙ్గలమును చూచినప్పటినుండి మీమాటలనువినక స్వతన్త్రురాలై క్రియుంపతియొక్క తిరుమామములనే యెల్లప్పుడు మనసందించుచు మిక్కిలి సన్తోషముకొంది మీరున్నారనిచూడక జూడక సిగ్గులేని వ్యాపారములను జేయుచున్నదని ౭.

కుయ్‌యుమ్‌వాళ్ ముగత్తైయై తొలైవిల్లిమఙ్గలమ్‌కొణ్ణుపుక్కు *
ఇయ్‌కొళ్ శోదిచ్చెన్నామరైక్కణ్ పిరా నిరున్దమెకాట్టినీర్ *
మయ్‌పెయ్‌దాలొక్కుమ్‌కణ్ణీరినొ డన్ఱుత్తొట్టుమ్ మెయ్యాన్దు*ఇవళ్
నుయ్‌యుమ్‌శిన్దైయళ్‌నైమిర్ తొళుమత్తిశై యుళ్‌ళునోక్కియే. ౫.

ఆ॥ కుయ్‌యుమ్ - (తనమృదుస్వభావముచే) శిథిలురాలైన, వాళ్ ముగత్తు - సుందరముఖముగల, ఏయ్‌తై - (భగవద్గుణమందు) అతిచపలురాలైన యీపెను, తొలైవిల్లి మఙ్గలమ్ - తొలైవిల్లి మఙ్గలమును, కొణ్డుపుక్కు - తీసికొనిపోయి ప్రవేశించి, ఇయ్‌కొళ్ - ఆభరణములచేగలిగిన, శోది - తేజస్సును, శెన్నామరై - ఎఱ్ఱతామరవంటి, కణ్ - నేత్రములనుగల, పిరాన్ - స్వామి, ఇరున్దవై - వేంచేసియున్నవిధమును, కాట్టినీర్ - చూపిరి. అన్నైమిర్ - ఓతల్లులారా! అన్ఱుత్తొట్టుమ్ - అనాదిమొదలగు, ఇవళ్ - ఈపె, మయ్‌పెయ్‌దాలొక్కుమ్ - వర్షధారతో సమానమైన, కణ్ణరినీడు - కంటినీళ్ళతో, మెయ్యాన్దు - భ్రమించి, నుయ్‌యుమ్ - (భగవద్గుణముల యందు) అవగాహించుచున్న, శిన్దైయళ్ - మనస్సుకలదై, అత్తిశై - ఆదిక్కును, ఉళ్ళు - ఏకాగ్రముగా, నోక్కి - చూచి, తొళుమ్ - అంజలిచేయును.

తా॥ ఓతల్లులారా! మీరీపెను దీసికొనిపోయి తొలైవిల్లిమంగలమందు వేంచేసియున్న క్రియాపతిని చూపించినప్పటినుండి వానిగుణములయందేమగ్నురాలై యాదిక్కునుజూచి దండమ్ సమర్పించుచున్నదని. ౫.

నోక్కుమ్‌పక్క మెల్లామ్ కరుమొయ్దు శెన్నెలోఙ్గు శెన్దామరై *
వాయ్‌క్కుమ్‌తణ్ పొరునల్ వడకరై వణ్‌తొలై విల్లిమఙ్గలమ్*
నోక్కుమేల్ శెయ్యల్లాల్ మఱునోక్కిలళ్ వైగిల్ నాడొఱుమ్*
వాయ్‌క్కొళ్ నాళ్‌గముమ్ మణివణ్ణ నామమేయివళ్‌క్కెన్మిర్. ౩.

ఆ॥ నోక్కుమ్‌పక్క మెల్లామ్ - చూచినచోటంతయు, కరుమొయ్దు - చెరుకుతోగూడ, శెన్నెల్ - ఎఱ్ఱదాన్యమును, ఓఙ్గు - ఉన్నతమైయున్న, శెన్దామరై - ఎఱ్ఱతామరయు, వాయ్‌క్కుమ్ - సమృద్ధమైయున్న, తణ్ - చల్లనైన, పొరునల్ - తామ్రపర్ణియొక్క, వడకరై - ఉత్తరతీరమందున్న, వణ్ - సుందరమైన, తొలైవిల్లిమఙ్గలమ్ - తొలైవిల్లిమంగలమును, నోక్కుమేల్ - చూచినయెడల, అత్తిశైయుల్లాల్ - ఆకసమున్నతప్ప, మఱునోక్కిలళ్ - మఱియొక వస్తువునుజూడదు. ఆనైమిర్ - ఓతల్లులారా! వైగల్ - నాడొరుమ్ - గడుచుచున్నదినమంతయు, ఇవళ్ - ఈపెయొక్క, వాయ్‌క్కొళ్ - నోటితోజెప్పుచున్న, నాళ్‌గముమ్ - మాటలును, మణి - నీలరత్నమువంటి, వణ్ణ - కాన్తిగల శ్రీయఃపతియొక్క, నామమే - తిరునామములైయే యుండును.

తా॥ ఓతల్లులారా! చెరుకుతోటలచేతను, ధాన్యముపండియున్న పొలములచేతను, తామర చెరువులచేతను నిండి యతిశయమైన, తిరుప్పుళాల్ వరకి యుత్తరదిక్కున్న తొలైవిల్లి మంగలమనుపదేశి యీపె మాటయొకదానిని జూడదు. ఆశ్రీ రాపతియొక్క దివ్యనామములుతప్ప మఱియొకమాటను జెప్పదని ౨

అనైన్నమిరణిమామయిల్ శిఱుమానివళ్ నమ్మైక్కవల్‌న్దు*
ఎన్న వార్‌త్తెయుమ్ కేట్కుఙ్ కాల్ తొలైవిల్లిమఙ్గలమెన్నలాల్ *
మున్నమ్ నొ[illegible]విదిక్కొల్ మునిల్ వణ్ణ మాయఙ్గొలో*అవళ్
శిన్నముమ్‌తిరునామము మివళ్ వాయనగళ్ తిరున్దవే. ౩.

ఆ॥ ఆనైమిర్ - ఓతల్లులారా! ఆణి - అందమైన, మా - కాన్తిగల, మయిల్ - నెమలి వలెనున్న, శిఱుమాన్ - చిన్నతేడివలెనున్నున్న, ఇవళ్ - ఈపె, నమ్మై - మనలను, కైవల్‌న్దు - అతిక్రమించి, తొలైవిల్లిమఙ్గలమ్ ఎన్నలాల్ - తొలైవిల్లిమఙ్గలమనెడిమాటతప్ప, ఎన్న వార్‌త్తెయుమ్ - ఏమాటలను, కేట్కుఙ్‌కాల్ - వినదు. మున్నమ్ - జన్మాన్తరమందు, నో[illegible] - చేసిన, విదిక్కొల్ - భాగ్యమొ? మునిల్ వణ్ణ - మేఘమువంటికాన్తిగల శ్రీకృష్ణునియొక్క, మాయఙ్గొలో - ఆశ్చర్య చేష్టితమో? అవళ్ - ఆశ్రీయఃపతియొక్క, శిన్నముమ్ - చిహ్నములును, తిరునామముమ్ - తిరు నామములును, తిరున్ద - స్వచ్ఛమగుటకై, ఇవళ్ - ఈపెయొక్క, వాయనగళ్ - నోటిలోనున్నవి.

తా॥ ఓతల్లులారా! ఈపె తొలైవిల్లిమంగలమనెడి మాటతప్ప మనమాటను వినదు. ఇది యీపెయొక్క జన్మాన్తరమందుచేసిన పుణ్యమొ? నిర్హేతుక భగవత్కృపయో తెలియరాదని ౪.

తిరున్దువేదముమ్ వేళ్వియుమ్ తిరుమామగళిరున్దామ్*మలి
న్దిరున్దువాఴ్ పొరునల్ వడకరై వణ్‌తొలై విల్లిమఙ్గలమ్*

కరున్దడఙ్కణ్ణినై తొళుదవన్నాళ్‌తొడఙ్గియున్నాడొఱుమ్*ఇరు
న్దిరున్దరవిన్దలోశన వెన్నెనైనై న్దిరఙ్గుమే. ౮.

ఆ॥ తిరున్ద - సుశ్లిష్టమైన, వేదముమ్ - వేదమును, వేళ్వియుమ్-యాగమును, మా-శ్లాఘ్యమైన, తిరుమగళిరుమ్ - శ్రీమహాలక్ష్మియు, తామ్-తాము, మలిన్దిరున్ద-సమృద్ధమైయుండి, వాళ్ - పోళ్లిముట్టున్న, పారుల్ పడక్కై - తిరుప్పారునల్ సదియొక్క- ఉత్తరగట్టునందున్న, వణ్ - సుందరమైన, తొళిలైవిళ్లిమఙ్గలమ్ - తొళిలైవిళ్లిముఙ్గలమును, కరు - నల్లనై, తడమ్ - విశాలమైన, కణ్ణి - నేత్రము లుయుంపె, కైతొళుదు - చేతులచే సేవించిన, ఆళ్వాళ్‌తొడక్కి - ఆనిమొదలను, ఇన్నాళ్‌తొఱుమ్ - ఇదివఱకు, ఇరున్దిరున్దు - చిరకాలముండి, అరవిన్దలోశన - ఆర్యాదలోచనుఁడా! ఎన్నెనైనే - అనిపలుమఱు అనుసంధించి, నైన్దు - శిథిలురాలై, ఇరఙ్గుమ్ - బాధపడుచున్నది.

తా॥ ఓలల్లులారా! ఈపె తొళిలైవిళ్లిమఙ్గలము నాశ్రయించి నప్పటినుండి శ్రీయఃపతియొక్క తిరునామములనే పెప్పుచు భేదించుచున్నదని ౮.

ఇరక్కినాడొఱుమ్‌వాయ్‌వెరీఇ యివళ్ కణ్ణినీర్ కళలమర*
మరక్కుళుమిరక్కుమ్‌వగై మణివణ్ణ ఎన్నుకూవుమాల్*
తురక్కమ్‌వాయ్‌పిళిన్దానుత్తై తొళిలైవిళ్లిమఙ్గలమెన్ను*తెళి
కరక్కుళ్‌కూప్పిత్తొళు మఱ్ఱవర్ తిరునామఙ్కళ్ పాడిప్పైన్నైయే. ౯.

ఆ॥ ఇవళ్ - ఈపె, నాడొఱుమ్ - ప్రతిదినమును, ఇరక్కి - శోధపడుచు, వాయ్‌వెరీఇ - జల్పించి, కణ్ణినీర్‌కళ్ - కన్నీళ్ళు, అలమర - కారుచుండగా, మరక్కుళుమ్ - వృక్షములుగూడ, ఇరక్కుమ్‌వగై - దయచేయునట్లు, మణి - రత్నమువంటి, వణ్ణా - కాన్తిగలవాఁడా! ఎన్ను - అని, కూవుమ్ - అతిచిపిలుచుచున్నది. తురక్కమ్ - శుద్ధమైనచిన్తనశోభియొక్క, వాయ్ - నోటిని, పిళిన్దానై - చీల్చినశ్రీకృష్ణుని, ఉత్తై - నిత్యవాసముచేయుచున్న, తొళిలైవిళ్లిమఙ్గలమ్‌ఎన్ను - తొళిలైవిళ్లిమఙ్గలము అనుపూర్వ్ తిరునామమ్-ఆదివ్యదేశముయొక్క-తిరునామమును, కైకళ్ - చేతులను, కూప్పి - మోడించి, తొళుమ్ - ఆశ్రయించును.

తా॥ ఈపె శ్రీక్షేత్రములలోనుండి నీళ్ళను ప్రవహింపఁజేయుచు శ్రీయఃపతియొక్క తిరునామమునే చెప్పును. ఆ దివ్యదేశముయొక్క తిరునామములను చెప్పి నమస్కరించునని. ౯.

పిన్నైకోల్ నిలమామగళ్‌కోల్ తిరుమగళ్‌కోల్ పిఱన్దిట్టాళ్*
ఎన్నమాయఙ్గొలోయివళ్ నెడుమాలెన్నేనిన్నుకూవుమాల్*
మున్ను వన్దవన్నిరున్దుత్తై యుమ్ తొళిలైవిళ్లిమఙ్గలమ్
శొన్నియాల్ వణఙ్గుమ్*అరవూర్ తిరునామఙ్కట్పదుశీర్ శైయే. ౧౦.

ఆ॥ పిన్నైకోల్ - నప్పిన్నపిరాట్టియోగా నిలమ్ - భూమికి నిర్వాహకురాలై, మా-శ్లాఘ్యురాలైన, మగళ్‌కోల్ - భూమిప్పిరాట్టియోగా తిరుమగళ్‌కోల్ - శ్రీమహాలక్ష్మియోగా పిఱన్దిట్టాళ్ - అవతరించెను. ఎన్న మాయఙ్గొలో - ఎమాశ్చర్యమో? ఇవళ్ - ఈపె, నెడుమాలెన్నే - ఆపరోక్షుడనియొ, నిన్ను - ఏకాగ్రముగానుండి, కూవుమ్ - అతిచిపిలుచును. అవరూ - ఆపరోక్షుల

రుఁడు, మున్నివన్ద - మునుపువచ్చి, నిన్ఱ - ఉండి, ఉయిర్‌ఎయిఱు - నిత్యవాసముచేయుమన్న, తొల్‌ైవిల్లి మఙ్గలమ్ - తొలైవిల్లిమఙ్గలమును, శెన్ని యూల్ - శిరస్సునే, వణఙ్గుమ్ - నమస్కరించును. ఆళ్వార్ తిరునామమ్ - ఆ దివ్యదేశమునొక్క తిరునామమును, శేట్పదు - వినుటయందు, శిన్ైద - మనస్సుకలదై యుండును.

తా॥ ఈపదియొక్క భగవద్గుణానుభవమందభినివేశమును జూచినయెడల శ్రీభూనీళాదేవులలో నొకరినొక్క యపహారమైయుండవచ్చునని తోచుచున్నది. ఆ దివ్యదేశమునొక్క తిరునామమును వినుటయందే యీపె యాసక్తురాలైయుండునని. ౧౧.

‡‡ శిన్ైయాలుమ్‌శొల్లాలుమ్ శెయ్‌గైయినాలుమ్‌తేవపిరానై యే*
తన్ైతాయెన్ఱడిన్ద వణ్‌కురుగూరవర్ శెడగోపన్* *
మున్ైయాయిరత్తుళ్‌ివై తొలైవిల్లిమఙ్గలత్తై వ్ైన్ద* *
శెన్దమిళ్ పత్తుమ్‌పల్ల రడియెశెయ్ వార్ తిరుమాలుక్కే. ౧౧.

అ॥ తేవపిరానైయే - దేవదేవుఁడైన శ్రీయఃపతినే, తన్ైతాయెన్ఱ - తండ్రి యని, శిన్ైయాలుమ్ - మనస్సుచేతను, శొల్లాలుమ్ - వాక్కుచేతను, శెయ్‌గైయినాలుమ్ - కాయముచేతను, అడిన్ద - పొందినవారై, వణ్ - సుందరమైన, కురుగూరవర్ - పరుంకాపురికిస్వామియైన, శడగోపన్ - నమ్మళ్వార్లు, తొలైవిల్లిమఙ్గలత్తై - తొలైవిల్లిమఙ్గలవిషయమై, శొన్న - ప్రసాదించిన, మున్ై - అనాదియైనవేదార్థమును ప్రతిపాదించెడి, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, శెన్ఱమిళ్ - సుందరమైన, (నఖముగా అర్థమునుబోధించుచున్న) ద్రావిడరూపమైన, ఇవైపత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, వల్లార్ - అధ్యయనించువారు, తిరుమాలుక్కు - శ్రీయఃపతికి, అడిమైశెయ్‌వార్ - కైంకర్యముచేయువారు

తా॥ శ్రీయఃపతినే సకలవిభవబంధుడని మనోవాక్కాయములచే నాశ్రయించిన నమ్మళ్వార్లు ప్రసాదించిన తొలైవిల్లిమఙ్గలవిషయమైన యీ పదిపాశురములు నధ్యయించువారు భగవత్కైంకర్యమును లభించుదురని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.
జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

ఒ - ప, తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక:—ఇంత వ్యామోహముకలిగినప్పటికిన్ని భగవదనుభవము సిద్ధించకపోవుటచే తిరుమేనుకృశించి ఆభరణాదులు జారిపోయినవని ప్రతిపాదించుచున్నారు

‡‡ మాలుక్కు వైయమళిన్దుణాళుమ్* *
నీలక్కరునిఱ మేగమెయాయుక్కు* *
కోలచ్చెన్ఱామరైక్కణ్ణుక్కు* *ఎన్ కొఙ్గుల
శోల కుళలి యిరున్దుళ్‌శేర్. ౧.

ఆ॥ మాలుక్కు - ఆశ్రితవ్యామోహముగలవాఁడై, వైయమ్ - భూమిని, ఆళన్ద - కొలిచిన, మణాళఱ్కు - నాయకుఁడై, నీలమ్ - స్నిగ్ధమై, కరు - శ్యామమైన, నిఱమ్ - వర్ణముగల, మేగమ్ - మేఘముయొక్క, నియాయఱ్కు - ప్రకారముగల (మేఘముతో సమానుఁడైన) వాఁడై, కోలమ్ - అందమై, శెమ్ - ఎఱ్ఱనైన, తామరై - పద్మముపంటి, కణ్ణఱ్కు - నేత్రముగలవాఁడైన, శ్రీయఃపతినియాళపడి, ఎక్ - నాకొమార్తెయై, కొఞ్చు - లేశెగల, అలర్ - పుష్పములచేనలంకరింపఁబడిన ఏలమ్ - ఏలమువలె పరిమళించుచున్న, కుழలి - కొప్పులయిందె, కఞ్చు - కంకణమును, ఇழన్దదు - పోగొట్టుకొనినది.

తా॥ త్రివిక్రమావతారంబెత్తి యాచరించిన దివ్యచేష్టితములను, తిరుమేనుసౌందర్యమును సేవింపవాళపడి కృశించిపోయిన యీపెయొక్క హస్తమందున్న కంకణములు జారిపోయినవని.

శెఞ్చుఴిల్ వాళ్ తణ్డు శెక్కర్‌కై క్కొయఱ్కు*
శెఞ్చనివాయ్‌చ్చెయ్య తామరై క్కణ్ణఱ్కు*
కొఞ్చలర్ తణ్ణన్దుழాయ్ ముడియానుక్కు*ఎన్
మఞ్చైయిழన్దదు మానినిఈమే. ౨.

ఆ॥ శఞ్చు - శ్రీపాఞ్చజన్యమునున్ను, ఴిల్ - శార్ఙ్గమునున్ను, వాళ్ - నన్దకమునున్ను, తణ్డు - కొమోదకినిన్ను, శక్కరమ్ - సుదర్శనమునున్ను, కైయఱ్కు - శ్రీహస్తమందుఁగలవాఁడును, శెమ్ - ఎఱ్ఱనైన, కని - దొండపండువలెనున్న, వాయ్ - అధరమునున్ను, శెయ్య - ఎఱ్ఱనైన, తామరై - పద్మముపంటి, కణ్ణఱ్కు - నేత్రమునున్నగలవాఁడును, కొఞ్చు - లేశె, అలర్ - వ్యాపించియున్న, తణ్ - చల్లనైన, అమ్ - అందమైన, తుழాయ్ - తిరుత్తుழాయిమాలగల ముడియానుక్కు - కిరీటముగలవాఁడునైన శ్రీయఃపతినియాళపడి, ఎక్ మఞ్చై - నాకొమార్తె, మానిని - సుందరియైన, నిఱమ్ - కాన్తిని, ఇழన్దదు - పోగొట్టుకొనినది.

తా॥ శ్రీయఃపతియొక్క పర్యాయుధములనున్ను, కిరీటము మొదలగు దివ్యాభరణముల నున్ను, అతిసుందరంబులైన నేత్రము మొదలగు దివ్యావయవములనున్ను సేవింపవాళపడిన యీపెయొక్క శరీరము తెల్లపడిపోయినదని. ౨.

నిఱఞ్జిరియానుక్కు నీడులగుణ్ణ*
తిఱమ్‌కిళర్ వాయ్ చ్చిఱుక్కళ్ వరవఱ్కు*
కఱఞ్జియశెక్కర క్కైయవనుక్కు*ఎన్
పిఱఞ్జిరుజ్ఞ్జొల్లిழన్దదు వీడే. ౩.

ఆ॥ నిఱమ్‌కిరియానుక్కు - శ్యామవర్ణముగలవాఁడును, నీడు - విశాలమైన, ఉలగు - లోకములను, ఉణ్డ - ఆరగించిన, తిఱమ్ - విధమును, కిళర్ - చెప్పుచున్న, (సూచనచేయుచున్న) వాయ్ - అధరముగల, చిఱు - బాలుఁడైన, కళ్వనవఱ్కు - అపరిచ్ఛిన్నసుహృగలవాఁడును, కఱఞ్జియ - తిరుగుచున్న, శక్కరమ్ - సుదర్శనమును, కైయవనుక్కు - శ్రీహస్తమందుగలవాఁడునైన, శ్రీయఃపతినియాళంచి, ఎక్ - నాకొమార్తెయై, పిఱఞ్జు - నిబిడమై, ఇరు - దీర్ఘమైయున్న, తూన్ద - శేషపాశముగలయిందె, వీడు - మహిమను, ఇழన్దదు - పొగొట్టుకొనినది.

తా॥ సకలలోకముల నారగించి వటపత్రమందు బవ్వళించియున్న శ్యామసుందరుఁడైన శ్రీయఃపతిని సేవింపనాశపడి ఈపె తనమదింపకు బోగొట్టుకొనెను. ౩

పీడుఁడై నాన్ముగనై ప్పడై త్తానుక్కు*
మూడుఁడై వైయమళన్ద మణాళఱ్కు*
నాడుఁడై మన్నర్ క్కు త్తూదుశెల్ నమ్బిక్కు*ఎ౯
పాడుఁడై యల్గు లిళ్ఞన్దదుపణ్బే. ౪

ఆ॥ పీడుఁడై - మహత్త్వముగల, (జ్ఞానాదిపూర్ణుఁడైన) నాన్ముగనై - చతుర్ముఖుని, పడై త్తానుక్కు - సృజించినవాడును, మూడుఁడై - ధనముగల, వైయమ్ - భూమిని, ఆళన్ద - కొలిచిన, మణాళఱ్కు - నాయకుఁడును, నాడుఁడై - దేశముగల, మన్నర్ క్కు - రాజులైనపఱ్ఛి పాణ్డవులకు, తూదుశెల్ - దూతయైవెళ్ళిన, నమ్బిక్కు - పూర్ణుఁడునైనశ్రీయఃపతినియాశించి, ఎ౯ - నాకొమా ర్తెయై, పాడుఁడై - విశాలమైన, ఆల్గుల్ - జఘనప్రదేశముగలయీపె, పణ్బు - (తన) స్వభావమును, ఇళ్ఞన్దదు - పోగొట్టుకొనినది.

తా॥ చతుర్ముఖునమూలకు సృష్టయైన బ్రహ్మాదిసృజించిన గొప్పవాఁడైనను ఆశ్రితార్థమైదొత్యనుజీనయతిసులభుఁడైనశ్రీయఃపతిని సేవింపనాశించి యీపెతనస్వభావమునుబోగొట్టుకొనెనని.

పణ్బుడై వేదమ్‌పయన్ద పరనుక్కు*
మణ్ పురై వైయమిడన్ద పరాగఱ్కు*
తెణ్ పునల్ పళ్ళి యెమ్ తేవపిరానుక్కు*ఎ౯
కణ్ పునై కోదై యిళ్ఞన్దదుకణ్బే. ౫

ఆ॥ పణ్బుడై - (తత్త్వప్రతిపాదన) స్వభావముగల, వేదమ్ - వేదమును, పయన్ద - ఉపదేశించిన, పరనుక్కు - పరాత్పరుఁడును, మణ్ పురై - మృత్తుచేతనధికమైన (కఠినమైన), వైయమ్ - భూమిని, ఇడన్ద - పిడలీసిన, పరాగఱ్కు - శ్రీపరాహావతారమెత్తినవాఁడును, తెణ్ - నిర్మలమైన, పునల్ - మహాజలమును, పళ్ళి - పడకగాగల, ఎమ్ తేవపిరానుక్కు - మనదేవనాథుఁడునైన, శ్రీయఃపతినియాశపడి, ఎ౯ - నాకొమా ర్తెయై, కణ్ - (చూచినవారియొక్క) నేత్రములను, పునై - కప్పుచున్న (సౌందర్యముచేనాకర్షించుచున్న), కోదై - కూలగలయీపె, కణ్బు - జ్ఞానమును, ఇళ్ఞన్దదు - పోగొట్టుకొనెను.

తా॥ మహాసముద్రమందు మునుగియున్న భూమిని వరాహావతారంబెత్తి యుద్ధరించియు, వేదములనుపదేశించియు చేతనులసమిక్కిలియుపకారకుఁడైన శ్రీయఃపతిని సేవింపనాశపడియీపెయేమియు తోచక భ్రమించిపోయినదని. ౫

కట్పగక్కాన్ మన నట్పలతోళఱ్కు*
పొట్పుడర్ క్కున్నన్న పూన్దణ్ముడియఱ్కు*
నట్పలతామ్బరై నాణ్మలర్ క్కైయఱ్కు*ఎ౯
విట్పురువత్తొడి తోళ్ పదుమెయ్యే. ౬

అ॥ కల్పగక్కావన - కల్పకవృక్షములయొక్క-తోపులలెనున్న, నల్ - విలక్షణములై, పల - అనేకములైన, తోళ్ళుక్కు - భుజములుగలవాడును, కుడర్ - ఉజ్జ్వలమైన, పొఱ్కు-న్నట్ట్న్న - స్వర్ణపర్వతములెనున్న, పూ - సుందరమైన, తణ్ - అనుకూలమైన, ముడియుక్కు - కిరీటముగలవాడును, నల్ - ఆందములైన, పల - అనేకములైప, తామరై - తామరయొక్క, నాళ్ - అభినవములైన, మలర్ - పుష్పములసంటి, కైయుక్కు - చేతులుగలవాడుసైన శ్రియఃపతివిషయమై, ఎన్ - నాయొమ్మా రైయై, విల్ - ధనస్సువలెనున్న, పురువమ్ - కనుబొంమలుగల దై, కొడి - తీగెవలెనున్నయీ పె, మెయ్ - శరీరము, తోళ్ - దు - పోగొట్టుకొనినది.

తా॥ శ్రియఃపతియొక్క-బంగారుకొండవలె నత్యుజ్జ్వలమైనకిరీటమునున్న, తామరపుష్ప ములవంటి హస్తములనున్న, కల్పవృక్షములవంటి భుజములనున్న నేపింపనాశపడిన యీ పెకు శరీరమశిథిలమయినదని. ౬

మెయ్యమర్ పల్‌కిలఁ నన్గణిన్దానుక్కు-*
పై యరవినణై ప్పళ్ళియినానుక్కు-*
కై యొడుకాల్ శెయ్య కణ్ణపిరానుక్కు-*ఎఁ
తై యలిళన్దదు తన్ను డైచ్చాయే. ౭

అ॥ మెయ్ - తిరుమేనుయందు, అమర్ - అమరియున్న, పల్ - అనేకవిధములైన, కలఁ - తిరువాభరణములను, నన్గు-అందము గా, అణిన్దానుక్కు - అలఙ్కరించుకొనిన వాడును, పై - విశాలమైనపడముగల, అరవినణై - ఆదిశేషుడనెడిశయ్యమీఁద, పళ్ళియినానుక్కు - పవ్వళించినవాడును, శెయ్య - ఎఱ్ఱనైన, కై యొడు - శ్రీహస్తముతోగూడ, కాల్ - శ్రీపాద ములగల, కణ్ణపిరానుక్కు - ఉపకారకుడుసైన శ్రీకృష్ణునిపిమయమై, ఎన్ తైయల్ - నాపిల్ల, తన్ను డై - లినయొక్క, తాయ్ - లావణ్యమును, ఇళన్దదు - పోగొట్టుకొనినది.

తా॥ సకలదివ్యాభరణభూషితుఁడై శ్రీరాధియందుఁ బవ్వళించియున్న శ్రీకృష్ణపతియొక్క దివ్యావయవములను స్మరించియీ పె తనశరీరలావణ్యమును దారపోసుకొనెనని. ౭

శాయ క్కురున్దమెశిన్ద తిమియుక్కు-*
మాయచ్చగడముడై త్త మణాళుక్కు-*
పేయెప్పిణమ్బుడ ప్పాలుణ్ పిరానుక్కు-*ఎఁ
వాశక్కుళలి యిళన్దదుమాణ్బే. ౮

అ॥ కురున్దమ్ - అనురరూపియైన బండిగురిగిం-వృక్షమును, శాయ-కీండఁడునట్లు, ఒశిత్త - పడద్రోసిన, తిమిరుక్కు - అసహాయవీరుఁడును, శగడమ్ - శకటాసురుఁడు, మాయ - మాయం నట్లు, ఉదైత్త - తన్నిన, మణాళుక్కు - నాయకుఁడును, పేయై - పూతనను, పిణమ్-శవమై, పడ - పడునట్లు, పాల్ - దాని స్తన్యమును, ఉణ్ - ఆరగించిన, పిరానుక్కు - ఉపకారకుఁడు సైనశ్రియఃపతినియాశపడి, ఎన్ - నాయొమ్మా రైయై, వాశమ్ - పరిమళించుచున్న, కుళలి-కొప్ప గలదైనయీ పె, వాణుబు - సౌందర్యమును, ఇళన్దదు - పోగొట్టుకొనినది.

తా॥ శ్రీకృష్ణునియొక్క పూతనాశకటాసుర వధాదిదివ్యచేష్టితముల ననుసంధించి యీపెతన స్త్రీత్వధర్మముచే దూరపోనుకొనినదని. ౯

మాణ్బామైకోలత్తై మాయక్కుళత్తుక్కు*
శేణ్గుడర్క్కున్నన్న శెఙ్గుడర్ మూర్త్తిక్కు*
కాణ్బేరున్తోళ్ పుత్తేజ్కాగుత్తనమ్బిక్కు*౯౫
పూణ్బునై మెయ్‌ముళై తోళ్ పురుపొట్పే. ౯

ఆ॥ మాణ్బు - సోందర్యము, ఆమై - ఆసురియున్న, కోలమ్ - ఆలజ్కారముగల, మాయమ్ - ఆశ్చర్యదివ్యచేష్టితుఁడైన, ఎన్‌కుఁ అళత్తుక్కు - మనవామనుఁడును, శేణ్ - ఉన్నతమై, కుడర్ - తేజోమయమైన, కున్ఱన్న - పర్వతముపలె, శెమ్‌కుడర్ - ఎఱ్ఱనికాన్తిగల, మూర్త్తిక్కు - విగ్రహముగలవాఁడును, కాణ్ - ఎల్లరచేఁజూడఁతగినదై, పెరియ - అపరిచ్ఛిన్నమైన, తోళ్ పురుమ్ - ఆనతారమహిమగల, ఎన్ కాగుత్తనమ్బిక్కు - నాచక్రవర్తితిరువగారాయనైన శ్రీమణపతినియాళ్వడి, ఎన్ - నాకొమా క్తెయె, పూణ్ - ఆభరణములచేనలఁకరింపఁబడిన, మెయ్‌ముళై - మృగువైన స్తనముగలయాపె, పొట్పు - (ఆభరణ) శోభను, తోళ్ పురుమ - పొగొట్టుకొనినది.

తా॥ ఈపెవాఁడానావతారముయొక్క రూపచేష్టితములనన్ను శ్రీరామావతారమహిమను స్మనుసంధించి తనరూపమును బోగొట్టుకొనెనని. ౯

పొట్పుమైనీణ్‌ముడి పుత్తణ్డుగాతుక్కు*
మట్పొరుతోళ్గుడై మాయప్పిరానుక్కు*
నిట్పునపల్బురువాయ్ నిఱుక్కుమాయర్‌క్కు*౯౬
కట్పుడై యాట్టి యిళ్వుదుకట్టే. ౯౦

ఆ॥ పొట్పు - సౌన్దర్యము, ఆమై - ఆమరియున్న, నీళ్ - దీర్ఘమైన, ముడి - కిరీటమునున్న, పూ - స్పృహణీయమై, తణ్ - చల్లనైన, తుళ్ - తులసియొక్క - తిరుత్తుళాయిమాలనునున్నగలవాఁడును, మట్ - పిల్లలతో, పొరు - యుద్ధముజేసిన, తోళ్గుడై - భుజములుగల, మాయమ్ - ఆశ్చర్యభూతుఁడును, పిరానుక్కు - ఉపకారకుఁడును, నిట్పున - జంగమస్థావరరూపమైయున్న, పల్ ఉయి - అనేకవిధవస్తువులకు, ఆయ్ - ఆన్తర్యామియైయున్నవాఁడును, నిఱుక్కుమ్ - వానియొక్కదోషములచేతనస్పృష్టుఁడైన, మాయఱుక్కు - ఆశ్చర్యభూతుఁడునైన శ్రీయఃపతినియాళ్వడి, ఎన్ - నాకొమా క్తెయెన, కట్పుడైయాట్టి - బుద్ధిమంతురాలైనయాపె, కట్టు - లోకమర్యాదను, ఇళ్వుదు - పోగొట్టుకొనినది.

తా॥ శ్రీకృష్ణునియొక్క మల్లయుద్ధముజేసిన భుజములనున్ను ఆధిరాజ్యసూచకమైన తులసీమాలికనున్ను సర్వాన్తరాత్మత్వమునున్ను ధ్యానించి స్త్రీలుండవలసిన లోకస్థితిని వదలి స్వతంత్రురాలైనదని. ౯౦

‡‡ కట్పుడైతోళై నల్వేఙ్గడవాణనై*
కట్పుడైతెయ్‌వముమూఙ్చ్చడగోప్పరశోల్*

కట్టెళిలాయిర త్తిప్పత్తుమెవ్వుళవర్*
కట్టెళిల్ వానవర్ పోగముణ్బారే. ౧౧

అ॥ కట్టు - పరిమళముగల, ఎళిల్ - సుందరమైన, శోలై - తోపులుగల, నల్ - విలక్షణమైన, వేఙ్కడమ్ - వేఙ్కటాద్రికి, వాణ - స్వామియైన శ్రీయఃపతివిషయమై, కట్టు - ప్రాకారముచే, ఎళిల్ - అందమై, తెయ్వ - స్పృహణీయమైన, కురుగూర్ - కురుకాపురికిస్వామియైన, శడగోపన్ - నమ్మళ్వార్లు, శొల్ - ప్రసాదించిన, కట్టెళిల్ - మంచిశబ్దసందర్భముగల, ఆయిరత్తు - వెయ్యిపాశురములలోనేరిన, ఇవ్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, వల్లవర్ - అభ్యసించువారు, కట్టెళిల్ - సంపూర్ణముగానందమైయున్న, (అప్రతిహతమైన) వానవర్ - నిత్యసూరుల యొక్క, పోగమ్ - భోగమును, ఉణ్బార్ - అనుభవింతురు.

తా॥ అతిరమణీయమైన వేఙ్కటాద్రియందు వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతివిషయమై నమ్మళ్వార్లు ప్రసాదించిన యీపదిపాశురముల ననుసంధించువారు నిత్యసూరులువలె మోక్షమందు నిరతిశయానందము ననుభవింతురని. ౧౧

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్

౭ - వ తిరువాయ్మొళి.

అవతారిక:— ఆళ్వార్లు సెడు పిరాట్టి మూర్ఛపోయియుండగా వాయువసనుజూడలేక ఒంధువులు భగవంతునిచిత్రచరిత్రము లీవిధంబులనికెప్పి తెరువాత వారునుమూర్ఛపోయిన సమయంబున ఆళ్వార్లు అభిగవన్నామములను వినిమూర్ఛనువదలిలేచి తిరుకోళూరు సెడివ్య దేశమునకు వేంచేసిరి. లోంతకాలమునకు తల్లులులేచి పడకయందు ఆళ్వార్లనుజూడక, అహా! ఇదివఱలో వారితిరుమేను వాడిపోయినదని దుఃఖపడితిమి; ఇప్పుడు వాగుతిరుకోళూరు వేంచేసినందున వారినిగూడ జూచుటకు ప్రాప్తిలేకపోతిమేయని బంధువులు చెప్పుచున్నారు.

ఉణ్ణుమ్శోఱుపరుగునీర్ తిన్నుమ్వెణ్ణెయ్ కలై యుమెల్లామ్*
కణ్ణనెమ్బెరుమానెన్నైక్ కణ్ణళ్ నీర్ మల్గి*
మణ్ణినుళ్వన్ శీర్ వళమ్మిక్క వనూర్ వినవి*
తిణ్ణమెన్నిళమాం పుగుమూర్ తిరుక్కోళూరే. ౧౦

అ॥ ఉణ్ణుమ్ - సావడుచున్న, శోఱు - ప్రసాదమును, పరుగు - పానముజేయుచున్న, నీర్ - జలము, తిన్నుమ్ - నవిలుచున్న, వెణ్ణెయ్ కలై యుమ్ - తాంబూలమును, ఎల్లామ్ - ఇవన్నియు, ఎమ్పెరుమాన్ - మనస్వామియైన, కణ్ణన్ - శ్రీకృష్ణుడే, ఎన్నైక్కే - అనిచెప్పుము, కణ్ణళ్ - నేత్రములలో, నీర్ - జలమును, మల్గి - ప్రవహింపజేయుచు, మణ్ణినుళ్ - భూమియందు, అవన్ ఆశ్రితజనతియొక్క, శీర్ - కల్యాణగుణములను, నళమ్మిక్కవన్ - సంపత్తుచేపూర్ణమైనవానియొక్క

ఊర్ - దివ్యదేశమును, వినవి - అడుగుచు, ఎళిదిన్ - వాడిన్నది, పుగుమ్ - ప్రవేశించెడి, ఊర్ - దివ్యదేశము, తిరుక్కోళూరే - తిరుక్కోళూరే, తిణ్ణమ్ - (ఇది) నిశ్చయము

తా॥ శ్రీయఃపతియే ధారకపోషకభోగ్యములు గానెంచి, మార్గమందుగనుబడువారినిజూచి తిరుక్కోళూరికి మార్గమెది! అచ్చటవేంచేసియున్న శ్రీయఃపతియొక్క గుణంబులెట్టిది! అని యడుగుచు వాపిల్ల తిరుక్కోళూరికే వెళ్ళినది. ఇందుకసందియంబులేదని. ౧.

ఊరుమ్‌నాడుం ములగముమ్‌తన్నై ప్పోల్*అవనుడై యఁ
పేరుమ్‌తార్‌గళుమేపిదఱ్ఱక్కఱ్ఱువానిడతి*
శేరునల్ వళమ్ శేర్ పఴ్ఴనత్తిరుక్కోళూర్ క్కే*
పోరుఙ్గొలుగైయార్ కొడియేఁకొడిపూవై ఎళే. ౨

అ॥ ఊరుమ్ - ఊరులోనున్నవారినిన్ని, నాడుమ్ - దేశమందున్నవారినిన్ని, ఉలగముమ్ - లోకమందున్నవారినిన్ని, తన్నైప్పోల్ - తనవలసే, అవనుడైయ - ఆశ్రీయఃపతియొక్క, పేరుమ్ - తిరునామములను, తార్‌గళుమ్ - తిరుమాలలను, పిదఱ్ఱ - జల్పించునట్లుచేసి, వాక్ - అతిక్రమించుటకశక్యమైన, కఱ్ఱు - లోకమర్యాదను, ఇడతి - అతిక్రమించి, నల్ - విలక్షణమైన, వళమ్ - సంపత్తు, శేర్ - చేరియున్న, పఴ్ఴమ్ - కొలనులుగల, తిరుక్కోళూర్‌క్కే - తిరుక్కోళూరికే, శేరుమ్ - పోయిచేరినదియు, కొడియేన్ - పాపిష్ఠురాలైన నాయొక్కకొమార్తెయు, కొడి - తీగెవలెనున్నదియునైనయీపె, పోరుఙ్గొల్ - తిరిగివచ్చునా? పూవైయళే - ఓచిలుక లారా! ఉరైయీర్ - చెప్పుడు.

తా॥ ఓచిలుకలారా! లోకమంతయు భగవన్నామముల ననుసంధించునట్లుచేయుచు తిరుక్కోళూరికి పోయినసాకొమార్తె తిరిగి వచ్చునా రాదా? చూచి చెప్పుడని. ౨.

పూవై పైఙ్గిళిగళ్ పన్దుతూదై పూమ్పుట్టిల్‌గళ్*
యావైయున్తిరుమూల్ తిరునామఙ్గళేకూవియెఴుమ్*ఎన్
పాన్‌పోయినిత్త వఴ్ఴనత్తిరుక్కోళూర్ క్కే*
కోవై వాయ్‌తుడిప్ప మఱైక్కణ్ణాడ్ శెయ్యుఙ్గొలో. ౩

అ॥ పూవై - నానావర్ణమైనచిలకలు, పైఙ్గిళిగళ్ - పచ్చనిచిలకలు, పన్దు - ఖంతి, తూదై - చిన్నపాత్రము, పూమ్‌పుట్టిల్‌గళ్ - పువ్వులుంచుకొనదగిన పుటికలు, యావైయుమ్ - ఇవన్నియు, తిరుమూల్ - శ్రీయఃపతియొక్క, తిరునామఙ్గళే - తిరునామములే (యగునట్లు), కూవి - ఉచ్చరించి, ఎఴుమ్ - ఉజ్జీవించుచున్న, ఎన్‌పాపై - నాకొమార్తె, ఇని - దీనిపైన, తణ్ - చల్లనైన, పఴ్ఴనమ్ - పొలములుగల, తిరుక్కోళూర్‌క్కే - తిరుక్కోళూరికే, పోయ్ - పోయి, కోవై - దొండపండువలెనున్న, వాయ్ - అధరము, తుడిప్ప - స్ఫురించునట్లు, మఱైక్కణ్ణాడు - వర్షమువలెధారధారగా ప్రవహించుచున్న జలముతోనిండిన నేత్రములతోనిలిచి, ఎన్ శెయ్యుఙ్గొల్ - ఏమిచేయుచున్నదో?

శా॥ తనవిహారములన్నింటిని వదలి శ్రీయఃపతియొక్క తిరునామముల ననుసంధించుచున్న నాకొమార్తె తిరుకోళూరికి వెళ్ళి అచ్చటతనమనోరథమును పొందినదో? లేక పొందకయేడుచుచున్నదో? తెలియలేదని. ౩.

కొ లైయెనర్బర్‌కొలో కుణమ్మిక్కనళిన్బర్‌కొలో*
శి లైనాయ్‌పెణ్ణుగ ళయత్తోరియుళ్ళారుమెల్లే*
శెల్వమ్మల్‌గి యవ్‌కీడన్దతిరుక్కోళూర్ క్కే*
మెల్లిడై నుడఙ్బు నిళమాళ్‌శెల్ల మేవినళే. ౪

అ॥ శెల్వమ్ - ఐశ్వర్యము, మల్‌గి - సంపూర్ణమైయున్న, ఆవన్‌కీడన్ద - ఆసర్వేశ్వరుడు పవ్వళించిన, తిరుక్కోళూర్ క్కే - తిరుకోళూరికే, మెల్ - మృగువైన, ఇడై - వడుము, నుడఙ్బు - వణుగునట్లు, ఇళమాన్ - (నా) బాలిక, శెల్ల - పోవుటకు, మేవినళ్ - నిశ్చయించినది. కొల్లై - జగడముపేయుచున్న, వాయ్ - నోరుగల, పెణ్ణుళ్ళ్ - (ఈవూరులోనున్న) స్త్రీలును, ఆయర్ కేరి - ప్రక్కవూరులో, ఉళ్ళారుమ్ - ఉన్న స్త్రీలును, కొలైయెనర్బ్‌కొలో - గుణహీనురాలనియెదురా? కుణమ్మిక్కనళ్ ఎన్నగ కొలో - గుణవతియనియెదురా? ఎల్లే - ఏమాశ్చర్యము!

శా॥ ఓచిలుకలారా! తిరుకోళూరికి వెళ్ళినదాపిల్లవిషయమై స్త్రీలేమిచెప్పుచున్నారో! ఇదిసిగ్గులేక లోకమర్యాదనతిక్రమించి వెళ్ళినదని చెప్పుచున్నారా! లేక, ఈపెయొక్క గుణములనెఱిగి మంచిగుణవంతురాలని చెప్పుచున్నారాయని. ౫.

మేవినై న్దునై న్దివ్వై యాడలుఱా ఞెన్శిఱు
తేవిపోయ్*ఇనిత్ తిరువాల్‌తిరుక్కోళూరిల్*
పూవియల్ పొళిలుమ్ తడముమవ్‌కోయిలుఱ్ఱుణ్ణుమ్*
ఆవియుళ్ కుళిర ఎఙ్గనేయుఙ్కుఱ్ఱిలన్రే. ౬

అ॥ మేవి - (శ్రీయఃపతియొక్క తిరుక్కల్యాణగుణములయందు) ఆవగాహించి, నైన్దు నైన్ద - మిక్కిలికృశించినశరీరముగలదై, విళైయాడల్ - విహరించుటకు, ఉఱాత్ - ఆశించదు. ఎన్ - చాయొక్క, శిఱు దేవి - శ్రీమహాలక్ష్మీ వలెనున్నచిన్నది. ఇని - దీనిపైన, తన్ - తనకు స్వామియైన, తిరుమాల్ - శ్రీయఃపతియొక్క, తిరుకోళూరిల్ - తిరుకోళూరికి, పోయ్ - వెళ్ళి, పూఇయల్ - పుష్పించడముచే స్వభావముగాగల, పొళిలుమ్ - తోటలనున్న, తడముమ్ - తటాకములనున్న, ఆవన్‌కోయిలుమ్ - ఆ శ్రీయఃపతియొక్కకోవిలనున్న, కణ్ణు - చూచి, ఆవి - హృదయము, ఉళ్ కుళిర - లోపలచల్లబడునట్లు, ఇన్ఱు - ఇప్పుడు, ఎఙ్గనే - ఏవిధముగా, ఉగక్కుమ్‌కొల్ - సంతోషించునో?

శా॥ తనవిహారములను వదలిభగవద్గుణముల ననుసంధించుచున్నదని వాచిన్నది ఇప్పుడు తిరుకోళూరికి వెళ్ళి అచ్చటనున్న సకలసమృద్ధినిజూచి యెటులసహ్యోషించుచున్నదోయని. ౭.

ఇన్ఱెనక్కుదవాదగన్ఱ విళమానినిప్పోయ్*
శెన్ఱిశైత్తిలదమున్నై య తిరుక్కోళూరి క్కే-

శెన్ఱు*తఱ్ తిరుమాల్ తిరుక్కణ్ణుమ్ శెవ్వాయుమ్*కణ్ణుమ్*
నిన్ఱునిన్ఱునై యుమ్ నెడుఙ్కణ్ పనిమల్గవే ౬

అ॥ ఎనక్కు - నాకు, ఇన్ఱు - ఇప్పుడు, ఉదవాదు - సహాయముగాలేక, అగన్ఱ - విడిచి పోయిన, ఇరమ్ - విన్నది, తెన్దిశై - దక్షిణదిక్కుకు, తిలదమ్మనై య - తిలకగుమ్మనున్న, తిరుక్కూడ్ - తిరుక్కూరుకే, పోయ్ - వెళ్ళి, శెన్ఱు - ప్రవేశించి, ఇని - దీనితరువాత, తఱ్ - తనయొక్క, తిరుమాల్ - శ్రీయఃపతియొక్క, తిరుక్కణ్ణుమ్ - సుందరనేత్రములనున్న, శెవ్వాయుమ్ - ఎఱ్ఱనిఅధరమునున్న, కణ్ణు - చూచి, నెడుమ్ - విశాలమైన, కణ్ణళ్ - నేత్రములలో, పని - నీరు, మల్గ - నిండునట్లు, నిన్ఱునిన్ఱు - ఉండియుండి, నైయుమ్ - శిథిలశాలగుమన్న్ది.

తా॥ నాతిన్న్ది నన్నిచ్చట నొండ్రిగావిడిచిపెట్టి తానుతిరుక్కూరుకివెళ్ళి శ్రీయఃపతియొక్క సతిసుందరంబులైన దివ్యావయవములనునేవించి యానందాశ్రువులను ప్రవహింపఁజేయుము ఇప్పుడు మిక్కిలి సంతోషింపుమండునని ౬.

మల్గునీర్ క్కణ్ణ్ణొడు మైయులుళ్ ళురుగనత్తనళాయ్*
అల్లుఱ్ ఱపగలుమ్ నెడుమాలెన్ఱు ళైత్తినిప్పోయ్*
శెల్వమ్మళ్ గి యవర్ కిఱ్ఱన్దతిరుక్కూడ్ క్కే*
ఒల్ గియొల్ గినడ నైజ్జినేపుగుజ్గొలొశిన్దే. ౭

అ॥ నుల్గు - నిండియున్న, నీర్ - నీళ్ళుగల, కణ్ణొడు - నేత్రములతోగూడ, మెయ్యులుళ్ ళురుగ - భ్రమకొందిన, మనత్తనళాయ్ - మనస్సుగలదై, నల్ - అనుకూలమైన, అల్లుఱ్ ఱపగలుమ్ - చీయింబగళ్ళును, నెడుమాలెన్ఱు - (ఆశ్రితులయందు) మిక్కిలి వ్యామోహముగలవాఁడా! యని, ఆళైత్తు - పిలిచి, ఇని - దీనిపైన, ఒఱ్ఱు - శిథిలురాలై, ఒల్ గిఒల్ గి - ఆడియాడి, (మెల్ల మెల్ల గా), నడన్దుపోయ్ - నడిచివెళ్ళి, శెల్వమ్మళ్ గి - సంపత్తుగలదియగున్న, అవర్ కిఱ్ఱన్ద - ఆశ్రితఃపతిపవ్వళించిన, తిరుక్కూడ్ క్కే - తిరుక్కూరుకే, ఎజ్జినే - ఏవిధంబున, పుగుజ్గొల్ - ప్రవేశింపనో ?

తా॥ శ్రీయఃపతియందు మిక్కిలి వ్యామోహపడి వానినే పిలుచుచున్న నా బాలిక, ఆశ్రితఃపతిపవ్వళించియున్న తిరుక్కూరుకి ఏ క్తిలేక మెల్ల మెల్ల గానడిచివెళ్ళి ఎట్లుచేరునఁగోగి యని. ౭.

ఒశిన్ద నుణ్ణిడై మేల్ కై యెవై శునొన్నొన్ఱు*
కశిన్ద కశ్జినళాయ్ క్కణ్ణనీర్ తొళుమ్బుచ్చెల్లుజ్గొల్*
ఒశిన్ద వొణ్ మలరాళ్ కొళ్ళుమ్ తిరుక్కూడ్ క్కే*
కశిన్ద కశ్జినళా యెమ్మైనీత్త ఎమ్కారిగై యే. ౮

అ॥ ఒశిన్ద - పంగియయున్న, ఉణ్ - నూతుమైన, ఇడైమేల్ - నడుమమీఁద, కైయై కైత్తు - చేతులనుంచుకొని, నొన్దునొన్ఱు - మిక్కిలికష్టపడి, కశిన్ద - (భక్తిచే) ఆర్ద్రమైన, నెఞ్జినళాయ్ - మనస్సుగలదై, ఎమ్మై - మనలను, నీత్త - విడిచిపోయిన, ఎమ్కారిగై - నాబాలిక, ఒశిన్ద - (సంశ్లేషముచే) వాడియున్న, ఉణ్ - అందమైన, మలరాళ్ - పుష్పవాసినియైనశ్రీకొరకు,

కొళ్ళునన్ - వల్లభుండైనశ్రీయఃపతి (పవ్వళించిన), తిరుకోళూర్‌క్కే - తిరుకోళూరికే, కరిన్ద సెఙ్గణ్ - ((ప్రేమచే) ఆర్ద్రీచిత్తురాలై, కణ్ణనీర్ - కంటినీళ్ళు, తుళుమ్బ - బిందునట్లు, శెల్లుమ్‌బోల్ - చేరునా ?

తా॥ తిరుకోళూరులో బవ్వళించియున్న (శీయఃపతియందు మిక్కిలి వ్యామోహము గలదై నన్నిచ్చట విడిచిపెట్టిపోయిన నాశాలిక (నిని సహాయముగాజేసికొని ఇంత గొప్పదూరమువెళ్ళినదని యాలోచించగా, ఆభక్తి సే సహాయముగాజేసికొని వెళ్ళినదని తోచుచున్నదని.

కారియమ్‌నల్లనగళ్వై కాణిలెఱ్ఱణనుక్కిన్ఱు*
ఈరియాయిరుప్పా లిదెల్లామ్‌కీడక్కవినిప్పోయ్*
శేరిపల్‌పఱ్ఱితూవియిరైప్ప త్తిరుకోళూర్‌క్కే*
నేరిళైనడన్దా శైమ్మైయెన్నుమ్‌నినైత్తిలళే. ౯

ఆ॥ నల్లన - మంచివై, కారియబట్టి - చేయబడిన, అ వై - ఆచందనకునుమాదులను, కాణిల్ - చూచినయెడల, ఎన్‌కణనుక్కు ఎన్ను - నాకృష్ణునికీయని, ఈరియాయ్ - ఆర్ద్రీచిత్తురాలై, ఇరుప్పాల్ - ఉన్న, నేరిళై - సుందరంబులైన దివ్యాభరణములుగలయీవై, ఇదెల్లామ్ కీడక్క - ఈవస్తువులన్నియుండగా, ఇనిప్పోయ్ - దీనితరువాతవెళ్ళి, శేరి - గ్రామములోనున్న వారు, పల్‌పఱ్ఱి - ఆనేకదోషములను, తూవి - చెప్పి, ఇరైప్ప - ఘోషించునట్లు, తిరుకోళూర్‌క్కే - తిరుకోళూరికే, నడన్దాళ్ - వెళ్ళిన, ఎమ్మై - మనలను, ఒన్ఱుమ్ - కొంచెముగూడ, నినైత్తిలళ్ - తలంచినదికాదు.

తా॥ ఒకమంచివస్తువును జూచినయెడల నీ శ్రీకృష్ణునికి దీనిని సమర్పింపవలయుననిచెప్పుచున్న నాశాలిక ఇప్పుడుఅవియన్నింటినివదలి తిరుకోళూరికివెళ్ళినది. లోకులనిందను లక్ష్యముచెట్టలేదు. నన్నుతలంచనుకూడలేదని. ౯.

నినైక్కిలేఱ్ఱెయ్‌వళ్గాళ్ నెడుఙ్గణిశమానినిప్పోయ్*
అనైత్తులగుముణ్డియ అరవిన్దలోశననై*
తినైత్తనైయుమ్‌నిన్ఱాళ్ శేర్‌తిరుకోళూర్‌క్కే*
మనైక్కువాళ్‌పయుమ్‌నినైయాళ్ శెల్లునైత్తనళే. ౧౦

ఆ॥ ఎయ్యుట్టాళ్ - ఓదేవతలారా! నినైక్కిలేఱ్ - (ఈదుఃఖమును) చేనుస్మరించను. నెడుమ్‌కణ్ - విశాలమైనచేత్రముగల, ఇళమాన్ - బాలిక, ఇని - ఈయవస్థకంటెపైన, పోయ్- వెళ్ళి, ఆనైత్తులగుముణ్డియ - సకలలోకములనుగల, అరవిన్దలోశనై - కమలాక్షుని, తినైత్తనైయుమ్ - ఒకతృణమునూడ, విడాళ్ - విడువదు. ఆవక్ - ఆశ్రితుఁపతి, శేర్ - చేరియున్న, తిరుకోళూర్‌క్కే - తిరుకోళూరికే, శెల్లునైత్తనళ్ - వెళ్ళతలంచినది, మనైక్కు - కుల మునకు (పట్టెడి), వాక్ - గొప్ప, పఱ్ఱియుమ్ - ఆపవాదమును, నినైయాళ్ - లక్ష్యముచెట్టదు.

తా॥ ఓ జీవతలారా! నాశాలిక మనకులమునకు సంధించెడి లోకాపవాదమునుగూడ లక్ష్యపెట్టక తిరుకోళూరికివెళ్ళి ఒకకృతఘ్నుగూడివిశుపక శ్రీమన్నారాయణుని యనుభవించుమన్నది. నన్నువిడిచిపోయిన యీదుఃఖమును నేనుసహింపలేనని. ౧౦

‡‡ వైత్త మాదియుమ్ మదుసూదనై యేత్తుమవర్ పిరా*
కొత్తలర్ పొళిల్ తూళ్ కురుగూర్ చ్చటగోపర్ కొన్న*
పత్తునూర్ పుళిప్పత్తవర్ శేర్ తిరుకోళూర్ క్కే*
శిత్తమ్ వైత్తు నైప్పవర్ తిగళ్ పొన్నులగాళ్ వారే. ౧౧.

ఆ॥ వైత్త - సాపించిన, మా - శాశ్వతమైన, నిధియుమ్ - నిధివలెనున్న, మదుసూదనైయే - మధుసూదనునే, ఏత్తుమవర్ - ఆశ్రయించువారు, కొత్త - పూలతో, అలర్ - వికసించియున్న, పొళిల్ - తోటలుగల, నవ్ కురుగూర్ - కురుకాపురికిస్వామియైన, శడగోపర్ - నమ్మళ్వార్లు, కొన్న - ప్రసాదించిన, పత్తునూర్ పుళ్ - పదినూట్లు (పెయ్యి) తిరువాయ్‌మొళిలో, ఇప్పత్తు - ఈ పది పాశురములను, అవర్ - ఆశ్రయింపగా, శేర్ - నిత్యవాసముజేయుమన్న, తిరుకోళూర్ క్కే - తిరుకోళూరియందే, శిత్తమ్ - మనస్సు, వైత్తు - ఉంచి, ఉరైప్పవర్ - అధ్యయనముజేయువారు, తిగళ్ - ప్రకాశించుమన్న, పొన్ - శ్లాఘ్యమైన, ఉలగు - ప్రపంచమందు, ఆళ్వార్ - (భగవద్గుణములను) అనుభవింతురు.

తా॥ నమ్మళ్వార్లు ప్రసాదించిన యీతిరువాయ్‌మొళిని తిరుకోళూరనెడి దివ్యదేశ మందు భక్తిగలవారై అనుసంధించువారు శ్రీవైకుణ్ఠమందుండి నిత్యానందము నవభవింతురని.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

---

౮ .వ తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక:— నమ్మళ్వార్ వెడి పిరాట్టి తిరుకోళూరికి పంచేయుచున్నప్పుడు శక్తి లేక మధ్యమార్గమందొక ఉద్యానవనములోనుండి అచ్చటనున్న పక్షులను శ్రీమహతిపద్దకి దూతలై పంపించుచున్నారు.

‡‡ పొన్నులగాళీగో పువనిముళుదాళీగో*
నన్నలప్పుళ్ళిరజ్గాళ్ వినైయాట్టియేన్ నానిర్ద్దేశ్*
మున్నులగిజ్ఞైల్లామ్ పడైత్త ముగిల్ వణ్ణ కణ్ణ*
ఎన్నలజ్గొణ్డిరాన్ తన క్కెన్నిలై మైయురైత్తే. ౧.

ఆ॥ నల్ నలమ్ - (శాయంత) మిక్కిలి స్నేహముగల, పుళ్ళిరజ్గాళ్ - ఓపక్షిసమూహములారా! వినైయాట్టియేన్ - పాపముజేసిన, నాన్ - నేను, ఇన్నేన్ - (మిమ్ములను) యాచించితిని. మున్ - మునుపు, ఉలగజ్గళైల్లామ్ - లోకములనన్నింటిని, పడైత్త - సృష్టించిన, ముగిల్ వణ్ణ - మేఘమువంటికాన్తిగల, కణ్ణ - శ్రీకృష్ణుడైన, ఎన్ నలమ్‌కొణ్డిరాన్ తనక్కు - నా సు

గాములనరహరించినస్వామికి, ఎన్‌నిశైమై - నాళిని, ఉరైగ్ - చెప్పి, పాగ్ - స్వకీయ మైగ్, ఉలగు - శ్రీవైకుణ్ఠలోకమును, ఆళిగ్ - ఆనుభవింపుడి, భూనిగళ్ - లీలావిభూతి వన్నియంటిని, ఆళిగ్ - అనుభవించుడి.

తా॥ ఓబహుళులారా! మీరువల్లి వనీకేశంబుల్‌బాధపెట్టుచున్న జగత్ప్రభుయైన శ్రీయఃపతికి నాయవస్థను జెప్పినయెడల మీకు నేను సత్యవిభూతిని లీలావిభూతినియిచ్చెదను. మీరను ధ్వనింపవచ్చునని. ౮.

మైయమర్ వాళ్ నెడుఙ్గణ్ మడ్గైమార్ మున్బిల్
కైయిరుందు*నెయ్యమరిన్న డిశిల్ నిచ్చల్ పాలోడుమేవీరో*
కైయమర్ శక్కర క్కైక్ కనివాయ్ పెరుమానై క్కణ్ణు*
మెయ్యమర్ కాదల్ శొల్లి క్కిళిగాళ్ విరైన్దోడివన్దే. ౯.

ఆ॥ కిళిగాళ్ - ఓచిలకలారా! కై - శ్రీహస్తమందు, అమర్ - ఆనురియున్న, శక్కరమ్ - సుదర్శనముగలవాడును, కనివాయ్ - దోషపదుంపలెనున్న తిరువధరముగలవాడునైన, ఎన్‌పెరుమానై - నాస్వామిని, కణ్ణు - చూచి, మెయ్ - వానితియేనును (సంశ్లేషింపవలయునని), అమర్ - చేరియున్న, కాదల్ - (నా) ఆశను, శొల్లి-చెప్పి, విరైన్దు-శీఘ్రముగా, ఓడివన్దు-పటుగెత్తివచ్చి, మై - కాటుక, అమర్ - చేరియున్న, వాళ్ - సుందరమైన, కెడుమ్ - విశాలమైన, కణ్ - నేత్రములుగల, మడ్గైమార్ మున్బ - సఖియలైన స్త్రీలనుండఱు, ఎన్‌కై - నాచేతిమీద, ఇరున్దు - ఉంచి, నెయ్ - నెయ్యితో, అమర్ - పూర్ణమైన, ఇన్‌అడిశిల్ - భోగ్యమైనప్రసాదమును, పాలోడు - పాలుతోగూడ, నిచ్చల్ - ప్రతిదినమును, మేవీర్ - భుజింపుడి.

తా॥ ఓచిలకలారా! మీరు శ్రీమఃపతిపద్దకిళ్ళి, నిన్ను సంశ్లేషింప నేనాశపడుచున్నానని నేను చెప్పినట్లు చెప్పి తిరిగివచ్చితిరేని మిమ్ములను నాచేతిమీదనుంచుకొని నెయ్యిపాలుతోగూడ మధురమైన ప్రసాదమునిచ్చెదను, మీరారగింపవచ్చునని. ౯.

ఓడివన్దెన్ కుళల్ మే లొళిమామలరిదీరో*
కూడియవణ్ణినగ్గాళ్ కురునాడుడై వివర్‌గట్కాయ్*
ఆడియమానెడుంగేర్ పడై నీజెళ్ళ్ చెయ్‌ప్ పిరాన్*
కూడియలెణ్ణుశేవణుణ్ణా తూమదువాయ్‌గళ్ కొణ్డే. ౧౦.

ఆ॥ కూడియ - సంపూర్ణమైజేరియున్న, వణ్ణిఞ్ఞాళ్ - ఓచిలుమ్మెదసమూహములారా! కురునాడుడై - కురుదేశమునకురాజులైన, ఎవర్‌గట్కాయ్ - పంచపాండవులకొఱకై, ఆడియు-ఆందమానసంచరింపుచున్న, మా - గజేంద్రులుజొచ్చిన, నెడుమ్‌తేర్ - గొప్పరథమును (పాథనమగాజేసికొని), పడై - సేనలను, నీఱ్ - భస్మముగుఱుల్లు, శెయ్‌ద - చంపిన, పిరాన్-శ్రీకృష్ణుడు, కూడియ - ఆలబ్ధించుకొనిన, తిణ్ - చల్లనైన, తుళబమ్ - తులసీమాలికలోనున్న తేనెను, ఉణ్ణ - భుజించిన, తూ - పరిశుద్ధమైన, మదు - తేనెగల, వాయ్‌గళ్ కొణ్డు - నోటిగలవారై, ఓడివన్దు - పటుగెత్తివచ్చి, ఎన్‌కుళల్ మేల్ - నాకొప్పుమీదనున్న, ఒళి - ప్రకా

శించుచున్న, మా - శ్లాఘ్యమైన, మలర్ - పుష్పములమీఁదనున్న మకరందమును, ఊదీర్ - పానముచేయుఁడు.

తా॥ ఓతుమ్మెదలారా! పాండవుకు పాతివ్రత్యముచేసి దుర్యోధనాదులను జంపిన శ్రీకృష్ణుని వనమాలమీఁదనున్న మకరందమునుఁగొని వానికి నామాటలను జెప్పివచ్చినతరువాత నాకొప్పుమీఁదనున్న మధురమైన పుష్పమకరందమును పానముచేయవచ్చునని. ౩.

తూమనువాయ్‌గళ్ కొండున నైక్కముల్లై గళ్ నేల్ తుమ్బిగాళ్ *
పూమదువుణ్ణచ్చెల్లిల్ వినై యేనై ప్పోక్కుశెయ్‌దగన్ఱ *
మామనువార్ తెణ్డుళాయ్‌ముడి వానవర్ కోనై క్కణ్ణు *
యామిదువోతక్కవా తెన్న వేణ్డుఁగిణ్ఱేన్ నుఁగట్కే. ౪.

అ॥ ఎక్‌ముల్లైగళ్ మేల్ - నాముల్లపుష్పముమీఁద సంచరింపుచున్న; తుమ్బిగాళ్ - ఓతుమ్మెదలారా! తూ - పరిశుద్ధమై, మదు - మధురమైన, వాయ్‌గళ్ కొండు - నోటులను జెప్పుకొని, వన్దు - వెళ్ళి, పూమదు - పుష్పములమీఁదనున్న తేనెను, ఉణ్ణ - భుజింపుటకు, చ్చెల్లిల్ - చెళ్ళితిరిగి, వినైయేనై - పాపముగలవున్ను, పోయ్ శెయ్‌దు - కృత్రిమముగా (స్వప్నమువలెఁజేసి) సంశ్లేషించి, ఆగన్ఱ - విడిచిపోయినవాఁడై, మా - శ్లాఘ్యమైన, మదు - తేనె, వార్ - కాయుచున్న, తణ్ - చల్లనైన, తు ళాయ్ - తిరుత్తుళాయిని, ముడి-కీరీటమునందుగల, వానవర్ కోనై - నిత్యసూరులకుస్వామియైన శ్రీయఃపతిని, కణ్ణు - చూచి, యామ్ - మేము, నుఁగట్కు - మీయొక్క, తక్క - వాఁడు - దియపుపాత్రమైనవిధము, ఇదువో - ఇదియో? ఎన్న వేణ్డుమ్ కణ్డీర్ - అని చెప్పఁదలయును నుమండీ.

తా॥ ఓతుమ్మెదలారా! మీరు మధుపానముచేయు వెళ్ళినప్పుడు, నన్ను తుఱుమూత్రము సంశ్లేషించి విడిచిపెట్టిపోయిన శ్రీయఃపతినిజూచి, నీవు స్త్రీలను బొంకఁబెట్టుటయేనా స్వభావము అని భయపడఁగనుండి చెప్పుఁడని. ౪.

నుఁగట్కు నాన్ ఱైక్కేన్ వమ్మిన్ యూర్ వళర్ త్తకిళిగాళ్ *
వైగుఁగ్ పుళ్ళూర్ న్దువన్దు వినై యేనై వైత్తుక్కవర్న్ద *
శ్వైగుఁగ్ కరుముగిలై చ్చెయ్యవాయ్ న్చ్చుడుక్కుఁగ్ కుఁగ్ అత్తై *
ఎన్ముఁ చ్చొన్నాగిలుఁగ్ కణ్ణిమువోతక్కవా తెన్నిరునే. ౫.

అ॥ యూర్ - నేను, వళర్ త్త - పెంచిన, కిళిగాళ్ - ఓచిలకలారా! యూర్ - నేను, నుఁగట్కు - మీకు, ఊఱైక్కేన్ - (ఒకపని) చెప్పుచున్నాను, వమ్మిన్ - రండు. వైగు-(విరోధులమీదకోపముచే) ఎఱ్ఱనైన, కుఱ్ - నేతులుగల, పుళ్ - గుఱుత్మంతుని, ఊర్న్దు - నడిపింతునని, వన్దు - వచ్చి, వినైయేనై - భాగ్యహీనురాలైనానాయొక్క, వైత్తు - మనస్సును, కవర్న్ద - అపహరించినవాఁడును, వైగుఁగ్ - ఎఱ్ఱనిసేనలుగలవాఁడును, కరుముగిలై - నల్లని మేఘమువంటి కాన్తిగలవాఁడును, వైయ్యవాయ్ - ఎఱ్ఱనినున్నగములవాఁడును, చ్చుడుక్కుఁగ్ అత్తై - సుందరమైన కిల్పృశ్నిపుత్రునివంటివాఁడునైన శ్రీయఃపతిని, ఎన్ముఁ చ్చొన్నాగిలుఁగ్-ఎప్పటినైనను, కణ్ణు - వెళ్ళి, కణ్ణు - చూచి, ఇదువోతక్కవాఁ - ఇదియాన్యాయమ, ఎన్నిరునే - అని చెప్పుఁడీ.

తా॥ ఓచిలకలారా! మిమ్మల్ని కపటమెరుగని చెప్పెదనురండు. గరుత్మంతునిమీదవేంచేసివచ్చి యతి సుందరంబులైన దివ్యావయవములచే నన్ను మోహపఱచి పోయిన శ్రీకృష్ణుని వెదకిరమ్మని చెట్టి స్త్రీలను బాధించుటయేనాదియ? అని యడుగుడని. ఒ.

ఎన్నిన్నున్ నూల్‌మార్వ నెన్కరుమ్మెరునెక్కణ్ణ*తఱ
మన్నుగోళ్ కళ్ళలే మేల్ లణ్ణుళ్ళాయ్‌నమక్కన్ని వల్ గాఱ*
కన్నిన్గ నీన్ఱుమ్మెయ్యాఱ కట్పియావై నమూఱ్ఱమ్‌కొల్లి*
వెన్నిఱ్ఱ్ తిరినై యేఱ వళర్ త్తి శీయువూవై నగే. ఒ.

ఆ॥ తీ - క్రూరమైన, విసైయేఱ - పాపముగలనేను, వళర్ త్త - పెంచిన, శీయువూవై నగే - ఓచిన్నచిలకలారా! ఎన్‌మిన్నున్ నూల్ మార్వన్ - ప్రకాశించుచున్న యజ్ఞోపవీతము చేవల బ్కరించబడినవక్షస్థలముగలవాడై నాకునేసము కలిగించినవాడును, ఎన్‌కరుమ్మెరునూఱ్ - నాకు నేవసాదించినశ్యామ నిగ్రహముగలస్వామియు, ఎణ్ - నాస, కణ్ణ - దీపృక్కుడుగైనశ్రీకృష్ణుడు, తఱ - తనయొక్క, నీళ్ - పొడుగైన, కళ్ళమేల్ - తియుడికళ్ళమోద, చున్న - అనుకి యున్న, తిణ్ - చల్లనైన, తుళ్ళాయ్ - తిమ్ముళ్ళాయిని, నముక్కన్ని - మనలనుకృప్యుతీయొరకి, నల్ గాఱ - ప్రీతిలోనివ్వడు. కన్నిన్గళ్ - ఆధ్యసించుడియని, ఈన్ఱు - మిమ్మల్ని, యాఱ్ - నేను, కట్పియాత్త - చెప్పించిన, మూఱ్ ఱమ్ - మాటలను, కొల్లి - చెప్పి, వెన్నిఱ్ఱ్ - కెళ్ళుటకి.

ఓచిలకలారా! ఇనివఱలో నాకార్యంతళ్ళవ్యుడై చక్కగానేవసాదించుచు తానున మ్మించుకొనియున్న తిరుత్తుళాయిని నాకు ప్రసాదముగానిచ్చినామనోరథమును బూర్తిచేయు శ్రీకృష్ణపతినిజూచి, ఇప్పుడువన్నెడబాసియిట్లు బాధపెట్టినచ్చునాయని నేనుచెప్పినట్లు అడుగుడని.

పూవైగళ్ పోల్‌నిఱత్తన్ పుణ్ణీగణ్ణళ్ పోలుమ్‌కణ్ణ*
యూవైయుమ్‌యావరుమాయ్ నిన్ఱమాయనెన్నాళ్‌పిర్గా*
మూవైవల్ వాయ్‌పిళ్ళ మనుగూదఱ్‌కెమూఱ్ ఱమ్‌కొల్లి*
పావైగళ్‌తిక్కిఱ్ ఱిలే విన్నె యాట్టియేన్వాళువే. ఒ.

ఆ॥ పావైగళ్ - ఓబొమ్మలారా! పూవైగళ్‌పోల్ - కెల్లుపువ్వవంటి, నిఱత్త్ - కాన్తి గలవాడును, పుణ్ణీ ణ్ణళ్ - పద్మములతోసమానమైన, కణ్ణ - నేత్రములగలవాడును, యూవైయుమ్ - సమస్తవ చేతనములకును, యావరుమ్ - సకలచేతనములను, ఆయ్ - అన్తర్యా మిమై, నిన్ఱ - ఉన్నవాడును, మాయన్ - (వానిదోషములుశంకలని) ఎళ్ళ్యళ్ళ కీర్తిగలవాడును, ఎన్ - నాకుస్వామియు, ఆళిప్పిరాన్ - చక్రాయుధుడైనఉపకారకుడును, మూవై - సుఖమై వచ్చినశేషియొక్క, వల్ - క్రూరమైన, వాయ్ - నోటిని, పిళ్ళ - చీల్చినవాడుగైన, మనుగూదఱ్కు - వధుసూదనునికి, ఎమూఱ్ ఱమ్ - నాయాటను, కొల్లి - చెప్పి, విసైయాట్టియేన్ - పాపముగలనాయొక్క, పావి అవు - దుఃఖమును, తిక్కిఱ్ ఱిలే - తీర్చుదురా?

తా॥ ఓచిలుమ్మలారా! పరమసుందరుడై, సకలాత్మస్వామియై, సమస్తశత్రుసంహారకుడైన శ్రీకృష్ణుడిక్కి నాగూటమును చెప్పి మీరుగూడగూడుకొని పోయిట్టనుమానమని. ఒ.

పాశఅచెయ్‌దియిన్నే వినై యేనెన్నై యూళ్‌నైత్తే*
ఆశైఅఱుత్తువైశైక్కరుగే అగళ్‌శెయ్‌వారార్*
మాశఱునీలచ్చుడర్ముడి వానవర్‌కోనై క్కణ్డు*
ఏశఱుమ్‌మనమ్మెయ్‌యుల్లాల్ మఱునోక్కిళళ్‌వేర్‌త్తుమగిళ్‌నే. ౫

అ॥ ఆశ - దోషము, అఱు - లేని, తూవి - తెల్లని వస్త్రములను, వైశై - తెల్ల వర్ణముగల కురుశే - ఓ కొంగా! పిసైయేన్ - పాపియైనట్టి నేను, పాశఅవు - పైశున్యమును, ఎయ్‌ది - పొంది, ఇన్నే - ఈవిధముగా, ఎనైయూళ్‌నై - ఎంతకాలము, నైవే - బాధపడుదును? ఒరువాళ్ - ఒకడినైనా, అరుళ్ శెయ్‌దు - కృపజేసి, మాశఱు - దోషములేని, నీలచ్చుడర్ - శ్యామలమైనకాంతిగల, ముడి - కేశపాశములగల, వానవర్‌కోనై - నిత్యసూరులకు స్వామియైన శ్రీపతిని, కణ్డు - చూచి, ఏశఱుఅఱు - దోషములేని, నుమ్మెయ్‌యుల్లాల్ - మిమ్ములనుతిప్ప, వేర్‌త్తు - మతియు, మగిళ్‌దు - ఇంకొకరిని, ఇఱునోక్కిళళ్ - తిరగిచూడడు. (అని చెప్పెను).

కా॥ ఓ కొంగా! నేనెంతకాలమిట్లు బాధపడుదును? గాన నీవు నాయందుదయజేసి శ్రీపతిని కొద్దిగా చూపించి, మఱియొకరినిజూడక నన్ను నీ సమ్ముఖమునందున్నవిధమున నీవు నీట్లు చేసి నన్ను రక్షింపవలసినదని చెప్పుమాయని. ౯.

వేర్‌త్తుమగిళ్‌నోక్కైక్కణ్ వినై యూట్టియేన్ నానొన్నిశ్శొల్*
నీర్‌త్తిరై మేలులవి యిరై తేరుమ్బుదావినిజ్జాళ్*
శార్‌త్తిరళ్ మామునిల్ పోల్ కణ్ణపిరాన్‌వర్‌కోనై క్కణ్డు*
వార్ తెగళ్ కొణ్డురళియుమ్ యిరై యీర్ వెగళ్ వన్నిరున్దే. ౯

అ॥ నీర్ - జలములయొక్క, తిరై మేల్ - అలలుమీద, ఊవి - సంచరించి, ఇరై - ఆహారమును, తేరుమ్ - వెదుకుచున్న, పుదావినిజ్జాళ్ - పెద్దకొంగపక్షీ సమూహములారా! పిసైయాట్టియేన్ - పాపిష్ఠురాలైన, నాన్ - నేను, వేర్‌త్తు - మతియు, మగిళ్‌దు - ఇంకొక, ఓర్ - ఆద్వితీయుండైన, ఒన్ఱుం శొల్ - ఒకమాటయును, ఇలేన్ - కిలవాడనుగాను కార్ - వర్షాకాలమందు, తిరళ్ - చేయుచున్న, మా - గొప్ప, ముగిల్ పోల్ - మేఘమువంటి (శ్యామలి), కణ్ణన్ - ఆశ్రితరక్షకుడై, కణ్ణపిరాన్‌కోనై - నిత్యసూరులకుస్వామియైన శ్రీపతిని, కణ్డు - చూచి, వార్ తెగళ్ కొణ్డురళ్ - (వాడు చేసిన) మాటలను దీసికొనివచ్చి, ఆరుళి - (నాయందు) కృప శెయ్‌దు, వన్ - ప్రతిపనమును, ఇరుమ్ - ప్రీతిగలవారై యుండి, ఊర్ యీర్ - చెప్పుడు.

కా॥ ఓ పెద్దకొంగపక్షులారా! మీరంటె నన్నిష్టపడు రక్షించువారెవ్వరులేరు గాన మీరువెళ్ళి శ్రీపతికి నామాటనుజెప్పి వాడుచెప్పెడు బదులుమాటలను తిరిగి వాకువచ్చిచెప్పి నన్ను జీవింపించుడు. ౯.

వన్దిరున్దుమ్మూడై య మణిచ్చెవలుమ్‌పేరుమెల్లామ్*
అన్దరమొట్టుమిన్ని యలర్ మేలశై యుమున్నజ్జాళ్*
ఎన్‌తిరుమార్వత్తొన్నై యిన్న వాతివళ్ కాణ్మిన్‌నిన్రు*
శున్దరత్తోళ్‌నుణర్‌త్తి యురై యీర్ శుఱుగూర్ పుళ్ళిగళ్. ౧౦.

అ॥ ఉమ్మైయై - మీయొక్క, మణి - శ్లాఘ్యమైన, శేవలుమ్ - మొగపక్షియు, నీరుమ్ - మీరును, ఎల్లామ్ - మీబంధువులందరును, వన్దిగున్దు-వచ్చియుండి, ఒన్దుఆద్దముమ్ - ఒకబాధయు, ఇన్ది - లేక, ఆలక్కోల్ - పుష్పముమొద, ఆశైయుమ్ - సంచరించుచున్న, అన్నజ్జార్ - ఓ హంస పక్షులారా! ఎన్ - నాస్వామియైన, తిరు - శ్రీరాట్టిని, మూర్వఱ్ఱు - పద్మాలయందుగల శ్రియఃపతికి, ఇవళ్ - ఈపె, ఇన్న వాఱు - ఈప్రకారమగానున్నది; కాణ్మిర్ - చూడుము; ఎన్ఱు - అని, మన్దిరత్తు - ఏకాంతమందు, ఎన్నై - నన్ను ద్దేశించి, ఒన్ఱు - ఒకమాటను, ఉణర్త్తి - బోధించి, మఱుమాఱ్ఱమ్ - బదులుమాటను, ఉరైయాయ్ - చెప్పుడు.

తా॥ సరసవారముగా పుష్పసుమొదసంచరించుచున్న ఓ హంసపక్షులారా! మీరు శ్రియఃపతిపద్దార్థిని, ఇట్లుబొడపడుచున్న యీపెను గటాక్షింపరాదాయని చెప్పి దానికి వాడబీమిబదులు చెప్పునో దానినిగూర్చి చెప్పుడని. ౧౦,

‡‡ మాఱ్ఱమ్ మఱ్ఱిళైయ్‌ప్పుక్కొణ్డు మనుగూదపిరానడిమేల్ *
నాఱ్ఱమ్ నిన్ఱిళ్ పూమ్బొళిల్ కూఱ్ఱ కురుగూర్ చ్చటగోపర్ శొన్న *
తోఱ్ఱమ్ పడైయిరత్తు ళ్ళివై యుమొరుపత్తుమ్ వల్లార్ *
ఊఱ్ఱిరుక్కణ్ నుణ్ణాణల్ పో లురుగా నిప్పుల్ నీరాయే. ౧౧.

అ॥ మాఱ్ఱమ్ మఱ్ఱు - మంచిశొబ్దములను, ఇయ్‌ప్పుక్కొణ్డు - పరికీలించుకొని, మనుగూద పిరాన్ - మధుసూదునియొక్క, అడిమేల్ - శ్రీపాదములయిపయిని, నాఱ్ఱమ్ కొళ్ - పరిమళ ముగల, పూ - పుష్పసుబుగల, పొళిల్ - తోటలచే, కూఱ్ఱ - మ్రుట్టబడిన, కురుగూర్ - తిరు వగరికి స్వామియైన, కడగోపర్ - నమ్మాళ్వార్లు, శొన్న - ప్రసాదించిన, తోఱ్ఱమ్ పడ్ - ఆవతారరూపములైన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఇవ్ - ఆద్వితీయములైన, ఇ పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, వల్లార్ - అధ్యయనించువారు, ఊఱ్ఱిరుక్కణ్ - చెలమయంయున్న, నుణ్ - సూక్ష్మమైన, మణల్ పోల్ - ఇసుకవలె, నీరాయ్ - జలమై, ఉరుగానిప్పుల్ - కరుగుదురు.

తా॥ శ్రియఃపతిపిషయమై యనాదియైయున్న ద్రావిడవేదరూపమైన తిరువాయ్‌మొళిని పాఠాన్తర్కరించి నమ్మాళ్వార్లుపాదించిన వెయ్యిపాశురములలో చేరిన యీపదిపాశురముల నధ్యయనించువారు నమ్మాళ్వార్లుపదేశమే మిక్కిలిభక్తిచే గరుగుదురని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.
జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౯ - వ, తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక:—ఈ తిరువాయ్‌మొళిలో, శ్రియఃపతిపద్ద దూతనుబంపినను వాడురావందున భగవదనుభవముండు చేంచేపియన్న వానికిదినవట్లు కాసే గొప్పధ్వనిచేసి పిలిపించుచున్నారు.

‡‡ నీరాయ్‌నిలనాయ్ త్తీయాయ్‌క్కాలాయ్ నెడువానాయ్ *
వేరాగ్ తుగ్గళ్ నిలిరన్దాయ్ చ్చిన్దువానాయ్ తుయనానాయ్ *

కూరారాళిక్కైణ్‌శఙ్ఖన్ది కొడియేన్వాల్
వారాయ్*ఒరునాళ్ మణుమ్మిణుమ్ముళ్ళవే. ౧.

అ॥ నీరాయ్ - ఒలస్వరూపుడై, నిలవాయ్ - భూమియై, తీయాయ్ - అగ్నియై, కాలాయ్ - గాలియై, నెడు - విశాలమైన, వానాయ్ - ఆకాశమై, (సకలకారణస్వరూపుడై ఈపదార్థములను సృజించి వీనికన్తర్యామియై), తిశార్ - (ప్రకాశముతోపూర్ణులై, కుడర్‌గళ్ - తేజోరూపులైన (చన్ద్రసూర్యులనెడి), ఇరణ్డాయ్ - ఇద్దరికిన్తర్యామియై, శివనాయ్ - రుద్రాన్తర్యామియై, ఆయవానాయ్ - బ్రహ్మాన్తర్యామియైయున్న ఓశియఃపతీ! తూర్ - వాటిచే, ఆర్ - పూర్ణమైన, ఆళి - సుదర్శనమును, వెణ్ - తెల్లనైన, శఙ్గు - శ్రీపాఞ్చజన్యమును, ఏన్ది - ధరించి, ఒరునాళ్ - ఒకదినము, మణుమ్ - లీలావిభూతియు, విణుమ్ - నిత్యవిభూతియు, ముళుమ్ - సన్తోషించునట్లు, కొడియేన్ - పాపియైనశావద్ద, వాయ్ - వేంచేయుమా ?

తా॥ సకలకార్యకారణస్వరూపుడవైన ఓశియఃపతీ! నిన్ను సేవింపక వార్తుడనైనేను భూషింపగా వాఙ్మాత్రమచేనుభయవిభూతియు వమరుచున్నవి. అట్లుమరుకుండనుభవుడునట్లు నీవు శఙ్ఖచక్రధరుడవై నాముండలు వేంచేసిసేవసాదింపుమాయని. ౧.

మణుమ్మిణుమ్ముగిళుమ్ కుఱ్ఱాళ్వలఞ్జుట్టి*
మణుమ్మిణుమ్మొణ్ణా మాయవమ్మానే*
నణియునైనాన్ కణుగన్దుకూత్తాడ*
నణియొరునాళ్ ఞాలత్తుడేనడవాయే. ౨.

అ॥ మణుమ్ - భూలోకమును, విణుమ్ - స్వర్గాదులును, ముళుమ్ - ఆనందించునట్లు, కుఱళాయ్ - వామనబ్రహ్మచారియై, వలమ్ - సౌన్దర్యమనెడుబలమును, కాట్టి - (మహాబలికి) చూపించి, మణుమ్ - భూలోకమునున్న, విణుమ్ - ఊర్ధ్వలోకములనున్న, కొణ్డు-స్వీకరించిన, మాయమ్ - ఆశ్చర్యభూతుడవైన, అమ్మానే - ఓస్వామీ! నాన్ - నేను, ఉనై - నిన్ను, నణి - సమీపించి, కణు - సేవించి, ఉగన్దు - సన్తోషించి, కూత్తాడ - నర్తనముచేయునట్లు, ఒరునాళ్ - ఒకదినము, నణి - (నన్ను) సమీపించి, ఞాలత్తుడే - భూమియందు, నడవాయ్ - సంచరించుమా.

తా॥ సకలలోకమును సేవించి యానందించునట్లు అతినుందరమైన వామనావతారంబెత్తి తనసౌందర్యముచే మహాబలిని మోహపెట్టి సమస్తలోకముల నాక్రమించిన ఓస్వామీ! అప్పుడు వారికిసేవసాదించినట్లు నాకిప్పుడు సేవసాదించినన్ను సంతోషపెట్టుమాయని. ౨.

ఞాలత్తుడేనడన్దునిన్దుమ్ కిడన్దిరున్దుమ్*
శాలప్పలనా ళుగన్దోఱుయిర్‌గళ్ కాప్పానే*
కోలత్తిరుమామగళ్ తుణైక్కూడాదే*
శాలప్పలనా శడియేనిన్నుమ్‌నిశ్చిన్తిన్నో. ౩.

అ॥ ఞాలత్తుడే - భూమియందు, నడన్దుమ్ - (దణ్డకావనమందు) సంచరించియు, నిన్దుమ్ - (రావణవధానంతరము) నిలిచియు, కిడన్దుమ్ - (సముద్రతీరమందు) పవ్వళించియు, ఇరున్దుమ్ -

(సీతాపిరాట్టితోగూడ) వేంచేసియుండియు, ఊగర్గళ్ - ప్రతియుగములయందును, వాలప్పల వాళ్ - చిరకాలము, ఉయిర్గళ్ - ప్రాణులను, కాప్పానై - రక్షించువాడా! కోల్ - భాంధవ్యములు, తిరుమామగళోడు - పెరియపిరాట్టితోగూడ, ఉన్నై - నిన్ను, కూడాదే - పొందక, అడియేన్ - దాసుడనైనవేను, ఇన్నుమ్ - ఇకను, వాలప్పలవాళ్ - చిరకాలము, తళర్వేనో - శిథిలుడనైయుందువా?

తా॥ ఓ ప్రియుడా! రామావతారమందు భూలోకమందు చిరకాలము వేంచేసియుండిలోకులకు పలువిధములుగా సేవసాదించి రక్షించిన నీవు పెరియపిరాట్టితోగూడ వేంచేసియున్నప్పుడు ఆశ్రితనిపేక్షపంపక వేనిక నెంతకాలమిట్లు బాధపడవలెనోయని. ౩.

తళర్న్దుమ్మున్దీనుమ్ శగడవసురరుడల్ వేట్టా*
పిళన్దునీయ మిత్తిరుక్కాల్ణ్ణపెరుమానే*
కీళర్న్దుపిరమ్శివ నిన్దిరనివ్వరై కూప్పి*
వీళ్దుమ్వారునాళ్ కాణవారాయ్ నిన్నైయే. ౪.

అ॥ శగడనసురన్ - శకటాసురుడను, తళర్న్దుమ్ - శిథిలనై, ముట్టిన్దుమ్ - విటిగియు, ఉడల్ - ఆవశ్యకము, వేట్టా - వేటుకేటుగా, పిళన్దు - బద్దనై, నీయ్ - పిండించియంటలు, తిరుక్కాల్ - శ్రీపాదమును, ణ్ణ - పూజించిన, పెరుమానే - ఓస్వామీ! కీళర్న్దు - (నిన్ను వీడించపటలయునని) ఉద్యోగించి, పిరమన్ - బ్రహ్మయు, శివన్ - రుద్రుడును, ఇన్దిరన్ - ఇంద్రుడును, విణ్ణవర్ - దేవతలును, కూప్పి - చుట్టుకొనినస్తుతింపగా, వీళ్దుమ్ - (ఆకాశమంత) ప్రకాశించుట్లు, ఒరునాళ్ - ఒకదినము, విణ్ మీదు - ఆకాశమందు, కాణ - (నేను) సేవించునట్లు, వారాయ్ - వేంచేయుము?

తా॥ ఓస్వామీ! నీవుశకటాసురుని శ్రీపాదముతోదన్నిసహరించిరక్షించినయాశ్చర్యమును జూచి దేవతలుగుంపుగావాకాశమందుగ్రిలిచి స్తుతించునట్లు వారికినేససాదించిన విధంబున, వాకిప్పుడొకదినము సేవసాదింపుమాయని. ౪.

విణ్మీదిరుప్పాయ్ మలై మేల్ నిత్తాయ్ కడల్ శేర్ప్పాయ్*
మణ్మీదుళల్ వా యివట్కిజుమ్మైన్దుమైన్దువాయ్*
ఎణ్మీదియట్ట పుయవణ్ణత్తాయెనదావి*
ఉణ్మీదాడి యురుక్కాట్టాదేయ్మొழిప్పాయో. ౫.

అ॥ విణ్ మీదు - పరమపదమందు, ఇరుప్పాయ్ - వేంచేసియున్నవాడవై, మలై మేల్ - కొబ్బటాద్రియందు, నిత్తాయ్ - నిలిచినవాడవై, కడల్ - క్షీరాబ్ధియందు, శేర్ప్పాయ్ - పవ్వళించినవాడవై, మణ్ మీదు - భూలోకమందు, ఉళల్వాయ్ - సంచరించువాడవై, ఇవట్కిజుమ్ - ఈపదార్థములయందు, ఎణ్మర్ - అంతట, మైన్దు - ముట్టిగియుంటి, ఉమైవాయ్ - వాసముచేయువాడవై, ఎణ్ - సంఖ్యలను, మీదు - పరగన, ఇయట్ట - ఉన్న (అసంఖ్యేయములైన), పుఅమ్ - పైలనున్నట్టి, ఆణ్మైయాయ్ - ఆడములలోనున్నవాడవైనీవు, ఎనదు - నాయొక్క, ఆవి - ఆత్మకు, ఉళ్ మీదు - లోపలనున్నుపైటనున్నట్టి, ఆడిసంచరించి, ఉరుక్కాట్టాదే - (నీ) తిరుమేనుచూపకుండచేసి, ఒழిప్పాయో - దాచుకొనెదవా?

తా॥ సమస్తవస్తువులయందును వ్యాపించియున్న నీవు నాలోపలనుండియు నాకుగనుపడకపోతివంటె చూచి సేసెట్లుసహించెదవని. ౫.

పాయోరడిపై తొదగ్‌కీళ్ ప్పరపై నిలమెల్లామ్
తాయ్*పరడియా లెల్లావులగుమ్‌తడవన్ద
మాయోన్ *ఉన్నై క్కాణ్బాన్ వరున్దియెనై నాళుమ్*
తీయోదుడ శేర్ మెళుగా యులగిల్ తిరివేనో. ౬.

అ॥ పరడి - ఒకక్రిపాదమును, పాయ్ - అంతటవ్యాపించునట్లు, పైత్తు - ఉంచి, ఆదగ్‌కీళ్ - ఆతియనడిక్రిందనున్న, పరపై - సముద్రముచేఁజుట్టబడిన, నిలమెల్లామ్ - భూమియంతను, తాయ్ - కొలిచి, ఓరడియాల్ - మఱియొకతిరువడిచేత, ఎల్లావులగుమ్ - ఊర్ధ్వలోకములన్నింటిని, తడవన్ద - స్పర్శించిన, మాయోన్ - ఆశ్చర్యభూతుఁడా! ఉన్నై న - నిన్ను, కాణ్బాన్ - నేవించుటకై, ఎనైనాళుమ్ - ఎల్లప్పుడును, తీయోదు - అగ్నిచే, ఉడగ్ - కూడ, శేర్ - చేరిన, నెళు గాయ్ - మైనమువలె, వరున్ది - బాధపడి, ఉలగిల్ - లోకమందు, తిరివేనో - తిరుగుదునా?

తా॥ ఓక్రియఃపతీ! సకలలోకములనుగూర్చి యోగ్యులనియు అయోగ్యులనియు జూడక సమస్తప్రాణులను నీతియవడికళ్ళనే స్పృశించి యుజ్జీవింపఁజేసిన నీయపారకారుణ్యమును దలచి నిన్ను సేవింపనాశపడి నశింపకుండను బ్రతుకకుండను నిట్లు బాధపడుచున్నానని. ౬.

ఉలగిల్ తిరియుఞ్ కరుమకదియా యులగమాయ్*
ఉలగుక్కే యోరుయిరుమానాయ్ పుఱప్పణత్తు*
అలగిల్ పొలిన్ద తిశైపత్తాయవరువేయో*
అలగిల్ పొలిన్ద అఱివిలేనుక్కరుళాయే. ౭.

అ॥ ఉలగిల్ - లోకమందు, తిరియుమ్ - వదుచుచున్న (చేయుచున్న), కరుమమ్ - పుణ్యపాపరూపములైనకర్మములనెడి, కది - ఉపాయములకు, ఆయ్ - ఫలప్రదుఁడవై, ఉల గమ్ - ఆకర్మములననుష్ఠించుచున్న అధికారులకు, ఆయ్ - ప్రవర్తకుఁడవై, ఉలగుక్కు - లోక మలకు, ఓరుయిరుమ్ - ఒకయాత్మవై, ఆనాయ్ - ఉన్నవాఁడవై, పుఱప్పణత్తు - ఆండము నవతల, అలగిల్ - సంఖ్యయందు, పొలిన్ద - పూర్ణులై, (అసంఖ్యేయులై), తిశైపత్తు - పదిదిక్కులయందును, ఆయు - వ్యాప్తులైయున్న, అరువే - ఆత్మలకనిర్వాహకుఁడవైయున్న, ఓక్రియఃపతీ ! అలగిల్ పొలిన్ద - అసంఖ్యేయములైన, అఱివిలేనుక్కు, - అజ్ఞానములుగల వాకు, అరుళాయ్ - కృపజేయుమా; ఓ అవి ఆర్థధ్వని.

తా॥ పుణ్యపాపములకును, సకలప్రాణులకును నీవేనిర్వాహకుఁడనైయుండగా నిన్నుమిక్రమించి నే సేసేసాధనమనుష్ఠించి నిన్నుబొందెదనని. ౭.

అఱివిలేనుక్కరుళా యజీవారుయిరానాయ్*
వెటికొళ్ శోదిమూర్ త్తి యడియేఁ నెడుమాలే*

కీటిశెయ్దెన్నై ప్పుఱత్తి ట్టిన్నమ్ కెడుప్పాయో*
పీటిదొన్ఱు లీయావడియే నావితిగై క్కవే. ౭.

ఆ॥ ఆటివార్ - జ్ఞానవంకులను, ఉయిరాయ్ - సీకాత్మగాగలవాడవై, వెటికొళ్ - పరిపూర్ణించుచున్న, శోది - తేజోనుయమైన, మూర్త్తి - విగ్రహమంగలవాడవై, ఆడియేన్ - దానునియందు, శెడుమాశే - మిక్కిలిమ్యామోహమంగలవాడవైయున్న ఓస్వామీ! ఆటివిలే నుక్కు - బుద్ధిహీనుడనైనవానకు, అరుళాయ్ - కృపజేయుమా, పీటిడు - నిన్నుద్రక్కవేశైన, ఒన్ఱు - ఒకఉపాయమును, ఆటియా - ఎఱుగని, అడియేన్ - దానునియొక్క, ఆవి - మనను, తిగైక్క - భ్రమించునట్లు, కీటిశెయ్దు - ఏదోయొకవుపాయముజేసి, ఎన్నై - నన్ను, పుఱత్తిట్టు - బాహ్యవిషయ(సంసార)మందుబడద్రోసి, ఇన్నమ్-ఇంకను, కెడుప్పాయో-చెడకొట్టెదవో ?

శా॥ ఓశ్రీయఃపతీ! నీవింతకాలమువఱకు నన్ను బ్రిగ్రహించనందున ఏదోయొక వుపాయ ముచే నన్నిరక్షను సంసారమందు బడద్రోసెదవో యేమోయని భయపడుచున్నానని. ౭.

ఆవితిగైక్క ఐవర్ కుమైక్కుమ్శిఱ్ పీన్బమ్*
పావియైన్ ప్పలనీకాట్టి ప్పడుప్పాయో*
తావివై యమ్కొణ్ణ తడన్తామరై గళ్క్క*
కూవిక్కొళ్ళుమ్కాల మిన్న మ్కుఱుగాదో. ౮.

ఆ॥ ఆవి - మనస్సు, తిగైక్క - ఆల్లాడునట్లును, ఐవర్ - పంచేంద్రియములు, కుమైక్కుమ్ - బాధించునట్లును, శిఱు - అల్పములై, పల - అనేకములైన, ఇన్బమ్ - సుఖములను, నీ - నీవు, కాట్టి - చూపించి, పావియైన్ - పాపిష్ఠుడనైనన్ను, పడుప్పాయో - బాధించెదవా? వైయమ్ - భూమిని, తావి - కొలిచి, కొణ్ణ - స్వీకరించిన, తడమ్ - విశాలములైన, తామరైగట్కు - శ్రీపాదపద్మములయందు, కూవిక్కొళ్ళుమ్-పిలుచుకొనదగిన, కాలమ్-కాలము, ఇన్నమ్ - ఇంకను, కుఱుగాదో - సమీపించదా?

శా॥ ఎంతగొప్పజితేంద్రియుడగూడ వ్యాకులపఱచి చెడకొట్టదగినశబ్దాదిసుఖములుగల యీసంసారమందు నన్నిదివఱకునుంచి మిక్కిలిశ్రాంపెట్టితివి. నీతిరువడిశరణ్యమందు నన్ను చెర్చుకొనదగినకాలమెప్పుడు దగ్గఱవచ్చునో తెలియలేదని. ౮.

కుఱుగానీళా విఱుదికుడా ఎన్నై యూళ్*
ఓఱుగాపెరుగా అళవిలిన్బమ్ శేర్న్దాలుమ్*
మఱుకాలిన్ఱి మాయో నునక్కే యాళాగుమ్*
శిఱుకాల త్తెయ్యుఱుమో అన్దో తెరియిలే. ౯౦.

ఆ॥ కుఱుగా - హ్రస్వముకానిదియు, నీళా - దీర్ఘముకానిదియు, ఇఱుది - నాశము, కూడా - లేనిదియు, ఎన్నైయూళ్ - ఎల్లప్పుడును, శిఱుగా - కృశింపనిదియు, పెరుగా - స్థూలముకానిదియు, అళవిల్ - అవధిలేనిదియునైన, ఇన్బమ్-ఆత్మానుభవసుఖమును, శేర్న్దా ఱుమ్ - పొందినవను, మూయోర్ - ఆశ్చర్యభూతుండా! తెరియిల్ - విచారించినయెడల, మఱు

కాలిట్టి - మఱియొక్కప్పడుకేశకు, శిఱుకాలత్తై - బాలకాలమును, ఉనక్కే - నీకే, ఆళాగుమ్ - దానుండై చేసెడికైజక్కర్యానుభమునకు, ఊఱుమో - ఒప్పుగునా ? ఎన్రో - అయ్యో ?

తా॥ వృద్ధికియాదిదోషములేనియులేని యాత్మానుభవమునెడికైవల్యసుఖమును బొందినను, అనుభుము, నీకైజక్కర్యసుఖముతో సెంతమాత్రము కొప్పదని. ౧౦.

‡‡ తెరిదల్‌నిన్నై ద లెణ్ణలోగా త్తిరుమాలుక్కు*
ఉరియతొణ్డర్‌తొణ్డర్ తొణ్డరాశడగోవ్ర*
తెరియవొన్నా వోరాయిరత్తుళిప్పత్తుమ్*
ఉరియతొణ్డరాక్కు- ములగముణ్డాత్తే. ౧౧.

ఆ॥ తెరిదల్ - శాస్త్రజ్ఞానముచేతను, నిసైదల్ - మననముచేతను, ఎణ్ణల్ - ధ్యానముచేతను, ఆగా - పరిచ్ఛేదింపఁబడకయ్యుండైన, తిరుమాలుక్కు - శ్రీయఃపతికి, ఉరియ - ఆసాధారణులైన, తొణ్డర్ - దానులైనవారికి, తొణ్డర్ - దాసభూతులైనవారికి, తొణ్డర్ - దానులైన, శడగోపన్ - నమ్మాళ్వార్లు, తెరియ - (భగవద్గుణములు) విశదములగునట్లు, వొన్ని - సాదించిన, ఓరాయిరత్తుళ్ - అద్వితీయములైన వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములును, (అనుసంధించువారిని), ఉలగముణ్డాక్కు - జగద్రక్షకుండైన శ్రీయఃపతికి, ఉరియతొణ్డరాక్కుమ్ - అనన్యశేషులై చేయును.

తా॥ శ్రవణమననాదులచే దెలిసికొనుట కశక్యుండైన శ్రీయఃపతికి చరమావధిదాసులైన నమ్మాళ్వార్లు ప్రవాదించిన యీపదిపాశురముల సభ్యసించువారు భగవంతుని కనన్యభక్తుల గుదురని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౧౦ - వ తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక:— ఈవిధంబున పరమపదమందు వినుటకు కేవలాధను భోషించిచెప్పినను శ్రీయఃపతిదానందన దీనికి ప్రపత్తితప్ప మఱియొ వుపాయము లేదని నిశ్చయించి తిరువేఙ్కడముడై యాళ్‌తిరువడిళళ్ళలో పీరాట్టని పురుషకారముగాజేసికొని ప్రపత్తి చేయుచున్నారు.

‡‡ ఉలగముణ్డపెరువాయా ఉలప్పిల్‌కీర్ త్తియమ్మానే*
నిలవుమ్‌శుడర్ శూళ్‌ఒళిమూర్ త్తి నెడియాయడియేనాడియిరో*
తిలదములగుక్కాయ్‌నిన్న తిరువేఙ్కడత్తెమ్బెరుమానే*
కులతొల్లడియేమునపాదమ్ కూడుమాఱుకూజాయే. ౧.

ఆ॥ ఉలగమ్ - లోకములను, ఉణ్ణ - ఆరగించిన, పెరువాయా - పెద్దనోఱుగలవాఁడా ! ఉలప్పిల్ - అవధిలేని, కీర్ త్తి - యిశస్సుగల, అమ్మానే - ఓస్వామి ! నిలవుమ్-నిత్యమై, శుడర్ - తేజస్సు చేత, శూళ్ - వ్యాప్తమై, ఒళి-తేజోమయమైన, మూర్ త్తి - దివ్యవిగ్రహముగలవాఁడా!

నెడియాయ్ - గొప్పమహిమగలవాడా! అడియేన్ - దానుండనైనశాకు, ఆర్ - పూర్ణమైన, ఉయిరే - ప్రాణభూతుండా! ఉలగుక్కు - లోకములకు, తిలదమాయ్ - తిలకస్వరూపమై, నిన్ఱ - ఉన్న, తిరువేఙ్కడత్తు - వేఙ్కటాద్రిలోవేంచేసియున్న, ఎమ్పెరుమానే - నాస్వామి! కులమ్ - కులక్రమాగతమై, తొల్ - ఆనాదియైన, అడియేఙ్ - దాస్యముగలనేను, ఉన-నీయొక్క, పాదమ్ - తిరువడిశిళ్ళను, కూడుమాఱు - చెయువిధమును, కూఱాయ్ - చెప్పుమా.

తా॥ నిరవధిక తేజోమయవిగ్రహుండవై, అనన్తకల్యాణగుణాకరుండవై, సకల జగద్రక్షకుండవై, భూలోకమున కలఙ్కారభూతమైన తిరుమలయందువేంచేసియున్న ఓస్వామీ! నీతిరువడిశిళ్ళను నే నేవిధముచేబొందెదనో? ఆవుపాయమును నాకు జెప్పుమాయాని. ౧.

కూఱాయ్‌నీఱాయ్‌నిలనాగి క్రొఙ్కుమువల్లశురర్ కులమెల్లామ్*
శీఱావెరియమ్మిరుసేమివలవా తెయ్వక్కోమానే*
శేఱార్శునై త్తామరై శెన్దిమలరుమ్ తిరువేఙ్కడత్తానే*
ఆఱావాఴ్వలడియే నున్నడిశేర్ వణ్ణమురుతాయే. ౨.

ఆ॥ కొడు - క్రూరులై, వల్ - బలిష్ఠులైన, అసురర్ - అసురులయొక్క, కులమెల్లామ్ - వంశమంతయు, కూఱాయ్ - తునకలై, నీఱాయ్ - భస్మమై, నిలనాగి - నేలదై (మసియై - నిశ్శేషమై) పోవునట్లు శీఱా - కోపగించి, ఎరియుమ్ - జ్వలించుమన్న, తిరుసేమి - సుదర్శనమును, వలవా - దక్షిణహస్తముందుగలవాడా! తెయ్వమ్ - నిత్యసూరులకు, కోమానే - నాయకుడా! శేఱు - బుఱవచే, ఆర్ - పూర్ణమైన, శునై - చెలమనీళ్ళుగుండలి, తామరై - తామరసపుష్పము, శెమ్ - ఎఱ్ఱని, తీ - నిష్పవలె (కాన్తిగలదై), మలరుమ్ - వికసించుచున్న, తిరువేఙ్కడత్తానే - వేఙ్కటాచలమునకుస్వామియైనవాడా! ఆఱా - అపరిచ్ఛిన్నమైన, ఆవిళ్ - (నీటిచే కూడినదైన) స్నేహములోనున్న, (స్నేహముగల), అడియేఙ్ - దానుండనైననేను, ఉన్నడి - నీశ్రీపాదములను, శేర్ వణ్ణమ్ - చేరువిధమును, ఆరుతాయ్ - కృపజేయుమా?

తా॥ శత్రుసంహారకులైనమదర్శనాస్త్రాన్ని శ్రీహస్తమందుధరించి, ఆతిరుమలయందు వేంకటాద్రియందు వేంచేసియున్న ప్రియపతీ! నాపాపములనుబోగొట్టి నీభక్తుడనైనన్ను నీతిరువడిశిళ్ళయందు జేర్చుకొనుమాయని. ౩.

వణ్ణమురుళ్ క్రొళనిమేగవణ్ణా మాయవమ్మానే*
ఎణ్ణమ్బుగున్దుతి త్తిక్కుమముదే యిన్నమ్మోరదివతియే*
తెణ్ణలరుమిమణిపొఙ్గుత్తలైక్కుమ్ తిరువేఙ్కడత్తానే*
అణ్ణలేయున్నడిశేర అడియేఱ్కాఁవాపెన్నాయే. 3.

ఆ॥ వణ్ణమ్ - కాన్తిచేత, మురుళ్ క్రొళ్ - మోహింపఁజేసెడి, అని - శ్యామ్యమైన, మేగమ్ - మేఘమువంటి, వణ్ణా - కాన్తిగలవాడా! మాయమ్-ఆశ్చర్యచేష్టితములుగలవాడవై, అమ్మానే - నాకుస్వామివైనవాడా! ఎణ్ణమ్ - (నా) మనస్సులో, పుగున్దు - ప్రవేశించి, తిత్తిక్కుమ్-తీయగానున్న, అముదే - అమృతమువంటివాడా! ఇన్నమ్మోర్ - నిత్యసూరులకు, అధిపతియైన స్వామి

యైనవాఁడా! తెన్ - నిర్మలమై, నల్ - శ్లాఘ్యమైన, అరువి - కొండకాలవలు, మణి - రత్నముల నున్న, పొన్ - బంగారమునున్న, ముత్తు - ముత్యములనున్న, ఆలైక్కుమ్ - తీరమందు గుంపు గాజేర్చుచున్న, తిరువేఙ్కడత్తాన్ - వేఙ్కటాద్రియందు వేంచేసియున్న, అణ్ణలే - ఓ స్వామీ! ఊన్ ఆడిశేర - నీ శ్రీపాదమును బొందునట్లు, ఆడియేఱ్కు - దాసునికి, ఆ ఆ ఎన్నాయే - ఆయ్యో ఆయ్యో అని కనికరింపుమా.

తా॥ నిత్యసూరినివ్యుండవై యతినుందరంబులైన దివ్యరూపచేష్టితములగలవాఁడవై తిరుమలయందువేంచేసి నన్ను దాసునిగాజేసికొని హార్దమయుండగు బ్రహ్మచేంచియున్న ఓ శ్రీయఃపతీ! ఈ సంసారమందుండి బాధపడుచున్న నన్ననుగ్రహించి నీ శ్రీపాదములయందుఁ జేర్చుకొనుమా యని. 3.

ఆనావెన్నాదులగ లైత్తలై క్కు మశురర్ వాణాళ్ మేల్*
తీవాయ్‌వాళిమళై పొళిన్దశిలై యూ తిరుమామగళ్ కేళ్వా
తేవా*శురర్‌గళ్ మునిక్కణఙ్గళ్ విరుమ్బుమ్ తిరువేఙ్కడత్తాన్‌నే*
పూవార్ కుళల్‌గళరువినై యేఱ్ పొరున్దుమూఱుపుణరాయే. ౪.

ఆ॥ ఆవావెన్నాదు - ఆయ్యో ఆయ్యో అని కరికరించక, ఉలగ లైత్తలై - లోకములను, ఆలైక్కుమ్ - బాధించుచున్న, అశురర్ - అనురులయొక్క, వాళ్ నాళ్ మేల్ - జీవితకాలముమీఁద, తీవాయ్ - నిప్పును ముఖముందుగల, వాళి - బాణములయొక్క, మళై - వర్షమును, పొళిన్ద - కురిపించుచున్న, శిలైయా - ధనుస్సుగలవాఁడా! తిరుమామగళ్ - పెరియపిరాట్టికి, కేళ్వా - వల్లభుఁడా! తేవా - ఉజ్జ్వలస్వరూపుఁడా! శురర్‌గళ్ - దేవతలును, మునిక్కణఙ్గళ్ - ఋషులసమూహములును, పణిన్దుమ్ - నమస్కరించుచున్న, తిరువేఙ్కడత్తాన్‌నే - ఓ వేఙ్కటాచలపతీ! పూ - పుష్పములలో, ఆర్ - సమానములైన, కుళల్‌గళ్ - (నీ) శ్రీపాదములను, అరు - క్రూరమైన, వినైయేన్ - పాపముగలనేను, పొఱుందుమూఱు - బొందెడివిధమును, పుణరాయ్ - సఙ్కల్పించుమా ?

తా॥ విరోధులనుసంహరఁజేసిభక్తజనులనాశ్రయించునట్లు వేంకటాద్రియందు వేంచేసియున్న ఓ శ్రీయఃపతీ! నాపాపములనుబోగొట్టి నీపాదములయందుఁ జేరునట్లు సఙ్కల్పించుమా యని. ౫.

పుణరానిన్ఱ మరమే ళ్ నాల్వెయ్‌దవొరువిల్ వలవావో*
పుణరేయ్‌నిన్ఱ మరమిరణ్డిన్ నడువేపోనముదల్ వావో*
తిణరార్ ముగమెనక్కిఱ్ఱు శేరుమ్ తిరువేఙ్కడత్తాన్‌నే*
ఱణరార్ శార్ఙత్తుననాడమ్ శేర్వదడియేనెన్నాళే. ౫.

ఆ॥ పుణరానిన్ఱ - సుంపుగాజేరియున్న, మరమేళ్ - సప్తసాలవృక్షములను, ఆన్ఱు - అర్చుము, ఎయ్‌ద - కొట్టిన, ఒరువిల్ వలవా - అద్వితీయుఁడవైన ధనుర్ధరుఁడా! పుణర్ - చేరిక, ఏయ్ - పొంది, నిన్ఱ - ఉన్న, మరమిరణ్డిన్ - మద్దివృక్షములరెండిటియొక్క, నడువే - నడుమన, పోన - వెళ్ళిన, ముదల్వా - జగత్కారణుఁడా! తిణరార్ - దట్టమై యున్న, ముగమెన - మేను యువలెనున్న, కణిఱ్ఱు - ఏనుఁగు, శేరుమ్ - చేరియున్న, తిరువేఙ్కడత్తాన్ - వేఙ్కటాచలయుపతి

స్వామీ! తిణార్ - బలముచేపూర్ణమైన, కార్‌జ్జన్-ధనుస్సుగల, ఊన - నీయొక్క, పాదమ్ - తిరువడిగళ్ళను, ఆడియేన్ - దాసుడనైనట్టి నేను, కేర్వను - పొందుట, ఎన్నాళ్ - ఎప్పుడు?

తా॥ ఒకవఱుసగా లేకుండ గుండ్రముగా చుట్టుకున్న పాలవృత్తములేకుండ నొక బాణముచేఁగొట్టిన శూరుడవైన ఓవేఙ్కటాచలపతీ! ఈసంసారదుఃఖమునుండి నీతిరువడికళ్ళఁ జెప్పుడు చేరెదనోయని. ౪.

ఎన్నాళ్‌నాముణ్ణళ్ద నిన్తైత్తామరైగళ్ కాణ్బదెన్నుమ్*
ఎన్నాళుమ్‌నిన్ఱు మెయ్యార్‌గళ్‌త్తి యిత్తైశ్చెయినమినమూయ్*
మెయ్‌న్నామనత్తాల్ వఴిపాడుశెయ్యుమ్ తిరువేఙ్గడత్తానే*
మెయ్‌న్నానెయ్‌దియెన్నా ళుమ్మడిక్కళడియేన్ మేవువనే. ౫.

అ॥ మణ్ - భూమిని, ఆళ్ద - కొలిచిన, ఇణై - చేరియున్న, తామరైగళ్ - శ్రీపాదపద్మములను, నామ్ - మనము, కాణ్బదఱ్కు - సేవించుటకు, ఎన్నాళ్ - ఏకాలమునుసమ్భవించునో? ఎన్ఱు - అని, ఇమైయోర్‌గళ్ - నిత్యసూరులు, ఎన్నాళుమ్ - ఎల్లప్పుడును, ఇనమినమూయ్ - గుంపుగుంపుగా, నిన్ఱు - చేరియుండి, ఏత్తి - స్తుతించి, ఇశైశ్చి - ఆశ్రయించి, మెయ్ - శరీరము చేతను, వా - వాక్కు చేతను, మనత్తాల్ - మనస్సు చేతను, వఴిపాడు - సాఙ్కర్యము, శెయ్యుమ్ - చేయుచున్న, తిరువేఙ్కడత్తానే - ఓవేఙ్కటాచలపతీ! ఆడియేన్ - దాసుడనైన, నాన్ - నేను, మెయ్ - యథార్థముగా (ప్రత్యక్షముగా), ఎయ్‌ది - పొంది, ఊన్ను డిక్కళ్ - నీశ్రీపాదములను, మేవువను - అనుభవింతో బొందుట, ఎన్నాళ్ - ఎప్పుడో?

తా॥ త్రివిక్రమావతారమందు లోకములను కొలిచిన నీశ్రీపాదములనుసేవింపవాళఁబడి నిత్యసూరులవచ్చి మహోచ్చాక్యయులచేఁ సైఙ్కర్యముజేయునట్లు వేఙ్కటాద్రియందు వేంచేసియున్న ఓప్రభుడా! నీశ్రీపాదములను నేనెప్పుడు ప్రత్యక్షముగాసేవించెదనో యని. ౬.

అడియేన్ మేవియమర్ గిన్ఱవముదే యిమైయోరదిపతియే*
కొడియాడుపుళ్ళుడై యానే కోలక్కనివాయ్ప్పెరుమానే*
శెడియార్ వినైగళ్ తీర్‌మరున్దే తిరువేఙ్గడత్తెమ్బెరుమానే*
నొడియార్ పొழுదుమున్పాదమ్ కాణనోలాదాళ్‌బ్పట్టనే. ౭.

అ॥ ఆడియేన్ - దాసుడనైన నేను, మేవి - సమీపించి, ఆమర్ గిన్ఱ - నిరన్తరానుభవము జేయుచున్న, అవముదే - అమృతమువలె భోగ్యభూతుఁడా! ఇమైయోర్ -నిత్యసూరులకు, అధిపతియే - నిర్వాహకుఁడా! అడు - (శత్రువులను) సంహరజేయుచున్న, పుళ్ - గరుత్మంతుని, కొడియా - ధ్వజముగా, ఉడైయానే - కలవాఁడా, కోలమ్ - సుందరమై, కని - పండువలె నున్న, వాయ్ - అధరముగల, పెరుమానే - గొప్పవాఁడా! శెడి - పాపములచే, ఆర్ - కలిగిన, వినైగళ్ - దుఃఖములను, తీర్ - తీర్చెడి, మరున్దే - ఔషధమువంటివాఁడా! తిరువేఙ్గడత్తు - వేఙ్కటాద్రియందు వేంచేసియున్న, ఎమ్ పెరుమానే - మాస్వామీ! ఉనపాదమ్ - నీతిరువడికళ్ళను, కాణ - సేవించుటకుదగిన, నోలాదు - పుణ్యముజేయక (ఉండినను), నొడియార్ పొழுదుమ్ - ఒక్కక్షణమును, ఆళ్‌బ్పట్టేన్ - (నిన్ను మరవకుండ) సహించియుండలేను.

కా॥ నిత్యసూరి నిర్వాహకుడవై, సకల శత్రువులనున్ను ఆశ్రితపాపములనున్ను నశింప జేయువాడవై, వేబ్కటాద్రియందు వేంచేసియుండి నాకు పరమభోగ్యుండవైయున్న ఓ శ్రీయఃపతీ! నిన్నుబొందుటకు నేనొకసాధనము జేయకపోయినను, సాధనానుష్ఠానముజేసినవారివలె నిన్ను సేవింప మిక్కిలి త్వరపడుచున్నానని. ౭.

నోలాదాఁ నైనునపాదమ్ కాణ వెన్నుణ్ణుణ్ణ్‌ణ్*
నీలార్‌కణ్ణత్తమ్మానుమ్ నిత్తై నాన్మగనుమున్దిరనుమ్*
శేలేయ్‌కణ్ణార్ పలర్‌శూళ్‌విరుమ్బుమ్ తిరువేఙ్కడత్తానే*
మాలాయ్‌మయక్కియడియేన్బాల్ వన్దాయ్‌పోలేవారాయే. ౮.

ఆ॥ ఊనపాదమ్ - నీకిపాదములను, కాణ - సేవించుటకు, నోలాదు - భాగ్యముజేయక నుండియు, ఆఁ నైనై - నిన్నువదిలియుండలేను; ఎన్ను - ఆనిచెప్పి, నుణ్ - సూక్ష్మమైన, ఉణర్‌వున్ - బుద్ధిగల, నీలార్ - నీలవర్ణముచేపూర్ణమైన, కణ్ణమ్ - కణ్ణముగల, అమ్మానుమ్ - శ్రద్ధాసుడైనరుద్రుడును, నిత్తై - జ్ఞానపూర్తిగల, నాన్మగనుమ్ - చతుర్ముఖుడును, ఇన్దిరనుమ్ - ఇంద్రుడును, శేలేయ్ - మత్స్యముతోబోలిన, కణ్ణార్ - నేత్రములుగల, పలర్ - (సరస్వతి పార్వతిమొదలగు) అనేక స్త్రీలతోఁగూడ, శూళ్ - చుట్టబడినవారై, మిరుమ్బుమ్ - ప్రీతితో నాశ్రయించుమన్న, తిరువేఙ్కడత్తానే - ఓవేబ్కటాద్రినాథుఁడా! మాలాయ్ - శ్యామవర్ణముగల కృష్ణుఁడై, మయక్కి - మోహపఱిచి, వన్దాయ్‌పోలే - (వసుదేవాదులముండఱు) వేంచేసినట్లు, వారాయ్ - (నాముందఱ) వేంచెయ్యుమా.

కా॥ ఓశ్రీయఃపతీ! సాధనానుష్ఠానముజేయని నేనుమాత్రమేగాక సాధనాంతరపరులై జ్ఞానపరిపూర్ణులై సంపూర్ణులైయున్న బ్రహ్మరుద్రేంద్రాదులుగూడ నైచ్యానుసంధానముజేయుము తమ తమ స్త్రీలతోగూడవచ్చి యాశ్రయించునట్లు వేంకటాద్రియందు వేంచేసియున్న నీవు, కృష్ణావతారమందు వసుదేవాదులసవచ్చి సేవసాదించినట్లు నాముందఱవేంచేసి సేవసాదింపుమాయని. ౮.

వన్దాయ్‌పోలేవారాదాయ్ వారాదాయ్‌పోల్‌వరువానే*
శెన్దామరైక్కణ్ శెఙ్గనివాయ్‌నాల్ తోళ్‌ముదియెనదుయిరే*
శిన్దామణిగళ్ పగరల్లైప్పగల్ శెయ్ తిరువేఙ్కడత్తానే*
అన్దోవడియేనునపాద మగలకిల్లేనిత్తై యుమే. ౯.

ఆ॥ వన్దాయ్‌పోలే - (ఆశ్రితులకు) వచ్చినవాఁడవు (నులభుఁడు)వలెనుండి, వారాదాయ్‌-రానివాఁడను (దుర్లభుఁడును), వారాదాయ్‌పోల్ - (భక్తులకు) రానివాఁడవు (అనులభుఁడు) వలెనుండి, వరువానే - వచ్చుచున్న వాఁడవును (నులభుఁడును), శెమ్ - ఎఱ్ఱని, శెన్దామరై - పద్మము వలెనున్న, కణ్ - నేత్రములనున్ను, శెమ్-ఎఱ్ఱని, కని - దొండపండువలెనున్న, వాయ్ - ఆధరమునున్ను, నాల్‌తోళ్ - నాలుగుభుజములనున్నగల, అముదే - భోగ్యభూతుఁడా! ఎనదు - నాకు, ఉయిరే - ప్రాణభూతుఁడా! శిన్దామణిగళ్ - చిన్తామణులయొక్క, పగల్ - కాన్తి, అల్లై - రాత్రిని, పగల్ శెయ్ - దినమువలెచేయుచున్న, తిరువేఙ్కడత్తానే - తిరుమలయందువేంచేసి

యాన్న ఓరియపతి! ఉనపాదమ్ - నీశ్రీపాదములను, అడియేన్ - దాసుడనైనసేను, ఇరైయుమ్ - తృణమాత్రముగూడ, అగల - ఎడబాసి, కిళ్ళే - ఉండలేను.

తా॥ భక్తులపసులభుండవైయభక్తులకుదుర్లభుండవై యతిరమణీయంబులైన దివ్యావయవములు గలవాడవై, రాత్రిగూడదినమువలె ప్రకాశించునట్లు మంచితేజస్సుగలరత్నములచే నిండియున్న వేంకటాద్రియందు వేంచేసియున్న ఓస్వామీ! నీశ్రీపాదములనువదలి నేనొక తృణముగూడ నుండలేనని.

‡‡ అగలకిల్లేనిఱైయుమె న్నలర్ మేల్ మన్ఱియుఱైమార్ బా*
నిగరిల్ పుగళ్ నాయులగమూన్ఱుడైయా యెన్నైయాళ్వానే*
నిగరిలమరర్ మునిక్కణంగళ్ పరుమ్బుమ్ తిరువేఙ్గడత్తానే*
పుగలొన్ఱిల్లానడియే నున్నడిక్కీళ్ అమర్ న్దుపుగున్ద్రేనే. ౧౦.

ఆ॥ ఇఱైయుమ్ - ఒకతృణముగూడ, అగల - విశ్లేషించియుండుటకు, కిళ్ళేన్ - సమర్థురాలుకాను, ఎన్ఱు - అని, అలర్ మేల్ - ప్రపన్నులమీదవాత్సల్యముచేయుచున్న (నిరతిశయభోగ్యురాలైన), మన్ఱై - పెరియపిరాట్టి, ఉఱై - నిత్యవాసముచేయుచున్న, మార్ బా - వక్షస్థలముగల వాడవై, నిగరిల్ - ఒప్పులేని, పుగళ్ నాయ్ - యశస్సుగలవాడవై, ఉలగమ్మూన్ఱు - మూడులోకములను, ఉడైయాయ్ - (తనపురుషత్వముచే) కలవాడవై, ఎన్నై - నన్ను, ఆళ్వానే - పరిపాలించువాడవై, నిగరిల్ - ఒప్పులేని, అమరర్ - నిత్యసూరులను, మునిక్కణంగళ్ - ఋషిసమూహములను, పిరమ్బుమ్ - ఆశ్రయింపచేయుచున్న, తిరువేఙ్గడత్తానే - తిరుమలయందు వేంచేసియున్న ఓస్వామీ! పుగళ్ - ఉపాయము, ఒన్ఱు - ఒకటియు, ఇల్లా - లేని, అడియేన్ - దాసుడనైనసేను, ఉన్న డిక్కీళ్ - నీశ్రీపాదములక్రింద, అమర్ న్దు - అమరియున్నవాడవై, పుగున్దేన్ - ప్రవేశించితిని.

తా॥ సౌన్దర్యసౌగన్ధ్యమార్దవాదిగుణములచే నిరతిశయభోగ్యురాలైన పెరియపిరాట్టికూడ తృణకాలము విశ్లేషింపనియండనేక సెల్వత్తుడును నీవక్షస్థలమందు నిత్యవాసముచేయునట్లు నిరతిశయభోగ్యభూతుండవై, నిరుపమానందులైన వాత్సల్యాదికల్యాణగుణములుగలవాడవై, సకలజగద్రక్షకుడవై, నిత్యసూరిసేవ్యుడవై, వేంకటాద్రియందత్యన్తసులభుండవైవేంచేసియున్న ఓశ్రీమన్నారాయణుడా! నేనుసకలోపాయములను వదలి నీతిరువడికళ్ళే యుపాయముగాచిమ్మి యాశ్రయించితినని - ఈపాశురముద్వయార్థప్రతిపాదకమని పూర్వాచార్యులు నిర్వహించుదురు. ౧౦.

‡‡ అడిక్కీళ్ అమర్ న్దుపుగు న్దడియార్ వాళ్ మిన్నెన్నై ఉళ్ కొండుకుమ్*
పడిక్కీళ్లాప్పెరుమానై ప్పణనకుఱుగూర్ చ్చడగోపన్*
ముడిప్పా లొన్ఱాయిరత్తు త్తిరువేఙ్గడత్తుక్కైవై పత్తుమ్*
పిడిత్తార్ పిడిత్తార్ పిఱ్ పిరున్దు పెరియవానుళ్ నిలావువరే. ౧౧

అ॥ ఆడియార్ - ఓభక్తులారా! ఆడిక్కీళ్ - (నా) శ్రీపాదములక్రింద, ఆమర్ న్దు - (అనన్యప్రయోజనులై) ఆమరియుండి, పుగుందు - ప్రవేశించి, వాళ్‌మిన్ - ఉజ్జీవించుడి; ఎన్నై - అనియుపదేశించి, అరుళ్ - కొడుక్కుమ్ - కృపజేయుచున్న, పడి - విధమునకు, కేళ్‌మిన్ ఇల్లా - ఒప్పులేని, పెరుమూసై - సర్వేశ్వరునియుద్దేశించి, పగ్రనమ్ - పాలములచేసమృద్ధమైన, కురుగూర్ - కురుకాపురికిస్వామియైన, శడగోపక్ - నమ్మాళ్వార్లు, ముడిప్పాక్ - తమునుఃఖమునుశింపఁజేయుటకై, శొన్న - ప్రసాదించిన, ఆయిరత్తు - వెయ్యిపాశురములలోఁజేరిన, తిరువేఙ్గడత్తుక్కు - తిరుమలకుప్రతిపాదకమైన, ఇవైపత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, పిడిత్తార్ - ఆశ్రయించినవారిని (అభ్యసించినవారిని), పిడిత్తార్ - ఆశ్రయించినవారు, పెరియ - గొప్పమహిమగల, వానుళ్ - పరమపదమందు, పిరి పిరియన్దు - తను మహిమప్రకాశించునట్లుండి, నిలావువర్ - నిత్యానుభవము చేయుదురు.

శా॥ ఓభక్తులారా! మీరు మాయొక్క యీతిరువడికళ్ళనాశ్రయించి యుజ్జీవింపుడియని తన్నుశీఘ్రముచే తిరువడికళ్ళను చూపుచు ఉపదేశించుచున్న నిరవధికదయావంతులైన తిరుకేఙ్గడ ముడైయాళ్‌విషయమై నమ్మాళ్వార్లుప్రసాదించిన యీపదిపాశురముల నభ్యసించువారును, వారినాశ్రయించువారును శీఘ్రవైకుణ్ఠమందు వెళ్ళి నిత్యానన్దముననుభవింతురని. ౧౧,

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౬—పది, సంపూర్ణము.

ఇదివఱకు తిరువాయ్‌మొలి ఆఱుపదింటికి పాశురములు ౬౬౦

౭- పత్తు, ౧-వ తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక :— పెరియపిరాట్టిని పురుషకారముగాజేసికొని ప్రపత్తిచేసినప్పటికిన్ని వీరి మూలముగా ఈతిరువాయ్‌మొళియనెడి మహాప్రబన్ధమును సమాప్తిచేయింపదలచి వీరిని సర్వేశ్వరుడు స్వీకరించనందున, ఆళ్వార్లు మిక్కిలిదుఃఖార్తులై నన్నుస్వీకరింపక ఇన్ద్రియములనడుమ చడద్రోసి బాధించుటచే నీకేమియుపయోగమని ఘోషించుచున్నారు.

‡‡ ఉణ్ణిలావియవై వరాల్‌కుమైతీర్‌ త్తి యెన్నై యుగ్‌పాదపద్మయమ్*
నణ్ణిలావగై యే నలివానిన్ని మెణ్ణుగిన్ఱాయ్*
ఎణ్ణిలాప్పెరుమాయనే యిమ్మెయోర్‌గళ్‌తొళుమురగమ్మూన్ఱుడై *
అణ్ణలేయముదేయప్పనే యెన్నై న్నయూళ్వానే. ౧.

ఆ॥ ఎణ్ణిలా - అసఙ్ఖ్యేయమై, పెరు - అపరిచ్ఛిన్నమైన, మాయనే - ఆశ్చర్యవ్యాపారము గల ప్రకృతిసాధనముగాగలవాడా ! ఇమ్మెయోర్‌గళ్ - నిత్యసూరులచే, ఏత్తుమ్ - స్తుతింపబడినవాడవై, ఉలగమ్మూన్ఱు - లోకములుమూడింటిని, ఉడై - తనకుశేషముగా గలవాడవైన, అణ్ణలే - ఓస్వామీ! అముదే - ఓభోగ్యభూతుడా! అప్పనే - ఉపకారకుడా! ఎన్నై - నన్ను, ఆళ్వానే - (ఇదివఱలో) నిర్వహించినవాడా! ఉళ్ - లోపల, నిలావియ - ఉన్న, ఐవరాల్ - పంచేన్ద్రియములచే, కుమైతీర్‌ త్తి - బాధపెట్టి, ఎన్నై - నన్ను, ఉన్ - నీయొక్క, పాదపద్మయమ్ - శ్రీపాదపద్మములను, నణ్ణిలావగై - సమీపించకుండునట్లు, ఇన్నమ్ - ఇఁకను, నలివాన్ - బాధించుటకై, ఎణ్ణుగిన్ఱాయ్ - తలఁచుచున్నావు.

తా॥ ఓశ్రీయఃపతీ ! ఇదివఱలో నాకు నీవేగతియుఁడమని జ్ఞానమును గలిగించి రక్షించిన నీవిప్పుడు, నేను ప్రపత్తిచేసినప్పటికిన్ని, నన్ను నీతిరువడికళను బొందనివ్వక పంచేన్ద్రియముల నడుమ బడద్రోసిబాధించుచున్నావు. ఇదినీకు యుక్తముకాదని. ౧.

ఎన్నై న్నయాళుమ్‌వన్నోవారై న్దివై పెయ్ దిరాప్పగల్ మోదుమ్ మిన్ పోల్*
ఉన్నై న్నానణుగావగై శెయ్‌దుపోదిక్‌ కణ్ణాయ్*
కన్ను లేయముదేకార్‌ముగిల్‌వణ్ణనే కడల్ శూళుమ్‌కాక్కిన్ఱ *
మిన్ను నేమియినాయ్ పిన్నై యేనుడై వేదియనే. ౨.

ఆ॥ కన్నులే - పడికట్టెల్లమువంటివాడా ! అముదే - అమృతముపంటివాడా! కార్ - వర్షాకాలమందలి, ముగిల్ - మేఘమువంటి, వణ్ణనే - కాన్తిగలవాడా ! కడల్ - సముద్రముచే శూట్టబడిన, శూలమ్ - భూమిని, కాక్కిన్ఱ - రక్షించుచున్న, మిన్ను - ఊర్జ్వలమైన, నేమియినాయ్ - నుదురుగలవాడా ! పిన్నై - పాపముగలనాకు, (ప్రత్యక్షముగా సేవసాదించక), వేదియనే - వేదములచేదెలిసికొనదగినవాడా! ఎన్నై - నన్ను, ఆళుమ్ - వళపఱుచుకొనినవై, పన్ - క్రూరములై, కో - నన్ననిచుమించుచున్నవై, ఓర్ - అద్వితీయములైన, ఐవై - ఈ, ఐన్ద - పంచేన్ద్రియములను, పెయ్‌దు - సృజించియుంచి, ఇరాప్పగల్ - రేయింబ

గళ్లు, మొదువిత్తిట్టు - పీడించునట్లుజేసి, ఉన్నై-నిన్న, నాన్ - నేను, అణుగావగై - చేరకుండు విధమును, శెయ్దుపోదిక్కణ్ణాయ్ - చేసిపోతివినుమా.

తా॥ నిరతిశయభోగ్యుడవై జగద్రక్షకుడవైన శ్రీయఃపతీ! నన్ను పంచేంద్రియముల నడుమ పడద్రోసి వానికి నన్ను స్వాధీనపఱచి బాధించి నీతిరుఎడికళ్ళను బొందనివ్వకుండ చేసితివని. ౭.

వేదియానిఱ్ఱుమైవరాల్ నిన్నై యేనై మోదవిత్తు*ఉన్ తిరువడి
చ్చాదియావగై నీతడుత్తెక్ పెఱుదియన్దో*
ఆదియాగియగలిడమ్మున్డై త్తుణుమిళ్ న్దుకడన్దిడనిట్ట*
శోదినీణ్ముడియుగాగు తొణ్ణనేన్ మదుశూదననే. ౩.

అ॥ ఆదియాగి - జగత్కారణుడవై, అగల్ - విశాలమైన, ఇడమ్ - భూమిని, పడైత్తు - సృజించి, ఉణ్డు - ప్రింగి, ఉమిళ్ న్దు - బయటపఱచి, కిడన్దు - కొంచిచి, ఇడన్దిట్ట - (పాతాళము లోనుండి) విడతీసినవాడవై, శోది - ప్రకాశించుచున్న, నీళ్ - దీర్ఘమైన, ముడియాయ్ - కిరీటముగలవాడా! తొణ్డనేన్ - చపలుడవైననాయొక్క (పాపములను), మదుశూదనా - మధువనెడిరాక్షసునినిజంపినట్లు నశింపఁదీసినవాడా! వేదియానిఱ్ఱుమ్ - బాధించుచున్న, ఐవరాల్ - పంచేంద్రియములచే, నిన్నైయేనై - పాపముగలనన్ను, మొదువిత్తు - బాధపెట్టి, ఉన్ తిరువడి - నీశ్రీపాదమును, శాదియావగై - పొందకుండునట్లు, తడుత్తు - ఆడ్డగించి, నీ - నీవు, ఎన్ పెఱుది - ఏఫలమునుబొందెదవు? ఆన్దో - ఆనివిషాదోక్తి.

తా॥ జగత్తును సృజించి సకలవిగ్రములచే రక్షించిన ఓస్వామీ! ఇదివఱలో నాపాపములను బోఁగొట్టి రక్షించిన నీవిప్పుడు నన్ను పంచేంద్రియములచే పీడించి నీశ్రీపాదమును బొందకుండచేసి నందున నీకేమియు లాభములేదని. ౩.

శూదునానఱియావగై శుళ్ళిళియోర్ వగై క్కాట్టి*ఉన్నడి
ప్పోదునానణుగావగై శెయ్దుపోదిక్కణ్ణాయ్*
యాదుమెయ్యావరుమిన్ని నిన్నగమ్బాలొడుక్కి*ఓరాలినీళ్దిత్తై
మీదుశేర్ కుళ్ళివి యినై యేన్వినై తీర్ మరున్దే. ౪.

అ॥ యూదుమ్ - సకలచేతనములనున్ను, యావరుమ్ - సకలచేతనులనున్ను, ఇన్ని - ఒక టియు (రక్కక, నిన్నగమ్బాల్ - నీకుుదరమందు, ఒడుక్కి - ఆణచి, ఓర్ - ఒక, ఆలిన్ - మఱ్ఱిచెట్టుయొక్క, నీళ్ - పాదుమైన, ఇలైమీదు - దళముమీది, శేర్ - పవ్వళించిన, కుళ్ళివి - బాలుఁడవై, వినైయేన్ - పాపియైననాయొక్క, వినై - పాపములను, తీర్ - పోగొట్టెడి, మరున్దే - ఔషధమువంటివాఁడా! ఓర్ - క్రూరములైన, ఐవరై-పంచేంద్రియములను, కాట్టి - మూసించి, నాన్ - నేను, కూదు - చేయదగినకృత్యమును, ఆదియావగై - ఎఱుంగకుండునట్లు, శుళ్ళిళి - భ్రమింపఁజేసి, ఉన్నడిప్పోదు - నీశ్రీపాదపద్మములను, నాన్ - నేను, అణుగావగై - పొందకుండునట్లు, శెయ్దుపోదిక్కణ్ణాయ్ - చేసిపోతివినుమా.

తా॥ ప్రళయకాలమందు సకలజగత్తును దన యుదరములోనుంచుకొని వటదళమందు బవ్వళించిన ఆపద్బాంధవుడైన శ్రీయఃపతీ! నన్ను కృత్యాకృత్యజ్ఞానములేకుండ భ్రమింపజేసి ఇంద్రియ పరవశుండనై నీతిరహితుడికళ్ళను బొందకుండునట్లుచేసినందున నీశేమిపురుషార్థ? మని. ౪.

తీర్ మరుందినియెన్నునోయడుమ్ శెక్కిల్‌ట్టు త్తిరిక్కుమెవ్వై *
నేర్ మరుట్టుఱ్ఱు శ్రావడిత్తు నెగిళ్ప్ పాయ్‌క్కిన్ఱాయ్ *
ఆర్ మరుందినియాగువా రడల్ ఆయ్‌ందియశురర్ వన్ఱుమ్ *
వేర్ మరుట్టుత్తాయ్ విణ్ణుళార్ పెరుమానేయో. ౫.

ఆ॥ అడల్ - యుద్ధోన్ముఖమైన, ఆళి - సుదర్శనమును, ఏన్ది - ధరించి, ఆశురర్ - అసురులయొక్క, వన్ - క్రూరమైన, కులమ్ - వంశమును, మరుట్టువేర్ - ప్రక్కబేగుతోకూడ సమూలముగా, అట్టుత్తాయ్ - ఛేదించినవాడా! విణ్ణుళార్ - పరమపదవాసులకు, పెరుమానే - మిర్వాహకుడా! తీర్ - తీర్చదగిన, మరుందు - మంత్ర (ప్రతిక్రియ), ఇన్ని - లేక, ఐన్దు - అయిదు విషయములనెడి, నోయ్ - వ్యాధులచే, అడుమ్ - బాధించుచున్న, శెక్కిల్ - శరీరమనెడి యంత్రమందు, ఇట్టు - వేసి, తిరిక్కుమ్ - త్రిప్పునట్టి, ఐవరై - పంచేంద్రియములను, శేర్ - ఎరుగనున్న, మరుట్టు - ప్రక్కలయందును, ఊడైత్తా - ఉండునట్లు, ఆడైత్తు - ఉంచి, నెగిళ్ప్పాక్ - తమపట్టనుండి త్రోయువారికి, ఒక్కిన్ఱాయ్ - సమానుడవైయున్నావు; ఇని - ఇక మీద, మరుందానువార్ - (ఈవ్యాధిని) ఔషధమువలె తీర్చువారు, ఆర్ - ఎవరగునురు?

తా॥ ఆశ్రితవిరోధులను సమూలముగా నశింపజేసిన ఓస్వామీ! నన్నీ శరీరమందుంచి యింద్రియములను చుట్టుగోడవలెపెట్ట కదలుటకుగూడ దోపలేకుండజేసి శబ్దాదివిషయములను శాముండటం సృజించి నన్ను బాధించుట నీకుచితముకాదని. ౬.

విణ్ణుళార్ పెరుమాట్కడిమై శెయ్‌వారై యుమ్ శెఱు నైప్పులనిన్ఱై *
మణ్ణుళ్నిన్ఱ పొఱ్ పూలెఱ్ శెయ్యా మనీయుమ్ విట్టాల్ *
పణ్ణుళాయ్ కవితన్నుళాయ్ వత్తియినుళ్ళాయ్ పరమా శనే వన్ఱెన్
కణ్ణుళాయ్ నెఞ్చుళాయ్ శొల్లుళాయెన్ఱు శొల్లాయే. ౭.

ఆ॥ విణ్ణుళార్ - పరమపదమందున్నవారై, పెరుమాట్కు - సర్వేశ్వరుడవైనందుకు, అడిమై శెయ్‌వారైయుమ్ - కైంకర్యముచేయువారినిగూడ, శెఱుమ్ - బాధించుచున్న, ఇవై ఐమ్పులక్ - ఈపంచేంద్రియములు, మణ్ణుళ్ - భూలోకమందు, ఎన్నై - నన్ను, పొఱ్ పూల్ - పాంశివయెడల, మనీయుమ్ - నీవును, విట్టాల్ - విడిచినయెడల, ఎన్ శెయ్యోమ్ - ఎమిచేయుదుము? వణ్ - నాయార్తధ్వనియందు, ఊళాయ్ - ఉన్నవాడవై, కవితన్నుళాయ్ - ధామూలయందున్నవాడవై, పత్తియినుళ్ళాయ్ - బాధక్తియందున్నవాడవై, కణ్ణుళాయ్ - నేత్రములోనున్నవాడవై, నెఞ్చుళాయ్ - మనస్సునందున్నవాడవై, శొల్లుళాయ్ - వాక్కునందున్నవాడవై, పరమ్ - సర్వాధికుడవైన, ఈశనే - నియామకుడా! వన్ద - వచ్చి, ఒళ్ళ - ఒకమాట, శొల్లాయ్ - చెప్పుమా.

తా॥ నిర్వికారమైన చరమపదమందు నివసించెడి గరుడప్రభృతి నిత్యసూరులనుగూడ భ్రమింపఁజేయుమన్న పంచేంద్రియములు భూలోకమందున్న నన్నే మేమిచేయవు? నాసకలావయవ ములయందును నివసించుచు నాదుఃఖములను దొలగింప సమర్థుఁడవైననీవు నాయా ర్థధ్వనినివినియైనను వచ్చి నాకుపాయము చెప్పుమాయని. ౬.

ఒన్దుమొళ్లిఒరు తినిల్‌నిత్యిలాద వోరైవర్ వన్‌కయవరై *
ఎన్దుయిర్‌కళ్ వెల్ గిప్పి సుఱ్‌తిరువరుళిల్లైయేల్ *
అన్దుతేవరశురర్ వాళ్ అలైకడలరవమళావి*ఓర్
కున్ఱమ్వెత్తవెన్దాయ్ నొడియేఱ్‌పరుగిన్నముదే. ౭.

అ॥ అన్దు - ఆప్పుడు, తేవర్ - దేవతలును, అసురర్ - అసురులును, వాళ్ - క్షేమమనుజేయఁగా, అలై - అలలుకొట్టుచున్న. కడల్ - సముద్రమందు, అరవమ్ - నాముకిని, ఆళావి - చుట్టి, ఓర్ - ఒక, కున్ఱమ్ - మందరపర్వతమును, వైత్త - (చలింపకుండ) నిలిపిన, ఎన్దాయ్ - ఓనాస్వామీ! నొడియేఱ్ - పాపియైన నేను, పరుగు - పానముజేయుటకు, ఇఱ్ - భోగ్యమైన, అముదే - అమృతమువంటివాఁడా! ఉఱ్ - నీయొక్క, తిరువరుళ్ - నిరవధిక మైనకృప, ఇల్లైయేల్ - లేకపోయినయెడల, ఒన్దుమొళ్లి - ఒకమాటనుజెప్పి, ఒరుత్తిగ్ - ఒక విధముగా, నిత్యిలాద - నిలువని, ఓర్ - త్రుంపులైన, ఐవర్ - ఆయిదువిధులై, వఱ్ - బలిష్ఠులైన, కయవరై - ఇంద్రియములనెడిదుష్టులను, యాఱ్ - నేను,ఎన్ద-ఎప్పుడు, వెల్‌కిల్వుఱ్-జయించెదను?

తా॥ శ్రీరాధ్యందు మందరపర్వతమునువేసి నాసుకినిద్రాడుగాజుట్టి చిలికి యమృతమును దేవతలకిచ్చిన ఉదారుఁడా! నీవుకటాక్షించనియెడల నేనింద్రియములను జయింపఁజాలనని. ౭.

ఇన్నముదెనత్తోన్ఱి యోరైవర్ యావరై యుమ్మయక్కు*నీవైత్త
మున్నమాయ మెల్లామ్ ముఱ్ఱువేరరిన్దు*ఎన్నైయుమ్
శిన్నముమ్‌తిరుమూర్ త్తియుమ్ శిన్దిత్తేత్తిక్కైకళ్‌కూప్పువేయరుళినక్కు*
ఎన్నమ్మాఎఱ్‌కిణ్ఱ ఇమైయోర్‌దమ్‌కులముదలే. ౮.

అ॥ ఎన్నమ్మా - నాకుతల్లివంటివాఁడా! ఎఱ్‌కిణ్ఱ - నాకుధవ్యమైనవాఁడా! ఇమైయోర్‌తమ్ కులమ్ - నిత్యసూరులసమూహమునకు, ముదలే - నిర్వాహకుఁడా! ఓర్ - విలక్షణ ములైన, ఐవర్ - శబ్దస్పర్శరూపరసగన్ధములనెడి ఆయిదువిషయములు, ఇఱ్ - అముదు - నిరతిశయభోగ్యములు, ఎన - అని, తోన్ఱి - తోచి, యావరైయుమ్ - ఎట్టివారినిగూడ, మయక్కు - భ్రమింపఁజేయుటకై, నీ -నీవు, వైత్త - ఉంచిన, మున్నమ్ - అనాదియైన, మాయమెల్లామ్ - సంసారమన్నింటిని, ముఱ్ఱు - సమూలముగా, వేర్ - మూలమును, అరిన్దు - ఛేదించి, ఎన్నై - నన్ను, ఉఱ్ - నీయొక్క, శిన్నముమ్ - శఙ్ఖచక్రాది చిహ్నములనున్న, తిరుమార్ త్తియుమ్-దివ్య విగ్రహమునున్న, శిన్దిత్తు - ధ్యానించి, ఏత్తి - స్తుతించి, కైతొళు - అంజలిచేయునట్లు, ఎన కుక్కు - నాకు, అరుళ్ - కృపఁజేయుము.

తా॥ నాయం దతివాత్సల్యముగల ఓ స్వామీ! చూచునప్పుడే సుఖకరంబులని తోచి బ్రహ్మాదులనుగూడ భ్రమింపఁజేయుచున్న శబ్దాదివిషయములు నన్ను బాధించకుండునట్లు వానినిసమూలముగా ఛేదించి, నీదివ్యావయవాచారులను ధ్యానించి స్తుతించునట్లు నాయందుగృపఁజేయుమూయని.

కులముదలడుమ్‌తీనైకొ ండువన్‌కుఱ్ఱియినిల్ వీఴ్‌క్కుమెవ్వై *
వలముదల్ కెడుక్కుమ్ వరమేత్తరుళ్ కణ్ణాయ్*
నిలముదలినియెవ్వులగుక్కుమ్ నిఱ్ఱనశెల్వనెవ్వి*పారుళ్
పలముదల్ పడైత్తాయ్ ఎన్‌కణ్ణా ఎన్‌పరఞ్చుడరే. ౯.

ఆ॥ నింమ్ముదల్ - భూమిమొదలైన, ఇని - ఇఁకనున్న, ఎవ్వులగుక్కుమ్ - సమస్తలోకములయందును, నిఱ్ఱనశెల్వనెన - స్థావరజంగమములనెఱి, పలపారుళ్ - అనేక వస్తువులను, ముదల్ - సృష్టికాలమందు, పడైత్తాయ్ - సృజించినవాఁడా! ఎన్‌కణ్ణా - నాకుధ్యమైనవాఁడా! ఎన్ - నాకునేపసాదించిన, పుగుమ్‌కుడరే - చరజ్యోతిస్స్వరూపుఁడా! కులమ్ - వంశమును, ముదల్ - సమూలము గా, ఆడుమ్ - నశింపఁజేయుచున్న, సినైకొ - పాపములకుఁగారణమై, ండు - క్రూరమై, వన్ - దుస్తరమైన, కుఱ్ఱియినిల్ - సంసారమనెడుపల్లమందు, వీఴ్‌క్కుమ్ - పడ ద్రోయుచున్న, ఐవరై - పంచేంద్రియములయొక్క, వలమ్ - బలమును, ముదల్ - సమూలముగా, కెడుక్కుమ్ - నశింపఁజేయుచున్న, వరమే అనుగ్రహమును, తన్దరుళ్ కణ్ణాయ్ - ఇవ్వుమా.

తా॥ సకలజగత్సృష్టయైన ఓపరిజ్యోతిస్స్వరూపుఁడా! వంశనాశకరంబులైసంసార మనెడి నరక మునకుహేతువైనపంచేంద్రియములు నన్ను బాధించకుండనశించునట్లుఅనుగ్రహింపుమాయని ౯.

ఎన్‌పరఞ్చుడరేయెన్రుమ్‌నైయలఱ్ఱి యున్నైత్తొమ్మైగట్కు*
అన్బరుగినిఱ్కు మదునిఱ్కుచ్చుమదుతన్దాయ్*
వన్‌పరఙ్గళ్‌కెడు త్తైవర్ తిశైతిశై వలిత్తెఱ్ఱుగిన్ఱనర్*
మున్‌పరవైకడై న్దముదజ్కొణ్డముూర్ త్తియో. ౧౦

ఆ॥ మున్ - మునుపు, పరవై - సముద్రమును, కడైన్ద - చిలికి, అముదమ్ - అమృతమును, కొణ్ద - తీసిన, మూర్త్తి - ఓనర్వ్యోమ్యరూఁడా! ఎన్‌పరమ్‌కుడరేయెన్ఱు - నాపర జ్యోతిస్స్వరూపుఁడా! యని, ఉన్నై - నిన్ను, అలఱ్ఱి - ఘోషించిచెప్పి, ఉన్ - నీయొక్క, ఇణై - చేరియున్న, తామరైగట్కు - శ్రీపాదపద్మములవియమైన, అన్బు - ప్రీతిచే, ఉరుగి - కరిగి, నిఱ్కుమ్ - ఉండదగిన, ఆదు - ఆభాగ్యము, నిఱ్క - ఉండఁగా, (దానినివ్యర్థ), ముమదు - శరీరమనెడిభారమును, తన్దాయ్ - ఇచ్చితివి. వన్ - క్రూరమైన, పరఙ్గళ్ - విషయముల నెడిభారములను, ఎడుత్తు - మోయించి, ఐవర్ - పంచేంద్రియములు, తిశైతిశై - ప్రతిదిక్కుల యందును, వలిత్తు - ఈడిచి, ఎఱ్ఱుగిన్ఱనర్ - బాధించుచున్నవి.

తా॥ ఓస్వామీ! నాకుస్వరూపానురూపముగా నీతిరునామానుసన్ధానము జేయుటగిన భాగ్యమునివ్వక ఇంద్రియములచే బాధపడునట్లు నన్ను సంసారమందు బడద్రోసి శరీరమనెడిమహా భారమును నాశిరస్సుమీఁదమోపితివని. ౧౦.

‡‡ కొణ్డమూర్ త్తియోర్ మూవరాయ్క్కుఁగణ్డ్రుళ్ పడైత్ తిత్తుక్కెడుక్కుమ్*
అప్పణ్డరీగక్కొప్పూళ్ప్ పునఅళ్ళియప్పనుక్కే*తొణ్డర్
తొణ్డర్తొణ్డర్తొణ్డర్ శెడగోపర్శొల్లాయిత్తుళిప్పత్తుమ్*
కణ్డుపాడవల్లార్ విణ్ పోమ్కిఱ్ఱులుమ్పగలే. ౧౧.

అ॥ కుణఙ్గళ్ - సత్వరజస్తమోగుణములచే, కొణ్డ - స్వీకరింపఁబడిన, మూర్త్తి - శరీరము గల, ఓర్ - విలక్షణులైన, మూవరాయ్ - బ్రహ్మవిష్ణురుద్రులనెడిమువ్వురిస్వరూపమై, పడైత్తు - సృజించి, ఆరిత్తు - రక్షించి, కెడుక్కుమ్ - సంహరించుచున్న వాఁడై, అప్పణ్డరీగమ్ - అట్టి (జగత్కారణమైన) చదుమును, కొప్పూళ్ - తిరునాభియందుగలవాఁడై, పునల్ - మహోజలమును, పళ్ళి - పడకగాగలవాఁడైన, అప్పనుక్కే - స్వామికే, తొణ్డర్ - దాసులైనవారికి, తొణ్డర్ - దాసభూతులకు, తొణ్డర్ - భక్తులైనవారికి, తొణ్డ - దాసులైన, శడగోప - నమ్మాళ్వార్లు, శొల్ - ప్రసాదించిన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలోఁజేరిన, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపది పాశురములను, కణ్డు - (మనకురత్నకమని) అనుసంధించి, పాడవల్లార్ - గానముచేయువారికి, కిఱ్ఱులుమ్పగలుమ్ - రాత్రింబగళ్లు, విణ్ పోమ్ - పాపములునశించును.

తా॥ రజస్తమస్స్వరూపులైన బ్రహ్మరుద్రులకన్న స్వామియైయుండి సృష్టిసంహారములను జేసి, తానుసత్వస్వరూపమైనవిష్ణ్వవతారమెత్తి రక్షించుచున్న శ్రీమన్నారాయణునికి చరమావధి దాసులైన నమ్మాళ్వార్లు ప్రసాదించిన యీపదిపాశురముల నధ్యయనించువారు ఇంద్రియములచే నెప్పుడును బాధపడరని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్

౭ - వ, తిరువాయ్ మొళి

ఆవతారిక:— ఈతిరువాయ్ మొళిలో, నమ్మాళ్వార్లు భగవద్విశ్లేషమును సహింపక పెరియ పెరుమాళ్ తిరువడికళ్ళలోఁప్రపత్తిచేసి అచ్చటకూడ తనమనోరథమును లభించక దుఃఖపర వశులై ఒకపిరాట్టియవస్థను బొందియుండగా, అప్పుడాపిరాట్టియొక్కతల్లి, వారిమా త్రైవిషయమై నీవేమిసఁబ్రలించియున్నావని పెరియ పెరుమాళ్ సంనిధిలో విన్నవించునూక్తులను సాదించు మన్నారు.

‡‡ కణ్ణుళుమ్పగలుమ్కిణ్ణుయిలఱియాళ్ కణ్ణనీర్క్ కైగళాలిఱైక్కుమ్*
శెణ్బుళక్కిరణ్డినుక్కై కూప్పుమ్ తామరై కణ్ణినేరళరుమ్*
ఎణ్బునేరిలా క్కోనునై న్నినైన్దు మిరునిలమ్కై తుూవారిరుక్కుమ్*
శెణ్బియల్ పాయ్నీర్ తిరుప్పరిత్తా యివళ్ తిఱ త్తెన్ శెయ్గిన్ఱాయే. ౧.

అ॥ కణ్ణుళుమ్ - రాత్రియందును, పగలుమ్ - దినమంతయును, కణ్ - నేత్రములయొక్క, తుయిల్ - నిదురను, అఱియాళ్ - ఎఱుఁగదు. కణ్ణనీర్ - కన్నీళ్ళను, కైగళాల్ - చేతులచేత, ఇఱైక్కుమ్ - జల్లును. శెణ్బుళక్కిరణ్డినుక్కు - శఙ్ఖచక్రములనిచ్చి, కైకూప్పుమ్ - అంజలిచే

యును. తామరైక్కణ్ ఎన్ఱు - పద్మముపంటి నేత్రములని చెప్పి, కళరుమ్ - శిథిలమనస్కురాలగును, ఈ నైవిట్టు - నిన్ను వదలి, ఎజ్జ నేతరిక్కే - ఎట్లు జీవించెదను, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. ఇరు - విశాలమైన, నిలమ్ - భూమిని, కై - చేతులచే, తుళావి - తడవుము, ఇరుక్కుమ్ - ఉండును, శెమ్ - సుందరమైన, కయల్ - మత్స్యములు, పాయ్ - ఎగుచున్న, నీర్ - జలములచేజొట్ట పడిన, తిరువరఙ్గత్తాయ్ - శ్రీరఙ్గనుందు బవ్వళించిన ఓస్వామీ! ఇవళ్ తిఱత్తు - ఈపెయొక్క విషయమై, ఎన్ శెయ్‌గిన్ఱాయ్ - ఏమి చేయుతలంచితివో.

తా॥ ఓశ్రీరంగనాథస్వామీ! ఈయాళ్వార్ల పెడిసాయకీనిన్ను విశ్లేషించియండలేక లేయింబగళ్ళు నిద్రించక దుఃఖించుచు నీయొక్క దివ్యావతార దివ్యాయుధముల ననుసంధింప సారంభించి దానికిక్తిలేక చేతుల నిత్తి నమస్కరించుచున్నది. ఈపెను నీవేమిచేయుతలంచితివో తెలియలేదని.

ఎన్ శెయ్‌గిన్ఱాయెఱ్ తామరైక్కణ్ణానెన్నుమ్ కణ్ణీర్ మల్‌గవిరుక్కుమ్*
ఎన్ శెయ్‌గేనెఱిసీర్ తిరువరఙ్గత్తాయెన్నుమ్ వెవ్వుయిర్‌త్తుయిర్‌త్తురుగుమ్*
మున్ శెయ్‌దవినై యేముగప్పడాయెన్నుమ్ ముగిల్‌వణ్ణాతగవిదో వెన్నుమ్*
మున్ శెయ్‌దివ్వులగముణ్డుమిఴ్ న్ఱనై యెన్ఱోలోముడిగిన్ఱదివ్వే. ౩.

అ॥ ఎన్ - నన్ను (వశపఱచుకొనిన) తామరైక్కణ్ణా - పద్మముపంటి నేత్రములగలవాఁడా! ఎన్ శెయ్‌గిన్ఱాయ్ - ఏమి చేయుచున్నావు, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. కణ్ - నేత్రములయందు, నీర్ మల్‌గ - నీళ్లునిండునట్లు, ఇరుక్కుమ్ - ఉండును. ఎఱి - అలలుకొట్టుచున్న, నీర్ - జల ముగల, తిరువరఙ్గత్తాయ్ - శ్రీరంగమునకుఱాథుఁడా! ఎన్ శెయ్‌గేన్ - ఏమిచేసెదను, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. వెవ్ - వేడిగా, ఉయిర్‌త్తుయిర్‌త్తు - నిట్టూర్పులువిడివిడిచి, ఉరుగుమ్ - కరుగును. మున్ - జన్మాంతరమందు, శెయ్‌ద - చేసిన, వినైయే - ఓపాపమా! ముగప్పడాయ్ - నా ముందఱరమ్మ, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. ముగిల్‌వణ్ణా - మేఘముపంటి వర్ణముగలవాఁడా! తగ విదో - (నీకిది) తగుమైనదాో ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. ఇవ్వులగమ్ - ఈలోకములను, మున్ శెయ్‌దు - మునుపుసృజించి, ఉణ్డు - మ్రింగి, ఉమిఴ్ న్ఱ - క్రక్కి, ఆళ్‌న్ఱాయ్ - కొలిచిన వాఁడా! ఇవళ్ తనక్కు - ఈపెకు, ముడివు - పర్యవసానము, ఎన్ఱోలో - ఎట్టిదో?

తా॥ జగద్రక్షకుఁడవైన ఓశ్రీరంగనాథుఁడా! ఈపె "ఓస్వామీ! నన్నొందుకోట్లు బాధించుచున్నావు? నేనీబాధను సహింపలేనే. ఇది నాపాపమాో ఓరంగనాథా! నీవిట్లు బాధపెట్టుట మంచిదికాదు" అనిచెప్పుచున్నదే, ఈమెకేమిగతి చెప్పుమాయని. ౪.

వట్కిలళిత్తై యుమ్మణివణ్ణా వెన్నుమ్ వానమేనోక్కుమ్మెయ్‌యాక్కుమ్*
ఉట్కుడై యశురరయిరెల్లాముణ్డు వోరువనేయెన్ను ముళ్ళురుగుమ్*
కట్కిలీయున్నై క్కాణుమూఱురుళాయ్ కాగుత్తాకణ్ణనేయెన్నుమ్*
తిట్కొడిమదిళ్ తూఴ్ తిరువరఙ్గత్తా యివళ్ తిఱత్తే శెయ్‌దిట్టాయే. 3.

అ॥ ఇళైయుమ్ - కొంచమైనను, వట్కు - లజ్జను, ఇలళ్ - కలదికాదు, మణివణ్ణా - నీలమణివర్ణమువంటిమేనుగలవాఁడా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. వానమే - (నీవు పరమపదమునుంచి

వచ్చుటకుమార్గమైన) ఆకాశమునే, నోక్కుమ్ - చూచును. మైయక్కుమ్ - భూమిని మరియు ఊట్టుడై - బలముగల, ఆళురర్ - అసురులయొక్క, ఉయిరెల్లామ్ - ప్రాణములన్నింటిని, ఉణ్ణ - నశింపజేసిన, ఒరువనే - అద్వితీయుడా! ఎన్నుమ్ - అని చెప్పును. ఉళ్ళుగుళ్ - మనస్సులోకరుగును. కట్కుమ్ - నేత్రములకు, ఇలీ - విషయముకానివాడా! ఉన్నై - నిన్ను, కాణుమాఱు - నేరుచున్నట్లు, అరుళాయ్ - కృపజేయుము, కాగుత్తా - రక్షింపుమా! ఎన్నుమ్ - అని చెప్పును. తిణ్ - దృఢమైనదియు, కొడి - ధ్వజములుగలదియునైన, మదిళ్ - ప్రాకారములచే, కూర్ - చుట్టబడిన, తిరునరైయూర్ - శ్రీనరసింహుడు వ్యవస్థించిన ఓస్వామీ! ఇవళ్ తిఱత్తు - ఈమె విషయమై, ఎన్ శెయ్‌కిట్టాయే - ఏమిచేసితివి.

తా॥ ఓశ్రీరంగనాథుడా! ఈనాయకి నిర్లజ్జురాలై నీవు పరముపదమునుంచి వచ్చుచున్నావో యేమోయని యాశ్చర్యముతో చూచుచున్నది. నీవు వానంనుండి "ఓస్వామీ! సాధనాంతరపరులకు నీవగోచరుడవైనను నీయొక్క నిర్హేతుక కటాక్షమును పొందినవారికి రామకృష్ణాద్యవతారములయందు సేవసాదించినట్లు నాకును సేవసాదించరాదా" యనిచెప్పును. ఈమె విషయమందు నీవేమి నిర్ణయించితివో తెలియలేదని. 3.

ఇట్టకాల్ ఇట్టకై యుళాయిరుక్కు మెళ్ళుందలాయ్‌మయఙ్గుమ్ కైకూప్పుమ్*
కట్టమేగాదలెన్నుమూర్ చ్చిక్కుమ్ కడల్ నణ్ణాకిడియైకాణెన్నుమ్*
వట్టవాయ్ నేమివలత్తైయూవెన్నుమ్ వన్దిడాయెన్నైనీ మయఙ్గుమ్*
శిట్టనే శ్శెళ్ళునీర్ త్తిరువరఙ్గత్తా యివళ్ తిఱత్తే శిన్దిత్తాయే. ర.

అ॥ ఇట్టకాల్ - సఖియలచేనుంచబడిన కాళ్లుకలదియు, ఇట్టకైయుళాయ్ - సఖియలచేనుంచబడిన చేతులుకలదియునై, ఇరుక్కుమ్ - (స్మృతిలేకపరవశయైయై) ఉండును. ఎళ్ళుందు - (మూర్ఛనువదలి) లేచి, ఉలాయ్ - సంచరించి, మయఙ్గుమ్ - (తరువాత) మోహింపును. కైకూప్పుమ్ - చేతులనుమోడింపును. కాదల్ - ఆశ్చర్యముతో, కట్టమేయొన్ను - చెప్పెడియును, మూర్చ్చిక్కుమ్ - మూర్ఛింపును. కడల్ నణ్ణా - సముద్రమువంటి కాన్తిగలవాడా! కిడియైకాణ్ - నీవుమిక్కిలి క్రూరుడవుసుమా! ఎన్నుమ్ - అని చెప్పును. వట్టమ్ - మ్రుగ్గును, వాయ్ - ముఖముగల, నేమి - సుదర్శనమును, వలమ్కైయా - దక్షిణహస్తమందు ధరించినవాడా! ఎన్నుమ్ - అని చెప్పును వన్దిడాయ్ - వచ్చినీసరిపాటింపుము, ఎన్నైనీ - అనిపలుమారుచెప్పి, మయఙ్గుమ్ - మోహింపును. శిట్టనే - ఓశ్రీరంగయ్యుడా! శెళ్ళు - సమృద్ధమైన, నీర్ - జలములుగల, తిరువరఙ్గత్తాయ్ - శ్రీరంగమందు వేంచేసియున్నవాడా! ఇవళ్ తిఱత్తు - ఈమె విషయమై, ఎన్ శిన్దిత్తాయ్ - ఏమితలంచితివి.

తా॥ ఓశ్రీరంగనాథా! ఈనాయకి కొంతకాలము స్మృతిలేక మోహించియు, కొంతకాల మునకు తటాలునలేచి తిరిగినీకంజలిచేసి, "ఓనందకుడా! నన్ను కనికరించక మిక్కిలిక్రూరుడవైతివిమీ; నీయందాశ మిక్కిలి చెడ్డ, ఆయాశచేతనేకదా నేనింత బాధపడుతున్నాను" అని చెప్పియు, నీసుదర్శనహస్తముతో నాకొకమాట సేవసాదింపుమాయని ప్రతిక్షణమును మోహించుచుండును. ఇట్లు శ్రీనరసింహుడు వ్యవస్థించిన ఓస్వామీ! నీవీమెకేమిచేయతలంచితివని. ర

శిన్దిక్కుమ్‌తిశైక్కుమ్‌తేఱుమ్‌కైకూప్పుమ్ తిరువరఙ్గత్తుళ్ళాయెన్నుమ్
వన్దిక్కుమ్*ఆశ్చేమఱ్ఱక్కుణ్ణీర్‌మల్గ వన్దిడాయెన్నైనీ మయఙ్గుమ్*

అన్దిప్పోదవుణనుడలిడన్దానే యలై కడల్ కడైన్ద వారముదే*
శ్శన్దిత్తు శరణమ్‌శార్వదేవలిత్త తై యలై మెయల్ శెయ్‌దానే. ౫.

అ॥ అన్దిప్పోదు - సంధ్యాకాలమందు, అవుణన్ - హిరణ్యానురునియొక్క, ఉడల్ - శరీరమును, ఇడన్దానే - చీల్చినవాడును, అలై - అలలుకొట్టుచున్న, కడల్ - సముద్రమును, కడైన్ద - చిలికిన, అరముదే - నిరతిశయభోగ్యభూతుడును, శ్శన్దిత్తు - (నిన్ను) సమీపించి, ఉన్ శరణమ్ - నీయొక్కయడికళ్ళను, వార్వదు - పొందవలయునని, వలిత్ - పట్టుదలగల, తైయలై - ఈ నాయకిని, మైయల్ శెయ్‌దానే - భ్రమింపజేసినవాడునైన ఓశ్రీరంగనాథా! శ్శన్దిక్కుమ్ - (నీసౌన్దర్యాదులను) ధ్యానించును. తిశైక్కుమ్ - మోహించును. తేటుమ్ - తెలికగలదైయుండును. కైకూప్పుమ్ - చేతులనుజోడించును. తిరువరఙ్గత్తుళ్ళాయ్ - శ్రీరంగమందు వేంచేసియున్న ఓస్వామీ! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. వన్దిక్కుమ్ - నమస్కరించును. ఆళ్ది - అచ్చటనుండి, మళై - చల్లనైన, కణ్ణీర్ - బాష్పము, మల్గ - నిండునట్లు, వన్దిడాయ్ - వేంచేయుమా, ఎన్దైయే - అనిపలుమాఱుచెప్పి, మయక్కుమ్ - మోహించును.

తా॥ ఓశ్రీరంగనాథా! ఈనాయకి నీసౌన్దర్యాదులను దలంచి వ్యామోహపడి పలుమాఱు మోహించును. అందరకతీశంకతోమొనట్లు మధ్యమధ్యలేచి మంచితెలివితోనుండి నీతిరునామములనుచెప్పి పిలిచియంజలిజేసి నిండుమనస్సమర్పించి దుఃఖించును. "ఓస్వామీ! నాకు సేవసాదింపుమా" యని ప్రార్థించును. ఓహిరణ్యానురసంహారకుడా! నిన్ను బొందవలయునని యాశించిన యీ నాయకిని నీవిట్లు మోహపెట్టితివని. ౫

మెయల్ శెయ్‌దెన్నై మనమ్‌కవర్ న్దానేయెన్నుమ్ మాయూయనేయెన్నుమ్*
శెయ్యవాయ్‌మణిగోయెన్నుమ్ తణ్‌పునల్ శూళ్ తిరువరఙ్గత్తుళ్ళాయెన్నుమ్*
వెయ్యవాళ్ తణ్‌ముగిల్వణ్ణనెన్నుమ్ విణ్ణోర్ ముదలెన్నుమ్*
పైయ్‌కోళ్ పామ్బణైయాయినళ్ళీ అడి ఇరుళాయ్ పావియేన్ శెయ్‌దవాఱిదువే. ౬.

అ॥ ఎన్నై - నన్ను, మైయల్ శెయ్‌దు - మోహింపజేసి, మనమ్ - మనస్సును, కవర్ న్దానే - అపహరించినవాడా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. మాయూయనే - గొప్ప ఆశ్చర్యకరమైన వ్యాపారములవాడా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. శెయ్య - ఎఱ్ఱనైన, వాయ్ - ఆగ్రమునగలవాడై, మణియే - రత్నమువలె ప్రకాశింపువాడా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. తణ్ - చల్లనైన, పునల్ - జలముచే, శూళ్ - చుట్టబడిన, తిరువరఙ్గత్తు - శ్రీరంగమందు, ఉళ్ళాయ్ - వేంచేసియున్నవాడా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును వెయ్య - (విరోధులయందు) క్రూరమైన, వాళ్ - నంచకమును, తణ్డు - కొమోదకిని, శఙ్గుళ్ళక్కుమ్ - శంఖచక్రములను, విల్ - శార్ఙ్గమును, ఏన్దుమ్ - ధరించుచున్న, విణ్ణోర్ ముదల్ - నిత్యసూరినిర్వాహుడా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. పైయ్‌కోళ్ - విశాలమైన ఫణములుగల, పామ్బు - ఆదిశేషుని, అణైయాయ్ - శయ్యగాగల వాడా! ఇవళ్ తిఱత్తు - ఈనాయికియందు, అరుళాయ్ - కృపజేయుము, (అది) పావియేన్ - పాపముగల నాయొక్క, శెయ్‌దవాఱు - పాపమునుచేవచ్చినది.

తా॥ అనన్తశాయియైన శ్రీరఙ్గశాథా! ఈనాయికి, "నీసౌందర్యాదులన్నిన్ను పంచాయుధములన్నిన్ను నాకుఁగనుపఱచి నన్ను మోహపెట్టి నామనస్సు నపహరించికొనిపోయి ఆదిగమనీయుఁడైన శ్రీరంగమందు బవ్వళించిన ఓస్వామీ!" యని పలుమాఱుచెప్పి మోహించుచున్నను ఈవెను నీవు గూఁడించకపోయినది నీదోషముకాదు. ఆది నాపాపమేయని. ౬

పాలతున్బఙ్గళిప్బఙ్గళ్ పడైత్తాయ్ పఱ్ఱిలార్ పఱ్ఱనిన్తానే*
కాలశక్కరత్తాయ్ కడలిక్కఙ్గుఁ కడల్వణ్ణాకణ్ణనేయెన్నుమ్*
శేల్‌కొళ్ తణ్ పునల్ సూళ్ తిరువరఙ్గత్తాయెన్నుమ్ మేతీర్ త్తనేయెన్నుమ్*
కోలమామత్తి కిణ్ ఎనిమల్‌గవిరుక్కు మెన్నుడై కోమళక్కొఁడ్డినే ౭.

అ॥ ఎన్నుడై - నాయొక్క, కోమళమ్ - మృదువైన, కొఁడ్డు - చిగురువంటి అవలెనున్నియాకె, పాల - (ఆయా) స్థలములయందు, తున్బఙ్గళ్ - దుఃఖములనున్న, ఇన్బఙ్గళ్ - సుఖములనన్న, పడైత్తాయ్ - సృజించినవాఁడా! పఱ్ఱిలు - పాఱనాంతరము, ఇలార్ - లేనివాఁడు, పఱ్ఱు - ఆశ్రయించుటన్లు, నిన్నానే - వేఁచెపియున్న వాఁడా! కాలమ్ - కాలములనుసృజించి, శక్కరత్తాయ్ - సుదర్శనము వంటివాఁడా! కడల్ - సముద్రములలో, ఇడమ్‌కొండు - నిద్రించుచున్న, కడల్ వణ్ణా - సముద్రమువంటితిరుమేనుగలవాఁడా! కణ్ణనే - శ్రీకృష్ణుఁడా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. శేల్‌కొళ్ - చుల్లనియుదకము, తణ్ - చల్లనైన, పునల్ - జలమునఁబే, శూళ్ - చుట్టఁబడిన, తిరువరఙ్గత్తాయ్ - శ్రీరంగమందు వేఁచేసియున్న వాఁడా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును ఎన్‌తీర్ త్తనే ఎన్నుమ్ - నన్ను పరిపూర్ణురాలై చేసినవాఁడాయని చెప్పును. కోలమ్ - సుందరమై, మా - గొప్పదై, మత్తి - చల్లనైన, పని - నీరు, కణ్ - నేత్రములయందు, మల్‌గ - నిండునట్లు, ఇరుక్కుమ్ - (స్థిరురాలై) ఉండును.

తా॥ ఓశ్రీరంగనాథస్వామీ! మృదుస్వభావముగల యీనాయకి "విరోధులకు దుఃఖములను భక్తులకు సుఖములనునిచ్చువాఁడై, అనన్యగతికులకు రక్షకుఁడై, ఆశ్రితులకొఱకు పరమపదమునుంచి వచ్చి పూర్ణావతారార్చావతారరూపములుగా నవతరించినవాఁడవైన ఓ శ్రీరంగనాథా!" యనిచెప్పి నేత్రములయందునీళ్ళను బ్రవహింపఁజేయును కేమియుదోచక స్తబ్ధురాలైయున్నది.

కొఱ్ఱుడైవానవర్ గట్కు మ్ కున్నేన్ది కోనిరై కాత్తవెన్నుమ్*
అఱ్ఱుదోఱుమాయినల వెవ్వయిర్‌క్కు మఱ్ఱవణ్ణనేయెన్నుమ్*
ఎఱ్ఱుమేల్ నోక్కియెమ్మైప్పిలళిరుక్కు మెఱ్ఱినేనోక్కుగేనెన్నుమ్*
శెఱ్ఱుడమ్బునల్ సూళ్ తిరువరఙ్గత్తా యెన్ శెయ్‌గేనెన్ తిరుమగిట్కు. ౮.

వానవర్ గట్కు - నిత్యసూరులకు, కొఱ్ఱుడై - నిర్వాహకుఁడా! ఎన్నుమ్ అనిచెప్పును. కున్నేన్ది - గోవర్ధనపర్వతమునెత్తి, కోనిరై - గోసమూహములను, కాత్తవన్ - రక్షించినవాఁడా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. ఆఱ్ఱుమ్ - ఏడుమను. తొఱ్ఱుమ్ - నమస్కరించును. ఆవి - ఆత్మ, ఆనల - దగ్ధమగునట్లు, వెవ్వయిర్‌క్కుమ్ - వేడివేడిగా నిట్టూర్పువిడుచును. అఱ్ఱవణ్ణనే - శ్యామవిగ్రహుఁడా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. ఎఱ్ఱుమ్ - లేచి, మేల్‌నోక్కి - పైనచూచి, ఇమైప్పిలళ్ ఇరుక్కుమ్ - ఱెప్పలొట్టకుండనుండును. ఎఱ్ఱినే - ఏవిధముగా, నోక్కుగేనె - (నిన్ను) వీక్షించెదను, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. శెఱ్ఱుమ్ - సమృద్ధమై, అడమ్ - వ్యాపించియున్న,

పుసల్ - జలముచే, కూప్ప్ - చుట్టబడిన, తిరువరజ్గత్తాయ్ - శ్రీరంగమందు బవ్వళించినవాఁడా! ఎన్ - నాయొక్క, తిరుమా ట్టుక్ - శ్రీమహాలక్ష్మితో సహనురాలైన యీపెకు, ఎన్‌కెయ్ శేక - ఏమిచేసెదను?

తా॥ ఓశ్రీరంగనాథస్వామీ! ఈనాయకి, "ఓదేవాధిదేవుఁడా! ఓగోవర్ధనధారీ! ఓశ్యాము సుందరుఁడా!? యని నీతిరునామములను జెప్పి పిలిచి వేడివేఁగి నిట్టూర్పులిడుచు దుఃఖించి నిన్ను నమస్కరించుచు తిట్టాలుసలేచి పైనచూచి, నీవురానందున, "ఓస్వామీ! నిన్ను సేవించుట కుపాయమెఱుఁగక యున్నానని" చెప్పి మోహించునున్నది. ఈపెకు నేనేమియుపాయము చేసెదనని. ౯.

‡‡ ఎన్ తిరుమగళ్ శేర్ మార్వనేయెన్నుమెన్నుడై యూవియేయెన్నుమ్*
నిన్ తిరువెయిర్ పాలిడైన్నీక్కొండ నిలనుగళ్ కేళ్వనేయెన్నుమ్*
అన్నురువేఱ్ఱుమ్ తన్నువినీక్కొండ ఆయ్‌మగళన్బనేయెన్నుమ్*
తెన్ తిరువరజ్గమ్‌కోయిల్ కొండానై తెళిగిలోమ్ముడివిలా తనక్కే. ౯.

అ॥ ఎన్ - నాకుపురుషకారభూతయైన, తిరుమగళ్ - పెరియపిరాట్టి, శేర్ - నిత్యవాసము జేయుచున్న, మార్వనే - వక్షస్థలముగలవాఁడా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పను. ఎన్నుడై - నాయొక్క, ఆవియే - ప్రాణభూతుఁడా! ఎన్నుమ్ - అని చెప్పను. నీ - నీవు, నిన్ తిరువెయిర్ పాల్ - నీయొక్కసుందరమైన దంతముచే, ఇడవ్డకొండు - విడతీసికొనివచ్చిన, నిలమగళ్ - భూమిపిరాట్టికి, కేళ్వనే - వల్లభుఁడా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పను. అన్ను - అప్పుడు, ఉరు - పిడుగువలె (గర్జించుచున్న), ఏఱ్ఱుమ్ - సప్తవృషభములను, తఱ్ఱువి - కాగలించుకొని, నీ - నీవు, కొండ - స్వీకరించిన, ఆయ్‌మగళ్ - నప్పిన్నపిరాట్టికి, అన్బనే - ప్రేతివిషయుఁడా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పను. తెన్ - దక్షిణమందున్న, తిరువరజ్గమ్ - శ్రీరంగమును, కోయిల్ కొండానే - వాసస్థానముగా స్వీకరించినవాఁడా! ఇవళ్ తనక్కు - ఈపెకు, ముడివు - దుఃఖావసానమును, తెళిగిలేక - నిశ్చయించలేను.

తా॥ ఓశ్రీరంగనాథా! ఈనాయక, "శ్రీభూనీదేవులకును నాకును ప్రాణనాథుడా!" యని నిన్నెల్లప్పుడు ననుసంధించుచు భేదించుచున్నది ఈపెకు మెప్పుడుతీరునో తెలియలేదని. ౯.

ముడివిలా తనక్కొన్ఱుత్తీరిలేనెన్నుమ్ మూవులగాళియేయెన్నుమ్*
కడికమ్ழ్ కొన్ఱైచ్చూడి యనేయెన్నుమ్ నాన్ముగక్కడవుళేయెన్నుమ్*
పడివుడై వానోర్ తలైవనేయెన్నుమ్ వణ్ తిరువరజ్గనేయెన్నుమ్*
అడియుడై యూదాళ్ పోలివళిగియుడై న్దనళ్ ముగిల్వణ్ణనడియే. ౧౦.

తా॥ ఇవళ్ - ఈనాయిక, తనక్కు - తనకు, ముడివు - దుఃఖానావసానమునకుపాయము, ఒన్ఱు - ఒకటియయు, ఱుతీరిలేక - తెలిసికొనలేను, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పను. మూవులగు - మూడు లోకములకును, ఆళియేయెన్నుమ్ - నిర్వాహకుఁడాయని చెప్పను. కడికమ్ழ్ - మిక్కిలి పరిమళించుచున్న, కొన్ఱైకొన్ఱైయసెడిపుష్పమును, శూడియసేయెన్నుమ్ - జటయందు ధరించిన రుద్రునికి

నిర్వాహకుఁడా ! యనిచెప్పను. నాన్ముగక్కడవుళ్ ఎన్నుమ్-చతుర్ముఖబ్రహ్మకు నిర్వాహకుఁడా ! యని చెప్పను. వడివుడై - (తనతోసమానమైన) దివ్యదేహములగల, వానోర్ - నిత్యసూరులకు, తలైవనే - నిర్వాహకుఁడా ! ఎన్నుమ్ - అని చెప్పను, వణ్ - ఉదారమైన, తిరువరఙ్గనే ఎన్నుమ్ - శ్రీరంగమందువేంచేసియున్న స్వామీ ! యనిచెప్పను అడి - (నీ) శ్రీపాదములను, అడైయాదార్ పోల్ - పొందనిదానివలెనుండి, ఇవర్ - ఈపె, ముగిల్‌వణన్ - మేఘమువంటి కాన్తిగల నీయొక్క, అడి - శ్రీపాదములను, ఆణుగి - సమీపించి, అడైన్దనర్ - పొందినది.

తా॥ ఓశ్రీరంగనాథా ! ఈనాయిక, "సమస్తలోకములకును, బ్రహ్మరుద్రాదులకును నిత్యనూతులకును నిర్వాహకుడైయుండియు సంసారులపఁగూడ సేవసాఁదించుటకై శ్రీరంగమందు బవ్వళించిన ఓశ్రీరంగనాథుఁడా ! నిన్ను సేవింపక నేనునుధ్వంచుచున్న యీబాధ నాకెప్పుడుతీరునో తెలియలే" దని చెప్పుచున్నది. ఈపెయొక్క బాధనుజూచి నీతిరువుళ్ళమ్ములో బొందదని తలంచియుంటిమి, అట్లుగాక నీ శ్రీపాదముల నిప్పుడేచేరి యానందించుచున్నదని. ౧౦.

** ముగిల్‌వణ్ణనడియైయడైన్దరుళ్ తూడియుయ్న్దవర్ మొయ్‌పునల్ పొరునల్ *
తుగిల్‌వణత్తునీర్ చ్చెర్ప్పవ్ వణ్‌శ్శోల్ తూ వణ్‌కురుగూర్ చ్చడగోపన్ *
ముగిల్‌వణనడిమేల్ శొన్నశొల్‌మాలై యాయిర త్తిప్పత్తుమ్‌వల్లార్ *
ముగిల్‌వణవాన త్తియెయవర్ తూయ్‌విరుప్పర్ పేరిన్బవెళ్ళత్తే. ౧౧.

ఆ॥ ముగిల్‌వణన్ - మేఘమువంటికాన్తిగల శ్రీరంగనాథునియొక్క, అడియై - శ్రీపాదములను, అడైన్ద - పొంది, అరుళ్ తూడి - (వాని) కృపనుధరించి, ఉయ్న్దవన్ - ఉజ్జీవించినవారును, మొయ్ - సమృద్ధమైన, పునల్ - జలముగల, పొరునల్ - తామ్రపర్ణియొక్క, తుగిల్ - ధూతవస్త్రమువలె, తూ - నిర్మలమైన, నీర్ - జలముయొక్క, (ప్రక్క-ప్రదేశమందు), శేర్ప్పన్ - వేంచేసియుండువారును, వణ్ - సుందరంబులైన, పొఱ్‌శోలలచే, తూ - చుట్టబడిన, వణ్ - సంపద్యుక్తమైన, కురుగూర్ - కురుకాపురికి స్వామియైనవాని, కడగోపన్ - నమ్మాళ్వార్లు, ముగిల్‌వణ్ణనడిమేల్ - మేఘమువంటికాన్తిగల శ్రీరంగనాథుని శ్రీపాదముల విషయమై, శొన్న - ప్రసాదించిన, శొల్‌మాలై - శబ్దసందర్భములైన, ఆయిరత్తు - వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, వల్లార్ - అధ్యయనించువారు, ముగిల్ - మేఘమువంటి, వణ్ణమ్ - వర్ణముగల, వానత్తు-పరమపదమందలి, ఇమైయవర్-నిత్యసూరులు, తూ - చుట్టుకొనియుండగా, పేర్ - గొప్ప, ఇన్బవెళ్ళత్తు - ఆనన్దసాగరమందు, ఇరుప్పర్ - (అవగాహించి) ఉందురు.

తా॥ శ్రీరంగనాథునివిషయమై నమ్మాళ్వార్లు ప్రసాదించిన యీపదిపాశురముల నధ్యయనించువారు శ్రీవైకుణ్ఠమందు ఆపర్యన్తానన్దము ననుభవింతురని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

3 . వ తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక:— ఈతిరువాయ్‌మొళిలో, తల్లి చెప్పమన్న తిరుమామణివంటి యాళ్వార్ల నెదురాయకి స్వస్థచిత్తురాలై తిరుప్పేరాయనెదుటివ్యవధేశమునకు వెళ్ళవలెనియుద్యోగింప, దానిని తల్లినిషేధింప. మీరుషేధించిన వెళ్ళెదనని ప్రతిపాదించుచున్నారు.

వైళ్ళ్‌ళ్‌ళ్‌

పోయ్ - పోయి, తేన్ - తుమ్మెదలచే, మొయ్‌త్త - పూర్ణమైన, పూమ్‌పాళ్ - పుష్పతోట లచేతను, తేన్ - చల్లనైన, పణై - జలప్రదేశములచేతను, శూళ్ - చుట్టబడిన, తెన్ - స్పృహణీయమైన, తిరుప్పేరైయిల్ - తిరుప్పేరైయందు, వీఱ్ఱిరుంద - తనమహిమప్రకాశించు నట్లువేంచేసియున్న, వానప్పిరాన్ - అపరిచ్ఛిన్నమహిమగలవాడును, గుణవణ్ణ - రత్నము వంటి కాన్తిగలవాడునైన, కణ్ణ - శ్రీకృష్ణునియొక్క, శెమ్ - ఎఱ్ఱనై, కని - పండువలె, ఇన్ - భోగ్యమైన, వాయ్ - అధరమందు, తిఱత్తిదు - మగ్నమైనది.

తా॥ నుందరులైన ఓసఖియలారా! ఓతల్లులారా! ఇకనున్న ఓస్త్రీలారా! మీరు నన్ను నిషేధించినను, నామనస్సు నిరతిశయభోగ్యమైన తిరుప్పేరైయందు వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరునియొక్క దివ్యావయవసౌందర్యమందు మగ్నమై నాకుస్వాధీనము కాకపోయినది. దానిని నేనునిషేధింపఁజాలను. నేనేమిచేసెదనని.

౨.

శెఱ్ఱివాయ్ తిఱత్తదాయుమ్ శెఱ్ఱడర్ నీణ్ముడిత్తాళ్ నన్దదాయుమ్*
శొఱ్ఱుమశోక్కరమ్‌కణ్డుగన్దుమ్ తామరైక్కణ్ణళుక్కన్ తీర్న్దుమ్*
తిఱ్ఱిరుమ్‌నాళుమ్‌విళావాదాద తెన్ తిరుప్పేరై యిల్ వీఱ్ఱిరున్ద*
నఱ్ఱిణ్ పిరానుక్కెన్నిఞ్జొల్లో నాణునిత్తై యుమిళన్దదువే. 3.

అ॥ తోళీ - ఓసఖీ! ఎన్ నెఞ్చమ్ - నామనస్సు, శెమ్‌కని - పండినపండువలె, ఇన్ - భోగ్యమైన, వాయ్ - అధరమయొక్క, తిఱత్తదాయుమ్ - ప్రకారమునకుపశపడినదియు, శెమ్ కుడర్ - ఎఱ్ఱని తేజస్సుగల, నీళ్ - పెరిగియున్న, ముడి - కిరీటమునకు, తాళ్ నన్దదాయుమ్ - లోపడినదియు, శశ్శోదు - శ్రీపాఞ్చజన్యముతోగూడ, శశ్కరమ్ - సుదర్శనమును, కణ్ - నేవించి, ఊగన్దుమ్ - నన్తోషించియు, తామరైక్కణ్ణళుక్కు - పద్మనేత్రములయందు, అన్ఱి - ఇతరవిషయములనువిడిచి, తీర్న్దుమ్ - ప్రవణమైనదియునై, తిఱ్ఱిరుమ్ - ప్రతిమనములయందును, నాళుమ్ - ప్రతిదినములయందును, విళా - ఉత్సవము, ఆదాద - ఎడతెగని, తెన్ - భోగ్యమైన, తిరుప్పేరైయిల్ - తిరుప్పేరైయందు, వీఱ్ఱిరున్ద - వేంచేసియున్న, నఱ్ఱిణ్ పిరానుక్క - మనవినిమిత్తమై (అర్చావతారమెత్తిన) ఉపకారకునికి, నాణుమ్ - లజ్జనున్ను, నిఱై యుమ్ - గుణపూర్తినిన్ని, ఇళన్దదు - పోగొట్టుకొనినది.

తా॥ ఓసఖీ! నామనస్సు నితోత్సవముగానున్న తిరుప్పేరయందు వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరునియొక్క దివ్యావయవదివ్యాభరణములను సేవించియాభోగ్యతయందు మగ్నమై, లజ్జమొద లగుతనసుస్వగుణములను బోగొట్టుకొనినది. ఇకమీయుపదేశము నాయందేమియు నుపయోగించదని.

ఇళన్ద వియామ్‌మైఅత్తుప్పోన వెన్నెఞ్జినారుమఞ్జే
ఒళిన్దార్*ఉళన్దినియూరై కొక్కెన్నుం శాగో ఓదక్కడలొలిపోల్*ఎఙ్గుమ్
ఎళున్దనల్ వేదత్తొలినిన్ఱోఙ్గు తెన్ తిరుప్పేరై యిల్ వీఱ్ఱిరున్ద*
ముళ్గుశుళ్పక్కై యాయ్ మాయత్తాళ్ నేనై నైయర్ గాళెన్నై యెమునిన్దే. ౪

అ॥ ఇళన్ద - పోగొట్టుకొనిన, ఎమ్ - మాయొక్క, మా మైతిఱత్తు - సౌందర్యమును (విడిపించుకొనుట) కొఱకై, పోన - పోయిన, ఎన్ నెఞ్చినారుమ్ - నామనస్సును, ఆన్రే - ఆచ్చట నే,

ఒళ్ళిదార్ - నిలిచిపోయినది. ఇని - ఇకమీదట, ఉళ్ళన్ద - శ్రమపడి, ఆరై - ఎవరిని, కొణ్డు - సహాయముగాజేసికొని, ఎన్ - ఏమాటను, ఉళాగో - చెప్పేదను? ఓదమ్ - అలలుగల, కడల్ - సముద్రమయొక్క.. ఒలిపోల - భూమివలె, ఎణ్ణుమ్ - అంకట, ఎళున్ద - వర్ధిల్లుచున్న, నల్ వేదత్తాల్ - శ్రేష్ఠమైనసామవేదమయొక్క భూమను, నిన్ఱు - ఎల్లప్పుడునుండి, ఓణ్ణుమ్ - వర్ధిల్లుచున్న, తెయ్ - సుందరమై, తిరుప్పేరైయిల్ - తిరుప్పేరయందు, కిడన్ద - వేంచేసియున్న వాడును, ముళుఞ్చు - భూమించుమన్న, కణ్ణిమ్ - కృపాఛ్ఛజన్యమును, కైయిన్ - తీపు స్తమందుగలవాడునైన సర్వేశ్వరునియొక్క, మాయత్తు - ఆశ్చర్యచేష్టితములయందు, ఆళ్ న్ద్రేన్ - అనుగాహించితిని. ఆన్రైయర్ గాళ్ - ఓతల్లులారా! ఎన్రై - నన్ను, ముని న్ద్ర - కోపగించి, ఎన్ - ఏమిప్రయోజనము?

తా॥ ఓతల్లులారా! సర్వేశ్వరుడపహరించికొనిపోయిన నాసౌందర్యమును దీసికొనివచ్చి చనిపోయిన నామనస్సుగూడ మఱలక నాసర్వేశ్వరునియందే మగ్నమైపోయినది. ఇఁక మఱితియు మను నాకు సహాయములేనందున, శ్రీవైష్ణవులు గుంపుగుంపుగానిలిచి సామగానముజేయుమన్న తిరుప్పేరయందు వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరునియొక్క మందహాసాది దివ్యచేష్టితములయందే నేను గూడ మగ్నురడనైతిని. ఇఁకనన్ను గోపకించుటచే నేమియు ప్రయోజనము లేదని. ౪.

మున్నిన్నుశేగడముడైత్తు మాయప్పేయ్ ముల్లైయుణ్ణుమరుదిడైపోయ్*
కన్నిప్పిళవుక్కుక్కట్టిత్తిడైన్ద కణ్ణపిరానుక్కే పెణ్మైతోన్ఱినేన్*
మున్నిన్నినైయే శెయ్దీగనైన్ మీర్గాళ్ మున్నియువన్దుప్పోన్ పీరున్ద*
కన్నిప్పొళిల్ తిరుప్పేరైయిట్టేగాల్ కాలమ్బెఱవైనైన్ కాట్టుమినే. ౫.

అ॥ మున్ని - కోపగించి, శగడమ్ - శకటాసురుని, ఉదైత్తు - తన్ని, మాయమ్ - వంచకైనైన, పేయ్ - పిశాచియొక్క, ములై - స్తన్యమును, ఉణ్ణు - (తాగి, మరుదు - మద్దిమృత్తును యొక్క, ఇడై - నడుము, పోయ్ - వెళ్ళి, కనిన్ద - పండియున్న, విళవుక్కు - (అసురరూపియైన) ఎలకపండునుగుఱించి, కణ్ణ - (అనురూపియైన) చూడను, ఎట్రిన్ద - పసిబిడ్డలైన, కణ్ణపిరానుక్కు - శ్రీకృష్ణునికియ్యమై, ఎణ్ మైన్ఱు - నాస్త్రీత్వమును (లజ్జాభయాదులను), తోన్ఱినేన్ - పోగొట్టుకొంటిని, ఆన్రైమీర్ గాళ్ - ఓతల్లులారా! ఇని-ఇఁకమీఁదట, ముసన్దు - కోపగించి, ఎన్ - ఏమిచేయుదురో చితిరి ఆవళ్-ఆసర్వేశ్వరుడు, మున్నివన్దు - ముందుగాసేవచ్చి, వీళ్ న్ద - వేంచేసియున్నదియు, కనిన్ద - ఫలములతోబూర్ణమైన, పొళిల్ - తోటలు గలదియునైన, తిరుప్పేరైయిట్టేగా - తిరుప్పేరైయనెడి దివ్యదేశమునకే (తీసికొనివెళ్ళి), కాలమ్బెఱ - శీఘ్రముగా, ఎన్రై - నాకు, కాట్టుమిన్గళ్ - (అసర్వేశ్వరుని) సేవింపఁజేయుడి.

తా॥ ఓతల్లులారా! పూతనాశకటవత్స కపిత్థానురాదులనుజంపిన శ్రీకృష్ణునియొక్క దివ్యచేష్టితములనుసేవించి లజ్జాదులనువదలి నేను వానియందే మగ్నురడనైతిని. ఇఁకనన్ను గోపగించి మీకేమి యుపయోగమున్నది? గాన అసర్వేశ్వరుడువేంచేసియున్న తిరుప్పేరనన్ను దీసికొని పోయి విడువుడీయని. ౫.

కాలమ్బెఱవైనైన్ కాట్టుమిన్గళ్ కాదల్ కడలిల్ మిగప్పెరిదాల్*
నీలముగిల్ వణ్ణత్తెమ్బెరుమాన్ నిఱ్కుమ్మున్నే వన్దెన్ కైక్కుమెయ్దాన్*

ఞాలత్తివ్‌వన్దుపీళ్‌ పిరున్ద నాఙ్‌మతైయు శరణ్‌వేళ్వియోవా*
కోలచ్చెన్నెల్‌గళ్‌ కవరిపీఱుమ్ కూడుపునల్‌ తిరుప్పేరై యిఱ్ఱే. ౬.

నీలముగిల్ - నీలమేఘమువంటి, వణ్ణమ్ - కాన్తిగల, ఎమ్‌పెరుమాన్ - మనస్వామి' మున్నేవన్ద - ముందఅవచ్చి, నిఱ్ఱుమ్ - నిలుచున్నాడు. ఎన్‌కైక్కుమ్ - నాచేతులకును, ఎయ్‌దాఙ్ - అందడు. కాదల్ - (నాపునానివిషయమై) ఆశ, కడలిల్ - సముద్రముకంటె, మిగప్పెరిదు - మిక్కిలిగొప్పది గానున్నది. ఞాలత్తు - భూలోకమందు, ఆవఙ్ - ఆసర్వేశ్వరుడు, వన్ద - వచ్చి, పీళ్‌ పిరున్ద - వేంచేసియున్నదియు, నాన్మఱైయాళర్ - నాలుగువేదములవచ్చిన శ్రీవైష్ణవులయొక్క, వేళ్వియుమ్ - భగవదారాధనమును, ఓవా - విడువకుండజరుగునట్టిదియు, కోలమ్ - సుందరంబులైన, శెన్నెల్‌గళ్ - ఎఱ్ఱధాన్యములు, కవరి - చాపరమువలె, పీఱుమ్ - వినుఅనట్టిదియు, కూడు - చేరియున్న, పునల్ - జలమగలదియునైన, తిరుప్పేరై యిఱ్ఱే - తిరుప్పేరయను నెడిదివ్యదేశమందు, ఎన్నై - నాకు, కాలమ్మెఱి - శీఘ్రముగా, కాట్టుమిన్గళ్ - (సర్వేశ్వరుని) సేవింపఁజేయుఁడి.

తా॥ ఓతల్లులారా! నీలమేఘశ్యాముఁడైన సర్వేశ్వరుఁడు నాముందఱవేంచేసి నిలిచియున్నను నాతోమాటలాడక నాచేతికందకయున్నాఁడుగాన నాపునానియందాశపర్ధిల్లుచున్నది. నన్ను శీఘ్రముగాదీసికొనివెళ్ళి తిరుప్పేరలోవేంచేసియున్న సర్వేశ్వరుని సేవింపఁజేయుఁడియని

పేరెయిల్‌శూழ్‌ కడల్ తెన్నిలఙ్గై శెఱ్‌ఱపిరాన్ వన్దుపీళ్‌ పిరున్ద*
పేరై యిఱ్ఱే పుక్కెన్నిఞ్జమ్‌నాడి ప్పేర్‌త్తువరవెఙ్గుమ్‌కాణమాట్టేన్*
ఆరై యినియిఙ్గుడై యుమ్‌తోழీ యెన్నిఞ్జమ్ కూనవల్లారుమిల్లై*
ఆరై యినిక్కొణ్డేన్ శొదిక్కిన్ఱ దెన్కిఞ్జమ్‌కణ్ణమువేఱ్ఱేనే. ౭.

ఆ॥ పేర్ - పెద్ద, ఎయిల్ - ప్రాకారములచే, శూழ్ - చుట్టఁబడినదియు, కడల్ - సముద్రముచే చుట్టఁబడినదియునైన, తెఱ్ - సుందరమైన, ఇలఙ్గై - లంకాపురిని, శెఱ్‌ఱ - నశింపఁజేసిన, పిరాన్ - ఉపకారకుఁడైనసర్వేశ్వరుఁడు, వన్ద - వచ్చి, పీళ్‌ పిరున్ద - తనమహిమప్రకాశింపఁజాలుట వేంచేసియున్న, పేరై యిఱ్ఱే - తిరుప్పేరకే, పుక్కు - ప్రవేశించి, ఎన్‌నెఞ్జమ్ - నామనస్సు, నాడి (వానిని) వెదికి, నేర్‌త్తు - తిరిగియు, నా - వమ్చనల్లు, ఎఙ్గుమ్ - ఎప్పటను, కాణుమ్‌ట్టేన్ - చూడకున్నాను. తోழీ - ఓసఖీ! ఇని - ఇఁకమీఁదన, ఇఙ్గు - ఇచ్చట, ఆరై - ఎవరిని, ఉడైయమ్ - (సహాయముగా) కలవారమగుదుము? ఎన్‌నెఞ్జమ్ - నామనస్సును, కూవ వల్లారుమ్ - పిలుచుకొనివచ్చి నావద్దచేర్చువారును, ఇల్లై - లేరు. ఇని - ఇఁకమీఁద, ఆరై కొణ్డు - ఎవరినిసహాయముగాచేసికొని, ఎన్‌కాదిక్కిన్ఱదు - వీపురుషార్థమునుసాధింపవచ్చును, ఎన్‌నెఞ్జమ్ - నామనస్సు, కణ్డదువే - చూచినవిషయమునే, కణ్ణేన్ - చూచితిని.

తా॥ ఓసఖీ! నామనస్సు సర్వేశ్వరుఁడు వేంచేసియున్న తిరుప్పేరకువెళ్ళిపోయినది. తిరిగియువచ్చునో యేమోయని చూచుచున్నాను. నాకెక్కడను గనుపడలేదు. అచ్చటికివెళ్ళి దానినిపిలువువారు నెవ్వరులేరు. అదిలేనందున నాకెవరిసహాయముచే నేకార్యము సిద్ధించును? గాన నేనుగూడ అమనస్సుపోయిన స్థానమునకే వెళ్ళుచున్నానని. ౭.

కణ్డుమ్‌వేళ్‌కొణ్డెల్లారుమ్‌కూడి క్కార్‌క్కడల్‌వణ్ణనోడ్‌ఉఱుత్తు
కొణ్డు*అలర్‌తూవ్‌ప్పిన్‌ప్పదుముదలాక్‌కొణ్డవెక్‌ కాదలుఱైక్కిల్‌తోళ్*
మణ్‌తిణిఞాలముమేళ్‌కడలుమ్‌ నీళ్‌ విళుమ్ముమ్‌కళ్‌ఇయప్పెరిదాల్*
తెణ్డిరై తూఴ్‌న్దవణ్‌పిన్‌ప్పిరున్ద తెళ్‌తిరుప్పేరై యిల్‌ శేర్వ్‌ శెన్రే. ౮.

ఆ॥ తోళ్‌ - ఓసఖీ! కణ్డుమ్‌వేళ్‌కొణ్డు - (నేను చేసినతిరుశాఖసఙ్కీర్తనాదులను) చూచి దానిచే యభవలంబించుకొని, ఎల్లారుమ్‌కూడి - ఎల్లరును చేరి, కార్ - నల్లని, కడల్ - సముద్రము వంటి, వణ్ణనోడు - కాన్తిగల సర్వేశ్వరునితోఁగూడ, ఎక్ తిఱుత్తు - నాకున్న స్నేహమును, కొణ్డు - ఆవలబించుకొని, అలర్ - (ఈపె సర్వేశ్వరునియందాసక్తురాలైనదని) అపవాదమును, తూఴ్‌ప్పిన్‌ప్పదుముదలా - (మీరు) చెప్పినది మొదలగు, కొణ్డ - ప్రవృత్తమైన, ఎన్ కాదల్ - నాస్నేహమును, ఉరైక్కిల్ - చెప్పినయెడల, మణ్ - మృత్తుచేత, తిణి - దట్టమైయున్న, ఞాలముమ్ - భూమియు, ఏళ్ కడలుమ్ - సప్తసాగరములును, నీళ్ - విశాలమైన, విళుమ్ముమ్ - ఆకసమును, కళ్ ఇయ - వెనుకపడునట్లు, పెరిదు - (ఇవన్నిటికంటె) పెద్దదియున్నది. తెళ్ - నిర్మలమైన, తిరై - (క్షీరసముద్రమునుక్క) అలలచే, తూఴ్‌న్దు-చుట్టపడి, అవణ్ - ఆసర్వేశ్వరుడు, పిన్‌ పిరున్ద - వేంచేసియున్న, తెళ్ - సుందరమైన, తిరుప్పేరై యిల్ - తిరుప్పేరకు, శెన్ఱు - పోయి, శేర్వ్ - చేరెదను

తా॥ ఓసఖీ! ఈపె సర్వేశ్వరునియందు మిక్కిలి ప్రీతిజేయుచున్నదని యభవాదముగా మీరుచెప్పినది మొదలుగా నాయాశ మిక్కిలిపెరిగి సప్తసాగరములున్న మహాపృథ్వియు, ఆకాశమున్నుకూడ తనలో నణుగునట్లు హెచ్చిపోయినది. గానసే నాసర్వేశ్వరుడు వేంచేసియున్న తిరుప్పేరయెడు దివ్యదేశమునకే పోయిచేరెదనని. ౮.

శేర్వ్ శెన్రెన్ఱుడైత్తోళీమీర్‌గాళ్ ళన్నైయర్‌గాళెన్ఱు తేఱ్‌ప్పవేణ్డా*
నీర్‌గళుఱైక్కిన్ఱదెన్నిదఱ్కు నెఞ్ఞునిఱైవుమెయ్‌క్కిళ్ళై*
కార్‌వణ్ణ కార్‌క్కడల్‌ఞాలముణ్ణ కణ్ణపిరాన్‌వన్దువీఴ్‌ప్పిరున్ద*
ఏర్‌వళర్‌పొణ్‌క్కుళిప్పుణ తెళ్‌తిరుప్పేరై యిల్‌ మానగరే. ౯.

ఆ॥ ఎన్ను డై - నాయొక్క, తోళీమీర్‌గాళ్ - ఓసఖియలారా! అన్నైయర్‌గాళ్ - ఓతల్లులారా! ఎన్నై - నాకు, తేఱ్‌ప్పవేణ్డా - ధైర్యముచెప్పవలదు నీర్‌గళ్ - మీరు, ఇదఱ్కు - ఈయవస్థకు, ఎన్ - ఏమాటలు, ఉరైక్కిన్ఱదు - చెప్పుచున్నారు? ఎనక్కు - నాకు, నెఞ్ఞు - మనస్సును, నిఱైవుమ్ - గాంభీర్యమును, ఇఴ్‌క్కిళ్ళై - ఇచ్చటలేదు. కార్ - శ్యామమైన, వణ్ణ - కాన్తిగలవాడును, కార్ - నల్లనైన, కడల్ - సముద్రముచే జుట్టబడిన, ఞాలమ్ - భూమిని, ఉణ్ణ - ఆరగించినవాడుసైన, కణ్ణపిరాన్ - శ్రీకృష్ణస్వామి, వన్దు - వచ్చి, వీఴ్‌ప్పిరున్ద - వేంచేసియున్నదియు, ఏర్ - చెయ్యలయొక్క, వళమ్ - సమృద్ధిగలదియు, ఒణ్ - సుందరమైన, కుళి - పొలములను, పుణమ్ - కొలనలనుగలదియునైన, తెళ్ - స్పృహణీయమైన, తిరుప్పేరై యిల్ - తిరుప్పేరై అనెడి, మానగర్ - మహానగరమును, శెన్ఱు - పోయి, శేర్వ్ - చేరెదను.

తా॥ ఓసఖియలారా ! నాకుమీరేనియుధైర్యము చెప్పవలదు. నాప్రకృతి నెఱు గనిమీమా టలు ప్రకృతిమునకేమియు సంబధించదు. నామనస్సును నాధైర్యమునుగూడ మీమాటవినుట కిచ్చటలేకపోయినవి. జగద్రక్షకుడైయతినిందరుండైన సర్వేశ్వరుడు వేంచేసియున్న సకలసం పత్సమృద్ధమైన తిరుప్పేరుకు నెడు దివ్యదేశమును నేనుపోయి చేరకమానను ని.

నగరముమ్‌నాడుమ్‌పిఱవుమ్‌తే ర్వోన్ నాణెనక్కిఱ్ఱై యెఱ్‌తోళిమార్ గాళ్*
శిగరమణినెడుమాళిసీడు తెఱ్‌తిరుప్పేరై యిల్‌వీఱ్‌ఱిరున్ద*
మగరనెడుఙుక్‌ఱై క్కాదల్ మాయత్ నూఱ్‌ఱువరై యన్ఱుమఙ్గినూఱ్‌ఱ*
నిగరిల్ ముగిల్‌వణ్ణ నేమియూ నెన్నిఙ్ఞుమ్ కవర్‌న్దెనై యూళ్‌వినూనే. ౧౦.

ఆ॥ ఎఱ్‌తోళిమార్ గాళ్ - ఓవాసఖియలారా ! శిగరమ్ - పర్వతశిఖరమునలెనున్న వియు, ఱుణి - రత్నమయమైనవియు, నెడు - ఉన్నతములైన, మాడమ్ - గృహములుగల, నీడు - గొప్పదై, తెఱ్ - సుందరమైన, తిరుప్పేరైయిల్ - తిరుప్పేరియందు, వీఱ్‌ఱిరున్ద - వేంచేసియున్నవాడును, నగరమ్ - మకరాకారమై, నెడు - దీర్ఘమైన, కుఴై - ఆభరణము గల, కాదల్ - చెవ్వులవాడును, మాయత్ - ఆశ్చర్యచేష్టితుడును, నూఱ్‌ఱువరై - దుర్యో ధనాదులుతూఱుగురును, అన్ఱు - ఆప్పుడు, మఙ్గ - నశించునట్లు, నూఱ్‌ఱ - సంకల్పించినవాడును, నిగరిల్ - ఒప్పులేనివాడును, ముగిల్‌వణ్ణ - మేఘమువంటికాన్తిగల వాడును, నేమియూ - సుదర్శనముగలవాడునైన సర్వేశ్వరుడు, ఎన్నెఞ్ఞుమ్ - నామనస్సును, కవర్‌న్ద - అపహరించి, ఎన్నైయూళ్‌వినూ - ఎన్ని (అనేక) కాలములుగలవాడై యున్నాడు. నగరముమ్ - పట్టణ ములయందును, నాడుమ్ - దేశములయందును, పిఱవుమ్ - తక్కినగ్రామాదులయందును, తేర్‌వోన్ - (ఆసర్వేశ్వరుని) వెదకెదను ఎనక్కు - నాకు, నాణ్ - సిగ్గు, ఇల్లై - లేదు.

తా॥ ఓసఖియలారా ! రత్నమయమై పర్వతమువలె నత్యున్నతమైన మేడలచే నిండియున్న తిరుప్పేరులో వేంచేసియున్న. మగరనెడుఙుక్‌ఱైక్కాదనెడు తిరునామముగల సర్వేశ్వరుడు నామనస్సు నపహరించుకొనిపోయినాడు. గాన వానినియచ్చటచ్చటపోయి సిగ్గులేక వెదకెదనని.

ఊళిదోఱూళియురువుమ్ పేరుమ్ శెయ్‌గైయుమ్ వేఱువగై యుమ్ కాక్కుమ్
ఆళిసీర్ వణ్ణనై యచ్చుదనై యణికురుగూర్ చ్చుటగోవలశోన్న* [మ్*
కేళిలన్దిరయోరాయిరత్తుళ్ళివై తిరుప్పేరై యిల్‌మేయప్పట్టమ్*
ఆళియఙ్గైయనై యే త్తివ్వుళ్ళ రవరిడమ్ ఞ్ఞాఱ్‌ఱాళ్‌యూళ్‌వోమే. ౧౧.

ఆ॥ ఊళిదోఱూళి - ప్రతికల్పములయందును, ఉరువుమ్ - రూపములనున్ను, పేరుమ్ - తిరునామములనున్ను, శెయ్‌గైయుమ్ - వ్యాపారములనున్ను, వేఱువగై - వేఱువేఱుగాగల వాడై, వైయమ్ - భూమిని, కాక్కుమ్ - రక్షించువాడును, ఆళిసీర్ వణ్ణనై - సముద్రజలము వంటి కాన్తిగలవాడునైన, అచ్చుదనై - అచ్యుతునిఏషయమై, అణి - (భూమికి) అలఙ్కార మైన, కురుగూర్ - కురుకాపురికిస్వామియైన, శడగోవల - సమస్తశ్రేష్ఠుల్లు, శోన్న - ప్రసి ద్ధినినది యు, కేళిల్ - ఒప్పులేనిదియు, ఆన్రాది - ఆస్థానాదియు, ఓర్ - ఆద్వితీయములుకాని,

ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలోఁజేర్చిన, తిరుప్పేరైయిల్ - తిరుప్పేరైయనెడు విషయమై, మేయ సకలలక్షణపూర్ణములైన, ఇవైపత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములచే, ఆళ్వీ - నుదర్శనమును, ఆమ్ - సుందరమైన, కైయాళి - శ్రీహస్తముందుధరించిన సర్వేశ్వరుని, ఏత్తవల్ల వర్ - స్తుతింపఁదగినవారు, ఆసిలైత్తిఱత్తు - కైఙ్కర్యమునందు, ఆళ్వీయార్ - సుదర్శనాళ్వాళ్లవలె మిక్కిలి ప్రీతికలవారైయుందురు.

తా॥ ప్రతియుగములయందును వేఱువేఱు నామరూపవ్యాపారములను స్వీకరించి జగద్రక్షణముఁజేయుచున్న సర్వేశ్వరునివిషయమై నమ్మాళ్వార్లు ప్రసాదించిన వెయ్యిపాశురములలో తిరుప్పేరైవిషయమైన యీపదిపాశురముల ననుసంధించువారు భగవత్కైఙ్కర్యమందు మిక్కిలి ప్రీతికలవారగుదురని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౪ - వ, తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక :—ఆళ్వార్లిట్లు విశ్లేషహేష్మనైయుండగా సర్వేశ్వరుఁడు వీరివ్యసనము నివర్తింపనట్లు తనవిజయములను ప్రకాశింపఁజేయు వానిని యీతిరువాయ్‌మొళిలో ననుసంధించుచున్నారు.

‡‡ ఆళియెழ చ్చఙ్గుమ్‌విల్లుమెழ*తిశై
వాళియెழ తణ్డుమ్‌వాళుమెழ*అణ్డమ్
మోళియెழముడిపాదమెழ*అప్పిత్
ఊళియెழ వులగఙ్కొణ్డవాఱే. ౧.

అ॥ ఆళి-నుదర్శనము, ఎழ - (యుద్ధోన్ముఖులై) వృద్ధిఁబొందియుండగా, శఙ్గుమ్ - శ్రీపాంచజన్యమును, విల్లుమ్ - శార్ఙ్గమును, ఎழ - వృద్ధిఁబొందియుండగా, తణ్డుమ్ - కౌమోదకియు, వాళుమ్ - నన్దకమును, ఎழ - పద్ధింప, తిశై - దిక్కులయందు, వాళి - మంగళాశాసనధ్వని, ఎழ - వృద్ధిఁబొందునట్లును, అణ్డమ్ - అండభిత్తి, మోళి - (పగిలి) ఆవరణజలములోపలఁజేరునట్లు, ముడి - కిరీటమున్ను, పాదమ్ - తిరువడిగళును, ఎழ - పెరుగునట్లును, ఊళియెழ - మంచికాలముకలుగునట్లును, అప్పిత్ - సర్వేశ్వరుఁడు, ఉలగమ్ - లోకములను, కొణ్డ - స్వీకరించిన, ఆఱు - ప్రకారము, ఏ ఏ-ఆశ్చర్యమో ?

తా॥ త్రివిక్రమావతారమందు లోకములనుగొలిచినప్పుడు, వీరిశేమి యవద్యమువచ్చునో యని యతిశంకచేసి పంచాయుధములను యుద్ధసన్నద్ధములై తమవిగ్రహములమ పెంచుమండెను. బ్రహ్మాదులును సనకాదులును మంగళాశాసనముజేసిరి. వీరికిరీటము అండభిత్తిపైనను శ్రీపాదము అండభిత్తికిందను వ్యాపించినందున అండముపగిలి మహాజలము లోపలవచ్చునో యేమోయని యతిశంకచేయునట్లుండెను. ఇది మిక్కిలి యాశ్చర్యకరమైయున్నదని. ౧.

ఆటుమలై క్కిదర్ న్దోడుమొళి*అర
వూఱుళుంబాయ్ మలై తేయ్క్కుమొళి*కడల్
మూఱుళుం న్ట్రై క్కిన్ట్రవొలి*అప్పక్
కాఱుపడ వముదజొక్కుణ్డానాత్తే. ౨.

ఆ॥ అప్పన్ - సర్వేశ్వరుడు, కాఱుపడ - (జీవతలకు) మహోత్సవములుగునట్లు, అముదమ్ - అమృతమును, కొణ్ - ఎత్తిన, నాన్ఱ - దినమందు, ఆటు - నదులు, మలైక్కు - (తమ కుత్పత్తిస్థానములైన) పర్వతములకు, ఎదిర్న్ - ఎదురుగాతిరిగి, ఓడుమ్ - పఱుగెత్తుచున్న, ఒలి - శబ్దమును, అరవు - వానుకియనెడిసర్పమునొక్క, ఊటు - శరీరమును, కుళాయ్ - చుట్టి, మలై - మందరపర్వతమునందు, తేయ్క్కుమ్ - ఒఱుచుచున్న, ఒలి - శబ్దమును, కడల్ - సముద్రము, మూటు - సవ్యాపసవ్యములుగా, శుళిన్ట్ర - తిరిగి, ఆళిక్కిన్ట్ర - ఘోషించుచున్న, ఒలి - శబ్దమును, (కలిగినవి).

తా॥ సర్వేశ్వరుడు సముద్రమథనముచేయుకాలమందు ఎదుఱలలు కొట్టుటచే సముద్రమందు బడుచున్న నదులన్నియు వెనుకతిరిగి ఘోషించుచుపఱుగెడెను. మందరపర్వతమునందు వానుకిని జుట్టి యీడవగా దానిశరీరము రాళ్ళయందొఱిసి కలిగిన "శరశర,, అనెడిశబ్దమును, సముద్ర క్షోభచేగలిగిన శబ్దమును మిక్కిలివర్ధిల్లుచుండెనని. ౨.

నాన్ట్రిలవేళ్ మణ్ణుమ్‌తాన త్తవే*పిన్నుమ్
నాన్ట్రిలనేళ్ మలై తాన త్తవే*పిన్నుమ్
నాన్ట్రిలవేళ్ కడల్ తాన త్తవే*అప్పక్
ఊన్ట్రియిడ న్దెయిళ్ శీల్ కొణ్డానాత్తే. ౩.

ఆ॥ అప్పక్ - సర్వేశ్వరుడు, ఊన్ట్రి - (భూమిని) వెళ్ళగించి, ఇడన్ద - విడతీసి, ఎయిళ్ శీల్ - తనదంతములమీద, కొణ్ - ఎత్తుకొనివచ్చిన, నాళ్ - దినమందు, ఏళ్ - సప్త ద్వీపములతోడజేరిన, మణ్ణుమ్ - భూమియు, నాన్ఱిల - చలనములేక, తానత్త - తనస్థానమం దుండెను. పిన్నుమ్ - మఱియు, ఏళ్ మలై - సప్తకులాచలములును, నాన్ఱిల - చలనములేక, తానత్త - స్వస్థానములందుండెను. పిన్నుమ్ - మఱియు, ఏళ్ కడల్ - ఏడుసముద్రములును, నాన్ఱిల - చలింపక, తానత్త - స్వస్థానములందుండెను.

తా॥ సర్వేశ్వరుడు వరాహావతారంబెత్తి పాతాళమందంటుగొనియున్న భూమినితనకొ మ్మలచే వెళ్ళగించి విడతీసి యెత్తుకొనివచ్చినప్పుడు సప్తద్వీపములును సప్తసాగరములును సప్త కులాచలములును కొంచెముకూడ తమతమస్థానమునుండి చలింపకనుండునట్లు ఆకాయాసముగా తీసికొని వచ్చెనని. ౩.

నాళుమొళి నిలనీరుమేళ్*విణ్ణుమ్
కోళుమొళి ఎరికాలుమొళి*మలై
తాళుమొళి చ్చుడర్ తానుమొళి*అప్పక్
ఊళియొళి వులగముణ్డవూణే. ౪.

ఆ॥ నాళుమ్ - కాలమును, ఏళ్ - నశించునట్లును, నిలమ్‌నీరుమ్ - పృథివీజలములును, ఏళ్ - నశించునట్లును, విణ్ణుమ్ - ఆకాశమును, కోళుమ్ - సూర్యచన్ద్రాదిగ్రహములును, ఏళ్ -

నళించువట్లును, ఎరికాలుమ్ - అగ్నియుపాయువును, ఎళ్ళ - నళించునట్లును, మఱై - పర్వతములు, తాళ్ ఎళ్ళవుమ్-సమూలముగానళించునట్లును, కుడర్ తానుమ్-తేజోమయమైనవృక్షాదులును, ఎళ్ళ-నళించునట్లును, అప్పక్ - సర్వేశ్వరుడు, ఊళి (లోకములనారగించినప్పుడు చేసిన) ఆస్వాదనధ్వని, ఎళ్ళ - వ్యాప్తమునట్లును, ఉలగమ్ - శోకములను, ఉండ - అరగించిన, ఊణ్ - అరగింపు, ఏ - ఆశ్చర్యమునాడెను.

తా॥ సర్వేశ్వరుడు ప్రళయకాలమందు, పృథివ్యాదిపంచభూతములును చన్ద్రసూర్యనక్షత్రాదులును పర్వతాదులును కాలమును లీనమగునట్లు అస్వాదనముజేసి యారగించెనని. ౪.

ఊణుడై మల్లర్ తదర్న్దవోలి*మన్నర్
ఆణుడై చ్చేన్ర నడుఙ్గుమొలిల్*వినుళ్
ఏణుడై తేవర్ వెళిప్పట్టవోలి*అప్పక్
కాణుడై ప్పారదమ్ కైయుయిర్పోర్ దే. ౫.

ఆ॥ అప్పక్ - సర్వేశ్వరుడు, కాణుడై - ఎన్నదగియుండి, పారదమ్ - భారతయుద్ధము, కైయుయిర్పోర్ దు - ఆరంభించినసమయమందు, ఊణుడై - ఆహారముగలవాడై, మల్లర్ - బలిష్ఠులైనజట్టులు, తదర్న్ద - చూర్ణమయిన, ఒలి - శబ్దమును, మన్నర్ - రాజులయొక్క, ఆణుడై - పౌరుషముగల, సేనై - సేనలోనున్నవారు, నడుఙ్గుమ్ - (భయపడి) వణుకుచున్న, ఒలి - శబ్దమును, వినుళ్ - ఆకాశమందు, ఏణుడై - ఉన్నస్థానమందున్న, తేవర్ - దేవతలు, వెళిప్పట్ట - (యుద్ధమునుజూచుటకు) బయలుదేరిన, ఒలి - శబ్దమును, (కలిగినవి).

తా॥ శ్రీకృష్ణావతారమందు భారతయుద్ధమందు నిలిచిసేనలను ఏత్తాడుచేయుచున్నప్పుడు, సర్వేశ్వరుడేసాహాత్ యుద్ధమునకువచ్చెనని భయపడి భీష్మద్రోణాదులు వణికిరి. బలిష్ఠులైన శూరులంత చచ్చిరి. ఈయాశ్చర్యమును జూడదేవతలు ఆకసమునందు పద్మినిలిచిరని. ౫.

‡‡ పోర్ దుమెలిన్ద పుళ్శెక్కరిల్* వాళ్తిశై
తూళ్ళుమెళ్ళు న్దురప్పునలా*మలై
కీళ్ దుపిళిన్ద శిఙ్గమొత్తదాల్*అప్పక్
ఆళ్ తుయర్ శెయ్ దశురరై కొల్లుమాఱే. ౬.

ఆ॥ పోర్ దుమెలిన్ద - పొడుచుపోయిన, పుళ్శెక్కరిల్ - సన్ధ్యాకాలమందు, తూళ్ళుమ్ - వ్యాపించియున్న, వాళ్ - ఆకాశమందును, తిశై - దిక్కులయందును, ఎళ్ళున్ద - వ్యాపించి, ఉదిరప్పునల్ ఆ - రక్తప్రవాహమునువట్లు, అప్పక్ - నరసింహస్వామి, ఆళ్ తుయర్ - (శత్రువులకు) గొప్పదుఃఖమును, శెయ్దు - కలుగజేసి, అశురరై - అసురులను, కొల్లుమాఱు - చంపి నప్రకారము, మఱై - పర్వతమును, కీళ్ దు - చీల్చి, పిళిన్ద - బద్దలుజేసిన, శిఙ్గమొత్తదు - సింహముతో సమానముగానుండెను, ఆల్ - ఆశ్చర్యము.

తా॥ నరసింహావతారమెత్తి సంధ్యాకాలమందు సర్వదేశములయందును రక్తప్రవాహంచునట్లు అసురులను సంహరించినది, ఒకసింహము పర్వతమును బద్దలుచేసినట్లు ఆశ్చర్యకరంబైయుండెనని. ౬

మాఱునిలై త్తిరై క్కుమ్‌శరభ్గళ్*ఇన
నూఱుపిణమ్ మలై పోల్ పురళ*కడల్
ఆఱుమడు త్తుదిరప్పునలా*అప్పక్
సీఱువడ విలఙ్గై శెఙ్గణ్‌శేరే. ౭.

ఆ॥ మాఱు - ఎదుఱుపడి, నిలైత్తు - ఒఱుచుకొని, ఇలైక్కుమ్ - భూషించుచున్న, శరభ్గళ్ - బాణములచే, ఇనమ్‌నూఱు - అనేకసంఖ్యలుగా, పిణమ్ - శవములు, మలైపోల్ - పర్వతమువలె, పురళ - దొర్లునట్లును, కడల్ - సముద్రము, ఊదిరప్పునలా - రక్తప్రవాహముచే నిండి, ఆఱు - నదులుపొందు, మఱుత్త - (రక్తమును) ప్రవహింపఁజేయునట్లును, అప్పక్ - సర్వేశ్వరుఁడు, ఇలఙ్గై - లంకను, సీఱుపడ - భస్మమగునట్లు, శెఙ్గణ్ - వశింపఁజేసిన, శేర్ - ధర్మయుద్ధము.

తా॥ రామావతారమందు లంకయందు రాక్షసులను జంపునప్పుడు బాణములు ఒకటిమీఁదనొకటియొఱుచుకొనిపోయి అనేకరాక్షసులను జంపగా వారక్తము సముద్రమును నదులును నింపునట్లు ప్రవహించెనని. ౭.

నేర్‌శరిన్దాన్ కొడికోళ్‌కొణ్డా*పిన్నుమ్
నేర్‌శరిన్దా నెరియుమనలో*పిన్నుమ్
నేర్‌శరిన్దాఙ్ ముక్కణ్‌మూర్ త్తిక్కణ్‌శేర్*అప్పక్
నేర్‌శరివాణ్ తిణ్‌తోళ్‌కొణ్డవన్నే. ౮.

ఆ॥ అప్పక్ - సర్వేశ్వరుఁడు, నేర్‌శరి - ప్రధానుఁడైన, వాణ్ - బాణాసురుని యొక్క, తిణ్ - బలిష్ఠములైన, తోళ్ - భుజములను, కొణ్డవన్ - ఛేదించినప్పుడు, కోళ్ - సమర్థుని, కొడికొణ్డాఙ్ - ధ్వజమందుగలకుమారస్వామి, నేర్‌శరిన్దాఙ్ - అరంభమందే ఓడిపోయెను. పిన్నుమ్ - మఱియు, ఎరియుమ్ - జ్వలించుచున్న, అనలోఙ్ - అగ్ని, నేర్‌శరిన్దాఙ్ - ప్రారంభమందే ఓడిపోయెను. పిన్నుమ్-మఱియు, ముక్కణ్‌మూర్త్తి - త్రిక్షేత్రుఁడైనరుద్రుఁడు, నేర్‌శరిన్దాఙ్‌కణ్డేర్ - వీపును(తీప్పొసెను నమీ.

తా॥ కృష్ణావతారమందు బాణాసురునితో యుద్ధముజేసి వానిభుజములను ఖండించినప్పుడు కుమారస్వామియు, అగ్నులును, త్రిక్షేత్రుఁడును వాణాసురునికి సహాయముగావచ్చి శ్రీకృష్ణునిముందఱ నిలవలేక ఓడిపోయిరని. ౯.

అన్ఱుమణ్ణోరిరుకాల్ వినమ్‌మలై ముదల్*
అన్ఱుళ్ళుడ రిరణ్డుపిఱవుమ్‌పిన్నుమ్*
అన్ఱు మ్రాయిర్ లేవుమ్‌మఱ్ ఱుమ్*అప్పక్
అన్ఱుముద లులగమ్ శెయ్‌దదుమే. ౯.

ఆ॥ అప్పక్ - సర్వేశ్వరుఁడు, మణ్ - భూమినిన్ని, నీర్ - జలమునున్న, ఎరి - అగ్ని నిన్ని, కాల్ - వాయువునున్న, వినమ్ - ఆకాశమునున్న, మలై - పర్వతమునున్న, ముదల్ - ఇవిమొదలుగాగల తక్కినపదార్థములనున్న, అన్ఱు - అప్పుడు సృజించెను. ఇరణ్డుళుడర్ -

చన్ద్రిమూర్యులనెడి రెండుతేజస్సులనున్ను, వీఱవుమ్ - తక్కినవతత్త్వాదులనున్ను, అన్ఱు - అప్పుడు సృజించెను పిన్నుమ్ - మఱియు, మళై - వర్షమునున్ను, ఉయిర్ - ప్రాణులనున్ను, తేవుమ్ - దేవతలనున్ను, మఱ్ఱుమ్ - తక్కినవన్నింటినిన్ని, అన్ఱు - ఆప్పుడు సృజించెను. అన్ఱు - అసృష్టికాలమందు, ముదల్ - మొదట, ఉలగమ్ - లోకములను, శెయ్‌దదు - సృష్టించెను.

తా॥ సర్వేశ్వరుడు సృష్టికాలమందు పృథివ్యాదిపంచభూతములనున్ను, పర్వతాదులనున్ను, దేవాది సకలప్రాణులనున్ను సృష్టించెనని. ౯.

మేయ్‌నిరై క్కీళ్ పుగ మూవురళ*ళుం నై
వాయ్‌నిఱైన్ఱ నీర్ పిళిత్తిచ్చొరియ*ఇన
అనిరై పాడి యఱ్ఱైయొడుబ్ప*అప్పుఱ్
తీమళైక్కాత్తు కున్ఱమెడుత్తానే. - ౧౦.

ఆ॥ మేయ్ - మేయుచున్న, నిరై - గోసమూహములు, కీళ్ - క్రింద, పుగ - ప్రవేశించునట్లును, మూ - మృగములు, ఫురళ - దొల్లిపడునట్లును, పుసైవాయ్ - జలస్థానందు, నిఱై-నిండియున్న, నీర్ - జలము, పిళిత్తి - ఘోషించుచు, పొరిత్తు - క్రిందజారిపడునట్లును, ఇనమ్-గుంపులుగానున్న, ఆనిరై - గోసమూహమును, పాడి - గోకులమును, ఉఱ్ఱ - లోపల, ఒడుబ్ప-అణుగునట్లును, అప్పుమ్ - శ్రీకృష్ణమూర్తి, తీమళై - చెడ్డవర్షమును, కాత్తు - ఆడ్డగించి రక్షించుటకై, కున్ఱమ్ - గోవర్ధనగిరిని, ఎడుత్తానే - ఎత్తెను.

తా॥ ఒకప్పుడు ఇన్ద్రుడు అఖండాకారముగా వర్షమునుకురువింప, అప్పుడు గోగోపలను రక్షించుటకై గోవర్ధనగిరిని తల్లకిందగానెత్తినప్పుడు ఆపర్వతమందున్న మృగములున్ను జలల నీరన జారి క్రిందపడెనని. ౧౦.

కున్ఱమెడుత్తపిరా నడియారొమ్*
ఒన్ఱిన్ఱ శెడగోపనురై శెయల్*
నన్ఱుం పునైన్ద ఓరాయిరత్తుళ్ళివై*
వెన్ఱితరుమ్మత్తుమ్ మేవిక్-క్వార్ క్కే. ౧౧.

ఆ॥ కున్ఱమెడుత్త - గోవర్ధనగిరినెత్తిన, పిరాన్ - శ్రీకృష్ణునియొక్క, అడియారొడుమ్ - భక్తులతోఁగూడి, ఒన్ఱిన్ఱ - వీక్షించియున్న, శెడగోపన్ - నమ్మాళ్వార్లయొక్క, ఉరై శెయల్ - వాచికవృత్తియైన, నన్ఱిపునైన్ద - లక్షణములుగల (భగవద్గుణప్రతిపాదకములైన), ఓర్, ఆద్వితీయములైన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఇవై పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, మేవి - ఆదరముతో, కఱ్ఱార్ క్కు - అభ్యసించువారికి, వెన్ఱితరుమ్ - జయమునిచ్చును.

తా॥ భాగవత్‌ప్రియులైన నమ్మాళ్వార్లు ప్రసాదించిన ఈపదిపాశురముల అభ్యసించువారు సంసారమనెడి శత్రువులను జయింతురని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్

౫ - వ, తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక:—ఈతిరువాయ్‌మొళిలో, సమస్తకల్యాణగుణపూర్ణమైన రామకృష్ణాద్యవతారములుండగా చేతనులు దేవతాంతరముల నాశ్రయించి చెడిపోవుచున్నారేయని యాశ్చర్యపడి తామ ఆగుణముల ననుభవించుమన్నారు.

‡‡ కట్పారిరామవిరామై యల్లాల్ మట్ర్రుమ్‌కట్పరో*
పుట్పాముదలా ప్పుల్లెఱుమ్బాదియొన్ఱినిన్ఱియే*
నట్పాలయో త్తియిల్ వాళ్‌ముమ్ శరాశరమ్ముట్ర్రవుమ్*
నట్పాలుక్కాయ్ త్తన్ నాన్ముగనార్ పెట్ర్రనాట్టిలే. ౧.

ఆ॥ నట్పాల్ - విలక్షణదేశమైన, అయోత్తియిల్ - అయోధ్యానగరమందు, వాళ్‌ముమ్ - వాసముజేయుచున్న, పుల్ ముదలా - గడ్డిమొదలైన, పా - వస్తువును, పుల్ - అల్పమైన, ఎఱుమ్బు ఆది - చీమలుమొదలగు ప్రాణులుసైన, శరాశరమ్ ముట్ర్రవుమ్ - జంగమస్థావరములన్నింటిని, నాన్ముగనార్ - చతుర్ముఖబ్రహ్మ, పెట్ర్ర - సృష్టించిన, నాట్టిలే - దేశమందు, ఒన్ఱుఇన్ఱియే - ఒక్కసాధనములేకనే, నల్ పాలుక్కు - మోక్షమందు, ఉయ్‌త్తనన్ - పొందించెను. కట్పార్ - (ప్రియహితములను) అర్థంసించువారు, ఇరామపిరానైయల్లాల్ - చక్రవర్తితిరుమగనారువతీర్చు, మట్ర్రుమ్ - వేఱొకదానిని, కట్పరో - అర్థంయనముజేయుదురా ?

తా॥ తనకు తిరువవతారదివ్యదేశమైన అయోధ్యానగరమందున్న సకలచరాచరములన్నింటికిని చరమపదమిచ్చిన చక్రవర్తితిరుమగనారును వదలి మఱియొకవస్తువును తమకు క్షేమమునుగోరువారాశ్రయించరని. ౧.

నాట్టిల్ పిఱన్దవర్ నారణక్కాళ్ళియావరో*
నాట్టిల్ పిఱన్దు పడాదనపట్టుమనిశర్క్కా*
నాట్టైనలియుమరక్కర్కై నాడిత్తడిన్ఱిట్టు*
నాట్టైయళిత్తుయ్యచ్చెయ్దు నడన్దమై కేట్టుమే. ౨.

ఆ॥ నాట్టిల్ - భూలోకమందు, పిఱన్దు - అవతరించి, పడాదన - పడరానిబాధను, పట్టు - అనుభవించి, మనిశర్క్కా - (కృతఘ్నులైన) మనుష్యులకొఱకై, నాట్టై - లోకమందున్న వారిని, నలియుమ్ - బాధించుచున్న, అరక్కర్కై - రాక్షసులను, నాడి - వారున్న చోటికి వెదకుకొనివెళ్ళి, తడిన్ఱిట్టు - చంపి, నాట్టై - లోకమును, అళిత్తు - అనుగ్రహించి, ఉయ్యచ్చెయ్దు - ఉజ్జీవింపఁజేసి, నడన్దమై - పరమపదమునకు వేంచేసిన వృత్తాన్తములను, కేట్టుమ్ - వినియ, నాట్టిల్ పిఱన్దవర్ - లీలావిభూతియందు జన్మించినవారు, నారణక్కు - శ్రీమన్నారాయణునికి, అళన్ది - దానులుగాక, అవరో - మఱియొకరికి దానులగుదురా ?

తా॥ లోకములను బాధించుచున్న దుష్టులను సంహరించుటకై శాశ్వతహేయమైన యీభూలోకమందవతరించి సీతావియోగము మొదలగు పడరాని వ్యసనములు ననుభవించి రాక్షసులను జంపి కృతఘ్నులైన మనుష్యులను రక్షించి వీరికి చరమపదమునిచ్చి శ్రీవైకుణ్ఠమునకు వేంచేసిన చక్ర

వ త్తిరుమగళారుయొక్క దివ్యచేష్టితములను విని కూడ, భూలోకమందు బుట్టినవారు వారికి దాసులుగాక మతియొకరికిగుదురాయని. ౨.

కేట్వార్‌గళ్ కేశవన్‌కీర్ త్తియల్లాల్ మఱ్ఱుమ్‌కేట్వారో*
కేట్వార్ శెవిశుడు కిఱ్ఱై వైవశవుగళ్వై యుమ్*
శేట్వల్‌పుమ్‌పగై వన్ శిశుపాలన్*తిరువడి
శాట్వాలడైన్ద తన్నైయటివారై యటైన్దుమే. 3.

ఆ॥ కేట్వార్ - ((శీకృష్ణనిందను) వినవలయునని యున్న వారియొక్క, శెవి - చెవ్వుకూడ, శుడుమ్ - దగ్ధమగునట్లు, కిఱ్ఱై - నీచములైన, వశవుగళ్ - నిందోక్తులచే, వైయుమ్ - నిందించు చున్న వాడును, శేణ్‌పాల్ - చిరకాలముగా, పుఱమ్ - అనాదియైన, పగైవన్ - ద్వేషముగల వాడుసైన, శిశుపాలన్ - శిశుపాలుడు, తిరువడి - స్వామియైన శీకృష్ణునియొక్క, శాళ్‌పాల్ - శ్రీపాదములక్రింద, ఆడైన్ద - చేరిన, తన్నై - స్వభావమును, అటివారై - ఎఱుగిన వారిని, అటైన్దుమ్ - ఎఱుంగియు, కేట్వార్‌గళ్ - (తమకుజ్ఞీవనోపాయమును) వినువారు, కేశవన్ - కేశినిసంహరించిన శీకృష్ణునియొక్క, కీర్ త్తియల్లాల్ - కీర్తినిశస్సు, మఱ్ఱుమ్ - మతియొకదానిని, కేట్పరో - వినుదురా ?

శా॥ ఎంతద్వేషములకుఁగూడ సహింపరానిమాటలచే నిందించిన శిశుపాలుని తన శ్రీపాదముల క్రిందఁజేర్చుకొనిన శీకృష్ణుని కల్యాణగుణములనుతప్ప, బుద్ధిమంతులు మతియొకమాటనువినరని.

తన్నైయటివర్ శామవణ్ణా-ళిన్ఱి యూవరో*
వన్నైవ్వడర్ పొరు ళాదుమిల్‌పాళ్ నెఱుఙ్గాలత్తు*
నన్నైశ్పునల్ పణ్ణి నాన్ముగనై పణ్ణిత్తన్నుళ్ శేర్*
తొన్నైమయక్కియతోర్ పొరియ తూఱ్‌గళ్ శిన్దిత్తే. ౪.

ఆ॥ వన్నై - (దేవమనుష్యాది) అనేకాకారములుగా, పడర్ - వ్యాపించియున్న, పొరుళ్ - వస్తువులు, ఆదుమ్ - ఏదియు, ఇల్ - లేని, పాళ్ - శూన్యమైన, నెడుమ్‌కాలత్తు - ద్విపరార్ధమైన గొప్పప్రళయకాలమందు, నన్నై - మంచిదైన, (సృష్టికిఁకారణమైన), పునల్ - జలమును, పణ్ణి - సృష్టించి, తన్నుళ్ శేర్ - తనసఙ్కల్పముచే, నాన్ముగనై - చతుర్ముఖబ్రహ్మను, పణ్ణి - సృష్టించి, తొన్నై - మునుపు, మయక్కియ - సంహరించిన పదార్థములను, తొర్ పొరియ - సృజించిన, తూఱ్‌గళ్ - ఉపాయములను, శిన్దిత్తు - ఆనుసన్ధించి, తన్నైయటివర్ - తత్వ మునెఱుఁగినవారు, శామ్ - శామ, అవఱ్ఱు - జగత్కారణుఁడైన యాశ్రితుఁబతికి, ఆళ్‌న్ది - దాసులుగాక, ఆవరో - మతియొకరికిగుదురా ?

శా॥ తత్వస్థితినెఱుఁగినవారు, మొదట మహాజలమునున్ను బ్రహ్మనున్ను సృజించిన శ్రీమన్నారాయణునితప్ప మతియొకరిని జగత్కారణముగా దలంచి ధ్యానించరని. ౪.

కూళిల్‌గళ్ శిన్దిక్కిల్ మాయక్‌కళ్వలన్ఱి చ్చూళ్వ్ వరో*
ఆళి పెరుముళ్ఞనల్ తన్ను శళ్ఞున్దియఞాల త్తై*
తాళప్పడామల్ తన్వాలొరుపోట్టిడై త్తాఁకొణ్డ*
కేళిల్ తిరువురువాయిర్ పు కేట్టుముణర్ న్దుమే. ౫.

అ॥ ఆళి - ఆగాధమై, పెరుమ్ - విశాలమైన, పునల్ తన్నుళ్ - మహాజలమంత్ర, ఆళున్దియ-ముణిగియున్న, ఞాలత్తై - భూమిని, తాళప్పడామల్ - కరిగిపోకుండ, తన్వాల్ - తనయొక్క, ఒరుపోట్టిడై - ఒకదంతమందు, తాఁ - తాను, కొణ్డ - ఎత్తుకొనివచ్చిన, తిరు - సుందరమైన, కేళిరువురువాయిర్ పు - వరాహావతారమెత్తిన విధమును, కేట్టుమ్ - వినియు, ఊణర్ న్దవర్ - మననముజేసినవారు, కూళిల్‌గళ్ - తమసుజీవనోపాయములను, శిన్దిక్కిల్ - విచారించినయెడల, మాయక్ - ఆశ్చర్య చేష్టితుఁడైన శ్రియఃపతియొక్క, కళ్వలన్ఱి - శ్రీపాదములనుతప్ప, కూళ్వ్‌రో - ఆశ్రయించుదురా?

తా॥ ప్రళయార్ణవమందు మగ్నమైయున్న భూమిని వరాహావతారమెత్తి యుద్ధరించిన శ్రియఃపతినితప్ప నుజీయొకరిని యుజ్జీవనోపాయముగా బుద్ధినుంతులాశ్రయించరని. ౪.

కేట్టుముణర్ న్దవర్ కేశవఱ్కాళ్పట్టియావరో*
వాట్టమిలావఞ్జై మూవలివాదిక్కు వాదిప్పుణ్ణు*
ఈట్టఙ్గళ్ తేవర్గళ్ శెన్ఱిరన్దార్ కిడర్ నీక్కియ*
కోట్టఙ్గైవామననాయ్ చ్చెయ్దకూత్తుక్కళ్ కణ్ణుమే. ౫.

అ॥ వాట్టమిలా - ఎడతెగని (నిరన్తరమైన) వఞ్ - బొదార్యముగల, శై - హస్తముగల, మావలి - బలిచక్రవర్తి, వాదిక్కు - బాధించగా, వాదివ్వణ్ణు-బాధపడి, ఈట్టమ్‌కొళ్ - గుంపు గాజేరి, శెన్ఱు - వెళ్ళి, ఇరన్దార్ - ప్రార్థించిన, తేవర్‌గట్కు-దేవతలకు, ఇడర్ - దుఃఖమును, నీక్కియ - పోఁగొట్టినవాఁడును, కోడు - (దానజలపరిగ్రహార్థమై) చేరియున్న, ఆమ్ - సుందరమైన, కై - శీఘ్రహస్తములగల, వామనవాయ్ - వామనుఁడై, శెయ్ద - చేసిన, కూత్తుక్కళ్ - విలాసములను, కణ్ణుమ్ - చూచియు, కేట్టుమ్ - వినియు, ఊణర్ న్దవర్ - మననముజేసినవారు, కేశవఱ్కు - కేశవునికి, ఆళ్పట్టి - దాసులుగాక, ఆవరో - మఱియొకరిగనురు రా?

తా॥ మహాబలిచే బాధింపఁబడిన దేవతలు తనవద్దవచ్చి ప్రార్థింప, అప్పుడు వామనావతారంబెత్తి, వానికున్న బొదార్యగుణమునుజూచి వానినిజంపక యుక్తిచే భూమినిమాత్రము బలిగ్రహించి దేవతలకిచ్చి వారిదుఃఖమును బోఁగొట్టిన సర్వేశ్వరుని దివ్యచేష్టితములనువిని జక్కఁగా బరిశీలించినవారు మఱియొకరి నాశ్రయించరని. ౬.

కణ్ణుమ్ తెళిన్దుమ్ కరి పార్ కణ్ణక్కాళ్పట్టియావరో*
వణ్ణుణ్ మలర్ త్తొళిల్ మార్ క్కఞ్జేయనుక్కువాఙ్ఞినాళ్*
ఇణ్డైచ్చుడై ముడి యాళనుడఁ కొణ్ణుళాచ్చెల్ల*
కొణ్డిట్ట త్తన్నొడుమ్‌కొ ణ్డుడఁ శెన్ఱు దుణర్ న్దుమే.

అ॥ వణ్ణు - గుమ్మెదలు, ఉణ్ - మధుపానముఁజేయుచున్న, మలర్ - పుష్పముల యొక్క, తొళ్గల్ - మాలనుధరించిన, మార్క్కణ్డేయనుక్కు - మార్కణ్డేయునికి, వాళ్వు నాళ్ - ఆయుష్యము కొఱకై, ఇడై - మూలను, కడై - జటను, ముడి - కిరీటమునుగల, ఈశన్ - రుద్రుడు, ఉడన్ కొండు - వెంటఁదీసికొని, ఉగా - భగవద్గుణములను కెప్పుచు, శెల్ల - శ్రీమఃపతివద్ద కెళ్ళగా, అఙ్గు - ఆదరయందు, కొండు - (మార్కణ్డేయుని) స్వీకరించి, తన్నొడుమ్ - తనతో, కొండు - చేర్చుకొని, ఉడన్ శెన్ఱదు - ఎడబాటుకనున్న దానిని, ఉగన్ర్దుమ్ - (పురాణాదులచే) తెలిసికొనియు, కణ్ డుమ్ - చదివియు, తెళిన్దుమ్ - మననముఁజేసియు, కణ్డార్ - చూచినవారు, కణ్ణుక్కు - శ్రీకృష్ణునికి, ఆళ్ఞ్ది - దాసులుగాక, ఆవరో - మఱియొకరికగుదురా ?

తా॥ మార్కణ్డేయుడు చిన్నతనములో నాడుకొనియున్నప్పుడు " నీవల్పాయుష్మముగల వాఁడ " వని యశరీరవాణినివిని తనకుదీర్ఘాయుష్మము సంపాదించుకొనవలయునని రుద్రునినుంచి తనన్నుజేయఁగా చిరకాలమునకు రుద్రుడు ప్రత్యక్షమై " ఓమార్కణ్డేయుఁడా ! నీవలనే నీకును తపన్నుజేయుమన్నాను, నాజటనుఁజూడుము, నీకీవరమిచ్చుటకు నేనసమర్థుఁడనుకానాను, శ్రీమఃపతివద్దకెళ్ళి వేఁడుమరమ్ము " అని వెంటఁబెట్టుకొనిపోయి శ్రీమఃపతివద్దచేర్చగా నప్పుడు వీడుదేవతాన్తర భక్తుడనిగూడఁ జూడకమార్కణ్డేయుని తనవద్దనుంచుకొని రక్షించిన సర్వేశ్వరుని చక్కఁగా శ్రవణ మనననిదిధ్యాసనములచే తెలిసికొనినవారు మఱియొకరిఁ బాశ్రయించరని. ౭.

‡‡ శెల్లవుణర్ న్దవర్ శెల్వత్తిరున్ది క్కఱ్ఱిరో*
ఎల్లైయిలాద పెరున్దవత్తాల్ పలశెయ్ మిత్తై*
అల్లలమరై శ్చెయ్యు మిరణియనాగత్తై*
మల్లలరియురువాయ్ శ్చెయ్దమాయమఱిన్దుమే. ౮.

అ॥ ఎల్లైయిలాద - అవధిలేని, పెరుమ్‌తవత్తాల్ - గొప్పతపన్నుచే, అమరై - దేవతలకు, చల - అసేకభిభమురైవ! మిత్తై - బాధలను, శెయ్ - చేసి, అల్లల్ - దుఃఖములను, శెయ్యుమ్ - చేయుచున్న, ఇరణియత్తై - హిరణ్యానురునియొక్క, అగత్తై - శరీరమును, మల్లల్ - గొప్ప, అరియురువాయ్ - సింహరూపియై, శెయ్ద - (బద్దలు) చేసిన, మాయమ్-ఆశ్చర్యచేష్టితములను, అఱిన్దుమ్ - తెలిసికొనియు, శెల్ల - శ్రీవైకుణ్ఠమునకుపోయిచేరుటకు, ఉణర్ న్దవర్ - అధ్యవసించినవారు, శెల్వత్తిరు - శ్రీమంతుఁడైన నరసింహునియొక్క, తిరున్ది - కల్యాణగుణములను తప్ప, కఱ్ఱిరో - మఱియొకదానినియధ్యసించుదురా ?

తా॥ గొప్పతపన్నుజేసి తనకుచావులేదని వరమునొంది దేవతలనుబాధించుచున్న హిరణ్యు నిఁజంపిన నరసింహునియొక్క కల్యాణగుణములనువదలి మోక్షార్థులు మఱియొకదానినికెప్పరని. ౮.

మాయమఱిబవర్ మాయవత్తాళ్ శిన్ది యావరో*
తాయమ్ శెఱుమ్బియురునూళ్ నువర్ మఙ్గ వోరై వర్ క్కాయ్*
తేశమటియవోర్ శారదియాయ్ శ్చెన్ఱు శేనై యై
నాశమ్ శెయ్దిట్టు శేవడ్డనల్ వార్ తైయుత్తిమ్మే. ౯.

అ॥ కాయమ్ - (పాండవుల) దాయభాగమును, శెఱుమ్ - చెడగొట్టిన, ఒరు - ఒక, నూఱ్ఱువర్ - నూఱుమందికౌరవులయొక్క దుర్యోధనాదులు, మణ్ణు - నశించునట్లు, ఓర్ - సహాయములేని, ఐవర్ కాక్కాయ్ - పంచపాండవులపక్షమందుజేరి, తేశమతీయు - దేశమంత నెఱుంగునట్లు, ఓర్ తారతియాయ్ - అద్వితీయమైనవారథియై, శెన్ఱు - యుద్ధమందువెళ్ళి, శేనైయై - సేనలను, నాశమ్ శెయ్దిట్టు - నశింపజేసి, నడన్ద - పరమపదమునకువేంచేసిన, నల్వార్ తై - మహాభారతమందెడి క్లాఘ్యమైనమూర్తిని, - అతిన్దమ్ - ఎఱుంగియు, మాయమ్ - (ఆశ్రితపారతన్త్ర్యమునెడి) వాని యాశ్చర్యచేష్టితమును, అతిబవర్ - పరికీలించినవారు, మాయనఱ్ఱు - ఆశ్రితసులభుడైన శ్రీకృష్ణునికి, ఆళన్ది - దాసులుగాక, ఆవరో - మతియొకరికి గుదురా ?

తా॥ తనభక్తులైన పాండవులకుభాగమివ్వక మోసముజేసిన దుర్యోధనాదులనుజంపి అర్జునునికి సారథ్యముజేసిన యాశ్రితవ్యవ్యుడైన శ్రీకృష్ణుని దివ్యచరితములనువిని బుద్ధిమంతులు వానిని వదలి మతియొకరికి దాసులుకారని. ౯.

‡‡ వార్ తైయుత్బవర్ మాయవఱ్కాళ్ శెయ్ యావరో*
పోర్ తపిఱప్పాదు నోయొడుమూప్పాడిఱప్పిలై*
పేర్ త్తుం*పెరుదుఞ్బమ్ వేరఱుత్తిక్ తన్ తాళిణైక్ కీళ్
చ్చేర్ త్తుం*అవన్ శెయ్యుమ్ శేమ తైయెన్ఱి తెళివుఱ్ ఱే. ౧౦.

ఆ॥ వార్ తై - చరమశ్లోకమును, అతిబవర్ - ఎఱుంగినవారు, పోర్ త్త - ఆత్మను బాధించుచున్న, పిఱప్పాదు - జన్మముతోను, నోయొడు - వ్యాధితోను, మూప్పాదు - వార్ధకముతోను (కూడుకొనియున్న), ఇఱప్ప - మరణము, ఇవై - వీనిని, పేర్ త్తు - నశింపజేసి, పెరుమ్ఞుఞ్బమ్ - (నైవల్యమునెడి) మహాదుఃఖములను, వేరఱు - సమూలముగానశింపునట్లు, నీక్కి - పోగొట్టి, తన్ తాళిణైక్ కీళ్ - తనశ్రీపాదములక్రింద, చేర్ త్తు - చేర్చుకొని, అవన్ - ఆశ్రితుఁపతి, శెయ్యుమ్ - చేయుచున్న, శేమ తై - క్షేమకార్యములను, ఎణ్ణి - తలచి, తెళివుఱ్ ఱు - నిర్మలజ్ఞానముగల వారై, మాయవఱ్ఱు - ఆశ్రితసులభుడైన శ్రీకృష్ణునికి, ఆళన్ది - దాసులుగాక, ఆవరో - మతియొకరికి గుదురా ?

తా॥ జన్మజరామరణాది సకల దుఃఖములనుబోగొట్టి తన శ్రీపాదముయందుఁ జేర్చుకొని రక్షించెడి శ్రీకృష్ణుఁడుప్రసాదించిన చరమశ్లోకార్థము నెఱుంగినవారు ఆశ్రితుఁపతికే దాసులగుదురని. ౧౦.

‡‡ తెళివుఱ్ ఱువీట్రిరిన్ఱవర్ కిఞ్బక్కదిశెయ్యుమ్*
తెళివుఱ్ ఱకణ్ణై తైకురుగూర్ చ్చడగోపశొల్*
తెళివుఱ్ ఱవాయిరత్తు ళ్ళివై పత్తుమ్వల్లారవర్*
తెళివుఱ్ ఱశిన్తైయర్ పామరుమూవులగత్తుళ్ళే. ౧౧.

అ॥ తెళివు - క్రియుఁపతియే ఉపాయము ఉపేయమూ ఆనెడుజ్ఞానమును, ఉఱ్ ఱు - పొంది, వీవు - (పదృష్టులసహవాసముచే ఈ జ్ఞానమునకు) విచ్ఛేదము, ఇన్ఱి - లేనివారై, నిన్ఱ వర్ కు - స్థిరముగానున్న వారికి, ఇనబమ్ - ఆనన్దరూపమైన, కది - మోక్షమును, శెయ్యుమ్ - కలుగ జేయువాఁడును, తెళిత్రుఱ్ ఱ - సర్వజ్ఞుఁడునైన, కణ్ణన్ - శ్రీకృష్ణునివిషయమై, తెన్ - దర్శ

నీయమైన, కురుగూర్ - కురుకాపురికిస్వామియైన, శడగోపన్ -నమ్మళ్వార్లు, కొల్ -పాడించి నవియు, తెరివుళ్ళ - జ్ఞానప్రదములుకాన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలోపేరిన, ఇవై పత్తుమ్ - ఈ పదిపాశురములను, వల్లారవర్ - అభ్యసించువారు, పా - పాపములచే, మరు - పూర్ణమైన, మూవులగత్తు - మూడులోకములయందున్న ప్పుడే, తెరివుళ్ళ - జ్ఞానవైశద్యము గల, శిదైయర్ - మనస్సుగలవారై యగుదురు.

తా॥ తనకే యుపాయోపేయములుగా నమ్మినభక్తులకు మోక్షప్రదుడైన శ్రీయఃపతి విషయమైన ఈపదిపాశురముల నభ్యసించువారు ఈసంసారమందున్నప్పుడే తత్త్వముకొఱగుదురని

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్

ఉ_వ, తిరువాయ్‌మొళి

ఆవతారిక :—"ఆళ్వీరెళ్ళి" మొదలు గనుఁగొంచిన భగవద్గుణములను బ్రత్యక్షముగా ననుభవింపఁజేసిన నమ్మళ్వార్లు వానిగ్రహింపలేఁక ఆర్తులై పరమపదమునందు వేంచేసి యున్న సర్వేశ్వరునికివినునట్లు వానియొక్క ప్రాప్యత్వప్రాపకత్వాది గుణములనుజెప్పి ప్రార్థించు చున్నారు.

పామరుమూవులగుమ్‌పడైత్త పఱ్పనాబావో*
పామరుమూవులగుమళిన్ద పఱ్పాదావో*
తామరైక్కణ్ణావో తనియేఁ తనియాళావో*
తామరైక్కైయావో ఉన్నై యెన్నుళ్ళొళ్ శేర్వదువే. ౧.

అ॥ పా - (స్థావరజఙ్గమ) వస్తువులచే, మరు-నిండియున్న, మూవులగుమ్ - మూడులోక ములను, ఆళన్ద - కొలిచిన, పఱ్పనాబా - పద్మనాభుడా! పామరు - వస్తువులచే నిండిన, మూవులగుమ్ - మూడులోకములను, ఆళన్ద - కొలిచిన, పఱ్పాదా - శ్రీపాద పద్మము గలవాఁడా! తామరైక్కణ్ణా-ఓ పద్మనేత్రుడా! తామరైక్కైయా-పద్మమువంటి శ్రీహస్తము గలవాఁడా! తనియేఁ - ఒంటిమక్కలలోకాని యొంట్రియైనవన్ను, తనియాళా - చక్కఁగాపరిపా లించుచున్న ఓ స్వామీ! ఉన్నై - నిన్ను, ఎన్నుళ్ - ఎవ్వఁడు, శేర్వదు - పొందెదనో?

తా॥ సకలజగత్కారణుఁడవైన ఓ స్వామీ! నిరతిశయ సుందరఁబుఁలైన నీ దివ్యావ యవములతో వేంచేసియున్ననిన్ను నేనెప్పుడు చేరెదనోయని. ౧.

ఎన్నుళ్ శేర్వదన్దో అరక్కనాన్మగనేత్తుమ్*శెయ్య
నిన్ తిరుప్పాదత్తైయూఁ నిలనీరిరాలి*విణ్ణుయిర్
ఎన్ట్రివై తాఁ ముదలాముఱ్ఱుమాయ్ నిన్ట్ర వెన్దైయో*
కున్ఱెడుత్తాన్రిరై మేయ్ త్తవె కాత్తవెఙ్కాత్తాళో. ౨.

అ॥ నిలమ్ - పృథివీ, నీర్ - జలము, ఎరి - అగ్ని, కాల్ - వాయు, విణ్ - ఆకాశము- ఉయిర్ - ప్రాణులు, ఎన్ట్రివై తాఁ - ఆనెడివీనిని, ముదల - మొదలుగాగల, ముఱ్ఱుమ్,

సమస్తములకును, ఆయ్ - అంతరాత్మవై, నిన్న - ఉన్న, ఎన్దాయ్ - ఓ నాస్వామీ ! ఆనిరై - గోసమూహములను, మేయ్‌త్తు - మేపి, కున్రుఎడుత్తు - గోవర్ధనముఎత్తి, అవై - ఆ గోగోపలను, కాత్త - రక్షించిన, ఎన్‌కూత్తా - నాకు మనోహరంబులైన దివ్యచేష్టితములగలవాఁడా ! ఆరన్ - రుద్రుఁడును, నాన్ముగన్ - బ్రహ్మయా, ఏత్తుమ్ - స్తుతించుచున్న, శెయ్యా - సుందరమైన, నిన్ తిరుప్పాదత్తై - నీ శ్రీపాదమును, యాన్ - నేను, శేర్వదు - పొందుట, ఎన్నుకొల్ - ఎప్పుడో? ఆన్రో - ఆయ్యో ?

తా॥ సమస్త చరాచరములకు నంతర్యామియై రక్షించుచున్న ఓ స్వామీ ! బ్రహ్మాదిసేవ్యమైన నీ శ్రీపాదమును నేనెప్పుడు చేరెదనోయని. 2.

కాత్తవెఱుక్కత్తావో మలై యేన్దిక్కల్ మారిదన్నై*
పూత్తణుగాయ్‌ముడియాయ్ పుణై కొన్రైయఞ్జెఙ్గణ్ యాయ్*
వాయ్ త్తవెన్నాన్ముగనే వన్దెన్నారుయిర్ నీయానాల్*
ఏత్తరుమ్ కీర్త్తియినాయ్ యున్నై యెఙ్గు తలై పెయ్‌వనే. 3.

ఆ॥ మలైయేన్ది - గోవర్ధనమునెత్తి, కల్‌మారిదన్నై - కాళ్ళవర్షమును, కాత్త - అడ్డగించిన, ఎన్‌కూత్తా - మాకు దర్శనీయంబులైన దివ్యచేష్టితములుగలవాఁడా ! పూ - పుష్పముగల, తణ్ - చల్లనైన, తుళాయ్ - తిరుత్తులాయిని, ముడియాయ్ - కిరీటమందు గలవాఁడా ! పుణై - సుచ్చబడిన, కొన్నై - కొన్నెపుష్పముగలదై, అమ్ - సుందరమై, శెమ్ - ఎఱ్ఱనైన, కణై యాయ్ - జటగలరుద్రునికి నిర్వాహకుఁడా ! వాయ్‌త్త - జ్ఞానపూర్ణగల, ఎన్ నాన్ముగనే - బ్రహ్మకు నిర్వాహకుఁడైన ఓ స్వామీ ! వన్ద - వచ్చి, ఎన్ - నాకు, నీ - నీవు, ఆరుయిర్ - పరిపూర్ణ ప్రాణమువంటివాఁడా ! ఏత్తు - సంపూర్ణముగా స్తుతింపతకు, ఆరుమ్ - అశక్యమైన, కీర్త్తియినాయ్ - కీర్తిగలవాఁడా ! ఉన్నై - నిన్ను, ఎఙ్గు - ఎచ్చట, తలైపెయ్‌వ్‌ - పొందెదను ?

తా॥ బ్రహ్మరుద్రాదులకును గారణభూతుఁడవైన ఓ స్వామీ ! నీవు నిర్హేతుక కటాక్షముచే నాకెదపఱలో ప్రాణమువలె ధారకుండవైయుంటివి. ఇఁకమీదనూడ నీతియడి ప్రాప్తి కొఱకు చేయవలసినదానిని నీవేచేసి నెరవేర్చుకొనుమాయని. 3.

ఎఙ్గు తలై పెయ్‌వన్నా నెఴిల్ మూవులగుమ్‌నీయే*
అఙ్గయర్ ముక్కణ్ పిరాన్ పిరమపెరుమానవన్నీ*
వెఙ్గిదిర్ వచ్చిరత్తై యిన్దిరక్ ముపలాత్తెయ్‌వమ్‌నీ*
కొఙ్గలర్ తణ్‌న్దుళాయ్‌ముడి యెన్నుడై కోవలనే. 4.

ఆ॥ కొఙ్గు - తేనెగలదై, అలర్ - వికసించియున్న, తణ్ - చల్లనై, అమ్ - సుందరమైన, తుళాయ్ - తిరుత్తులాయిని, ముడి - కిరీటమందుగల, ఎన్నుడై - నాకు భవ్యుఁడైన, కోవలనే - గోపాలుఁడా ! ఎఴిల్ - సుందరములైన, మూవులగుమ్ - మూడులోకముల యతిశయము, నీయే - నీ యధీనమైయ్యే యున్నది. అఙ్గు - ఆలోకమందు, ఉయర్ - గొప్పవాఁడైన, ముక్కణ్ పిరాన్ - త్రినేత్రునియొక్కయు, పిరమపెరుమానవన్ - బ్రహ్మదేవునియొక్కయు, (అతిశయము), నీ - నీ యధీనమే, వెమ్‌కదిర్ - క్రూరమైన తేజస్సుగల, వచ్చిరమ్-

వజ్రాయుధమును, కై - హస్తమందుగల, ఇన్దిరన్ ముదలా - ఇన్ద్రుండు మొదలగు, తెయ్వమ్ - దేవతలయొక్క (అతిశయమును), నీ - నీయధీనమే. (ఇంతగొప్పవాడవైననిన్ను), నాన్ - నేను, ఎన్ఱు - ఎచ్చట, తలైప్పెయ్‌వన్ - పొందెదను ?

తా॥ ఆధిరాజ్యసూచకమైన తులసీమాలికను కిరీటమందు ధరించిన ఓస్వామీ! బ్రహ్మ రుద్రేన్ద్రాది సకలదేవతల ప్రభావములకు గారణమైన నిన్ను నేనుపొందెడి ఉపాయమును నీవే యోచించుమాయని. ౪.

ఎన్నుడై కోక్కవలనే యెన్ పొల్లా క్కరుమాణిక్కమే*
ఉన్నుడై యున్దిమల రులగమువై మూన్రుమ్పరన్దు*
ఉన్నుడై చ్చోదివెళ్ళ త్తగమ్బాలున్నై నక్కణ్ణికొణ్డిట్టు*
ఎన్నుడై యూరుయిరా రెజ్జనేకొల్వ్‌న్దెయ్దువరే. ౫.

ఆ॥ ఎన్నుడైకోక్కవలనే - నాకు విధేయుడవైన గోపాలుడా! పొల్లా - ద్వారము లేని, (అనుభవించని), ఎన్‌కరుమాణిక్కమే - నీలమాణిక్యమువంటి కాన్తిగల ఓ నాస్వామీ! ఉన్నుడై - నీయొక్క, ఉన్ది - నాభియందు, మలర్ - ఉత్పన్నమైన, మూన్రులగమువై - మూడులోకముల యందున్న ఆయా విషయములయందు, ఆర్‌చన్ద - మిక్కిలియాసక్తిగలదైయున్న, ఎన్నుడై - నాయొక్క, ఉయిరార్ - ఆత్మ, ఉన్నుడై - నీయొక్క, శోదివెళ్ళమ్ - తేజస్సు ప్రవహించుచున్న శ్రీవైకుణ్ఠమునొక్క, అగమ్బాల్ - లోపల, ఉనైన్ద - నిన్ను, కణ్ణికొణ్డిట్టు - సేవించి, వన్దు - సమీపించి, ఎజ్జాన్ - ఏవిధంబున, ఎయ్దువర్ - పొందునో ?

తా॥ ఓశ్రీయఃపతీ! నీవు సృజించియుంచిన శబ్దాది విషయములయందు ప్రవణమైయున్న నాయాత్మ వానినివదలి, అప్రాకృతదివ్యతేజోమయమైన శ్రీవైకుణ్ఠమందు వేంచేసియున్న నిన్ను పొందుటకు సమర్థముకాదు. గాన నాకార్యమును నీవే నెరవేర్చుమని. ౫.

వన్దైయ్దుమాఅణియే మల్గునీలచ్చుడర్ తగైప్ప*
శెన్ఱుడర్ చ్చోదిగళ్ పూ త్తొరుమాణిక్కమ్ శేర్ వదుపోల్*
అన్దరమేల్ శెమ్బట్టో డడియుణ్ణై మార్పిక్కణ్ వాయ్*
శెన్ఱుడర్ చ్చోదివిడవుత్తె యెన్ తిరుమార్బనై యే. ౬.

ఆ॥ మల్గు - వర్ధిల్లుచున్న, నీలచ్చుడర్ - నీలమైన తేజస్సు, తగైప్ప - సమృద్ధమైయండగా (దానిచేత), అన్దరమేల్ - మధ్యప్రదేశమునుమీదనున్న, శెమ్‌పట్టోడు - పీతాంబరము లోఁగూడ, అడి - శ్రీపాదము, ఉన్ది - తిరువాళ్ళి, నై - శ్రీహస్తము, మార్పు - వక్షస్థలము, కణ్ - నేత్రము, వాయ్ - తిరువధరము (ఇవి), శెన్ఱుడర్ - ఎల్లెడలా వెలుగుచున్న, శోది - తేజస్సును, విడ - వ్యాపింపఁజేయు, శెమ్ - ఎఱ్ఱని, ముడర్ - కాన్తిగల, శోదిగళ్ - రత్నపుష్పములను, పూత్తు - వికసింపఁజేసికొని, ఒరు - ఒక, మాణిక్కమ్ - నీలరత్నము, శేర్వదుపోల్ - ఆమరియుండునట్లు, ఉనై - పవ్వళించియున్న, ఎన్ - నాకు, స్వామినియైన, తిరుమార్బినైత్తన్నై - వీరాట్టిని వక్షస్థలమందుగల శ్రీయఃపతిని, వన్దు - సమీపించి, ఎయ్దుమాఱు - పొందెడివిధమును, ఆతిరోక్ - ఎఱుఁగను.

తా॥ ఒక నీలమణిక్యమువాఁడు ఎఱ్ఱమణిక్యములు పుష్పించినట్లు శ్యామమైన తిరుమేనుమీఁద ఎఱ్ఱని కరచరణాది దివ్యావయవములు ప్రకాశింప, దానిమీఁద పెరియపిరాట్టి వేంచేసియున్న వక్షస్థలముగల ఓ శ్రీయఃపతీ! నిన్నుపొందుటకు నే నేఁటికైన ఉపాయమునెఱుఁగనని.

ఎన్‌తిరుమార్ బన్నన్నై యెఁమ్మైమగళ్ కూఱన్నన్నై*
ఎన్తుమెన్నామగళై యగమ్బాల్ కొణ్ణానాన్ముగనై*
నిన్ఱశీరిణైయై నిలదీక్కొణ్ణిలై మూన్ఱెరిత్తై*
వెన్ఱపులన్తరన్ద విశుమ్బాళియైక్కాణేనో. ౭.

అ॥ ఎన్ - నాకు స్వామినియైన, తిరు - పిరాట్టిని, మార్ బన్ - తనై - వక్షస్థలమందుఁ ధరించినవాఁడును, ఎఁమ్మైమగళ్ కూఱఁ - తనై - పర్వతపుత్రియైన పార్వతిని పార్శ్వమందుగల యుద్రుని కన్యకాస్వామియైన నాస్వామియు, నాముగళ్ - వాగ్దేవియైన సరస్వతిని, ఎన్తుమ్ - ఎల్లప్పుడును, అగమ్‌పాల్ కొణ్ణ - ముఖప్రదేశమందుగల, ఎన్ - నాన్ముగనై - బ్రహ్మకన్యకాస్వామియైన నాస్వామియు, నిన్ఱ - వీరిద్దరితో సమానుఁడైయున్న, శీరిణైయై - ఇన్ద్రుని కన్యకాస్వామియు, నిలమ్ - భూమిని, కీణ్డు - విడతీసినవాఁడును, మూన్ఱెరిత్తై - త్రిపురములను, ఎరిత్తదహించినవాఁడును, పులన్ - ఇన్ద్రిరములను, వెన్ఱు - జయించి, తురన్ద - ఓడకొట్టినవాఁడును, విశుమ్బు - స్వర్గమును, ఆళియై - పరిపాలించువాఁడుసైన సర్వేశ్వరుని, కాణేనో - చూడనా?

తా॥ సకల చరాచర నిర్వాహకుఁడైన శ్రీయఃపతి ఫలప్రదానమునకుఁదగిన పూర్తిఫలవాఁడైయున్నను, నేను పాదశాన్తరములను వదలి వానికే పరతన్త్రుఁడనైయున్నను, ఇదివఱకు నాకు ఫలమివ్వనందున ఇఁక నాఫలములు నాకు లభించవో యేమోయని భయపడుచున్నానని. ౭.

ఆళియైక్కాణ్ పరియాయ్ అరిక్కాణ్ నరియాయ్*అరక్కర్
ఊళైయిట్టన్ఱు లఙ్కైకడన్ద పిలమ్బుక్కొళిప్ప*
మీళియమ్బుళైక్కిడాయ్ పిఱల్ మాలియైక్కొన్ఱు*పిన్నుమ్
ఆళుయర్‌కున్ఱిల్ శెయ్ కడర్ తాన్ యుమ్‌కాణ్బ్‌ఱ్ఱో. ౮.

అ॥ ఆళియై - యాళిని, కాణ్ - చూచిన, పరియాయ్ - గుఱ్ఱమువలెను, అరి - సింహమును, కాణ్ - చూచిన, నరియాయ్ - నక్కవలెను, అరక్కర్ - రాక్షసులు, అన్ఱు - అప్పుడు, ఊళైయిట్టు - కూతవేయుచు, ఇలఙ్కై - లంకను, కడన్ద - వదలి, పిలమ్ - బిలమును, పుక్కు - ప్రవేశించి, ఒళిప్ప - దాచుకొనియుండఁగా, మీళి - బలముగల, అమ్ - సున్దరమైన, పుళ్ళై - గరుత్మంతుని, కిడాయ్ - నడిపించుకొనిపోయి, విఱల్ - బలిష్ఠుఁడైన, మాలియై - మాలియనెడి రాక్షునిని, కొన్ఱు - చంపి, పిన్నుమ్ - మఱియు, ఆళ్ - పరిజనములను, ఉయ్‌వ్ - ఉన్నతమైన, కున్ఱిల్ - పర్వతములవలె, శెయ్‌దు - చేసి, అడర్ తాన్ - నశింపఁజేసిన ఉపేన్ద్రునిని, కాణ్బ్‌ఱ్ఱో - సేవింపవచ్చునా?

తా॥ మాలి నుమాలి మొదలగు రాక్షసులు ఉపేన్ద్రునిఁజూచి భయపడి సింహమునుఁజూచిన కళ్ళవలె కూతవేయుచు లంకనువదలి పాతాళలోకమునకు వెళ్ళగా, గరుడవాహనారూఢుఁడై ఆశ్చర్యకరమైన వాని బలమును నేనెఱుఁగుదును సేవించెదనో యని.

కాణుఱ్ఱిలోనెన్నై మేకడియనైయేయుయలుమ్*
ఆణ్డిఱల్ మిళిమొయ్మ్బిన వరక్కర్‌కుల త్తైత్తడిన్దు*
మీణ్డుమువర్ తమ్బిక్కు విరిసీరిలఙ్కైయరుళి*
ఆణ్డుతన్ కోదిపుక్కు వమరరరియేఱ్కు నైయే. ౯.

ఆ॥ నెఞ్జమే - ఓమనసా! కడియన్ - క్రూరుడైన, నైయేన్ - కర్మములనే, ముయలుమ్ - చేయుచున్న వాడును, ఆణ్ - పౌరుషమందు, ఱిఱల్ - గొప్పతేజలవాడును, మిళి - యమునితో సమానమైన, మొయ్మ్బిన - బలముగలవాడగుచున్న, అరక్కర్ - రావణానుచరులయొక్క, కులత్తై - వంశమును, తడిన్దు - చంపి, మీణ్డుమ్ - తిరిగియు, అవర్ తమ్బిక్కు - వానితమ్ముడైన విభీషణునికే, విరి - విశాలమైన, నీర్ - జలముగల, ఇలఙ్కై - లంకను, అరుళి - కృపజేసి, ఆణ్డు - (తనదేశమును) పరిపాలించి, తన్ కోది - తన దివ్యతేజస్సులో, పుక్కు - ప్రవేశించి, అమరర్ - నిత్యసూరులకు, అరియ్ నైయే - మిక్కి లి గొప్పవాడైయున్న సర్వేశ్వరుని, కాణుఱ్ఱిలో - సేవింపవచ్చునా ?

తా॥ దుష్టుడై బలిష్ఠుడైన రావణాసురుని సంహరించి వాని రాజ్యమును వానితమ్ముడైన విభీషణునికిచ్చి కౌసల్యాభర్తయైన దశరథుని సత్పుత్రుడై తమ ఇచ్ఛానుసారం రాజ్యమును పరిపాలించి శ్రీవైకుణ్ఠమునకు వేంచేసిన శ్రీమహావిష్ణువే ఓమనసా! మనకు సేవింపదగినవాడని. ౯.

ఏఱ్ఱరుమ్బై గున్ద్రత్తైయరుళుమ్ నమక్కు*ఆయర్‌కులత్తు
ఈఱ్ఱిళమ్బిన్నై యొన్ఱాయ్ప్పుక్కుమాయఞ్చెయియఱ్ఱి*
కూఱ్ఱియఙ్కణ్ణన్ కొఞ్జైనర్ కాయ్‌క్కొడుమ్ శేనై తడిన్దు*
ఆఱ్ఱల్ మిక్కార్ పెరియపరఞ్జోదిపుక్కవరేయే. ౧౦.

ఆ॥ ఒన్ఱాయ్ - ఏకీభవించి, పుక్కు - (వివాహమునకు) వెళ్ళి, మాయఞ్చిఱ్ - ఆశ్చర్య చేష్టితములను, ఇయఱ్ఱి - చేసి, కూఱ్ఱు - యమునియొక్క, ఇయల్ - స్వభావములగల, కణ్ణన్ - కంసుని, కొన్ఱ - చంపి, ఐవర్ కాయ్ - పంచపాండవులకై, కొడుమ్ - క్రూరమైన శేనై - (దుర్యోధనాది) సైన్యమును, తడిన్దు - చంపి, ఆఱ్ఱల్ మిక్కార్ - గొప్ప బలిష్ఠుడై, పెరియ - గొప్ప, పరఞ్జోది - పరఞ్జ్యోతి స్వరూపమును, పుక్క - ప్రవేశించిన, ఆరి - శ్రేష్ఠుడై, ఆయర్ కులత్త - గోపకులమందవతరించిన, ఈశు - అవధియైన, ఇళమ్ - బాల్యముగల (మిక్కిలి చాలుండైన), పిళ్ళై - శ్రీకృష్ణుడు, ఏత్త - స్తుతించుటకు, ఆరుమ్ - ఆశక్యమైన, వైగున్దత్తై - పరమపదమును, నమక్కు - మనకు, అరుళుమ్ - కృపజేయును.

తా॥ కంసుడు తనయింటికి వివాహమాలయై మేనల్లుడైన శ్రీకృష్ణుని పిలవగా వచ్చి డబ్బటికి వేంచేసి కువలయాపీడాదులనున్న కంసునిన్నిజంపి దుష్టులను నిరసించి ఆశ్రితులైన పంచ పాండవులను రక్షించిన శ్రీకృష్ణుడు మనకు నిశ్చయముగా మోక్షమిచ్చునని. ౧౦

‡‡ పుక్కవరియుఱువా యవుణనుడల్ కీణ్డుగన్ద*
కొక్కరచ్చెలవ్వన్ నై క్కుఱుగూఱ్చ్చడగోపఱ్కొన్ *

మిక్కవోరాయిరత్తు భిన్నైపత్తుమ్‌వల్లారవరై *
తొక్కుప్పల్లాణ్డిశైత్తు క్కవరిశెయ్‌వరేప్రైయరే. ౧౧.

అ॥ అతియుయవాయ్ - నరసింహరూపియై, భుక్కు - ఆవకరించి, ఆవుణ్ - హిరణ్యా నుచరియొక్క, ఉడల్ - శరీరమును, కీణ్డు - చీల్చి, ఉగన్ద - సన్తోషించిన, శక్కరత్తెల్వత్ తైన్ - చక్రధరుడైన శ్రీమంతుని విషయమై, కురుగూర్‌చ్చడగోపన్ - తిరునగరికి స్వామియైన పమ్మళ్వార్లు, శొన్న - పాడించిన, మిక్క - భగవద్గుణములను మిక్కిలి ప్రతిపాదించుచున్న, ఓర్ - విలక్షణమైన, ఆయిరత్తుళ్ - పెయ్యిపాశురములలోనేడిన, ఇవైపత్తుమ్ - ఈ పదిపాశుర ములను, వల్లారవరై - అధ్యసించినవారికి, ఏప్రైయర్ - భాగవతకైఙ్కర్యమందు చపలురాళ్ళై శ్రీవైకుణ్ఠవాసులైన స్త్రీలు, తొక్కు - గుంపుగానడేరి, పల్లాణ్డిశైత్తు - మంగళా శాసనముజేసి, కవరిశెయ్వర్ - చామరకైంకర్యమును జేయుదురు.

తా॥ నరసింహావతారమెత్తి హిరణ్యునినిజంపిన శ్రీహరివిషయమై నమ్మళ్వార్లు పశా దించిన ఈ పదిపాశురముల నధ్యయనంచువారికి శ్రీవైకుంఠవాసులు కైఙ్కర్యముజేయుదురని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తియవడిగళే శరణమ్.

౩ . వ తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక :—కింద తిరువాయ్‌మొళిలో వనుసన్ధించిన భగవద్గుణములు మనస్సులోనే యుండి వీరికి ఉద్దీపనముజేయుగా వానిని ప్రత్యక్షముగా వనుభవింప వాళ్ళపడి దానికి లభించక ఈగుణములు తూకు చాదరంబులైయున్నవని పాదించుచున్నారు.

ఏప్రైయరావియుణ్ణు మిన్నైక్కూట్టిప్పణ్ణిలోవటియేన్ *
ఆప్రియఙ్కణ్ణపిరాన్ తిరుక్కణ్ణఙ్గుడిలోవటియేన్ *
తూప్రివుమ్‌తామరైనాణ్ మలర్‌మేల్ వన్దుతోన్ఱుమ్‌కణ్డీర్ *
తోప్రియర్‌గాళ్‌నైన్మిరో రెన్‌శెయ్‌గేన్‌తుయరాట్టియేనే. ౧౨

ఆ॥ ఏప్రైయర్ - చపలులాళ్ళైన స్త్రీలయొక్క, ఆవిఃప్రాణమును, ఉణ్ణుమ్ - భక్షించు చున్న, ఇన్నైక్కూట్టిప్పణ్ణిలోన్ - ఇద్దరు మృత్యువులో! అటియేన్ - ఎఱుఁగను. ఆప్రి - నము ద్రముతండి చల్లనిస్వభావముగల, అమ్ - మందరుడైన, కణ్ణపిరాన్ - శ్రీకృష్ణస్వామియొక్క, తిరు క్కణ్ణఙ్గుడిలోన్ - శ్రీక్షేత్రములో! అటియేన్ - ఎఱుఁగను. నాణ్ - అప్పుడువికసించిన, తామరై మలర్‌మేల్ - తామరస పుష్పముపలె, కూప్రివుమ్ - చుట్టును, వన్దు - వచ్చి, తోన్ఱుమ్‌కణ్డీర్ - కనుపడుచున్నవినుమీ. తోప్రియర్‌గాళ్ - ఓసఖియలారా! అన్నైమీర్ - ఓతల్లులారా! తూప్రివుణ్ణిన్ఱేన్ - క్లేశింపచున్న నేను, ఎన్‌శెయ్‌గేన్ - ఏమిచేయుదును.

తా॥ ఓ బాంధువులారా! సద్యోవికసితమైన తామరస పుష్పములవలె నున్న రెండు నేను చూచినప్రళ్ళంతయు కనుపడుచు నన్ను బాధించుచున్నవి. అవి నాప్రాణహరములైన మృత్యువులా! లేక శ్రీకృష్ణుడొక్కడే క్షేత్రములా! పలానదని తెలిపికొనలేదు. ౧.

ఆట్టియమ్‌తూ ళ్‌ళియమ్‌ని న్తన్నై న్నీర్‌ నలిన్దిట్‌*
మాట్టుయర్‌ కట్పగ త్తిళ్‌ వల్లియోకొల్‌గొన్దోవతియేట్‌*
ఈట్టియవెన్నైయుణ్డాట్‌ తిరుమూక్కినదావియుళ్ళే*
మాట్టియవల్ విళక్కిట్‌ కుడరాయ్‌నిఱుక్కుమ్‌వాలియదే. ౨.

అ॥ ఆన్నైమీర్ - ఓతల్లులారా! నీర్ - మీరు, ఎన్నై - నన్ను, ఆట్టియుమ్ - (నాకహితమువలెచెప్పి) ఆల్లాడించియు, తూళ్ ళియుమ్ - నిందించియు, నిన్తు -ఉండి, వలిన్తు - బాధించి, ఎట్ - ఏమిప్రయోజనము! మాదు - ప్రక్కలయందు, ఉయిర్ - ప్రాణములన్న, కట్పగత్తిట్ వల్లియో - కల్పలతనో! కొల్‌గొన్దో - (దాని) చిగురో! అతియేట్ - ఎఱుఁగలేను. ఈట్టియ - చిక్కియెత్తిన, వెన్నైయ్ - వెన్నను, ఉణ్డాట్ - ఆరగించిన శ్రీకృష్ణునియొక్క, తిరు మూక్కు - నుండగు మైనముక్కు, ఎనదు - నాయొక్క, ఆవియుళ్ళే - మనస్సులోపల, మాట్టియ - పైకెత్తబడి, వాలియదు - పెద్దదై, వల్ - స్థిరమైయున్న, విళక్కిట్ - దీపమువంటి, కుడ రాయ్ - తేజస్సుగలదై, నిఱుక్కుమ్ - (బాధించుచు) ఉన్నది.

తా॥ ఓ తల్లులారా! శ్రీకృష్ణునియొక్క నాసిక నామనస్సులోనుండి, ఇది కల్పకతీగనో లేక దానిచిగురోయని, నాకసందేహమును, గలుగఁజేయుచు గొప్పదీపజ్వాలవలె నన్నుదహింపుచున్నది. ఇఁకమీఁదుమీరునన్ను మాటలచేనిర్బంధపఱచి యేమియు నుపయోగములేదని. ౨.

వాలియదోర్‌కనికొ ల్వినై యాట్టియేట్ వల్వినై కొల్*
కోలన్తిళ్‌పవళ కొళ్‌ గున్ఱిళ్‌లోవతియేట్*
నీలనెడుమ గిల్‌పోల్ తిరుమెనియమ్మాట్‌తోళ్గైవాయ్*
ఏలుమ్‌తిశైయుళెల్లామ్ వన్దుతోన్ఱుమెన్నిన్నుయిర్‌క్కే. ౩.

అ॥ వాలియదు - విలక్షణమైన, ఓర్‌కనికొల్ - ఒకపండో! వినైయాట్టియేట్ - పాపము గల నాయొక్క, వల్ - క్రూరమైన, వినైకొల్ - పాపమో! కోలమ్ - సౌందర్యము, తిరళ్ - చేరియున్న, కవళళ్ - పగడములయొక్క, కొళ్‌గుమ్ - స్నిగ్ధమైన, కుణ్డళ్‌లోల్ - కుసుకనో! అతియేట్ - ఎఱుఁగను. నీలమ్ - నల్లనై, నెడుమ్ - గొప్పదైన, ముగిల్‌పోల్ - మేఘమువలె నున్న, తిరుమేని - తిరుమేనుగల, అమ్మాట్ - స్వామియొక్క, తోళ్గై - దొండపండువలెనున్న, వాయ్ - తిరువధరము, ఏలుమ్ - చూచిన, తిశైయుళ్ళామ్ - దిక్కులన్నింటిలోను, ఎన్ - నాయొక్క, ఇన్ - మంచిదైన, ఉయిర్‌క్కు - ప్రాణము అపహరించుటకై, వన్ద - వచ్చి, తోన్ఱుమ్ - కనుపడుచున్నది.

తా॥ ఓ తల్లులారా! ఒక గొప్పపండో? నన్ను బాధించేడిపాపమో? అతిసుందరమైన పగడమో? లేక, శ్యామసుందర విగ్రహుడైన శ్రీపతియొక్క అధరమో? నేను దీనిని ఫలానదని తెలిసికొనలేను. ఇది నాప్రాణమపహరించుటకై నాకెదుటనున్నదని. ౩

ఇన్నుయిర్ క్కిఱైయర్ మేల్ వళై యుమిళై నీలమిత్ తొళ్*
మన్నియశీర్ మదనక్ కరుప్పచ్చిఱై కొళ్*మదన
నన్నుయిర్ త్తాదై కణ్ణపెరుమూర్ పురుషమవై యే*
ఎన్నుయిర్ మేలనవా యడుగిన్ఱ నవెన్దుకొన్ఱే ౪.

ఆ॥ ఇక్ ఉయిర్ క్కు - మంచిప్రాణమునపహరించుటకై, ఎఱ్ఱియర్ మేల్ - దుర్బలుల మీఁద, వళైయుమ్ - వంగుచున్న, నీలమ్ - నీలవర్ణముగల, ఇళైవిత్తొళ్ - రెండుఁగనుల్లో? శీర్ మన్నియ - సౌందర్యపూర్ణుఁడైన, మదనక్ - మన్మథునియొక్క, కరుప్పచ్చిఱై కొళ్ - ఇతఁడు దండధరుఁడైనధనుస్సో? మదనన్ క్ - మన్మథునియొక్క, ఉయిర్ - ప్రాణభూతుఁడై, తాదై - తండ్రియైన, కణ్ణపెరుమూర్ - శ్రీకృష్ణస్వామియొక్క, పురుషనువైయే - కనుబొంమలో? ఎక్ - నాయొక్క, ఉయిర్ మేలనవాయ్ - ప్రాణము నెగరించి, ఎన్దుమ్ - ఎప్పుడును, నిన్ఱ - ఉండి, అడుగిన్ఱన - బాధించుచున్నవి.

తా॥ నన్ను చంపుటకై నామీఁదఁ దిరగపడియున్న ఇవి దుర్బలులనుజంపుటకై వంచిన ధనుస్సులో? మన్మథధనుస్సో? లేక శ్రీకృష్ణుని కనుబొమ్మలో? తెలియలేదని. ౪.

ఎన్దునిన్ఱే తిగళుమ్ శెయ్యవీ శుడర్ వెణ్ మిన్నుకొళ్*
అన్ది యెన్నా వియడు మణిము త్తఱ్ఱోలోవటియేక్*
కున్ఱ మెడు తవిరా ముయువలెనదావియడుమ్*
ఒన్దుమఱిగిన్ఱిలే ననై న్నిరా వెనక్కుయ్విడమే. ౫.

అ॥ ఎన్దుమ్ - ఎల్లప్పుఁడును, నిన్ఱ - స్థిరముగానుండి, తిగళుమ్ - ప్రకాశించుచున్న, శెయ్య - ఎఱ్ఱనైన, శుడర్ - తేజస్సును, ఈక్ - పుట్టించుచున్న, వెణ్ - తెల్లనైన, మిన్ను కొళ్ - మెఱుపో? అన్ది - అదిగాక, ఎక్ అవి - నాప్రాణమును, అడుమ్ - బాధించుచున్న, అణి - అందమైన, ముత్తఱ్ఱోలో - ముత్యములో? అటియేక్ - ఎఱుఁగలేను. కున్ఱమ్ - గోవర్ధనగిరిని, ఎడుత్త - ఎత్తిన, పిరాక్ - ఉపకారకుఁడైన శ్రీకృష్ణునియొక్క, ముయువల్ - చిఱు నవ్వు, ఎనదావి - నాప్రాణమున, ఆడుమ్ - బాధించుచున్నది. ఆన్సైమీర్ - ఓతల్లులారా! ఎనక్కు - నాకు, ఉయ్యుడమ్-జీవించువిధమును, ఒన్దుమ్ - ఒకటిన్ని, అఱిగిన్ఱిలేక్ - ఎఱుఁగలేను.

తా॥ ఓతల్లులారా! శ్రీకృష్ణునియొక్క ఎఱ్ఱనియధరముమీఁద ప్రసరించుచున్న తెల్లనిమంద హాసము, ఎఱ్ఱనికాన్తినిపినుఱుచున్న తెల్లనిమెఱుపువలెనున్న సుందరంబులైన ముత్యములవలె నున్న మిక్కిలి మనోహరమై నాప్రాణమును బోగొట్టుచున్నది. దీనిని వదలుకొనుట కుపాయమే మియు నెఱుఁగలేనని. ౫.

ఉయ్విడమేఱ్ఱియర్ క్కు మశోదర్ క్కు మరక్కర్ గట్కుమ్*
ఎవ్విడమెన్దిలఙ్గి మగరమ్తఱైక్కు మేతలిర్ కొళ్*
పై విడప్పామ్బినై యా తిరుక్కుణ్డలక్కామగళే*
కై విడలొట్టుమిన్ది యడుగిన్ఱ నకాణ్మ్గళే. ౬.

అ॥ ఏళ్ మైయర్ కుళమ్ - దుర్బలులకును, అసురర్ కుళమ్ - అసురులకును, అరక్కర్ గట్కుమ్ - రాక్షసులకును, ఉయ్యాడమ్ - ప్రతికూలస్థానము, ఎవ్విడమ్ - ఏదేశము, ఎన్ను - అని, ఇలజ్ఞి - ప్రకాశించుచు, మగరమ్ - మకరకుండలాకారముగా, తళ్ కుమ్ - ప్రేలాడుచున్న, తళిర్ కొళ్ - చిగురో? పై - విశాలమైన ఘణముగల, విడమ్ - విమానమునగ్రక్కుచున్న, పాన్ము - ఆదిశేషుని, ఆయిరమాయ్ - పడగలగల శ్రీయఃపతియొక్క, తిరు - సుందరమైన, కుణలమ్ - మకరకుండలములుగల, కాయగళ్ - చెవ్వులు, ఒన్ను - ఏవిధముచేతను, పై విడలిన్ని - విడువకుండుటంచి, ఆడుగిన్ఱ - బాధించుచున్నవి. కాణ్మిన్గళ్ - చూడుడు.

తా॥ శ్రీయఃపతియొక్క చిగురువలె సతిసుందరమైయున్న శ్రోత్రములురెండును ధైర్యము లేని లెచ్చటనున్నారో యని వెదకిపోవచ్చి వన్నెల్లప్పుడును బాధించుచున్నవి. చూడుడని. అసురులును రాక్షసులును చెప్పలేనంద్యమునుజూచి సహింపక మనుమాచే బాధపడుచున్నారు. స్త్రీలు దాని మనుధవింప వలయునని బాధపడుచున్నారని తాత్పర్యము. ౬.

కాణ్మిన్గళ్ నెన్నియర్ గాళ్ నిన్ను కాట్టుమ్ వగై యతియేల్*
నాణ్ మన్ను వెణ్ణిఱ్ఱళ్ కొల్ నయనత్తాల్ గట్కు నచ్చిలై కొల్*
శేణ్ మన్ను నాల్ తడన్ తోళ్ పెరుమాన్ తిరు మార్వగలత్*
తోళ్ మన్ని యావియడుమ్ కొడియేనుయిర్ కోళిఱైత్తే. ౭.

అ॥ అన్నెయర్ గాళ్ - ఓతల్లులారా! కాణ్మిన్గళ్ - చూడుడు, ఎన్ను - అని, కాట్టుమ్ వగై - చూపించువిధమును, అతియేల్ - ఎఱుగగను, నాళ్ - శుక్లపక్షమిలో, మన్ను - చేరియున్న, వెణ్ - తెల్లని, తిఙ్గళ్ కొల్ - చంద్రుడో? నడునాళ్ గట్కు - ఆకాపడుచున్న వాటికి, వచ్చిలైకొల్ - విషమాలికనో? శేణ్ మన్ను - వృద్ధికలదై, తడమ్ - విశాలమైన, నాల్ తోళ్ - బాలుగుభుజములుగల, పెరుమాన్ తిరు - సర్వేశ్వరునియొక్క, తిరు - అందమైన, నుదల్ - ముఖము, కొడియేన్ - పాపియైననాయొక్క, ఉయిర్ - ప్రాణమునొక్క, తోళ్ - అందమును, ఇఱైత్తుకోళ్ - నశింపజేయుటయందు, మన్ని - అమరికకలదై, ఆవి - ప్రాణమున, ఆడుమ్ - బాధించుచున్నది.

తా॥ ఓతల్లులారా! సర్వేశ్వరునియొక్క ముఖము శుక్లపక్షమియందలి చంద్రునివలెనే యాకారముగలదై ప్రకాశించుచు నన్ను బాధించుచున్నది. ఈబాధను నేను మీకుచెప్పజాలనని.

కోళిఱైత్తామ్ మై యుమ్ కొడియుమ్ పవళముమ్ విల్లుమ్*
కోళిఱైత్తణ్ ముత్తముమ్ తళిరుక్కుళిర్ వాయ్ పిఱైయుమ్*
కోళిఱైయాళ్ వుడై య కొళ్గుళ్ తోడివట్టఱ్ఱాళ్*కణ్ణా
కోళిఱైవాళ్ ముగమాయ్ కొడియేనుయిర్ కోళ్ గిన్ఱ దే. ౮.

అ॥ కోళ్ - తనసౌందర్యమును, ఇఱై - తనకాళ్ళరణముగాగల, తామరై యుమ్ - శ్రేత్రమునెడి తామరపువ్వమువ, కొడియుమ్ - కాసీకయునెడితీగెను, పవళముమ్ - అధరమునెడిపగడమును, విల్లుమ్ - కనుబొంమలనెడి ధనుస్సును, కోళ్ - తనసౌందర్యమును, ఇఱై - తనకాళ్ళర

ణముగాగల, తణ్ - చల్లని, ముత్తుమ్ - మందహాస మునెడి ముత్యమును, తళిరుమ్-చెవ్వలనెడి చిగురును, కుళిర్ - చల్లనై, వాయ్ - గొప్పదైయున్న, పీతైయుమ్ - ముఖమునెడి చంద్రుడును, (వీనిని), కోళ్ - అలబ్ధంచుకొనదగిన, ఇయల్‌వాయ్ - ఆధరణములుగాగల, కొయ్‌మలర్ - పూర్ణమైన, కోదివట్టమ్‌కొల్ - జ్యోతిర్మండలమో ? కోళ్ - తనప్రకాశమునే, ఇయల్‌వాయ్ - ఆధరణముగాగల, వాళ్ - ఉజ్జ్వలమైన, కణ్ణన్ - శ్రీకృష్ణునియొక్క, మూవాయ్‌కొట్టు - ముఖస్వరూపమై, కొడియే - పాపియైన వాయొక్క, ఉయిర్ - ప్రాణమును, కొళ్ గిన్ఱదు - అపహరించుచున్నది.

తా॥ పగడము మొదలగు సాధారణవస్తువుల నలంకారముగాగల తేజోరాశివలె నున్న శ్రీకృష్ణుని ముఖారవిందము నన్ను మిక్కిలి బాధించుచున్నదని. ౯.

కొళ్ గిన్ఱ కోళిరుళై చ్చుగిర్ నిట్ట కొయ్‌మలర్ ఇరుళిల్ *
ఉళ్ కొణ్ణీలనన్నూల్ తఱైక్కో లన్నుమాయ్ కుళల్ *
విళ్ గిన్ఱ పూన్దుళాయ్ విరై నాఱవన్దున్నియిరై *
కళ్ గిన్ఱ వాఱుయీర్ కణ్ణపురానిప్ పిరే. ౯.

అ॥ కొళ్ గిన్ఱ - లోకములనగ్రసించుచున్న, (కప్పుచున్న), కోళ్ - బలముగల, ఇరుళై - అంధకారమయొక్క, కుగిర్ నిట్ట - సైభాగమును తీసివేసిన, కొయ్‌మలర్ - నుందరమైన, కురుళిల్ - ఉండయొక్క, ఉళ్ - లోపలనున్న పారాంతమును, కొణ్ణ - కలదై, నీలమ్ - నల్లనై, నల్ - విలక్షణమైన, నూల్ తఱైక్కొల్ - చారములసమూహమో ? అన్ఱు - కాదు. మాయన్ - శ్రీకృష్ణుని యొక్క, కుళల్ - శేశములు, విళ్ గిన్ఱ - వికసించుచున్న, పూ - పుష్పములగల, తణ్ - చల్లనైన, తుళాయ్ - తిరుత్తులాయియొక్క, విరై - పరిమళము, వాఱు - పరిమళించునట్లు, వన్దు - వచ్చి, ఎన్ ఉయిరై - నాప్రాణమును, కళ్ గిన్ఱ వాఱు - అపహరించుచున్న విధమును, అఱియీర్ - మీరు తెలిసికొనలేరు. అన్నైమీర్ - ఓతల్లులారా ! కణ్ణపురానిప్ పిరీర్ - పురుషోత్తములచే బాధింపబడుచున్నారు.

తా॥ ఓతల్లులారా ! దీనిని మంచిచీకటియుండలోనుండి తీసిన చారములని మీరు భ్రమింపవలదు. ఇది శ్రీకృష్ణునియొక్క కేశపాశములు. ఇందులోనుంచి తిరుత్తులాయియొక్క పరిమళము కొట్టుచున్న వృత్తిని మీరు తెలిసికొనక యున్నారని. ౯.

నిగర్ నీమ్ పత్తుత్తిన్ఱు నెరిత్తక్ కైయరాయ్ * ఎన్నైన్నీర్
శుగ్ రీయుమ్ శోగ్ర్‌స్తుమ్ వైదిర్ శుడర్ చ్చోదిమణినిఱమాయ్ *
ముగ్ గవిమ్మాపులగుమ్ విరిగిన్ఱ శుడర్ ముడిక్కే *
ఒగ్ గుమైక్కొణ్డదుళ్ళమ్ అన్నైమీర్ నన్నెయెన్ను బిగ్ గుక్కే. ౧౦.

అ॥ ముగ్ గత్తుళ్ - ఆంకణమందు, నిగ్ గి - నిలిచితివి, ఎన్ను - అని, నెరిత్త - శరన మును చేయుమనుచున్న, కైయరాయ్ - చేతులుగలవారై, నీర్ - మీరు, ఎన్నై - నన్ను, శుగ్ గీ యుమ్ - అవతలికిపోనివ్వకూడదని విచారించితిరు, శూగ్ గ్‌స్తుమ్ - చుట్టుకొనియుండియు, వైదిర్ -

నిందించుచున్నారు. కుడర్ - మిక్కిలి తేజస్సుగల, మణి - మాణిక్యమునంటి, నిఱమాయ్ - కాంతికలదై, ఇమ్మావులగుమ్ముఱ్ఱుమ్ - ఈమాదులలోకములయందంతట, విరిగిన్ఱ - వ్యాపించి యున్న, కుడర్ - తేజస్సుగల, నూడిక్కి - కిరీటమునకే, ఎన్ను శృమ్ - నామనస్సు, ఓఱ్ఱి ఱ్ఱు మైకొళ్ళాదు - అధీనమైనది అన్నెమీర్ - ఓతల్లులారా! నుట్టుక్కు - మీకు, నశైయేన్ - ఆశయెందుకు?

తా॥ ఓతల్లులారా! నేనందఱినేత్రముల కగుపడునట్లువచ్చి నిలిచితినని నన్ను మీరుభయపడి అచియెచ్చటికేదోనియ్యాకచుట్టాకొనిరక్షించుచున్నారు. నామనస్సు లోకమంతటవ్యాపించియున్న తేజస్సుగల శ్రీకృష్ణుని కిరీటమందు లయించిపోయినది. ఇఁక నాయాశమీకెందుకని. ౧౦

కట్కఱియపిరమశివ నిన్దిరనెన్ఱివర్‌క్కుమ్*
కట్కఱియక్కణ్ణనై క్కురుగూర్‌చ్చడగోపఱ్కున్న*
ఉట్కొడై యాయిరత్తు ళ్ళివై యుమొరుపత్తుమ్‌వల్లార్*
ఉట్కొడై వానవరో డుడనాయెన్ఱుమ్‌మాయాశే. ౧౧.

ఆ॥ కట్కు - నేత్రములకు, ఆరియ - తెలియుని, పిరమక్ - బ్రహ్మ, శివక్ - రుద్రుడు, ఇనిగక్ - ఇంద్రుడు, ఎన్ను - అనెడి, ఇవర్ - పిరియొక్క, కట్కుమ్ - నేత్రములకును, ఆరియ - తెలియుని, కణ్ణనై - శ్రీకృష్ణునివిషయమై, కురుగూర్‌చ్చడగోపక్ - కురుకాపురాధీశుడైన నమ్మాళ్వార్లు, శొన్న - పాడించిన, ఉట్కొడై - ప్రతిపాదన సామర్థ్యముగల, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఒరు - ఒక, ఇవైపత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, వల్లార్ - అభ్యసించినవారు, ఉట్కొడై - (భగవదనుభవ) శక్తిగల, వానవరోడు - నిత్యసూరులతో, ఎన్ఱుమ్ - ఎల్లప్పుడును, ఉడనాయ్ - కూడనేయున్నవారై, మీయార్ - విశ్లేషించరు.

• తా॥ బ్రహ్మాదులకు నగోచరుడైన శేషశాయితవిషయమై నమ్మాళ్వార్లు ప్రసాదించిన యీపదిపాశురముల నభ్యసించువారు నిత్యసూరులతోఁ జేరి యెల్లప్పుడును భగవద్గుణముల ననుభవింతురని.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.
జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౮ - వ, తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక:— ఈతిరువాయ్‌మొళిలో, నేనింతయార్తుడనైయున్న ప్పటికిన్ని నన్ను జీవితదశలోనుంచినీయొక్క గొప్పశక్తియెంత ఆశ్చర్యమోయని ఆళ్వార్లు సర్వేశ్వరునితో విన్నవింప, అప్పుడు సర్వేశ్వరుడు నాకింకనున్న ఆశ్చర్యశక్తులనుజూడమని ఆళ్వార్లకు జూపింపగా వానిని జూచి యాశ్చర్య పడుచున్నారు.

మాయావామననే మదుసూదానీయరుళాయ్*
తీయాయ్‌నీరాయ్‌నిలనాయ్ నిశుమ్బాయ్‌క్కాలాయ్*
శాయాయ్ త్తనైయాయ్ మూ్కాయ్‌మఱ్ఱుమాయ్‌ముఱ్ఱుమాయ్*
నీయాయ్‌నీన్ఱివా ఱీవై యెన్న నియాయఱ్ఱే. ౧.

అ॥ సూయా - ఆశ్చర్యశక్తిగలవాఁడా! వావనసే - శ్రీవాసనుఁడా! మధుసూదా - మధువనెడి రాక్షసునిజంపినవాఁడా! నీ - నీవు, ఆదుళాయ్ - (స్థాయందు) దయచేయుమా. తీయాయ్ - అగ్నిని శరీరముగాగలవాఁడా! నీరాయ్ - జలమును శరీరముగాలవాఁడా! నిల వాయ్ - భూమిని శరీరముగాగలవాఁడా! విశుమ్బాయ్ - ఆకాశమును శరీరముగాగలవాఁడా! కాలాయ్ - వాయువును శరీరముగాగలవాఁడా! తాయాయ్ - (ప్రాణులకు) తల్లియైనవాఁడా! తన్దియాయ్ - తండ్రియైనవాఁడా! మక్కళాయ్ - వుత్రులైనవాఁడా! మఱ్ఱియుమాయ్ - తక్కిన బంధువులైనవాఁడా! ముఱ్ఱియుమాయ్ - తక్కిన సవస్తపదార్థములకు నిర్వాహకుఁడా! నీయాయ్ - నీ కసాధారణమైన దివ్యవిగ్రహముగలవాఁడా! నీ - నీవు, నిన్నటివైన ఆజ్ఞ - ఈపదార్థములకును నిర్వాహకుఁడైయున్న ఈప్రకారములు, ఎన్ననియాయజ్ఞ్ - ఏమియుపపత్తులుకలవి?

తా॥ పరస్పరము మిక్కిలి విజాతీయములైన పృథివ్యాది సమస్తపదార్థములకును నిర్వాహకుఁడవై ప్రాణులకు సకలవిధబంధువులైన నీయొక్క ఆశ్చర్యచేష్టితములను నాకుఁ దెలుపుమాయని.

అఙ్గణ్మలర్ త్తిణ్ణుఱ్ఱాయ్‌ముడి యచ్చుదనేయరుళాయ్*
తిఙ్గళుమ్‌ళాయిఱుమాయ్ చ్చెఱువ్వుమ్బల్ శుడరాయిరుళాయ్*
పొఙ్గుపొఱ్ఱిమఞ్జియాయ్ ప్పుగఱ్ఱాయ్‌ప్పఱియాయ్‌ప్పిన్నుమ్‌నీ*
వెఙ్గణ్ వెఙ్కూఱ్ఱ్‌ముమూ యివై యెన్న విశిత్తిరమే. 3.

అ॥ ఆమ్ - విలక్షణమైన, కళ్ - తేనెగల, మలర్ - పుష్పములోఁ గూడుకొనిన, తణ్ - చల్లనైన, తుళాయ్ - తిరుతుళాయిని, ముడి - కిరీటమందుగల, అచ్యుతుఁడా! అరుళాయ్ - కృపజేయుమా. తిఙ్గళుమ్ - చంద్రునికి, ఞాయిఱుమ్ - సూర్యునికి, ఆయ్ - అంత రాత్మయై, శెళుమ్ - చేతనులకు లాభాలాభములను దెలుపుచున్న సంచారముగల, వల్ - అనేక విధములైన, శుడరాయ్ - సకలాదితేజస్వులకంతరాత్మయై, ఇరుళాయ్ - చీకటికంతరాత్మయై, పొఙ్గు - వర్ధిల్లుచు, పొఱ్ఱి - వర్షించుచున్న, మఞ్జియాయ్ - వర్షమునకు నిర్వాహకుఁడవై, పుగఱ్ఱాయ్ - కీర్తికిఁ గారణభూతుఁడవై, పఱియాయ్ - అపకీర్తికిఁ గారణభూతుఁడవై, పిన్నుమ్ - మఱియు, నీ - నీవు, వెమ్‌కణ్ - క్రూరనేత్రుఁడైనయమునికంతర్యామివై, వెమ్‌కూఱ్ఱ్‌ముమూయ్ - క్రూరమైన మృత్యువునకు నంతర్యామివైయున్న, ఇవై - ఇవి, ఎన్ననిశిత్తిరమే - ఎంతాశ్చర్యము.

తా॥ శీతకిరణముగల చంద్రునికిని, ఉష్ణకిరణముగల సూర్యునికిని, సుఖదుఃఖముల నిచ్చు చున్న అఙ్గారకాది గ్రహములకును, అంధకారమునకును, పర్వమునకును, కీర్త్యపకీర్తులకును, జగత్ సంహారకులైన రుద్రాదులకును, ఇట్టి పరస్పరవిరుద్ధములైయున్న సకలపదార్థములకు నంతరాత్మయై యాఁడి యాయా కార్యములను నడిపించుచున్న ఓస్వామీ! నీచేష్టితము లత్యాశ్చర్యములని.

శిత్తిర త్తేర్ వలవా తీరుచ్చిక్కిరత్తాయరుళాయ్*
ఎత్తనై యోరుగిము మవై యాయవఱ్ఱ్ భీయలుమ్*
ఒత్తవోణ్ పల్‌పొరుళ్‌గ ళులప్పిలనయ్‌వియవాయ్*
విత్తగత్తాయ్‌నిఱ్ఱ్ నీసీ యివై యెన్న విడమఱ్ఱిరే. 3.

అ॥ తేర్ - రథమును, తిగ్రగమ్ - విచిత్రముగా, వలవా - (భారతయుద్ధమునందు) నడిపించినవాఁడా! తిరుచ్చక్కరత్తాయ్ - శిసుదర్శనముగలవాఁడా! అరుళాయ్ - కృపజేయుమా. ఎత్తనై - అనేకవిధములై, ఓర్ - విలక్షణములైయున్న, ఊగముమ్ అనైయాయ్ - (కృతత్రేతాది) యుగములకు నిర్వాహకుఁడా! అవ్వవ్ గాలత్తుళ్ - ఆకాలములలో, ఇయలుమ్ - నడుచుచున్నవియు, ఒత్త - (జ్ఞానాకారములతోను దేవమనుష్య తిర్యగ్రూపములతోను) సమానములైనవియు, వియవు - (ఆయావ్యక్తిస్వరూపముతో) వేఱువేఱుగా నున్నవియు, ఒణ్ - విలక్షణములైనవియు, ఉలప్పిలనవాయ్ - లెక్క లేనివియునైయున్న, పల్ పొరుళాయ్ - అనేకములైన ఆత్మవస్తువులకు నిర్వాహకుఁడా! విత్తగత్తాయ్ - ఇట్టియాశ్చర్య స్వరూపముగలవాఁడవై, నీ - నీవు, నిన్ఱ్ పిళ్ళి - నిలిచితివి. ఇవై - ఇవి, ఎన్న విడముట్టగ్ళ్ - ఏమివిషయములు (ఏమాశ్చర్యములు)!

తా॥ అనేకకాలములయందున్న అనేక విధములైన జీవాత్మలకు నిర్వాహకుఁడైయున్న ఓస్వామీ! నీయాశ్చర్యచేష్టితములను నేను యథార్థముగా నెఱుంగునట్లు నన్ను గ్రహింపుమా యని. ౩.

కళ్వివ్ తామరైక్కణ్ కణ్ణనేయెన్ఱెన్ఱుళ్ళాయ్*
ఉళ్వదుమిల్లదుమా యులప్పిలనవాయ్వియవాయ్*
వెళ్ళత్తడఙ్గడలుళ్ విడనాగత్తై మేల్ మరువి*
ఉళ్ళప్పల్ యోగుశెయ్ది యివై యెన్న వుపాయఙ్గళే. ౪.

అ॥ కళ్ - తేనెకలదై, అవిర్ - వికసించియున్న, తామరై - తామరసపుష్పమువంటి, కణ్ - నేత్రములుగల, కణ్ణన్ - శ్రీకృష్ణుడా! ఎన్ఱుక్కు - నాకు, ఒన్ఱు-ఒకమాట, అరుళాయ్- చెప్పవలెను. ఉలప్పిలనవాయ్ - నాశములేనివై, ఉళ్వదుమాయ్ - నిత్యములైయున్న చేతనులకు నిర్వాహకుఁడా! వియవాయ్ - నశ్వరములై, ఇల్లదుమాయ్ - అనిత్యములైన అచేతనములకు నిర్వాహకుఁడా! వెళ్ళ - జలముచేనిండియున్న, తడఙ్గడల్ - విశాలమైన, కిడలుళ్ - క్షీరసముద్రమందు, విడమ్ - (శత్రువులమీఁద) విషమును గ్రక్కుచున్న, నాగుఅణై మేల్ - ఆదిశేషుఁడనెడి శయ్యమీఁద, మరువి - పవ్వళించియుండి, ఉళ్ళమ్ - మనస్సులో, పల్ - అనేకవిధములైన, యోగు - రక్షణోపాయచింతను, శెయ్ది - చేసితివి. ఇవై - ఇవి, ఎన్న ఉపాయఙ్గళ్ - ఏమి యుపాయములు!

తా॥ నిత్యానిత్యములైన సకలచేతనాచేతనములకు నిర్వాహకుఁడవై శ్రీరాధియందు శేషశయ్యమీఁద పవ్వళించిలోకముల యోగక్షేమములను యోచించుచున్న ఓస్వామీ! నీయుపాయములను నాకుఁ జెప్పవలయునని. ౪.

పాశఙ్గళ్ నీక్కి యెన్నైయునక్కే యటుక్కొణ్డిట్టునీ*
వాశైమలర్ తణ్డుళాయ్ముడి మాయవనేయరుళాయ్*
కాయముమ్శీవనుమాయ్ క్కలివాయ్ప్పిఱప్పాయ్ప్పిన్నుమ్నీ*
మాయఙ్గళ్ శెయ్దువైత్తి యివై యెన్న మయక్కుక్కళే. ౫.

అ॥ పాశఙ్గళ్ - అవిద్యాది బంధములను, నీక్కి - పోగొట్టి, ఎన్నై - నన్ను, ఉనక్కే-యే - నీశేషభోగమునుగా, కొణ్డిట్టు - స్వీకరించి, వాశమ్ - పరిమళించుచున్న, మలర్ -పుష్పము

గుల, తణ్ - చల్లనైన, తుళాయ్ - తిరుతుళాయిని, ముడి - కిరీటమందుగల, మాయవనే - ఆశ్చర్యభూతుఁడా! నీ - నీవు, కాయముమ్ - శరీరమునకును, శివనుమ్ - శివులకును, ఆయ్ - నియామకుఁడవై, కళివాయ్ - నాశమునకునియామకుఁడవై, పిఱప్పాయ్ - ఉత్పత్తికినియామకుఁడవై, పిన్నుమ్ - మఱియు, మాయఙ్గళ్ -(జ్ఞానులనుగూడ సంసారమందుంచుటయునెడి) ఆశ్చర్యములను, శెయ్‌దువైత్తి - చేసియుంచితివి. ఇనై - ఈ వ్యాపారములు, ఎన్నుమయక్కుక్కళ్ - ఎమిదుర్‌జ్ఞేయ వ్యాపారములు ? ఉరుళాయ్ - చెప్పుమా.

తా॥ ఓ క్రియఁచితీ! చేతనాచేతనములకును జన్మజరామరణాదులకును నీవు నియామకుఁడవైయుండి నాయజ్ఞానాదులను భోఁగొట్టి నీ శ్రీపాదములయందుఁ జేర్చుకొనినప్పటికిన్ని ఇఁకను సంసారమందే యుంచియున్నావు. ఇదేమాశ్చర్యమని. ౫.

మయక్కా వామనానే మదియూమ్ వణ్ణమ్ నిన్ఱు రుళాయ్*
అయర్ ప్పాయ్ త్తేర్ ముమూ యుళాయ్ క్కుళిరాయ్ వియువాయ్*
వియప్పాయ్ వెన్ఱి గళాయ్ వినై యాయ్ప్పయనాయ్ పిన్నుమ్ నీ*
తుయక్కాయ్ నీన్ఱు నా జీవై యెన్న తుయరఙ్గళే. ౬.

ఆ॥ మయక్కా - (మహాబలిని) భ్రమింపఁజేసిన, వామనానే - వామనుఁడా! మదియూమ్ వణ్ణమ్ - (నిన్ను) తెలిసికొ నెడి విధము, ఒన్ఱు - ఒకటి, ఆరుళాయ్ -చెప్పుము. అయర్‌ప్పాయ్- మిఱుపునకు నిర్వాహకుఁడవును, తేర్ ముమూయ్ - తెలివికిని నిర్వాహకుండవును, ఆళివినాయ్- శాపమునకు నిర్వాహకుఁడవును, కుళిరాయ్ - శీతమునకు నిర్వాహకుఁడవును, వియవాయ్ - ఆశ్చర్యకరంబులైన పదార్థములకునిర్వాహకుండవును, వియప్పాయ్ - ఆశ్చర్యమునకు నిర్వాహకుఁడవును, వెన్ఱిగళాయ్ - జయములకు నిర్వాహకుఁడవును, వినైయాయ్ - పుణ్యపాపములకు నిర్వాహకుండవును, పయనాయ్ - వానియొక్కఫలమునకు నిర్వాహకుఁడవును, పిన్నుమ్-మఱియు, తుయక్కాయ్ - దుఃఖమునకు నిర్వాహకుఁడవునై, నీ- నీవు, నిన్ఱవాఱు - ఉన్నప్రకారములైన, ఇవై - ఇవి, ఎన్న తుయరఙ్గళ్ - ఏమి దుఃఖకరములైనవ్యాపారములు ?

తా॥ ఓస్వామీ! పుణ్యపాపములకును, సుఖదుఃఖములకును, స్మరణవిస్మరణములకును, శీతోష్ణములకును, జయాపజయములకును, ఇవిమొదలగు ద్వంద్వములకు నిర్వాహకుఁడవైయున్న నీ స్వభావమును దెలిసికొనునట్లు నాయందుఁ గృపజేయుమనుచున్నాఁడను. ౬.

తుయరఙ్గళ్ శెయ్యుమ్ పక్కఙ్గళ్ తుడర్ నీళ్ ముడియాయ్ అరుళాయ్*
తుయరమ్ శెయ్ మానఙ్గళాయ్ మదనాగియుగవై గళాయ్*
తుయరమ్ శెయ్ కామఙ్గళాయ్ త్తుఱై యాయ్ నిఱై యాయ్ నఱై యాయ్*
తుయరఙ్గళ్ శెయ్‌దువైత్తి యివై యెన్న తుడ్డాయఙ్గళే. ౭.

ఆ॥ తుడర్ - ఉజ్జ్వలమై, నీళ్ - పొడుపైన, ముడియాయ్ - కిరీటముగలవాఁడవును, తుయరఙ్గళ్ శెయ్యుమ్ - (నీ కిరీటసౌందర్యమును సేవించువారికి) దుఃఖమును గలుగఁజేయువాఁడవుపైన, కణ్ణా - ఓ శ్రీకృష్ణుఁడా! తుయరమ్ శెయ్ - దుఃఖములనుబుట్టించుచున్న, మానఙ్గళాయ్-

(నేను వాడిఅనెడు) దురభిమానములకు నిర్వాహకుడవును, మదసాగి - గర్వములకు నిర్వాహకుడవును, ఉగనైగళాయ్ - సన్తోషములకు నిర్వాహకుడవును, తుయరమ్‌శెయ్ - దుఃఖములను గలుగజేయుచున్న, కామఙ్గళాయ్ - శబ్దాదివిషయములకు నిర్వాహకుడవును, తుయైయాయ్ - ప్రయాణములకు నిర్వాహకుడవును, నిలైయాయ్ - స్థితికినిర్వాహకుడవును, వడైయాయ్ - గమనమునకు నిర్వాహకుడవునుగాని నీవు, తియరఙ్గళ్ - దుఃఖములను, శెయ్‌గువైత్తు - చేసిపెట్టితివి. ఇవై - ఇవి, ఎన్నశుణ్డాయఙ్గళ్ - ఏమిలీలలు? ఆగుమాయ్ - చెప్పుము.

తా॥ ఓ శ్రీయఃపతీ! అహఙ్కారమమకారగర్వతృష్ణాదులను గలిగించి జీవులనుబాధ పెట్టుట నీకేమిలీలయో నాకుఁ జెప్పుమాయని. ౬.

ఎన్నశుణ్డాయఙ్గళాల్ నిన్నిట్టాయెన్నై యూళ్వినైక్కణ్ణా*
ఇన్నదోర్ తన్నైయై యెన్రుమ్‌నిన్ యావర్‌క్కుమ్ తేర్ వరియై*
మున్నియమూవులగు మవై యాంగవర్ పోప్పడైత్తు*
పిన్నుమువ్వాయ్‌పుఱత్తా యివై మెన్నవియఙ్గళే. ౭.

ఆ॥ ఎన్నైయాళుమ్ - నన్నేలిన, కణ్ణా - శ్రీకృష్ణుడా! ఎన్నశుణ్డాయఙ్గళాల్ - ఎట్టి లీలకలవాడవై, నిన్నిట్టాయ్ - ఉన్నావు? ఇన్నదోర్ తన్నైయై - ఇట్టి యొకవిధస్వభావముగల వాడవు, ఎన్ర - అని, ఉన్నై - నిన్ను, యావర్‌క్కుమ్ - ఎట్టివారికిని, తేర్ వరి - నిశ్చయింప, అరియై - ఆశక్యమగునట్లు, మున్నియ - ఆనాదియైన, మూవులగుమ్ - మూడులోకములకను, అవై యాయ్ - నిర్వాహకుడవై, అవర్ పోల్ - ఆలోకములను, పడైత్తు - సృజించి, పిన్నుమ్ - మఱియును, ఉళ్వినైక్కణ్ణా - లోపలవ్యాపించియున్న వాడవై, పుఱత్తాయ్ - బాహ్యమందున్న వాడవైయున్నావు. ఇవై - ఇవి, ఎన్న ఇయల్వినైక్కళ్ - ఏమి స్వభావములు.

తా॥ ఓస్వామీ! సమస్తలోకములను సృజించి వానిని సకలవిధంబులుగా రక్షించుచున్న నీస్వభావమిట్టిదని యెవ్వారికిని దెలియకుండునట్లున్న నీవిధమేమియో? అది నాకుఁ జెప్పుమాయని.

ఎన్నవియఙ్గైక్కళా లెఙ్గనేనిన్నిట్టాయెఙ్కణ్ణా*
తున్నుకరశరణమ్మదలాగ వెల్లాపుఱుప్పుమ్*
ఉన్నుశువై యొళి యూఱోలినార్ పుమ్‌నీయే*
ఉన్నైయణరవుఱీ లులప్పిల్లై నుణుక్కఙ్గళే. ౮.

ఆ॥ ఎఙ్కణ్ణా - వాత్సల్యకృష్ణుడా! ఎన్న ఇయల్వినైక్కళాల్ - ఎట్టిస్వభావముగలవాడవై, ఎఙ్గనేనిన్నిట్టాయ్ - ఏప్రకారముగానున్నావు. తున్నుకరశరణమ్ - దట్టమైనయున్న, కరశరణమ్ - మొదలాగ - హస్తపాదాదులైన, ఎల్లాపుఱుప్పుమ్ - సకలావయవములకును, (సకలేన్ద్రియములకును), ఉన్నుశువై - ఆనుభవింపదగిన, ఒళి - రసము, ఒళి - రూపము, ఓఱు - స్పర్శము, ఒలి-శబ్దము, వాల్ పుమ్ - గంధమునయిన యీవిషయములకు, నీయే - నీవేని ర్వాహకుడవైయున్నావు. ఉన్నై - నిన్ను, ఉణరవుఱీల్ - చక్కగాదెలిసికొనుటకు యత్నించినయెడల, నుణుక్కఙ్గళ్ - నీయొక్క సూక్ష్మత్వమువలన నీవైలక్ష్యములకు, ఉలప్పు - అంతము, ఇల్లై - లేదు.

తా॥ ఓ శ్రీనివాసపతీ! వాక్పాదపాణిపాయూపస్థములనెడి కర్మేంద్రియములచేతను, త్వక్చక్షుశ్శ్రోత్రజిహ్వాఘ్రాణములనెడి జ్ఞానేంద్రియములచేతను అనుభవింపపడుచున్న శబ్దాదివిషయములకునిర్వాహుడవైన నీకంటెనూత్నమైన మతియొక్కవస్తువులేదని.

ఇల్లై నుణుక్కర్‌ఇల్లై యిదనిల్ పిఱవెన్నుమ్‌వణ్ణమ్*
తొల్లై నన్నూలిల్‌శొన్న వురువుమరువుమ్‌నీయే*
అల్లిత్తుళాయలఙ్గ లణిమార్ బవెన్న మ్చుదనే*
వల్లదోర్‌వణ్ణమ్‌శొన్నా లదువేయునక్కామ్‌వణ్ణమే. ౧౦.

ఆ॥ అల్లి - తామరపుష్పములచేఁగట్టబడిన, తుళాయలఙ్గల్ - తులసీమాలికచే, అణి - అలఙ్కరింపఁబడిన, మార్బ - వక్షస్థలమునగలవాఁడా! ఎక్‌అద్భుతనే - నాయచ్యుతుఁడా! ఇదనిల్ - ఇతఁడంటె, పిఱవేము - వేఱొకపదార్థము, నుణుక్కర్‌ఇల్లై - సూక్ష్మమైనది, ఇల్లై - లేదు, ఎన్నుమ్‌వణ్ణమ్ - అనిచెప్పెడువిధమునఁగా, తొల్లై - ఆఁదియై, నల్ - శ్రేష్ఠమైన, నూల్‌ల్ - వేదమందు, శొన్న - చెప్పఁబడిన, ఉరువుమ్ - సూక్ష్మమైనఆచేతనమునకును, అరువుమ్ - సూక్ష్మమైన జీవాత్మకును, నీయే - నీవేసంతర్యామియైయున్నావు. వల్లదోర్‌వణ్ణ్ - తనకుసాధ్యమైన పఱుపు నీయొక్కప్రకారమును, శొన్నాల్ - చెప్పినయెడల, అదువే - ఆదియే, ఉనక్కు - నీకు, వణ్ణమామే - స్వభావమగునా?

తా॥ ఓస్వామీ! సూక్ష్మనూత్నకారమైన యీజగత్తునందునీవే యంతర్యామివనియు, నీపు మతియొక అంతర్యామిలేదనియు వేనిమందుఁ జెప్పుచున్న నీమహిమను ఎంతగొప్పవారైనను కొంచెమే చెప్పగలరుగాని సంపూర్ణముగాఁ జెప్పఁజాలరని. ౧౦.

ఆమ్‌వణ్ణమిన్నదొన్నై స్థలీవదరియవరియై*
ఆమ్‌వణ్ణత్తాల్ కురుగూర్‌చ్చడగోపనట్‌శొల్లై*
ఆమ్‌వణ్ణమ్‌ణ్ణిమ్‌గళివై యాయిరత్తుళ్‌ప్పత్తుమ్*
ఆమ్‌వణ్ణత్తాలురైప్పా రమైన్దార్ తమక్కెన్నైక్కుమే. ౧౧.

ఆ॥ ఇన్నదొన్నువణ్ణమ్‌ఆమ్ - ఈవిధమైనఒకస్వభావముగలవాఁడు, ఎన్నుఅని, అలీవదుఅరియు - తెలిసికొనుటకశక్యమైన, అరియై - సర్వేశ్వరుని, ఆమ్‌వణ్ణత్తాల్ యథార్థముగా, కురుగూర్‌చ్చడగోపన్ - తిరునగరియందు వేంచేసియున్న నమ్మాళ్వార్లు, ఆతిన్ - తెలిసికొని, ఉరైత్త - పాడించిన, వణ్ణమ్‌ఆమ్ - ఛన్దస్సులుగల, ఒణ్ - సుందరంబులై, తమిళ్‌గళ్ - ద్రావిడరూపములైన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలోఁజేరిన, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, ఆమ్‌వణ్ణత్తాల్ - తమశక్యనుపారముగ, ఉరైప్పార్ - ఆధ్యసీంచువారు, తమక్కు - తమకు, ఎన్నైక్కుమ్ - ఎప్పటికిని, ఆమైన్దార్ - అమరియుందురు (కృతకృత్యులైయుందురు).

తా॥ అపరిచ్ఛిన్నమహిమగల సర్వేశ్వరునివిషయమై నమ్మాళ్వార్లుప్రసాదించిన యీపది పాశురముల ననుసంధించువారు కృతార్థులగుదురని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

తీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౯ - వ, తిరువాయ్‌మొళి.

ఆవతారిక:— నీయందింత భక్తిగలిగిన నన్నిఁకగూడ నీసంసారమందుంచుటకుఁ గారణ మేమని నమ్మళ్వార్లు సర్వేశ్వరునియొడఁగా, ఈతిరువాయ్‌మొళియొడి మహాప్రబంధమును మీకొఱకే పూర్తిచేయించుట దలచియున్నాము. అనవఱతమిరోలోకమందే వేంచేసియుండవలయు నని సర్వేశ్వరుడుపాదించిన శ్రీనాథ్‌మునివిని, వ్యాసాదిప్రాజ్ఞులుండఁగా జ్ఞానహీనుఁడనైన నాచేత నీగొప్పకార్యము చేయించుటకుఁదగిన ప్రత్యుపకారము నే నేమిచేసెదనని పాదించుచున్నారు.

‡‡ ఎన్తెక్కుమెన్నై యుయ్యక్కొండుపోగియ*
అన్తెక్కన్తనై త్తన్నాక్కి యెన్నాల్తనై*
ఇన్ తమిళ్ పాడియపీళనై యాదియాయ్
నిన్ఱ వణ్‌శోదియై*ఎన్‌శొల్లినిఱ్పనో. ౧.

అ॥ ఎన్తెక్కుమ్ - (ఒకప్పుడు స్వీకరించినదానిని స్మరించినను) ఎల్లప్పుఁడును (ఉజ్జీవించునట్లు), పోగియ - నడుమచున్న, అన్తెక్కన్త - ఆయాకాలములయందు, ఎన్నై న - నన్ను, ఉయ్యక్కొండు - ఉజ్జీవింపఁజేసికొని, ఎన్నై న - నన్ను, తన్నాక్కి - తనవలెజ్ఞానవంతుఁడనై చేసికొని, ఎన్నాల్ - నాచేత, తన్నై న - తనవిషయముగా, ఇన్ - మధురమై, తమిళ్ - ద్రావిడరూపమైన తిరువాయ్‌మొళిని, పాడియ - ప్రతిపాదింపఁజేసికొనిన ఈశనై - సర్వేశ్వరుఁడును, ఆదియాయ్‌నిన్ఱ (వాక్కవిత్వమునకు) కారణభూతుఁడును, ఎన్‌శోదియై - నాకుసేవపాదించిన శఠకోపయతిగ్రహుఁడునైన శ్రీమణవాళమునిని, ఎన్‌శొల్లినిఱ్పన్ - ఏమిప్రత్యుపకారమునుజేసి ధరించెదను ?

తా॥ ఓసర్వేశ్వరుఁడా ! జ్ఞానహీనుఁడనైన నన్ను గటాక్షించి జ్ఞానవంతునిగాఁజేసి వాచేత తనవిషయమైన తిరువాయ్‌మొళిని చేయించుచున్న నీకు నేనేమియు ప్రత్యుపకారము చేయఁజాలనని. ౧.

ఎన్‌శొల్లినిఱ్పు నెన్నిన్నుయిరిన్మొయ్*
ఎన్‌శొల్లాల్ యాన్‌శొన్న విన్‌కవియెన్బిత్తు*
తన్‌శొల్లాల్ తాన్‌తనైక్కీర్త్తి తమాయన్*ఎన్
మున్‌శొల్లుమ్ మూవురువాముదల్వనే. ౨.

అ॥ ఎన్నిన్నుయిర్ - నాయొక్కమంచి మూర్ఖ, ఇన్మొ - ఇప్పుడు, ఒన్మొయ్ - ఒకవస్తువై, ఎన్‌శొల్లాల్ - నావాక్కుచేత, యాన్ - నేను, శొన్న - చెప్పిన, ఇన్‌కవి - మధురమైనకృతి, ఎన్బిత్తు - అని ప్రసిద్ధిచేయించి, తన్‌శొల్లాల్ - తనమాటచేత, తాన్ - తాను, తనైక్కు - తనను, కీర్త్తి త్త - ప్రతిపాదించిన, మాయన్ - ఆశ్చర్యభూతుఁడును, ఎన్ - నాకు, మున్‌శొల్లుమ్ - ముందఱ సంకల్పించువాఁడును, మూవురువా - బ్రహ్మరుద్రాదుల కంతర్యామియైయున్నవాఁడై, ముదల్వన్ - (వారుచేసెడి వ్యాపారములకు) కారణభూతుఁడునైన సర్వేశ్వరునికి, ఎన్‌శొల్లి నిఱ్పన్ - ఏమిచెప్పి ధరించెదను ?

తా॥ తనకటాక్షముచే సాయాత్మను నొకవస్తువుగాజేసి, బ్రహ్మాదులక స్తర్యామియైయుండి సృష్ట్యాదులనుజేసి ఆవ్యాపారములు వాయచేపిరని ప్రసిద్ధిచేయించినట్లు నాకు ముందఆ సంతెచెప్పించి తానేచేసిన యీతిరువాయ్‌మొళిని నేను చేసినట్లు లోకమందు ప్రసిద్ధిచేయించిన మహోపకార కునికీదగిన ప్రత్యుపకారము చేయుఁజాలనని ౨.

ఆముడల్వినవెన్ను తమ్ నైగో పి*ఎఱ్
నాముదల్వన్ను పుగుందుఁనల్లఱ్ కవి*
తూముదల్ప త్తిర్క్కు తాఱ్ తనైన్నచ్చొన్న*ఎఱ్
వాయ్‌ముదలప్పనై యెన్నుమఱివప్పనో. ౩.

ఆ॥ ఇవన్ - ఈప్రియుఁబతియే, ముదల్వనామ్ - జగత్కారణుఁడైనవాఁడు, ఎన్ను - అని, తఱ్ - తనవిషయమైన, కోపి - తెలివిని (నాకు) ఇచ్చి, ఎఱ్ - వాయిక్క, నా - నాలిక యందు, ముదల్ - ముందఆ, వన్ద - వచ్చి, పుగున్ద - ప్రవేశించి, నల్ - సర్వలక్షణయుతంబై, ఇన్ - మధురమైన, కవి - కృతిని (తిరువాయ్‌మొళిని), తూ - పరిశుద్ధులై, ముదల్ - ప్రధానులైన, పత్తర్‌క్కు - బక్తులకు (భోగ్యమగునట్లు) తాఱ్ - తాను, తన్నై - తనను, కొన్న - ప్రతిపాదించినవాఁడును, ఎఱ్ వాయ్ - కాక్కుతికి, ముదఱ్ - కారణభూతుఁడునైన, అప్పనై - స్వామిని, ఎన్ను - (ఇఁక) ఎప్పుడు, మఱప్పఱ్ - మఱచెదను?

తా॥ తానే నానాలికయందువచ్చి ప్రవేశించి, భక్తశిరోమణులు గానముఁజేసియాదన్నించునట్లు తిరువాయ్‌మొళిని బ్రసాదించి, ఇవన్నిఁటికిని తానేకారణుఁడనెడి తెలివిని నాకిచ్చినమహోపకారుని ఇఁక నేనెప్పుడును మఱచియుండనని. ౩.

అప్పనై యెన్ను మఱివప్పనెన్నాగియే*
తప్పుదలిన్ని త్తనై క్కపితాఱ్ శొల్లి*
ఒప్పిలా తీవినై యేనై యుయ్యకొణ్ణు*
శెప్పమే శెయ్‌దు తిరిగిన్ఱ శీర్ కణ్ణే. ౪.

అ॥ ఎన్నాగియే - నన్నుపకరణముగాఁచెసికొని, తప్పుదల్ - దోషము, ఇన్ని - లేకనే, తనై - తనవిషయమైమై, కవి - కవిత్వమును, తాఱ్ - తానే, శొల్లి - చెప్పి, ఒప్పిలా - సాటిలేని, తీవినైయేనై - చెడ్డపాపముగలనన్ను, ఉయ్యకొణ్ణు - ఉజ్జీవింపఁజేసి, శెప్పమ్‌శెయ్‌దు - రక్షించి, తిరిగిన్ఱ - ఉన్న, శీర్ - స్వభావమును, కణ్ణు - తెలిసికొని, అప్పనై - స్వామిని, ఎన్ను - ఎప్పుడు, మఱప్పఱ్ - మఱచెదను.

తా॥ అతినీచుఁడనైన నన్ను సాధనముగాఁజేసికొని తానే తిరువాయ్‌మొళిని ప్రసాదించి నన్ను కృతార్థునిగాఁజేసిన సర్వేశ్వరుని నేనెన్నఁడును మఱువనని. ౫.

శీర్ కణ్ణుకొణ్ణు తీరుందునల్లఱ్ కవి*
నేర్ పడయాఱ్ శొల్లుమ్ నీర్‌మైయిలా మైయిల్*
ఏర్ విలావెనై న్నెన్నాక్కి యెన్నాల్ తన్నై*
పార్ పరవిప్ పుగవి పాడుమ్ పరమరే. ౬.

అ॥ శీర్ - కల్యాణగుణములను, కణ్డుకొణ్డు - తెలిసికొని, తిరున్దు - శిక్షితమై, నల్ - లక్షణయుతంబై, ఇన్ - మధురమై, కవి - కవిత్వమును, నేర్‌పడ - తగునట్లు, శొల్లుమ్ - చెప్పుటకు (తగిన), నీర్‌మైయిలా‌మైయిల్ - జ్ఞానాది గుణములు లేనందున, వీర్వుఇలా - అంద ములేని, ఎన్నై - నన్ను, (ఆసర్వేశ్వరుడు), తన్నాక్కి - తనతో సమానముగా జేసికొని, ఎన్నాల్ - నాచేత, తన్నై - తనవిషయమై, ఇన్ - మధురమైన, కవి - కవిత్వమును, పాల్ - భూలోకమంత, పరిపు - వ్యాపించునట్లు, పాడుమ్ - చెప్పించుకొనిన, పరమర్ - సర్వోత్కృష్టుడు.

తా॥ భగవద్గుణములనెఱుగి వానికిఁదగినట్లు కృతిచెప్పఁదగిన జ్ఞానములేని నాకు జ్ఞాన మును గలుగఁజేసి నాచేత నీతిరువాయ్‌మొళిని జేయించి ప్రసిద్ధిపఱిచిన సర్వేశ్వరుని మహిమ యపారమైయున్నది. ౪

ఇక్‌కవిపాడుమ్ పరమకవిగళాల్*
తక్‌కవితాక్ తన్నై ప్పాడువియానుఇన్ఱు
నన్నువన్దెన్నుడనాక్కియెన్నాల్ తన్నై*
వక్‌కవిపాడు మెయ్‌వైగున్దనాదనే. ౫

అ॥ ఇన్ - మధురమైన, కవి - కవిత్వమును, పాడుమ్ - చెప్పుమన్న, పరమకవిగళాల్ - గొప్ప (వ్యాసాది) కవీశ్వరులచేత, తాన్ - తాను, తక్‌కవి - తనవిషయమైన కవిత్వముచే, తన్నై - తనను, పాడువియాదు - ప్రతిపాదించుకొనక, ఇన్ఱు - ఇప్పుడు, నన్నువన్దు - మంచి సంతోషముగలవాఁడైవచ్చి, ఎన్ - ఉడనాక్కి - వన్నెల్లప్పటను విడువకుండ సాధనముగాఁ జేసికొని, ఎన్‌వైగున్దనాదన్ - నాపరమపదనాథుఁడు, ఎన్నాల్ - నాచేతనే, తన్నై - తన విషయమై, వన్ - గొప్ప, కవి - (తిరువాయ్‌మొళియనెడు) కవిత్వమును, పాడుమ్ - చేయించుచున్నాఁడు.

తా॥ మంచివాక్కుగల వ్యాసాదిమహనీయులుఁడగా వారిచేత నీప్రబంధమునుజేయించక నాచేత రచియించి తనమగ్నార్థుని గాఁదలంచిన సర్వేశ్వరుని సౌశీల్యము వాచామగోచరమని, ౬.

వైగున్దనాద నెనవల్వినై మాయ్న్దఱు*
శెయ్‌కుణ్డ్రత్తన్నై యెన్నాక్కియెన్నాల్ తన్నై*
వైగున్దనాగ ప్పుగళ్‌వణ్‌ప్పువి*
శెయ్‌కన్నన్నై యెన్నాల్ శిన్దిత్తాన్వినో. ౭.

అ॥ వైగున్దనాదన్ - (శ్రీవైకుణ్ఠనాథుఁడైయుండి, ఎనవల్ - నాచెడ్డపాళములను, మాయ్న్దఱ - నశింపఁజేయుచున్న, కుణన్ - పరిశుద్ధస్వభావముగలవాఁడై, తన్నై తన్నాక్కి - నన్ను తనతోసమానముగాఁజేసికొని, వైగున్దనాగ - (తాను) శ్రీవైకుణ్ఠనాథుఁడగు నట్లు, పుగళ్ - (నేను) స్తోత్రముఁజేయునట్లు, ఎన్నాల్ - నాచేత, తన్నై - తనవిషయమై, వణ్ - ఉదారమై, పిఱ్‌వి - సుందరమైన కవిత్వమును, శెయ్ - చేయించిన, కుణన్ - పరిశుద్ధస్వభావముగల సర్వేశ్వరుని, ఎన్నాల్ - ఎన్నిదినములు, శిన్దిత్తు - ధ్యానించి, అర్వత్ - తృప్తిపొందెదను?

తా॥ నామసంకీర్తనమును చేతనే తన సమస్తైశ్వర్యమును సఫలమనిదలంచి నాపాపము లనుబోఁగొట్టి నాచేత నీతిరువాయ్‌మొళిని జేయించిన శ్రీవైకుణ్ఠనాథునిసే నెంతకాలము స్తోత్ర ముఁజేసినను వానియుపకారమునకుఁదగిన ప్రత్యుపకారముకాదని. 2.

ఆర్వినోవాళియఙ్గై యెమ్బిరాట్టిపుగళ్*
పార్విణ్ణోర్ముఱ్ఱుమ్ కలన్దుపరుగిలుమ్*
ఏర్విలావెన్నై త్తన్నాక్కియెన్నాల్తనై
కీర్తొడుత్తకవి శొన్నతిఱత్తుక్కే. 3.

ఆ॥ ఏర్వుఇలా - (తనవిషయమై కవిత్వముచెప్పుటకు) యోగ్యతలేని, ఎన్నై - నన్ను, తన్నాక్కి - తనతోసమానముగాఁజేసి, ఎన్నాల్ - నాచేత, కీర్‌తొడు - సౌశీల్యమునుబొందుటకు, తనై - తమవిషయమై, ఇన్‌కవి - మధురమైనకవిత్వమును, శొన్న - చెప్పించుకొనిన, తిఱత్తు క్కు - విధమునకు, ఆర్వి - సుదర్శనముగల, ఆమ్ - సుందరమైన, వై - శ్రీహస్తములగల, ఎమ్బి రాట్ - సర్వేశ్వరునియొక్క, పుగళ్ - కీర్తిని, పార్ - భూలోకమందున్న వారియొక్కయు, విణ్ - ఊర్ధ్వలోకమందున్న వారియొక్కయు, నీర్‌ముఱ్ఱుమ్ - స్వభావమంతయు, కలన్దు - కలిసి (కలవాఁడనై), పరుగిలుమ్ - అనుసంధించినను, ఆర్వినో - తృప్తుడనగుదునా ?

తా॥ నాచేత తనను పొందించుకొని చానిచేతానుసౌలభ్యుఁడగుటకొఱకై, జ్ఞానహీనుఁడనైన నాకు జ్ఞానమునుగలుగఁజేసి తిరువాయ్‌మొళి చేయించిన సర్వేశ్వరుని సౌశీల్యమునకు నేను సమస్తభోగవతులయొక్క కీర్తిగలవాఁడనై వారిని సహాయముగాఁజేసికొని స్తోత్రముఁజేసినను ఆసౌశీల్యమునకుఁజాలదని. 4.

తిఱత్తుక్కేత్తువరామ్ తిరుమాలిర్‌శీర్*
ఇఱప్పెదిర్‌కాలమ్ పరుగిలుమార్వినోమ్*
మఱప్పిలావెన్నై త్తన్నాక్కియెన్నాల్తనై*
ఉఱువ్వలవిణ్‌కవి శొన్నవుదవిక్కే. 5.

ఆ॥ మఱప్పుఇలా - (జ్ఞానపూర్వకమైన) మఱుపులేని, (జ్ఞానములేని), ఎన్నై - నన్ను, తన్నాక్కి - తనతోసమానముగాఁజేసి, ఎన్నాల్ - నాచేత, తనై - తనవిషయముగా, ఉఱు - తగునట్లు, పల - అనేకములై, ఇన్ - మధురములైన, కవి - పాకురములను, శొన్న - చెప్పిం చిన, ఉదవిక్కు - ఉపాకారమునకు, తిఱత్తుక్కు - ఆరంభించిన కార్యమునకుదగిన, తుప్పుర వాయ్ - సామర్థ్యములగల, తిరుమాలిర్‌శీర్ - శ్రీయఃపతియొక్క, శీర్ - కల్యాణగుణములను, ఇఱప్పు- భూతకాలములయందును, ఎదిర్‌కాలమ్ - భవిష్యత్కాలములయందును, పరుగిలుమ్ - అనుసం ధించినను, ఆర్వినో - తృప్తిపొందెదనా !

ఆ॥ జ్ఞానహీనుఁడనైన నాకు జ్ఞానమునుగలుగఁజేసి తనవిషయమై నాచేత వెయ్యిపాశుర ములను చెప్పించిన శ్రీయఃపతికి ప్రత్యుపకారముగా వాని కల్యాణగుణముల చెల్లకాలములయం దనుసంధించినను ఆయుపకారమునకుదగదని.

ఉదవికై క్కమ్మా యెన్నుయి రెన్నవుప్ పెన్లిల్*
అదువుమ్ ప్ పాఱ్ఱివస్తన్న డెవ్వాల్ తనై న్*
పదవియవిఱ్ కవి పాడియవప్పుక్కు*
ఎదువు మొన్నుమిలై యెయ్వదిఱ్ఱుమ్డే. ౧౦.

అ॥ ఉదవి - (సర్వేశ్వరుడుచేసిన) ఉపకారమునకు, కైమ్మాఱు - (ప్రత్యుపకారము, ఎఱ్ఱియుర్ - నాయాత్మ, ఎన్న - అనియాలోచించినను, ఉప్ ప్ పు ఎణ్ణిల్ - (దానస్వరూపమును) పరికించిచూచినయెడల, అఱ్ఱు - అప్పుడు, అదువుమ్ - ఆయాత్మను, మఱ్ ఱు - (నాదియనితలంచిన) తక్కిన వస్తువును, ఆవన్ తన్నది - వానిదైయ్యేయుండెను. ఎన్నాల్ - నాచేత, తనై న్ - తనవిషయమై, పదవియు - మృదువై, ఇన్ - మధురమైన, కవి - పాశురములను, పాడియ - (ప్రతిపాదింపఁజేసిన, ఆప్పనుక్కు - స్వామికి, శెయ్వదు - (ప్రత్యుపకారముగా), చేయఁదగినది, ఇవ్వుయిర్ - ఈలోకమందును, అవ్వుయిర్ - పరమపదమందును, ఎదువుమ్ - ఎంతమాత్రమైనను, ఒన్రుమ్ - ఒకటియు, ఇల్లై - లేదు.

తా॥ సర్వేశ్వరుడు చేసిన ఉపకారమునకుఁదగిన ప్రత్యుపకారముగా జ్ఞానానందస్వరూపమై స్వయంప్రకాశమైవిలక్షణమైన నాయాత్మనుసమర్పించెదనని విచారించిన యెడల ఆదియును వానిదిగానేనుండెను. దానికిఁదగిన వస్తువెచ్చటను నేమియుదోఁపకలేదని. ౧౦.

‡‡ ఇవ్వుయిర్ మ్మున్ తిరుమాలన్ని యిన్నైక్కణ్ణు*
అవ్వానేఱ్ కురుగూర్ చ్చడగోపన్*
ఇవ్వానోర్ న్న వోరాయిర త్తిప్పత్తుమ్*
ఎవ్వానోర్ క్కిల్లలు మిన్బమ్ పయక్కుమే. ౧౧.

అ॥ ఇవ్వుమ్ - ఈలోకమందును, అవ్వుమ్ - పరలోకమందును, తిరుమాల్ అన్ని - (శేషత్వపతిత్వప్ప, ఇన్నైక్ - (వేఱొకఉపాయము) లేనిదానిని, కణ్ణు - అనుసంధించి, ఆవ్వానే - ఆదేవిధమైనఆనుసన్ధానమునగలవారై, వణ్ - ఉదారులైన, కురుగూర్ చ్చడగోపన్ - కురుకాపురాధీశులైన నమ్మాళ్వార్లు, ఇవ్వానోర్ - ఈయభిసన్ధితోఁగూడ, శొన్న - పాడిన, ఓరాయిరత్తు - ఒకవెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, ఎవ్వానోర్ క్కిల్లలుమ్ - ఎట్లనుసన్ధించినను, ఇన్బమ్ - మోక్షసుఖమును, పయక్కుమ్ - కలుగఁజేయును.

తా॥ ప్రాప్యప్రాపకములన్నియు (శేషత్వపతిత్వేయని యెల్లప్పుడు ననుసంధించుచున్న నమ్మాళ్వార్లుప్రపాదించిన యీపదిపాశురములను సేవిధముగా ననుసంధించినను వారుబ్రహ్మానందము ననుభవింతురని. ౧౧.

అళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్

౧౦ - వ, తిరువాయ్‌మొళి.

ఆవతారిక:— ఈతిరువాయ్‌మొళిలో, సర్వేశ్వరుడు కాచేతఁజేయించిన తిరువాయ్‌మొళిని తిరువాఱ్‌విళైయనెడి దివ్యదేశమందు వేంచేసియున్న ఆసర్వేశ్వరునికి విన్నవించి వాచాకైంకర్యముఁజేయవలయునని మనోరథించుచున్నారు.

‡‡ ఇన్బమ్‌పయక్క- వెళ్గిల్‌మలర్‌మాదరుమ్‌తాను మివ్వేళ్గులగై *
ఇన్బమ్‌పయక్క-వినిముడ-వీళ్ళిరు న్దాళ్‌గిన్ఱ వెఱ్ఱిప్పిరా- *
అన్బుళ్ళమర్ న్దుఱై గిన్ఱ వణిపొళిల్‌శూళ్‌తిరువాఱ్‌విళై *
అన్బుళ్ళమర్ న్దువలమ్‌శెయ్దు కైతొళుమ్‌నాళ్‌గళుమూగుఱ్ఱోమ్. ౧.

ఆ॥ ఎళిల్ - సౌందర్యముగల, మలర్‌మాదరుమ్ - శ్రీదేవియు, తానుమ్ - తానును, ఇన్బమ్‌పయక్క - (పస్పరానుభవజన్యంబైన) సుఖముకలుగునట్లును, ఇవ్వేళ్గులగై - ఈసప్తలోకములను, ఇన్బమ్‌పయక్క - సుఖముకలుగునట్లును, ఇనిముడిత్ - ప్రీతితో, వీళ్ళిరు న్దు - వేంచేసియుండి, ఆళ్‌గిన్ఱ (ఆలోకములను) పరిపాలించుచున్న, ఎఱ్ఱిప్పిరా- - మాస్వామియైన సర్వేశ్వరుడు, అన్బుళ్ళమర్ న్దు - (ప్రీతిగలవాఁడై, అమర్ న్దు - ఆసక్తితో, ఉఱైగిన్ఱ - నిత్యవాసముఁజేయుచున్నదియు, ఆణి - అందమైన, పొళిల్ - తోటలచే, శూళ్ - చుట్టఁబడినదియునైన, తిరువాఱ్‌విళై - తిరువాఱ్‌విళైయనెడిదివ్యదేశమును, అన్బుళ్ళమ్ - స్నేహించి, ఆమర్ న్దు - అమరియుండి, వలమ్‌శెయ్దు - (ప్రదక్షిణముఁజేసి, కైతొళుమ్ - చేతులతో సేవింపఁబడిన, నాళ్‌గళుమ్ - దినములను, ఆగుర్ఱోమ్ - సంభవింపవా ?

కా॥ సమస్తలోకమును బరిపాలించుచు శ్రీదేవితోఁగూడ సుఖముగా వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరుడు ఇప్పుడు నాతిరువాయ్‌మొళిని వినుటకై వచ్చివేంచేసియున్న తిరువాఱ్‌విళైయనెడి దివ్యదేశమును సేసెప్పుడు (ప్రదక్షిణముఁజేసి చెన్నమ్ సమర్పించెదనోయని. ౧.

ఆగుర్ఱోగై యొన్ఱి నియగిలిడముమ్ (ప్రపుమ్*ఈరడియే
ఆగుమ్‌పరిశొన్ఱినిమిర్ న్ద తిరుక్కుఱళప్పనమర్ న్దుగై యుమ్*
మాగమ్‌తిగళ్ కొడిమాడఙ్గళ్ సీదు మదిళ్ తిరువాఱ్‌విళై *
మాకన్దనీర్ కొణ్డుతూవివలమ్‌శెయ్దు కైతొళుకూడుఙ్గొలో. ౨.

ఆ॥ ఒన్ఱియుమ్ - ఒకసంశయమును, ఇన్ఱి - లేక, ఆగుర్ఱోమ్ - (ఇదిమాతు) సంభవించునా ? ఆగిల్ - విశాలమైన, ఇడమ్‌ముళ్ (ప్రపుమ్ - లోకములన్నియు, ఈరడియే - రెండడుగులే, ఆగుమ్‌పరిశు - ఆయ్యెడివిధముగా, నిమిర్ న్ద - పెరిగిన, తిరుకుఱళ్ అప్పన్ - శ్రీవామనుఁడైనస్వామి, అమర్ న్దు - అమరి, ఉఱైయుమ్ - వాసముఁజేయుచున్నదియు, మా - విశాలమైన, కమ్ - ఆకాశమందు, తిగళ్ - (ప్రకాశించుచున్న, కొడి - ధ్వజములుగల, మాడఙ్గళ్ - మేడలను, సీదు - పెరిగియున్న, మదిళ్ - (ప్రాకారములుగలదియునైన, తిరువాఱ్‌విళై - తిరువాఱ్‌విళైను, మా - శ్లాఘ్యమైన, కన్దమ్ - పరిమళముగల, నీర్ - జలమును, కొణ్డు - తీసికొనిపోయి, తూవి - జల్లి, వలమ్‌శెయ్దు - (ప్రదక్షిణముఁజేసి, కైతొళు - ఆశ్రయింప, కూడుఙ్గొలో - సంభవించునా ?

తా॥ సకలలోకములను రెండడుగులచేఁ గొలిచిన వామనుఁడు వచ్చివేంచేసియున్న గృహా ప్రాకారాదులచే పూర్ణమైన తిరువాఁఅ్ విళైను నే నెప్పుడుమించి నుగఁధతీర్థమును జల్లి ప్రదక్షిణముఁజేసి నిస్సందేహముగా వాఁశ్రయించెదనోయని ౨.

కూడుఁజ్ఱ్ఱ్ వైగలుమ్ కోవిన్దై మధుశూదనై కోళరియై*
ఆడుమ్‌పఱవై మిశై క్కణ్ణు కైతొళుదన్ఱియవన్బైయుమ్*
పాడుమ్‌పెరుమ్బుగళ్ నాన్మఱై వేళ్వి యైన్దాఱిఱ్ఱుమ్‌పన్నిరువాళ్*
నీడుపొళిల్ తిరువాఁఅ్ విళై తొళ వాయ్‌క్కుఁజ్ఱ్ నిచ్చలుమే. ౩.

ఆ॥ వైగలుమ్ - ఎల్లప్పుఁడును, కూడుఁజ్ఱ్ - (ఇటులనే) సంభవింపువా ? కోవిన్దై - ఆశ్రితులభూఁడైన శ్రీకృష్ణుఁడును, మధుశూదనై - మధువనెఁడురాక్షసునినిజఁపినవాఁడును, కోళ్ అరియై - తేజస్సుగల సింహమువంటివాఁడునైన సర్వేశ్వరుని, ఆడుమ్ - సొగసుగానాడుమెయిన్న, పఱవై మిశై - గరుత్మంతునిమీఁద, కణ్ణు - కీఁ ంచి, కైతొళుదు - ఞ్ఞలిచేసి, అన్ది - ఆంత మాత్రమే కాక, అవఁఉరైయుమ్ - ఆసర్వేశ్వరుఁడు నిత్యవాసముఁజేయుఁట్టియు, పెరుమ్ పుగళ్ - (వానియొక్క) గొప్పకల్యాణగుణములను, పాడుమ్ - ప్రతిపాదించుచున్న, నాల్మఱై - నాల్గువేదములనున్ను, ఐన్దు వేళ్వి - పఞ్చమహాయజ్ఞములనున్ను, ఆఱుఅఙ్గమ్ - షడ్ఙ్గములనున్ను, పన్నిరువర్ - ఆధ్యసింవఁహాయు, వాళ్ - వేంచేసియున్న, నీడుపొళిల్ - గొప్పతోటలుకలది యుసైన, తిరువాఁఅ్ విళై - తిరువాఁఅ్ విళైను, తొళ - ఆశ్రయించుటలు, నిచ్చలుమ్ - ప్రతిదినమును, వాయ్‌క్కుఁజ్ఱ్ - సంభవింపువా ?

తా॥ గరుడవాహనారూఢుఁడైన సర్వేశ్వరునికిన్ని, వేదవేదాఙ్గాదులనధ్యయనముఁజేయు చున్న శ్రీవైష్ణవులకున్ను వాసస్థానమైన తిరువాఁఅ్ విళైను మనమెప్పుడు సేవించి కృతార్థులమగు దుమోయని. ౩.

వాయ్‌క్కుఁజ్ఱ్ నిచ్చలు మెప్పొళు దుమ్‌మునత్తీఞ్చిశైక్కప్పిఱ*
వాయ్‌క్కుమ్‌కరుమ్బుమ్ పెరుమ్ శెన్నెలుమ్‌నయల్ శూళ్ తిరువాఁఅ్ విళై *
వాయ్‌క్కుమ్ పెరుమ్‌పుగళ్ మూవులగీశన్ వడమదురై పిఱన్ద*
వాయ్‌క్కుమ్‌మణినిఱక్కణ్ణపిరాట్టి మలరడిప్పోదుగళే. ౪.

ఆ॥ వాయ్‌క్కుమ్ - సంపూర్ణమైన, కరుమ్బుమ్ - చెరుకులను, పెరుమ్ శెన్నెలుమ్ - గొప్ప ఎఱ్ఱ ధాన్యములనుగల, వయల్ - పొలములచే, శూళ్ - చుట్టఁబడిన, తిరువాఁఅ్ విళై - తిరువాఁఅ్ విళైయందు (వేంచేసియున్న వాఁడును), వాయ్‌క్కుమ్ - తగుమై, పెరుమ్‌పుగళ్ - గొప్పకీర్తిగలవాఁడును, మూవులగుఈశన్ - మూఁడులోకములకుస్వామియు, వడమదురై - ఉత్తరమందున్న మధురానగరమందు, పిఱన్దార్ - అవతరించినవాఁడును, వాయ్‌క్కుమ్ - (ఆశ్రితులకనుభవింప) యోగ్యమైన, మణినిఱమ్ - నీలమణివంటికాన్తిగలవాఁడునైన, కణ్ణపిరాట్టి - శ్రీకృష్ణనియొక్క, మలర్ - వికసించియున్న, అడిప్పోదుగళ్ - శ్రీపాదద్వయములను, ఈఞ్ - ఇచ్ఛటనుండియే, మనత్తు - మనస్సులో, నిచ్చలమ్ - ప్రతిదినమును, ఏత్తుమ్‌ఎప్పుడుమ్ - ఎల్లప్పుఁడు, నినైక్కప్పెఱు - ధ్యానించు, వాయ్‌క్కుఁజ్ఱ్ - సంభవించువా ?

తా॥ చెరుకుతోటలచేతను పొలములచేతను సమృద్ధమైయున్న తిరువాఱన్విళైయందు వేంచేసియున్న త్రిలోకాధీశుండైన సర్వేశ్వరుని తునిమిచ్చటనుండియే సర్వకాలమును సేవ్యుడను భవించెదనో యాని. ౪.

మలరడిప్పోదుగళిన్నిఱ్ఱత్తైప్పాదుమిరుత్తివణఙ్గి*
పలరడియూర్ మున్బరుళీయ పామ్బణైయప్పనమర్న్దుత్తైయుమ్*
మలరిల్ మణినెడుమాడఙ్గళ్ నీడు మదిల్ తిరువాఱన్విళై *
ఉలగమలిపుగళ్ పాడమ్ మేల్వినై యొన్ఱిల్లాకెడుమే. ౫.

అ॥ మలర్ - వికసించియున్న, ఆడిప్పోదుగళ్ - శ్రీపాదపద్మములను, ఎన్ నెఞ్చత్తు - నా మనస్సునందు, ఎప్పొళుదుమ్ - ఎప్పుడును, ఇరుత్తి - స్థాపించి, వణఙ్గి - ఆశ్రయించునట్లు, పలర్ అడియార్ముఱ్ఱు - అనేకశ్రీవైష్ణవులుమందఱు, అరుళియ-కృపజేసిన, పామ్బణైయ - ఆదిశేషునిపడక గాగల, అప్పన్ - స్వామి, అమర్న్దు - ఆమరికతో, ఉఱైయుమ్ - నిత్యవాసముఁ జేయుచున్నటియా, మలరిల్ - పద్మములుగలదియు, మణి - రత్నమయమై, నెడు - ఉన్నతమైన, మాడఙ్గళ్ - మేడలనున్ను, నీడు - గొప్ప, మదిల్ - ప్రాకారములనున్ను గలదియునైన, తిరువాఱన్విళై - తిరువాఱన్విళైయనెడి దివ్యదేశమును వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరునియొక్క, ఉలగమ్ - లోకములయందు, మలి - నిండియున్న, పుగళ్ - కల్యాణగుణములను, పాడ - గానము జేయగా, నమ్మాళ్ - మనమోదనున్న, వినై-పాపములు, ఒన్ఱు - ఒకటియు, ఇల్లా - నిలువక, కెడుమ్ - నశించును.

తా॥ తనశ్రీపాదముల నెల్లప్పుడును ధ్యానించుటకు నన్నను గ్రహించి ఇప్పుడు మణిమయ ప్రాకారాదులచే వసింపంగనైన తిరువాఱన్విళైయందు వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతియొక్క కల్యాణగుణముల ననుసంధించినయెడల మనకేవిధ పాపమండదని. ౫.

ఒన్ఱుమిల్లాకెడుమ్ముప్పుమ్తీవినై యుళ్ళిన్ఱొళుమిక్కోణ్డార్*
అన్ఱుమన్ వెన్ఱురుప్పిణిన్ఱై యణినెడున్తోళ్ పుణర్న్దాఱ్*
ఎన్ఱుమెప్పోదుమెన్నెఞ్చమ్తుదిప్ప వుళ్ళీయిరుక్కిన్ఱ పిరాఱ్*
నిన్ఱ వణిరువాఱన్విళై యెన్ఱుమ్ నీణగరమదువే. ౬.

అ॥ అన్ఱు - శిశుపాలుఁడున్యాయంపగమును లోడించినప్పుడు, ఆఱ్ఱు - ఆచ్ఛట, అమర్ - యుద్ధమందు, వెన్ఱు - (రుక్మిని) జయించి, ఉరుప్పిణిన్ఱై - రుక్మిణీపిరాట్టియొక్క, అణి - సుందరమై, నెడుమ్ - దీర్ఘమైన, తోళ్ - భుజములను, పుణర్న్దాన్ - సంశ్లేషించినవాఁడును, ఎన్ఱుమ్ - ప్రతిదినమును, ఎప్పోదుమ్ - సర్వకాలమందున్న, ఎన్ నెఞ్చమ్ - నామనస్సు, తుదిప్ప - స్తోత్రముఁజేయునట్లు, ఉళ్ళీ - నాహృదయమందు, ఇరుక్కిన్ఱ - నిత్యవాసముఁజేయుచున్న, పిరాఱ్ - ఉపకారకుఁడునైన సర్వేశ్వరుఁడు, నిన్ఱ - వేంచేసియున్న, అణి - అందమైన, తిరువాఱన్విళై ఎన్ఱుమ్ - తిరువాఱన్విళైయనెడి, నీళ్ నగరము - మహానగరమును, తొణ్ - పూర్వభక్తులారా! ఉళ్ళి - ధ్యానించి, తొళుమిన్ - ఆశ్రయించుఁడి. వినైయొన్ఱుమ్ - పెద్దపాపమొకటియు, ఇల్లా - నిలువదు. ముప్పుమ్ కెడుమ్ - అఖిలయుపశమనమగును.

తా॥ ఓ భాగవతులారా! స్వయంవరమునకు వెళ్ళి యద్భటయోధ్ధులందు రుక్మిణిజయించి రుక్మిణిపిరాట్టిని వివాహముచేసికొని వచ్చి హార్దయమందెల్లప్పుడును వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరునియొక్క తిరువాఱ్ఱివిలై యనెడుమహానగరము హాశ్రయించినయెడల సమస్త పాపములును తొలంగును, గనుక ఆశ్రయించుడియని. ౬.

నీళ్‌నగరమదుపేమలర్ పొళిలై గళ్‌శూళ్ తిరువాఱ్ఱివిలై *
నీళ్‌నగరత్తుఱైగిన్ఱ పిరాన్ నెడుమాల్ కణ్ణన్ విణ్ణవర్‌కోన్ *
వాణపురమ్బుక్కు ముక్కణ్ పిరానై తొలైయవెమ్బోర్ గళ్ శెయ్‌ము *
వాణనై యాయిరన్దోళ్ తుణిత్తాన్ శరణన్ట్రి మత్ తొన్ట్రిలమే. ౭.

అ॥ నీళ్‌నగరమ్ - మహానగరమని చెప్పబడుచున్న శ్రీవైకుణ్ఠము, అదువే - ఆతిరువాఱ్ఱివిలై యే. పలర్ - పుష్పములుగల, పొళిలై - తోటలచే, శూళ్ - చుట్టబడిన, తిరువాఱ్ఱివిలై - తిరువాఱ్ఱివిలైయ నిడి, నీళ్‌నగరత్తు - మహానగరమందు, ఉఱైగిన్ఱ - నిత్యవాసముచేయుచున్న, పిరాన్ - ఉపకారకుడును, నెడుమాల్ - (ఆశ్రితులయందు) గొప్పవ్యామోహముగలవాడును, కణ్ణన్ - కృష్ణుడైయవతరించినవాడును, విణ్ణవర్‌కోన్ - నిత్యసూరులకుస్వామియు, వాణపురమ్ - బాణాసురునిపట్టణమును, పుక్కు - ప్రవేశించి, ముక్కణ్ పిరానై - ఈశ్వరాభిమానియై నట్టిశత్రుడు, తొలైయ - పోవునట్లు, వెమ్‌పోర్ గళ్ - క్రూరయుద్ధములను, శెయ్‌దు - చేసి, వాణనై - బాణాసురునియొక్క, ఆయిరమ్‌తోళ్ - వెయ్యిభుజములను, తుణిత్తాన్ - ఛేదించిన వాడుమైన సర్వేశ్వరుడు, శరణ్ - ఉపాయభూతుడు. అన్ట్రి - వానినితప్ప, మత్ తొన్ట్రు - వేఱొకయుపాయమును, ఇలమ్ - కలవారముకాము.

తా॥ బాసునికి ప్రాప్యమైన శ్రీవైకుణ్ఠమును తిరువాఱ్ఱివిలై యే. దానికి ప్రాపకుడును అచ్చట వేంచేసియున్న బాణారియైన శ్రీకృష్ణుడే. ఇదితప్ప మాకు వేఱొక ఉపాయములేదని. ౭

అన్ట్రిమత్ తొన్ట్రిలమ్‌నిన్ శరణేయెన్ట్రగలిరుమ్ పొయ్‌గైయాళ్ నాయ్ *
నిన్ట్రతన్ నీళ్‌కళ్లేత్తి య వానైయిన్నఱ్ఱైశర్ తీర్త్త పిరాన్ *
శెన్ట్రడైయుమ్ పెరుమైగిన్ఱ శెల్వమొళిర్ శూళ్ తిరువాఱ్ఱివిలై *
ఒన్ట్రినవుమ్ శెయ్య వొన్ట్రుమోతీవినై యుళ్ త్తిఱార్వ్వల్లవే. ౮.

అ॥ నిన్ శరణ్ అన్ట్రి - నీతియుపడిశరణ్యుతప్ప, మత్ తొన్ట్రు - వేఱొకఉపాయము, ఇలమ్ - కలవారముకామము, ఎన్ట్రు - అని, అగల్ - విశాలమై, ఇరుమ్ - ఆగాధమైన, పొయ్‌గైయిన్వాయ్ - మడుగునందు, నిన్ట్రు - ఉండి, తన్ - తనయొక్క, నీళ్ కళ్ - దీర్ఘమైనతిరువడికళ్ళను, ఏత్తి - ప్రార్థనముచేసిన, ఆనైయిన్ - ప్రీతిచేస్తాన్నిధ్య వర్గమునుయొక్క, శెన్ట్రఱ్ - మనోదుఃఖమును, తీర్త్త - పోగొట్టిన, పిరాన్ - సర్వేశ్వరుడు, శెల్వ - వెళ్ళి, శూళ్ - ఆదివ్యదేశమందు, ఇనిదు - ప్రీతితో, ఉఱైగిన్ఱ - నిత్యవాసముచేయుచున్నదియు, శెల్వమ్ - సమృద్ధమైనతోటలచే, శూళ్ - చుట్టబడినదియునైన, తిరువాఱ్ఱివిలై - తిరువాఱ్ఱివిళను, ఒన్ట్రి - పొంది, వలమ్ శెయ్య - ప్రదక్షిణముచేయ, ఒన్ట్రుమో - సంధించునా? తీవినై - చెడ్డపాపము, ఉళ్ళత్తిఱ్ - మనస్సునందు, వార్వ్ - సంబంధమును, అల్లదే - కలదికాదుకదా.

తా॥ మడుగునందు మొసలి తనకాళ్ళను పట్టుకొనినప్పుడు శ్రీగజేంద్రాళ్వార్లు నీతియుడి గళే యుపాయమని చెప్పగా నప్పుడు వారిదుఃఖమును బోగొట్టినసర్వేశ్వరుండువచ్చి వేంచేసి యున్న తిరువాఱన్‌విళను బ్రదక్షిణముఁజేయు సంభవించినయెడల వారికేవిధదుఃఖమును రాఁజేరదని.

తీవినై యుళ్ళ్‌త్తిఱార్వల్ల వాగి త్తెళివిళుమ్బేఅలుఱ్ఱాల్*
నావినుళ్ళుముళ్ళ్‌త్తుళు మ్మైన్ద్రొళినుళ్ళుమ్‌నినిన్ఱు*
యావరుమ్‌వన్దువణఙ్గుమ్మొళ్ఱిల్ తిరువాఱన్‌విళై యదనై*
మేవివలమ్‌శెయ్‌దుశ్ శొల్లుమ్‌కుఱుమ్బుళ్ శెన్ఱు శెఱ్ఱిడనై యే. ౯.

ఆ॥ తీవినై - చెడ్డపాపము, ఉళ్ళ్‌త్తిఱ్ - మనస్సునందు, కార్వల్లవాగి-సంబన్ధమునువడిలి, తెళి - నిర్మలమైనజ్ఞానమునిచ్చి, విళుమ్బు - పరమపదమును, ఏఅలుఱ్ఱాల్ - పోయిచేరునట్లు సంభవించినయెడల, ఎఱ్ఱిడనై - నాకనస్సు, యావరుమ్‌వన్ద - ఆందఱునువచ్చి, వానిన ఱుమ్ - వాళికచేతను, ఉళ్ళ్‌త్తినుళ్ళుమ్ - మనస్సుచేతను, అమైన్ద - చాలికీడగుమైన, శొల్లిన నుళ్ళుమ్ - వ్యాపారములచేతను, నవిన్ఱు - పొంది (స్తోత్రముజేసి), వణఙ్గుమ్ - నమస్కరించుచున్న దియు, పాఱ్ఱిల్ - శోటలుగలదియుమైన, తిరువాఱన్‌విళైయదనై - తిరువాఱన్విళయందు నెడి దివ్యదేశమును, మేవి - ఆమరియుండి, వలమ్‌శెయ్‌దు - ప్రదక్షిణముఁజేసి, శైశొల్ల-ఆశ్రయింప, కూడుఙ్గొల్ - సంభవించునా? ఎన్నుమ్ - అనిచింతించును.

తా॥ నిత్యనూరులుకూడవచ్చి మనోవాక్కాయములచే స్తోత్రముజేయుచున్న తిరువాఱన్విళై, సమస్తపాపములునశించినతరువాత పొందదగినయు ప్రాకృతమైన పరమపదము ఇవిరెండును నాకు సంభవించినయెడల ఆశ్చర్యము నామనస్సు పరమపదమునువడిలి తిరువాఱన్విళయందు దివ్యదేశముసే యాశించి యుండునని.

శిన్దైయినాల్ శెయ్‌వదానతియాదన మూయఞ్చిళ్ళొన్నుమిల్లై*
శిన్దైయినాల్ శొల్లినాల్ శెయ్‌గైయాల్ నిలత్తేవర్ కుఱువణఙ్గుమ్*
శిన్దైయగిఱ్ఱ్ తిరువాఱన్‌విళై యుఱై తీర్‌త్తనుక్కఱ్‌ఱపిన్నై. ౧౦.

ఆ॥ శిన్దైయినాల్ శొల్లినాల్ శెయ్‌గైయాల్ - మనోవాక్కాయములచే, నిలత్తేవర్ - భూమురులైన భాగవతులయొక్క, కుఱు - సమూహము, వణఙ్గుమ్ - ఆశ్రయింపదగినదియు, శిన్దై - మనస్సును, మగిఱ్ఱ్ - సంతోషింపఁజెట్టునదియుమైన, తిరువాఱన్విళై - తిరువాఱన్విళయందు, ఉఱై - నిత్యవాసముజేయుచున్న, తీర్‌త్తనుక్కు-పరిశుద్ధుఁడైనసర్వేశ్వరునికి, అఱ్ఱ పిన్ - శేషమైనతరువాత, శిన్దై - (వా) మనస్సయొక్క, మఱ్ఱొన్ఱిన్ - మఱియొకపదార్థ మందు, ఇఱత్తలా - ఉద్దేశ్యబుద్ధిలేని, తన్మై - స్వభావమును, నేవపిరాన్ - సర్వేశ్వరుడు, అఱియుమ్ - ఎఱుంగును. శిన్దైయినాల్ - మనస్సుచే, శెయ్‌వ - చేయఁబడిన, మూయఞ్చిళ్-ఏంచల వ్యాపారములు, తాన్ - ఆసర్వేశ్వరుడు, అఱియాదవ - తెలిసికొనవని, ఒన్ఱుమ్ - ఒకటియును, ఇల్లై - లేదు.

తా॥ శిష్యన్నవులు గుంపుగాఁజేరి మనోవాక్కాయములచే కైంకర్యముఁజేయుమన్న తిరువాఁబన్విళయనెడి దివ్యదేశమునకే నామనస్సుశేషపడినది. మఱియొకదానినితలవదు. ఈసంగతి సర్వజ్ఞుఁడైన సర్వేశ్వరునికిఁగూడ తెలియును. నేనుప్రార్థించని పరమపదమును వాఁడు నాకివ్వఁడని.

‡‡ తీర్త్తనుక్కప్ పిఱ మఱ్ఱోర్ శరణిల్లై యెన్నెన్ఱెణ్ణి*
తీర్త్తనుక్కేతీర్తమన త్తననాగి చ్చెఱు ఙ్కురుగూర్ చ్చటగోపఁశొన్న*
తీర్త్తజ్ఞాయిరత్తు ళ్ళివై పత్తుమ్‌వల్లార్‌గళై *తేవర్ వైగల్
తీర్త్తఙ్గళ్‌యెన్నుపూశిత్తునల్ గియురైప్పర్ తమ్‌తేవియర్‌క్కే. ౧౧.

అ॥ తీర్త్తనుక్కు - పావనుఁడైనసర్వేశ్వరునికి, అఱ్ పిఱ - శేషపడినతరువాత, మఱ్ఱోర్ శరణ్ - వేఱొకఉపాయము, ఇల్లైయెన్ఱెణ్ణి - లేదనితలంచి, తీర్త్తనుక్కే - ఆపావనునికే, తీర్త్త - ఆధీనముగాఁజేసిన, మనత్తనాగి మనస్సుగలవారై, శెఱు - నుందరమైన, కురుగూర్ - కురుకాపురికిస్వామియైన, శఠగోప - నమ్మాళ్వార్లు, శొన్న - పాడించిన, తీర్త్తజ్ఞళ్ - తీర్థస్వరూపములైన (పరిశుద్ధములైన), ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఇవై పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, వల్లార్‌గళై - అధ్యయనించినవారిని, తేవర్ - నిత్యసూరులు, వైగల్ - ప్రతిదినమును, తీర్త్తఙ్గళ్‌యెన్ఱు - (వీరు) పావనులని, పూశిత్తు - కొనియాడి, నల్‌గి - స్నేహముతో, తమ్ తేవియర్‌క్కు - తమదేవులకు, ఉరైప్పర్ - ఉపదేశింతురు.

తా॥ సర్వేశ్వరునితప్ప మఱియొకరక్షకుఁడులేడని యధ్యవసించిన నమ్మాళ్వార్లుసాదించిన యీపదిపాశురముల నభ్యసించువారిని నిత్యసూరులు మిక్కిలి కొనియాడుదురని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.
జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౭–పది, సంపూర్ణము.

ఇదివఱకు తిరువాయ్‌మొలి డబ్బదియింటికి పాశురములు ౭౭౨

౪ - పత్తు, ౧-వ, తిరువాయ్‌మొళి.

ఆవతారిక :—ఈతిరువాయ్‌మొళిలో, నమ్మాళ్వార్లు శ్రీయఃపతియొక్క సర్వేశ్వరత్వమునున్ను ఆశ్రితపారతంత్ర్యమునున్ను జూచి యితఁడుతమను రక్షించువనినమ్మి ఇంతకాలమూఁగించి యుండియు తమనురక్షించనంగున ఆరెండుగుణములున్ను సర్వేశ్వరునికిఁ జేదని సంశయించి, అప్పుడు సర్వేశ్వరుఁడు తనయందు విరోధిపరిహారసముత్సుకుఁడగునట్లు కొన్ని నిదర్శనములను ప్రదర్శించి, అప్పుడు తమసంశ్లేషమునుపదలియాగుణముల ననుసంధించుచున్నారు.

‡‡ తేవిమాఁరావార్ తిరుమగళ్ పూమి యేవమఱ్ఱమరరాఁళ్వియెవార్*
మేవియవులగమ్ మూన్ఱవై యాట్చి వేణ్డువేణ్డురువమ్‌నిన్నురువమ్*
పావియేన్ఱన్నై యడుగిన్ఱ కమలక్కణ్ణదోర్ పవళవాయ్‌మణియే*
ఆవియేయముదే యలైకడల్ కడైన్ద వప్పనే కాణుమాఱురాయ్. ౧.

అ॥ తేవిమాఁరావార్ - నీకుపట్టమహిషులు, తిరుమగళ్ - శ్రీదేవియును, పూమి - భూదేవియును. ఏవ - (నీవు) నియమించఁగా, ఆళ్వియార్ - (నీకు) శేషకైంకర్యముజేయువారు, ఱమ్ - వారితోసమానులైన, అమరర్ - నిత్యసూరులు. మేవినఱ - అమరియున్న, మూన్ఱవై యులగమ్ - మూఁడులోకములను, ఆట్చి - (నీచే) పరిపాలింపఁబడినవి. వేణ్డువేణ్డురువమ్ - అయాసమయములకుఁదగినరూపములు, నిన్నురువమ్ - నీతిరుమేనులు. పావియేఁ కాన్ఱన్నై - పాపియైనవన్ను, అడుగిన్ఱ - ఔదాసీన్యముఁజేయుచున్న, కమలక్కణ్ణదం - పద్మమువంటినేత్రములుగలవాఁడును, ఓర్ పవళమ్ - సుందరమైనపగడమువంటి, వాయ్ - అధరముగలవాఁడునైన, మణియే - నీలరత్నమువంటితిరుమేనుగలవాఁడా! ఆవియే - (నా) ప్రాణభూతుఁడా! అముదే - భోగ్యభూతుఁడా! ఆలైకడల్ - అలలుకొట్టుచున్న సముద్రమును, కడైన్ద - చిలికిన, అప్పనే - ఓస్వామీ! కాణుమాఱు - (నేను) సేవించునట్లు, అరుళాయ్ - కృపఁజేయుమా.

తా॥ నన్ను మోహపెట్టుచున్న దివ్యావయవసౌందర్యముగల ఓశ్రీయఃపతీ! సాకల్యస్తభోగ్యుఁడవైనవీవు, పురుషకారభూతులైన శ్రీభూనీళాదేవులలోను నిత్యసూరులతోను కూడియున్ననన్నుదివ్యఅనుభవింపఁజేయుచున్నావు. నేనిఁకమీదనైనను నిన్ను సేవించునట్లు వన్నంగ్రహింపుమాయని. ౧.

కాణుమాఱురాయెన్నై నేళ్కలఙ్గి కణ్ణనీరలమర్‌విన్నై యేఁ*
పేణుమాఱెల్లామ్ పేణి నిఱ్‌పెయ రేపిదఱ్‌కుమాఱుళనక్కన్ఱో*
కాణుమాఱురాయ్ కాగుత్తాకణ్ణా తొణ్డనేఁకఱ్ఱుగక్కనియే*
పేణువారముదే పెరియతిణ్ పునల్ శూళ్ పెరునిలమెడుత్తపేరాళా. ౨.

అ॥ కాణుమాఱు - సేవించునట్లు, అరుళాయ్ - కృపఁజేయుమా, ఎన్నైనేఁ - అనిపలుమాఱుచెప్పి, కలఙ్గి - వ్యాకులపడి, కణ్ణనీర్ - కణ్ణీళ్ళు, ఆలమర - ప్రవహించువట్లు, విన్నై యేన్ - పాపియైననేను, పేణుమాఱెల్లామ్ - ఆశ్చర్యపడఁగిన అన్నివిధములచేతను, పేణి - ఆశ్చర్యపడి, నిఱ్‌పెయరే - నీతిరునామములనే, పిదఱ్‌కుమాఱు - జల్పించువట్లు, ఎనక్కు - నాకు (నీవు

చేసిన), అరుళ్ - అనుగ్రహము, ఆన్దో - అయ్యో ! కాగుత్తా-శిశామాడా ! కణ్ణా - ఓకృష్ణుడా! తొణ్డనేన్ - చపలుడనైననాకు, కల్పగత్కు-నియే-కల్పవృక్షమువొక్క ఫలమువంటివాడా ! పేణువార్ - ఆశించువారికి, అముదే - అమృతమువలెభోగ్యభూతుడా ! పెరియ - గొప్పదై - తణ్ - చల్లనైన, పునల్ - జలముచే, కూర్ - చుట్టబడిన (జలమందుముణిగియున్న), పెరు నిలమ్ - గొప్పభూమిని, ఎడుత్త - ఎత్తుకొనివచ్చిన, పేరాళా - మహాపురుషుడా ! కాణు మూ - సేవించునట్లు, అరుళాయ్ - కృపజేయుము.

తా॥ ఓనర్వేళ్వరుడా ! నేనిదివఱలోనిన్ను సేవింపవలయునని యెన్నివిధములుగానాశించి నను నీతిరునామమునను జెప్పుచుకణ్ణీళ్ళనుబ్రవహింపజేసికొని మోహించునట్లుచేసితివి. ఇదియే నీవువాయందుఁజేసినయనుగ్రహము. ఇఁకమీఁదనైనను నేను సేవించునట్లనుగ్రహింపుమాయని. ౩.

ఎడుత్తపేరాళా-నన్దగోపన్ట నిన్నుయిర్‌చ్చిఱువనే*అళోదై
క్కడుత్తపేరిన్బక్కు-లవిళ్దళిత్తే యడియునేఁ-పెరియవమ్మానే*
కడుత్తపోరవ్రణనుడలిరుపిళవా కైక్-కయ్యుగిరాణ్ణవెట్టిడలే*
అడుత్తదోరురువాయిన్నునీవారా యెజ్జనమ్ తేఱువరుమరే. ౩.

అ॥ ఎడుత్త - (నిన్ను) ఎత్తుకొనిన, పేరాళా - భాగ్యవంతుఁడైన, నన్దగోపన్ట - నన్దగోపునియొక్క, ఇళ - మంచిప్రాణభూతుఁడైన, శిఱువనే - చిన్నవాఁడా ! అళోదైక్కు - యశోదాదేవికి, అడుత్త - (పుట్టకుండ) సమీపించివచ్చిన, పేరిన్బమ్ - గొప్పయాపద మునిచ్చువాఁడా! అడియేనేన్ - దాసునికి, పెరియ - పొందుటకర్హమైన, అమ్మానే - ఓస్వామీ! పోర్ - యుద్ధమందు, కడుత్త - దుఃఖగల, ఆవుణన్ - హిరణ్యాసురునియొక్క, ఉడల్ - శరీరమును, ఇరుపిళవా - రెండుబద్దలగునట్లు, కైఉగిర్ - శ్రీహస్తమందున్న గోళ్ళను- ఆణ్ట - రక్షించిన, (కల) ఎక్కడలే - నాసముద్రమా ! ఇన్ట - ఇప్పుడు, అడుత్తదు - అనుయాపమైన, ఓర్ ఉరువాయ్ - ఒకతిరుమేనుగలవాఁడవై, నీ - నీవు, వారాయ్ - వేఁచేయకనున్నావు. ఉమర్ - నీభక్తులు, ఎజ్జనమ్ - ఎటుల, తేఱువర్ - విశ్వసింతురు.

తా॥ యశోదానందగోపాదులకు మిక్కిలి సులభుఁడవైయుండియు ఆశ్రితుల విరోధియైన హిరణ్యాసురుని జంపియుభక్తపరాధీనుఁడవైన నీవునాశ్రితకుండ యున్నయెడల నీభక్తులు నిన్నెట్లునమ్మెదురని. ౩.

ఉమరుగన్దువురువమ్‌నిన్నురువమాగి యున్ట నక్కన్బరానా
ఉవర్*రగన్దమర్ న్దశెయ్‌గై యుమాయై యటివొన్ట్రుమళ్గిప్పవినై యేఁ*
అమరదుపణ్ణియగలిడమ్‌పుడై శూ ళ్దుపడై యవి త్తవమ్మానే*
అమరర్ దమముదేయశురర్‌గళ్ నజ్జే యెన్నుడై యూరుయిరేయో. ౮.

అ॥ ఆదు - ఆట్టిప్రసిద్ధమైన, అమర్ - యుద్ధమును, పణ్ణి - చేసి, అగల్ - విశాలమైన, ఇడమ్‌పుడై - భూమియంతయు, శూళ్ - వ్యాపించియున్నదియు, ఆదు - బాధించబట్టిది యునైన, పడై - సేనను, అవిత్త - సంహరఁజేసిన, అమ్మానే - ఓస్వామీ ! అమరర్‌కుమ్ - జీవర

లకు, అముదే - జీవనహేతువైనఅమృతమువంటివాఁడా! ఆఱర్‌గళ్ - ఆనురులకు, నఞ్జే - విషమువంటివాఁడా! ఎన్నుడై - నాయొక్క, ఆరుయిరేయో - పూర్ణప్రాణభూతుఁడా! ఉమర్ - నీథక్తులు, ఉగన్దుగన్ద - మిక్కిలియాదరించిన, ఉరువమ్ - రూపము, నిఱ్ ఉరువమాగి - నీకుతిరుమేనియై, ఉఱ్‌తనక్కు - నీయందు, అన్బరాగారవర్ - ప్రీతిగలవారు, ఉగన్ద - సన్తోషించి, అమర్న్ద - ఆనన్యప్రయోజనములై, శెయ్‌గై - చేయదగిన, ఉఱ్‌మాయై - నీయొక్క ఆశ్చర్యచేష్టితములవిషయమై, ఆతివుఒన్తుమ్ - జ్ఞానమొకటిసే, వినైయేఱ్ - పాపముగలనేను, కడ్డిప్ప - సన్దేహించుచున్నాను.

తా॥ ఆశ్రితులవిరోధులను బోఁగొట్టి వారిని రక్షించి నాకుధారకుఁడవైయున్న నీయొక్క రూపచేష్టితములన్నియు ఆశ్రితపరతన్త్రములని యిదివఱకుసెంచియున్న నేనిప్పుడు నాపాపముచే వాదుఃఖమునుబోఁగొట్టవందున ఆశ్రితపారతన్త్ర్యమునెడిగుణము నీకిప్పుడున్నదో లేదోయని సందేహించుచున్నానని. ౪.

ఆరుయిరేయోవగలిడముగుదుమ్ పడైత్తిడన్దుణ్ణుమిఴ్న్దుళన్ద*
పేరుయిరేయోపెరియనీర్ పడైత్తళిత్తెన్దుకడైన్దుతుడైత్త*
శీరియరేయోమనిశర్క్కుత్తేవర్‌పోల త్తేవర్‌క్కుమ్ తేవావో*
ఓరుయిరేయోవులగఞ్జెక్కెల్లా ముణ్ణెనాన్బెవన్దుఱుగో. ౫.

ఆ॥ ఆరుయిరేయో - సంపూర్ణప్రాణభూతుఁడా! అగల్ - విశాలమైన, ఇడమ్‌గుదుమ్ - భూమియంతను, పడైత్తు - సృజించి, ఇడన్దు - విడతీసి, ఉణ్ణు - మ్రింగి, ఉమిఴ్న్దు - బయటబయపఱచి, ఆళన్ద - కొలిచిన, పేరుయిరే - గొప్పవాఁడా! పెరియనీర్ - మహాజలమును, పడైత్తు - సృజించి, అఱ్ఱు - ఆజలమందు, ఉ ఱైన్దు - పవ్వళించి, అదు - ఆసముద్రమువంటి సముద్రమును, కడైన్దు - చిలికి, అడైత్తు - సేతువునుకట్టి, ఉడైత్త - (ఆసేతువును) తెగకొట్టిన, శీరియరే - ఆశ్రితరక్షణోపయోగియైనకల్యాణగుణములుగలవాఁడా! మనిశర్క్కు - మనుష్యులకు, తేవర్‌పోల - దేవతలువలె, తేవర్‌క్కుమ్ - దేవతలకును, తేవా - దేవతలైనవాఁడా! ఉలగఞ్జెక్కెల్లామ్ - లోకములన్నింటికిని, ఓరుయిరే - ఒకయాత్మయైనవాఁడా! ఉన్నై - నిన్ను, నాన్ - నేను, ఎన్బవన్దు - ఎచ్చటివచ్చి, ఉఱుగో - పొందెదను?

తా॥ నాప్రాణనాథుఁడా! సకలజగత్తును సృజించియు, పాతాళమందున్న భూమినివిడతీసియు, ప్రళయకాలమందు తనగర్భమందుంచుకొని రక్షించియు, సృష్టికాలమందు బయులుపఱచియు, వామనావతారమందు కొలిచియు, ఇట్లనేకవిధములుగా ప్రాణులనురక్షించియు, క్షీరాబ్ధినిజలికి దేవతలకమృతమునిచ్చి వారిమనోరథమునుబూరించియు, సీతాపిరాట్టికొఱకై సేతువుకట్ట పిరాట్టినితీసికొనివచ్చియు, అనూర్మముగా రాత్రిను లివతలికిరాకుండ ఆసేతువునుఁడకొట్టియు, ఇట్లుసకలమైన ఆశ్రితులనురక్షించియుండఱికి నంతరాత్మయైయున్నవాఁడా! ఐశ్వర్యసౌందర్యబుద్ధిబలములు మొదలగువానిచే మనుష్యులకంటె దేవతలుగొప్పవారియినట్లు సమస్తదేవతలకంటె మిక్కిలి గొప్పవాఁడా! ఇటువంటి నిన్ను నేను ఎదకికొనివచ్చి పొందుట యసాధ్యముగనుక నీవే వచ్చి నన్ను రక్షింపుమాయని. ౫.

ఎఱ్ఱనన్నుఱుగోవైన్నెయూళ్వానే యేళ్ళులగఱ్ఱుమ్‌నీయే*
అఱివర్‌క్కుమైత్తలెయ్‌వముమ్‌నీయే యవర్‌క్కుమైకరుమముమ్‌నీయే*
పొఱ్ఱియపుఱమ్బాల్ పొరుళుళవేలు మువైయుమోనీయిన్నెయూనాల్*
మఱ్ఱియవరువామ్‌నేర్‌ప్పముమ్‌నీయే వాళ్‌పులనిఱన్దుమ్‌నీయే. ౬.

ఆ॥ ఎన్నైయాళ్వానే - నన్నేలినవాఁడా! ఏళ్ళులగఱ్ఱుమ్ - సప్తలోకములకును, నీయే- నీవేనిర్వాహకుఁడవైనవాఁడా! అఱి - ఆలోకములయందు, ఆవర్‌క్కు - ఆప్రాణులకు (ఐశ్వర్య ములనిచ్చుటకై), అమైత్త-ఏఱ్ఱుఅచిన, తెయ్‌వముమ్ - దేవతలకును, నీయే - నీవేనిర్వాహకుఁడ వైనవాఁడా! పొఱ్ఱియ - వృద్ధిపొంది, పుఱమ్బాల్ - (ఆణ్డముగ్‌ండె) బైటనున్న, పొరుళ్ - మహదాదితత్త్వములు, ఉళ్ళవేలుమ్ - ఉన్నను, ఆవైయుమ్ - ఆవస్తువులకును, నీ-నీవేనిర్వాహకుఁడ వైనవాఁడా! మఱ్ఱియ - (తేజగత్తు) నశించిన (కాలమునన్న), అరువామ్- నూత్నమైన, నేర్‌ప్ప ముమ్ - ఆవ్యక్తతత్త్వమునకును, నీయే - నీవేనిర్వాహకుఁడవైనవాఁడా! వాళ్ - (తనజ్ఞానముచే) వ్యాపించియున్న, పులనిఱన్దుమ్ - చతుర్దశేన్ద్రియముల భవిష్యమైనజీవులకును, నీయే - నీవే నిర్వాహకుఁడవైనవాఁడా! ఇన్నైయాళ్ - (నీవు) ఇట్లయినయెడల, నాళ్ - నేను, ఉన్నై - నిన్ను, ఎఱ్ఱనన్దు - ఎత్తటవచ్చి, ఉఱుగో - పొందెదను?

తా॥ సమస్తమైన లోకములకును దేవతలకును తత్త్వములకును జీవులకును నిర్వాహకుఁడవైన ఓగొప్పవాఁడా! నాయాత్మముచే నిన్ను నేనుపొందఁజాలనని. ౬

ఇఱన్దుమ్‌నీయేయెదిర్‌న్దుమ్‌నీయే నిగర్‌వదోనీయిన్నెయూనాల్*
శిఱన్దనిఱ్‌తన్‌త్రాయదువిదువుదువై స్తుతిపొన్నమ్‌శిక్కెప్‌పిన్నై యే*
కఱన్దపాల్‌నెయ్యేనెయ్యినిఱ్‌శువైయే కడలినుళ్‌ముదమే *అముదిల్
పిఱన్దవిఱ్‌శువైయే శువైయదుపయనే పిన్నైనోళ్‌మణన్దపేరాయా. ౭.

ఆ॥ కఱన్ద - (అప్పుడు) పిండిన, పాల్ - పాలువంటివాఁడా! నెయ్యే - నెయ్యివంటి వాఁడా! నెయ్యినిఱ్ - నేతిలోనున్న, ఇనిమై - భోగ్యమైన, శువైయే - రసస్వరూపుఁడా! కడ లినుళ్ - సముద్రమందుబుట్టిన, అముదమే - అమృతమువంటివాఁడా! అముదిల్ - అమృతమందు, పిఱన్ద - పుట్టిన, ఇనిమైశువైయే - శ్రేష్ఠమైనరసస్వరూపుఁడా! శువైయదు - ఆయారసముచే గలిగిన, వయనే - పురుషార్థ స్వరూపుఁడా! పిన్నై - పట్టినన్న పిరాట్టియొక్క, నోళ్ - భుజ ములతో, మణన్ద - సంశ్లేషించిన, పేరాయా-గొప్పవాఁడా! ఇఱన్దదుమ్ - భూతకాలమందున్న పదార్థములును, నీయే - నీకుప్రకారములే. ఎదిర్‌న్దదుమ్ - భవిష్యత్కాలమందున్న వస్తువులును, నీయే - నీకుశరీరములే. నిగర్‌వదు-వర్తమానకాలమందున్నవియు, నీయే - నీకుశేషములే. ఇన్నైయాళ్ - ఇట్లుయినయెడల, ఆదు - దూరస్థములును, ఇదు - సమీపస్థములును, ఉదు - మధ్యస్థ ములును, శిఱన్ద - క్లాశ్యమైన, నిఱ్‌కైక్కి - నీస్వభావములు (నీయధీనములు), ఎన్న - అనియెఱిఁ, అఱిత్తుఉయ్‌ప్ప - తెలుపుటకును, విరైయేన్ - పూనుటకుఁగలిగిన, కట్టిప్పుక్ - సంబోధింపుమాత్మను

తా॥ ఓ స్వామీ! నీవుసకలచరాచరములకును శేషియనితలంచి నేనినీవంటలో జీవించితిని. నీవిప్పుడు నన్ను రక్షించనందున నీవు సర్వశేషియవుటకాదోయని సందేహించుచున్నానని. ౩.

మణ్ణన్ద పేరాయామాయ త్తాల్ ముళుదుమ్ వల్వినై యేనై యార్ గిన్ఱ*
కుణబ్ఙళై యుడై యాయసురర్ వన్దెయర్ కూట్ట మే కొడియవుళ్ళుయర్ త్తాయ్*
పణబ్ఙళాయిరముడై యప్పై న్నాగప్పళ్ళియాయ్ పాట్కడల్ శేర్ న్ద*
పణబ్ఙుమాఱుశెయ్దే మనముమ్ వాశగముమ్ శెయ్గై యుమ్ యానునీ తానే. ౪.

ఆ॥ మాయత్తాల్ - ఆశ్చర్యనేమముచే, మణ్ణన్ద - (నల్పిన్న పిరాట్టితో) సంశ్లేషించిన, పేరాయా - గొప్పగొల్లవాడా! వల్వినైయేనై - క్రూరమైనపాపమునుగలనన్ను, ఆర్ గిన్ఱ - బద్ధులుకియుచున్న, ముళుదుమ్ - సంపూర్ణములైన, కుణబ్ఙళై ఉడైయాయ్ - కల్యాణగుణములుగలవాడా! వల్ లసురర్ - బలిష్ఠమైనచేతులుగల, అసురర్ - అసురులకు, కూట్టమే - మృత్యువైనవాడా! కొడియ - (విరోధులపాలిట) క్రూరుడైన, పుళ్ - గరుత్మంతుని, ఉయర్ త్తాయ్ - ధ్వజముగా నెత్తినవాడా! పై - విశాలములైన, ఆయిరమ్ పణబ్ఙళ్ ఉడైయ - వెయ్యిగుణములుగల, నాగమ్ - ఆదిశేషుని, పళ్ళియాయ్ - పడకగాగలవాడా! పాట్కడల్ - క్షీరాబ్ధియందు, శేర్ న్ద - పవ్వళించినవాడా! మనత్తుమ్ - మనస్సును, వాశగత్తుమ్ - వాక్కును, శెయ్గైయుమ్ - వ్యాపారములుచేయుచున్న శరీరమును, యానుమ్ - నేనును, నీ తానే - (నీవికి) నీవే నిర్వాహకుడవైనవాడా! వణబ్ఙుమాఱు - నిన్నాశ్రయించుటకుపాయమును, ఆతియేన్ - ఎఱుగకయున్నాను.

తా॥ శత్రుసంహారకుడవై యాశ్రితరక్షకుడవై క్షీరాబ్ధియందు శేషశయ్యమీద పవ్వళించిన ఓ స్వామీ! నేనున్ను నామనోవాక్కాయములున్ను నీయధీనములుగానుండగా నేను స్వతన్త్రించి నిన్నెటుల నాశ్రయించెదనని. ౫.

యానునీ తానేయావదో మెయ్యే యరుసరగవై యమ్ నీయానాల్*
వానుయరిన్బమెయ్దిలెన్ మఱ్ఱైనరగమేయెయ్దిలెనెనిలుమ్*
యానునీ తానాయ్ త్తెళిదొళుమ్ నన్ముమ్ముళువర్ నరగమ్నానాడి దల్*
వానుయరిన్బమ్మున్నివీఱ్ఱిరున్దా యరుళునిన్ తాళ్ గళైయెనక్కే. ౬.

ఆ॥ యానుమ్ - నేమను, నీతానే - నీకుశేషభూతుండను, ఆవదు - ఆపెడియర్థము, మెయ్యే - యథార్థమే. ఆరు - క్రూరమైన, నరగవైయుమ్ - నరకములును, వీయాల్ - నీదియేయైనయొడల, వాన్ - పరమపదమందు, ఉయర్ - వర్ధిల్లుచున్న, ఇన్బమ్ - సుఖమును, ఎయ్దిలెన్ - పొందుటచేతనేమి, మఱ్ఱై - అంతకంటెబలిమిగలైన, నరగమే - నరకమునే, ఎయ్దిలెన్ - పొందుటచేతనేమి (రెండుసమానములే), ఎనిలుమ్ - అనియున్నను, యానుమ్ - నేనును, నీతానాయ్ - నీకుశేషభూతుండనని, తెళిదొళుమ్ - తెలిసికొనువప్పుడంతయు, నాన్ - నేను, నరగమ్ - నరకమును, ఆడైదల్ - పొందుటయందు, నన్ముమ్ - మిక్కిలి, అఞ్చువన్ - భయపడుచున్నాను. వాన్ - పరమపదమందు, ఉయర్ - వర్ధిల్లుచున్న, ఇన్బమ్ - సుఖమును, మున్ని - కలవాడవై, వీఱ్ఱిరున్దాయ్ - వేంచేసియున్నవాడా! నిన్ తాళ్ గళై - నీశ్రీపాదములను, ఎన్నుళ్ళు - నాయందు, ఆరుదల్ - కృపజేయుమా.

తా॥ ఓస్వామీ! నేనునీవాడనే; పరమపదమున్ను నరకమున్ను నీయొక్కవిభూతులే. ఇందుకుసందేహములేదు. నీవిభూతియైన పరమపదమందున్ననూ నరకమందున్ననూ నాకొకటియే. అయినను తిరుసంసారమందున్నయెడల నీవుకాకు శేషియనెడిజ్ఞానమునశించునుగాన నాకుసంసార మును దొలగించి పరమపదము నివ్వవలయునని. ౯.

తాళ్‌గళై యొనక్కీళ్‌తలై తలైచ్చిఱప్ప తన్ద పేరుదవికై మ్మాఱా*
తోళ్‌గళై యూర్‌తళువి యెన్నుయిరై యఱివిలై శెయ్‌దనగోదీ*
తోళ్‌గళాయిరత్తాయ్‌ముడిగళాయిరత్తాయ్ తుణైమలర్ క్కణ్ణాయిరత్తాయ్*
తాళ్‌గళాయిరత్తాయ్‌పేర్‌గళాయిరత్తాయ్ తమియనేన్ పెరియవప్పనే. ౧౦.

ఆ॥ గోదీ - ఓతేజస్స్వరూపుడా! తోళ్‌గళాయిరత్తాయ్ - పెయ్యిభుజములుగలవాడా! ముడిగళాయిరత్తాయ్ - పెయ్యిశిరస్సులుగలవాడా, తుణైచేరియున్న, మలర్ - పుష్పములవలె నున్న, కణ్ణాయిరత్తాయ్ - పెయ్యనేత్రములుగలవాడా! తాళ్‌గళాయిరత్తాయ్ - పెయ్యితిరువడికళ్లుగలవాడా! పేర్‌గళాయిరత్తాయ్ - పెయ్యితిరునామములుగలవాడా! తమియనేన్ - ఒంటరినైననాకు, పెరియవప్పనే - గొప్పఉపకారకుడవైనఓస్వామీ! తాళ్‌గళై - నీశ్రీపాద ములను, ఎనక్కీళ్ - నాకే, తలైత్తలై - పైపైన, శిఱప్ప - పరిపూర్ణముగా, తన్ద - ఇచ్చిన, పేరుదవిక్కు - గొప్పఉపకారమునకు, కైమ్మాఱా - ప్రత్యుపకారముగా, ఎన్నుయిరై - నాయాత్మను, తోళ్‌గళై - భుజములను, ఆర - చక్కగా, తళువి - కాగలించుకొని, ఆఱివిలైయే దనగ - నీకేయధునటుల్లుసమర్పించితిని.

తా॥ పెయ్యిహస్తపాదాది దివ్యావయవములనున్ను పెయ్యితిరుపాదములనున్నగల ఓస్వామీ! నామనోరథప్రకారముగా నీతిరువడికళ్ళను వాకిచ్చినఉపకారమునకు ప్రత్యుపకార ముగా నాయాత్మను నీకుసమర్పించితినని. ౧౦.

‡‡ పెరియవప్పనై పిరమవప్పనై యుయ్‌త్తిరనప్పనై *మునివర్
క్కుఱియవప్పనై యమరరప్పనై యులగుక్కోర్ తనియప్పన్దనై *
పెరియవణ్ కురుగూర్ వణ్ శడగోవ పేణినవాయిరత్తుళ్ళుమ్*
ఉరియశొల్ మాలైయివై యుమ్‌పత్తివల్ లా లుయ్యలామ్‌తొణ్డీర్ నడ్డట్కే. ౧౧.

ఆ॥ పెరియవప్పనై - గొప్పస్వామియు, పిరమనప్పనై - బ్రహ్మాకపరంజీయు, ఉయ్‌త్తిర నప్పనై - రుద్రునిసృష్టించినవాడునను, మునివర్‌క్కు - (సనకాది) ఋషులకు, ఉరియవప్పనై - సమీపించినస్వామియు, అమరరప్పనై - దేవతలకునిర్వాహకుడును, ఉలగుక్కు - లోకములకు, ఓర్ తనియప్పన్‌తనైన్ - ఒకఅద్వితీయ సాయకుడునైన సర్వేశ్వరునివిషయమై, పెరియ-గొప్ప, వణ్ - సమృద్ధిగల, కురుగూర్ - కురుకాపురికిస్వామియైన, వణ్ - ఉదారులైన, శడగోవ - నమ్మాళ్వార్లు, పేణిన - ఆశ్రయించిన, ఆయిరత్తుళ్ళుమ్ - పెయ్యిపాశురములలోను, ఉరియ - తగుమైన, శొల్ మాలై - శబ్దసందర్భములగల, ఇవై పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములనెడి, ఇవఱ్ఱాల్ - వీనిచే, తొణ్డీర్ - ఓభక్తులారా! నడ్డట్కు - మహత్తు, ఉయ్యలామ్ - ఉజ్జీవించుటకలదు.

తా॥ బ్రహ్మాది పిపీలికాంతమైన సమస్తవస్తువులకును స్వామియైన శ్రియఃపతివిషయమై నమ్మాళ్వార్లనుగ్రహించిన యీ చదివినవారుమరల పునఃసంధించి మనఃపండఱ ముజ్జీవింపవచ్చునని.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్

౭-వ, తిరువాయ్‌మొళి

అవతారిక :—సర్వజ్ఞుఁడైన పరమేశ్వరుఁడు శమకింకరయు ఫలమివ్వనందుకుఁ గారణమేమని యాలోచించి, తమకు సంసారమందాశ నివర్తించవందుచే నామనోరథము పూర్తికాలేదనితలంచి శాయందును శాపస్తువులయందును నేను నిరాశుఁడనైతినియశ్యాపదేశముగాసాదించుచున్నారు

‡ నట్పిళ్ వరివళై యాయట్గొళ్ నమ్మునై యేదలర్ మున్పునాణి*
నుట్పిట్టుయానొన్ఱై క్కుఱ్ఱమ్ నోక్కుగిన్ఱేన్ నెట్పుమ్‌కాణమాట్టేన్*
శట్పమ్‌శిరిన్దనళాయిళ్ళున్ఱేన్ తడముళై పొన్నిఱుమాయ్ త్తళర్ న్దేన్*
వెట్పిన్‌పటైవెయ్ పాగనెట్రోన్ వేఙ్గడవానైవేణ్డిచ్చెన్ఱేన్. ౧.

ఆ॥ వరి - నుందరమైన, వళై - కంకణముగల, నట్పిళ్ - మనయొక్క, ఆయట్గొళ్ - ఓసఖియలారా! నమ్మునై - మనయొక్క, ఏదలర్ - శత్రుభూతులైనతల్లులయొక్క, మున్పు - ముందఱ, నాణి - (సాయవస్తువు లెచ్చోటను) సిగ్గుపడి, నుట్పిట్టు - మీకు, యాన్ ఒన్ఱై క్కుఱ్ - నేనుచెప్పదగిన, ఒన్ఱుమ్ - ఒకమాటను, నోక్కుగిన్ఱేన్ - విచారించుచున్నాను. ఎట్పుమ్ - ఏవిధము చేతను, కాణమాట్టేన్ - తెలిసికొనశక్తియున్నాను. శెమ్‌కణ్ - (శత్రువులమీద) క్రూరదృష్టిగల, పటైవెయ్ - గరుత్మంతుని, పాగన్ - నడిపించుసారథియై, ఎమ్‌కోన్ - మనస్వామియైన, వేఙ్గడవానై - వేఙ్కటాచలపతిని, వేణ్డి - (సేవింప) ఆశపడి, శెన్ఱు - వెళ్ళి, శాయ్ఇళ్ళున్ఱేన్ - సౌందర్యమునుబోఁగొట్టుకొంటిని. శట్పమ్ - కంకణములు, శిరిన్దన - జారిపోయినవి. తడమ్ - విశాలమైన, మూళై - స్తనము, పొన్ నిఱుమాయ్ - వివర్ణమై, తళర్ న్దేన్ - శిథిలమగునట్లయితిని.

తా॥ ఓసఖియలారా! గరుడివాహనుఁడైన వేంకటవాయకుని సేవింపవాశపడి నాసౌందర్యమును బోగొట్టుకొనినేను, మాతల్లిముందఱ సాయవస్తుసు సిగ్గుచేఁదెప్పలేక మీకుదెచ్చెదనని యెంతయాలోచించినను చెప్పఁజాలకయున్నానని. ౧.

వేణ్డిచ్చెన్ఱొన్ఱుపెరుగిత్తారి లెన్నుమై త్తోళియర్ నుట్పిల్కుఱుమ్*
ఈణ్డిదుశైక్కుమ్బడియైయన్దో కాణ్ణిన్ఱి లేనిడరాట్టియేన్నాన్*
కాణ్డగుశామరైక్కణ్‌కళ్వీ విణ్ణవర్‌కోన్ నట్పిళ్‌కోన్నెక్కుణ్డాల్*
ఈణ్డియశొల్లుమ్‌నిశైవ్రుమ్‌కొళ్వా నెత్తనై కాలమిళైక్కిన్ఱేనే. ౨.

ఆ॥ శెన్ఱు - వచ్చి, ఒన్ఱు - ఒకవరమును, వేణ్డి - యాచించి, పెఱుగిత్తారిల్ - పొందదగిన వాక్కులలో (ప్రధానులై), ఎన్నుమైత్తోళియర్ - సాసఖియులైన, నుట్పిల్కుఱుమ్ - మీకుగూడ, శాణ్డు - ఇప్పుడు, ఇదు - తీయవస్తువు, ఉశైక్కుమ్‌పడియై - చెప్పెడివిధమును, ఇడరాట్టియేన్ -

పావమగల, నాన్ - నేను, కాణ్గిన్‌ఱేన్ - చూడకరయుచున్నాను. ఆన్ఱో - ఆయ్యో! కాణ్‌ఱగు - చూడదగినదైన, తామరై - పద్మమువంటి, కణ్ణన్ - నేత్రములవాడును, కళ్వన్-(నానుణము లను) అపహరించినవాడును, విణ్ణవర్ కోన్ - దేవతలకుస్వామియు, నఙ్గళ్ కోన్-మాస్వామియు నైన సర్వేశ్వరుని, కుడ్డాల్ - చూచినయెడల, ఈడ్డియ-(వాశిపడ్డ) చేరియున్న, కఱ్ఱుమ్-కంకణ ములనున్ను, నిఱైవుమ్ - గుణపూర్తినిన్ని, కొళ్వాన్ - తీసికొనుటకై, ఎత్తనైకాలమ్ - ఎంత కాలముగా, ఇరైక్కిన్ఱేన్ - వాడిపోవుచున్నాను.

తా॥ నన్ను మిఠాయిదియాంచినను నివ్వటగినన్నేహముగల ఓసఖియలారా! నేనెంతయోచించినను మీకిష్యము చెప్పటగినమాట లేమియులేవు. నానుణముల నపహరించిన సర్వేశ్వరునిజూచిన యెడల నానుణములను దీసికొనివచ్చెదనని యెంతకాలము చూచినను నానుణపడకయుచ్నాడని.

కాలమిరైక్కిల్లాల్ వినైయేన్ నానిరైక్కిన్ఱిలన్ కణ్డుకొణ్మిన్*
శాలమతియప్పిరిశుమన్నేన్ నన్నుడలీరినినాణిత్తాన్*
నీలమలర్ నెడుమ్‌శోదిశుూళ్న్ద నీణ్డముగిల్ వణ్ణన్ కణ్ణన్ కొణ్డ*
కోలవళై యొడుమూన్ఱుకొళ్వా నెత్తనైకాలముమ్‌కూడచ్చెన్ఱే. 3.

అ॥ నీలమ్ - నల్లనై, మలర్ - వ్యాపించియున్న, నెడుమ్‌శోది - గొప్పతేజస్సుచే, శూళ్ - చుట్టబడిన, నీణ్డముగిల్వణ్ణన్ - గొప్పమేఘమువంటితిరుమేనుగల, కణ్ణన్ - శ్రీకృష్ణుడు, కొణ్డ - అపహరించిన, కోలమ్ - సుందరమైన, వళైయొడుమూ - కంకణములో గూడ, మూన్ఱు - సౌందర్యమును, కొళ్వాన్ - తీసికొనటకై, ఎత్తనైకాలముమ్ - చిరకాలముగా, కూడచ్చెన్ఱు - చెంటతిరిగి, శాలవతీయ - భూమియంతా నెఱుంగునట్లు, పఱ్ఱి - అపవాదమును, నుమ్‌న్దేన్ - పొందితిని. నల్‌నుదలీర్ - ఓసుందరముఖులారా! ఇని - ఇఁకమీఁద, నానిత్తాన్ - నిగ్గుపడి, ఎన్ - ఏమిప్రయోజనము? కాలమ్ - కాలము, ఇరైక్కిన్ఱిల్లాల్ - వెనుకతీయుచేకాని, వినైయేన్ నాన్ - పాపియైననేను, ఇరైక్కిన్ఱిలన్ - వెనుకతీయువు. కణ్డుకొళ్మిన్ - చూడుఁడు.

తా॥ ఓసఖియలారా! నేను సర్వేశ్వరునిసేవించి మంచిస్థితిని బొందవలయునని వాని వెనుకతీరితీరితీరి గొప్పఅపవాదమును సంపాదించుకొంటిని. ఇఁకమీదనిగ్గుపడి యేమి యుపయోగములేదు కాలమున్నంతవఱకు నేనాసర్వేశ్వరుని వదలను జూడుఁడని. 3.

కూడచ్చెన్ఱెనినెయ్‌కొడుక్కుం కోల్వళై నెఞ్చుళ్ళుడక్కమెల్లామ్*
పాడళ్ పొరియవిళ్న్దువైగల్ పల్వళై యూర్ముఱిశిళ్ఱేన్*
మాడకొడిమదిళ్ శెయ్‌కుళ్నై వణ్ కుడపాల్నిన్ఱ మాయక్కూత్తన్*
ఆడల్ పఱవై యుయర్ త్తవిల్ హరాయ్‌వలవనై యాదరిత్తే. ౪.

అ॥ కూడమ్ - మేడలను, కొడి - ధ్వజములను, మదిళ్ - ప్రాకారములనుగల, శెయ్ - సుందరమైన, కుళ్నై - తిరుక్కుడన్దయందు, వణ్ - సుందరమైన, కుడపాల్ - పశ్చిమభాగ మందు, నిన్ఱ - వేంచేసియున్న వాడును, మాయక్కూత్తన్ - ఆశ్చర్యకర మైనసుందరమైనగమనము గలవాడును, ఆడల్ - ఆధమైనగమనముగల, పఱవై - గరుత్మంతునిచేత, ఉయర్ త్త - ఎత్త

పడినవాడును, పోర్ - యుద్ధమందు, వెల్ - జయముపొందుగలుగజేయుచున్న, ఆళి - సుదర్శన మును, వలవ - దక్షిణహస్తమందుగలవాడుసైన శ్రీయఃపతిని, ఆదరిత్తు - కొనియాడి, కూడ చ్చెన్రేన్ - కూడనేవెళ్ళితిని; కోల్ - సుందరమైనకంఠము, వళై - నుందరమైనకంఠము, నెఞ్చమ్ - మనస్సు, తుడక్క మెల్లామ్ - ఇవిమొదలగున్నింటిని, పాడుఅగ్ఱ్ఱు - నాచుకక్కుయందులేకుండ, ఒ - శోధించు నట్లు, ఇఱ్ఱిన్ద - పోగొట్టుకొని, వైగల్ - ప్రతిదినమును, పల్ - ఆనేకవిధములైన, వళియార్ ముగ - కంఠములుగలస్త్రీలముందఱ, పరిశు - స్వభావమును, ఆళిక్కేగ - పోగొట్టుకొంటిని; ఇని - ఇంకమీద, ఎన్‌కొడుక్కేగ - దేనినియిచ్చెదను ?

తా॥ నేనుసర్వేశ్వరుని సేవింపనాళుబడి మనస్సుమొదలగు సమస్తములను పోగొట్టు కొంటిని. ఇఁకమీఁద పోఁగొట్టుకొనఁదగినది వాపద్దసేమియులేదని. ౪.

ఆళివలవనై యాదరిప్పు మూర్ఖవమ్మిల్ వరవుమెల్లామ్*
తోళియర్ గాళ్ నమ్మై యమేత్తా శొల్లువదోవిఱ్ఱిరియదుతాగ*
ఊళిదోఱూళియొరువనాగ నన్గుణర్ వార్క్కుమురలాగా*
కూళిలుడై యశుడర్‌కొళాది త్తొల్లైయఱ్ఱోదినైనై క్కుఱ్ఱాలే. ౫.

ఆ॥ తోళియర్‌గాళ్ - ఓసఖియలారా ! నినైక్కుఱ్ఱాల్ - విచారించినయెడల, నన్ను చక్కగా, ఉణర్వార్‌క్కుమ్ - తెలిసికొనఁదగినవారికిని, ఊళిదోఱూళి - కాలమంతయు, (ధ్యానించినను), ఒరువగాగ - ఇట్టిస్వభావముగలవాడని, ఉణరలాగా - తెలిసికొనుటకుపాధ్యు డును, కూళిలుడై - మంచిఉపాయములుగలవాడును, కుడర్‌కొళ్ - తేజస్సుమొదలగు గుణ ములు గలవాడును, ఆది - జగత్కారణుఁడును, తొల్లై - అనాదియై, అమ్ - నుందరమైన, తోది - తేజోమయ విగ్రహముగలవాడును, ఆళివలవనై - సుదర్శనమును దక్షిణహస్తమందుగలవాడు సైన శ్రీయఃపతిని, ఆదరిప్పుమ్ - ఆశ్రయించుటయు, ఆగ్గు - ఆప్పుడు, అవగ - ఆశ్రితుఁడు, నమ్మిల్ - మనవద్ద, వరవుమ్ - వచ్చుటయు, ఎల్లామ్ - ఇవియన్నియు, నమ్మైయొళియేగా - మనస్వాధీనమేనా ? ఇగ్గు - ఈవిషయమందు, శొల్లువదోగా - చెప్పుటయైనా, ఆరిదు - కష్టము?

తా॥ ఎంతజ్ఞానాధికులకుఁగూడ ధ్యానించుటకశక్యమైన మహిమగల శ్రీయఃపతినిమనమాత్ర యించుటయు, వాడు మనలను గటాక్షించుటయు, అనాదినిద్ధములుగాన వానినియిప్పుడు పడల శక్యముకాదు. ఏమియువిచారించిన వానిని నిందించుట మీకుచితముకాదని. ౫.

తొల్లై యఱ్ఱోదినైనై క్కుఱ్ఱా లెగ్‌శొల్లళవన్ఱి మెయోర్‌తమక్కుమ్*
ఎల్లై యిలాదనకూఱ్ఱ్ప్పుచ్చెయ్యు మత్తిఱమ్‌నిఱ్ఱ్ఱవెమ్మాలొళిన్ఱా*
అల్లిమలర్ త్తణుగ్గాయమ్‌తారా నార్క్కిడుగోవినిప్పూళిశ్‌శొల్గ్‌ర్*
వల్లివళవయల్‌శూఱ్ఱ్ఱకుడన్ద్రై మామలర్‌క్కుణ్ వళర్ గిన్ఱమాలే. ౬.

ఆ॥ నినైక్కుఱ్ఱాల్ - విచారించినయెడల, వల్లి - పుష్పలతలుగలతోటలచేతను, వళమ్ - సమృద్ధమైన, వయల్ - పొలములచేతను, శూఱ్ఱ్ - చుట్టబడిన, కుడన్ద్రై - తిరుక్కుడన్దయందు, మా - క్షాభ్యమైన, మలర్ - పుష్పమువంటి, కణ్ - నేత్రములు, వళర్‌గిన్ఱానే - మానుకొని

(పర్వతించి) యున్న వాడును, తొల్లై - అశాదియై, అమ్ - సుందరమైన, కోది - కేతోమయు విగ్రహముగలవాడుసైన సర్వేశ్వరుడు, ఎన్ కొల్లళవన్ను - నామాటలోనటినవాడుకాడు (అవరి చ్ఛిన్నుడు), ఇమైయోర్ తమక్కుమ్ - దేవతలకుగూడ, ఎల్లియిలాదన-అంతములేని, కూర్ప్ప్ర్వు - సఁకల్యములను, శెయ్యుమ్ - పుట్టించును. అత్తిఅమ్‌నిఱ్ఱు - అవిధములుండగా, ఎమ్మామై - మాసౌందర్యమును, కొండాళ్ - అపహరించెను. అల్లి - పుష్పములగల, మలర్ - వికసించియున్న, తణ్ - చల్లనైన, తుళాయ్ - తిరుత్తుళాయినికూడ, శారాళ్ - ఇవ్వడు. ఇని - ఇఁక మీద, ఆర్‌క్కు - ఎవరియొక్క (ముందఱ), పూశలిడుగో - (మాదుఃఖములనుజెప్పి) ఆతీఁచెదను?

తా॥ తాసెంతదుర్లభుఁడైనను నాకు తనయందాశకలుబుట్టించి నాసౌందర్యము నపహరించి తనతిరుత్తుళాయిమాలనుగూడ నాకివ్వక దుఃఖపెట్టుచున్న సర్వేశ్వరునివదలి మతియొకరిదగ్గఱవెళ్ళి నాదుఃఖమును జెప్పుకొనుట వాకుచితముకాదని. ౬.

మూలరిశేవఱ్ నారణన్ శీమాదవన్ కోవిన్దన్ వైగున్దనెన్నెన్నుమ్*
ఓలమిడవెన్నైప్పణ్ణివిట్టు ట్టొన్నుమురువుమ్శూడుమ్ కాట్టాళ్*
వేలమలర్ క్కుళలన్నైమీర్ గాళ్ శెన్నుడైత్తోళీయర్ గాళిశెయ్‌గేన్*
కాలమ్పలశెన్ఱుమ్‌కాణ్బదాణై యుణ్ణిళ్‌ళోడెన్ఱిడైయి లైయే. ౭.

అ॥ మూల్ - (ఆశ్రిత) వ్యామోహముగలవాడు, అరి - పాపముఁజనుహరించువాడు, శేవడ్ - సుందరమైన శేషశాయిగలవాడు, నారణన్ - సర్వవ్యాపి, శీమదవన్ - శ్రీయఃపతి, కోవిన్దన్ - సులభుఁడు, ఎన్నెన్ఱు - అనిపలుమాఱుజెప్పి, ఓలమిడ - భ్రూపించునట్లు, ఎన్నై - నన్ను, పణ్ణి - చేసి, విట్టు - విడిచి, ఇట్టు - పడవేసి, ఒన్ఱుమ్ - ఒక్కప్రకారముగా, ఉరువుమ్ - తిరుమేనునున్న, శుడుమ్ - (ఒక) గురుతునున్న, కాట్టాన్ - చూపించకయున్నాడు. వేలమ్ - వీలకులవలె చరిమళించుచున్న, మలర్ - పుష్పములచేనలఁదిరంపబఁజిన, కుళల్ - కొప్పులుగల, ఆయ్‌చ్చిమీర్ గాళ్ - ఓతల్లులారా! ఎన్ను డైత్తోళీయర్ గాళ్ - నాసఖులారా! ఎన్‌శెయ్‌గేన్ - ఏమిచేసెదను? పలకాలమ్ - అనేకకాలములు, శెన్ఱుమ్ - గడచినను, కాణ్బదు - వీవించుట (తప్పదు), ఆనై - సత్యము, ఉణ్ణిళ్‌ళోడు - మీతోఁగూడ, ఎణ్ణిడై - మాకుసంబన్ధము, ఇల్లై - లేదు.

తా॥ ఓబంధువులారా! "సర్వేశ్వరునిగుణములయందు మగ్నమైయున్న నీవు వానిని జూచుటకష్టము." అయాశనువదలుము" అని మీరుచెప్పెడిమాటనువిననను. నేసెంతకాలమైనను వానినిజూడకతెప్పను. ఇఁక మీతోమాకేమియు సంబంధములేదు కెళ్ళుఁడియని. ౭.

ఇడైయిలై యాళ్ వళర్ త్తకిళిగాళ్ పూవైగళ్‌గాళ్ కుయిల్‌గాళ్ మయిల్‌గాళ్*
ఉడైయనమ్మెయుమ్‌శొల్లుమ్‌నెఞ్చు మొన్నుమొళీయవొట్టాదుకొండా*
అడైయుమ్‌వై గున్దముమ్‌పాఱ్కుడలు మఞ్జనవెఱ్ఱునువై నణీయ*
కడైయఱిప్పాళ్‌ళిట్టపిన్నైయన్ని యవనవై కాణ్‌కొడానే. ౮.

అ॥ యాళ్‌వళర్ త్త - వేసుపెంచిన, కిళిగాళ్ - ఓచిలుకలారా! పూవైగళ్‌గాళ్ - ఓ చిన్నిచిలుకలారా! కుయిల్‌గాళ్ - ఓకోకిలలారా! మయిల్‌గాళ్ - ఓ నెమలులారా!

ఇడైయిల్లై - (నాతో మీకేమియు) సంబంధములేదు. నమ్ముడైయ - మాయొక్క, మా మైయుమ్ - సౌందర్యమునున్న, కళ్గుమ్ - కంకణములనున్న, నెఞ్చుమ్ - మనస్సునున్న, ఒన్ఱుమొழియ - ఒకటియూతలపుక, ఒట్టాను - కొంచెముగూడనుంచక, కొండాళ్ - అపహరించెను. ఆడైయుమ్ - (వాను) చీరయున్న, వైగున్దముమ్ - శ్రీవైకుణ్ఠమును, పాఱ్కడలుమ్ - క్షీరాబ్ధియు, అజ్ఞన మెన్నుమ్ - అజ్ఞానాచలమును (తిరుపతియు) నైన, ఆనై - ఆవి, నణీయు - సమీపించియున్నవి. పాళ్బట్ట్ - సంపాదింపబడినము, ఇడైయుఱ - సవాసనముగా, విట్టుపిన్నైయన్ది - విడిచినతరువాతనే గాని, అవళ్ - ఆసర్వేశ్వరుడు, అనై - వానిని, కాణ్‌కొడాళ్ - చూడనివ్వడు.

తా॥ ఓపతులారా! సర్వేశ్వరుడు నావస్తువులనేమియునుంచక నామనస్సునుగూడ నపహరించెను; వాడు వేంచేసియున్న పరమపదము మొదలైన దివ్యదేశములు నాకనుభవింప సిద్ధములుగా నున్నవి. అయినను నాకితరవిషయములయందాశవదిలిన తరువాత నివ్వపలయనని వాడు సఙ్కల్పించియున్నాడు. ఇంక మాకుమీకు నేమియుసంబన్ధములేదు వెళ్ళుడియని. ౯.

కాణ్‌కొడుప్పానల్లనార్ కుమ్‌తన్నై కైకేయప్పాలదోర్ మాయన్నాల్*
మాణ్‌కుఱళ్ కోలవడివుకాట్టి మణ్ణుమ్‌మిణ్ణుమ్‌నిత్తెయమలర్న్ద*
శేణ్‌శుడర్‌త్తోళ్ గళ్ పలతిగైత్త తేవపిరాట్కెన్ఱిత్తై వినోదు*
నాణ్‌కొడుత్తేనినియెన్‌కొడుక్కే నెన్నుడై ననన్ను దల్ నడైమీర్ గాళ్. ౯.

ఆ॥ ఆర్‌క్కుమ్ - ఎంతజ్ఞానవంతులకును, తన్నై - తనను, కాణ్‌కొడుప్పానల్ల - చూడనివ్వడు, కైకేయ్ - చేతులచేఁజేయదగిన వ్యాపారములను, అప్పాలదు - అతిక్రమించినది, ఓర్ - అద్వితీయమైన, కోలమ్ - నుందరమైన, మాణ్‌కుఱళ్ వడివు - వామనబ్రహ్మచారిరూపమును, మాణిక్‌తన్నాల్ - వఞ్చనచేత, కాట్టి - చూపించి, మణ్ణుమ్ - భూలోకమును, విణ్ణుమ్ - ఆకాశమున్న, నిత్తెయ - నిండునట్లు, వళర్న్ద - పెరిగినవాడై, శేణ్ - ఉన్నతములై, శుడర్ - ఉజ్జ్వలంబులైన, పలతోళ్ గళ్ - ఆనేకభుజములను, తగైత్త - సంపూర్ణములుగాగలవాడైన, తేవపిరాట్కు - దేవాధిదేవునికి, ఎన్‌నిదివినోదు - నాగుణపూర్తి తోఁగూడ, నాణ్ - లజ్జను, కొడుత్తేన్ - ఇచ్చితిని. ఎన్నుడై - నాబంధువులై, నల్ నుదల్ - నుందగవదనములుగలవారైన, నడైమీర్ గాళ్ - ఓస్త్రీలారా! ఇని - ఇఁకమీఁద, ఎన్‌కొడుక్కే - దేనినియిచ్చెదను?

తా॥ ఓతల్లులారా! వామనావతారంబెత్తి పంచనచేత మహాబలివద్దనుండి భూమినితీసి దేవతలకిచ్చినట్టుడు పెరిగిన త్రివిక్రమావతార సౌందర్యమందుమున్న రాలై నాగుణములన్నింటిని తోఁగొట్టుకొంటిని. ఇఁకమీఁదఁతోఁగొట్టుకొనదగిన దేమియులేదని. ౯.

ఎన్నుడై ననన్ను దల్ నడైమీర్ గాళ్ యానినిచ్చెయ్‌వదెన్నెఞ్జైనై*
నిన్నుడై యేనల్లేనెన్నుసీడ్గి నేమియుమ్ళ్ళుమిరుకై కొణ్డు*
పన్నెడుమ్‌తోళ్ శుడర్ ఆయిర్ పోదు పాగమదియేన్ది యోర్ కోలసీల*
నన్నెడుమ్‌కుట్టమ్‌వరువదొప్పాన్ నాణ్ మలర్ ప్పాదమడైన్దమువే. ౧౦.

అ॥ ఎన్నుడై - నాబంధువులై, నల్ - సుందరవదనములుగల, నక్కమార్ - శ్రీ - శ్రీలాలా! ఎ - నెజ్ఞాం - నామనస్సు, నిన్ - ఇడైయేనల్లే నెన్దు - నీసమీపమందుండవలసినవజ్ఞానము కాదని, ఎన్నైనీడ్డి - నన్నువదలి, నేమియుమ్ - సుదర్శనమునున్న, శఙ్గుమ్ - శ్రీపాఞ్చజన్యము నున్న, ఇరుపై - రెండుశ్రీహస్తములయందు, కొణ్డు - ధరించినవాడై, పల్ - ఆసేకములై, నెడుమ్‌కూర్ - బహుసూరములెల్లివ్యాపించుచున్న, కుడర్ - కిరణములుగల, ఞాయిఱ్ఱు - సూర్యునితోడనూడ, పాల్ - పాలవలెతెల్లనైయున్న, మది - చంద్రుని, వీన్ది - ధరించి, ఓర్ - అద్వితీయమై, కోలమ్ - సుందరమై, నీలమ్ - శ్యామమై, నల్ - నెడుమ్ - మిక్కిలియున్నతమైన, కుట్టమ్ - పర్వతము, వరువదోప్పాక్ - పచ్చనివట్లున్న, సర్వేశ్వరునియొక్క, వాళ్ - ఆప్రదు వికసించిన, మలర్ - పద్మమువలెనున్న, పాదమ్ - తిరువడికళ్ళను, ఆడైన్దదు - పొందినది. యార్ - నేను, ఇని - ఇకమీద, ఎన్ - నెయ్యాదు - ఏమిచేసెదను?

తా॥ ఓతల్లులారా! చన్ద్రిసూర్యులను ధరించిన నీలపర్వతమువలె శఙ్ఖచక్రధరుడై విలసిల్లు చున్న సర్వేశ్వరుని సేవించి ఇకనేనివర్దనుండనని నన్నువదల నామనస్సు వానితిరువడికళ్ళయందు పోయిచెరినది. గాన ఇప్పుడు మీమాటవినుటకు నుపాయములేకయున్నాను. ౧౦.

‡‡ పాదమడైవదర్ పాశత్తాలే మురిన్దవర్ పాశఙ్గళ్ మురిన్దివిట్టు*
కోదిల్వుగుళ్ కణ్ణన్నడిమేల్ వణ్ కురుగూర్ చ్చడగోపన్ శొన్న*
వీదిలన్దాదియోరాయిరత్తు ళ్ళివై యుమోర్ పత్తుం వైయుమ్‌వల్లార్*
ఆదుమోర్ వీదిలరాగి యిజ్ఞుమఞ్ఞు మెల్లామమైవార్‌గళ్ శామే. ౧౧.

అ॥ పాదమ్ - శ్రీపాదములను, అడైవదర్ - పొందవలయునని, పాశత్తాలే - ఆశచేత, మురిన్ద - తక్కిన, వర్ - క్రూరములైన, పాశఙ్గళ్ - సంగములను, మురిన్ద - సవాసనముగా, విట్టు - వదలి, కోదిల్ - అసారములేని, పుగళ్ - కీర్తిగల, కణ్ణన్ - శ్రీకృష్ణునియొక్క, అడిమేల్ - శ్రీపాదములవిషయమై, వణ్ - సుందరమైన, కురుగూర్ - కురుకాపురికిస్వామియైన, శడగోపర్ - నమ్మాళ్వార్లు, శొన్న - పాడించిన, వీదుఇల్ - దోషములేనివై, ఆన్ద - ఆన్తాదిరూపములై, ఓర్ - ఆద్వితీయములైన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఓర్ - నిలక్షణములైన, ఇవైపత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, వల్లార్ - అభ్యసించువారు, ఆదు - ఏవిధమైన, ఓర్ తీదుమ్ - ఒకదోషమును, ఇలరాగి - లేనివారై, ఇజ్ఞుమ్ - ఈలోకమందును, అజ్ఞుమ్ - మోక్షమందును, ఎల్లామ్ అమైవార్‌గళ్ - పూర్ణులైయుందురు.

తా॥ సంసారమనువదలి భగవత్ప్రేరులైయున్న నమ్మాళ్వార్లు సర్వేశ్వరునివిషయమై ప్రపాదించిన యీపదిపాశురముల సభ్యసించువారు ఇహపరములయందు కొకతీఱయులేక పూర్ణులైయుందురని. ౧౧.

అళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

పిళ్ళై తిరువడిగళే శరణమ్.

3 - వ, తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక:—నిత్యముక్తులచే మఙ్గళాశాసనముజేయబడినవాఁడై పరమపదమందు వేంచేసి యున్న సర్వేశ్వరుఁడిచ్చట యవతారకాలమందు వేంచేసి యున్నప్పుడు వానిసౌకుమార్యమునకు మఙ్గళాశాసనముజేయదగినవారెవ్వరు లేరేయని చింతించి, ఇచ్చటకూడవానితోఁగూడ నిత్యముక్తులు వచ్చియున్నారని యనుసంధించి నిశ్చింతుఁడైయనుచున్నారు.

‡ అఙ్గుమిఙ్గుమ్ వానవర్ తానవర్ *యూవరుమ్
ఎఙ్గుమినై యెయెన్నునై న్న యతియగిలాదలఱ్ ఱి*
అఙ్గమ్ శేరుమ్ పూమగళ్ మణ్ మగళాయ్‌మగళ్*
శఙ్గుశక్కరక్కై కయవనెన్బర్ శరణమే. ౧.

ఆ॥ అఙ్గుమ్ - ఊర్ధ్వలోకములయందును, ఇఙ్గుమ్ - భూలోకమందును, ఎఙ్గుమ్ - తతిమహాతాళాదిలోకములయందును, వానవర్ - దేవతలును, తానవర్ - రాక్షసులును, యూవరుమ్ - తిర్యఙ్నమనుష్యాదులును, ఉన్నై - నిన్ను, ఇనైయైయెన్ఱు - ఇట్టిసౌకుమార్యముగలవాఁడు అని, అతియగిలాదు - తెలిసికొనక, అలఱ్ ఱి - (తమరక్షణమునకుపయోగియైనవేరొక్క జ్ఞానశక్త్యాదిగుణములను) చెప్పి, పూమగళ్ - శ్రీదేవియు, మణ్ మగళ్ - భూదేవియు, ఆయ్ మగళ్ - నీళాదేవియు, శేరుమ్ - చేరియున్న, అఙ్గమ్ - తిరుమేనుగలవాఁడును, శఙ్గుశక్కరమ్ - శఙ్ఖచక్రములను, కైయవన్ - శ్రీహస్తముందుగలవాఁడునైన సర్వేశ్వరుఁడు, శరణమ్ - రక్షకుఁడు, ఎన్బర్ - అనిచెప్పుదురు.

తా॥ ఓస్వామీ! దేవమనుష్యాదులందరును తమతమయభీష్టమును నెరవేర్చుకొనుటయందు దాసత్తులై, సర్వేశ్వరుఁడు మనరక్షణకుఁదగిన గుణములుగలవాఁడు; అచ్చటనే శ్రీభూనీళాదేవులు పురుషకారభూతులైయున్నారు; విరోధులను బోఁగొట్టుటకు శఙ్ఖచక్రములున్నవి; గానవాఁడే మనకు రక్షకుఁడని చెప్పుదురేగాని నీసౌకుమార్యమునకు మంగళాశాసనముజేయువారెవరులేరని.

శరణమాగియ నాన్మఱై నూల్ గళుమ్*శారాదే*
మరణమ్‌తోఱ్ ఱమ్ వానిణిమూ వెన్ఱి వై మాయ్‌త్తోమ్*
కరణప్పల్ పడై పఱ్ ఱఱివోడుమ్‌కనలాళి*
ఆరణ తిణ్ పడై యేన్దియ వీళక్కాళాయే. ౨.

ఆ॥ శరణమాగియ - (విశ్వక్సేనాదులకు) ఉపాయములనుపదేశించుచున్న, నాల్ మఱై - నాలుగువేదములనెడి, నూల్ గళుమ్ - శాస్త్రములయందును (ప్రతిపాదింపఁబడిన విశ్వక్సేనాదులను), శారాదే - పరిగ్రహింపక, కరణమ్ - ఉపకరణములుగలవై, పల్ - అసేకములైన, పడై - (శత్రు) సేనలు, పఱ్ ఱఱి - నిశ్శేషముగా, ఓడుమ్ - పఱుగెత్తునట్లు, కనల్ - జ్వాలగొట్టుచున్న, ఆరణ్ - (ఆశ్చర్య) రక్షకమైన, ఆళి - సుదర్శనమనెడి, తిణ్ పడై - దృఢమైనఆయుధమును, ఏన్దియ - ధరించిన, వీళక్కు - సర్వేశ్వరునికి, ఆళాయ్ - దాసులమై, మరణమ్ -

మరణమును, తోఁ - జన్మమును, కాఁపిణి - గొప్పవ్యాధిని, మూప్పు - వార్ధక్యమును, ఎట్టుఇనై - అనెడివిని, మాయ్‌త్తోఁ - పోఁగొట్టఁగొంటిమి.

కా॥ వేదములయందుఁ జెప్పఁబడిన స్వర్గాదిక్షుద్ర పురుషార్థములను వదలి సర్వేశ్వరుని యాశ్రయించిన ఓకైవల్యార్థులారా! మీరుకూడ మీయొక్క జన్మజరామరణాదులను తోఁగొట్టు టనిఆత్మానుభవమునెడి స్వార్థమందుఁదత్పరులైతిరిగాని సర్వేశ్వరునియొక్క పారమార్థ్యమునకు మఙ్గళాశాసనముచేయక పోతిరని. ౨.

ఆళుమాళా రాళియుమ్‌శఙ్గుమ్‌తోమస్పార్ తామ్*
వాళుమ్‌విల్లుఙ్ కొణ్డు పిఱ్‌శెల్వార్ మఱ్ఱు ళ్ళీ త్తై*
తాళుమ్‌తోళుమ్ కైగళై యూరత్తొళిక్కానిఱ్ఱ*
నాళుమ్‌నాళుమ్ నాడువనడియేఁ ఆళాలత్తే. ౩.

ఆ॥ ఆలత్తు - భూలోకమందు, ఆళుమ్ - (తమ) కైఙ్కర్యపరులనుగూడ, ఆళార్ - కలవారుకాయ, ఆళియుమ్ శఙ్గుమ్ - సుదర్శనపాఞ్చజన్యములను, తామ్ - తామే, కుమస్పార్ - ధరించుదురు. వాళుమ్ - నర్దకమునున్న, విల్లుమ్ - కార్ముకమునున్న, కొణ్డు - తీసికొని, పిఱ్‌శెల్వార్ - వెనుకవెళ్ళువారు, మఱ్ఱు ళ్ళీ త్తై - వేఱొకరును, ఇల్లై - లేరు. తాళుమ్ - శిరోదమములను, తోళుమ్ - భుజములను, కైగళై - (నా) చేతులచేత, ఆర - పూర్ణముగా, తొళి - ఆశ్రయించుటట్లు, కాణిన్ - (వారిని) సేవించుటకున్నాను ఆడియేఁ - దాసుఁడనైనన్నేను, వాళుమ్ వాళుమ్ - ప్రతిదినమును, నాడువన్ - వెదకుచున్నాను.

కా॥ తిరుమంత్రోపదేశమం దవతరించినప్పుడు, నిత్యసూరులు వానిసౌశీల్యము మనుభవించుచుండిరి. సంపాదులు తమతమకార్యమునుజూచుచుండిరి, కైఙ్కర్యముచేయువారెవరులేక సర్వేశ్వరుఁడు తానేశఙ్ఖచక్రాదులను పూనుకొని పేంచేసెను. నేను మఙ్గళాశాసనముచేయుటకు పాత్రములకు సేవపాదించుకొనే యున్నాఁడని. ౩.

ఞాలమ్‌పోనగమ్మఱ్ ఱీ యోర్‌ముఱ్ ఱూవురువాగి*
ఆలమ్‌పేరిలై యున్నవళమ్ శెయ్యుమమ్మానే*
కాలమ్‌పేర్వదోర్ కారిరుళ్‌శోయుత్తుళదాలీ*ఉన్
కోలమ్‌కాణ్‌కిలేఁ కాణిలుఱ్ ఱూళిమ్‌కొడియేఁత్కే. ౪.

ఆ॥ ఓర్ - అద్వితీయమైన, ముఱ్ ఱూఉరువాగి - ముగ్ధశిశువై, ఞాలమ్ - జగత్తును, పోనగమ్‌పఱ్ ఱీ - భోజనముగాఁజేసికొని, పేర్ - వికసించుచున్న, ఆలమిలై - పటపత్రమందు, అన్నవళమ్ శెయ్‌యుమ్ - అన్నమునుతోఁమనఃకల్పితముగాఁజేయుచున్న (కుడిప్రక్కను ఎడమప్రక్కను తిరిగితిరిగి పుష్పాలించుచున్న), అమ్మానే - ఓస్వామీ! కార్ - మేఘమువలెయొక్క ఎళిల్ - కాన్తిగల, ఉన్ - నీయొందర్యమును, కోలమ్ - నిపుణదర్శనమును, కాణిలుఱ్ ఱూ - నేనింపారాఁబడి, ఆళిమ్ - మున్నుడిగైయున్న, కొడియేఁత్కు - పాపిష్ఠనైనన్నాను, పేర్వదు - ఒకప్పుడుమాపోయి మఱియొకప్పుడుపుట్టుచుండుపట్టణములకును పడుమనిన్న, కాలమ్ - కాలము, ఓర్ - విలక్షణమై, కాలిలా - గాఢాన్ధకారమైనయున్న, ఊళి - కల్పములో, ఇత్తుళదు - సమాప్తమగుచున్నది.

తా॥ ఓస్వామీ ! ప్రళయకాలమందు సకలజగత్తుసంహారంచేసి పటదళమందు చిన్నబిడ్డయై అవ్వళించిన నీసాహసమునుబట్టి భయపడుచున్న నాకోరికను నిశ్చయంగా తీర్చు చున్నదని. ౧,

కొడియార్ మాడ కోళూరగత్తుమ్ పుళిఙ్గుడియుమ్*
మడియాదిన్నై నీతుయిల్ మేవిమిగిళ్ న్దదుతాన్ *
అడియార్గళ్ తవిర్ త్తవనై ఎవ్వణ్ణిల్ *ఇ
ప్పడితాన్ నీఙ్గుతావియ వన్నై ఎవ్వణియాయే. ౫,

ఆ॥ కొడి - ధ్వజములచేత, ఆర్ - విండియున్న, మాడమ్ - గృహములుగల, కోళూర గత్తుమ్ - తిరుకోళూరందును, పుళిఙ్గుడియుమ్ - తిరుప్పుళిఙ్గుడియందును, మడియాదు - చలించక, ఇన్నై - ఇదేవిధముగా, నీ - నీవు, తుయిల్ మేవి - విదురపోయి, మిగిళ్ న్దదుతాన్ - సంతో షించినది, ఆడియార్ - దాసులయొక్క, అల్లల్ - దుఃఖములను, తవిర్ త్త - పోగొట్టిన, అనైవన్ - ఆయాసముచేతనా ? అన్నేల్ - లేక, ఇప్పడితాన్ - ఈభూమిని, నీఙ్గు - వెడిగి, తావియ - కొలిచిన, అనైవన్ - ఆయాసముచేతనా ? పణియాయ్ - చెప్పుము.

తా॥ ఓశ్రియఃపతీ ! నీవుతిరుకోళూరునందును, తిరుప్పుళిఙ్గుడియందును బవ్వళించినది, నీకు రావణాదిసంహారముచేగలిగిన శ్రమచేతనా ? లేక త్రివిక్రమావతారమందులోకములను గొలిచిన శ్రమచేతనా ? గొప్పమని. ౫,

పణియావవరుర్ పణివుమ్‌వణ్బుమ్‌తామేయామ్*
అణియారాళియుమ్ శఙ్గముమేన్దుమవర్ కాణ్మిన్*
తణియావెన్నో యులగిల్ తవిర్ ప్పాన్*తిరునీల
మణియార్ మేనియో డామనమ్‌శూళ్ నగవారే. ౬,

ఆ॥ పణియా - ఇతరదేవతలనాశ్రయించని, ఆమరర్ - నిత్యసూరులయొక్క, పణివుమ్ - ఆశ్రయణమునకును, పణ్బుమ్ - జ్ఞానాదిగుణములకును, తామేయామ్ - తామేవిషయమైనవారై, అణిఆర్ - సౌందర్యముచేఅలంకారమైన, ఆళియుమ్ - సుదర్శనమును, శఙ్గమును - పాంచజన్య మును, ఏన్దుమ్ - ధరించిన, ఆవర్ కాణ్మిన్ - వారేనుమీ, తణియా - సాశములేనివై, వెమ్ - క్రూరములైన, నోయ్ - అవిద్యానివ్యాధులను, తవిర్ ప్పాన్ - తీర్చుటకై, తిరుఆర్ - సౌందర్య పూర్ణమై, నీలమణి - నీలరత్నమువలెనున్న, మేనియొడు - తిరుమేనుతోగూడ, ఎన్‌మనమ్ - నామనస్సు, శూళ్ - భ్రమించుచట్లు, ఉలగిల్ - ఈలోకముదు, వరువార్ - ఆవతరించుదురు.

తా॥ నిత్యసూరులచే మఙ్గళాశాసనముచేయబడుచు శఙ్ఖచక్రాది దివ్యాయుధధరుడై పరమ పదమందు వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరుడు, మనుష్యులకజ్ఞానాదులను బోగొట్టుటకై శత్రుభూయి స్థమైన భూలోకమందవతరించినదానిని దలంచి నామనస్సు మిక్కిలి భయపడుచున్నదని. ౭,

వరువార్ వైల్వార్ వణ్‌పరిశార తిరువ్ *ఎన్
తిరువాళ్ మార్వ నెన్‌తిఱమ్‌శొల్లార్ వైయ్‌వదో*
ఉరువార్ కొక్కరమ్ శఙ్గుశొమ్‌దిఙ్గుమ్మాడు*
ఒరుపాడుళ్లాల్ నోరడియానుముళ్‌నెన్నే. ౮,

అ॥ వరువార్ - వచ్చుచున్నవారును, పోవార్ - పోవుచున్నవారునైన ఓజనులారా! వణ్ - సుందరమైన, పరిశారత్తు - తిరుప్పరిశారమందు, ఇరున్ద - వేంచేసియున్న, ఎమ్ - నాకు స్వామినియైన, తిరు - శ్రీదేవి, వాళ్ - నిత్యవాసము జేయుచున్న, మార్వఱ్కు - వక్షస్థలము గలసర్వేశ్వరునికి, ఉరు - సౌందర్యముచే, ఆర్ - పూర్ణమైన, శక్కరమ్ - సుదర్శనమునున్న, కఱ్ఱ - పాంచజన్యమునున్న, శుమన్ద - ధరించుకొని, ఇఙ్గు - ఈలోకమందు, ఉమ్మోడు - మీతోఁగూడ, ఒరుపాడు - ఒకపార్శ్వమందు, ఉళ్ళువార్ - నిత్యముగాసంచరించువాఁడైన, పిరడియాణుమ్ - ఒకదానుఁడును, ఉళన్ - ఉన్నాడు, ఎన్ఱు - అని, ఎణ్ణిఱుమ్ - వావిధమునుఁ బొల్లార్ - చెప్పకపోతిరి, ఎన్ శెయ్యిదు - ఏమిచేసెదను?

తా॥ తిరునగరికిని తిరువణ్ పరిశారమునకును సంచరించుచున్న ఓమనుజులారా! తిరువణ్ పరిశారమందువేంచేసియున్న శ్రీయఃపతిపదద్వయిని, నీకు సకలవిధకైంకర్యముజేయుచు నీపార్శ్వ మందెల్లప్పుడునుండువా రాళ్వార్లొకరున్నారని చెప్పకపోతిరి. దీనికి నేనేమిచెసెదనని. ౭.

ఎన్ఱెన్ఱైన్ఱ యున్నేరార్ కోలత్తిరున్దడిక్కీళ్*
నిన్ఱేయాచ్చెయ్య నీకొణ్డరుళినైప్పరుతాల్*
కున్ఱేన్దాకోళ్ శూళ్ కడల్ ఞాలమ్ముళ్ళువేళ్వుమ్*
నిన్ఱ తావియ నీళ్కళ్లాళత్తిరుమాలే. ౮.

అ॥ ఏళ్ కున్ఱ - సప్తకులాచలములుగలదియు, ఏళ్ పార్ - సప్తద్వీపములుగలదియు, ఏళ్ కడల్ - సప్తసముద్రములచే, శూళ్ - చుట్టబడినదియునైన, ఞాలమ్ - భూమిని, ముళ్ళు - సంపూర్ణముగా, నిన్ఱే - నిలిచియే, తావియ - కొలిచిన, నీళ్ కళ్ళల్ - పొడుపైనతిరువడికళ్ళను, ఆళి - శ్రీసుదర్శనమునున్నుగల, తిరుమాలే - ఓశ్రీయఃపతీ! ఎన్నైన్ఱ - వన్ను, ఉన్ - నీయొక్క, పేర్ ఆర్ - సౌందర్యముచేబూర్ణమైన, శోలమ్ - తిరువాభరణములచే నలఙ్కరింపఁబడినదియు, తిరున్ద - (స్వాభావికమైన) సౌందర్యముగలదియునైన, అడిక్కీళ్ - శ్రీపాదములకింద, నిన్ఱు - స్థిరముగానుండి, ఆళ్ శెయ్య - కైఙ్కర్యముజేయునట్లు, నీ - నీవు, కొణ్డరుళ - అఙ్గీకరించుటకు, నినైప్పదుతాన్ - సఙ్కల్పించుట, ఎన్ఱు - ఎప్పుడో.

తా॥ త్రివిక్రమావతారంచెత్తి లోకములనుగొలిచిన ఓశ్రీయఃపతీ! నీతిరువడికళ్ళయందు నైంకర్యముఁజేయునట్లు నన్నెప్పుడు స్వీకరించెదవో తెలియలేదని. ౮.

తిరుమాల్ నాన్మఱై శెఙ్గైయాన్ది వర్గళ్*ఎమ్
పెరుమాఱ్ తనైయ్ యారఱిగిఱ్ఱార్ పేశియెఱ్*
ఒరుమాముదల్వా వుళ్ళిప్పిరానైన్ఱాళుడై*
కరుమామేనియనెన్ఱు నెఱ్ఱాదల్ కలక్కవే. ౯.

అ॥ తిరుమాల్ - ఓశ్రీయఃపతీ! నాన్మఱై - ఋగ్యజుస్సామాథర్వణములనెడి, శెఙ్గైయాఱ్ - ఎఱ్ఱనిజటనుధరించినరుద్రుఁడు, ఎన్ఱుఇవర్ గళ్ - అనిచనిద్ధులైనవీరు, ఎమ్పెరుమాఱ్ - సర్వేశ్వరుఁడనైననీయొక్క, తనైయ్ - సామర్థ్యాది స్వభావములను, ఆఱిఱ్ఱార్ - తెలిసికొనఁదగినవారెవరు! కాదల్ -

ఆళ, ఎన్ - వామనన్నును, కలక్క - వ్యాకులముజేయగా, ఒగు - విలక్షణుఁడనై, గు - ప్రధానుఁడనైన, ముదల్వా - కారణభూతుఁడా! ఊళి - కాలము మొదలగుసకలపదార్థములకును, పిరాన్ - స్వామియైనవాఁడా! ఎన్నై - నన్ను, ఆళ్‌ుడై - దాసుని గాఁజేసికొనినవాఁడా! కరుణ్ణాన్మై, మా - శాశ్వతమైన, మేనియ్ - తిరుమేనుగలవాఁడా! ఎన్బన్ - అనిచెప్పెదను. శేయిఱ్ - ఇట్లుచెప్పి ప్రయోజనమేమి?

తా॥ శ్రీయఃపతీ! బ్రహ్మాదిదేవత లెవ్వరును నీమహిమనెఱుఁగరు. నేనుగూడ నీగుణములనుఁదీసి చేసే స్తోత్రపుఁడనై నీతియనాయములను జెప్పితినిగాని నీసౌకుమార్యమును జూచి దానికిఁదగునట్లు ముద్గళాశాసనముజేయక పోతినని. ౯.

కలక్కమిల్లా నల్‌తవముఁనివర్ కరైకణ్డోర్*
తుళక్కమిల్లా వానవర్‌ల్లామ్‌తొళువార్‌గళ్*
మలక్కుమెయ్‌ద మాకడల్‌దన్నైక్కడైన్దాయ్*
ఉలక్కునామ్‌పుగళ్‌గిఱ్పి డెఱ్‌శెయ్‌వదురైయీరే. ౧౦.

ఆ॥ కలక్కమిల్లా - (సంసారమందు) భ్రమలేనివారై, నల్‌తవమ్ - మంచితపస్సుగలవారైన, ముని వర్ - సనకాదిముఖులును, కరైకణ్డోర్ - సంసారపారమునుఁజూచిన ముక్తులును, తుళక్కమ్‌ఇల్లా - చలనములేని, వానవర్ - నిత్యసూరులును, ఎల్లామ్ - వీరందరును, తొళువార్‌గళ్ - (వానిని) ఆశ్రయించి ముద్గళాశాసనము జేయుదగినవారైయున్నారు. మా - గొప్ప, కడల్‌తన్నై - సముద్రమును, మలక్కుమెయ్‌ద - క్షోభములుగునట్లు, కడైన్దాయ్ - చిలికినవానిని, నామ్ - మనము, ఉలక్కు - సంపూర్ణముగా, పుగళ్‌గిఱ్పిదు - స్తోత్రముజేయుట, ఎన్‌శెయ్యీదు - ఏమిచేసినట్లగును? ఉరైయీర్ - చెప్పుఁడు.

తా॥ నిత్యులును ముక్తులును సనకాదులునైన మహాప్రాజ్ఞులందరు నాశ్రీయఃపతికి ముద్గళాశాసనముఁజేయు సిద్ధమైయుండగా, అల్పజ్ఞులమైన మనస్తోత్రముచే నేమియు ప్రయోజనము లేదు. వారిముద్గళాశాసనముచేతనే సకలదృష్టి దోషములను నివర్తించును. ౧౦.

ఉరైయావెన్నోయ్‌తవిర వరుళ్ నీళ్ ముడియాన్ *
వరైయార్‌మాడ మన్నుకురుగూర్ చ్చడగోపన్*
ఉరైయేయ్‌శొల్‌తొడై యోరాయిరత్తిప్పత్తుమ్*
నిరైయేవల్లార్ నీమలగత్తుప్పిఱవారే. ౧౧.

ఆ॥ ఉరైయా - వాచామగోచరమై, వెమ్‌నోయ్ - (తమకన్నుభియమనెడి) కూరమైన వ్యాధి, తవిర - నివర్తించునట్లు, అరుళ్ - కృపఁజేసిన, నీళ్ ముడియాన్ - దీర్ఘమైనకీర్తిగల సర్వేశ్వరునివిషయమై, వరై - పర్వతములువలెనున్న, ఆర్ - సమృద్ధములైన, మాడమ్ - గృహములు, మన్ను - స్థిరములైయున్న, కురుగూర్ - తిరునగరికిస్వామియైన, శడగోపన్ - నమ్మాళ్వార్లయొక్క, ఉరై - శబ్దరూపమై, ఏయ్ - అనురూపమైన, శొల్‌తొడై - శబ్దసందర్భరూపమైన, ఓరాయిరత్తుళ్ - విలక్షణములైన వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశు

రములను, నిరైయే - సక్రమముగా, వల్లార్ - అధ్యయనంచదగినవారు, నీడు-విశాలమైన, ఉలగత్తు - ఈలోకమందు, పిఱవార్ - జన్మించరు.

తా॥ సర్వేశ్వరునియొక్క సౌకుమార్యమువలేమి చెరుపువచ్చునోయని భయపడిన తమ భయమును నివర్తించునట్లుకటాక్షించిన శ్రీయఃపతివిషయమై నమ్మాళ్వార్లుప్రసాదించిన యీపది పాశురముల నధ్యయించువారు తిరిగి సంసారమందు జన్మించక మోక్షమును బొందుదురని. ౧౧.

అ ళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౮ - ప, తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక:—సర్వేశ్వరునియొక్క సౌకుమార్యములేమి చెరుపువచ్చునోయని భయపడిన యాళ్వార్లకు తిరిగి యాభయమురాకుండునట్లు తనశౌర్యాదిగుణములనున్న, ఆగుణములపరమగధాశాసనమజేయదగిన మూడువేలు శ్రీవైష్ణవులనున్న తిరుచ్చెంగున్రూరి నెడి దివ్యదేశమందు వేంచేసియుండి యాళ్వార్లకు గనపడుచుచూ వానినిసేవించితా సౌందర్యమునుభవించుచున్నారు.

‡‡ వార్‌కడావరువియాన్ మామలైయిన్ మరుప్పిన్నైక్కనడిఉత్తుర్ట్రు*
ఊర్‌కొళ్‌తిశైగనుయిర్ శెగు త్తర్జిక్‌మల్లరై కొన్ట్రుగూళ్ పరణ్ మేల్*
పోర్‌కడావరశర్ పుఱక్కిడ మాడమిమిశై క్కిఞ్జైనె త్తగర్ త్త*
శీర్‌కొళ్‌శిఱ్ ఱాయర్ తిరుచ్చెంగున్రూరిల్ తిరుచ్చిఱ్ ఱాఱైయిల్ శెల్ శార్వే. ౧.

అ॥ వార్ - కారుచున్న, కడా - మదజలమునెడి, అగవి - కొండకాలవులుగల, ఆనై - ఏనుఁగనెడి, మా - గొప్ప, మలైయిన్ - పర్వతముయొక్క, మగుట్టు - దన్తములనెడి, ఇనై - రెండు, కువడు - శిఖరములను, ఇఱుత్తు - భగ్నముజేసి, ఉయిట్టి - దొల్లించి, ఊర్‌కొళ్ - (పడిపోయినదేనుఁగునుగూడ తనసామర్థ్యముచే) నడిపించుచున్న, తిణ్ - సమర్థుడైన, పాగర్ - మూటివానియొక్క, ఉయిర్ - (ప్రాణములను, శెగుత్తు - నశింపఁజేసి, అర్జిల్ - చత్వారమందు, మల్లరై - చాణూరముష్టికులనెడిమల్లులను, కొన్ట్రు - చంపి, కూళ్ - చుట్టునున్న, పరణ్ మేల్ - మంచములమీఁదనున్న, పోర్ కడా - యుద్ధములనునడిపించుచున్న (రణవీరులైన), ఆరశర్ - రాజులు, పుఱక్కిడ - వెనుకతీయునట్లు, మాడమ్ - మేడయొక్క, మిమిశై - పైనున్న, కఞ్జనై - కంసుని, తగర్ త్త - చంపినవాఁడును, శీర్‌కొళ్ - కల్యాణగుణములుగలవాఁడును, శిఱుఆయ్ - చిన్ననగోపాలుఁడుసైన (శ్రీకృష్ణుఁడువేంచేసియున్న, తిరుచ్చెంగున్రూరిల్ - తిరుచ్చెంగున్రూరులోనున్న, తిరుచ్చిఱ్ ఱాఱు - తిరుచ్చిఱ్ ఱాఱనెడిపేరుగలనది, ఎయ్దిల్ - మాకు, శెల్ - పొయిపొందదగిన, కార్య - ఉపాయము.

తా॥ కువలయాపీడ ముష్టికారిష్టచాణూరాదులనున్న మేడమీఁదఁజూర్చునున్నకంసునిన్ని జంపి ఇప్పుడు తిరుచ్చెంగున్రూరనెడి దివ్యదేశమందలి తిరుచ్చిఱ్ ఱాఱనెడి నదీతీరమందు వేంచేసియున్న శ్రీకృష్ణుఁడేమాకుపరతత్త్వుఁడని. ౧.

ఎట్టిళ్ శెల్ శొర్వుయామున్దై యుయిర మిరైయవరప్ప నెన్నప్పా*
పొట్టుమూవులగుమ్‌పడై త్తళిత్త [illegible]మ్ పొరున్దుమూవురువనెమ్మగువా*
శెట్టియలుగళిమ్ తేమ్బునై పుడై శూళ్ తిరుచ్చెంగున్ఱూర్ త్తిరుచ్చిత్రా
అట్టమూర్ గిన్ఱ *ఆదియానల్లాల్ యావర్ మఱ్ఱైన్న మర్ తుణైయే. ౨.

ఆ॥ ఎట్టిళ్ - మాకు, శెల్ శొర్వు - పొందదగినఉపాయమును, యామున్దై - మాయొక్క, అయిరమ్ - ఆయుష్యమును, ఇరైయవర్ - దేవతలకు, అప్పన్ - స్వామియై, ఎన్నప్పన్ - నాస్వామియు, పొట్టు - సమృద్ధమైన, మూవులగుమ్ - మూడులోకములనున్ను, పడైత్తు - సృజించి, ఆళిత్తు - రక్షించి, ఆట్టిక్కుమ్ - సంహరించుమన్న వాడును, పొరున్దుమ్ - ఈవ్యాపారములకు దగియున్న, మూవురువన్ - మూడుస్వరూపములు గలవాడును, ఎమ్మరువన్ - మాకంతర్యామియు, శెమ్ - ఎఱ్ఱని, కయల్ - మత్స్యములు, ఉగళుమ్ - ఆనన్దించుచున్నదియు, తేమ్ - తేనెగల, పణైపుడై - కొలనలచే, శూళ్ - చుట్టబడినదియునైన, తిరుచ్చెంగున్ఱూర్ - తిరుచ్చెంగున్ఱూరందిని, తిరుచ్చిత్రా అమ్ - తిరుచ్చిత్రా అనెడి, ఆట్టమూదిలోమందు, ఆమర్ గిన్ఱ - ఆమరి వేంచేసియున్న, ఆదియానల్లాల్ - కారణభూతుండునైన సర్వేశ్వరునితప్ప, ఎన్ - నాకు, ఆమర్ - అనురూపమైన, శుణై - సహాయము, మఱ్ఱు యావర్ - మఱేయెవరు?

తా॥ జగత్సృష్టిస్థితి సంహారకుడై, పరమభోగ్యుడై, నాకరక్షకుడై, అతిరమణీయంబైన తిరుచ్చిత్రా అులో వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరుడే నాకు పరమప్రాప్యము. మఱేయొకరుకారరని.

ఎన్నమ్మా పెరుమానిమైయవర్ పెరుమా నిరుసిలమిడన్దవెమ్బెరుమూర్*
మున్నైవల్వినై గళ్ మురుకుమడిమూళ వెన్నైనూళ్ గిన్ఱవెమ్బెరుమూర్*
తెన్ తిశైక్కణిగళ్ తిరుచ్చెంగున్ఱూరిల్ తిరుచ్చిత్రా త్తిరైయిల్ మీపాల్
నిన్ఱవెమ్బిరుమూర్*అడియల్లాల్ శరణ్ నినైప్పిలుమ్ పిఱీదిలైయెనక్కే. ౩.

ఆ॥ ఎన్ - నాకు, అమ్మా - అనురూపమైన, పెరుమాన్ - స్వామియు, ఇమైయవర్ - దేవతలకు, పెరుమాన్ - స్వామియు, ఇరు - విశాలమైన, నిలమ్ - భూమిని, ఇడన్ద - విడతీసిన, ఎమ్బెరుమాన్ - నాథుడును, మునైన్ద - అనాదియైన, పల్ - క్రూరములైన, వినైగళ్ - పాపములు, ముళుదుం - అన్నియు, ఊడఱ్ - వెంటనే, శూళ్ - నశించునట్లు, ఎన్నైనూళ్ గిన్ఱ ఎమ్బెరుమాన్ - నన్నేలినస్వామియు, తెఱ్ తిశైక్కు - దక్షిణదిక్కుకు, ఆణిగళ్ - అలంకారము లౌనున్న, తిరుచ్చెంగున్ఱూరిల్ - తిరుచ్చెంగున్ఱూరందలి, తిరుచ్చిత్రా త్తిరైయిల్ - తిరుచ్చిత్రా అనెడినదియొక్క తీరమువకు పశ్చిమభాగమందు, నిన్ఱ - వేంచేసియున్న, ఎమ్బెరుమాన్ - స్వామియునైన సర్వేశ్వరునియొక్క, అడియల్లాల్ - శ్రీపాదములుతప్ప, ఎనక్కు - నాకు, నినైప్పిలుమ్ - మనోరథమందుకూడ, పిఱీదు - వేఱు, శరణ్ - ఉపాయము, ఇల్లై - లేదు.

తా॥ వరాహావతారంబెత్తి భూమిని విడతీసి రక్షించియు నాపాపములను బోగొట్టి నన్నేలినవాడునై తిరుచ్చెంగున్ఱూరులో వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతియొక్క శ్రీపాదముతప్ప నాకు వేఱొక ఉపాయములేదని. ౩.

పిటీది పైయెనక్కు పెరియమూవులగుమ్‌నిత్తియ మ్పేరురువమాయ్‌నిమిర్న్దశ*
కటీయమాణైమ్మార్‌కురై కడల్‌కిడన్ద కోలమాణిక్కమెన్న మ్మార్‌*
శేటిక్కుల్ వాళ్‌కయుగు తెట్టకిమ్ఫ్ తిరుచ్చెంబుత్తూర్ త్తిగుచ్చిప్ పా
ఱుటీయ* మెయ్‌మ్మైయేసిన్ఱ వెమ్బెరుమా నడియిణై యల్లదోరరణే. ౪.

ఆ॥ పెరియ - పిఱపులమైన, మూవులగుమ్ - మూడులోకములను, నిమైయ - నిండువట్లు, పేర్ ఉరువమాగి - గొప్పతిరుమేనుగలవాడై, నిమిర్న్ద - పెరిగిన, కుటీయుయుణ్ - వామనప్రహ్మచారియైన, ఎన్మార్ - స్వామియు, కురై - ఘోషించుచున్న, కడల్ - సముద్రమును, కిడన్ద - చిలికినవాడును, కోలమ్ - సుందరమైన, మాణిక్కమ్ - రత్నమువంటికాన్తిగలవాడుసైన, ఎన్న మ్మాక్ - నాస్వామియు, శెల్వ - సమృద్ధమైన, కురై - గలలుగల, వాళ్‌వి - ఆరటిచెట్లును, కముగు - పోగచెట్లును, తెజ్జు - కొబ్బరిచెట్లును, (వీనియొక్క) అణి - పఙ్తులచే, శూళ్ - చుట్టబడిన, తిరుచ్చెంబుత్తూరిల్ - తిరుచ్చెంబుత్తూరందలి, తిరుచ్చిప్ పా ఱు-తిరుచ్చిప్ పా ఱు అనెడి నడియొక్క-తీర్థమందు నివసించుచున్న వారి, ఆటియు - (పీడసర్వేశ్వరుడు) నాకిరొనుట్లు, మెయ్‌మ్మైయే - యథార్థవస్తువుగా, సిన్ఱ - వేంచేసియున్న, ఎమ్బెరుమాన్ - స్వామియుసైన శ్రీయఃపతియొక్క, అడియిణైయల్లదు - శ్రీపాదద్వన్ద్వములతప్ప, ఎనక్కు - నాకు, పిటీదుఒన్ఱు - వేఱొక, ఆరణ్ - రక్షకము, ఇల్లై - లేదు.

తా॥ వామనావతారమందు త్రివిక్రముడై పెరిగి యనన్తమైన దివ్యచేష్టితములనున్ను, సముద్రమథనవ్యాపారమునున్ను నాకుగనపఱచినను దానినిగాదజేసికొనినవాడై, అనేక ఫలవృక్షములచే సమృద్ధమైన తిరుచ్చెంబుత్తూరులలోనున్న వారందరును సేవించునట్లు వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతియొక్క శ్రీపాదము లతప్ప నాకువేఱు పాయము లేదని. ౪

అల్లదోరరణుమవనిల్ వేఱిల్లై యదుపొరుళాగిలుమ్*అవనై
యల్లదెన్నాలియమున్ నిన్ఱై గిల్లా దాదలాలవనుత్తై గిన్ఱ*
నల్ల నాన్మఱైయోర్ వేళ్వియుళ్ మదుత్త నఱుమ్బుగై విళుమ్బిమఱైక్కుమ్*
నల్లశీళ్ మాడ త్తిరుచ్చెంబుత్తూరిల్ తిరుచ్చిప్ పా ఱైనెక్కు-నల్లరణే. ౫.

ఆ॥ అల్లదు - తిరుచ్చెంబుత్తూరుకాని, ఓరరణుమ్ - ఒకదివ్యదేశముకూడ, అవనిల్ వేఱిల్లై - ఆసర్వేశ్వరునివిడిచియుండము. అదుపొరుళాగిలుమ్ - అహంటనేయుయార్థమైపను, అవనైయల్లదు - తిరుచ్చెంబుత్తూరులోవేంచేసియున్న సర్వేశ్వరునితప్ప, ఎన్నావి - నాయాత్మ - అమర్న్దు-అనుభవించుటకిల్లాదు - (మఱియొకదివ్యదేశమును) పొందదు. ఆదలాల్ - గాన, అవన్ - ఆసర్వేశ్వరుడు, ఉత్తైగిన్ఱ - నిత్యవాసముచేయునట్టియు, నల్ల - అనన్యప్రయోజనమైన, నాన్మఱైయోర్ - నాలుగువేదములువచ్చిన శ్రీవైష్ణవులయొక్క, విళ్వియుళ్ - యాగమందు, నుదుత్త - కలిగిన, నఱుమ్ - పరిమళముగల, పుగై - ధూమము, విళుమ్బు - ఆకాశమందు, ఒళి - సూర్యాదితేజస్సులను, మఱైక్కుమ్ - కప్పునట్టిదియు, నల్ల - సుందరములై, నీళ్ - ఉన్నతములైన, మాడమ్ - మేడలుగలయైన, తిరుచ్చెంబుత్తూరిల్ - తిరుచ్చెంబుత్తూరందలి, తిరుచ్చిప్ పా ఱు-తిరుచ్చిప్ పా ఱనెడి దివ్యదేశము, ఎనక్కు - నాకు, నల్లరణ్ - నిర్భయమైనరక్షకదేశము.

తా॥ ఇతర దివ్యదేశములయందు సర్వేశ్వరుడు వేంచేసియున్నను నామనస్సు తిరుచ్చిత్రకూటమనెడి దివ్యదేశమందు వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరుని వదలి మఱియొక్కచోటికి వెళ్ళదుగావున, అనేకమైన శ్రీవైష్ణవులు యాగములుజేయుచున్న యాదివ్యదేశమే నాకు పరమప్రాప్యమని. ౪.

ఎనక్కున్నల్లరైయెనదారుయిరై యిమ్మైయువర్‌త్తైతాయ్‌త్తన్నై*
తనక్కుమ్‌తన్నైయతీవరియానై త్తడఙ్గడల్‌పళ్ళికుయ్‌మ్మానై*
మనక్కొళ్‌శీర్‌మూవాయిరవర్ వణ్‌శీవనుమయనుమ్‌తానుమొప్పార్‌వాళ్‌*
కనకొళ్‌తిణ్‌మాడత్తిరుచ్చెఙ్గున్నూరిల్ తిరుచ్చిత్రకూడనుళ్‌కణ్డేనే. ౯

ఆ॥ ఎనక్కు - నాకు, నల్లరైయ్ - మంచియుపాయముకు, ఎనదు - నాకు, ఆరుయిరై - మంచిప్రాణభూతుఁడును, ఇమ్మైయువర్ - నిత్యసూరులకు, తన్దైతాయ్‌త్తన్నై - తండ్రితల్లియైన వాఁడును, తనక్కుమ్ - తనకును, తిక్‌త్తనై - తనమహిమను, అతీవరియానై - తెలిసికొనుటకశక్యుఁడును, తడమ్ - విశాలమైన, కడల్ - పాలసముద్రమందు, పళ్ళి - పవ్వళించిన, ఆమ్మానై - స్వామియునైన సర్వేశ్వరుని, మనమ్‌కొళ్ - (ఆసర్వేశ్వరుని) హృదయమందుంచుకొనిన, శీర్ - భగవద్గుణములు గలవాయను, వణ్ - జ్ఞానాధికుఁడైన, శివనుమ్ - రుద్రునితోడను, అయనుమ్ - బ్రహ్మతోడను, తానుమ్ - తనతోడను (సర్వేశ్వరునితోడను), ఒప్పార్ - సమానులైన (వారిపరతెజఃకృత్స్నప్రకృతిసంహారము-ను జేయుటస సమర్థులైన), మూవాయిరవర్ - మూడువేలుశ్రీవైష్ణవులు, వాళ్‌ - వాసముజేయుచున్నదియు, కనమ్‌కొళ్ - నిబిడములై, తిణ్ - స్థిరములైయుండునట్టియైన, మాడమ్ - గృహములుగలదియునైన, తిరుచ్చెఙ్గున్నూరిల్ - తిరుచ్చెఙ్గున్నూరందలి, తిరుచ్చిత్రకూడనుళ్ - తిరుచ్చిత్రకూటమనెడి దివ్యదేశమందు, కణ్డేన్ - సేవించితిని.

తా॥ నాకును నిత్యసూరులకును సకలవిధబంధువై సర్వజ్ఞుడైన తనకుఁగూడ తెలిసికొనుటకశక్యమై యపరిచ్ఛిన్నమైన మహిమగలసర్వేశ్వరుని భాగవతోత్తములైన మూఁడువేల శ్రీవైష్ణవులు నిత్యవాసముజేయుచున్న తిరుచ్చిత్రకూటమనెడి దివ్యదేశమందు సేవించితిని. ౯.

తిరుచ్చెఙ్గున్నూరిల్ తిరుచ్చిత్రకూడనుళ్ కణ్డ వత్తిరువడియెన్నుమ్*
తిరుచ్చెవ్వాయ్‌కమలకణ్ణుమ్ శెవ్వాయుమ్ శెవ్వడియుమ్ శెయ్యకైయుమ్*
తిరుచ్చెయ్యకమలవున్నియుమ్ శెయ్యకమలమార్‌బుమ్ శెయ్యవుడైయుమ్*
తిరుచ్చెయ్యముడియుమారముమ్‌పడైయుమ్ తిగழ్‌వెశ్నైయుళానే. ౮

ఆ॥ తిరుచ్చెఙ్గున్నూరిల్ - తిరుచ్చెఙ్గున్నూరందలి, తిరుచ్చిత్రకూడనుళ్ - తిరుచ్చిత్రకూటమనెడి దివ్యదేశమందు, కణ్డ - (నేను) సేవించిన, అత్తిరువడి - ఆస్వామి, శెయ్య - ఎఱ్ఱనైన, కమలమ్ - తామరసపుష్పమువంటి, తిరుకణ్ణుమ్ - సుందరనేత్రములును, శెవ్ - ఎఱ్ఱని, వాయుమ్ - అధరమును, శే - ఎఱ్ఱని, అడియుమ్ - శ్రీపాదములును, శెయ్య - ఎఱ్ఱనైన, కైయుమ్ - హస్తములును, శెయ్య - ఎఱ్ఱని, కమలమ్ - తామరసపుష్పముగల, తిరువున్దియుమ్ - తిరుశాళియు, కమలమ్ - తామరసపుష్పముపలె, శెయ్య - ఎఱ్ఱనైన, మార్‌బుమ్ - వక్షస్థలమును, శెయ్య - ఎఱ్ఱని, ఉడైయుమ్ - పీతాంబరమును, శెయ్య - ఎఱ్ఱని, తిరుముడియుమ్ - అందమైనకిరీటమును, ఆరముమ్

హారమును, పడైయుమ్ - దివ్యాయుధములును, తిగళ్ - ప్రకాశించునట్లు, ఎట్టుమ్ - ఎల్లప్పుడును, ఎన్‌శిన్దైయుళ్ళే - నాహృదయమందు నిత్యవాసముజేయుచున్నాడు.

తా॥ తిరుచ్చిత్రకూటమనెడి దివ్యదేశమందు వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరుడు అతినందరమైన తన దివ్యాయుధములతోను విలసిల్లుచు నాహృదయమందు వేంచేసియున్నాడని. ౩

తిగళ్ పెరుశిన్దైయుళిరున్దానై చ్చెల్వనిలత్తేవర్ నాళ్తొళుమాయోర్*
తిశైక్కై కూప్పియేత్తుమ్ తిరుచ్చెంబున్నూరిల్ తిరుచ్చిత్రకూటత్తానై*
పుగర్ కొళ్ వానవర్ గళ్ పుగలిడత్తన్ని యసురర్ వళ్ కైయర్ వెంగూత్తనై*
పుగళుమాఱిలియేత్తుపొరున్దుమూవులగుమ్ పడైప్పాదుకెడుప్పక్కప్పవనే. ౪.

అ॥ ఎన్‌శిన్దైయుళ్ - నామనస్సునందు, తిగళ్ - విలసిల్లుచు, ఇరున్దానై - వేంచేసియున్న వాడును, నాళ్‌మలరోయోర్ - నాలుగువేదముల నర్థమునుకేసిన, శెల్వ - విలక్షణులైన, నిలత్తేవర్ - శ్రీవైష్ణవులు, తిశై - ప్రతిపుష్పలయందుండి, కైకూప్పి - చేతులనుదోయిందుకొని, ఏత్తుమ్ - స్తోత్రముజేయుచున్న, తిరు చ్చెంబున్నూరిల్ - తిరుచ్చెంబున్నూరులో, తిరుచ్చిత్రకూటత్తానై - తిరుచ్చిత్రకూటమనెడి దివ్యదేశమందు వేంచేసియున్న వాడును, పుగర్‌కొళ్ - తేజస్సుగల, వానవర్‌గళ్ - దేవతలకు, పుగలిడత్తన్నై - రక్షకుడును, వళ్‌కైయర్ - బల్మిగల చేతులుగల, అసురర్ - అసురులకు, వెంగూత్తనై - క్రూరమైన మృత్యువైనవాడును, పొరున్దు - తనతోడితేయున్న, మూవులగుమ్ - మూడులోకములను, పడైప్పాదు - సృష్టితోడగూడ, కెడుప్పు - సంహారమును, కాప్పవన్ - రక్షణముజేయువాడుసైన సర్వేశ్వరుని, పుగళుమాఱు - స్తోత్రముజేయువిధమును, ఆతియేన్ - ఎఱుంగను.

తా॥ విలక్షణులైన శ్రీవైష్ణవులు నిత్యమునామస్మరణాశాసనముజేయుచున్న తిరుచ్చిత్రకూటమనెడి దివ్యదేశమందును నాహృదయమందును వేంచేసియున్నవాడును, దుష్టులనునిగ్రహించిశిష్టులను పరిపాలించువాడుసైన సర్వేశ్వరుని యథార్థముగా స్తోత్రముజేయువిధమును నేనెఱుంగనని ౪.

పడైప్పాదుకెడుప్పుకాప్పవన్ పిఱప్పుమరణ్‌శిన్‌ఱపిరానవనే*
ఇడైప్పళ్ళోర్‌కురుమొళివిత్తియవనే పుగళ్‌వైత్తియానై యుమ్‌తానే*
కొడైప్పెరుముగిలాయనైయర్‌తన్నారార్‌కూరియనిచ్చెయోడూళ్‌నిన్‌ఱనమ్*
నడైప్పలియిరుజైక్కిరుచ్చెంబున్నూరిల్ తీరుచ్చిత్రకూటమమర్ న్దాదనే. ౯.

అ॥ కొడై - విద్యాదానముచే, పెరుమ్‌పుగళ్ - గొప్పకీర్తిగలవారై, ఇనైయర్ - ఇట్టివారనిప్రసిద్ధులై, తన్నారార్ - తనతోసమానులైన శ్రీవైష్ణవులయొక్క, కూరియ - సూత్ర్యర్థములను దెలుపుచున్న, విచ్చెయోడు - విద్యతోడగూడ, ఒరుమిక్కమ్ - ఆనుష్ఠానమును, నడై - నిరన్తరముగానడుచుచున్న, పలి - తిరువారాధనమును, ఇరుజైక్కు - స్వభావముగాగల, తిరు చ్చెంబున్నూరిల్ - తిరుచ్చెంబున్నూరందలి, తిరుచ్చిత్రకూటమమర్ న్దాదనే - తిరుచ్చిత్రకూటమనెడి దివ్యదేశమందు, అమర్ న్ద - ఆసురికతోవేంచేసియున్న, నాదన్ - స్వామియే, పడైప్పాదు - సృష్టితోడగూడ, కెడుప్పు - సంహారమునున్న, కాప్పవన్ - రక్షణముజేయువాడు; పరమపురుష - మను

మ్యులకంటె (శేష్ములయిన యిన్ద్రాదులకునుమేలైన, పిరమన్ - బ్రహ్మకునంతర్యామియైనవాడు, అవనే - ఆసర్వేశ్వరుడే, శివప్పిరాన్ - రుద్రునికినంతర్యామి. ఇడై - (బహ్మరుద్రులయొక్క) నడువణ, పుకున్ - ప్రవేశించి, అవనే - ఆసర్వేశ్వరుడే, ఓర్ ఉరువుమ్ - ఒకవస్తువునున్న, ఒళివిల్ - విడువకుండ (ఆన్నిటికన్తర్యామియైనవాడు). యానైయుమ్ - సకలచేతనాచేతనముల కును, తానే - తానేయంతర్యామియైనవాడు. పుగళ్ఒన్ఱిల్లై - (ఇది) ప్రోత్రముకాదు. ౯.

తా॥ సచ్ఛాస్త్రప్రవర్తకులై, జ్ఞానానుష్ఠానసంపన్నులై, భగవదారాధనతత్పరులై, విలక్షణులై ప్రసిద్ధులైన శ్రీవైష్ణవులు నిత్యవాసముచేయుచున్న తిరుచ్చిత్రకూటమనెడి దివ్యదేశమందు వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరుడే జగత్సృష్టిసంహారకారకుడు; బ్రహ్మరుద్రాది సమస్త చేతనాచేతనములకు సంతర్యామియైస్వామియైయుండు పరాత్పరుడు; ఇదియర్థవాదముకాదు యథార్థమేయని.

అమర్న్దనాదనై యవరవరాగి యవర్క్కరుళరుత్తుమమ్మానై *
అమర్న్దతణ్ పళనత్తిరుచ్చిత్రకూటమ్నూరిల్ తిరుచ్చిత్రకూటత్తిరైయానై *
అమర్న్దకీర్ముూవాయిరవర్ వేదిగుర్గళ్తమ్ముది యవనితేవర్ వాళ్వు*
అమర్న్దమా మేనై ముక్కణమ్మానై నాన్ముగనై యమర్న్దేనే. ౧౦.

ఆ॥ అమర్న్ద - అనురూపమైన, నాదనై - స్వామియు, ఆవరవర్ - ఆయాయాచకులవలె, ఆగి - అయినవాడై (తననుయాచించినవాను తనవద్దనుండి ఫలమునుపొంది సన్తోషించునట్లు తాను వారు కోరిన ఫలమునిచ్చి మనమిచ్చితిమిక్కాయని సన్తోషించినవాడై), అవర్క్కు - వారికి, అరుళ్ - అనుగ్రహమును (ఫలమును), అరుళుమమ్మానై - కృపజేయుస్వామియు, అమర్న్ద - సమృద్ధమైయున్న, తణ్ - చల్లనైన, పళనమ్ - కొలనులుగల, తిరుచ్చెంగున్రూరిల్ - తిరుచ్చెఙ్గున్రూరంచలి, తిరుచ్చిత్రకూటత్తిరైయానై - తిరుచ్చిత్రకూటమనెడి నదీతీరమందున్న దివ్యదేశమును వాసస్థానముగాగలవాడును, అమర్న్ద-అనురూపమైన, కీర్-ఆత్మగుణములుగల, మూవాయిరవర్ వేదియర్ గళ్తమ్ - మూడువేలు వైదికబ్రాహ్మణోత్తములకు, పది - వాసస్థానమైనది అవనితేవర్ - భూసురులైన శ్రీవైష్ణవులకి, వాళ్వు - వాసస్థానమునైన (తిరుచ్చెఙ్గున్రూరులో) అమర్న్ద - అమరికతో వేంచేసియున్న, మాయోనై - ఆశ్చర్యభూతుడును, ముక్కణ్ అమ్మానై - త్రినేత్రుడైనరుద్రుని కంతర్యామియు, నాన్ముగనై - బ్రహ్మకంతర్యామియునైన సర్వేశ్వరుని, అమర్న్దేన్ - పొందితిని.

తా॥ ఆత్మగుణసంపన్నులైన మూడువేలువైదిక శ్రీవైష్ణవులు నిత్యవాసముచేయుచున్న తిరుచ్చెఙ్గున్రూరులో యాచకులయొక్క మనోరథమును నెరవేర్చుచు వేంచేసియున్న బ్రహ్మరుద్రాదిసకలదేవతలకు సంతర్యామియైన సర్వేశ్వరుని నేను భజించితినని. ౧౦

తేనైనన్బాలైక్కన్నలై యముదై తిరున్దలగణవమ్మానై *
వానవానుగనై మలర్న్దతణ్ కొవ్వూర్ మేవియ మిశైప్పిరై త్తమాయోనై *
కోనైవణ్ కురుహూర్వణ్ శడగోపన్ శొన్న వాయిరత్తుళిప్పత్తుమ్*
వానినీళ్మేల్ నీయరుళ్ శెయ్దుముడిక్కుమ్ పిఱవిమామాయక్కూత్తినై యే.

ఆ॥ తేశై - తేశానికి వంటివాడును, నల్ పాలై - మంచిపాలువంటివాడును, కన్నై - చెరుకువంటివాడును, అముదై - అమృతమువంటివాడును, తిరున్గుగు - వ్యవస్థితములైయున్న లోకములను, ఉణ్ణ - (ప్రళయకాలమందు) నింగిన, అమ్మానై - స్వామియు; పిరార్థనైక్రిన్ - ప్రార్థించి యున్న, తణ్ - చల్లనైన, పొఱ్ఱామ్ మలర్ మిశై - నాభికమలమునుమీద, వాన్ - ఊర్ధ్వలోకమందున్న, నాన్మగనై - చతుర్ముఖుని, పడైత్త - సృజించిన, మాయోనై - ఆశ్చర్యప్రభావుడు నైన, తోనై - సర్వేశ్వరునినిషయమై, పణ్ - నిరతిశయసంపత్తుగల, కురుగూర్ - కురుకాపురికి స్వామియై, వణ్ - ఉదారులైన, శడగోపన్ - నమ్మశ్రీవ్రర్లు, తొన్ను - పాదించిన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములును, వానిన్ మీదు - పరమపదమందు, ఏఱ్ఱి - ఎక్కించి, అరుళ్ శెయ్‌దు - భగవత్కైంకర్యమును గలుగజేసి, పీఱివి -సంసారమునెడి, మూయామ్ - గొప్పఆశ్చర్యకరమైన, తొత్తిశై - నాటకమును, ముడిక్కుమ్ -నశింపచే

శా॥ నిరతిశయభోగ్యుడైన సర్వేశ్వరునివిషయమై నమ్మశ్రీవ్రర్లుప్రపాదించిన యీపది పాశురములే తన స్వాధ్యయనము చేయువారికి సంసారమును బోగొట్టి భగవత్కైంకర్యమును గలుగ జేసి మోక్షసామ్రాజ్యమునిచ్చునని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౫ . ౮ తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక :— ఈతిరువాయ్‌మొళిలో, శ్రీయఃపతియొక్క దివ్యానుభవసౌందర్యమును నేనింపనాళపడి, అది నెరవేఱనందున మిక్కిలి యార్తులై, ఓశ్రీయఃపతీ ! నీవీక్షణముగా నా ముందఱవచ్చి నేవసాదింపవలయునని ప్రార్థించుచున్నారు.

మాయక్కూత్తావామనా వినైదీర్ కణ్ణాకణ్ శెయ్ కాల్*
తూయశెయ్యమలర్గళా శోదిచ్చెవ్వాయ్‌ముగిళ్‌వానా*
శాయల్ శామ తిరుమేని తణ్బాశ్‌శెయ్యా*తామరై నీళ్
వాశత్తడమ్బొల్‌పిరువానే యెరునాళ్ కాణవారాయే* ౧.

ఆ॥ మాయమ్ - ఆశ్చర్యకరంబులై, కూత్తా - మనోహరంబులైన దివ్యచేష్టితములుగల, వామనా - ఓవామనుఁడా ! వినైదీర్ - పాపములనాశకు, కణ్ణా - నేత్రమువంటివాఁడా ! కణ్ - నేత్రమును, కై - శీఘ్రస్తమును, కాల్ - శీఘ్రపాదమును, తూయ - దోషములేనివై, శెయ్యా - సుందరములైయున్న, మలర్‌గళా - పుష్పములుగానున్న, శోది - తేజస్సులగల, శెమ్ - ఎఱ్ఱని, వాయ్ - అధరము, ముగిళ్‌వాదా - మొగ్గలుగానున్న, శాయల్ - కాన్తిగలదై, శామమ్ - శ్యామమైన, తిరుమేని - దివ్యవిగ్రహము, తణ్ - చల్లనై, పాశ్‌శెయ్యా - పచ్చనిపర్ణములఆకులుగానున్న (కలవాడై), తామరై - తామరపుష్పములుగలదై, నీళ్ - గొప్పదై, వాశమ్ -

పరిమళముగలదైన, తడమ్‌పోల్ - తటాకమువలె, వరువానే - వచ్చుచున్న వాఁడా! ఒరుశాల్ - ఒకదినము, కాణ - సేవించునట్లు, వారాయ్ - వేంచేయుమా.

తా॥ అశ్చర్యకరంబులై యతిమనోహరంబులైన దివ్యచేష్టితములుగల ఓస్వామీ! తామరసపుష్పమువలెనున్న నేత్రాదులతోను, మొగ్గవలెనున్న అధరముతోను వచ్చునియాకువలెనున్న తిరుమేనుతోనుఁగూడి, తామరసతటాకమువలెవచ్చి నాకొక దినమైనను సేవపాదింపుమాయని.

కాణవారాయెన్నై కణ్ణుమ్‌వాయుమ్‌తువర్ న్దు*అడియేఁ
నాణినన్నాట్టలమన్దా లిరఙ్గియెరునాళ్ నీయన్ద్రో*
కాణవారాయ్ కరునాయిఱుదిక్కుమ్ కరుమామాణిక్క
నాళ్‌నన్‌మలై పోల్*శుడర్‌చ్చోదిముడిశేర్ శెన్నియమ్మానే. ౩.

అ॥ కరు - శ్యామవర్ణముగల, నాయిఱు - నూర్యుఁడు, ఉదిక్కుమ్ - ఉదయమగుచున్న, మా - శ్లాఘ్యమై, నాళ్‌నఱ - నవీనమై, కరుమాణిక్కమ్ - నీలరత్నమువంటియైన, మలై పోల్ - పర్వతమువలెనున్న, శుడర్ - తోఁచి - నొప్పుతేజస్సుగల, ముడి - కిరీటముతో, శేర్ - చేరియున్న, శెన్ని - శిరస్సుగల, అమ్మానే - ఓస్వామీ! కాణవారాయ్ - (నేను) సేవించునట్లు వేంచేయుమా, ఎన్నైమ్ - అని పలుమాఱుచెప్పి, కణ్ణుమ్ -(చూచిన) నేత్రములును, వాయుమ్ -(పిలిచిన) నోఱును, తువర్ న్దు - ఎండిపోయి, నాణి - (నీవురానందున) సిగ్గుపడి, నల్ నాడు - మంచిదైన యీలోక మందు, అడియేఁ - దానుఁడనైనసేను, అలమన్దాల్ - తడుమఁడినప్పటికిన్ని, ఒరుశాళ్ -ఒక దినమైనను, ఇరఙ్గి - కృపజేసి, నీ -నీవు, కాణవారాయ్ - సేవించునట్లురాకపోతివి. ఆన్దో -అయ్యో.

తా॥ నీలమాణిక్యమయ పర్వతమువంటి తిరుమేనునున్న, ఆ పర్వతశిఖరమం దుదించిన సూర్యబింబలె నత్యుజ్జ్వలమైన కిరీటమునున్నుగల ఓస్వామీ! నిన్ను సేవింపవలయునని చుట్టుతిరిగి తిరిగి చూచి యు పిలిచియు, నానేత్రములును నోఱు నెండిపోయినవి. నేనింత యపస్థపడుచున్నను నీ వొకమాఱైనను దయజేసి సేవపాదించకపోతివి. నా భాగ్యహీనత నేమని చెప్పెదవని. ౩.

ముడిశేర్ శెన్నియమ్మా నిఱ్ మొయ్‌పూమ్‌తామత్తణ్‌తుళాయ్*
కడిశేర్ కణ్ణిప్పెరుమానే యెన్నైనీ ఇఙ్గియళుదక్కాల్*
పడిశేర్ మకరక్కుళైగళుమ్ పవళవాయుమ్‌నాల్‌తోళుమ్*
తుడిశేరిడైయుమ్మెన్దోర్ తూసీర్ ముగిల్‌పోల్‌తోన్రాయే. ౩.

అ॥ ముడి - కిరీటముతో, శేర్ - చేరియున్న, శెన్ని - శిరస్సులుగల, అమ్మా -ఓస్వామీ! నిఱ్ - నీకు (తగినవై), మొయ్ - దట్టమైకట్టియున్నవై, పూ - నుందరమై, తణ్ - చల్లనై, కడిశేర్ - పరిమళముగలదై, తామమ్ - మిక్కిలికాన్తిగలదైన, తుళాయ్‌కణ్ణి-తిరుత్తుళాయి మాలలగల, పెరుమానే - సర్వాధికుఁడా! ఎన్నైనీ - అని బలుమాఱుచెప్పి, అళిదక్కాల్ -ఏడిచిన యెడల, పడి - తిరుమేనుతో, శేర్ - చేరియున్న, మకరక్కుళైగళుమ్ - మకరకుండలములును, పవళమ్ - పగడమువంటి, వాయుమ్ - అధరమును, నాల్‌తోళుమ్ - నాల్గుభుజములును, తుడి

శోర్ - గుడుగుడుపతో సమానమైన, ఇడైయుమ్ - మధ్యమును, ఆమైందదు -(వీనితో) చేరియున్న, తూ - నిర్మలమై, నీర్ - జలముతో నిండిన, ముగిల్ పోల్ - మేఘమువలె, తోన్రాయ్ - నేవ పాడింపవలెను.

తా॥ ఓ త్రియిఱతీ! నిన్ను సేవింపవలయునని నేను మిక్కిలి యూహించు చున్నానుగాన, అతిసుందరమైన, కిరీట వనమాలాధారియై మిక్కిలి యందమొలయున్న దివ్యావయవములతో గూడ వచ్చి కాళమేఘమువలె నాకు సేవసాందింది నాయా ర్తినిబోగొట్టుమాయని. ౩.

తూనీర్ముగిల్ పోల్తోన్రుమ్ నిఱశుడర్‌కొళ్ వడివుమ్‌కనివాయుమ్*
తేనీర్‌కమలక్కణ్ణుమ్ వన్దెన్‌నిన్‌తైనిత్తైన్దవా*
మానీర్ వెళ్ళిమలై దఱ్‌మేల్ వెఱ్‌కార్‌నీలముగిల్‌పోల*
తూనీర్‌కడలుళ్ తుయిల్వానే యెన్దాయ్‌శొల్లమాట్టనే. ౪.

ఆ॥ మా - గొప్ప, నీర్ - జలమధ్యమందున్న, వెళ్ళిమలైదఱ్‌మేల్ - వెండికొండమీద సంచరించుచున్న, వణ్ - సుందరమై, కా - వర్షాకాలమందలి, నీలముగిల్ పోల్ -నీలమేఘము వలె, తూ - పరిశుద్ధమైన, నీర్ - జలముగల, కడలుళ్ - సముద్రమందు, తుయిల్వాఱ్ -(ఆదిశేషుని మీద) నిద్రపోవుచున్న, ఎన్దాయ్ - ఓ నాస్వామీ! తూ - నిర్మలమైన, నీర్ - జలముచేపూర్ణమైన, ముగిల్‌పోల్ - మేఘమువలె, తోన్రుమ్-ప్రకాశించుచున్న, నిఱ్-నీయొక్క, శుడర్‌కొళ్- తేజస్సుగల, పడివుమ్ - తిరుమేనును, కని - పండువలెనున్న, వాయుమ్ - అధరమును, తేన్-నీర్- తేనెరూపమైనజలముగల, కమలమ్ - పద్మమువంటి, కణ్ణుమ్ - నేత్రములను, వన్ద - వచ్చి, ఎన్‌నిన్దై - నామనస్సునందు, నిన్దైవా - నిండియున్న విధమును, శొల్లమాట్టేఱ్ - చెప్పఁజాలను.

తా॥ శ్రీరాధియొక్క మధ్యమందు చెండికొండవలె తెల్లనైయున్న ఆదిశేషునిమీద వర్షాకాలమేఘమువలె వ్యాపించిగ్రహించుడై పవ్వళించియున్న ఓస్వామీ! నీయొక్కదివ్యావయవములు నామనస్సునందువచ్చి చేసెడిబాధను నేను చెప్పఁజాలనని. ౫

శొల్లమాట్టనడియే నుఱ్‌తుళ్ళుశోది తిరుప్పాదమ్*
ఎల్లై యిల్‌శీరిళఞాయి తిరణ్ణుపోలెన్నుళ్ళవా*
అల్లలెన్నుమ్ కిరుళ్ శేర్‌ద ఉఱ్‌పాయమెన్నే ఆళిశూఴ్*
మల్లై ఞాలముఴుదుణ్ణ మానీర్‌కొఱ్‌ణ్ణల్వణ్ణనే. ౬.

ఆ॥ ఆళి - సముద్రమునే, శూఴ్ - చుట్టబడిన, మల్లల్ - విశాలమైన, ఞాలమ్-భూమిని, ముఴుదు - సమ్పూర్ణముగా, ఉణ్ణ - ఆరగించినవాడును, మా - నిండియున్న, నీర్-జలముగల, కొణ్ణల్ - మేఘమువంటి, వణ్ణనే - కాన్తిగలవాడుసైన ఓస్వామీ! ఉన్ - నీయొక్క, తుళ్ళుల్- ప్రకాశించుచున్న, శోది - తేజస్సుగల, తిరుప్పాదమ్ - తిరువడిగళు, ఎల్లైయిల్ - అవధిలేని, శీర్- సౌందర్యముగల, ఇరణ్ణు - రెండు, ఇళిఞాయిఱుపోల్ - బాలసూర్యులవలె, ఎన్నుళ్ళవా - నా మనస్సునందున్న విధమును, అడియేఱ్ - దాసుడనైనేను, శొల్లమాట్టేఱ్ - చెప్పఁజాలను. అల్లల్ ఎన్నుమ్ - దుఃఖమని చెప్పబడుచున్న (అజ్ఞానమునెడి), ఇరుళ్ - చీకటిని, శేర్‌దఱ్‌కు - చేరుటకు, ఉపాయమ్ - ఉపాయమును, ఎన్నే - ఏది?

తా॥ ఓ నీలమేఘశ్యామూడా! బాలసూర్యునివలె దేదీప్యమానమైన నీయొక్క శ్రీపాదము నాహృదయమందుండి నన్ను మిక్కిలి బాధించుచున్నది. నాకు సేవసొందింప నీకిష్టములేనియెడల నిన్ను మఱచిపోవుటకైనను ఒక ఉపాయము చెప్పుమాయని.

కొణ్డల్‌వణ్ణా కుడకూత్తా వినైయేఁ కణ్ణాకణ్ణా*ఎన్
అణ్డవాణా వెన్నైన్నె యాళక్కూప్పిట్టుళ్ళ్ త్తాళ్*
విణ్డస్నేల్ తాఁమణ్నేల్ తాఁ విరినీర్ క్కడల్ తాఁమళ్ గుత్తాఁ*
తొణ్డనేఁ కర్‌గుల్ కాణ వొరునాళ్ వన్దుతోన్దాయే. ౬.

ఆ॥ కొణ్డల్‌వణ్ణా - మేఘమువంటికాన్తిగలవాఁడా! కుడకూత్తా - కుబ్జనృత్యముజేసిన వాఁడా! వినైయేఁ - పాపిష్ఠుఁడనైనాకు, కణ్ణా - నేత్రమువలెనున్న, కణ్ణా - శ్రీకృష్ణుఁడా! ఎన్‌నన్నురక్షించుటకై, అణ్డవాణా - అండాధిపతియైనవాఁడా! ఎన్ను - అనిచెప్పి, ఎన్నై - నన్ను, ఆళ - దాస్యవశుఁజొనుటకై, కూప్పిట్టు - ఆహ్వానించి, ఆళ్‌త్తాళ్ - పిలిచినయెడల, విణ్‌తఁ మేల్ తాఁ - పరమపదమందైనను, మణ్‌మేల్ తాఁ - భూలోకమందైనను, విరి - విశాలమైన, నీర్ - జలముగల, కడల్ తాఁ - క్షీరాబ్ధియందైనను, మళ్ గుత్తాఁ - చేయుటకును (నరసింహావతారమెత్తినవిధము) చేతనైనను, తొణ్డనేఁ - భటుఁడనైనసేను, ఉఁకర్‌గుల్ కాణ - నీ తిరువడికళ్ళను సేవించునట్లు, ఒరునాళ్ - ఒకదినము, వన్దుతోన్దాయ్ - వచ్చి సేవసాధింపుమా.

తా॥ ఓస్వామీ! నీసౌందర్యమును సేవింపవలయునని యాశించుచున్న నామనోరథము పూరించునట్లు ఏదో ఒకచోటవచ్చి నాకు సేవసాధించి నన్ను కృతార్థునిగాఁజేయుమాయని. ౭.

వన్దుతోన్దాయన్నే లున్‌వైయమ్ తాయముల రడిక్కీళ్*
మున్దివన్దుయాన్ నిఱ్ఱ ముగప్పే కూవిప్పణిన్దొళ్ళాయ్*
శెన్దణ్ కమలక్కణ్ శెవ్వాయ్ శివన్దవాయోర్ కరునాయిఱు*
అన్దమిల్లాక్కదిర్ పరప్పి యలర్న్దదొక్కుమమ్మానే. ౭.

ఆ॥ తణ్ - చల్లనైన, శెమ్‌తామరై - ఎఱ్ఱతామరపుష్పమువంటి, కణ్ - నేత్రములనున్న, కై - హస్తములనున్న, కాల్ - పాదములనున్న, శివన్దవాయ్ - ఎఱ్ఱని యధరమునున్నగల, ఓర్‌కరుఞ్ఞాయిఱు - ఒకనల్లనినూఁ్యుఁడు, అన్దమిల్లా - అవధిలేని, కదిర్ - కిరణములను, పరప్పి - వ్యాపింపఁజేసి, అలర్‌న్దదొక్కుమ్ - వికసించునట్లున్న, అమ్మానే - ఓస్వామీ! వన్దు - వచ్చి, తోన్దాయ్ - సేవసాధింపుమా, అస్తేల్ - ఆట్లుసఙ్కల్పములేనియెడల, వైయమ్ - భూమిని, తాయ - కొలిచిన, మలర్ - పుష్పమువంటి, ఉన్ను డిక్కీళ్ - నీశ్రీపాదములక్రింద, యాఁ - నేను, మున్దివన్దు - ముందఱవచ్చి, నిఱ్ఱ - నిలుచునట్లు, ముగప్పే - నీయెదుట, కూవి - పిలిచి, ఇణఙ్గొళ్ళాయ్ - కైఙ్కర్యమును స్వీకరింపుమా.

తా॥ అతినుందరంబులైన దివ్యావయవములుగలవాఁడనై నూర్యునివలె వెలుఁగుచున్న ఓ స్వామీ! నీవు నాముందఱవచ్చి సేవసాధింపవలెను. అట్లు నీకు తిరువుళ్ళములేనియెడల నీవు వేంచేసియున్నచోటికి నన్నైనను పిలుచుకొని వాచేత కైఙ్కర్యముఁ బొయించుకొనుమాయని. ౮

ఒక్కుమమ్మానురువమె న్నుళ్ళమ్‌కుళై న్దునానాళుమ్*
తొక్కుమేగప్పల్‌కుళాఙ్గళ్ కాణున్దోఱుమ్‌తొలైవన్నా*
తక్కవైవర్‌తమక్కాయ్ యన్ఱైమ్బదిన్మర్ తాళ్ శాయ*
పుక్కనా ర్పార్త్తనిప్పాగా వారాయిదువోపొరుత్తమే. ౯.

ఆ॥ అమ్మాక్ - స్వామియైననీయొక్క, ఉరువమ్ - తిరుమేనులో, ఒక్కుమ్ - సమాన ముగానుండును, ఎన్ను - అని, ఎన్ ఉళ్ళమ్ - నామనస్సు, నానాళుమ్ - ప్రతిదినమును, తొక్క - గుంపుగాజేరిన, మేగమ్ - మేఘములయొక్క, పల్ - ఆసేకములైన, కుళాఙ్గళ్ - సమూహములను, కాణున్దోఱుమ్ - చూచినప్పుడంత, నాన్ - నేను, తొలైవన్ - శ్లేషించుచున్నాను. తక్క - మంచిగుణముగల, ఐవర్‌తమక్కాయ్ - పఞ్చపాణ్డవులయందు పఱ్ఱుపాతముగలవాడై అన్ను - ఆ భారతసమయమందు, ఈరైమ్బదిన్మర్ - దుర్యోధనాదులునూఱుమంది, తాళ్ శాయ - సమూలముగానశింపనట్లు, పుక్క - (యుద్ధమ్ము) ప్రవేశించిన, నల్ తేర్ - శ్లాఘ్యమైనరథము నకు, తనిప్పాగా - అద్వితీయ సారథియైనవాడా! వారాయ్ - వేంచేయుమండునున్నావు. ఇదువో - ఇదియా, పొరుత్తమ్ - స్నేహము?

తా॥ పాణ్డవులమీద పఱ్ఱుపాతముచే దుర్యోధనాదులను జంపిన ఓ ఆశ్రితవత్సలుడా! నీతిరుమేనువలెనున్న మేఘములను జూచినప్పుడంత నిన్ను దలంచి మిక్కిలిదుఃఖించుచున్నాను; నీవా రాకపోతివి; నీతోస్నేహముచేసినదానికి యిదియే సాకుఫలమని. ౯.

ఇదువోపొరుత్తమ్మిన్నాళ్‌పుళ్ళైయూ యేఱుమిరుమ్‌శిఱైప్పుళ్*
అదువేకొడియూవుయర్ త్తానే యెన్నైన్నే శీయుళుదక్కాల్*
ఎదువేయాగక్కరుదుఙ్గొ లిమ్మాఞాలమ్‌పొఱై తీర్‌ప్పాన్*
మదువార్ శోలై యుత్తరమదురై ప్పిఱన్దమాయనే. ౯.

ఆ॥ మిన్ - ప్రకాశించుచున్న, ఆళి - సుదర్శనమును, పడైయాయ్ - ఆయుధముగాగల వాడా! ఏఱుమ్ - వాహనముగానున్న, ఇరుమ్‌శిఱై - విశాలమైనరెక్కలుగల, పుళ్ అదువే - ఆ గరుత్మంతునియే, కొడియా - ధ్వజముగా, ఉయర్ త్తానే - ఎత్తినవాడా! ఇదువోపొరుత్తమ్ - ఇదియా స్నేహము? ఎన్నైన్నే - అని పలుమాఱు చెప్పి, ఏజ్గే - ఎక్కిక్కి, ఆళుదక్కాల్ - ఏడిచినయెడల, ఇమ్మాఞాలమ్ - ఈగొప్పభూమియొక్క, పాఱై-భారమును, తీర్‌ప్పాన్ - తీర్చుటకై, మదు - తేనె, వార్ - ప్రవహించుచున్న, శోలై - తోఁటులుగల, ఉత్తరమదురై - ఉత్తర మందలి మధురానగరమందు, పిఱన్ద - అవతరించిన, మాయన్ - ఆశ్చర్యభూతుఁడైన శ్రీకృష్ణుడు, ఎదువేయాగ - ఏమని, కరుదుఙ్గొల్ - తలంచునో?

తా॥ ఓ గరుడవాహనుడా! ఓ గరుడధ్వజుడా! అని నేను పలుమాఱు చెప్పి యేడ్చి నను, జగద్రక్షణార్థమై వచ్చి యవతరించిన శ్రీకృష్ణుడు స్వామియయి యేమి చేయవలయునని తలంచియున్నాడో తెలియలేదని. ౯.

పిఱన్దమాయాపారదమ్‌పొరుదమాయా నీయిన్నే*
శిఱన్దశాల్ తీనీర్ వాన్ మణ్ పిఱవుమాయ పెరుమానే*

కఱన్దపాలుళ్ నెయ్యేపో లివట్రుళ్‌క్కిడన్దుగొళ్ *
ఇఱన్దునిన్ఱ పెరుమాయా వున్నై యెడ్డేకాణ్డేనే. ౧౦.

అ॥ పిఱన్ద - రామకృష్ణాద్యవతారములనెత్తిన, మాయా - ఆశ్చర్యభూతుఁడా! పారదమ్ - భారతయుద్ధమందు, పారుద - యుద్ధముజేసిన, మాయా - ఆశ్చర్యభూతుఁడా! నీ-నీవు, ఇన్నై - ఇట్లు నులభుఁడవైయున్నను, శిఱన్ద - శ్లాఘ్యమైన (బలముగల), కాల్ - వాయు, తీ - అగ్ని, నీర్ - జలము, వాన్ - ఆకాశము, మణ్ - భూమి, (వీనికిన్ని), పిఱవుమ్ - తక్కినపదార్థము లన్నింటికిని, ఆయ - అంతర్యామివైన, పెరుమానే-గొప్పవాఁడా, కఱన్దపాలుళ్-పిండినపాలులో నున్న, నెయ్యేపోల్ - నెయ్యివలె, ఇవట్రుళ్ - ఈవస్తువులయందు, ఎఙ్గుమ్ - అంతట, కణ్డు కొళ్ - చూచుటకు, ఇఱన్దనిన్ఱ - అవతరిల (దృష్టికగోచరుఁడవై) ఉన్న, పెరుమాయా, - గొప్ప ఆశ్చర్యళ శక్తిగలవాఁడా! ఉన్నై - నిన్ను, ఎడ్డేకాణ్డేన్ - ఎచ్చటనేవించెదను.

తా॥ ఓశ్రీయఃపతీ! నీవుసాధుపరిత్రాణార్థమై యవతరించిన యవతారములన్నియు గడిచిపాయినవి. అప్పుడు నేను పుట్టకపోతిని. ఇప్పుడు నీవు సకలపదార్థములు కుం దంతశాక్తుయై యున్నను నాకంటికగుపడకనున్నావు. ఇఁక నిన్నెప్పుడునేను నేవించెదనని. ౧౦.

‡‡ ఎడ్డేకాణ్డేనీన్దుళ్ళాయమ్మాన్నన్నై యాన్నెన్ఱుట్టి *
అడ్డేత్తాళ్ స్తశొట్కిళా లన్దణ్‌కురుగూర్ చ్చడగోపన్ *
శెడ్డేళ్ శొన్న వాయిరత్తు ళివై యుమ్పత్తుమ్ పల్లార్ గళ్ *
ఇడ్డేకాణవిప్పిఱ ప్పేమగిళ్వు శెల్లియుమ్‌కాలై యే. ౧౧.

అ॥ ఈన్ - భోగ్యమైన, తుళాయ్ - తిరుత్తుళాయిమాలగల, ఆమ్మాన్‌తన్నై - సర్వేశ్వరుని, ఎడ్డే - ఎచ్చట, కాణ్డేన్ - నేవించెదను, ఎన్ఱెన్ఱు - అనిపలుమాఱుచెప్పి, ఆడ్డే - ఆభోగ్యతయందు, తాళ్‌న్ద - ప్రవణములైన, శొట్కిళా - శబ్దములచే, ఆమ్ - సుందరమై, తణ్ - చల్లనైన, కురుగూర్ - కురుకాపురికిస్వామియైన, శడగోపన్ - నమ్మళ్వార్లు, శెడ్డేళ్ - మంచి ప్రకారముచే, శొన్న, - సాపించిన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఇవైయుమ్ పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, పల్లార్‌గళ్ - అభ్యసించువారు, ఇడ్డే - ఈలోకమందే, ఇప్పిఱప్పే - ఈజన్మమందే, ఎల్లియుమ్‌కాలైయుమ్ - రేయింబగళ్ళు, కాణ - (భగవద్గుణములను) అనుభవించి, మిగిళ్వార్ - ఆనన్దించుదురు.

తా॥ శ్రీయఃపతియొక్క భోగ్యతయం దతిప్రావణ్యముగల నమ్మళ్వార్లు ప్రసాదించిన యీపదిపాశురముల నభ్యసించువారు ఈభూలోకమందీజన్మమందే నిరతిశయానందము ననుభవింతురని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

శ్రీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౬-౮, తిరువాయ్‌మొళి

ఆవతారిక:—ఆళ్వార్లు మిక్కిలి యార్తులైయుండగా, ఈయార్తిగొంచెము తగ్గినతరువాత వారితోసంశ్లేషింపవలయునని సర్వేశ్వరుడు సఙ్కల్పించి చరమపదమునుండి మెల్లగాశ్చర్చి తిరుక్కడిత్తానములో వేంచేసియున్నాడని పరాశరభట్టారులు వ్యాఖ్యానించియున్నారు.

‡‡ ఎల్లియుమ్‌కాలై యుమ్ తన్నైనినైన్దెళ్ళ*
నల్లవరుళ్‌గళ్ నమక్కేతన్దరుళ్ శెయ్‌వాన్*
అల్లియ ణ్ణన్దుళాయ్‌ముడి యప్పనూర్*
శెల్వర్‌గళ్ వాళుమ్ తిరుక్కడిత్తానమే. ౧.

అ॥ ఎల్లియుమ్‌కాలై యుమ్ - రాత్రింబగళ్ళు, తన్నై - తనను, నినైన్దు - ధ్యానించి, ఎళ్ - ఉజ్జీవించునట్లు, నల్ల - మంచిదైన (నిర్హేతుకములైన), అరుళ్‌గళ్ - కృపలను, నమక్కే - మనకే, తన్దు - ఇచ్చి, అరుళ్ శెయ్‌వాన్ - (ఎల్లప్పుడును) కృపజేయువాడును, అల్లి - పుష్ప ముగలవై, అమ్ - సుందరమై, తణ్ణన్ - చల్లనైన, తుళాయ్ - తిరుత్తుళాయిని, ముడి-కిరీట మందుగలవాడుసైన, అప్పన్ - సర్వేశ్వరుడు (నిత్యవాసముజేయుచున్న), ఊర్ - దివ్యదేశము, శెల్వర్‌గళ్ - (భగవత్సౌభాగ్యసుసెడి) సంపత్తుగల శ్రీవైష్ణవులు, వాళుమ్ - నివసించుచున్న, తిరుక్కడిత్తానమ్ - తిరుక్కడిత్తానమనెడి దివ్యదేశము.

తా॥ వాత్సల్యాతిశయముచేత సర్వేశ్వరుడే వాడిప్పుడుపానిమిత్తమై తిరుక్కడిత్తానములో వేంచేసియున్నాడని. ౧.

తిరుక్కడిత్తానము మెన్నుడై చ్చిన్దైయుమ్*
ఒరుక్కడుత్తుళ్ళే యుయిరై యుమ్బిరాక్‌కణ్డీర్*
శెరుక్కడు త్తుత్తి తిగై త్తవరక్కురై*
ఉరుక్కెడవాళిపాయ్న్ద వొరువనే. ౨.

అ॥ అన్న - ఆరావాయుద్ధమందు, శెరుక్కడుత్తు - గర్వించి, తిగైత్త - మతిభ్రష్టులైన, అరక్కరై - రాక్షసులయొక్క, ఉరు - శరీరము, కెడ - నళించునట్లు, వాళి - బాణములను, పాయ్న్ద - ప్రసరించిన, ఒరవిల్ కణ్డీర్ - ఏకవీరుడైనమీ, తిరుక్కడిత్తానమున్ - తిరుక్కడిత్తానమును, ఎన్నుడై - నాయొక్క, నిరైయుమ్ - మనస్సును, ఒరుక్కడుత్తు - ఒకప్పుడేవ్యాపించి, ఉళ్ళే - వాలోపల, ఉయిరై యుమ్ - వాసముజేయుచున్న, పిరాన్ - ఉపకారుడు.

తా॥ రామావతారమం దసురులనుజంపించిన్ను నాయొక్కసకలపాపములను బోగొట్టి తిరుక్కడిత్తానమందున్నవాడు ఇప్పుడు హార్దముమందు వాసముజేయుచున్నాడని. ౨.

ఒరువరిరువరిరోర్ మూవరెనినిగ్గి*
ఉరువుకర న్దుళ్ళున్దోఱుమ్ తిత్తిప్పా*
తిరువమర్ మార్వా తిరుక్కడిత్తానత్తై*
మరువియుళాగిన్ఱ మాయప్పిరానే. ౩.

అ॥ ఒరువర్ - ఒకరు, ఇరువర్ - ఇద్దరు, మూవర్ - ముగ్గురు, ఎన - అనునట్లు, నిన్ఱ - (రాక్షసులకు గనుపడునట్లు) ఉండి, ఒర్ - అద్వితీయుడైన, ఉరువు - తిరుమేనును, కరన్దు - (వారి) కంటిక్రగుబడకుండచేసి, (లంకానగరమందలి మూలబలయుద్ధమందు రాక్షసులమీద బాణములను ప్రయోగించినవాడును,) తిరు - శ్రీదేవి, అమర్ - వేంచేసియున్న, మార్వన్ - వక్షస్థలముగల వాడును, తిరుక్కుడిత్తానత్తై - తిరుక్కుడిత్తానమందు, మరువి - ఆమరియుండి, ఉలగినిల్ - వాసముజేయుచున్న, మాయప్పిరాన్ - ఆశ్చర్యభూతుడుడైన సర్వేశ్వరుడు, ఉళ్ళున్దోఱుమ్ - తలంచినక్షుడంగ, తిత్తిప్పాన్ - మధురముగా (ప్రియముగా) నున్నాడు.

తా॥ మూలబలముతో యుద్ధముజేయునప్పుడు రాక్షసులకు కొంతకాల మొకరుగాను కొంతకాలమిద్దరుగాను కొంతకాలముసేక శ్రీరాములున్నారనువల్లను కొంతకాలమేమియు కనుపడక కానంతర్ధానమైయుండియా రాక్షసులను జంపిన సర్వేశ్వరుడు శ్రీదేవితోగూడ తిరుక్కుడిత్తానమందు వేంచేసియుండి, నేను ధ్యానించివప్పుడంత నాకు మిక్కిలి యానన్దమును గలుగ జేయుచున్నాడని. ౩.

మాయప్పిరా నెనవల్వినై మూగ్‌న్దఉ*
నేళి నినాల్ నెఞ్జమ్ నాడుకుడికొణ్డార్*
శేళత్త మరర్ తిరుక్కుడిత్తానత్తై*
వాళప్పోయిల్ మన్నుగోయిల్‌కొణ్డానే. ౮.

అ॥ శేళమ్ - తేజస్సుగల, అమరర్ - నిత్యసూరులకు (ప్రాప్యమై), వాళమ్ - పరిమళించుచున్న, పొళిల్ - తోటలు, మన్ను - ఆమరియున్న, తిరుక్కుడిత్తానత్తై - తిరుక్కుడిత్తానమును, కోయిల్‌కొణ్డాన్ - వాసస్థానముగా స్వీకరించిన, మాయప్పిరాన్ - ఆశ్చర్యభూతుడైన సర్వేశ్వరుడు, ఎనవల్‌వినై - నానావిధకర్మములు, మూయ్‌న్దఅ - నశించిపోవునట్లు, శేళ త్తినాల్ - స్నేహముచే, నెఞ్జమ్ - (నా) మనస్సునెడి, నాడు - దేశమును, కుడికొణ్డాన్ - వాసస్థానముగాజేసికొనెను.

తా॥ నిత్యసూరిసేవ్యంబైన తిరుక్కుడిత్తానమందు సర్వేశ్వరుడు ముందు వచ్చి ప్రవేశించి, ఇప్పుడు నామనస్సునే వాసస్థానముగా స్వీకరించెనని. ౮.

కోయిల్‌కొణ్డానగర్ తిరుక్కుడిత్తానత్తై*
కోయిల్‌కొణ్డా నదనోడుమెన్నెఞ్జగమ్*
కోయిల్‌కొళ్ తెయ్వమెల్లామ్‌తొ*ైవైగున్దమ్
కోయిల్‌కొణ్ కుడకూత్త వమ్మానే. ౯.

అ॥ కోయిల్‌కొళ్ - కోవిలలుగల, తెయ్వమెల్లామ్ - (అనన్తగరుడ విష్వక్సేనాది) నిత్యసూరులందరు, తొ*ై - ఆశ్రయించునట్లు, వైగున్దమ్ - శ్రీవైకుణ్ఠమును, కోయిల్‌కొణ్డ - వాసస్థానముగాస్వీకరించినవాడును, కుడకూత్తనమ్మాన్ - కుబ్జనృత్యముజేసినవాడునైన సర్వేశ్వరుడు, తిరుక్కుడిత్తానత్తై - తిరుక్కుడిత్తానమును, తొణ్‌కోయిల్‌కొణ్డానగర్ - తనకు వాసస్థానముగా

స్వీకరించెను. ఆదనోడుమ్ - ఆతిరుక్కుడిత్తానముతోఁగూడ, ఎన్ నెఞ్చగమ్ - నామనస్సును, కోయిల్ కొణ్డాన్ - వాసస్థానముగా స్వీకరించెను.

తా॥ నిత్యసూరులాశ్రయించుటకై శ్రీవైకుణ్ఠమందు వేంచేసియుండి నన్ను పరిగ్రహించుటకై తిరుక్కుడిత్తానమందు వేంచేసిన సర్వేశ్వరుడిప్పుడు నాహృదయముందుఁబ్రవేశించినాడని. ౪.

కూత్త వమ్మాన్ కొడియేనిడర్ ముప్ పువుమ్*
మాయ్త్త వమ్మాన్ మదుకూదవమ్మానుఱై*
పూ త్తిహ్ళిల్ తణ్ తిరుక్కుడిత్తానత్తై*
ఏత్త నిల్లా కుతికొణ్మినిడరే. ౫.

అ॥ కూత్త - మనోహరమైన దివ్యచేష్టితములుగల, అమ్మాన్ - స్వామియు, కొడియేన్ - పాపియైననాయొక్క, ఇడర్ ముప్ పువుమ్ - (భగవద్విశ్లేష) దుఃఖమును, మాయ్త్త - నశింపఁ జేసిన, అమ్మాన్ - స్వామియు, మదుకూద - మధువనెడి రాక్షసునిజంపిన, అమ్మాన్ - స్వామియుసై న సర్వేశ్వరుడు, ఉఱై - నిత్యవాసముజేయుచున్నదియు, పూత్త - పుష్పించిన, పొళిల్ - తోటులుగలదియు, తణ్ - చల్లనై నదియుసై న, తిరుక్కుడిత్తానత్తై - తిరుక్కుడిత్తానమును, ఏత్త - స్తోత్రముజేయఁగా, ఇడర్ - దుఃఖములు, నిల్లా - నిలువవు. కుతికొణ్మిన్ - (దీనిని) మనస్సునందుఁచుఁడి.

తా॥ ఓచేతనులారా! ఆశ్రితవిరోధులను నశింపఁజేయుచున్న సర్వేశ్వరుడు వేంచేసియున్న తిరుక్కుడిత్తానమును మీరు స్తోత్రముజేసితిరేని మీపాపములన్నియు నశించునని. ౬.

కొణ్మినిడర్ కెడ వుళ్ళత్తుళ్ళిన్ద్ర*
మణ్ మిణ్ ముళుదుమళన్ద వొణ్ తామరై*
మణ్ణవర్ తామ్ తొళు వానవర్ తామ్ వన్దు*
నణ్ణుతిరుక్కుడిత్తాననగరే. ౭.

అ॥ మణ్ - భూమినిన్ని, మిణ్ - ఆకాశమునున్న, ముళుదుమ్ - సంపూర్ణముగా, ఆళన్ద - కొలిచిన, కోవిన్ద - గోవిందునియొక్క, ఒణ్ - సుందరమైన, తామరై - శ్రీపాదపద్మమును, మణ్ణవర్ తామ్ - భూలోకమందున్నవారు, తొళు - ఆశ్రయించునట్టిదియు, వానవర్ తామ్ - నిత్యసూరులును, వన్దు - వచ్చి, నణ్ణుమ్ - ఆశ్రయించునట్టిదియుసై న, తిరుక్కుడిత్తానగరై - తిరుక్కుడిత్తానమునెడి దివ్యదేశమును, ఇడర్ - దుఃఖముంతయు, కెడ - నశించునట్లు, ఉళ్ళత్తు - హృదయమందు, కొళ్మిన్ - ఉంచుఁడి.

తా॥ ఓచేతనులారా! ఉభయవిభూతియజమానుఁడనుచ్చి తనశ్రీపాదముల నాశ్రయించునట్లు సర్వేశ్వరుడు వేంచేసియున్న తిరుక్కుడిత్తానమునుదలంచినమాత్రముచేతనేసమస్తపాపములునశించునని.

తానగర్ గళ్ తలై చ్చిఉన్నైజెఱుమ్*
వానిన్నిలమ్ కడల్ మూళ్ళు మెమ్మాయఱ్కు*
ఆనవిడత్తు మెన్నెఞ్చుమ్ తిరుక్కుడి
త్తాననగరుమ్*తన తాయవ్వనియే. ౮.

అ॥ వాళ్ - చరమపదము, ఇన్నిలమ్ - ఈభూలోకము, కడల్ - క్షీరాబ్ధి, ఎళైయుమ్ - ఇవన్ని దేశములయందున్న, నగర్‌గళ్ - దివ్యదేశములు, ముఱ్ ఱుమ్ - అన్నియు, తళైచ్చిఱన్ద - శ్లాఘ్యములైన, వాసమ్ - వాసస్థానములై, ఆనవిడత్తుమ్-అయియున్నను, ఎళ్ళా నెఞ్చుమ్ - శాశ్వతమైన మనస్సును, తిరుక్కడిత్తానగరుమ్ - తిరుక్కడిత్తానమనెడి దివ్యదేశమునున్ను, తన్ - తనకు, తాయమ్ - దాయభాగమందులంభించిన, పది - స్థానము(గా తలంచియుండువాడు).

తా॥ తాను వేంచేసియున్న దివ్యదేశము లనేకములున్నప్పటికిన్ని సర్వేశ్వరుడు సాశ్వతమైనమనస్సును తిరుక్కడిత్తానమునే మిక్కిలి యాశించుచున్నాడని. ౯.

తాయప్పదిగళ్ తళైచ్చిఱన్దెళ్ళుమ్*
మాయత్తినాల్ మన్ని వీఱ్ ఱిరున్దానుమ్దై*
తేశత్తమరర్ తిరుక్కడిత్తానత్తుళ్*
ఆయర్ కక్కదిపతి యఱ్ఱుదన్ తానే. ౯.

అ॥ తళైచ్చిఱన్ద - మిక్కిలిశ్లాఘ్యములై, తాయమ్-ఆదాదిసిద్ధములైయున్న, పదిగళ్ - దివ్యదేశములు, ఎళ్ళెల్లుమ్ - అన్నింటిలోను, ఉమ్దై - నిత్యవాసముచేయుచున్న వాడును, ఆయర్‌కక్కదిపతి - గోపలకునాయకుడునుసైన, ఆఱ్ఱుదన్ తాన్ - ఆశ్చర్యభూతుడు, తేశమ్ - తేజస్సుగల, అమరర్ - నిత్యసూరులకు (ప్రాప్యస్థానమైన), తిరుక్కడిత్తానత్తుళ్ - తిరుక్కడిత్తానమందు, మూయత్తినాల్ - సఙ్కల్పముచే, మన్ని - అమరికతో, వీఱ్ ఱిరున్దాన్ - వేంచేసియున్నాడు.

తా॥ అన్ని దివ్యదేశములును సర్వేశ్వరునికి యనాదిసిద్ధములైయున్నప్పటికిన్ని, నన్నుద్ధరించుటకనుకూలమైనదని తిరుక్కడిత్తానమును మిక్కిలి యాదరించినాడని. ౯.

అఱ్ఱుదన్ నారాయణ నరివామనన్*
నిఱ్ఱుదుమేవియిరుప్ప దెన్నెఞ్జగమ్*
మఱ్ఱుగళ్ వేదియర్ నాన్మైనిన్ఱదిర్*
కఱ్ఱుగళ్ శోలై తిరుక్కడిత్తానమే. ౧౦.

అ॥ నల్ పుగళ్ - మంచికీర్తిగల, వేదియర్ - వైదికశ్రీవైష్ణవులచే నధ్యయనముచేయబడిన, నాల్ మైనై - నాల్గువేదములు, నిన్ఱ - ఎల్లప్పుడునుండి, ఆదిర్ - ఘోషించుచున్నదియు, కఱ్ఱుగళ్ శోలై - కల్పవృక్షములయొక్కతోపులుగలదియైన, తిరుక్కడిత్తానత్తు-తిరుక్కడిత్తానమందువేంచేసియున్న వాడును, అరి-(ఆశ్రితులపాపమును) పోగొట్టువాడును, వామనన్ - వామనావతారమెత్తినవాడును, అఱ్ఱుదన్ - ఆశ్చర్యభూతుడుసైన, నారాయణన్ - శ్రీమన్నారాయణుడు, నిఱ్ఱుదుమ్ - నిలుచుటయు, మేవియిరుప్పదుమ్ - అమరివేంచేసియుండుటయు, ఎన్నెఞ్జగమ్ - మనస్సునందుము.

తా॥ సర్వశేషియైన శ్రీమన్నారాయణుడు ఇదివఱలో తిరుక్కడిత్తానమందు వేంచేసియుండి ఇప్పుడు మనస్సునందే సత్కారముతో వేంచేసియున్నాడని. ౧౦.

‡‡ శోలై తిరుక్కడిత్తానే వ్వలై తిరు
మాలై *మదిళ్ కురుగూర్ చ్చడగోపన్ శొల్*
పాలోడముదన్న వాయిరత్తిప్పత్తుమ్*
మేలై వైగుంద్ద త్తిరుత్తుమ్‌వియన్దే. ౧౧.

అ॥ శోలై - తోటలచేఁబట్టబడిన, తిరుక్కడిత్తానత్తు - తిరుక్కడిత్తానమందు, ఉఱై - నిత్యవాసముచేయుచున్న, తిగళ్‌మాలై - శ్రీయఃపతివిషయుఁడై, మదిళ్ - ప్రాకారములుగల, కురుగూర్ - కురుకాపురికిస్వామియైన, శడగోపన్ - నమ్మాళ్వార్లు, శొల్ - పాడించిన, పాలోడు - పాలులోగలిసిన, అముదన్న - అమృతమువలెనున్న, ఆయిరత్తు - వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములును, వియన్ద - (తనవానుసంధించువారివిషయుఁడై) సంతోషించి, మేలై - శ్రేష్ఠమైన, వైగుంద్దత్తు - శ్రీవైకుంఠమందు, ఇగుత్తుమ్ - స్థాపించియుంచును.

శా॥ తిరుక్కడిత్తానమందు వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతివిషయుఁడై నమ్మాళ్వార్లు ప్రసాదించిన మధురమైన యీపదిపాశురముల సభ్యసించువారు, శ్రీవైకుంఠమును బొందుదురని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్
ఈయర్ తిరువడిగళే శరణమ్

౭ - ౫, తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక:—ఈతిరువాయ్‌మొళిలో, ఆళ్వార్లయొక్క ఆ ప్రతీయనట్లు వారితో సర్వేశ్వరుఁడు సంశ్లేషించగా, ఇది స్వప్నమో లేక చిత్తభ్రమమోయని సందేహించి, తరువాత ఇది యథార్థమేయనినిశ్చయించి ప్రతిచరణములై యిట్లనుచున్నారు:

‡‡ ఇరుత్తుమ్‌నియన్దనైన్ను త్తన్ పొన్నడిక్కీళ్ నిన్ఱు*
అరుత్తిత్తెన్నై యోర్ పలనాళ్ త్తొళ్ళుక్కు*
పొరుత్తముడై వామనన్దాన్ పుగున్దు*ఎన్ తన్
కరుత్తై యుఱ పీళి పీరున్దాన్ కణ్డుకొండ్రే. ౧.

అ॥ ఎన్నై - నన్ను, తన్ - తనయొక్క, పొన్ - అందమైన, అడిక్కీళ్ - శ్రీపాదములక్రింద, నియన్ద - సన్నిధిపడి, ఇరుత్తుమ్ - ఉంచును (అని), అరుత్తిత్తు - ప్రార్థించి, ఎన్నై ఓర్ పలనాళ్ - అనేకకాలములు, ఆళ్ త్తొళ్ళుక్కు - పిలిచినవానివిషయుఁడై, పొరుత్తముడై - స్నేహములుగల, వామనన్ - వామనుఁడు, తాన్ - తానే, పుగున్ద - ప్రవేశించి, ఎన్ తన్ - నాయొక్క, కరుత్తై - మనోరథమును, ఉఱ - పొంది (నేనాళ్వార్ల సఙ్కల్ప ప్రకారముండవలసిన వాఁడవని సంకల్పించి), కణ్డుకొండ్రు - (నన్ను) కటాక్షించుచు, పీళి పీరున్దాన్ - వేంచేసియున్నాఁడు.

శా॥ "ఓ శ్రీయఃపతి! నన్ను నీశ్రీపాదములక్రింద చేర్చుకొనవలయునని నేను ప్రార్థింప సర్వేశ్వరుఁడు నాప్రార్థనఁగీకరించి మొక్కలితనరమునో నామనస్సులోఁ వేంచేసియున్నాఁడని

ఇరున్దాఁ కణ్ణుళ్ నిన్ఱదేల్ నెఞ్చాఱుమ్*
తిరున్దాదవోర్ వరై త్తేయ్న్దఱమన్ని*
పెరున్దాళ్ కళిఱ్ఱు క్కరుళ్ శెయ్‌దపెరుమాఁ*
తరున్దానరుళ్ తా నినియానఱియేనే. ౨.

ఆ॥ ఎదు - నాయొక్క, ఏల్ - చపలమైన, నెఞ్చు - మనస్సును, ఆఱుమ్ - స్వాధీన పఱుచుకొనినచై, తిరున్దాద - అనగనియుచై, ఓర్ - క్రూరములైన, ఐవరై - పంచేంద్రియ గులును, తేయ్న్ద - క్షీణించి, అఱ - నశించునట్లు, కణ్ణుళ్ కణ్ - కటాక్షించుచు, మన్ని - అనుగ్రహించి, ఇరున్దాఁ - (నామనస్సులో) ఉన్నాడు; పెరుమ్ తాళ్ - గొప్పపాదములుగల, కళిఱ్ఱు క్కు - ఏనుగేంద్రాళ్వార్లకు, అరుళ్ శెయ్‌ద - కృపజేసిన, పెరుమాన్ - సర్వేశ్వరుడు, తాన్ - తాను, తరుమ్ - (గజేన్ద్రునికి) ఇచ్చెడి, అరుళ్ తాన్ - అనుగ్రహమును, ఇని - ఇంకమీఁద, యాన్ - నేను, అఱియేన్ - (ఒకగొప్పదిగా) తలంచను.

తా॥ సర్వేశ్వరుడు నాపంచేంద్రియములయొక్క దుర్వ్యాపారములను బోగొట్టి నన్ను గ్రహించి నామనస్సులో వేంచేసియున్నదానికంటె గజేంద్రాళ్వార్ల విషయమై మునుపు చేసిన యనుగ్రహం మొకగొప్పది కాదని. ౨

అరుళ్ తానిని య్యూనఱియేనవనెన్నుళ్*
ఇరుళ్ తానఱ వీఙ్గి యిరున్దానిదువల్లాఁ*
పొరుళ్ తానెనిల్ మూవులగుమ్ పొరుళ్గళ్*
మరుళ్ తానీదో నూ మమయక్కు మయక్కే. ౩.

ఆ॥ అరుళ్ తాన్ - (మునుపు చేసిన) అనుగ్రహమునుగూడ, ఇని - ఇప్పుడు, యాన్ - నేను, అఱియేన్ - (గొప్పదిగా) ఎంచను. (ఏలనగా), అవన్ - ఆసర్వేశ్వరుడు, ఎన్నుళ్ - నాహృదయమందున్న, ఇరుళ్ తాన్ - అజ్ఞానము, అఱ - నశించునట్లు, వీఙ్గి యిరున్దాన్ - వేంచేసియున్నాడు ఇదువల్లాఁ - ఇదిగాక, పొరుళ్ తానెనిల్ - (సర్వేశ్వరునికంటెం బొమేలైన) పురుషార్థము లలదాయనివిచారించినయెడల, మూవులగుమ్ - మూఁడులోకులును, పొరుళ్గళ్ - (వానికి) పురుషార్థములుకాదు. ఈదుతాన్ - ఇది, ఎదిలో - (నాయొక్క) (భ్రమయో? మాయమ్ - ఆశ్చర్యకరంబులైన, మయక్కు - భ్రామక వ్యాపారములచే, మయక్కే - (వాడు) భ్రమింపఁజేసెనో?

తా॥ సర్వేశ్వరుడు తనపసమస్త పురుషార్థములకంటె నిదియే మేలైనదనిచెప్పి సాయుజ్యమలనుభోగొట్టి నామనస్సులోనే వేంచేసియున్నాడు. నాపనింతకంటె గొప్పపురుషార్థము లేదు. (అనికొంచెమొచించి) నాతండ్రి వానికంటె యనుగ్రహమైనట్లు యనుకొన్నాడు గాన నిదిపరమార్థముగా నే నేవిధమించుమాత్రమువచ్చునని. ౩.

మాయమయక్కుమయక్కా నైన్నెఞ్చత్తుళ్*
ఆయనమరర్ క్కరియేఱెన్దమ్మాన్*
తూయతొణ్డర్ చ్చోది త్తనదెన్నై వైత్తాన్*
తేశక్కుదిగళుమ్ దన్ తిరువరుళ్ శెయ్‌దే. ౪.

అ॥ అమరర్‌కు - నిత్యసూరులకు, ఆరియేఱు - సింహాసనమై, ఆయన్ - శ్రీకృష్ణుడైన, ఎంపెరుమాన్ - స్వామి, తేశమ్‌తిగళుమ్ - దేశమంతయు, ప్రసిద్ధమగునట్లు, తన్ - తనయొక్క, తిరువరుళ్ - నిర్హేతుకకృపను, శెయ్‌దు - చేసి, తనదు - తనయొక్క, తూయ - నిర్మలమై, ఒళిర్ - ఉజ్జ్వలమైన, ఓది - తేజోమయదివ్యవిగ్రహమును, ఎన్నుళ్ - నాహృదయమందు, వైత్తాన్ - ఉంచెను. ఎన్నై - నన్ను, వఞ్చిత్తు - వంచనచేసి, మాయమ్ - ఆశ్చర్యకరంబులైన భ్రామకవ్యాపారములచే, మయక్కాన్ - భ్రమింపఁజేయుడు.

తా॥ సర్వేశ్వరుడు లోకమంతయు ప్రసిద్ధమగునట్లు నామనస్సులోనే యథార్థముగా వేంచేసియున్నాడేగాని యిది భ్రమకాదని. ౪.

తిగళుమ్‌తఱ తిరువరుళ్ శెయ్ దులగత్తార్
పుగళుమ్‌పుగళ్ *తానదుకాట్టి తన్దు*ఎన్నుళ్
తిగళుమ్‌మణిక్కున్ఱమొత్తే యొత్తునిన్ఱా*
పుగళుమ్‌పుగళ్ మఱ్ఱైనకుమోర్ పొరుళే. ౫.

అ॥ తిగళుమ్ - ప్రకాశించుచున్న, తన్ తిరువరుళ్ - తననిర్హేతుకకృపను, శెయ్‌దు - చేసి, ఉలగత్తార్ - లోకమందున్నవారు, పుగళుమ్ - కొనియాడెడి, అరుపుగళ్ - ఆకొనియాడుటను, తాన్ - తాను, కాట్టిత్తన్దు-చూపించి, ఎన్నుళ్ - నాహృదయమునందు, తిగళుమ్ - ప్రకాశించుచున్న, ఒన్ఱ - ఒక, మణిక్కున్ఱమొత్తు - మాణిక్యపర్వతముతో సమానుడై, నిన్ఱాఁ - ఉన్నాడు. ఎనక్కు - నాకు, మఱ్ఱు - వేఱైన, పుగళుమ్‌పుగళ్ - కొనియాడి కొనియాడుట, ఓర్ పొరుళే - ఒకపురుషార్థమా (అని తలంపవచ్చునా?)

తా॥ నావిషయమై సర్వేశ్వరుఁడింత ఉపకారముజేసినవాడని లోకమంతయుఁ గొనియాడుటట్లు నాహృదయమందత్యాదరముతోఁ వేంచేసియున్న కీర్తికంటెవానికీర్తియొకటా? కీర్తికాదని. ౫.

పొరుళ్ మఱ్ఱైనకుమోర్ పొరుళ్ ఎన్నిల్*శీర్క్కు
మ్ఱరుమేల్ పిన్నైయార్క్కవ్ తన్నైక్కొడుక్కుమ్*
కరుమాణిక్కక్కున్ఱత్తు త్తామరైపోల్*
తిరుమార్బుకాల్ కణ్ కై శెవ్వాయున్ది యూనే. ౬.

అ॥ కరుమాణిక్కక్కున్ఱత్తు - నీలమాణిక్యమయ పర్వతమువలె నున్న, తామరైపోల్ - తామరపుష్పములవలె శోభిల్లుచున్న, తిరుమార్బు - శ్రీదేవీనివాసస్థానమైన వక్షస్థలము, కాల్ - శ్రీపాదము, కణ్ - నేత్రము, కై - శ్రీహస్తము, శెవ్ - ఎఱ్ఱని, వాయ్ - అధరము, ఉన్దియూన్ - తిరునాభి వినినగల సర్వేశ్వరుడు, మఱ్ఱు - వేఱైన, పొరుళ్ తన్నిల్ - పురుషార్థములలో, ఎనక్కు - నాకు, ఓర్ - ఒక, శీర్క్క - శ్లాఘ్యమైన, పొరుళ్ - పురుషార్థమును, తరుమేల్ - ఇచ్చినయెడల, పిన్నై - మఱియు, అవర్‌తన్నై - వానిని, యార్‌క్కు - ఎవరికి, కొడుక్కుమ్ - ఇచ్చునా?

తా॥ ఆళ్వార్లకు మఱియొక పురుషార్థమునిచ్చితినేని నన్ను పురుషార్థముగా స్వీకరించు వారెవరులేరు గాన వీరికే నన్ను చ్చెదనని తలంచి సర్వేశ్వరుడు సాయంసు మిక్కిలి యాదరముతో తనదివ్యస్వరూపమును సాకీచ్చినాడని.

౬.

శెవ్వాయ్‌న్ది వెణ్‌పల్ శుడర్‌క్కుళై తన్నోడు*
ఎవ్వాయ్‌చ్చుడరుమ్ లిమ్మిలై ముగవళాయ్‌క్కొళ్ళ*
శెవ్వాయ్‌ముఱువలో డెనదుళ్ళ త్తీరుందు*
అవ్వాయని యాగవిలేయే మఱ్ఱరుళే. ౭.

ఆ॥ శెమ్ - ఎఱ్ఱని, వాయ్ - ఆధరము, ఉన్ది - కాళ్ళి, వెణ్ - తెల్లని, పల్ - దన్తములు, శుడర్ - ఉజ్జ్వలమైన, కుళై - మకరకుండలము, తన్నోడుమ్ - వీనితోఁగూడ, ఎవ్వాయ్ - సమస్తావయవములయొక్క, శుడరుమ్ - కాన్తియు, తమ్ముళ్ - తమలో, ముగువ - (ఒకదానికంటె నొకటి) ముందుగావచ్చి, వళాయ్‌క్కొళ్ళ - (నన్ను) చుట్టుకొనగా, శెమ్‌వాయ్ - ఎఱ్ఱని శుద్ధ గమమోఁద విలపిల్లుమన్న, ముఱువలోడు - మన్దహాసముతోఁగూడ, ఎనదుఉళ్ళత్తు - నాహృదయ మందు, ఇరున్ద - వేంచేసియున్న, అవ్వాయన్ని - ఆవిధమును తప్ప, యూన్ - నేను, ముఱ్ఱు ఆరుళ్ - వేఱొకవిధమును, ఆశైయేన్ - ఎఱుఁగను

తా॥ అత్యద్భుతమైన తనదివ్యావయవ సౌందర్యముతోఁగూడ సుందరముందహాసము జేయుచు నాహృదయమునందు వేంచేసియున్న విధమునుతప్ప నేను మఱియొకదానిని స్మరించనని. ౭.

అశైయేన్ మఱ్ఱరు ళైన్నెయూళుమ్బిరానార్*
వెశైదేయరుళ్ శెయ్‌వర్ శెయ్‌వార్‌గట్కుగన్దు*
శిశైయేనుడై చ్చిన్దై యుళ్ మూవులగుమ్*తన్
నెశైయావయిఱ్ఱిఱ్ఱొఱుణ్డు నిన్ఱొళిన్దారే. ౮.

ఆ॥ మఱ్ఱు ఆరుళ్ - వేఱు ఉపకారమును, ఆశైయేన్ - ఎఱుఁగను. ఎన్నై - నన్ను, ఆళుమ్ - దాస్యపఱచుకొనిన, పిరానార్ - స్వామి, శెయ్యార్‌గట్కు - తనచేతనకైంకరింపఁదగిన వారికి, ఉగన్దు - సన్తోషించి, వెశైదే - నిర్హేతుకముగానే, అరుళ్ శెయ్వార్ - కృపఁజేయును. మూవులగుమ్ - మూడులోకములను, నెశైయా - ఒక ఉపద్రవమునురాకుండువట్లు, తన్ వయిఱ్ఱిఱ్ఱొళ్ - తనయుదరమందుంచుకొని, శిశైయేనుడై - అతిక్షుద్రుఁడునైనశాయొక్క, శిన్దై యుళ్ - హృదయమందు, నిన్ఱొళిన్దార్ - వేంచేసియుండెను.

తా॥ సర్వేశ్వరుఁడు మూడులోకములను తనయుదరమందుంచుకొని నాహృదయమందు వేంచేసియున్నాడు. దానికిఁ గారణము వానియొక్క నిర్హేతుక కృపయేయని. ౮.

వయిఱ్ఱిఱ్ఱొళ్ నిన్ఱొళిన్దారమ్‌యవరుమ్*
వయిఱ్ఱిఱ్ఱొళ్ నిన్ఱొరుమావులగుమ్*తమ్
వయిఱ్ఱిఱ్ఱొళ్ నిన్ఱ వణ్ణమ్‌నిన్ఱ మాలై *
వయిఱ్ఱిఱ్ఱొళ్ మన్నువై త్తేత్తుదియాళే. ౯

అ॥ వయిగల్ పిల్ కొండు నిన్రు శ్రీధరుమ్ - (లోకములన) తనయుదరమందుంచుకొని రక్షించునట్లు రక్షించు తత్త్వమును, యశోదమ్ - వారికంపెనైన బలవ్యక్తులనున్న, వయిగల్ పిల్ కొండు-(వానినిగూడ) తనగర్భమందుంచుకొని, ఒరు-అద్వితీయమైన, తూయ్ములగమ్ - శ్రీలోక్యమునున్న, వయిగల్ పిల్ కొండు - తనయుదరమందుంచుకొని, నిన్ఱ వణ్ణమ్ - నుండున్న విధముగా (నిర్వికారుడై), నిన్ఱ - వేంచేసియున్న, మాలై - సర్వేశ్వరుని, మదియాలే - సమ్మతిచేత, వయిగల్ పిల్ కొండు - హృదయమందు స్వీకరించి, మన్ను - అమరియుండునట్లు, వైత్తేన్ - ఉంచుకొంటిని.

తా॥ శ్రీలోక్యములోగగూడ సర్వేశ్వరుడుండుచ్చి నామనస్సునందును వేంచేసియుండుటకుగారణమేమనగా, వాడు నామనస్సులో బలేశించునప్పుడు నేను నిషేధించక యుండడమని. ౯.

వైత్తేమదియూ లెనదుళ్ళత్తగత్తే*
ఎయ్‌త్తేయొళిపేనల్లే నిన్రువెప్పోదుమ్*
మెయ్‌త్తేయ్‌తిరై మోదుతిణ్ పాఱ్కడలుళ్*
పైత్తేయ్‌శుడర్ ప్పామ్బణై నమ్బరనై యే. ౧౦

అ ఏయ్ - (వానిమార్దవమునను) తనుమైన, తిరై - ఆలలు, మెయ్‌గ్గు - నిరన్తరముగా, మోదు - కొట్టుచున్న, కిణ్ - చల్లనైన, పాఱ్కడలుళ్ - క్షీరార్ణవమందు, పైత్తు - విశాలమైన శయనముతో గలవానను, ఏయ్ - (తిరుమేనుకు) తనుపైన (సౌకుమార్యముగల) వానిను, శుడర్ - తేజస్వులగలవానైన, పామ్బు - ఆదిశేషుని, అణై - శయ్యాగాగల, నమ్బరనై - మన స్వామిని, ఎనదు - నాయొక్క, ఉళ్ళత్తగత్తే - హృదయములోపల, నుదియాల్ - ఆలుమతిచేత, వైత్తేన్ - ఉంచితిని. ఎన్రుమ్ - సర్వకాలములయందును, ఎప్పోదుమ్ - సర్వదేశములయందును, ఎయ్‌త్తేయొళిపేనల్లేన్ - విశ్లేషించి దుఃఖపడను.

తా॥ శ్రీరాజ్యమందలి యావన్నాయిలైన సర్వేశ్వరుని నాహృదయమందుంచుకొంటిని. ఇది వానిసౌడబాసి శ్లోకమునను భవించినని. ౧౦

శుడర్ ప్పామ్బణై నమ్బరనై త్తిరుమాలై*
అడిచ్చేర్వుగై వణ్ కురుగూర్ చ్చడగోపన్*
ముడిప్పా శొన్న వాయిరత్తిప్పత్తుమ్ శన్మమ్
విడ*వేయ్‌న్దవినోక్కుమ్ వగైగణ్ శివ్వే. ౧౧.

అ॥ శుడర్ - తేజస్వులగల, పామ్బు - ఆదిశేషుని, అణై - శయ్యాగాగల, నమ్బరనై - మన స్వామియొక్క, అడి - శ్రీపాదములను, శేర్వుగై - చేరునట్లు, ముడిప్పాల్ - (సంపారమును) పోగొట్టుటకై, వణ్ - సుందరమైన, కురుగూర్ - కురుకాపురికిస్వామియైన, శడగోపన్ - నమ్మాళ్వార్లు, శొన్న - పాడించిన, ఆయిరత్తు - ఇవ్వయిపాశురములలో, ఇప్పత్తుమ్ - ఈ పదిపాశురములను, శన్మమ్ - జన్మము, అవి*వేయ్‌న్దు - మిక్కిలిశ్రీణించి, విడ - నశించునట్లు, తిణ్ణార్ - తనశ్రేష్ఠులు, నిలైపెఱ్ఱ - స్థిరమైన, శోర్వుగ్ - మోక్షమును

తా॥ శ్రీయఃపతియొక్క శ్రీపాదములను జేరినట్లును సంసారము నశించునట్లును నమ్మాళ్వార్లు ప్రకటించిన యీ పదిపాశురములు సంసారమునకు వివిధృక్షీయగును (ఈ పాశురములు నముసంధించువారికి సంసారమునశించునని).

౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్

---

౮ - వ, తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక :—ఈ తిరువాయ్‌మొళిలో, నామహీమనున్న తమసౌశ్యమునున్నను సంధించి నన్ను లొండుటకు విరక్తులగుదుతో యేమొయాని సర్వేశ్వరుఁడాలోచించి, మిగయొక్క, దివ్యాత్మ స్వరూపము నాకు కాస్తుళాదులవలె మిక్కిలి శ్లాఘ్యమై భోగ్యమైయుండునని యాళ్వార్లకుఁ గనుపఱిచగా నట్టి తమస్వరూపము ననుభవించుచున్నారు.

‡‡ కణ్ణన్ శీవన్దుపెరియవాయ్ వాయుమ్‌శివన్దుకనిన్దు*ఉళ్ళే
వెణ్బలిలగుశుడరిలగు విలగుమగరకుణ్డల త్తా*
ణ్డల్వణ్ణశుడర్ ముడియన్ నాన్గుతోళన్‌కునిశార్ఙన్*
పిణ్శఙ్గదై వాళ్ఆళియా నొరువనడియేనుళ్ళానే. ౧.

ఆ॥ శివన్ద - ఎఱ్ఱనై, పెరియవాయ్ - విశాలముమైయున్న, కణ్ణన్ - నేత్రములనున్న, శివన్ద - ఎఱ్ఱనై, కనిన్ద - పండియున్న (పండుపలెనున్న), వాయుమ్ - ఆదరమునున్న, ఉళ్ళే - లోపల, ఇలగు - (వ్యాపించి) ప్రకాశించుచున్న, శుడర్ - కాన్తిగల, వెణ్‌బల్ - తెల్లనిదన్త ములమన్ను, ఇలగు - ప్రకాశించుచు, విలగు - చలించుచున్న, మకరకుణ్డలత్తా - మకరకుండల ములనున్ను గలవాఁడును, కొణ్డల్ - మేఘమువంటి, వణ్ణన్ - కాన్తిగలవాఁడును, శుడర్ - ఉజ్జ్వలమైన, ముడియన్ - కిరీటముగలవాఁడును, నాన్గుతోళన్ - నాల్గుభుజములుగలవాఁడును, కుని - వంగియున్న, శార్ఙన్ - శార్ఙమనెడి ధనుస్సుగలవాఁడును, ఒణ్ - సుందరమైన, శఙ్గ - శ్రీపాఞ్చజన్యమునున్ను, కదై - గదనున్ను, వాళ్ - నన్దకమునున్ను, ఆళియాన్ - సుదర్శనము నున్ను గలవాఁడును, ఒరువన్ - ఆద్వితీయుఁడుమైన శ్రీయఃపతి, అడియేన్ - దాసునియొక్క, ఉళ్ళాన్ - హృదయమందు వేంచేసియున్నాడు.

తా॥ సర్వేశ్వరుఁడు, పద్మక్షేత్రుఁడై కాళమేఘశ్యాముఁడై చతుర్భుజుఁడై శఙ్ఖచక్రాది దివ్యాయుధోపేతుఁడై నాహృదయమందు నివసించుచున్నాడని. ౧.

అడియేనుళ్ళానుడిలుళ్ళు నణ్ణ త్తగత్తా*పుఱత్తుళ్ళా*
పడియేయిదువెన్ఱై క్కలామ్బడియనల్ల* పరమ్బర*
కడిశేర్ నాఙ్గత్తుళ్ళాలై యిన్బత్తున్బక్కళ్*నేరై*
ఒడియూళ్ నిన్ఱుపోరుమైయో నుణర్వీలుమ్బరోరువనే. ౨.

అ॥ అండత్తు అగత్తాన్ - అండాంతర్వర్తులైన సకలపదార్థములకంతర్యామియై, భూతత్తు ఉళ్ళాన్ - అండబహిర్భూతములైన మహదాదులకంతర్యామియు, ఇదువేపడి - ఇదియే (సర్వేశ్వరునికి) సమానమైనది, ఎన్నలామ్ - అని చెప్పదగిన, పడియల్లన్ - ఉపమానములేనివాడును, చరమ్బరన్ - పరాత్పరుడును, కడిశాల్ ఇమ్ - క్లేశమైన పరిశ్రమయొక్కయు, ఆలై యాళ్ - తోడొక్కయు ననుభవముచే గలిగినదియై, తున్బమ్ కళై - (ఆల్పత్వాస్థిరత్వాది) దోషములులేనిదియునైన, ఇన్బమ్ - సుఖమయొక్క, పేరాళ్న్ద - పారాంశ్యముతో, పేర్ - ఒప్పియున్న, ఒడియా - విచ్ఛేదములేని (నిత్యమైన), ఇన్బమ్ పెరుమైయోన్ - నిరతిశయానన్దముగల వాడును, ఉణర్విల్ - జ్ఞానమందు, ఉయ్వర్ - మేలైనవాడును, ఒరువన్ - అద్వితీయుడు నైన (శేషభూత), అడియేన్ - దాసునియొక్క, ఉళ్ళాన్ -హృదయమందున్నాడు. ఉడలుళ్ళాన్ - (నా) శరీరమందునున్నాడు.

తా॥ సర్వగతుడై నిరుపమానుడై పరాత్పరుడైన సర్వేశ్వరుడు నిరతిశయానన్దయుతుడై నాహృదయమందును అతిసిచమైన శరీరమందునుగూడ వాసముచేయుచున్నాడని. ౨

ఉణర్విలుమ్బరొరువనై యవనదరుళాలుళ్ పొరుట్టు*ఎన్
ఉణర్వినుళ్ళేయిరుత్తినే నదువుమవనదిన్నరుళే*
ఉణర్వుమువిరుముడమ్బుమ్ మళ్ పులవ్విలనవుమ్పఱ్ఱుదేయామ్*
ఉణరైప్పెఱవూర్న్దిఱవేది యానుమ్తానాయొళ్గిన్రానే. 3.

అ॥ ఉణర్విల్ - జ్ఞానమందున్న, (జ్ఞానాధికులైన), ఉయ్వర్ - నిత్యసూరులకు నిర్వాహకుడై, ఒరువనై - అద్వితీయుడైన (శేషభూతిని, ఆవనదు - ఆశ్రీయఃపతియొక్క, అరుళాల్ - కృపచేత, ఉణర్వినుళ్ళే - జ్ఞానమందు, ఇరుత్తినేన్ - స్థాపించితిని. అదువుమ్ - అట్లుస్థాపించడముగూడ, ఆవనదు - ఆశ్రీయఃపతియొక్క, ఇన్అరుళే - నిర్హేతుకకృపయే. ఉణర్వుమ్ (సంసారవిషయమైన) జ్ఞానమును, ఉయిరుమ్ - ప్రాణమును, ఉడమ్బుమ్ - శరీరమును, మళ్ పులవ్ - ఇంతకంటెపోలేని ఉలప్పిలనవుమ్ - లెక్కలేని మహదాది తత్వములును, పఱ్ఱుదే - హేయములు, ఆమ్ - అనెడి, ఉణరైప్ప - జ్ఞానమును, పెఱ - పొందునట్లు, ఊర్న్ద - వడిపించి, ఇఱవేది - ఇటులనే కడవలకుసెరవేర్చి, యానుమ్ - నేనును, తానాయొళ్గిన్రాన్ - తానేయాయెను (నాకుతానేయంతర్యామియనెడి జ్ఞానమును గలుగజేసెను).

తా॥ సర్వేశ్వరుడు నిర్హేతుక కటాక్షముచే దనయందు నాకాశమువలుగజేసి నాతోసంశ్లేషించి శరీరాదులయందు వైరాగ్యమును గలుగజేసి, తనకనన్యార్హశేషమైన నాయాత్మస్వరూపమునున్ను నాకుగనుపఱచెనని. ౩.

యానుమ్తానాయొళ్గిన్రాన్నై యాదుమ్మయర్క్కుమ్మునోన్నై*
తానుమ్శీవనుమ్పిరమనుమాగి ప్పన్నైత్తత్తనిముదలై*
తేనుమ్పాలుమ్కన్నలు మముదుమాగిత్తిత్తు*ఎన్
ఊనిలుయిరిలుణర్వినిల్ నిన్ఱవొన్ఱెయుణర్న్దేనే. ౪.

అ॥ యాదుమ్ - ఆచేతనులకును, యవర్‌క్కుమ్ - చేతనులకును, మున్నైనై - పూర్వమందున్న కారణభూతుండును, తానుమ్ - విష్ణువైనతానును, శివనుమ్ - రుద్రుడును, పిరమనుమ్ - బ్రహ్మయు, ఆగి - తమ్ముగూర్చి స్వరూపుడై (బ్రహ్మరుద్రులనుసృజించియు వారివడుమ తానె విష్ణువై యుండియు), పణిత్త - (లోకములను) సృజించిన, తనిముదలై - అద్వితీయ కారణుడును, తేనుమ్ - తేనెవలెను, పాలుమ్ - పాలువలెను, అముదుమాగి - అమృతమువలెను, తిత్తిత్తు - (సర్వేశ్వరునికి) తీయగా (భోగ్యముగా) నుండి, ఎన్ ఊనిల్ - నాశరీరమందును, ఉయిరిల్ - ప్రాణమందును, ఉణర్వినిల్ - జ్ఞానమందును, నిన్ర - వ్యాపించియున్న, ఒన్రై - అద్వితీయమైన నాయాత్మను శరీరముగలవాడును, యానుమ్ - నేనును, తానాయ్‌ఒళివిన్రానై - తనకుశేషభూతుండనెడి జ్ఞానమునుగలుగజేసినవాడునైన క్రియాపతిని, ఉణర్ న్దేన్ - ఎఱుంగితిని.

తా॥ సకల జగత్సృష్టియైన సర్వేశ్వరుడు, నేను తనకు శేషభూతుండనెడి జ్ఞానమునుగాకగలుగజేసినదియేగాక నాయాత్మస్వరూపము తనకత్యన్త భోగ్యమైయున్నదనియు తెలియజేసెను.

నిన్ర వొన్రైయుణర్ న్దేను క్కదనుళ్ నేర్‌న్దుయదువిదువెన్ను*
ఒన్రుమెరువర్‌క్కుణరలాగా దుణర్ న్దుమేలుమ్‌కాణ్బరిదు*
శెన్రుశెన్రుపరమ్బరమాయ్ యాదుమిల్ల్రాత్తేయ్న్దిట్రి*
నన్రుతీదెన్ర్రు జీవరిదాయ్ నన్రాయ్‌ఞానమ్‌కడన్ద దే ౫.

అ॥ నిన్ర - (నిత్యమై) ఉన్న, ఒన్రై - విలక్షణమైన యాత్మవస్తువును, ఉణర్ న్దేనుక్కు - పరిశీలించినశాకు (తెలిసిన), అదనుళ్ - ఆయాత్మయొక్క, నేర్‌న్దు - వైలక్షణ్యము, ఒన్రుమ్ - కొంచెముగూడ, ఒరువర్‌క్కు - ఎవ్వరికిని, ఉణరలాగాదు - తెలిసికొనుటకు సాధ్యముకాదు. ఉణర్‌న్దుమ్ - తెలిసికొనినను, మేలుమ్ - మఱియు, కాణ్బరిదు - (ఆయాత్మను) సాక్షాత్కరింప శక్యముకాదు. (ఆయాత్మ), పరమ్పరమాయ్ - పరమ్పరగా, శెన్రు శెన్రు - పోయిపోయి, (అన్నమయ ప్రాణమయ మనోమయములను క్రమముగాబరిశీలించి దానిసైపెల్లి), యాదుమ్‌ఇల్లా-(ప్రకృతి సంబంధము) ఏమియులేనిదై, తేయ్న్దుఅట్రి - (ప్రకృతిసంబంధమును) సవాసనముగావదలి, నన్రుతీదుఎన్ను - (ప్రాకృతవిషయములవలె) మంచిదనియు చెడ్డదనియు, ఆతివు అరిదాయ్ - తెలిసికొనుటశక్యమై, నన్రాయ్ - విలక్షణమై, ఞానమ్ - చక్షురాదులచే గలిగినజ్ఞానములకు, కడన్దదు - అవిషయమైయుండును.

తా॥ భగవదనుగ్రహముచే నేనెఱుంగిన జీవాత్మస్వరూపము మఱియొకరికిఁ దెలిసికొనుటకు శక్యముకాదు. అట్లు తెలిసికొనినను దేహాదివిలక్షణమై ప్రకృతిసంబంధశూన్యమై యింద్రియాతీతమైన దానిని జూచుటకు శక్యముకాదని. ౫.

నన్రాయ్‌ఞానమ్‌కడన్దుపోయ్ నల్లిన్రిరియమెల్లామిర్ త్తుమ్*
ఒన్రాయ్‌క్కిడన్దవరుమ్ పెరుమ్బా ఱ్ఱలప్పిలదనై యుణర్ న్దుణర్ న్దుమ్*
శెన్రాఁట్రిశ్చత్తున్నట్రుళ్ శెన్ర్రుక్కుశైన్దుపశైయుట్రాల్*
అన్రేయప్పోదేపి డదువేపీడువీడామే. ౬.

అ॥ జ్ఞానమ్ - శబ్దాది విషయములను, కడన్దుపోయ్ - దాటిపోయి, నల్ - (విషయముల యందు పురుషుని దీసికొనిపోదగిన) సామర్థ్యముగల, ఇన్దిరియమ్ ఎల్లామ్ - ఇన్ద్రియములన్నింటిని, ఈర్త్తు - పడత్రోసి (జయించి), ఒన్తాయ్‌క్కి-డన్ద - (ఆత్మతో) ఏకీభవించి యున్నదై, అరుప్ - విడుచుటకశక్యమై, పెరుప్ - ఆపరిచ్ఛిన్నమై, ఉలప్పిల్ - శాశ్వతమైనిదైయున్న, పాల్‌దనై - ప్రకృతియనెడి తత్త్వమును, ఊణర్ న్దుణర్ న్దు - చక్కగావిచారించి, నన్తాయ్ - చక్కగా (దానిశాశించక), అణ్డం - ఆయాత్మస్వరూపమందు, శెన్ఱు - చెల్లి, ఇనుమ్ తుమ్ - నుఖదుఃఖములను, శెన్ఱు ఱుక్కు-నైన్దు - సహానమగావలది, పరైయిల్ పుణర్‌న్దు-ఆస క్తినశించిన యెడల, ఆన్దే-ఆదినమందే, ఆప్పోదే - ఆక్షణమందే, వీడు - సంసారమోక్షములగును. ఆదువే-ఆదియే, వీడు - కైవల్యరూప మోక్షమగును. వీడామ్ - (ఆదియుగొందరికి) పురుషార్థమగును.

తా॥ యోగశాస్త్రమందు బ్రతిపాదించినరీతిగా జీవేన్ద్రియుండైయుండి దేహాదులయొక్క స్వభావములను చక్కగాశాలోచించి నుఖదుఃఖములను వదలి యాదేహాదులయందు నిరాశలయిన యెడల సప్తధాయాత్మతత్త్వమును సాక్షాత్కరించవచ్చును. దానిచే కైవల్యమనెడి మోక్షమని చెప్పదురని. ౮.

అదువేవీడువీడుపేఱ్ ఱిన్ఱ్రానుమదుతేఱి*
ఎదువేతానుమ్‌పఱ్ ఱిన్ఱి యాదుమిలిగళాగిఱ్ఱిల్*
అదువేవీడువీడుపేఱ్ ఱిన్ఱ్రానుమదుతేఱాదు*
ఎదువేవీడ్డిన్ఱమై న్ఱెయ్‌త్తార్‌ెయ్‌త్తార్‌ెయ్‌త్తారే. ౯.

అ॥ అదువే - ఆయాశాస్త్రానుభవమే, వీడు - (కైవల్యమనెడి) మోక్షము, వీడుపేఱు - ఆ మోక్షముచేబొందదగిన, ఇన్బమ్ తానుమ్ - ఆనన్దమును, ఆదు-ఆదియే, తేఱి - (ఇట్లు) చక్కగా తెలిసికొని, ఎదుతేతానుమ్ - ఆన్నివస్తువులలోను, పఱ్ ఱిన్ని - సంబంధములేక, యాదుమ్ - రుచివాసనలన్నింటిని, ఇలిగళాగిఱ్ఱిల్ - సమూలముగావిడిచినయెడల, అదువే - ఆ యాత్మ ప్రాప్తియే, వీడు - మోక్షము, వీడుపేఱు - మోక్షముచేబొందదగిన, ఇన్బమ్‌తానుమ్ - నుఖమును, ఆదు - ఆయాశాస్త్రానుభవమే, తేఱాదు - అవిఇట్లుతెలిసికొనక, వీడు - మోక్షము, ఎదు - ఏది? ఇన్బమ్ - మోక్షనుఖము, ఎదు - ఏది, ఎన్ఱు - అని, ఎయ్‌త్తార్ - చిత్త దౌర్బల్యముగలవారు (తెలిసికోవనివారు), ఎయ్‌త్తార్‌ెయ్‌త్తార్‌ె - ఎల్లప్పుడును దుఃఖపడుదురు.

తా॥ యోగశాస్త్రమందుచెప్పినట్లు జీవేన్ద్రియుండైయుండి యోగాభ్యాసముచేసి కైవల్య మనెడి మోక్షమునుబొందక నందులోసంశయించువారు ఎప్పుడును సంసారులై క్లేశపడుదురని.

ఎయ్‌త్తార్‌ెయ్‌త్తార్‌ెయ్‌త్తారె న్ఱిల్లత్తారుమ్‌పుఱత్తారుమ్
మెయ్‌త్తు*అఱ్ఱలటిమియఱ్ ఱ త్తామ్‌పోగుమ్మొబ్బదు*ఉన్మత్తర్ పోల్
పిత్తేయేఱి యనురాగమ్‌పెఱ్ఱియుమ్మొబ్బదు*ఎమ్‌పెమ్మానో
డొత్తే నెన్ఱు ఱుళ్ళుమ్‌కూడకుక్కడిన్ ఱాగిల్ నల్లుదై ప్పే. ౧౦.

అ॥ ఎయ్‌త్తార్ ఎయ్‌త్తార్ ఎయ్‌త్తార్ ఎన్ను - చచ్చెను చచ్చెను చచ్చెనని, ఇల్లత్తారుమ్ - ఇంటివారును, పుఱత్తారుమ్ - బైటనున్న బంధువులును, మొయ్‌త్తు - చుట్టుకొని, ఆర్ప్ - ఆ యవస్థయందు, అలఱి - భయంకరముగా నఱిచి, మయఙ్గి - కట్టుకొనగా, తామ్ - తాము (చచ్చువారు), పోగుమ్వెదు - (శరీరమునువదలి) పోవునప్పుడు, ఉన్మత్తర్‌పోల్ - పిచ్చివారు వలె, పిత్తేయేఱి - భ్రమించి, అనురాగమ్ - (పుత్రాదులయందు) ప్రేమ, పాశ్రియుమ్వెదు - వృద్ధి బొందెడికాలమందు, ఎమ్‌పెన్మానోడు - మనస్వామియైన శ్రీయఃపతితో, ఒత్తు-సమానమైయుండు నని (శ్రీయఃపతివలె జ్ఞానానందస్వరూపుడై పరిశుద్ధుడైయుండునని), ఆర్ప్ - ఆశివాత్మను, తెళ్ళు-ధ్యానించి, ఉళ్ళమ్ - మనస్సు, కూడకూడి - కూడి, ఆనుసంధించుట్కనుకూలమైనయెడల, నల్ - మంచి, ఉపాయ్ప - సిద్ధింపగును.

తా॥ ఎంతడలేన్ద్రియాయఁడయినను చచ్చునప్పుడు బంధువులందరు వచ్చి వానిని కట్టుకొని యేడవగా వప్పుడు మతిభ్రష్టుడై పుత్రాదుల శాశించియుండును. అట్లుకాకుండ, వాయాత్మ స్వరూపము సర్వేశ్వరుని శేషమై వానివలె పరిశుద్ధమైయుండునని యంతిమస్మృతి చేసినయెడల వాఁడే మోక్షమునుబొందును. అన్తిమ స్మృతిలేనియెడల చిరకాలముచేసిన యోగాభ్యాస మంతయు వ్యర్థమగునని. ౯.

కూడిప్ పాగిల్ నల్లుపాయ్ప్పు కూడామైయైక్కూడినాల్ *
ఆడల్ పఱవై యుయర్‌కొడి యేమ్మాయనావదువదువే *
వీడైప్పణ్ణియెరువరిశే ఎదిర్వుమ్‌నిగళ్వుమ్‌కళ్వుమాయ్ *
ఓడి త్తిరియుమ్‌యోగిగళు ముళరుమిల్లై యల్లరే. ౯.

అ॥ కూడిప్ పాగిల్ - ఆన్తిమస్మృతికలిగినయెడల, నల్లుపాయ్ప్పు - మంచిఫలసిద్ధియగును. కూడామైయై - అసంభవమైన (గగనకుసుమాదులను), కూడినాల్ - లభించినయెడల, ఆడు - ఆయాత్మవస్తు, ఆడల్ - సృష్యాదిచేయుచున్న, పఱవై - గరుత్మంతునిధ్వజముగా, ఉయర్ - పైకెత్తిన, ఎమ్‌మాయనావదు - మనయాశ్చర్యచేష్టితుడైన సర్వేశ్వరుడగుట (సంభవించును). (గాన), అదు - ఆయాత్మవస్తు, అదువే - ఆ జీవాత్మయైయ్యేయుండును, ఒరుపరిశు - (శుబుద్ధికి తోచినట్లు) ఒకవిధముగా, వీడై - మోక్షమును, పణ్ణి - కల్పించి, ఎదిర్వుమ్ - భవిష్యత్కాల ములయందును, నిగళ్వుమ్ - వర్తమానకాలములయందును, కళ్వుమ్ - భూతకాలములయందును, ఆయ్ - ఉన్నవారై, ఓడి - తడవుచు, తిరియుమ్ - సఞ్చరించుచున్న, యోగిగళుమ్-యోగు లును, ఉళరుమ్ - ఉన్నారు; ఇల్లైయల్లరే - లేకపోలేదు.

తా॥ తత్త్వజ్ఞానము గలిగినతరువాత జీవుఁడే బ్రహ్మస్వరూపుఁడగునుండగా జీవుఁడు చచ్చునప్పుడు తనకంటె విలక్షణుఁడైన పరమాత్మతో సమానముగా తననుస్మరింపవలయునని చెప్పుట యసఙ్గతము అనిచెప్పరాదు. జీవబ్రహ్మములకు భేదము స్వాభావికము గనుక అరెండింటి కిని యభేదము చెప్పుట కుండేళ్ళకు కొమ్ములొలిచినదనియు గాడిదె గుఱ్ఱమైనదనియు చెప్పెడు మాటలువలె యసంబద్ధమైయుండును. గాన జీవబ్రహ్మముల కభేదము చెప్పుచు తిరుగుచున్న భ్రాన్తులయొక్క యసత్యమాటలు నమ్మదగినవికావని. ౯.

ఉళరుమిళ్లైయల్లరా యుళరాయిల్లైయాగియే*

ఉళశైమ్మొరువరవర్ వ న్దెన్నుళ్ళత్తుళ్ళేయుయిర్ గిన్రార్*

వళరుమ్పిళైయుమ్తేయ్పిళైయుమొబ్బల వళివుమాక్కుమమ్*

వళరుమ్శుడరుమిరుళుమ్మొబ్బల్ తెరుళుమ్మరుళుమ్మాయ్త్తోమే. ౧౦.

ఆ॥ ఇల్లైయుల్లరాయ్ - (ఆశితులకు) లేనివారు కానివారై, ఉళరుమ్ - ఉన్నవారును, ఇల్లైయాగియే - (అభక్తులకు) లేనివారైయ్యే, ఉళరాయ్ - ఉన్నవారును, ఎమ్ - మనకుస్వామి యుసై, ఒరువర్ - అద్వితీయులుసైన శీయఃపతి, ఉళర్ - ఉన్నారు. ఆవర్వన్ద - వారు పచ్చి, ఎన్ ఉళ్ళత్తుళ్ళే - సాహార్దయుమందు, ఉయిర్గిన్రార్ - నిత్యవాసము జేయుచున్నారు వళరుమ్ - వృద్ధిబొందుచున్న, పిసైపోల్ - చన్ద్రికళవలెనున్న, ఆక్కముమ్-(శరీరముయొక్క), వృద్ధినిన్ని, తేయ్పిసైయుమొబ్బల-క్షీణించుచున్న చన్ద్రికళవలెనున్న, అశైవుమ్-నాశమునున్న, వళరుమ్-వృద్ధిపొందుచున్న, కుడరుమొబ్బల్ - తేజస్సువలెనున్న, తెరుళుమ్ - శబ్దాదివిషయక జ్ఞానములనున్న, ఇరుళుమొబ్బల్ -సీకటివలెనున్న, మరుళుమ్ - అజ్ఞానమునున్న, మాయ్త్తోమ్-

తా॥ దుర్మతిమందు ప్రవేశింపకుండ నన్ను వశపఱచుకొని నాహృదయమందు సర్వేశ్వరుఁడు నిత్యవాసముజేయుచున్నాడు గాన నేను నాయొక్కశరీరముచేతను మనస్సుచేతను వచ్చెడి పళల దుఃఖములను భోగొట్టుకొంటినని. ౧౦.

‡‡ తెరుళుమ్మరుళుమ్మాయ్త్తు త్తన్ తిరున్దుశ్శెమ్బొఱ్ఱామ్ర్ధలడిక్కీళ్*

అరుళియురుత్తుమమ్మానా మయనామ్శీవనామ్*తిరుమూలాల్

అరుళప్పట్టశైడగోప నోరాయిరత్తుళిప్పత్తాల్*

అరుళియడిక్కీళిరుత్తుమ్ సమ్మణ్ణల్ కరుమాణిక్కమే. ౧౧.

ఆ॥ తెరుళుమ్ - (సంసార) జ్ఞానమునున్న, మరుళుమ్ - అజ్ఞానమునున్న, మాయ్త్తు - పోగొట్టి, తిరున్దు - ఆశితులను మతియొక తీవద్దపోనివ్వనిదై, శైమ్ - సుందరమై, పొన్-స్పృహణీయమై, కళల్ - ఆభరణమంగలదైన, ఆడిక్కీళ్ - శ్రీపాదమునకింద, అరుళి - కృపజేసి, ఇరుత్తుమ్ - స్థాపించుకొనుచున్న, అమ్మానామ్ - స్వామియయు, అయనామ్ - బ్రహ్మకంతే స్వామియయు, శివనామ్ - రుద్రునికంతే స్వామియుసైన, తిరుమూలాల్ - శీయఃపతిచేత, అరుళప్పట్ట - కృపజేయబడిన, శడగోపన్ - నమ్మళ్వార్లుపాదించిన, ఓర్-అద్వితీయంబులైన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యి పాశురములలోపలివ, ఇప్పత్తాల్ - ఈపదిపాశురములచే, కరుమాణిక్కమ్ - నీలమాణిక్యమువంటి కాన్తిగల, నమ్మణాల్ - మనస్వామి, అరుళి - కృపజేసి, ఆడిక్కీళ్ - శ్రీపాదములకింద, ఇరుత్తుమ్ - ఉంచుము.

తా॥ భగవత్కటాక్షపాత్రులైన నమ్మళ్వార్లుపాదించిన ఈ పదిపాశురముల నభ్యసించువారిని శీయఃపతి కటాక్షించి తనశ్రీపాదమందు జేర్చుకొని రక్షజేయింపఁదలచియుండును.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౯ - వ, తిరువాయ్‌మొళి.

ఆవతారిక:— ఇట్లుభగవచ్ఛేషత్వము నతుసంధించిన నమ్మళ్వార్ల ఆప్రీతిచేత తనస్వరూపమును మఱిచి ఒకపిరాట్టి యవస్థనుబోంది తనయవస్థ నన్యాపదేశముగా సాదించుచున్నారు.

కరుమాణిక్కమలై మేల్ మణి తడన్దామరై క్కాడుగళ్ పోల్*
తిరుమార్వువాయ్‌కణ్ కై యున్ది కా లుడై యాడై గళ్ శెయ్యపిరాట్*
తిరుమా లెమ్మాట్ శెల్వనీర్వియల్ కుట్టనాట్టుత్ తిరుప్పులియూర్*
అరుమాయప్ పేర్నిల్ప్పేచ్చిల ళనై న్నిమిరిదక్కిట్ శెయ్‌గేనో. ౧.

ఆ॥ కరుమాణిక్కమలై మేల్ - నీలరత్నమయమైన పర్వతమందలి, మణి - కాళ్యమైన, తడమ్ - తటాకమందున్న, తామరైక్కాడుగళ్ పోల్ - పద్మవనమువలెనున్న, తిరుమార్వు - శ్రీవత్సస్థలము, వాయ్ - అధరము, కణ్ - నేత్రము, కై - హస్తము, ఉన్ది - బాహ్వి, కాల్ - శ్రీపాదము, శెయ్య - ఎఱ్ఱనైన, ఉడైయాడైగళ్ - పీతాంబరము (వీనిని) గలవాడును, పిరాట్ - ఉపకారకుడును, తిరుమాల్ - శ్రీయఃపతియు, ఎమ్మాన్ - నాకుస్వామియు, శెల్వ - సమృద్ధమైన, నీర్ - జలముచేనిండిన, వయల్ - పొలములుగల, కుట్టనాడు - కుట్టనాడనెడి దేశములో, నున్న, తిరుప్పులియూర్ - తిరుప్పులియూరనెడి దివ్యదేశమందు వేంచేసియుండువాడును, ఆసు(అధర్తులకు) దుర్లభుడును, మాయన్ - ఆశ్చర్యభూతుడుమైన సర్వేశ్వరునియొక్క, పేర్నిల్ - తిరునామమాత్రమును, పేచ్చిలళ్ - వేఱుమాటలు చెప్పరు. అన్నైమీర్ - ఓతల్లులారా! ఇదఱ్కు - దీనికి, ఎన్ శెయ్‌గేన్ - ఏమిచేతునని.

తా॥ ఓతల్లులారా! తామరసపుష్పములనున్న హస్తపాదాది దివ్యావయవములనున్న శ్యామమైన తిరుమేనును గలవాడై తిరుప్పులియూరులో వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతియొక్క సౌందర్యము ననుభవించి వానితిరునామములనే యొల్లప్పుడును చెప్పుచున్నదని. ౧.

అనైన్నిమిరిదక్కిట్ శెయ్‌గే ననిమేరువిన్ మీదులవుమ్*
తునున్ను శూళ్ శుడర్ ఞాయిఱు మణ్ణియుమ్ పల్ శుడర్ గళుమ్మోళ్*
మినున్ను సీఱ్ఱుడియారమ్ పల్ కలన్దానుడై యెమ్మెరుమాట్*
పునైన్నెయ మ్మెల్లిల్ శూళ్ తిరుప్పులియూర్ పుగుమివరే. ౨.

ఆ॥ అనై - సుందరమైన, మేరువిన్ మీదు - మేరుపర్వతముమీద, ఉలవుమ్ - సంచరించుచున్న, తునున్ను - దట్టమై, శూళ్ - వ్యాపించియున్న, శుడర్ - తేజస్సుగల, నాయిఱుమ్ పోల్ - సూర్యునివలెనున్న, అణ్ణియుమ్ - ఇంతనున్న, పల్ - అనేకములైన, శుడర్ గళుమ్ మోళ్ - (నత్(తావి) తేజస్సులవలెనున్న, మినున్ను - ప్రకాశించుచున్న, సీళ్ - దీర్ఘమైన! ముడి - శిరోమాలనున్న, ఆరమ్ - హారమునున్న, పల్ - ఇంతవనేకములై యున్న, కలన్ దాళ్ ఉడై - ఆభరణములనున్నగల, ఎమ్మెరుమాన్ - సర్వేశ్వరుడు వేంచేసియున్న, ఆసు - సుందరమైన, పునైన్నెయ మ్మెల్లిల్ - పున్నతోటలచే, శూళ్ - చుట్టబడిగ, తిరుప్పులియూర్ - తిరుప్పు

లియారును, ఇవళ్ - ఈపె, పుగళ్‌మిన్ - స్తోత్రముచేయును, ఆన్నెమీర్ - ఓతల్లులారా ఇదఱ్కు - దీనికి, ఎన్ శెయ్‌గే - ఏమిచేసెదను ?

తా॥ ఓతల్లులారా! ఈపె, మేరుపర్వతముమీద విలసిల్లుచున్న సూర్యచంద్రాదులవలె మిక్కిలి ప్రకాశించుచున్న వాలియొక్క తిరుప్పులియూరునే స్తోత్రముచేయుచున్నదని. ౨.

పుగళ్‌మిమ్ మళిన్ది రాప్పగల్ పారునీర్ క్కడల్ తీప్పట్టుమ్*
తగళ్‌మి మెరియొడు శెల్వదొప్ప చ్చెఱుఙ్కుదిరాళీముదల్*
పుగళ్‌మి మ్మురుపడై యేన్ది పోర్ పుక్కశురరై ప్పొన్తువిత్తా*
తగళ్‌మి మణినెడుమాడనీడు తిరుప్పులియూర్వళమే. 3.

అ॥ పారు - అలలుకొట్టుచున్న, నీర్ - జలముగల, కడల్ - సముద్రము, తీప్పట్టు - నిప్పుతగిలి, ఎఱుమ్ - అంతట, తగళ్‌మిన్ - ప్రకాశించుచున్న, ఎరియొడు - జ్వాలతోగూడ, శెల్వదొప్ప - సంచరించుచున్నట్లున్న వాడై, శెఱుమ్ - సమృద్ధమైన, కదిర్ - కిరణములగల, ఆళీ ముదల్ - సుదర్శనము మొదలైనవియు, పుగళ్‌మిమ్ - పొగడదగినవియు, పారు - యుద్ధముచేయ దగినవియునైన, పడై - ఆయుధములను, ఎన్ది - ధరించి, పోర్ - యుద్ధమందు, పుక్కు - ప్రవేశించి, అశురరై - అసురులను, పొన్తువిత్తాన్ - నశింపఁజేసినవాడైన శ్రీయఃపతివేంచేసియున్నదియు, తగళ్‌మిన్ - ప్రకాశించుచున్న, మణి - రత్నమయములై, నెడు - ఉన్నతములైన, మాడఙ్గళ్ - మేడలుగలదియు, నీడు - స్థిరమగానుండునదియునైన, తిరుప్పులియూర్ - తిరుప్పులియూరియొక్క, వళమ్ - సౌందర్యమును, ఇవళ్ - ఈపె, ఇరాప్పగల్ - రాత్రింబగళ్ళు, నిన్ - స్థిరమగానుండి, పుగళ్‌మిన్ - స్తోత్రముచేయును.

తా॥ జ్వాలతోగూడుకున్న సముద్రమునందు సంచరించునట్లు దేదీప్యమానమైన దివ్యాయుధములను ధరించుకొనివెళ్ళి యుద్ధమందు రాక్షసులనుజంపిన శ్రీయఃపతియొక్క తిరుప్పులియూరునే యీపె మిక్కిలి యాదరముతో స్తోత్రముచేయుచున్నదని. ౩.

ఊర్వళమ్‌కిళర్ శోలై యుమ్ కరుమ్బుమ్ పెరుఞ్చెన్నెలుమ్‌తూఙ్గుమ్*
ఏర్వళమ్‌కిళర్ తణ్బణై క్కుట్టనాట్టు త్తిరుప్పులియూర్*
శీర్వళమ్‌కిళర్ మూవులగుణ్డుమిఱ్ఱే వపిరాన్*
పేర్వళమ్‌కిళర్‌న్ది ప్పేచ్చిల ళిన్ది ప్పనై యిళై యే. ౪.

అ॥ ఊర్ - తిరుప్పులియూరియొక్క, వళమ్ - సమృద్ధిని, కిళర్ - చెప్పుచున్న, శోలై యుమ్ - తోపులచేతను, కరుమ్బుమ్ - చేఁకపులచేతను, పెరుమ్ శెన్నెలుమ్ - గొప్పఎత్తైధాన్యము లచేతను, తూఙ్గుమ్‌న్ది - చుట్టువడినదై, ఏర్ - తటాకములయొక్క, వళమ్‌కిళర్ - సమృద్ధిగల, తణ్ - చల్లనైన, పణై - కొలనులుగలదైన, కుట్టనాట్టు త్తిరుప్పులియూర్ - కుట్టనాడనెడి దేశమందున్న తిరుప్పులియూరులో వేంచేసియున్న వాడై, శీర్ వళమ్ - కల్యాణగుణములయొక్క సమృద్ధి, కిళర్ - ప్రపంచమంతటను, మూవులగు - మూడులోకములను, ఉణ్డు - ఆగగించి, ఉమిళ్ - ఉమ్మి, ఇల -

చుఱిచిన, తేవపిరాణ్ - దేవాధిదేవుఁడైన సర్వేశ్వరునియొక్క, పేర్ - తిరునామములయొక్క, పళమ్ - సమృద్ధిని, శీర్ నన్ని - విజృంభించి యనుసంధించుచుండుమాత్రపు, పుగై - ఆలఙ్కరించుకొనిన, ఇవ్వుడల్ - ఆభరణములయిన పై, ఇన్ఱు - ఇప్పుడు, పేచ్చిలళ్ - వేఱుమాటలాడదు.

తా॥ ప్రళయకాలమందు జగత్తును తనయుదరమందుంచుకొని రక్షించిన యాపత్సఖుఁడై తిరుప్పులియూరులో వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతియొక్క తిరునామములనే యీ పై యనుసంధించుచున్నదని. ౪.

పుగై యిల్ గళిఱ్ఱు మాడై యుడై యుమ్ పుదుక్కు నిప్పుమ్*
నిగై యుమ్ సీర్ నైయదన్ట్రి వట్కిదునిన్ఱు నిగైక్కుమ్ కాల్*
శుగై యినుళ్ తడమ్ తామరై మలరుమ్ తణ్ తిరుప్పులియూర్*
మునై వణ్ మూవులగాళి యప్పన్ తిరువరుళ్ మూర్ గినఱ్ఱే. ౫.

ఆ॥ ఇవట్కు - ఈపెకు, పుగై - ఆలఙ్కరించుకొనదగిన, ఇవ్వుడల్ - ఆభరణములయొక్క, అణిత్తుమ్ - అలఙ్కారమునున్న, పుదుక్కు నిప్పుమ్ - (తిరుమేనుయొక్క) నవీనకాన్తిని, నిన్ఱు - స్థిరముగానుండి, నిగైక్కుమ్ కాల్ - తలంచినయెడల, ఇదు - ఈసౌందర్యము, నిగైయుమ్ - తలంచదగిన, నీర్మైయదన్ట్రు - స్వభావముకలదికాదు, శుగై యినుళ్ - జలయందు, తడమ్ - విశాలముగా, తామరై - తామరసపుష్పము, మలరుమ్ - వికసించుచున్న, తణ్ - చల్లనైన, తిరుప్పులియూర్ - తిరుప్పులియూరికి, మునైవణ్ - ప్రధానుఁడును, మూవులగు - మూఁడులోకములనున్న, ఆళి - పరిపాలించుచున్న, ఆప్పన్ - స్వామియునైన శ్రీయఃపతియొక్క, తిరువరుళ్ - అనుగ్రహమందు, ఇవళ్ - ఈపె, మూర్ గినళ్ - మునిగినది.

తా॥ తిరుప్పులియూరులో వేంచేసియున్న త్రిలోకాధీశుఁడైన శ్రీయఃపతియొక్క కల్యాణగుణముల నీపె యెంతకాలమనుభవించియు వానియొక్క యంతమునుఁబొందక శ్రీయఃపతియొక్క యనుగ్రహమందే మునిగియున్నదని. ౫.

తిరువరుళ్ మూర్ గివై గలుమ్ శెఴు నీర్ నిఱక్కణ్ణపిరాణ్*
తిరువరుళ్ గళుమ్ శేర్ న్దమై క్కుడైయాళ్ తిరున్దువళి*
తిరువరుళ్ శురుళాలవణ్ శెన్ఱు శేర్ తణ్ తిరుప్పులియూర్*
తిరువరుళ్ కముగొణ్ పొళి త్తదు మెల్లియల్ శెవ్విదళిత్తే. ౬.

ఆ॥ తిరువరుళ్ - నిర్హేతుకకృపచేత, అరుళ్ - (ఎల్లరను) అంగీకరించుటకై, అవన్ - ఆసర్వేశ్వరుఁడు, శెన్ఱు - వెళ్ళి, శేర్ - చేరియున్న, తణ్ - చల్లనైన, తిరుప్పులియూర్ - తిరుప్పులియూరులో, తిరువరుళ్ - (వానియొక్క) అనుగ్రహము చేత, (వెరిగిన), కముగు - పోగచెట్లయొక్క, ఒణ్ - నుందరమైన, పొళి త్తదు - పండువలెనున్నదై, మెల్ - మృదువైన, ఇయల్ - స్వభావముగలదై, శెవ్ - ఎఱ్ఱనైన, ఇదళ్ - ఆధరమునున్న, శెవ్వి - సమృద్ధమైన, నీర్ - జలముగలసముద్రమువంటియొక్క, నిఱమ్ - కాన్తినిన్నిగల, కణ్ణపిరాణ్ - శ్రీకృష్ణస్వామియొక్క, తిరువరుళ్ - అనుగ్రహమందు, వైగలుమ్ - ప్రతిదినమునున్న, మూర్ గి - మునిగి, తిరువరుళ్ గళుమ్

వానియొక్క) అంగీకారములను, శేర్ద్దపైక్కు - పొందినదానికి, అడైయాళమ్ - చిహ్నము, తిరుద్ద - స్పష్టముగా, ఉళ - ఉన్నది.

తా॥ ఈపె సర్వేశ్వరునియొక్క యనుగ్రహమును పొందినదానికి చిహ్నము పేమునగా, ఈపెయొక్క ఆధరము, తిరుప్పులియూరులో వానికటాక్షముచే వర్ధిల్లుచున్న పొగపండువలెనుండు వదియేయని.

౬.

మెల్లియై చ్చెల్వవణ్ కొడిప్పుల్‌గ పీళ్గిళర్ద్దార్ కముగిన్*
మల్లియై మడల్వాళై యూర్‌కనిశూళ్ద్దు మణజక్కు మళ్ద్దు*
పుల్లియై తెళ్గినూడు కాలులవుమ్‌తణ్ తిరుప్పులియూర్*
మల్లలమ్ శెల్వక్కణ్ణ నాళడైన్దా లిమ్మడవరలే. ౭.

ఆ॥ మెల్ - మృదువైన, ఇలై - ఆకులుగలదై, శెల్వమ్ - (శ్రద్ధతో, వణ్ - (తనశరీరమునిచ్చి) ఉదారమైన, కొడి - తీగె, పుల్‌గ - చుట్టుకొనగా, పీళ్గి - పెరుగుచు, ఇళమ్‌కాళ్, పృద్ధిబొందుచున్న మూలప్రదేశముగల, కముగిన్ - పోగచెట్టుతోడజేరిన, మల్ - దట్టమైన ఇలై - ఆకులనున్న, మడల్ - కాండమునున్నగల, నాళై - అరటిచెట్లు, ఈన్ - వేసిన, కని - పండ్లను, శూళ్ద్దు - వ్యాపించి, మణమ్ - పరిమళమును, కమళ్ద్దు - తీసికొని, పుల్ - పట్టమైన, తెళ్గినూడు - కొబ్బెరచెట్లనడుమ, కాల్ - గాలి, ఉలవుమ్ - సంచరించుచున్న, తణ్ - చల్లనైన, తిరుప్పులియూర్ - తిరుప్పులియూరందలి, మల్లలమ్ - గొప్పసంపత్తుగల, కణ్ణక్ - శ్రీకృష్ణునియొక్క, నాళ్ - శ్రీపాదమును, ఇమ్మడవరల్ - ఈబాలిక, అడైన్దాళ్ - పొందినది.

తా॥ సుందరములైన తీగెలతోడజుట్టబడిన పోగచెట్లును అరటిచెట్లును కొబ్బరిచెట్లును ఒకటితోనొకటి కలుసుకొని విండియున్న తోటలయందు ప్రవేశించి ఆచ్చటనున్న పరిమళమును తీసికొని సంచరించుచున్న వాయువుచేత బరిమళించుచున్న తిరుప్పులియూరులో వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతియొక్క శ్రీపాదములను నీపె పొందినదని.

౭.

మడవరలనైన్ మీర్‌గ ళెక్కణ్ణిల్లి చ్చొల్లుగేళ్ మల్లై చ్చెల్వ*
వడమొళ్ళిమైవాణర్ వేళ్వియుళ్ నెయ్యుళ్‌ల్ వాయ్‌పుగై పోయ్*
తిడవిశుంబులమరర్ నాట్టైమైక్కుమ్ తణ్ తిరుప్పులియూర్*
పడవరవణై యాన్ట్రన్నమల్లాల్ పరవాళివళే. ౮.

ఆ॥ ఆన్నైమీర్‌గటుక్కు - తల్లులైనమీకు, ఎన్‌కొల్లి - ఏమిచెప్పి, కొల్లుగేళ్ - చెప్పెదను? మల్లిశెల్వమ్ - గొప్పసంపత్తుగలవారై, వడమొళ్ళి - సంస్కృతభాషమును (పురాణాదులకును), మైవి - వేదములకును, వాణర్ - చక్కగా అర్థనిర్ణయముజేయుచున్న బ్రాహ్మణుల యొక్క, వేళ్వియుళ్ - యాగమందు (హోమముజేయబడిన), నెయ్ - నేతులుగల, ఆళ్‌ల్ - అగ్నిహోత్రమునుండి బయలుదేరిన, వాన్ పుగై - గొప్పధూమము, పోయ్ - వెళ్ళి, తిడమ్ - స్థిరమై, విసుంబిల్ - ఆకాశమందున్న, అమరర్ నాట్టై - దేవలోకమును, మైక్కుమ్ - కప్పు యున్న, తణ్ - చల్లనైన, తిరుప్పులియూర్ - తిరుప్పులియూరందలి, పడమ్ - ఫణములుగల,

ఆరవు - అదిశేషుని, అణైయాన్‌తన్ - శయ్యాగాగల సర్వేశ్వరునియొక్క, నామముల్లాల్ - తిరునామముతప్ప! ఇవళ్ - ఈ, మడవరల్ - బాలిక, పరవాళ్ - (వేఱొకమాటను) చెప్పదు.

తా॥ ఓతల్లులారా! ఈపె, వేదాధ్యయనపరులైన బ్రాహ్మణోత్తములు స్వర్గమాకంటిగతి పడకుండునట్లు చీకటినిగలుగజేసెడి ధూమము బయలుదేరునట్లు యాగాదులు జేయుచున్న తిరుప్పులియూరులో శేషశయ్యమీద బవ్వళించియున్న సర్వేశ్వరుని తిరునామములుతప్ప మఱియొక మాటచెప్పదని. ౯.

పరవాళివళ్ నిన్ఱ పాప్పగల్ పనినీర్ నిఱుక్కుణ్ణపిరాన్*
విరవారిశై మఱైయోదియరొలి వేలై యిల్నిన్ఱొలిప్ప
కరవార్ తడన్దొఱుమ్ శామరైక్ కయమ్ తివిగై నిన్ఱలరుమ్*
పురవార్ కుళనిగళ్ పూంగ్ తిరుప్పులియూర్ పుగుందిమఱ్ఱే. ౯.

అ॥ పని - చల్లనైన, నీర్ - జలమవంటి, నిఱుమ్ - రూపముగల, కణ్ణపిరాన్ - శ్రీకృష్ణ స్వామి వేంచేసియున్నదై, విరవు - వ్యాపించి, ఆర్ - (అంతట) నిండియున్న, ఇశై - స్వరము గల, మఱై - సామవేదమునొక్క (అధ్యయనముచేగలిగిన), వేదియర్ - వైదికులయొక్క ఒలి - ఘోషము, వేలైయిల్ - సముద్రముకంటె, నిన్ఱ-అధికముగానుండి, ఒలిప్ప-ఘోషింపగా, (ఘోషముగలదై), కరవు - మొసలిచేత, ఆర్ - నిండియున్న, తడన్ఱొఱుమ్ - ప్రతితటాకముల యందును, శామరై - శామరపుష్పములయొక్క, కయమ్ - సమూహము, తివిగై నిన్ఱు - మంగళ దీపముపలెనుండి, ఆలరుమ్ - వికసించుచున్నదై, పుడవుఆర్ - సారముచేపూర్ణమైన (భూసారము గల), కళనిగళ్ - పొలములచే, పూంగ్ - చుట్టబడినదైన, తిరుప్పులియూర్ - తిరుప్పులియూరొక్క, పుగుందిమఱ్ఱు - కీర్తింపుము, మఱ్ఱు - వేఱొకదానిని, ఇవళ్ - ఈపె, నిన్ఱు - ఉండి, ఇరాప్పగల్ - రాత్రింబగళ్ళు, పరవాళ్ - చెప్పదు.

తా॥ సామవేదమును సుస్వరముగా గానముజేసి వేదార్థముల నెఱుంగి ప్రవచనముజేయుచున్న శ్రీవైష్ణవులచేనుండియున్న తిరుప్పులియూరుసేయాపె రాత్రిబగళ్ళు స్తోత్రము జేయుచున్నదని.

అన్ఱిమఱ్ ఱోరుపాయమె న్నివళ్వణ్ణుగాయ్‌క్కుమఱ్ దల్*
కున్ఱమామణిమాడమాళిగై కోళకుగూట్టిర్ మల్గి*
తెన్ తిశై తిలదమ్‌పుశై కుట్టనాట్టు తిరుప్పులియూర్*
నిన్ఱమాయప్పిరాన్ తిరువరుళామివళ్ నేర్‌పట్టదే. ౧౦.

అ॥ కున్ఱమ్ - పర్వతమువలె, మా - గొప్పవై, మణిమాడమ్-రత్నమయమైనమేడలుగలవై, కోలమ్-నుందరమునైన, మాళిగై-గృహములయొక్క, కుగూట్టిర్-సమూహములు, మల్గి-నిండి, తెన్ తిశై-దక్షిణదిక్కుకు, తిలదమ్‌పుశై-తిలకమువలెనున్న, కుట్టనాట్టుతిరుప్పులియూర్ - కుట్టనాడుదేశమందలి తిరుప్పులియూరులో, నిన్ఱ-వేంచేసియున్న, మాయప్పిరాన్ - ఆశ్చర్యభూతుండైన సర్వేశ్వరునియొక్క, తిరువరుళ్-కృపను, ఇవళ్-ఈపె, నేర్-చుట్టదాము-పొందినది. అన్ఱి - ఇట్లు కాకపోయినయెడల, ఇవళ్-ఈపెయందు, అమ్-నుందరమై, తణ్ - చల్లనైన, తుగూయ్-తిరుత్తుగాయి, కమగూల్ దల్ - పరిమళించుటకు, మఱ్ఱు-ఓర్ - వేఱొక, ఉపాయమ్-ఇల్లై - ఉపాయములేదు.

తా॥ ఓతల్లులారా! అతిసుందరమైన తిరుప్పులియూరులో వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతియొక్క యనుగ్రహము నీపై చక్కగాలభించినది. లేవయెడల యీ పెయందింత తులసీవాసనకూ కారణము లేదని. ౧౦.

‡‡ నేర్‌పట్టనిలై మూవులగుక్కుమ్ నాయగన్ నన్నడిమై*
నేర్‌పట్టొండర్‌కొండర్ తొండర్ కొణ్డాడుగోవళ్*శొల్
నేర్‌పట్టతమిళ్‌మాలై యాయిరత్తుళ్ళివై పత్తుమ్
నేర్‌పట్టార్‌వర్* నేర్‌పట్టార్ నెడుమాఱ్కడిమైశెయ్యవే. ౧౧.

అ॥ నిలై - సంపూర్ణమైన, మూవులగుక్కుమ్ - మూడులోకములకును, నేర్‌పట్ట - తగునైన, నాయగన్‌తన్ - స్వామియైన శ్రీయఃపతియొక్క, అడిమై - కైంకర్యమును, నేర్‌పట్ట - లభించిన, తొండర్ - భక్తులకు, కొండర్ - భక్తులైనవారికి, కొండర్ - భక్తులైనశ్రీవైష్ణవులకు, కొండ - భక్తులైన, కడగోవళ్ - నమ్మాళ్వార్లుసాందించిన, నేర్‌పట్టొళ్ - తగునైన శ్రీసూక్తిగల, తమిళ్‌మాలై - ద్రావిడశబ్దసందర్భరూపములైన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో నేరిశ, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, నేర్‌పట్టారవర్ - అభ్యసించినవారు, నెడుమాఱ్కు - సర్వేశ్వరునికి, అడిమైశెయ్య - కైంకర్యముచేయుటకు, నేర్‌పట్టార్ - తగినభాగ్యముగల వారగుదురు.

తా॥ భక్తిరోమణులైన నమ్మాళ్వార్లుప్రసాదించిన యీపదిపాశురముల నభ్యసించువారు స్వరూపానురూపమైన కైంకర్యమును లభింతురని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.
కీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

---

౧౦ - వ, తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక:— ఈతిరువాయ్‌మొళిలో, భాగవతశేషత్వమే ఐశ్వర్యకైవల్య భగవల్లాభములనెడి తక్కినపురుషార్థములకంటె మేలైనదని ప్రతిపాదించుచున్నారు.

‡‡ నెడుమాఱ్కడిమైశెయ్వే పో లవనై క్కరుదవఱ్పాల్*
తడుమాఱ్ఱమిల్లా తిక్కదిగళ్ ముఱ్ఱుమ్‌తవిర్‌ద్దశదిశ్‌నిన్ఱ్‌నాళ్*
కొడుమావినై యేనవనడియారడియే కూడుమిదువల్లాల్*
విడుమాఱెన్ఱ్‌పెన్ఱ్‌నోడు వియఞ్‌మూవులగుపెఱినుమే. ౧.

అ॥ నెడుమాఱ్కు - మిక్కిలిగొప్పవాడైన సర్వేశ్వరునికి, అడిమైశెయ్వోన్‌పోల్ - దాస్యమునుజేయువానివలె, అవనై - ఆసర్వేశ్వరుని, కరుద - తలంచినమాత్రములోనే, తుడుమాఱ్ఱమిల్లా - ప్రతిబంధకములైన, తిక్కదిగళ్ - దుఃఖజనకములైనయజ్ఞానాదిదోషములు, ముఱ్ఱుమ్ - ఆత్మనుండి, తవిర్‌ద్ద - నశ్వరంచకక్షేసి (కాకుండచెలియక పో), తవిర్‌ద్ద - విడిచిపోయిన, శదిర్ - విధమును, నిన్ఱ్‌నాళ్ - తలంచినరోజుల, అవన్ - ఆసర్వేశ్వరునియొక్క, అడియార్ - దాసులయొక్క,

అడిరేం - శ్రీపాదములనే, కూడుమిదుల్లార్ - పొందవలసినదిగల్ప, వియన్ - విశాలమైన, మూవులగు - మూడులోకములను, పెఱీనుమ్ - పొందినను, కొడుమూవినైయేన్ - తీవ్రమైన గొప్పపాపముగలనేను, విడుమూఉఎన్నదు - (భాగవతుల శ్రీపాదములను) విడుచుటయనుట, ఎన్ - ఎట్టిది? ఆన్దో - ఆయ్యో!

తా॥ సర్వేశ్వరునికి భక్తునివలె నేనునటించినప్పుడే నాయొక్క సకలదోషములును నశించి నవిగావు యట్టిభగవంతునికి భక్తులైన శ్రీవైష్ణవుల శ్రీపాదములనుపదలి త్రిలోకైశ్వర్యమునుగూడ నేనాశింపనని. ౧.

వియన్‌మూవులగు పెఱీనుమ్బోయ్ తాన్‌తానేయూనాలుమ్*
పుయల్ మేగమ్బోల్ తిరుమేనియమ్మాన్ పునై పూజ్క-ళ్గులడిక్కీళ్*
శెయమేయడిమైత్తలై నిన్రార్ తిరుత్తొళ్ వణఙ్గి*ఇనైమ్మైయే
పయనేయిన్బమ్ యాన్ పెఱ్ఱదుఉమోపావియేనుక్కే. ౨.

అ॥ వియన్ - విశాలమైన, మూవులగు - మూడులోకములను, పెఱీనుమ్ - పొందినను, పోయ్ - సంసారమును దాటిపోయి, తాన్‌తానే - తనను తానే యనుభవించినను (కైవల్యమును లభించినను), (ఆవి), పుయల్ - వర్షోన్ముఖమైన, మేగమ్బోల్ - మేఘమువలె, తిరుమేని - (శ్యామమైన) తిరుమేనుగల, అమ్మాన్ - సర్వేశ్వరునియొక్క, పునై - కట్టబడిన, పూ - పుష్పములను, కళ్గుల్ - వీగకడియమునుగల, అడిక్కీళ్ - శ్రీపాదములకింద (చేయుదగిన), శెయమే - స్వయంప్రయోజనమైన, అడిమై - దాస్యమునొయొక్క, తలై - పైభాగమందు, నిన్రార్ - ఉన్న, శ్రీవైష్ణవులయొక్క, తిరుత్తొళ్ - శ్రీపాదములను, వణఙ్గి - వంగి (ఆశ్రయించి) పావియేనుక్కు - పాపియైననాకు, ఇనైమ్మైయే - ఈలోకమందే, పయనే - పురుషార్థముగా, యాన్ - నేను, పెఱ్ఱదు - లభించిన, ఇన్బమ్ - సుఖమునకు, ఉఉమో - సమానమగునా?

తా॥ సర్వేశ్వరునియొక్క శ్రీపాదములయందు దనన్యప్రయోజనులై కైంకర్యము జేయుచున్న శ్రీవైష్ణవులయొక్క శ్రీపాదములనాశ్రయించి నేను లభించిన సుఖమునకు ఐశ్వర్యకైవల్య సుఖములుగూడ సమానంబులుకావని. ౩.

ఉఉమోపావియేను కిఞ్చిళగమూన్ఱుమడినిత్తై య*
శిఉమామేనినిమిర్ త్త వెఞ్శెన్దామరై క్కణ్ తిరుక్కుఱళ్*
నఉమామిరై నాణ్మలరడిక్కీళ్ ప్పుగుదలన్రి యవనడియార్*
శిఉమామనిశరాయెన్నైయూణ్డ రిఞ్జిరియవే. ౩.

అ॥ అవన్ - ఆవామనునికి, అడియార్ - శేషభూతులై, ఉఉ - (రూపమందు) చిన్న వారై, మా - (మహిమయందు) గొప్పవారైన, మనిశరాయ్ - మనుజోత్తములై, ఎన్నై -నన్ను, ఆణ్డార్ - పరిపాలించెడి శ్రీవైష్ణవులు, ఇఞ్జే - ఈలోకమందే, తిరియ - సంచరించగా, అన్ని - వారినివలె, ఇళ్వులగమూన్ఱుమ్ - ఈత్రిలోకములును, ఉడన్ - ఒకప్పుడే, నిలైయ - నిండి నట్లు, ఉఉ - చిన్నదై, మా - శ్లాఘ్యమైయున్న, మేని - తిరుమేనును, కిమిర్ త్త - పెంచిరక్షించి

డుము, ఎక్ - సాకుభోగ్యమై, శామరై - పద్మమువలెనున్న, కణ్ - నేత్రములుగలవాడునైన, తియక్కు-అళగ్ - శ్రీవామననియొక్క, మా - శ్లాఘ్యమై, నఱుమిరై - మిక్కిలిపరిమళించుచున్న, నాణ్మలర్ - అప్పుడువికసించిన పుష్పమువలెనున్న, అడిక్కీళ్ - శ్రీపాదములక్రింద, పుగుదల్ - ప్రవేశించుట, పావియేనుక్కు - పాపియైనాకు, ఊఱుమో - తగునా?

తా॥ సమస్తలోకములను గొలుచుటకై త్రివిక్రముడై పెరిగిన శ్రీవామననియొక్క శ్రీపాదముల నాశ్రయించుటకంటె వానినాశ్రయించిన శ్రీవైష్ణవుల నాశ్రయించుటయే మేలైనదని. 3.

ఇజ్జేతిరిన్దేఱ్కీళ్‌ముక్కుణ్ణై నిరుమానిలముణ్ణుమిళ్‌న్ద*
శెజ్జోల తప్పళవాయ్ చ్చెన్దామరైక్కణ్ణన్నమ్మా*
పొజ్జీళ్‌పుగళ్‌గళ్ వాయవాయ్ ప్పులన్గోళ్ వడివెయ్‌మన త్తదాయ్*
అజ్జేయ్‌మలర్‌గళ్‌కైయవాయ్ వళ్ళిపట్టోడవరుళీలే. ౪.

ఆ॥ ఇరుమా - గొప్పవిశాలమైన, నిలమ్ - భూమిని, ముణ్ - మునుపు, ఉణ్ణు - మ్రింగి, ఉమిళ్‌న్ద - (సృష్టికాలమందు) త్రక్కి-నవాడును, శెమ్ - ఎఱ్ఱనై, కోల త్త - అందమైయున్న, పవళమ్ - పగడమువండి, వాయ్ - ఆధరమునున్న, శెమ్ - ఎఱ్ఱని, శామరై - పద్మమువలెనున్న, కణ్ - నేత్రములనున్న గలవాడునైన, ఎన్నమ్మా - నాస్వామి, పొజ్జుఏీళ్ - మిక్కిలి పర్వియున్న, పుగళ్‌గళ్ - కల్యాణగుణములు, వాయవాయ్ - నోటిలోనున్నట్లును, పులన్‌గళ్ - (తనసౌందర్యముచే) ఇంద్రియముల నాకర్షించుచున్న, వడివు - తిరుమేను, ఎన్‌మనత్తదాయ్ - నామనస్సులోనున్నట్లును, ఆజ్ఞ - ఆసర్వేశ్వరునికి, ఏయ్ - తగునైన, మలర్‌గళ్ - పుష్పములు, కైయవాయ్ - చేతులోనున్నట్లును, వళ్ళిపట్టు - సశ్మార్గమందుండి, ఓడ - నడుచునట్లు, అరుళిల్ - కృపజేసియుండల, ఇజ్జే - ఈలోకమందు, తిరిన్దేఱ్కు - సంచరించుచున్న నాకు, ఎన్ ఇళ్ళుక్కుణ్ణు - ఏమిహీనతకలదు?

తా॥ మనోవాక్కాయములచే సర్వేశ్వరునికి సకలవిధకైంకర్యమును శ్రీవైష్ణవులు నివసించుచున్న రంగాలోకమందే జేయునట్లు సర్వేశ్వరుడు కటాక్షించియుండల యీలోకమందుండుటయొకకొఱతకాదని. ౮.

వళ్ళిపట్టోడవరుళ్ పెఱ్ఱు మాయక్కోలమలరడిక్కీళ్*
శుళ్ళిపట్టోడుమ్‌శుడర్ చ్చోదివెళ్ళ త్తిన్బమీదిరున్దాలుమ్*
ఇళ్ళిపట్టోడుముడలినిఱ్పిఱన్దు తళీరియూళ్‌కణ్ణు*
మెళ్ళిపట్టోడుమ్‌కినియముదమ్ నుగర్చ్చియుఱుమోముళ్ళుదుమే. ౫.

ఆ॥ వళ్ళిపట్టు - మంచిమార్గమందుండి, ఓడ - అదేవిధమునానడుచునట్లు, అరుళ్ - అనుగ్రహమున, పెఱ్ఱు - పొంది, మాయక్ - ఆశ్చర్యభూతుడైన సర్వేశ్వరునియొక్క, కోలమ్ - సుందరమైన, మలర్ - పుష్పమువలెనున్న, అడిక్కీళ్ - శ్రీపాదములక్రింద, శుళ్ళిపట్టు - చుడిగలిగి (పరిపూర్ణముగా), ఓడుమ్ - వ్యాపించియున్న, శుడర్ - కాన్తిగల, శోదివెళ్ళత్తు-మిక్కిలి తేజోరూపమైన పరమపదమందు, ఇన్బమీదు - ఆనన్దమానుభోంది, ఇరున్దాలుమ్ - ఉండినను, ముళ్ళుదుమ్ - తతిమపురుషార్థములను, ఇళ్ళిపట్టు - విహీనమై, ఓడుమ్ - నడుచుచున్న, ఉడలి

నిల్ - (మనుష్య) శరీరమందు, పిఱన్దు - జన్మించి, తన్ - తనయొక్క, పిఱ్ - కల్యాణగుణము లను, యాన్ - నేను, కఱ్ఱు - అభ్యసించి, మొళిపట్టు - శబ్దస్వరూపమై, ఓడుమ్ - ప్రవ హించుచున్న, కవియుముదమ్ - తిరువాయ్ మొళియనెడి యమృతమును, నుగర్చ్చి-ఆనుభవించు టకు, ఉఱుమో - ఒప్పునా ?

తా॥ భగవత్కటాక్షముచే శ్రీవైకుణ్ఠమునుబొంది నిత్యానన్దము ననుభవించినప్పటికిన్ని ఆదికూడ తిరువాయ్ మొళియొక్క ననుసంధానముచే గలిగిన సుఖమునకు సాటికాదేరదని. ౫.

నుగర్చ్చియుఱుమోమాయ్వులగిఱ్ పీడుపేఱుత్తఱ్ కేఱ్ప్ఱిల్ *
పుగర్చ్చెమ్ముగత్తళిఱట్ట పొన్నాళ్ళికైయెన్న మ్మాన్ *
నిగర్చ్చెమ్బట్టియెరివిళిగళ్ నీణ్డవశురరుయిరెల్లామ్ *
తగర్త్తుణ్డుళ్ళులుమ్పుట్వాగఱ్ పెరియతనిమాప్పగడిళ్.

ఆ॥ తన్ - తనకు, కేళ్ఱ్ ఇల్ - ఒప్పలేని, పుగర్ - తేజస్సుకలదై, శెమ్ముగత్త-ఎఱ్ఱని ముఖముగలదైన, కళిఱు - కువలయాపిడమును, అట్ట - సంహరించిన, పొన్ - సుందరమైన, ఆళ్ళి - సుదర్శనమును, కై - (శ్రీహస్తముందుగల, ఎన్ ఆమ్మాన్ - నాస్వామియు, నిగర్ - (రాక్షసజాతికి) తగుమైన, శెమ్ - ఎఱ్ఱని, పజ్గి - కేశములుగలవారును, ఎరి - జ్వలించుచున్న, విళిగళ్ - నేత్ర ములు గలవారునై, నీణ్డ - పొడుగైన, అశురరుయిరెల్లామ్ - అసురుల ప్రాణములనన్నింటిని, తగ ర్త్తు - పీడించి, ఉణ్డు - చంపి, ఉళ్ళులుమ్ - సంచరించుచున్న వాడును, పుళ్ - గరుత్మంతుని, పాగన్ - (వాహనముగా) నడిపించువాడుసైన శ్రీయఃపతియొక్క, పెరియ - ఆపరిచ్ఛిన్నమై, తని - అద్వితీయమై, మా - శ్లాఘ్యమైన, పుగళ్ - కల్యాణగుణములను, నుగర్చ్చి - ఆనుభ వించుటకు, మూవులగిన్ - మూడులోకములయొక్క, వీడు - సంహారమును, పేఱు - సృష్టియు, (సృష్టిసంహారక ర్తృత్వమును), ఉఱుమో - సమానమగునా ?

తా॥ భాగవత ముఖోల్లాసార్థముగా సర్వేశ్వరునియొక్క కల్యాణగుణముల ననుభవించి తిరువాయ్ మొళిని యభ్యసించుటకు త్రిలోకైశ్వర్యముకూడ సమానముకాదని. ౬.

తనిమాప్పగవిళియెట్టాన్ట్రుమ్ నిఱ్కుమ్బడియాత్తాఱ్తోన్ఱి *
మునిమాప్పిరమముదల్ విత్తా యులగమూన్ట్రుమ్ముళైప్పిత్త *
తనిమాత్తెయ్వత్తిరడికీళ్ పుగుదలన్ఱి యవనడియార్ *
ననిమాక్కలవియిన్బమే నాళుమ్వాయ్క్కనట్టిక్కొ.

ఆ॥ తని - నిరుపమానమై, మా - శ్లాఘ్యమైన, పుగళ్ - కీర్తి, ఎట్టాన్ట్రుమ్ - ఎల్లప్రదేశమును, నిఱ్కుమ్బడియా - నిలుచునట్లు, మాప్పిరమమ్ - పరబ్రహ్మమైన, తాన్ - తానను, ముని యాయ్- సఙ్కల్పముగలవాడై, ముదల్ - నిమిత్తకారణమై, విత్తాయ్ - ఉపాదానకారణమై, తోన్ఱి - అవతరించి, ఉలగమూన్ట్రుమ్ - మూడులోకములను, ముళైప్పిత్త - సృజించిన, తని-అద్వితీయమై, మా తెయ్వమ్ - పరదేవతయైన శ్రీమన్నారాయణునియొక్క, తిరు - చిగురుపంటి, అడికీళ్ - శ్రీపాదములక్రింద, పుగుదల్ అన్ఱి - ప్రవేశంచక, అవనడియార్ - ఆసార్వేశ్వరునికి దానుసైన శ్రీవైష్ణవులయొక్క, ననిమా - మిక్కిలిశ్లాఘ్యమైన, కలవియిన్బమే - సంశ్లేషసుఖమే, నాళుమ్ - ప్రతిదినమును, నట్టిక్కొ - మనసు, వాయ్క్క - లభించవలెను.

శా॥ స్వయంపురుషార్థమైన భగవదనుభవము సాకులదు. భాగవతులతో సంశ్లేషించివారి ప్రీత్యర్థమై చేయుచున్న భగవదనుభవమునే నేనెల్లప్పుడును లభించవలయునని కోరుచున్నానని.

నాళుమ్‌వాయ్‌క్క-నట్టుక్కు నళిర్ నీర్‌క్కడలై ప్పడై త్తు*తర్
కాళుమ్‌తోళుమ్‌ముడిగళుమ్ శమనిలాదపలపరప్పి*
నీళుమ్‌పడర్ పూఙ్క-ఱ్పగళ్‌క్కావుమ్ నిఱైవన్నాయిర్ *కిర్*
కోళుముడై యుమణిమలై పోల్ కిడన్దార్‌తమర్‌గళ్‌కూట్టమే. ౮.

అ॥ నళిర్ - చల్లనైన, నీర్ - జలముగల, కడలై - సముద్రమును, పడైత్తు - సృజించి, తన్ - తనయొక్క, శమన్ ఇలాద - ఒప్పలేనివై, చల - అనేకములైన, కాళుమ్ - తిరువడికళ్ళ నున్ను, తోళుమ్ - భుజములనున్ను, ముడిగళుమ్ - శిరస్సులనున్ను, పరప్పి - అంతటవ్యాపించు నట్లుచేసి (అనేకహస్త పాదాదులుగలవాడై యవతరించి), నీళుమ్ - పెరిగియు, పడర్ - వ్యాపించియు నున్నవై, పూ - పుష్పములుగలదైన, కల్పగక్కావుమ్ - కల్పవృక్షములయొక్క తోటనున్ను, నిఱై - కిరణములచే నిండిన, కాయిర్ కిన్ - సూర్యునియొక్క, పల - అనేకమైన, కోళుమ్ ఉడైయ - తేజస్సునున్నుగలదైన, మణిమలై పోల్ - రత్నమయమైన పర్వతమువలె, కిడన్దాన్ - పవ్వళించిన శ్రీయఃపతియొక్క, తమర్ గళ్ - భక్తులైనభాగవతులయొక్క, కూట్టమ్ - సమూహము, నాళుమ్ - ప్రతిదినమును, నణ్ణుక్కు - మనకు, వాయ్‌క్క - (సేవించునట్లు) లభించును గాక.

శా॥ మహాజలమును సృజించి యవ్వట యనేకదివ్యావయవములుగలవాడై పవ్వళించియున్న శ్రీమన్నారాయణునికి దానులైన శ్రీవైష్ణవులను సేవింపవలయుననియే నేనాశించుచున్నానని.

తమర్ గళ్ కూట్టవల్వినైయె నాళుమ్ శెయ్యుమ్‌కదుమూర్ త్తి*
అమర్‌కొళ్ శక్రిశఙ్కువాళ్ విల్ తణ్డాదిపల్ వడైయాన్*
కుమరన్ కోలవై ఞాలత్తు నేళ్ శాదై కోదిలడియార్‌తమ్*
తమర్‌గళ్‌తమర్‌గళ్‌తమర్‌గళాక్ కదిరేవాయ్‌క్క-తమియేఱ్కే. ౯.

అ॥ తమర్ గళ్ కూట్టమ్ - శ్రీవైష్ణవబృందమునకు సంభవించెడి, వల్‌వినైయె - క్రూరమైన విరోధమును, నాళ్‌మ్‌శెయ్యుమ్ - నశింపజేయుచున్న, కదుమూర్ త్తి - వానుదేవ సఙ్కర్షణాని రుద్ధప్రద్యుమ్నులనెడి నాలుగు విధములుగావతరించినవాడును, అమర్‌కొళ్ - యుద్ధోన్ముఖమైన, ఆళి - సుదర్శనము, శఙ్గు - పాంచజన్యము, వాళ్ - వజ్రము, విల్ - శార్ఙ్గము, తణ్డు - కౌమోదకి, ఆది - ఇవి మొదలుగాగల, పల - అనేకములైన, పడైయాన్ - ఆయుధములుగలవాడును, కుమరన్ - నిత్యయౌవనవంతుండును, కోలమ్ - సుందరుడై, విఞ్ఞై - పుంచబాణములుగలవాడైన, కేళ్ - మన్మథునికి, శాదై - తండ్రియుగాని సర్వేశ్వరునికి, కోదిల్ - దోషము లేని (అనన్యప్రయోజనులైన), అడియార్ తమ్ - దాసులయొక్క, తమర్‌గళ్ తమర్‌గళ్ తమర్‌గళాక్ - దాసదానులకు దానులుకావడమునెడి, కదిర్ - ప్రపుల్లత్వమును, తమియేఱ్కు - (తనసంసారమందు) ఒంటరిగానున్న నాకు, వాయ్‌క్క - కలుగును గాక.

శా॥ శఙ్ఖచక్రాద్యనేకదివ్యాయుధములనుధరించి యాశ్రితవిరోధులనుశమింపజేయుచున్న శ్రీమన్నారాయణునికి చరమావధిదాసుండనైనావడమునెడి చరమపురుషార్థమునే కోరుచున్నానని.

వాయ్‌క్క-తమియే ఊళ్‌గిదోఊళియూళి*మాళాయామ్
పూంకోళ్ మేసినాన్గుతోళ్ పొన్నాళ్‌శ్శెక్కై-యెన్నమ్మాన్*
నీక్క-మిల్లావడియార్‌ద మ్మడియారడియారడియారెమ్
కోక్కళ్*అవర్ క్కే-కుడిగళాయ్‌చ్చెల్లుమ్ నల్లకోట్పాడే. ౧౦.

ఆ॥ ఊ - శ్లాఘ్యమైన, కాయామ్బూంకోళ్ - కెల్లుపుష్పముయొక్కవర్ణముగల, మేని-తిరుమేనునున్ను, నాన్గుతోళ్ - నాలుగుభుజములనున్ను, పొన్ - అందమైన, ఆళి - సుదర్శన మును ధరించిన, శ్రీ - శ్రీవత్సమనుమున్నగల, ఎన్ అమ్మాన్ - నాస్వామిని, నీక్క-మిల్లా - విశ్లేషించని, అడియార్‌కెమ్ - దానులకు, అడియారడియారడియార్ -దాసదానులయొక్క దానులు, ఎమ్‌కోక్కళ్ - మనకుస్వామలు; అవర్ క్కే - వారికే, కుడిగళాయ్ - దాసకులమై, శెల్లుమ్ - నడుచుచున్న, నల్లకోట్పాడు - మంచిపురుషార్థము, తమియేఊళి - అద్వితీయుండైనశాకు, ఊళితోఊళి - ప్రతికల్పములయందున్న, ఊళి-ఎల్లప్పుడును, వాయ్‌క్క-కలుగునుగాక.

తా॥ వ్యామవిగ్రహుండై, చతుర్భుజుండై, చక్రధరుడైన శ్రీమన్నారాయణునికి చరమావధి దానులైనవారే శాకుమ నాకులమనకును ప్రాప్యులైయుండవలయునని ప్రార్థించుచున్నాను.

నల్లకోట్పుట్టులగళ్గిళ్ మూన్ట్రినుళ్ళుమ్‌తా-నిశైన్ద*
అల్లిక్క-మలక్కణ్ణనై యన్దణ్‌కురుగూర్ చ్చడగోపన్*
శొల్లప్పట్టవాయిరత్తు ళివై యుమ్‌పత్తుమ్‌వల్లార్‌గళ్*
నల్లపదత్తాల్ మునై వాళ్వార్ కొండ-పెడ్డిర్ మక్కళే. ౧౧.

ఆ॥ నల్లకోట్పాడు - మంచివ్యవసగల, ఊలగళ్గిళ్ మూన్ట్రినుళ్ళుమ్ - లోకములు మూడింటి లోను, తాన్ - తాను, నిశైన్ద - వ్యాపించి నిండినవాడును, అల్లి - వికసించియున్న, కమలమ్-చద్మమువంటి, కణ్ణనై - శ్రేత్రములుగలవాడునైన శ్రీమన్నారాయణునివిషయమై, అమ్ - నున్ద రమై, తణ్ - చల్లనైన, కురుగూర్ - కురుకాపురికి స్వామియైన, శడగోపన్ - నమ్మళ్వార్లు, శొల్లప్పట్ట - పాదించిన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలోకేరిన, ఇవైయుమ్‌పత్తుమ్ -ఈ పది పాశురములను, వల్లార్‌గళ్ - అధ్యయనించువారు, కొండ - తాము స్వీకరించిన, పెడ్డిర్ మక్కళ్ - దారపుత్రాదులతోఁగూడ, నల్లపదత్తాల్ - (భాగవతశేషత్వమనెడి) మంచిమార్గమునే, మునై - గృహస్థాశ్రమమందుండి, వాళ్వార్ - సుఖముగాజీవించుదురు.

తా॥ పర్వేశ్వరుని విషయమై నమ్మళ్వార్లు ప్రసాదించిన తిరువాయ్‌మొళులలో కేరిన ఈ పదిపాశురముల నధ్యయనించువారు సపరివారముగా భాగవతులకు శేషపడియుందురని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.
జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్

౯–పది, సంపూర్ణము.

ఇదివఱకు తిరువాయ్‌మొళులు లెనబడియింటికి పాశురములు ౯౨౩

౯–వ, పత్తు, ౧–వ, తిరువాయ్‌మొళి

అవతారిక :—ఈ తిరువాయ్‌మొళిలో, సోపాధిక బంధువులైనభార్యా పుత్రాదులనువదలి మనకుప్రాప్యుడును ప్రాపకుడును నిరుపాధిక సకలవిధబంధువులైన శ్రీయఃపతిని యాశ్రయించుడి యని చేతనుల కిపదేశించుచున్నారు

కొణ్డెపెణ్డిర్‌మక్కళ్‌కుఱ్ఱార్ శుఱ్ఱత్తవర్‌పిఱరుమ్*
కణ్డ్రోదుమపట్టదల్లాల్ కాదల్‌మగ్ నీయాదుమిల్లై*
ఎణ్డిశైయుమ్‌కీళ్‌ముమ్‌మేలుమ్ ముఱ్ఱుమవుముణ్డుపిరా*
తొణ్డరోమాయుయ్యల్లా లిల్లై కణ్డీర్ తుణైయే. ౧.

ఆ॥ కొణ్డ - (బంధువులనిమనము) స్వీకరించిన (తలంచిన), పెణ్డిర్ - భార్యలును, మక్కళ్ - పుత్రులును, ఉఱ్ఱార్ - బంధువులును, శుఱ్ఱత్తవర్ - జ్ఞాతులును, పిఱరుమ్ - తక్కిన భృత్యాదులును, కణ్డ్రోదుమ - మూచినప్పుడే, పట్టదల్లాల్ - స్నేహించియుండడముతప్ప, మగ్ నీయాదుమ్ - మఱియొక (చూడని) సమయమందు, కాదల్ - స్నేహము, యాదుమ్ - ఎంతమాత్రమును, ఇల్లై - లేదు (గాన), ఎణ్‌దిశైయుమ్ - అష్టదిక్కులయందును, కీళ్‌ముమ్ - అధో లోకములయందును, మేలుమ్ - ఊర్ధ్వలోకములయందును (ఉన్న), ముఱ్ఱుమవుమ్ - సమస్తప్రాణులను, ఉణ్డు - (మింగి (తనయుదరమందుంచుకొని రక్షించిన), పిరాన్ - ఉపకారకుడైన సర్వేశ్వరునికి, తొణ్డరోమాయ్ - భక్తులమై, ఉయ్యల్లాల్ - ఉజ్జీవించుటతప్ప, తుణై - (వేఱు) సహాయము, ఇల్లైకణ్డీర్ - లేదనుమీ.

తా॥ ఓచేతనులారా! మీకాపత్తు సంభవించినఎడల మీభార్యాపుత్రాదులెవ్వరు నొదగరు గాన వారిని వదలి ఆపద్బాంధవుడైన సర్వేశ్వరునిసే యాశ్రయించి యుజ్జీవించుడియని. ౧.

తుణైయుమ్‌శార్వుమాగువార్‌పోల్ శుఱ్ఱత్తవర్‌పిఱరుమ్*
అణైయవన్నవాక్కముణ్డే లట్టెగళ్‌పోల్‌శువైప్పర్*
కణైయొన్రాలేయ్‌ర్ మరమువెయ్‌ద వెజ్‌క్కార్‌ముగిలై*
పుణైయెన్రుయ్యప్పోగిలల్లా లిల్లైకణ్డీర్ పొరుళే. ౨.

ఆ॥ తుణైయుమ్ - సహాయభూతులును, శార్వుమ్ - రక్షకులును, ఆగువార్‌పోల్ - అయ్యెడివారువలెనున్న, శుఱ్ఱత్తవర్ - జ్ఞాతులును, పిఱరుమ్ - తక్కినబంధువులును, ఆణైయవన్న - కమచేతికందదగిన, ఆక్కమ్ - ప్రయోజనమును, ఉణ్డేల్ - ఉన్నయెడల, ఆట్టెగళ్ పోల్ - జలశలభలై, శువైప్పర్ - పావమునీయుదురు (ధనములనపహరించుదురు). కణైయొన్రాలే - ఒకకారణము చేత, ఏఱ్ఱ మరమ్ - సప్తసాలవృక్షములను, ఎయ్‌ద - కొట్ట, ఎమ్ - మనకు, (విశ్వాసముజేయ దగిన), కార్‌ముగిలై - కారుమేఘమువంటి స్వభావముగల (శ్రీయఃపతిని, పుణైయెన్రు - రక్షకుడని (తలచి), ఉయ్యప్పోగిలల్లాల్ - ఉజ్జీవించవలయుచేతప్ప, పొరుళ్ - (మఱియొకరినియాశ్రయించుటచే) ప్రయోజనము, ఇల్లై - లేదు.

తా॥ మీబంధువులు మీవద్ద ధనమున్నవఱకు మిమ్ములను గాపాడువారువలెనుండి మీధన ములనపహరించి తరువాత మిమ్ములను ఒడిచిపెట్టి పోదురుగావ వారినిమ్మిక అపద్బాంధవుఁడైన శ్రీరామునిసే యాశ్రయించి ఉజ్జీవింపుడియని. ౨.

పొరుళ్ కైయుడ్డాయ్ చ్చెల్లక్కాణిల్ పోగ్ గియెన్నేగ్ కైవరర్*
ఇరుళ్ కొళ్తున్బత్తినై క్కాణిల్ ఎన్నేయెన్బారుమిల్లై*
మరుళ్ కొళ్శెయ్గై యశూరర్ మఱ్ఱ వడమదురై ప్పిఱన్దాట్కు*
అరుళ్ కొళాళాయుయ్యిలల్లా లిల్లై కణ్డీరరణే. ౨.

అ॥ కై - చేతులో, పొరుళ్ ఉడ్డాయ్ - ధనముండి, చెల్ల - నడమూడుచున్నదాకిని, కాణిల్ - చూచినయెడల, పోగ్ గియెన్ను-నీవు శ్రేమముగా నుండవలయునని, ఏత్తి - స్తోత్రము జేసి, ఎఱ్ఱువర్ - లేచినిలచెడుదురు. ఇరుళ్ కొళ్ - అజ్ఞానమును గలుగజేయుచున్నదియు, తున్బత్తు - దుఃఖమును గలుగజేయుచున్నదియునైన, ఇన్బై - దారిద్ర్యమును, కాణిల్ - చూచిన యెడల, ఎన్నేయెన్బారుమ్ - అయ్యోఅనువారుకూడ, ఇల్లై - లేరు. మరుళ్ కొళ్ - (లోకులను) భ్రమింపఁజేయుచున్న, శెయ్గై - వ్యాపారముగల, ఆశురర్ - అసురులు, మఱ్ఱ - నశించునట్లు, వడమదురై - ఉత్తరమందున్న మధురానగరమందు, పిఱన్దాట్కు - అవతరించిన శ్రీకృష్ణునికి, అరుళ్ కొళ్ - కృపాపాత్రమైన, ఆళాయ్ - దాసుఁడై, ఉయ్యిలల్లాల్ - ఊజ్జీవించుటకొఱకు, అరణ్ - (వేఱు) రక్షకము, ఇల్లైకణ్డీర్ - లేదునుమీ.

తా॥ మీబంధువులు లాభమున్నవఱకు మీవద్దనేయుండి మీకాపత్తు వచ్చినప్పుడు మిమ్ములనెంతమాత్రము కనికరించరు గాన వారిని వదలి అపద్బాంధవుఁడైన శ్రీకృష్ణుని యాశ్ర యించి యుజ్జీవింపుడియని. ౩.

అరణమావర్ ప్పిరాలై క్కైనెన్నెక్కప్పట్టార్*
ఇరణ్డొణ్డుతేప్పరావ రిన్నియిట్టాలుమగ్గదే*
వరుణిత్తెన్నే వడమదురై ప్పిఱన్దవర్ వణ్పుగఴ్ప్*
శరణెన్ఱయ్యప్పోగిలల్లా లిల్లై కణ్డీర్ శదిరే. ౩.

అ॥ అరణ్ ప్పిరాలైక్కు - ద్రవ్యములేనప్పుడు, అరణమావర్ - రక్షకులగుదురు, ఎన్నైన్ఱు - అనిపలుమాఱాలోచించి, అనైక్కప్పట్టార్ - వశీకరింపఁబడినవారు, ఇరణమ్కొణ్డ - అబ్బువిచ్చి తీసికొనినవారువలె, తేప్పరావర్ - తుచ్ఛులగుదురు (సమయమునకొదగరు). ఇన్నియిట్టాలుమ్ - (వారు) చచ్చిపోయినను, ఆగ్గదే - ఆంతయే. వరుణిత్తు-(సంసారులను) వర్ణించి, ఎన్నే - ఏమి ప్రయోజనము? వడమదురై - ఉత్తరమందున్న మధురానగరమందు, పిఱన్దవర్ - అవతరించిన(శ్రీకృ ష్ణునియొక్క, వణ్ పుగఴ్ప్ - కల్యాణగుణమాలే, శరణ్ ఎన్ఱు - రక్షకములనియనుసంధించి, ఉయ్యప్పోగిలల్లాల్ - ఊజ్జీవించిపోవలసినచో తప్ప, శదిర్ - మంచియుపాయము, ఇల్లైకణ్డీర్ - లేదునుమీ.

తా॥ మనకాపత్తువచ్చినప్పుడు కాపాడుదురని కావలసిన ధనములనిచ్చి యనుసరించినను వారు ఆధనమును దీసికొని యాపత్సమయమందు విడిచిపెట్టియే పోదురుగావ వారినివదలి, నిర్హేతుక కృపచేత నవతరించిన అపద్బాంధవుఁడైన శ్రీకృష్ణునిదే యాశ్రయించుటయని. ౪.

శరీరమెన్నడైన్ శ్రాంతమే శమ్మతిస్తా మొయ్యారీర్*
మదురపోగమ్‌తుల్ ప్రవరే వై గిమల్ భోస్టుఱువర్*
అదిర్‌కొళ్ శెయ్‌గై యశూరర్ మజ్ఞ వడమదురై ప్పిఱన్దాఱ్కు*
ఎదిర్‌కొళాళాయుయ్యల్లా లిల్లై కణీరిన్బమే. ౪.

ఆ॥ శదిరమ్ - మంచిఉపాయముగలవారము, ఎన్ఱ - అని, శమ్మై - తమను, శామ్ - శామే, శమ్మదిత్తు - సమ్మతిచేసికొని, ఇన్ - మధురమైన, మొయ్యారీర్ - మాటలుగల స్త్రీల తోగూడ, మదురమ్ - సుఖకరమైన, పోగమ్ - సంభోగాదులను, తుయ్ ప్రవరే - అనుభవించిన వారే, వైగి - కొంతకాలముగడచినతరువాత, మఱ్ భోన్ఱ - వేఱొకటివి (అవమానమును), ఉఱువర్ - పొందుదురు. అదిర్‌కొళ్ - లోకమదురనట్లు, శెయ్‌గై - వ్యాపారములగల, ఆశూరర్ - ఆసురులు, మజ్ఞ - నశించునట్లు, వడమదురై - ఉత్తరమధురానగరమందు, పిఱన్దాఱ్కు - అవతరించిన శ్రీకృష్ణునికి, ఎదిర్‌కొళ్ - ఆభిముఖ్యముగా, ఆళాయ్ - దాసులై, ఉయ్యుమల్లాల్ - ఉజ్జీవించుటతప్ప, ఇన్బమ్ - సుఖము, ఇల్లైకణీర్ - లేదుసుమీ.

తా॥ యీవనవంతులును ధనవ్యూఢులునైనవారు మిక్కిలి గర్విష్ఠులైయుండి స్త్రీలతోసుఖమనుభవించి యీవనమును ధనమును నశించినప్పుడు ఆస్త్రీలచేతనే గొప్ప తిరస్కారమును బొందుదురుగాన వారినివదలి నిరుపాధికబంధువైన శ్రీకృష్ణుని యీశ్రద్ధించి సుఖించుడియని. ౫.

ఇల్లై కణీరిన్బమన్దో ఉళ్ళదునినై యాదే*
తోల్లై యూళ్‌గళిత్తనై వర్ తోన్ఱిక్కుత్తోఱ్ఱిన్దార్*
మల్లై మూదూర్ వడమదురై ప్పిఱన్దవ్ వణ్‌పుగళ్*
శొల్లి యుయ్యప్పోగిలల్లాల్ మఱ్ భోన్ఱి లై శురుక్కే. ౬.

ఆ॥ ఇన్బమ్ - (వేఱు) సుఖము, ఇల్లైకణీర్ - లేదునుమీ. ఆన్దో - అయ్యో! ఉళ్ళదు - భరతీశయానన్దరూపమైయున్న భగవత్స్వరూపమును, నినైయాదే - తలంచుక, తోల్లైయూళ్‌గళ్ - ప్రాచీనులైన, ఎత్తనైవర్ - ఎందరో, తోన్ఱి - జన్మించి, కళిత్తుత్తోఱ్ఱిన్దార్ - వశించిరి. మల్లై - భగవత్సంబంధమునొడిపంపత్తుగల, మూదుఱూర్ - అనాదినగరమైన, వడమదురై - ఉత్తరమథుర యందు, పిఱన్దవన్ - అవతరించిన శ్రీకృష్ణునియొక్క, వణ్ పుగళ్ - కల్యాణగుణములనే, శొల్లి - అనుసంధించి, ఉయ్యప్పోగిలల్లాల్ - ఉజ్జీవించుటతప్ప, మఱ్ భోన్ఱు - వేఱొకటి, శురుక్కు - సంక్షిప్తముగా చెప్పతగినది, ఇల్లై - లేదు.

తా॥ నిరతిశయపురుషార్థమైన భగవత్స్వరూపము నెఱుంగక ముందనేకమంది వశించిరి మీరు వట్టుకాకుండ ఆశ్రితరక్షణార్థమై యవతరించిన శ్రీకృష్ణుని కల్యాణగుణముల ననుసంధించి యుజ్జీవించుడి. అంతకంటె వేఱుపాటుమేలేదని. ౭.

మఱ్ భోన్ఱి లై శురుక్కొన్నోమ్ మానిల త్తెవ్వయిర్‌క్కుమ్*
శిఱ్ ఱివ్వేళ్వికిన్బ్పెయ్దుమైయుమ్ కణీర్‌గళన్దో*

కుఱ్ఱమన్నెఱ్ఱల్ పెఱ్ఱతాయల్ వడమదురై పిఱందార్*
కుఱ్ఱమిల్ శీర్ కణ్ణ నివైగల్ వాఴ్ దల్ కణ్డీర్ కుణమే. ౭.

ఆ॥ మఱ్ఱొన్ఱిలై - వేఱొక ఉపాయము లేదు. తురుజ్చిచ్చొన్నేమ్ - సంగ్రహముగా చెప్పితిమి మానిలత్తు - గొప్పభూమియందలి, ఎవ్వయిర్క్కుమ్ - సకలప్రాణులకును, శిఱ్ఱ పేఱ్ఱా - ఆయాసపడవలదు. శిన్దిప్పే - తలంపుమాత్రమే, ఆమైయుమ్ - చాలును, కణ్డీర్ గళ్ - చూచితిరికదా (ఇది ప్రసిద్ధముకదా)? అన్రో - (దీనిని తెలిసికొనకయుండుట) దుఃఖజనకముగా నున్నది. కుఱ్ఱమన్ఱ - (దీనికి ఫలముసిద్ధించకపోయినను) దోషముకాదు. ఎఱ్ఱెన్ - మాకార్య్యన్న భవ్యుడై, పెఱ్ఱ ఆతాయన్ - గోవులను రక్షించినగొల్లవాడై, వడమదురై - ఉత్తరమధురా పురియందు, పిఱన్దాన్ - ఆవతరించిన శ్రీకృష్ణునియొక్క, కుఱ్ఱమిల్ - దోషములేని, శీర్ - కల్యాణగుణములను, కఱ్ఱు - అధ్యసించి, వైగల్ - ప్రతిదినమును, వాఴ్ దల్ - జీవించుట, కుణమ్ కణ్డీర్ - స్వరూపానురూపమైనదినుమీ.

శా॥ ఓచేతనులారా! సర్వేశ్వరునియొక్క స్మరణమే సకలపురుషార్థములనిచ్చును. దీని కధికారి నియమములేదు. ఏమియు శ్రమమును లేదు. దీనితో సమానమైన మఱియొక్క ఉపాయ మునులేదు. దీనికి ఫలమప్పుడే సిద్ధించకపోయినను స్వరూపానురూపమైనదిగాన వానికల్యాణ గుణములనే యెల్లప్పుడు ననుసంధించియుజ్జీవించుడియని. ౭.

వాఴ్ దల్ కణ్డీర్ కుణమిదన్రో మాయవనడిపరవి*
పోఴ్ దుపోగవుళ్ళిఱుక్కుమ్ పున్మైయిలాదవర్ క్కు*
వాఴ్ తుమ్మైయా వడమదురై పిఱన్దవ్ వణ్ పుగఴ్మే*
వీఴ్ తుమ్మైయాయ్ నీమిదనిల్ యాదుమిల్లై మిక్కదే. ౮.

ఆ॥ వాఴ్ దల్ - (భగవద్గుణములననుసంధించుచు) ఉజ్జీవించడమనెడి, ఇదు - ఇది, కుణమ్ - స్వరూపానురూపము. కణ్డీర్ - ఇది ప్రసిద్ధమనుమీ. అన్రో - ఆయ్యో! మాయవన్ - ఆశ్చర్యభూతుండైన సర్వేశ్వరునియొక్క, అడి - శ్రీపాదములను, పరవి - ప్రోత్రముజేసి, పోఴ్ దుపోగ - కాలమునుబోగొట్టవలయునని, ఉళ్ళికిఱుక్కుమ్ - అధ్యవసాయముగలవారై, పున్మై - స్వార్థపరతయనెడిహీనత, ఇలాదవర్ క్కు - లేనివారైన అవశ్యప్రయోజనులకు, వాఴ్ తుమ్మైయా - ఉజ్జీవనహేతువై, వడమదురై - ఉత్తరమధురయందు, పిఱన్దవన్ - ఆవతరించిన శ్రీకృష్ణునియొక్క, వణ్ పుగఴ్ - కల్యాణగుణములను, వీఴ్ - ఆశపడతగిన, తుమ్మైయా - సహాయముగాజేసికొని, నీమిదనిల్ - నడుమచున్న దీనికంటె, మిక్కదు - మేలైనది, యాదుమిల్లై - ఏదియులేదు.

శా॥ అవశ్యప్రయోజనులై భగవద్గుణములచే కాలక్షేపము జేయువారికంటె మధురాపురి యందవతరించిన శ్రీకృష్ణునియొక్క గుణానుభవమునకంటె మేలైన పురుషార్థమేదియులేదని. ౮.

యాదుమిల్లై మిక్కదని లెన్నిదు కరుది*
కాదుమెయ్యవాగూఱై మెయ్దు కడై ముఱ్ఱి వాఴ్ త్తియుమ్బోయ్*

మాతుగిలిగొడిగొళ్ మాడ వడమదురై ప్పిఱన్ద*
తాదుశేర్ తోళ్ కణ్ణన్ల్లా లిల్లై కణ్డీర్ శరణే. ౯.

అ॥ ఆదనిల్ - అంతకంటె, మిక్కు - మేలైనది, ఆదుమిల్లై - ఏదియూలేదు, ఎన్నెన్ల - అనిపలంతూఱుచెప్పి, ఆదువే - (తనకుతోచిన యేదో ఒక) దానినే, కరుది .. రత్నకముగాతలంచి, తాదుశెయ్వాన్ - చెప్పినపెద్దదిగాజేసికొని, తూదైశెయ్‌దు - (ముందున్నయోగ్యతను) పోగొట్టుకొని, కడై - అల్పమై, ముయావాళ్ర్కైక్కాయమ్ - మానుపడినుంచియున్న సంపత్తుగూడ, పోమ్ - పోగొట్టుకొనుదురు. మా - శ్లాఘ్యమైన, తుగిలిన్ - వస్త్రములయొక్క, కొడిగొళ్ - ధ్వజములుగల, మాడమ్ - మేడలచేనిండియున్న, వడమదురై - ఉత్తరమధురయందు, పిఱన్ద - అవతరించినవాఁడును, తాదుశేర్ - మూలతోశేరియున్న, తోళ్ - భుజములుగలవాఁడునైన, కణ్ణన్ల్లాల్ - శ్రీకృష్ణునికంటె, శరణ్ - వేఱొకరక్షకము, ఇల్లైకణ్డీర్ - లేదనుమీ.

తా॥ దేవతాంతరములను భజించువారు ముంగొన్ని ఐశ్వర్యమునుగూడపోగొట్టుకొని యాసక్తమును బొందుదురుగాన మఱకు శ్రీకృష్ణునికంటె మఱియొకరక్షకములేదని. ౯.

కణ్ణన్ల్లాలిల్లై కణ్డీర్ శర ణందనిక్కివ్వన్దు*
మణ్ణిన్ పారమ్‌నీక్కు దఱ్కు వడమదురై ప్పిఱన్దాన్*
తిణ్ణమానుమ్ముడై మెయుణ్డే లవనడిశేర్ త్తుయ్‌మ్మినో*
ఎణ్ణవేణ్డానుమ్మాదు మవనన్ని మఱ్ఱిలై యే. ౧౦.

అ॥ కణ్ణన్ల్లాల్ - శ్రీకృష్ణునికంటె, శరణ్ - వేఱొకరక్షకము, ఇల్లైకణ్డీర్ - లేదనుమీ; ఆదు - ఆకొడి యాయర్థమును, నిఱ్కి - నిలుపుటకును, మణ్ణిన్ పారమ్ - భూభారమును, తీక్కు - దఱ్కు - పోగొట్టుటకును, వడమదురై - ఉత్తరమధురయందు, వన్దు - వచ్చి, పిఱన్దాన్ - అవతరించెను. ముమ్ముడైమై - మిక్కుసొమ్ము, ఉణ్ణిల్ - ఉన్న గొడల, అవనడి - వానిశ్రీపాదముల యందు, తిణ్ణమా - దృఢముగా, శేర్ త్తుయ్‌మ్మినో -సమర్పించియుజ్జీవించుడి; ఎణ్ణవేణ్డా -(ఇందుకు) సందేహింపవలదు. అవనన్ని - అనన్యశ్యరునిదేతప్ప, మఱ్ఱిలై - ఇఁకను, నుమ్మాదు ఆదుమ్ - మీది యేపనుప్పులును, ఇల్లై - లేదు.

తా॥ తానే రక్షకుడనొడి మాటను స్థాపించుటకై యవతరించి భూభారమును బోగొట్టిన శ్రీకృష్ణునిశ్రీపాదములయందు మీదియని భ్రమించిన పదార్థములన్నింటిని వానిదియని తలంపుతో గూడ సమర్పించి యాశ్రయించుడియని. ౧౦.

ఆదుమిల్లై మఱ్ఱవని శ్శెన్ఱదువేతుణిన్దు*
తాదుశేర్ తోళ్ కణ్ణనై క్కుఱుగూర్ చ్చడగోపన్ శొన్న*
తీదిలాదవొణ్ తమిళ్ గళివై యాయిరత్తుళిప్పత్తుమ్*
ఓదవల్లపిరాక్కళ్ నమ్మై యాళుడైయార్ గళ్ పణ్డే. ౧౧.

అ॥ ఆదనిల్ - ఆశ్రయంపతికంటె, మఱ్ఱిలై - వేఱొకరక్షకము, ఆదుమ్ - ఎదియు, ఇల్లై - లేదు. ఎన్నదువే - ఆనెడియర్థమాసే, తుణిన్దు - అధ్యవసించి, తాదుశేర్ - మూలతోశేరియున్న,

తోళ్ - భుజములుగల, కణ్ణన్ - శ్రీకృష్ణునివిషయమై, కురుగూర్ నెడుమారన్ - తిరునగరియందు వేంచేసియున్న నమ్మళ్వార్లు, తొన్న - పాడించినవియు, తీదుఇలాద - దోషములేనివియు, ఒణ్ - సుందరమైనవియు, తమిళ్ గళ్ - ద్రావిడభాషాసూచములైనవియునైన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలోచేరిన, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, ఓదవల్ల - అధ్యయనముజేయుదగిన, పిరాక్కళ్ - ఉపకారులు, నమ్మై - మనలను, పణ్ణి - మనుపే, ఆళుడైయార్ గళ్ - దాసులుగా గలవారు.

తా॥ శ్రీయఃపతియే రక్షకుడని నమ్మిన నమ్మళ్వార్లుసాడించిన ఈ పదిపాశురముల నధ్యసించువారే మనకు పరమప్రాప్యులని. ౧౧.

అళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్

ఈయర్ తిరువడిగళే శరణమ్

—ఃఃః

తా॥ తిరుప్పుళిఱ్ఱుడియందు భవ్యించిన ప్రీయఃపతీ ! చిరకాలముగా నీకును పిరాట్టికిని కృపాపాత్రులై దివ్యదేశములయందు కైఙ్కర్యముచేయుచున్నమాతో నిష్పతుల్యులంచెము మాటలాడి నీయపాఙ్గములచే గటాక్షింపుమాయని. ౨.

కుడికిక్కడన్దాక్కమ్ శెయ్దు నిన్ తీర్త్త వడిమైక్కుఱ్ నైవల్ శెయ్దు*
ఉన్ పొన్నడిక్కడవా దేవశ్రీవరుగిన్ఱ వడియరోర్క్కరుళి*నీయొరునాళ్
వడిక్కళవాగనిమిర్ త్త నిన్ పాదపఙ్కయ మేత్తలై క్కణియాయ్*
కొడిఙ్గొళ్ పొన్ మదిళ్ శూళ్ కులిర్వయల్ శోలై తిరుప్పుళిఙ్గుడిక్కిడన్దానే. ౩.

అ॥ కొడిఙ్గొళ్ - ధ్వజములచేనలఙ్కృతమైనదియు, పొన్ - స్పృహణీయమైన, మదిళ్ - ప్రాకారములచేతను, కులిర్ - చల్లనైన, వయల్ - పొలములచేతను, శోలై - తోపుల చేతను, శూళ్ - చుట్టపడినదియునైన, తిరుప్పుళిఙ్గుడి - తిరుప్పుళిఙ్గుడియందు, కిడన్దానే - భవ్యించిన ఓస్వామీ ! కుడికిక్కడన్దు - కులమర్యాదలో (వేదవృత్తిలో) నుండి, ఆక్కమ్ శెయ్దు - (అకులమునకు) అతిశయమునుగలుగజేసి, తీర్త్త - సంసారమందుండి నన్నువిర్తించిన, నిన్ అడిమై - నీకైఙ్కర్యములయందు, కుఱ్ నైవల్ - అన్తర్భహిఃకైఙ్కర్యములను, శెయ్దు - చేసి, ఉన్ - నీయొక్క, పొన్ - స్పృహణీయమైన, అడి - శ్రీపాదములను, కడవాఁ - పాటుపడ (నీతిరువడికిక్రింద మఱియొకదానిని పెట్టుకొనక), వళ్ర్శివరుగిన్ఱ - శేషత్వమూర్ధమందువచ్చుచున్న, అడియోర్క్కు - శేషభూతులమైనమాకు, ఆరుళి - కృపజేసి, నీ - నీవు, ఒరునాళ్ - ఒకప్పుడు, వడిక్కు - భూమికి, అళవాగ - అనురూపముగా (భూమితిరువడిక్రిందఅణుగువట్లు), నిమిర్ త్తి - పెంచిన, నిన్ పాదపఙ్కయమే - నీశ్రీపాదపద్మములనే, తలైక్కణియాయ్ - శాశిరస్సు భూషణముగానట్లుంచుము. ౩.

తా॥ తిరుప్పుళిఙ్గుడియందుభవ్యించిన ప్రీయఃపతీ! అనన్యగతికులమై నీతిరువడిగళ్నయందు స్వరూపానురూపమైన, కైఙ్కర్యముచేయుచున్న మాయందుదృష్టిపడిపి నీశ్రీపాదములను మూర్ధస్థమైన సుంచుమాయని. ౩.

కిడన్దనాళ్ కిణ్ఱాయెత్త నై శాలక్కిడ త్తి య*తిరువుదమ్బ్నై యే*
తొడర్న్దుకుఱ్ నైవల్ శెయ్దు తొల్లడియైవళ్ర్శివరుమ్ తొణ్డరోర్క్కరుళి*
తడవన్దోళ్ శామరై క్కణ్ణిళ్ర్తు నీయెళ్ర్తుణ్ణ శామరై మట్టెయుమ్నీయుమ్*
ఇడవన్దోళ్ మూవులగుమ్తొళ్ వినిర్న్దరుళాయ్ తిరుప్పుళిఙ్గుడిక్కిడన్దానే. ౩.

అ॥ తిరుప్పుళిఙ్గుడిక్కిడన్దానే - తిరుప్పుళిఙ్గుడియందుభవ్యించినవాడా ! కిడన్దనాళ్ - పుష్పఫలాదినివృత్తుడుమొదలుకొని, కిడన్దాయ్ (ఏకరీతిగా) భవ్యించియేయుండునాత్మ; ఉన్ తిరువుడమ్బు - నీతిరుమేను, ఆశైయు - సొచ్చనట్లు, ఎత్తనైకాలమ్ - ఎంతకాలము, కిడత్తి - భవ్యించెదవు? తొడర్న్దు - అనుసరించి, కుఱ్ నైవల్ శెయ్దు - అన్తర్భహిఃకైఙ్కర్యములుచేసి, తొల్ - అనాదియైన, అడియైవళ్ర్శి - శేషత్వమూర్ధమందు, వరుమ్ - (తప్పకుండ) వదలుచున్న, తొణ్డరోర్క్కు - దాసులమైనమాకు, ఆరుళి - కృపజేసి, తడవమ్ - తటాకమును, కొళ్ - ఆక్రమించుచున్న, శామరై - శామరపుష్పమువంటి, కణ్ - నేత్రములను, విళ్ర్తు - తెరచి, నీ -

నీవు, ఎళుందు - లేచి, ఉన్ - నీయొక్క, తామరై - పద్మమైయందు - కమలవాసినియైనట్టి శ్రీదేవియందు, నీయుమ్ - నీవును, ఇడప్‌కొళ్ - విశాలమైన, తుళవముమ్ - తులసిమాలలోకమంతటిని, తొళ - ఆశ్రయించునట్లు, ఇరుందరుళాయ్ - వేంచేసియుండుము.

తా॥ తిరుప్పళ్ళిజ్ఞుడియందుబవ్వళించిన ఓస్వామీ! నీతిరుమేనియందు నొప్పియొత్తునట్లు నీవెంతకాలము పవ్వళించెదవు? పరమ్పరగా కేవలభూతులమైన మాయందుఁగృపజేసి లేచి నీవు పిరాట్టితోఁగూడ వేంచేసియుండి మాకు సేవసాఁగింపుమాయని. ౩.

పుళిజ్ఞుడిక్కిడన్దుపరకణమత్తిలెయిరున్దు వైగున్దత్తుళ్ నిన్ఱు*
తెళిన్దవెళ్ళి నైయగత్తిరుమాదే యెనైన్నయాళ్వీనెగళ్కురుళి*
నళిర్న్దనీరులగమ్మూన్ఱుడనీయప్ప నాఙ్గళ్ కూత్తాడినిన్ఱార్ప్ప*
పళిజ్ఞునీర్ముగిలిన్ పవళమ్బోల్ కనివాయ్‌శివప్ప నీకాణవారాయే. ౪.

ఆ॥ పుళిజ్ఞుడి - తిరుప్పళ్ళిజ్ఞుడియందు, కిడన్ద - పవ్వళించి, పరకణమత్తై - పరకణముదై యందు, ఇరున్దు - వేంచేసియుండి, వైగున్దత్తుళ్ - శ్రీవైకుంఠమునెడి దివ్యదేశమందు, నిన్ఱ -నిలిచి, తెళిన్ద - నిర్మలమైన, ఎన్ - నాయొక్క, శిన్దైయగమ్ - హృదయమునులోపల, కరుదియాదే-వదల కుండునుండి, ఎన్నై - నన్ను, ఆళ్వాయ్ - పాలినవాఁడా! ఎనక్కు - నావిషయమై, అరుళి - కృపఁజేసి, వళిర్న్ద - చల్లనైన (ఆనుసంధించువారి హృదయమునుచల్ల పడునట్లున్న) తిర్ - కల్యాణ గుణములను, ఉలగమ్మూన్ఱు - మూడులోకములను, ఉడన్ - ఒకవిధముగా, వియప్ప - ఆశ్చర్య పడునట్లును, నాఙ్గళ్ - మేము, కూత్తాడినిన్ఱ - నృత్యముజేసినిలిచి, ఆర్ప్ప - కోలాహలము జేయునట్లును, పళిజ్ఞు - నిర్మలమైన, నీర్ -జలమునగల, ముగిలిన్ - మేఘమందున్న, పవళ మ్బోల్ - పగడమువలె, కని - నుందరమైన, వాయ్ - అధరముయొక్క, శివప్ప - ఎఱుపుతోఁగూడ, కాణ - (మేము) సేవించునట్లు, నీ - నీవు, వారాయ్ - వేంచేయుము.

తా॥ అచ్చటచ్చటవేంచేసియుండి యిదివఱలో నాకింతభక్తి గలుగఁజేసిన ఓస్వామీ! నీసౌందర్యమును మేము సేవించునట్లు మాముందఱవేంచేసి మాయభీష్టమును నెరవేర్చుమాయని.

పవళమ్బోల్ కనివాయ్‌శివప్పనీకాణవన్దు నిన్-పన్నిలాముత్తమ్*
తవళ్ కదిర్ ముఱువల్ సెయ్దు నిన్-తిరుక్కణ్ తామరైతయఙ్గినిన్ఱరుళాయ్*
పవళనన్-పడర్ కీర్-చ్చుడరొళి పొరునల్ తవత్తిరుప్పళ్ళిజ్ఞుడిక్కిడన్దాయ్*
కవళమాకళిఱ్ఱినిడర్ కెడ నడత్తు కాయ్‌శినప్పఱవైయూర్ న్దానే. ౫.

ఆ॥ నన్-పవళమ్ - శ్లాఘ్యమైనపగడమువలెయొక్క, పడర్ కీర్ - పొదరిండ, శడ్డు-శఙ్ఖము, ఉడై - చేరియున్న, పొరునల్ - తామ్రపర్ణిచే (మట్టఁబడిన), తణ్ - చల్లనైన, తిరుప్పళ్ళిజ్ఞుడి-తిరుప్పళ్ళిజ్ఞుడియందు, కిడన్దాయ్ - పవ్వళించినవాఁడా! కవళమ్ - ఆహారమువేఁబలిసియున్న, మా - గొప్ప, కళిఱ్ఱినిడర్ - గజేన్ద్రునియొక్క, ఇడర్ - దుఃఖము, కెడ - నశింపునట్లు, తడత్తు-తటాకమందు, కాయ్ - (విరోధులను) దహించుచున్న, శినమ్ - కోపముగల, పఱవై - గరుత్మం తునిపై తూర్ న్దానే - నడిపించినవాఁడా! పవళమ్బోల్ - పగడమువలె, కని - స్నిగ్ధమైన,

వాయ్ - అధరము, శివప్ప - ఎఱ్ఱనై (ప్రకాశించునట్లు), నిన్ - నీయొక్క, పల్ - దంతముల యొక్క, నిలాకదిర్ - గొప్ప తేజస్సు, ముత్తమ్ - ఆధరమందు, తవழ్ - సంచరించునట్లు, ముఱువల్ శెయ్‌దు - మన్దహాసముచేసి, కాణ - (నేను) సేవించునట్లును, నీవన్ద - నీవుచేంచేసి, నిన్ - నీయొక్క, తిరుక్కణ్ కామరై - నేత్రములనెడి పద్మము, తయఙ్గ - ప్రకాశించునట్లును, నిన్దరు వాయ్ - నిలిచియుండుము.

తా॥ అతిమణీయమైన తిరుప్పుళిఙ్గుడియందు బవ్వళించిన ఓ ప్రియుఁడా! గజేన్ద్రాళ్వార్ల కాపత్తుపచ్చినప్పుడు వారిముందఱ గరుడవాహనారూఢుఁడవై సేవసాదించినట్లు నీదివ్యాయుధ సౌందర్యముతో నిఁగూడ నిప్పుడు నాముందఱవచ్చి సేవసాదింపుమాయని. ౩.

కాయ్‌శినప్పణివై యూర్‌న్దు పొన్మలై యిల్ మిసైక్ కార్‌ముగిల్ పోల్*
మాశినమాలిమాలిమూనె న్ఱఙ్గవర్ పడైక్కన్నమున్నిన్ఱ*
కాయ్‌శినవేన్దేకదిర్ ముడియానే కలివయల్ తిరుప్పుళిఙ్గుడియాయ్*
కాయ్‌శినవాళ్‌శిఙ్గువాళ్ విల్ తణ్డినై యెమ్మిడర్ కడివానే. ఆ.

ఆ॥ పొన్ - స్వర్ణమయమైన, మలైయిల్ మిసైక్ - పర్వతమువోఁద, (సంచరించుచున్న) కార్‌ముగిల్ పోల్ - కాళమేఘమువలె, కాయ్ - (విరోధులను) దహించుచున్న, శినమ్ - కోపముగల, పణివై - గరుత్మంతుని, ఊర్‌న్దు - నడిపించుకొని, కాయ్ - (శత్రువులను) దహించుచున్న, శినమ్ - కోపముగల, ఆళి - సుదర్శనము, శఙ్గు - పాఞ్చజన్యము, వాళ్ - నన్దకము, విల్ - కార్ఙ్గము, తణ్డు - కౌమోదకీ, (ఈయాయుధములను), ఏన్ది - ధరించి, మా - గొప్ప, శినమ్ - కోపముగల, మాలి - మాలి, మూన్ - గొప్ప, మాలి - మాలి (నుమాలి), ఎన్ఱు - అని ప్రసిద్ధులైన, అవర్ - ఆయనురులు, ఆఙ్గు - ఆయుద్ధమందు, పడై - చచ్చునట్లు, కనన్ఱ - కోపగించి, మున్ నిన్ఱ - (వారి) ముందఱనిలిచిన, కాయ్ - (శత్రువులను) దహించుచున్న, శినమ్ - కోపముగల, వేన్దే - ఓస్వామీ! కదిర్ - కిరణములుగల, ముడియానే - కిరీటముగలవాఁడా! కలి - సమృద్ధమైన, వయల్ - పొలములుగల, తిరుప్పుళిఙ్గుడియాయ్ - తిరుప్పుళిఙ్గుడియందు బవ్వళించినవాఁడా! ఎమ్ఇడర్ - మాదుఃఖములను, కడివానే - నశింపఁజేయువాఁడా! నిన్దరు వాయ్ - (నాముందఱ) నిలిచి సేవసాదింపుమా.

తా॥ ఓస్వామీ! నిన్ను సేవించుటకు నాశరీరము ప్రతిబంధకమున్నప్పటికిని, నానిని మాలినుమాలి మొదల గనుకులనుజంపినట్లు నశింపఁజేసి నాకు సేవసాదింపుమాయని. ఈ.

ఎమ్మిడర్ కడిన్దిఙ్గైన్నియాళ్వానే యిమైయవర్ తమక్కుమ్ఞ్జైయాయ్*
శెమ్మడల్ మలరుమ్ తామరైప్పూన త్తణ్ తిరుప్పుళిఙ్గుడిక్కిడన్దాయ్*
నమ్మిడైయడియర్ కవ్వైక్కణ్ణుగన్దు నామ్‌కళిత్తుళైనలమ్‌తూర*
ఇమ్మిడవులగిర్ కాణనీయెరునా లిరున్దిడాయెఱ్ఱళ్ కణ్ముగప్పే. ఉ.

అ॥ ఎమ్ఇడర్ - మాదుఃఖములను, కడిన్దు - నశింపఁజేసి, ఇఙ్గు - ఈలోకమందే, ఎన్నై - నన్ను, ఆళ్వానే - పరిపాలించువాఁడా! ఇమైయవర్ తమక్కుమ్ - దేవతలపఁగూఁత, ఆజం -

ఆ జేవలోకమందు, ఆసైయాయ్ - నిర్వాహకుఁడా! శెమ్ - ఎఱ్ఱని, మడల్ - దళములు, మలరుమ్ - వికసించుచున్న, తామరై - పద్మములుగల, పళ్ళవమ్ - కొలనలచే, తణ్ - చల్లనైన, తిరుప్పరిక్కుండి - తిరుప్పరిక్కుండియందు, కిడన్దాయ్ - పవ్వళించినవాఁడా! నమ్మై - మీయొక్క, అడియర్ - దాసులైన శ్రీవైష్ణవులయొక్క, కనై - కోలాహలమును, కణ్ణు - చూచి, నామ్ - మేము, ఉగన్దుళ్ళత్తు - మిక్కిలి సన్తోషించి, ఉళ్ళమ్ - హృదయమందు, కలమ్ - ప్రేమము, తూర - వృద్ధిపొందునట్లు, మడమ్ - జ్ఞానశూన్యులైన, ఇవ్వులగర్ - ఈలోకమందుండువారు కాణ - చూచునట్లు, నీ - నీవు, ఓరువాళ్ - ఒకదినము, ఎళ్ళర్‌కణ్ముగప్పే - మూఁటిముందఱి, ఇరున్దిడాయ్ - వేంచేసియుండుము.

తా॥ దుర్బలులకును ప్రబలులకునుగూడ రక్షకుఁడవైన శ్రీయఃపతీ! శ్రీవైష్ణవులు విన్నబుద్ధించి కేయుచున్న కోలాహలమునుజూచి సంతుష్టులమై సేవించునట్లు మూఁడుందఱి ఒకదినము వేంచేయుమాయని. ౭.

ఎళ్ళర్‌కణ్ముగప్పేయులగర్‌గళెల్లా మిన్నై యడిత్తొళుదెళుదిత్తెళ్ళి*
తళ్ళళన్బార తమదుళోల్వలత్తాల్ తళై తళై చ్చిఱన్దువూళ్విప్ప*
తిళ్ళర్ శేర్ మాడ తిరుప్పరిక్కుడియాయ్ తిరువై నన్దత్తుళ్ళాయ్ తేవా*
ఇళ్ళర్‌మాళాల తిదనుళుమెరునా లిరున్దిడాయ్‌పీర్ పీడజ్ఞ్‌డ్రే. ౮.

ఆ॥ తిళ్ - చన్ద్రులు, శేర్ - సంచరించునట్లు (ఉన్నతమనైన), మాడమ్ - మేడలుగల, తిరుప్పరిక్కుండియాయ్ - తిరుప్పరిక్కుండియందు బవ్వళించినవాఁడా! తిరువై నన్దత్తు-శ్రీవైకుణ్ఠమనెడి దివ్యదేశమందు, ఉళ్ళాయ్ - వేంచేసియున్నవాఁడా! తేవా - గొప్ప తేజస్సుగలవాఁడా! ఎళ్ళర్‌కణ్ముగప్పే - మూఁటిముందఱి, ఉలగర్‌గళెల్లామ్ - లోకులందరును, ఆడియైమ్ - శ్రీపాదద్వన్ద్వములను, తొళుదు - ఆశ్రయించి, ఎళుదు - లేచి, ఇత్తిఱత్తి - నమ్రులై, తళర్ - తమయొక్క, అన్బు - ప్రీతి, ఆర - వృద్ధిపొందఁగా, తమదు - తమయొక్క, వలత్తు - శక్తికొలఁది, కొల్లాల్ - ఊహచేత, తళైతళై చ్చిఱన్దు-సేనముందఱి సేనముందఱియని ఒకరికొకరు పైపడి, వూళ్విప్ప - ఆశ్రయించునట్లు, కణ్ - విశాలమై, మా - శ్లాఘ్యమైన, ఇళ్ళాలత్తు - తూఁపుమియందలి, ఇదనుళ్ - తూఁపుతిరుప్పరిక్కుండియందు, పీర్ పీడళ్ళ్‌డ్రాల్ - తనమహిమప్రకాశించునట్లు వేంచేసి, ఒరువాళ్ - ఒకదినము, ఇరున్దరుళాయ్ - ఉండి నేపపాదింపుము.

తా॥ శ్రీయఃపతీ! నీవు సకలైశ్వర్య సంపన్నుఁడవై వేంచేసియున్న విధమును మేమందరు గూడ సేవించి కృతార్థులమునట్లు తిరుప్పరిక్కుండియందొకదినము వేంచేసియుండుమాయని. ౯.

పీర్ పీడళ్ళ్‌డ్రాణియన్రెళ్ మాళాల తిదనుళుమిరున్దిడాయ్*అడియోమ్
పోర్ పీరియోవాదేణ్ణిలై కుళిర ప్పుదుమలరాగత్తైప్పరుగ*
శేర్ పీరివాళై శెన్నెలూడుగళుమ్ శెఱుమ్మిలై త్తిరుప్పళ్ళిక్కుడియాయ్*
కూర్ పీమాయతుర్ కులముదలరిన్ద కోదువిలై ప్పడై గళ్ వల్లానే. ౧౦.

అ॥ కేఱు - బురదయందు, ఇళగ్‌వాళై - తుంచివయస్సుగలవుత్స్యములు, శెన్నెలూడు- ఎఱ్ఱధాన్యసస్యములయొక్క నడుమన, ఊగఱుమ్ - తుళ్ళిపడుచున్న, శెఱుమ్ - అందమైన, వయల్- కొలనులుగల, తిరుప్పుళిఱ్ఱుడియాయ్ - తిరుప్పుళిఱ్ఱుడియందు వేంచేసియున్న వాఁడా! కూఱ్ఱ మాయ్ - మృత్యువలెనుండి, ఆయర్ర్ - ఆనురులయొక్క, కులమ్ - వంశమును, మాదల్ - సమూలముగా, ఆరవ్ద - ఛేదించిన, కొడువినై - క్రూరవ్యాపారములగల, పడైగళ్ - ఆయుధములను (ధరించిన); వల్లానే - సమర్థుఁడా! అడియోమ్ - దాసులము, ఓవాదే - ఎడతెగక, పొఱ్ఱి- మఱ్ఱిళ్ళాశనమునుజేసి, కణ్ణినై - నేత్రద్వన్ద్వములు, కుళిర - చల్లఁబడునట్లు, కుదుమలర్ - అవ్వఁడు వికసించిన పుష్పమువలెనున్న, ఆగత్తై - తిరుమేనును, పరుగ - పానముజేయు (అనుభవించు)నట్లు, వీఱ్ఱు వీడుమ్‌కొణ్డు - తనమహిమ ప్రకాశించునట్లు వేంచేసియుండి, వియన్‌కొళ్ - విశాలమై, మా - శ్లాఘ్యమైన, ఞాలత్తుళ్ - భూలోకమందు, ఇరున్దిడాయ్ - వేంచేయుమా.

తా॥ కత్రుసంహారకుఁడవై తిరుప్పుళిఱ్ఱుడియందు బవ్వళించినపీస్వామీ! లోకులు నీమహిమ నెఱుఁగకపోయినను, నీయందుభక్తిగలమేము సేవించుయానన్దించునట్లుబ్రకటనముచేంచేయుమాయాని.

కొడువినై ప్పడైగళ్ వల్లాయ్ యుమరర్‌క్కిడర్ కెడవళరర్‌గట్కిడర్ శెయ్*
కడువినై నఞ్జెయెన్నుడై యముదే కలివయల్ తిరుప్పుళిఱ్ఱుడియాయ్*
వడివినైయిల్లామలర్ మగళ్ మఱ్ఱైనిలమగళ్ విడిక్కుమ్మెల్లడియై*
కొడువినై యేనుమ్‌విడిక్క నీయెరునాళ్ కూవుదల్ వరుదల్ శెయ్యాయే. ౧౦.

అ॥ కొడువినై - క్రూరవ్యాపారములగల, పడైగళ్ - దివ్యాయుధములనుధరించిన, వల్లె యాయ్ - సమర్థుఁడా! ఆయర్ర్‌క్కు - దేవతలకు, ఇడర్ - దుఃఖము, కెడ - నశించునట్లు, ఆయ ర్‌గట్కు - అనురులకు, ఇడర్ శెయ్-దుఃఖమునుజేయుచున్న, కడువినై - క్రూరమైన (ప్రాప ధనుచే ఘాన్తికాని) వ్యాపారములగల, నఞ్జే - విషమువంటివాఁడా! ఎన్నుడై - నాఁడు, అముదే- అమృతమువలె భోగ్యభూతుఁడా! కలి - సమృద్ధమైన, వయల్ - పొలములుగల, తిరుప్పుళిఱ్ఱుడి యాయ్ - తిరుప్పుళిఱ్ఱుడియందు వేంచేసియున్న వాఁడా! వడివు - తిరుమేనుకు, ఇణైయిల్లా - ఒప్పులేని, మలర్ మగళ్ - కమలవాసినియైనపిరాట్టియు, మఱ్ఱై - ఆట్టివభాగములగల, నిలమ గళ్ - భూమిపిరాట్టియు, విడిక్కుమ్ - స్పృశించదగిన, మెల్లడియై - మృదువైనతిరువడికళ్ళను, కొడువినైయేనుమ్ - పెద్దపాపముగలనేనును, విడిక్క - స్పృశించునట్లు, నీ - నీవు, ఒరునాళ్ - ఒకదినము, కూవుదల్ - (నీవువేంచేసియున్న పరమపదమునకు)పిలుచుకొనుట, వరుదల్ -(నేనున్న చోటికి) వేంచేయుట, శెయ్యాయే - చేయుము.

తా॥ ఓశ్రీయఃపతీ! నీయొక్క అతిసుకుమారమైన తిరువడికళ్ళయందు నేను పరిచర్య జేయునట్లు నీవున్నచోటికి నన్నుపిలుచుకొనవలయును. లేక నేనున్నచోటికి నీవువేంచేయ వలయునని. ౧౦.

కూవుదల్ వరుదల్ శెయ్‌దిడాయెన్ను కురైకడల్‌కిడై న్దవన్నై*
మేవిశ్నమర్ న్దవియన్బునల్ పొరునల్ వఴుదినాడకోడగోవా*

నావియల్ పాడలాయిరత్తుళ్ళు మివై యుమోర్ పత్తుమ్‌వల్లార్‌గళ్ *
ఓవుదలిల్లి యులగమ్మూన్ఱళందా నడియిణై యుళ్ళత్తోర్వారే. ౧౧.

అ॥ కూవుదల్ - పిలుచుకొనుట, వరుదల్ - ఇచ్చటకేంచేయుట, తెయ్‌దికాయ్ - చేయుమా, ఎన్ఱు - అవి (ప్రార్థించి), కుఱై - ఘోషించుమన్న, కడల్ - సముద్రమును, కడైన్ఱ పణ్‌తైన్ఱై - చిలికినవానిని, మేవి - సమీపించి, నన్గుఅమర్‌న్ద - చక్కగానమరియుండి, వియన్ పులల్ - సమృద్ధమైనజలముగల, పొరునల్ - తామ్రపర్ణిలోగూడుకొనిన, వళ్ళుదినాడన్-వళ్ళు తియు నెడి దేశమునకుస్వామియైన, కడగోవణ్ - నమ్మళ్వార్లుసాదించిన, నావియల్ - జిహ్వా వ్యాపారమై, పాడల్ - పాఠురరూపములైన, ఆయిరత్తుళ్ళుమ్ - వెయ్యిపాఠురములలోపేరిన, ఇవై యుమ్‌పత్తుమ్ - ఈపదిపాఠురములను, వల్లార్‌గళ్ - అధ్యయించువారు, మూన్ఱులగమ్-మూడు లోకములను, ఆళ్‌వాన్ - కొలిచినశానియొక్క, అడియిణై - శ్రీపాదద్వంద్వములను. ఊళ్ళత్తు - హృదయమందు, ఓవుదలిల్లి - ఎడతెగక, ఓర్వార్ - అనుసంధించుదురు.

తా॥ నమ్మళ్వార్లయొక్క- వాగ్వ్యవృత్తిరూపమైన తిరువాయ్‌మొళిలో నీపదిపాఠుర ములు సధ్యసించువారు నిసంతరముగా శ్రీయఃపతియైయనుభవించుదురని. ౧౧.

ఆళ్‌వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౩ - వ, తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక :—నమ్మళ్వార్లిట్లుప్రార్థింప, జానికిసర్వేశ్వరుడు, మీరిట్లుప్రార్థింపవలెనా శేనే మీసంబంధమును ప్రార్థించుచున్నాను కానాయనిసాదింప, తనమహిమమున్ను నాహీనత నున్ను జూడక నావిషయమై యిట్లుసాదించెనేయని వానిసౌశీల్యగుణము ననుసంధించుచున్నారు.

‡‡ ఓరాయిరమా యులగేళ్వళిక్కుమ్ *
పేరాయిరమ్‌కొండ్‌దోర్ పీడుడైయా *
కారాయిన కాళనన్మేనియినన్ *
నారాయణన్ నఙ్గళ్ పిరానవనే * ౧.

అ॥ ఓర్ - ఒకతిరునామమే, ఆయిరమాయ్ - ఆసేకవిధమై, ఉలగేళ్ళు - సమస్తలోక ములను, ఆళిక్కుమ్ - రక్షించుచుదగిన, పేర్ - తిరునామములు, ఆయిరమ్ - వెయ్యింటిని, కొండ్రు- కలిగియుండువాడును, ఓర్ - ఆద్వితీయమైన, పిడుడైయన్ - మహిమగలవాడును, కార్ - చల్లని, కారాయిన - మేఘమువంటి, నన్ మేనియినన్ - శ్లాఘ్యమైన తిరుమేనుగలవాడునైన, నారాయణనవనే - ఆనారాధ్యుడే, నఙ్గళ్ పిరాన్ - మనకుస్వామి.

తా॥ ఓమహసా ! మనకుస్వామియైనవాడు శ్రీమన్నారాయణుడే; వాడే మనసకలాభీష్ట ములను సిరవేర్చును! నీవునమ్మియుండుమాయని. ౧.

అవనేయగల్ ఞాలమ్ పడైత్తిడన్దాన్*
అవనేయుగ్గదుణ్డుమిళ్ద్దా నళన్దాన్
అవనేయవను మవనుమవనుమ్*
అవనేమళ్ళై నీల్లాము మటిన్దనమే. ౨.

అ॥ అగల్ - విశాలమైన, ఞాలమ్ - భూమిని, పడైత్తు - సృజించి, ఇడన్దాన్ - ((ప్రళయము ముందు పాతాళలోకములోనుంచి) విడతీసినవాడు, అవనే - ఆశ్రీమన్నారాయణుడే. అవనే - వాడే, అగ్గదు - ఆభూమిని, ఉణ్డు - ((ప్రళయమందు) మింగి, ఉమిళ్ద్దాన్ - (సృష్టికాల మందు) బయలుపఱచెను. అళన్దాన్ - (మహాబలివర్ధనుండితీసి) కొలిచెను. అవనుమ్ - ఆబ్రహ్మాయు, అవనుమ్ - ఆ రుద్రుడును, అవనుమ్ - ఆయిన్ద్రుడును, అవనే - వాడే, (వానికిశేషభూతులే); మళ్ నీల్లాముమ్ - తక్కినవన్నియూ, అవనే - వాడే, (అని), అటిన్దనమ్ - తెలిసికొంటిమి.

తా॥ శ్రీమన్నారాయణుడే జగత్తునుసృజించి పరిపాలించువాడు; బ్రహ్మరుద్రాది సమస్త చేతనులకును వాడేస్వామియని. ౨.

అటిన్దనవేద వరుమ్పొరుళ్ నూల్గళ్*
అటిన్దనకొళ్గ వరుమ్మొరుళాదల్*
అటిన్దనరెల్లా మరియైవణఙ్గి*
అటిన్దనర్ నోయ్‌గళ్ కెడుక్కుమ్మరున్దే. ౩.

అ॥ అరుమ్ - తెలిసికొనుటకశక్యమైన, పొరుళ్ - వస్తువులను, అటిన్దన - ఎఱుఁగిన, వేదమ్‌నూల్‌గళ్ - వేదశాస్త్రములు, అరుమ్‌పొరుళాదల్ - తెలిసికొనుటశక్యమని, అటిన్దన కొళ్గ - ((శ్రీమన్నారాయణుని) తెలిసికొనినదని స్వీకరింపవలెను. అటిన్దనరెల్లామ్ - జ్ఞానాధిక లందరును, అరియై - పాపహరుఁడైన శ్రీమన్నారాయణుని, వణఙ్గి - ఆశ్రయించి, నోయ్‌గళ్ - సంసారమనెడి వ్యాధులను, అఱుక్కుమ్ - పోగొట్టదగిన, మరున్దు - ఔషధముగా, అటిన్దనర్ - తెలిసికొంటిరి.

తా॥ సకలార్థములనెఱుఁగిన వేదములుగూడ శ్రీమన్నారాయణుని యథార్థత్వముగా తెలిసి కొనఁజాలవు. అట్టి మహిమగలవానిసే సంసారశేషజముగా వ్యాసాదులాశ్రయించిరని. ౩.

మరున్దేనఙ్గళ్ పోగమగిళ్ చ్చిక్కెన్ఱు*
పెరున్దేవర్‌కుళ్ళాఙ్గళ్ పిదఱ్ఱుమ్బిరాన్*
కరున్దేవనెమ్మాన్ కణ్ణన్‌విణ్ణులగమ్*
తరున్దేవనై చ్చేరల్‌కణ్డాయ్‌మనమే. ౪.

అ॥ నఙ్గళ్ - మనయొక్క, పోగమగిళ్ చ్చిక్కు - భోగరసమునకు, మరున్దే - వృద్ధిశే నెడి ఔషధమువంటివాఁడా! ఎన్ఱు - అని, పెరుమ్ - శ్లాఘ్యమైన, తేవర్‌కుళ్ళాఙ్గళ్ - నిత్య సూరులసహవాసములు, పిదఱ్ఱుమ్ - చెప్పుచున్న, పిరాన్ - ఉపకారకుఁడును, కరుమ్ - శ్యామ

విగ్రహుండును, తేవన్ - ఉజ్జ్వలుండును, ఎమ్మాన్ - మాస్వామియు, కణ్ణన్ - శ్రీకృష్ణుడై అవతరించినవాడును, విణ్ణులగమ్ - పరమపదమును, తరుమ్ - ఇచ్చువాడుకైన, తేవై - శ్రీమన్నారాయణుని, మనమే - ఓమనసా! శోశేల్ కణ్డాయ్ - విడువకుమా.

తా॥ ఓమనసా! కృష్ణావతారమెత్తి మనకు పరమపదమివ్వదలంచిన సత్యనూరిభోగ్యుడైన శ్రీమన్నారాయణుని విడువక నాశ్రయించుమాయని. ౪.

మనమే యునైన్ను వల్వినై యేనిరన్దు*
కనమేలొల్లినై నిదుశోశేల్ కణ్డాయ్*
పునమేవియ పూన్దడుత్తాయలఙ్గల్*
ఇనమేదుమిలానై యడైవదుమే. ౫.

అ॥ మనమే - ఓమనసా! వల్వినైయేన్ - క్రూరపాపములగలనేను, ఉన్నై - నిన్ను, ఇరన్దు - యాచించి, పునమ్ - స్వస్థానమందు, మేవియ - పెరుగుచున్న, పూ - సుందరమైన, తుళాయ్ - తిరుత్తుళాయియొక్క, అలఙ్గల్ - మాలగలవాడై, ఇనమ్ - ఒప్పైనది, ఏగుమ్ - ఏతియు, ఇలానై - లేనివాడైన శ్రీమన్నారాయణుని, అడైవదుమ్ - ఆశ్రయింపవలయునని, కనమే - దృఢముగా, శొల్లినేన్ - చెప్పితిని. ఇదు - దీనిని, శోశేల్ కణ్డాయ్ - విడువకునుమా.

తా॥ ఓమనసా! తులసీమాలాలఙ్కృతుండై యపదృశుండైన శ్రీమన్నారాయణునినే యాశ్రయించుమా. ఈమాట నుపేక్షింపవలదు సుమాయని. ౫.

అడైవదుమణియార్ మలర్మఙ్గైతోళ్*
మిడైవదుమళుదరక్కు వెమ్బోర్‌కళే*
కడైవదుమ్‌కడలుళ్ళముదమ్*ఎన్‌మనమ్
ఉడైవదు మవట్కు యొరుడ్గాగవే. ౬.

అ॥ మలర్‌మఙ్గై - కమలవాసినియైన పిరాట్టియొక్క, అణి - సౌందర్యముచే, ఆర్ - పూర్ణమైన, తోళ్ - భుజములను, అడైవదుమ్ - సంశ్లేషించుటయు, అళుదరక్కు - అసురుల యొక్క, వెమ్ - క్రూరమైన, పోర్‌కళే - మరణోపాయములను, మిడైవదుమ్ - చింతించుటయు, కడలుళ్ - సముద్రమందు, అముదమ్ - అమృతమును, కడైవదుమ్ - చిలికియొత్తుటయు (ఈర్ష్యా పారములను జేయుమన్న), అవట్కు - ఆశ్రీమన్నారాయణునికే, ఎన్‌మనమ్ - శామపస్సు, ఒరుడ్గాగ - ఏకరీతిగా, ఉడైవదుమ్ - శిథిలమగుచున్నది.

తా॥ ఆశ్రితుల యభీష్టమును సెరవేర్చి వారివిరోధులనుబోగొట్టి పిరాట్టితో సంశ్లేషించు మన్న శ్రీమన్నారాయణునినే శామనస్సునభవించుచున్నదని. ౬.

ఆగమ్ శేర్ నరశిఙ్గముదాగి*ఓర్
ఆగమ్‌వళుగిరాళి పిళన్దానుమై*
మూగవై గున్దమ్ కాణ్బదఱ్కు*ఎన్ మనమ్
ఏగమొణ్ణుమిరాప్పగలిట్టియే. ౭.

ఆ॥ ఆగమ్ - (శా) హృదయమందు, శేర్ - ఆమరియున్న, వరశిష్టమదాగి - వరసీమా స్వరూపముగలవాడై, ఓర్ - కతిన మైన, ఆగమ్ - (హిరణ్యానురునియొక్క) శరీరమును, వళ్ - తీక్ష్ణమైన, ఉగిరాల్ - నఖము చేత, పిళ్ళన్దాన్ -చీల్చినవాడు, ఉయిర్ - నిత్యవాసముజేయుచున్న, మూగమ్ - పరమాకాశమందున్న, వైగుణ్టమ్ - శ్రీవైకుణ్ఠమును, కాణ్బదఱ్కు - చూచుటకు, ఏన్ మనమ్ - నామనస్సు, ఇరాప్పగల్ - రాత్రింబగళ్ళు, ఇన్ని - ఎడతెగక, ఏగమ్ - ఏకరీతిగా, ఎణ్ణుమ్ - ధ్యానించును.

తా॥ నరసింహావతార మెత్తి హిరణ్యుని సంహరించిన శ్రీమన్నారాయణుడు వేంచేసి యున్న శ్రీవైకుణ్ఠమును నామనస్సు సేవింప నాశించుచున్నదని. ౭.

ఇన్నిప్పోగ విరుసినై యుమ్ కెడుత్తు*
ఒన్ఱి యాక్కై పుగామై యుయ్యక్కొళ్వాన్*
నిన్ఱ వేఙ్గడమ్ నీళిలత్తుళ్ళదు*
శెన్ఱు తేవర్గళ్ తొళుమిడమ్ కాణ్మినే. ౮.

ఆ॥ ఇరువినైయుమ్ - పుణ్యపాపములు రెండింటిని, ఇన్నిప్పోగ - సమూలముగాపోవునట్లు, కెడుత్తు - నశింపజేసి, ఒన్ఱి - (ఆత్మతో) ఏకీభవించియున్న, ఆక్కై - ప్రకృతిసంబంధమైన శరీరములయందు, పుగామై - ప్రవేశించకుండునట్లు, ఉయ్యక్కొళ్వాన్ - ఉజ్జీవింపజేయుచున్న క్రియాపతి, నిన్ఱ - వేంచేసియున్న, వేఙ్గడమ్ - వేఙ్కటాచలము, నీళ్ నిలత్తు - శ్లాఘ్యమైన భూమియందు, ఉళ్ళదు - ఉన్నది. శెన్ఱు - అచ్చటవెళ్ళి, తొళుమిడమ్ - ఆశ్రయించువారు, తేవర్గళ్ - మంచిభాగ్యవంతులు.

తా॥ కర్మాధీనమైన ప్రకృతిసంబంధమునువదలి శ్రీవైకుణ్ఠమందువెళ్ళి సేవింబడగిన శ్రీమన్నారాయణుడు భూలోకమందే తిరుమలయందు వేంచేసియుండగానచ్చటపోయి యాశ్రయించుటయే గొప్పభాగ్యమని ౯.

తొళుదుమామలర్ నీర్ తుడర్ తూబజ్ కొణ్డు*
ఎళుదు మెన్ను మిదు మిగై యాదలిల్*
పళుదిల్ తొల్ పుగళ్ పామ్బణై ప్పళ్ళియాయ్*
తళువుమా ఱెణీయే నునతాళ్ గళే. ౯.

ఆ॥ మా - శ్లాఘ్యమైన, మలర్ - పుష్పము, నీర్ - తీర్థము, కుడర్ - దీపము, తూబమ్ - ధూపము, (వీనిని) కొణ్డు - సంపాదించుకొని, తొళుదు - ఆశ్రయించి, ఎళుదుమ్ - ఊజ్జీవించెదము, ఎన్ను మిదు - అనితలఁచుట, మిగై - (నియుక్తిసంధిచేత) అధిక మైయున్నది, ఆదలిల్ - గాన, పళుదుఇల్ -(దురాధ్యుడని) అపవాదము లేనివాడ్డపును, తొల్ పుగళ్ - ఆనాదియైన కీర్తిగలవాడవును, పామ్బుఅణై -ఆదిశేషుఁడనెడిపడగమీద, పళ్ళియాయ్ -పవ్వళించినవాడవు సైన, ఉన - నీయొక్క, తాళ్ గళ్ - తిరువడికళ్ళను, తళువుమా ఱు - సంశ్లేషించువిధమును, ఎణ్ణియే - ఎఱుంగము.

తా॥ పుష్పాదులచే నిన్నర్చించెదనని తలంచినప్పుడే మాయందుమిక్కిలి ప్రీతిజేయుచున్న నీసౌశీల్యము ననుసంధించి పరవశుండనై నీకు నేనేమియుఁజేయఁజాలక యున్నానని. ౯.

తాళతామరై యూ ణునదున్దియూ*
వాళ్‌కొళ్‌నీళ్ మళ్గువాళి యున్నాగత్తాన్*
ఆళరాయ్‌త్తొళువారు మమరర్‌గళ్*
నాళుమెయ్‌ప్పుగళ్ గో వుణశీలమే. ౧౦.

ఆ॥ తాళ - ప్రళ స్తమైనతొడుగల, తామరైయాన్ - కమలమందుబుట్టినబ్రహ్మ, ఊనదు - నీయొక్క, ఉన్దియాన్ - నాభియందువాసముజేయుచున్నాడు. వాళ్‌కొళ్ - తేజస్సుగల, నీళ్ - పాడువైన, మళ్గువళి - గొడ్డలిగలరుద్రుడు, ఉన్ఆగత్తాన్ - నీతిరుమేనియందు నివసించుచున్నాడు. ఆళరాయ్ - దాసులై, తొళువారుమ్ - పరిచర్యజేయువారును, అమరర్‌గళ్ - దేవతలు, ఉనశీలమ్ - నీయొక్కసత్స్వభావమును, నాళుమ్ - ఎంతకాలముచెప్పినను, ఎన్‌పుగళ్ గో - ఏమనిస్తోత్రముజేసెదను?

తా॥ ఆజాడనియు ఈశ్వరుడనియు దురభిమానములుగల బ్రహ్మరుద్రులును తక్కిన దేవతలునుగూడ నిన్నాశ్రయించి నీకుపరిచర్యజేయుచుండగానీసౌశీల్యమును నేనేమనివర్ణించెదనని.

శీలమెల్లైయిలా నడిమేల్*అణి
కోలనీళ్ కురుగూర్ చ్చడగోపన్*శొల్
మాలై యాయిరత్తు ళ్ళివై పత్తిన్
పాలర్*వైగున్దమేఅుదల్ పాన్మైయే. ౧౧.

ఆ॥ శీలమెల్లైయిలాన్ - అవధిలేనిసత్స్వభావముగల శ్రీయఃపతియొక్క, అడిమేల్ - తిరువడికళ్మీద, అణి - సమర్పింపబడినదై, నీళ్ కోలమ్ - గొప్పసౌందర్యముగల, కురుగూర్ తిరునగరికిస్వామియైన, శడగోపన్ - నమ్మళ్వార్లయొక్క, శొల్ మాలై-శ్రీనూ త్తిమాలారూపమైన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఇవైపత్తినిన్ - ఈపదిపాశురములయొక్క, పాలర్ - సమూహమందున్న వారు (సంబంధముగలవారు), వైగున్దమ్ - శ్రీవైకుణ్ఠమును, ఏఅుదల్ - పొందుట, పాన్మై - స్వభావము.

తా॥ శ్రీయఃపతియొక్క సౌశీల్యగుణవిషయమై నమ్మళ్వార్లుప్రసాదించినయీపదిపాశురములతో సెంతమాత్రము సంబంధమున్నప్పటికిన్ని వారందరును మోక్షమును బొందుదురని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

---

౪ - వ, తిరువాయ్‌మొళి.

ఆవతారిక:—శీలాధికుడైన శ్రీయఃపతిని సేవింపశాంచియుండగా నప్పుడు వ్యాదయ సేవసొందించిన సర్వేశ్వరుని కల్యాణగుణములననుభవించి సన్తోషించుచున్నారు.

‡‡ మైయార్ కరుంబ్గణ్ కమలమలర్ మేల్
శెయ్యాళ్ *తిరుమార్వినిల్ శేర్ తిరుమాలే*
వెయ్యార్ తుడరాళి ఎరిశిఙ్ఙమేన్దుమ్
కైయా*ఉన్నై క్కాణ క్కరుదుమెన్ కణ్ణే. ౧.

అ॥ మైఅర్ - అంజనముచేఁబలంకరింపఁబడిన, కరు - నల్లనైన, కణ్ణి - నేత్రములుగలదై, కమలమలర్ మేల్ - తామరపుష్పముమీద వాసముఁజేయుచున్నదై, శెయ్యాళ్ - నుందరియైన శ్రీదేవి, తిరుమార్వినిల్ - వక్షస్థలమందు, శేర్ - నిత్యవాసముఁజేయుచున్న, తిరుమాలే - ఓశ్రీయఃపతీ! వెయ్యార్ - ఆత్యుష్ణమైన, తుడర్ - తేజస్సుగల, ఆళి - సుదర్శనమునున్న, ఎరి - కీరలుగల, శఙ్గమ్ - పాంచజన్యమునున్న, ఏన్దుమ్ - ధరించుచున్న, కైయా - శ్రీహస్తములగల వాఁడా! ఉన్నై - నిన్ను, కాణ - సేవించుటకై, ఎన్ కణ్ - నానేత్రము, కరుదుమ్ - ఆశపడుచున్నది

తా॥ ఓశ్రీయఃపతీ! శ్రీదేవిఁజేంచేసియున్న శ్రీవక్షస్థలమునున్న, సుదర్శనపాంచజన్యములను ధరించిన నీశ్రీహస్తమునున్న నానేత్రము సేవింప నాశించుచున్నదని ౧.

కణ్ణేయున్నై క్కాణక్కరుది*ఎన్నెఞ్చమ్
ఎణ్ణోణ్ణిన్ద్రియాయ్ నిన్ఱియమ్బుమ్*
విణ్ణోర్ మునివర్ క్కెన్ఱుమ్ కాణ్బరియాయై*
నణ్ణాదొళిదేనెన్ఱు నానైప్పనే. ౨.

అ॥ కణ్ణే - (నాకు) నేత్రమైనవాఁడా! ఉన్నై - నిన్ను, కాణ - సేవింప, కరుది - ఆశపడి, ఎన్ నెఞ్చమ్ - నామనస్సు, ఎణ్ణోణ్ణి - ఆసేఁసంఖ్యలుగల (అసంఖ్యేయములైన), ఇన్ద్రియాయ్ - మనోరథములుగలదై, నిన్ఱు - నిరన్తరముగానుండి, ఇయమ్బుమ్ - ఘోషించును. నాన్ - నేను, విణ్ణోర్ - బ్రహ్మాదులకును, మునివర్ క్కు - సనకాదిఋషులకును, కాణ్బరియాయై - చూచుటకశక్యుఁడవైన నిన్ను, నణ్ణాదు ఒళిదేన్ - పొందకతీరను, ఎన్ఱు - అని, ఆళైప్పన్ - పిలుచుచున్నాను.

తా॥ ఓశ్రీయఃపతీ! నామనస్సు నిన్ను సేవింపవలయునని యాసేఁవిధముగా మనోరథించుచున్నది. నేనును నిన్ను సేవింపకతీరనని దృఢాధ్యవసాయముగలవాఁడనై యుండున్నానని. ౨.

అళైక్కిన్ఱ వడినాయేన్ నాయ్‌కూళైవాలాల్*
కుళైక్కిన్ఱ దుళోల నెన్నుళ్ళమ్‌కుళైయుమ్*
మళైక్కన్ఱు కున్ఱ మెడుత్తానిరై కాత్తాయ్*
పిళైక్కిన్ఱ దరుళెన్ఱు పేదుఱువనే. ౩.

అ॥ అళైక్కిన్ఱ - (నిన్ను) పిలుచుచున్నవాఁడనై, నాయేన్ - నీచుఁడనై, ఆడి-దానుఁడనైన, ఎన్ - నాయొక్క, ఉళ్ళమ్ - హృదయము, నాయ్ - కుక్క, కూళైవాలాల్ - (తన) చిన్నతోఁకచే, కుళైక్కిన్ఱదుపోల - తవయభీప్రాయమును దెలుపునట్లు, కుళైయుమ్ - శిథిలమగుచున్నది. అట్ట - అప్పుడు, మళైక్కు - ఇన్ద్రుఁడు వర్షించినవర్షమును అటకాఁ, కున్ఱ మెడుత్తు-గోవర్ధనమునెత్తి, అనిరై - గోసమూహములను, కాత్తాన్ - రక్షించిన శ్రీకృష్ణునియొక్క, అరుళ్ - అనుగ్రహమా, పిళైక్కిన్ఱదుఎన్ఱు - తప్పిపోవ్రతపేయని, పేదుఱువన్ - వ్యాకులపడుచున్నాను.

తా॥ ఓస్వామీ ! లోకములేని కుక్క లోకమాడించి యజమానునికి దనయభిప్రాయము నెట్లు తెలుపడగులదో ? అటులనే నాదుఃఖమును నేను తెలుపడగులనివాడవై ఆశ్రితరక్షకుడవైన నీవు నన్ను గటాక్షించకపోయెదవేయని భయపడుచున్నానని. ౩.

ఊఱువదిదువై న్తుణక్కాట్పట్టు*నిన్గణ్
పెఱువదెదుకొలెన్రు పేదై యేన్నెఞ్జమ్*
మఱుగల్ శెయ్యుమ్ వానవర్ తానవర్ క్కు న్రుమ్*
అఱివదఱియ వరియాయవమ్మానే. ౪.

ఆ॥ వానవర్ - దేవతలకును, తానవర్ కు - అసురులకును, ఎన్రుమ్ - ఎల్లప్పుడును, ఆఱివదు - తెలిసికొనుటకు, అరియు - దుర్లభమైన, అరియాయ - నరసింహరూపియైన, అమ్మానే - ఓస్వామీ ! ఇదు - ఈశేషత్వము, ఉఱువదు - తగుమైనది, ఎన్రు - అని, ఉనక్కు - నీకు, ఆళ్ పట్టు - దాసుడవై, నిన్గణ్ - నీవద్ద, పెఱువదు - పొందదగినది, ఎదుకొల్ ఎన్రు - ఏదైయుండునని, పేదైయేన్ - అశించనుడవైన నాయొక్క, నెఞ్జమ్ - హృదయము, మఱుగల్ శెయ్యుమ్ - వ్యాకులమైయున్నది.

తా॥ ఓశ్రీయఃపతీ ! దేవాదులకును దుర్లభుడవైన నీవు నీదాసుడవైన వాకుగూడ దుర్లభుడవై యెదెవోయని నామనస్సు భ్రమించుచున్నదని. ౫.

అరియాయవమ్మానై యమర్ పిరానై *
పెరియానై ప్పిరమనై మున్పడైత్తానై *
వరివాళరవినైప్ పళ్ళికొళ్ గిన్ఱ *
కరియాక్కళల్ కాణ క్కరుదుమ్ కరుత్తే. ౫.

అ॥ అమ్మానై - సర్వేశ్వరుడును, అమరర్ - నిత్యసూరులకు, పిరానై - ఉపకారకుడును, పెరియానై - అపరిచ్ఛిన్నసుహృదవాడును, మున్ - మునుపు, పిరమనై - బ్రహ్మను, పడైత్తానై - సృజించినవాడును, అరియాయ - నరసింహరూపధారమెత్తిన వాడును, వరి - శోంధర్యమునున్న, వాళ్ - తేజస్సునున్నగల, అరవు - ఆదిశేషుడనెడి, ఆనై - శయ్యమీద, పళ్ళి కొళ్ గిన్ఱ - పవ్వళించియున్న, కరియాన్ - శ్యామవిగ్రహుడుసైన శ్రీయఃపతియొక్క, కళల్ - తిరువడిగళను, కాణ - సేవింపవలయునని, కరుత్తు - మనస్సు, కరుదుమ్ - మనోరథించుచున్నది.

తా॥ ఓశ్రీయఃపతీ ! గొప్పమహిమగలవాడవై యాశ్రితుల కర్త్యవ్యములభుడవైన నిన్ను సేవింప నామనస్సు మిక్కిలి త్వరించుచున్నదని. ౬.

కరుత్తైయునై క్ కాణక్కరుది*ఎన్నెఞ్జై
త్తిరుత్తాగవిరు తిన్రేన్ తేవర్గళ్కెల్లామ్
విరుత్తా*ళ్ళుమ్శుడర్ చ్చోదియుయిర
త్తొరుత్తా*ఉన్నై న్నెయుళ్ళు మెన్నుళ్ళుముగన్రే. ౬.

ఆ॥ కరుత్తై - మనోబలమునిచ్చువాడా ! ఉన్నై - నిన్ను, కాణ - సేవింప, కరుది - ఆశించి, ఎన్ నెఞ్జత్తు - నాహృద్రయమందు, ఇరుత్తాగ - స్థిరముగా, ఇరుత్తిన్రేన్ - స్థాపించితిని.

తేవర్‌గళ్‌క్కెల్లామ్ - నిత్యసూరులందరికిని, విరుత్తా - గొప్పవాఁడా! విళఙ్గుమ్ - ప్రకాశించుచున్నట్టి, కుడర్ - కాన్తిగలదై, తోది - కేశోమయమై, ఉయిరత్తు - ఉన్నతమందున్నట్టి పరమపదమందు వేంచేసియున్న, ఒరుత్తా - ఆశ్వితీయుఁడా! ఎన్ ఉళ్ళమ్ - నామనస్సు, ఉన్నై - నిన్ను, ఉగన్ద - సన్తోషించి, ఉళ్కుమ్ - ధ్యానించును.

తా॥ నిత్యసూరి నిర్వాహకుఁడవై పరమపదమందు వేంచేసియున్న ఓస్వామీ! నిన్ను నామనస్సులో స్థిరముగానుంచుకొని యనుభవించుచు నానన్దించుచున్నానని. ౬.

ఉగన్దేయున్నై యుళ్ళు మెన్ను ళుత్తు*అగమ్బాల్
అగన్దానమర్న్దే యిడర్క్కొణ్డవమలా*
మిగుమ్‌తానవన్ మార్వగల మిరుకూఱా
నగన్దాయ్*నరశిఙ్గమదాయవురువే. ౭.

అ॥ ఉగన్ద - సన్తోషించి, ఉన్నై - నిన్ను, ళ్కుమ్ - ధ్యానించుచున్న, ఎన్ ఉళ్ళత్తు - నాహృదయమునొక్క, అగమ్బాల్ అగన్దాన్ - లోలోపల, ఆమర్న్దు - ఆసక్తితో, ఇడర్క్కొణ్డ - విశాలముగా వేంచేసియున్న, అమలా - పరిశుద్ధుఁడా! మిగుమ్ - వర్ధిల్లుచున్న, తానవన్ - హిరణ్యానురుని యొక్క, అగలమ్ - విశాలమైన, మార్వు - వక్షస్థలమును, ఇరుకూఱా - రెండుభాగములుగా చీల్చిన, నగమ్‌తాయ్ - సళముగల, నరశిఙ్గమదాయ - నరసింహమైన, ఉరువే - రూపముగలవాఁడా! (నిన్ను ధ్యానించితిని).

తా॥ ఓస్వామీ! ఆశ్రితసులభుఁడవైన నీవు నాహృదయమం దంతట వ్యాపించి వేంచేసి యుండి నన్నానన్దింపించుచున్నావని. ౭.

ఉరువాగియ వాఱుళ్‌మయఙ్గిక్కెల్లామ్*
పొరువాగినిన్ఱా నవనెల్లాప్పొరుట్కుమ్*
అరువాగియవాదియై త్తేవర్‌గళ్‌క్కెల్లామ్*
కరువాగియ కణ్ణనై కణ్డుకొణ్డేనే. ౮.

అ॥ ఉరువాగియ - (పరిశీలించినప్పుడు) ఒకళా స్త్రీముఖలెనున్న, ఆఱుళ్‌మయఙ్గిక్కెల్లామ్ - సైనబౌద్ధాది షణ్మతములచేతను, పొరువాగినిన్ఱానవన్ - అవిచార్యముగానున్నవాఁడు, ఎల్లాప్పొరుట్కుమ్ - సమస్తవస్తువులకును, అరువాగియ - అంతరాత్మయైన, ఆదియై - ప్రధానుఁడును, తేవర్‌గళ్‌క్కెల్లామ్ - దేవతలందరికిని, కరువాగియ - కారణభూతుఁడుసైన, కణ్ణనై - శ్రీకృష్ణుని, కణ్డుకొణ్డేన్ - సేవించితిని.

తా॥ సకలపదార్థములకు నన్తర్యామియై, బ్రహ్మాదులకుఁ గారణభూతుఁడై, కపటనాటక సూత్రధారియైన శ్రీకృష్ణుని నేను సేవించితినని. ౮.

కణ్డుకొణ్డేన్ కణ్ణినై యారక్కలిత్తు*
పణ్డైనాళ్ యాయిన పళ్ళిత్తోడటుత్తు*
తొణ్డర్‌క్కముదుణ్ణ చ్చొన్నాన్మఱై గళ్‌శొన్నేన్*
అణ్డత్తమరర్ పెరుమానడియీయే. ౯.

అ॥ ఎన్‌కణ్ణినై - నా నయనద్వంద్వము, ఆర - పూర్ణమగునట్లు, కణుకొండు - సేవించి, కిళిత్తు - సన్తోషించి, పణ్డై - అనాదియైయున్న, వినైయాయిన - కర్మములనన్నింటిని, పఱ్ఱోడు - సవాసనముగా, అఱుత్తు - ఛేదించి, అఱుత్తు - అణుమునకును, అమరర్ - నిత్యసూరుల కును, పెరుమాన్ - స్వామియైన శ్రీయఃపతికి, ఆడియేన్ - దాసుడనైన నేను, తొణ్డర్‌క్కు - శ్రీవైష్ణవులకు, అముదుణ్ణ - (భగవదనుభవమను) అమృతపానముచేయునట్లు, శొల్‌మాలైగళ్ - శబ్దసందర్భరూపమైన తిరువాయ్‌మొళిని, శొన్నేన్ - చెప్పితిని.

తా॥ శ్రీయఃపతిని సంపూర్ణముగా యథామనోరథమనుభవించి శ్రీవైష్ణవులందరు నట్లనుభవించి సన్తోషించునట్లు తిరువాయ్‌మొళిని చేసితినని. ౯.

అడియానివనె నైనకార్‌రుళ్ శెయ్యుమ్
నెడియానై *నిఱైపుగழ్ నిరైయిరుప్పళిగ్
గొడియానై *కుణ్డామలులగమళిత్త
అడియానై *అడైన్దడియేనుయ్న్దవాఱే. ౧౦.

అ॥ ఇవన్ - ఇతడు, ఆడియాన్ - దాసుడు, ఎన్ను - అని, ఎనక్కు - నావిషయమై, ఆర్ ఆరుళ్ - పూర్ణానుగ్రహమును, శెయ్యుమ్ - చేయుచున్న, నెడియానై - గొప్పవాడును, నిఱైపుగழ్ - పరిపూర్ణమైనకీర్తిగలవాడును, అమ్ - సుందరమైన, నిరై - శోభ్రకులుగల, పుళిగ్ - గరుత్మంతుని, గొడియానై - ధ్వజముగాగలవాడును, కుణ్డామల్ - సజ్జోచములేక (యోగ్యా యోగ్యవిరూపణముచేయక), ఉలగమ్ - లోకములను, ఆళ్న్ద - కొలిచిన, ఆడియానై - తిరువడిగలవాడునైన శ్రీయఃపతిని, ఆడియేన్ - దాసుడనైన నేను, అడైన్దు - పొంది, ఉయ్న్ద వాఱు - ఉజ్జీవించినవిధము.

తా॥ నన్ను తనదానునిగానెంచి నాయందు బూర్ణానుగ్రహముచేసిన గరుడధ్వజుని యాశ్రయించి కృతార్థుడనైతినని. ౧౦.

అఱామదయానై యడర్ త్తవన్ఱన్నై *
శేఱార్ వయల్ తెన్ కురుగూర్ చ్చడగోపన్ *
నూఱ్ఱోన్న వోరాయిరత్తుళిప్పత్తుమ్ *
ఏఱ్ఱేత్తరుమ్ వానవర్ దమిన్నుయిర్ క్కే. ౧౧.

అ॥ అఱా - ఎడతెగని, మదమ్ - మదజలముగల, యానై - కువలయాపీడమును, అడర్ త్త వన్ తన్నై - చంపినశ్రీయఃపతివిషయమై, శేఱు - బురదప్రదేశములచే, ఆర్ - పూర్ణమైన, వయల్ - పొలములుగల, తెన్ - సుందరమైన, కురుగూర్ - కురుకాపురికిసాధులైన, శడగోపన్ - సమాశ్రయార్హుడు, నూఱ్ఱోన్న - నూటనూటుగాపాదించిన, ఓర్ - అద్వితీయమైన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములును, వానవర్ తమ్ - నిత్యసూరుల యొక్క, ఇన్ - సరసమైన, ఉయిర్‌క్కు - హృదయమువకు, ఎఱు - (భగవదనుభవ జనితశైత్యమును), తరుమ్ - ఇచ్చును

తా॥ నమ్మళ్వార్లుప్రసాదించిన సర్వేశ్వరునికృపయైన యీ పది పాశురములను భోగ్యతా విశేషముచే నిత్యనూరులహృదయులును, గరిగించునని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

X - వ, తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక :—ఇట్లుసర్వేశ్వరుని గుణములను మానసముగానుభవించిన ఆళ్వార్లు ప్రత్యక్షముగానుభవింప నాశపడి దానినిలభించక ఖిన్నులై యుండగా నప్పుడు సర్వేశ్వరునికి స్వారకములైన కొన్నివస్తువులను జూచి స్మృతికివచ్చిన వానిగుణాదుల ననుసంధించి మిక్కిలి యార్తులై పాడించుచున్నారు.

ఇన్నుయిర్ చ్చేవలుమ్‌నీరుమ్ కూవిక్కొండిత్తనై *
ఎన్నుయిర్ నోవమిగ మిగ కుయిల్ పేడైగాళ్ *
ఎన్నుయిర్ క్కణ్ణపిరానై నీర్ వరకూవుగిలీర్ *
ఎన్నుయిర్ కూవిక్కొడుప్పార్క్కు మిత్తనై వేణ్డుమో. ౧.

ఆ॥ కుయిల్ పేడైగాళ్ - ఓఆడుకోకిలములారా! ఇన్ ఉయిర్ - (మీకు) మంచి ప్రాణమైయున్న, శేవలుమ్ - మొగపక్షీయు, నీరుమ్ - మీరును, కూవిక్కొండు - శబ్దించుచు, ఇద్దు - ఇచ్చట, ఎన్ ఉయిర్ నోవ - నాప్రాణముబాధపడునట్లు, ఎత్తనైయుమ్ మిగ మిగ - మిక్కిలి రతికూడతముజేయవలదు. ఎన్ ఉయిర్ - నాప్రాణనాథుడైన, కణ్ణపిరానై - శ్రీకృష్ణుని, నీర్ - మీరు, వరకూవుగిలీర్ - వచ్చునట్లుపిలువకనున్నారు. ఎన్నుయిర్ - నాప్రాణమును, కూవి - ఆపహరించి, కొడుప్పార్క్కు - వానికిచ్చువాడికి, ఇత్తనైవేణ్డుమో - ఇంతబలసినదా?

తా॥ ఓకోకిలములారా! మీరుభర్తతో సంశ్లేషించి జేయుచున్నరతికూజితము నన్ను మిక్కిలి బాధపెట్టుచున్నది. నన్ను నాప్రాణనాథునితో జేర్చుక చంపుట మీకుయుక్తముకాదని.

ఇత్తనై వేణ్డువదన్నో అన్దిల్ పేడైగాళ్ *
ఎత్తనై నీరుమ్ నుమ్ శేవలుమ్‌కరై నేడ్దిదిర్ *
విత్తగన్ గోవిన్ద మెయ్యన్లన్నొరువర్క్కుమ్ *
అత్తనై యామిని యెన్నుయిరవ్ వైయదే. ౨.

ఆ॥ అన్దిల్ పేడైగాళ్ - ఓ ఆడుక్రాంచపక్షులారా! నీరుమ్ - మీరును, నుమ్ శేవలుమ్ - మీ మొగపక్షులును, ఎత్తనై - ఎంతకాలము, కరైన్దు - (సంశ్లేషనుభముచే) కరిగి, నేడ్దిదిర్ - అనంతరముగా శబ్దించుచున్నారు? ఇత్తనైవేణ్డువదన్తో - (నన్ను బాధించుటకు) ఇంతబలసివదికాదు. అన్దో - అయ్యో! విత్తగన్ - ఆశ్చర్యభూతుడైన, గోవిన్ద - శ్రీకృష్ణుడు, ఒరువర్క్కుమ్ - ఒకరికిని, మెయ్యన్లన్ - సత్యమైనవాడుకాడు, ఎన్ ఉయిర్ - నాప్రాణము, ఇని - ఇకమీద, ఆవస్థైయదేయామిత్తనై - వానిచేతులో దొంగిలిగొనబడినది.

తా॥ ఓ క్రాంచపక్షులారా! మీరు భర్తతో సంశ్లేషించి మిక్కిలియానన్దముచే శబ్దింపుట వాకు గొప్ప బాధకరమైయున్నది. నాకుల్పప్రాణమును జంపుటకై మీరింకగోప్పప్రయత్నము చేయవలదు. నాప్రాణమునపహరించిన శ్రీకృష్ణుని మీరుసత్యసంధుడని నమ్మవలదు నుమీయాని. ౨.

అవక్ కైయదేయెనదారుయి రన్ఱిల్ పేడైగాళ్*
ఎవమ్‌శొల్లిసీర్‌కుడైన్దాడుదిర్ పుడైశూళ్‌వే*
తవమ్‌శెయ్‌దిల్లా వినైయాట్టియేనుయిర్‌క్కుడ్*
ఎవమ్‌శొల్లినిఱ్‌ప్రుమ్ నుమ్మ్‌క్కుకూక్కుఱల్ కేట్టుమే. ౩.

ఆ॥ అన్ఱిల్‌పేడైగాళ్ - ఓ ఆడుక్రాంచపక్షులారా! ఎవదు - వాయొక్క, ఆర్‌ఉయిర్ - పూర్ణప్రాణము, అవక్‌కైయదు - వానివశమైనది. నీర్ - మీరు, కుడైన్ద - (సంశ్లేష సుఖముందు) అవగాహించి, ఎవమ్‌శొల్లి - ఏ మేమోమాటలనుజెప్పి, పుడైశూళ్ - చుట్టుప్రక్కన, ఆడుదిర్ - సంచరించుచున్నారు. తవమ్‌శెయ్‌దిల్లా - పుణ్యముజేయని. వినైయాట్టియేన్ - పాపిష్ఠురాలైననాయొక్క, ఉయిర్ - ప్రాణము, ఇణ్ఱుణ్ణో - ఇచ్చట (నావద్ద) నున్నదో? (లేదు). నుమ్ - మీయొక్క - ఎట్టు - ఆనత్యుత్తమైన, కూక్కుఱల్ - శబ్దమును, కేట్టుమ్ - వినివతరువాత, ఎవమ్‌శొల్లి - ఏకారణమునుజెప్పి, నిఱ్‌ప్రుమ్ - ధరించియుంచును.

తా॥ ఓ క్రాంచపక్షులారా! మీరుభర్తతో సంశ్లేషించి శబ్దించగా దానినివిని సహింపక నాప్రాణము సర్వేశ్వరునివద్దపోయినది. ఇంకమీరుబాధించుటకు నాప్రాణమిచ్చుటలేదని. ౩.

కూక్కుఱల్ కేట్టుమ్ నఙ్కణ్ణా మాయన్ వెళిప్పడాన్*
మేల్ కీళ్ నై కొళ్‌ళిల్ మిన్ నీరుమ్ శేవలుమ్‌శొల్లిగాళ్*
వాక్కు మ్మనముమ్ కరుమముమ్‌నమక్కాక్కిడైదే*
ఆక్కైయుమావియు మన్ఱరమ్‌నిన్ఱ్‌ఴులుమే. ౪.

ఆ॥ కొళ్‌ళిగాళ్ - ఓమయూరములారా! కూక్కుఱల్‌కేట్టుమ్ - (మీ) ధ్వనినివిని, నమ్ - మనవాడనిచెప్పతగిన, మాయన్ - ఆశ్చర్యభూతుడైన, కణ్ణన్ - శ్రీకృష్ణుడు, వెళిప్పడాన్ - బయలుదేరికనున్నాడు. నీరుమ్ - మీరును, శేవలుమ్ - మీమొగపక్షీయము, మేల్ - ఆధికముగా, కీళ్ - శబ్దమును, కొళ్‌ళిల్ మిన్ - చేయవలదు. నమక్కు - మాకు, మనముమ్‌వాక్కుమ్ కరుమముమ్ - మనోవాక్కాయములు, ఆక్కిదు - వానివద్దచేరినవి. ఆక్కైయుమ్ - శరీరమును, ఆవియుమ్ - ప్రాణమును, ఆన్ఱరమ్‌నిన్ఱ్ - పడుమనుండి, ఴుళుమ్ - బాధపడుచున్నవి.

తా॥ ఓమయూరములారా! నామనోవాక్కాయములు సర్వేశ్వరునివద్ద వెళ్ళిపోయినవి. శరీరప్రాణములేనిచ్చటనున్నవి మీరుఅధికముగాధ్వనిజేసి వానినిబాధపెట్టవలదని. ౪.

అన్ఱరమ్‌నిన్ఱ్‌ఴుల్ గిన్ఱ యానుడై ప్పూవై గాళ్*
నుమ్‌తిఱ లేదుమిడై యిల్లై కుళ్‌ళుజేల్ మినో*
ఇన్ఱిరఞాలత్తిల్ కాట్టి యివ్వేళ్‌ఴులగుమ్‌కొణ్డ*
నమ్‌తిరుమార్ బన్ నమ్మాయిరుణ్ణనన్గెణ్ణినాళ్. ౫.

ఆ॥ ఆనరమ్‌నిన్ను - నశుమునుండి, ఉళ్ళల్‌గిన్ఱ - వ్యర్థవ్యాపారముజేయుచున్న, యాను డైప్పుళ్ళైగాళ్ - శాచిలకలారా! నుమ్‌తిఱత్తు - మీకు, ఏదుమిడైయిల్లై - (నన్ను బాధింతు టకు) ఏమియుఆవశ్యకములేదు కుళ్ళుళ్ళోల్‌మిన్ - (మీరు) ఆనత్యరముగాళోద్బింపవలదు. ఇన్దిర ఞాలజ్గళ్ - ఇన్ద్రిజాలములను (కనయొక్కుసౌందర్యశోభల్యాదిమాయలను), కాట్టి - చూపించి, ఇళ్వేళ్వులగుమ్ - ఈస చ్ఛలోకములను, కొణ్డ - స్వాధీనపఱచుకొనిన (మోహపెట్టిన), నమ్‌తిరు మార్‌బన్ - శ్రీదేవినివక్షస్థలమందుగల మన శ్రియఃపతి, నమ్‌ఆవి - మన ప్రాణమును, ఉణ్ణ - నశిం చుజేయుటకు, వన్దుఎణ్ణిశాన్ - మంచియుపాయముయోచించెను.

శా॥ ఓచిలకలారా! సర్వేశ్వరుఁడే నన్నుజంపయత్నించియున్నాడు. ఇఁక మీరు నన్ను బాధించుట నిష్ప్రయోజనమని. ౫.

నన్నెణ్ణినార్ పఴర్ త్త శిఱుకిళిప్పైదలే*
ఇన్‌కురల్ నీమిళఱ్ ఱ్ లెన్నాయిర్ క్కాగు త్త*
నిన్ శెయ్యవాయొక్కుమ్‌వాయాల్ కణ్‌గళ్ శెవ్వియన్*
నిన్‌పశుమ్‌శొమనిఱ త్త కూట్టుణ్ణునీడ్డినార్. ౬.

ఆ॥ ఎన్ - నాకు, ఆరియిర్ - సంపూర్ణప్రాణభూతుండును, నిన్ - నీయొక్క, శెయ్య- ఎఱ్ఱనైన, వాయ్‌ఒక్కుమ్ - ఆధరముతోసమానమైన, వాయన్ - ఆధరముగలవాడును, కణ్‌ణ్ - నీనేత్రమువంటినేత్రములగలవాడును, శెవ్‌కాలినన్ - నీచేతులుకాళ్ళువంటిహస్తపాదములు గలవాడును, నిన్ - నీయొక్క, పశుమ్ - చల్లనై, శామమ్ - శ్యామమైన, నిఱత్తన్ - కాన్తిగల వాడుమైన, కాగుత్తన్ - శ్రీరామాడు, కూట్టుణ్ణు - (శాతో) సంశ్లేషించి, నీడ్డినాన్ - (ఇట్లు డునన్ను) విడిచిపోయెను. నన్నెణ్ణి - ఆపశాక్యులందు సాకుపహాస్యముజేయుదువనికలంచి, నాన్‌పఴర్ త్త - నేను పెంచిన, పైదల్ - జ్ఞానములేని, శిఱుకిళియే - ఓచిన్నచిలకా! నీ - నీవు, ఇన్‌కురల్ - మధుర మైనకంఠధ్వనిచే, మిళఱ్ ఱ్ లీల్ - సరసమైనఆర్థోక్తులను చెప్పవలదు.

శా॥ ఓచిన్నచిలకా! నీవాపశాక్యులమున కొదగదవని నిన్ను పెంచితిని. ఇట్లుండగా, నుంద రాపయవనులుబగల శ్రియఃపతిని విశ్లేషించి బాధపడుచున్ననన్ను వానిరిరునామములను పెట్టి మఱి యును బాధించుచున్నావు. అట్లుచేయువలదు, కొంచెమూరికనుండుమాయని. ౭.

కూట్టుణ్ణుసీడ్డియ కోలత్తామరై క్కణ్ శెవ్వాయ్*
వాట్టమిలా కరుమాణిక్కమ్ కణ్‌మాయనోల్*
కోట్టియవిల్లొడు మిన్నుమేగక్కుళ్ళాళ్ గాళ్*
కాట్టిల్లిణానుమ్మురు ఎన్నుయిర్ క్కడుకాలనే. ౭.

ఆ॥ కూట్టుణ్ణు - (శాతో) సంశ్లేషించి, నీడ్డియ-విశ్లేషించినవాడై, కోలమ్ - సుందరమై, తామరై-పద్మమువంటి, కణ్ - నేత్రమునున్ను, శెవ్- ఎఱ్ఱని, వాయ్ - ఆధరమునున్ను గలవాడై, వాట్టమిల్ -మాసిపోకుండనున్ను, కరుమాణిక్కమ్-నీలమణిక్యమువంటివాడై, మాయన్ - ఆశ్చ ర్యభూతుండైన, ఎన్‌కణ్ణన్ - నాకృష్ణునివలెనున్ను, కోట్టియ - ధరియింపఁగల, విల్లొడు -

ధనుస్సులోఁగూడ, మిన్నుమ్ - మెఱుఁచుచున్న, మేగక్కుఱ్ఱాఁబ్రహ్మగాళ్ - ఓ మేఘసమూహము లారా ! నుమ్మురు - మీరూపములను, కాట్టేమిన్ - చూపించవలదు. ఆదు - ఆరూపము, ఎన్నుయిర్‌క్కు - నాప్రాణమునకు, కాలన్ - మృత్యువై యున్నది.

తా॥ ఓ మేఘములారా ! శ్రీకృష్ణునివిశ్లేషించిబాధపడుచున్న నాకువానితిరుమేనువలెనున్న మీరూపము మిక్కిలిబాధకరంబై యున్నది గాన మీరూపమును నాకుఁగనుపఱుచవలదు సుమీయని.

ఉయిర్‌క్కుదుకాలనై న్ఱుమ్మై యూనిరద్దేఱ్ఱుక్ *నీర్
కుయిల్‌పై దల్‌గాళ్ కణ్ణన్నామమేకూఱుమిన్‌కొన్‌ఱీర్ *
తయిర్‌ప్పూమ్‌శోఱ్ ఱొడు పాలడిశిలుమ్‌తన్దు *శోల
పయిఱ్ ఱియసల్వళమూట్టినీర్ పణ్బుడై యీరే. ౯.

అ॥ పైదల్ కుయిల్‌గాళ్ - జ్ఞానములేని ఓకోకిలములారా ! ఉయిర్‌క్కు - నాప్రాణమునకు, ఆదు - ఆపదవచ్చినమను, కాలన్ - మృత్యువైయున్నది (గాన దానినిచెప్పవలదు), ఎన్ఱ - అని, నాన్ - నేను, ఉమ్మై - మిమ్ములను, ఇరన్దేఱ్ఱుక్కు - యాచించివచ్చినాకు, నీర్ - మీరు, కణ్ణన్ నామమే - శ్రీకృష్ణునితిరునామములనే, కూఱుమిన్ - చెప్పి, కొన్ఱీర్ - చంపితిరి. తయిర్ - పెరుగులోఁగలిపిన, పూమ్‌శోఱ్ ఱొడు - సద్దియున్నవంటలతోఁగూడ, పాల్ - పాలుతోఁగలిపిన, ఆడిశిలుమ్ - ప్రసాదమును, తన్దు - ఇచ్చి, శోల - తిరునామములను, పయిఱ్ ఱియ - అభ్యసింపించినదానికి, నల్ వళమ్ - మంచిప్రత్యుపకారమును, ఊట్టినీర్ - ఆనుభవింపఁజేసితిరి. పణ్బు ఉడైయీర్ - మంచిస్వభావముగలవారై తిరి (నిర్దయులై తిరి).

తా॥ ఓకోకిలమ్మలారా ! శ్రీకృష్ణుని తిరునామములు నాకుమిక్కిలిబాధకరంబులై యున్నవి గాన నావద్దచెప్పవలదని నేనుయాచించినప్పటికిన్ని వానినేచెప్పి నన్నుజంపుచున్నారు. నిన్ను పెంచినదానికి నాకుమంచి యుపకారముజేసితిరని.

పణ్బుడై వణ్డొడుతుమ్బిగాళ్ పణ్‌మిழ్ఱిప్ పోల్‌మిఱ్ *
పుణ్బుగై వేల్‌కొడు కుత్తాలోక్కుమ్‌నుమ్‌శిఱ్‌కురల్ *
తణ్బెరునీర్ త్తడన్దామరై మలర్‌న్దాలోక్కుమ్
కణ్బెరుబక్కణ్ణ *నమ్మాయియుడ్పుఱన్ణినా ర్. ౯.

అ॥ పణ్బుడై - గానసౌష్ఠవముగల (చక్కఁగాపాడుచున్న), వణ్డొడు - తుమ్మెదల తోఁగూడుకొనియున్న, తుమ్బిగాళ్ - ఓచిన్నతుమ్మెదలారా ! పణ్‌మిழ్ఱిప్ పోల్‌మిఱ్ - (మీరు) గానముజేయవలదు. నుమ్‌ఇన్‌కురల్ - మీమధురధ్వని, పుణ్‌పుఱై - వ్రణములపల, వేల్‌కొడు - ఈటిచేత, కుత్తాలోక్కుమ్ - పొడిచినట్లున్నది. తణ్ - చల్లనై, పెరు-నిండియున్న, నీర్ - జలముగల, తడమ్-తటాకమందు, తామరై మలర్‌న్దాలోక్కుమ్ - తామరసపుష్పము వికసించినట్లువలెనున్న, పెరుమ్‌కణ్ - విశాలమైననేత్రములుగల, కణ్ణన్ - శ్రీకృష్ణుడు, నమ్‌ఆవి - మనప్రాణమును, ఉణ్డు - అపహరించుకొని, ఎన్ఱుణినాన్ - విశ్లేషించెను.

తా॥ ఓతుమ్మెదలారా ! శ్రీకృష్ణుడు నాతో సంశ్లేషించి నాప్రాణమునపహరించుకొని వున్నవిషమిచ్చోయెను. ఇప్పుడుమీ గానముసాకు పుంటిలోపొడిచినట్లున్నది. మీరిట్టిధ్వనిపాడవలదని.

ఎఱ్ఱనణ్ణినాముమ్ నమ్‌వాననాడనోడొన్ని నోమ్*
పఱ్ఱనన్నాపై క్కుఱ్ఱాట్గళ్ పయిన్ఱనిన్ని*
ఇఱ్ఱై నల్ల వాకై యుమ్ పై యవేపుయక్కుఱ్ఱదు*
తఱ్ఱై నల్ల విన్బమ్ తలై ప్పెయ్దెట్టుమ్‌తఱ్ఱై క్కవే. ౮౦.

అ॥ పఱ్ఱనమ్ - కొలనలయందు, (సంచరించుచున్న), నల్ - సామర్థ్యముగల, నాపై క్కుఱ్ఱాట్గళ్ - ఓసారసపక్షులారా! నాముమ్ - మేమును, ఎఱ్ఱణ్ణి - పోయినవాని తిరువడికళ్ళను పొందవలయునని యుద్యోగించిన, నమ్‌వాననాడనోడు - మనకు ప్రాప్యమైన పరమపదమందు వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతితో, ఒన్ఱినోమ్ - కలిసిపోతిమి. ఇని - ఇఁకమీద, చయిత్తలై - సుంపుగాజేరి యోచించి యేమిప్రయోజనము? ఇఱ్ఱైనల్ల - అభరణములవలె విలక్షణమైన, ఆకాయమ్ - శరీరమును, పైయవే - క్రమముకా, పుయక్కుఱ్ఱదు - పోవుటకు యత్నించినది. ఎట్టుమ్ - సమస్తదేశమును, తఱ్ఱై - సమృద్ధమైన, నల్ల ఇన్బమ్ - మంచినుభమును, తలైప్పెయ్దు - పొంది, తఱ్ఱైక్క - సమృద్ధమైయుండుఁగాక.

తా॥ ఓసారసపక్షులారా! నఁ[illegible] జంపుటకు మీరు సుంపుజేరియోచించి యేమియు నుపయోగములేదు. నేను ముందుగానే శిథిలుఁడనై సర్వేశ్వరుని తిరువడికళ్ళయందు లీనమైతిని. నా శరీరమును పోవసిద్ధమైయున్నది. లోకమంతయు నావలెబాధపడకుండ సుభముగానుండుఁగాకయని.

ఇన్బన్దలై ప్పెయ్దెట్టుమ్‌తఱ్ఱై త్త పల్లూழிక్కు*
తన్బగడ్ఱి త్త తనక్కరుళ్ శెయ్దమాయనై*
తెన్కురుగూర్ చ్చడగోపన్ శొల్లాయిరత్తుళ్ళివై*
ఒన్బదోడొన్ఱుక్కుమ్ మూవులగుముఱుగుమే. ౮౧.

అ॥ ఎట్టుమ్ - ఆంతట, తఱ్ఱైత్త - సమృద్ధమైయున్న, ఇన్బమ్ - సుభమును, తలైప్పెయ్దు - పొంది, పల్లూழிక్కు - చిరకాలము, తన్‌పుగழ் - తనకల్యాణగుణములను, ఏత్త - స్తుతించుటట్లు, తనక్కు - తనకు, ఆరుళ్ శెయ్ద - కృపజేసిన, మాయనై - ఆశ్చర్యభూతుఁడైన శ్రీయఃపతివిషయమై, తెన్ - నుందరమైన, కురుగూర్ - కురుకాపురికి స్వామియైన, శడగోపన్ - నమ్మழ்வార్లు, శొల్ - పాదించిన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలోపలిది, ఇవై - ఈ, ఒన్బదోడు - తొమ్మిదిపాశురములతోఁగూడ, ఒన్ఱుక్కుమ్ - ఒకపాశురమునకును (తఃతిరువాయ్‌మొழிయందలి మొదటి తొమ్మిదిపాశురములనున్ను అంతకంటె మిక్కిలి దుఃఖముచేసాదించిన పదియవ పాశురమునున్ను ఆనుసంధించినయెడల), మూవులగుమ్ - మూడులోకములును, ఉరుగుమ్ - (ప్రేమచేత), కరుగును.

తా॥ తన కల్యాణగుణములననుసంధించునట్లు తమకుఁగృపజేసిన శ్రీయఃపతి విషయమై నమ్మழ்வార్లు ప్రసాదించిన యీపదిపాశురముల వళ్ళసించువారి మనస్సు ప్రేమచేగరుగునని. ౮౧.

ఆழ்வార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౬—వ, తిరువాయ్‌మొళి

అవతారిక:—ఇట్లు బాధపడుచున్న దశయందు సర్వేశ్వరుడు పూర్వము తనతో సంశ్లేషించిన సంశ్లేషమును దలంచి విశ్లేషదుఃఖమును పదలి యానందభరితురాలై పాడించుచున్నారు.

ఉరుగుమాల్ నెఞ్ఞు ముయిరిప్ పరమన్ది*
పెరుగుమాల్ వేళ్క్కైయు మెయ్‌శ్శేయ్‌గే‌ఁతోణ్డనే‌ఁ*
తెరువెల్లామ్‌కావికమఴ్ తిరుక్కాట్కరై*
మరువియమాయన్ ప్పి మాయమ్‌నినై దొఱే. ౧.

అ॥ తెరువెల్లామ్ - పతిపీధులయందును, కావి - నల్లకలువపుష్పము, కమఴ్ - పరిమళించుచున్న, తిరుక్కాట్కరై - తిరుక్కాట్కరైయనెడు దివ్యదేశమందు, మరువియ - ఆవరించిన, మాయన్‌తన్ - ఆశ్చర్యభూతుండైన శ్రీయఃపతియొక్క, మాయమ్ - ఆశ్చర్యచేష్టితములను, నినైదొఱుమ్ - తలంచినప్పుడంత, నెఞ్ఞమ్ - మనస్సు, ఉరుగుమాల్ - కరుగుచున్నది ఉయిర్ పరమన్ది - ఆత్మకుసహింపకుండటల్లు, వేళ్క్కైయమ్ - ఆపినివేళమును, పెరుగుమ్ - పెరుగుచున్నది, ఏ‌ఁతోణ్డనే‌ఁ - చపలుండనైనవాడను, ఎన్‌శెయ్‌గే‌ఁ - ఏమిచేసెదను? ఆల్ - ఆశ్చర్యము.

తా॥ తిరుక్కాట్కరైయందు వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతియొక్క దివ్యచేష్టితములనుదలంచి నామనస్సు ప్రేమచే శిథిలమై యుండలేక వానియందు మిక్కిలి వ్యామోహముగలదైయున్నదని.

నినై దొఱుమ్‌శొల్లున్‌దొఱుమ్ నెఞ్ఞిడైనుగుమ్*
నినై కొళ్‌శీర్ పాడిలుమ్ వేమెనదారుయిర్*
శునై కొళ్‌పూఞ్శోలై త్తెన్‌కాట్కరైయెన్న ప్పా*
నినై గిలేన్ నా ననక్కాచ్చెయ్యుమ్‌నీర్ మైయే. ౨.

అ॥ కునైకొళ్ - తటాకములుగల, పూఞ్శోలై - పూవులతోటలచే జుట్టుకొనిన, తెన్ - నుందరమైన, కాట్కరై - తిరుక్కాట్కరైయందు వేంచేసియున్న, ఎన్న ప్పా - ఓనాస్వామీ! నినైకొళ్ - పాపములను హరించుచున్న, శీర్ - (నీయొక్క) కల్యాణగుణములను, నినైదొఱుమ్ - తలంచినప్పుడెల్లను, శొల్లున్‌దొఱుమ్ - ఆనుసంధించునప్పుడెల్లను, నెఞ్ఞు - మనస్సు, ఇడైన్ద - శిథిలమై, ఉరుగుమ్ - కరుగుచున్నది. పాడిలుమ్ - గానముజేసినను, ఎనదు - నాయొక్క ఆరుయిర్ - సంపూర్ణమైన ఆత్మ, వేమ్ - (గసాతిశయముచే) బరితపించుచున్నది. నాన్ - నేను, ఉనక్కు - నీకు, ఆచ్చెయ్యుమ్ - కైఙ్కర్యము జేయుచున్న, నీర్మై - ప్రకారమును, (నీవు నాకు కైఙ్కర్యముజేయుచున్న ప్రకారమునని పాడింపబడినవిషయమును యట్లు చెప్పశక్య నీవిధముగా పాడించుచున్నారు), నినైగిలేన్ - తలంచుట కసమర్థుడనైయున్నాను.

తా॥ తిరుక్కాట్కరైయందు వేంచేసియున్న ఓశ్రీయఃపతీ! నీగుణములననుసంధించిన ప్పుడును తలంచినప్పుడును నామనస్సు ప్రేమచే గరుగుచున్నది. నాయాత్మ నిన్ను నుభవింపవలయు నని బరితపించుచున్నది. నీవునాయందుజేసిన సౌశీల్యమును తలంచి యుండజాలనని. ౨.

నీర్మైయాల్ నెఞ్చమ్ వఞ్చిత్తుప్పుగున్దు*ఎన్నై
ఈర్మైశెయ్‌దెన్నుయిరా యెన్నుయిరుణ్డా*
శీర్మలర్‌గుళోలై తేర్‌కాట్కరై యెన్నప్పన్*
కార్మునిల్వణ్ణన్ కళ్వమటిగిళేన్. 3.

అ॥ నెఞ్చమ్ - (శా) మనస్సును, వఞ్చిత్తు - వఞ్చనచేసి, పుగున్దు - ప్రవేశించి, నీర్మైయాల్ - సౌశీల్యముచే, ఎన్నై - నన్ను, ఈర్మైశెయ్‌దు - ఆర్ద్రచిత్తుడనైచేసి, ఎన్నుయిరాయ్ - సాకంతరాత్మయైయుండి, ఎన్నుయిర్ - నాయాత్మను, ఉణ్డాన్ - అనుభవించెను. శీర్‌మల్‌గు - మిక్కిలి సౌందర్యముగల, శోలై - తోపులచే జుట్టబడిన, తేన్ - స్పృహణీయమైన, కాట్కరై - తిరుక్కాట్కరైయందు వేంచేసియున్న, ఎన్నప్పన్ - నాస్వామియై, కార్‌ముగిల్ - నల్లని మేఘమువంటి, వణ్ణన్‌తన్ - వర్ణముగలవాడైన (శిశుఃపతియొక్క), కళ్వమ్ - వంచకవ్యాపారములను, ఆటిగిళేన్ - ఎఱుంగలేను.

తా॥ నీవు నాకు కైఙ్కర్యము చేయవలయునని చెప్పి వంచనచేసి నామనస్సులోప్రవేశించి నాకు కైఙ్కర్యముచేయుచు నన్ననుభవించుచున్న సర్వేశ్వరుని మాయలను యథార్థమనియు ఆయథార్థమనియు తెలిసికొనఁజాలనని. 3.

అటిగిళేన్‌తన్ను ళనైత్తులగుణ్ణిఱ్ఱు*
నెటిమైయాల్ తాను మవర్ పుగుళ్‌నిఱ్ఱుక్కిన్ఱారా*
వెటికమ్ళ్‌శోలై తేర్‌కాట్కరై యెన్నప్పన్*
శిటియవెన్నారయిరుణ్డ తిరువరుళే. ౪.

అ॥ తన్నుళ్ - తనసంకల్పమందు, ఆనైత్తులగుమ్ - సమస్తలోకమును, నిఱ్ఱు - ఉండగా నెటిమైయాల్ - శేషశేషిభావసంబన్ధముచేత, తానుమ్ - తానును, అవర్ పుగుళ్ - ఆపదార్థములయందు, నిఱ్ఱుమ్-అంతరాత్మయైయున్న, పిరాన్-ఉపకారకుఁడును, వెటికమ్ళ్ - పరిమళముగొట్టుచున్న, శోలై - తోటలుగల, తేన్ - సుందరమైన, కాట్కరై - కాట్కరైయందువేంచేసియున్నవాఁడునైన, ఎన్ అప్పన్ - నాస్వామి, శిటియ - ఉద్రమైన, ఎన్ - నాయొక్క, ఆరుయిర్ - ఆత్మను, ఉణ్ణ - అనుభవించిన, తిరువరుళ్ - వ్యామోహమును (సౌశీల్యమును), ఆటిగిళేన్ - తెలిసికొనలేను.

తా॥ తాను సర్వస్వామియై యెల్లరను తనకుశేషభూతులుగా జేసికొనియున్న సర్వేశ్వరుఁడు అతిక్షుద్రుడనైన నాయందింత వ్యామోహము చేయుటకుఁ గారణము నెఱుఁగలేనని ౪.

తిరువరుళ్ శెయ్‌బవర్‌పోల వెన్నుళ్ పుగున్దు*
ఉరువముమారుయిరు ముడనేయుణ్డా*
తిరువళర్‌శోలై తేర్‌కాట్కరైయెన్నప్ప*
కరువళర్ మేని నఙ్కణ్ణ కళ్వఙ్గళే. ౫.

అ॥ తిరువరుళ్ - ఆనుగ్రహమును, శెయ్‌బవర్‌పోల - చేయువానివలె, ఎన్నుళ్-నాహృదయమందు, పుగున్దు - ప్రవేశించి, ఉరువముమ్ - నాశరీరమును, ఆరుయిరుమ్ - ఆత్మను,

ఉడనే - ఒకప్పుడే, ఉణ్డాన్ - అనుభవించెను. తిరువళర్ - సౌందర్యమువర్ణించుచున్న, తోళై - తోఁపులుగల, తెన్ - స్పృహణీయమైన, కాట్కరై - తిరుక్కాట్కరాయందు వేంచేసియున్న, ఎన్నప్పన్ - నాస్వామియు, కరువళర్ - శ్యామమైన, మేని - తిరుమేనుగలవాడుసైన, నమ్ కణ్ణన్ - మన కృష్ణునియొక్క, కర్వ్వఞ్చిల్ - మాయలు (ఈవిధంబులైయున్నవి).

తా॥ నేను చేసెడి కైఙ్కర్యమును స్వీకరించుటానిపలె నాయందుఁబ్రవేశించి నాశరీరమునున్ను ఆత్మనున్ను చక్కఁగాననుభవించెను. నాయందిట్లువ్యామోహముఁజేయుటయు ఆశ్చర్యమువి.

ఎన్ కణ్ణన్ కర్వ్వ మెనక్కుచ్చెమ్మ్యోయ్‌నిఱుమ్*
అఙ్గణనుఙ్గ వెన్నారుయిర్ కోళ్‌దిదు*
పున్ కరైయ్ఱెయ్‌ది ప్పులమ్బియిరాప్పగల్*
ఎన్ కణ్ణనెన్ఱవ్ కాట్కరై యేత్తుమే. ౩

అ॥ ఎన్ కణ్ణన్ - నాశ్రీకృష్ణునియొక్క, కర్వ్వమ్ - కపటవ్యాపారములు, ఎనక్కు - నాకు, శెమ్మ్యోయ్‌నిఱుమ్ - యథార్థముపలెతోఁచునున్నవి. అఙ్గణన్ - అతిచపలుఁడైనవాఁడు, ఉణ్డ - అనుభవించుటచే, కోదు - అసారమైన, ఎన్నారుయిరిదు - ఈనాయాత్మ, పున్ కరైయ్ఱ - దైన్యమును, ఎయ్‌ది - పొంది, ఎన్ కణ్ణనెన్ఱు - నాకుభవ్యుఁడైన శ్రీకృష్ణుఁడాయని, ఇరాప్పగల్ - రేయింబగళ్ళు, పులమ్బి - ఘోషించి, అవన్ కాట్కరై - వాఁడువేంచేసియున్న తిరుక్కాట్కరాయ నెడుదివ్యదేశమును, ఏత్తుమ్ - స్తుతించుచున్నది.

తా॥ సర్వేశ్వరుని కపటవ్యాపారములు నాకభీష్టము యథార్థములపలె తోఁచునున్నవిగాన నేను వానిని నిషేధించలేదు. వాఁడనుభవించి యసాధ్యమైయున్న నాయాత్మ తిరిగియు వానిదివ్యదేశమునే స్తుతించుచున్నదని.

కాట్కరై యేత్తు మదనుళ్ కణ్ణనెన్నుమ్*
వేట్కైక్కోయ్‌కూర నినైన్దుకరైన్దుగుమ్*
ఆట్కొళ్వానొత్తెన్నుయిరుణ్డమాయనాల్*
కోట్కొళ్‌పట్ట దెన్నారుయిర్‌కోళ్‌దుణ్డే. ౪

అ॥ ఆట్కొళ్వానొత్తు - నన్ను దాస్యపఱచుకొనువానిపలె (ప్రవేశించి), ఎన్నుయిర్ - నాయాత్మను, ఉణ్డ - అనుభవించిన, మాయనాల్ - వంచకుఁడైన శ్రీకృష్ణునిచే, కోళ్‌దుణ్డే - అపహరింపఁబడినదయ్యో, కొళ్‌కుపోపట్టదు - అపహరించునప్పుడు కొంచెము మిగిలినట్లు పలెనున్న, ఎన్నారుయిర్ - నాయాత్మ, కాట్కరై - తిరుక్కాట్కరాయనెడు దివ్యదేశమును, ఏత్తుమ్ - స్తోత్రముచేయును. అదనుళ్ - ఆదివ్యదేశమందు వేంచేసియుండు, కణ్ణన్ - నాకుభవ్యుడైనవాఁడు, ఎన్నుమ్ - అనిపిలుచును. వేట్కై - అళినిదేశమునెడి, నోయ్ - వ్యాధి, కూర - అధికమగునట్లు, నినైన్ద - ధ్యానించి, కరైన్ద - శిథిలమై, ఉగుమ్ - కరుగును.

తా॥ నాపైఙ్కర్యమును స్వీకరించువానిపలె ముండఆ నాహ్వానయమందుఁబ్రవేశించి తరువాత నన్ను నుభవించియు నన్నుభవించని వానిలెనున్న సర్వేశ్వరునిచే స్తుతించి వానిగుణములను ధ్యానించి నాయాత్మ కరుగుచున్నదని. ౪

కోళుణ్డానన్తివన్ద నైన్నుయిర్ తానుణ్డా*
నాళునాళ్ వన్దనైన్ను ముగప్పుమ్‌తానుణ్డా*
కాళసిర్ మేగ త్తెఴుకాట్కు రైయెన్నప్పుక్కు*
ఆళన్పట్ట దెన్నారుయిర్ పట్టదే. ౬.

ఆ॥ కోళుణ్డానన్తివన్ద - నాయొక్క ఉపకారమును స్వీకరించక సేవచ్చి, ఎన్నుయిర్ - నాయాత్మను, తాన్ - తాను, ఉణ్డాన్ - అనుభవించెను, నాళునాళ్ వన్దు - ప్రతిదినమువచ్చి, ఎనైన్ - నన్ను, ముగప్పుమ్ - సంపూర్ణముగా, తాన్ - తాను, ఉణ్డాన్ - అనుభవించెను, కార్ - నల్లనై, నిర్ - జలముగలదైన, మేగమ్ - మేఘమువలెనున్నవాడును, ఎఴ్ - సుందరమైన, కాట్కు రై - తిరుకాట్కరయందు వేంచేసియున్నవాడునైన, ఎన్ను ప్పుక్కు - నాస్వామికి, ఆళ్ పట్టదన్దే - దానుడనైగదాయెతిని. ఎవదుయిర్ పట్టదు - నాయాత్మపడిన బాధను (నే నేమని చెప్పెదనని.

తా॥ సర్వేశ్వరుడు నిత్యముగానన్ననుభవించుచున్నప్పటికిన్ని తృప్తిజెందక తిరిగితిరిగి యనుభవించుచున్న వాని సౌశీల్యము నన్ను మిక్కిలి బాధించుచున్నదని. ౬.

ఆరుయిర్ పట్ల దెనదుయిర్ పట్టము*
పేరిదఴ్ తామరైక్కణ్ కనివాయదోర్*
కార్కొళ్ మేగ త్తెఴుకాట్కు రైకోయిల్‌కొళ్*
శీరెఴిల్ నాల్తడన్దోళ్ తెయ్వవారిక్కే. ౯.

ఆ॥ శీర్ ఇదఴ్ - పెద్దదళముగల, తామరై - తామరపుష్పమువంటి, కణ్ - నేత్రమును, కని - స్నిగ్ధమైయున్న, వాయదు - అధరమునుగలవాడును, ఓర్ - ఒక, కార్ - నల్లనైన, ఎఴిల్ - సౌందర్యముగల, మేగమ్ - మేఘమువంటివాడును, ఎఴ్ - సుందరమైన, కాట్కు రై - తిరుకాట్కరయను నెడుదివ్యదేశమును, కోయిల్‌కొళ్ - వాసస్థానముగాగలవాడును, శీర్ ఎఴిల్ - వీరశ్రీనిన్ని సౌందర్యమునున్నుగలవాడును, నాల్ - నాలుగైన, తడమ్ - విశాలమైన, తోళ్ - భుజములుగలవాడును, తెయ్వమ్ - దివతలకు, వారిక్కు - ఉత్పత్తిస్థానమైనసముద్రమువంటి వాడునైన సర్వేశ్వరునివిషయమై, ఎనదుయిర్ పట్టదు - నాయాత్మపడుచున్న బాధను, ఆరుయిర్ పట్టదు - ఎవరియాత్మ పడుచున్నది.

తా॥ చన్ద్రసూర్యులను చతుర్ముఖుడును నీలమేఘశ్యాముడునైన సర్వేశ్వరుని కల్యాణ గుణవిషయమై నేనుపడుచున్న బాధను మఱియెవరును పడలేదని. ౯.

వారిక్కో ణ్డునైన్నెళి ముగత్ తాణిశెయ్‌ది
ఆర్వప్పుగ వెనైన్నెయుఴియ వెన్నిల్ మున్నమ్
పారిత్తు*తా నినైన్ను ముగప్పరుళినా*
కారొక్కుమ్ కాట్కు రైయప్పకడియనే. ౧౦.

ఆ॥ ఉనైన్నెక్కాణిల్ - నిన్నుజూచినయెడల, వారిక్కోణ్డు - (సకలకైఙ్కర్యములను) పోగుచేసికొని, నిళ్ముగన్నవన్తు - కబళీకరించియనుభవించెదనని, ఆర్వప్పుగ - అభిలాషముగల,

ఎన్నైయొళియు - నాకంటెవధికమై, ఎన్నిల్‌మున్నమ్ - నాకంటెముందుగానే, పారిత్తు - ఆశించుకొని, తాన్ - తాను, ఎన్నై - నన్ను, ముళు - సంపూర్ణముగా, పరుగినాన్ - ఆనుభవించుచున్నాడు. కారొళుక్కమ్ - మేఘమువలె నుదారుడై, కాట్కరైయప్పన్ - తిరుక్కాట్కరైయందు వేంచేసియున్న స్వామి, కడియన్ - మిక్కిళ్ళవారకలవాడైయున్నాడు.

తా॥ సర్వేశ్వరుని గూర్చినప్పుడేనాకు సమస్తవిధశేషత్వకైంకర్యము శేషవలయునని యాశించుచున్న నాకంటెముందుగానే నాకంటెయధికముగానున్ననుభవింపసర్వేశ్వరుడాశించుచున్నాడని.

‡‡ కిడియనాయ్ కళ్ళనై కొణ్ణిపిరాన్తన్నై*
కొడిమదిళ్ తెన్‌కురుగూర్చ్చడగోపన్‌శొల్*
వడివమ్యిన్రయిర త్తిప్పత్తినాల్ శెన్నిమ్
ముడివెయ్‌దిన్‌నాశత్తుక్కిళ్‌గళిత్తనలే. ౧౧.

ఆ॥ కడియనాయ్ - కోపముగలవాడై, కళ్ళనై - కంనుని, కొణ్ణ - చంపిన, పిరాన్ తన్నై - శ్రీకృష్ణునివిషయమై, కొడి - ధ్వజముగల, మదిళ్ - ప్రాకారములచేఁజుట్టబడి, తెన్ - నుండరమైయున్న, కురుగూర్ - కురుకాపురికిస్వామియైన, శడగోపన్ - నమ్మళ్వార్లు, శొల్ - పొందించిన, వడివమై - అందమైన, ఆయిరత్తు - శ్రేయస్సాధురములలో, ఇప్పత్తినాల్ - ఈ పదిపాశురములచేత, ఎన్‌శెన్మమ్ - మాజన్మము, ముడివెయ్‌ది - నశించి, కానల్ - ఎండమావులవలె నున్న సంసారమును, నాశత్తుక్కిళ్‌గళ్ - నశించునునుమీ.

తా॥ శ్రియఃపతివిషయమై నమ్మళ్వార్లు ప్రపాదించిన, యీ పదిపాశురముల నభ్యసించువారికి జన్మమును తత్కారణమైనసంసారమును నశించునని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౭ - వ, తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక :—ఈ తిరువాయ్‌మొళిలో సర్వేశ్వరుని గుణానుభవముకంటె వానిసౌందర్యమును బ్రత్యక్షముగా సేవింపవాంఛించి నమ్మళ్వార్లువానివద్ద పక్షులను దూతలైపంపించుచున్నారు.

‡‡ ఎన్‌గానలగబ్బిత్తేవా యిరై తేర్‌న్దిన్‌నిదమరుమ్*
శెన్‌గాల్‌మడనారాయ్ తిరుమూళిక్కళత్తు త్తైయుమ్*
శొన్‌గార్ పూన్దుళాయ్‌ముడి యెమ్‌కుడక్కూత్తర్ క్కుత్తూదాయ్*
నున్‌గాల్‌గళ్ తళర్‌తలై మేల్ కొమ్బుమీరోనుమరోడే. ౧.

అ॥ ఎమ్ - మనయొక్క, కానలగమ్ - సముద్రతీరమందలి తోపులనడుమనున్న, కళీ వాయ్ - ఊప్పకడియందు, ఇరై తేర్ న్ద - ఆహారముచెదకకొని, ఇట్టు - ఇచ్చట, ఇనిదు - సుఖముగా, అమరుమ్ - ఉన్న, శెమ్‌కాల - ఎఱ్ఱనిపాదములగల, మడమ్ - భవ్యమైన, నారాయ్ - ఓ సారసపక్షీ ! తిరుమూళిక్కళత్తు - తిరుమూళిక్కళమనెడు దివ్యదేశమందు, ఉ శైయుమ్- నిత్యవాసముజేయుచున్న వాడును, కొణ్డార్ - తేసెగల, పూ - సుందరమైన, తుళాయ్ - తిరుత్తుళాయ్‌మాలను, ముడి - కిరీటమందుగలవాడును, ఎమ్‌కుడక్కూత్తుక్క - కుంభనృత్యము జేసినవాడుసైన మనస్వామికి, ఎన్ తూదాయ్ - నాదూతవై (వెళ్ళి), నుమరోడే - నీబంధువులతోగూడ, నుమ్‌కాల్‌గళ్ - మీపాదములను, ఎన్‌తలై మేల్ - నాశిరస్సుమీద, వైమిర్ - ఉంచుడి.

తా॥ ఓ సారసపక్షీ ! తిరుమూళిక్కళమందు తేంచేసియున్న శ్రీయఃపతివద్దవెళ్ళి నా బాధనుజెప్పివచ్చి దానికి ప్రత్యుపకారముగా నీపాదము లను నాశిరస్సుమీదనుంచవలయునని ౧.

నుమరోడుమ్‌పిరియూదే నీరుమ్‌నఱ్ఱు శేవలుమాయ్*
అమర్ కాదల్‌కురుగినఙ్గా ళణిమూళిక్కళత్తుఱైయుమ్*
ఎమరాలుమ్‌పళిప్పు ణ్డిక్కిళ్ తమ్మాళిపళిప్పుణ్డు*
తమరోడఙ్గుఱైవార్ క్కు త్తక్కిలమే కేళీరే. ౨.

అ॥ నుమరోడుమ్ - మీబంధువులతోడను, పిరియూదే - ఎడబాయక, నీరుమ్ - మీరును, నుమ్‌శేవలుమాయ్ - మీ మొగపక్షియు, అమర్‌కాదల్ - నిరంతరమైన ప్రీతిగలవారైయున్న, కురుగినఙ్గాళ్ - ఓ నీరుకోడులారా ! ఎమరాలుమ్ - మాబంధువులచేతను, పళిప్పుణ్డు - అపవాదముకొందియు, అణి - సుందరమైన, మూళిక్కళత్తు - తిరుమూళిక్కళమందు, ఉ శైయుమ్- నిత్యవాసముజేయుచున్న, తమ్మాళ్ - తమచేత, ఇళిప్పుణ్డు - ఉ పేక్షింపబడియు, ఇక్కిళ్ - ఇచ్చటనుండుటచే నేమిప్రయోజనము ? అట్టు - అచ్చట, తమరోడు - తమబ్ధక్తులతోగూడ, ఉ శైవార్ క్కు - సంశ్లేషించియుండువారికి, తక్కిలమే - (మే ము) తగుసైనవారుకామా ? కేళీర్‌గళ్ - (అని) అడుగుడి.

తా॥ ఓ నీరుకోడులారా ! సర్వేశ్వరుడు నన్ను ఓడించిపెట్టిపోయెను ; మావారందరు వానినిచూసించినానని నన్ను నిందించుచున్నారు. ఇక నాకిచ్చటనుండుటమంచిదికాదు గాన మీరు వానిసన్నిధివెళ్ళి, మిగోష్ఠికియాశై యయోగ్యురాలాయని యొకమాటయడుగుడని. ౨.

తక్కిలమే కేళీర్‌గళ్ తడమ్బునల్ వాయిఱై తేరుమ్*
కొక్కినఙ్గాళ్‌కురుగినఙ్గాళ్ కుళిర్ మూళిక్కళత్తుఱైయుమ్*
శెక్కమల త్తలర్ పోలుమ్ కణ్ శెక్కాల్ శెఱ్ఱినివాయ్*
అక్కమల త్తిరై పోలుమ్ తిరుమేనియడిగళుక్కే. 3.

అ॥ తడమ్ - తటాకమందలి, పునల్ వాయ్ - జలమందు, ఇరై తేరుమ్ - ఆహారముచెదకు చున్న, కొక్కినఙ్గాళ్ - ఓ కొంగపక్షులారా ! కురుగినఙ్గాళ్ - ఓ నీరుకోడులారా ! కుళిర్ - చల్లనైన, మూళిక్కళత్తు - తిరుమూళిక్కళమందు, ఉ శైయుమ్ - నిత్యవాసముజేయుచున్న వాడును, శెమ్‌కమలత్తు - ఎఱ్ఱతామరయొక్క, అలర్ పోలుమ్ - పుష్పమువలెనున్న, కణ్ -నేత్ర

ములు, కై - శీఘ్ర స్తమలు, కాల్ - శ్రీపాదములు, శెమ్‌కని - ఎఱ్ఱనిపండువలెనున్న, వాయ్ - అధరము, ఆక్కమలత్తు - ఆశ్రితామరయొక్క, ఇరైపోలుమ్ - ఆకువలెనున్న, తిరుమేని - దివ్య విగ్రహము (వీనినిగల), అడిగళుక్కు - స్వామియునైన శ్రీయఃపతికి, తక్కిలమే - తగినవారము కామాయని, శొల్లిర్‌గళ్ - అడుగుడు

శా॥ ఓ కొంగపక్షులారా! మీరు తిరుమూళిక్కళమందువేంచేసియున్న శ్రీయఃపతివద్ద చెల్లి, ఈవెలకు నీచెందుకునేవసాదించవు? నీ దివ్యావయవసౌందర్యమును నేవించుట కిపెకుయో గ్యత లేదాయేమని యొకమాటయడుగుడని. ౩.

తిరుమేనియడిగళుక్కు త్తీవినై యేఁవిడుతూదాయ్*
తిరుమూళిక్కళమెన్నుమ్ శెల్వనగర్ వాయ్‌ణిముగిల్‌గాళ్*
తిరుమేనియనర్‌క్కరుళీ రెన్ఱు క్కాల్*ఉమ్మైత్తొళ్
తిరుమేనియెళియగప్ పో తెళివిశుమ్బుకడియుమే. ౪.

ఆ॥ ఆణి - అందమైన, ముగిల్ గాళ్ - ఓ మేఘములారా! తిరుమూళిక్కళమెన్నుమ్- తిరుమూళిక్కళమనెడు తిరునామముగల, శెల్వనగర్ వాయ్ - సుందరమైన దివ్యదేశమందు వేంచేసియున్న వాడును, తిరుమేని - దివ్యవిగ్రహమునుగనుపఱచి, అడిగళుక్కు - లోకులను పరిగ్రహించుకొని స్వామియైనవాడునైన శ్రీయఃపతికి, తీవినైయేన్ - చెడ్డపాపములనాచేత, ఏడుతూదాయ్ - పంపబడినదూతలై వెళ్ళి, తిరుమేని - నీతిరుమేనిను, ఆవర్‌క్కు - ఆయాళ్వార్లకు, ఆరుళీర్ - ఇవ్వుము, ఎన్ఱ క్కాల్ - అనిచెప్పినయెడల, ఉమ్మై - మిమ్ములను, తొళ్ తిరుమేని - మీశరీరములయందున్న, ఒళి - కాన్తిని, అగప్ పో - పోగొట్టి, తెళివిశుమ్బు - నిర్మలమైన ఆకాశమందుండి, కడియుమే - వెల్లగొట్టుదా?

శా॥ ఓ మేఘములారా! మీరు తిరుమూళిక్కళమందు వేంచేసియున్న స్వామివద్దకెళ్ళి, "ఆళ్వార్లకు నీతిరుమేనిను సంశ్లేషించునట్లిప్పింపుము" అనిచెప్పుడు. ఇంతమాత్రము చెప్పినందున మిమ్ములను దేహకాన్తినిబోగొట్టి యాకాశమందుండి వెల్లగొట్టదని ౮.

తెళివిశుమ్బుకడిదోడి త్తీవళై త్తుమిన్నిలగుమ్*
ఒళిమిగిల్‌గాళ్ తిరుమూళిక్కళత్తుఱై యుమోశూడర్‌క్కు*
తెళివిశుమ్బుతిరునాడా త్తీవినై యేఁమనత్తుఱై యుమ్*
తుళివార్‌కళ్‌కుళలార్ క్కుఱుదూదురై త్తల్ శెప్పుమినే. ౫.

ఆ॥ తెళివిశుమ్బు - నిర్మలమైనయాకాశమందు, కడిదు - శీఘ్రముగా, ఓడి - సంచరించి, తీవళైత్తు - అగ్నిచక్రమువలె, మిన్ ఇలగుమ్- మెఱుపులచేప్రకాశించుచున్న, ఒళిమిగిల్ గాళ్ - ఓ సుందరమేఘములారా! తిరుమూళిక్కళత్తు - తిరుమూళిక్కళమందు, ఉఱైయుమ్ - నిత్యవాసముచేయువాడును, ఒణ్ శూడర్‌క్కు - సుందరమైనకాన్తిగలవాడును, తెళివిశుమ్బు-నిర్మలాకాశమైనపరమపదమును, తిరునాడా - విభూతిగాగలవాడును, తీవినైయేన్ - పాపియైననాయొక్క, మనత్తుఱైయుమ్ - హృదయమందు నిత్యవాసముచేయువాడును, తుళి - బిందువులు, వార్ - ప్రవహించుచున్న, కళ్ - కేసెగల, కుళలార్‌క్కు - శిఖాబంధముగలవాడునైన శ్రీయఃపతికి, ఎన్‌తూదురై త్తల్ - నాదూతవాక్యమును, శెప్పుమిన్గళ్ - చెప్పుడు.

తా॥ ఓ మేఘములారా! మీరేమియుసంజేసింపవలదు. వాడు హృదయమందు మిక్కిలియాసక్తిగలవాడై ప్రవేశించి వాసముజేయువాడుగావ మీతూటనుతప్పక సంగీకరించును, వెళ్ళి చెప్పుడని. ౫.

తూదుఱై తొల్‌శొల్పువిన్‌గళ్ తూమొళివాయ్‌వణ్ణినఙ్గాళ్*
పోదిఱైత్తుమదునుగరుమ్ పొళిల్‌మూళిక్కళత్తుఱైయుమ్*
మాదరై త్తమ్మార్వగత్తే వైత్తార్‌క్కిరవాయ్‌మాధవమ్*
తూదుఱై తొల్‌శొప్పుదిరేల్ శుడర్‌వళైయుమ్‌కలైయుమే. ౬.

తా॥ తూ - మధురమైన, మొళి - మాటలను, వాయ్ - ముఖమందుగల, వణ్ణినఙ్గాళ్ - ఓ తుమ్మెదల సమూహములారా! పోదు - పుష్పములయందు, ఇఱైత్తు - శబ్దించుచు, మదు - మకరందమును, నుగరుమ్ - పానముజేయుచుండగిన, పొళిల్ - తోటలుగల, మూళిక్కళత్తు - తిరుమూళిక్కళమందు, ఉఱైయుమ్ - నిత్యవాసమును జేయుచున్న వాడును, మాదరై - శ్రీదేవిని, తమ్ - తనయొక్క, మార్వగత్తే - వక్షస్థలమందు, వైత్తార్‌క్కు - ఉంచుకొనినవాడునైన శ్రీయఃపతికి, ఎన్ వాయ్‌మాధవమ్ - నాపాపురమైన, తూదుఱైత్తల్ - దూతవాక్యమును, శొప్పుదిరేల్ - చెప్పితిరేని, శుడర్ - ఉజ్జ్వలమైన, పళైయుమ్ - (జారిపోయిన) కంకణములనున్ను, కలైయుమ్ - వస్త్రములనున్ను, శొప్పుమిన్‌గళ్ - చెప్పుడు.

తా॥ ఓ తుమ్మెదలారా! తిరుమూళిక్కళమందు పిరాట్టితోడగూడవేంచేసియున్న శ్రీయఃపతికి "నీవిరహముచేత నా పై ర్వర్ణకంకణములును వస్త్రములునుజారిపోయిన" వని చెప్పుడని.

శుడర్ వళైయుమ్‌కలైయుమ్‌కొణ్డరుళినై యేత్తోళ్‌తురన్ద*
పడర్ పుగళ్‌మూ తిరుమూళిక్కళత్తుఱైయుమ్‌పజ్గయక్కణ్*
శుడర్‌పవళవాయ్‌నెడుఙ్కణ్ణిరునాళోర్‌తూయ్‌మాధవమ్*
పడర్‌పొళిల్‌వాయ్‌క్కరుగినఙ్గాళ్‌నెనగొక్కుస్తణియీరే. ౭.

ఆ॥ పడర్ - విశాలమైన, పొళిల్ వాయ్ - తోటలయందు సంచరించుచున్న, కరుగిన ఙ్గాళ్ - ఓ నీలకోయిలారా! శుడర్ - ఉజ్జ్వలమైన, వళైయుమ్ - కంకణమును, కలైయుమ్ - వస్త్రమును, కొణ్డు - అపహరించి, అరుళినైయేల్ - క్రూరమైనపాపముగలవాయొక్క, తోళ్ - భుజములతో, తురన్ద - విశ్లేషించినవాడును, పడర్ - అంతటవ్యాప్తమైన, పుగళ్ - కీర్తిగలవాడును, తిరుమూళిక్కళత్తు - తిరుమూళిక్కళమందు, ఉఱైయుమ్ - నిత్యవాసముజేయువాడును, పజ్గయక్ - పద్మమువంటి, కణ్ - నేత్రములుగలవాడును, శుడర్ - ఉజ్జ్వలమైన, పవళమ్ - పగడమువంటి, వాయ్‌నై - అధరముగలవాడునైన శ్రీయఃపతిని, కణ్డు - చూచి, ఎన్‌కుల్ - నానిమిత్తమై, ఒరునాళ్ - ఒకదినము, ఓర్ - విలక్షణమై, తూయ్ - మధురమైన, ఒన్మొళి మాధవమ్ - ఒకమాటను, పణియీర్ - చెప్పుడు.

తా॥ ఓనీరుకోడులారా! తనకభిమతమైనవాయొక్క కంకణవస్త్రాదుల నపహరించుకొని నాతోవిశ్లేషించి తిరుమూళిక్కళమందువెళ్ళి వేంచేసియున్న నందరాంసునిజూచి, "నన్నిట్లు చేయవచ్చునా" యని యొకమాట నానిమిత్తమైయడుగుడని. ౭.

ఎనకొక్కన్తువణియార్‌గళ్ తిరుమొళ్ళిల్ వాయిలై తేర్న్దు*
మనక్కున్నుమ్‌పడమేవుమ్ పణ్డినడ్గాళ్ తుమ్బిగాళ్*
కనకొళ్ తిణ్‌మదిళ్ పుడై శూళ్ తిరుమూళిక్కళత్తుఱై యుమ్*
పునకొళ్ కాయామేని పున్దుళాయ్‌ముడియార్ కేళ్. ౮.

ఆ॥ ఇరుమ్ - విశాలమైన, పొళిల్ వాయ్ - తోటలయందు, ఇరై తేర్న్దు - ఆహారము వెదకికొని, మనక్కు - మనస్సుకు, ఇనియమ్‌పడ - సుఖముకలుగునట్లు, మేవుమ్ - సంశ్లేషించుచున్న, పణ్డినడ్గాళ్ - ఓతుమ్మెదలారా! తుమ్బిగాళ్ - ఓచిన్నతుమ్మెదలారా! కనకొళ్ - దట్టమై, తిణ్ - దృఢమైయున్న, మదిళ్ - ప్రాకారములచే, పుడై - చుట్టును, శూళ్ - చుట్టబడిన, తిరుమూళిక్కళత్తు - తిరుమూళిక్కమధ్యమందు, ఉఱైయుమ్ - నిత్యవాసము చేయుచున్న వాడును, పునకొళ్ - స్వస్థానమందున్న, కాయా - కెల్లు పుష్పవంటి, మేని - తిరుమేనుగలవాడును, పూన్దుళాయ్ - సుందరమైన తిరుత్తుళాయ్‌మాలను, ముడియార్ కు - కిరీటమందుగలవాడుసైన సర్వేశ్వరునికి, ఎనక్కు - నానిమిత్తమై, ఒన్దుపణియార్‌గళ్ - ఒకమాట చెప్పుడు.

తా॥ ఓతుమ్మెదలారా! దట్టమైన ప్రాకారముగల తిరుమూళిక్కమందు వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరునివద్దవెళ్ళి నేనిట్లు బాధపడుచున్నానని నానిమిత్తమైయొకమాట చెప్పుడని ౮.

పూన్దుళాయ్‌ముడియార్ కు- పొన్నాళిలై కైయారుకు*
ఏన్దునీరిళమ్‌కురుగే తిరుమూళిక్కళత్తారుకు*
ఏన్దుపూణ్ ములై పయ నైన్నిణై మలర్ క్కణ్ణీర్ తదుమ్బ*
తామ్‌తమై మొళిగొణ్డగల్‌దల్ తగవ నైనుఱై యీరే. ౯.

ఆ॥ ఏన్ద - (నిన్ను మాణుగకుండపై కెత్తి) ధరించుచున్న, నీర్ - జలమందు సంచరించుచున్న, ఇళమ్‌కురుగే - ఓచిన్నతుమ్మెదలారా! పూ - ఆందమైన, తుళాయ్-తిరుత్తుళాయిమాలచే సలంకరింపబడిన, ముడియార్ కు - కిరీటముగలవాడును, పొన్ - స్పృహణీయమైన, ఆళి - సుదర్శనమును, కైయారుకు - శ్రీహస్తమందుగలవాడును, తిరుమూళిక్కళత్తారుకు - తిరుమూళిక్కమందు వేంచేసియున్న వాడుసైన సర్వేశ్వరునికి, పూణ్ - ఆభరణములను, ఏన్ద - ధరించుచున్న, ముళై - స్తనము, పయన్ద - విశీర్ణమై, ఇణైమలర్ - చేరియున్న రెండుపుష్పము వలెనున్న, ఎన్‌కణ్ - నానేత్రములయందు, నీర్ తదుమ్ప - నీళ్ళునిండునట్లు, తామ్ - తాము, తమ్మొళిగొణ్డు అగల్‌దల్ - తమ విగ్రహమును దీసికొనిపోవుట, తగవన్ఱు - దయాగుణమునకు తగుసైదికార్యము, ఎన్ఱు - అని, ఉరైయీర్ - చెప్పుము.

తా॥ ఓచిన్న నీరుకోడీ! నీవు తిరుమూళిక్కమందు వేంచేసియున్నట్లయి, పతివద్ద వెళ్ళి, నాంతవయవములు విపర్ణమై దుఃఖించునట్లు నన్నిట్లు విశ్లేషించుట నీకుచితముకాదు. ఇట్లు చేసినయెడల నీవు నిర్దయుండవని చెప్పబడుదువని చెప్పుమని. ౯.

తగవన్ఱైనుఱైయీర్‌గళ్ తడమ్బునల్ వాయిలై తేర్న్దు*
మిగవిన్బమ్‌వడమేవుమ్ మెన్నుడై యవన్నుడ్గాళ్*

మిగమేనిమెలిదెయ్‌ది మేగలై యుమిడర్‌ందు*ఎన్
అగమేని యొళియామే తిరుమూళిక్కళత్తార్‌క్కే. ౧౦.

అ॥ తడమ్ - విశాలమైన, పునల్ వాయ్ - జలముయొద్ద, ఇరై తేర్‌ందు - ఆహారముకొదకుచు, మిగఇన్బమ్‌పడ - మిక్కిలిసుఖముకలుగునట్లు, మేవుమ్ - ఆమరియున్న, మెల్‌నడైయ - మంద గమనముగల, అన్నక్కిళా - ఓహంసపక్షులారా! మేని - శరీరము, మిగ-మిక్కిలి, మెలిదెయ్‌ది - కృశించి, మేగలైయమ్ - మొలనూలును, ఈడర్‌ందు - జారిపోయి, ఎన్ అగమేని - నాలోపల నున్న (ఆత్మ) స్వరూపము, ఒళియామే - నశించుటకుయొండే, తిరుమూళిక్కళత్తార్‌క్కు - తిరుమూళిక్కళమందు వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరునికి, తగవన్రెన్ఱు - యుక్తముకాదని, ఉరైయీర్ గళ్ - చెప్పుడు.

తా॥ ఓహంసపక్షులారా! నాశరీరము మిక్కిలి కృశించి నాయాభరణములన్నియు జారిపోయినవి. ఇక నాప్రాణముపోవుటకముందైనను మీరువెళ్ళి తిరుమూళిక్కళమందు వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతికి, " ఇట్లు బాధపెట్టుట నీకు యుక్తముకాదని " చెప్పుడని. ౧౦.

‡‡ ఒళివిన్ఱి తిరుమూళిక్కళత్తుఱైయుమొణ్ శుడరై *
ఒళివిల్లావణిమఴలై కిళిమొళియాళలర్ శీయశోల్ *
వళువిల్లావణ్ కురుహూర్ చ్చడగోపవాయ్‌ందరై త్త*
అళివిల్లావాయిర త్తివైపత్తుమ్ నోయఱుక్కుమే. ౧౧.

అ॥ ఒళివిన్ఱి - ఎడతెగక (నిరంతరముగా), తిరుమూళిక్కళత్తు - తిరుమూళిక్కళ మందు, ఉఱైయుమ్ - నిత్యవాసముజేయుచున్న, ఒణ్ శుడరై - అందమైన తేజస్సుగల శ్రీయఃపతివిషయమై, ఒళివిల్లా - (వానిని) విశ్లేషించని, అణి - సుందరమైన, మఴలై - ముగ్ధమాట లుగల, కిళి - చిలకయొక్క, మొళియాళ్ - మాటలువంటిమాటలుగల పిరాట్టి, అలర్ శీయ - విశ్లేషదుఃఖముచేసాదించిన, శోల్ - శ్రీసూక్తులను, వళువిల్లా - (పిరాట్టియొక్క గుణముల యందు) న్యూనత లేనివారై, వణ్ కురుహూర్ - సుందరమైన కురుకాపురీస్వామియైన, శడగోపవా - వమ్మాళ్వార్లు, వాయ్‌ందన - సమీపించి (భావబంధముగలవారై), ఉరైత్త - సాదించినవై, అళి విల్లా - ఆర్భ్యసించినవారి హృదయాంధమును విడువనివై, ఆయిరత్తు - వెయ్యిపాశురములలో వేరివైన, ఇవైపత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములును, నోయ్ - భగవద్విశ్లేషమనెడువ్యాధిని, అఱుక్కుమే - పోగొట్టును.

తా॥ తిరుమూళిక్కళమందు వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరునివిషయమై పిరాట్టి పాదించిన శ్రీసూక్తులన్నీ బ్రతిపాదించెడియీపదిపాశురముల సభ్యసించువారు భగవద్విశ్లేషమును బొందరని.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

పిళ్ళై తిరువడిగళే శరణమ్.

౯ - వ, తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక:—ఈతిరువాయ్‌మొళిలో, పంపించిన దూతులన్నటికిన్నిచెప్పి సర్వేశ్వరునికి తనయవస్థను చెప్పి తిరిగివచ్చుటకుముందే అత్యభినివేశముగలవాడై నమ్మాళ్వార్లు అంతలో తిరునావాయ్‌నెడు దివ్యదేశమందు వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతిని నేపించి నేనెప్పుడు కైంకర్యము చేసెదనో యనిసాదించుచున్నారు.

‡‡ అఱుక్కుమ్‌వినై యాయిన వాగత్తవనై *
నిఱుత్తుమ్మనత్తొన్ఱియ శిన్ద్దియినార్‌క్కు *
వెఱిత్తణ్‌మలర్‌ చ్చోలై గళ్‌శూళ్‌ తిరునావాయ్ *
కుఱుక్కుమ్‌వగై యుణ్డుకొలో కొడియేఱ్కే. ౧.

ఆ॥ ఆగత్తు - హృదయమందు, అవనై - ఆసర్వేశ్వరుని, నిఱుత్తుమ్ - ఉంచవలయునట్లు నెడి, మనత్తు - ఆధ్యవసాయమందు, ఒన్ఱియ - ఉద్యోగించిన, శిన్ద్దియినార్‌క్కు - మనోరథముగలవారి యొక్క, వినైయాయిన - పాపములైనవన్నింటిని, అఱుక్కుమ్ - పోగొట్టునటియు, వెఱి - పరిమళముగల, తణ్ - చల్లనైన, మలర్ - పుష్పములుగల, శోలైగళ్ - తోపులచే, శూళ్ - చుట్టబడినటియునైన, తిరునావాయ్ - తిరునావాయనెడుదివ్యదేశమును, కొడియేఱ్కు - పాపములనాశకు, కుఱుక్కుమ్‌వగై - పొందుటకుపాయము, ఉణ్డుకొలో - కలదా ?

తా॥ సర్వేశ్వరుని హృదయమందుంచుకొనినవారికి భగవత్ప్రాప్తివిరోధుల నన్నింటిని పోగొట్టెడి తిరునావాయిని పొందుటకు సాకుపాయమేమైనకలదాయని. ౧.

కొడియేరిడై కోగనగ త్తవళ్ కేళ్వన్ *
వడివేల్ తడఙ్గణ్ మడప్పిన్నై మణాళన్ *
నెడియానుడై శోలైగళ్‌శూళ్ తిరునావాయ్ *
అడియేనణుగప్పెఱునా శైవై కొలో. ౨.

ఆ॥ కొడి - తీగవలె, ఏర్ - సుందరమైన, ఇడై - నడుముగలదై, కోగనగత్తవళ్ - కమలవాసినియైనపిరాట్టికి, కేళ్వన్ - వల్లభుడును, వడి - తీక్ష్ణమైన, వేల్ - ఆయుధముపలె నున్న, తడమ్ - విశాలమైన, కణ్ - నేత్రములనున్న, మడమ్ - ఆత్మగుణములనున్నగల, పిన్నై - నప్పిన్నపిరాట్టికి, మణాళన్ - వల్లభుడును, నెడియాన్ - అపరిచ్ఛిన్నమహిమగలవాడునైన సర్వేశ్వరుడు, ఉఱై - నిత్యవాసముజేయుచున్న, శోలైగళ్‌శూళ్ - తోపులచేఁబట్టఁబడిన, తిరునావాయ్ - తిరునావాయిని, అడియేన్ - దానుడనైనేను, అణుగప్పెఱుమ్‌ఆళ్ - పొందదగినదివములు, ఎవైకొలో - ఏదో ?

తా॥ సర్వేశ్వరుడు శ్రీభూనీళాదేవీసమేతుడై వేంచేసియున్న తిరునావాయిని నేనెన్నడు పొందెదనోయని. ౨.

ఎవై కొలణుగప్పెఱునా శైవై ప్పోదుమ్ *
కవైయిల్ మనమిన్ఱి క్కణ్ణీర్‌గళ్ కలుఙ్గ *

నవైయిల్ తిరునారణ్ శేర్ తిరునావాయ్*
అవైయుళ్ పుగలావ దోర్ నాళతియేనే. 3.

అ॥ ఆణుగళ్పెఱుంనాళ్ - (తిరునావాయిని) పొందదగినవదినములు, ఎవైగొల్ - ఏవో ? ఎన్ను - అని, ఎప్పోదుమ్ - ఎల్లప్పుడును, కైయిల్ మనమిన్ది - మటియొకవిషయమందు పోతగిన మనస్సులేనివాడనై (ఏకాగ్రచిత్తుడనై), కణ్ణీర్ గళ్ - బాష్పములు, కలుఙ్గిన్ - ప్రవహించువట్లుండెదను. నవైయిల్ - (దుర్లభత్వమునెడి) దోషములేని, తిరునారణ్ - శ్రీమన్నారాయణుడు, శేర్ - వాసముచేయుచున్న, తిరునావాయ్ - తిరునావాయందలి, అవైయుళ్ - ఆగోష్ఠిలో, పుగలావదు - ప్రవేశించుటకు, ఓర్ నాళ్ -ఒకదినమును, అతియేన్ - ఎఱుంగకనున్నాను.

తా॥ ఏకాగ్రచిత్తుడనై కణ్ణీళ్ళను ప్రవహింపఁజేయుచు దుఃఖించుచున్న నేను శ్రీమన్నారాయణుఁడుపేంచేసియున్న తిరునావాయందలి శ్రీవైష్ణవగోష్ఠిలో నెప్పుడు ప్రవేశించెదనోయని.

నాళిలతీయే నెనక్కుళ్ళన*నానుమ్
మీళావడిమైప్పణి శెయ్యప్పుగున్ఱేన్*
నీళార్ మలర్ చ్చోలై గళ్ శూళ్ తిరునావాయ్*
వాళ్ తడఙ్గణ్ మడప్పిన్నై మణాళా. ౪.

అ॥ నీళ్ - పొదువై, ఆర్ - చుట్టువ్యాపించి, మలర్ - పుష్పములుగల, శోలైగళ్ - తోటలచే, శూళ్ - చుట్టబడిన, తిరునావాయ్ - తిరునావాయందు పేంచేసియున్నవాఁడు, వాళ్ ఏయ్ - మత్స్యమునుపోలిన, తడమ్ - విశాలమైన, కణ్ - నేత్రములనున్న, మడమ్ - గుణవ్యక్తినిన్నగల, పిన్నై - నప్పిన్నపిరాట్టికి, మణాళా - వల్లభుఁడుగాన ఓస్వామీ ! నానుమ్ - నేనును, మీళా - ఎడతెగక, అడిమైప్పణి - దాస్యకృత్యము, శెయ్య - చేయుటకు, పుగున్ఱేన్ - అవ్వయించితిని (అందువిమిత్తమై), ఎనక్కు - నాకు, ఈశ్వన - ఏశ్వరుడియున్న, నాళ్ - దినమును, అతియేన్ - ఎఱుంగను.

తా॥ సర్వేశ్వరునికి సకలవిధకైంకర్యమును జేయుటకు సిద్ధమైయున్న నేను, నప్పిన్న పిరాట్టితోఁగూడ పేంచేసియున్న వానికెప్పుడు కైంకర్యముచేసెదనో తెలియలేదని. ౫.

మణాళన్ మలర్ మఙ్గైక్కుమ్ మణ్ మడన్దైక్కుమ్*
కణ్ణాళ నులగత్తుయిర్ తేవర్ గట్కెల్లామ్*
విణ్ణాళ్ విరుమ్బియుమ్ తైయుమ్ తిరునావాయ్*
కణ్ణారక్ కిళిక్కిన్ఱ దిన్దైక్కుళ్ కణ్డే. ౫.

అ॥ మలర్ మఙ్గైక్కుమ్ - కమలవాసినియైన పిరాట్టికిని, మణ్ మడన్దైక్కుమ్ - భూదేవికిని, మణాళన్ - వల్లభుఁడును, ఉలగత్తు-లోకమందలి, ఉయిర్ -ప్రాణులకును, తేవర్ గట్కెల్లామ్ - దేవతలందరికిని, కణ్ణాళన్ - నిర్వాహకుఁడును, విణ్ణాళన్ - శ్రీవైకుణ్ఠాధిపుఁడైన సర్వేశ్వరుఁడు, విరుమ్బి - ఆశపడి, ఉమైయుమ్ - నిత్యవాసముచేయుచున్న, తిరునావాయ్ - తిరునావాయిని, కణ్ణార - నేత్రములునిండునట్లు, కణ్డు - చేసి, ఇన్ఱు - ఇచ్చట, కళిక్కిన్ఱదు- ఆనందించుట, ఎన్ఱొల్లో - ఎప్పుడో ?

తా॥ ఉభయవిభూతినాయకుడై శ్రీభూదేవిపల్లకూడైయున్న సర్వేశ్వరుడను వేంచేసి యున్న తిరునావాయిని సేవింపుచు కళ్యారసేవించి యానందించెదనోయని. ౫.

కణ్డుకళిక్కిన్ఱ దిశైనుమ్‌కొళ్ కణ్ణిళ్*
తొణ్డైయునక్కాయ్‌త్తిన్ఱే తుయరిన్ఱి*
వణ్డార్ మలర్‌చ్చోలై వళ్‌తూఴ్ తిరునావాయ్*
కొణ్డైయుళైగిన్ఱ వెమ్బిరాన్ వలర్‌కోవే. ౬.

ఆ॥ వణ్డు - తుమ్మెదలచే, ఆర్ - పూర్ణమైన, మలర్ - పుష్పములుగల, శోలైగళ్ - తోపులచే, శూఴ్ - మట్టబడిన, తిరునావాయ్ - తిరునావాయిని, కొణ్డు - ఆదరించుకొని, ఉళైగిన్ఱ - వాసముచేయుచున్న, ఎమ్బిరాన్ వలర్‌కోవే - మాకునుగోపలకును స్వామియైనవాడా! తుయరిన్ఱి - విషయాన్తరసంభన్ధములేక, ఉనక్కే - నీకే, తొణ్డైయుళ్‌శెయ్‌దేన్ - దాసుడనైతిని. కణ్ణిళ్ - నాసేత్రములు, ఇజ్ఞ - ఇచ్చట, కణ్డు-నిరన్తరముగా సేవించి, కళిక్కిన్ఱదు - సన్తోషించుట, ఎన్ఱుకొల్ - ఎప్పుడో?

తా॥ తిరునావాయందు నిత్యవాసముచేయుచున్న ఓ శ్రీకృష్ణుడా! నీశరణ్యదాసుడనైన నేను నిన్నెప్పుడుకళ్యారసేవించి సన్తోషించెదనోయని. ౬.

కోవాగియమావలియై నిలజ్‌కొణ్డాయ్*
తేవాశురమ్‌శెగ్‌ప్రవనే తిరుమూలే*
నావాయుళైగిన్ఱ వెన్నారణనమ్బి*
ఆవావడియా నివనెన్ఱరుళాయే. ౭.

ఆ॥ కోవాగియ - రాజైయున్న, మావలియై - మహాబలిని (యాచించి), నిలమ్ - భూమిని, కొణ్డాయ్ - పరిగ్రహించినవాడవును, తేవాశురమ్ - దేవానురయుద్ధమందు (శత్రుబలమును), శెగ్‌ప్రవనే - చంపినవాడవును, నావాయ్ - తిరునావాయందు, ఉళైగిన్ఱ - వాసముచేయుచున్నవాడవును, ఎన్ - నాస్వామియు, నారణన్ - సర్వాన్తర్యామియు, నమ్బి - పూర్ణుడవునైన, తిరుమూలే - ఓ శ్రీయఃపతీ! ఆవ - అయ్యోఅయ్యో! ఇవన్ - ఈయాత్మవ్యర్థుల, అడియన్ ఎన్ఱు - మనదాసులుఅని, ఆరుళాయ్ - కృపజేయుము.

తా॥ ఆశ్రితరక్షణార్థమై తిరునావాయందు వేంచేసియున్న ఓ శ్రీయఃపతీ! నన్ననన్య గతికుడనితలంచి యనుగ్రహింపుమాయని. ౭.

అరుళాదొళివా యరుళ్‌శెయ్‌దు*అడియేనై
పొరుళాక్కి యున్‌పొన్నడిక్‌ఖ్ పుగవై ప్పాయ్*
మరుళేయిన్ఱి మనత్తున్నైయెన్నిచ్చ తిరుత్తుమ్*
తెరుళేతరు శెమ్‌తిరునావాయెమ్ తేవే. ౮.

ఆ॥ అరుళాదొళివాయ్ - నీవుకృపజేయకపోయినయనుపరి, అరుళ్‌శెయ్‌దు - కృపజేసి, అడియేనై - దాసుని, పొరుళాక్కి - ఒకవస్తువుగాజేసి, ఉన్ - నీయొక్క, పొన్ - స్పృహా

తీయమైన, ఆడికిళ్‌ - శ్రీపాదములక్రింద, పుగవైప్పాయ్‌ - ప్రవేశింపించియుంచినయెడల, తెన్‌ - సుందరమైన, తిరుపాయ్‌ - తిరుపాయందు వేంచేసియున్న, ఎన్‌ తేసే - సామ్రాజ్యమా! మరుళేయిన్ని - అజ్ఞానమేక, ఉన్నై - నిన్ను, ఎన్‌ నెన్జత్తు - నాహృదయమందు, ఇరుత్తుమ్‌ - ఉంచదగిన, తెరుళే - జ్ఞానమునే, తరు - ఇవ్వుము.

తా॥ తిరుపాయందు వేంచేసియున్న ఓ స్వామీ! నీవు కృపజేసి నన్ను నీశ్రీపాదముల యందు చేర్చుకొనినయనంతరే; అట్లుగటాక్షించకపోయినయనంతరె; పరంతు - నిన్నెల్లప్పుడును నామనస్సులోనుంచుకొనునట్లుమాత్ర మనుగ్రహముచేయుమా యని. ౯.

తేవర్‌ మునివర్‌ క్కెన్నుమ్‌ కొణ్డుఱ్ఱియవర్‌*
మూవర్‌ ముదల్వన్‌ ఒరుమూవులగాళి*
తేవర్‌ విరుమ్బియుఱైయుమ్‌ తిరునావాయ్‌*
యావరణుగప్పెఱువా రినియారో. ౯.

ఆ॥ తేవర్‌ మునివర్‌ క్కు - దేవతలకును ఋషులకును, ఎన్నుమ్‌ - ఏకాలమందును, కొణ్డుఱ్ఱు - సేవించుటకు, ఆరియన్‌ - దుర్లభుడును, మూవర్‌ - బ్రహ్మరుద్రేన్ద్రులు ముగ్గురికిని, ముదల్వన్‌ - కారణభూతుడును, ఒరు - అద్వితీయమైన, మూవులగు - త్రిలోకమునన్ను, ఆళి - పరిపాలించువాడునైన, తేవన్‌ - సర్వేశ్వరుడు, విరుమ్బి - ఆశపడి, ఉఱైయుమ్‌ - వాసముచేయుచున్న, తిరుపాయాయ్‌ - తిరుపాయాయిని, ఇవి - ఇటకమీద, ఆణుగళ్‌ప్పెఱువార్‌ యావర్‌ - పొందదగిన వారెవరో? ఆర్దో.. ఆర్యో!

తా॥ దేవాధిదేవుండైన శ్రీయఃపతివేంచేసియున్న తిరుపాయాయిని చేనుమొందక చేపోతిని; ఇటకమీద నాదివ్యదేహమును పొందదగిన భాగ్యవంతులెవరోయని.

అన్దోవణుగప్పెఱునా రెన్నెప్పోదుమ్‌*
శిన్నెకలజ్జి తిరుమాలెన్ఱిప్పుఱ్*
పొన్దార్‌ మలర్‌ చ్చోలైగళ్‌ శూళ్‌ తిరునావాయ్‌*
వన్దెయుఱైన్ఱ వెమ్మామణివణ్ణా. ౧౦.

ఆ॥ పొన్దఆర్‌ - సుచ్ఛమగానున్న, మలర్‌ - పుష్పములుగల, శోలైగళ్‌ - తోపులచే, శూళ్‌ - మట్టపడిన, తిరుపాయాయ్‌ - తిరుపాయాయందు, వన్ద - (పరమపదమునుంచి) వచ్చి, ఉఱైగిన్ఱ - వాసముచేయుచున్న, ఎమ్మామణివణ్ణా - శ్లాఘ్యమైన నీలరత్నమువంటి కాన్తిగల ఓ స్వామీ! ఆన్దో - అయ్యో! అణుగప్పెఱుశార్‌ - (నిన్ను) పొందదగినదినము (ఏదో), ఎన్ఱు - అని, ఎప్పోదుమ్‌ - ఎల్లప్పుడును, శిన్నెకలజ్జి - మనోవ్యాకులపడి, తిరుమాల్‌ ఎన్ఱు - ఓ శ్రీయఃపతీ! యని, ఆర్పుఱ్‌ - పిలిచెదను.

తా॥ ఆకైంకర్యార్థమై తిరుపాయాయందువచ్చి వేంచేసియున్న ఓస్వామీ! నిన్ను సేవించుభాగ్యము పొందెదనోయని చింతించుచు వ్యాకులపడి నిన్నే పిలుచుచున్నానని. ౧౦.

వణ్ణమ్మణిమాడ నన్నా వాయుళ్ళాన్‌*
తిణ్ణమ్మదిళ్‌ శెఙ్‌కురుగూర్‌ చ్చటగోవన్‌*

పణ్ణార్ తమిళ్ నూల్ పయిర ప్పత్తుమ్‌వల్లార్*
మణ్ణాండు మణిమ్‌కమళ్వర్ మల్లిగై యే. ౧౧.

ఆ॥ వణమ్ - నానావర్ణమైన, మణి - రత్నములు చెక్కిన, మాడమ్ - గృహములుగల, శల్ - సుందరమైన, నావాయ్ - తిరునావాయందు, ఉళ్నాయై - వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతి విషయమై, తిణ్ - దృఢమై, ఆమ్ - సుందరమై, మదిళ్ - ప్రాకారములుగల, తెన్ - స్పృహణీయమైన, కురుగూర్ - కురుకాపురికిస్వామియైన, శడగోపన్ - నమ్మాళ్వార్లు (పాడించిన), పణ్ ఆర్ - గానము చేబూర్ణమై, తమిళ్ - ద్రావిడరూపమైన, ఆయిరత్తు - పెయ్యిపాశుర ములలోపేరిన, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, వల్లార్ - అధ్యయనింతువారు, మణ్ - భూలోక మందు, ఆణ్డు - శ్రీవైష్ణవసంపత్తు ననుభవించి, మల్లిగైమణమ్ - మల్లెయొక్క పరిమళము మొదలగు సమస్తగంధములను, కమళ్వర్ - ఆనుభవింతురు.

తా॥ తిరునావాయందు వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతి విషయమై నమ్మాళ్వార్లు ప్రసాదించిన యీ పదిపాశురముల సధ్యయనించువారు ఇహలోకమందున్నపటికి భాగవతోత్తములై యుండి తరువాత సర్వగంధుడైన సర్వేశ్వరుని మోక్షమందనుభవింతురని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్
ఈయర్ తిరువడిగళే శరణమ్

---

౯ - వ, తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక :—ఈ తిరువాయ్‌మొళిలో, సర్వేశ్వరుని బొందివలయునని గోప్యత్వ కారణీయములగు నమ్మాళ్వార్లు భగవత్ప్రాప్తినూరకే యైన చిహ్నములనుజూచి, గోకులమందు గోపులను మేపి సాయడొక్కలము శ్రీకృష్ణునివచ్చు మిన్నప్పుడు దానికి సూచకమైన చిహ్నముల నెఱింగి గోపికలు బాధపడుము చెప్పుచున్న విధముగా పాడించుచున్నారు.

మల్లిగై కమళ్ తెన్నల్ తిరుమాలో వణ్ కుఱుంజియి శై తవరుమాలో*
శెల్ కదిర్ శూళ్ శై యుమ్మయక్కుమాలో శెక్కర్ నేర్ మొళియాళ్ శిరై క్కుమాలో*
అల్లియన్దామరై క్కణ్ణినెమ్మా నాయర్ గళిరియే లెనెమ్మా మోగా*
పుల్లియముళై గళుమ్‌తోళుమ్‌కొండు పుగలిడమటిగిలమ్‌తమియమాలో. ౧.

ఆ॥ మల్లిగైకమళ్ - మల్లీపుష్పమువొయొక్క పరిమళముగల, తెన్నల్ - మల కురువరుతేము, తీరుమ్ - (నమ్మ) బద్దలుచేయుచున్నది. వణ్ - అందమైన, కుఱింజి - కుఱింజియనెడి, ఇశై - రాగము, తవరుమ్ - తుళుంచుచున్నది. శెల్ - ఆస్తమించుచున్న, కదిర్ - సూర్యకిరణగల, మూశైయుమ్ - సన్ధ్యాకాలమును, మయక్కుమ్ - భ్రమింపఁజేయుచున్నది. శెక్కర్ - ఎఱ్ఱని వర్ణముగల, నల్ - దర్పనీయమైన, మేగఙ్గళ్ - మేఘములు, శిరైక్కుమ్ - రోయుచున్నవి. అల్లి - వికసింపుచున్న, అమ్ - అందమైన, తామరై - పద్మములంటి, కణ్ణిణ్ - నేత్రములగల

వాడును, ఎమ్మాళ్ - మాస్వామియు, ఆయర్‌గళ్ ఏఱు - గోపకశ్రేష్ఠుడును, ఆరియేఱు - సింహశ్రేష్ఠుడవై మతింపుగలవాడును, ఎమ్మాయోన్ - మన ఆశ్చర్యభూతుడుసైన సర్వేశ్వరుడు, పుల్లియ - సంశ్లేషించిన, ములైగళుమ్ - స్తనములను, తోళుమ్ - భుజములను, కొండు - తీసికొని పోయి, తమియేమ్ - ఒంటిగానున్నమనము, పుగలిడమ్ - ప్రవేశింపదగిన స్థానమును, ఆతిగిలమ్ - ఎఱుంగలేము.

తా॥ మలయమారుతమును సంధ్యాకాలమును అప్పుడున్న ఎఱ్ఱని మేఘమును శ్రీకృష్ణుని కుతిఘ్నార్థమును నన్ను మిక్కిలి బాధించుచున్నవి. సర్వేశ్వరుడు సంశ్లేషించిన నా స్తనములును భుజములును నొక్కరక్కి బాధించుచున్నవి. ఈబాధనుతీర్చుకొనుటకై నేనెవ్వరికిని చెప్పదనని. ౧.

పుగలిడమతిగిలమ్‌తమియుమాలో పులమ్బుమణితెన్ లామ్బలాలో*
పగలదుమాలై వణ్ శొన్దరూపో పఞ్చమమ్‌ము లైత్తోడ్ వాడై యాలో*
అగలిడమ్బుడై తిణ్డుణ్‌ముమ్‌ర్‌క్కుళ్ నైన్దుమళిక్కు వాయ్‌క్‌మా యోగ్*
ఇగలిడత్తుఱర్‌గళ్‌కూట్ అమ్‌వారా నినైయిరున్దెన్నైయిర్ కాక్కుమాఱే. ౩.

ఆ॥ తమియేమ్ - సహాయములేనిమనము, పుగలిడమ్ - గమ్యస్థానమును, ఆతిగిలమ్ - ఎఱుంగలేము. పులమ్బుమ్ - శబ్దించుచున్న, మణి - ఘంటలను, తెన్ - మలయమారుతమును, ఆమ్బల్ - వేణునాదమును, పగల్ - దినమును, అడు - సమీపించుచున్న, మాలై - సంధ్యాకాలమును, వణ్ - సుందరమైన, శొన్ద - చన్దనమును, పఞ్చమమ్ - పంచమస్వరాగమును, తోళై - మల్లపుష్పమును, తోడ్ - చల్లని, వాడై - ఉత్తరవాయువును, (నన్ను బాధించుచున్నవి). ఆగిలిడమ్ - విశాలమైనభూమిని, పడైత్తు - సృజించి, ఇడన్దు - విడతీసి, ఉణ్డు - ఆరగించి, ఉమిழ్న్దు - క్రక్కి, అళన్ద - కొలిచి, ఎణ్డమ్ - సమస్తవిశ్వములచేతను, అళిక్కిన్ఱ - రక్షించుచున్న, ఆదిమూర్తి - కృష్ణావతారమెత్తిన జగత్కారణుడును, మాయోన్ - ఆశ్చర్యము చేష్టితములుగలవాడును, ఇగలిడత్తు - యుద్ధమందు, అసురర్‌గళ్ - అసురులకు, కూట్ అమ్ - మృత్యువుసైన క్రియాపతి, వారాన్ - రాడు. ఇని ఇరున్ద, ఈవస్తువులసమూహమందుండి - కాక్కుమాఱు - రక్షించువిధము, ఎన్ - ఏమి?

తా॥ సృష్టధాతువుల మెదలయందుకట్టిన ఘంటాఘోషము, మలయమారుతము, వేణువాదము, పన్తపులుకనుబడనిసంధ్యాకాలము, చన్దనము, మల్లపుష్పము, ఉత్తరవాతము, ఇవన్నియునన్ను మిక్కిలిబాధించుచున్నవి. ఈసమయమందుకూడ జగద్రక్షకుడు రాకపోయెనా; ఇంక నేను జీవించువిధము నెఱుంగలేనని. ౩.

ఇనియిరున్దెన్నైయిర్ కాక్కుమాఱె నిన్నై ముఱై నముగనుణ్డై నుడఙ్గి*
తునియిరుమ్‌కలవి శెయ్‌దాగమ్‌తోయ్న్దు తుఱిన్దైమ్మైయిట్టగల్‌కణ్‌ణ్‌కళ్వన్*
తనియిరుమ్‌శోఱ్ఱి మెమ్మాయ్‌వారా తామరైక్కణ్‌ణుమ్ శెవ్వాయుమ్*నిల
ప్పనియిరుమ్‌కుళల్ గళుమ్‌నాన్గుతోళుస్ పావియేన్ మనత్తే నిన్ఱిరుమాలో. ౪.

ఆ॥ ఇనై ముఱై - చేరియున్న స్తనములు, నముగ - (కాంతిన్యముపోయి) మృదువసుకల్లును, నుశ్ఞడై - సూక్ష్మమైనమన్యము, నుడఙ్గి - వణుగుచుకల్లును, తుని - విశేషకాలమందు దుఃఖజనకములై, ఇరుమ్ - అసేకవిధములైన, కలవి - సంశ్లేషమును, శెయ్‌దు - చేసి, ఆగమ్ - (నా)

శరీరమందు, తోయ్‌న్దు - ఏకీభవించియుండి, ఎమ్మైయుఱన్దు - (తరువాత) మమ్మలనువిళ్గిషించి, ఇట్టు - (ఇచ్చట) పడిశేసి, ఆగల్‌కణ్ణన్ - దూరముగాపోయిన శ్రీకృష్ణుడును, కళ్వన్ - వంచకుడును, తని - అద్వితీయుడైన, ఇళమ్‌శిఙ్గమ్ - మంచివయస్సుగలసింహమువంటివాడును, ఎమ్మాయన్ - నాయందువ్యామోహముగలవాడుసైన సర్వేశ్వరుడు, వాశల్ - రాడు. తామరైక్కణ్ణుమ్ - పద్మనేత్రమును, శెవ్వాయుమ్ - ఎఱ్ఱనియధరమును, నీలమ్ - శ్యామమై, పని - చల్లనై, ఇరుమ్ - విశాలమైన, కుళల్‌గళుమ్ - కేశపాశములును, నాన్గుతోళుమ్ - నాల్గుభుజములును, పావియేన్ - పాపముగలనాయొక్క, మనత్తు - హృదయమందు, నిన్ఱు - ఉండి, ఈరుమ్ - బద్ధులుజేయుచున్నవి. ఇనియిరున్ద - ఇకనుండి, ఎన్నుయిర్ - నాప్రాణమును, కాక్కుమాఱు - రక్షించువిధమేమి ?

తా॥ సర్వేశ్వరుడు నాతోమునుపు చక్కగాసంశ్లేషించి తరువాత నన్నిచ్చటవిడిచిపెట్టిపోయి తిరిగియురాకనే యున్నాడు. చన్దనకుసుమాదులనుచూడలేక నేను కన్నుమూసుకొనిన యెడల వానిదివ్యావయవములు లోపలభాసించి ముక్కలిబాధించుచున్నవి. ఇక నేనుబ్రతుకెడి విధము తోచలేదని. 3.

పావియేన్ మనత్తేనిన్ఱి రుమాలో వాడై తణ్‌వాడై వెవ్వాడై యాలో*
మేవుతణ్మదియమ్ వెమ్మదియమాలో మెన్మలర్‌ప్పళ్ళి వెమ్బళ్ళియాలో*
తూవియముళ్ళుడై తెయ్వవణ్మతుడైన వెమ్‌పైశాచ్చియమ్‌పూదియాలో*
ఆవియిర్ పరమల్ల వగైగళాలో యాముడై నెఞ్చమున్‌తుళైయన్ఱాలో. ౪

అ॥ వాడై - ఉత్తరపుగాలి, పావియేన్ - పాపముగలనాయొక్క, మనత్తునిన్ఱు - మనస్సులోనుండి, ఈరుమ్ - ఒద్దలుజేయుచున్నది. తణ్‌వాడై - చల్లనియుత్తరపుగాలి, వెవ్వాడై - మండుచున్న ఉత్తరపుగాలియైనది. మేవు - ఆశ్రయంబడగిన, తణ్ మదియమ్ - చల్లనిచన్ద్రుడును, వెమ్‌మదియమ్ - వేడిమిగలచన్ద్రుడాయెను. మెల్ - మృదువైన, మలర్‌పళ్ళి - పుష్పశయ్య, వెమ్‌పళ్ళి - ఉష్ణముగలపడకయాయెను. ఆమ్ - సుందరమైన, తూవి - ఱెక్కలుగల, పుళ్ - గరుత్మంతుని, ఊర్దై - వాహనముగాగల, తెయ్వమ్ - పరదేవతయనెడి, వణ్ణు - తుమ్మెదచేత, తుదైన్ద - మర్దింపంబడిన, ఎమ్‌పైశాచ్చి - మాస్త్రీత్వ (స్తనాదులుగలమాశరీర) మనెడి, ఆమ్‌పూ - సుందరమైపువ్వము, ఇదు - ఈవిధముగానైనది, వగైగళ్ - బాధకవస్తువులవ్యాపారములు, ఆవియిన్ పరమల్ల - నాయాత్మకుసుందరగకుండనున్నవి. యాముడై - మాయొక్క, నెఞ్చమున్ - మనస్సును, తుళైయన్ఱు - సహాయముకాకపోయెను.

తా॥ చల్లనియుత్తరపుగాలి చన్ద్రుడు పుష్పశయ్యమొదలైనవి నాకుమిక్కిలిబాధకరంబులైయున్నవి. సర్వేశ్వరుడుసంశ్లేషించి విడిచిపోయినశరీరమిట్లు శిథిలమైనది. ఈసమయమందు మాకుమవస్సుగూడ సహాయముకాకపోయినదని. ౪.

యాముడై నెఞ్చముత్తుళైయన్ఱాలో ఆవుగుమాఱై యుమాగిన్ఱాలో*
యాముడై యాయన్ఱ్ మనమ్‌కళ్లాలో అవనుడై తీట్టుళ్ళీరుమాలో*

యాముడైత్తుణైయెన్నుళ్నోయ్‌మారు మెమ్మిన్నున్నవనుక్కుమాయ్‌వరాలో*
యాముడైయారుయిర్ కాక్కుమాఱె నవనుడైయరుళ్ పెఱుమ్మోదరిదే. ౫.

ఆ॥ యాముడైనెఞ్చముమ్ - మామనస్సును, తుణైయన్ఱు - సహాయముకాకపోయెను. ఆ - అవులు, పుగుస్ - (తమతమస్థానములయందు) ప్రవేశింపబడగిన, మాలైయుమ్ - సంధ్యాకాలమును, అగిన్ఱ - ఆయెను. యాముడైఆయన్‌తన్ - మనశ్రీకృష్ణునియొక్క, మనమ్-మనస్సు, కల్-పాషాణముపలె కఠినమైయుండెను. ఆవనుడై - వానియొక్క, తీ - సుధురమైన, కుழల్ - వేణునాదము, ఈరుమ్ - బద్దలుజేయుచున్నది. యాముడై-మనకు, తుణైయెన్నుమ్ - సహాయభూతులని తలంచదగిన, నోళ్నోయ్‌మారుమ్ - సఖితమలును, ఎమ్మిన్‌మున్ - పూర్వకాలమందంతే, ఆవనుక్కు - వానికొఱకై (వాడువచ్చి నాకొరగలేదని), మాయ్వార్ - మోహింతురు. ఆవనుడై-వానియొక్క, ఆరుళ్ - అనుగ్రహమును, పెఱుమ్మోదు - పొందుట, అరిదు - దుర్లభమైయున్నది. యాముడై-మనయొక్క, ఉయిరార్ - ప్రాణమును, కాక్కుమాఱె - రక్షించువిధమేది?

కా॥ సంధ్యాకాలమైనది; కఠినహృదయుడైన శ్రీకృష్ణుడురాలేదు. వానివేణునాదము నన్ను బాధించుచున్నది. నాసఖియలు నాయవస్థనుజూచి నాకంటెనధికముగా దుఃఖించుచున్నారు. వాడినుగ్రహించువఱకు నేను జీవించియుండడ మశక్యమని. ౫.

అవనుడైయరుళ్ పెఱుమ్మోదరిదా లవ్వరుళల్ల నవరుళుమల్ల*
అవనరుళ్ పెఱుమళవానిల్లా దడుపగల్ మాలై యుమ్‌నెఞ్చుమ్‌కానే*
శివనొడుపిరమన్ వణ్‌తిరుమడన్దై శీర్‌తిరువాగమెమ్మాలియీరుమ్*
ఎవమినిప్పుగుమిడమెవమ్ శెయ్‌గేనో అరుక్కుగొల్లుగేనైన్నిమార్‌గాళ్. ౬.

ఆ॥ ఆవనుడై - వానియొక్క, అరుళ్ పెఱుమ్మోదు - అనుగ్రహమునుబొందుట, అరిదు - దుర్లభము. అవ్వరుళ్లలవ - వానియనుగ్రహముకాని బంధువులమాటలు, అరుళుమల్ల - జీవనహేతువులుకావు. ఆవనరుళ్ - వానియనుగ్రహమును, పెఱుమళవు - బొందువఱకు, ఆవి - ప్రాణము, నిల్లాదు - నిలవదు. పగల్ - దినమును, ఆడుమ్ - నశింపజేయుచున్న, మాలైయుమ్ - సంధ్యాకాలమునున్ను, నెఞ్చుమ్ - మనస్సునున్ను, కాణేన్ - చూడకనున్నాను. శివనొడు - రుద్రుని లోఁగూడి, పిరమన్ - బ్రహ్మ, ఐన్-కల్యాణగుణములుగల తిరుమడన్దై - శ్రీదేవి (పీరు) శీర్ - చేరియున్న, తిరు - సౌశీల్యసమృద్ధిగల, ఆగమ్ - తిరుమేను, ఎమ్మావి - మాప్రాణములను, ఈరుమ్-బద్దలుచేయుచున్నది. ఇని - ఇఁకమీఁద, పుగుమిడమ్-రక్షకము, ఎవమ్-ఏది? ఎవమ్‌శెయ్‌గేనో-ఏమిచేసెదను? అన్నైమీర్‌గాళ్ - ఓతల్లులారా! ఆరుక్కు - ఎవరికి, ఎన్‌గొల్లుగేన్ - ఏమిచేప్పెదను?

కా॥ ఓతల్లులారా! వాఁడిదివఱకు నన్ననుగ్రహించలేదు. ఎప్పుడోననుగ్రహించిన యొడల నదివఱకు నాప్రాణముండదు. ఆదితప్పతేగొటికాకుపట్టదు. బ్రహ్మరుద్రాదులకును శ్రీదేవికి నాశ్రయమైనవానితిరుమేనియొక్క సౌశీల్యము నన్ను మిక్కిలిబాధించుచున్నది. ఇఁకనేనేమిచేసెదనని. ౬.

ఆరుక్కుగొల్లుగేనైన్నిమార్‌గా ళాయిరళవన్నిక్కూర్‌తణ్వాడై*
కారొక్కుమేనినఙ్కణ్‌కళ్వమ్ కవర్‌న్దవత్తినెఞ్చమవన్గణ్ణగ్గదే*

శీరుఱ్ఱవగిఱుప్పైయార్ నరమ్బు పఱ్ఱమత్తిణ్ పశుమ్బొన్దైత్తెన్ను*
పోరుఱ్ఱవాడైతాళ్ మల్లిగైప్పూప్ పుదుమణముగన్దుకొండెతియుమూలో. ౭.

అ॥ కారోక్కుమ్ - మేఘములోసమానమైన, మేని - తిరుమేనుగల, నమ్‌కణాన్ - మన శ్రీకృష్ణునియొక్క, కళ్వమ్ - కృత్రిమవ్యాపారములచే, కవర్న్ద - అపహరింపబడిన, అత్తిన్ - సెచ్చమ్ - ఆట్టిమామవస్సు, ఆనన్దర్దు - వానివద్దపోయిచేరినది. శీర్ ఉఱ్ఱ - పరిమళముగల, అగిల్ పుగై - దేవదారుధూపము, యాఱ్ఱ్ - పరిమ్బు - వీణాతంత్రియందుగలిగినధ్వని, పఞ్చమమ్ - పంచమస్వరము, తిణ్ - శ్శున్నై, పశుమ్ - మంచివర్ణముగల, తాన్దు - చన్దనము (వీనితో), అనైన్దు - సంశ్లేషించి, పోరుఱ్ఱ - యుద్ధమునకు సన్నద్ధమైన, వాడై - ఉత్తరీయపుగాలి, తణ్ - చల్లనైన, మల్లిగైప్పూ - మల్లిపుష్పముయొక్క, పుదుమణమ్ - నవీనమైనపరిమళమును, ముగన్దుకొండు - పోగుచేసికొనుచున్నది, ఎతియుమ్ - వినుఱుచున్నది. ఇళ్‌కార్ - ఇంత క్రూరమైన, తణ్ వాడై - చల్లనియుత్తరపుగాలి, ఆయిఱ్ఱన్ఱు - వాయాత్మగుండఱుచునట్టిదికాదు; అనైన్ మిర్ గాళ్ - ఓతల్లులారా! ఆరుక్కు - ఎవరికి, ఎన్ శొల్లుగేన్ - ఏమిచెప్పెదను?

తా॥ ఓతల్లులారా! వీణావేణునాదములును ఆగరుధూపమును చన్దనపుష్పములును ఉత్తరపుగాలియు నన్ను మిక్కిలిబాధింపుచున్నవి. వాయువసనిట్టిదని ఋతులకు జెప్పశాలదని. ౭.

పుదుమణముగన్దుకొండెతియుమాలో పొఱ్ఱిళవాడైపుణ్ శెయ్‌కిరాలో*
అదుమణన్దగన్ఱసఱ్ఱుణ్ కళ్వమ్ కణ్ణనిత్తోడినియదనిలుమ్బుర్*
మదుమణమల్లిగై మన్దుకోవై వణ్ పశుమ్బొన్దినిల్ పఞ్చమమ్వైత్తు*
అదుమణన్దిన్న రుళాయ్చ్చియర్ క్కు యూదుమత్తీఞ్జుఱ్ఱు జ్యెయ్యుమ్ నాళ్.

అ॥ పొఱ్ఱి - కర్ణిల్లుచున్న, ఇళవాడై - మందమారుతము, పుదుమణమ్ - నవీనగంధమును, ముగన్దుకొండు - తీసికొనివచ్చి, ఎతియుమ్ - వినుఱుచున్నది. శెయ్‌కిర్ - సంధ్యారాగము, పుణ్ - కొంచమైయున్నది. ఆదు-అట్లు, మణన్దు-సంశ్లేషించి, అగన్ఱ-విశ్లేషించిన, వణ్‌కణాన్-మన శ్రీకృష్ణునియొక్క, కళ్వమ్ - వంచకవ్యాపారము, కణ్ణినిల్ - శ్రీకృష్ణునికంటె, కొడియ-క్రూరమైయున్నది. ఇని - ఇఁకను, ఆదనిలుమ్బుర్ - దానివైన, మదు - తేనెనున్న, మణమ్-పరిమళమునున్నగల, మల్లిగై - మల్లీవుప్పమును, మన్దమ్ - దట్టమైన, కోవై - మూల, వణ్-విలక్షణమై, పశుమ్ - మంచివర్ణముగల, తాన్దినిల్ - చన్దనము వీనికంటె, (భాగ్యమైన), పఞ్చమమ్‌వైత్తు - పంచమస్వరమందుంచి, అదుమణన్దు - అట్లుసంశ్లేషించుటచే, ఇన్ అరుళ్ - చక్కనియనుగ్రహమునకు విషయమైన, ఆయ్‌చ్చియర్ క్కు - గోపికలకోఅనైయ్యే, ఊదుమ్ - ఊదుచున్న, ఆతీఞ్జుఱ్ఱు జ్యెయ్యుమ్ - ఆమధురమైనవేణునాదమునకే, నాన్ - నేను, ఉయ్యేన్ - జీవించను.

తా॥ మంచివరిమళముగలమందమారుతమును శ్రీకృష్ణచేష్టితములును మల్లీమాలను చన్దనమును శ్రీకృష్ణునివేణునాదమును ఇవన్నియు ఒకటిమీదనొకటివచ్చి నన్ను బాధించుచున్నవని ౮.

ఊదుమత్తీఞ్జుఱ్ఱు జ్యెయ్యుమ్ నాళ్ మదుమొళిప్పిళ్ళైయిడైత్తత్తెయ్‌కోల*
తూదుశెయ్‌కణ్ణిళ్ కొణ్డోన్దుపేశి త్తుమ్బైయిశైగళ్‌కొణ్డోన్దనోక్కి*

పేదుఱుముగమ్ శెయ్‌దునొన్దునొన్దు పేదై నెఞ్జఱివప్పాడుమ్‌పాల్*
యాదు మొన్ఱుగిలమమ్మవమ్మ మాలై యుమ్‌వన్దదుమాయ్‌వారా. ౯.

అ॥ ఇడైయిడై - నడుమునడుము, ఆది - ఆ రసోక్తులను, మొళిన్ది - చెప్పి, ఊదుమ్ - ఊదుచున్న, ఆయ్‌ప్పుళ్ళు - ఆట్టిమధురమైన వేణునాదమునకే, నాన్ - నేను, ఉయ్యేన్ - జీవించుట. తన్‌శెయ్ - తా నేచేసికొనిన, కోలమ్ - అలఙ్కారములగల వాడై, తూదుశెయ్ - దౌత్యము జేయుచున్న (అభిప్రాయమును దెలుపుచున్న), కణ్ణన్ కొడ్డు - నేత్రములచే, ఒన్ఱుపోల్ - ఒక అభిప్రాయమును దలిపి, తూ - స్వచ్ఛమైన, మొళి - సూక్తులతో గూడిన, ఇశైగళ్ కొణ్డు - గానముచేత, ఒన్ఱు - ఒక అభిప్రాయమును, నోక్కి - కటాక్షించి, పేదుఱు - బాధించుట, ముగమ్ శెయ్‌దు - ముఖముందు దోచునట్లుజేసి, నొన్దునొన్దు - మిక్కిలిబాధపడి, పేదై - బాలులైన స్త్రీలయొక్క, నెఞ్జు - మనస్సులో నలిగిన, అఱివు - ప్రజ్ఞ, ఉపశమము, అఱివు - వళియించునట్లు, పాడుమ్ - పాడుచున్న, పాట్టు - గానమును, యాదు మొన్ఱు - ఏవిధముచేతను, ఆతిగిలమ్ - ఎఱుగలేము.

అమ్మ అమ్మ - అమ్మమ్మా! మాలై యుమ్‌వన్దదు - సాయఙ్కాలమువచ్చినది. మాయన్ వారాన్ - ఆశ్చర్యభూతుడైన శ్రీకృష్ణుడు రాకనున్నాడు.

తా॥ వేణునాదముజేయునప్పుడు నడుమునడుము గొన్ని చరిత్రోక్తులను జెప్పియు, నేత్రములచే గొన్నియభిప్రాయమును జూపియు, ఈవేణునాదముచే గోపికలెంత దుఃఖపడుదురో యనించింతించి యాదుఃఖము తనముఖముందుదోచునట్లు ముఖమునుజేసికొనియు జెసినవేణునాదమునువిని నేనుసహించలేను. సంధ్యాకాలమువచ్చియు వాడురాకనేయున్నాడని. ౯.

మాలై యుమ్‌వన్దదుమాయ్‌వారా మామణిపులమ్బవల్లేఱునైన్ద*
కోలనన్నాగుగళ్‌గుగళుమాలో కొడియనకుళల్‌గళుమ్‌కుళలుమాలో*
వాలొళివళర్ ముల్లై కరుముగై గళ్ మల్లిగై యలమ్బివణ్డలుమాలో*
వేలై యుమ్‌విళుమ్బిల్ విణ్డలఱుమాలో ఎన్‌శొల్లి యుయ్‌వనిఱ్ఱవనై పోల్. ౧౦.

అ॥ మాలై యుమ్‌వన్దదు - సాయఙ్కాలమువచ్చినది. మాయన్ వారాన్ - శ్రీకృష్ణుడు రాలేదు. మామణి-గొప్పఘంట, పులమ్బ-శబ్దించునట్లు, వల్ - బలిష్ఠమైన, ఏఱు - పృషభముచే, ఆనైన్ద-సంశ్లేషింపబడినవియు, కోలమ్-దర్శనీయమైనవియు, నల్-క్లాఘ్యములైన, నాగుగళ్ - ఆవులు, ఉగళుమ్ - సంచరించుచున్నవి. కుళల్‌గళుమ్ - వేణువులును, కొడియన - క్రూరముగ, కుళలుమ్ - ధ్వనించుచున్నవి. వాల్ - తెల్లని, ఒళి - కాన్తి, వళర్ - వర్ధిల్లుచున్న, మల్లై - మల్ల పుష్పములయందును, కరుముగై - నల్లకలువలయందును, మల్లిగై గళ్ - మల్లీపుష్పములయందును, ఆలమ్బి - అవగాహించి, వణ్డు - తుమ్మెదలు, ఆలుమ్ - శబ్దించుచున్నవి. వేలైయుమ్ - సముద్రమును, విళుమ్బిల్ - ఆకాశమందు, విణ్డు - ముక్తకంతమై, ఆలుమ్ - ధ్వనించుచున్నది. ఇన్ఱు - ఈయవస్థయందు, ఆవనైవిట్టు - వానినివిడిచి, ఎన్‌శొల్లి - ఏమాటలను జెప్పి, ఉయ్వన్ - జీవించెదను.

తా॥ శ్రీకృష్ణుడు రాదగినసంధ్యాకాలము వచ్చినను వాడురాలేదు. ఆవులను పృథివి ములలోగూడ పెద్దఘంటలశాడించుచు వచ్చుచున్నవి. ఆవులనుబిలిచెడి వేణునాదము వినబడు చున్నది. తుమ్మెదలు పుష్పములమీదవడి ఝంకారమును చేయుచున్నవి సముద్రము ఘోషించు చున్నది. ఇప్పుడు వానిని వదలియుండలేనని. ౧౦.

అవనై విట్టగన్రయిరాగ్ గిల్లా అణియిళై యాయ్చ్చియర్ మాలై ప్పూశల్*
అవనై విట్టగల్వదక్కియ్ కిడ్డి యణిగురుగూర్చ్చగోత్ మాఱ్*
అవనియుణ్డుమిళ్ న్దవ్ వేలుగైత్త వాయిరత్తుళ్ళివై పత్తుమ్ కొణ్డు*
అవనియుళలప్ పోనిన్రుయ్మ్మిత్తొణ్ రవొన్నమాలై నణిత్తొళుదే ౧౧.

ఆ॥ అవనైవిట్టుఅగన్ను - శ్రీకృష్ణునివలి, ఉయిరాగ్ గిల్లాయ - ప్రాణధారణముజేయ జాలనివారై, ఆణియిళై - నుందరమైన భూషణములవారైన, ఆయ్చ్చియర్ - గోపికలు, మాలై - సాయంకాలమందు, పూశల్ - చెప్పినవిధమును, అవనైవిట్టు అగల్వదఱ్కు - శ్రీకృష్ణునిపోక నిమిత్తమై, ఇరఙ్గి - బాగసడి, అణి - నుందరమైన, కురుగూర్ - కురుకాపురికిస్వామియైన, మాఅన్ - మాఅనవెడి తిరునామముగల, శడగోపక్ - నమ్మాళ్వార్లు, ఆవని-భూమిని, ఊణ్డు - మింగి, ఉమిళ్ న్దవన్ మేల్ - క్రిందవ సర్వేశ్వరుని విషయమై, ఉరైత్త - సాదించిన, ఆయిర త్తుళ్ - చెయ్యిపాశురములలోనేరిన, ఇవైపత్తుమ్ కొణ్డు - ఈపదిపాశురముల నధ్యయనముజేసి, అవనియుళ్ - భూలోకమందు, నిన్రు - గుంపుగానుండి, అలప్ పో - ఘోషించి, తొణ్డర్ - ఓ భాగవతులారా! ఆచ్చొన్నమాలై - అల్లుచెప్పబడిన సర్వేశ్వరుని, నణిత్తొళుదు - నిరన్తరముగా వాశ్రయించి, ఉయ్మ్మిన్ - ఉజ్జీవించండి.

తా॥ కృష్ణవిశ్లేషమును సహించని గోపికలుచెప్పినవిధముగా శ్రీకృష్ణవిరహమును సహించని నమ్మాళ్వార్లుపాడించిన ఈపదిపాశురములనధ్యసించుశారు సుఖముగాసర్వేశ్వరుని చొందుదురని.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్

౧౦ - వ, తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక :—ఆళ్వార్లు భగవద్విశ్లేషమును సహించలేక బాధపడుచుండగా, సర్వేశ్వ రుడువచ్చి మీకు శీఘ్రములోనే యీ శరీరావసానమందు మోక్షమిచ్చెదనని సాదింప, దానిచేత నత్యన్తవశ్యులై, సంసారులనుగురించి మీరు తిరుక్కణ్ణపురమందు వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతి విషయమై భక్తిజేసి యుజ్జీవించుడి, అంగుకుళ క్తిలేనియెడల ప్రపత్తిజేయుండి, దానికిని శక్తిలేని వారు ఈ పదిపాశురముల ననుసంధించుడియని యుపదేశించుచున్నారు.

మాలై నణ్ణి తొళుదెళుమినోవినై కెడ*
కాలై మాలై కమలమలరిట్టునీర్*
వేలై మొదుమ్మదిళ్ శూళ్ తిరుక్కణ్ణపురత్తు*
ఆలిల్ మేలాలమర్ న్దా నడియిణైగళే. ౧.

అ॥ వేలై - సముద్రమునొక్క-ఆలలు, మోదుమ్ - కొట్టుచున్న, మదిళ్-ప్రాకారముచే, శూళ్ - చుట్టబడిన, తిరుక్కణ్ణపురత్తు - తిరుక్కణ్ణపురమందు వేంచేసియున్న వాడును, ఆలిల్ మేల్ - వటపత్రమునిమిద, అమర్ న్దాన్ - (ప్రళయకాలమందు) పవ్వళించినవాడుసైన శ్రీమహావిష్ణువొక్క, అడియిణైగళ్ - శ్రీపాదద్వన్ద్వములను, నీర్ - మీరు, మాలై - వ్యామోహమును (భక్తిని), నణ్ణి - పొంది, విణైకెడ - ప్రతిబంధకములు నశించునట్లు, కాలైమాలై-ఆహోరాత్రము, కమలమలర్ - తామరసపుష్పమును, ఇట్టు - సమర్పించి, తొళుదు - ఆశ్రయించి, ఎళుమిన్ - ఉజ్జీవించుడి.

తా॥ ఓ చేతనులారా! తిరుక్కణ్ణపురమందు వేంచేసియున్న శ్రీమహావిష్ణువొక్క శ్రీపాదములను భక్తియుక్తులై యాశ్రయించి యుజ్జీవించుడియని ౧.

కళ్వివిళుమ్మలరిట్టు నీరిరైజ్ఞుమిన్*
నల్వి శేరుమ్వయల్ శూళ్ కిడఙ్గిన్ప్పుడై*
వెళ్వియేయ్న్ద మదిళ్ శూళ్ తిరుక్కణ్ణపురమ్
ఉళ్వి*నాళుమ్తొళుదెళుమినో తొణ్డీరే. ౨.

అ॥ తొణ్డీర్ - ఓ చపలులారా! నీర్ - మీరు, కళ్-అవిళుమ్ - తేనెకారుచున్న, మలర్ - పుష్పములను, ఇట్టు - సమర్పించి, ఇరైఞ్ఞుమిన్ - ఆశ్రయించుడి నల్వి-ఎంత్రడకాయ, శేరుమ్ - చెరియున్న, వయల్ - పొలములచే, శూళ్ - చుట్టబడిన, కిడఙ్గిన్ - అగడతలొక్క, పుడై - సమీపమందు, వెళ్వియేయ్న్ద - వెండిచేత నిర్మింపబడిన, మదిళ్ - ప్రాకారములచే, శూళ్ - చుట్టబడిన, తిరుక్కణ్ణపురమ్ - తిరుక్కణ్ణపురమును, నాళుమ్ - ప్రతిదినమును, ఉళ్వి-ఆనుసంధించి, తొళుదు - ఆశ్రయించి, ఎళుమిన్ - ఉజ్జీవించుడి.

తా॥ ఓ భక్తులారా! జలమునిండియున్న అగడతలచేతను రజతమయప్రాకారములచే తను రక్షింపబడిన తిరుక్కణ్ణపురమాననుసంధించి యారాధించి యుజ్జీవించుడియని. ౨.

తొణ్డీర్ నుమ్తుయర్ పోగ నీరేగమాయ్*
విణ్ణువాడామలరిట్టు నీరిరైజ్ఞుమిన్*
వణ్ణుపాడు మ్పొళిల్ శూళ్ తిరుక్కణ్ణపుర
త్తణ్ణవాణన్*అమర్ పెరుమానైయే. ౩.

అ॥ తొణ్డీర్ - ఓ భక్తులారా! నీర్ - మీరు, నుమ్తమ్ - మీయొక్క, తుయర్ - దుఃఖము, పోగ - నశించునట్లు, నీర్ - మీరు, ఏగమాయ్ - ఏకీభవించి, వణ్ణ - తుమ్మెదలు, పాడుమ్ - గానముచేయుచున్న, పొళిల్ - తోటలచే, శూళ్ - చుట్టబడిన, తిరుక్కణ్ణపురత్తు-

తిరుక్కణ్ణపురమందు వేంచేసియున్న వాడును, అణ్డవాణర్ - బ్రహ్మణకు సకధిపతియు, అమరర్ - నిత్యసూరులకు, పెరుమాన్ - స్వామియంయిన శ్రీయఃపతిని, విణ్డు - వికసించుచున్న, వాడా - వాడని, మలర్ - పుష్పములను, ఇట్టు - సమర్పించి, ఇఱైఞ్జుమిన్ - ఆశ్రయించుడి.

తా॥ ఓ భాగవతులారా! ఉభయవిభూతినాయకుడై తిరుక్కణ్ణపురమందు వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతిని మీరందరు నిశ్చింతులై ఆశ్రయించి ఆరాధించి యుజ్జీవించుడియని. 3.

మానై నోక్కి మడప్పిన్నైత్తఱ కేళ్వనై *
తేనై వాడామలరిట్టు నీరిఱైఞ్జుమిర్ *
వానై యున్దుమదిళ్ శూழ్ తిరుక్కణ్ణపురమ్ *
తాన్‌నయన్ద పెరుమాన్ శరణాగుమే. ౪.

అ॥ మాన్ - లేడి, నై - (ఓడిపోయి) సిగ్గుపడునట్లున్న, నోక్కి - చూపుగలదియు, మడమ్-స్త్రీత్వపూర్ణగలదియంయిన, పిన్నైత్తఱ్-నప్పిన్న పిరాట్టికి, కేళ్వనై - వల్లభుడై, తేనై - భోగ్యభూతుడైన శ్రీయఃపతిని, వాడామలర్ - వాడనిపుష్పములను, ఇట్టు - సమర్పించి, నీర్ - మీరు, ఇఱైఞ్జుమిన్ - ఆశ్రయించుడి. వానై - ఆకాశమును, ఉన్దు - త్రోయుచున్న, (మిక్కిలి యున్నతమైన), మదిళ్ - ప్రాకారములచే, శూழ్ - చుట్టబడిన, తిరుక్కణ్ణపురమ్ - తిరుక్కణ్ణపురమును, తాన్‌నయన్ద - తానేయాశపడిన, పెరుమాన్ - సర్వేశ్వరుడు, శరణాగుమ్ - రక్షకుడగును.

తా॥ ఓ భక్తులారా! మీరు నప్పిన్నపిరాట్టిని పురుషకారముగా జేసికొని సర్వేశ్వరుని ఆశ్రయించుడి. మీకు వాడు తప్పక రక్షకుడగునని. ౮.

శరణమాగుమ్ తనతాళ్ సార్‌క్కెల్లామ్ *
మరణమానాల్ వైగున్దమ్‌కొడుక్కుమ్ పిరాన్ *
అరణమెన్ద మదిళ్ శూழ్ తిరుక్కణ్ణపుర
త్తరసియాళ్న్ * తనదన్బర్‌క్కన్బాగుమే. ౫.

అ॥ తనతాళ్ - తనశ్రీపాదమును, అడైన్దార్‌క్కెల్లామ్ - (ఉపాయమునితలంచి) పొందిన వారందరికిని, శరణమాగుమ్ - రక్షకుడును, మరణమానాల్ - మృతిపొందినయెడల, వైగున్దమ్ కొడుక్కుమ్ - మోక్షమునిచ్చువాడును, పిరాన్ - ఉపకారకుడును, అరణ్ అమైన్ద - రక్షకార్థమైనిర్మింపబడిన, మదిళ్ - ప్రాకారములచే, శూழ్ - చుట్టబడిన, తిరుక్కణ్ణపురత్తు - తిరుక్కణ్ణపురమందు, తరణియాళన్ - సంసారులను రక్షించుటకై వేంచేసియున్న వాడునైన శ్రీయఃపతి, తనదన్బర్‌క్కు - తనయందు ప్రీతిగలవారి విషయమై, అన్బాగుమ్ - ప్రీతిగలవాడగును.

తా॥ తనశ్రీపాదములే ఉపాయముగా శాశ్రయించినవారికి ఆశరీరావసానమందే మోక్షమిచ్చువాడై తిరుక్కణ్ణపురమందు వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతి తనభక్తులను మిక్కిలి ప్రీతితో రక్షించునని. ౫.

అన్బనాగుమ్ తనతాళ్ సార్‌క్కెల్లామ్ *
శెమ్బునాగ త్తవుణనుదిల్ కిణ్డవర్ *

నన్బానేయ్న్దమదిళ్ శూళ్ తిరుక్కణ్ణపుర
త్తన్బన్*నాళుమ్‌తనమెయ్యర్‌క్కు మెయ్యనే. ౪.

ఆ॥ తనతాళ్ - తనశ్రీపాదములను, అడైన్దార్ క్కెల్లామ్ - (ఉపాయముగా) పొందిన వారందరివిషయమై, అన్బాగుమ్ - ప్రీతిచేయువాడును, శెమ్ - ఎఱ్ఱని, పొన్ - బంగారము వలెనున్న, అగత్తు - శరీరముగల, ఆవుణన్ - హిరణ్యాసురునియొక్క, ఉడల్ - శరీరమును, కీణ్డవన్ - చీల్చినవాడును, నన్‌పొన్ - మంచిబంగారముచే, వేయ్న్ద - నిర్మింపఁబడిన, మదిళ్ - ప్రాకారముచే, శూళ్ - చుట్టబడిన, తిరుక్కణ్ణపురత్తు - తిరుక్కణ్ణపురమందు. అన్బన్ - ఆదరముతో వేంచేసియున్నవాఁడునైన శ్రీయఃపతి, తన్ మెయ్యర్‌క్కు - తనయందు పారమార్థిక బుద్ధిగలవారికి (అనన్యప్రయోజనులకు), నాళుమ్ - ప్రతిదినమును, మెయ్యన్ - పరమార్థబుద్ధిగల వాఁడైయుండును.

తా॥ ఆశ్రితప్యామోహముగలవాఁడై హిరణ్యాసురుని సంహరించి తిరుక్కణ్ణపురమందు వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతి అనన్యప్రయోజనుఁడై తన నాశ్రయించినవారిని యనన్యప్రయోజనముగా రక్షించునని. ౬.

మెయ్యనాగుమ్ విరుమ్బిత్తొళువార్ క్కెల్లామ్*
పొయ్యనాగుమ్ పుఱమేతొళువార్ క్కెల్లామ్*
శెయ్యిల్ వాళై యుగళుమ్ తిరుక్కణ్ణపుర
త్తైయన్*అగత్తుళ్ పార్‌గ ట్కణియనే. ౭.

ఆ॥ విరుమ్బి - ఆశపడి, తొళువార్ క్కెల్లామ్ - (అనన్యప్రయోజనులై) ఆశ్రయించువారందరికి, మెయ్యనాగుమ్ - యథార్థముగా సేవసాధించును. పుఱమే - ప్రయోజనాన్తరములనుద్దేశించి, తొళువార్ క్కెల్లామ్ - ఆశ్రయించువారందరికిని, పొయ్యనాగుమ్ - తనస్వరూపమును బ్రకాశింపఁజేయదు. శెయ్యిల్ - పొలములయందు, వాళై - మత్స్యములు, ఉగళుమ్ - ఎగురుచున్న, తిరుక్కణ్ణపురత్తు - తిరుక్కణ్ణపురమందు వేంచేసియున్న, ఐయన్ - పరమబంధువైన శ్రీయఃపతి, అగత్తు - హృదయమందు, అడైప్పార్‌గట్కు - ధ్యానించువారికి, అణియన్ - సులభుఁడైయుండును.

తా॥ తిరుక్కణ్ణపురమందు వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతి, ధనాదిప్రయోజనాన్తరములను తనవద్ద కోరినవారి కాఫలములనిచ్చియు వారికిదుర్లభుఁడై, అనన్యప్రయోజనులై యాశ్రయించిన వారి కత్యన్తసులభుఁడై యుండునని. ౭.

అణియనాగుమ్ తనతాళడైన్దార్ క్కెల్లామ్*
పిణియుమ్‌శారా పిఱవికెడుత్తాళుమ్*
మణిపొనేయ్న్దమదిళ్ శూళ్ తిరుక్కణ్ణపురమ్
పణిమిన్*నాళుమ్‌పరమేట్టిత్త పాదమే. ౮.

ఆ॥ మణి - రత్నములచేతను, పొన్ - బంగారముచేతను, ఏయ్ద్ద - నిర్మింపఁబడిన, మదిళ్ - ప్రాకారములచే, శూళ్ - చుట్టబడిన, తిరుక్కణ్ణపురమ్-తిరుక్కణ్ణపురమందు వేంచేసియున్న, పరమేట్టిక్కన్ - శ్రీవైకుణ్ఠనాథునియొక్క, పాదమ్ - తిరువడికళ్ళను, నాళుమ్ - ప్రతిదినమును, పణిమిన్ - ఆశ్రయించుఁడి, తనతాళ్ - తనశ్రీపాదమును, ఆడ్డైన్దార్ క్కెల్లామ్ - పొందినవారందరికిని, అణియనాగుమ్ - నులభుఁడైయుండును. పిణియుమ్ - వ్యాధులును, పావా - నశించును. పిఱవి - జన్మమును, కెడుత్తు - పోఁగొట్ట, ఆళుమ్ - పరిపాలించును.

తా॥ తిరుక్కణ్ణపురమందు వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతిని యాశ్రయించినగొడల వాఁడే సకలదుఃఖములనున్న సంసారమునున్న పోఁగొట్టునని. ౪.

పాదనాళుమ్ పణియ త్తణియుమ్పిణి*
ఏదమ్శారా వెనక్కెల్లినియె౯కుత్తై *
వేదనావర్ విరుమ్బుమ్ తిరుక్కణ్ణపుర
త్తాదియానై * అడ్డైన్దార్ క్కల్లలిల్లై యే. ౫.

ఆ॥ పాదమ్ - శ్రీపాదమును, నాళుమ్ - ప్రతిదినమును, పణియ - ఆశ్రయింపఁగా, పిణి - (ఆనాదియైన) పాపములు, తణియుమ్-నశించును. ఏదమ్-ఉత్తరాభుములు, పారా - శేషించవు. ఇని - ఇఁకమీఁద, ఎనక్కు - నాకు, ఎన్కుఱై - ఏమియూ అతికలదు. వేదనావర్ - వేదములను నాలికయందుగల శ్రీవైష్ణవులు, విరుమ్బుమ్ - ఆశపడుచున్న, తిరుక్కణ్ణపురత్తు - తిరుక్కణ్ణపుర మందువేంచేసియున్న, ఆదియానై - జగత్కారణుఁడైన శ్రీయఃపతిని, అడ్డైన్దార్ క్కు - ఆశ్రయించినవారికి, అల్లల్ - దుఃఖము, ఇల్లై - లేదు.

తా॥ తన శ్రీపాదములనాశ్రయించినవారందరికిని సకలపాపములను పోఁగొట్టెడి శ్రీయఃపతిని తిరుక్కణ్ణపురమందాశ్రయించి నేను కృతార్థుఁడనైతినని. ౬.

ఇల్లై యల్ల లెనక్కెల్లినియె౯కుత్తై *
అల్లిమాద రమరుమ్తిరుమార్ బినన్ *
కల్లిలేయ్న్ద మదిళ్శూళ్ తిరుక్కణ్ణపురమ్
శొల్ల *నాళుమ్తుయర్ పాడుశారావే. ౧౦.

ఆ॥ అల్లి - కమలవాసినియైన, మాదర్ - పిరాట్టి, అమరుమ్ - నిత్యవాసముచేయుచున్న, తిరుమార్ బినన్ - సుందరమైనవక్షస్థలముగలవాఁడు వేంచేసియున్నదియు, కల్లిలేయ్న్ద - రాళ్ళచేగట్టపడిన, మదిళ్-ప్రాకారములచే, శూళ్-చుట్టపడినదియునైన, తిరుక్కణ్ణపురమ్-తిరుక్కణ్ణపురమును, శొల్ల - ఆనసంధించువప్పుడే, నాళుమ్ - ప్రతిదినమును, తుయర్ - దుఃఖము, పాడు ప్రక్కనుగూడ, పారా - చేరవు. ఎనక్కు - నాకు, అల్లల్ - దుఃఖము, ఇల్లై - లేదు. ఇని - ఇఁకను, ఎన్కుఱై - ఏమియూఅతికలదు.

తా॥ శ్రీయఃపతివిషయమై భక్తిప్రపత్తులు జేయుటకసమర్థులైనవారువాఁడువేఁ చేసియున్న తిరుక్కణ్ణపురమాయొక్క తిరునామమునసంధించినయెడల వారికి సకలదుఃఖమునుపశించునని.

‡‡ పాదుళారావినై పఱ్ఱఱవేణ్మిన్ *
మాడనీడు కురుగూర్ చ్చడగోపన్ *శొల్
పాడలానఴగి ళ్ళాయిరత్తుళిప్పత్తుమ్
పాడియాడి*పణిమినవర్ తాళ్‌గళే. ౧౧.

అ॥ వినై - దుఃఖములు, పాదుళారా - ప్రక్కనచేరకుడునట్లు, పఱ్ఱఱవేణ్మిన్ - సమూలముగానశింపఁజేయుదలం దితిరేని, మాడమ్ - మేడలచే, నీడు - ఉన్నతమైన, కురుగూర్ - తిరునగరికిస్వామియైన, శడగోపన్-నమ్మాళ్వార్లు, శొల్-పాడించిన, పాడలాన, గానరూపమై, తమిళ్ - ద్రావిడరూపమైన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశుర ములను, పాడి - గానముజేసి, ఆడి - నృత్యముజేసి, ఆవన్ తాళ్‌గళ్ - ఆశ్రీయఃపతియొక్క- శ్రీపాదములను, పణిమిన్ - ఆశ్రయించుడి.

తా॥ ఓచేతనులారా! మీపాపములను వాసనముగా బోఁగొట్టుకొనుటకు తలంచిన యెడల నమ్మాళ్వార్లు ప్రపాదించిన యీపదిపాశురములను భక్తితోననుసంధించి శ్రీయఃపతి యొక్క- శ్రీపాదములనాశ్రయించుడియని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౯—వ పది, సంపూర్ణము.

ఇది వఱకు తిరువాయ్‌మొళి ౯౦-కి పాశురములు ౯౯౨.

౧౦-వ, పత్తు, ౧—వ, తిరువాయ్‌మొళి

అవతారిక:— ఈతియవాయ్‌మొళిలో, ఆళ్వార్లు, శ్రీవైకుణ్ఠమునకు శీఘ్రములోనే వేంచేయనిశ్చయించి, మధ్యనున్న అవిద్యాది విరోధులకు భయపడినవారై సహాయభూతు లెవరుగను రని యాలోచించి, కాళమేఘమువంటి సర్వేశ్వరుడే సహాయభూతుడని నిశ్చయించుచున్నారు.

కాళ మేగ మైయన్ని మున్ పొన్ని లమ్‌కదియే. ౧.

ఆ॥ కాళ - ప్రశస్తమైన వాళ్ళములచే, తాఁవరై - తామరపుష్పము, తడమ్ - తటాకమును, ఆణి - అలబ్ధరించుచున్న, వయల్ - పొలములచేఁ బట్టబడిన, తిరుమోగూర్ - తిరుమోగూరను దివ్యదేశమందు, వాళ్‌వమ్ - ప్రతిదినమును, మేవి - ఇష్టపడి, నన్ను ఆమర్‌న్దునిన్ను - చక్కఁగా నమరికతో వేంచేసియున్న వాఁడును, ఆళుర్‌రై - అనుభవులను, తగర్‌క్కుమ్ - చూర్ణముజేయు వాఁడును, వాన్ను తోళ్ ఈడై - వాల్గుభుజములను, శురి - నుష్కిల, కుళల్ - కేశములను, కమలమ్‌కణ్ - పద్మమువంటి నేత్రమును, కని - స్నిగ్ధమైన, వాయ్ - అధరమును గల, కాళమేగ మైయన్ని - కాళమేఘమువంటి సర్వేశ్వరునితప్ప, మున్ పొన్నులకిది - వేఱొకఉపాయమును, ఇలమ్ - కలవారముకాము.

తా॥ మరణమునెడి మహాభయమునకు, తిరుమోగూరులో వేంచేసియున్న సుందరమైన దివ్యావయవములగల కాళమేఘముకంటెవేఱుసహాయములేవరుదను వానిసేయఁగోరుచుంచున్నాను.

ఇలబ్ధదిమ్ పొన్నై మ్మెక్కు- మీన్ తణ్ణుఱ్ఱాయిల్*
అలఙ్గలబక్కణ్ణి యాయిరమ్ పేరుడై యమ్మాన్*
నలఙ్గొళ్ నాన్మఱై వాణర్ గళ్ వాఴ్ తిరుమోగూర్*
నలఙ్గులవనడినిఴల్ తడమన్నియామే. ౨.

ఆ॥ ఈన్ - ప్రసవించుచున్న పుష్పముగల, తణ్ - చల్లనైన, తుఱ్ఱాయిల్ - తిరుత్తుఱ్ఱాయి యొక్క, అలబ్ధల్ - చలించుచున్న, అమ్ - సుందరమైన, కణ్ణి - మాలను, ఆయిరమ్ పేర్ ఉడై - వెయ్యితిరునామములనుగల, ఆమ్మాన్ - స్వామియు, నలమ్ కొళ్ - దయాగుణముగలవారైన, నాన్మఱై - నాల్గువేదములను, వాణర్ గళ్ - నిర్వాహకులైన శ్రీవైష్ణవులు, వాఴ్ - నిత్యవాసము జేయుచున్న, తిరుమోగూర్ - తిరుమోగూరులో వేంచేసియున్న వాఁడును, నలమ్ కులవన్ - మంచి (ఆశ్రితదోషమునుజూడని) తిరువడిగలవాఁడును నైన సర్వేశ్వరునియొక్క, అడినిఴల్ - పాదచ్ఛాయయు నెడి, తడమున్ని - తిటాకముకాని, మున్ పొన్ను - మునీయొక్కదానిని, యామ్ - మనము, ఎమ్మెక్కుమ్ - సమస్తజన్మములయందును, కదియిలమ్ - ఉపాయముగాగలవారముకాము.

తా॥ నిరతిశయభోగ్యమైన సౌందర్యమును, అనుసంధించి యుజ్జీవింపఁదగిన తిరుశామములను గలవాఁడై తిరుమోగూరులో వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరుని శ్రీపాదచ్ఛాయతప్ప మనకు వేఱొకప్రాప్యము లేదని.

అన్ని యామొరుపుగలిడమిల మెన్నెలఁ బిట్టి*
నిన్నునామ్మగి సరనొడుతేవర్‌గళ్‌నాడ*
వెన్ని మూవులగళి తట్టిల్వా ఁతిరుమోగూర్*
నన్నునామినినణుగుదుమ్ నమదిడర్ కెడవే. 3.

ఆ॥ అన్ని - నిన్నుతప్ప, యామ్ - మేము, ఒరుపుగలిడమ్ - వేఱొకఉపాయమును, ఇలమ్ - కిలవానిముకాము, ఎన్నెలఁ బిట్టి - అనిపలుమాఱుఘోషించి, నిన్ను - (అనన్యప్రయోజనుల వలె) నిలిచి, నాన్ముగన్ అరనొడు - బ్రహ్మరుద్రులతోఁగూడ, తేవర్‌గళ్ - దేవతలు, నాడ - ఆశ్రయించుటకై, వెన్ను - (వారివిరోధులను) జయించి, ఇమ్మూవులను - ఈమూడులోకములను, అళిత్తు - రక్షించి, ఉళ్ వాల్వాన్ - సంచరించుచున్న సర్వేశ్వరునియొక్క, తిరు మోగూర్ - తిరుమోహూరును, నామ్ - మనము, నమదుఇడర్ కెడ - మనవిరోధులునశించునట్లు, నన్నుణరుదుమ్ - చక్కగానాశ్రయించెదము.

తా॥ సర్వరక్షకుఁడైన సర్వేశ్వరుఁడు శేంచేసియున్న తిరుమోగూరును మనదుఃఖములు నశించుటకై మన మనన్యప్రయోజనులై యాశ్రయించెదమని. 3.

ఇడర్ కెడవెమ్మిప్పోన్నళియా యుణ్ణెన్నే ఁతి*
శుడర్ కొళ్ శోదియై తేవరుమ్‌మునివరుమ్‌తొడర*
పడర్ కొళ్ పామ్బణై ప్పళ్ళికొళ్వా ఁతిరుమోగూర్ *
ఇడర్ కెడవడిపరవుదుమ్ తొణ్డీర్ వమ్మినే. ౪.

ఆ॥ ఇడర్ కెడ - మాదుఃఖములు నశించునట్లు, పోన్ద - వేంచేసి, ఎమ్మై - మనలను, అళియాయ్ - రక్షించుము, ఎన్నెలఁ బిత్తి - అనిపలుమాఱు ప్రార్థించి, శుడర్ కొళ్ - ఉజ్జ్వలమై, శోది - తేజోమయమైన విగ్రహముగల తనను, తేవరుమ్ - దేవతలును, మునివరుమ్ - ఋషులును, తొడర - ఆశ్రయింపనట్లు, తిరుమోగూర్ - తిరుమోగూరందు, పడర్ కొళ్ - విశాలమైన భుజములుగల, పామ్బు - ఆదిశేషుఁడనెడి, ఆణై - శయ్యామీద, పళ్ళికొళ్వాన్ - పవ్వళించువానియొక్క, అడి - శ్రీపాదములను, తొణ్డీర్ - ఓభక్తులారా! ఇడర్ కెడ - మనదుఃఖము నశించునట్లు, పరవుదుమ్ - స్తోత్రముజేసెదము; వమ్మిన్ - రండు.

తా॥ ఓశ్రీవైష్ణవులారా! మనసము స్తుదుఃఖములును నశించునట్లు తిరుమోగూరులో వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతిని యాశ్రయించి మన ముజ్జీవించెదము రండుమని. ౪.

తొణ్డీర్ వమ్మిన్ నమ్‌శుడరొళియొరుతనిముదల్వ ఁ*
అణ్ణమూవులగళ్నడవ నణితిరుమోగూర్*
ఎణ్ణిశై యుమిఁ గరుమ్బెదు పెరుమ్‌శెన్నిల్వై య*
కొణ్ణకోయిలై వలమ్‌శెయ్ దిణ్డాడుదుమ్‌కూ త్తే. ౫.

ఆ॥ నమ్ - మనకు ప్రాప్యుఁడై, శుడర్ ఒళి - మిక్కిలితేజోమయమైన తిరుమేనుగలవాఁడై, ఒరుతనిముదల్వన్ - ఉపాదానకారణమునునిమిత్తకారణముసైవవాఁడై, అణ్ణమ్ - బ్రహ్మాణ్డమందున్న,

మూవులగు - మూడులోకములను, ఆళ్గవన్ - కొలిచినవాడైన సర్వేశ్వరుడు, ఆణి - శ్లాఘ్యమైన, తిరుమోగూర్ - తిరుమోగూరందు, ఎణ్ తిశైయుమ్ - ఎనిమిది దిక్కులయందును, ఈన్‌పండుమన్న, కిరుమెబ్బదు - చెరుకులతోఁగూడ, పెరుమ్‌శెన్నెల్ - గొప్పఎఱ్ఱధాన్యములు, విళైపండునట్లు, కొండ - తనపవాసస్థానము గాస్వీకరించిన, కోయిలై - కోవిలను, వలమ్ శెయ్‌దు - ప్రదక్షిణముఁజేసి, ఇఙ్గు - ఈలోకమందు, కూత్తాడుగుమ్ - నృత్యముజేసెదము; తొణ్డీర్ - ఓ భక్తులారా! ఎమ్మిన్ - రండు.

తా॥ ఓ శ్రీవైష్ణవులారా! సులభకారణుఁడైన సర్వేశ్వరుడు వేంచేసియున్న తిరుమోగూరందలి దివ్యమందిరమును ప్రసమాశ్రయించి యనుభవించెదము రండుమని. ౫.

కూత్తన్‌కోవలక్ కుదమ్ పుల్లశురర్‌గళ్‌కూప్ పుమ్*
ఏత్తుమ్‌సబ్దట్టుమ్ మమార్క్కుమ్‌మునివర్‌క్కుమిన్బక్*
వాయ్ త్తణ్ ఎళిల్ వళవయల్ శూళ్ తిరుమోగూర్
ఆత్తన్*శామరై యడియుమ్ ముప్ పులమరణే ౬.

ఆ॥ కూత్తన్ - పంఙ్గనృత్యముజేయువాఁడును, కోవలన్ - గోపాలుఁడును, కిడప్ పు - ఉన్మత్తుడై, నల్ - బలిష్ఠుడైన, ఆశురర్‌గళ్ - అసురులకు, కూప్ పుమ్ - స్మృష్యుడైనవాఁడును, ఏత్తుమ్ - స్తోత్రముజేయుచున్న, నఙ్గట్టుక్కుమ్ - మనసును, ఆమరిగ్ కుమ్ - నిత్యసూరులకును, మునివర్‌క్కుమ్ - ఋషులకును, ఇనియన్ - భోగ్యభూతుఁడును, వాయ్ త్త - సమృద్ధమై, తణ్ - చల్లనైన, పణై - కొలనలచేతనున్న వళమ్ - పండియున్న, వయల్ - పొలములచేతనున్న, శూళ్ - చుట్టఁబడిన, తిరుమోగూర్ - తిరుమోగూరందువేంచేసియున్న, ఆత్తన్ - ఆప్తతముఁడు సైన సర్వేశ్వరునియొక్క, శామరై యడియుమ్ - శ్రీపాదపద్మములనుద్రక్కి, ముప్ పులమరణ్ - వేఱురక్షకమును, ఇలమ్ - కలవారముకాము.

తా॥ సకలసంపత్సమృద్ధమైన తిరుమోగూరులో వేంచేసియున్న ఆప్తతముఁడైన సర్వేశ్వరునియొక్క తిరువడికళ్‌కుతప్ప మనకు వేఱొక రక్షకములేదని. ౬.

ముప్ పులమరణ్ వాళ్ పెరుమ్‌బ్రహ్మ్ తనిముదలా*
శుప్ పుమ్‌నీర్ పడై త్తదన్‌వళిత్తొన్ముని ముదలా*
ముప్ పుమ్ తేవరోడ్ డులగుశెయ్ వాళ్ తిరుమోగూర్*
శుప్ పినామ్‌వలమ్‌శెయ్య నమ్‌తుయర్ కెడుమ్‌కడిదే. ౭.

ఆ॥ వాన్ - అపరిచ్ఛిన్నమై, పెరియ - గొప్పదై, తని - అద్వితీయమైన, పాళ్ - ముదలా - మూలప్రకృతి మొదలుగా, శుప్ పుమ్ - అణ్డమనపేచుట్టునున్న, నీర్ - మహాజలమును, పడైత్తు - సృజించి, అదన్‌వళి - ఆమార్గంబున, తోల్ - ఆనాదియై, ముని - మనసేలినవాడైన బ్రహ్మను, ముదలా - మొదలుగాగల, ముప్ పుమ్ - ముగ్గురు తేవరోడు - సమస్తదేవతలతోఁగూడ, ఉలగు - లోకములను, శెయ్‌వాన్ - సృజించెడి సర్వేశ్వరుడు వేంచేసియున్న, తిరుమోగూర్ - తిరుమోగూరును, నామ్ - మనము, శుప్ పినవలమ్‌శెయ్య - చుట్టుప్రదక్షిణముఁజేయుగా, కిడదే - శీఘ్రములోనే, నమ్‌తుయర్ - మదుఃఖము, కెడుమ్ - నశింపును.

తా॥ బ్రహ్మాది సకలచరాచరాత్మకమైన జగత్తును సృజించి రక్షించిన శ్రీయఃపతియొక్క తిరుమోగూరును బ్రహ్మణమాజేయగా సకలదుఃఖములను నశించునని. ౭.

తుయర్ కెడుమ్‌కడిదడైన్దువన్ దడియావర్‌తొళుమిన్*
ఉయర్‌కొళ్‌శోలై యొణ్‌తడమణిమొళితిరుమోగూర్ *
పెయర్‌గళాయిరముడైయ వల్లరక్కర్‌పుక్కుఱున్ద*
తయరదన్‌పెఱ్ఱ మరదగమణిత్తడత్తినై యే. ౮.

ఆ॥ ఉయర్‌కొళ్ - ఉన్నతమైన, శోలై - తోపులనున్న, ఒణ్ - సుందరమైన, తడమ్ - తటాకములనున్న, ఆణి - ఆలఙ్కారముగాగల, ఒళి - ఉజ్జ్వలమైన, తిరుమోగూర్ - తిరుమోగూరులో వేంచేసియున్న వాడును, ఆయిరమ్ పెయర్ గళుడైయ - (యజ్ఞశత్రు బ్రహ్మశత్రు అనియీ విధములైన) అనేకనామములుగల, వల్ - బలిమిగల, అరక్కర్ - రాక్షసులు, పుక్కు - ప్రవేశించి, ఉఱున్ద - మునుగునట్లు, శయరదన్ పెఱ్ఱ - దశరథచక్రవర్తికన్నవాడు, మందిరమణి తడత్తినై - మరకతమణిపలె నతిసుందరమైన తత్త్వమువంటివాడునైన శ్రీరామునిని, ఆశియవర్ ఓ భక్తులారా! వన్దుఆడ్దిన్ను - వచ్చిసమీపింపుడు, తొళుమిన్ - ఆశ్రయింపుడి. కడిదు - శీఘ్రము లోనే, తుయర్ - దుఃఖము, కెడుమ్ - నశించును.

తా॥ ఓ భక్తులారా! తిరుమోగూరులో వేంచేసియున్న శత్రుసంహారకుడైన దాశరథిని ఆశ్రయించితిరేని మీయొక్క పాపములన్నియు తత్‌క్షణమందే నశించునని ౮.

మణిత్తడ తడిమలర్ క్కణ్‌ణిళ్ పవళచ్చెవ్వాయ్*
అణిగ్కొళ్‌నాల్‌తడన్దోళ్ శెయ్‌వమశురర్‌కై యెన్ఱుమ్*
తుణిక్కుమ్‌వల్లరట్ట నుయ్‌త్తపొళిల్ తిరుమోగూర్ *
నణిత్తునమ్ముడై నల్లరిణ్ నామడైన్దనమే. ౯.

ఆ॥ మణి - నిర్మలమైన, తడమ్ - తటాకములలె చల్లనైన, ఆడి - శ్రీపాదములనున్న, మలర్ కణ్‌ణిళ్ - పద్మనేత్రములనున్న, పవళమ్ - పగడమువలె, శెమ్ - ఎఱ్ఱనైన, వాయ్ - ఆధరమునున్న, అణిగొళ్ - ఆలఙ్కారమైయున్న, తడమ్ - విశాలమైన, నాల్‌తోళ్ - నాలుగుభుజములనున్నగల, తెయ్‌వమ్ - దేవతయైనవాడును, అశురర్‌కై - అసురులను, ఎన్ఱుమ్ - ఎల్లప్పుడును, తుణిక్కుమ్ - తునకలుగాజేయుచున్న, వల్లరట్టన్ - బలిష్ఠుడునైన సర్వేశ్వరుడు, ఉయ్‌త్త - నిత్యవాసముజేయుచున్నదియు, పొళిల్ - తోటలుగలదియునైన, తిరుమోగూర్ - తిరుమోగూరనెడి, నమ్ముడై - మనయొక్క, నల్లరిణ్ - మంచిరక్షకదేవము, నణిత్తు - సమీపించినది. నామ్ - మనము, ఆడైన్దనమ్ - (దానిని) పొందితిమి.

తా॥ నిరతిశయాదివ్యావయవసౌందర్యముగల సర్వేశ్వరుడు వేంచేసియున్న మనకు రక్షకమైన తిరుమోగూరును మనము పొందితిమని. ౯.

నామడైన్దనల్లరిణ్ నమక్కెన్ఱుమల్లమరర్*
తీమైశెయ్యుమ్‌వల్లశురర్‌కై యఞ్జిచ్చెట్టడైన్దార్*

కామరూపమ్‌కొ డ్డెళున్దళిప్పా తిరుమోగూర్*
నామమేనవి నెణుమి నేత్తుమిన్ నమర్‌గాళ్. ౧౦.

అ॥ నమక్కు - మనరక్షణార్థమై, నామ్‌ఆడైన్ద - మనమాశ్రయించిన, నల్లరిణ్ - మంచి రక్షకస్థానము, ఎన్ను - అని, నల్ అమరర్ - ఉపాయముగాని దేవతలు, తీమైశెయ్యుమ్ - బాధపెట్టుచున్న, పల్ అసురరై - బలిష్ఠులైన అసురులకు, అఞ్జే - భయపడి, శెన్రుఓడిన్ద - పోయియాశ్రయించుటచేత, కామరూపమ్‌కొణ్డు - అనురూపమైన మోహనావతారంబెత్తి, ఎళున్దు - బయలుదేరి, అళిప్పాన్ - (ఆదేవతలను) రక్షించిన సర్వేశ్వరుడు వేంచేసియున్న, తిరుమోగూర్ - తిరుమోగూరనెడి దివ్యదేశముయొక్క, నామమే - తిరునామములచే, నమగ్ గాళ్ - ఓ మనబంధువులారా! నవిన్ను - చెప్పి, ఎణ్ణుమిన్ - ధ్యానింపుడి, ఏత్తుమిన్ - స్తుతింపుడి.

తా॥ ఓ బంధువులారా! దేవతలు, అనురులచేత నమృతముకొఱకై బాధింపఁబడి తిరుమోగూరికి వచ్చి ప్రపత్తిజేయగా నప్పుడు మోహనావతారమెత్తి యసురులనుమోహపెట్టి దేవతలను రక్షించిన శ్రీయఃపతియొక్క తిరుమోగూరి తిరునామముల ననుసంధించి స్తుతింపుడీయని. ౧౦.

ఏత్తుమిన్ నమర్‌గా ళెన్రుతాన్ కుడమాడు
కూత్తనై *కురుగూర్ చ్చడగోపన్ కుఱ్ఱైవల్ గళ్*
వాయ్‌త్తవాయిరత్తుళ్ళివై వణ్ తిరుమోగూర్‌క్కు*
ఈత్తపత్తివై యేత్తవల్లార్ క్కిడర్ కెడుమే. ౧౧.

అ॥ నమర్‌గాళ్ - ఓ బంధువులారా! ఏత్తుమిన్ - స్తుతింపుడి; ఎన్ను - అనియుపదేశించి, తాన్ - తాను, కుడమాడుకూత్తనై - కుంభనృత్యముజేసిన సర్వేశ్వరునివిషయమై, కురుగూర్ చ్చడగోపన్ - కురుకాపురికి స్వామియైన నిర్మమత్వ్యవస్థాపనంచేసిన, కుఱ్ఱైవల్ గళ్ - అంతరంగకైంకర్యరూపమై, వాయ్‌త్త - అనురూపమైన, ఇవై ఆయిరత్తుళ్ - ఈవెయ్యిపాశురములలో, వణ్ - సుందరమైన, తిరుమోగూర్‌క్కు - తిరుమోగూరికి, ఈత్త - సమర్పించిన, ఇవై పత్తు - ఈపదిపాశురములను, ఏత్తవల్లార్‌క్కు - స్తోత్రముజేయువారికి, ఇడర్ కెడుమ్ - శరీరావసాన కాలమందున్న దుఃఖములు నశించును.

తా॥ తిరుమోగూర్ విషయమై నమ్మాళ్వార్లనుప్రసాదించిన ఈపదిపాశురములనధ్యయించువారికిమొత్తమిరోధులైన సకలప్రతిబంధకములును కాళమేఘముయొక్క సహాయముచే నశించునని.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

---

౨ - వ, తిరువాయ్‌మొళి.

ఆవతారిక :—ఈ తిరువాయ్‌మొళిలో, పరమపదమందుపోయి చేయదగిన సకలవిధ కైంకర్యములనున్ను, తిరువనన్తపురమందు తిరువనన్తాళ్వాన్‌మీఁదఁ బవ్వళించియున్న పద్మనాభుని విషయమందుఁ జేయవలయునని ప్రార్థింపుచున్నారు.

కెడుమిడరాయవెల్లామ్ కేశవావెన్న *నాళుమ్
కొడువినై శెయ్యుమ్ కూఱ్ఱత్తిఱత్తర్గళుమ్‌కుఱుగిల్లార్*
విడముడై యరవిల్ పళ్ళి విరుమ్బినార్ శురుమ్బలఱ్ఱుమ్*
తెడముడై వయ లనన్దపురనగర్ప్పుగుదుమిన్రే ౧.

ఆ॥ కేశవాఎన్న - కేశవా! అని చెప్పగా, ఇడరాయవెల్లామ్‌-దుఃఖములన్నియు, కెడుమ్‌-నశించును. నాళుమ్ - ప్రతిదినమును, కొడువినై - క్రూరకర్మములను, శెయ్యుమ్ - చేయుచున్న, కూఱ్ఱత్తిఱత్తర్గళుమ్ - యమునియొక్కదూతులును, కుఱుగిల్లార్ - దగ్గఱి రారు. విడముడై - విషముగల, అరవిల్ - ఆదిశేషునిమీద, పళ్ళివిరుమ్బినాన్ - పవ్వళించియుండిన పద్మనాభుడు నిత్యవాసముచేయుచున్న దియు, శురుమ్బు - తుమ్మెదలు, ఆలఱ్ఱుమ్‌-ఝుంకరించుచున్న, తెడముఉడై - తోటకములుగలదియున్న అనన్దపురనగర్ - తిరువనన్తపురమునెడి నెవానగరమును, ఇన్రే - ఇప్పుడే, పుగుదుమ్ - ప్రవేశించుడి

తా॥ ఓ భక్తులారా! కేశవుని తిరునామము ననుసంధించినప్పుడే సకలపాపములును నశించును, యమదూతలు బాధించరు, గాన మీరు వెళ్ళి, పద్మనాభుడన్తరాయియై పవ్వళించియున్న తిరువనన్తపురమును శీఘ్రముగానే ప్రవేశించుడియని. ౧.

ఇన్రుపోయ్ప్పగుదిరాగి లెళ్ళుమెయు మేదమ్‌ళారా*
కున్రునేర్ మాడమూడే కురున్దుశేర్ శెరున్దిపుణ్ణ న్*
మన్నలర్ పొళి లనన్దపురనగర్ మాయన్నామమ్*
ఒన్రుమోరాయిరమా ముళ్ళువార్ క్కుమ్బరూరే. ౨.

ఆ॥ ఇన్రుపోయ్ - ఇప్పుడువెళ్ళి, పుగుదిరాగిల్ - ప్రవేశించినయెడల, ఎళ్ళుమెయుమ్ - ఎల్లప్పుడును, ఏదమ్ - దుఃఖము, ళారా - సమీపించదు కున్రునేర్ - పర్వతమువోలిన, మాడమ్‌-గృహములుగలదై, మూడే - వానిప్రక్కన, శేర్ - చేరియున్న, కురున్దు - బండిగురుగిండపృత్ములనన్ను, శెరున్ది - శెండ్రిపృత్ములనున్ను, పుణ్ణై న్ - పున్నవృత్ములనున్నగలదియు, మన్ను-పరిమళము, ఆలర్ - వ్యాపించుచున్నదియునైన, పొళిల్ - తోటలుగలదైన, ఆనన్దపురనగర్ - తిరువనన్తపురమందు వేంచేసియున్న, మాయన్ - ఆశ్చర్యభూతుండైన సర్వేశ్వరునియొక్క, ఒన్రు నామమ్ - ఒకతిరునామము, ఓర్ ఆయిరమామ్ - ఒకసహస్రవిధమై రక్షించును. ఉళ్ళువార్ క్కుమ్బరూర్ - (ఆతిరునామమును) ఆనుసంధించువారికి, ఉమ్బరూర్ - పరమపదమే ((ప్రాప్యమగును).

తా॥ ఓ భాగవతులారా! పద్మనాభుడు వేంచేసియున్న తిరువనన్తపురమును ప్రవేశించిన యెడల సకలపాపములును నశించును. వానియొక్కయొకతిరునామము ననుసంధించిన మీయొక్క సకలవిరోధులును నశించునని. ౨.

ఊరుమ్‌పుట్కొడియుమళ్గదే యులగెల్లాముణ్ణుమిఱ్ఱా*
శేరుమ్‌తణ్ణనన్దపురమ్ శిక్కెనప్పుగుదిరాగిల్*
తీరుమనోయ్‌నినై గళెల్లామ్ తిణ్ణనామమేయ చ్చొన్నోమ్*
పేరుమోరాయిరత్తు ళొన్నుమీర్ పేశుమినే. ౩.

అ॥ ఫుళ్ - గరుత్మంతుని, ఊరుమ్ - (వాహనముగా) నడిపించును. కొడియుమ్ - ధ్వజమును, ఆల్దఱ్ - ఆగత్మంతుడే. ఉలగెల్లామ్ - లోకములనన్నిటిని, ఉణ్డు - మ్రింగి, ఉమిழ్ న్దాన్ - క్రక్కివవాఁడు, వేరుమ్ - చేరియున్న, తణ్ - చల్లనైన, ఆనన్దపురమ్ - తిరువనన్త పురమును, శిక్కెన - అనన్యప్రయోజనులై, పుగుదరాగిల్ - ప్రవేశించితిరేని, నోయ్ - దుఃఖములును, వినైగళ్ - పాపములన్నియు, తీయవ్ - నశించును. నామ్ - మేము, ఆతియు - (మీరు) ఎఱుఁగునట్లు, తిణ్ణమ్ - దృఢముగా, శొన్నోమ్ - చెప్పితిమి. పేయవ్ఓరాయిరత్తుళ్ - ఒక వెయ్యితిరునామములలో, ఒన్ఱు - ఎవోవొకదానిని, పేసుమిన్ - చెప్పుఁడు.

శా॥ ఓశ్రీవైష్ణవులారా! మీరు తిరువనన్తపురమునుబ్రవేశించినప్పుడే మీయొక్క సకల ప్రతిబన్ధకములను నశించును. వానియొక్కతిరునామమునుజెప్పి వానిగుణములననుభవించుడియని.

పేసుమిన్ కూశమిన్ఱి ప్పెరియనీర్ వేలై శూழ్న్దు*
వాశమేగమ్మమ్మోలై వయలణియసన్దపురమ్*
నేశమ్ శెయ్దుమ్మైగిన్ఱాన్ నెఱి మైయార్ మలర్ గళ్ తూవి*
పూశనై శెయ్గిన్ఱార్ గళ్ పుణ్ణియమ్ శెయ్దవాఱే. ౮.

అ॥ పెరియ - గొప్ప, నీర్ - జలముగల, వేలై - సముద్రముచే, శూழ్న్ద - చుట్టబడి, వాశమ్ - పరిమళముకొట్టుచున్న, శోలై - తోపులుగల, వయల్ - పొలములచేత, అణి - అలఙ్కరింపఁబడిన, ఆనన్దపురమ్ - తిరువనన్తపురమందు, నేశమ్ శెయ్దు - ఆశవడి, ఉమైగిన్ఱాన్ - నిత్యవాసముఁజేయుమన్న సర్వేశ్వరుని, నెఱి మైయార్ - అనన్యప్రయోజనమై, మలర్ గళ్ - పుష్పములను, తూవి - సమర్పించి, పూశనై - తిరువారాధనమును, శెయ్గిన్ఱార్ గళ్ - చేయువారు, పుణ్ణియమ్ శెయ్దవాఱు - పుణ్యముజేసినవిధమును, కూశమిన్ఱి - సఙ్కోచములేక, పేసుమిన్ - చెప్పుఁడు

శా॥ ఓచేతనులారా! తిరువనన్తపురమందు బవ్వళించిన పద్మనాభుని యారాధించుచున్న భాగ్యవంతులయొక్క మహాభాగ్యమును చెప్పుఁడని. ౮.

పుణ్ణియమ్ శెయ్దు నల్ల పునలోడుమలర్ గళ్ తూవి*
ఎణ్ణుమినెన్నైనామ్ మిప్పిఱప్పుక్కుమప్పాల్*
తిణ్ణనామఱియవొన్నోమ్ శెఱిపొழిలనన్దపురత్తు*
అణ్ణలార్ కమలపాద మణుగువారమరరావార్. ౯.

అ॥ పుణ్ణియమ్ శెయ్దు - (భక్తిరూపమైన) భాగ్యమునుజేసి, నల్ల పునలోడు - మంచితీర్థము లోఁగూడ, మలర్ గళ్ - పుష్పములను, తూవి - సమర్పించి, ఎన్నై - నాస్వామియొక్క, నామమ్ - తిరునామములను, ఎణ్ణుమిన్ - ధ్యానించుడి. ఇప్పిఱప్పు - ఈజన్మములను, ఱుక్కుమ్ - ఛేదించును. అప్పాల్ - దానిపైన, శెఱి - నిబిడమైన, పొழిల్ - తోటులగల, ఆనన్ద పురత్తు - తిరువనన్త పురమందు వేంచేసియున్న, అణ్ణలార్ - స్వామియొక్క, కమలపాదమ్ - శ్రీపాదపద్మములను, అణుగువార్ - ఆశ్రయించుటచే, అమరరావార్ - నిత్యసూరులగుదురు. నామ్ - మేము, తిణ్ణమ్ - (ఈయర్థమును) దృఢముగా, ఆతియఁ శొన్నోమ్ - ఎఱుఁగునట్లుచెప్పితిమి.

తా॥ తిరువనన్తపురమందు బవ్యళించిన యనన్తపద్మనాభుని భక్తితోనారాధించి యాశ్ర యించినవారు సకలపాపములును నశించి మోక్షమును బేతురుగ. దీనిని యథార్థమని నమ్ముడని.

అమరరాయ్ తిరిగిన్దార్ గట్కాదిశేరనన్దపురత్తు*
అమరర్ కోనర్ చ్చిక్కి నన్ఱుగప్పణిశెయ్వర్ విణ్ణోర్*
నమర్గళోళొల్లక్కిణ్ఱ నామమ్మొయ్‌యణుగవేణ్డుమ్*
కుమరనార్ తాదైతుణ్బమ్ తుడైత్త గోవిన్దనారే. ౩.

అ॥ కుమరనార్ - కుమారస్వామికి, తాదై - తండ్రియైన రుద్రునియొక్క, తుణ్బమ్ - (బ్రహ్మహత్యాయ పు)దుఃఖమును, తుడైత్త-పోగొట్టిన, గోవిన్దనార్-శ్రీకృష్ణుడును,ఆమరరాయ్- దేవతలై, తిరిగిన్దార్ గట్కు-తిరుగుచున్న బ్రహ్మాదులకు, ఆది-కారణభూతుడుసైన సర్వేశ్వరుడు, శేర్ - పవ్యళించిన, అనన్దపురత్తు - తిరువనన్తపురమం పు, ఆమరర్ కోన్ - నిత్యసూరులకుస్వామి యైన విష్వక్సేనులు, ఆరిచ్చిన్ఱు-ఆరాధించుచున్నారు. ఆఙ్గు-ఆతిరువారాధనమందు, విణ్ణోర్ - నిత్యసూరులు, అగప్పణిశెయ్వర్-అంతరఙ్గపరిచర్యజేయుదురు. నమర్గళో-ఓమనబంధువులారా! కొల్లక్కిణ్ఱ్ - (నేను) చెప్పెదుమాటనువినుడు. నామమ్ - మనమును, పోయ్ - పోయి, నణుగవేణ్డుమ్ - (వారిస్థానమును) పొందవలెను.

తా॥ ఓశ్రీవైష్ణవులారా! విష్వక్సేనులు మొదలగు నిత్యసూరులుగూడ తిరువనన్తపురమందు పచ్చి కైఙ్కర్యముజేయుచున్నారుగాన మనకు తిరువనన్తపురమే పరమప్రాప్యమని. ౮.

తుడైత్తగోవిన్దనారే యులగుయిర్ తేవుమ్మణ్ణుమ్*
పడైత్తవెమ్పరమమూర్త్తి పామ్బణైప్పళ్ళికొణ్డాన్*
మడైత్తలై వాళై పాయుమ్ వయలణియనన్దపురమ్*
కడైత్తలైశీయ్క్కప్పెఱ్ఱాల్ కడువినైకళై యలామే. ౭.

అ॥ ఉలగు - లోకములనున్ను, తేవుమ్ - దేవతలనున్ను, మణ్ణుమ్ - ఇళ్ళనున్ను, ఉయిర్ - ప్రాణులనున్ను, తుడైత్త - సంహరించిన, గోవిన్దనారే - శ్రీకృష్ణుడును, పడైత్త - (వానిని) సృజించిన, ఎమ్‌పరమమూర్త్తి - మనసర్వేశియు, పామ్బణై - తిరువనన్తాళ్వాన నెడుపుడక మీద, పళ్ళికొణ్డాన్ - పవ్యళించినవాడుసైన సర్వేశ్వరుడు వేంచేసియున్నదియు, మడైత్తలై - నీళ్ళుపారుచున్న (పదేశములయందు, వాళై-మత్స్యము, పాయుమ్ - తిరుగుచున్న, పయల్ - పొలములను, అణి-అలఙ్కారముగాగలదియు సైన, ఆనన్దపురమ్ - తిరువనన్తపురము యొక్క, కడైత్తలై - చుంగిళ్ళప్రదేశములయందు, శీయ్‌క్కప్పెఱ్ఱాల్ - సంపూర్జనము జేయదగిన భాగ్యము జేసినయెడల, కడువినై-చెడ్డదుఃఖములను, కళైయలామ్ - పోగొట్టవచ్చును.

తా॥ సర్వేశ్వరుడు పవ్యళించిన తిరువనన్తపురమందు కైఙ్కర్యము జేసినయెడల, ఇతర దివ్యదేశములయందు కైఙ్కర్యముజేయుటలేదనెడి దుఃఖములన్నియు నశించునని. ౮.

కడువినైకళై యలాగుమ్ కామనైప్పయన్దకాళై*
ఇడవగైకొణ్డదెన్న నెఱ్ఱిలణియనన్దపురమ్*

పడముడై యరవిల్ పళ్ళి పయిన్ర వఱ పాదమ్ కాణ*
నడమినోనమ్ గళుళ్ళీర్ నాముమక్కు-ఆయ చ్చొన్నోమ్. ౬.

ఆ॥ కడుబిసై - క్రూరపాపములను, కళైయలాగుమ్ - పోగొట్టవచ్చును. కామ నై - మన్మథుని, పయిందు-పుట్టించిన, కాళై-యూవనవంతుడైన శ్రీకృష్ణుడు, ఎళిల్-సౌందర్యమును, అణి - అలఙ్కారముగాగల, ఆనన్ద పురమ్ - తిరువన న్తపురమును, ఇడవగై - వాసస్థానముగా, కొండు - స్వీకరించెను, ఎన్బర్ - అని చెప్పుదురు. పడముడై - ఘనములుగల, ఆరవిల్ - ఆది శేషునిమీద, పళ్ళిపయిన్ర వన్ ఆదరముతో బవ్వళించినవానియొక్క, పాదమ్ - తిరువడికళ్ళను, కాణ - సేవించుటకై, నమ్ గళుళ్ళీర్ - ఓమనబంధువులారా! నడమినోన్-వెళ్ళుడి. (ఈమాటను) నామ్ - మేము, ఉమక్కు - మీకు, ఆతియు - తెలియునట్లు, శొన్నోమ్ - చెప్పితిమి.

తా॥ ఓ అనుకూలులారా! తిరువన న్తపురమం దాది శేషునిమీద బవ్వళించిన పద్మనాభుని శ్రీపాదములను సేవింపవెళ్ళుడు. మీయొక్కసకలదుఃఖములను నశింపను. ఈమాటను దృఢముగా నమ్ముడని. ౬.

నాముమక్కు-ఆయ చ్చొన్న నాళ్ గళుమ్ నణియువాన*
శేమనన్నగై త్తుక్కుడ్డీర్ శెలిపొళిలనన్దపురమ్*
తూబనల్ విరై మలర్ గళ్ తువళ్ అవాయ్ న్దుకొణ్డు*
వామననడి క్కీళ్ త్త మాయ్ న్దఱుమ్ విసై గళ్ తామే. ౭.

ఆ॥ నామ్ - మేము, ఉమక్కు - మీకు, ఆతియ - తెలియునట్లు, శొన్న - చెప్పిన, నాళ్ గళుమ్ - దినములును, నణియవాన - సమీపించినవి. శెతి - నివిడమైన, పొళిల్ - తోటలుగల, ఆనన్దపురమ్ - తిరువన న్తపురము, నన్ను-మంచి, శేమమ్ - క్షేమమును, ఉయ్ త్తుక్కుడ్డీర్ - కలదినుమీ! తూబమ్ - ధూపమును, నల్ - మంచి, విరై - పరిమళముగల, మలర్ గళ్ - పుష్పములను, తువళ్ అ - దోషములేనట్లు, ఆయ్ న్దుకొణ్డు - పరిశోధించియెత్తుకొని, వామననడి క్కీళ్ త్త - (ఇవి) శ్రీవామనుని శ్రీపాదములకనిసఙ్కల్పించి, ఏత్త - స్తోత్రముచేయగా, విసై గళ్ - కైఙ్కర్యవిరోధులు, తామే - స్వయముగానే, మాయ్ న్దఱుమ్ - నశించిపోవును.

తా॥ ఓ బంధువులారా! మాకిప్పుడు కాలము సమీపించినది. ఇఁకమీఁదమీకు తత్త్వము నుపదేశించువారెవరునులేరు. గాన మీరు శీఘ్రముగానే తిరువన న్తపురమునకువెళ్ళి కైఙ్కర్యము చెయండి. మీప్రతిబంధకములన్నియు నశించునని. ౭

మాయ్ న్దఱుమ్ విసై గళ్ తామే మాదవా వెన్న *నాభమ్
ఏయ్ న్ద పిరాన్ మది ళనన్దపురనగరెన్ఱు క్కిన్ఱు*
శాన్ఱొడునిళక్కుమ్ తూబమ్ తామరై మలర్ గళ్ న్ఱు*
ఆయ్ న్దుకొణ్డీ త్తవర్ల్లా రన్దమిల్ పుగళ్ నిన్ఱారే. ౮.

ఆ॥ మాదవా ఎన్న - శ్రీపతీ! అనిచెప్పినప్పుడే, విసైగళ్ - పాపములు, తామే - స్వయముగానే, మాయ్ న్దఱుమ్ - నశించును. ఏయ్ న్ద - అనురూపమైన, పొన్ మదిళ్ - సువర్ణ

ప్రాకారముగల, ఆనన్దపురనగర్ - తిరువనన్తపురమందు బవ్యళించిన, ఎన్దైక్కు ఎన్ద - మాస్వామియని యుద్దేశించి, నల్లాన్దొడు - మంచిచన్దనముతోఁగూడ, విళక్కిట్ - దీపమునున్న, తూబిట్ - ధూపమునున్న, తామరైమలర్‌గళ్ - తామరపుష్పములనున్న, కాణ్బిట్ - ప్రతిదినమును, ఆయ్న్దుకొణ్డు - పరిశోధించియొత్తుకొని, ఏత్తవల్లార్ - స్తోత్రముజేయఁదగినవారు, అన్దమిల్ - అవధిలేని, పుగళ్‌ఒరువర్ - శాశ్వత్‌ప్రసిద్ధిగలవారగుదురు.

తా॥ స్వర్ణప్రాకారముచే జుట్టబడిన తిరువనన్తపురమందు వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతిని పుష్పాద్యుపకరణములను సమ్పాదించుకొని వెళ్ళి యారాధించినవారు గొప్పకీర్తిగలవారగుదురని

‡‡ అన్దమిల్ పుగళ్ ఒరునన్ద పురనగరాదిదనై *
కొన్దలర్ పొళిల్ కురుగూర్ మాఱన్ శొల్లాయిరత్తుళ్ *
ఇన్దిరనోడిన్దిరన్ వల్ల రణైవర్ పోయ్ అమరులగిల్ *
పైన్దొడిమడన్దైయర్ దమ్ వేయ్‌మరుళోళినై యే. ౧౧.

ఆ॥ అన్దమిల్ - ఆవధిలేని, పుగళ్ - కీర్తిగలవాఁడై, ఆనన్దపురనగర్ - తిరువనన్తపుర మందుబవ్యళించినవాఁడై, ఆదిత్తనై - జగత్కారణుఁడైన శ్రీయఃపతివిషయమై, కొన్ద - పుష్పములు, అలర్ - వికసించుచున్న, పొళిల్ - తోటలుగల, కురుగూర్ - కురుకాపురికిస్వామియైన, మాఱన్ - నమ్మాళ్వార్లు, శొల్ - పాడించిన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఇన్దిరనోడై స్దమ్ - ఆయిదుపాశురములతోఁజేరిన ఆయిదుపాశురములను (పదిపాశురములను) వల్లార్ - అధ్యయించువారు, పోయ్ - వెళ్ళి, అమరులగిల్ - శ్రీవైకుణ్ఠమందు, పై - సుందరములైన, తొడి - హస్తాభరణములుగల, మడన్దైయర్‌తమ్ - అప్సరస్త్రీలయొక్క, వేయ్‌మరు - వెదుకువలె విలక్షణమైన, తోళినై - భుజములచేతనుపడిన బ్రహ్మాలఙ్కారములను, అణైవర్ - పొందుదురు.

తా॥ తిరువనన్తపురమందు బవ్యళించిన యనన్తపద్మనాభునివిషయమై నమ్మాళ్వార్లుప్రసాదించిన యీపదిపాశురముల సధ్యయించువారు శ్రీవైకుణ్ఠవాసులచే నారాధింపఁబడుదురని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్
ఈయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

---

౩ . వ, తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక:. ఈతిరువాయ్‌మొళిలో, తామున్దేశించినట్లు తిరువనన్తపురమందు సైఙ్కార్యము లభించవందున, తమ ప్రకృతిసంబన్ధమునున్న, ఈశ్వరస్వాతన్త్ర్యమునున్న దలంచి తగిన భక్తియు తమకులేదనియాలోచించి గొప్పవిషాదమునొందినవారై తమయవస్థను ఒకపిరాట్టి వాక్యముచే నవ్యాపదేశముగా సాదించుచున్నారు.

‡‡ వేయ్‌మరుళోళినై మెలియుమూలో మెలివుమెన్నెనినైయుమ్ యాదుమ్‌నోక్కా *
కామరుకుయిల్ గళుమ్‌కూవుమూలో కణమయిలై కలన్దాలుమూలో *

ఆయరువినినిరై మేయ్‌క్క-నీపో కొ౯్కరుపగలాయిరమూ౯్గియాలో*
తామరై కణ్ణన్ కొండ్రై౯్ దియాలో తగవిలై తగనిలై యేనీకణ్ణా. ౧.

ఆ॥ వేయ్‌మరు - చెదురులోలిన, తోళినై - భుజములురెండును, మెలియుమ్ - వాడిపోవు చున్నవి. ఎన్ - నాయొక్క, మెలివుమ్ - శైథిల్యమునున్న, తనిమైయుమ్ - విశేషమునున్న, యూదుమ్ - దినదినమ్, నోక్కా - మాడకుండ, కామరు - పరస్పరమునురాగముగల, కుయిల్‌గ ళుమ్ - కోకిలములును, కూవుమ్ - కేకలువేయుచున్నవి; కణమ్ - గుంపుగానున్న, మయిలై - నెమలిలు, కలన్ద - ఒకటితోనొకటికలిసి, ఆలుమ్ - నృత్యముచేయుచున్నవి; మరువు - (నీయందు) స్నేహముగల, ఇవమ్ - గుంపుగానున్న, అనిరై - గోసమూహములను, మేయ్‌క్క - మేపుటకు, నీ - నీవు, పోక్కు - బోవుచున్న, ఒరుపగల్ - ఒకదినము, ఆయిరమూ౯్గి - వెయ్యియామ ములుగానున్నది; తామరై - పద్మమువంటి, కణ్ణన్ కొండ్రు - నేత్రములతోఁజూచి, ఈండి - బాధించుచున్నావు; కణ్ణా - శ్రీకృష్ణుడా! నీ - నీవు, తగవిలైతగవిలై - ధర్మములవాడవుకావు దయగలవాడవుకావు.

తా॥ ఓ శ్రీకృష్ణుడా! నీవిరహమోద యూవులను మేపుటకు విల్చినయెడల నీవు తిరిగివచ్చి చేయవలసు నాకిచ్చట వునిక మిక్కిలి కష్టతరముగానుండును; ఇప్పుడే కోకిల మయూరాదులు శబ్దించుచు నన్ను బాధించుచున్నవి. ఈయవస్థలోగూడ విడిచి వెళ్ళుచున్నావు గావ నీవు మిక్కిలి నిర్దయుండవని. ౧.

తగవిలై తగవిలై యేనీకణ్ణా తడములై పుణర్ దొఱుమ్‌పుణర్ చ్చిక్కా-రా*
తుగ వెళ్ళమ్‌విళుమ్బి అన్దణీవై మూ౯్గిక్కచ్చూళ్ న్దదుకన వెనసీణ్డి యూడ్డే*
అగవుయిరగమగన్డోఱుముళ్ పు క్కాయిఱ పరమల్ల వేలై్కయన్దో*
మిగమిగవినియునై్న పిరివై యామాల్ వీవసిగవినినిరై మేయ్‌క్కప్పోక్కే. ౨.

ఆ॥ కణ్ణా - ఓ శ్రీకృష్ణుడా! నీ - నీవు, తగవిలైతగవిలై - మిక్కిలి నిర్దయుండవు. తడమ్ - విశాలమైన, ములై - స్తనములను, పుణర్‌తొఱుమ్ - సంశ్లేషించినప్పుడెల్ల, పుణర్ చ్చిక్కు - సంశ్లేషమునకు, ఆశా - లోపడని (మిక్కిలియతిశయించిన), తుగ వెళ్ళమ్ - నుళుపవా హము, విళుమ్బిఅన్ద - ఆకాశమునతిక్రమించి (అపరిచ్ఛిన్నమై), అతీవైమూ౯్గిక్క - బుద్ధి వెడుసట్లు, కూ౯్గిన్ద - వ్యాపించి (అప్పుడే), అదు - అనుభము, కనవెన - స్వప్నమువలె, నీ౯్గి - నశించి, ఆడ్డే - ఆయవస్థయుండు, ఉయిరగమ్ - ప్రాణమునకాధారమైన, అగమగన్డోఱుమ్ - లోలోపల, వేలై్కయ - అభినివేశము, ఉళ్ పుక్కు - ప్రవేశించి, ఆవియిన్ పరమ్ల - ఆత్మకస ర్వమైయున్నది. ఆన్దో - అయ్యో! మిగమిగ - పలుమాఱు, ఉనై్న - నిన్ను, పిరివైయామ్ - విశ్లేషించునట్లున్న, నిన్ - నీయొక్క, పశునిరై మేయ్‌క్కప్పోక్కు - ఆవులను మేపుటకై వెళ్ళ డము, వీవ - నశించుగాక.

తా॥ ఓ శ్రీకృష్ణుడా! నీవు సంశ్లేషించినప్పుడు కలిగిన గొప్పయానన్దముగూడ, నీ విశ్లేష ముము దలంచినప్పుడు స్వప్నమువలె నత్యల్పమై లోచుచున్నది. అంతలో, నీయందున్న ప్రేమ నన్ను మిక్కిలి బాధించుచున్నది. ఇంకమీదటనైనను నీవు ఆవులను మేప వెళ్ళవలదని. ౨.

వీవనిఁ బళునిరై మేయ్‌క్క బ్బోక్కు వెవ్వుయిర్ కొక్కొడ్డ దావివేమూల్ *
యావరుమ్‌తుణై యి ల్లై యూసిరు న్దున్న ఱ్ఱనమేనియైయాట్టమ్‌కాణ్బే *
పోవదన్ఱొరుపగల్ నీయగన్దాల్ పొరుకయల్ కణ్ణిరై నీరుమ్‌నిల్లా*
శావదివ్వాయ్‌క్కలత్తాయ్‌చ్చియోమాయ్ ప్పిఱన్దిత్తు ఱ్ఱుతై యోన్ననియె శానే.

ఆ॥ నిన్ పళునిరై మేయ్‌క్కబ్బోక్కు - (నీవు) నీయావులను మేపుటకు వెళ్ళినయెడల, వీవన్ - (నేను) నశించెదను; ఎవదావి - శాయాత్మ, వెవ్వుయిర్‌కొక్కుడ్డు - వేడివేడిగానిట్టూర్పు విడుచుచు, వేమ్ - దగ్ధముచున్నది. తుణై - సహాయము, యావరుమిల్లై - ఎవ్వరులేరు. యాన్ - నేను, ఇరున్దు - బ్రతికియుండి, ఆశ్చర్యమేనియై - శ్యామమైనతియమేనును (కల), ఊన్ - నీయొక్క, ఆట్టమ్ - సర్వాచారమును, కాణేన్ - చూడకనున్నాను; నీఆగస్మాత్ - నీవున్నిశ్లేషించినయెడల, ఒరుపగల్ - ఆయొకదినము (కూడ), పోవదన్ఱు - పోకుండ (పెరుగకుండ) నున్నది. పొరు - యుద్ధమునుజేయుచున్న, కయల్ - మత్స్యములవలెనున్న, కణ్ణిరై - రెండునేత్రములయందు, నీరుమ్‌నిల్లా - నీళ్ళునిలువకుండ ధారధారగా కారుచున్నవి. ఆయ్‌క్కులత్తు - గొల్లకులమందు, ఆయ్‌చ్చియోమాయ్‌ప్పిఱన్ద - గోపికలైపుట్టిన, తొ ఱ్ఱుతైయోమ్ - భాగ్యమునులేనిమేనునుభవించుచున్న, ఇత్తనిమైతానే - ఈవిశ్లేషమే, శావదు - మరణప్రాయముగానున్నది.

తా॥ నీవు సాయందాశలేక నన్నువదలి ఱూవులను మేపులకువెళ్ళినయెడల నిన్నుజూడక నేనొకక్షణమాత్రములో ప్రాణమును విడిచెదను. గోపికలైపుట్టిన మాకు నీతో విశ్లేషించుట మరణప్రాయముగానున్నదని. ౩.

తొ ఱ్ఱుతైయోన్ననియెయుమ్ తుణై పిరిన్దార్‌తుయరముమ్‌నిసై గిలై గోవిన్దా* నిఱ్
తొ ఱ్ఱుత్తనిల్‌పళుక్కఱై యేవిరుయ్‌ని తుఅిన్దెన్మె ల్లయిట్టవై మేయ్‌క్కబ్బోది*
పఱ్ఱుత్తనల్లముదినిఱ్ శాఱ్ఱు వెళ్ళిమ్ పావియేన్మనమగన్దోఅుమ్‌ఱ్ పుక్కఱ్ఱ స్ద*
నిఱ్ శెఱ్ఱనివాయిస్కఱ్ళ్వప్పణిమొళి నిన్నై దొఅుమావి వేమూల్. ర.

ఆ॥ గోవిన్దా - ఓగోవిందా! తొ ఱ్ఱుతైయోమ్ - (మృదుస్వభావముగల) దానులమైన మేమనుభవించుమన్న, తనిమైయుమ్ - విశ్లేషమునున్న, తుణై - (బలక్షణుఁడవై) సహాయభూతుఁడవైననిన్ను, పిరిన్దార్ - విశ్లేషించినమేమనుభవించుచున్న, తుయరముమ్ - వ్యసనమునున్న, నిసైగిలై - తలంచకనున్నావు. నిన్ - నీయొక్క, తొ ఱ్ఱుత్తనిల్ - చుట్టములపాకయందున్న, పళుక్కఱై - ఆవులను, విరుమ్బి - ఆశపడి, ఎమ్మై - మమ్ములను, తుఅిన్దు - విడిచి, ఇట్టు - పడకపోతివి, అవై - ఆయావులను, మేయ్‌క్క - మేపుటకై, పోది - పోతివి. పఱ్ఱుత్త - పరిపక్వమైన, నల్ల - మంచియమృతముయొక్క, ఇన్ - మధురమైన, శాఱ్ఱు వెళ్ళిమ్ - రసప్రవాహమువలెనున్న, నిన్ - నీయొక్క, శెమ్‌కని - ఎఱ్ఱనిపండువలెనున్న, వాయ్ - ఆధరము నుంచిబుట్టిన, కళ్వ - కృత్రిమమైన, పణిమొళి - సైన్యోక్తులను, నిన్నైతొఅుమ్ - తలంచిన నప్పుడంత, పావియేన్ - ప్రతిబంధకములగలపాపియొక్క, మనమగన్దోఅుమ్ - మనస్సుయొక్క లోపలంతయు, ఉళ్ పుక్క - ప్రవేశించి, అఱ్ఱుత్త - స్థిరపఱచగా, అవి - శాప్రాణము, వేమ్ - పరితపించుచున్నది.

తా॥ ఓ శ్రీకృష్ణుఁడా! మా యొక్క సౌందర్యమునున్ను, మీయొక్క సౌలభ్యమునున్ను జూడక మమ్మలను విడిచిపెట్టి గోరత్తణమం దాసక్తిగలవాఁడవై వెళ్ళుచున్న ప్పుడు మాతో కొన్ని సైచ్యమాటలు చెప్పితివి. ఆమధురవాక్కులు మామనస్సులోనుండి మిక్కిలి బాధించుచున్నవని.

పణిమొழிనైదొ ఱుమావిమేమాల్ పగల్‌నిరై మేయ్‌క్కియపోయకణ్ణా*
పిణియవిழ్ మల్లిగై వాడై తూవ పెరుమదమాలై యుమ్‌వన్దిన్ఱాలో*
మణిమిగుమార్వినిల్ ముఱైప్పో దెన్వసముఱై కతుழ్విత్తు వాయముదమ్‌తన్దు*
అణిమిగుతామరైక్ కైక్కొయెయన్దో అడిచ్చియోమ్‌తలై మిశై నీయణియాయ్. ౪.

అ॥ పణిమొழி - (నీవు చెప్పిన) ఆశ్చర్యకరమైనమాటను, నినైత్తొఱుమ్ - తలంచినప్పుడంత, అవి మేమ్ - నాయాత్మ దగ్ధమగుచున్నది. పగల్ - దినమందు, నిరై మేయ్‌క్కియ - ఆవులను మేపుటకై, పోయ - పోయిన, కణ్ణా - ఓ శ్రీకృష్ణుడా! పిణి - మొగ్గలు, అవిழ్ - వికసించుచున్న, మల్లిగై - మల్లీపుష్పమును స్పృశించివచ్చిన, వాడై - ఉత్తరపుగాలి, తూవ - వినుటు చుండగా, పెరుమదమ్ - గొప్పమదముగల, మాలైయుమ్ - సాయంకాలమును, వన్దిన్ఱ - వచ్చినది. మణి - కాన్తుభము, మిగు - శోభిల్లుచున్న, మార్వినిల్ - వక్షస్థలమందున్న, ముఱైప్పోదు - ముల్లపుష్పము, ఎన్‌వసముఱై - నాయొక్కనుందర స్తనమును, కమழ్విత్తు - చరిమిరించడిసి, ఉన్ వాయముదమ్ - నీయొక్కవాగమృతమును, తన్దు - ఇచ్చి, అణిమిగు - అలఙ్కారముచే సున్దరమైన, తామరై - పద్మమువంటి, కైయై - శ్రీహస్తమును, అడిచ్చియోమ్‌తలైమిశై - దాసులమైన మా శిరస్సుమీద, నీఅణియాయ్ - నీవు ఉంచవలెను. అన్దో - ఆయ్యో!

తా॥ ఓ శ్రీకృష్ణుఁడా! నీవు ఆవులనుమేపటకువెళ్ళితివి; నన్ను సంధ్యాకాలమున్ను ఉత్తరపుగాలియున్ను వచ్చి మిక్కిలి బాధించుచున్నవి. గాన, నీవు నన్ను కాగలించుకొని నాశిరస్సుమీద నీశ్రీహస్తమునుంచి యీశ్వాసము కేయుమాయని. ౫.

అడిచ్చియోమ్‌తలైమిశై నీయణియా యాழ్గొయబ్బణ్ణా ఉన్‌కోలప్పాదమ్*
పిడిత్తడ నడువునక్కివై యరుమ్బుల రదనిలుక్కువెమ్ పెణ్మైయాల్ నోమ్*
వడిత్తడఙ్గణ్ణినై నీరుమ్‌నిల్లా మనముమ్‌నిల్లా వెమక్కదన్నాలే*
వెడిప్పుగ్ పశుక్కళినిరై మేయ్‌క్కప్పోక్కు వేమెమదుయిగ్ళుల్ మెల్లుగిలుక్కే. ౬.

అ॥ ఆழ్ - సముద్రమువలెగంభీరమై, ఆమ్ - నుందరమైన, కణ్ణా - నేత్రములుగల ఓ శ్రీకృష్ణుడా! అడిచ్చియోమ్ - దాసులమైనమాయొక్క, తలైమిశై - శిరస్సుమీద, నీ - నీవు, అణియాయ్ - (శ్రీహస్తమును) ఉంచవలెను. నడువు - మధ్యమార్ధంబున, ఉన్ - నీయొక్క, కోలమ్ - సుందరమైన, పాదమ్ - తిరువడికళ్ళను, పిడిత్తడు - పట్టుకొనుటకై, ఆరివైయుమ్ - యౌవనములుగల స్త్రీలు, ఉనక్కు - నీకు, చలర్ - ఆశీకులున్నారు. అదువిట్టు - ఆదియుండగా, ఎమ్‌పెణ్మై - మాస్త్రీత్వమును (ధరించి), ఆర్ నోమ్ - సహించియుండలేము. వడి - తీక్ష్ణమై, తడమ్ - విశాలమైన, కణ్ణినై - రెండునేత్రములయందు, నీరుమ్ - నీళ్ళును, నిల్లా - ఆడ్డులేక ప్రవహించుచున్నవి. మనముమ్ - మనస్సును, నిల్లా - స్థిరముగానుండలేదు. అదుతన్నాలే -

గనుక, నిన్ - నీయొక్క, భుజనిలై - గోసమూహములను, మేయ్‌క్క - మేపుటకై, పోక్కు - పోవుట, ఎమక్కు - మాకు, వెడియ్ - విశాలముగానున్నది. ఎమదుయిర్ - మాయాత్మ, ఆళ్‌గిల్ - విచ్చవద్దనున్న, మెళ్లుగిల్ - మైనమువలె, ఉక్కు - కరిగి, వేమ్ - దగ్ధమగుచున్నది.

తా॥ ఓశ్రీకృష్ణుడా! నీవెచ్చటికివెళ్ళినను నీకువలసిన గోపికలశేషులున్నారు గాన నీకే మియు తక్కువలేదు. మేము నిన్నువిడిచియుండలేము. నీయొక్కవిశ్లేషము మాసకహ్యమై యున్నదని. ౬.

వేమెమదుయిర్‌గళ్ మెళ్లుగిలుక్కు వెళ్వేఱై మేగలై క్కళ్నువీళ్గ*
తూమలర్ క్కణ్ణినై ముత్తమ్‌శోర త్తుణైములై పయన్దనతోళ్ గళ్ వాడ*
మామణివణ్ణవు నెఞ్చమలవణ్ణ మెన్ మలరడినోవ నీపోయ్*
ఆమగిళ్ న్దుగన్దివై మేయ్‌క్కిన్ఱుళ్నోన్ డశురర్ తోళ్తలై పెయ్యిలెవఱ్ఱిలాళ్గే.

ఆ॥ వెళ్వేఱై - తెల్లకంణములును, మేగలై - మొలనూలును, కళ్నువీళ్గ - జారిపడు నట్లును, తూ - స్వచ్ఛమైన, మలర్ - తామరపుష్పమువంటి, కణ్ణినై - రెండు నేత్రములయందు, ముత్తమ్ - బాష్పబిందువులు, శోర - ప్రవహించునట్లును, తుణైములై - చేరియున్న స్తనములు, పయన్ద - వివర్ణములై, ఎనతోళ్ గళ్ - నాభుజములు, వాడ - వాడిపోవునట్లును, మామణి - నీలరత్నమువంటి, వణ్ణా - కాన్తిగలవాడా! శెమ్‌కమలమ్-ఎఱ్ఱతామరపుష్పమువలె, వణ్ణమ్ - సుందరమై, మెన్‌మలర్ - మృదువైనపుష్పమువలె సుకుమారమైన, ఉన్ అడి - నీశ్రీపాదము, నోవ - నొచ్చునట్లు, నీపోయ్ - నీవువెళ్ళి, ఆ - ఆవులను, మగిళ్‌న్దు - ఆళవడి, ఉగన్ద - ఆదరించి, ఆవైమేయ్‌క్కిన్ఱ - ఆయావులను మేపుచున్నసమయమునందు, ఉన్నోన్డు - నీతోడుగూడ, ఆశురర్‌గళ్ - అసురులు, తలైపెయ్యిల్ - యుద్ధమునకు తటస్థించినయెడల, ఎవఱ్ఱిలాళ్ - ఏమగునో (అని), ఎమదుయిర్ - మాయాత్మ, ఆళ్‌గిల్ మెళ్లుగిల్ - అగ్నిసమీపమందున్న మైనము వలె, ఉక్కు - కరిగి, వేమ్ - దగ్ధమగుచున్నది.

తా॥ మేమిట్టియవస్థలోనున్నప్పుడు నీవావ్రులను మేపుటకువెళ్ళగా వచ్చుటనీతోడుగూడ రాక్షసులు యుద్ధమునకువచ్చియెడల యేమియపద్రవము కలుగునోయని మేము మిక్కిలి భయ పడుచున్నామని. ౭.

ఆశురర్‌గళ్ తలైపెయ్యిలెవఱ్ఱిలాళ్గే న్ఱాళుమెన్నారుయిరా పిన్పోగేల్*
కేశినై యమ్‌వెన్ఱొయ్‌యముళ్ కలన్దు కలవియమ్‌మలియు మెళ్‌కై కఱ్ఱియేల్*
వశిశెయ్ తామరై క్కణ్ణుమ్‌వాయుమ్ కై గళుమ్‌వీదగవుడై యుమ్‌కాట్టి*
ఒశిశెయ్‌నుణ్ణిడై యిళవాయ్‌చ్చియర్ నీయుగక్కుమల్ల వరోడుముళ్తరాయే. ౮.

ఆ॥ ఆశురర్‌గళ్ - అసురులు, తలైపెయ్యిల్ - యుద్ధమునకుతటస్థించినయెడల, ఎవఱ్ఱిలాళ్ - ఏమగునోయని, ఎన్నారుయిర్ - మాయాత్మ, ఆళ్‌గిల్ - మగ్నమైనిలించుచున్నది. (గనుక), ఆశ్‌పిన్‌పోగేల్ - (నీవు) గోవులనెనుకవెళ్ళవలదు. కేశినైయమ్ - (నీయందు) స్నేహమును, వేఱ్ఱుయమ్ - అభినివేశమును, కలవియమ్ - (నీ) సంశ్లేషమును, ఉళ్ కలన్ద - బోధలక్షణించి, కలియమ్ - ఖాధించుచున్నవి. (గాన) ఎన్‌కైకఱ్ఱియేల్ - నన్నువదలివెళ్ళ

వలదు. వళిశెయ్ - వళీకరించుచున్న, తామరై - పద్మమువంటి, ఉణ్‌కణుమ్ - నీనేత్రమునున్న, వాయుమ్ - అధరమునున్న, కైగళుమ్ - శ్రీహస్తములనున్న, పీదగవుడైయుమ్ - పీతాంబుర మునున్న, కాట్టి - చూపించి, ఒళిశెయ్ - కైశిల్యముగలవారై, నుణ్ - నూత్నమైన, ఇడై - నడుమగల, ఇళవాయ్చ్చియర్ - యౌవనముగల గోపికలైన, నీ ఉగక్కుమ్-నీవాళిచేయుచున్న, నల్లపరొడుమ్ - విలక్షణులైనస్త్రీలతో౯గూడ, ఉళ్‌కిలతాయ్ - సఖ్యంచేయుమా.

తా॥ ఓశ్రీకృష్ణుఁడా! నీవు వెళ్ళినయెడల నిన్నమరులేమి జేయుదురోయని భయపడుచు న్నాను. నీవచ్చటికివెళ్ళి గోపికలతో విహరింప యిచ్చించినయెడల వారితో౯గూడ మాముందఱనే విహరించుమాయని. ౯.

ఉగక్కుం-నల్ల వరొడుముళ్‌కిలత్తన్ద నత్తణ్‌తిరువుళ్ళమిడర్ కెడున్దొట్టుమ్*నాఙ్గళ్
వియక్కుం-నిన్బుఱుదుమెన్బదై శ్రియాదొరు మెయ్‌ర్రుమాన్బదుమేయ్‌క్కప్పోగేల్
మిగప్పలవణ్‌ర్రగళ్ వేణ్డువడివుక్కుణ్డు నిన్నుళ్‌కిలతువర్‌కట్టనేవ*
అగప్పడిలవరొడుమ్‌నినొన్డాఙ్గే యవత్తఙ్గళ్‌విరై యుమెణ్‌శొల్‌లొక్కుళ్ళన్దో. ౯.

అ॥ ఉగక్కుమ్ - నీవాళించుచున్న, నల్లపరొడుమ్ - విలక్షణులైనస్త్రీలతో౯గూడ, ఉళ్‌కిలత్తన్ద - సంచరించి, ఉణ్‌తన్ - నీయొక్క, తిరువుళ్ళమ్ - హృదయమందున్న, ఇడర్-(అభి మతాలాభముచేఁగలిగిన) వ్యసనము, కెడున్దొట్టుమ్ - నశించునప్పుడంత, నాఙ్గళ్ - మేము, వియక్కుం - మిక్కిలి, ఇన్బుఱుదుమ్-సన్తోషించెదము. ఎమ్‌పైశ్మై - (నీసన్తోషమునకు విరోధియైన) స్త్రీత్వమును, ఆర్ ప్రొమ్-సహించలేము. ఎమ్మెరుమాన్ - ఓస్వామీ! పశుమేయ్‌క్క - ఆవులను మేపుటకు, పోగేల్-పోవలదు. పలఆయర్ - అనేకగొల్లకాంతలు, కణ్డనేవ-కంనునిచే ప్రేరేపింపఁబడినవారై, వేణ్డు - ఇష్టమైన, ఉరువమ్ - రూపములను, కొణ్డు - పరిగ్రహించి, మిగ - మిక్కిలి, నిన్నుళ్‌కిలతువర్ - నీముంచఱుండి సంచరించెదరు. అగప్పడిల్ - (వారిచేతికి) దొఱుకుకొనివరియెడల, ఆవరొడుమ్ - వారితోడను, నిన్నొడు - నీతోడను, ఆఙ్గే - అచ్చట, ఆవత్తఙ్గళ్ - కపటయుద్ధములు. విరైయుమ్ - కలుగును. ఎన్‌శొల్ - నామాటను, కొళ్ - పరిగ్రహింపుము, ఆన్దో - అయ్యో!

తా॥ ఓస్వామీ! మేము సుఖించడమునకంటె గోపికలతో౯గూడ విహరించి నీవు సుఖిం చడమే మాకు సన్తోషకరముగానుండునుగాన నీవు రాత్రసభాయిష్టమైన దేశమందువెళ్ళుటండ మాముందఱనే వారితో౯గూడ విహరింపుమాయని. ౯.

అవత్తఙ్గళ్‌విరై యుమెణ్‌శొల్‌లొక్కుళ్ళన్దో అశురర్‌గళ్ వఞ్‌చైయర్‌కట్టనేవ*
తవత్తవర్ మఱుగనిన్నుళ్‌కిలతువర్ తన్మెయుమ్‌పెరిదునక్కిరామనై యుమ్*
ఉవర్ తలై యుడన్‌తిరిగిలై యు మెన్నైనూడుఱవెన్ను డైయావిమేల్*
తివత్తిలుమ్‌పశునిరై మేయ్‌ప్పవత్తి శైక్కినివాయెఙ్గళాయర్ తేవీ. ౧౦.

అ॥ శెమ్ - ఎఱ్ఱనై, కని - స్నిగ్ధమైయఁన్న, వాయ్ - అధరములగల, ఎఙ్గళ్ ఆయర్ తేవు - మాగోపలకు స్వామియైనవాఁడా! వన్‌చైయర్ - బలిష్ఠములైనచేతులుగల, అశురర్ -

అనుచరులను, కణ్ణన్ - కంసుడు, పేవ - ప్రేతలింపు, తవత్తవర్ - తపోనిష్ఠులైన ఋషులు, మణంగనిన్ఱ - మనోవ్యాకులమగలవారైయుండి, ఉళ్ళిత్తిరువర్ - సంచరించెదరు. ఉనక్కు - నీకు, తనిమైయుమ్ - ఒంట్రిగాపోవడము, పెరిదు - అధికముగానున్నది. ఇరామానైయుమ్ - బలరాముణిగూడ, ఉవర్ త్తై - (సహాయముగాసెంచి) మనస్సుకలిసియుండునివాడనై, ఉడన్ తిరిగిశైయుమ్ - (వారితో ఁగూడ) సంచరించుకున్నావు. ఆవత్తిఱ్ఱి - కపటయుద్ధములు, చిశైయుమ్ - సంభవించును, ఎన్ఱెన్ఱు - అనితలంచి, ఎన్ను డైయాచి - నాయాత్మ, ఊడుఱు - లోపల తగులుపట్లు, వేమ్ - దగ్ధమగుచున్నది. ఆన్రో - ఆయ్యో! ఎన్‌శొల్ - నామాటను, శొల్ - వినుము. తివత్తిలుమ్ - పరమపదవాసమునకంటె, పశునిరై మేయ్ప్ప-గోసమూహమును రక్షింప డమును, ఉవత్తి - సంతోషించితివి.

తా॥ బలిష్ఠులైన రాక్షసులు కంసునిచేఁబంపఁబడినవారై సంచరించుచున్న వనమందు బలరాముఁడుగూడ లేక ఒంట్రిగాసంచరించుచున్న నిన్ను దలంచినామనస్సు మిక్కిలి భయపడు చున్నదని. ౧౦.

‡‡ శెఙ్గనివాయెఙ్గళాయర్ తే వత్తిరువడితిరువడిమేల్ *పారువల్
శఙ్గనిత్తుఱైవణ్ వణ్ తెఱ్ఱకురుగూర్ వణ్ శడగోపన్ శొల్లాయిరత్తుళ్ *
ఇప్పత్తైయరాయ్చ్చియరాయ్న్ద మూవై యవనోడుమ్‌పిరివదఱ్కిరఙ్గి* వైయల్
అఙ్గవర్ పశునిరై మేయ్ప్పాఁగిప్పానుఱైత్తన వివైయుమ్‌వత్తవర్ శీర్ శార్వే.

అ॥ శెఙ్కని - ఎఱ్ఱపండువలెనున్న, వాయ్ - అధరముగల, ఎఙ్గళాయర్ తేవు - మాగోపబళ్ళు దేవకాంతయైన, అవనోడు - శ్రీకృష్ణునితో, పిరివదఱ్కు - విశ్లేషించుటకు, ఇరఙ్గి - భయపడి, ముట్టైయర్ - యువతులైన, ఆయ్చ్చియర్ - గోపికలు, ఆయ్న్ద - పరిశీలించిచెప్పిన, మూవై - పాశురములను, అఙ్గ - ఆచ్చట, అవన్ - శ్రీకృష్ణునియొక్క, పశునిరై మేయ్ప్ప - గోసమూహములను మేపుటకై కాళ్ళిడుమను, ఒఙ్గిప్పాన్ - అడ్డగింపటకై, వైయల్ - (ఒక) గోపిక, ఉరైత్తన - చెప్పినవాని క్తిని, అత్తిరువడి - ఆట్టి శ్రీకృష్ణస్వామియొక్క, తిరువడిమేల్ - శ్రీపాద ముల విషయమునై, పారువల్ - తామ్రపర్ణినదియొక్క, శఙ్గుఆణి - శంఖములచే నలంకరింపఁబడిన, తుఱైవన్ - తీరమందు వేంచేసియున్న వానను, వణ్ - సమృద్ధమై, తెన్ - నుందరమైన, కురుగూర్ - కురుకాపురికిస్వామియగు, వణ్ - ఉదారులలోనైన, కడగోపన్ - నమ్మాళ్వార్లు, శొల్ - పాదించిన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలోశేఠిన, ఇవైయుమ్‌పత్తు - ఈపదిపాశురములను, ఆవర్ శీర్ - (వెనుకపాదించిన) ఆతిరువాయ్‌మొళ్ళులతోఁగూడ, శార్వ - ఒప్పునుగాక (ఇన్ని తిరువాయ్‌మొళ్ళులయొక్క ఫలమును ఈయొక్క తిరువాయ్‌మొళ్ళియొయిచ్చును).

తా॥ ఆవులనుమేపుటకు వెళ్ళవలదని గోపికలుచెప్పిన మాటలను గుంపులో వాఁడు వినినం దున యామాటలను ఏకాంతమందొకగోపిక చెప్పినపాశురములను సర్వేశ్వరునివిషయమై నమ్మా ళ్వార్లు పాదించిన యీపదిపాశురములే సమస్త తిరువాయ్‌మొళ్ళులయొక్క ఫలమనునిచ్చునని.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౪ - వ, తిరువాయ్‌మొళి.

ఆవతారిక:—ఈతిరువాయ్‌మొళిలో, "వీడుమిన్ - పత్తుడై" ఆనెడి తిరువాయ్‌మొళిలలో సాధించినభక్తి ఫలోన్ముఖుఁడైనవఁడని పాదించి, "ఉయిర్వగి" ఆనెడి తిరువాయ్‌మొళిలో తముఁపాయముగా పాఁదించిన ప్రపత్తిస్వరూపమును పాదించుచున్నారు.

‡‡ శార్ఙ్గతవనెతిక్కు త్తామోదరత్తాళ్‌గళ్*
కార్మేగవణ్ణ కమలనయనత్తత్*
నీర్వానమ్మణ్ణిరికాలాయ్ నిన్ఱ నేమియాన్*
పేర్వానవర్‌గళ్ పిదర్ పుమ్‌పెరుమైయనే. ౧.

ఆ॥ కార్‌మేగమ్ - కాళమేఘమువంటి, వణ్ణ - కాన్తిగలవాఁడును, కమలనయనత్తన్ - పద్మముఁవంటి నేత్రములుగలవాఁడును, నీర్ - జలమునకును, వానమ్ - ఆకాశమునకును, మణ్ - భూమికిని, ఎరి - అగ్నికిని, కాల్ - వాయువునకును, ఆయ్‌నిన్ఱ - అంతర్యామియై యున్నవాఁడును, నేమియాన్ - సుదర్శనముగలవాఁడును, పేర్ - గొప్పవారైన, వానవర్‌గళ్ - నిత్యసూరులు, పిదర్ పుమ్ - స్తోత్రముచేయుచున్న, పెరుమైయన్ - మహిమగలవాఁడునైన, తామోదరన్ - దామోదరునియొక్క, తాళ్‌గళ్ - శ్రీపాదములు, తవనెతిక్కు - భక్తికర్హముఁకు, కార్య - ప్రాప్యముగానుండును.

తా॥ ఉభయవిభూతియుక్తుఁడై యాశ్రితసులభుఁడైన శ్రీయఃపతియొక్క శ్రీపాదములే భక్తియోగలభ్యములని. ౧.

పెరుమైయనేవాన త్తిమైయోర్‌క్కుమ్*కాణ్డ
ఱ్కరుమైయనే యాగ శ్నైయాదార్‌క్కు*ఎన్ఱుమ్
తిరుమియ్యుళ్ళె నిన్ఱ శెఙ్గణ్మాల్*నాళుమ్
ఇరుమైవినైకడి నిఱైనైయాళ్ గిన్ఱానే. ౨.

ఆ॥ వానత్తు - ఊర్ధ్వలోకమందున్న, ఇమైయోర్‌క్కుమ్ - దేవతలకును, పెరుమైయన్ - గొప్పవాఁడును, ఆగత్తు - హృదయమందు, ఆనైయాదార్‌క్కు - ఉంచుకొననివారికి, కాణఱ్కు - చూచుటకు, అరుమైయన్ - దుర్లభుఁడును, ఎన్ఱుమ్ - సర్వకాలమందును, తిరు - శ్రీదేవి, మెయ్ - తియమేనుయందు, ఉళ్ళెనిన్ఱ - నిత్యవాసముచేయుచున్న వాఁడును, శెమ్‌కణ్ - ఎఱ్ఱనిసేత్రములగలవాఁడునైన, మాల్ - సర్వేశ్వరుఁడు, ఇరుమైవినై - (పుణ్యపాపములనెడి) రెండుకర్మములను, కడిన్దు - పోఁగొట్టి, ఎన్నై - నన్ను, ఆళ్‌గిన్ఱాన్ - పరిపాలించుచున్నాఁడు.

తా॥ సర్వేశ్వరుఁడై శ్రీయఃపతియైయున్న గొప్పవాఁడే తనసౌలభ్యముచే నాపరిపోధులను పోఁగొట్టి నన్నిపలోకమందే పరిపాలించుచున్నాఁడని. ౨.

ఆళ్‌గిన్ఱనాళ్‌థియా నారాల్‌కుత్తైవుడై యమ్*
మాళ్‌గిన్ఱ దిశ్తై ప్పిఱవిత్తుయర్ కడిన్దోమ్*

వాళ్ కొడ్డియోణ్ కణ్ ముడప్పిన్నై నడగ కేళ్వా*
తాళ్ కణ్ణిక్కో డ్డాతలై మేల్ పున్నై న్దేనే. - 3.

అ॥ ఆళియాన్ - చక్రధరుడైన సర్వేశ్వరుడు, ఆళ్‌గిన్రాన్ - (నన్ను) పరిపాలించు చున్నాడు. పిఱిత్తియర్ - సంసారదుఃఖమును, కడిన్దోమ్ - పోగొట్టితిమి. మిళ్‌గిన్ఱదిల్లై - (ఆదుఃఖము) మఱియు తిరగదు. ఆరాల్ - ఎవరిచేత, కుఱైవుడైయమ్ - కొఱతగలవారము? (ఒక్కొ ఱతయుగలవారముకాము). వాళ్ - తేజస్సుగల, కొడ్డి - మత్స్యములవలె, ఓణ్ - సుందరమైన, కణ్ - నేత్రములుగల్గి, ముడమ్ - ఆత్మగుణములుగలదైన, పిన్నైతన్ - నప్పిన్న పిరాట్టికి, కేళ్వన్ - వల్లభుడైన (శ్రీయఃపతియొక్క, తాళ్ - శ్రీపాదములను, కణ్ణికొణ్డు - సేవించి, ఎన్‌తలైమేల్ - నాశిరస్సుమీఱద, పున్నైన్దేన్ - ధరించితిని.

తా॥ సాసంసారమును మఱలకుండ పోగొట్టి, నప్పిన్నపిరాట్టికి వల్లభుడైన సర్వేశ్వరుని యొక్క శ్రీపాదములను నాశిరోభూషణముగాధరించితినని. 3

తలై మేల్ పున్నై న్దేన్ శరణజ్గళ్*ఆలిల్
ఇలై మేల్ తుయిన్ఱా నిమైయోర్ వణజ్గ*
మలై మేల్ తాన్‌సిన్ఱ్ మనత్తుళిరున్దానై *
నిలై పేర్క్కలాగామై నిచ్చిత్తిరున్దేనే. ౪.

అ॥ శరణజ్గళ్ - (వాని) శ్రీపాదములను, తలై మేల్ - (నా) శిరస్సుమీఁద, పున్నైన్దేన్ - ధరించితిని. ఆలిలైమేల్ - వటపత్రముమీఁద, తుయిన్ఱాన్ - విశ్రమించువాఁడును, ఇమైయోర్ - నిత్యసూరులు, వణజ్గ - ఆశ్రయించునట్లు, మలైమేల్ - వేంకటాచలముమీద, తాన్ - తాను, నిన్ఱ - వేంచేసియుండి, ఎన్‌మనత్తుళ్ - నాహృదయమందు, ఇరున్దానై - నిత్యవాసముచేయు చున్నవాఁడునైన శ్రీయఃపతియొక్క, నిలై - (నాహృదయమందున్న) స్థైర్యమును, పేర్క్కలాగామై - చలింపకుండనున్నదానిని, నిచ్చిత్తు-నిశ్చయించి, ఇరున్దేన్ - కృతకృత్యుఁడనైయుంటిని.

తా॥ సర్వేశ్వరుఁడు ఎవ్వరిచేతను చలింపఁబడనివాఁడై నాహృదయమునందు స్థిరముగానుం డ్నాడని నిశ్చయించి కృతార్థుఁడనైతినని. ౪.

నిచ్చిత్తిరున్దేనెన్నెఞ్జమ్మక్కరియానై*
కైచ్చక్కర త్తణల్ కళ్వమ్ పెరిదుడైయా*
మెచ్చప్పడాప్పిఱర్క్కు మెయ్‌పోలుమ్‌పొయ్‌వల్ల*
నచ్చప్పడుమ్‌నమక్కు నాగి త్తణైయానే. ౫.

అ॥ ఎన్ నెఞ్జమ్ - నామనస్సును, కరియానై - విశ్లేషించని స్వభావమును, నిచ్చిత్తిరున్దేన్ - (సర్వేశ్వరునికి) నిశ్చయించితిని. కైచ్చక్కరమ్ - సుదర్శనమును, కై - శ్రీహస్తమందుగల, తణల్ - ప్రాయియ, కళ్వమ్ పెరిదుడైయన్ - మొప్పదంచనస్వభావము గలవాఁడును, పిఱర్క్కు - అజ్ఞానులకు, మెచ్చప్పడాన్ - స్తోత్రముచేయఁబడని వాఁడును, మెయ్‌పోలుమ్ -

(అధర్తులకు) సత్యముజేయువానివలెనుండి, పొయ్‌వల్లన్ - అసత్యముజేయువాడును, నాగత్తైయాన్ - ఆదిశేషుని పడక గాగలవాడునైన సర్వేశ్వరుడు, నమక్కు - మనకు, నచ్చుప్పడుమ్ - ఆశ్రయపడదగినవాడగును.

తా॥ సర్వేశ్వరుడు హృదయమందు స్థిరముగానుండి నాకుజేయదలంచిన యుపకారము మతియెవ్వరికిని దెలిసికొన శక్యముకాదని. ౪.

నాగ త్తణై యాన్ నాడోఱుమ్ నిన్ఱాత్తాల్ *
ఆగ త్తణై వార్ క్కరుళ్ శెయ్యుమమ్మాన్ *
మూగ త్తిళవదియమ్ శేరుమ్ శిఱువన్ *
పాగత్తుళ్ తాన్ ఇరు పాదమ్ పణిన్దేనే. ౫.

ఆ॥ నాగమ్ - ఆదిశేషుని, ఆణైయాన్ - పడక గాగలవాడును, నాళ్ తోఱుమ్ - ప్రతిదినమును, నిన్ఱాత్తాల్ - భక్తిచేత, ఆగత్తు - హృదయమందు, ఆణైవార్ క్కు - ఉంచుకొను వారికి, అరుళ్ శెయ్యుమ్ - కృపజేయుచున్న, అమ్మానై - స్వామియు, మూగత్తు - గొప్పఆకాశమందున్న, ఇళమదియమ్ - బాలచంద్రుడు, శేరుమ్ - చేరియున్న, శిఱువనై - జటగలచంద్రుని, పాగత్తు - (తనతిరుమేనియందు) ఒకభాగమందు, వైత్తాన్‌తన్ - ఉంచుకొనినవాడునైన సర్వేశ్వరునియొక్క, పాదమ్ - శ్రీపాదములను, పణిన్దేన్ - ఆశ్రయించితిని.

తా॥ ప్రయోజనాన్తరపరులనుగూడ ననన్యప్రయోజనులనువలె తనతిరుమేనియందుంచుకొని రక్షించువాడును భక్తానుగ్రహతత్పరుడునైన శేషశాయిని యాశ్రయించితినని. ౬.

పణిన్దేత్తొళుమ్ పరమపరమ్బరనై *
పిణియొన్ఱుమ్ శారా పిఱవిక్కడల్ తాళుమ్ *
మణినిన్ఱ శోది మదుశూదనెన్నమ్మాన్ *
అణినిన్ఱ శెమ్మై నడలాళియానే. ౭.

ఆ॥ మణినిన్ఱ శోది - నీలరత్నమువంటి కాన్తిగలవాడును, మదుశూదన్ - మధువనెడి రాక్షసుని జంపినవాడును, ఎన్నమ్మాన్ - నాస్వామియు, అణినిన్ఱ - అలఙ్కారముగానున్నట్టి, శెమ్‌పొన్ - పచ్చనిస్వర్ణమువలె స్పృహణీయమై, ఆడల్ - యుద్ధోత్సుకమైన, ఆళియాన్ - సుదర్శనమునుగలవాడునైన సర్వేశ్వరుడు, పిణివి - సంసారమును, కెడుత్తు - నశింపజేసి, ఆళుమ్ - (నన్ను) పరిపాలించును. పిణియొన్ఱుమ్ - సంసారదుఃఖమొకటియు, శారా - చేరవు. శెప్పే - ఓమనసా! పరమపరమ్బరనై - సర్వోత్కృష్టుడైన సర్వేశ్వరుని, నాళుమ్ - ప్రతిదినమును, పణి - ఆశ్రయింపుమా.

తా॥ ఓమనసా! మనవిరోధులను బోగొట్టి దాస్యపఙ్కమొసగిన సర్వేశ్వరుని ప్రతిదినము ఆశ్రయించి యుజ్జీవింపుమాయని. ౮.

ఆళియానాళి యమరర్ క్కమ్మప్పాలా *
ఊళియానూళిపడి తాన్ నిరై మేయ్‌త్తాన్ *

వాళియన్దోళాల్ వరై యెడుత్తార్ పాదఙ్గళ్*
వాళియెన్ఱు ఎన్ఱే మటివాదువాళ్ కణ్డాయ్. ౬.

ఆ॥ ఆళియాన్ - సుదర్శనముగలవాడును, ఆళి - గంభీరస్వభావముగల, అమరర్ కుఱుమ్ - నిత్యశూరులకును, అప్పాలార్ - మేలైనమహిమగలవాడును, ఊళియాన్ - ప్రళయకాలమందుగూడ నుండువాడును, ఊళిపడైత్తాన్ - కాలముమొదలగు సకలపదార్థములనుసృజించువాడును, నిరైమేయ్‌త్తాన్ - గోసమూహములను మేపినవాడును, పాళి - బలముగల, ఆఴి - సుందరమైన, తోళాల్ - భుజములచేత, వరై - గోవర్ధనగిరిని, ఎడుత్తాన్ - ఎత్తినవాడుసైనసర్వేశ్వరునియొక్క, పాదఙ్గళ్ - తిరువడికళ్ళను, ఎన్ నెఞ్చే - ఓమానసా! మఱవాదు - మఱువకుండ, వాళ్‌గ్ కణ్డాయ్ - నిత్యానుభవముజేయుము. వాళ్ - ఈయనుభవము నిత్యముగానుండుగాక.

తా॥ ఓమనసా! సకలచేతనాచేతనములను సృజించి వానియాపత్తులనుబోఁగొట్టి రక్షించువాఁడైన సర్వేశ్వరుని శ్రీపాదములను మఱువకుండ నాశ్రయించి యుజ్జీవింపుమాయని. ౬.

కణ్డేన్ కమలమలర్ ప్పాదమ్ కాణ్గలుమే*
విణ్డేయొళిన్ద విన్నై యాయిన నెల్లామ్*
తొణ్డైశెయ్ దెన్నుమ్ తొళుదవళియొళుగ*
పణ్డైపరమ్ పణిత్తు పణివగైయే. ౭.

ఆ॥ తొణ్డైశెయ్‌దు - (తనవిషయమై) భక్తిజేసి, ఎన్నుమ్ - ఎల్లప్పుడును, తొళుదు - ఆశ్రయించి, వళియొళుగ - ఆదేవర్గమునానడుచునట్లు, పణ్డై - ముందుగానే, పరమన్ - సర్వేశ్వరుడు, పణిత్త - పాదించిన, పణివగైయే - చరమశ్లోకార్థప్రకారముగా, కమలమలర్ - కామరసపుష్పమువంటి, పాదమ్ - తిరువడికళ్ళను, కణ్డేన్ - సేవించితిని. కాణ్గలుమే - చూచినప్పుడే, విన్నైయాయినవెల్లామ్ - సకలదుఃఖములును, విణ్డేయొళిన్ద - విడిచిపోయినవి.

తా॥ తనయందు భక్తిచేసి తననాశ్రయించి యుజ్జీవింపనట్లు ముందు తానొకపక్షపాతినిన చరమశ్లోకార్థప్రకారముగా వానియనుగ్రహముచేత వానిశ్రీపాదములనుసేవించి సకలపాపములను బోఁగొట్టుకొంటివని. ౭.

వగైయాల్ మనమొన్ఱి మాదవనై *నాళుమ్
పుగైయాల్ విళక్కాల్ పుదుమలరాల్ నీరాల్*
తిగైతోఱుమమరర్ గళ్ శెన్ఱు శెన్ఱిఞ్జినిఞ్ఞ*
తగైయార్ శరణమ్ తమర్ గట్కోర్ పఱ్ఱే. ౮

ఆ॥ వగైయాల్ - శాస్త్రోక్తప్రకారముగా, మనమ్ - మనస్సును, ఒన్ఱి - ఏకాగ్రముగాఁజేసి, మాదవనై - శ్రీయఃపతియైనతనను, నాళుమ్ - ప్రతిదినమును, పుదు - నవీనమైన, పుగైయాల్ - ధూపముచేతను, విళక్కాల్ - దీపముచేతను, మలరాల్ - పుష్పములచేతను, నీరాల్ - తీర్థముచేతను, తిగైతోఱుమ్ - ప్రతిదిక్కులయందును, అమరర్‌గళ్ - దేవతలు, శెన్ఱు - సమీపింఁచి, ఇఞ్ఞిఞ్ఞ - ఆశ్రయించునట్లు, నిన్ఱ - కొంచేపీయున్న, తగైయార్ - స్వభావముగలశ్రీయఃపతియొక్క, శరణమ్ - శ్రీపాదము, తమర్‌గట్కు - భక్తులకు, ఓర్ - అద్వితీయమైనవి, పఱ్ఱే - ప్రాప్యము.

తా॥ ప్రయోజనాన్తరపరులకును సాధనాన్తరపరులకును ప్రపన్నులకును శ్రీయఃపతియే పరమప్రాప్యమని. ౧౦.

పర్‌వైన్తుపర్‌వి ప్పరమపరమ్బరనై *
మర్‌విణ్డోళ్‌మాలై వళుదివళనాడన్ *
శొర్‌వొన్‌రిల్లాయన్దాది యోరాయిరత్తుళివ్వత్తుమ్ *
కర్‌పార్‌కోర్‌పర్‌వాగుమ్ కణ్ణన్‌కళ్ళిణైయే. ౧౧.

ఆ॥ పరమపరమ్బరనై - పరాత్పరుడును, మల్ - మల్లయుద్ధమందు, తిణ్ - బలిష్ఠమైన, తోళ్ - భుజములుగలవాడునైన, మూలై - సర్వేశ్వరుని, పర్‌వైన్తు - ప్రాప్యమని, పర్‌వి - ఆశ్రయించి, వళుదివళనాడన్ - వళుదివళనాడనెడిదేశమునకు స్వామియైననమ్మాళ్వార్లు, శొల్ - పాదించిన, తొణ్ణై - శబ్దసందర్భరూపమై, ఆన్దాది - అన్తాదియైన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశుర ములలోనుండిన, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, కర్‌పార్‌క్కు - అభ్యసించినవారికి, కణ్ణన్ కళ్ళిణై - శ్రీకృష్ణునియొక్క శ్రీపాదములు, ఓర్‌పర్‌వాగుమ్ - అద్వితీయమైన ప్రాప్యముగా నుండును.

తా॥ సర్వేశ్వరుని ప్రాప్యప్రాపకములుగా నాళ్వాయించిన నమ్మాళ్వార్లుప్రపాదించిన ఈ పదిపాశురముల నభ్యసించువారికి శ్రీకృష్ణునియొక్క తిరువడిగళు అశ్రమ్యసులభముగానుండును.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్
జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్

౪ - వ, తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక:— ఈతిరువాయ్‌మొళిలో, భక్తులకుజేయదగిన కృత్యమునుపదేశించుచున్నారు.

కణ్ణన్‌కళ్ళిణైక్ *కణుమ్మనముడై యీర్ *
ఎణ్ణుమ్‌తిరునామమ్ *తిణ్ణమ్‌నారణమే. ౧.

ఆ॥ కణ్ణన్ - శ్రీకృష్ణునియొక్క, కళ్ళిణై - శ్రీపాదద్వన్ద్వమును, కణుమ్ - పొందదగిన, మనముడైయీర్ - మనస్సుగల భక్తులారా! ఎణ్ణుమ్ -(మీరు) అనుసంధింపదగిన, తిరునామమ్- తిరునామము, నారణమే - నారాయణ అనెడియిదియే. తిణ్ణమ్ - నిశ్చయము.

తా॥ భగవద్భక్తులనుసంధింపదగిన తిరునామము తిరుమన్త్రమేయని. ౧.

నారణనెమ్మాల్ *పారణఙ్గాళన్ *
వారణమ్‌తొళైత్త *కారణన్ తానే. ౨.

ఆ॥ ఎమ్మాల్ - నాస్వామియును, పారణఙ్గాళన్ - భూదేవికి వల్లభుడును, వారణమ్ - కువలయాపీడమును, తొళైత్త - చంపినవాడును, కారణన్ తానే - జగత్కారణుడునైనవాడు, నారణన్ - శ్రీమన్నారాయణుడే.

తా॥ శ్రీమన్నారాయణుడే ఉభయవిభూతి యొక్కడు, విరోధులను బోగొట్టువాడు పరులజగత్కారణుడని. ౨.

తానేయులగెల్లామ్*తానేపడైత్తిడన్దు*
తానేయుణ్ణుమిఱ్ఱన్దు*తానేయాళ్వానే. ౩.

అ॥ తానే - తానే, పడైత్తు - (లోకములను) సృజించి, ఇడన్దు - విడతీసి, తానే-తానే, ఉణ్డు - మ్రింగి, ఉమిఱ్ఱన్దు - క్రక్కి, తానే - తానే, ఆళ్వాన్ - పరిపాలించువాడు, తానే - తానే, ఉలగెల్లామ్ - లోకములను శరీరియై నిర్వహించుచున్న శ్రీమన్నారాయణుడు.

తా॥ లోకమున శేషిగనైన యాచకుని రాకుండరక్షించి నిర్వహించువాడును శ్రీమన్నారాయణుడేయని. ౩.

ఆళ్వానాఱ్ఱినీర్*కోళ్వాయరవణై యూఱ*
తాళ్వాయ్‌మలరిట్టు*నాళ్వాయ్‌నాడీరే. ౪.

అ॥ ఆఱ్ఱినీర్ - మహాసముద్రజలమందు, కోళ్ - బలమునున్న, వాయ్-(స్తోత్రముజేయ దగిన) ముఖములనున్నగల, అరవు ఆనైయాన్ - ఆదిశేషునిమీద బవ్వళించినవాడై, ఆళ్వాన్ - (జగత్తును) పరిపాలించువానియొక్క, తాళ్ వాయ్ - తిరువడికళ్ళయందు, మలర్ - పుష్పములను, ఇట్టు - సమర్పించి, నాళ్ వాయ్ - ప్రతిదినమును, నాడీర్ - ఆశ్రయించుడి.

తా॥ ప్రళయార్ణవమందు శేషశాయియై బవ్వళించియుండి లోకములను రక్షించిన శ్రీమన్నారాయణునియొక్క శ్రీపాదములను పుష్పాదులచే పూజించి యాశ్రయించుడియని. ౪.

నాడీర్‌నాడోఱుమ్*వాడామలర్‌కొణ్డు*
పాడిరవ*నామమ్*పీడేపెఱలామే. ౫.

అ॥ నాడోఱుమ్ - ప్రతిదినమును, వాడామలర్‌కొణ్డు - వాడని పుష్పమును సంపాదించుకొని, నాడీర్ - (వానిని) ఆశ్రయించుడి. అవన్ - ఆ శ్రీమన్నారాయణునియొక్క, నామమ్- తిరునామములను, పాడీర్ - గానముజేయుడు. వీడు-మోక్షమును, పెఱలామ్ - పొందవచ్చును.

తా॥ వాని తిరునామముల వినుసంధించుచు పుష్పాదులచే వాని శ్రీపాదముల నర్చించి యాశ్రయించినయెడల మోక్షమును బొందవచ్చునని. ౫.

మేయాఱ్ పేర్గడమ్*కాయామలర్‌వణ్ణన్*
పేయార్ ములై యుణ్ణ*వాయాన్ మాదవనే. ౬.

అ॥ కాయామలర్ - నల్లపుష్పమువంటి, వణ్ణన్ - కాన్తిగలవాడును, పేయార్ - పూతన యొక్క, ములై - స్తన్యమును, ఉణ్ణ - ఆరగించిన, వాయాన్ - నోఱుగలవాడుకాని, మాదవన్ - శ్రీయఃపతి, పేర్గడమ్ - తిరుమలయందు, మేయాన్ - నిత్యవాసముజేయుచున్నాడు.

తా॥ శ్యామవిగ్రహుడైన శ్రీయఃపతి మనమాశ్రయించుట ట్లత్యద్భుతములళుడై వేంకటాద్రియందు వేంచేసియున్నాడని. ౬.

మాదవన్‌నైన్‌ని*ఓదవల్లీరేల్
తీదొన్దుమడి*ఏదమిలారావే. ౭.

అ॥ మాదవన్ - (ఆనారాయణుఁడు) శ్రీదేవికి వల్లభుఁడు, ఎన్‌నైన్‌ని - ఆని నిగ నర్ధముగా, ఓదవల్లీరేల్ - ఆనుసంధింపఁ గల్గితిరేని, తీదొన్దుమ్ - ప్రాచీనపాపమొకటియు, అడియా - చేరదు. (నశించును). ఏదమ్ - ఉత్తరపాపము, శారా - స్పృశించఁగు.

తా॥ ఓభక్తులారా ! మీరుద్వయానుసంధానము జేసినయెడల మీకు పూర్వోత్తరపాపము లన్నియు నశించునని. ౭.

శారావేదబ్దిల్*సీగార్‌ముగిల్‌వణ్ణన్*
పేరారోదువార్* ఆరామరరే. ౮.

అ॥ వేదబ్దిల్ - పాపములు, శారా - చేరవు. సీరార్ - జలముచేఁబూర్ణమైన, ముగిల్ - మేఘమువంటి, వణ్ణన్ - కాన్తిగల శ్రీమన్నారాయణుని, పేర్ - నామమును, ఓదువార్ ఆర్ - ఆనుసంధించువారెవరుగో వారి ఆరార్ - వారి రెజన్మమొత్తి యెవృత్తమునాఁదరించినప్పటికిన్ని, ఆమరర్ - నిత్యసూరులగుదురు.

తా॥ ఈమన్త్రార్థము ననుసంధించువా రేజాతియందు పుట్టినను సత్కృత్యముల నాచరించినను ఈమంత్ర ప్రభావముచే నిత్యసూరులగుదురని. ౮.

అమరర్‌క్కరియాన్*తమర్‌గ ళ్కెళియాన్*
అమరత్తొడువార్‌గట్కు*ఆమరావినై నీళే. ౯.

అ॥ అమరర్‌క్కు - బ్రహ్మాదులకు, అరియాన్ - పొందుటకుశక్యుఁడును, తమర్‌గట్కు - భక్తులకు, ఎళియాన్ - సులభుఁడునైనవానిని, అమర - అనన్యప్రయోజనులై యమరియుండి, తొడువార్‌గట్కు - ఆశ్రయించువారిక్ష్ వినైగళ్ - ప్రతిబంధకములు, అమరా - స్పృశించవు.

తా॥ ప్రయోజనాన్తరపరులకు దుర్లభుఁడైన శ్రీయఃపతిని యనన్యప్రయోజనులు సులభముగా నాశ్రయింపవచ్చునని. ౯.

వినై వల్లిరుళ్‌నిన్ఱ*ముదినై నీళ్‌నెరుప్పోల్*
శునైన్‌ద మలరిట్టు*నినై మిగ నేడియానే. ౧౦.

అ॥ వినై - కర్మములు, వల్ఇరుళ్ - క్రూరమైన యజ్ఞానము, ఎన్ముమ్ - అని చెప్పఁదగు చున్న యివిమొదలైన వాసనాదులయొక్క, ముదినై నీళ్ - సమూహములు, వెరువిప్పోల్ - భయపడి నశించును. శునై - జలలయందున్న, నన్మలర్ - మంచిపుష్పములను, ఇట్టు - సమర్పించి, నేడియాన్ - గొప్పఉపకారశీలుఁడైన శ్రీయఃపతిని, నినైమిన్ - ధ్యానించుడి.

తా॥ క్రైఙ్కర్యప్రతిబంధకములైన యజ్ఞానాదులన్నియు నశించుటకై మంచిపుష్పాదులచే వానినే యర్చించి యాశ్రయించుడియని. ౧౦.

నేడియానరుళ్ శూడుమ్*పడియాళ్ శెడగోప్*
నాడియయిర త్తిప్పత్తుమ్*అడియార్‌క్కరుళ్ పెఱ్ఱే. ౧౧.

అ॥ నెడియాన్ - సర్వేశ్వరునియొక్క, అరుళ్ - కృపను, కూడుమ్ - ధరించుటమును, పడియాన్ - స్వభావముగాగల, కడగోపన్ - నమ్మాళ్వార్లయొక్క, నూఱు - శతమైన, ఆయిరత్తు - వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తు - ఈపదిపాశురములు, అడియార్‌క్కు - భక్తులకు, అరుళ్ - అనుగ్రహమునెడి, చేఱు - పురుషార్థమును (కలుగజేయును)

తా॥ ఈపదిపాశురముల ననుసంధించువారు నమ్మాళ్వార్లవలె భగవత్కృపా పాత్రులగుదురురని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్

౬ - వ, తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక:— ఈతిరువాయ్‌మొళిలో, తమనియమనప్రకారము సర్వేశ్వరుడు తమను పరమపదమునకు దీసికొనిపోవుటకు త్వరపడుచున్నాడనియు, తామపాందినఫలముయొక్క గౌరవమునన్ను తమమనస్సులో సాదించుచున్నారు.

‡‡ అరుళ్ పెఱువారడియార్‌ద మ్మడియనేఱ్కు* ఆళియాన్
అరుళ్ తరువానమైగిన్ఱా నడునమదువిదివైగై యే*
ఇరుళ్ తరుమాఞాలత్తు ళినిప్పిఱవియార్ వేర్ఱే*
మరుళ్ తీర్నీమడనెఞ్జే వాట్టాఱ్ పూనడివణఙ్గే. ౧.

అ॥ అరుళ్ - (భగవత్) కృపను, పెఱువార్ - పొందదగిన, అడియార్‌తమ్ - భాగవతులకు, అడియనేఱ్కు - దాసుండనైనవానికి, ఆళియాన్ - చక్రధరుడు, అరుళ్ తరువాన్ - కృపజేయుటకై, అమైగిన్ఱాన్ - ఉద్యోగించుచున్నాడు. అదు - అదియు, నమదువిదివైగై యే - మననియమనప్రకారమే చేయుచున్నాడు. ఇరుళ్ తరుమ్ - అజ్ఞానమునుగ ఱగజేయుచున్న, మా - గొప్ప, ఞాలత్తుళ్ - భూలోకమందు, ఇని - ఇకమీదట, పిఱవి - జన్మమును, యాన్ - నేను, వేర్ఱేన్ - అసహించను. మడమ్ - పట్టుదలగల, నెఞ్జే - ఓమనసా! మదుళ్ - (తిరువాఱ్ విళనువిడిచి పరమపదమునకువెళ్ళుననియెడి) ఆజ్ఞానమును, ఒఴి - విడువుము. నీ - నీవు, వాట్టాఱ్ పూ - తిరువాట్టాఱులోవేంచేసియున్నవానియొక్క, అడి - శ్రీపాదములను, పణిందు - ఆశ్రయించుము.

తా॥ ఓమనసా! సర్వేశ్వరుడు నామనోగతప్రకారము గానే నన్ను స్వీకరింప సిద్ధమయినాడు. ఇఁక నీయొక్క పట్టునువిడిచి ఈసంసారమందుతిరిగి జన్మించకుండ తిరువాట్టాఱులో వేంచేసియున్న వాని తిరువడిగళు నాశ్రయింపుము యని. ౧.

వాట్టాఱ్ పూనడివణఙ్గి మాఞాలప్పిఱప్పుప్పా*
కేట్టాయేమడనెఞ్జే కేశవనెమ్బెరుమాన్ *
పాట్టాయపలపాడి ప్పణ్బినై గళ్ పఱ్ పలవుత్తు*
నాట్టారోడియల్వాళ్దిన్దు నారణనై నణ్ణినమే. ౨.

అ॥ మూఱ్ఱులమ్ - గొప్పభూమియందు, పిఱప్పు - జన్మమును, ఆఱుప్పాఱ్ - పోఁగొట్టుటకై, వాట్టార్ - తిరువాట్టాఱులోవేంచేసియున్న వానియొక్క, ఆడి - శ్రీపాదమును, పణ్ణి - ఆశ్రయించి, కేశవన్ - కేశవుఁడనెడి, ఎమ్పెరుమానై - నాస్వామిని, బలపాట్టాయ - అనేకపాశురరూపములైన తిరువాయ్‌మొఴులచే, పాడి - స్తోత్రముజేసి, పఱ్ఱినైగళ్ - ఆవాదికర్మములను, పఱ్ఱు - అంతు - సవాసనముగాఁబోగొట్టి, నాట్టారోడు - లోకులతో, ఇయల్వు - సహవాసమును, ఒఴిన్దు - విడిచి, నారణనై - శ్రీమన్నారాయణుని, నణ్ణినమ్ - పొందితిమి. మడమ్ - విధేయమైన, నెఞ్జే - ఓమనసా! కేట్టాయే - ఈమాటలను వింటివా.

తా॥ ఓమనసా! తనయనుభవమునకు విరోధియైన మనసంసారమునున్న ప్రాచీనపాపములనున్న పాపులసహవాసమునున్న బోగొట్టి ఈను స్తోత్రము జేసి యాశ్రయించునట్లు వాఁడు మనయందుఁజేసిన ఉపకారమును దెలిసికొనుమాతుని. ౭.

నణ్ణినమ్‌నారాయణనై నామఱ్ఱిళ్ పలశొల్లి*
మణ్ణులగిల్ వళమ్మిక్క వాట్టార్ పిరాన్ వన్దిట్ట*
విణ్ణులగమ్‌తరువానాయ్ విరైగిన్ఱాన్ విదివగైయే*
ఎణ్ణినవాఱ్ఱాగా విక్కురుమఱ్ఱిన్ఱి నెఞ్జే. ౮.

అ॥ ఎన్ నెఞ్జే - ఓమానసా! పలశామఱ్ఱిళ్ - అనేకతిరుశాపములను, శొల్లి - చెప్పి, నారాయణనై - శ్రీమన్నారాయణుని, నణ్ణినమ్ - పొందితిమి. మణ్ణులగిల్ - భూలోకమందు, వళమ్మిక్క - గొప్పసంపత్తుగల, వాట్టార్ పిరాన్ - తిరువాట్టాఱులోవేంచేసియున్న వాఁడు, వన్దు - వచ్చి, ఇట్ట - ఇచ్చుటకు, విణ్ణులగమ్ - పరమపదమును, విదివగైయే - (మన) నియమన ప్రకారముగా, తిరువానాయ్ - ఇచ్చుటకై, విరైగిన్ఱాన్ - త్వరపడుచున్నాడు. ఇక్కురుమఱ్ఱిళ్ - ఈకార్యములు, ఎణ్ణినవాఱ్ఱాగా - తలంచినట్లుమాత్రమేకాదు.

తా॥ ఓమనసా! ఒక కార్యముకొఱకై యొకనిని యాశ్రయించినయెడల కార్యమయ్యే వఱకు వానిని యాశ్రయించవలసియుండును. అట్లుకాకుండ మనము సర్వేశ్వరుని యొకప్పుడాశ్రయించినప్పుడే వాఁడుమనకు పరమపదము నిచ్చుటకు సిద్ధమైయున్నాడని. ౯.

ఎన్నెఞ్జత్తుళ్ నిన్ఱిరున్దమిర్ నూలినై మొయ్న్దు*
వన్నెఞ్జత్తిరణియనై మార్విడన్దవాట్టార్ పిరాన్*
మన్నెఞ్జప్పారదత్తు ప్పాణ్డవర్ క్కాప్పవై తోట్టాన్*
నన్నెఞ్జేనమ్బెరుమాన్ వమక్కురుత్తాన్ శెయ్వానే. ౧౦.

అ॥ నన్నెఞ్జే - ఓ మంచిమనసా! వన్ నెఞ్జత్తు - క్రూరహృదయుఁడైన, ఇరణియనై - హిరణ్యానునియొక్క, మార్వు - వక్షస్థలమును, ఇడన్ద - చీల్చినవాఁడును, వాట్టార్ పిరాన్ - తిరువాట్టాఱుందు వేంచేసియున్న వాఁడును, మన్ - రాజులు, ఆఞ్ఞ - భయపడునట్లు, పారదత్తు - భారతయుద్ధమందు, పాణ్డవర్ క్కా - పంచపాండవులకొఱకై, పడై - ఆయుధమును, తోట్టాన్ - ఎత్తినవాఁడును, నమ్బెరుమాన్ - మనస్వామియైన సర్వేశ్వరుడు, ఎన్ నెఞ్జత్తు -

హృదయమందు, ఊళిగడ్డు - లోపలనుండి, ఇడ్డు - ఈలోకమందు, ఇరుళ్ - క్లాళ్యమై, తమిళ్ - ప్రాపిడరూపమై, నూల్ - శాస్త్రమైన, ఇవై - ఈతిరువాయ్‌మొళిని, మొళిన్ద - ప్రవర్తింపజేసి, నమక్కు - మనస్కు, అరుళ్ - కృపను, తాన్ శెయ్‌వానే - తానే చేయుచున్నాడు

తా॥ ఆశ్రితులలోఅంతటి హీనత్వాన్నుండినిజంపీయ, భారతీయద్వయం దాయుధమెత్తనని చేసిన తనప్రతిజ్ఞనుగూడవదలి గూయ్యా మెత్తియు, హృదయమందుండి తిరువాయ్‌మొళిని ప్రవర్తింపజేసియు ధన్యుణ్ణి కాఁగలవాఁడు వరయొక్క సకలాభీష్టమును బూర్తిజేయునని. ౮.

వానేఱువళ్ళిత్తన వాట్టార్ క్కాళ్‌పణివగై యే*
నానేఱుప్పొఱుగిన్ఱేన్ నరగత్తెనగునెఞ్చే*
తేనేఱుమలర్ త్తుళబన్ తిగళ్ వాదన్ శెమ్బొన్మొళిగళ్*
తానేతీర్త్తరివాన తాళ్‌గళ్ యెత్తవమే.

ఆ॥ వానేఱు - పరమపదమును గొందుటకు వళి - ఆర్చిరాదిమార్గమును, ఇన్ద - ఇచ్చిన, వాట్టార్ క్కాళ్ - తిరువాట్టాఱుందు వేంచేసిన స్వామి ప్రసాదించిన, పణివగైయే - (నరకము పోకయనుపమైన) శ్రీమాత్రోపకారము, నాన్ - నేను, ఏఱుప్పొఱుగిన్ఱేన్ - పొందదగినవాడనైతిని. నెఞ్చే - ఓమనసా! నరగత్తై - నరకమును, నగు - పరిహసించుము. తేన్ - తేనె, ఏఱు - ప్రవహించుచున్న, మలర్ - పుష్పములచేత, తుళబమ్ - తిరుత్తులాయి, తిగళ్ - ప్రకాశించుచున్న, పాదన్ - తిరువడికిరులగలవాడును, శొన్మొళిగళ్ - నుండగలిగిన, పఱవై - గరుత్మంతుని, తాన్ - తాను, ఏఱుత్తరివాన్ - ఎక్కి సంచరించువాడునైన శ్రీయఃపతియొక్క, తాళ్‌గళ్ - శ్రీపాదద్వన్ద్వము, ఎత్తవమే - వాశీరస్సుమీఁద నేయున్నది.

తా॥ ఓమనసా! సర్వేశ్వరుడు పరమపదమునకు మార్గమై యేర్పఱిచిన యర్చిరాదిమార్గముగా పరమపదమును బొందినవిద్ధమైతిని. వాఁడును నన్ను విషయీకరించి వాశీరస్సుమీఁద తన శ్రీపాదములనుంచెను. ఇఁక నరకమును నీవుజయించితివని. ౫.

తళై మేలతళిన్ఱగళ్ తాముయిర్ క్కణ్ణన్మ్నార్*
నిళై పేరానెన్నిఱ్ఱెప్పొళుదుమెమ్బెరుమాన్*
మళై మాడత్తరవణై మేల్ వాట్టార్ క్కాళ్‌మదమ్మిక్క*
కోళై యానై మరుప్పోశిత్తార్ కురైక్కుళల్‌గళ్ కుఱుగినమే.

ఆ॥ తాళ్‌గళ్‌గళ్ - (వానియొక్క) శ్రీపాదద్వన్ద్వములు, తళై మేల (నా) శిరస్సుమీఁద నున్నవి. తాముయిర్ క్కణ్ - పద్మనేత్రుఁడైన, ఎన్నన్మ్నార్ - నాస్వామి, ఎన్ నెఞ్చత్తు - నామనస్సుయందుండి, ఎప్పొళుదుమ్ - ఎప్పుడును, నిళై పేరాన్ - చలించఁడు. మళై - పర్వతమువంటి, మాడమ్ - మేడలుగల, వాట్టాఱు - తిరువాట్టాఱందు, ఆరవణై మేలాన్ - ఆదిశేషుని మీఁదఁ బవ్వళించినవాఁడును, మదమ్మిక్క - గొప్పమదముగల, కోళై - చంపుటకువచ్చిన, యానై - కువలయాపీడమునొయొక్క, మరుప్పు - దంతములను, ఒశిత్తార్ - విఱిచినవాఁడునైన, ఎమ్బెరుమాన్ - స్వామియొక్క, కురై - పొదిచున్న, కుళల్‌గళ్ - శ్రీపాదములను, కుఱుగినమే - సమీపించితిమి.

తా॥ తిరువాట్టాఱులో వేంచేసియుండి నన్ను సర్వప్రకారముచేత విడువకుండ స్వీకరించుచున్న సర్వేశ్వరునియొక్క శ్రీపాదములను బొందితినని. ౬.

కుఱైకళిల్‌గళ్‌కుఱుగినమ్ నఱ్కొణ్డిఱైవనుడిక్కీళ్ నాళ్*
తిఱైకుఱుగుకడల్ పుడైశూళ్ తెన్నాట్టుత్ తెలివరుమన్న*
వఱైకుఱుగుమణిమాడ వాట్టాఱ్ ఱాళ్ మలరడిమేల్*
ఇఱైకుఱుగుమ్ ఎన్నిళ్ళవమ్ మెయ్‌న్నిన్ఱ్ నిలైయుమే. ౭.

ఆ॥ కుఱై - (ఆశ్రితులచే) శబ్దించబడిన, ళిగళ్ - గుణములు, కుఱుగినమ్ - సమీపించితిమి. నఱ్కొణ్డిఱైవన్ - మన శ్రీకృష్ణుడు, తిరైకొణ్డ - (మహాసముద్రమును) వాసస్థానముగా స్వీకరించెను. తిరై - అలలయొక్క, కుఱుగు - సమూహములుగల, కడల్ - సముద్రమునే, పుడై - ప్రక్కలయందు, శూళ్ - చుట్టబడినట్టి, తెన్ నాడు - దక్షిణదేశమునందు, తిలదమన్న - తిలకమువలెనున్నట్టి, వఱై - పర్వతములయొక్క, కుఱుగు - సమూహమువలెనున్న, మణిమాడమ్ - రత్నమయమైన గృహములుగలదియు నైన, వాట్టాఱ్ ఱాళ్ - తిరువాట్టాఱులో వేంచేసియున్న వానియొక్క, మలర్ - పుష్పమువంటి, అడిమేల్ - శ్రీపాదములయొక్క పైన సమర్పింపబడిన, ఇఱైకుఱుగు - మిక్కిలి పరిమళించుచున్న, ఎణ్ణిళ్ తుళవమ్ - మంచితిరుతులాయి, మెయ్ నిన్ఱు - నాశరీరమునందు, నిలైయుమే - పరిమళించుచున్నది

తా॥ అతిసుందరమైన తిరువాట్టాఱులో వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరుడు నామనస్సులో వేంచేసియున్నాడు దానికి నిదర్శనము, వానితిరువడికమ్మలపరిమళము నాశరీరమంత పరిమళించుచున్నదని.

మెయ్‌న్నిన్ఱ నిలైమైత్ తుళవ మిఱై యేఱుతిరుముడియాఱ్*
కైనిన్ఱ శెఙ్గర్ త్తాఱ్ కరుదుమిడమ్ పొరుదుపునల్*
మైనిన్ఱ వరై పోలుమ్ తిరువురువాట్టాఱ్ ఱాళ్కు*
ఎన్నిన్ఱ శెయ్‌దేనా వెన్నెఞ్జిల్ తిగళ్వదువే. ౮.

ఆ॥ మెయ్‌నిన్ఱు - దివ్యవిగ్రహమంతటనుండి, నిలైమైత్ - పరిమళించుచున్న, తుళవమ్ - తిరుత్తులాయియొక్క, మిఱై - పరిమళము, ఏఱు - వ్యాపించియున్న, తిరుముడియాఱ్ - కిరీటము గలవాడును, కరుదుమిడమ్ - సజ్జీభించిన చోటికివెళ్ళి, పొరుదు - యుద్ధముజేసి, కైనిన్ఱ - (తిరిగివచ్చి) క్రీహస్తమందున్న, శెఙ్గర్ త్తాఱ్ - సుదర్శనముగలవాడును, పునల్ - (సముద్ర) జలమువలెనున్న, మై - కాటుకవలెనున్న, నిన్ఱవరై పోలుమ్ - నిలిచియున్న పర్వతమువలెనున్న, తిరువురువ - తిరుమేనుగలవాడునై, వాట్టాఱ్ ఱాళ్కు - తిరువాట్టాఱందు బవ్వళించినవానికి, ఎన్నిన్ఱ - ఏమియుపకారము, శెయ్‌దేనా - చేసినానని, ఎన్నెఞ్జిల్ - నామనస్సునందు, తిగళ్వదు - ఉజ్జ్వలుడై వేంచేసియుండుట ?

తా॥తిరువాట్టాఱులో విలక్షణుడై వేంచేసియున్న మిక్కిలినులభుడైన సర్వేశ్వరునికి నే నే మియుమనుపకారముజేయకపోయినప్పటికిన్ని నాహృదయమందత్యుజ్జ్వలుడై వేంచేసియున్నాడని.

తిగళ్ గిన్ఱ తిరుమార్‌బిల్ తిరుమఙ్గైతన్నోడుమ్*
తిగళ్వీట్టి తిరుమాలార్ శేర్విడమ్‌తణ్ వాట్టాఱు*

పుగళ్‌ నిన్ఱ పుళ్ళూర్‌ది ప్పోరరక్కర్‌ కులక్కెడుత్తాన్‌*
ఇగళ్‌ వినై యెన్నిఱ్ఱ త్తెప్పొళుదుమ్‌పిరియానే. ౯.

అ॥ తిగళ్‌ నిన్ఱ - ప్రకాశించుచున్న, తిరుమార్‌బిల్‌ - వక్షస్థలమందు (వేంచేసియున్న), తిరుమఙ్గైనాన్మేదుమ్‌ - పెరియపిరాట్టితోగూడ, తిగళ్‌ నిన్ఱ - ప్రకాశించుచున్న, తిరువాలార్‌ - శ్రీయఃపతి, వీర్‌ విడమ్‌ - నిత్యవాసముచేయుచున్న స్థానము, తాన్‌ - చల్లనైన, వాట్టాఱు - తిరువాట్టాఱనెడి దివ్యదేశము, పుగళ్‌ నిన్ఱ - గొప్పకీర్తిగల, పుళ్‌ - గరుత్మంతుడు, ఊర్‌ది - (వానికి) వాహనము, పోర్‌ - యుద్ధమునకువచ్చిన, అరక్కర్‌ - రాక్షసులయొక్క, కులమ్‌ - వంశమును, కెడుత్తాన్‌ - నశింపచేసిన శ్రీయఃపతి, ఎన్‌ నెఞ్జత్తు - నాహృదయమందు, ఇగళ్‌విన్ఱి - ఆసాదరములేక, ఎప్పొళుదుమ్‌ - ఎల్లప్పుడును, పిరియాన్‌ - ఎడబాయకనున్నాడు.

తా॥ శ్రీయఃపతియై, గరుడవాహనుడై, అనురూపహారకుడై, ఇట్టిగొప్పవాడైన సర్వేశ్వరుడు నామనస్సునందెల్లప్పుడును మిక్కిలి వ్యామోహముగలవాడై - వాసముచేయుచున్నాడని.

పిరియాదా నెయ్యెన్ను పిఱప్పట్టు త్తాళ్‌తొఱుక్కోడ్డాన్‌*
అరియాగియిరణియనై యాగత్తొడ్డాన్‌ మన్ను*
పెరియార్‌ క్కాట్చిప్పడక్కాల్‌ పెఱాదప రాక్కెడుమూ ర్తి*
వరివాళ్‌వాయరవణై మేల్‌ వాట్టాళ్‌ నాడాక్కాట్టినానే. ౧౦.

అ॥ పిరియాదు - ఎడబాయక, ఆళ్‌ శెయ్‌ - కైంకర్యముచేయుము, ఎన్ఱు - అనిచెప్పి, పిఱప్పు - జన్మమును, అఱుత్తు - ఛేదించి, ఆళ్‌ మిక్కిలి, ఆళ్‌ కొండ్డాన్‌ - దాస్యపఱచుకొనెను అన్ఱు - అప్పుడు, అరియాగి - నరసింహమై, ఇరణియనై - హిరణ్యానురునియొక్క, ఆగమ్‌ - శరీరమును, కీణ్డాన్‌ - చీల్చినవాడును, వరి - గీతలనున్ను, వాళ్‌ - కాన్తినిన్ని, వాయ్‌ - (అనేక) ముఖములనున్నుగల, ఆరవణైమేల్‌ - తిరువనన్దాళ్వానెడి శయ్యమీద, వాట్టాళ్‌ నాడాన్‌ - తిరువాట్టాఱులో బవ్వళించియుండువాడుసైన సర్వేశ్వరుడు, పెరియార్‌క్కు - గొప్పవారికి, ఆట్పట్టక్కాల్‌ - దానుడైనయెడల, పెఱాద - పొందదగని, పయన్‌ - పురుషార్థమును, పెఱుమాఱు - పొందెడివిధమును, కాట్టినాన్‌ - చూపించెను.

తా॥ మహాపురుషులనుబొందినయెడల ఆశ్రితుల గుణాగుణములనుజూడక ఎంతగొప్పపురుషార్థమునుగూడ వారిచ్చెదరనియెడి అర్థమును తిరువాట్టాఱులో వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరుడు నావిషయమై ప్రకాశింపజేసెనని. ౧౦.

కాట్టి త్తన్‌కైక్కణ్‌గళ్‌ కడుసరగమ్‌పుగళ్‌ త్తి*
వాట్టాళ్‌ నాడన్‌మెరుమానై వళర్‌ప్పుఱూర్‌ చ్చడగోపన్‌*
పాట్టాయతమిళ్‌మాలై యాయిరత్తుళిప్పత్తుమ్‌
కేట్టు*ఆరార్‌ వానవర్‌గళ్‌ శెవిక్కినియ శెఞ్జొల్లే. ౧౧.

అ॥ తన్‌ - తనయొక్క, కైక్కణ్‌ - శబ్దించుచున్న, కణ్‌గళ్‌ - తిరువడికళ్ళను, కాట్టి - చూపించి, కడుసరగమ్‌ - క్రూరసంసారమందు, పుగళ్‌ - ప్రవేశించడమును, ఒళిత్త - పోగొ

ట్టినవాడును, వాట్టాఱు - తిరువాట్టాఱులలో వేంచేసియున్న వాడుసైన, ఎమ్బెరుమానై - సర్వేశ్వరునివిషయమై, వళిమ్ - సమృద్ధమైన, కురుగూర్ - తిరునగరికిస్వామియైన, శడగోపన్ - నమ్మాళ్వార్లు, పాట్టాయ - పాశురరూపములుగాసాదించిన, తమిళ్‌మాలై - ద్రావిడశబ్దసందర్భ రూపములైన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలోపేరిన, శెవిక్కినియ - శ్రోత్రమునకు మధుర మైన, శెమ్‌శొల్ - కాపట్యములేని శ్రీమాకృష్ణుయొక్క, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, వానవర్ - గళ్ -నిత్యసూరులు, కేట్టు - విని, ఆరార్ - (చాలునని) తృప్తిఁజెందరు.(పై పైనయూళపడుదురు).

తా॥ తిరువాట్టాఱులో వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరునివిషయమై నమ్మాళ్వార్లుసాదించిన యీ పదిపాశురములనుగని నిత్యసూరులుగూడ మిక్కిలి యానందమునుబొందుదురని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్

శ్రీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౭ . వ, తిరువాయ్‌మొళి.

ఆవతారిక :—ఈ తిరువాయ్‌మొళిలో, సర్వేశ్వరుఁడు తమను ఈ విగ్రహముతోఁగూడ పరమపదమునకు దీసికొనిపోవలయునని యత్నింప, ఈహేయశరీరము నచ్చటికితీసికొని పోకుండ దని యాళ్వార్లు యాచింపగా నప్పు డాప్రార్థనను సఫలముగాజేసినాడని వానియొక్క అత్యత పారతన్త్ర్యమునుజూచి యాశ్చర్యపడుచున్నారు.

శెఙ్గొఱ్ఱివిగాళుయిర్ కాత్తాట్చెయ్మిన్ తిరుమాలిరుఞ్జోలై *
వఞ్జక్కళ్వ మామాయన్ మాయక్కవియాయ్వన్ద*ఎన్
నెఞ్జుముయిరుముళ్కలన్దు నిన్ఱారఱియావణ్ణమ్*ఎన్
నెఞ్జుముయిరుమవై యుణ్ణు తానేయాగినిఱైన్ద్రానే. ౧.

అ॥ తిరుమాలిరుఞ్జోలై - తిరుమాలిరుఞ్జోలయనెడి దివ్యదేశమందు వేంచేసియుండువాడును, వఞ్జక్కళ్వన్ - వంచనచేత (భక్తులయొక్క సర్వస్వమునున్ను) అపహరించువాడును, మామాయన్ - గొప్పఆశ్చర్యకరమైన గుణములుగలవాడుసైన సర్వేశ్వరుఁడు, మాయక్కవియాయ్ - కృత్రిమవియై, (తిరువాయ్‌మొళిని చెప్పింపవలయునని వ్యాజముచేత), వన్దు - వచ్చి, ఎన్నెఞ్చు శ్శుమ్ - నామనస్సునందును, ఉయిరుశ్శుమ్ - ఆత్మయందును, కలన్దు - కలిసియుండి, నిన్ఱార్ - ప్రక్కలయందున్న శ్రీదేవి మొదలైనవారికిని, అఱియావణ్ణమ్ - తెలియకుండ, ఆసై - ఆ, ఎన్‌నెఞ్చుమ్ఉయిరుమ్ - నామనస్సునున్ను ఆత్మనున్ను, ఉణ్ణు - అనుభవించి, తానేయాగి - తానే నాకభిమానియై, నిఱైన్దాన్ - పూర్ణుఁడయినాడు. శెమ్ - సున్దరమైన (స్వయంప్రయోజనమైన), శొల్ - శబ్దములచేత, కవిగాళ్ - కవిత్వముఁజెప్పదగినవారా! ఉయిర్‌కాత్తు - (మీ) ఆత్మను (వానిచేతులోనగుపడకుండ)రక్షించి,ఆక్కైయిమ్మిన్ - కైఙ్కర్యముజేయుఁడి(కవిత్వముచెప్పఁడు)

తా॥ ఓకవీశ్వరులారా! సర్వేశ్వరుఁడునాచేత తిరువాయ్‌మొళిని బవర్తిఁపఁజేయవలయు నని కపటముచేత నామనస్సులో ప్రవేశించి, ప్రక్కనున్నవారికిఁగూడ నిట్లుచేసినాడని తెలియ

కుండ నన్ను చక్కగాననుభవించి పరిపూర్ణుడయినాడు గాన మీరును వానియొక్క సౌశీల్యాది గుణములయం దనుపడకుండనుండి మంగళాశాసనము చేయుడని. ౧.

తానేయాగినిన్రై నైల్లాపులగుముయిరుమ్‌తానేయాయ్*
తానేయానెన్బానాగి తెన్నైత్తానేతుదిత్తు*ఎనక్కు-
తేనేపాలేకన్న లేయముదే తిరుమాలిరుఞ్జోలై *
కోనేయాగినిన్రొళిన్దా నెన్నైన్ముఱ్ముయిరుణ్డే. ౨.

అ॥ ఎన్నై - నాయొక్క, ఉయిర్ - ఆత్మను, ముఱ్ముయిమ్ - సంపూర్ణముగా, ఉణ్డు-అనుభవించి, తానేయాగి - ప్రధానుడై, నిన్రైన్దు - పరిపూర్ణుడైనవాడును, ఎల్లావులగుమ్ - సకలలోకములకును, ఉయిరుమ్ - ప్రాణులకును, తానేయాయ్ - తానేనిర్వాహకుడయినవాడును, యానెనాచాన్ - నేనుఅనెడిబుద్ధివిషయమైన వస్తువును, తానేయాగి - తానేయయినవాడును (నన్నుపకరణముగాగలవాడును) తన్నై - తనను, తానే - తానే, తుదిత్తు-స్తోత్రముచేసికొనినవాడును, ఎనక్కు - నాకు, తేనే - తేనెవలెనున్ను, పాలే-పాలవలెనున్ను, కన్నలే-కర్కరవలెనున్ను, అముదే - అమృతమువలెనున్ను నిరతిశయభోగ్యుడయిన సర్వేశ్వరుడు, తిరుమాలిరుఞ్జోలై - తిరుమాలిరుఞ్జోలకు, కోనేయాగి - స్వామియై, నిన్రొళిన్దాన్ - వేంచేసియున్నాడు.

తా॥ సర్వేశ్వరుడు నన్నువిషయీకరించిన తరువాతనే సకలలోకాధీశుడై పూర్ణుడై, నాకు నిరతిశయభోగ్యభూతుడై, తిరుమాలిరుఞ్జోలలో కృతకృత్యుడై వేంచేసియున్నాడని. ౨.

ఎన్నైన్ముఱ్ముయిరుణ్డెన్ మాయవాక్కైయిదనుళ్ పుక్కు*
ఎన్నైన్ముఱ్ముయిమ్‌తానేయాయ్ నిన్ర మాయవమ్మాన్ శేర్*
తెన్నన్ తిరుమాలిరుఞ్జోలై త్తిరైక్కై కూప్పిచ్చేర్న్దయాన్*
ఇన్నమ్మెవేనేకొలో ఎన్గొలమ్మాన్ తిరువరుళే. ౩

అ॥ ఎన్నై - నాయొక్క, ఉయిర్ - ఆత్మను, ముఱ్ముయిమ్-ఉణ్డు - సంపూర్ణముగానను భవించి, ఎన్ - నాయొక్క, మాయమ్ - అతిహేయమైన, ఆక్కైయిదనుళ్ - ఈశరీరమందు, పుక్కు - ప్రవేశించి, ఎన్నై - నాకును, ముఱ్ముయిమ్ - నావస్తువులన్నిటికిన్ని, తానే యాయ్ - తానేనిర్వాహకుడై, నిన్ర - ఉన్న, మాయమ్ - ఆశ్చర్యభూతుడైన, అమ్మాన్ - సర్వేశ్వరుడు, శేర్ - వాసముచేయుచున్నదియు, తెన్ - దక్షిణమందున్నదియూ, నన్ - శ్లాఘ్యమైనదియునైన, తిరుమాలిరుఞ్జోలై - తిరుమాలిరుఞ్జోలయసెడిదివ్యదేశమున్న, తిరై - దిక్కును, క్కైకూప్పి - అంజలిచేసి, శేర్న్దయాన్ - (పరమప్రాప్యముగా) పొందినవేను, ఇన్నమ్-వానినివదలి మఱియొక దైవమునను, పోవేనేకొలో - పోయెదనా? అమ్మాన్ - సర్వేశ్వరునియొక్క, తిరువరుళ్ - ఔదార్యము, ఎన్గొల్ - ఏవిధమైయున్నది (ఆవధిలేకుండనున్నది).

తా॥ నాయందును శరీరమందును తక్కినసావస్తువులయందును మిక్కిలివ్యామోహము గలవాడై నాకుసకలవిధకైంకర్యములనిచ్చియు తృప్తిచెందనివాడైయున్న మహోదారుడైన

సర్వేశ్వరుడును, వాడుకలంచేసియున్న తిరుమాలిరుఞ్జోలయనెడి దివ్యదేశమును, ఆదియున్న దిక్కును నాకుపరమప్రాప్యమైయుండగానేను మఱియొకదానిని యాశ్రయించవని. 3.

ఎన్గొలమ్మ్మా తిరువరుళ్‌గ ళులగుముయిరున్నాయ్‌*
నన్గైన్నెడలమ్మ్‌కై విడా ళాలత్తూడేనడన్దుళ్ళిక్కి*
తెన్గొళ్‌తిశైక్కు త్తిలదమాయ్‌నిన్ఱ తిరుమాలిరుఞ్జోలై *
నణ్ణిక్కున్నమ్‌కై విడా నణ్ణావతూరర్‌ నలియవే. ౪.

ఆ॥ ఉలగుమ్ - లోకములకును, ఉయిరుమ్ - ప్రాణులకును, తానేయాయ్ - తానే స్వామియైయుండి, ళాలత్తూడే - భూమియందంతట, నడన్దుళ్ళిక్కి - సంచరించితిరిగి, నణ్ణా - ఆశపడని, ఆతురర్ - ఆనురులు, నలియు - నశించునట్లును, తెన్‌కొళ్ - దక్షిణమనెడిపేరుగల, తిశైక్కు - దిక్కుకు, తిలదమాయ్‌నిన్ఱ - తిలకమువలెనున్న, తిరుమాలిరుఞ్జోలై - తిరుమాలిరుఞ్జోలయనెడి, నణ్ణిక్కున్నమ్ - మనశ్శుద్ధియోగ్యమైనపర్వతమును, కైవిడాన్ -వదలకనున్నాడు. నన్గు - ప్రాపంచమునితలంచి, ఎన్ ఉడలమ్ - నాశరీరమును, కైవిడాన్ - వదలకనున్నాడు. ఆమ్మాన్ - సర్వేశ్వరునియొక్క, తిరువరుళ్‌గళ్ - వ్యామోహము, ఎన్గొల్ - ఏమి నిరవధికమైయున్నది!

తా॥ సకలలోకనాథుడై పరిపూర్ణుడైన సర్వేశ్వరుడు నాయందు మిక్కిలి వ్యామోహముగలవాడై నన్ను పరిగ్రహించుటకై తిరుమాలిరుఞ్జోలను సాధనముగాజేసికొనియచ్చట గొప్ప ప్రీతితోనుంచేసియున్నాడని. ౪.

నణ్ణావతూరర్‌ నలివెయ్‌ద నల్ల వమరర్‌ పొలివెయ్‌ద*
ఎణ్ణాదనగళ్‌ణుమ్ నన్మ్మనివరిన్బమ్‌తలై చ్చిఱప్ప*
పణ్ణార్‌పాడల్‌గవిగళ్ యానాయ్‌త్తన్నై త్తాన్‌పాడి*
ఇన్నా వెన్ను మెన్నమ్మా తిరుమాలిరుఞ్జోలైయానే. ౫.

ఆ॥ నణ్ణా - (తనను) ఆశించని, ఆతురర్ - ఆనురులు, నలివెయ్‌ద - నశించినట్లును, నల్ల - అనుకూలులైన, ఆమరర్ - దేవతలు, పొలివెయ్‌ద - పృద్ధిపొందునట్లును, ఎణ్ణాదనగళ్ - (ఇతరులు) తలంచని (ఉభయవిభూతికంటెనధికమైన) సంపత్తులను, ఎణుమ్ - (సర్వేశ్వరునికీడ గానవలయునని) ఆశించుచున్న, నల్ - భక్తిమంతులైన, మునివర్ - ఋషులు, ఇన్బమ్ తలైచ్చి ఱప్ప - ఆనన్దభరితులగునట్లును, పణ్‌ఆర్ - గానముచేపూర్ణములై, పాడల్ -పాశురరూపములై, ఇన్ - మధురములైన, కవిగళ్ - కవిత్వములను (తిరువాయ్‌మొళులను), యానాయ్ - నన్ను పకరణముగాగలవాడై, తన్నై - తనను, పాన్ - పానే, పాడి - స్తోత్రముజేసి, తిరుమాలిరుఞ్జోలైయాన్ - తిరుమాలిరుఞ్జోలలోనుంచేసియున్న, ఎన్నమ్మాన్ - నాస్వామి, ఇన్నా వెన్నుమ్ - (ఆతిరువాయ్‌మొళులను) గానముజేయును.

తా॥ ప్రతికూలులు విని మండిపోవునట్లును అనుకూలును సన్తోషించునట్లును మధురమైన తిరువాయ్‌మొళిని నాచేతజేయించి దానియందు గొప్పప్రీతిగలవాడైయున్నాడని. ౫.

తిరుమాలిరుఞ్జోలై యానేయాగి చ్చెఱ్ఱుమూవులగుమ్*తక
ఒరుమావయిఱ్ఱినుళ్ళైవై త్తుళ్ళియూళ్తలై యళిక్కుమ్*
తిరుమాలైన్నైయాళుమాల్ శివనుమ్‌పిరమనుమ్‌కాణాదు*
అరుమాలెయ్‌దియడివరవ అరుళై యాన్దవమ్మానే. ౭.

ఆ॥ శివనుమ్ - రుద్రుడును, పిరమనుమ్ - బ్రహ్మయు, కాణాదు - సేవించక, అరుమ్ - (ఇతరులకు) దుర్లభమైన (మిక్కిలియధికమైన), మాల్ - భక్తిని, ఎయ్‌ది - పొందినవారై, అడి - శ్రీపాదములను, పరవ - స్తోత్రముజేయగా, అరుళైయాన్ద - వారివారియభీష్టములనిచ్చిన, అమ్మాన్ - స్వామియు, శెఱ్ఱుమ్ - సమృద్ధమైన, మూవులగుమ్ - మూడులోకములనున్న, తన్ - తనయొక్క, ఒరు - ఆద్వితీయమై, మా - చిన్నదైన, వయిఱ్ఱినుళ్ళై - ఉదరమందు, వైత్తు - ఉంచి, ఊళ్ళియూళ్ - ప్రతికల్పములయందును, తలై - స్వయంప్రయోజనముగా, ఆళిక్కుమ్ - రక్షించువాడుసైన, తిరుమాల్ - లక్ష్మీపతి, తిరుమాలిరుఞ్జోలైయానేయాగి - తిరుమాలిరుఞ్జోలలోవేంచేసియున్నవాడై, ఎన్నై - నన్ను, ఆళుమ్ - పరిపాలించుటయందు, మాల్ - వ్యామోహముగలవాడైయున్నాడు.

తా॥ బ్రహ్మరుద్రాదులు స్తోత్రముజేయుగా వారియభీష్టమును బూరించియు ప్రళయకాలమందు సకలలోకములను తనయుదరమందుంచుకొని రక్షించియు తిరుమాలిరుఞ్జోలయందు వేంచేసియుండి నన్ను మిక్కిలి యాదరించుచున్నాడని. ౮.

అరుళై యాయెన్నమ్మానే యెన్నుమ్‌ముక్కణమ్మానుమ్*
తెరుళ్‌కొళ్ పిరమనమ్మానుమ్ తేవర్‌కోనుమ్‌తేవరుమ్*
ఇరుళ్‌గళ్‌కడియుమ్‌మునివరు మేత్తుమమ్మాన్‌తిరుమలై *
మరుళ్‌గళ్‌కడియుమ్మణిమలై తిరుమాలిరుఞ్జోలై మలైయే. ౮.

ఆ॥ ఎన్నమ్మానే - ఓస్వామీ! అరుళైతా - కృపచేయుము, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పుచున్న, ముక్కణమ్మానుమ్ - త్రిసేశ్వరుడును, తెరుళ్‌కొళ్ - జ్ఞానాధికుడైన, పిరమనమ్మానుమ్ - బ్రహ్మదేవుడును, తేవర్‌కోనుమ్ - దేవేంద్రుడును, తేవరుమ్ - దేవతలును, ఇరుళ్‌గళ్ - అజ్ఞానాన్ధకారమును, కడియుమ్ - (ధర్మశాస్త్రములనుజేసి) పోగొట్టుచున్న, మునివరుమ్ - ఋషులును, ఏత్తుమ్ - స్తోత్రముజేయుచున్న, అమ్మాన్ - స్వామికివాసస్థానమైన, తిరుమలై - తిరుమలయని చెప్పబడుచున్న దియు, మరుళ్‌గళ్ - అవిద్యాదులను, కడియుమ్ - పోగొట్టుచున్న దియు, మణి - శ్లాఘ్యమైనదియైన, మలై - పర్వతము, తిరుమాలిరుఞ్జోలైమలైయే - తిరుమాలిరుఞ్జోలయనెడి పర్వతమే.

తా॥ బ్రహ్మరుద్రేన్ద్రాదులందఱు శ్రీయఃపతియొక్కయనుగ్రహమునుగోరి స్తోత్రముజేయుచున్న సర్వేశ్వరుడు వేంచేసియున్న తిరుమాలిరుఞ్జోలయనెడిదివ్యదేశమే మనకు ప్రాప్యమని.

‡‡ తిరుమాలిరుఞ్జోలై మలై యే తిరుప్పుక్కడలేయెన్‌తలై యే*
తిరుమాల్ వైగున్దమే తణ్‌తిరువేఙ్గడమేయెనదుళలే*

అరుమామాయ లైనదుయిరే మనమేవా ళ్కైకరుమమే*
ఒరుమానొడియుమ్‌పిరియా నెనూన్ శ్రీముదల్వనొరువనే. ౯.

ఆ॥ తిరుమలిరుఞ్జోలై మలైయే - తిరుమలిరుఞ్జోలయనెడు పర్వతమునున్న, తిరుప్పాల్కడలే - క్షీరాబ్ధినిన్న, ఎన్‌తలైయే - (వానితోపాటి) వాశిరన్నునున్న, తిరుమాల్ - శ్రీయఃపతియైనశాను వేంచేసియున్న, వైకున్దమే - పరమపదమునున్న, తణ్ - చల్లనైన, తిరువేఙ్కడమే - వేంకటాచలమునున్న, ఎనదుడలే - (వానితోపాటి) వాశరీరమునున్న, అరు - (త్యజింపబడు) ఆళర్కైమై, మా - గొప్పనైన, మాయత్తు - ప్రకృతితోఁగూడుకొనియున్న, ఎనదుఉయిరే - సాయాత్మనున్న, మనమే - మనస్సునున్న, వాళ్కై - వాళ్కుననున్న, కరుమమే - క్రియలనున్న, ఒరుమానొడియుమ్ - ఒకటినైనదేశమును, పిరియాన్ - ఎడబాయకనున్నాడు. ఎన్నూన్ శ్రీముదల్వన్ - నన్ను బొందుటకై కాలముమొదలగు సకలపదార్థములకుఁ గారణమైనవాఁడు, ఒరువనే - ఉన్నవిధము అత్యాశ్చర్యకరముగానున్నది.

తా॥ తిరుమలిరుఞ్జోల మొదలగు దివ్యదేశములయందుఁజేసిన యభినివేశము నిష్పుడు శాతివయవములయందుఁ జేసి యొకతృణముగూడ నన్ను వదలకయున్నాడు. ఇదియత్యాశ్చర్యకరముగానున్నదని. ౯.

ఊழిముదల్వనొరువనేయెన్ను మొరువనులగెల్లామ్*
ఊழిదోఱుమ్‌తన్ను ళ్ వైత్తు క్కాత్తుక్కెడుత్తుళలుమ్*
ఆழివణ్ణనెన్నమ్మా నన్దణ్ తిరుమాలిరుఞ్జోలై *
వాழిమనమే కైవిడే లుడలుముయిరుమ్మఱివోట్టే. ౯.

ఆ॥ ఊழి - కాలముమొదలగు సకలపదార్థములకును, ముదల్వన్ ఒరువనే - కారణభూతుఁడైనయద్వితీయుఁడు, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పఁబడుచున్న, ఒరువన్ - ఆద్వితీయుఁడును, ఊழిదోఱుమ్ - ప్రతికల్పములయందును, ఉలగెల్లామ్ - లోకములనన్నింటిని, తన్ను ళ్ - తన సఙ్కల్పముచేత, పడైత్తు - సృజించి, కాత్తు - రక్షించి, కెడుత్తు - సంహరించి, ఉழిలుమ్ - తిరుగుచున్న వాఁడును, ఆழివణ్ణన్ - సముద్రమువలె గంభీరస్వభావుఁడును, ఎన్నమ్మాన్ - నాస్వామియైన సర్వేశ్వరునియొక్క, అ - సుందరమై, తణ్ - చల్లనైన, తిరుమలిరుఞ్జోలై - తిరుమలిరుఞ్జోలను, మనమే - ఓమనసా! కైవిడేల్ - విడువకుండ నాశ్రయించుమా. ఉడలుమ్ - శరీరమును, ఉరువుమ్ - ప్రాణాదులును, మఱ్ఱు - వళించునట్లు, ఒట్టు - సంమతించుము, వాழి - నీకుమంగళముగాక.

తా॥ ఓమనసా! మనయొక్క సకలసంపత్తునును గారణమై, జగత్సృష్టి స్థితిసంహారకర్తియైన శ్రీయఃపతికి వాసస్థానమైన తిరుమలిరుఞ్జోలను నీవువదలకుండ నాశ్రయించుమాయని. ౯.

మఱ్ఱిమ్మోట్టుక్కామామాయై తిరుమాలిరుఞ్జోలై మేయ*
సఱ్ఱార్‌కోనేయానేనీయాగి యెన్నైయాళిత్తానే*
పొఱ్ఱామ్బలనుమ్‌పొతియైన్దుమ్ కరుమేన్దిరియప్పెమ్మాబదమ్*
ఇఱ్ఱైవ్వయిరేయ్‌పిరగిరుది మానాఙ్గారమనఙ్గళే. ౧౦.

ఆ॥ తిరుమలిరుఞ్జోలై - తిరుమలిరుఞ్జోలయందు, మేయ - నిత్యవాసము జేయుమున్న వాడును, నఙ్గళ్ - మా, నేసే - మనకు స్వామియు, యాసేవీయాగి - నన్ను రక్షించవలయునని కోరి నాయభిప్రాయమును నీకేకలవాడై, ఎన్నై - నన్ను, ఆళ్‌కొణ్డాన్ - రక్షించినవాడుసైన ఓస్వామీ ! పాఙ్గు - పర్ణిల్లుచున్న, ఐమ్బులత్తుమ్ - శబ్దాదివిషయములనున్న, పాఱ్‌పట్టైయైన్దుమ్ - అయిదుజ్ఞానేన్ద్రియములనున్న, కరుమేన్ద్రియమ్ - కర్మేన్ద్రియములన్న, ఐమ్బూతమ్ - పంచభూతములనున్న, ఇప్పి - ఈసంసారమందు, ఇవ్వుయిరేయ్ - ఈజీవాత్మలోగలిసియున్న, పిరగిరుది - ప్రకృతిని న్న, మాన్ - మహత్తత్వమునున్న, ఆఙ్కారమ్ - అహఙ్కారతత్వమునున్న, మనత్తుళ్ - మనస్సులనున్న, ఉళ్‌మాయై - (ఆయిన) నీయొక్క ఆశ్చర్యకరమైన ప్రకృతి ప్రాకృతములను, మఱ్ఱవొట్టు - నశింపఁజేయుము.

తా॥ నన్ను రక్షించుటకై తిరుమలిరుఞ్జోలచుంను వేంచేసియున్ని ఓస్వామీ ! నాయొక్క శరీరేన్ద్రియవిషయాదులనన్నిటిని నశింపజేసి నన్నురక్షించుచూయుండి. ౧౦.

మానాఙ్కారమనత్తైడ ఐవర్‌వన్ కైయర్ మఞ్జ*
తానాఙ్కారమాయ్‌ప్పుక్కు తానేతానేయానానై *
తేనాఙ్కారప్పొழిల్ కురుగూర్ చ్చడగోపన్ శొల్లాయిరత్తుళ్ *
మానాఙ్కారత్తైవై పత్తుమ్ తిరుమలిరుఞ్జోలైమేలే. ౧౧.

ఆ॥ మానాఙ్కారమనమ్ - మహదహఙ్కారమనన్నులు, కెడ - నశించునట్లును, వన్ కైయర్ - బలిష్ఠులైన, ఐవర్ - పంచేన్ద్రియములు, మఞ్జ - నశించునట్లున, తానఙ్కారమాయ్ - తానేయభిమానియై, పుక్కు - (నాయందు) ప్రవేశించి, తానేతానేయానానై - నానుసు నావస్తువులకును తానేయభిమానియైన సర్వేశ్వరునివిషయమై, తేనాఙ్కారమ్ - తుమ్మెదలయొక్క సన్తోషముగల (తుమ్మెదలుసన్తోషించుమన్న), పాఙ్గిల్ - తోటులుగల, కురుగూర్ - కురుకాపురికి స్వామియైన, కడగోపన్ - నమ్మాళ్వార్లు, శొల్ - పాడించిన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలోఁజేరిన, తిరుమలిరుఞ్జోలైమలై కోళ్ - తిరుమలిరుఞ్జోలమలవిషయమైన, ఇవై పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములును, మానాఙ్కారత్తు - మహదహఙ్కారాదినిరసనార్థమై పాడింపబడినవి.

తా॥ నమ్మాళ్వార్లు తమయొక్క ప్రకృతిసంబంధములు నశించుటకై తిరుమలిరుఞ్జోల విషయమై యీతిరువాయ్‌మొళినిపాడించిరని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.
జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

శ్ర - వ, తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక:— ఈతిరువాయ్‌మొళిలో, నాకు, నీయందద్వేషాదిమహాదోషాద్యాది చరమపర్వకైవల్యము నీవుకలుగజేయుటకుఁ గారణమేమని యాళ్వార్లు సర్వేశ్వరుని యడుగగా, దానికిమియుఁ గారణ మూహెచ్చిన సర్వేశ్వరుఁడుండెను; దానినిజాని నిర్హేతుకముగానన్నుంగీశకించినాడని వానియొక్క కృపాతిశయమందు మున్నై పాడించుచున్నారు.

‡‡ తిరుమాలిరుఞ్జోలై మలై యెన్నేనెన్న*
తిరుమాల్ వ దినెన్నెఞ్జునిలై యప్పగున్దార్**
కురుమామణియున్దుపుగల్ పొన్న త్తెన్బాల్*
తిరుమాల్ శెన్దుశేర్విడమ్ తేర్ తిరుప్పేరే. ౧.

అ॥ తిరుమాలిరుఞ్జోలైమలైయెన్నేనెన్న - తిరుమాలిరుఞ్జోలైమలైయని చెప్పినప్పుడే, తిరుమాల్ - శ్రీయఃపతి, వన్దు - వచ్చి, ఎన్నెఞ్జు - నామనస్సు, నిలైయ - నింపునట్లు, పుగున్దార్ - ప్రవేశించెను. తిరుమాల్ - శ్రీయఃపతి, శెన్దు - వెళ్ళి, శేర్విడమ్ - వానుశేషనసన్నిధానము, కురు - శ్లాఘ్యమై, మా - సుందరమైన, మణి - రత్నములను, ఉన్దు - త్రోయుచున్న, పుగల్ - జలముగల, పొన్న - కావేరియొక్క, తెన్బాల్ - ఉత్తరతీరమందున్న, తేర్ తిరుప్పేర్ - తేర్ తిరుప్పేరనెడిదివ్యదేశము.

తా॥ నేను తిరుమాలిరుఞ్జోలయని చెప్పినప్పుడే సర్వేశ్వరుడు నిగతిశ శుభోగ్యమైన తిరుప్పేరనువదలి నాహృదయమందుఁ బ్రవేశించెనని. ౧.

పేరేయుమ్ పెరుఞ్జీరా నిన్నువన్దు*
పేరేనె న్నెన్నెఞ్చు నిలై యప్పగున్దార్*
కారేఱ్ కడలేఱ్ మలై యేఴులగుణ్డుమ్*
ఆరావయిఱ్ ఱాగై యడఙ్గప్పిడి త్తేనే. ౨.

అ॥ పేరే - తిరుప్పేరయందు, ఉ పెరిగిన్ఱ - నిత్యవాసముచేయుచున్న, పిరాన్ - సర్వేశ్వరుడు, ఇన్ఱన్ద - ఇప్పుడువచ్చి, పేరేనెన్ఱు - ఇఁకనిశ్చానమును వదలననిచెప్పి, ఎన్నెఞ్చు - నానునస్సునందు, నిలైయ - పరిపూర్ణముగా, పుగున్దార్ - ప్రవేశించెను. కారేఱ్ - సప్తమేఘములనున్న, కడలేఱ్ - సప్తసాగరములనున్న, మలైయేఱ్ - సప్తకులాచలములనున్నగల, ఉలగు - లోకములను, ఉణ్బుమ్ - మ్రింగియు, ఆరావయిఱ్ ఱాగై - పూర్ణమునాసియొద్దరమగలవానిని, అడఙ్గ - (వాడునాయందుఁ బ్రవేశించి) పూర్ణుడగునట్లు, పిడిత్తేన్ - ఆశ్రయించియనుభవించితిని. (వానియొక్కకృపకు పూర్ణపాత్రమైతిని).

తా॥ నాను సర్వేశ్వరుడైయుండియు నిదివఱకు నన్నులభించనందున యపూర్ణుడైయుండియిప్పుడు నామనస్సులో ప్రవేశించి పూర్ణుడయినాడని. ౨.

పిడిత్తేఁపిటివికెదుత్తేఁ పిణిశారేఁ*
మడిత్తేఁమనై వాఴ్క్కైయుళ్ నిట్పిదోర్ మాయైయై*
కోడిక్కోపురమూడఙ్గళ్ కూఴ్ తిరుప్పేరాఁ*
అడిచ్చేర్వ్వదెన క్కిదాయినవాఱే. ౩.

అ॥ కొడి - ధ్వజములుగల, కోపురమ్ - గోపురములచేతను, మూడఙ్గళ్ - మేడలచేతను, కూఴ్ - చుట్టబడిన, తిరుప్పేరాన్ - తిరుప్పేరయందు వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరునియొక్క, అడి - శ్రీపాదములను, శేర్వదు - పొందుట, ఎనక్కు - నాకు, ఎళిదాయినవాఱు - సులభమైన

ప్రకారము (అశ్చర్యము). (అదేమనగా), పిడి తైక్ - (నేనువానిని) ఆశ్రయించితిని; పిఱవి - సంసారమును, కెడుత్తైన్ - పోఁగొట్టితిని, పిణి - వ్యాధులను, కాక్క్ - పొందను మఱ్ఱై వాళ్‌క్కైయుళ్ - సంసారమందు, నిఱ్పదు - నిలకనీంకుటకుఁకారణమైన, ఓర్ మూయిరై - గొప్పప్రకృతిని, ముడిత్తైక్ - నివర్తింపఁజేసితిని.

తా॥ నేనాశ్రయించి నాయొక్క సకలదుఃఖములను బోఁగొట్టు కొనునట్లు సర్వేశ్వరుని యొక్క తిరువడికళు నాకత్యన్తసులభమైనదని. ౩.

ఎళిదాయినవాఱె నైక్ కణ్గళ్ కళిప్ప*
కళిదాగియశి ష్యైయనాయ్ క్కళిక్కిన్ఱే*
కిళికావియశోదై గళ్ శూళ్ తిరుప్పేరాన్*
తెళిదాగియ శేణ్ విసుమ్బుతిరువానే. ౪.

ఆ॥ ఎళిదాయినవాఱెన్ఱ - ఇట్లనులభమైనదీ దాయని, ఎన్ కణ్గళ్ - నాకన్నులు, కళిప్ప - సన్తోషించఁగా, కళిదాగియ - సన్తోషముగల, శిష్యైయనాయ్ - మనస్సుగలవాఁడనై, కళిక్కిన్ఱే - ఆసన్దించుచున్నాను. కిళికావియ - చిలకలుసంచరించుచున్న, శోదైగళ్ - తోపులచే, శూళ్ - వ్యాప్తమైన, తిరుప్పేరాన్ - తిరుప్పేరయందు వేంచేసియున్న వాఁడు, తెళిదాగియ - ప్రకాశించుచున్న, శేణ్ విసుమ్బు - ఉత్తమమైనపరమపదమును, తరువానే - ఇచ్చును.

తా॥ నాకు పరమపదమునిచ్చుటకు స్థిరమైయున్న సర్వేశ్వరునియొక్క సౌశీల్యమును జూచి నేనును నాశ్రేతాదులను మిక్కిలి సన్తోషించితిమని. ౪

వానేతరువా నెనక్కాయెన్నో డొట్టి*
ఊనేయ్ కురమ్బై యిదనుళ్ పుగున్దు*ఇన్ను
తానేతడుమాఱ్ఱవినై గళ్ తవిర్ త్తాన్*
తేనేయ్ పొళిల్ తెన్ తిరుప్పేర్ నగరానే. ౫.

ఆ॥ తేనేయ్ - తేనెచేఁబూర్ణమైన, పొళిల్ - తోటులుగల, తెన్ - సుందరమైన, తిరుప్పేర్‌నగరాన్ - తిరుప్పేరయందు వేంచేసియున్న వాఁడు, ఎనక్కు - నాకు, వానేతరువానాయ్ - పరమపదమునివ్వవలయునని సఙ్కల్పించి, ఎన్నోడు - నాతో, ఒట్ట - ప్రతిజ్ఞచేసి, ఊనేయ్ - మాంసమయమైన, కురమ్బై యిదనుళ్ - ఈ శరీరమందు, ఇన్ను - ఇప్పుడు, తానే - స్వయముగానే, పుగున్దు - ప్రవేశించి, తడుమాఱ్ఱ - అల్లాడించుచున్న, వినైగళ్ - పుణ్యపాపములను, తవిర్ త్తాన్ - పోఁగొట్టెను.

తా॥ తిరుప్పేరయందు వేంచేసియున్న వాఁడు "నీకు శ్రీవైకుణ్ఠమిచ్చెదనని" నామాత్రమున ప్రతిజ్ఞచేసి నామిరోధములనుగూడ బోఁగొట్టెనని. ౫.

తిరుప్పేర్ నగరాన్ తిరుమాలిరుఞ్జోలై*
పొరుప్పైయుత్తైగిన్ఱ పిరా నిన్రువన్దు*
ఇరుప్పైనై న్రెన్నెఞ్జునిత్తై యప్పగున్దాన్*
విరుప్పెయ్ దనముదముణ్డుకళి త్తేనే. ౬.

అ॥ తిరుప్పేర్‌నగరాన్ - తిరుప్పేరెయనెడి దివ్యనగరమందు వాసముజేయువాడును, తిరుమాలిరుఞ్జోలై - తిరుమాలిరుఞ్జోలయనెడి, పొరుప్పై - పర్వతమందు, ఉయిరిగిన్ఱ - వాసము జేయువాడునైన, పిరాన్ - సర్వేశ్వరుడు, ఇన్నువన్ద - ఇప్పుడువచ్చి, ఇరుప్పేనెన్ను - (ఇచ్చట) వాసముజేయవనని, (సబ్కల్పించి), ఎన్నెఞ్చు - నామనస్సులో, నిఱైయ - పూర్ణముగా, పుగున్దాన్ - ప్రవేశించెను. తిరుప్పేఱ్ఱై - (వానియొక్క) ప్రీతినిబొంది, అముదమణ్డు - (గుణానుభవమునెడి) అమృతమునుభుజించి, కళిత్తేన్ - సన్తోషించితిని.

తా॥ తిరుప్పేర్, తిరుమాలిరుఞ్జోలమొదల గనేకదివ్యదేశములుండగా వానినివదలి నాయొ దయముందుఁ బ్రవేశించిన సర్వేశ్వరుని సౌశీల్యమునుజూచి మిక్కిలి సన్తోషించుచున్నానని. ౬.

ఉణ్డుకళిత్తే అుమ్మఱైకుఱై *మేలై
త్తొణ్డుగళి తన్నిలొ ళ్ళుమ్శొల్లుప్పెఱ్ఱై *
వణ్డుకళిక్కుమ్ మొయ్ప్పూల్శూళ్ తిరుప్పేరాన్ *
కణ్డుకళిప్ప క్కణ్ణుళ్నిన్ఱగలానే ౭.

అ॥ వణ్డు - తుమ్మెదలు, కళిక్కుమ్ - ఆనన్దించుచున్న, పొయ్ప్పూల్ - తోటలచే, శూళ్ - చుట్టబడిన, తిరుప్పేరాన్ - తిరుప్పేరయందు నివసించువాడు, కణ్డు - (నేను) నేవించి, కళిప్ప - సన్తోషించునట్లు, కణ్ణుళ్నిన్ఱు - నేత్రమందుండి, అగలాన్ - పోకుండునున్నాడు. ఉణ్డు-అనుభవించి, కళిత్తేఱ్ఱు - సన్తోషించినవాకు, ఉమ్బర్ - ఇఁకమీద, ఎన్‌కుఱై - ఏమిఁ జెరపంధవించును ? మేలైత్తొణ్డు - మేలైనదాస్యము, ఉగళిత్తు-అధికమై, అన్ది-అంతమందు, తొళుమ్ - ఆశ్రయింప (చెప్ప) దగిన, శొల్లు-(నమఃఆనెడి) శబ్దమును, పెఱ్ఱేన్-(చెప్పుటకు) లభించితిని

తా॥ సర్వేశ్వరుఁడు వానేత్రమందుండి నేవసాదించగా ననుభవించిన వాకీకమీఁదనే కొఱతయులేదు. నేను కృతార్థుఁడనైతినని. ౭.

కణ్ణుళ్నిన్ఱగలాన్ కరుత్తిన్ఱ్ పెరియన్ *
ఎణ్ణిల్నుణ్పొరు ళ్ళిశైయిఱ్ఱువై తానే**
వణ్ణచ్చున్ణిమాడఙ్గళ్శూళ్ తిరుప్పేరాన్ *
తిణ్ణమెన్ మనత్తు ప్పుగున్దాన్ శెఱ్ఱిన్నిదే. ౮.

అ॥ కణ్ణుళ్నిన్ఱు - నేత్రమందుండి, అగలాన్ - కదలడు. కరుత్తిన్‌కణ్ - (నాకుపరమపద మివ్వవలయునెనెడి) అభిప్రాయమందు, పెరియన్ - గొప్పవాడు, ఎణ్ణిన్ - (స్వయత్నముచే) తలంచినయెడల, నుణ్ పొరుళ్ - అతినూత్నముగా, (అగోచరముగా) నుండును. తానే-స్వయము, ఏళ్ఱిశైయిఱ్ఱువై - నప్తస్వరములయొక్క మాధుర్యమువలె భోగ్యభూతుఁడైయుండును. వణ్ణమ్ - నానావర్ణములగల, నన్మణి - శ్లాఘ్యమైనమణులచే నిర్మింపబడిన, మాడఙ్గళ్ - గృహములచే, శూళ్ - వ్యాప్తమైన, తిరుప్పేరాన్ - తిరుప్పేరయందు వేంచేసియుండువాడు, ఎన్‌మనత్తు - నాహృదయమందు, ఇన్ను - ఇప్పుడు, శెఱ్ఱిన్దు - స్నేహముగలవాఁడై, పుగున్దాన్ - ప్రవేశించెను, తిణ్ణమ్ - నిశ్చయము.

తా॥ తిరుప్పేరయందు వేంచేసియున్న నిరతిశయభోగ్యుడైన శ్రీయఃపతి నాయందు గొప్ప వ్యామోహముగలవాడై నాహృదయమందేయున్నాడు. ౪.

ఇన్నైన్నై పొరుళాక్కి త్తన్నై యెన్నుళ్ వైత్తా*
అన్నైన్నై వుఱవిన్‌పోగ వుణర్ త్తిడా శెయ్‌వా*
కున్నైన్న తిగళ్ మాడఱ్ఱుళ్ శూళ్ తిరుప్పేరా*
ఎన్నైవక్కరుళ్ శెయ్య వుణర్ త్తలుఱ్ఱనే. ౨.

ఆ॥ ఇన్న - ఇప్పుడు, ఎన్నై - నన్ను, పొరుళాక్కి - ఒకపనువుగాజేసి, తన్నై-తనను, ఎన్నుళ్ - నాయందు, వైత్తాన్ - ఉంచెను. అన్న - మునుపు, ఎన్నై - నన్ను, వుఱవిన్‌పోగ-దూరముగాపోవునట్లు (ఉపేక్షించుటపు), వుణర్ త్తదు - సఙ్కల్పించినది, ఎన్ శెయ్వాన్ - ఏమి చేయుటకైయుండును? కున్నైన్న - పర్వతములనిచెప్పదగిన, తిగళ్ - ప్రకాశించుచున్న, మాడఱ్ఱుళ్ - మేడలచే, శూళ్ - వ్యాప్తమైన, తిరుప్పేరాన్ - తిరుప్పేరయందు వేంచేసియుండు వాడు, ఒన్న - ఒకమాట, ఎనక్కు - నాకు, అరుళ్ శెయ్య - కృపజేయ (చెప్ప) వలయునని, ఉణర్ త్తల్ ఉఱ్ఱేన్ - తెలియజేయుటయం దుద్యోగించియున్నాను

తా॥ సర్వేశ్వరుఁడితకాలము నన్ను పేక్షించడమునకును ఇప్పుడు స్వీకరించడమునకును కారణమేమని వానిని యడుగవలయునని యున్నానని. ౯.

ఉఱ్ఱేనుగన్దుపణిశెయ్ దునపాదమ్
పెఱ్ఱేన్*ఈదెయిన్నమ్ వేణ్డువదెన్దాయ్*
కఱ్ఱార్ మఱైవాణర్ గళ్ వాఴ్ తిరుప్పేరాఱ్కు*
అఱ్ఱార్ గడియార్ దమ క్కల్లల్ నిల్లావే. ౧౦.

ఆ॥ ఉఱ్ఱేన్ - (నిన్ను) పొందితిని. ఉగన్దు - సన్తోషించి, పణిశెయ్దు - కైఙ్కర్యముజేసి, ఉనపాదమ్ - నీతిరువడికళ్ళను, పెఱ్ఱేన్ - ఆనుభవింప లభించితిని. ఎన్దాయ్ - ఓ నాప్యామీ! ఇన్నమ్ - ఇఁకమీఁదను, ఈదే - ఇదియే, వేణ్డువదు - కావలసినది. కఱ్ఱార్ - (గురుముఖతః) అధ్యయనము జేసినవారును, మఱైవేదములకు, వాణర్ గళ్-విద్వాంసులుసైన శ్రీవైష్ణవులు, వాఴ్ - నిత్యవాసముజేయుచున్న, తిరుప్పేరాఱ్కు - తిరుప్పేరయందు వేంచేసియున్న వానికి, అఱ్ఱార్ - అనన్యశేషులైన, అడియార్ తమక్కు - భాగవతులకు, అల్లల్ - దుఃఖము, నిల్లా - నిలువదు (నశించును).

తా॥ (ఆళ్వార్లడిగినదానికి ప్రత్యుత్తరము చెప్పలేక మీకేమికావలయునని సర్వేశ్వరుఁడడుగగా) ప్రీతిపూర్వకముగా నీతిరువడికళ్ళయందు కైఙ్కర్యమునులభించితిని, ఇదియే నాకు స్థిరముగా నుండవలయునని. ౧౦.

‡‡ నిల్లావల్లల్ నీళ్వయల్ శూళ్ తిరుప్పేర్ మేల్*
నల్లార్ పలర్ వాఴ్ కురుగూర్ చ్చడగోపన్*
శొల్లార్ తమి ళ్ వాయిరత్తుళ్ళివై పత్తుమ్
వల్లార్*తొణ్డరాళ్వీదు శూళ్ పాఱ్ విత్తుమ్మే. ౧౧.

అ॥ నల్లార్ - విలక్షణులైన, పలర్ - అనేకులు, వాళ్‌ త్తి - నిత్యవాసముచేయుచున్న, కురుగూర్ - కురుకాపురికిస్వామియైన, కడగోవిన్ - నమ్మాళ్వార్లయొక్క, శొల్‌ ఆర్ - శ్రీసూక్తులచేబూర్ణమైన, తమిళ్‌ - ద్రావిడరూపమైన, ఆయిరత్తుళ్ - పెయ్యిపాశురములలోఁ జేరిన, సీళ్ - గొప్ప, వయల్ - పొలములచే, శూళ్‌ - చుట్టఁబడిన, తిరుప్పేర్ మేల్ -తిరుప్పేర విషయమైన, ఇవైపత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, వల్లార్ - అధ్యయించిన, తొండర్ - భక్తులకు, అల్లల్ - దుఃఖము, నిల్లా - నిలువదు (వారు), ఆళ్వదు - పరిపాలింపఁదగినది, శూళ్‌ - వ్యాప్తమై (అపరిచ్ఛిన్నమై), పాళ్ - తేఁమాయుమైన, విసుమ్బు - పరమపదము.

తా॥ తిరుప్పేరవిషయమై నమ్మాళ్వార్లుపాడించిన యీపదిపాశురముల పఠియించువారు సంపారమునుపదలి పరమపదమును బొందుదురని. ౧౧.

ఆళ్వార్‌తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౯ - వ, తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక:—ఈతిరువాయ్‌మొళిలో, సర్వేశ్వరుఁడర్చిరాదిమార్గమునొందలఁతో వైభవము లను ప్రకాశింప, వానిని యనుభవించి యుజ్జీవదేశమునఁ బాడించుమన్నారు

‡‡ శూళ్‌ విసుమ్బుణిముగిల్ తూరియమ్బుగళ్‌కిన*
ఆళ్‌ కడలైత్తిరై కైయెడుత్తాడిన*
ఏళ్ పొళిలుమ్ వళమేన్దియవెన్నప్ప*
వాళ్‌ పుగళ్‌ నారణన్ తమరైక్కణ్డుగన్దే. ౧.

అ॥ ఎన్నప్పన్ - నాకు సకలవిధబంధువై, వాళ్‌ పుగళ్ - ఆనన్దకరమైన కల్యాణగుణములుగలవాఁడైన, నారణన్ - శ్రీమన్నారాయణునియొక్క, తమరై - భక్తులను, కణ్డు-చూచి, ఉగన్దు - సన్తోషించి, శూళ్‌ - అంతట వ్యాప్తమైన, విసుమ్బు - ఆకాశమందు, అణి - అల కొఱిముగానున్న, ముగిల్ - మేఘములు, తూరియమ్ ముళక్కిన - తూర్య ధ్వోషములను జేసినవి. ఆళ్‌ కడల్ - అగాధమైన సముద్రములు, ఆళైత్తిరై - కొట్టుచున్న అలలనెడి, కైయెడుత్తు - చేతులనెత్తి, ఆడిన - నర్తనముజేసినవి. ఏళ్ పొళిలుమ్ - సప్తద్వీపములును, వళమ్ - ఉపహారములను, ఏన్దియ - ధరించినవి.

తా॥ మొత్తమునకుపెళ్ళుచున్న శ్రీవైష్ణవులను జూచి సన్తోషముచే మేఘములు గర్జించినవి. సముద్రములయందలలుశేచినవి. భూమి తనయందున్న మంచివస్తువులను వారికి సమర్పించినవని. ౧.

నారణన్ తమరైక్కణ్డుగన్దు నన్నీర్ముగిల్*
పూరణపొత్కుడమ్ పూరిత్తుయర్విణ్ణిల్*
నీరణికడల్‌గళ్ నిన్ఱార్ త్తనకెదువరై
తోరణమ్‌నిరైత్తెఙ్గుమ్ తొళుదవరుళరే.

అ॥ కారణన్ తమరై - భగవద్భక్తులను, కణ్డు - చూచి, ఉగన్డు - సన్తోషించి, నల్ పీర్ మునిగళ్ - మంచిజలముగల మేఘములు, ఉయర్ - ఉన్నతమైన, విణ్ణిల్ - ఆకాశమందు, పూరణమ్ పొఱ్కుడమ్ - స్వర్ణమయమైన పూర్ణకుంభములుగా, పూరిత్తు - పూరించియుంచ బడినవి. నీరణి - జలముచేనిండియున్న, కడల్ గళ్ - సముద్రములు, నిన్ఱు - స్థిరముగానుండి, ఆర్త్తన - ఘోషించినవి. ఉలగు - లోకమందున్నవారు, కెడువై - గొప్ప పర్వతములవలె నున్న, తోరణమ్ - తోరణములను, నిరైత్తు - (కట్టి) నిండించి, తొళుదనర్ - ఆశ్రయించిరి.

తా॥ మోక్షమునకుపోవుచున్న భాగవతులను జూచి మేఘములు సన్తోషించి పూర్ణకుంభముల వలెవారియెను. సముద్రములు ఘోషించెను. లోకులు సుందరముగా తోరణములుకట్టి వారిని సేవించిరిరని. ౭.

తొళుదనరుళగర్ గళ్ తూబనన్మలర్ మళై
పాళివనర్ పూమియత్తళ్ళవర్ తమర్ మున్నే
ఎళుదినెన్ఱి రుమరుళ్శెయ్ తనర్ మునివర్ గళ్
వళైయిడువై గున్దర్ క్కెన్ఱువన్దిరే. ౮.

అ॥ అన్ఱు - త్రివిక్రమావతారకాలమందు, పూమియత్తళ్ళవన్ - భూమినికొలిచినవానికి, తమర్ - భక్తులైనవారియొక్క, మున్నే - ఎదుట, కూబమ్ - ధూపములతోగూడి, నల్ మలర్ మళై - మంచిపుష్పవర్షమును, పాళివనర్ - కురుపించినవారై, ఉలగర్ గళ్ - ఆయాలోకముల యందున్న వారు, తొళుదనర్ - ఆశ్రయించిరి. మునివర్ గళ్ - మూడవ్రతములుగలవారు, ఎదిరే వన్దు - ఎదుటవచ్చి, వైగున్దర్ క్కు - శ్రీవైకుంఠమునకుపోవువానికి వళి - మార్గము, ఇదుఎన్ఱు - ఇదియని (చెప్పి), ఎళుమిన్ ఎన్ఱు - లేవండియుండిరని, ఇరుపుఱత్తు - రెండుప్రక్కలయందును, ఇరైత్తనర్ - చెప్పిరి.

తా॥ ఊర్ధ్వలోకములయందున్నవారు పరమపదమునకుపోవువానికి ధూపములమర్పించి పుష్పవృష్టికురిపించి "మోక్షమునకుపొగ్గండి, ఇట్లు వేంచేయుడులయమ్" అని చెప్పిరని. ౯.

ఎదిరెదిరి రైయవిరియిప్పిడమ్వగు త్తనర్
కదిరవరవరవర్ కి నిరై కాట్టినర్
అదిర్ కురల్ మురళ్శెయ్ త్తొళై కడల్ ముళ్ళొక్క త్తు
మదువిరిత్తుళాయ్ముడి మాధవత్తమర్ క్కే. ౯.

అ॥ మదువిరి - తేనెప్రవహించుచున్న, తుళాయ్ - తిరుత్తుళాయిని, ముడి - కిరీటముం దుగల, మాధవన్ - శ్రీఱుపతియొక్క, తమర్ క్కు - భక్తులకు, ఇరైయవర్ - దేవతలు, ఎదిరెదిర్ - ముందుముందు, ఇరుప్పిడమ్ - వాసయోగ్యమైనస్థానములిమ్మని, వగుత్తనర్ - ఏర్పఱుచిరి. కదిరవర్ - తేజస్సుగల, అవరవర్ - ఆయాదేవతలు, కై - చేతులను, నిరై - వఱుసగా, కాట్టినర్ - చూపించిరి. అదిర్ - ఘోషించుచున్న, మురళ్శెయ్ - శోభిఞ్చద్యనులలియొక్క, కురల్ - శబ్దములు, ఆరైకడల్ - అలలలోట్టుపోవుచున్న మేఘప్రవాహమొక్క, ముళ్ళొక్కత్తు - శబ్దముతోసమానముగానుండినవి.

తా॥ దేవతలు వీరికి విశ్వాసపాత్రులుగా మూర్ధమందచ్చటచ్చట స్థానములేర్పఱుచుకొని, వీరికి దురుగుండవచ్చి ఇట్లు వేంచేయువలయును ఇట్లువేంచేయవలయునని మూర్ధముచూపించిరని ౪.

మూదవఱ్ఱమరెన్ఱు వానిఱ్ఱివానవర్*
పోదుమినెమదిడమ్ పుగుగెనుగవెన్ఱలుమ్*
కీదఱ్ఱుళ్ పాడినర్ కిన్నరర్ కెరుడర్గళ్*
వేదనల్వాయువర్ వేల్వియుళ్ మదుత్తే. ౫.

ఆ॥ వానఱిల్ - మూర్ధమందున్న, వానవర్ - దేవతలు, మూదవఱ్ తమర్ ఎన్ఱ - వీరుభగవదృష్టులని యూహించి, పోదుమిగ్ - (మాస్థానమునకు) వేంచేయుడి, ఎమదిడమ్ పుగుదుగ - మాయధికారములనుస్వీకరించుడి, ఎన్ఱలుమ్ - అని ప్రార్థించునట్లుండు, వేదనల్ వాయువర్ - వేదోచ్చారణముచే విలక్షణమైన ముఖముగలవారు, వేల్వి - యాగఫలమును, ఉళ్ - వీరియందు, మదుత్తు - సమర్పించి, కిన్నరర్ - కిన్నరులును, కెరుడర్గళ్ - గరుడలోకమందున్నవారును, కీదఱ్ఱుళ్ పాడినర్ - సఙ్గీతములుపాడిరి.

తా॥ మూస్థానమునకుఁ వేంచేసి మమ్మల సనుగ్రహించుమని దేవతలు ప్రార్థించిరి. కొందఱు తమతమయధికారములను వారితితవడికళ్ళయందు సమర్పించిరి. కిన్న రాదులు గానముచేసిరని. ౫.

వేల్వియుళ్ మదు త్తలుమ్ విరైకమఴ్ సణియుమ్మైగళ్*
కాళఱ్ఱుళ్ వలమ్బురి కలన్ఱిమిళ్ తిరళ్*
అణిళ్ఱళ్ వానగ మూర్ధియా లమరెన్ఱు*
వాళిణ్ కణ్ మడన్దైయర్ వాఴ్ త్తినర్ మగిఴ్ న్దే. ౬.

ఆ॥ వేల్వియుళ్ మదుత్తలుమ్ - కర్మఫలమును వీరివద్దసమర్పించుచుండగా, విరైకమఴ్ - పరిమళముకొట్టుచున్న, సణుమ్‌పుగై - మించిధూపములను (సమర్పించి), ఎఱ్ఱు కలన్ఱ - అంతటవ్యాపించునట్లు, కాళఱ్ఱుళ్ - కాళఱ్ఱములనున్ను, వలమ్బురి - దక్షిణావర్తశఙ్ఖములనున్ను, ఇరైత్తనర్ - ధ్వనింపఁజేసిరి. వాళ్ - తేఱన్నుగల, ఒణ్ - నుందిరమైన, కణ్ - నేత్రములుగల, మడన్దైయర్ - స్త్రీలు, ఆర్ధియా - చక్రధరునికి, తమర్ - భక్తులైనమీరు, వానగమ్ - స్వర్గమును, ఆణిళ్ఱళ్ - పరిపాలించుడి, ఎన్ఱ - అని, మగిఴ్ న్ద - సన్తోషించి, వాఴ్ త్తినర్ - ఆశీర్వాదముచేసిరి.

తా॥ దేవకాన్త్రీలు వీరినిజూచి సత్కరించి యీస్వర్గమును మీరు పరిపాలించుడియని యాశీర్వాదము చేసిరని. ౬.

మడన్దైయర్ వాఴ్ త్తలుమ్ మదువదరుమ్‌వకుక్కుమ్*
తొడర్ న్దెఱిమ్ తోత్తిరమ్‌ళ్ళినర్*తొడుకడల్
కిడన్ద వెక్కిరవ కిరరొళిమ్మేనిముడి*
కుడన్దై యెమ్కోవలర్ కుడియడియార్కెమ్. ౭.

ఆ॥ తొడుకడల్ - అనాదియైన సముద్రమందు, కిడన్ద - పవ్వళించిన, ఎమ్‌కోవల - మన రాజశ్రేష్ఠుడు, కిరరొళి - గోపకాన్తులుగల, మణిముడి - రత్నకిరీటముగలవాడును, కుడన్దై -

తిరుక్కుడ్డత్తుందు వన్వళించినవాఁడుసైన, ఎమ్‌పోవలఁ - మన్నశ్శ్రుతినికి, కుడియుడియార్‌క్కు - కులక్రమముగా దానులైనవారికి, - ముడ్డైయుర్ - శ్రీలు, వాళ్‌త్తిత్తుమ్ - ఆశీర్వాదముజేసు చుండఁగా, మురుదియుమ్ - మురత్తులుఁత, పళుక్కుమ్ - వసువులును, ఎళ్ళుమ్ తొడర్‌న్దు - కొంచెము చెమక ననుసరించిచెల్లి, తోత్తిరమ్‌పాడ్‌ల్లివళ్ - స్తోత్రముజేసిరి.

శా॥ శ్రీకుపైకుణ్ఠమునకు వెళ్ళుచున్న శ్రీవైష్ణవులను మురత్తులుఁత వసువులును స్తోత్రము జేసిరని. ౭.

కుడియడియారివర్ కోవిన్దన్న నక్కిన్ఱ*
ముడియుడై వానవర్ ముయై ముయై యెదిర్‌కొళ్ళ*
కొడియుఁణి నెడుమదిల్ కోపురమ్‌కుఱుగినర్*
వడివుడై మాదవఁ వైకున్దమ్‌పుగవే. ౮.

ఆ॥ ఇవర్ - వీరు, కోవిన్దఁతనక్కు - శ్రీకృష్ణునికి, కుడియుడియార్ - కులక్రమముగా దానులని, ముడియుడై - కీరీటములుగల, వానవర్ - నిత్యసూరులు, ముయైముయై - క్రమక్రమముగా, ఎదిర్‌కొళ్ళ - అభిముఖముగావచ్చుటకొఱకు, వడివుడై - సౌందర్యముగల, మాదవఁ - శ్రీయఃపతియైనట్టి, వైకున్దమ్ - శ్రీవైకుణ్ఠమును, పుగ - ప్రవేశించుటకై, కొడియుఁణి - ధ్వజములు చేసలంకరింపఁబడిన, నెడుమదిల్ - గొప్పప్రాకారములగల, కోపురమ్ - గోపురద్వారమును, కుఱుగినర్ - సమీపించిరి.

శా॥ ప్రకృతిమండలమునుదాటినతరువాత నిత్యసూరులు వీరిని చరమపదమునకు దీసికొని పోవుటకై శ్రీవైకుణ్ఠముయొక్క గోపురద్వారమందు వచ్చిచేరిరని. ౯.

వైకున్దమ్‌పుగుదలుమ్ వాళిలిన్వానవర్*
వైకున్ద్‌ర్‌తమరెమ రెమదిడమ్‌పుగు దెన్ఱు*
వైకుణ్ఠత్తమరరుమ్ మునివరుమ్‌వియన్దనర్*
వైకున్దమ్‌పుగువదు మణ్ణవర్ విదియే. ౧౦.

ఆ॥ వైకున్దమ్‌పుగుదలుమ్ - శ్రీవైకుణ్ఠమునుప్రవేశించినప్పుడు, వాళిలిన్ - ద్వారమందున్న, వానవర్ - నిత్యసూరులు, వైకున్ద్‌ర్‌తమర్ - శ్రీవైకుణ్ఠనాథునిభక్తులు, ఎమర్ - మాకుదైవ్యులు, ఎమదిడమ్ - మాస్థానమును, పుగుదు - ప్రవేశించుమని, ఎన్ఱు - అని (చెప్పిరి). వైకుణ్ఠత్తు - శ్రీవైకుణ్ఠమందున్న, అమరరుమ్ - వైఖర్యపరులును, మునివరుమ్ - గుణానుభవపరులును, వైకున్దమ్‌పుగువదు - శ్రీవైకుణ్ఠమునుప్రవేశించుటకు, మణ్ణవర్ - భూలోకమందున్న వారి, విదియే - భాగ్యము (గలిగినది) కదాచిత్తని, వియన్దనర్ - సన్తోషించిరి.

శా॥ శ్రీవైకుణ్ఠమందలి గోపురద్వారమందున్న వారు మిక్కిలి సత్కరించిరి. వైఖర్యపరులైన నిత్యసూరులును, భగవద్గుణానుభవపరులైనవారును భూలోకమందుండి యిప్పటి కావఁడేమనకు వీరింతభాగ్యముగలవారోయని యాశ్చర్యపడిరని. ౧౦.

విదివగై పుగున్దనరెన్ఱు నల్వేదియర్*
పదియినిల్ పాఙ్గినిల్ పాడఱ్ఱోఙ్గుచినర్*

నిధియునటుల్ణుమమ్ నిత్తైకుడనిళక్కుమమ్*
మదిముగమశ్నయ రేన్దినర్ వన్దే. ౧౦.

అ॥ విధివశై - (మన) భాగ్యముచేత, పుగున్దనర్ - ప్రవేశించిరి, ఎన్ద - అని, నల్ - విధియార్ - విలక్షణులై వేదమందుప్రతిపాదింపబడిన నిత్యసూరులు, పదియిలిల్ - స్వస్థానమందు, పాఙ్గిలిల్ - ఉపచారపూర్వకముగా, పాదత్తిల్ - తిరువడికళను, కళ్ళువినర్ - పోషించిరి. నిధియుమ్ - నిధివలెనున్న తిరువడికళనున్ను, నల్ - కుణముమ్ - మంచిక్రీమూర్ణమునున్ను, నిత్తై కుడమ్ - పూర్ణకుంభమునున్ను, విళక్కుమమ్ - దీపమునున్ను, మదిముగమ్ - చన్ద్రనిసంటిముఖ మునుగల, మడన్దైయర్ - స్త్రీలు, వన్ద - ఎదురుగావచ్చి, ఏన్దినర్ - ధరించిరి.

తా॥ మనభాగ్యముచేత వీరిచ్చట వచ్చిరికదాయని నిత్యసూరులు తమ సింహాసనమందు వేంచేయించుటకేసి వారి పీఠపాదములనుకడిగిరి. స్త్రీలు మంగళార్థముగా పూర్ణకుంభాదులను దీసి కొని యెదురుగా వచ్చిరని. ౧౦.

వన్దవరెదిర్ కొళ్ళ మూనుణిమణ్డబత్తు*
అన్దమిల్ పేరిన్బ త్తడియరోడిరున్దవై*
కొన్దలర్ పొళిల్ కురుగూర్ చ్చడగోపన్*శొల్
కేట్టరిశైయిర త్తిశై వల్లార్ మునివరే. ౧౧.

అ॥ అవర్ - ఆక్రియాపతి, వన్ద - వచ్చి, ఎతిర్ కొళ్ళ - ఎదురుకొండ వేంచేయుగా, మూనుణిమణ్డబత్తు - తిరుమామణి మంటపమందు, అన్దమిల్ - అవధిలేని, పేరిన్బత్తు - మహాపద్దము గల, అడియార్కు - భక్తులైనవనిత్యసూరులలోఁగూడ, ఇరున్దవై - ఉన్నవిధమును, కొన్ద - పుష్పలగొత్తులు, అలర్ - వికసించుచున్న, పొళిల్ - తోటలుగల, కురుగూర్ - కురుకాపురికి స్వామియైన, శడగోపన్ - నమ్మాళ్వార్లు, శొల్ - పాడినచిన, శన్దత్ - వేదస్వరూపములైన, ఆయిరత్తు - పెయ్యిపాశురములలో, ఇవై - ఈపదిపాశురములను, వల్లార్ - అభ్యసించువారు, మునివరే - భగవద్గోణుల ననుభవింతురు

తా॥ శ్రీవైకుణ్ఠమందలి తిరుమామణిమంటపమందు నిత్యసూరులతోఁగూడ బ్రహ్మాదన్దము ననుభవించుచున్న విధమును ప్రతిపాదించుచున్న నమ్మాళ్వార్లుపాదించిన యీ పదిపాశురముల సభ్యసించువారు శ్రీవైకుణ్ఠమునకు వెళ్ళి భగవద్గుణానుభవము చేయుదురని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్

తాయార్ తిరువడిగళే శరణమ్

౧౦ - వ, తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక :—తాం తిరువాయ్‌మొళిలో, తామిదివరలో ననుభవించిన యనుభవమంతయును మానపానుభవమగుటచేత నాకైభవములను ప్రత్యక్షముగాననుభవించిదవలయునని యూహించి, సర్వేశ్వరుని యొక్కగుణముగూడ విడిచియుండలేక మిక్కిలియార్తులైన యాళ్వార్లకు సర్వేశ్వరుడం వచ్చి పేపపాదించి వారితో సంశ్లేషించి వారియొక్క సకలదుఃఖములనుబోగొట్టి వారుమనోరథించినప్రకారము వారికి పరమపదమునిచ్చి నిరతిశయానందము ననుభవింపజేసెనని ప్రతిపాదించు మహాత్మారు.

మునియేనాన్మగనే ముక్కణ్ణప్పా*ఎన్పొల్లా
క్కనివాయ్ త్తామరై క్కణ్కరుమాణిక్కమేయెంగళ్వా*
తనియేనారుయిరే యెన్తనై మిన్నై యూయ్వగ్దిట్టు*
ఇనినా పోగలొట్టే నొట్టుమాయమ్మెయ్యేలెన్నైనవే. ౧.

అ॥ మునియే - (పపృచ్ఛయరహితులైన) సఙ్కల్పముగలవాడా! నాముగనే - చతుర్ముఖునికర్తవ్యమిదియనవాడా! ముక్కణ్ - మూడునేత్రములుగల, అప్పా - ఉచ్చారకుడైన రుద్రునికర్తవ్యమిదియనవాడా! కని-చిందువలెనిస్నిగ్ధమైనే, వాయ్ - అధరమునున్న, తామరై - పద్మమువంటి, కణ్ - నేత్రములనున్నగల, ఎమ్‌పొల్లాక్కరుమాణిక్కమే - భేదములేని (అనుభవించని) నీలమాణిక్యమువలె నాకునేపపాదించిన తిరుమేనుగలవాడా! ఎమ్‌కళ్వా - పన్నగహరించిన (వశీకరించుకొనిన) వాడా! తనియేన్ - ఒంటరియైనవాకు, ఆరుయిరే - సంపూర్ణప్రాణధూతుడా! ఎన్‌తనై మిన్నై యాయ్ - నాశిరస్సుకంటె వధికముగా (సంపూర్ణముగా), వగ్దిట్టు - వచ్చి, ఇని-ఇంక (అనుభవింపించిన) మీదట, నాన్ - నేను, పోగలొట్టేన్ - నీవ్యతి. ఎన్నైన - నన్ను, ఒన్నుమ్ - ఏవిధముగాను, మాయమ్ మెయ్యేల్ - వంచనచేయకలదు.

తా॥ బ్రహ్మేదులకంతర్యామియైయుండి సకలజగత్సృష్ట్యధికారికుడనై, పాపపుణ్యధూతుడనై, నిరతిశయ సౌందర్యముగల దివ్యావయవములతో నాకునేపపాదించి వశ్యాభిలషించిన శ్రీయఃపతీ! వేఁడకయిన్నపదలను. నన్ను సంసారమందు పడత్రోయకలదు మహాత్మని. ౧.

మాయమ్ మెయ్యేలెన్నై యుయ్ తిరుమార్వత్తుమాలై నళ్ళ*
వాశమ్ మెయ్‌పూఙ్కుళలాళ్ తిరువాణై నిన్నాణై కణ్డాయ్*
నేశమ్ మెయ్‌దున్నెన్నై యుయిర్వేఱ్ఱి యొన్ఱాగవే*
కూశమ్ మెయ్యాదుమోర్ద్దా యొన్నైక్కూవిక్కొళ్వాయ్‌వగ్దిద్దే. ౨.

అ॥ ఎన్నై - నన్ను, మాయమ్‌శెయ్యేల్ - వంచనచేయవలదు. ఉన్ - నీకు, తిరు - సంపత్తై, తూర్వత్తు - పట్టుస్థలమందు, మాలై - మాలికవలె నలకొక్కారమై, నడై - పొగడదగినదై, వాశమ్‌శెయ్ - (నీతియమేతను) పరిమళింపఁజేయుచున్న, పూ - సుందరమైన, కుళలాళ్ - కొప్పుగలదైన, తిరు - శ్రీదేవితో, ఆనై - ఒట్టు, నిన్‌ఆనై - నీకు ఒట్టు, కణ్డాయ్ - (నేనొట్టు పెట్టి నిర్బంధించినప్పుడు నీవెట్లుసెల్వైదవో) చూచుము. నేశమ్‌శెయ్దు - స్నేహముజేసి, ఉశ్నోడు - నీతో, ఎన్నై - నన్ను, ఉయిర్‌వేఱ్ఱిన్ఱి - ప్రాణము భేదములేకుండునట్లు, ఒన్నాగవే - ఒకటిగానే, తూశమ్‌శెయ్యాదు - సతోక్కించక, కొణ్డాయ్ - అఙ్గీకరించితివి. వన్దు - వచ్చి, ఎన్నై - నన్ను, తూవికొళ్‌ళాయ్ - పిలుచుకొనుము. ఆన్దో - అయ్యో!

తా॥ ఓశ్రీయఃపతీ! నన్ను సంసారముందుంచితివంటె నీతోడను శ్రీదేవితోడను ఒట్టు. నాయందు మిక్కిలి యభినివేశముగలవాడవై యిన్నిరోజులలో నన్నంగీకరించితివి. ఇఁకమీఁదగూడ విడువకుండ స్వీకరింపుమాయని. ౩.

కూవికొళ్‌ళాయ్‌వన్దన్దో వెణ్‌పొల్లాశ్‌కరుమాణిక్కమే*
ఆవికోశ్‌పత్తుక్కొమ్బు నిన్నలాలఱిగిన్ఱి లేన్‌ఆ*
మేవిత్తొమ్‌పిరమశివ నిన్దిరనాదిక్కొల్లామ్*
నావిక్కమలముదఱ్‌ఱిశ్దే యుమ్బరన్దదువే. ౩.

అ॥ ఎన్ - నాకు (భోగ్యభూతుఁడవై), పొల్లా - ఛిద్రములేని, కరుమాణిక్కమే - నీల మాణిక్యమువంటి తిరుమేనుగలవాఁడా! మేవి - అభినివేశముతో, తొమ్‌ము - ఆశ్రయించు చున్న, పిరమన్ - బ్రహ్మ, శివన్ - రుద్రుఁడు, ఇన్దిరన్ - ఇంద్రుఁడు, ఆదిక్కొల్లామ్ - వీరు మొదలైనవారందఱికిని, ముదల్ - కారణభూతమైన, నావిక్కమలమ్ - తిరునాభికమలమునకు, శ్రీశ్దే - మూలభూతుఁడా! ఉమ్బర్ - మేలైన నిత్యసూరులకును, ఆర్దదువే - నిర్వాహకుఁడా! అవిక్కు - నాయాత్మకు, ఓర్ - ఒక, పత్తుక్కొమ్బు - ఆవలంబమునూ, నిన్నలాల్ - నిమ్నతప్ప, నాన్ - నేను, ఆతిగిన్ఱిలేన్ - ఎఱుఁగలేను. (గాన) వన్దు - వచ్చి, కూవికొళ్‌ళాయ్ - పిలుచుకొనుమా. ఆన్దో - అయ్యో!

తా॥ బ్రహ్మరుద్రాదులకును నిత్యసూరులకును నిర్వాహకుఁడవైన ఓశ్రీయఃపతీ! నిమ్నతప్ప నాకు వేఱవలంబము లేదుగాన నన్నంగీకరించుమాయని. ౩.

ఉమ్బరన్దణ్‌ణాడిశ్దో వదనుళ్ మిశై నీయేయో*
అమ్బరనలోశ్‌ది యవదనుళ్ పిరమనరన్ నీ*

ఉమ్బరుమ్‌యాదవరుమ్ పడైత్త మునివనవన్‌నీ*
ఎమ్బరమ్‌శొదిక్కలుఱ్ఱైన్నై పోరవిట్టాయే. ౪.

ఆ॥ ఉమ్బుఱ్ - మహాదాదులకంటె మేరై, ఆమ్ - (సృష్టిశక్తిచే) నుండదగ్గై, తఱ్ - చల్లనైన (విచిత్రశక్తిగలదైన), పాడ్కళాయో - మూలప్రకృతికి నిర్వాహకుడా! అదనుళ్ - ఆ మూలప్రకృతిలోనున్న, నిఱై - విలక్షణమైన జీవాత్మలకు, నీయే - నీవే నిర్వాహకుడవైనవాడవు. ఆమ్బరమ్ - ఆకాశమునకును, నల్ - విలక్షణమైన, కోది - అగ్నికిని (తతిమత్తత్వములకును) అదనుళ్ - ఆ పంచభూతమయమైన బ్రహ్మాండములోనున్న, పిరమన్ అరన్ - బ్రహ్మారుద్రులకును, నీ - నీవే నిర్వాహకుడవు. ఉమ్బరుమ్ - మేరైన దేవతలనున్న, యాదవరుమ్ - తక్కిన మనుష్యాదులనున్న, పడైత్త - సృజించిన, మునివనవన్ - సఙ్కల్పమాత్రులవాడవు, నీ - నీవే. ఎమ్బరమ్ - నాథారమైన కార్యములను, శాదిక్క-అఱ్ఱై ఱ్ఱు - (నేను) నిర్వహించెదనని మాని, ఎన్నై - నన్ను, పోరవిట్టాయే - దూరముగావిడిచిపెట్టితివి.

శా॥ ఓ శ్రీయఃపతీ! సకల చరాచరములను సృజించి వానికి నిర్వాహకుడవైయున్న నీవు నన్ను పోషించితివంటె నాకార్యములను నేను నిరపేక్షుడనగుదునని. ౪.

పోరవిట్టెన్నైనీ పుఱమ్‌పోక్కలుఱ్ఱాల్ పిన్నైయార్
ఆరైకొండ్రాతెయన్దో ఎనదెన్బదెయాన్‌శ్బదే*
తీరవిరుమ్బుణ్‌నీరదుపోల వెన్నాయిరై
ఆరప్పుగ* ఎనక్కారావముదానాయే. ౫.

ఆ॥ ఇరుమ్బు - లోహము, తీర - (తనశాపము) తీరుటట్లు, ఉణ్ణ - గ్రహించిన, నీరదుపోల - జలముపలె, ఎన్నాయిరై - నాయాత్మను, ఆర - పూర్ణముగా, పరుగ - అనుభవించుటకై, ఎనక్కు - నాకు, ఆరావముదానాయే - తృప్తికలిగి (విరతిశయభోగ్యమైన) అమృతమైనవాడా! నీ - నీవు, ఎన్నై - నన్ను, పోరవిట్టు - దూరముగావిడిచి, ఇట్టు - ఆహారాదిచి, పుఱమ్ - విషయాన్తరములయందు, పోక్కలుఱ్ఱాల్ - పడజేయుటలంచితివంటె, పిన్నై - తరువాత, యార్ - నేను, ఆరైకొండ్రాను - ఎవరిని సహాయముగాశేషిగొని, ఎన్దో - ఏపురుషార్థమును (సాధించెదను)? ఆన్దో - అయ్యో! ఎనదెన్బదే - శాదియని చెప్పదగినదెది? యాన్‌శ్బదే - నేనని చెప్పదగినదెది?

శా॥ ఇతిపఱులలో నాకు భోగ్యభూతుడవైయుండి నన్ను చక్కగా పనుపరించి యిప్పుడు సంహారమందు బడద్రోయ విచారించుచున్నావు. నేనును నాపన్తుల్లులను నీవేగాన ఇతరశేషిగొని సహాయముగాశేషిగొని యొకపురుషార్థమును పొందింపదగునని. ౫.

ఎనక్కా-రావముదా యెనదా-వియైయిన్నుయిరై *
మనక్కా-రా-మమన్ని యుణ్ణిట్టాయినియుణ్ణో-డియాయ్ *
పునక్కా-యానిఱ త్త పుణ్డరీగక్క ణ్ శెజ్గనివాయ్ *
ఉనక్కే-ఱ్ఱుమ్‌కోలమలర్ ప్పావై క్కన్బా వెన్న నేబేయో. ౬.

ఆ॥ పునమ్ - తనభూమియందున్న, కాయామ్ - కెల్లుపుప్పముయొక్క, నిఱత్త్ - వర్ణము గలవాడవును, పుణ్డరీగమ్ కణ్ - చద్మనువంటి నేత్రములనున్న, శెమ్‌కని - ఎఱ్ఱనుండుచె స్నిగ్ధమైన, వాయ్ - అధరమునున్నుగలవాడవునైన, ఉనక్కు - నీకు, ఎఱ్ఱుమ్ - తగుమైన, కోలమ్ - సౌందర్యముగల, మలర్ ప్పావైక్కు - కమలవాసినియైనపిరాట్టి విమ్ముమై, ఆన్బు - స్నేహముగలవాడవై, ఎన్న నేబేయో - (వారిని యూశ్రయించిన) నాయందుప్రీతిజేసినవాడా! ఎనక్కు - నాకు, ఆరావముదాయ్ - విరతిశయభోగ్యభూతుడవై, ఎనదావియై - నాశరీరమునున్న, ఇన్నుయిరై - కిలష్టమైన నాయాత్మనున్న, మనక్కు - హృదయమునకు, ఆరావై - తృప్తిజేకుందున్నట్లు (ఆశపడి), మన్ని - నిరన్తరముగా, ఉణ్డిట్టాయ్ - ఆనుభవించితివి. ఇని - ఇఁకను, ఉణ్డో-డియాయ్ - (పూర్ణముగా) ఆనుభవించుము.

కా॥ (శీదేవియందువలె నాయందు మిక్కిలి వ్యామోహముగలవాడవై నాశరీరమందును ఆత్మయందును మిక్కిలియాదరమునుజేసితివి. ఇఁక మీఁదగూడ వన్ను పేక్షించక స్వీకరింపుమాయని.

‡‡ కోలమలర్ ప్పావై క్కన్బాగియ వెన్న నేబేయో *
నీలవరై యిరణ్డుపిఱైక్కవ్వి నిమిర్న్దదొప్ప *
కోలవరాగమొన్దాయ్ నిలజ్గొట్టిడై కొ-ణ్డావెన్దాయ్ *
నీలక్కడల్ కడైన్దా యున్నై న్నెళిదినిప్పోక్కువనో. ౭.

ఆ॥ కోలమ్ - సౌందర్యముగల, మలర్ ప్పావైక్కు - కమలవాసినియైనపిరాట్టి విమయమై, అన్బాగియ - ప్రీతిగలవాడవై (దానిచేత), ఎన్ అనేబేయో - (పిరాట్టికిభక్తుడనని) నాయందు ప్రీతిజేసినవాడా! నీలవరై - నల్లనివ్వితము, ఇరణ్డుపిఱై - రెండుచన్ద్రకళలను, కవ్వి - నోటి తోకములొని, నిమిర్న్దదొప్ప - లేచినట్టువలెనున్న, కోలమ్ - సుందరమై, ఒన్ఱ - ఆద్వితీయమైన, వరాగమాయ్ - మహాపరాహమై, నిలమ్ - భూమిని, కోట్టిడైకొ-ణ్డి - కొమ్ముమీద పెట్టుకొనివచ్చిన, ఎన్దాయ్ - ఓనాస్వామీ! నీలమ్ - (తనకా న్తిచే) నీలమైన, కడల్ - సమ్రదమును, కడైన్దాయ్ - చిలికినవాడా! ఉన్నై - నిన్ను, పెఱ్ఱు - లభించి, ఇని-ఇఁకమీద, పోక్కువనో - విడిచెదనా?

తా॥ ఓస్వామీ ! వరాహావతారమందు భూమిపిరాట్టిని యెత్తుకొనివచ్చివారితో సంశ్లేషించినట్లును, సముద్రమథనమునేని శ్రీదేవితో సంశ్లేషించినట్లును సంసారసాగరమందు మగ్నుడనై యున్న నన్నుద్ధరించి నాతోసంశ్లేషించిన నిన్ను సేనీకమాద వదలనని. ౩.

పెఱ్ఱినిప్పోక్కువనో వుణ్ణెయ్ తనిప్పేరుయిరై *
ఉఱ్ఱవిరువినైయా యుయిరాయ్ప్పునాయనైయాయ్ *
ముఱ్ఱవిమ్మూవులగుమ్ పెరున్తూతాయ్త్తూఱ్ఱిల్ పుక్కు *
ముఱ్ఱవక్కరన్దొళిత్తా యెన్‌ముదల్ తనివిత్తేయో. ౪.

ఆ॥ ఉఱ్ఱ - ఆత్మతోడిజేరియున్న, ఇరువినైయూయ్ - పుణ్యపాపములనిరెండువిధము లైనకర్మలకు నిర్వాహకుడవును, ఉయిరాయ్ - జీవాత్మలకునిర్వాహకుడవును, ఆనైయాయ్ - ఆకర్మలకు ఫలములైన సుఖదుఃఖములకు నిర్వాహకుడవును, ఇమ్మూవులగుమ్ - ఈమూడులోకములను, ముఱ్ఱ - సంపూర్ణముగా, పెరున్తూతాయ్ - పెద్దపాదమలెసృష్టించి, తూఱ్ఱిల్ పుక్కు - ఆపాదలోప్రవేశించి, ముఱ్ఱ - అంతటవ్యాపించి, ఒళిత్తాయ్ - కనుపడకుండనుండువాడవును, ఎన్ ముదల్ తనివిత్తేయో - నాకు మొదటయిచ్చినుగలుగజేసి యాదృచ్ఛికసుకృతమునకద్వితీయకారణభూతుడవైన ఓశిక్కుఃబతీ ! ఉన్నై - నిన్ను, పెఱ్ఱు - పొంది, ఇని - ఇఁకమీఁద, పోక్కువనో - విడిచెదనా ?

తా॥ ఫలసాధనాదులనన్నిటికిని నిర్వాహకుడవై యుండియు లోకములను సృజించి యచ్చటనన్తర్యామివై కనుపడకనుండియు నాకుమాత్రమాదృచ్ఛికసుకృతమును గలుగజేసి నన్నుంగీకరించినన్ను పొంది యింకనేమువదలలేనని. ౪.

ముదల్ తనివిత్తేయో ముఱ్ఱుమూవులగాదిక్కెల్లామ్ *
ముదల్ తనియున్నైయున్నై యెన్నై నాళ్‌న్దుకూడువన్నార్ *
ముదల్ తనియఙ్గుమిఙ్గుమ్ ముఱ్ఱుముఱ్ఱుమాఱ్ పాఱాయ్ *
ముదల్ తనిశూఱ్ఱన్తాఱ్ న్దుయర్న్ద ముడివిలీయో. ౫.

ఆ॥ ముఱ్ఱుమూవులను ఆదిక్కెల్లామ్ - సంపూర్ణమైన మూడులోకములు మొదలైన సమస్తవస్తువులకును, ముదల్ తనివిత్తేయో - నిమిత్తసహకార్యుపాదానములనెడి త్రివిధకారణమై, అఙ్గుమిఙ్గుమ్ - కారణావస్థయందును కార్యావస్థయందును, ముఱ్ఱుముఱ్ఱు - సమస్తవస్తువుల యందును, ఉఱు - వ్యాపించి, ముదల్ - ప్రధానమై, తని - అద్వితీయుమై, వాఱ్ - భోగమోక్షములకు, పాఱాయ్ - ఉత్పత్తిస్థానమైనమూలప్రకృతికి నియామకుడవై, ముదల్ - (ప్రకృత్యాదులశంలె) ప్రధానమై, తని - అసదృశమై, శూఱ్ న్ద - (శ నజ్ఞానము చే

శరీరాదులను) వ్యాపించి, అగన్ట - ప్రళ్క్‌లయందువ్యాపింప్, ఆళ్ న్ద - క్రిందవ్యాపించి, ఉయర్ న్ద - పైనవ్యాపించినవై, ముడివిల్ - అంతములేనివైన జీవాత్మలకు, నియామకుడవై, ముదల్ - ప్రధానుడవై, తని - నిరుపమానుడవై, ఊళ్ళై ఊళ్ళై - నీవైననిన్ను, ఎనై నాళ్ వన్ను-ఎప్పుడు వచ్చి, నాన్ - నేను, కూడువన్ - పొందెదను.

తా॥ సమస్తచరాచరములకును త్రివిధకారణభూతుడవై, చిదచిత్తులకు నియామకుడవై యున్న నిన్ను నే నెప్పుడుపొంది యానన్దించెదనో యని. ౯.

ళూళ్ న్ద గన్ళూళ్ న్దుయర్ న్ద ముడివిల్ పెరుమ్బాడ్ధియో*
ళూళ్ న్ద దనిల్ పెరియ పరనన్మలర్ చ్చోదీయో*
ళూళ్ న్ద దనిల్ పెరియ శుడర్ ఞానవిన్బమేయో*
ళూళ్ న్ద దనిల్ పెరియ వెన్న వావఱుచ్చాళ్ న్దాయే. ౧౦.

ఆ॥ ళూళ్ న్ద - (మహదాదులను)వ్యాపించి, అగన్ట - ప్రళ్క్‌లయందువ్యాపించి, ఆళ్ న్ద - క్రిందవ్యాపించి, ఉయర్ న్ద - పైనవ్యాపించి, ముడివిల్ - నాశములేనిదై, పెరుమ్ - గొప్పదై, (ఆపరిచ్ఛిన్నమై), పాడ్ధియో - భోగమోక్షసాధకమైన మూలప్రకృతికి న్తరాత్మయైనవాడా! ళూళ్ న్ద - అంతట (జ్ఞానముచే) వ్యాపించి, అదనిల్ - ఆ మూలప్రకృతికంటె, పెరియ - గొప్పదై, పరమ్ - (దానికి నియన్తయగుటచే) మేలై, నల్ - (వికారములేనందున) విలక్షణమై, మలర్ - వికా స్వభావముగల, శోదియో - తేజోమయమైన జీవాత్మకు న న్తరాత్మయైనవాడా! ళూళ్ న్ద - వ్యాపించి, అదనిల్ - అంతకంటె, పెరియ - గొప్పదై, శుడర్ - ఉజ్జ్వలమైన, ఇన్బ్ఞానమేయో - సుఖాత్మకమైన జ్ఞానమూర్తియైన పరమాత్మస్వరూపుడా! ళూళ్ న్ద - వ్యాపించి, అదనిల్ పెరియ - అంతకంటెగొప్పదైన, ఎన్ అవా - నాయభివేశము, ఆఱు - తీరునట్లు, ళూళ్ న్దాయ్ - (నాతో) సంశ్లేషించితివి.

తా॥ ఓశ్రీయఃపతీ! దశదిక్కులయందును వ్యాపించిగొప్పదైన మూలప్రకృతికి నియన్తయై వాసికంటెగొప్పదైన జీవాత్మకును మేలైనజ్ఞానానన్ద స్వరూపుడవైన నీస్వరూపమునకంటె నధికమైన, నాయాశ తృప్తిపొందునట్లు నాతోసంశ్లేషించితివని. ౧౦.

అవావఱుచ్చా ళ్ధిరియెయ్యనై యుర్ నై యలప్ పిల్*
అవావప్ పుమీదు పెప్ప కురుగూర్ చ్చడగోప్ పొన్న*
అవావిలన్దాదిగళా లివై యాయిరముమ్*ముడిన్ద
అవావిలన్దాదియిప్ పత్తుమ్ తొణ్డార్ పిఱన్దారుయర్ న్దే. ౧౧.

అ॥ అవా - అభినివేశము, అఱ - తీరునట్లు, శూళ్ - సంశ్లేషించిన, అరియై, - సర్వేశ్వరుఁడును, ఆయనై - బ్రహ్మకర్తృత్వామియు, అరనై - రుద్రుని కర్తృత్వామియుఁనైన క్రియాచతిని, అలప్ - ఉల్లోషించి, అవాఅఱ్ - అభినివేశముతీరి, పీతుఱ - మహోన్నతమైన పరమపదమునుబొందిన, కురుగూర్ చ్చడగోపన్ - తిరునగరికి నిర్వాహకులైన నమ్మాళ్వార్లు, శొన్న - పాదించినవియు, అవావిల్ - పరభక్తిచేత, అన్దాదిగళాల్ - అన్తాదిరూపములుగా ప్రవహించినవియునైన, ఇన్నైఆయిరముమ్ - ఈ వెయ్యిపాశురములనున్ను, ముడిన్ద - అంతమందు గలిగిన, ఆవావిల్ - పరభక్తిచే పాదించిన, అన్దాది - అన్తాదిరూపములైన, ఇప్పత్తు - ఈపది పాశురములనున్ను, ఆయిన్గాల్ - అధ్యయనముచేయువారు, పిఱన్గాల్ - సంసారమునఁ బుట్టినవారైయే, ఉయర్న్దే - నిత్యసూరులతో సమానులై యుత్తములగుదురు.

శా॥ ఆళ్వార్లమొక్క కొరిక నెరవేఱినట్లు వారితో సంశ్లేషించిన క్రియాపతిప్రయుఁనై కామించిన పరమపదమునుబొందిన నమ్మాళ్వార్లు పరభక్తిచే పాదించినవెయ్యిపాశురములనున్ను అందులో పరమభక్తిచే పాదించిన యీపదిపాశురములనున్నగ్రహించువారు భగవదనుభవరసికులతో సమానులై అందరికి పూజ్యులైయుందురని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

ఆచార్య తిరువడిగళే శరణమ్

౧౦—వ పది, సంపూర్ణము.

ఇది వఱకు తిరునాయ్‌మొళి ౧౦౦-కి పాశురములు ౧౧౦౨.

ఋషిం జుషామహే కృష్ణతృష్ణాతత్పాత్ర్యవిమోదితమ్।
సహస్రశాఖాం యోఽధ్యాపీత్ ద్రావిడీం బ్రహ్మసంహితామ్॥

తిరువాయ్‌మొళి
ప్రతిపదటీకాతాత్పర్యపహితము
సంపూర్ణము.

అ	పుటము
అల్లదేయయ్యప్పళగుమాఱు	౧౭౯
ఆగలగిల్లేని నైయుమ్	౩౮౦
ఆగలిలగలుమ్	౪౨
అగల్ ఞాలత్తై	౬౬౯
ఆఞ్జుమ్మలర్ త్తుణ్ణూర్‌ాయ్	౩౯౧
ఆఞ్జుమిఞ్జుమ్‌వానవర్	౪౦౯
ఆఞ్జుల్ శ్రీనగరేశన్	౬౬౪
అచ్చుదనమలనెన్నో	౧౩౭
ఆళ్వాయయమడవారాయ్	౩౩
ఆడక్కైళ్‌ల్ శమ్బత్తు	౭౪
ఆడిగళ్ నైన్‌ొళుదు	౯౯౧
ఆడిక్కుళమగ్‌న్ను	౩౪౦
ఆడిశేర్ ముడియినరాగి	౧౭౪
ఆడిచ్చియోమ్‌తలైమిశై	౪౧౪
ఆడియార్ న్దవైయుణ్ణు	౧౪౬
ఆడియానివనెన్ను	౪౭౧
ఆడియేనుళ్ళాన్	౪౩౪
ఆడియేన్మెయిమగిళ్‌ గిన్ఱ	౩౩౯
ఆడియేన్ శితియ	౪౯
ఆడియొమూన్రైయిరన్ద	౯౯౬
ఆడియోఞ్జుమూళ్ కువర్	౧౪౭
ఆడైపదుమణియూర్	౪౬౪
ఆణఞ్చక్కరుమయ్యనెన్ను	౭౦౪
ఆణైనివాదు మెనజెమ్	౪౪
ఆణియానాగుమ్‌తన శాళ్	౫౦౦
ఆతైవదరివతైమేల్	౧౦౪
ఆతల్ మాయనణికొళ్	౧౩౧
ఆదుకేవీడుపీడుచేళ్ కుమ్	౪౩౯
ఆనమిల్ పుగళ్ నన్ద పురవగర్	౫౧౯
ఆన్దరమ్‌నిన్నుళ్ గిన్ఱ	౪౭౩
ఆన్దామత్తమ్బ శెయ్దు	౯౯
ఆన్దోణుగప్పెఱుశాళ్	౪౯౦
ఆన్నై మీరణీమామయిల్	౩౧౩
ఆన్నై మీరిద ఱక్కుమ్ శెయ్‌గేన్	౪౪౧

	పుటము
ఆన్నైయెన్ శెయ్యిశెయ్	౭౪౭
అన్బుడైయాగుమ్‌తన శాళ్	౪౯౯
ఆన్బిమయిల్ పోన్ఱిలమ్	౩౯౪
ఆన్బుమీళ్ పుగళ్‌ుపాయమ్	౪౪౫
అన్బియామెంగుపుగళిడమ్	౫౦౪
అన్బుమణ్ నీశెరిశాళ్	౩౬౩
అప్పుశేయడలాళియాళ్	౭౦౯
అప్పునైయొన్దుమయిప్పున్	౩౯౭
అమరశాయ్ తిరిగిన్ఱార్‌గట్కు	౫౧౦
అమరర్‌గళ్‌తొళుదెళ్ళ	౩౭
అమరర్‌క్కరియానై	౫౭౪
అమరర్‌తొళప్పడువానై	౧౬౪
అమరర్ముళుముదిల్	౫౧
అమర్న్దవాదనై	౪౧౯
అముదమమరర్‌గట్కు	౪౬
ఆమైవుడైయఱివెతీ	౯౯
అమ్మానాయ్‌ప్పిన్నుమ్	౫౩
అమ్మానాళ్‌ప్పిరాన్	౭౩౧
ఆయర్‌క్కుమ్‌కుళ్ గుమ్	౧౯౫
ఆరణమావర్	౪౫౩
ఆరియాయవమ్మానై	౪౬౯
ఆరియేఁ యొన్ను మెబ్బొళ్	౭౭౩
ఆరుగలిలాయ	౫౭
ఆరుళాద నీరరుళి	౩౫
ఆరుళాదొళిదాయ్	౪౯౯
ఆరుశ్రెయిల్ యొన్నుమ్మాళే	౫౩౪
ఆరుళ్ శానిని యానతీయేన్	౪౩౧
ఆరుళ్ పెఱువారడియార్	౫౭౬
ఆల్లదోరణుమవనిల్	౪౧౬
ఆల్లలిల్నువ్	౧౭౧
ఆవత్తజ్ఞ్ నిశ్రెయమ్	౫౧౭
ఆవనుడై యరుళ్ పెఱుమ్	౪౯౪
ఆవనైవిట్టగన్ఱు	౪౯౭
ఆవనేయగల్ ఞాలమ్	౪౬౪

	పుటము
అవన్ వైయదే	౪౩౩
అవరవర్ తమ తమను	౧౯
అవావఱచ్చూళ్ళరియై	౫౫౧
అశురర్గళ్‌తలై వైయ్యిల్	౫౧౬
ఆఴువన్ తోఴువన్	౨౩౨
ఆయిర్ఱప్పడిగాయేన్	౪౬౮
ఆళియన్ఱ వేఴులగత్తవర్	౩౮
ఆళిక్కుఴ్ఴరమ్మై	౧౫౪
ఆటిగిలేన్ తమ్మళ్	౪౭౮
ఆతిన్దవేదమ్	౪౬౪
ఆతిన్దమిన్దు తేఱితేఱి	౨౦౯
ఆతియాళ్కాలత్తుళ్ళే	౬౮
ఆతియుమ్ శొన్నైయై	౯౧
ఆతియేన్మఙ్గైయర్	౪౩౩
ఆతిపరియపిరానై	౨౫౫
ఆతివిశాల్ కుశైవిల్లా	౨౧౪
ఆతివిలేనక్కుయిరాయ్	౩౩౩
ఆఱుక్కుమ్ వినైయాయిన	౪౮౪
ఆఱ్ఱువిదన్ నారాయణన్	౪౯౯
ఆన్ఱ ఱిదు పగల్ నీనిల్	౭౫

ఇ

ఇచ్చైయ్‌దాళ్ పిరానై	౨౭౧
ఇట్టియుమ్ తూఱ్ఱియుమ్	౩౭౬
ఇడియాడి	౯౩
ఇణ్ణలన్ పెణ్ణలన్	౯౭
ఇదుమిళ్లై మఱ్ఱిదవిల్	౪౫౬
ఇనాసానాయన్	౫౫
ఇనాసాసుడైయాన్	౭౩౩
ఇమిన్శువైయై	౧౭౭
ఇమైప్పళ్వనివెన్ఱు	౩౮౭
ఇమ్మణమిన్నదొన్ఱు	౩౪౫
ఇయర్ కొఴున్దాయ్	౪౯
ఇరేయిరుళ్ళగత్తు	౭౭౦
ఇయ్చ్చియాగియ పన్నియార్	౪౯౯

	పుటము
ఇరావమదయాయ్	౯౦
ఇరావమువే యడిదేనుడలమ్	౭౭౦
ఇరుక్కిన్ శొల్లుగేన్	౪౯౪
ఇరుయిలేయో	౩౯౯
ఇరుయిర్ పట్టదు	౪౫౦
ఇరైసై నియారాయ్యార్	౭౪౭
ఇర్వినో వాఴ్ళైయత్తై	౩౯౯
ఇలిసిళ్ళై యేఴులగమణ్డు	౯౯౫
ఇవారాగ్ తుయిలెయ్తు	౭౩౭
ఇవావెన్నాదులగత్తై	౩౩౭
ఇవి కాప్పారినియూర్	౭౪౫
ఇవి తిగైక్కుమెవర్	౩౩౪
ఇవియేయారముదే	౧౬౦
ఇళైయావాఴి యమార్క్కుమ్	౫౭౧
ఇళైయెళ్ళర్చ్చిమమ్	౩౬౦
ఇళైపళవై యాదరిప్పవ్	౪౦౫
ఇళైయెళ్కాణ్ చరియాయ్	౩౭౩
ఈఱుమళారాఴియుమ్	౪౧౦
ఈఱున్బరమన్నెళ్ళాళై	౧౫౭
ఈళ్గిన్ఱానాఴియాన్	౫౧౯
ఈళ్వానాఴిసీర్	౫౭౪
ఈతామదయాన్	౪౭౧
ఈయుమవై క్కిదర్ నోదుమ్	౩౬౦
ఈవెనక్కు వివావమే	౭౬౯
ఈన్ఱ వీనల్ల వన్నెట్టుమ్	౧౯౪

ఉ

ఉగల్ కొళ్ పుళ్ళై	౩౦౭
ఉజ్జమజ్జుమ్ తిరుమాలన్	౩౯౦
ఉణ్ణికృష్ణుక్కు	౪౪౪
ఉడమిలేనొట్ట	౭౧౦
ఉడల్ నోయమయత్తై	౭౩౫
ఉడరిల్ పాగమ్మాఴి	౪౪౯
ఉడన్నిన్ఱియేయెంరుసాల్	౧౬౯
ఉడర్ శెడవెమ్మై	౫౦౪

	పుటము		పుటము
ఇడైయిల్లై యాగిప్పళగర్‌త్త	౪౦౬	ఇవళిరాప్పగల్ వాయ్‌వెరీఇ	౯౫
ఇట్టకాలిట్టకై యుళాయ్	౩౪౯	ఇవళ్వై ప్పెఱుమ్‌పరిశు	౨౦౩
ఇదు కాణ్మిన్‌ఎన్నైమీర్	౨౦౭	ఇవైయుమవై యుమెన్నుళ్ వైయుమ్	౫౬
ఇదువిపాయత్తమ్	౪౭౪	ఇశైవిత్తెన్నై	౨౭౪
ఇత్తనై పేడ్డనదు	౪౭౭	ఇళ్ళన్ వెణ్ణెయ్ మైతిఱత్తు	౩౫౫
ఇనవేగు మలై యేన్ది శెన్	౨౫౯	ఇఱందుప్‌పోయినీయే	౪౦౦
ఇనియార్ ఘానజ్ఞాలా	౯౦	ఇఱుక్కుమిఱైయిఱుత్తు	౨౩౭
ఇనియిరున్దున్నుయిర్	౪౯౨		
ఇన్కవిపాడుమ్	౩౯౪	ఈ	
ఇన్నముదెనత్తొట్టి	౩౪౫	ఈడుముదుప్పమిలీశన్	౪౫
ఇన్నుయిర్‌క్కు మైయర్‌మేల్	౩౭౭	ఈదేయాన్నైకొళ్‌ళ్వీదు	౧౦౧
ఇన్నుయిర్ చ్చేవలుమ్	౪౭౨	ఈవిలాద తీవినైగళ్	౨౦౪
ఇన్బమ్ తరైప్పెయ్దు	౪౭౬	ఈశన్ వానవర్‌క్కు	౦౩౧
ఇన్బమ్‌పయక్కుమ్ వెళ్ళిల్	౩౯౦		
ఇన్నిప్పోగ విరుమినైయుమ్	౪౬౬	ఉ	
ఇన్నుపోయ్ ప్పునుమరాగిల్	౫౦౪	ఊక్కుమ్‌వల్లవరోడుమ్	౫౦౭
ఇన్నెనక్కుదవాదగన్ఱ	౩౨౨	ఊగ్గైయాల్ శెఞ్జమ్	౪౯౪
ఇన్నైనీన్నెప్పొరుళాక్కి	౫౪౦	ఊచ్చియుళ్ళివిఱ్ఱుమ్	౬౨
ఇంగిమవత్తోడు	౪౪	ఊడమ్బినాల్‌కుమైవిల్లా	౨౧౬
ఇరఞ్జివాడోఱుమ్	౩౦౪	ఊడనమర్ కాదల్‌మగళిర్	౫౮
ఇరుడీకేశనెమ్బిరాన్	౧౦౩	ఊడలార్ప్పీప్పిఅప్పవీడు	౩౭
ఇరుత్తుమ్‌వియన్దెన్నై	౪౩౦	ఊడ్డియార్‌న్ద వాడియన్	౧౫౩
ఇరున్దాన్‌కణుగొండు	౪౩౧	ఊణా త్తలైయాడలణర్‌న్దు	౪౫౯
ఇరుళిన్ తిణిపణమ్	౭౧	ఊణర్‌న్దుణర్‌న్దిళ్ళిర్దగన్ఱు	౪౯
ఇరైక్కుఱ్ఱుయిరుదల్	౨౪౪	ఊణాళ్వులుమ్బరోరువనై	౪౩౬
ఇలఙ్గై మున్ పొరుత్త	౫౦౩	ఊత్తాయులగేళుమ్ మున్నె మే	౪౭
ఇలతెళిగ్గ వరసే	౯౫	ఊట్టుక్కిలత్తుక్కు	౫౩౯
ఇలనదు ఉడైయనిదు	౧౯	ఊణుయుమిళ్ళిన్దుమ్	౨౦౦
ఇలిజఞ్జిత్త పురాణత్తిరుమ్	౨౨౫	ఊణవానవర్ కోనుక్కు	౨౫౪
ఇల్లదుమళ్ళదుమ్	౨౪	ఊణిలావియ్యవైపరాల్	౩౪౨
ఇల్లిరుణ్డిరిన్బమ్	౪౫౪	ఊణుమ్‌తోఱుపరుగునీర్	౩౭౦
ఇల్లైనుణక్కుఞ్జిళే	౩౯౫	ఉదవిశైక్కుమ్మక్కు	౩౯౦
ఇల్లైయుల్లవెనక్కిలిని	౫౦౧	ఉన్నిత్తుమిళ్ పొరుతెయ్యుమ్	౨౦౬
		ఉన్నైచ్చిద్దిశెయ్‌దుశెయ్‌దు	౯౬

	పుటము
ఊముగన్లుగన్దవురునమ్	౩౯౧
ఊమ్బర్నణాశ్రైథ్రమో	౫ ౮
ఊయగ్వఅవుయుర్నలమ్	౧౭
ఊయిరాల్ కుయ్రైవిల్లా	౨౧౬
ఊయిర్క్కుదుకాలన్	౪౭౫
ఊయిగళ్ల్లావులగుమ్	౧౩౦
ఊయ్న్దపోన్న	౯౫
ఊయ్మ్మిన్ తిరైకొణ్ణ్ణ	౧౭౪
ఊయ్ఉడమేయ్రైయుగ్కుమ్	౪౭౭
ఊయ్వుపాయమ్ముళ్ళ్రీశైత్త	౧౯౯
ఊరుగుమాల్ సెజ్జమ్	౪౭౭
ఊరువాగియవాఅుశమయుమ్	౪౭౦
ఊరైక్కుచెల్లేవ్లేజ్	౧౯౯
ఊరైక్కిన్నముక్కట్టిరాన్	౨౬౧
ఊరైయాచెన్నోయ్	౪౧౩
ఊఱగుణ్డపెరుశాయా	౩౩౫
ఊలగిల్ తిరియమ్	౩౩౩
ఊళ్రైయెయున్నిప్పేయ్చ్చి	౨౭౫
ఊళ్ళనాగవేయోణ్ణి	౧౬౭
ఊళ్ళనైనిలుళ్ళన్	౨౭
ఊళ్ళరుమిల్లైమల్లరాయ్	౪౪౦
ఊళ్ళనమళ్ళ్రీయుళ్ళవా	౨౩౦
ఊళ్ళముగైశెయల్	౭౫
ఊళ్ళుళావియుయిలర్న్దు	౯౬
ఊఅణ్ణాన్ పోల్	౨౪౯
ఊఉమోపావియేనుక్కు	౪౪౭
ఊఉపదావదత్తేవుమ్	౨౨౭
ఊఉపవిదువెన్ఱు	౪౬
ఊళ్ళ్రీకార్గళాశనక్కిశ్రై	౨౬౦
ఊగ్గ్ నైనగన్దుపణిశెయ్దు	౫౪౦

ఋ

ఋణుడైమల్లర్తకైన్ద	౩౬౭
ఋదుమ తీజ్రుళ్ళ్రీశ్కా	౪౯౫

	పుటము
ఋనిల్ వాళ్ళ్రియిశై	౭౯
ఋపర్కవైన్	౨౪౧
ఋరుమ్ నాదుమ్	౩౭౧
ఋరుమ్ముట్కొడియుమ్	౫౦౯
ఋరెల్లామ్తుళ్ళి	౨౪౫
ఋన్దస్థగడముదైత్త	౨౪౧
ఋవ్యశమ్కిళర్శోలైయుమ్	౪౪౭
ఋళ్రీనోఋళ్రీయుమపుమ్	౩౫౯
ఋళ్రీనోఋళ్రీయులగుక్కు	౭౦
ఋళ్రీముదల్వనోహవనే	౫౩౫

ఎ

ఎక్కాలత్తైనైయాయ్	౧౧౩
ఎఱిక్రణ్ముగప్పే	౪౬౧
ఎఱిశ్శెల్ కార్వ్	౪౧౫
ఎఱ్ఱానలగ ఇక్కళివాయ్	౪౯౧
ఎఱుత్తైప్పెయ్యుస్ వాన్	౩౭౧
ఎఱుముళశ్ కణన్	౧౦౯
ఎఱువన్దుఱుగో	౪౦౦
ఎశ్కాశ్నేసిన్తుళ్రీయ్	౪౭౫
ఎజ్జనేయోవసైన్నెమార్ గాళ్	౭౫౦
ఎట్టాన్తుశామిరున్దిరున్దు	౧౭౯
ఎడుత్తపేరాశన్	౩౯౯
ఎణ్బెరుక్కున్నలత్తు	౬౭
ఎణ్బెరిరి మైయవర్	౫౪౭
ఎనకాగ రావముదాయ్	౫౪౯
ఎనక్కున్నల్లరైన్	౪౧౭
ఎనశ్కాయ్చ్చెయ్	౧౧౧
ఎనకొన్తుపణియార్గళ్	౪౯౫
ఎనదావియుళ్ కలన్ద	౭౯
ఎన్కుణశ్కళ్వన్	౪౭౯
ఎన్లమ్మాన్	౫౩౩
ఎన్నోళ్వనుసైన్నిట్టు	౭౩౦
ఎన్తిరుమగళ్ శేర్మార్వనే	౩౫౭
ఎన్తిరుమార్వత్తసైన్న	౩౭౫

	పుటము
ఎప్పాగి తున్నాయ్	౯౯
ఎమ్బిరా నాయెన్దైతన్దై	౬౩
ఎమ్మావీట్టు త్తిఱముమ్	౧౧౦
ఎమ్మా నేయెన్ నాళ్వి	౨౭౦
ఎమ్మిడర్ కడిన్దు	౪౬౦
ఎయ్త్తా రెయ్తార్	౪౩౯
ఎయ్దకూ ర్పుదన్	౨౬౬
ఎల్లియుమ్ కాలైయుమ్	౪౨౬
ఎనైకోలణుగప్పెఱువాళ్	౪౪౭
ఎన్ఱెణ్ణినాముమ్	౪౭౬
ఎన్ మైక్కు మెన్దామిక్కు	౧౪౯
ఎళిదాయినవా ఱన్ఱు	౪౩౯
ఎళివరుమియల్వినన్	౨౭

ఏ

ఏగమూర్ త్తియిరుమూర్ తి	౧౯౬
ఏత్తక్కేళ్మిలగుగ్గిడ్డి	౭౭
ఏత్తుమిన్నమ్మర్ గాళ్	౪౦౭
ఏనమాయ్‌నిలజ్ఞిణ	౨౬౭
ఏపాలమ్బరమే	౭౩
ఏయ్న్ద పెరుఙ్కీర్ త్తి	౧౪
ఏయ్దై పేదైయిరాప్పగల్	౯౭
ఏయ్దియరావియణ్ణుమ్	౩౭౪
ఏఱు పోలుమ్ పిన్నుమ్	౭౪
ఏఱాళుమిఱైయోనుమ్	౨౧౭
ఏఱీయపిత్తిరోడు	౧౯౩
ఏఱేళ్మిలుమ్ బిన్ను	౧౧౪
ఏఱ్కు మెన్బురమ్బుగళ్	౧౬౭
ఏన్ఱు మురుమ్బై గున్ద్రై	౩౭౪

ఒ

ఒక్కలైత్తు	౪౯
ఒక్కుమమ్మానురవమ్	౪౭౪
ఒడుంబవవన్	౨౬
ఒణ్ణుడరో డిరుళుమాయ్	౨౪౪
ఒత్తార్ మిక్కాయ్	౭౮

ఎన్దాయ్‌తణ్ తిరువేఙ్కడత్తుళ్	౯౭
ఎన్దైతన్దైతన్దై	౧౩౧
ఎన్దైయేయెన్దుమ్	౬౫
ఎన్నెదావి మేలైయాయ్	౧౨౨
ఎన్నుప్పుసెనక్కాయిరుళాయ్	౩౦౩
ఎన్నుమర్ పెరుమాన్	౪౧౫
ఎన్నుయ్యుమ్మిగళాల్	౩౨౪
ఎన్నుళ్ళుడాయుఙ్గళాల్	౩౨౪
ఎన్నాన్ శెయ్‌గేన్	౭౭౧
ఎన్నాపదెత్తనై నాళ్కుక్	౧౬౩
ఎన్నాళే నామ్మణళ్దు	౩౩౭
ఎన్నైపోల్మ కణ్ణిరణ్డే	౩౪
ఎన్ను డైతోళ్వలనే	౩౬౨
ఎన్ను డైనన్ను దల్	౪౦౬
ఎన్నుళ్ కలన్దవన్	౯౯
ఎన్నెఞ్చుత్తిళిరున్దు	౫౭౭
ఎన్నెఞ్చాల్ నోక్కి	౫౫౦
ఎనై నెగిళ్ క్కిలుమ్	౫౧
ఎనైనెమ్ దిమ్	౫౩౭
ఎనైయూళుమ్మవనో	౩౪౭
ఎన్ చరఞ్జడరే	౩౪౬
ఎన్బిలోప్పదుపోల	౩౬
ఎన్ మిన్నుమూల్ మూర్వన్	౩౭౫
ఎన్ శెయ్‌గిన్ఱాయ్	౩౪౯
ఎన్ శెయ్‌గేనెన్ను డై	౧౯౩
ఎన్ శెయ్యతామరైక్కణ్	౩౩
ఎన్ శెయ్యుమూరవర్ కవ్వై	౨౪౦
ఎన్తోళ్మినిఞ్చిన్	౩౯౬
ఎన్దుళాల్ తో ళ్మీర్ గాళ్	౯౬
ఎన్దుళాల్ శోర్వదు	౩౩౦
ఎన్దునిన్నేతిగళుమ్	౩౩౩
ఎన్దుమొన్దాగి	౧౯౯
ఎన్దేయెన్నై	౪౧౭
ఎన్నైక్కొణ్నైన్నై	౩౯౬

	పుటము		పుటము
ఒణ్ణియ తిఱల్కైక్కాట్టి	౧౯౨	కణ్ణాల్ కాణ	౧౩౯
ఒణ్ణునిల్లాకెడుమ్	౩౯౩	కణ్ణీర్ కాణుఱ్ఱిరుందాయ్	౧౩౧
ఒణ్ణేవేఙ్కుమలగమ్	౨౨౩	కణ్ణీర్ శివన్దెరియవాయ్	౪౩౫
ఒణ్ణొళ్లి	౩౪౫	కణ్ణుదలేకొండు	౩౫౮
ఒన్నైనప్పలవెన	౩౦	కణ్ణులఞ్జీళ్ శెన్ఱు	౧౦౯
ఒరుతాయగనాయ్	౧౭౪	కణ్ణినబ్బు తున్బమ్	౩౦౦
ఒరువణ్ణమ్ శెన్ఱుపుక్కు	౯౯౦	కణ్ణాదేసెఙ్గే	౬౪
ఒరువరిరువరోర్	౪౨౬	కణ్ణుకేట్టుమ్ వాయుమోన్ఱు	౨౨౧
ఒళివణ్ణెడుమేల్	౩౨౩	కణ్ణుకొణెన్ఱుణ్ణిలై	
ఒళివిలోచిల్ కాలమెల్లామ్	౧౩౦	కణ్ణుకొణెన్ కరిళాగి	౨౧౦
ఒళివిన్ఱిత్తిరుమూర్	౪౪౬	కణ్ణుమ్ తెళిన్దుమ్	౩౬౭
ఒళివొన్ఱిల్లాద	౧౬౩	కణ్ణేకరిక్కున్ఱు	౪౪౯
ఒళిమణివణ్ణనెన్ఱో	౧౩౯	కణ్ణేన్ కమలమలర్	౫౭౭
		కణ్ణోట్కుఱుంపోమ్	౨౩౫
ఓ		కణవిరాగై	౨౩౧
ఓడియోడిప్పలవీఱప్పమ్	౨౨౬	కణ్ణల్లాలిలై	౪౫౬
ఓడవైత్తుళ్ళిల్ మేల్	౩౨౬	కణ్ణాకాయవన్నైక్	౧౩౩
ఓడుమ్మీళ్చోలి	౫౩	కణ్ణాకిళ్ళిలై	౫౭౪
ఓదువారోశెల్లామ్	౧౭౨	కణ్ణాకిళ్ళిలై	౧౩౩
ఓయుమూప్పిప్పిఱప్పు	౧౩౩		
ఓరాయిరమాయ్	౪౬౩	కణ్ణీత్తణన్దూయ్‌మిడి	౯౭
ఓవాత్తుయర్ప్పిఱవి	౧౦౭	కణ్ణీరెనగుయిర్	౧౭౯
		కణుళ్ నిన్ఱగలాన్	౫౩౩
క		కణుళ్నైనిఱుత్తుమ్	౬౨
కఞ్చులుమ్బగలమ్	౩౪౩	కణ్ణుళ్నైయుయ్క్కాణ	౪౬౭
కట్కారియపిరమన్	౩౨౦	కణ్ణేయుయ్క్కొణ్ణు	౪౯౧
కట్టురైక్కిల్ తామరై	౧౭౦	కన్మమున్దెన్ఱి	౯౯౧
కట్టెళిల్ శోలై	౩౧౯	కమలక్కణ్ణన్	౬౩
కడలుమ్ మలైయుమ్	౯౯	కరవిరు వెయ్దిలి	౯౯
కడల్ శూళుమ్ శెయ్ దేవుమ్	౫౫౬	కరియమేనిమిశై	౧౯౪
కడల్వణ్ణన్ కణ్ణన్	౧౫౧	కరుత్తిల్ శేవుమ్	౬౬
కడియతాయ్‌క్కుఱ్ఱత్తై	౪౪౧	కరుత్తేయుయ్క్కొణ్ణు	౪౬౯
కడియన్కుడియన్	౭౪౭	కరుమమున్కరుమబలమ్	౧౪౫
కడివార్ తణ్ణన్దుళాయ్	౯౩	కరుమమవశ్యామ్	౧౧౬
కడివార్ తీయవిసైగళ్	౪౩	కరుమాణిక్కమలై మేల్	౪౪౧
కతువిసైకరైయలాముమ్	౩౧౦	కరుళ్ళుట్టుక్కుడి	౫౬౫

	పుటము
కరైకొళ్‌పైమ్బొళిల్‌తిగళ్‌దొఱు	౩౧౧
కలక్కుమిల్లాన్‌తవముని‌వర్‌	౪౧౩
కలక్కువేఱ్ఱుకడలేఱ్ఱుమలై	౩౦౯
కలన్దెన్నాచివలఱ్ఱోళ్‌	౫౪
కలియుగమొన్దుమిన్దిశ్చె	౩౩౯
కళ్వర్‌వాళ్‌పురిప్పు	౫౧౦
కళ్వరోల్‌నమ్బియుణ్‌కైదవమ్‌	౪౯౬
కళ్విమిన్‌తొణ్డీర్‌గళ్‌	౪౬
కళ్వియుమిక్కదోర్‌కాదలళ్‌	౫౫౪
కళ్వువమ్‌కవర్వుమన్‌ఱివు	౯౨
కాచినాయ్‌తున్బమ్‌	౫౩౩
కాఞ్చనవెమ్మైయుమ్‌	౫౩
కాఞ్చివిళ్వుమ్మలిట్టు	౪౯౯
కాఞ్చివిఱ్ఱిశామరైక్కుఱ్	౩౯౨
కాఞ్చివేడశై	౫౯౩
కాఱుక్కుఱ్బిల్వికుక్క	౫౫౩
కాఱ్వగక్కాఁవని	౩౧౩
కాఱ్వరిరాముపిరాశై	౩౬౫

కా

కాక్కుమియుల్వినన్‌	౩౬
కాట్కుఱైయీత్తుమ్‌	౪౩౯
కాట్టిత్తన్కైశొళ్‌గళ్‌	౫౩౦
కాట్టినీకరన్దుమిళుమ్‌	౫౫౦
కాణవన్దెన్కణ్ణుమగిళ్‌వే	౫౦౯
కాణవారాయిన్నిజ	౪౫౧
కాణుమూఱుళాయ్‌	౩౯౩
కాణ్టిననిలమెల్లామ్‌	౫౫౩
కాణ్డుప్పానల్లన్‌	౪౦౩
కాణ్బతోలొశెష్టమే	౩౩౪
కాణ్బదెట్టెనుతోలో	౫౩౯
కాణ్బారారెమ్మిళలన్‌	౧౦౯
కాణ్మిన్‌కళైశ్నెయర్‌గాళ్‌	౩౩౯
కాణ్మిన్‌కళులగీరెన్ను	౩౦౪
కాత్తవెయూక్కైత్తొ	౩౩౧

కాదల్‌మెన్నెడైయోడు	౫౫౫
కాప్పారాబ్విడత్తు	౪౪౩
కామున్‌ఱ్‌కైయఱవోడు	౬౯
కాయ్‌కినప్పుఱవైయూర్‌న్దు	౪౬౧
కారియమ్‌నల్లపగళ్‌వై	౩౫౪
కార్వణ్ణన్‌కణ్ణపిరాన్‌	౫౩౩
కాలమిశ్‌కిల్లాల్‌	౪౦౪
కాలమెల్‌ఱవైశ్నై	౩౫౬
కాలళక్కుత్తొడు	౧౯౩

కి

కిడన్దనాళ్‌కిడన్దాయ్‌	౪౫౯
కిడన్దిరున్దనిన్నళన్దు	౧౦౯
కిళరొళియూల్‌కుశైవిల్లా	౫౧౪
కిళరొళియిళమై	౧౧౫
కీఱియెననిశైమిశ్‌	౧౧౩
కీఱ్‌కిశైశెన్ఱిలఙ్‌	౧౫౩

కీ

కీళైయినాలఱ్ఱోర్‌	౫౦౫

కు

కుడికిడన్దాక్కుశొయ్‌దు	౪౫౯
కుడియకియారివర్‌	౪౪౪
కుడైనువణుగుమ్‌	౫౨
కుణఙ్గొళ్‌నిశైపుగళ్‌మన్నర్‌	౧౩౩
కున్ఱమెడుత్తపిరాన్‌	౩౬౪
కున్ఱమేన్దికిళర్‌న్దకైత్తవన్‌	౧౩౩
కుమువుమొశైపొలి	౩౧౦
కురవైయాయ్‌చ్చియరోడు	౩౦౫
కురైకళ్‌గళ్‌కుయిగినమ్‌	౫౨౯
కురైకళ్‌గళ్‌నీట్టి	౧౯౯
కులన్దాఙ్గళాదిగళ్‌	౧౫౬
కులమదలుమ్‌తీశైశై	౩౪౬
కుళిగిదెఙ్గుమ్‌కుమిణి	౪౯౬
కుళిశ్గొళ్‌శేరరక్కన్‌	౯౩

	పుటము
వై	
వైగళాలార్త్తో ళ్ళుదు	౧౫౨
వైదవమ్ శెమ్మై	౩౦౧
వైయార్ శక్కరగ్గు	౨౨౯
వైయళ్ వన్మగమ్ వైకుఱ్ఱ	౨౫౩
వొ	
వొడియవిన్నై యూడుమ్	౫౬౭
వొడియూర్ నూడమ్	౪౧౧
వొడియేఱిన్ని	౪౨౭
వొడువైప్పుడైగళ్	౨౬౭
వొణ్ణపెణ్ణిర్	౪౫౭
వొణ్ణమూర్ త్తియోర్	౩౪౭
వొణ్ణల్వణ్ణా	౪౭౩
వొణ్ణాట్టుమ్‌కులమ్	౨౧౨
వొణ్ణాసై వ్వ్రైవై	౫౫
వొణ్ణిన్మిదర్ శెడ	౪౭౨
వొత్తియిరుణుమ్	౨౩౬
వొమ్బుపోల్ శీది	౧౨౩
వొల్లామ్‌కోళ్	౧౭౬
వొళ్ళెయెన్బర్ వొలో	౩౭౭
వొళ్ళుస్సువానవర్ గట్కు	౩౫౧
వొళ్ళిస్తలోళియై	౩౭౯
వొళ్ళై వొళాయై	౪౬
వొళ్వళ్ నాళ్‌మావలి	౧౬౦
వొళ్ళుళాదినవెళ్ళ	౨౦౭
వొళ్ళుమ్బయనిళ్	౧౬౪
వొళ్ళిస్తళిర్స్	౨౧౨
వో	
వోట్టట శ్శైయెయాయ్	౬౨
వోడిలణ్ పుగళ్	౧౫౧
వోమళవాళ్‌కై	౧౯౭
వోయిల్ వొణ్ణాళన్	౪౭౭
వోలక్కొళ్ శువర్‌క్కముమ్	౨౬౭

	పుటము
కు	
కుట్టియుమ్‌వాణ్ముగత్తు	౩౧౭
కుతికొళ్‌ళ్ ఞానప్పిళాల్	౯౧
కుఱుగినుగ పుణర్వత్తోడు	౧౭౯
కుఱు నీళ్‌వీఱుదికూడా	౩౩౪
కుఱైవిల్ తేడప్పడల్	౧౬౨
కూ	
కూక్కురల్ శేట్టుమ్	౪౭౩
కూట్టుణ్ణీయ	౪౭౪
కూట్టుదినిన్ కుఱైక్ కుర్‌గళ్	౨౨౧
కూడచ్చెన్నేనిని	౪౦౪
కూడినీరైక్కడైన్దవాఱు	౨౧౬
కూడిఴణ్ణెయుమ్‌తణ్డార్	౧౪౦
కూడిప్ పుణర్‌నల్లుఱవ్పు	౪౩౯
కూదుత్తోల్ వైగలుమ్	౩౯౭
కూత్తనోవలన్	౫౦౫
కూత్తర్ కుడమెడుత్తాడిల్	౧౯౩
కూత్తవమ్మాళ్	౪౭౧
కూన్దల్ మలర్మ్మేకొమ్	౫౬౩
కూవిక్కూవిళ్‌కొడువిన్	౧౭౯
కూవిక్కొళ్‌ళ్‌వాయ్‌వన్దు	౫౪౭
కూవుదల్ వగైదల్	౪౬౭
కూవుగ అతిశయమాట్టేన్	౧౩౫
కూశాయ్‌నీఱాయ్‌నిలనాగి	౩౩౬
కూఱుడలాల్వారా	౯౩
కై	
కైదుమిడరాయువెల్లామ్	౫౦౧
కో	
కోట్టుమణార్న్దవర్	౩౬౭
కోట్పార్‌గళ్ కోవలన్‌కీర్త్తి	౩౬౬
కోడిల్ వెళ్ళుప్పగళ్	౧౭౩
కోయ్ తీణ్డాళ్	౩౦౫
కోవలన్‌తమర్‌క్కే పెర్	౯౯

	పుటము
కోలమలర్ ప్పావైక్కు	౪౮౯
కోళమేతామరై	౧౬౦
కో నాగియమూవలియై	౮౮౯
కోవిందన్ కుడహూ-త్తన్	౧౦౦
కోవై నాయూళ్ పొరుట్టు	౧౯౪
కోళిమై తామరైయమ్	౩౭౮
కోళుడ్డానన్తివన్దు	౪౮౦

ఙా

ఙాలత్తూడేనడన్దు	౩౩౧
ఙాలమ్మోవనగమ్బళ్ళి	౪౧౦

త

తక్కిలమేకేళిర్ గళ్	౪౮౨
తగవ న్మైజిరైయార్ గళ్	౪౮౪
తగవిలై తగవిలైయే	౪౧౩
తగవుడైయవనేయెన్నుమ్	౮౪
తగుమ్‌కిర్ త్తన్ తని	౭౪
తజ్జుగాగియర్ తై	౧౪౦
తణియు మెళ్ళుదిల్లై	౨౦౪
తణ్ కడల్వట్టత్తుళ్ళాల్	౧౪౧
తనిమూళ్ళుయిర్ త్తొళియోట్టాన్తమ్	౪౪౯
తనై క్రియజీబవర్ తామ్	౩౬౬
తమర్ గళ్ కూట్టవల్వినైయై	౪౪౦
తరుమవరుమ్బయసాయ	౪౭
తలై పైయ్‌శాలమ్	౧౨౯
తలైమేల తాళిశెగళ్	౪౭౪
తలైమేల్ పుణైన్దేన్	౪౭౦
తళువినిన్ర కాదల్ తన్నాల్	౨౧౧
తళర్ న్దుమ్‌మణిన్దుమ్	౩౩౭
తళర్వినియే యొత్తు మెఙ్గుమ్	౧౩౭
తళిర్ నిఱత్తాల్ కుయిల్లా	౨౧౪

త్తా

తావనగర్ గళ్	౪౭౪
తాళేయాగినిన్ఱన్ద	౪౩౭

	పుటము
తాళే యులగెల్లామ్	౪౭౪
తానోరుపచై తనిత్తాయ్	౪౦
తామరైక్కణ్ణనై	౯౪
తామోదరనైత్తవిముదల్వనై	౧౦౪
తాయప్పిరగ్	౪౭౯
తాళ తామరై న్తడమణివయల్	౪౦౩
తాళ తామరైయాన్	౪౬౭
తాళ్ గళైవణఙ్కి	౪౦౭
తాళ్ పరిప్పుమణ్ తావియ	౧౩౪

ది

దిగళ్ వెన్ కిడైయుళ్	౪౧౯
దిగళ్దన్ తిరువరుళ్	౪౩౭
దిగళ్ గిన్ఱ తిరుమార్ బిల్	౪౭౯
దిడవిళు మెబిరవి	౨౦
దిణ్ణన్ వీడుముదల్	౭౩
దిరియుమ్‌కలియుగమ్	౭౩౪
దిరియుమ్‌కాళ్ మోడు	౧౪౮
దివిక్కిరమన్ శెన్దామరై	౧౦౭
దిరుక్కుడిత్తానముమ్	౪౭౬
దిరువెబ్బణూరిల్	౪౧౭
దిరువన్దక్కణ్ణినక్కు	౭౧౧
దిరువన్దుదేవముమ్	౩౧౩
దిరుప్పేర్ నగరాన్	౪౩౮
దిరుమూలిరుఙ్గోలైమలై శొన్దేన్	౪౩౭
దిరుమూలిరుఙ్గోలైమలైయే	౪౩౪
దిరుమూలిరుఙ్గోలైయానే	౪౩౪
దిరుమాల్ నామ్మగన్	౪౧౭
దిరుమేనియుడిగళుక్కు	౪౮౩
దిరువడియైయానారణనై	౭౭౭
దిరువరుళ్ మూర్ గివైగలుమ్	౪౪౩
దిరువరుళ్ శెయ్‌బవన్	౪౭౮
దిరువళుదినాడెన్దుమ్	౧౩
దిరువుడమ్బువాన్ శుడర్	౯౯
దిరువుడైమన్న రై	౧౯౪

	పుటము
అంగారకుడి ఉపగ్రహాలు	౩౫౫
అంగారక యాత్రలు	౩౦౨
అంగారకుడిపై ఆకాశం	౩౫౯
అంగారకుడిపై ఉష్ణోగ్రతలు	౩౫౯
అంగారకుడిపై వాతావరణం	౧౧౬
అంగారకుడిపై సముద్రాలు	౩౫౯

ఆ

ఆకర్షణ శక్తి	౩౬౬
ఆకాశగంగ	౧౦౩
ఆకాశ నీలిమ	౧౨౫
ఆకాశ పరిమాణం	౩౦౦
ఆకాశ పరిమాణం ఎంత?	౩౦౦
ఆకాశ పరిమాణం ఎంత?	౩౦౧
ఆకాశ పరిమాణం ఎంత?	౩౦౨
ఆకాశ పరిమాణం ఎంత?	౩౦౩
ఆకాశ పరిమాణం ఎంత?	౩౦౪
ఆకాశ పరిమాణం ఎంత?

	పుటము
నమక్కుమీపూచిన్మిన్‌నై	౧౯౯
నమ్బినైగళ్‌మున్బు నీత్తనై	౧౫౫
నమ్బియెమ్‌తమ్బిరానుయిర్‌ముండిమిన్	౬౬
నలమెనినైనైమిన్	౧౧౭
నళ్‌నిశాన్‌కా త్తిక్కుమ్	౩౫
నళ్‌గురవుమ్‌శెల్వమ్	౪౯౯
నల్లకోట్టాట్టులగజళ్	౪౫౧

నా

నాగణైమిశైనమ్బిరాన్	౪౮౭
నాగత్తణైయాయ్	౫౭౧
నాట్టిల్‌పిఱన్దవర్	౩౬౫
నాదాద మలర్‌నాడి	౩౭
నాడనీర్ మణఙ్‌కొయ్యమున్	౭౨౩
నాడీర్ నాడోఱుమ్	౫౭౪
నాడొఱుమ్ వీడిన్ఱియే	౪౭౯
నాణునిపాయుమ్	౪౪౩
నాదనైశాలమున్	౧౫౩
నాదన్‌శాలత్తోళ్	౫౫
నాయక్కరుఙ్‌కుళల్	౩౫౪
నాల్నిలనేళ్ మణఙ్‌కొణ్	౩౬౧
నాలుజ్ఞాయిరమాయిరత్తియ	౪౮౧
నాలుడైన్దన్నలరణ్	౫౦౬
నామమిరణ్‌టుడైయ-చ్చొన్న	౧౯
నామమక్కుఱియ-చ్చొన్న	౫౧౧
నాయగన్ ముళువేళ్‌ములగుక్కు-	౩౦౯
నారణనెమ్మాన్	౫౭౩
నారణన్‌తమరైక్కణ్ణుఱన్ద	౫౪౧
నారణన్ ముళువేళ్‌ములగుక్కుమ్	౯౯
నామిరుళ్ నిన్ఱు	౬౦
నాళునిన్ఱడుసమవళ్ నై	౩౦
నాళుమెళిలినీరుమెళి	౩౬౧
నాళుమ్‌వాయ్‌క్కనఙ్‌కుక్-	౪౫౦
నాళేలతీయేఱ్	౪౯౯

ని

నిగరిల్ మల్లరై చ్చెన్ఱ్ అడుమ్	౩౦౬
నిచ్చలుమ్ తోళామోర్ గాళ్	౭౭౭
నిచ్చిత్తిరుస్తేన్	౫౭౦
నిశైక్కిలేన్ లెయ్యడ్డాళ్	౩౭౪
నిశైదొఱుమ్‌శొల్లన్దొఱుమ్	౪౭౭
నిశైన్దుసైన్దుళ్ కరైన్దు	౩౯
నిశైప్పాన్ వుగిల్	౧౭౫
నిన్ఱవాఱు మిరుక్కవాఱుమ్	౭౮౪
నిన్ఱవొ నెయ్యణార్ న్దేనుక్కు-	౪౩౭
నిన్ఱనరియన్దనర్	౨౦
నిన్ఱిడుమ్‌తిశైక్కుమ్	౭౫౧
నిన్నిలఙమ్మడియివాయ్	౯౯౨
నిన్నునిన్ఱుపలవాళ్	౧౬౬
నిన్ఱురుగుగిన్ఱేనేపోల	౭౪౯
నిల్లాపల్లల్	౫౪౦
నిళల్ వెయ్యిల్ శిఱుమై	౩౦౪
నిఱఙ్‌కుఱియానుక్కు-	౩౧౬
నిఱుత్తినుమ్మళిత్తు	౭౩౭
నిన్రైనవళ్‌కొనఙ్‌కొక్కు-	౭౫౩
నిన్రివిశాల్‌కుమివిల్లా	౭౧౩
నిఱుమ్‌వాన్మ నైవాణర్	౩౧౭
నిళ్ళీముళ్ అడుత్తుశ్శిన్ఱు	౩౭౯

నీ

నీఙనిల్లాక్కణ్ణనీర్‌గళ్	౭౫౧
నీగగమదువే	౩౯౪
నీజిలత్తోడువాన్	౩౦౯
నీన్దుమ్ కుయిర్‌ప్పిఱవి	౧౦౬
నీయలైయే శిఱుపూవాయ్	౩౬
నీయుమ్‌వానుమ్	౬౫
నీయుమ్‌పాఙ్‌కిళ్‌కాణ్	౭౪౬
నీరాయ్‌నిలనాయ్	౫౩౦
నీర్ నుమదెన్ఱివై	౭౪

	పుటము
నీర్ పుర్వైవణ్ణన్	౫౬
నీర్మైయాల్ నెఞ్జమ్	౪౭౯
నీర్మైయిల్ నూల్ నుప్పర్	౧౪౩
నీళ్ కడల్ తూఱ్ఱి	౪౬
ను	
నుగర్ చ్చియుణుమో	౪౪౯
నుఙ్గట్కుయానుర్వైక్కిన్	౩౨౭
నుమరోడుమ్‌పిరియాదే	౪౯౭
నె	
నెఞ్జమేనల్లైనల్లై	౬౪
నెఞ్జమేనీగగరాగ	౧౫౯
నెడియానరుళ్ తూడుమ్	౫౭౫
నెడుమాఱ్కడిమై	౪౪౬
నెఱ్ఱియుళ్ నిన్రెన్నై	౬౧
నే	
నేర్ పట్టనిన్రై మూవులగుక్కుమ్	౪౪౬
నేర్ శరిద్వార్ కొడిక్కూఱై	౩౬౩
నై	
నైవాయవెమ్బోల్	౭౦
నొ	
నొన్దారాక్కాదల్ నోయ్	౭౧
నో	
నోక్కినోక్కియాన్నై	౨౦౯
నోక్కుమ్‌పక్క మెల్లామ్	౩౧౩
నోలాదాళ్ నీవిన్	౩౩౯
నోవాయ్‌చ్చియరలోడు	౩౦౬
నోళ్ళినోన్బిలేన్	౨౬౪
ప	
పక్కమ్‌నోక్కినిఱుక్కుమ్	౨౫౨
పఙ్గుఱుక్కణ్ణానెన్	౧౩౬
పట్టపోదాఱ్ఱుపోదు	౯౬
పడిఱుమ్మ్ బల్ కలన్	౧౭౯
పడైప్పాడుకెడుమ్	౪౯౯
పణిశెజ్జోవాళుమ్	౫౭౧
పణిమిన్ తిరువరుళ్	౧౭౬
పణిమొళినిసైదొఱుమ్	౫౧౫
పణియామగుర్	౪౧౧
పడ్డైవాళాలే	౪౫౭
పణ్బు డైపణ్డోడు	౪౭౫
పణ్బు డైవేదమ్‌పయన్ద	౩౧౭
పత్తుడైయడియవర్‌క్కు	౨౭
పయ పల్లకెయ్దు	౧౧౫
పయిలుమ్‌కుడరోళి	౧౫౨
పరఞ్జుడెరడమ్బాయ్	౩౦౨
పరఞ్జోదినీపరమాయ్	౧౨౧
పరన్దతిన్ పరనైయుళ్	౨౨
పరన్దలెయ్యుమమ్	౨౨౩
పరవాళివళ్ నిన్ను	౪౪౫
పరవివానవశేత్తిన్ను	౧౪౭
పరివదిలీళ నైప్పాడి	౪౪
పరివిన్ఱివాణనైక్కాత్తుమ్	౧౬౯
పలపలవేయాబరణమ్	౯౦
పవళమ్బోల్ కనివాయ్	౪౫౯
పళ్ళియాలిలై	౭౫
పఱ్ఱవాబనయర్వుఱ	౧౦౪
పఱ్ఱిలనీకనుమ్	౨౫
పఱ్ఱెన్నుపఱ్ఱి	౫౨౩
పా	
పాడుళారావిసై	౫౦౨
పాదజళ్ మేలణి	౨౩౯
పాదశాళుమ్బణియు	౫౦౧
పాదముడైనదన్	౪౦౭
పామరుమూవులగుమ్	౩౭౦
పామ్బైమేల్ పాఱ్కడలుళ్	౯౧
పాయోరడివైత్తదన్కీళ్	౩౩౩
పాలతుమ్బుబ్బిళిమ్బుళ్	౩౫౧

	పుటము
పాలనాయ్మ్ములగుణ్ణు	౧౯౦
పాలెన్నోనాన్గుపేదమ్	౧౩౭
పావియల్వేదనశ్శాలై	౧౯౧
పావియేన్నినత్తే	౪౯౩
పాశబ్ధళ్ నిళ్క్రియాన్నై	౩౮౭
పాశఱవెయ్దియి న్నే	౩౮౯

పి

పిడిత్తేన్ పిఱవిశెదుత్తేన్	౪౩౭
పిణక్కు ఆవలువైగై	౪౯
పిణిక్రియాన్నైయుమ్	౪౯౭
పిన్నిన్ఱశాదల్ నోయ్	౪౪౭
పిన్నైకోల్ నిలమామగళ్	౩౧౪
పిరాన్ పెరునిలమ్	౪౦
పిరియాదాచ్చెయ్యున్ను	౪౩౦
పిఱన్దవాఱుమ్మళర్న్దవాఱుమ్	౪౯౧
పిఱన్దమాయా	౪౭౪
పిఱవిత్తుయరఱు	౪౫
పిఱిదిశ్శెలియెనక్కు	౪౧౬

పీ

పీడుడైవాన్మగనై	౩౧౭

పు

పుక్కడిమైయిశాల్	౨౨౬
పుక్కరివరియురువాయ్	౩౭౪
పుగలిడమటిగిలమ్	౪౯౨
పుగళుమనల్లారువనెనో	౧౩౪
పుగళుమివళ్ నిన్ని రాప్పగల్	౪౪౨
పుణరానిన్ఱమరమేళ్	౩౩౭
పుణర్క్కుమువుణామ్	౧౦౬
పుణ్ణియమ్ఫలమ్	౩౦౧
పుణ్ణియమ్ శెయ్దు	౪౦౯
పుదుమణముగన్దుళ్ణు	౪౯౪
పుదైయిరైగళణివుమ్	౪౪౩
పులనైన్దుమేయుమ్	౧౦౬

పులమ్బుశీర్ పూమి	౧౬౧
పుళిక్కుడిక్కిడన్దు	౪౫౯
పుళ్ళిన్వాయ్‌పిళన్దాయ్	౨౬౪
పుఱమఱక్కట్టిరుక్కుణ్ణు	౨౩౧

పూ

పూన్దుళాయ్‌ముడియార్ క్కు	౪౪౪
పూవైగళ్ పోల్ వణ్ణత్తన్	౩౨౮
పూవైపైజ్ఞీగళ్	౩౨౧
పూశుమ్‌కాన్నెన్నెఞ్ఞుమే	౧౯౪

పె

పెఱ్ఱపిఱన్దానాయెయ్దుమ్	౪౪౬
పెయ్యుమ్మూన్ఱుణ్ణుళ్	౪౯౨
పెయ్వైశెయ్‌క్కిళక్కాయ్	౧౯౧
పెరియవప్పనై	౪౦౨
పెరుమక్కళ్‌శ్వర్దమ్	౧౪౪
పెరుమైయుమ్ నేవాశత్తు	౪౧౯
పెఱ్ఱిఱనిప్పోక్కునినో	౪౪౦

పే

పేయ్ములెయుణ్ణు	౪౪౩
పేరెయిల్ శుళ్ఱుకడల్	౩౪౭
పేశేయుశెగిన్నపిరాన్	౪౩౭
పేర్త్తుమ్ పిఱిన్దోర్‌క్కిశైగిన్	౩౯౯
పేశినిన్ఱుణ్ణుమనుమ్	౨౨౪
పేశుమినూఱుశాశిమిన్	౪౦౯

పొ

పొన్నులగాళీరో	౩౨౪
పొన్మేడియొళ్‌శేర్ పడై	౯౧
పొరుత్తియమామరుదినిడై	౧౬౧
పొరుళ్ తీయుణ్ణాయ్	౪౪౩
పొరుళ్ మన్ఱ్ పిఱవుక్కుమ్	౪౩౭

	పుటము
పొలిగపొలిగపొలిగ	౨౩౪
పొల్వాపెనీణ్ముడి	౩౧౯
ప్రా	
పోగిన్న కాలజళ్	
పోగుపమ్మియూన్	౨౯౪
పోనాయ్‌మామరుదిళ్ నడుపే	
పోయిరున్దినిళ్ పుళ్ళువమ్	
పోరవిట్టిట్టపెన్నె	౪౪౮
పోళ్ దుమోర్ద్ద	౩౬౨
పోళ్ శీమళ్ శోర్ లెయ్వమ్	౨౨౪
పోళ్ శీయాయిందైన్	౨౯౦
భ	
భక్తామృతమ్	౧౩
మ	
మగిళ్ శోళ్ శెయ్యుమ్	౧౧౨
మజవొట్టుశ్మామ్మయై	౪౩౪
మడశెజ్జల్ కుశిల్లా	౨౧౩
మడశ్రైశుర్ వాళ్ శ్రీలుమ్	౪౪౩
మడశ్రైయెవణ్ శ్రమల	౧౯౨
మడవరలన్నై మోర్గట్టుక్-	౪౪౪
మణన్దపేరాయా	౪౦౧
మణాళన్ మలర్మ్గైక్కుమ్	౪౫౨
మణి ర్తిడత్తపిమలర్క్కుణళ్	౪౦౬
మణిమా మైకుశై విల్లా	౨౨౨
మణియెవానవర్ కణ్ణై	౬౭
మణ్ణిశై పెరయప్పరమ్	౩౦౯
మణుమ్‌విణుమ్‌మళ్	౯౩౧
మణ్ణెయిరున్దుశ్రీవి	౧౯౦
మదువార్ తణ్ణన్ తుళాయోన్	౪౪
మదుశూదనైయన్ది	౧౦౧
మనశ్శాలమ్ వాయులుమ్	౧౪
మనమగములుమం	౧౨
మనప్పుదిపోళ్దు	౩౦౭

	పుటము
మనమేయుణ్నై	౪౬౪
మూశరుమ్మళ్ నుమ్	౧౪౩
మ ణుక్కా వామనే	౩౨౩
మహర్షిఅవెన్మనశ్తే	౪౯
మహర్దాగు మెళ్ళగ్గోర్	౨౦౩
మర్దుళ్ బళ్	౪౬౪
మలరడిప్పోదుగళ్	౩౯౩
మళైయైయెయెడుత్తు	౧౪౧
మళ్ గుపీర్క్కుణ్డోడు	౩౨౩
మళ్లిగైశమ్	౪౯౧
మళ్ళుత్తాదనై న్నుదియ	౧౨౩
మఱుప్పుమ్‌ఞానముమ్	౬౬
మఱుశ్కివల్వాలై ప్పుదుత్తి	౨౧౯
మ శెయాయవాళ్వేదత్తుళ్	౧౨౪
మళ్ళిలమరణ్	౪౦౪
మళ్ళ్ శొన్నిశ్శెకుయుజ్జుచ్చొన్నెమ్	౪౪౪
మూ	
మూట్టాదేయాగిలుమ్	౧౨౧
మూణ్బుమైకోలత్తు	౩౧౯
మూదర్ మామ్మణ్డైనై	౧౯౨
మూదవనెన్ జేరొణ్డు	౧౦౦
మూదవనెన్నిట్ట	౪౨౪
మూదవళ్ తమురెన్న	౪౪౩
మూదవశ్వాళ్ శడగోపన్	౪౪
మూనాక్షరమమమ్	౪౩౬
మూశేయ్‌నోక్కిమడవాశై	౪౧
మూశేయ్‌నోక్కుశల్లీర్	౨౩౬
మూశైనోక్కిమడప్పిన్నై	౪౯౯
మూయతుళ్తాశామునా	౪౨౦
మూయనెన్నెజ్జిశుళ్శాళ్	౪౯
మూయప్పిరానెన	౪౨౩
మూయు మయక్కుమయక్కాగ్	౪౩౨
మూయుమతీబలర్	౩౬౯

	పుటము
మున్నీర్ ఞాలమ్	౨౬౫
మున్నిన్ఱు వాయెన్ఱు	౨౫౪
మున్నీర్ వణ్ణన్	౧౯౫

మూ

మూవరాగియ మూర్తియై	౧౪౬
మూవులగళ్ళుమాయ్	౩౦౭

మె

మెయ్‌న్నిన్ఱ నక్షత్తిరై	౨౯౯
మెయ్యనాగుమ్	౨౮౦
మెయ్యనార్ చిల్ కలన్	౩౧౯
మెలియుమోయ్	౧౯౪
మెల్లచ్చెల్వవణోక్కి	౪౪౪

మే

మేగలైయాల్ కువిలై	౨౧౫
మేయాన్ వేజ్గడమ్	౨౪౪
మేయ్‌న్నిలైత్తిరై పుగ	౩౬౪
మేలాత్తేవర్ గటుమ్	౨౩౭
మేలుమ్‌వన్న త్తిరై	౨౫౭
మేవిత్తిరుదు	౨౩౯
మేవి నిన్ఱతిరువార్	౧౯౭
మేవినైన్దాయినై	౩౭౭
మేవు తుళవిలైగళై	౧౯౪

మై

మైయకణ్ణాళ్	౧౯౬
మైయమూర్ వాళ్	౩౫౬
మైయల్ శెయ్‌దాయినై	౩౫౦
మైయార్ కరుంజణ్ణ	౪౬౯

మొ

మొయ్‌మ్మాయూ మొయ్‌త్తిళ్	౧౪౦

య

యమరుమ్‌యా వైయుమ్	౪౫

	పుటము
మూయుమ్ శెయ్యో శెయ్‌నై	౪౪౬
మూయూవామనన్	౩౬౦
మూయొనిగళాయ్	౩౯
మూయొమ్ తీయవలైవలై	౪౩
మూయ్‌త్తలైత్తీవాయ్‌మునై	౧౯౬
మూయ్‌న్దఱివిలైగళ్	౪౧౧
మూరినూఱాద	౭౦౦
మూలరిశేరవన్నారణన్	౪౦౬
మూలుక్కు వైయమ్	౩౬౪
మూలేమూవు శ్చెరుగుగిఱే	౪౪
మూలైనణ్ణిత్తోళ్ పుదు	౪౯౪
మూలైయుమ్‌వన్దు	౪౯౬
మూళ్‌ఞాళ్‌తోఱి	౭౪౦
మూళనూఱాచ్చుడరుడమ్బాయ్	౧౭౩
మూతీమూతీప్పల	౯౭
మూఞ్‌శేర్ వడైమూర్ పువర్గ	౭౬౬
మూఞ్‌నిలైత్తిరైక్కుఱ్	౩౬౩
మూర్ పిఱ్ఱాయ్‌న్దణిందాణ్డు	౩౩౦

మి

మిక్కవిలైనిలైయుమ్	౧౫
మిక్కవుళనగళ్ తోఱుమ్	౩౩౧
మిన్నొళిశేర్ పురిసూళ్ కుఱుంగాయ్	౪౯౨
మిన్నిడైమడవార్ నగళ్	౪౯౩
మిన్నిన్నిలైయిల	౭౪

ము

ముగిల్వణ్ణనడియై	౩౪౩
ముట్టిల్ చిల్ పోగత్తు	౧౬౮
ముడిచ్చోదియాయ్	౧౭౦
ముడియాదదెన్	౯౭
ముడియాగే	౧౫౪
ముడివిలర్ తగక్కు	౩౪౭
ముడిశేర్ శెన్ని	౪౮౧
ముదల్ తనిత్తేయో	౫౫౦
ముదిన్దగడముదైత్తు	౩౫౬
ముదియేనాన్మగనే	౨౫౬

యా

	పుటము.
యాదుమిల్లై మిక్క దనిల్	౪౫౫
యామనీ తాశే	౪౦౧
యామేత్తి	౧౮౯
యానుమ్‌తొ ఱాయ్	౪౩౬
యాఁపేరొ ళైనె	౧౧౩
యాఁబొట్టియెన్నుళ్	౫౧
యాముడైనెఞ్చముమ్	౪౯౩
యామ్మడలూర్‌న్దుమ్	౩౪౪
యారుమొర్‌నిలైమెయ్‌నెన	౩౮
యావైయుమ్‌యువరుమ్	౧౩౯

వ

	పుటము.
వగైయాల్‌మనమొన్ని	౫౨౩
వఞ్చనేయెన్నుమ్	౯౬
వట్కిలళిశైయుమ్	౩౪౯
వణమరుళ్‌కొళ్	౩౩౬
వణ్ణమామణిచ్చోదియై	౧౦౪
వణ్ణమ్మణిమాడమ్	౪౯౦
వదువైవార్‌కైయుళ్	౩౯౨
వనరుళియెన్నెఞ్ఞు	౩౬౭
వన్దవరెదిర్‌కొళ్ళ	౫౪౫
వన్దాయ్‌పోలేవన్దుమ్	౧౨౭
వన్దాయ్‌పోలేవాకాదాయ్	౩౩౯
వనిరుమమ్ముళ్‌నైయ	౩౯౯
వమ్మిన్‌వాయ్‌నీల్	౪౯౩
వయ్‌దుయ్‌దుమాఱతేయోన్	౩౪౨
వయ్యమైయమళన్ద	౧౨౬
వరకరణ్‌శురర్‌క్కాయ్	౩౦౩
వరుచినిళ్‌కోనైపొట్టా	౧౪౨
వరుమిళ్‌శులలీర్	౧౬౪
వరుమీ నీల్‌కొణ్ణు	౪౩౩
వరుమైయుళ్‌కుమైనిన్రా	౯౧౫
వరున్దావరున్దవత్త	౧౩౨
వరువార్ శెల్వార్	౪౧౧
వలత్తవన్ తిరిపురమ్	౩౧
వలమ్‌శెయ్‌దుపైగల్	౧౧౯
వలైయుళ్‌గపుడుత్తు	౪౪౭
వల్లిశోర్ నుణ్‌జిడై	౧౪౦
వల్వినైతీర్‌క్కుమ్	౧౯౫
వళ్ళ క్కొ ననినైమిక్	౧౧౯
వళ్ళిట్టోడవరుళ్	౪౪౯
వళవేళ్గులగిన్మదలాయ	౩౪
వళ్ళశేమయుళూరాదనా	౯౫

వా

	పుటము.
వాఙ్గుసీర్ మలరలగిల్	౩౧౯
వాట్టమిల్ పుగళ్	౯౭
వాట్టాత్ తామరైయణ్ణా	౫౩౬
వాణుదలిమ్మదనరల్	౪౪
వాదత్తుమ్ వాదత్తుళ్	౧౯౯
వానవరాధియెన్నో	౧౩౪
వానేరువాన్	౫౩౪
వానేఱువర్‌క్కరిదన	౫౩౯
నాన్ తగళ్ళుమ్‌కోనై	౧౫
వామననెన్మరదగవణ్ణన్	౧౦౩
వాయుమ్‌తిశైయుగుమ్	౬౪
వాయ్‌కొండుమామిడమ్	౧౬౬
వాయ్‌క్కతిమియోఱుక్కా	౪౫౧
వాయ్‌క్కుత్తోల్ విచ్చలుమ్	౩౯౩
వారాయుమ్ తిరుప్పాదమలర్	౧౧౩
వారావరుపాయ్	౩౩౪
వారిక్కొండ్రుణైన్నై	౪౯౦
వార్‌కడారువి	౪౧౪
వార్‌శెయ్‌తుయిలుమరర్	౩౬౯
వార్ పునలన్దణ్‌తుళి	౧౪౪
వాళియదోర్ కనిశాళ్	౩౩౬
వాళ్‌నిమేయోత్తరుళ్	౧౫౯

	పుటము
వాళ్‌ కుత్తార్‌ వలరాగ	౧౨౨
వాళ్‌ దల్‌ శర్ణ్‌ర్‌ కుణమ్‌	౪౫౫
వాళ్‌ నార్‌ గళ్‌ వాళ్‌ న్దు	౧౭౭
వి	
విట్టిలజం శెయ్దోది	౧౦౧
విడలిల్‌ శక్కరత్తు	౧౧౪
విడువేనో వన్మిళ శైక్కి	౫౦
విణ్ణుళార్‌ పెరుమఱుక్కు	౩౪౪
విదియిశాల్‌ పెరుమణక్కుమ్‌	౩౪
విదివగైపుగున్దవరెన్దు	౫౪౪
విన్నైయేన్నిన్నై తీర్కురుదుశాయ్‌	౪౧
విన్నైవల్లిరుళెన్నుమ్‌	౫౩౫
వియప్పాయవియప్పిల్లా	౧౩౫
వియన్మూవులగుపెఱినుమ్‌	౪౪౭
విరుమ్బిప్పగవై	౧౯౪
విళమ్బుమాఱుమయమ్మమ్‌	౨౨౭
వీ	
వీడుమిన్ముత్తి ప్రివుమ్‌	౨౪
వీవినిల్‌ చుళుకై	౫౧౪
వీవిలిన్వమ్మిన్మగ	౧౯౭
వీట్రిరుడన్ఱుణు	౪౬౧
వీట్రిరుడన్ఱుళ్ళలగుమ్‌	౧౯౬
వె	
వెళ్ళుడరిల్‌ శాడుమూల్‌	౨౪౯
వెవ్వేఱుచ్చరిశ్తొడు	౩౫౪
వెళ్ళియొట్టైయుట్టుత్తు	౫౪
వే	
వేండడబళి	౧౩౨
వేణ్డిచ్చెన్ఱొట్టు	౪౦౩
వేణ్డిశ్వరిరక్క	౩౦౭
వేదమ్‌నల్లార్‌ గళై	౨౦౫
వేదియూనియుక్కు పైవరాల్‌	౩౪౩
వేపెమదుయిర్‌	౫౧౬

	పుటము
వేయిన్మలిపుగై	౧౬౫
వేయ్మరుతోళ్‌నై	౫౧౨
వేవారాపేర్కై	౩౨
వేళ్వియుళ్‌ మడుత్తలుమ్‌	౫౪౩
వేఱుళ్‌ణ్డుమ్మై	౫౯౨
వై	
వైగలుమ్‌వెణ్ణెయ్‌	౫౪
వైగల్‌ పూఙ్గుళిర్‌వాయ్‌	౪౯౯
వైగున్దనాడన్‌	౩౯౯
వైగున్దమ్మువగుదలుమ్‌	౫౪౪
వైగున్దామణిమణ్ణనే	౯౩
వైత్తశార్వగై	౧౩౪
వైత్తమానిదియామ్‌	౩౭౫
వైదేశ్‌ మదియాల్‌	౪౩౪
వైప్పామ్మరున్దామ్‌	౪౯
వైమ్మినమ్మమ్మవత్తు	౧౪౯
శ	
శక్కరత్తిణ్ణతేయిన్దు	౨౧౧
శఙ్గంబిల్‌ వాళ్‌ తణ్డు	౩౧౬
శఙ్గుశక్కరమ్‌	౫౫
శడిర్‌ మొన్దశ్తై మ్రిమ్మ	౪౫౪
శడిరిళమడవార్‌	౧౧౫
శన్మమ్బులపలశెయ్‌ను	౧౬౭
శన్మశి వాన్మగమ్‌	౧౫౫
శరణమాగియు	౪౦౯
శరణమాగుమ్‌	౪౯౯
శా	
శాదిమూణిక్క మెన్నో	౧౩౬
శాదుశన్తై నలియుమ్‌	౧౪౭
శామఱుమ్‌ శెదుమఱుమ్‌	౫౧౫
శాయక్కురన్దమ్‌	౩౧౯
శారాపేదబళి	౫౭౫

	పుటము
కార్ వ్దివిరవల్వాై	౪౩
కాల్వేకవ సెతీక్కు-	౪౦౯
శి	
శిక్కవచ్చిత్తీదోరిదముమ్	౯౪
శిత్తిరత్తేర్వలవా	౩౯౧
శిన్దిక్కుమ్తిశైక్కుమ్	౩౪౯
శ్రీమన్ నారాయణన్	౩౯౪
శ్రీయాలుమ్శ్రీళ్లాలుమ్	౩౧౪
శ్రీధిదరన్ శెయ్యి	౧౦౩
శుప్పిల్ వీడు	౧౧౯
శ్రీ	
శ్రీర్ కణ్ణంగొండు	౩౯౭
శ్రీవైకుణ్ఠవీడు	౧౦౯
శ్రీవిల్లాచ్చిమీయ్ నోక్కు	౨౦౬
శ్రీవెంకటేయిలాళ్	౪౬౯
శు	
శుడర్ ప్పామ్బుగై	౪౩౪
శుడర్వణ్ణెయుమ్ కైయుమ్	౪౯౪
శుమన్దుమామలర్	౧౩౩
శురరజీవరుంగై	౨౧
శూ	
శూడుమలర్ క్కుళలీర్	౨౭౭
శూదుపానతీయరావై	౩౪౩
శూదెన్నుళశ్రవుమ్	౧౧౯
శూళల్ మగళ్ నిన్దిక్కిల్	౩౬౭
శూళల్ పలపల	౪౪
శూళ్ కడాయ్	౨౬౭

	పుటము
శూళ్ చ్చిఱాన్మ్ముదల్	౧౬౭
శూళ్ న్దగట్టాళ్ మయర్న్ద	౪౪౧
శూళ్ విళమ్ముతీమూగిల్	౪౪౧
శై	
శైన్దివాయిన్	౩౪౪
శైనివాయెన్ఱు	౪౧౯
శైన్ఱు ఆక్కి విగాళ్	౪౩౧
శైయ్గిన్ఱ కిదియెళ్లాయ్	౭౪౯
శైయ్గిన్ఱ దెయ్వణ్ణంగళ్	౭౩౬
శైయ్యతామరైక్కణ్ణనాయ్	౧౪౬
శైయ్యోళ్ తీవినైయెన్న	౧౧౧
శైలక్కాట్టిళ్ప్పిర్	౭౭౧
శైల్ల పుణర్ న్దవర్	౩౬౯
శైల్వనారణనెన్న	౬౪
శైవిగళాలార	౧౪౬
శైవ్వాయందిర	౪౩౩
శ్రై	
శ్రైయుమ్ దైపుగళ్	౧౬౪
శ్రీర్ త్తడత్తైన్కు సుగూర్	౭౬
శ్రీర్ వార్ తీవినైగట్కు-	౯౧
శ్రీర్వుస్ శెన్రున్ని	౩౪౫
శ్రీ	
శ్రీల్లమూట్టవడియేగ్	౪౭౭
శ్రీల్లెన్న శ్రూత్తై	౯౭
శ్రీన్నా ల్వీరోదమిదు	౧౬౭
శ్రీ	
శ్రీదియూగి	౧౩౭
శ్రీరాద వెప్పారుట్కుమ్	౭౭
శ్రీశైత్తిరుక్కుడిశ్శాత్తు	౪౩౦

GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS LIBRARY & RESEARCH CENTRE
2977
TIRUPATI.

ప్రతులకు తిరువతి వేదపుస్తక ప్రెస్, తిరువరు. పు. 500 18-8-58.